
S.VINCENTE FERRER
SERMONES
DE TEMPORE
VEN.
1496

S.VINCENTE FERRER
SERMONES
DE TEMPORE
VEN.
1496

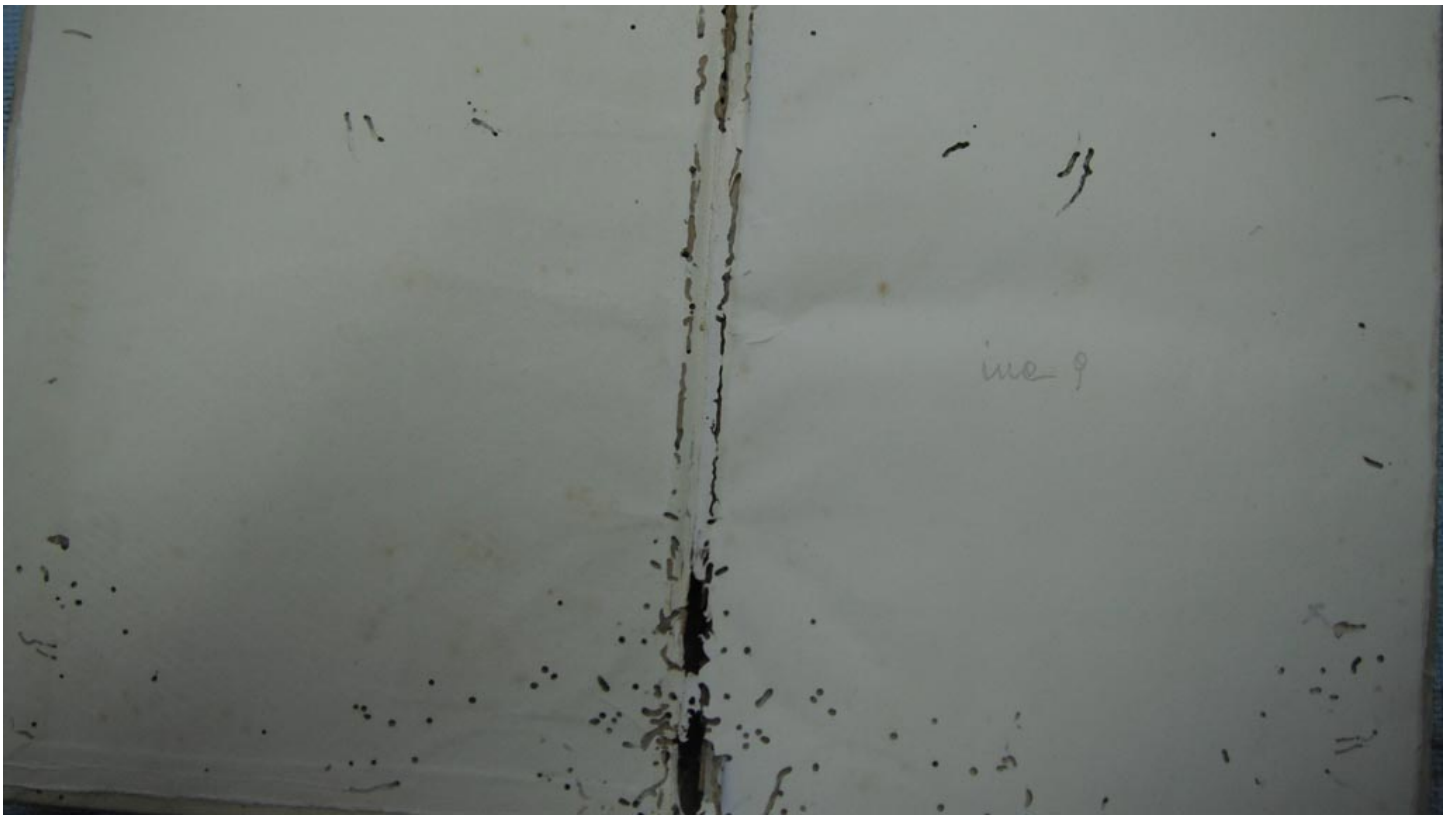

Sanctus Vincentius de Ferrarius
sacri ordinis predicatorum.

Sermones sancti Vincentij, ordinis
predicatorum, de tempore, pars æstiualis

Incipit tabula alphabetica fmonū magistri Vincentij ordinis predicatorum partis estivalis omniū in hoc volumine contentorū facilitēr indicativa.

De litera A

a Bominatio siue blasphematio bipetor: est inter omnes septem modos male vite. Patet sermone serie xerte pentheocostes.

Abstinentia cum moderamine ⁊ discretione perficienda est. patet fmone sco dñice in albis. Et sermone serie quinte penthecostes.

Abstinentia corporalis necessaria est. pz sermone primo dñice pme post octauā paschę.

Actio xpi. Itē ois xpi actio nra est instructio fmone.iij. dominice. iij. post octauaļ paschę.

Adoratio eucharistie. i. hostie consecrate qualis erit fmōe primo festi corporis xpi.

Adā ꝑ petri suū traxit nos oēs ad plures defectus siue plura mala. fmone primo dñice. iij. post festū trinitat. Ibidē nō. Humiliatōe possumus recupare q̄ add supbiēdo amisit.

Aduētus messie ḡfialis duplex est. fmone primo dñice tertie post octauā paschę.

Afflatus spūssancti tria dona nobis confert. ser. iij. ferie post octauas pentheocostes.

Affectio celestialis siue desiderius ad paradisum. i. ad celum empyreum est optimus modus lachrymarum. ser. secundo dominice secunde post octauas paschę.

Afflictio pnialis in nobis modica est: ꝛs pctā sunt multa magna ⁊ grauia. fmone primo ⁊ scdo dñice scde post octauas paschę.

Agilitas corporis glorificati ḡnta est post resurrectionem: ꝛre in die paschę fmone scdo.

Alleluia canticū letitie q̄ cantari debet: ⁊ vnde dicitur. fmone secundo diei paschę.

Altaris sacrificiū duas habet cōditiones seu ꝓprietates. pz fmone. ij. festi corporis xpi.

Altitudines siue secreta mirabilia sacramenti eucharistie patent in E. de eucharistia.

Ambulamus ad paradisum celestez vel equitando: vel pedibus ambulando: vel nando: vel natando: vel volando. fmone quinto dominice xerte post festum trinitatis.

Amor siue amicitia fraternalis ois interptat ad bonū. ser. i. dñice ꝛrte post festū trinitat.

Amor primi fundamentum est totius legis xpi ⁊ principium omnium bonorum. sermone xerto dominice scde post festū trinitatis.

Amor xpi ad nos tātus est q̄ accepit oēz inju-

ria ⁊ credulitatem nr̄am ad se. patet fmone tertio dominice tertie post octauas paschę.

Angeli cantāt nob cantulem triplicē virtutē in se ꝓtinētē. pz sabbato post festū ascēsionis.

Angelorū chorus sen ordines qui ⁊ quot sunt. patet in sermone ascensionis domini.

Angelor hemināt: ⁊ etiā ordinatione. vide fmone scdo dñice pme post octauas paschę ⁊ in ser. vi. dñice. ix. post festum trinitatis.

Animarum purgatorij ḡtiuor sunt conditiones a nobis valde diuerse. sermone secundo dominice. xi. post festuz trinitatis

Aie dānate. vide in Oīa ⁊ dictiōe dānator.

Alarū defect⁹ siue mala, puenerūt ex pctō ꝓthoplasti. ser. pmo dñice. iij. post oct. paschę

Apparuit xpo post resurrectionez multis modis patet sermone secundo diei paschę. Et ampliꝰ quere in R. de resurrectione.

Apparuit xpo post resurrectionem in triplici forma. sermone serie quarte paschę.

Appellare debemus cōsidenter de iudicio iustitie dei ad iudicium misericordie eius. sermone tertio serie secunde rogationuz.

Arbitrium reperitur in pluribus creaturis: ꝛs soluz in hominibus reperitur liberum: fmone. iij. dominice quarte post festuz trinitat.

Arbitrium liberum quomodo per quattuor ligatur. patet ibidem.

Ardens erit desiderium nr̄m in orationibus nr̄is patet ser. iij. serie secunde rogationum.

Arguet dominꝰ mundum de multiplici peccato cuz venerit ad iudicium. patet ser. secūdo dominice tertie post octauas paschę.

Argumēta multiplicia dyaboli ꝙ que arguit trahendo nos a bono ꝓpositi. patent fmone quinto dñice. xxv. post festum trinitatis.

Argumētus multi. i. apparitionibus diuersis patuit resurrectio xpi. sabbato post paschę.

Arma q̄ induere debemus vi fortes simus in resistēdo ꝺ̄ diaboli suggestiones. patet sermone. iij. ⁊. vij. dñice. xxi. p[ost] festu trinitat.

Artes diaboli q̄ varie [illegible] ⁊ fallaces sunt. Et artes xpi q̄ vere [illegible] oppositi [illegible] sermone. v. dñice. xxv. post [illegible] trinitatis.

Articulus resurrectionis maioris sunt difficultatis non solum fidelibus sed etiam infidelibus ad credendum. sermō tertie serie ⁊ sermone sabbato post paschę.

Articulus resurrectionis ad omnes sensus hominis declaratus est. patet ibidem.

Articulos fidei scire tenemur ⁊ sepe ꝑ petitionē bus: ⁊ oīoīb⁹ nrīis exprimere ad min⁹ [illegible] ⁊ sero. q: nure ōtuꝫ fi. p. ij. serie. ij. rogationuꝫ

Ascendit nemo ad celum nisi q̄ de celo descē
dit quomodo itelligit hoc fmo.iij.trinitatis
Ascendimus celus p nouē grad⁹.ps ibidem.
Ascēdimus mōtē dei.i. celestē caritē cū ornati
tumo quattuor ētutibus quas ds narrat per
ysaiā.xxxiij.fer.ij.dñice.xi.post festū trinitat.
Ascensio xpi gliosa nob fuit expedies: comme
niens ⁊ vtilis ps in sermone dñi ascensionis.
Ascensionis xpi nota fer circūstātias seu con
ditiones que etiā erunt in descensione ei⁹ ad
iudicium.fer. ferie ferte post festū ascēsionis.
Auaritie petūt assimilat statere iniquē ⁊ pōdi
dolosū.fer.xij.dñice.ij.post octa.pasche.
Auaritia comparatur latrocinio ⁊ auarus la
troni.fer.scdo dñice.iij.post octauas pasche.

De littera B

Aptismus mūdat a petō originali vide sermone.vi.dominice in albis
Baptim⁹ quo mūdamur ⁊ purgamur nos est quintuplex patet ibidem.
Baptizat⁹ si crediderit saluabit.vide pulcherr sermones.fmone.iij.dñice infra octa.pasche.
Baptismus aque est fm⁹ sacrm ecclesie hn
alino ⁊ cōmo. Et dicitur h⁹ baptisma vnū
tripliciter cum canit ecclia. Confitebor vnum
baptisma ⁊c. ps ibidem.
Baptizandi mod⁹ ⁊ forma. ps eodē fmone.
Baptizandi modum vide etiam in sermone primo dici trinitat.
Beatorum locus est inestimabilis.l. celum empreū fer.ij.dñica fma post festū trinitat.
Beati quomodo videāt loca damnator⁹ vi
dēt pena eor⁹.fmo.i.p̄dñice.i.p⁹ festū trinitat
Beneficia xpi generalia quattuor sūt de qui
bus retributionē honoris ⁊ laudis tenemur
ei facere.fmone infra oct. ascēsionis.li oid⁹.
Blasphemia siue abominatio peior est inter
modos septē malorū.fer. ferie sexte penthe.
Blasphemia iracūdor notabiliter exprimit
sermone.lxo dñice.iij.post octa.pasche.
bonū quod cmus a deo quotuplex est:
quō vnum a litero differt. patet sermone
ij.dominice.xpo.post festū trinitatis.

De littera C

Amera in qua xp̄us facit ⁊ prepa
rat cenam suam quotuplex est et
quot angulos hēt illa. patet sermone primo
nice tertie post festū trinitatis.
antichristus quā angeli cātāt pio nostra salus
ille tres dēmones habbō p⁹le.ascensionis.
Cantilene q̄dā sunt anbelantibus pegre ne
cessarie. patēt fmo. vi. dñice. xx. post festū tri.
Capitanei infernales oium dyabolorū qui ⁊
quot sunt in infernor⁹ vii temptant. ps sermo
ne.ij.dominice.xxiij. post festū trinitatis.
Captiuitas petī quo detenti sumus q̄ perien
losa est vide fmo.iij.dñice.vi.p⁹ festū trinitat.
Caracter qui datur ꝑdyterio in sacro ordiné
est indelebilis.ser.vi.dñice in albis.
Caritas cōdatio q̄ necessaria ⁊ vtilis est.
patet ser.ij.dñice.xxiij. post festū trinitatis.
Charitas fugnalis est optim⁹ gradus bone
vite.ser.ij.dñice prime post octa.pasche.
Charitatis effectū deus est. Ité charitas alis
virtutes theologicas excedit. Item donum
charitatis vinculum est perfectionis.ps fmo
ne quodā infra octa.ascensionis.l. Ante ola.
Charitatis nota tres gradus.ibidem.
Charitatis deifice nota etiā treo gradus.ser
mo.iij.dñice xxij. post festū trinitatis.
Carnaliter log⁹ ⁊ pueriari est q̄rtus gradus q̄
titur ad infernus.fer.iij. dñice.xi.p⁹ fe.trinitat
Caro subijci debet imperio aie.vide in dñica
in albis.sermone.ij.
Caro nr̄a dī ancilla.anima d̄o filia. ibidem.
Caste viuere in gulositate ⁊ ebrietate est ma
gis mirabilium q̄ mortuos suscitare.fmo.
iij.dominice prime post octa.pasche.
Catholica fides quō teneri d⁹.q̄re in domini
ca prima post pascha.l.in albis sermone.v.
Celebratio misse.vide de missa in.xm.
Celebrando quidam errant.vide in errore.
Celi ꝓpietates que ⁊ q̄t sūt. Et in q̄ celo nos
bicviuētes corpaliter mēte pueriari debem⁹.
Cena christi que est. ⁊ qui sunt ad eam voca
ti.fer.primo dominice.ij. post festū trinitatis.
Cenāe siue nūmisma quem vel qō deo tene
mur q̄liovel q̄le est.ps in .M.de nūmismate.
Cibamur spūaliter q̄cūq; missam debite au
dimus.fer.primo dñice.i.post octa.pasche.
Cibus q̄ comedemus h cōmando ⁊ prā
dendo cum rege xp̄o multiplex est.patet ser.
ij.dominice.xx. post festū trinitatis.
Ciuitatis fortitudo consistit in septem. vide
in sermone scdo dñice prime post festus trini.
Claritas corporis gloriosi excedit claritates
omnium planetarum.fer.iij.dñice in albis.
Clandi vocantur ad conuiuium xp̄ūm hoc
t quid designatur per eos.sermone primo do
minice secunde post festum trinitatis.
Cogitationes quattuor habedimus in men
te per quas trahi possumus ad patrez nostrū
celestem.sermone ferie quarte pentecostes.
Collocamur in optimo loco a xp̄o t3 ones

a vero ⁊ bono pastore.sermone primo dom i
nice prime post octauas pasche.
Colluctatio multiplex prohibetur nobis ab
ipso ser..iij.dñice .xxij. post festus trinitatis
Comunicare volens 3 treo reges malos vi
cogitam habebit qui de oi petō temptāt. ser
mone.ij.infra octauas ascensionis.
Cōmunicate obligamur semel ad minus in
anno realiter⁹ in qualibet dñica spūaliter
sermone primo dñice p̄me post octauas pa
sce in octaua sacramenti. Ibidem.
Compassio fraternalis quo ad proximum op
tima est clemosyna. sermone.ij.dominice se
cunde post octauas pasche.
Conclusiones treo subtiliter ostenduntur de
ope dei bono qō in nobis incipit:cōtinuat:
⁊ perficit .ser.v.dñice.xxij. post festū trinitat.
Concordia siue pax in triplici statu hoium ser
uari debz:sed diuersimode.quare hoc in dñi
ca in albis.sermone primo ⁊ secundo. Am
plius de concordia:quere in P̄o de pace.
Concordia fraternalis necessaria ē ad acgrē
dū spūsctū.sermone primo dici pasche.
Conditiones septem male ipsius infirmi no
te fiunt per dictus Job. sermone. ij.dñice se
cunde post festū trinitatis.
Conditiones petōz octo. vide sermone qnto
dñice secunde post festum trinitatis.
Confessio sacramentalis ē grad⁹ qdā p quez
ascendim⁹ in celū. sermone.tiij. diei trinitat.
Confessio fit in infernis non deo sed dyabolo
ex vehementi angustia damnator⁹.sermone
secundo dominice.xi.post festum trinitatis.
Confessore eligamus nobis magis discretū,
sermone primo dñice.iiij. post festū trinitat.
Confirmatio q̄ est quoddā sacrm quereda
est in littera S de sacramentis.
Considere nemo debet ex se tāq̄ ex se aligd
facere q̄ ola a deo sunt. sermone .iij. dñice
quinte post festum trinitatis.
Confortatiuū triplex eunti ad paradisum ce
lestē ps sermone.v.dñice.vi.p⁹ festū trinitat.
Cōscientia nostra dicit liber de:q̄ ex cōscia
de⁹ nōscit opera nostra ⁊c nos nō metipsos.
dominica infra octauas ascensionis.
Consolationes treo magnas sēc nobis xp̄s.
fer.primo dñice.iij. post octauas pasche.
Conuersatio nostra erit in celis quō h⁹ itelli
gitur ser.iiij.dñice.xxij.post festus trinitat.
Corde decem in psalterio designant deces p̄
cepta decalogi. In die pasche fmone p̄mo.
Coronari volunt xp̄s:vt supdiam q̄ est radix
oiz malor⁹ ⁊ initiū nr̄e p̄ditionis non vitare
doceret.sermōe.iij.dominice p̄me post octa
uas pasche.
Corpus dñicum q̄ differenter dat nobis hic
⁊ in eterna glia.fmone.ij.diei pasche.
Corpus xp̄i post resurrectionē q̄tuor dotī
bus fuit dotatū.s.nobilitate:agilitate: clari
tate ⁊ impassibilitate.ps ibidē etiam fmo
ne.iij.dominice in albis.
Crapula q̄t defect⁹ ⁊ morbos corpi adducit.
ps ser.primo dñice.xvij. p⁹ festū trinitat.
Creaturarū diuersarū diuersum nota gradū.
fmone.iiij.dñice quarte p⁹ festum trinitatis.
Creaturarū nouaz in alia sunt cōditiōes.ser
mone quinto dominice.xxij.
Creationē mūdi vide infra de .xm.
Credē deo:credē deū ⁊ credē i deū:quō differ
rūt.ps ser.ij.dñice.xxi.post festus trinitatis.
Credere qd tenemur:⁊ quō: ⁊ p credentia
simplex ē necessaria.⁊ meritoria.ser.v.i alb.
Credere tenemur articulos fidei:hoc dictus
ē supra in A de articulis. vide ibi.
Christi dicimus oēs xp̄ianī:⁊ ei pertinemus
tripliciter iuf.ser.iij.dñice.xxij.p⁹ festū trinitat.
Christus ordo q̄druplicē obseruauit modus
s. oculos sublenādo:manā ertēdēdo genua
flectēdo:ac ad terrā,peidēdo.sermone in vi
gilia ascensionis.
Crudelitatē qtuplicē petōz nota in sermo
ne.iij.dñice.iij.post octauas pasche.
Crucis signū quō faciem⁹ signādo nos:exā
mēdo hec ōba. In nōie patris ⁊ filij ⁊ spūs
scti.ps in sermone.ij.diei trinitatis.
Curauit xp̄s lepra qutuplicitet.ps sermone
ij.dñice.xxiij.post festum trinitatis.
Curia siue palatium xp̄i in extremo iudicio
erit duplex. s.mia ⁊ iusticia.sermone. iij.fe
rie secunde rogationum.
Custodias duas hēnt ageli de nob p̄cipa
les vide ser.iij.dñice.xvi.p⁹ festū trinitatis.

De littera D

Amnatorū facies vel forma q̄ ti
pis ē ⁊ q̄ horribilis.require i ser..
ne.iij.dominice in albis.
Dānator⁹ tristicias ⁊ dolores considera ⁊ vi
caūsānt.fer.ferie quinte pēthecostes.
David ꝓpheta manifestissime locut⁹ est de
myste:rio xp̄i:p̄cipue de resurrectione xp̄i ⁊
eius hora:sermone primo dici pasche
Delectus siue error clericor⁹ celebrando.
sa⁹. vide de missa in littera .xm. De ero
in littera E.
Debitores sumus tribus.s. deo ꝓximo ⁊ no

Tabula

bulpitio. fmone. v. dñice. viij. p' festū trinitat.
Decipiunt nos dimitte multipliciter. vide de
cepcões nōdules. ser. iij. dñice. xv. p' festū tri.
Denario septuplici emē vilia infernal'. vide
sermone. ij. p' festum trinitatis.
Descēdimus ad iferna gradib' septē: hoc re-
quire ser. iij. dñice. xvi. post festū trinitatis.
Deuotio nra spūalis cū modica r parua ē
ser. i. dñice. ij. post octauas pasche.
Diabolor septē nota de septem peccat' mor
talibus temptantium. p3 ser. i. dominice. xv.
post festū trinitatis.
Diaboli ptās triplr annihilata est in passiōe
christi in die pasche. sermo. ijmo.
Dies ser sunt ghus p corpe laboramur: r so
lum vna die pro alia. fmo. i. dominice secun-
de post octauas pasche.
Dito octo sunt q9s octies penitere debem9
dñica in albis. sermone ijmo.
Dico in qa letemur r exultemus. p3 ibidē.
Digiti quigs in manu quō nolantur: r qd de
signant. quere in lra ℞ de manu.
Dimensiones charitatis quattuor sunt. Lon
gitudo dilatitudo sublimitas: r profundum
sermone infra octauas ascensionis.
Dilectio fraternalis siue primi p3 in lra ℣
Pr̄onoīs nostrum.
Dilectionē exercebimus gllales quo ad oēs
homines sine glosa: exceptione. ser. iij. trinita.
Dilectione adhibem9 virtualem sp cū recta
intentione. sermone. iij. trinitatis.
Dilig̃re tenemur qngs per ordinē. ijmo. deū
secundo primū. tertio alam nostrā. quarto
corpus nostrum. quinto bona tpalia. sermo
ne quarto dñice quarte post festū trinitatis.
Diligere tenemur r obligamur deus ⁊ttuor
de causis. ser. iij. dñice infra octa. ascensionis.
Dilectionis gratia est opis exhibitio. ser. i.
dñice. iij. post octauas pasche.
Diluculo dicere cupiēs quales gōnes pōt
magno fluo mouere siue refrenatione. sermōe
primo de sancta trinitate.
Dispositiōes quattuor quē dispondit nos ad
recipiēdum spūsctū. In die penthecostes
sermo primus.
Dispone dñari r eis seruire nota vtiam. ser. i.
dominice. xv. post festum trinitatis.
Dies de quattuor cōditiones malas hīt qui
damnabunt volem ad perditionem. patet
sermone. iij. dñice. xv. post festum trinitatis.
Diuersi r diuersi hoī seculi reprobationes
habent ser. i. dñice prime p' festū trinitatis.
Diuitie triplicter dicunt mamona iniquitas
sermone. i. dñice. iij. post festum trinitatis.
Doctrinas xpi bonas r multas. vide sermōe
i. dñice. x. post festum trinitatis.
Dolozeo damnator. quere in tristicia.
Dolozeo r fletus maximi erunt pctōibus in
separatione corporis r anie cozam iudice
christo. ser. ferie sexte post festū ascensionis.
Dolores plurimos christi in cruce. quere ser.
iij. dñice prime post octauas pasche.
Dñica in albis dicitur dñica prima post festū
pasche. i. octauas pasche.
Dñica die cessare debemus ab occupatione
corporali. r solū insistere negocijs spūalib9
anime nostre deseruientibus. ser. i. r. iij. dñice
secunde post octauas pasche.
Domus siue locus ab hoc seculo descēdēti
quotuplex est. p3 ser. i. dñice. i. p' festū trini.
Dñs omnipotalis est christus. patet ser. ij. r. iij.
dñice. iij. post festum trinitatis.
Donum charitatiuū r optimum dedit nobis
christus qñ fuit vnus. i. corp9 suū quō cōu
nit cum pane nr̄o materiali. vide mirabilia
sermone. iiij. corporis xpi.
Dotibus quattuor fuit corp9 christi dotatum
post resurrectionē ḡre in die pasche ser. ij.
Dubitā in fide fluctui maris assimilatur: quō
reprehendit. ser. v. dñice. i. post pascha.
Dubius multi hīt de illo vbo christi cū dixit
qui crediderit r baptizat' fuerit saluus erit.
Nota pulchras solutiones illius in ser. iij.
dominice infra octauas ascensionis.
Dubia sunt temp9 in melr interpetanda. ser
mone. i. dñice. iij. post festum trinitatis.
Duratio virtutis siue virtualis in nobis dre
uis r modica ē. ser. i. dñice. ij. p' oct. pasche.

De littera E

e Ebietas r gulositas mimicaī om
ni ogi bonor̄ q̄ eluus caste viuat
magno miraculum est ꝙ suscitare mortuos.
ser. iij. dñice prime post octauas pasche.
Effect' finales sunt a deo. dispositiones vo q̄
nos. arbitrij nr̄i liber. Jn vigilia pēthe.
Elemosyna quot modis fit vide qd pulchrus
sermone. ij. dñice. xv. post festum trinitatis.
Elemosyna optima est cōpassio fraternal' ad
primā. ser. ij. dñice. ij. post octa. pasche.
Equus multiplex. i. pallidus rufus rc. hostē
multiplicē aduersus alam nostram militan
tem designat. ser. iij. dñice. ij. p' oct. pasche.
Errare nolens in via quattuor ꝓsideranda: fi
gna peregrinis conuenientia. sermone ijmo
feme secunde pasche.

Tabula

Error clericor̄ vel laicor̄ dotā sidenote celebrā
tium. p3 ser. ij. dñice. iij. post octauas pasche.
Jd ē p3 p pulchre. ser. ij. dñice. vi. post festum
trinitatis.
Etates mūdi r hota ḡ r ⁊t sunt. p3 sermōe pri
mo dñice secūde post festus trinitatis.
Etates mūdi septē cōiter assignant: r in ser r
p ser. etates causa fuit porta celi. ser. iij. dñi
ce. xvi. post festum trinitatis.
Eucharistia quēs mirabilia secreta siue altitu
dines in se cōtinet. sermo. i. corpis xpi. Jtez
ser mirabilia ei' patēt. fmōe. iij. eiusdē festi.
Jtē nonē mirabilia patēt sermōe. iij. eiusdē.
Eucharistia p pbyteros sumpta sepe proficit
multam audientibus plus ḡ missam celebrā
nib9 in octaua corpis xpi.
Eucharistiā sumere volēs victoriā habebit ℣
ḡttuor reges dyabolicos de oi genere vicio
rū tēptāteo. ser. ij. infra octa. ascēsionis.
Eucharistiā accedētes quō habebūt se in sa
mēdo. ser. iij. festi corpis xpi. r sermōe secūdo
diei pasche.
Eucharistia quēs magnas confert nobis vti
litates in hac vita. ser. ij. diei pasche.
Eucharistiā sumere tenem9 oi anno ad minus
semel realr ⁊ ḡs dominica die spūalr ser.
primo dominice. i. post octauas pasche.
Exaltās se in hoc seculo quō humiliabit. p3 ser
mōe primo dñice. xvij. post festum trinitat.
Excellētie siue dignitates xpi tres patēt ser.
primo dñice. vij. post festū trinitatis.
Excellētie corpis xpi gllosi. patent ser. ij. diei
pasche r ser. iij. dñice in albis.
Excellentias sanguinis xpi. vide in ℣.
Excultātes illos ad cenā xpi nō venientiū ser.
primo dñice. ij. post festū trinitat.
Exēplo vxoris bone vir sepe puertit ad emē
dationē vite. vide in Elzeo.
Exēplo achab inig demonū invocatoris r ino
centū occisoris boleo mali ad pniam revo
cant. ser. iij. ferie sexte rogationū.
Exēpla duo vedit Elog. p q̄ credētes r firmas
fidem possumus hre de trinitate pfonas in
vnitate essentie r cōsequēter de oib9 articul'
fidei. sermone primo diei trinitatis.
Exēpli pulchri de charitate q̄ i pauces ēa re
perit. ser. iij. dñice xviij. post festū trinitatis.
Exit' dei ab hoie tripler est quō intelligitur.
cū deus vbi q̄ē. p3 sermōe primo dominice
v. post festū trinitatis.
Explicare debemus patēter palā r manifeste
locūdi oiei r operīl occultādo i ꝓfessione.
ser tertio ferie secunde rogationum.
Extraneus siue pegrinus p ⁊ttor cognoscē
tur. ser. vi. dominice. xx. post festū trinitatis
Extraneo peregrino q̄t cautele sūt necessarie
patet ibidem.

De littera F

f Acies r apparētia damnatorum ḡ
turpis r horribilis est patet fmo.
iij. in albis.
Fallor pphārū dñam vide in pphēta.
Fallit dimitte diuitē vide in littera D.
Fama bona q̄ vitio est: r quō restituī debet
post ḡ fuerit ablata. ser. i. dñice in albis.
Fama bona ablata citius r diligētius est recu
panda ḡ furtū iatronis vel laris. sermo. ij.
dñice. iij. post octauas pasche. Jdem patet
sermone quarto trinitatis.
Festi observātia confert nobis oē bonū.
Festi vo fructio adducit omne malum. sermo
vi. dominice secunde post festū trinitatis.
Festinat' in ciuitate celesti de gutuplicibus q̄
sonio scīis. ser. ferie qnte pēthecostes.
Fornicatio simpler pena generale est. p3 do
minica pīa post pascha. i. in albis. ser. v.
Forma dānator. p3 in facies.
Forma triplex xpo post mortē sua apparuit
sermo sextus quarte pasche.
Fides a principio mūdi fuit necessaria ad sa
lutēm: differēt in ātiquo testamēto r in no
uo. ser. v. dñice. in albis.
Fidei articuli q̄ r ⁊t sunt: r qb9 cōpositi sūt.
p3 ser. iij. dñice. xxiij. p' festū trinitatis.
Filius dei efficit quilibet xpianus. p q̄d. vide
ser. ferie sexte post pascha.
Filij dei efficimur p gr̄az quō possumus hoc
percipere r cognoscere. sermō. vi. dominice.
viij. post festum trinitatis.
Fletus siue lachrymationis quigs sunt modi
r quō flect' nr̄ puertet in gaudiū. p3 sermo.
ij. dñice. ij. post octauas pasche.
Fletus siue ploratio nr̄a in vtroīd' nr̄o erit
lachrymabilis. ser. iij. ferie sexte rogationū.
Frater nr̄ quis dicit r quō ei reconciliari te
nemur. ser. ij. dñice. vi. post festū trinitatis.
Fraternitate spūali oēs xpiani vnimur fres. ser.
ij. dñice prime post festum trinitatis.
Fraternitatē multiplicē. vide ibidem.
Fraternalis peordia fine rancore imm[illegible]de
sideriū vindicte necessario requirit [illegible]
plendū spūmsancti. ser. i. diei pēthecostes.
Fraterna siue primalis dilectio q̄lis q̄ [illegible]
erit. vide in ℣ de primo.
Fraudulēta medolitas siue furtum [illegible]

De littera M

M Agistros tres inuenim in sacra scriptura. ser.ij. dñice.iij. p festū trini.
Magdalene facta est precipue apparitio resurrectionis. ser.ij. dici paschę.
Maior erit in celo q in hoc mūdo se hūlian do minorauit. ser.ij. dñice infra oct. ascēsionis.
Mala duo sunt que nos peripue retrahunt a bono. sermone serie quarte pentheosten.
Mala quinq; f. fames: pestilētia: gladius: ca primitiae r destructio que fuguenerunt ciuitati diuersimq; nobis pp pcā contingunt.
Manet xps nobiscum trib⁹ obseruatio pditionis. ser.ij. serie secunde paschę.
Manus bona q; hēt digitos r qd p quēlibz eoz designat. ser.viij. dñice xvi p festū trinitatis.
Mdata dei decē. regre in ista Pd. de pcepto.
Mansiones in celo multe sunt. patet sermone dici ascensionis.
Marie matri xpi primo ostensa fuit resurrectio dñi sermone primo dici paschę.
Martyr verus decē pugnas. i. decē tribulationes sustinet. ser.iij. dñice.xi. p⁹ festū trinitatis.
Martyr coz deo multipliciter efficitur. ps dominica infra octauas ascensionis. sed qui crediderit.
Medius illoz est xps qui in nōie eius sunt ꝑgregati ser.vij. dñica in albis. Itē multipliciter xps tenet medium ibidem.
Medium principat n. im suorum extremorum sermone.iij. dñice.ij. post octa. paschę.
Medicus spūalis dē xps. sermone.iij. dominice post festum trinitatis.
Melius duplex est aduētus gñalis. primus pro reparatione alioz solū. secundus pro reparatione eorundē r aliorū simul. sermone. i. dñice.iij. post octauas paschę.
Meditant aduersus animam r spūs quattuor mortalia mala. ser.iij. dñice sexte post octauas paschę.
Miracula diuersimode fiunt a creatore r a creaturis. ser. primo diei paschę. r sermo. i. dominice xij. post festū trinitatis.
Misericordie r pietatis differentia. vide in littera P. de pietate.
Misericordie r cōpassio xpi ad nos magna sermone i. dñice. viij. post festū trinitatis.
Mirabilia inuenia primatus sit triplex. sermone primo dñice.ij. post octa. paschę. r sermone quinto dñice quarte post festus trinitatis.
Misericordie dei ergā nos petitiones sex sunt ser.ij. dñice quarte p⁹ festū trinitatis.
Missa nō dz fieri pro precunia tanq; pro precio sed tanq; pro stipendio victus r amicē. sermo. vij. dñice in albis.
Missam celebrantius defectē r errores. Require ser.ij. dñice.iij. post octa paschę.
Missam quis male celebrat. r q dñi. Require ser.iij. dñice.vi. post festū trinitatis.
Mysteria xpi enneta que fecit fuerūt nobis ad exemplum remittendi petā. ser.iij. dñice iij. post octauas paschę.
Mysterium mirabile sacramēti eucharistie. quere supra in ista. E. de eucharistia.
Modi vocationis quib⁹ xps vocauit nos ad paradisū comunius quattuor sunt ser.iij. dñice.ij. post festū trinitatis.
Modi seu gradus bone vite nouē sunt. supra in ista S. i. gradus.
Modicum septuplum nota qñ xps dixit totum modicum: qd designatur per hoc.
Modos petēdi siue orādi habes octo. infra in ista O. de Oratione.
Monumentum xpi tripliciter clausum fuit. sermone in die paschę.
Monete bone r vere ꝑditōes r ꝓprietates nota ser.iij. dñice. xvij. post festū trinitatis.
Monte dei. i. celeste regnū qo ascendere dz querit dauid. r richt ibiꝑsi. Innocēs manibus. rc. tangēdo. septem virtutes seu ꝑditones personaꝝ que stabunt in loco scō dei. sermone.iij. dominice.xi. post festū trinitat.
Mors ḡdupliciter accidit nobis ex defectu dilectionis. ḡre supra Dilectio.
Mortientium ab hac vita decedētiū tres sunt ꝑditiones. ser. vi. dñice. ix. post festū trinitat.
Mudus vnde dē r q modo capit. r mūdana nōs possunt recipe spūaliter. ps. exiguitia pē.
Mudus alr quē post mortē acquirimus quattuor diuersa dz loca: scm merita vel demerita nostra nobis ꝓpata. ps ser.ij. dominice xvij. post festum trinitatis.
Mundum creauit deus dupliciter. ser.iij. dominice infra octauas ascensionis.
Mundicia cordis dicit ꝓria dupliciter. sermone.v. dominice.v. post festum trinitatis.
Mulier bona est a bona reducit sepe virū ad emendationē vite sue. ser.iij. dñice in albis.
Mulieribus cū grunt vt in itinere nō separatim discurrant. ser.ij. diei paschę.
Multitudo plenū ab opīo detenta quid figit ser.ij. dominice.v. post festum trinitatis.
Mutare debemus proximo large sine spe lucri. sermone primo dominice quindecime post festum trinitatis.

De littera N

Nacta per alias lras: vt cuz dicit Nascitur puer in ista. P. Itē nomē xpi in X. Iesus dz nascit⁹ vsq; ad gaudiū: mater post dolorē. ḡre in ista S. de gaudio: r sic vltimus finge oia in ista. E. de gaudio: r sic vltimus finge oia in ista. E. de gaudio. Require in ista. E. de gaudio: r sic vltimus finge oia in eiplentia ab Al. in. alias litteras.

De littera O

O Bedientia requiritur ad omnia decē precepta sermone primo dñi ce quarte post festum trinitatis
Obedientie duplex est gradus. Fmone ꝓmo diei paschę in fine.
Obedire r subiici dz caro humana spiritui r anime. Fmo. sedo dñice in albis.
Obiectum charitat. vide. S. in Charitas.
Oblationem deo faciemus: tunc qñ cum proximo nostro sumus reconciliati sermone primo dominice. xvi. post festus trinitatis.
Occiū vitare debemus r occupationē peripue spūalē semp arripere. sermone. iij. dñice prime r secunde post octauas paschę.
Odium cui nocet r qñ detestabile est. regre in sermōe ꝓmo dñice ꝓme p⁹ festū trinitat.
Offerre volens deo mun⁹ primo ois reconciliare proximo suo. Fmone primo dñice. vi. post festum trinitatis.
Officiū diuinū in duob⁹ pel trib⁹ pficiendum est. sermone. vij. post festum trinitatis.
Opus bonum fit in nobis p xpm tripliciter. s. inclipiendo cōtinuādo r pficiendo: ps in fmone quinto dñice. xvij. post festum trinitatis.
Opa dona nō sunt dimittenda: cuius faciens effet in petō mortali. Fmone primo dominice quinte post festum trinitatis.
Opera xpi ola fuerunt bona. sermone primo dominice. xij. post festum trinitatis.
Opa pnie sunt octo. ps in Pd. de penitētia.
Opera mie septem vide sermone. iij. dominice post festus trinitatis.
Opera mie possunt cōphendi sub ḡtuor. ser mone. ij. dñice. xvi. post festum trinitatis.
Opa xpi ꝯdā fiebāt manifeste: r ꝯdā occulte. Rōne ultimo vide in sermone ascēsionis dñi.
Opera pietatis r mie quō differūt. Itē opera misericordie corporalia sūt quattuor. Et totidē opera pietatis animē. in sermone dominice. iij. post festum trinitatis.
Opera septem valde notabilia xpe operabatur in passione sua sermone. iij. dominice pri me post octauas paschę.
Opera siue mysteria xpi septē nos docēt omnē iniquitatē nobis illatā remittere. sermone iij. dominice. iij. post octauas paschę.
Ordines angelor. vide. A. Angelorum.
Ordū quō est. Lequo alo mane r sero. fmo. iij. dominice. ij. post octauas paschę.
Ordinati r dispositi erim⁹ in vita bona quadrupliciter fmone ꝓmo dñice p⁹ festū trinit.
Ordi sine petēti octo sunt modi. ps fmone iij. ferie. ij. rogationuz. r sermone quinto dominice. xvi. post festum trinitatis.
Ordi xps tenuit ḡtuor modos. s. subleuando oculos in celum: extendendo manus. flectendo genua: r prcidēdo in terram: patet in ascensione domini.
Oratio pro alio facta multū vtilis. est. dñice in albis sermone. iij.
Oratio a deo exaudit fuatis ḡbus exaudit deus. fmone primo dñice. iij. post oct. paschę.
Oratio ps in fmone. v. dñice. xi. post festū trinit.
Ordo nra erit Pr nr rc. p quē est illa ofo ordinata. qđo dz dicit ḡ petitiōes cōtinent in eadē. sermōe. ij. dñice. iij. post octa. paschę.
Ordines tres diuers etā magne vtutis repriunt in sacra scriptura. ꝑter Pr nr r aue maria. Regre in fmo. dñice. xxi. p⁹ festū trinit.
Ordines in vnamitate r cōcordia fiēt. Item attēte vbiliter r cōsidēt r ordinate.
Ordis bone nota ser. ꝯditiones. fmone. vi. dñice quinte post festum trinitatis.
Orare Credo in deū mane r sero maxime necessariū ē r vtile. S. iij. dñice. xi. p⁹ festū trinit.
Ordo pparilis duplicē defectū hēbat q; vitari debent in omni bona ordine. sermone. iij. dominice. xi. post festum trinitatis.
Originale petiti derivat ad omnes ab Adam seminaliter descendentes: quere in sermone vi. dominice in albis.
Ostensio visualis corpis sacerdotis est optim⁹ modus curandi lepā. s. cōfessio. patet ser. ij. dominice. xiij. post festum trinitatis.
Oues xpi dicimur r p preciosum et⁹ sanguinē redēpti. fmone primo post octa. paschę.

De littera P

P Acē necessario seruabit hic qui ꝓ sterū eadez frui desiderabit in albis sermone primo r secundo.
De pace vide in loco suo. ibi. f. Pax.
Paradisum celestē quidam intrāt ambulando. quidā equitando. quidā nauigando. quidā natando. quidam volando. sermone domi dominice. vi. post festum trinitat.

Sacerdotum errores siue defectus circa mis
sarum celebrationem vide supra in errore.
Sacerdotes reuocare debent & vitare rusticos
rū locutates. dominica in albis. ser. vij.
Sacerdotes angeli dicuntur. Ibidem. ser vi.
Sacramentū confirmationis quibus debet
dari fmone. vi. dominice in albis.
Sacramentum primum inter sacramenta ec
clesie est baptismus aque. fmone quodā in
fra octauas ascensionis. f. Qui crediderit.
Sacramēti eucharistie mirabilia. vide supra
de eucharistia in lfa. E.
Salarium quod a xpo recipiemus: magnum
& in eternum durabile erat. sermone. vij. do
minice. xvi. post festum trinitatis.
Salarius glorie eterne si digne promereri vo
lum⁹ quattuor obseruari oportet. ser. iij. do
minice. xiij. post festus trinitatis.
Saluos fieri vult deus omnes homines. ser
mone. iij. dominice. viij. post festum trinitat
Saluari volens tria necessaria habebit in se
fmo. primo dñice. xij. p⁹ festū tritat. Idē vi
de fmone. fmo dñice. vi. post festū trinitat.
Sancti quō delcendunt ad loca damnatoꝝ: &
vident penas eorum. sermone primo do
minice prime post festū trinitatis.
Sanguinis effusio pro xpi nomine optimus
est baptismus. fmone. iij. dominice infra oc
tauas ascensionis.
Sanguinis xpi effusi preciositas & dignitas
infinita fuit. sermō primo dominice prime
post octauas pasche.
Sapia & stultitia opponuntur. sicut ētus & vi
tium. ser. vij. dñice. xx. post festum trinitatis.
Satisfactio & restitutio q̄ sunt & quō differāt
sermone quarto trinitatis.
Scientia philosophoꝝ & theologoꝝ quō dif
ferunt. patet in lfa. D. f. philosophoꝝ.
Scientia vel ars: queret supra in A. de Arte.
Scuto fidei resistēdū est quattuor iaculis an
tichi. ser. iiij. dñice. xxi. post festum trinitatis.
Secreta septē q̄ que saliaꝝ plonaꝝ errore⁹ ex
tirpant. ser. iij. dnice. iij. post festum trinitat.
Secreta eucharistie. vide sup̄ in Eucharistia.
Seculū quō dñice. iiij. post octauas pasche.
Semita & via stricta & qd nobis designatur
fmone. iij. dñice. xiij. post festum trinitatis.
Sensualiter mortuoꝝ cōparat dānatio inferni
Septē plaga diuinas. ser. ferie sexte penth.
Sepultura inferni septuplex & pater ibidem.
Sermones discipuloꝝ xpi in emaus q̄ fue
runt. nota quedaꝫ quibusdam inaudita ser
ij. ferie secunde pasche.
Seruitus peti. quere de petō in lfa. P.
Sigilla septē illius libri clausi: iohānis euāgeli
ste ostensi. designāt septem signacula quibus
liber scē trinitatis personaꝝ in vna essentia
clausus est quos nemo aperire vel intelligere
poterat nisi agnus occisus. f. filius dei. ser
mone secundo trinitatis.
Signa duo per que fidei trinitatis excellenti
am considerare possumus. ps ibidē in fine.
Signū sancte crucis qualiter faciendus est a
nobis quo nos signare debemus. ps ibidē.
Signa multiplicia & reuelationes oīdit no
bis deus tam corpalia q̄ spualia pro coro
boratione fidei. ser. vi. dñice in albis.
Symoniā cōmittit qui diuina perficit ad the
saurizandū temporalia. sermo. primo dñice
prime post octauas pasche.
Situs ordinum angelorꝝ sm sub & supra. put
sancti nobis tradiderūt patent ser. ij. dñice
infra octauas ascensionis. vide amplius su
pra de angelis in littera A.
Solitaria vita quibus cōgruit & quibus vita
cōis. ser. iij. dñice. ix. trinitatis.
Societas in quibus cōmēdabilis est & q̄nq̄
necessaria. ser. secundo diei pasche.
Societatem laicoꝝ presbyteri vitare debent
ser. vij. dominice in albis.
Somnia apparēt vera: sed plerūq̄ falsa sunt
& cōiter decipiunt somnantē. ser. iij. domini
ce. xv. post festus trinitatis.
Somnianti diues huius seculi cōparatur: q̄
nihil de diuitijs suis sibi retinebit. ps ibidē.
Spēs humilitatis vere. vide de humilitatem.
Spūssanctus de spūs veritatis duplici rōne.
In vigilia penthecostes.
Status hoium septem sunt & quilibet obliga
tur ad obseruationē mandatoꝝ decem dei.
ser. i. dñice. vij. post festus trinitatis.
Status hoium quadruplex est bñdictionem
glorie hereditarie possidentiuꝫ. sermone. v.
dñice quinte post festū trinitatis.
Status hoium per viaꝫ ad paradisum ducē
tem enumtum triplex est. sermone infra octa
uas ascensionis. f. illo. Hec locutus sum.
Status hoium petō feruentiū periculosissi
mus est ser. iij. dñice. vi. post festū trinitatis.
Stulti efficimur & imprudēteo per septē. ser.
vij. dominice. ix. post festus trinitatis.
Superbia abominabilis est & detestanda: quia
initiū oīs peccatoris est. ps ser. iij. dñice pme
& ser. iij. dñice secūde post octauas pasche.
Substantie tres sunt in xpo. fmone. iij. dñice
viij. post festum trinitatis.
Sublimitas charitat est sapia vel intētio sup
nālis. ser. vij. dñice. xvi. post festum trinitat.
Subiectio nra diuinalis valde exigua & mo
dica est. ser. i. dominice. ij. post octa. pasche.
Subiecti crimine deo triplici timore. sermo.
quinto dominice secunde post pasche.
Superscriptio bone monete qualis erit. ser.
iij. dominice. xxiij. post festus trinitatis.
Supplicare tenemur in orationibus nostris
humiliter. ser. iij. serie secunde rogationum.
Supplicatio patruꝫ in hymbo detētoꝝ p libe
ratione multiplex fuit. ser. fmo diei pasche.
Supplicationes quere de oīonibus in. O.
Suscitare mortuos aliter cōuenit deo: aliter
sanctis aut angelis. sermo. fmo diei pasche.
Sustinere & sufferre debemus libenter tribu
lationes & aduersitates in hoc mundo. ꝓpter
tres rationes sermone sexto. dominice. xvi.
post festum trinitatis.

De littera t

t Abula in qua plantātur boni mo
res q̄druplex est seria. v. pasche.
Tactus xpi triplex inuenit in sacra scriptura.
vide declarationem huius perlucidam. ser
mo. viij. dominice. xvi. post festus trinitatis.
Theologicales ētutes q̄ sunt: quō iter se dif
ferunt. sermone dñice infra octauas ascēsio
nis. Et ser. v. dñice. xxv. post festus trinitatis.
Temperantia humanalis est sacerdotib⁹ ne
cessaria. sermo. vij. dominice in albis.
Tempus ꝓpabolicum: ad hoc ewangelium
stat⁹ mūdi ser. iiij. dñice. viij. post festū tritat.
Temptationes & multiplices & varie sūt
ser. iiij. dñice. ij. post octauas pasche.
Terra: que per peccata hoīa in gb⁹ purgā
tur a peccatis supra in lfa. L. f. Locus.
Testimonium gōlibet erit in ore⁹ vel tri
um. fmone. & infra octauas ascensionis.
Testis & index simul erit christus in iudicio
suo. Patet ibidem.
Thuribulum quod habet virtutem in se tum⁹
pore christi. fmone. ij. corporis christi.
Timor: triplex & p quē subiicimur do. f. nālis
filialis: & reuerētialis. ser. v. post oct. pasche.
Tributum qō deo tenemur & le est. ps fmone
primo & secdo dñice. xiij. post festū trinitat.
Trinitatē plonarum in vnitate essentie: dei in
grere pueris curiositas extenda & credere vt
docet ecclia fides & securitas: videre eam
sicut ē felicitas est. fmo. pmo diei trinitatis.
Trinitatē plonarū in vnitate essentie. fmone
serie secunde post penthe. f. Statia spūs.
Tristicia vere penitētiā conuertēs in pfectū
num gaudiū qō nunq̄ remouebitur ab eo
ser. iij. dominice secunde post octa. pasche.
Tristicia dānatorum qualis & vnde
cantatur. vide fmone quinte serie pēthecō.

De littera V

V Adāt hoies p tā pacis trib⁹ mo
dis. f. iij. dñice. ij. post festū tritat.
Ubiq; est deus tripliciter. sermone primo do
minice quinte post festum trinitatis.
Velocitas xpi ad vādū testimoniū ſ petōis
ser. ij. dñice infra octauas ascensionis.
Venialia petā sūt triplicia que p tria. f. ligna
fenum & stipulam designant. sermone. ij. do
minice. ij. post festum trinitatis.
Verbū pris eternū. f. filius in diuinis: & verbuꝫ
a nobis prolatum differūt multifarie.
Ité vbū dei est duplex. f. eternū qō est ei⁹ ver
bum. ppium. & tpale qō est verbū eius cōe.
Ité vbū dei tpale siue cōe digne ꝑdicatum &
denote auditū tria bona operaf. f. illuminat
inflāmat & purificat. fmone. iiij. dominice.
ij. post octauas pasche.
Via vbcuq; ad paradisum secura & bona tri
plex est in fmone infra octauas ascēsionis. f.
Hec locutus sum &c. Et sermone. iiij. domi
nice. ij. post festum trinitatis.
Via peregrinorum quō signata erit. vide fmo
primo serie secunde pasche.
Viaticū spuale dicit sacrm eucharistie. fmo
ne in octaua corporis xpi.
Videre & audire xpm quō ꝓphe & sancti pa
tres antiqui testamenti desiderabant: & quō
nos cum videre debemus. sermone primo
dominice. xiij. post festum trinitatis.
Villa tres sunt in alio mundo quas hoies p
bona quius mundi emere possunt. fmone
ij. dominice secunde post festum trinitatis.
Vitium superbie detestabilissimum est: quia
initium omnis peraditionis. vide in lfa. S.
De vitio inuidie supra in J. &c.
Uictoriam nos habere ex ꝑ q̄druplicē
de omni vitio infligante antecā ad co
tionem accedamus. sermone secundo
octauas ascensionis.
Uir tenet vcon dilectionem & pmissiones. pa
tet sermone primo in die penthecostes.

Tabula

Virginitatem seu castitatem tenere in cōmestationibus & ebrietatibus impossibile est. sermone. iij. dñice prim̄ & p̄ octa. pasche.

Vite spūalis perfectio consistit in quattuor. ps in sermone. ij. trinitatis.

Vitam bonā quadruplicē confert nobis spūssanctus. Fmone ferie. ij. pentecostes.

Vite bōe sunt plures gradus. ō. in Gradu.

Vite male sunt nouē modi. sermo. ferie sexte post pentecostes.

Viuere nostrum in hoc seculo nō est nisi mori: continue tendimus ad mortē. Sabbato post festum ascensionis.

Viuere incipiēs deifice treo similitudines sibi maxime deseruientes notabit. ser. quodā infra octa. ascensionis. l. Ante omnia.

Vocati & electi ad cenaz xpi. vide in cena. ps sermone. ij. dñice. ij. post festum trinitatis. & sermone. ij. dñice. xx. eiusdē.

Vocati sumus oēs ad cōuiuium xpi. Jtē vocationis quattuor modos. vide in sermone iij. dñice. ij. post festū trinitatis.

Volitas est vna: patris & filij & spūssancti. sermone quarto de eadem dñica.

Vox dñi super aquas multas quō intelligit. Et quedā mulier extollens vocē quō exponit ser. iij. dñice. xxv. post festum trinitatis.

Vnitas essentie trium personarum. ps supra de trinitate in littera. T.

Vsurā suplicratā exigēt a nobis dē de oīb⁹ tam corpalib⁹ q̄ spūalibus que dedit nobis ser. i. dñice. i. post festum trinitatis.

Vtilitates quinq; pueniunt nobis ex sacramēto eucharistie digne sumpte. in oct. sacri.

Vulnera xpi post resurrectionez minora fuerunt q̄ in passione. Quid hoc signat. ps sermone quarto dominice in albis.

Vulnera xpi & cicatrices non deformitatē sed magnam pulchritudinem ostendunt in eo corpore glorioso. sermo. iij. eiusdem dñice.

Vulnera quinq; perfossa habuit & xps. sermone. iij. dñice post festum trinitatis.

Vxor devota sepe cōuertit virum suū de mala vita. Exemplū sermone. iij. dñice in albis.

Vxor viro suo tenet vno obseruare. & reuerētiam & dilectionē. sermone. i. pentecostes.

De littera X

Xps oxādo q̄druplicē modū fuit. vide. ō. de ozone in littera O.

Xpi resurrectio quā & qui fiebat quare xps tam diu resurrectionez nō retardauit vsq; ad generalem omnium resurrectionem. Quibus resurrectionem suā xps per ordinem manifestauit quare xps ola ista fecit: vide supra de resurrectione in littera. R.

Xpi vulnera quinq; quere in littera. V.

Xpi quelibet actio nostra est instructio. ser. iij. dñice. iij. post octauas pasche.

Xpi humiliatio sub tribus est creaturis. s. sub angelis: sub hoibus: & sub dyabolo quere. ō. de humilitate vide in littera. H.

Item xps & christianus debēt scribi per. L. quere supra in registro de littera. L.

De littera Y

Ymago & superscriptio vere & bone monete patent sermone primo dominice. xxiij. post festū trinitatis.

Ymago anime nostre deturpat per peccatuz mortale sermone codē eiusdē dñice.

Ymagines anie nostre sunt memoria: intellectus & voluntas: que reformant per vite emēdationem: patet ibidem.

Ymaginis veritas requirit necessario in omni bona moneta: ps ser. iij. eiusdem dñice.

Ymagines trinitatis quelibet ala hȝ in se per creationem: nisi vltra hoc necessario requiritur in anima si saluari debeat virtualis xpi imitatio. patet ibidem.

Ymitando christi doctrinam efficimur eius discipuli. Patet in lra. O. de discipulo.

Explicit tabula siue registrū sermonū sancti Vincentij ordinis p̄dicatoz tpis estiualis.

Pertinet ad Bibliothecam Conventus Sancti Dominici Felicis urbis Panhormi.

Tabula

Tabula omnium Sermonū secunde partis. s. estiualis sancti Vincentij ordinis predicatoz inditcans quota charta: cuiuslibet sermonis incipiatur ea pte requiri debeat: feliciter incipit.

In die sancto pasce	Sermo primus	Surrexit non est hic	car. i.
De eodem die	Sermo. ij.	Alleluya	car. iij.
Feria. ij. infra octa. pasce	Sermo primus	Tu solus peregrinus	car. vi.
In eadem feria	Sermo. ij.	Mane nobiscum	car. vij.
Feria tertia	Sermo vnicus	Apparuit eis	car. ix.
Feria quarta	Sermo vnicus	Manifestauit	car. x.
Feria quinta	Sermo vnicus	Vidi dominum	car. xij.
Feria sexta	Sermo vnicus	Data est mihi	car. xiij.
Sabbato post pascha	Sermo primus	Monumentum vidit	car. xv.
Dominica in albis	Sermo. ij.	Post dies octo	car. xvi.
De eadem dñica	Sermo. iij.	Pax vobis	car. xvij.
De eadem dominica	Sermo. iiij.	Venit ianuis clausis	car. xix.
De eadem dominica	Sermo. v.	Ostendit eis manus	car. xx.
De eadem dominica	Sermo. vi.	Noli esse incredulus	car. xxi.
De eadem dominica	Sermo. vij.	Multa quidem	car. xxij.
Dñica. i. post oct. pasce	Sermo primus	Stetit iesus	car. xxiij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Ego sum pastor	car. xxiij.
De eadem dñica	Sermo. iij.	Fiet vnum ouile	car. xxvi.
Dñica. ij. post. vij. pasce	Sermo primus	Peccata nostra	car. xxvij.
De eadem dñica	Sermo. ij.	Quid est hoc	car. xxix.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Dico vobis	car. xxxi.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Tristitia vestra	car. xxxij.
De eadem dominica	Sermo. iiij.	Militant	car xxxiij.
De eadem dominica	Sermo. v.	Subditi estote	car. xxxiij.
Dñica. iij. post oct. pasce	Sermo primus	Cum venerit arguet	car. xxxv.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Arguet mundum	car. xxxvj.
De eadem	Sermo. iij.	Cum venerit ille	car. xxxix.
De eadem	Sermo. iiij.	Verbum potest saluare	car. xl.
Dñica. iiij. p̄ octa. pasce	Sermo primus	Pater amat vos	car. xli.
De eadem	Sermo ij.	Si quid petieritis	car. xlij.
Feria. ij. in rogationib⁹	Sermo primus	Kyrieleyson	car. xliij.
De eadem feria. ij.	Sermo. ij.	Petite & dabitur vobis.	car. xlv.
De eadem feria. ij.	Sermo. iij.	Omnis qui petit	car. xlvi.
In vigilia Ascensionis	Sermo vnicus	Subleuatis iesus	car. xlvij.
In die Ascensionis dñi	Sermo vnicus	Videntibus illis	car. xlix.
Feria. vi. p̄ festū ascēsionis	Sermo vnicus	Hic veniet	car. l.
Sabbō p̄ festū ascēsionis	Sermo vnicus	In ciuitate	car. lij.
Dñica infra. viij. ascēsionis	Sermo primus	Ille testimonium	car. liij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Ille testimonii phibebit	car. lv.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Assumptus est	car. lvi.
De eadem dominica	Sermo. iiij.	Qui crediderit	car. lvij.
De eadem dominica	Sermo. v.	In oibus honorificetur	car. lix.
De eadem dominica	Sermo. vi.	Ante omnia carnatem	car. lx.
De eadem dominica	Sermo. vij.	Hec locutus sum vobis	car. lxi.
In vigilia pentecostes	Sermo vnicus	Spiritum veritatis	car. lxij.
In die sctō pentecostes	Sermo primus	Repleti sunt	car. lxiij.
In eodem die	Sermo. ij.	Pacem relinquo vobis	car. lxv.
Feria secunda	Sermo vnicus	Gratia spūssancti.	car. lxvi.

Tabula

Virginitatem seu castitatem tenere in cõmes
tationibus et edulcatibus impossibile est. ser
mone. iij. dñice p̃im̃ p̃ octa. pasche.
Vite ipsalis perfectio consistit in quattuor.
ps in sermone. iij. trinitatis.
Vitam donã quadruplicẽ confert nobis ip̃
rituſſanctus. Sermone ferie. iij. penthecostes.
Vite dõe sunt plures gradus. s. in Gradu.
Vite male sunt nouẽ modi. sermo. ferie sexte
post penthecosten.
Viuere nostrum in hoc seculo nõ est nisi mo
riq; continue tendimus ad mortẽ. Sabba
to post festum ascensionis.
Viuere meipsis deifice treo similitudines si
di maxime deseruientes notabit. ser. quodã
infra octa. ascensionis. f. Ante omnia.
Vocati et electi ad cenã xp̃i. vide in cena. p̃s
sermone. ij. dñice. ij. post festum trinitatis. et
sermone. ij. dñice. xx. euisdẽ.
Vocati sumus oẽs ad cõsortium xp̃i. Tẽ vo
cationis quattuor modos. vide in sermone
iij. dñice. ij. post festũ trinitatis.
Voluntas est vna patris et filij et spũſſancti. ser
mone quarto de eadem dñica.
Vox dñi super aquas multas quõ intelligit.
Et quedã mulier extollens vocẽ quã expo
uit ser. iij. dñice xxv. post festum trinitatis.
Vnitas essentie trium personarum. p̃s supra
ve trinitate in littera. Z.
Vsurã supplicatã exigere a nobis dẽ de oĩb⁹
tam cõsulib⁹. Et ipsalibus que debit nobis
ser. i. dñice. ij. post festum trinitatis.
Vnitates quinq; pueniunt nobis ex sacra
mẽto eucharistie digne sumpte. in oct. sacri.
Vulnera xp̃i post resurrectionẽ minora fue
runt q̃ in passione. Quid hoc signat. p̃s ser
mone quarto dominice in albis.
Vulnera xp̃i et cicatrices non deformitatẽ sꝫ
magnam pulcritudinem ostendunt in eĩ
corpore glorioso. sermo. iij. eiusdem dñice.
Vulnera quinq; persona habuit et ps xp̃o. ser
mone. ij. dñice post festum trinitatis.
Vxor denota sepe cõuertit virum sibi de ma
la vita. Exemplũ sermone. iij. dñice in albis.
Vxori viro suo tenet hoc obseruare. s. reuerẽ
tiam et dilectionẽ. sermone. i. pentecostes.

De littera X

Xp̃s ordo q̃druplicẽ modũ sua
ut. vide. ã. de oĩone in littera O.
Xp̃s resurrectio quã et qñ fecerit quare xp̃s si
mul resurrectiones nõ retardauit vsq; ad ge
neralem omnium resurrectionem. Quibus
resurrectionem suã xp̃us per ordinem mani
festauit quare xp̃us ola ista fecit. vide supra
de resurrectione in littera. R.
Xp̃i vulnera quinq; quere in littera. V.
Xp̃i quelibet actio nostra est instructio. ser. iij.
dñice. iij. post octauas pasche.
Xp̃i humiliatio sub tribus est tẽptatio. s. sub
angelis sub hoibus et sub dyabolo quere. s.
de humilitate vide in littera. H.
Item xp̃us et christianus debẽt scribi per L.
quere supra in registro de littera. L.

De littera Y

Ymago et superscriptio vere et bone
monete patent sermone primo do
minice. xxiij. post festũ trinitatis.
Ymago anime nostre deturpat per peccatũ
mortale sermone eodẽ eiusdẽ dñice.
Ymagines anie nostre sunt memoria intelle
ctus et voluntas que reformant per vite emẽ
dationem: patet ibidem.
Ymaginis veritas requirit necessario in om
ni bona moneta. ps ser. iij. eiusdem dñice.
Ymagines trinitatis quelibet alia ps in se per
creationem nil vltra hoc necessario requirĩ
tur in anima si saluari debeat virtualis xp̃i
imitatio. patet ibidem.
Ymitando christi doctrinam efficimur eius
discipuli. Patet in ista. O. de discipulis.

Explicit tabula siue registrũ sermonũ sc̃i
Vincentij ordinis p̃dicatorũ tpis estimalis.

Pertines ad
Bibliotecam
Conuentus
scti Dominici
Felicis urbis
Panhormi.

Tabula

Tabula omnium Sermonũ secunde partis. s. estiualis sancti Vincentij ordinis predicatorũ
tradicans quota chartacuiuslibet sermonis principium et pte requiri debeat: feliciter incipit.

In die sancto pasce	Sermo primus	Surrexit non est hic	car. i.
De eodem die	Sermo. ij.	Alleluya	car. iij.
Sermo. ij. in sabbo pasce	Sermo primus	Tu solus peregrinus	car. vi.
In eadem feria	Sermo. ij.	Mane nobiscum	car. viij.
Feria tertia	Sermo vnicus	Ipse uiuit eis	car. ix.
Feria quarta	Sermo vnicus	Manifestauit	car. x.
Feria quinta	Sermo vnicus	Vidi dominum	car. xi.
Feria sexta	Sermo vnicus	Data est mihi	car. xiij.
Sabbato post pascha	Sermo vnicus	Monumentum vidit	car. xiij.
Dominica in albis	Sermo primus	Post dies octo	car. xv.
De eadem dñica	Sermo. ij.	Pax vobis	car. xvi.
De eadem dñica	Sermo. iij.	Venit ianuis clausis	car. xvij.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Ostendit eis manus	car. xx.
De eadem dominica	Sermo. v.	Noli esse incredulus	car. xxi.
De eadem dominica	Sermo. vi.	Multa quidem	car. xxij.
De eadem dominica	Sermo. vij.	Stetit ihesus	car. xxiij.
Dñica. i. post oct. pasce	Sermo primus	Ego sum pastor	car. xxiij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Fiet vnum ouile	car. xxvi.
De eadem dñica	Sermo. iij.	Peccata nostra	car. xxvij.
Dñica. ij. post. vij. pasce	Sermo primus	Quid est hoc	car. xxix.
De eadem dñica	Sermo. ij.	Dico vobis	car. xxxi.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Tristitia vestra	car. xxxij.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Delitant	car xxxiij.
De eadem dominica	Sermo. v.	Subduti estote	car. xxxiij.
Dñica. iij. post oct. pasce	Sermo primus	Cum venerit arguet	car. xxxv.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Arguet mundum	car. xxxvij.
De eadem	Sermo. iij.	Cum venerit ille	car. xxxix.
De eadem	Sermo. iij.	Verbum potest saluare	car. xl.
Dñica. iij. p̃ octa. pasce	Sermo primus	Pater amat vos	car. xli.
De eadem	Sermo. ij.	Si quid petieritis	car. xlij.
Feria. ij. in rogationib⁹	Sermo primus	Kyrieleyson	car. xlij.
De eadem feria. ij.	Sermo. ij.	Petite et dabitur vobis.	car. xlv.
De eadem feria. ij.	Sermo. iij.	Omnis qui petit	car. xlvi.
In vigilia Ascensionis	Sermo vnicus	Sublevatis ihesus	car. xlvij.
In die Ascensionis dñi	Sermo vnicus	Videntibus illis	car. xlix.
Feria. vi. p̃ festũ ascẽsionis	Sermo vnicus	Hic veniet	car. l.
Sabbo p̃ festũ ascẽsionis	Sermo vnicus	In ciuitate	car. li.
Dñica infra. viij. ascẽsionis	Sermo primus	Ille testimonium	car. lij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Ille testimonium phibebit	car. liij.
De eadem dominica	Sermo. ij.	Assumptus est	car. lvi.
De eadem dominica	Sermo. iij.	Qui crediderit	car. lvij.
De eadem dominica	Sermo. v.	In oibus honorificetur	car. lix.
De eadem dominica	Sermo. vi.	Ante omnia caritatem	car. lx.
De eadem dominica	Sermo. vij.	Hec locutus sum vobis	car. lxi.
In vigilia penthecostes	Sermo vnicus	Spiritum veritatis	car. lxij.
In die sctõ penthecostes	Sermo primus	Repleti sunt	car. lxiij.
In eodem die	Sermo. ij.	Pacem relinquo vobis	car. lxv.
Feria secunda	Sermo vnicus	Gratia spũſancti.	car. lxvij.

Tabula

℣Feria tertia	Sermo vnicus	Ego veni	car. lxxx
℣Feria quarta	Sermo vnicus	Nemo potest	car. lxxx.
℣Feria quinta	Sermo vnicus	Factum est gaudium	car. lxxx.
℣Feria sexta	Sermo vnicus	Hic derelinquas	car. lxxxij.
℣De sancta trinitate	Sermo primus	Quomodo possunt hec fieri	car. lxxvi.
De sancta trinitate	Sermo.ij.	Nemo potest facere	car. lxxvij.
De sancta trinitate	Sermo.iij.	Fratres perfecti estote	car. lxxviij.
De sancta trinitate	Sermo.iiij.	Nemo ascendit	car. lxxx.
℣In festo corp° christi	Sermo primus	Ego accepi a dño	car. lxxxi.
De eodem festo	Sermo.ij.	Hoc facite in meam	car. lxxxij.
De eodem festo	Sermo.iij.	rdemonium fecit	car. lxxxv.
De eodem festo	Sermo.iiij.	Ego sum panis	car. lxxxvi.
℣Dñica.i. post festū trini.	Sermo primus	Habent moysen	car. lxxxviij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	In domo patris	car. xc.
℣In octa. corporis xpi	Sermo vnicus	Accipite z manducate	car. xci.
℣Dñica.ij. post festū trini.	Sermo primus	Homine factum est	car. xciij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Villam emi.	car. xciij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Fecit cenam magnam	car. xcvi.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Compelle intrare	car. xcvij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Qui non diligit	car. xcviij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Diligamus opere	car. xcix.
℣Dñica.iij.p°festū trini.	Sermo primus	Humiliamini	car. c.
De eadem dominica	Sermo.ij.	De peccatore	car. ci.
Deeadem dominica	Sermo.iij.	Que mulier	car. cij.
℣Dñica.iiij.post festū tri.	Sermo primus	Estote misericordes	car. ciij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Pater vester	car. ciiij.
De eadem dñica	Sermo.iij.	Estote misericordes	cae. cv.
De eadem dñica	Sermo.iiij.	Creatura liberabitur	car. cvi.
De eadem dominica	Sermo.v.	Sant viri	car. cvij.
℣Dñica.v. post festū trini.	Sermo primus	Exi a me	car. cviij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Concluserunt	car. cix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Docebat de naticula	car. cx.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Per totam noctem	car. cx.
De eadem dominica	Sermo.v.	Benedictionem	car. cxij.
De eadem dñica	Sermo.vi.	Omnes vnanimes	car. cxiij.
℣Dñica.vi. post festū tri.	Sermo primus	Veniens offerre	car. cxiij.
De eadem dñica	Sermo.ij.	Frater tuus habet	car. cxv.
De eadem dominica.	Sermo.iij.	Ultra non seruiamus	car. cxvi.
De eadez dñica	Sermo.iiij.	Nos in nouitate	car. cxvij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Nos in nouitate	car. cxix.
℣Dñica.vij. post festū tri.	Sermo primus	Discreos super turbam	car. cxx.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Gratia dei vita eterna	car. cxxij.
℣Dñica.viij. post festū tri.	Sermo primus	Attendite a falsis	car. cxxij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Attendite a falsis	car. cxxiij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Non omnis qui dicit	car. cxxv.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Qui facit voluntatem	car. cxxvi.
De eadem dominica	Sermo.v.	Fratres debitores sumus	car. cxxvij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Testimonium reddit	car. cxxx.
Dominica.ix.p°festū trī.	Sermo primus	Facite vobis	car. cxxx.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Redde rationem	car. cxxxi.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Ego vobis dico	car. cxxxij.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Qui se existimat	car. cxxxiij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Temptatio vos	car. cxxxv.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Cum defeceritis	car. cxxxvi.
Dominica.x.p°festū tri.	Sermo primus	Erat quotidie	car. cxxxvij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Diuisiones ministrationum.	car. cxxxix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Videns iesus	car. cxl.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Virtus de illo exibat	car. cxlij.
Dominica.xi.p°festū tri.	Sermo primus	Omnis qui se exaltat	car. cxliij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Non sum sicut	car. cxlv.
De eadē dominica	Sermo.iij.	Homines alcenderunt	car. cxlvij.
De eades dñica	Sermo.iiij.	Amen dico vobis	car. cxlviij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Deus propitius	car. cxlix.
Dñica.xij. post festū tri.	Sermo primus	Admirabantur	car. cl.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Precepit eis	car. cli.
℣Dñica.xiij.p°festū trini.	Sermo primus	Hoc fac z vives	car. cliij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ego cum redicro	car. cliij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Conclusit scriptura	car. clv.
℣Dñica.xiiij.p°festū trinī.	Sermo primus	Nonne decem	car. clvj.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ite ostendite	car. clix.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Qui christi sunt	car. clx.
℣Dñica.xv.p°festū trinita.	Sermo primus	Querite primum regnū dei.	car. clxij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Hodie est z eras	car. clxiij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Non potestis deo seruire	car. clxv.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Fratres spiritu viuimus	car. clxvi.
De eadem dominica	Sermo.v.	Ministerium tuum imple	car. clxvij.
℣Dñica.xvi.p°festū trini.	Sermo primus	Deus visitauit	car. clxix.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Misericordia	car. clxx.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Qui erat mortuus	car. clxxi.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Porte ciuitatis	car. clxxij.
De eadem dominica	Sermo.v.	Flecto genua	car. clxxiij.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Obsecro vos	car. clxxvi.
De eadem dominica	Sermo.vij.	Latitudo longitudo	car. clxxvij.
De eadem dominica	Sermo.viij.	Accessit z tetigit	car. clxxix.
℣Dñica.xvij.p° festū trinī.	Sermo primus	Omnis qui se exaltat	car. clxxx.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Vade recumbe	car. clxxxi.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Ascende superius	car. clxxxij.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Ipse vero apprehendit	car. clxxxiij.
℣Dñica.xviij.p°festū tri.	Sermo primus	Nemo poterat	car. clxxxv.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Quid vobis videtur	car. clxxxvj.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Sicut mandatum	car. clxxxix.
℣Dñica.xix.p°festū trini.	Sermo primus	Accesserunt iesus	car. cxci.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Confidite fili	car. cxcij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Non habetis vitam	car. cxciij.
De eadem dominica.	Sermo.iiij.	Renouamini	car. cxcv.
De eadem dominica	Sermo.v.	Renouamini	car. cxcvi.
℣Dñica.xx.p°festū trinita.	Sermo primus	Simile est regnum celorum	car. cxcvij.
De eadem dominica	Sermo.ij.	Ecce prandium meum	car. cxcviij.
De eadem dominica	Sermo.iij.	Egressi sunt serui	car. cc.
De eadem dominica	Sermo.iiij.	Non quasi insipientes	car. cc.
De eadem dominica	Sermo.v.	Non quasi insipientes	car. cc.
De eadem dominica	Sermo.vi.	Videte quomodo	car. ccij.

Tabula

De eadem dominica	Sermo.vij.	Nec cum audiret	car. cxvi
De eadem dñica	Sermo.viij.	Nolite fieri	car. cxvij
Dominica.xxi.	Sermo primus	Dozą septima	car. cxvij
De eadem dominica	Sermo.ij.	Credidit ipse	car. cxx
De eadem dominica	Sermo.iij.	Induite vos	car. cxxi
De eadem dominica	Sermo.iij.	Induite vos	car. cxxi
De eadem dominica	Sermo.v.	State in preparatione	car. cxxij
De eadem dominica	Sermo.vi.	Confortamini in domino	car. cxxiij
Dominica.xxij.	Sermo primus	Omne debitum	car. cxxv
De eadem dominica	Sermo.ij.	Oblatus est ei	car. cxxvi
De eadem dominica	Sermo.iij.	Patientiam habe	car. cxxvij
De eadem dominica	Sermo.iij.	Caritas vestra	car. cxxix
De eadem dominica	sermo.v.	Qui cepit in vobis	car. cxxx
Dominica.xxiij.	Sermo primus	Reddite que sunt	car. cxxx
De eadem dominica	Sermo.ij.	Licet censum dari	car. cxxxij
De eadem dominica	Sermo.iij.	Ostendite mihi	car. cxxxiij
De eadem dominica	Sermo.iij.	Nostra conuersatio	car. cxxxiij
De eadem dominica	Sermo primus	Abijt fama	car. cxxxv
dominica.xxiiij.	sermo.ij.	Accessit retro ꝛ tetigit	car. cxxxvj
De eadem dominica	Sermo.iij.	Impleamini agnitione	car. cxxxvij
De eadem dominica	Sermo primus	Faciet iudicium	car. cxxxix
Dominica.xxv.	Sermo.ij.	Ecce dies veniunt	car. cxxxx
De eadem dominica	Sermo.iij.	Habemus quinq; panes	car. cxxxxi
De eadem dominica	Sermo.iij.	Extolles vocem	car. cxxxxii
De eades dñica			
De eadem dominica	Sermo.v.	Nolite esse prudentes	car.cxxxxiij.

Tabula principiorum omnium sermonum secunde partis: scilicet estiualis explicit

Et nota q; numerus cartaꝝ fuit erratus incipiendo a sermone.iij.dñice.xvi. post festum trinitatis vsq; ad finem.

Sermones ad Bibliotecā
iuuatus scti Dominici
felicis urbis Panhormi

In die sancto pasche Sermo I

Diuini verbi preconis interpretis ꝛ pclari doctoris subtilissimi sancti Vincentij Ferrarij de regno arrogantie conuētus Valētie diui predicatorū ordinis sermones vberrimi estiuales de tempore incipiunt feliciter.

In die sancto Pasche. Sermo primus.

Surrexit nō est hic. Marci.xvi. Et in presenti sermone resurrectionis dñi nostri iesu christi de⁹ velit in cordibus nostris aliq̄s spirituale sentimentuꝫ dulcedinis ꝛ dñdictionis huius festi pio animarum consolatione ꝛ vite reformatione infundere: recurramus ad virginem mariam iam letissimam de filij sui resurrectione: dicēdo sibi aue maria ꝛc. Nō ebus ꝓpositi bona noua ſsinuat de gloſa resurrectiōe iesu xpi q̄ nūciauit angelus bonus ſtis trib⁹ marijs: q̄ cū maria deuotiōe frequēter currēdo ad sepulchrū xpi adierūt: dicēs eis. Surrexit.q.d. Ꝑ suuꝫ corp⁹ exiuit de monumēto.iā non est aīa in limbo: q̄ iā exiuit. Dē sua humanitas nō est hic nec corp⁹. q̄ iā surrexit ſſi decret: nō gratis ipsuꝫ hic. Ꝺdo buius ꝺbi declaratiōe scieēdum q̄ xpi resurrectio sup oēs alias resurrectiōes mortuoꝝ q̄ vnē aſi fuerit vel erunt habuit duas excellentias magnas. Prima q̄ fuit virtuosa. Scda q̄ fuit gloſa. Multi enī surrexerunt de morte ad vitā tā in veteri testamēto q̄ in nouo. ſs non surrexerūt ꝓpriā potētiā ſs alienā. Xp̄s ꝺ surrexit de morte ad vitaꝫ ꝓprio posse ꝛ non alieno: sicut verus de⁹. q̄: cuius corp⁹ in monumēto habebat ifinitū posse ex diuinitatis cōiunctiōe ad suscitādū seipsuꝫ: ꝛ etiā aīa in limbo: vt dicit scūs Tho.iij.pte.q.liij.ar.iij. Ītē ſſ sic fuit de alio mortuo: q̄ corp⁹ mortuū alterius nō ꝫ posse. nec etiā aīa ad suscitandū sicut dicit dauid. Spiritus vadens supple ad mortē ꝛ nō redies: ꝓprio supple posse ad vitā. De helya ꝛ helyseo legit q̄ suscitauerunt mortuos in veteri testamēto. Similiꝫ legit q̄ apostoli ꝛ alij sancti diuersos suscitauerūt mortuos ſs quōrūdā ex ꝛ supplicādo: nō ꝛtute ꝓpria nec mortuoꝝ ſs ꝛtute dei ꝛ solū ministeriāliter. Dicit enī scūs Tho.ꝑma pte.q.cxarti.iij. vbi cōcludit q̄ solus de⁹ miracula facere: vel q̄ ad facere pōt. In solutione ad primū argumētū q̄ angeli aliq̄ dicunt miracula facere: vel q̄ ad ...rū deus miracula facit: sicut ꝛ tanctis holes dicunk miracula facere: vel q̄ aliq̄s ministeriū exhibēt in miraculis que fiūt: vel colligēdo pulueres in resurrectiōe cōmunit vel aliq̄d huiusmodi agēdo. Hec ille vbi ꝓpria. Dicit etiā idē scūs Tho. secūde.q.vij.c.lxxviij ar.i. ad primū argumētum. ꝛ.iij. parte.lxxxviij.q.iij.arti.ad ꝗmuꝫ. Et in de potētia.q.vi.iiij.c.q̄ scti facūt miracula dupliciter. ſ. postulatiōe ꝛ ptāte. i. nō precedēte oratione manifestatiā in vtrisq; deus operatur principaliter scti aūt instrumētaliter. Et q̄b⁹ ꝺbis patet q̄ scti nō facūt miracula ꝓpria virtute vel ptāte. ſs dei. q̄: solū faciunt miracula vel ipetrādo ꝛ ministrando sine instramētalit. Sed ꝛ christi resurrectio hodierna nō fuit nisi ꝑ ꝓpriaꝫ posse. ideo dicebat christus. Ego pono i. dimitto aiam meā ꝛ iterū sumā eaꝫ. Nemo tollit eam a me. ſ. violenter: ſs ego ponā eaꝫ a meipso. Ptātē habeo ponēdi eaꝫ. ſ. ꝑ mortē ꝛ ptātē habeo iterū sumēdi eam. ſ. ꝑ resurrectionem. Jo.x. Secūda excellentia fuit: q̄ ista resurrectio fuit gloſa. surrexit enīꝫ christ⁹ ad vitā gloriosam: immortalem ꝛ impassibilem. Aliq̄ aūt q̄ suscitabant in veteri ꝛ nouo testamēto ꝛ qui postea resuscitati sunt: de cōi lege ꝛ cursu suscitabant ad vitam mortalē ꝛ ad miseriam passibilē huius mundi: ꝛ post iterū morituri. ſs christ⁹ ex singulari ꝓuilegio de morte ad vitā gloriosam. Auctoritas. Christ⁹ resurgēs ex mortuis iā non moritur: mors illi vltra nō dñabit. ad Ro.vi. Dñi⁹ aūt resurrectionis gliose ponit de⁹ⁱ Tho. triplicē causam iij. parte.q.liij.arti.ij. Tum q̄ ꝛa resurrectio fuit exēplar ꝛ causa nře resurrectiōis. vt ps.i. Cop.xv. Tū secūdo rōne humiliatus passionis ex q̄ meruit gloriā resurrectionis. Tū tertio q̄ pacto mysterio redēptiōis ex gliā aie i corp⁹ gloriā redūdabat ꝺuto antea dispensatione illa redūdātia ipedieb⁹ vt mysteriū nře redēptiōis sua passiōe impleret. Iste duo excellētie christi resurrectiōis subtiliter tāguntur in illo ꝺbo ꝗi actiuo surrexit. nō dicit suscitatus est ab alio: vt fuit lazarus: ſs surrexit. ſ. per ꝓpriuꝫ posse. surrexit christus a mortuis: q̄ gliam ꝑfio. ad Ro.vi. Que est ei⁹ gria cuius ſs lio ꝛ spūsctō. Ista excellentia scilꝫ q̄ fuit gloriosa ondit ibi. nō est hic. ſ. corp⁹ in sepulchro nec aia in lymbo: nec humanitas in hac vita mortali: ſs sacramētaliter in altaris sacro. Jo dicit angelus mulieribꝰ christuꝫ in sepulcro querentibus. Scio enī q̄ iesum q̄ crucifix⁹ est q̄rit⁹. Nō est hic. surrexit enī sic dixit. Venite

Manifestabit nos post duos dies: r tertia die suscitabit nos r viuemus in cōspectu ei⁹. Sequamur q̄mur vt cognoscam⁹ dīm. quasi diluculo ꝓparat⁹ est egressus ei⁹. Hō vinificabit nos. q; mortificati er⁹t apli ꝓpter fr̄edm̄ litatē. T̄une ego maria surrexit dicēs. Suffi cit mihi dñe treo testēo de hora resurrectiōis: r paravit cameram r cathedrā ꝓ filio dicens. Hic sedebit fili⁹ me⁹: r die loquar ei. r respexit p fenestrā: r vidit ineipe aurorā: r gaudia est dicēs. Hō resurget fili⁹ meus. Et genib⁹ flectis orabat dicens. Exurge dñe in occursū meū r videre tu dñe de⁹ meus ēturū de⁹ isr. ꝓ. lvii. Et xp̄o missi statis ēgini gabrielē nūciū dicēs. Sicut nunciasti matri mee incarnationē mēcia sibi etiā meā resurrectionē. Et in cōtinēti cū magno gaudio venit ad ēginem dicēs. Regina celi letare alla. q; quē meruisti portare alla. resurrexit sicut dixit al'are fi it reuelatū hō Gzeg. q addidit. Ora. p nob deū alla. Et statī post venit ad eā filius dūctus cruce cū ob'lectis pūb⁹ r̄c. Si dicat. quō potuit recipi i illa pua camera. Dico q; tāta est eorū magnificētia q; si ecliēt mille milia possent rempi in camino r in minori loco p ūtutē diuina ad nūdi ei⁹ assistēte vt tangit sanctus Tho. in. iiij. di. xlviii. Et xp̄o salutauit mīes dicēs. Ave vobis. Virgo aūt sterlis genib⁹ et plena lachrymis p gaudio adorauit eū oculādo man⁹ r pedes dicens. O vulnera dūcta r tantū dolorē mihi dedistis die veneris r̄c. r xp̄o osculādo mīes dixit. Nō mea gaudete qz iā de cetero nō hēbitis nisi gaudiū et letitiā: tergēdo'et lachrymas. r sedit i cathedra r loqbant simul valde dulciē. O q fuisset in illo parlamento. Dixit ego filio. Fili ego cōsueui facē festū in die sabbati ad significandū regez creatōis mūdi. ꝑs de cetero facia festū in die dñica in memoriā ꝓe resurrectiōis r quietis r glie. r placuit xp̄o. Xp̄s aūt dixit matri ea q̄ egit in inferno quō ligauerat dyabolū. r oēs sibi sanctos ꝓes q̄s in de extraxerat⁹ fecerūt ēgini marie magnā reuerentiam. Cogitate quō adā r eua dixerūt ēgini marie. Audiēta vos estis illa fili⁹ nra r dūa de qua dño dixit dyabolo⁹ Petr. Inimicitias ponā inter te r mulierē. Gen. iij. Dixit eua. Deo ex culpa claui tamus paradisū: ꝑs vos ex gra aquirim⁹. Ipē ꝓpheta sibet dicebat virginei marie. Ego ꝓphetauī de vobis in tali loco dicēs. r sibilter ei saludādo dixerūt eōs sīl mul gregis marie. In gloria hierlm: tu letitia israēl honorificētia populi nr̄i. Judyth. xv. Et virgo maria eos salutans dixit. Vos estis genus electū: regale sacerdotium. gens sancta populus acquisitiōis. vt virtutes ei⁹ nūcietis q de tenebris vos vocauit in admirabile lumē suū. r. Vel. ij. Deide seti āgeli dixerūt sibi vt ꝓius. Regia celi r̄c. q; sīl fuit vnus de septē gaudiis sīncipaliorib⁹ virginis marie. Virgo aūt humilī refalutans eos dixit. Vos oēs estis admīstratorij spūs in ministerū missi ꝓpt eos qui hēditarē capiunt salutē. Heb. i. Patet quō resurrectio xp̄i fuit demōstrata gratiose. C Dico ēsto ꝓ publicata fuit ēturle. Postq̄ enī xp̄s ꝓsolat⁹ est ēginē maria. virgo mater cōsolationis rogauit filiū vt etiā dignaret cōsolari dilectricē suā mariam magdalenā que tantū voluit de passione sua dicēs. quātus apostolis habuerūt magnū dolorē de vestra passiōe: maria magdalena habuit maximū ideo placeat vobis eā ꝓsolari. r fo:tes meos que hodie summo mane ierūt ad monumētū vt ungerēt corpus vestrū. Et valde mane vna' sabbatorum venerūt ad monumētū orto tā sole. Et introeūtes in monumētū: viderūt iuuenē sedētē in dextro cooperti stola candida r obstupuerūt. Qui dixit illis. Nolite expauescere. Jesus q̄rit⁹ r̄c. Mar. xvi. Vota valde mane. Lri aurora orto tā sole q; claritas aurore est adueūtus solis. ió fili cōsolamini eas. Illa enī magdalena philocapta vestra morīe amore vestri. Ites apli etiam plorāt singulariter petrus q eriūt eo in quodā monumēto nā facie nūi flere. Statim xp̄s misit angelum ad monumentū: vt nūcia ret tribus marīis suam resurrectionē quas inuenit cum capsis vngūetoz dicētes solliciteq; revoluet nobis lapidē r̄c. Ité qi custodes nō pmittēt nos trare. Et qñ surrēit ad monumētū: secūda vice viderūt revolutū lapidē. Erat quippe magnus valde. Et introeūtes i monumētū viderūt iuuenē r̄c. vt habet vbi supra. Et dū recessērūt a monumēto: xp̄s apparuit eis. que adorātes tenuerūt pedes ei⁹: fo:tan dicēdo sibi. dūe idem' ad matrē vestrā q tot dolores sustinuit in passiōe vra. Audīdit eis. Nō obs vos tre q; iā vidi eā r cōsolatus sum eā. Et misit eas ad discipulos vt eis nūciarēt suā resurrectionē: r post ipse apparuit discipulo q gamli sūt viso dño: r nō credidērunt mulieribus. Ecce quō fuit publicata virtuose. Modaliter vt patet xp̄i resurrectio fuit publicata r manifestata tribus cōditiōib⁹ p̄dictoz. Primo ēgini marie. Secō trib⁹ marīis. Tertio discipulis vbi oīdit multīce q ipse apparebit p gliam in paradiso innocētib⁹ q̄ p ēginē designant q̄ sp fuit inocēs ab oi peccato. ió dicebat xp̄s. Sinite parvulos venire ad me r nolite ꝓhibere eos. talium enī est regnū celoz. C Mat. xix. Secō apparuit penitē tibus q p mulierē significant. Penitēteo. n. portant capsas vngūetoz. i. corpora in quib⁹ sunt vngūenta medicinalia pnie curatiue plagaris r infirmitate peccatoz. ió dicebat xp̄s. Nō nias agite. appropinq̄bit eni regnū celoz Mat. iij. Tertio apparebit in gloria obedie tib⁹ q̄ significant p discipulos. Hō duplex est gradus obedētie. Prim⁹ est obedire ꝓcepti seu mādatio dei ad q̄ tenent oēs generalr r obedire oibus ꝓceptis ecclesie singulariē ꝓcepto de cōione hodie hēda ex ecclesie ꝓcepto nūi de ꝑsilio boni ꝑfessoris anticipet vel ꝓlōgēt. cī de pc. r re. Dio. q; xp̄s hodie trūphauit r leuauit cāpū. ió hodie vult itrare castrū q̄ tāto labore acquisiuit. ideo dicebat. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. Mat. xix. Jō apparuit apostolis in mēcia qz significandū q̄ hodie apparet cū gra digne coicantibus. Secō gradus obedientie est obedire ꝑsilio: sed ad istū gradū tenent illi q se obligarūt p votum ad observandum paupertatem: castitatē. obedētia r̄c. vt religiosi. De isto gradu dicebat xp̄s. Si vis perfectus esse vade r vende omnia que habes r̄c. Matthei. xix.

virginis. Quinto dies natiuitatis sue q; tunc salus nra palā manifestata est: nouimitate assumpta in carne vel humanitate ad Tyti. ij. Apparuit enī benignitas r humanitas saluatoris nri dei. Et ꝓ. Audierūt oēs fines terre salutare dei nri. Et adhuc maior est dies ofīce passionis. qz tūc p morte xp̄i pretiū soluta est p q̄s redempti sumus ab eterna morte. i. Cor. vi. Empti estis ꝓcio magno r̄c. r. i. Pet. i. Non corruptibilibus auro r argēto r̄c. Hinc sit nobis nasci profuisset nisi redēptio subsecuta fuisset. Sed sup oēs magnā est dies pasche dūcas ofīce resurrectionis. qi nobis hodie secutas data est eterne r immortalis vite obtinendē in aīa r corpe quā nobis tribuit xp̄s p resurrectiōes suas: que causa est r securitas resurrectiōis nr̄e. Ideo hodie maxime letari debemus r ipsius laudare. dicēdo. Alla. nā alleluia dicit ab allelu q̄ est laus r ia q̄ est nomē dei fm q̄ est mirabilis. Tāi alla. Laus dei fs Dugustinē. Papias dicit. Alleluia latine dī laudate dñm. Sedem'igf hodie laudare dñm. ꝓ. Laudate dñm oēs gentes r̄c. Hodie eni oēs creature laudant dñm r gaudent scilicet sapientes: mediocres r ifīme. vt patet ex sermone precedēti. C Surrexit non est hic. P̄ est autē multiplex ratio quare hodie ꝑticulariter debemus gaudere r deum laudare. C Prima q; deus noī suo corpore ēbaunit r sanguine in sacramēto altaris. nā famelicus mundus gaudet de comestione. vñ corpus q̄ hodie nobis sacramētaliter cōsulit est idem corp⁹ q̄ de ꝑgine sumpsit in quo. xxxiij. annos vixit in quo pati voluit r sepeliri r resurgē. Dedit aūt cū hoc corpe alam r diuinitatez cū nāli cōcomitātia. Secōm eni sctm Tho. ibi. q. lxxvi. ar. i. in hoc sacro est aliq̄ duplex vi sacramēti. i. significatū ꝓ formā: r ex naturali cōcomitātia. i. realr̄ ꝓiunctā xp̄o. Cūi in hoc sacro alā xp̄i r diuinitas eius scōo mō tātū sub vtraq; spē sunt. sīl r quātitas r alā xp̄i. Caro aūt r os r nēi sunt sub specie vini scōo mō tm. r sub spē panis primo mō. Sanguis ō ecōuerso est sub spē vini r̄c. Metūr sub spē panis. r naturali cōcomitantia. vt etiā dicit sanct⁹ Thomas ibi sc. di. x. q̄ hoc donū significat⁹ q̄ dat⁹ dūs: in q̄ dabit seipsum inseparabilr r inamissibilr immediate vnibilr non sub spē panis. r ꝑ est dilat⁹ ad tōm ad eternā. i. qi hic dat se corporaliter totaliter: ꝑ te alter: ibi eternaliter sub spē panis latēter: ibi sine oī medio apparens

ter. O Ie domi vbi de⁹ dat ſemetipſum nunq̃ ... domi recipies? pauꝑ pot fieri. qz in ipſo ē ... deſiderabile eſt. nihil turbari aut triſtari pot. qz ipſius eſt gaudiū ſine fine. nunq̃ pot infirmari nec antiquari. qz de⁹ vita eſt. O vere pauꝑ eſt ille q̃ hodie nō ē d⁹ cibo cibat⁹ ſz anteq̃ poſſ. digne recipi oportet q̃ recipiēs ſit dñi diſpoſit⁹. nā ſicut medicina q̃to eſt virtuoſior tāto recipiēs ds magis timē vt ſit dñi parat⁹. qz ſicut medicina ſanat dñi paratitia interficit idiſpoſitū. Dnīp⁹ ēt eſt medicina tāte virtutis q̃ recipiēnte dñi diſpoſitū curat ad oī peccato. qz eū tāta deuotiōe pōt hō cōſecrare q̃ erit ſine oī peccato ſicut puer mortuꝰ ptiat⁹. Aug⁹. eni vt ingt ſcīus Tho. iij. pte q. lxxx. p totā q̃ōnē. t in iij. di. xij. Eſt eucha ſtie fruct⁹. Vā ſceleꝝ remiſſionē cauſat triplicit. Ignoratoꝝ futuroꝝ. inq̃ntū robur noīs cōfert ad ſcelera futura vitāda t cauſando ptritionē. t hoc dupliciter cōtingit. Uno mō nō peccāti acta ſed voto. ſicut cuꝫ q̃ pt⁹ iuſtificat a peccato. Alio mō etiā peccātuꝫ ab eo qui eſt in peccato mortali cui⁹ ſpeciaz t affectū nō ds. Forte enīz primo nō fuit ſufficiēter ptrit⁹ ſed denote t reuerēter accedēs cōſequitur p hoc ſacramētū gr̃am charitatis q̃ cōtritionē ghicit. t ingūtionē peccati tā mortalis q̃ venialis. penā etiā debitā p peccis deletā. totā ſed ſm mēſurā petōꝝ t deuotōis. Ad purgatoriū infīp euchariſtia liberat ſm eundez ſcīm Tho. iij. parte. q. lxj. ar. viij. ad vltm. inq̃tū eſt ſacrificiū ſatiſfactoriū p peccat. Iſtinp t aliquo hꝫ effect⁹. nā q̃ſi eſt effectiuū vite ſpiritualis ad ſimilitudinē cibi corpalis facit. qz ſu ſtētat. auget. reſtaurat t delectat. imo t in beatis auget gr̃am accidētalē ſed nō eſſentialē. Proprius tū effectus euchariſtie ſm ſanctū Tho. in. iij. di. xij. eſt tranſformatio hominis in deū ad q̃d ſequit augmētū ſpūāle. t reſtauratio peccatoꝝ. Effectus vero effect⁹ t minus principalis eſt diminutio fomitis. Notat etiaz idē ſcīus Tho. Ita. x. Euchariſtia dat quinq; ſ. veniā culpe: vtram gr̃e cōfirmationē in puberitate. nutritionē in via t ꝓfectionē glorie. Dat⁹ ēt. cui a peccato t pene dimittit. dupliciter. et dicit beat⁹ Tho. x. iij. pte. t. iij. ſcrip. vbi. ſ. Interius roborādo p gr̃am: t exterī repellē do oēm ſpūgnationē dēmonū p paſſionē xpi cuius eſt ſignū. Pōt etiā q̃ cū tāta indeuotiōe accedē q̃ damnationē acqrat. Thō. Corpꝰ. Qui igit̃ manducat t bibit indigne. iudicū sibi manducat t bibit. Dūmō eni euchariſtiā cuꝫ ... ſentia peccati mortalis ... peccat mortaliter vt dicit ſanct⁹ Tho. iij. di. ix. t. iij. pte. q. lxxx. arti. ij. ad tertiū t. viij. t. iiij. Jō cū magno timore t reuerentia debem⁹ nos ꝓparare. Ut ibidē. Probet aūt ſeipſuꝫ homo. i. premeditādo. t ſic de pane tē. Modus māducandi tradit ſub figura. Exodi. xij. de agno paſchali tē. nota tē. Secūdo debemus gaudere et ipſuꝫ laudare. qz nos de ſeruitute captiuitate liberauit. nā captiuus multū gaudet de liberatione. t nos gaudere debemus de liberatiōe a carcere infernali. Haꝫ carcer ille inferni eſt igneus. t ignis eternus. t pena eſt ibi ſine numero illata dyabolo. t mēbris ei ibidē exiſtētibus. Iſtū carcerē xp̃s deſtruxit q̃n ad infer os deſcēdit. Ho. cvi. Quia ꝓtulit portas eree a. t vectes ferreos ꝓfregit tē. Porte eree i ferni ſunt cupiditates. t vitioſe cōſuetudines hoīm. q̃ nō ſinūt claūſos exire. Vectes aūt xp̃s ſua fortitudine fregit. Aut figurā habemus. Judicū. xvi. de ſamſone q̃ abūt in gazaz. t vidit ibi mulierē meretricem. t igreſſus eſt ad eā. Hō cū vidiſſent philiſtei poſuerunt in porta ciuitatis cuſtodes ibi tota nocte ſtātes. cū ſilētio. vt facto mane exeuntē occidē rēt. Dormiuit aūt ſamſon vſq; ad mediū noctis. t inde ſurrexit. t apphēdit ambas foreꝝ porte cū poſtib⁹ ſuis. t ſera. t poſitas ſuꝑ humeꝝ portauit ad verticē montis. Vbi glo. Gre. quid in hoc facto ſignificat. Samſon redemptoꝛ ſignificat. qd gaza nīſi infernū. qd philiſtei niſi phīdā iudeoꝝ qui cū xp̃m mortuuꝫ viderēt. t corpus eius in ſepulchro poſitum cuſtodes illico deputauerūt. t auctoꝛe vite letati ſūt ſe defendiſſe. Sz xp̃s deſtruxit infernū claūſtra rupit. t ſurrexit. ſicut ſamſon foreꝝ in gaza. Samſon vero media nocte non ſolū exiſtes etiā portas tulit. qz redēptoꝛ noſter ante lucē reſurgens non ſolū de inferno liber exiuit. claūſtra inferni deſtruxit. portas tulit. t montis verticem ſubiit. qz reſurgendo claūſtra infernī diſrupit. t ꝛeſcēdendo regna celoꝝ pene tranſiit. nō ſolū etiā xp̃s deſtruxit infernum. ſed etiā dyaboli potēſtā minuit. Vā aſi paſſionē xp̃i dyabolus libere circuibat terrā ab initio mūdi vt ſeduceret oēs gēteꝝ. t iō hāc xp̃s liquauit. Apoc. xx. Apphēdit angelus draconē ſerpētē antiquū q̃ eſt dyabol⁹ t ſathanas. t ligauit eū p ānos mille. t miſit eū in abyſſum. t claūſit. t ſignauit ſup illū. ut nō ſeducat dpl⁹ gēteꝝ donec cōſūmēt mille ānī. Glo. iter li. Angelus xp̃s apphēdit draconē p violentia nocēdi. ſpētē p fallacia antiquā. qz ab initio mūdi nocuit⁹ eſt dyabol⁹ nec⁹ſſū fuit. t la

thanas. i. aduersari⁹. t ligauit eū. i. hoīi ptāte quauit. t miſit i abyſſū. t claūſit. t ſignauit ſup illū. i. ſigillū poſuit ſignū ſcē crucis. vt nō ſeducat ampl⁹ gēteꝝ donec cōſūmēt mille ānī. i. donec anteꝛpo veniat. Nō ēꝫ ſcīus tho. i. iij. pte. q. xl ix. ar. ij. q̃ p paſſionēꝫ xp̃i triplr liberati ſum⁹ a ptāte dyaboli. Tria. n. ſūt ꝓſideranda circa potēſtatē quā dyabol⁹ exercebat i hoīes ante xp̃i paſſionēꝫ. P⁹mō ex pte hoīs q̃ ſuo pctō meruit vt i p⁹tāte traderet dyaboli. p cui⁹ tēptatiōem fuerat ſupat⁹. Scōs ē ex pte dei quē hō peccādo offenderat. q̃ ſuā iuſticiā hoīes reliqt poteſtati dyaboli. Tertiū ē ex pte ipſi⁹ dyaboli q̃ ſua nequiſſima volūtate a ꝓſecutiōe ſalutis impediebat. Quātū q̃ ad p⁹mū ē a ptāte dyaboli liberat⁹ p paſſionēꝫ xp̃i iquātū paſſ⁹ xp̃i ē cā remiſſionis pctōꝝ. Quātū āt ad ſcōs ē ſum⁹ liberati iquātū paſſio ei⁹ nos deo recōciliauit. Quātū ēt ad tertiū ſum⁹ liberati p paſſionem xp̃i a dyaboli ptāte iquātū i paſſione xp̃i exceſſit modū ptātis ſibi tradite a deo: machinando i mortē xp̃i q̃ ñ debat meritū mortis cū eēt abſq; pctō. Dicit Augu. xiij. de trini. Juſticia xp̃i vicit⁹ ē dyabol⁹. qz cū i eo nihil mortis digne inueniret occidit eū. t ide vtiq; iuſtus ē vt debitoreꝫ q̃s tenebat libere dimitteret in eū credēteꝫ q̃ſ ſine vllo debito occidit. Ter tio gaudere debem⁹ ex ipſius laudare. qz p reſurrectiōeꝫ ſua dedit nob certitudinē cognitionis. Vā miſti gaudet q̃ diu deſiderati. nō ē eni nō poterat apparere. nec clare videri. nō ē qz i libro ſubtil⁹ ſe nō dñi legit ſubtil⁹ et occul⁹ ſuppoſito ſibi groſſo corpe t obſcuro. Sz q̃n ſupponit corp⁹ clar. t lucidū melius legit. qz dñ apparet groſſior. ſic q̃n ſupponit criſtall⁹ vel vitrū. Filius dei eſt liber ztunc⁹ i ſe q̃ ē neceſſariū hūane ſalutī. Etiā ē liber vite t teſtis altiſſimi. t agnitio vtat. Sz ille liber ſubtilius eſt a ſua diuinitate. q̃ nulli⁹ itellect⁹ creat⁹ pōt ibi legere. i vita p̃ſenti. Exo. xxxiij. Nō videbit me hō. t viuet. Poſt incarnationē iſte liber fuit cooptus pelle groſſa. t rudi. ſ. corpe mortali. Jō nō poterat legi nec videri diuinitas latēs ſub tali corpe. Jō indei volebāt ipſum lapidare dicētes. Jo. x. De bono ope nō lapidamus te⁹ſ de blaſphemia tē. Sed hodie in dñā reſurrectiōe q̃n corpus glioſus clarū ingreſſi fuit poſitū ſupra diuinitatē. tunc liber fuit cognitus. t apparuit. Jo. xx. Hoc nō cognouerūt diſcipuli ei⁹ primū. ſi q̃ſ ſignificatus eſt ieſus recordati ſūt. qz hec ſcripta erant de eo. q̃ps reſurrectiōes dat nobis cognitiōes. In ſigno cui⁹ plurimo legit in die reſurrectionis ſue apparuiſſe. puta apparitio facta ē beate v̄ginī. ꝛc hoc euāgelium nō faciat mētiōnē. Et hoc pōt oſtēdi auctoritate ſecūdū occentia. Semp ego manēs tui⁹ſ ſe vidi⁹ aſtāo. Lucē ꝓpriā pri⁹ diſo obtulit. Scōo ex ſolutudine eccleſie. Sūm⁹. n. pōtifex i die paſche ad ſanctā mariā matorē p̃mā celebrat ſtationē q̃ hō innuēs p̃mā apparitionē factā beate v̄ginī. Tertio q̃ ꝓcepit obſeruationē. De⁹. n. ꝓcepit. Honora pres t ma. tē. Sz. n. cēt aliqo i parti bus vltra marinis de q̃ mſ itellexiſſet q̃ mortuus fuiſſet. t tādē ſan⁹redīēs ecclēas q̃onas viſitaret. t ad mſem tribulatā vltimo veniret iſte nō cēt bon⁹ filius nec mſes honorāſſe videret. Sz ſi xp̃s pt⁹ alꝰ de ſua reſurrectiōe letū faſſet. t tādē mſi deſolate apparuiſſet. ſic nō videret obſeruare ꝓceptū de parētib⁹ honorādis. De h⁹ vide in ſer. precedēti alꝰ rōnes. Scōa apparitio facta fuit in maria magd. de q̃ logt euāgelia hodiernū di. Maria magd. t maria iacobi t ſalome emerūt aromata tē. t maria iacobi t ſalome emerūt aromata tē. Sz querit⁹ ire iſte mulieres ꝓcipue queſierūt xp̃m. Nō qz xp̃s erāt plus obligate⁹ eo ꝙ alia officia ab eo receperāt. Maria eni magd. multū xp̃o tenebat. qz ab ē ſeptem dēmonia eiecerat. Mare. Ultimo. Martha ſororem ſuā a fluxu ſanguinis liberauit. Et frēm ſuuꝫ lazar quatriduanū ſuſcitauit. t ea ſemp exercuit. apud phariſeū q̃ dicebat ipſaꝫ imūdā. t apō ſororē q̃ dicebat eā cē ociozaz. t apō in dāg dicebat eā cē pdigā. Scōo maria iacobi. nā iacobi minoꝛ ex miſtū tenebat. tū q; ne pos ſuū erat. tū q; freꝫ filios ſuos. ſ. iacobū. ſimonē. t iudā alphei filios. ſ. dialea. i. apſos fecit. Tertio maria ſal. ex miſtū tenebat q; ne pos ſuū erat. tū q; duos filios Aug. ſ. iacobū. t Jo. apſos fecerat. Scōo q̃rit ire iſimul tres venerūt. ro prima pp matorē teſtimoniū veritatē. q; in ore duoꝝ vel treꝫ teſtiū ſtat omne verbū. Scōo ꝓpter peccātā. t honeſtatē. decet eni matronas ire bene aſſociatas. Tertio ꝓpter myſtica ſignificatiōem. vt ex hoc dare tur intelligi q̃ illi ad xp̃m veniūt q̃ fidē. ſpē. caritatē. t opa habēt. Quarto ad cōmēdādū ſocietatē. nō deluo eni eſt ſeruire deo. ſine proximo. te. q̃ in ſingulāritate. Eccleſ⁹ a nū. Odit⁹ eſt eſſe duos. ſimul q̃ vnū. Odit⁹ gn̄i emolumēta ſocietat⁹ ſue. Talis. n. aliq̃ meretꝛ. ſpectat. liberant a malo culpe. t pene. Jo. Fabul. Cū vn⁹ occideret ad alio fulcit. aliq̃s a malo culpe. t pene. de. iō ſubdit. Si q̃s p. caluerit. ſi ſuerit. vn⁹ occideret ad alio ſ

dus. ſil̃ ſoue dunt mutuo ver⁹ ab alio caleſiet. ⁊ Ipi pregũt a tẽptatiõid⁹ dyaboli. vñ di. Funicul⁹ tripler difficile rũpit. Dyabol⁹ nõ põt rũpe fides dei inſil̃ ꝓgregatos. pſ. cxxxij. Ecce q̃ bonũ ⁊ q̃ jo. rc. Nec pt̃ in adẽ vnitos. 1 Reg. xvij. Eligite vob vir ⁊ descẽdat ad ſingulare certamẽ. De iſto trib⁹ miſterio⁹ oſtdit magꝰ denotio i trib⁹. P in h⁹ q̃ voluerit xp̃s iungẽ. vñ di q̃ emerũt aromata. i. vngueta aromatica vt venientes vngerẽt ihũ ex magꝰ buoriõ ẽcorp⁹ xp̃i volebãt iungẽ. Cõſuetudo enī erat in deor⁹ vngẽ corpa mortuor vt ꝑſeruarent ab ſcineratiõe ⁊ a fetore a ẽmũ corro ſiõe. Sz iſte mlieres ẽcepte erãt. q̃ corp⁹ xp̃i in diuinitate erat balſamatũ. ⁊ nõ ſi ꝑ mille mil. ãnoꝝ i ẽra tacuiſſet nõ potuiſſet putrefieri aut ſcineraripnec potuiſſent ẽmere ſpãi ꝑs. Hõ dab ſenſũ. T. vi. cor. i h⁹ tñ diſ oñderũt di lectionẽ xp̃o mortuo quaꝫ habuerũt ad xp̃m viuũ. Pauci enī ſũt amici q̃ de diligũt i vita. q̃ fere diligũt oẽs op̃ ſua nõ ꝓp̃ ſe. Eccli. vi. Eſt amic⁹ loci⁹ mẽſere nõ ꝑmanebit i tpe neci tal. pauciores ſũt i morte q̃ diligũt imo ſepe penites filiꝫ ⁊ filꝫ pentib⁹ aduerſant i morte q̃ ꝑ ſalute volũt aliq̃ ordinare. Pauciſſimi ſũt q̃ diligũt ꝑ morte. q̃ ꝑ modica ⁊ fal⁹ ꝑſt ⁊ ꝑ ſil̃; ⁊ amic⁹ amici obliuiſcũt. Ip⁹ Oblui ni dat⁹ ẽ tãq̃ rc. Et alibi. P erũt mẽoria eo rũ cũ ſonitu. Iſte dt ſcte mlieres dilexerẽt xp̃m vita q̃ ſeqbant xp̃m ꝑdicãtẽ. Lu. viij. Seqbantur maria mag. ⁊ alie mlieres q̃ miſtrabãt ei de ſuis facultatib⁹. Dilexerũt eũ i morte. q̃ al ſociabãt eũ i cruce. Jo. xix. Stabãt aũt crucẽ iesu mr ei⁹ ⁊ ſoror mr⁹ eius maria cleophe ⁊ maria mag. Dilexerũt eũ poſt mortẽ. q̃ voluerũt eũ vngẽ i mlonumẽto exiſtẽ. Scõo deuotio iſtaꝝ mulier⁹ oſtdit i h⁹ q̃ valde tẽpeſtiue voluerũt venire. Jo vi. Et valde ma. rc. Sz ſi valde mãe erat q̃ tũc ou⁹ erat ſol. ⁊ ſi ſol tã ert⁹ q̃ã erat valde mane. Rõ. q̃ iſte mlieres ſolitate biabãt ſepulchrũ aũt xp̃i eẽ ciuitates erat. Ipe dt valde mane ſurrexerãt. ſz q̃ via lõga erat. ⁊ honeſtas mr⁹ nos nõ decẽ currẽ ſz mãcipere. Nõ id ou⁹ erat ſol q̃ venerãt ad ſepulchrũ. Sil q̃ dicit. valde mane venit. i. ve nere incipiũt ortu ſolis. i. ꝑ ſil̃ uenerũt. Et ve nerãt ad ſole. q̃ ſil ad fulgoẽ ſui. q̃ dr aurora ꝑ ſ. q̃ ab ortu ſui. Dñs dicit Aug. Dico tibi q̃ ſic. i. cũ ſolis ad ꝑt̃ orient⁹ ſil̃ albeſcẽt. Vl noie ſolis intelligit xp̃s q̃ fuit ou⁹ de mr⁹ vtq; p na turitatẽ carnalẽ. ⁊ de tumulo ꝑ natiuitatẽ q̃ dãmõg lioꝝ. Et g̃ ſenſus valde mane venit. i. cũ ver⁹ ſol. i. xp̃s q̃ fuerat ou⁹ i h⁹ mũdo de mr⁹ vtero natiuitate carnali (ſz ou⁹ erat reſurgẽdo de tumulo natiuitate celeſti. Ob nũc dñica dr. Dies. n. alii nolant iudei. aliter romani. alii eccl̃ia. Iudei. n nolant eos a ſab bato. di. p⁹ ſabbati ſcda ſab. rc. ⁊ h⁹ pp reuerẽ tiã ſabbati in q̃ de⁹ requeuit ab ope. q̃s ⁊ ſeſtũ canit. Romi nolant dies a planet. ⁊ marie ab illo q̃ hora p⁹ ille dicat. ⁊ q; ſol ſtat p⁹ hora dñice illã vocãt die ſol. ⁊ ſic de aliis. Eccl̃ia nolat dies a feriis di. feria p⁹. ſcd. ij. tc. ſic de aliis. Et idẽ ẽ feria q̃s ceſſatio. Ebt ãtig die ſo lẽne feriã appellabãt. q; ab ope fruũ ceſſabãt vl di feria ab offerẽdo victimas. q; i die⁹ ſtuus ſacrificia offerebãt. Sz nũc eccl̃ia econtrario oẽm die appellat feriã. q; in ol tpe a vi ctimis ẽ ceſſãdi. q̃uis. n. ꝓcepta cerimõialia vetꝰ legis fuerãt vsq; ad paſſionẽ xp̃i. tñ deicepa fuerãt mortuꝰ p⁹ nuntiationes euãgelii mõſtrera. vt di. Dño. p⁹ ſcde. q. cũ. ar. iij. ⁊ ij. q. lxxxvij. artl. i. ⁊ q. xcij. ar. i. ⁊ in nũ. di. i. ⁊ ij. Tertio deuotio iſtaꝝ mulier⁹ oſtdit i h⁹ monumẽti deſiderabãt videꝫ aptiꝰ. vñ dicebãt. Quis reuoluet nob lapi. rc. Has monumẽtũ triplꝫ clauſus erat. i. aduolutione grãdis lapidis ad os ei⁹ figilli ꝓpoſitiõe ⁊ militũ armatoꝝ deputatiõe. Jõ miſtero nõ ſpabãt ſe poſſe introire. q; lapidẽ tã grãdẽ mouẽ nõ poſſet cũ fragileo eẽnt ⁊ militeo eo fugarẽt ⁊ figillũ ꝑfidio frangẽ nõ auderẽt. Xp̃o aũt q exiuit de vlo ẽgimio clauſo ⁊ q ianuis clauſis ad diſcip⁹os ītrauit ipſe exiuit de monumẽto lapide clauſo ſaluio figillo ⁊ cuſtodib⁹ erpaue ſact. Poſt q̃ ãt reſurrexit ãgel⁹ lapidẽ reuoluit. vt ſic daret mlieribꝰ aditũ ad itroeũdũ. Sz q; adhuc militeo facti ſũt tãq̃ mortui et q̃ſi ametco. ⁊ h⁹ ex ſubita aptiõe mõumẽti ⁊ ẽre magꝝ ꝛcuſſe. tremor⁹ eni fact⁹ ẽ magn⁹ vt militeo exterreret. ⁊ vt de reſurrectiõe xp̃i terra leticiã ẽmõſtraret. Sic dt i paſſiõe xp̃i mota ẽ ẽra in ſignũ triſticie. ſic i reſurrectiõe mota ẽ in ſignũ leticie. Del fremor⁹ iõ fact⁹ ẽ vt p hoc ſignaret q̃ corda treno⁹ ꝑ fidẽ paſſionis ⁊ reſurrectiõis ad fidẽ eſſent ꝑmouẽda. Mulieres igit accedentes ⁊ reſpiciẽtes vidẽ runt reuolutũ lapidẽ. Sed q̃re iſte mulieres volebãt appiopiquare monumẽto. q̃s nulla haberent de reuolutiõe lapidis certitudines. Rõ. q; credebãt adhuc corp⁹ xp̃i eẽ i monumẽto. vñ dicebantur ſi nõ poſſum⁹ eũ vngere ſalẽ poterim⁹ monumẽtũ ei⁹ tãgẽ. ⁊ vidi eũ ſic re ⁊ affeciare. Nece mirabilis dilectio ⁊ deuotio mulierũ erga mortuũ ſuũ. Sz hodie apd

mlt⁹ pũt mẽoria eoꝝ cũ ſonitu. hodie multi ẽ poteꝝ q; ad clamoꝛẽ vni⁹ poteꝝ pp mortẽ ru giẽẽ currũt. ⁊ cũ ipi viderũt poni poteꝝ in al ueolo ſtati receditũt⁊ illi⁹ obliti ſũt: ſic multi mortuũ deſiẽteo⁹ ꝺ ſepture ẽ tradit⁹ et⁹ ob liuiſcũt. Mlieres g⁹ itroeũtes i monumẽtuꝫ viderũt iuuenẽ. i. ãgelũ. q; videbat q̃ſi inuento ad inuẽdũ q⁹ i etate iuuenili oẽs reſurgem⁹; nõ q; ad nũeꝝ annoꝝ reſed q̃ ad ſtaturã: vt di. f. Dño. iij. ſcri. vñ. xxiij. ar. ij. Et. iij. p. q. xlvi. ar. ix. ad ſcds. Hic ſedebat i dextra. Gre. Quid ꝑ ſiniſtrã nili vita pñs. qd ẽo p dextrã nili vita eẽa deſſẽt. q; g⁹ redẽptoꝛ nr pñs vite cor ruptiões trãſiceratrecte ãgel⁹ q nũciare et⁹ p bẽe vitã venerat i dextra ſedebat. ⁊ h coop tuo erat ſtola cãdida. Reuera. ſtola iſta ũ eſt ex mortali vellere. ſz ex vitali ſplẽdẽe celeſti luſe. ũ freno colore dicẽte. ꝑpha. Amict⁹ luſe ſic veſtimẽto. Et de iuſe dr Mat. xiij. Fulge bit iuſti ſic ſol i re. pñs coꝛ. Gre. Stola cãdi da coop⁹ appuit. q; feſtinitat gaudia annũ ciauit. Cãdoꝛ. n. veſtis ſplẽdore dendciat nr̃e feſtinitat. Marc⁹ ẽt dicẽ q; aſpect⁹ ei⁹ erat ſic fulgur. veſtimẽta ſic nix. Fulgur ẽ de celo. nix de ẽra p q̃s dat intelligi q; i xp̃i reſurrectiõe ter rena celeſtiꝫ ſit ꝓiecta. ſz dr. Gre. In fulgore q̃s dat intelligi q; xp̃s i iudicio fridus petõi bit iuſti ſic ſol i re. pñs coꝛ. Gre. Stola cãdi dis⁹ ẽ blãd⁹ iuſt⁹ appebit. Iſte ãgel⁹ allocut⁹ ẽ mulieres p⁹ eas ꝓfortãdo. d. Nolite expauẽ ſcẽ. In h⁹. n. binoſcit bon⁹ ãgel⁹ a malo. q; bo nus i ihũ ẽret ex fulgore. In medio ꝓfortat ex ſua allocutiõe. In fine letificat ex imẽſa ꝓfo latiõe ⁊ ſua iocũda viſiõe. Mal⁹ ãt ecõuerſo q; i ihũ ẽret ex ſua horribili viſiõe. In medio ex ſua allocutiõe magio fret. In fine ꝛtriſtat ex ſubſecuta deceptõe. vt. di. f. Dño. iij. p. q. xxx. ar. iij. ad ẽtũ. ⁊ inp Job. viij. ⁊ ij. ⁊ Dño. xi. ⁊ idi dicẽ q; ois angel⁹ apparẽs bonꝰ ad bonũ. ſz bon⁹ ãgel⁹ pſeuerat. mal⁹ ãt ſe nũciat ad ma lũ. Scõo ipſas ꝓfortãdo ⁊ certificãdo de reſur rectiõe dr⁹ Jeſum nazarenũ q̃rit crucifixũ. Hõ ẽ h⁹ rc. Gre. Nõ ẽ h⁹ p pũtiã carnis. ſz tñ vbiq; ꝑ pũtiã maiſtat. Ob dt h⁹ ſit vez. ec ce loc⁹ vbi poſuerũt eũ. Nõ pp h⁹ reuoluerat lapidẽ vt locũ oñdẽt. q. d. Si meio vbio ũ ere dicẽ vacuo cred at ſepulchro. Tertio ãgel⁹ mi ſit eas ad apſos. di. Ite dicite rc. Notãdũ q; p⁹ mulier ſunt media inẽ ꝑtẽ ⁊ holes trabẽs ad petitionẽ. Scõa. f. hõ maria fuit media inẽ deũ ⁊ holes facies nras recõciliatõeꝝ. Iſte ãt mlieres fuerũt medie inẽ ãgelũ ⁊ apſos nũ ciãtes eis nras ſalutẽ ⁊ ſalnatiões. Jã h⁹ nẽ põt eõẽri de muliere. q; ſi p⁹ dnamit ſcda fal

usuiticiã nũciauit. Si p⁹ fuit cã mors p⁹ cũ cida fuit eã vite nre. ſcia ãnũciatrix ſalut nre ſz ãgel⁹ fecit iſtas mulieres nũciare nre reſur rõis dicẽte petro. Rãſio. pp tria. P⁹. q; petr⁹ p negatiõez deſinebat eẽ diſcipul⁹. ⁊ ad huc ñ erat cert⁹ vtz reſtitut⁹ fuerit ad gram huc ñ fuiſſet noiat⁹ remãſiſſet ꝓſiliũ. ⁊ forte vſq; ſi ñ fuiſſet noiat⁹ dimiſſa. ⁊ p ſpũ ſuerat petrꝰ delpaſſet. Et iõ vt ſciret q̃ p ſpũ fuerat petrꝰ dimiſſũ. ⁊ q; erat reſtitut⁹ ad officiũ diſcipula tus: fuit ꝓnũ noſe noiat⁹. Scõo vt ãgel⁹ ſi bi tãq̃ ſũmo põtifici deſeret. Si q̃. n. pape t collegio carnaliũ ſtas mitteꝝ papa noiatis t collegio cardinaleo ẽo i gñali ꝓcurat. Ange exhmẽt. cardinaleo ẽo i gñali ꝓcurat. Ange luꝫ igit noiatiꝫ exhſit petrũ tãq̃ ſũmũ põtifi cẽ. diſcipulos ãt gñaliꝛ tãq̃ collegiũ. Tertio q; petr⁹ iterptat agnoſcẽo vl diſſoluẽs. ꝑ q dat intelligi q; illi ad xp̃m veniũt q; ab amore carnali ſe diſſoluũt. ⁊ q petã ſua cũ ꝓtritione agnoſcũt. ⁊ bũlit ſe nihil eẽ criſtum ãt. Quar to ãgel⁹ iſtio mlierib⁹ appit⁹ões xp̃i ſi galileas denũciauit. d. Precedet vos i galilea. ibi eũ videbitis. Scõo. n. iterptat tri plicẽ migratiõ. Xp̃s dũ eẽt i hac mortali vita tripli cẽ defectũ patiebat. f. ẽtũ ad corp⁹ mortali taẽ. quãtũ ad aliam paſſibilitatẽ. quantũ ad vtrũq; penalitatẽ ⁊ multiplicẽ miſeriã. ſz i re ſurrectiõe facta ẽ trãſmigratio. q; corp⁹ mi grauit de mortalitate ad imortalitatẽ. alia de paſſibilitate ad ſpaſſibilitatẽ. Corp⁹ ⁊ alia de miſeria ⁊ penalitate ad gliã ⁊ felicitatẽ. vnde leo papa. Poſt paſſiões rupẽ vincula mortis ifirmitates i vtutẽ. mortalitates i eternitatẽ. cõ tumelia trãſiuit i gloriã. Ille ãt mlieres exi ſtẽtes denũciãt aplis q; ſurrexit. ſz ipi apli re putauerũt q̃ſi deliramẽta. ⁊ ñ credebãt illis. Tũc petr⁹ ⁊ ioãnes cucurrerũt ad monumẽ tũ ⁊ viderũt litheamina ſudarii rc. Et abie rũt ad alios diſcipulos. Maria ãt ſtabat ad monumẽtũ foris ploꝛãs rc. idi xp̃s i ſpẽ bonꝛ tulani ei appuit. Et hec fuit p⁹ appitio de q̃ lo q̃ euãgelũ. Is pu⁹ mr⁹ apparuerat. vt dcũ ẽ. Sz q̃re xp̃s p⁹ marie magd. appit. Rõ. q; ſtuoꝛ. Pro. q; diligebat vñ ſtabat ibi ploꝛãs. Scõo vt oñdẽt ſe mortuũ. p petrũ. Mat. xx. ⁊ Lu. v. Nõ veni vocare iuſtos: ſed pctores. Tertio vt ſic mlier fuerat nũcia mor tis: ita eẽt nũcia vite. ſz gloꝛi. Quarto vt ſup ꝺbũdaret ſtictꝰ ſup ꝺbũdaret e gra. ⁊ v. Scõa appitio facta fuit mulieribꝰ redeũti bus de monumẽto q̃ dixit eis anete. Dicite petro. h vbi aut q̃ euãgeliſte nõ dicũt. ſcitu

officialis ecclę in emauo. quto discipuli in [illegible] congregat. Debem⁹ igit letari de ei⁹ resurrectõe sicut apli t mulieres letati sūt. q3 vide runt quę mortuū putabāt. Uīi si volum⁹ xp̃m videre oportet q3 seruitutē diligēter in seruore charitat succēli sic maria magdalena. Hā videm⁹ q3 humor abūdāo maxime impedit clari tatē solis videt ꝫ sicci oculi dñi vident. Sic dñs oculos cordis plenos hūore voluptatis carnalis nō pōt xp̃m videre. Uīi maria magdalena q3diu vixit in voluptate xp̃s nō vidit ite rū. q3 ocul⁹ interior plen⁹ erat hūore impedien te eā. Sz postq3 seruoz diuine dilectiōis cam exsiccauit: tūc xp̃s ei apparuit. Jō volētes q3 xp̃s ei appeat dñi oēs hūoꝛe prauū remouē t seruoꝛē diuine dilectiōis i seipsos excitare. Ro.xij. Spū seruētes dño seruētes. ¶ Quar to debem⁹ gaudē t letari: q3 p resurrectionez suā nob tanq3 celi aquit. Hā multuꝫ gaudēt q3 ad societatē pncipū assumunt. sic t c. Uīi si cut xp̃s in resurrectiōe ḡtuoz dotes habuit. Ihs nō ꝑs spūs rōnē dotio. sic nec angeli. vt dicit doctor. scīus. iiij. dist. xlix. q. iiij. ar. iij. t. iiij. sic dñi in futura resurrectiōe dotabunt ḡtuoz dotib⁹ i corpe. vt etiā doctoꝛ scīus tāgit i. iiij. dist. xlviij. t. iij. ꝑte. q. xlv. ar. 1. ad tertiū. Fuit. n. corp⁹ xp̃i subtile: agile: clarū: t impassibile. Istoꝝ ḡtuoz erit corp⁹ nr̄m dotatū. Que iō vocant dotes. q3 dabit eas dñs in dote scīis q sibi co pulabunt hic p verā fidē t dilectionē. t in futuro p eternā fruitionē. sic spōsa dotat a spōso. Ysaie dos et nobilitas est subtilitas quā recipiet corp⁹ ab aīa que faciet corp⁹ totaliter subditū aīe. t relcuabit spīs in ḡndā silitudinē aīe. sic. t ipa elcuata erit in silitudinē dei. ita vt corp⁹ videat. sīl vn⁹ spūs cū aīa. t b⁹ dicit apls i. Cor. xv. Seminat corp⁹ aīale. i. babēs bestialeꝫ mot⁹ inordinate ꝛcupiscētie. sic in aliꝫ aialib⁹. Ihs reꝛget corp⁹ spūale. i. totaliter spūi subiectū t cōforme. ita q3 in nullo ꝓ stabit impedimētū aīe. q3 min⁹ potēde cōtēplet amet t ibereat et qđ nō hs aīa in statu humanitatis. Uīi enī corp⁹ qđ corrupit aggranat ani mā. Sap. ix. Et caro ꝛcupiscit aduersus spīm. Gal. v. ipedit aīas ne possint pēti cōtinue me ditari. nec ad ꝑfectā elām noticiā attingē vel amoꝛē. t b⁹ facit grossicies t pondus corpis mo. Dñi aīa nō occupat alū sensuū exteriorū. Et signū huius accipi pōt in fō. Et sigillādo tāc pueꝝ nutrierunt fieri reuelatiōes. ut. 2. e. n. hs duos respect⁹. Lad suptoꝛa à qđ⁹ illustrat. t ad corp⁹ respectu cui ligat i sōno. no aūt respectu sui. hs fa uderet q3 i vigilia. vt dī. d. Tho. in de ūtate. q. xij. ar. iij. ad secū dū. t. q. xcviij. ar. iij. ad secūd. Eīdem⁹ insuper q3 grossicies corpis impedit q3 nō pōt trāsire ad libertā. q3 aliq3 corpa sibi resistūt. sic murus vl parieꝫ. Hs corp⁹ gloriosū ita subtile erit q3 oē corp⁹ penetrabit linē resistētia. Cui⁹ sīle vi dem⁹ in nā. nā oleū penetrat vas cōtinēs ip sas sine vasis diuisiōe. Per oleū. n. intelligitur gra. sic enī nauta delectāt in mare portans oleū in ore mediāte q3 illuiat videt ma. 10 pi cula. sic gra oei illuiat t dirigit nauigātes in ter mūdi picula ne pereāt. ū. Cor. xij. Sufficit tibi gra mea. Jō corp⁹ gloriosū ē plenū nō lū gratiꝫ potī⁹ gla. que ē gra glām̄ata. oē corpus ēt celū penetrat sine diuisiōe. Prouerb. xxix. Bulles spū suscipiet gra. Seda dos erit agilitas q3 etiā ꝓcuit de glia aīe in corp⁹ vt stati vbi velit spūs ibi erit corp⁹ absq3 vllo ipedimēto. Hā pp pōderositatē corpis i hac vita nō pōt aīa cē vbi vult. Uīi qū aīa putat pō duo corpis secuꝫ leuare t ducē ad dona opa seipsaꝫ frequēter ꝓcipitat. sic fymea cū credit globū sibi alligatū sup tectū leuare pōd⁹ glo bi fymeā in lutū ꝓcipitat sic corp⁹ ꝓcipitat an mā in lutū peccati. Hs in resurrectiōe corpus oino obediet aīe. Augustin⁹. Ubicūq3 voluerit spiritus, ptinuo erit t corp⁹. Jō dicit apls ibidē. i. Cor. xv. Semiat in infirmitate: surget in virtute. Cui⁹ sīle videmus in nā. Hā aliqs lapis iacēs in terra nō pōt moueri a decem q3 mouet nī a puero cē terrā siue locū. ꝑuū exi stēs. Sic corp⁹ qđ nō pōt moueri ad aīa ḡtū facet in terra in resurrectiōe eleuabit ad celū t mouebit ad aīa ad nutū. Hāc virtutem dedit de⁹ ipsi corpi glioso. Eccli. xvij. De⁹ de terra creauit hoīem t fm imaginē suam fecit illum: t iterū cōuertit illū in ipsam: t fm se vestituit illius ūtute. nā sic radi⁹ subito ꝓdit a sole. sic subito ad nutū corp⁹ erit vbi anima voluerit. Tertia dos erit claritas que etiā fulget de glia aīe: t fm q3 glubet scīus erit maioris meritus fm hoc erit maioꝛis claritat in corpore. i. Cor. xv. Stella differt a stella in claritate. sic t resurrectio mortuoꝝ. q3 erit t appa rebit vnus splēdidioꝛ altero: mhilomin⁹ q3libet habebit claritatē corpis excedētē septies claritatē solis. q3 erit tūc lux solis sic septē dierū. t tūc fulgebit iusti sicut sol i regno pa tris eoꝝ. Matt. xiij. Et hs nūc lux solis non sit ꝓportionata oculis nō sic nō erit ibi. q3 erit claritas remulcēs aīe oculi erit fm meꝛitū t no bilitatē. Hec ētiā claritas fm Greg. erit pec

nalitā vt sine impedimēto corpis vni⁹ ſctōrū videbit qđ est in corpe alteri⁹. t ḡto abūdā dit in lumie glie tāto clari⁹ videbit sicut i claro fonte. Jdeo apls vbi. s. Seminat in ignobilitate surget in glia. non tñ in illa gloria de qua. i. Macha. ij. Eliaꝛ⁹ fleꝛe⁹ vermis. Sic̄ serpēs totā vtutē suā ponit i pelle pulchia et colorata: t sub pelle nō hs nisi putredinem t venenū. Sic qđ tātā curāt de pulchitudine corpali: q3 interim nō remanet nisi putredo pcti. Talis pulchitudo non erit ibi. Hs quia pulchitudo corpis glioſi veniet ab aīa. ps. xliij. Dis gloria ei⁹ filie regis ab intus. Jdeo semo durat. Nō sic de pulchitudine moderna de q3 Jac. i. Exoꝛt⁹ est sol cū ardoꝛe t arefecit fenū: t flos ei⁹ decidit. t decoꝛ vult⁹ ei⁹ deperijt. Tūc aūt oēs defect⁹ corpales cessabūt t q3quid pulchitudinis est habebit corpus. Quarta dos erit impassibilitas t immortalitas: vt negs fames: aut sitis: frigꝰ aut estus nec aliq3 lesiū a quo corpus modo patitur ibi locū habebit. Et hoc ētiā erit in glia aīe. q3 sicut tūc ipsa tota erit elcuata in diuinā simulitudinē: ita t corp⁹ per aīam cōsequet impassibilitatē t immortalitatē. Augustī. Tam potenti ūtute fecit deus animas vt redundet in corpus incorruptiōis vigoꝛe. ratio. s. mutatio alterat naturā: sicut patet. arboꝛ sita i terra mala nō fructificat: sed sublata ad terram bona statim fructificat. quia arboꝛ trahit alimentū a terra. Ideo fructus segtur conditionē terre in q3 sita est. ꝓpter qđ dicit Augu. q3 primi parētes si stetissent in innocētia: corpora eoꝝ fuissent immortalia t incorruptibilia propter eſum ligni vite qđ incoꝛruptibile erat. Hoc ꝓ tāto dico. Nūc comedim⁹ cibū corruptibilē t putribilē: vt ps de pane t vino. t iō corp⁹ nō tali cibo nutritū hs corrūpi: imo q3 plus comedit t delicati⁹ cibi⁹ putrescit t morit. hs post resurrectionē in paradiso edem⁹ cibū vite i q3 nulla corruptio seu putredo ē. Apoc. ij. Uincēti dabo edere de ligno vite qđ est in paradiso dei mei. Itē bibemus in fonte vite. Apoc. vij. Deducet eos ad fontes aq3rū vite. Bibere delitias mūdi ē bibere de fōte mort. Jdeo sic oportet nūc corp⁹ nr̄m corrūpi ꝑ corruptionē cibi qđ sumitur: ita t paradiso erim⁹ immortales ꝓpter cibū q3 vtemur. Jo. vi. Qui manducat ex hoc pane viuet ineternū. Igit ꝓpter additionē cibi in paradiso oportet corrupti bāt h⁹ induere incoꝛruptibilitatez: t mortale hoc induere immortalitatē. i. Cor. xv. Hoc est qđ apls dicit ibidē. s. Semiat in corruptiōe surget in incorruptiōe. Hec sunt ḡtuoz dotes vl nobilitates qđ recipiēt corpa nra a dño suo dicte glie aīe. Et vt nos assecuraret in predicte glie aīe. Et vt nos assecuraret in prīmi. voluit eos in corpe suo mōstrare ad tēp⁹ cui⁹ adhuc in mūdo erāt. nā subtilitatē habuit q3 de clauso ḡis vtero exiuit. agilitatez q3 sup vndas maris ambulauit. ¶ Bat. xiiij. t Joan. vi. claritatē q3 in mōte tha. dot⁹ trāsfiguratus glīā claritat sue discipulis oſtdit. ¶ Bat. xvij. Impassibilitatē q3 de manib⁹ indeoꝝ ipsius ꝓcipitare seu lapidare volētium euasit. Luc. iiij. t Joā. viij. Si ergo in resurrectiōe renouari desideram⁹ fm das nōbilitates corporis q3 asi resurrectionē dño in suo corpe oſtēdit. q3 asi resurrectionē ꝓptuo cōseruauit: t post resurrectionē ꝓptuo cōseruauit: oportet q3 sic in nouitate vite ambulem⁹. t etiam nos in hac vita eos spūaliter in aīa repsentemus vita vt habeam⁹ subtilitatē: agilitatē ꝛc. Subtilitatē habem⁹ q3 corp⁹ nr̄m purgatū est ab inordinato amoꝛe terreno: in q3 impuri tate t grossicie ptrahit. Amoꝛ enī inordinat⁹ t grossicie ptrahit. Amoꝛ enī inordinat⁹ tatē facit in aīa ꝓ hoc q3 eam extra se effluere facit i id qđ amat t cū eo vnīri. ps. xxi. Factū est coꝛ meū tāq3 cera. Sicut enī argentū q3 liq̄factione mixtū est cupro impurū efficit aīa per inordinatuꝫ amoꝛē mixta terre nio impura efficit. igit quāto aīa plus elcuatur sup terrena ea cōtēnēdo: tāto subtilioꝛ ē. Sicut enī aer dī subtilis q3 nō est gmix⁹ et ingrossatus nebula grossa: t vinum subtile quādo est elcuatum supra feces t depuratū. Sīl hō dī subtilis ingenio cui⁹ meꝛito nō est depressa super sensibilia t grossa. qui spūalia possit t latentia cōprehendere. Sicut etiam videm⁹ cū oibus dīs ordinatio q3 id qđ subtilius est supemineꝛ: vt ros in aꝛboꝛe: ignis inter elementa. Sic t aīa q3 superfert vsus terrenis subtilitatē hoc ꝓ tūc vnit deo q3 est in termio oīs subtilitatē. Quelibet enī res eo ḡto magis appropiquat suo ꝑfectiuo t illi a q3 recipit suaz ꝑfectionē: tāto plus nobilitat. Sic aer illuminat⁹ nobiliꝰ est q3 obscurus. t sīle coꝛp⁹ cōiunctū aīe q3 separatū. Cū igit aīa solī deo inhereāt que surius sūt ḡritūs q3 sup terā: vt dicat cū apso. Nostra cōuersatio in celio ē. tūc subtilis⁹ est t etiā abilis t merēt subtilitatē in corpe. Lcōuersio autē q3 conuertit ad terrena q3 desiderta corpis ꝑcit in grossitā efficit. vt patet in auaro q3 alam habet terrenā. q3 totā voluitatē ponit in accrēdo terre na. Sīl luxuriosus aīam hs luteā. q3 in luto ꝓ luxuriā facet. Superbus hs aīas de cento. t sic de alijs. Jdeo si aīa velit subtilitatē de

dere oporteret hmōi remouēr ab iordinato amore terreno⁹ se extrahē. r ad celestia cōte plada eleuare p hāc subtilitatē. Sequtur alta nobilitas. l. agilitas. Duę enī mēte abstracti sumus ad amorē r grossitie deliderio⁹ terre no⁹ r mēte totaliter erecti in amorē dei r de siderīū celestiū tūc efficimur agiles r pmpti ad currēdum p incremēta bono⁹ opē illuc quo amor noster r desiderium tendit. Aug. Amor me⁹ pōdus meū ego fero⁹. quocūq; fe ro⁹. Ad hanc agilitatē pficiendi hortat nos apl̄s dicēs. Sic currite vt cōprehēdat. 1. Co rin. xr. r dat in exēplum. Philip. iij. dicēs. Se quor aūt si qmō cōprehēdā. Et p hāc curtius r sequelā multi aliud intēdit q̄ pfectū in do no r virtutib⁹ p exercitiū bone opatiōis. r ad hoc obligamur q̄diu sum⁹ in hac vita. qz sm Hiero. Greg. Aug. r Bernardū neminī con cessum est stare nec in corpe nec in aia. qz in via dei nō pgredi regredi est. Tertio oportet nos hēre claritatē p via si vere velim⁹ resurgē cū xpo. Et voco puā claritatē qñ hō clar⁹ est mūdo r extra. Int⁹ p testimoniū bone cōscīe extra redolētia bone fame. De primo dicit apl̄s. q. Cor. i. Gloria nra. i. gaudiū hec est testimonium cōscie nre. r. merito. qz natura liter clara r lucida letificēt vt patet in aub⁹. nā celum gēs aurora letificant r cantāt. Ita bonus in locis tenebrosis existēs timētes r vi lo lumie cōfortant. Si talia extrinseca letificāt quāto magis claritas intrinseca que lucet in cōscientia. Jo dicit xr. Secura mens quasi iuge cōuiuiū. Et sicut cōscientia plura letifi catiue ecōuerso conscia obumbrata peccatis cōturbat r perturbat. Sap. xvij. Semp plumit scura perturbat inscientia. Quarto oportet nos hēre impassibilitatē. i. nō extolli p pspera r de primi q aduersa. ſ. ocōe tribulatiōes. i. aduer sitates patiēter sufferre ppt xpm. nō tñ debe mus pati tm hī⁹ p aliena. Hīc dicūt natura les q alīs⁹ qñ videt lupū venientē abscondit caput sub vepre⁹ r putat se a lupo mo dericus q̄ opinatur ad eor. r tunc vult resistere. Ita plures. nō lupus. i. dyabolus. asi mus ideō. nō in petis ip̄o delectationē. Tale patiētia nō debem⁹ habere. Oportet resiste re dyabolo in suggestionibus malis r in pun ctis tēptationū. ſ. cōtumelias r opprobria gratāter r hylariter propter xpm r exēplo sui sustinere. otare pio malefactoribus nostris. vt tāde impassibilitate alc qua aia christi cus cospate in resurrectiōe sua vestita est in gene rali resurrectione in dui mercamur. rē.

¶ Feria secunda pasche. Sermo. I.

Ps solus pere grinus rusalē. Lu. vlti. Quidā xpo in p pria veniēt r cū dño olim edūi in mūdo voluit conuersari sicut pegrin⁹. Ubi nullā domū hē voluit in hoc mūdo. Si ali qo nasceret in pegrinatiōe oporteret q̄ i alie na domo nutriret. r post ch̄m creuisset oporte ret q̄ in aliena domo. r si moreret oporteret q̄ in alieno monumēto sepeliret. Isto modo xpo fuit pegrinus nā in aliena domo fuit na tus. in aliena domo cōuersatus. r in alieno se pulchro sepultus. Jō vere fuit pegrinus. Ja ipse dicit. Lu. ix. Vulpes foueas habēt r volu cres celi nidos. filⁱ aūt hoīs nō hā vbi caput suū reclinet. Ac si diceret. Ego nō habui in vi ta nidū. i. domū sicut volucres vbi possies ha bitare. ego in natiuitate mea nō habui cerui cal vbi aurē meā potuissēs reclinare. in morte etiā foueā nō habuiſ in alieno sepulchro se pultus fui. Ut tū meli⁹ videam⁹ quō xpo fuit pegrinus. Dicendum q̄ peregrinus fuit.

¶ Quantum ad habitum quem assumpsit.

¶ Quantum ad viaꝫ quas fecit.

¶ Quantum ad hospitia que intrauit.

¶ Quantum ad pericula que sustinuit.

¶ Quantum ad signa que reportauit.

¶ Primo igit̄ dē pegrin⁹ q̄tū ad habitū quē assumpsit. xpo enī habuit sclauā scartellā. ba culū r pileū. Per sclauiaꝫ significat et⁹ caro quā ego dā in vtero sibi militauit. Dicit enī sctūs Tho. in. iij. pte. q. xxxiij. ar. iiij. ad qntū. 2. iij. scrip. dis. iij. q. ij. ar. 4. q. dtā ego se habuit actiue in pparatiōe materie ſ⁹ nō in acceptiōe xpi. q: vt idez dicit in textu vbi. s. r. iij. dis. iij. q. 2 ceptio xpi attribuit spūsancto efficiēter ſ⁹ sit a tota trinitate r a singulis psonis. Ja sclauia pmo fuit albissima. i. purissimis gut sanguis dē ⁊ginis facta sine oi peto. Un xpo dicit de se r de alijs q dñt sclauias. i. corpora sua pura. Apoc. iij. Ambulabūt mecū i albis qz digni sunt rē. Deide ista sclauia facta ē to ta rubea i cruce. qz tota ipsa fuit aſpsa sanguī ne. vñ admirantes angeli dixerunt. Ja. lxxij. Quare rubū est iduimētum tuū: r vestīmēta tua sic calcātiū in torculari. Rādit. Torcular calcaui solꝰ rē. Ultio facta ē ista sclauia tota nigra qñ remānit in cruce mortua r liuida plena. Apoc. vi. Sol. i. xpo fact⁹ est niger tan q̄ saccus cilicin⁹. Per scartellā intelligit et⁹ alia. peregrini enī in scartella solēt portare ar genteū. alia autē xpi plena fuit argēto triplicī.

argento. ſ. glie gratie r sapie. Jo. i. Vidimus gloriā ei⁹. Ecce pmū argēteū. plenū gre. ecce secūdū. r veritatis. ecce tertiū. xpo enī in pri mo istāti sue ceptionis habuit plenitudinē gre ceptionis: vt dicit sctūs Tho. iij. pte. q. vij. ar. iij. r. iij. 3. iij. scrip. dis. xiij. r. xiiij. Ham hoies erāt a celesti regno exclusi. ió apposita uit xpo argēteū glie r gre. p qō eos pīi recōci liaret. Erant ceci r tenebris involuti nescientes viā inuenire que ducit ad vitā. ió apposuit argēteū sapie p qō viā celestiū pīe demōstra ret. Tertio assumpsit pileū siue capellū. i. coro nā spineā. Solēt enī pegrini portare capel lū cōtra estiū ventus r pluuiā. Sic cōsideratio corone spinee dē nobis ex⁹ in vmbraculū dicit ad estū. carnalis voluptatis vt refrigeremur. qz sicut dicit Aug. Nō decet sub spineo capi te mēbra fieri delicatā. Dz ex⁹ in defensionē a pluuia tribulationum vt alleuiemur. qz sicut Greg. dicit. Si passio xpi ad memoriā reduci tur. nil est oīno qō nō equo aio tolerēt. Debe ex⁹ in abscōsibz a vētu tēptationū vt. ppulsen tur. Hec significant. Hume. xxi. vbi dr q̄ ad visionē serpētis enei in patibulo suspēsi sana bant illi q a serpēnib⁹ pcutiebant. De hijs tri bus dr Isa. xlij. Tabernaculi erit in vmbraculō diei ab estu r in securitatē r absconsionē a turbine r a pluuia. Per baculi ītelligit crux: pegrini enim vtunt baculo ad sustētationē r ad trāseundū flumē r ad malarū bestiaꝝ pensionē. Sic xpo sue crucis baculo hoies tribu latos sustētauit ne fatigarēt. Deb. xij. Recoguate et q talē sustinuit aduersus semetipsū a pctōib⁹ dictione vt nō fatigemini aīo ve strīs deficientes. Ipse etiā xpo p baculū sue cru cis flumē istⁱ mūdi trāsiuit. r ad pfiaꝫ venit. Gen. xxxij. In baculo meo trāsiui iordanem istū. Lu. vlti. Oportebat xpm pati r sic intra re in gloriā suā. Tertio p baculū crucis dya bolū pcussit. Isa. xxx. A voce dñi pauebit as sur. ego pcussuꝫ. i. dyabolo. Timēt enī demo neo nimio baculi crucis. Unī vdicūq; demo neo baculū crucis vīdēt terrīti fugiūt: timen teo baculū quo plagā acceperūt. ¶ Secō dicit pegrinus. propter viaꝫ quas fecit. Solēt pe regrini diligere vias planas r mūdas: r odi re asperas r deseētas. Iste aūt pegrin⁹ nihil ha buit. ſ. de planis: sed tota sua via fuit aspera r deserta. Primo enī fecit magnū descēsum r altū. ſ. venit de celo in hāc mundi. Joā. xvi. Exiui a pte r veni in mundū. Deinde fe cit magnū ascēsum qñ de mundo ascēdit ad patibulū crucis. Jo. xij. Sicut moyses exalta uit serpēte in deserto: sīc exaltari oportet filiū hoīs. Etiā fecit magnū descēsum qñ ad in ferna descēdit in tumulū r in lymbū. Et inde fecit magnū ascēsum. qñ. ſ. de lymbo rediēs r de sepulchro resurgēs ascēdit in celū. Eph. iiij. Qui descēdit ipse est r ascēdit sup oēs cae los. Notate vita preseno est q̄dā via in q̄ nul lus ferre vult aliquā difficultatē in ascēden do ad aliqua sublimia. nec in descēdēdo r in sustinēdo aliq̄ aduersa. ſ. tñ ire vult p planū i. babē oīa. pspera r delectabilia. Sed q̄libz vadit post xpm nō errat: tū ipse sit via veritas r vita. Jo. xiiij. Quattuor sūt que nō pmittit aliquē errare i via. ſ. ferramēto⁹ impīsio. Unī cōiter dr. Tene viā ferratā si vis hē bonā vi am. Secūdū ē crucis erectio: qñ cruces i via rectā erigunt. Tertiū est ramo⁹ r plātarū re flectio. Quartū est lapidū congregatio. Et ista q̄tuor signa voluit hē xpc. Habuit ferramē ta. i. vulnera in corpe suo ferramētis ipsīsa. Habuit crucē quā sup hūeros suos portauit sup quā ascēdit. Habuit reflectionē plātarū. i. coronā spineā. Habuit congregationem lapi dū. qz ipsum iudei plures lapidare voluerūt. Jo. viij. r. x. Qui g̃ no vult errare sequtur ista q̄tuor signa. q xpc in via posuit ne erremus. Et hoc fuit necessarū. qz vie ei⁹ nō fuerūt pla ne. sed aspe. Qui g̃ non vult sustinē aliq̄ aspe ritatē. ſ. oīa vult hē. pspa. plātat q̄ multū errat a via. ¶ Tertio dr xpc pegrin⁹ pp hospitia q intra uit. Solēt pegrini ter in die itrare hospitiuꝫ. ſ. in tertia ad prādiū vel ad prādēdū. In me ridie ad bibēdū r gustandū. In sero ad cenan dū r dormiēdū. Sic ille pegrin⁹ habuit tria hospitia. Primū fuit vter ginie: r istud ītra uit in tertia. i. in martio q est ter⁹ mēsis a ta nuario. ex⁹ in tertia. i. tertio tpe. i. gre. Necessē erat enī duplex tpa. i. nature r legis scripte. In tertio tpe. i. gre. in isto hospitio xpc prandiū fecit hīs carnē ginee p cibo. r siguinē p potu. r istud potū r cibū etiā dat nobis. Jo. vi. Caro mea vere est cib⁹ rē. Secūm hospitiū fuit patibulū crucis. Et isto hospitiū ingressus est in meridie. ibi bibit. qñ dixit sitio. Sed tñ qz iudei obtulerūt ei acetū. cū gustasset nolu it bibē. vt ps. Mat. xxvij. Jbi etiaꝫ regruit r inclinato capite tradidit spūm. Lu. xxiij. Jō di cit sponsa. Cant. i. Indica mihi vbi pascas: vbi cubes in meridie. Tertiū hospitiū fuit sepul chrum vbi dormiuit. ſ. in. iij. Ego dormiui r so porat⁹ suꝫ. Secō aia xpi in triduo mortis lym bo fuit vbi xpc etiā cenā fecit cū⁹ sanct. Ter. ſter. i. Assuerus tertio anno imperij sui. i. tpe

gře fecit grāde pmiū cūctis hoīb⁹.i.patriar
chis ⁊ pphetis ⁊ aplis ⁊ puerio suo.i.ēgin
tatē fruālib⁹ ⁊ puritatē. fortissimis pfurs.i.
martyrib⁹ ⁊ medoz inclitis.i.pfessorib⁹ ⁊ pfe
ctis .puinciaz.i.angelis. ¶Quarto xp̄s dici
tur pegrin⁹ ḡtū ad pcula. Sūt.n. pegrini in
multis piculis.qbus a loco ⁊ eos .pdūt.qbus
q; ab hospitib⁹ q eos occidūt.qbus a latroni
bus q eos spoliāt. Sic xp̄s a suo socio.i.iuda
fuit tradit⁹. ¶Mat.xxvi. Amē dico vobis qa
vnus vestrū me traditurus est. Ai iudeis iter
quos fuit hospitat⁹: fuit vulnerat⁹ ⁊ occisus.
Zacharie xiij. Quid sūt plage iste in medio
manuū tuaz. ⁊ dicet his plagat⁹ sus in domo
eoū q diligebāt me. A militib⁹ a qb⁹ fuit ve
stibus spoliatus. Jo.xix. ¶Milites cū crucifi
xissent eū accepunt vestimēta sua ⁊ fecerunt
ḡtuoz partes vnicuiq; militū partē suaz. p⁹.
Diuiserūt sibi vestimēta mea. ¶Quinto di
cit pegrinus ꝓpter signa q̄ repōtauit. Solēt
pegrini in sclauia sua reportare q̄dā signa ad
ostēdēdus q̄ suā pegrinationē pfecerūt. ⁊ vt
boies citius moueant ad bisfaciēdū eis. vt le
curius p vīā incedāt. Sic xp̄s ad patrīā redi
ens in cruce cycatrices retinuit trplici rōne.
P⁹imo ꝓpter ossionē paterne obedientie.
Pater enīz sibi cōmisit vt genus humanum
sua passiōe redimēt. vt igit oīdēt pī q op⁹ fi
di inuinctū cōsummauit: cycatrices retinuit.
Jo.xvij. Op⁹ cōsūmauī qd dedisti mihi vt fa
cerē. Secdo ꝓpter ꝓuocationes pīne mie. vt
his ossīo pīt: ei ad mīam ſnā ipartiat.i. Jōs.ij.
Aduocatū hēmus apud pīez Jesus xp̄m in
stū. ⁊ ipse est ꝓpiciatio p ꝓctis nostris. Tertio in signū securitatis nobis acq̄site. ne.i. ho
stes de cetero in via timeam⁹. sicut hostes ti
mēt ⁊ fugiūt q̄ vidēt crucis signaculū. Isa.
xvij. Sup montem caliginosum.i. dyabolum
leuate signum rē. Alias rōnes vide in tertia
parte sancti Thome.q liij.arti.viti.rē.

¶Feria secunda post pascha. Sermo.ij.

Anc nobiscum

m

qsi adnespaleit. Lu xxiiij. Sermo
nostr erit de ſctō euāngelio hodi
erno. In quo agit de quadā notabili appari
tiōe xp̄i manifestantis suā gloriosam rēsurre
ctionē quō apparuit duobus discipulis suis
cuntib⁹ p vīā in emaus. Ista apparitio cont
net magna secreta ⁊ speculatiōes ad illumi
nationē intellect⁹ nostri. Sed salutet⁹ pn⁹ vir
go Maria rē. Verbō ꝓpositū est q̄dā breuis
oō sed deuota: quā frequēter sancta mat⁹ ec
clesia isto tpe rēsurrectionis dicit. ¶Anc nō
biscū dñe rē. Pro plenioꝛ declaratiōe ⁊ ma
terie introductione sciēdū q̄ tam in vetere q̄
in nouo testamēto xp̄s dicit sol. Nō. q; sicut
sol naturalis p suam ꝓsentiā illuminādo et
calefaciēdo causat diē in mūdo. ⁊ p suam ab
sentiam obtenebrando ⁊ ifrigidando relingt
noctē. Sic christus ḡ̄tiu est ꝓsens creatu
re per gr̄am causat in ea diē gratie illumina
do cōtra errores: dubitationes ⁊ falsas appe
titiones. ⁊ calefaciēdo in dei amore cōformat
ad virtūtū vicia ⁊ delectatiōes carnales rē. ⁊
facit fructificare in opibus misericordie pe
tētie: ⁊ iustitie. Et sic de alijs bonis opib⁹. Et
sicut sol naturalis absentat ⁊ occidit p iterpo
sitionē terre inē ipsum ⁊ nos. Sic xp̄s sol iu
stitie quādo hō inter xp̄m ⁊ se interponit ter
rā. f. terrenas affectiones honoꝛ: diuitiaruꝫ
officiorū dignitatū ⁊ huiusmodi xp̄s absenta
tur ⁊ relingt noctē tenebrosas culpaꝫ: ⁊ hō am
bulat cespitādo de pctō in pctm. Ecce hō ḡre
dicit sol. Auctoritas. Oriet vobis timētibus
nomē meū sol iustitie: ⁊ sanitas in pēnis eī⁹.
¶Malach.iiij. Nō: vobis timētib⁹ nomē meū:
q; nō timētib⁹ deū ls eis oriat sol nature: mon
tū eis oriē sol gr̄e. Jtē ⁊ sanitas in pēnis eī⁹.
gr̄a ⁊ glia sunt due ale eī⁹. Gr̄a eni cōfert iu
stitatē ꝫ infirmitates culpaꝫ mortalitū ⁊ vul
nera peccatoꝝ. Gloria est ala q̄ ꝓfert sanita
tē miserijs tpalibus. Jtez in nouo testamēto
dicit sol. Ad ecclia dicit virgini marie. Ex te
ortus est sol iustitie xp̄s de⁹ nr̄ rē. Jtez sol in
quadragesima erat sup nos. q; eram⁹ in pnia
⁊ ieiunijs ⁊ olonibus ⁊ vigilijs rē. Sz mō vi
deo ꝙ vadit ad occidēt. q; ideo multi redeunt
ad vanitates ornamētoꝝ rē. dimittendo do
nā vitā. ¶Multi credūt ꝙ non debēt tenē do
nā vitā nec facere pniam nisi in q̄dragesima.
Quia ergo in eo: tpe⁹ multoꝝ ipse dico gr̄e
p excessus vite ia scipit in vesp⁹ culpe declī
nare. Jō ecclia petit in themate. ¶Anc no
biscū dñe rē. ¶Modo videndi sunt modi qb⁹
retinetur christus. Et notanduꝫ in euangelio do
dicerno tres modos qbus christus manebit
nobiscū ne cadamus in noctes culpe scilicet.
℣ Loquendo verba spīritualia.
℣ Audiendo documenta celestia.
℣ Faciendo misericordie opera.
Dicit thema. ¶Anc nobiscū dñe rē. ¶Dic
o hmo ꝙ xp̄s manet nobiscū loquendo ēba
spualia. Nō naturali: q̄a oē sile naturaliter at
trahit ⁊ retinet a suo sili: vt patet de magne

te qui trahit ⁊ retinet ferrū: nō ex aliq⁹ ḡlita
tibus caliditatis vel siccitatis. sed ex similitudi
ne ⁊ pximētia quaz hs a tota specie: vt dicit
phs. Jdē de agatestem attrahēti paleā ex simi
tudine naturali quā hz a tota specie. Jdē de
alalibus si sint hic diuersa mixtim cōgregata
statim ad vnā partē se pabūt se boues ad ali
am equi ad aliā asini. ⁊ ad aliā ones: ⁊ sic de
qualibet specie. Jdē de hoīb⁹ qui sibi similibus
ꝓiungunt vnus cū vanis: pauꝑ cū pauꝑib⁹:
diues cū diuitib⁹: bonus cum bonis. In hoc
ꝓcordat scriptura. Omne aial diligit sibi sile
et sic ⁊ oīs homo ꝓximū sibi. Oīs caro ad simi
le sibi cōiungel. ⁊ oīs homo simili sibi socia
bitur. Eccli.xiij. Patet ergo ꝙ similitudo est
rō attractionis seu iunctiōis. ¶Modo videa
mus qua similitudine hz xp̄s cum verbis spi
ritualibus. Dico ꝙ magna q; ipse est verbum
non corpale nec trāsitoriū: sz spūale ⁊ eternū.
De quo dauid: Verbo dñi celi firmati sunt.
⁊ Apoc.xix. Vocabat verbum dei. f. añ incar
nationē. Si ergo simile attrahit a suo sili cuꝫ
xp̄s sit ēbū spīrituale: rōnabiliter trahit ⁊ re
tinet a loquētibus ēba spūalia. Auctoritas.
Ubi sunt duo vel tres cōgregati in nōe meo
ibi sum ego in medio eoꝝ. ¶Mat.xviij. Simil
ē dicitur in principio euāgelij vsq;. ¶Cum au
tē eoꝝ tenebant ne eū cognoscerēt. Un⁹ isto
rū discipuloꝝ vocabat cleophas. Ali⁹ vt dici
tur a ḡbuscā erat Lucas. Sed Jeronym⁹ di
cit ꝙ Lucas nunq̄ fuit discipulus ihesu: sz apo
stoloꝝ presertim beati pauli. Et exeuntib⁹ de
hierusalē inceperunt log ēba spūalia de xp̄o
⁊ de eius passione. ⁊ stati xp̄s fuit cū eis si di
cat. Et vnde venerat xp̄s. non legit clare vbi
stabat illo tpe: nō in celo in quantū hō. Sz di
cit doctor⁹ alig ꝙ stabat in paradiso terre
stri cū sanctis pībus. Nō que sundat i pībus
istis: locus ⁊ locatū debēt ꝓportionari: vt
dicit in.iiij. phisicoꝝ. Cū ergo post resurre
ctionē xp̄s habuisset corpus gloriosum imorta
le ⁊ impassibile ⁊ incorruptibile: decebat eū hīe
loci conuenientē. De hoc dō in psal. Dñe p
hasti meam ꝓsona xp̄i dicit. Si pro qz. Si simi
pliceꝝ pēnas meas dilucule: ⁊ habituuero in
extremis maris. Etenī illuc manus tua deduc
et me: ⁊ tenebit me dextera tua. ꝓ⁹. cxxxviij.
Ubi sunt corpus gloriosum ⁊ aia sanctissima.
sancte Dei. dicit in.iij. pte. q lv. ar.iij. in solu
tione secūdi argumēti. q; incognitū est q̄bus
in locis tpe inter medio. f. rēsurrectionē ⁊
ascēsionis corporalē eēt xp̄s: cui hoc scriptura
nō tradat: ⁊ in q̄ loco sit dñatio eī⁹. Cū g⁹ illi
duo discipuli irent de hierusalem ad castellū
emaus: qđ erat in spacio stadioꝝ. lx. ab hierusa
lē. Sicut nos cōputam⁹ miliaria. Greci aūt cōputant p sta
dia. Stadiū dicit qdām currebat. Hercules
gigas vno anhelitu. xv. stadia faciūt lenca.
Jtē q; xl. stadia sūt quattuoꝛ parue leuce. Et
sic incedebant tristes loquētes de passiōe xp̄i
magistri eoꝝ: ⁊ stati qđ fuerūt ē murale hie
rusalē soli ambulantes loq̄bant ad inuicē de
his oīb⁹ q̄ acciderāt. Ecce materia de qua lo
q̄bant. Ego si vobis dico aliq̄ de his q̄ loq̄
bant nō possus errare: q; si de oīb⁹ loq̄bantur
ergo ⁊ de aliq⁹. arguendo ab vniuersali ad
particulare. Et factū est nū fabularentur. Fa
bulari est loq cū dubitatiōe: cuꝫ hō nō firmat
cor suū in aliqno. Et fecū ḡrentes. ergo ibāt:
Dicatur practica qđ ipsi fuerūt extra murale
ciuitat⁹ hierūm: dixit vn⁹ alteri. Socie qđ tibi
videt de isto nostro magro iesu. Ridet ali⁹.
Nescio qđ dicā. Credebā ipsuꝫ esse filium dei
ꝓpter miracula q̄ faciebat: hꝫ modo nō credo
q; ita crudelit⁹ mortuus est. nūquid si filⁿ dei
est: pater iuuisset filū positū in tali pressura.
Ridet ali⁹. Nec ego credo ipsū esse dei filiū.
Et ipse iesus appropinquās ibat cū illis. Di
xit ali⁹. Si nō esset filius dei quō potuisset la
zarus suscitasse. nunquid tu ibi fuisti ⁊ vidisti
qđ suscitauit lazarū quatriduanū: ita etiam ⁊
ego fui ⁊ vidi. Jdē de illo ceco a natitate cui
dedit visum. Et sic loquendo ⁊ fabulādo ibāt
⁊ flendo. Post modicuꝫ dicebat alter. O so
cie nunquid delyras ? dhlyseus suscitauerunt
mortuos: tamē nō ex hoc creduntur filij dei
sume: nec ipsi dicebant se esse filios dei. ebri
stus autem retro sequebatur eos audiendo
verba eoꝝ: quia nec ipsum cognoscebāt.
Dicebat alter. Verum est ꝙ multi prophetā
rū fecerūt miracula multa: sī huomō nō per
se nec ētute ꝓpria sz aliena. sī iesus virtute ꝓ
pria faciebat imperādo. alij aūt faciebāt ora
do. Dixit alter. Verū dicis: ꝙ certo ista rō ē
bona. Et post modicū dixit ali⁹ socⁿ. Nescio
tu socie q; in nocte passiōis sue ozauit ne mo
reret. si fuisset filius dei: nūquid pat adimisi
set eū. Ridet ali⁹. Hez dicit. tū si nolluisz mo
ri: dñs potuisset fugere vel latere: sic qđ indei
voluerūt ipm lapidare: sed ipsemet venit ad
passionē voluntarie ⁊ non violenti: imo dixit
nobis. Ecce ascēdim⁹ hierosolymā rē. ¶Mat.
xx. Dixit ali⁹. Nō ponam⁹ q; nō sit filius dei
tū nō possum⁹ negare qn sit mellius. Hā oēs

doctores ponit t dicit q ꝑ hoc meſſie ꝛ cõpleſſe ille habuit ola ſigna data t poſita a ꝓ phetis de meſſia q; certo dedit vltra: claudo greſſus ꝛc. Addit alter. O locute rex meſſias debuit nos liberare a captiuitate: t ille nõ liberauit nos: ſꝫ mortuus e t nos remanemus ꝑ in captiuitate ſub ꝑperio romano ꝛc. Dixit alter ſocio. Ecce q; ego cogito. Hũc ille pre dicauit de ꝺoctõ illius mũdi nec de ꝺoctõ ſpali bus. Jõ q; pphete ꝺixit q; meſſias debuit nos liberare t redimere a captiuitate nõ itelligi tur de iſta captiuitate ſpatoris romanoꝝ: ſed ꝺyaboli vt credõ. Dixit ali⁹. O q̃ bõa rõ eſt iſta. Ergo dicis. Et alter dixit: ponamus q; nõ ſit filius dei nec meſſias: nõ ipſe fuit ſanctiſſi mꝰ ꝓpheta t bonus. Tu ſcis q; nũq̃ vidi⁹ i eo aliquẽ ꝺelictũ: nec pylatus q; examinauit eũ iuenit i eo aliquã cãz ꝑ qua ipſe eẽt dignꝰ mortalmo erat plenus virtutiꝺ: ꝓbitate: ſan ctitate: caſtitate: patiẽtia: abſtinẽtia: temãis: vigilijs ꝛc. Riſidebat alter: ſi ipſe fuit ita ſcius t amicus ꝺeꝝ: quõ i cruce ꝺixit. Hely hely. ꝺeꝰ meus ꝺeꝰ meus vt quid ꝛc. Hũgd ꝺeus oipo tẽs iuuat t ꝓteruat ſuos: nũq̃ ꝺicit ꝺauid de amicio ꝺei. Cũ ipo ſum i tribulatiõe: eripiã eũ ꝛc. Si ſone ſctũs fuiſſ: nõ reliqſſet eũ. Ecce quõ ibãt t loqbãt ꝺe oiꝺ⁹ t iuuo ihs amabãt t ꝺubitabãt. Dixit alter. Videt mihi q; quã ꝺi xit. Hely hely ꝛc. q; hꝰ ꝺicebat ꝺe amicis: apo ſtolis t ꝺiſcipulis: q̃ eũ ꝺereliq̃bãt. t ꝺe hoc ꝺicebat ꝑ q; ordinauit ita fieri. Riſidet alter. Vere hũ ꝺicit: nõ recoꝛꝺaris ꝺe ſole obſcu ratũ: t de terra q; tremuit. Jtez ꝺe mortuis q; ſurrexerũt. Jrẽ ꝺe multis q; ꝛuerſi fuerunt: vt Longinus t alij ꝺe ſimplicib⁹ q; peutictes pe ctora ſua ꝛuerteb̃t. Et xp̃s ſeqbat eos. Jdeo Ere. De ſe q; loqntiꝺ⁹ ꝓtia cribuit: ſꝫ de ſe ꝺubitãꝺ⁹ cognitõis ſue ſpẽs abſcõdit. Et ꝺiſ facit rõnẽ: q; illi diſcipuli nõ hẽbãt fidẽ: t ſi hoꝝ⁹ nõ credẽꝺib⁹ ꝑ ſolã loq̃lã ꝺoꝝ ſpãlis ſe mirit ieſus: quãto magis nob q; ſum⁹ credẽ tes ſi loquamur ꝺa ſpãlia. Cõſideradũ eſt aũt ꝫ quate xp̃s ille ꝺuoꝺ⁹ diſcipulo cũtiꝺ⁹ in villã noie Emaus apparuit in aliena effi gie ſicut ꝺi Mar. vl. Ad illã q̃nẽ rñdet ſan ctus Zho. iij. parte. q. lv. ar. iij. q; reſurrectio xp̃i manifeſtãda fuit hoiꝺ⁹ ꝑ modũ q; eis ꝺiui na reuelant. Jnnotelcũt aũt ꝺiuina hoiꝺ⁹ fm q; ꝺiuerſimode ſũt affecti. Hã illi q; hõi mẽte ꝺi ſpoſita fm veritatẽ ꝺiuina ꝓpiuit. Illi aũt q; hõi mẽte nõ bene ꝺiſpoſitã: ꝺiuina ꝓ ꝓt cũ quãꝺã fallone ꝺubitaꝝ vel erroꝛe. Alio cũ hõ nõ ꝓcipit ea q; ſũt ꝺei vt ꝺicit. ſ. Lor. ij. Et ſi xp̃s gbuiꝺã ad credẽꝺã ꝺiſpoſi tio q; reſurrectionẽ apparuit in ſua effigie. Il lo aũt in alia effigie apparuit q; tã videbant circa fidẽ tepeſcere. Vnde ꝺicebãt. Nos ſpe rabamus q; ipſe eẽt redẽpturus iſrael. Vnde Greg. ꝺicit in omel. q; talẽ le exhꝺuit eis in corpe qualis apud illos erat in mẽte. Qui cũ adhuc in coꝛꝺib⁹ eoꝝ peregrinus erat a fide ire ſe lõgius finxit ac ſi eſſet peregrinus. nec illa fictio fuit mendacium: q; fm Aug. in li. q. euãgelij. Nõ oẽ qꝺ fingimus mendacium eſt: ſi qꝺ illꝺ fingimus qꝺ nihil ſignificat. Cum aũt fictio nra refert in aliquã ſignificatione nõ eſt mendacium: ſed aliqua figura veritatis. Aliqn ola que a ſapiẽtib⁹ t etiã ab ipſo ꝺo mino figurate ꝺicta ſunt: mẽꝺacia reputabã tur. q; fm viſitatã ꝺ intellectũ nõ cõſiſtit veritas in talibus ꝺictis. ſicut aũt ꝺicta illa ẽt fingun tur facta ſine mẽꝺacio ad aliquã rẽ ſignifica ꝺã: ita factũ eſt hic. Claruꝰ eſt ergo qꝺ ꝺixi q; ex vobis ſpiritualiꝺ⁹ attrahꝺit t retinet xp̃i. Jurta qꝺ ꝺicit thema. Mane nobiſcum ꝺñe ꝛc. ne. ſ. cadamus in noctẽ pcti. Habemus ꝫ exẽplũ morale vt loquamur ꝺba ſpãlia nõ carnalia nec mũꝺana nec mẽꝺacia. Turpius eſt mẽꝺacũ in oꝛe q̃ ſtereũ. q; aufert officiũ lingue. Jdeo cauete a fallio iuramẽtoꝝ ꝺiſ famationibue: a blaſphemijs. Propter hoc apl̃s ꝺicebat. Deponẽtes mendacia: loqmi ni veritatẽ. vnuſqſq; cũ ꝓximo ſuo. Et ois ſer mo malus ex oꝛe vro ſi pcedat ꝛc. ad Ephe uij. ¶ Dico ſecũꝺo q; eſt aliuꝰ modus attra hẽꝺi t retinẽꝺi xp̃m ꝑ gr̃am. ſ. audiẽꝺo ꝺba ceſtia: ſicut mõ me ꝓꝺicãte: vobis audiẽ tibue: nũc ieſus eſt in medio noſtrũ. Jdeo di cit naturales philoſophi q; ſicut ſimilitudo eſt cã ſocietatis t ꝺilectiõis: ita t vacuũ. Se cũꝺã enĩ philoſophos vt ipleret vacuũ ſi eẽt cituo ꝺeſcẽꝺeret celũ q̃ vt ꝑmaneret vacuũ in aere. Si enĩ vas plenũ a parte ſiniſtra eua cueret ſubito ꝑ ſotamẽ ſupius attrahit vẽꝺi alias nõ euacueret. Sic q̃ coꝛ hoiꝺ audiẽꝺo doctrinas celeſtes euacuat a cogitationibus mũꝺanis trahit ad ſe pũtias ꝺei. Act. x. Ad huc loquẽte petro verba hec ꝺecidit ſpũſanc tus ſuper omnes qui audiebant verbum.

¶ Hoc ꝫ ſequẽter ſcꝺam ꝓtẽ eis euãgeli. Et ait Ihũs ad illos. Qui ſunt hũ ſermoneꝫ qꝺ ꝛc. vꝫ in oiꝺ ſcripturis q; ꝺe ipo erãt ꝑata. ioa aũt ſpabamus. Ihũs. iã nõ ſpamus. Ad q̃ ꝺo ꝺixit xp̃s. Et vos ſtultiꝺ⁹ diſcipuli ſtis. Dicit mo. Et audiuiſtis eius ſermões. ita. Et ꝺi. O ſtulti: t tardi coꝛꝺe ad credẽꝺum. Stul

tieta ſumil hic ꝑ cecitate fm lfam. In oiꝺ⁹ q̃ locuti ſũt ꝓphete. O ꝺixerunt illi. Et tu ſcis q; ꝺicit ꝓphecta. Audite. Tert⁹. Qui inci pies a moyſe t oibus ꝓphetis iterptabat il lis i oiꝺ⁹ ſcripturis q; ꝺe ipo erãt. q⁹ſi ꝺico vo bis i oiꝺ⁹ ſcripturis q; ꝺe ipo erãt. q⁹ſi ꝺico vo bis ꝺe aliq⁹ nõ poteſis errare. Alia ꝓactica ꝺia ꝺixit eis xp̃s. Nõ ſcitis q; a ꝓncipio qñ crea uit ꝺeꝰ mundũ i medio paꝺiſi ſtituit arboꝛẽ vite: q; habebat talẽ vꝛutẽ q; q; comeꝺebat ꝺe illo fructu nulla ꝺ haberet infecutẽ t euaderet morte. Unde hoc. Hũgd ſine arboꝛe potuit ꝺeus ꝑſeruare gẽtes in vita corꝑali. Riſpõ ꝺeus ꝑſeruare gẽtes in vita corꝑali. Riſpõ ꝺeꝰ runt illi. nescim⁹: credimus q; ſic. Et xp̃s: imo potuit. Sꝫ illa arboꝛ fuit figura ieſu xp̃i q; in medio mũꝺi opat⁹ ẽ hũani generis ſalutem. Ide q; ꝺauid. Deꝰ aũt rex nr̃ aũ ſecula opat⁹ ẽ ſalutẽ i medio terre. pſ. lxxiij. Medũ terre eſt iꝺi vbi crux mgri vri fuit poſita. Jbi eni eſt iꝺi xp̃s. Hũgd deꝰ aũt poterat formare mu lierẽmo. Sed figura fuit q; ſic ꝺe latere xp̃i ꝺormiẽtis p mẽtẽ ꝺebuit formari eccleſia ſpõ ſa ſua p ſanguinẽ redẽptiõis t aquã regẽratio nis. Jtẽ qñ ꝺeus tpe noe voluit ꝺeſtruẽ mun ꝺũ p aque ꝺiluuium ex abũꝺãtia pctoꝝ: mõne mãꝺauit fieri archã i q; ſaluarẽt feme. ſ. noe t alij. Hungd poterat aliter eos ſaluare: imo ſed hec fuit figura. Figuraꝺat. n. ꝺiluuiũ pctoꝝ: qꝺ ſubmergit aſantia. ſ. boies aialeꝫ t mũꝺa nos: t volucres. ſ. multos cõtẽplatiuos: t nõ ꝺñt remediũ ſaluatiõis niſi ꝑ archã crucis cu ius porta apta eſt in latẽ xp̃i. De q̃ illi admi rãtes ꝺicebãt. Verus ꝺeus pio certo. Jlle ſcit pluſq̃ mgr̃ nr̃: filia ꝺba. Jtẽ cũ abꝛahã non hẽret nili vnũ filiũ ꝺe ſara. ſ. yſaac. t ꝺe⁹ ꝑce pit ſibi vt ſacrificaret filiuꝫ ſibi. Gen. xxij. Ire ꝺe⁹ ꝑcepit hꝰ. marie qꝫ nõ fuit ſactũ ſꝫ crificiũ ꝺe eo ſꝫ ꝺ arietemiſi qꝫ fuit figura paſſiõis xp̃i in q̃ ꝺinitas figurata ꝑ yſaac nõ fuit paſſa: ſed ꝺ̃nitas figurata ꝑ arietẽ. Jtez ꝺe ꝑtarcha Jacob qñ ꝺebuit mori: t ioſeph collocauit co ram ſe ipo Jacob duos filios t ꝺixit eos: t ꝺo cancellat manib⁹ ſ mo ꝺũ crucio ꝺi xit eis. ſ. manaſſen t ephraym. Et illa benedi xiõ figurabat xp̃i paſſionẽ. Duo filij ioſeph ſi gnabãt duos ꝓpꝺos. manaſſeo maioꝝ filiuꝫ. qꝺ idẽ eſt q; obliuioſ: ſignificabat ꝓpm indai cũ q; ꝓp ſcelera t pcta ſua no mereẽt ꝺiſcedere ꝺextra: imo ꝺictio tráſlata eſt in xp̃anos. Ephraym vo filꝰ iun. oꝝ. qꝺ eſt idẽ q; augmen tũ. ſignificabat ꝓpm xp̃ianũ. Xp̃ianitas enĩ creuit: t ampl⁹ creſcet in fine mũꝺi. Jtez filij iſrael q; remediũ habuerũt i ꝺeſto ꝫ ſerpẽteꝫ Moſi. xxi. erectũ fuit lignũ cũ ſerpẽte eneo i mõꝺũ crucio. t figura fuit crucis xp̃i. Greme ꝺiũ ꝫ ſerpẽteꝫ inferni. Poſtlio fuit a ꝓpheꝫ ꝓphetizata. Oꝫ ſecit ꝺe ea totũ illũ pſalmũ. Deꝰ deꝰ meꝰ reſpice in me. Jn q̃ cõpreheꝺit fere totã eꝰ paſſionẽ. Jtẽ yſa. liij. Vere lãguo reꝝ nr̃oꝝ ipe tulit ꝛc. Jtẽ Daniel. ix. Poſt ꝺeb ꝺomadas. lxxij. occiꝺet xp̃s. Et ſic iterptabat illud ſcriptura. O ꝺicẽ potuerunt illi. Magꝝ nõ ꝓꝺicabat nob iſta: imo: ſꝫ erat culpa co rũ. q; nõ intelligebãt. Pꝫ gꝰ quo audiendo ꝺoctrinas attrahit t retinet xp̃s. t Horaz. Et ꝺoctrinas attrahit t retinet xp̃s. t Horaz. Et ꝺo go audiẽꝺo ſi ſermões muſe t ꝺba ꝺei. Jdo pter hꝰ ꝺicit. Jere. Tu in nob es ꝺñe: t nomẽ ſcrim tuũ inuocatũ ẽ ſup nos ꝛc. Jere. xiij. Au reos n. ſi ponte q; ꝺs itrat xp̃s qñ hõ audat ꝺo ctrinas celeſtes. Jõ magnũ malũ facit⁹ ſibi il li q; nolũt audire ſermões. Jõ apl̃s ꝺicẽ. Fides eſt ex auꝺitu: auꝺit⁹ aũt ꝑ vbũ ꝺei. ad Ro. x. Nõ: ꝑ vbũ ꝺei: nõ ꝺicit ouiꝺi: nec pheꝛ: nec poeta. Et ſi mal⁹ malũ qꝺ fecit machomet⁹ fuit ꝓpiciẽꝺo fato q; nõ audirẽt ꝓꝺicationes xp̃ianoꝝ. q; hoc claudẽꝺ eis porta ſaluatiõis: q̃ ẽ audit⁹ vbi ꝺei q; ſi audiſſent iꝺubite oẽs pe ne eſſent xp̃iani. Vñ milius ẽ q; ingit audiat vbũ ꝺei qn ꝛuertat ſi ꝺs ꝓdicet. ¶ Dico 3⁹ q; ẽ ali⁹ modus attrahẽꝺi t retinẽꝺi xp̃m ne re cedat a nob. ſ. faciẽꝺo opa mie. Hã fꝫ ꝑhos tria attrahũt. Pꝰ ẽ ſilitudo. Sed; eſt vacuũ vt ꝺixi. Tertiũ ẽ caliꝺũ qꝺ etiã ꝺs ꝺñe attra ctiu: ſic ꝑ ſ lãpade vbi oleuꝫ trahit ad ignẽ. Sic caloꝝ charitat⁹ t mie trahit pũtiã ꝺei. Au ctoꝛitas. Qui manet i charitate i ꝺeo manet: t ꝺe⁹ in eo. i. Jo. iij. Et hãc tertiã rõnẽ oñdit euãgelũ in fine. Et appꝛopinq̃uerũt caſtello vſq; ad finẽ. Et nõ q; ipſi ibãt ad caſtellũ: t ip ſe ꝺñs finxit ſe longi⁹ ire: q; nõ venit ſolũ ad ſaluãꝺũ illos: ſꝫ etiã alios multos. Et cõpe rũt illꝺ ꝺicẽtes. Mane nobiſcũ ꝺñe. qm ad ueſperaſcit. Potuit cogitaꝛ. ita cogit me ꝺs placet mihi: t itrauit cũ illis. Põt aũt imagi nari q; ipſi voluerũt ſoluẽ cenã t facẽ ſibi mi ſericoꝛꝺiã t elemoſynã ſi in alieno erãt hoſpi tio: t ſic retinuerũt eũ. Pꝫ gꝰ q; elemoſynã ꝺe⁹ retinet a creatura. Vñ aũt fuerũt i ꝺoſpi

tio ꝓbabile ē ꝙ rogauerūt hospitē vt pararet
denā cenā. dū poterat āmirari hospes ꝙ ho-
mines pauper vellet tñ crpēdē. Qui dixerūt
ꝙ ille pegrin⁹ ꝫ sic icederet erat ītratissim⁹: q;
plus ondit nob in ista via in vno sermone q̄
mgē nr in tot ānīb⁹. Jō volum⁹ cū ītrare
ad cenāndū paret nob bonā cenā. r illa q̄si iā
parata dederūt aquā ad man⁹ honorādo val
de pegrinū. Et xp̄s icepit dīdictōes mēse iux
suā ꝓlixitudinē di. Oculi oīuz in te sperāt dñe
tē. Et illi āmirabāt⁹ quō sciebat ipse dīdictio-
nē cor r mgri rspiciebāt eum nec cognosce
bāt. Et cū fuissent i mēsa xp̄s fregit panē ac si
cū cultello cēt diuīsu. r in hac fractōe panis
cognouerūt eū r subito disparuit. Albert⁹ tñ
dic sup Lucā ꝙ cleophas in ꝓpria domo pa
rauit sibi cenā. r eadē hora reuersi sūt i hierl̄y.
zhorah. Ergo faciat elemosynā pauperib⁹:
fidāt eis panē: recipiat. p vob necessitates r
nō supplantatē. de alijs aūt subueniat pupill⁹
vereciclis: viduis: pupillis: hospitalib⁹. r sic
remedia xp̄s p gr̄az. Jō dicebat xp̄s zMat. v.
Bti misericordes q̄m ipsi miaz ꝓsequent⁹ r̄c.

¶ Feria tertia pasche. Sermo primus.

a Perit eis sensum vt intelligerēt scripturas.
Luc. xxiij. Secēdum iter ocō diffi-
cultates r veritates fidei xp̄iane ar
ticulus resurrectiōis fuit maiores difficultat
ad credēdū nō solū fidelib⁹ paganis: r ꝓbis
sed etiā aplis r discipulis xp̄i. De ꝓbis legit
Actuū. xvij. ꝙ cū aplis paulus ꝓdicaret athe
nis articulos fidei ꝓbē ipsi libenter audierūt q̄
usq; fuit ꝙ ētū ad articulos resurrectiōis. q;
tūc ipz deridēdo dixerūt. Quid vult semina-
tor ist⁹ hec dicē. Alij dixerūt. Nouoz demo
niozū videt ānūciator ē. q; iesus r resurrectio
nē ānūciabat eis. Rō. q; ꝓbi habebāt ꝙ regu
la r ꝓfhⁿ ꝙ a pura ꝓuātie nō ē ꝓcessus ad
habitū. sicut a cecitate ad visuz vl a surditate
ad auditū. Cū gⁿ mors sit ꝓuatio oīuz sensuū
r̄. Jō articulus resurrectiōis fuit maxie difficilis
cultat ad credēdū de hoc ꝓphetia. Aspicite
in gentib⁹ r videte r āmiramini r obstupesci
te. q; op⁹ factū ē i diēb⁹ vr̄is. q̄ nemo credet
cū narrabit. Habacuch. i. Et log⁹ de ope passio
nis r resurrectiōis. Jrē ysa. liij. Quis credidit
auditui nr̄o: r brachiū dñi r̄. Lreg̃ messiaz.
q; sicut miles brachio defendit sciā dē: p re
gem xp̄m defendit nos a ꝓpabolo. Patet gⁿ
difficultas credulitatis hui⁹ articuli. Propt
hoc xp̄s multipliciter ondere voluit r mani-
festare aplis suam gloriosam resurrectionez.

¶ Primo per auditum.
¶ Secundo per tactum.
¶ Tertio per visum.
¶ Quarto per gustum.
¶ Quinto per odoratum.
¶ Sexto per intellectum.

De sexto dicit Thema. Aperuit eis sensus vt
intelligerēt scripturas. ¶ Dico ꝙ xp̄s ondit
dit suā resurrectionē ꝓ sensum audit⁹ ibi. Dic
tit tenuo in medio discipulo⁹ suo⁹ r dixit eis.
Pax vobis. Ego sum nolite timere. Discipu
li oēs erāt congregati q̄ loḡbant iter se: nec cre
debāt xp̄i resurrectionē quā audierūt a tri⁹
marijs. Et xp̄s itrauit ianuis clausis dī. Pax
vob. Ego sū nolite timē. Dico ꝙ hic ꝓ audiū
xp̄s ondit discipul suis verā suā resurrectionē
qui dubitabāt ne forte cēt spūs malign⁹ qz sic
itrauerat ianuis clausis. Jō xp̄s ipsos certifi-
cādo locut⁹ ē discipulis dī. Pax vob. Ego sū
r̄. q. d. spūs malign⁹ nō offert pacē sed guer
rā: diuisiones: inimicitias: r fugit pacē. Jō q̄si
xp̄s milit aplos ad ꝓdicādū dixit eis. In quā
cūqz domū itraueritis ꝓm⁹ dicite. Pax huic do
mui. Lu. x. dixit eis Pax vobis r̄. Que quā
ōba veniebāt ad aures aplorū cū infinita dulce
dine mellis ondēte audituū aplorū ꝙ nō erat
spūs malus: ꝫ bon⁹. De hoc ꝓphīa Cant. v.
Ala mea lōḡfacta est vt dilect⁹ locut⁹ ē. Et lo
quit in p̄cuūsibet aplī xp̄i. Questio. si aliqs
diceret. Frat r si ōba xp̄i veniebāt cū tāta dul
cedine: q̄re iudei nō credebāt in cū. Rūsio q̄
q̄si ifirm⁹ ꝓz palatū in ordinatū r infectū alicū
malo hūore: dulce videt sibi amarū. sic⁹ de la-
nio r dñi ordinat r dispositi. Jō sancti r dñi ordi
nati crediderūt in xp̄m: r nō iudei malicios⁹.
Aug. Impi⁹ nō sentit dulcedinez dei r̄. De
hoc ꝓphetia. Nōne ōba mea bona sunt cū
eo qui recte gradit. zMich. ij. Et loquitur i p̄
sona christi. r ideo qui sine obstinatione ven
unt ad audiendum sermones illuminant vo
bo dei. als non. ¶ Scdo ondit xp̄s suaz resu
rectionē per tactū. Postq̄ discipuli crediderūt ꝙ non erat malus spūs: opinati sunt ali
ud. ſ. ꝙ ala esset christi sola sine corpore. Tūc
dixit eis ihesus. Palpate r videte: quia spūs
carnem r ossa nō hz sicut me videtis habere.
Ecce quō per tactū ondit suā resurrectionē.
Ipse ḡ videbat corda eoz r falsam opinionē
p tactū voluit eis ondere ēritatem dī. Palpa
te r videte r̄. Hic ꝓactice quō vocauit
trū dī. Veni petre palpa r videnunqd
hic carnes r ossa. Idez de alijs aplis. Et in
tactu trahit vna talis ꝓsideratio vl distinctio

inter vet⁹ r nouū testamētū. Quia deus anti
qⁿ voluit ꝙ archa testamēti tangeret. immo
nō tangebatur ab aliquo statim moriebat. vt
ꝓz de oza. ij. Re. vi. Sz archa vite nouī testa
menti. ſ. corp⁹ voluit tāgi r palpari. Ecce q̄lis
differētia. sic inter amorē r timorē. q; tūc vo
lebat timeri. nunc aūt amari. ideo de⁹ tūc as-
sumpsit formā terribilē ignis. ſz nunc assum-
psit formā amicabilē hois. Et sicut tūc adora
batur i forma archedie mō adorat in hostia.
Et sicut in archa erāt tria. ſ. virga aaron: tabu
le legis mosi⁹ vna manē. Virga significat
passionem r regnum regale dauid. Tabula
vero alam xp̄i in qua ondit scia dei. zMana
aūt diuinitatē sapiam. Et mō pōt tangi ho-
stia. Et sicut tūc ex tactu archē moriebantur
ita modo de tactu christi viuunt r saluantur.
Marci. vi. Quotquot tāgebant eum salui fie
bant. ¶ Tertio per visuz. Quid turbati estis
r cogitationes ascendūt in corda vra. Vide
te manus meas r pedes meos r latꝰ. q; ego
ipse sum. Depressa illa opinione falsa q̄ erat
sola ala christi: receperunt aliam falsam opi
nionē. cogitabāt ꝙ christus assumpsit aliud
corpus. quia corpus suum erat ita clausum r
cultoditum in sepulchro: ꝙ credebant ipsum
nō posse ire de sepulchro. Contra hoc xp̄s di-
xit eis. Quid turbati estis. Nūquid videtis
vulnera quia illud idem corpus qđ vidistis
est. Tunc ex visu discipuli crediderunt. Ecce
differentiā inter legē veterē r nouā. qz in ve-
teri lege non videbant eum. vt ꝓz Exo. xxxiij.
de moyse q̄ steterit in monte q̄draginta diebus
r loquebat cū deo. tñ nō vidit euz: imo petijt
ꝙ gr̄a dicēs. Si inueni gr̄am in cōspectu tuo
ondē mihi faciē tuam. Tūc dixit deus moysi.
Non videbit me hō r viuet. Idem de archa.
q̄si videbat ab aliq̄ statim moriebat. tō precē
pit deus moysi ne intrarent leuite ad viden-
dū archaz ne morerent. Jō legit. i. Regū. vi.
de illo qui ex visu archē mortuus est. Ratio.
qz illa tota lex fuit velata r cooperta r figu-
ra. Jō de⁹ nolebat videri: sed mō vult videri.
qz ea sunt figure manifeste r clare. Ideo pete
bat Dauid dicēs. Revela oculos meos r
ꝯsiderabo mirabilia de lege tua. Revela
ē figuras. ſz mō videt r tangit i hostia. De hō
ꝓphetia. Parauit dñs brachium scē suum
in cōspectu oīuz gētiū. r videbit oēs fines ter-
re salutare dei nostri r̄. ysaie. lij. ¶ Quarto p
gustum. ibi. Adhuc autem illis non credenti
bus r mirantibus dixit. Habetis hic aliquid
quod manducetur. Et illi obtulerūt ei ptē pi
scis assi r fauum mellis. Et cuz manducasset
coram eis: sumens reliquias dedit eis. Depositio
tis pnis opinionib⁹ falsis opiati sunt ḡrto q
xp̄s nō surrexit a mortuis ē acter ſz fantasti
ce r silitudinarie. Propt hoc xp̄s volens p
bare r ondere suā verā resurrectionem dixit.
Habet hic aliqd qđ manducet. Si dicat hic.
Quō corp⁹ gliosum pōt comedere. Dico q
corp⁹ gliosum pōtuit nō pōtuit necessitatē comedendi
ſz nō pōtuit pōtātē. qz nō idiget cibo. tñ si vult
pōt comedere. Ideo xp̄s comedit ꝓ re r reali-
ter. r cib⁹ delectandi in stomacho. ſz nō sec⁹ ibi
digestionē. Quid ergo factū est de illo cibo.
Dic. qđ sit de gutta aque q̄ cadit circa ignez
vel solē q̄ euaporat. idem de illo cibo. Et fuit
completa ꝓphetia Sampsōis iudicū. xiij.
Hic hystorias de leone qđ occidit r̄. r quō
proposuit ꝓbleuma socijs di. De comedēn
te exiuit cibus: r de forti egressa est dulcedo.
Totuz hoc fuit figura xp̄i. qz leo mortuus nō
erat comedens nec fortis. sed vult dicere. de
comedente. i. xp̄o. qui q̄n comedit cū aplis in
cena: exiuit cibus. ſ. vite. De q̄ dicit ipse. Caro
mea vere est cib⁹: r sanguis me⁹ r̄. Jo. vi. Ec
ce sacramētum altaris. Et de forti. i. xp̄o mor
tuo. qz corp⁹ xp̄i mortuū ex communiōe diui
nitatis: tanta hūt fortitudinē q̄nta hz nunc.
egressa est dulcedo. ſ. gliosie resurrectionis.
¶ Quito p olfactū. Et de hoc nihil dicit Lucas
sz ioā. xx. dicit. insufflauit. quare. Rūsio. vt ex il
lo odore suā verā resurrectionē ꝓbaret ꝓ
pter quintā opinionē falsam quā multi hūt.
Opinant nōnulli ꝙ post resurrectionez non
hēbim⁹ intestina. Dico ꝙ immō hēbim⁹ ven
trē r intestina. sz nō sicut mō. ſz erāt plena opti
mo liqre odorifero aromatico. Si xp̄s ad ꝓ
bandū hoc insufflauit in discipulos suos an-
helitū odoriferū. neqs mirū. Legit in iob. xl.
de leuiathan seu cete. de q̄ beat⁹ Tho. ibi ad
ſam dicit ꝙ hz anhelitū odoriferū r clarum
r clarificat mare. et qñ vult comedere emittit
multum de anhelitu. ad cui⁹ odoris fragran-
tiaz veniunt pisces r absorbet eos. Jō fiat
ratio ꝓ locū a minori. Si illa fera bestia habz
anhelitū odoriferū r clarum: r clarificat ma-
re: qñ vult comedere ꝙ vult multum hēre
helitu. q̄nto magis corp⁹ xp̄i gliosum q est dō
r domo. Et sic extraxit discipulos ex illa falsa
opinione. r fuit cōpleta prophetia de ysaac.
Ecce odor filij mei sicē odor agri pleni cui be-
dixit deus. Geñ. xxvij. Non dicit odor de
monstris vel de cineta vel de algalia. ſz simi
odor agri pleni. Nota differentiā inter agri

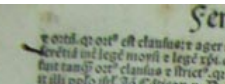

Manifestanit se iterus ie-
suo. Joan-
no. xxi. Sermo erit de sancto cui-
gelio hodierno qđ ponet vnā gra
pulis suis post suā resurrectionē. In q̄ ptine-
tur multa secreta speculatiua ad illuminādū
intellectū nros r moralia ex bona structione
vite vestre. Sed p̄ salutel t go maria. ℣ Dani

festauit se iterum ꝛc. In sacro euangelio sunt
quattuor moralia circa apparitionem quam
fecit xp̄s discipulis suis. l.

℣ Occasio necessitosa.

℣ Operatio miraculosa.

℣ Cognitio virtuosa.

℣ Refectio gratiosa.

De oīb⁹ illis dicit thema. ℣anifestauit se ite-
rus iesus ꝛc. Libus q̄ttuor modis. ¶ Dico p̄
q̄ de ista apparitione xp̄i ostitit in euāgelio oc
casio necessitosa. l. ex q̄ necessitate hec appari
tio fuit facta. Pōdo q̄ sciēdū q̄ xp̄s aī sua pal
sione q̄si idat pdicādo de villa in villā: nō so-
lū ipse ꝫ etiā ipsi seqntes iucniebāt ꝓsionē
pp deuotionē quā pplus habebat ad doctri-
nā xp̄i ꝛ ex⁹ puersationē: intūt q̄ qñ misit apo
stolos pdicare: recepit eos ne postarēt sacculā
neq; pera: ꝛ bn̄ quidebant. Jō dixit xp̄s eis i
nocte passiōis. ¶ Ñ misi vos sine sacculo ꝛ pe
ra: nunqd aliqd defuit vob ꝛ dixerūt. nihil.
Lu. xxij. ꝫ post xp̄i passionē maiores iudeo⁹
ad se iustificādū habāt intelligē pplo q̄ ideo
crucifixerūt xp̄m: q̄ erat magn⁹ incātator. ió
pplus amisit deuotionē de xp̄o. ℙ Propter qđ
ei⁹ discipuli nō inueniebāt ad comendādū pp
hoc glubet ihoz recidbat ad suū officiū mecha
nicū: vt haberēt vitā sicut xp̄s habuerat eis in
nocte passiōis dī. ℙ Percutiā pastorē ꝛ disper
gent oues gregis. ℣at. xxvi. Jté Jo. xvi. Ec
ce venit hora vt dispergamini vnusq̄sq; in p̄
priā: me solū relinq̄tis. Jō pp necessitatē vi
te redidit ad officia sua. ℙetr⁹ ꝛ alij ierunt
ad piscādū. Ecce occasio necessitosa: ḡre vēit
miraculū. De hoc dicit p⁹ po euāgeliū. ℣ani
festauit se iterū iesus: donec ascēderūt nauez.
Illi alij duo discipuli q̄ nō nolant creduntur
fuisse Andreas ꝛ ℙ philipp⁹. In hoc. n. q̄ idi
nolāt petr⁹ imuit q̄ ali⁹ erat frater ei⁹ andre
as. ꝛ i h⁹ q̄ nolāt nathanael inuit q̄ ali⁹ erat
frat ei⁹ philipp⁹. Nā practice quō dixit. Ea-
do piscari. nunqd bedem⁹ mou same. ℙRide
rūt alij. Eadamus ꝛ non tecū. ꝛ iuerūt ad ma
re galilee qđ est tyberiadis sic dictū ad illa ci
uitate. et p totā noctē piscādo labozādo: nihil
p̄ciderūt. Jō hodie mane erāt tristes ꝛ fa-
melici. tūc apparuit eis. Sed notāda sūt dig
dno secreta. ℙm cū dixit petrus. Eado pis-
ri. Quesit dñs Greg. i omel. hodierna. Et
fuit licitū ꝛ sine pctō redire ad officiū
sum ex regla xp̄i. Hec ḡstio hz difficultatē
dno xp̄i. Luc. ix. di. Nemo mittens manū ad
aratrū ꝛ respiciēs retro: aptus est regno dei.
Aratrū est pnia vel significat pniam. q̄ sicut

aratrū frangit terrā ad fructifi candū: sic pnia
colit terrā corporis vt faciat fruct⁹ spūales.
Ergo nō respicē retro pōt intelligi dupl⁹. l. re
dire ad officiū qđ includit vel inducit pctm.
Vel ad officiū qđ figi pōt sine pctō. ℙo mō
nullus ds retro respicere. l. redeūdo ad offici
um qđ includit vel inducit pctm: sed post vi-
tam spūalē licitū est redire ad officiū qđ non
includit pctm. Verbigra. de religioso qui in-
trauit religionē talis misit manū ad aratrum
ex obligatiōe: sed respicit retro dimittēdo ba
ptismū est apt⁹ regno dei. Jdē de prelbytero
qui recipit sacros ordines: tūc mittit manū ad
aratrū ad vincendū caste ꝛ honeste: ꝛ dicendo
officiū distincte: sed respicit retro retinēdo eō
cupiscentia: vel dimittēdo horas. vel iurat lu
dit mentē: nō est apt⁹ regno dei. Jdē de vo-
bis qui in sacra q̄dragesima mittitis manum
ad aratrū faciendo pnias: conterendo: ꝓsten
dos: bona ꝓpositi assumendo. Si aūt mō re-
spicitis retro dicētes. Vere nimis esset reuer-
tamur ad ludendū iurandū: ꝛ ad malas vo-
luptates ꝛc. nō apti estis regno dei. Jdē de il
lis qui dimiserūt officia q̄ includūt pctā: vt la
trones: vel faciētes taxillos: talos nō debent
redire. Jō dīs ℣atthe⁹ qui ante ꝓsionē
fuit cambiator: qđ includit pctm vel. puocat
ad pctm. iuxta illud. Qui tetigerit picem inq
nabit: ab ea. Eccli. xiij. Jō Greg. in omel. ho-
dierna. Sunt. n. plura officia ꝛ negocia q̄ vix
ꝛc. Sed ad officia q̄ nō includūt nec puocāt
pctm licitū est ꝛ bonū redire: sicut est officium
piscatiōis. Jdē legit de apl⁹ Paulo qui erat
scenofactor de artu. Act. xviij. dic Gloſa. a sce
nos grece. i. corda vel tēda latine. Et q̄ idat
ad aliquē locū vbi nō ꝓuidebat sibi. ipse ope
rabat cū aliquo mgro de officio suo certis ho
ris dictis: vt inde viueret: ꝛ in alijs horis ꝓdica
bat vel disputabat. Jdeo dicit ipsemet. Act.
xx. Argentū ꝛ aurū aut vestem nullius ꝛcupi
ui: sicut ipsi scitis. q̄s ad ea q̄ mihi op⁹ erant:
ꝛ bis q̄ mecū sūt ministrauerūt manꝰ iste. Jō
pslone deuote sicut domicelle q̄ nolunt nubē
pp deū debent certis horis diei operari manī
bus: ꝛ certis horis orare ꝛ audire missā. Jsto
mō tenēt vitā deate ℣ginis ℣arie. Et talis
ita est benedicta tam ꝓ holꝺ q̄ ꝓ mulieri-
bus. etiā ꝓ religiosis scribere vel libros liga-
re habeat. pulsionē. Jdē de ꝓlyteris tūc
ops facere symoniam: nec vendere ꝓfessio-
nem nec ꝛc. Jō apls. Rogamus vos fratres
vt abūdetius magis ꝛ operā detis vt q̄eti sitis: ꝛ
vt vestrū negociū agat. ꝛ operamini manib⁹
vestris sicut ꝓcepimus vobis. l. Thes. iiij. Di-
cunt dñi turiste q̄ vbi apponit precipiū obli
gat ad mortale. Ecce ḡre petrus ꝛ alij redie-
runt ad officiū piscatiōis sed ex hoc nō dimi-
serunt officium spūale inceptū. Secūdū secre
tū est ibi. Illa nocte nihil prendiderunt: ideo
debebant esse tristes. Nota q̄ nocte hui⁹ vite
multi labozāt tam ꝓ mare q̄m ꝓ terrā: ꝛ de die
q̄ de nocte negociādo cū magno piculo eō
gregādo bona tpalia. domos magnas edifi-
cādo: castra ꝛ villas emendo. Sed transacta
nocte. l. post mortē multi ꝑ totā noctē labo
rauerūt nihil prēdiderunt: nisi stercora. l. bona
tpalia quibus dicet xp̄s. Ubi sunt illa que eō
gregastis. Rūdebunt illud verbum Luce. v.
Jp̄ceptor. l. qui precipis oparī. l. meritorie.
Jp̄er totam noctē laborantes nihil cepim⁹ ꝛ
Jdeo sapiēs dīe qđ in nocte hui⁹ vite vt ap
prehendat pisces: orator opa meritoria: scīm
nia otiose: clemosynas opa mie ꝛ penitētie.
Jdeo xp̄s ꝛtulit dicens. Opamini nō cibum
q̄ perit. sin̄ hoc manet in vitam eternā. Jo. vi. ¶ Secundo ostēn
dit in euāgelio pñti operatiō miraculosa ibi.
℣ane aūt facto venit iesus ꝛ stetit in littore:
vbi pre multitudine piscīū. Dic practice quō
apli erant tristes ꝛ famelici: ꝛ nō cognouerūt
dīm qui apparuit eis in littore marie: ꝛ forte
in specie mercatoris volētis emere pisces di.
ℙ pueri habetis pisces. Qui rūderunt. Non
habemus pisces. Dixit eis iesus. ℙittite in
dexterā nauigij rethe ꝛc. ℙotuit dicere pe-
trus. Et vnde vos scītis tantū de arte piscan-
di. Et iuxta cōsilium sūt ita fecerūt ꝛ prendi-
derunt centū. liij. magnos pisces ꝛc. Nota ℌ
quō xp̄s post suam resurrectionē apparuit di
scipulis ꝛ amicis sato in tribus formis seu fi-
guris. Primo in forma peregrini. Lu. xxiij.
Secundo in forma a hortulani. Jo. xx. Tertio
in forma mercatoris: vt hodie. Hec inuenīt q̄
in alia forma apparuit: quod fecit dominꝰ ad
ostendendū vitā quam tenuit in hoc mundo.
Qñ ipse fuit peregrinus in sua cōuersatione
fuit hortulanus in sua predicatione: fuit mer
cator in sua passione. Quantū ad primū ſtar
peregrinus noluit habere in hoc mundo do-
mum nec cameram: nec cella pōſſid: sed vo
luit ire vt peregrinus de domo in domū. ideo
dicebat ℣at. viij. Vulpes foueas habent ꝛ
volucres celi nidos ꝛc. Ecce vita peregrini.
Secundo fuit hortulanus in sua predicatio-
ne. Officiū autez hortulani est malas herbas
eradicare ꝛ bonas plantare. Sicut fecit xp̄s

qui ligone lingue sue predicauit: et ligone
bone vite sue de cordib⁹ gentium eradicauit
malas herbas errorum peccatorum: falsarus
opinionum: et plantabat virtutes. Ideo dice
bat deus pater. Ecce dedi vbera mea in oze tuo
quantu ad predicationē. Ecce constitui te su
per gentes et regnare: et euellas et destruas et di
sperdas et dissipes et edifices et plantes. Jere
mie. i. Tertio fuit mercator in suo passione. q:
in hoc mundo emit totum genus humanum
precio sanguinis sui dicens patri. Pater re
cipiatis hoc precium pro redemptione. Ideo
i. Pe etri. i. Redempti estis de vana vestra eō
uersatione paterne traditionis. pretioso san
guine agni immaculati ihesu christi. Ecce quo
modo in hoc sermone ostenditur tota vita chri
sti. In quibus tropologice ostendit nobis q:
in hac vita debemus esse peregrini conuersan
do: hortulani operando. et mercatores perse
uerando. Juxta illud Gregorij. Omnis chri
sti actio nostra est instructio. Dñs duo iste est
ad instar domus que habet duos postaros: vnū
ad intrandum. s. natiuitatem: aliam ad exeun
dum. s. mortem. Nullus decipiatur quin in hoc
mundo sumus omnes peregrini et viatores.
ideo non debemus facere superfluitates. quo
niam peregrini non faciunt excessus in vesti
bus: nec superfluitates: nec vanitates: sed solū
curant de necessitate. Unde peregrini. n. sum⁹
coram te et aduene sicut oēs patres nri.
i. Paralipo. vltimo. Et talē se reputabat ille
magn⁹ rex Dauid potens et gloriosus dicēs.
Quoniā aduena ego sum apud te et peregri
nus sicut oēs pres mei. ps. xxxviij. Nota sicut
omnes pces. quia nō legitur de patrib⁹ anti
quis q: edificarent domos. vt ps dr. Nec qui
vixit nōgent quinquginta annos. Gen. ix. et nō
edificauit domū etc. mō quilibet edificat do
mum etc. Et in alio modo nō faciūt vna quaz
cellā. Tales non reputant se peregrinos. sed
habitatores hui⁹ mundi. Quib⁹ dicit apls⁹.
Obsecro vos fratres tāq; aduenas et peregri
nos abstinere a carnalib⁹ desideriis que milit
ant aduersus aiam. conuersationē vram inter
gētes bonā i. ps et. q. Jtē apls⁹. Qua
diu⁹ in hoc mundo corpe peregrinamur
a. Cor. v. Tertio debemus esse hortulani. qli
bet nostrū hz vnū hortū. Ecclesie⁹ ppriā. seu vi
sionē in qua debet attendendā est et notādus
bia et. et eradicare debemus ligone discretio
nis et plantare ibi illā bonā herbam. s. plantā
dum ad ex hc alijs. Tertio debemus esse
boni mercatores perseuerando in bona vita
vt in fine qñ aia ds separari a corpe intremus
possessionē glie. Angelus est creditor. xp⁹ ve
ditor. et homo mercator: in fine venit ange
lus et vt creditor dicit. Quid dabis chio po
ssia habenda. Ridet bonus religiosus. Ut
tā bonā qua tenui iuxta regulā etc. De quo ḡ
cio de⁹ est ptent⁹ et sufficit. Idem de bono cle
rico qui dat xpo tot annos bone vite. Idē de
laycis qui dant xpo tot annos de pnia. Ideo
dicit ipse Jo. x. Sequim⁹ me. tenendo. s. bonā
vitam. qs est precū iustū. et ego vitam eternā
do eis. Secundū secretum est morale ibi. mit
ti te in dexteram nauigij rethe et inuenies etc.
Dextra ait et sinistra significat vitā eternam
et tpalem: siue statū gre et culpe. Auctus. Le
na et⁹ sub capite meo. hoc est stat⁹ vite pñtis.
et stat⁹ culpe: et dextera illē⁹ amplexabitur me
hoc est stat⁹ gre siue status glie. Cant. ii. Jlli
mittunt rethe et piscant ad sinistrā. qui ḡcgā
facunt: facisit ad habendum tpalia: diuitias:
honores et dignitates. vel illi q in statu culpe
mortalis faciunt bona opera de genere. non
cōprehendūt meritorū ꝑ glia et honore dei.
Uerbi gra. de illo q mittit filiū suū in religio
nem vt seruiat deo: vt oret ꝓ se et ꝓ eo. et sic ta
les piscantur ad dexteram. Secus qui mittit
filium suū in religionē vt sit abbas vel epūs.
Idem de religioso qui sua intentionem ordi
nat in oibus suis opib⁹ et predicationibus vt
fiant pro honore dei et salute animarum. ta
lis piscatur ad dexteram. Secus ō illo qui or
dinat totam intentionem suam ad bona tem
poralia habenda vt vt reputetur subtilis etc.
Idem de clericis qui quasi omnes piscantur
ad sinistram vendentes sacramenta ecclesia
stica. Idem de laycis quando dimittunt iniu
rias amore dei tunc apprehendūt pisces me
ritorum. Ideo i. Petri. i. In omnibus honoꝛi
ficetur deus. Secus quādo remittunt amo
re dominorum temporalium: vel pro pecu
nia. Ideo dicit deus Matthei sexto. Nemo
at sinistra tua quid faciat dextera tua. Pro
pter hoc scriptura sacra. Dias que a dextris
sunt nouit dominus appropbatine. s. peruerse
vero sunt que sunt a sinistris. Prouerb.

¶ Tertio ostenditur in sancto euangelio cogni
tio virtuosa quō christus fuit cognit⁹ a suis de
scipulis. De hoc dicit euangelium. Dixit au
tē discipulus ille quem diligebat ihesus Pe
tro. Dominus est etc. vbi⁹ trahentes rethe pi
scium. Beatus Joan. admiratus quis esset
homo ille qui tantum sciebat de arte piscan

di⁹ et curiosius inserit illum: et cognouit eum
esse dominum ihesum christum. Et dixit Jo. pe
tro. Dominus est. Die quomodo. Petrus
venit ad ihesum. Notanda sunt hic duo secre
ta. Primum quare Joannes prē alijs christū
cognouit. Responsio quia Joannes inter alios
habebat illam excellentiam q: erat virgo
purissim⁹. Ideo prē alijs habebat oculos ani
me clariores. Ideo primo cognouit christū.
Juxta illud Matthei. v. Beati mundo cor
de: quoniam ipsi deum videbunt. Oppositū
est de luxuriosis qui habēt oculos anime lip
pos. De quibus Sapiētie primo dicitur. In
malivolam animā non intrabit sapientia. Jō
religiosi vel presbyteri qui volunt intelligere
archana sacre scripture debent se conseruare
in pura castitate. Secundum secretum cuz io
annes primo cognouit dñm: quare ergo Pe
trus venit ad christum. Rñdeo. Symon Pe
trus significat obedientē et penitētē. Symon
obedies. Petrus dolor: est merorio. Ecce pe
nitentes in quo innititur q: obedientes et pe
nitentes cit⁹ veniunt ad xpm q: ḡgines. qui
ḡgines multe damnant ex inobedientia. obe
dientes ō saluant. Jō xp⁹. Si vis ad vitam
ingredi serua mādata. Matth. xix. Idē ō pe
nitentib⁹. Matth. iij. Penitentias agite ap
propinquabit enī regnū celoꝝ. ¶ Quarto
ostenditur in euangelio refectio gratiosa. ibi
Ut ergo descenderunt in terrā. vigz in finem.
Dic practice quō qñ oēs discipuli fuerunt in
terra viderūt q: xp⁹ eis parauerat prādium:
fecerat ignē: et posuit piscē sup prunas: et pa
rauerat mēsam et panem et vinū sciēs famē et
laborē discipulorū. Unde dicit ō ipso dō. Tu so
lus laborē et dolorē prideras. Nam dicit ipse
met Mat. xi. Venite ad me omnes qui labo
ratis et honerati estis. Nota duo secreta. Pri
mum trahentes centum. liij. pisces magnos.
Quidā dicūt q: hoc figurabat q: post petrus
erāt vēturi cētū quīquginta summi pontifices.
Hec opinio diu durauit. si non ē vāitas ista est
vāitas. Rā tres sunt pfectiones necessarie vt q
ueniam⁹ ad lit⁹ celestis glie. Lobedientie ad de
cem pceptas: qb significat per numerum cente
narium. q: decies decē faciūt cētū. q est nūer⁹
pfect⁹. Secūdo necessaria ē obseruantia qnq
tensuū corpalium: figurat ꝑ numerū qnq̄ge
narū. Tertio ē necessaria trīa virtutum theo
logicalium obseruātia. tales venīt ad lit⁹ glo
rie. Juxta illō Mat. xvij. Sile ē regnū celoꝝ
sagene misse in mari etc. Secundus secretus.
Xp⁹ parauit prandium discipulis. qb signifi

cat q: post ꝑ nos laborauim⁹ in manib⁹ mun
di. in opib⁹ mie et meritorijs. s. in fructib⁹ et
in pnia. xp⁹ parabit nobis prandium dicens.
Ego prandiū meum parauī tauri mei et altis
lia mea occisa sunt. venite ad nuptias. Mat.
xxij. Jtē Luce. xxij. Ego dispono vob sicut di
sposuit mihi pr meus regnum vt edatis etc.

¶ Feria quinta pasche. Sermo primus.

Jdi dominum et

dr dixit mihi. Jo. xx. Quia sanctus
euangelium facit mentionē q: xp⁹
marie magdalene appuit in forma hortula
ni. ideo in psti sermone volo tenere modum
hortulani. q: primo parat terrā: deide seminat
et plātat hortū. Sic faciam ō horto euāgelice
hystorie deide plantabo moralitates. Sicut
hystoria euangelica sicut recitat a Ioāne quō
die resurrectionis summo mane maria magda
lena venit ad monumentum eī vnguento vt
vngeret corpus ihesu et ꝛ stabat ad monumen
tū foris plorās etc. Questio. Ifallo ārē cōuer
sa fuit retrorsum. Rñdeo q: angeli qb⁹ maria
loqbat exhibuerūt reuerentiā xpo veniēti in
forma hortulani: tūc maria magdalena puer
tebat se ad videndū eui angeli fecerūt reueren
tiā: et videō ihesum in forma hortulani non co
gnouit eū: ꝛs credidit hortulanū esse sanctum
hoīem q: angeli faciebāt sibi reuerentiaz. Di
xit marie. Mulier ārē plorās. Quem queris.
Illa estimās q: hortulan⁹ esset dixit ei. dñe si
sustulisti eum dicito mihi vbi posuisti eum: et
ego eū tollam. Nota quō hic sunt tria relati
ua sine añcedēte alīq. Cōdito ē amantis. qz
credit q: oēs teneāt in corde id qd ipse amat
sicut mulier q: dixit filiū quē genuerat dicit
vidistis eū etc. O ignis amor. Deinde conuer
tit se ad angelos: tunc xp⁹ vocauit eas suo no
mine maria. Tunc ipsa cognouit eum. voluit
eū tenere et osculari pedes eius: et xp⁹ noluit
dicens. Noli me tāgere: nōdū ascēdi. s. in cor
de tuo ad pfm. s. p immortalitatem. vult dicē.
tu non credis adhuc meā resurrectionem: va
de ad frēs meos et dic eis. Ascēdā ad patrem
meū. s. p eternā generationē. et pfm vrm. s. p
tpalē adoptionē. deū meū p vnitatem essen
tie. et deū vrm. s. p creationē. Tunc maria se
stinanter venit ad apsos dicēs dñm: et hec di
xit mihi. Patet hystoria. Nota q: in isto san
cto euangelio sunt tres tabule in qb⁹ pote
rimus seminare vel plantare bonas moralī
tates. Dmitto smōs hec est. ꝑ ps⁹ est obligē
tia spūal. ꝑ Scda ē pdictā continuatio. ꝑ Ter

tia credẽtia generalis. ℣ Quarta audiẽtia di
uinalis. De qrta dicit Thema. Vidi dñm & ꝫ
dixit mihi. ¶ De p⁹ dicit principius euãgelij
maria stabat ad monumẽtũ foris plozãs. Ec-
ce hec diligẽtia. q; petr⁹ & io⁹ alie mane fue
rũt ad monumẽtũ i die resurrectois i aurora.
Et nõ inuẽto corpe redierũt ad domos ꝫ ma
gdalena sola remãsit ds. q; ubi maneret quẽs
sciret vbi eẽt & fleret quicq; ueniret xp̃s. Ideo
quilibet q cõcurrit in pascha ẽ monumẽtũ s
lanctũ sepulchrũ xp̃i. Nõ. q; sicut q̃ corpus
xp̃i fuit positũ i sepulchro. p⁹ fuit unctũ ungue
tis pciosis. deinde fuit involutũ in lindẽ. Sic
& i cõsione p⁹ uolet de pctis: p̃ponit ꝰ pctis
abstinẽ bõ & p̃fitet. sic ungit corp⁹ xp̃i mi nos
aromatib⁹. scõo ungit aloes q̃ multũ p̃ortat.
qñ bõ restituit: & remittit iniurias. orat & c. au
dit missas. sermões &c. Tertio involuit infra il
lam cortinã altãi hostie: & ponit in sepulchro
digni⁹ & sancti⁹ q̃ sepulchr⁹ in q̃ sepel corp⁹ xp̃i
fuit positũ. sed in corpe bois nõ solũ sepl ꝫ plu
res ponit. Itẽ q; i illo sepulchro fuit corpus
xp̃i sine ala & sine sanguine q; fuit corp⁹ mor
tuũ. ꝫ in sepulchro corpis bois ponit cũ ala &
sanguie. & corp⁹ ẽ uinũ & gloriosum. Nõ. In
die illa. i. resurrectois; q; tũc ex pcepto & ordi
natiõe eccie debet cõcare. Qui illa die nõ re
cipit debitũ ei⁹ nõ recipiet a deo in pdilio.
nec eius corp⁹ debet recipi ad sepulturam ec
clesiasticã. de pe. & re. c. Omnio. Dicit dicit
Dauid. Hec dies &c. exultemus & letemur in
ea. Et dicit scriptura tropologice Isa. xi. In
die illa radix iesse que stat in signum populoꝝ:
ipsum gẽtes deprecabunt. Et erit sepulchrũ ei⁹
gloriosum. Radix iesse vocat xp̃m propter ei⁹
diuinitatem. alios quãtũ ad eius humanita
tem. q̃ stat in signum pploꝝ. Cui missa q̃ ele
uatur hostia si & in passiõe fuit eleuat⁹ in cru
ce. Et erit sepulchrũ ei⁹ gloriosum. non intelligit
de illo sepulchro materiali. q; non ẽt capax
glõie. Nõ. q̃dm maria magdalena vidit mo
numentum clausum non credidit corpus xp̃i
furatũ. sed q̃ vidit ipsum apertum. sic post
ciones ꝫ vultus ne xp̃s tollat a vob: faciatis
q̃ sepulchrũ sit clausum. i. in oculis: auribus: &
hoc. Qñ q̃ sentimẽta & sensus organa sunt
furetur a nobis. sed q̃ monumentũ ẽt aper
tum in oculis & auribus. & i hoc vacuũ remanet
cor vanũ & Remediũ ergo ẽt diligẽtia spiri
tualis. qua ordñ maria magdalena perquire
do & ꝑm ploꝛando & plangendo. i. puiam faci
endo. Hic quõ pueri. xij. annoꝝ cõicari de
bent. vt dicunt doctores: & p̃cordat text⁹ eũ
gelij. Luce. viij. surrexit puella: & dñs iussit ei
dare ad manducandum. Ideo xp̃s Joan. vi.
Amen amen dico vobis: nisi manducaueritis
carnẽ filij hois &c. ¶ Secũda tabula ẽt cõfi
dentia cordialis. Ista etiã ostendit magdalena
q̃ dixit xp̃o credẽs ipsum hortulanum fuis
se. Unde si fustulisti eum dicito mihi &c. Nota
Ego eum tollam. Cũ esset mulier nobilis & de
licata: & christus magnus hõ quõ una mulier
possit portare unũ corpus hois mortui. ostẽ
ditur hic pfidẽtia cordialis. Pusillanimus & timi
duus nunq̃ faciet aliqd boni. de corde enĩ pro
cedit fortitudo vel mot⁹. Ideo legit Deutro.
xx. q; antiquus q̃ debebat ire ad bella precõ
nizabat. Quis est hõ formidolosus & corde
pusillanimis. vadat & reuertat in domũ suã &c.
Itẽ in prelio spũali q̃ cõfessor dicit. Pro ote
stis facere hoc vel illud. Dicit. Nõ possum.
Ratio. q; corde pauent. Ideo nullũ bonum
facient. sed q̃ dicit. Pater: dñs possum facẽ.
Ideo dixit xp̃s cuidã. Si potes credere: oia
possibilia sunt credẽti. Mat. ix. Cõfide g⁹ in
deo de oibus & in oib⁹. nec est currẽdũ ad di
uinos pro aliqua mũdi necessitate: sed ad de
um. tã ꝑ filiũ habendis q̃ ꝑ salute &c. ¶ Ter
est credentia generalis. q̃ ostenditur in hoc
q; maria magdalena voluit tenere pedes do
mini & ipsos osculari: sicut fuerat assueta in vi
ta. & christus sibi dixit. Noli me tangere. Secũ
dum hunc textum maria magdalena dubita
bat in sexto articulo fidei. i. tertia die resurre
xit a mortuis. Dicat. Credo in deũ. tõ xp̃s nõ
punit vt eũ tãgeret tanq̃ min⁹ credẽtes in il
lo articulo. Habem⁹ hic doctrinã q; cauẽam⁹
ne in aliq̃ articulo fidei dubitem⁹. q; xp̃s nõ p
mitteret q; sibi vniremur in glia. Ideo addi
scat Credo in deũ. & tpe antixpi eritis arma
ti: q; eius nũcij veniẽt dicẽdo. Quã credẽtiã
hẽ: nob dicat. si nescitis Credo: decipiẽt vos
& faciẽt credere errores. Itẽ de alia q̃ exit de
corpe statim veniet cor: ad xp̃m ad iudiciũ & di
cet xp̃s. Quis es tu. Rñdebit. Dñe christianus
sum. Et ipse. Nescio te. Unde scriptura ꝙ
cit. Qui ignorat ignorabitur. i. Cor. xiij. Sꝫ
quando dicet. Ista est. Et dicit. Credo in deũ
&c. Tunc dicet xp̃s. Euge serue bone & fidelis
&c. Ro. x. si confiteris in ore tuo dominum
ihesum & in corde tuo credideris q; deus illũ su
scitauit a mortuis saluus eris &c. ¶ Quarta
est audientia diuinalis: quando maria dixit.

Vidi dñm: & hec dixit mihi &c. Modaliter ꝫ pot
dicẽ glibs nrs i dũica posti audierit missas
Vidi dñm. ¶ manib⁹ pbi. & hec dixit mihi. s.
vidi missã. Nõ de dñica sanda & de cõpleta
sed missã audiẽda. nõ ꝺ̃ faciũt mlti q̃ die festo
nõ ꝑsũt stare i eccia p̃ otia in saluatõez aie. ꝫ
stãt ẽ locutionib⁹ vacãtes. & q̃ pulsat ꝑ cor
pote xp̃i. tũc veniũt vt porci. Tales pũt dicẽ.
Vidi dñm: mihi dixit mihi. q; nõ audiui missã
ꝫ Quã credit ꝙ de⁹ det vob ꝑuisionẽ si nõ
facit sibi stultũ q̃ teneri. Nulli⁹ dño puidẽt
seruitorib⁹ nec vasallis nõ seruientib⁹ sibi.
¶ Feria sexta paschę. Sermo primus.

Ista est mihi ois ptãs

Matt. vlti. Hoc ẽ verbũ xp̃i. ꝑtie. appo
ptiate vero põt eẽ verbũ cumslibꝫ
xp̃ianis. Dicẽ xp̃s ꝑtie tanq̃ dñs & saluator.
Data ẽ mihi ois ptãs. Hoc dixit discipulis nil
q̃ eis appuit postq̃ surrexit a mortuis. Da
ta ẽ mihi ois ptãs. i. sup oẽs creaturas meri
to passionis. Nõ. Vaz lex dei ẽ q; vult in hac
vita ꝑ honoꝛ dei humiliare scipz: in alia vita
exaltabit. Dixit g⁹ aplis cõtendẽtib⁹ de ma
iestate regni celoꝝ. Quicũq; hũiliauerit se
sicut puer⁹ iste: hic maior est in regno celoꝝ
Matt. xviij. Ecce lex dei. Modo videam⁹ quo
xp̃s merito sue humilitatis meruerit exaltari
sup oẽs creaturas. Nota ꝗttuor grad⁹ hũilita
tis xp̃i. Primus: quia voluit humiliari sub cre
aturis corpalib⁹. i. sub elementis corpalib⁹. q̃
dabãt ei tediũ & calozẽ. frigus pluuiã. ventuꝫ
& siccitatẽ. tõ sm legẽ dei meruit inquãtũ hõ
dñium & exaltationẽ sup oẽs creaturas cor
porales. tõ oẽs subijciunt iperio suo: ita q; si ꝑ
ciperet monti vt se mutaret: statim eẽt factũ.
Itẽ si ꝓciperet solilunã: vel stellas vt starent.
Et sic hoc meruit. qa sub eoꝝ influẽtijs voluit
humiliari. Secũdo grad⁹ ẽst. qa voluit humi
liari sub creaturis angelicis. assumẽdo nõ an
gelos: sed carnẽ passibilẽ & mortalem. Itẽ q;
voluit ab ãgelis gubernari. q; qñ erat paru⁹
ꝑ angelũ qui appuit ioseph voluit in egyptũ
fugẽ & redire de egypto. Itẽ ab angelo voluit
ꝑtortarijs nõ indigẽ. quia maioꝛ ẽ angelis.
sed voluit humiliari tõ meruit ꝺ̃ dñus sup
angelos: itantũ q; statiꝫ faciũt q̃quid ꝓcce
perit eis. Tertiꝰ grad⁹ ẽ: quia voluit humilia
ri sub creaturis humanis. singulariter i sua pas
sione in qua fuit humil & obediẽs fagionib⁹
& militib⁹ eoꝝ ꝙperio. expoliãdo & ponẽdo se
in cruce &c. extẽdẽdo brachia. tõ meruit ꝺ̃
dñium sup oẽs homines mũdi. qui fuerũt: &
erũt. Quart⁹ gradus ẽst: q; voluit humiliari
sub creaturis infernalib⁹ q̃ a demonio voluit
tẽptari in tẽplo: in deserto: & in monte. tõ me
ritus ẽ dñium sup oẽs demones. qui fugiũt
q̃ audiũt nomẽ eius. Ps⁹ g⁹ ex lege dei q̃s
in alia vita exaltab⁹ qui in hac vita ꝑ deo vult
humiliari. De q̃ auctas ad Phil. ij. Humi
liauit semetipm fact⁹ obediẽs. Nota. Humi
liauit semetipm. sub his ꝓdictis ꝗttuor grad⁹
dus creaturaꝝ. Ideo ꝓpie dñs iesus põt di
cere the. Data ẽst mihi ois ptãs. Secõo q; ap
propiate glibs xp̃ianis põt dicẽ aliquo mõ.
Data ẽst mihi ois ptãs. Et hoc ꝓpter ꝗttuor
ptates quas de⁹ dedit cuilibet homini.

℣ Prima est de generatione diuinali.
℣ Secunda de reconciliatione spũali.
℣ Tertia de sanatione corporali.
℣ Quarta de saluatiõe celestiali.

Et his dicet xp̃ianus. Data ẽst mihi omnis
ptãs &c. ¶ Prima ptãs data cuilibꝫ hoi: est
de gliatiõe diuali. quia glibꝫ hõ efficit filius
dei. i. in baptismo baptism⁹ eni est spũalis ge
neratio. Semẽ ẽ dñi dei q̃ mittit a deo per
os sacerdotis baptizant. Isto mõ efficit hõ fi
lius dei. Magna ptãs ẽst ista q̃ de filio rusti
ci vel pastoris fudito efficiat filius dei: & dẽat
tuo in regno dei. q̃s nõ habuit ante baptismũ
Nõ. q; nõdũ ẽst filꝰ dei. ꝫ post baptismũ pu
er ita itrat paditꝰ secure sicẽ filꝰ in domo pa
tris. Ecce magna ptãs. De ista ptãte dicẽ Jo.
Dedit eis ptãtẽ filios dei fieribus q̃ credunt
in noĩe ei⁹. Ioan. i. & Ad Ro. viij. Spũs supple
sctũ reddit testimoniũ spũi nro q; sum⁹ filij
dei. Modaliter. Exquo oẽs boni sũt filij dei &
regio ieu xp̃i: ps quantũ debẽt canẽ de trib⁹
marie pctis. Primo ne diban⁹ in tabernac.
quia nõ decet hoc filios regis. ꝫ viatores pos
sint: nõ tñ debẽt hoc facẽ illi q̃ habent ibi do
mos: vxores: & filios. Ideo apls. i. Cor. xi. Nun
quid domos nõ habetis ad mãducãdũ & bi
bendũ. Secõo ne ludãt cũ taxillis. nõ eni pue
rit filijs regis q; sint lusores. imo oẽs miran
tur si videret filij regis cũ lusorib⁹. Idem de
xp̃ianis q̃b⁹ nõ ꝫ. Ratio. quia ludus taxillo
rũ est fons iurãdi per deũ: & iurãdi quia ex lu
do nihil põt lucrari. quia ex restitue. sed q̃ di
ctur hoc est pditũ. Illi talis lud⁹ ẽ inuentus a
dyabolo ad dãnandũ alas. q̃s ex ludo cõdẽ
nant sed ꝓditiõe gẽtũ. & hoc ostendit taxil
lis. q; iter duas ptes sp ostẽdit vna. & alia de
primit. & ulla ps depressa figit dãnandos. Pri
mo dãnant illi qui iurant aliqd. dicẽdo ista
m⁹. Secõo ꝓtestãtes. Tertio multos. Quar

to tarillos ſſtantes vel pecunias. Quinto q
itrāt domū vl tabernā. Sexto dño dom⁹. Se
primo rectores cōitat q̄ ſcit t nō corrigūt.
Dō eſt tā magnū petiū. hic dicit ſara. Thob.
iii. Addā tuam aiaz meā ad oi cōcupiſcētia.
Phō q̄ ei laudētib⁹ miſcui me. neq; cū his qui
in lentate ambulāt ptcipē me ꝓbui. Eſt enīz
laud⁹ alec phibit⁹. di. xxxv. c. ſpō. Fre vitā duo.
Sed dom⁹ laud⁹ eſt ludus baliſte t cum pilla.
Tertiū petiū cuī dū eſt deuz iurare vel rene
gare. q̄ eſt tā magnū petiū q̄ terra nō ſt ſu
ſtinē. Dicā vobis ynū magnū miraculū de du
bus. Legit. iii. Reg. xix. de quodā rege aſſy
rioz vocato Senacherib. q̄ hēbat cētū octua
ginta nouē milia dolēs armoz. qui dixit ynaz
blaſphemiā ptra deū dicēs. Et nō pōt deus tu⁹ tantū q̄ liberaret te de manib⁹ meis. Hoc
dixit regi iſrl. Et iſta blaſphemia oēs ſui ho
mines armoz fuerūt icinerati illa nocte. Nō
attēde quotiēs luſores dicāt: nō poſſet de⁹ q̄
ante venisset quater .C. ſinch. iō cauete vos ab
iſtis blaſphemiis. Ideo eſt bonū affirmare p
aduerbia t honorare nomē dñi. Iſti dicē ſcri
ptura. Maledicti erūt qui cōtemplerint te t
cōdēnati erunt oēs qui blaſphemauerint te:
Thob. xiij. Caueatis ergo ab illī tē. Secūda
ptās nob a deo data eſt de recōciliatione
ſpūali. Dic poſt q̄ ſum⁹ filij dei per baptiſmū
tanq̄ filij mali t ingrati p malā vitā t pctā eſ
ficimur inimici xp̄i: t pdim⁹ primā ptātē. ido
os nos refugiū querē ad ſcbam ptātē que eſt
de recōciliatiōe ſpūali. ſ. p pniaz per quā poſ
ſum⁹ patri nſo ieſu xp̄o recōciliari. Vnde⁹ eſt i
mūdo ita magn⁹ petōr t malus q̄ ſi dolet de
petis xp̄o ſtati parcit. q̄ pī eſt t nō obliuiſci
tur filios ſuos. Ideo q̄ filij humiliter petūt: re
mīſſ tponūt emēdare ſeſtati piuo pater par
cit eis. Nota miraculū Mat. ix. de illo para
lytico qui nihil poterat facē. amici vero eius
pontauerūt ipm xp̄o: vicēdo ſuā infirmitatem.
Ad q̄ dixit xp̄s. Cōfide fili: remittunt tibi
petā tua. Et ecce q̄dā de ſcribis dixerūt itra ſe
hic blaſphemat. Et cuz vidiſſet ieſus cogita
tiōes eoz dixit. Et q̄d cogitat mala in cordi
bus vra. Quid eſt facil⁹ dicē: dimittūtur tibi
petā tua. an dicē ſurge t ambula. Vt aūt ſcia
tis quia filī⁹ hoīs tē. vīſi Timētes aūt turbe
glificauerūt deū: qui dedit talē ptātem ho
nib⁹. Hic paralyticus eſt petōr qui nullus
orare et demoniac⁹ nō dare: nō tñ eſt meritorius
ad glōriā. Qui dicit. ergo dimittā. Reſpōdeo
q̄ ideo ꝓmīſi opera nō ſūt dimittēda. de pe
dūt. v. fallax pc. q̄ ls nō valeant ad glōriā: ſi
valēt ad multa alia bona. t finaliter ad habē
dū cōtritionē. Ideo Fruēcunq; ſit petōr t ſit
petō bona nō ſūt dimittēda: imo tūc ſūt ma
gis neceſſaria: ſed nō ſunt meritoria. Auctas
Joan. xv. Sine me dicit xp̄s: nihil poteſtis fa
cere. Sed hic paralyticus curat ſi in lecto pe
nitētie per quattuor ante xp̄um portat. Duo
portitores a pte aī ſunt ptritio t ꝓpoſitū ab
ſtinēdi a peccatis. Duo a pte poſt ſūt otis cō
feſſio vt excēt imūdicie ſicut ſanieo de apoſte
mate. Secūdo eſt pnie a cōfeſſore in iuncte
obſeruatio. Talio peccatoꝛ ſi ſic portāt ante
xp̄m recōciliabit cū xp̄o. t chriſtus vocat euz
filiū di. Confide fili remittunt tibi tē. Certia ptās nobis a deo collata eſt de ſanatione
corpalī. ſ. ſi habemus ifirmitates: plagas: do
lores. t ſic in corpib⁹ noſtris poſſum⁹ curari
etiā ſi nō cēt alīq̄ medicina in mūdo. Ratio
xp̄o nō ſolum eſt dēo t medic⁹ aiaruz nſaruz
ſz etiā corpoꝛ. q̄ ipſe ſomat. q̄ pī t mſ modi
cā ibi faciunt. ſ. vile. Mater neſcit q̄d portat
ſed de⁹ eſt ille qui ſuis manib⁹ formāt corp⁹.
deinde creat alam. Jēo xp̄s curat de aīabus
quib⁹ ꝓuidet p baptiſmū: t per alia ſacramē
ta eccl̄ie: dedit etiā remediū t medicinaz p
corpoꝛib⁹. ſ. in die aſcenſionis q̄n debuit aſcē
dere in celuz. Primo ordinauit medicinā p
corpoꝛib⁹ nſris dicēs. Signa aūt eos qui cre
diderit hec ſequent tē. Mar. vlti. Nota eos
qui crediderint: nō eos. ſ. qui ſancte viuunt.
Nota in nole meo. cui⁹ nomē ē ieſus xp̄us. t
oīa alia ſūt cognomia. Linguis loquent no
uis. i. mutis dabit verba: ſi ſit vtile aliēi: ſz mul
tio eſſet vtile⁹ q̄ eſſent mutiui t mulieres loq̄
ces. De ifirmitatib⁹ nota q̄ multis vtilis eſt i
firmitas. q̄: humiliant t ſequītur eccleſias.
Dic practice de noīe ieſu cū ſigno crucis tē.
Si haberem⁹ fidem nō oporteret nos ire ad
medicos: nec vinoꝛ nec ſortilegos. Die de il
lo hoīe curato in ſabaudia a vulnē cū nomie
ieſu. Ideo xp̄us Lu. x. Ecce dedi vobis pote
ſtatē calcandi ſupra ſerpētes t ſcorpiones: t
ſup oēm vtutem inimici t nihil vobis noce
bit. Quarta ptās a xp̄o nob data eſt de ſal
uatiōe celeſtiali: hoc ē aliīs melioꝛ. ſ. hſe ptā
tem regnādi in padiſo. De hac ptāte dic ſcī
ptura Tob. i. Dedit illi poteſtatem quecūq;
vellet. Nota quecūq; vellet. In alio mundo
ſunt due ciuitates. ſ. paradiſus t infern⁹. Ja
paradiſo eſt glōria: in inferno eſt pena tē. de
dit autez de⁹ ptātem hoīb⁹ ex libero arbitrio
aſcendē quecūq; vellēt. ſi vis ad ciuitatē pa

radiſi ire: ptātem habes ēdi ſi vis ad ciuita
tē inferni ire: ptātē habes ēdi ad idē. Eccli.
xv. apoſui tibi ignē t aquaz ad q̄d voluero
porrige manū tuam. Āſi hoīem vita t mors
bonū t maluz q̄ placuerit ei dabit illi. dicit
aliquis. ergo omnes iſtim⁹ ad padiſum quia
omnes volunt illuc ire. Nota quō licet dicāt
oēs volum⁹ ire ad paradiſum: tamē ope t fa
cto oppoſitū faciunt. t ideo recipiunt in alia
ciuitatē. ſ. in iferno. Ideo mendacij dicit: ſi
cut ſi quis dicit ſe velle ire bethaniam t cepe
rit viā ad valētiaſ: ſic oēs dicit q̄ vultis ire ad
paradiſum t recipitis viā inferni. ſ. viā ſuper
bie tē. q̄ ducit ad iſernū dimiſſa via plana bu
miditat. q̄ ducit ad paradiſuz. Idē de aliīs vi
tiis t virtutib⁹. Ecce ēre dicit. Dedit illi po
teſtatē tē. Si dicat ꝓdicta repugnāt ꝓdeſti
nationi. Rndeo q̄ hoc ē erroneū. q̄n deſti
natio nō aufert liberū arbitriū. Etiā ſi filius pre
deſtinat⁹ ē finis vitā tuā in petō mortali dā
natus es: q̄ ꝓdeſtinatio includit vt ipleatur
p bonā vitā. Job. xxxvi. Annūciat de ea. i. de
vita eterna. amico ſuo q̄ poſſeſſio ei⁹ ſit: t ad
eam poſſit aſcēdere. De his poteſt dicē quili
bet. Data eſt mihi omnis poteſtas tē.

Sabbato poſt paſcha. Sermo primus.

Onumentū

m

dicit. Joā
nis. xx. Verbum ꝓpoſitū declarat
nob modū quō ioānes cuāgeliſta
credidit xp̄i reſurrectōēz. ſ. qū vidit monumē
tuz apertū t ſudaria. Hoc dicit thēa. Monu
mentū vidit. ſ. aptū t credidit xp̄i reſurrectio
nem. Sciendū q̄ xp̄i reſurrectionē credē fuit
valde difficile gentib⁹ mundi t etiā diſcipu
lis xp̄i. Ratio. Nam in ſacra ſcriptura inue
nitur reſurrectio multoꝛ vt. iij. Reg. xvij. de
hebra qui ſuſcitauit vnū mortuuz: nō virtute
ꝓpria ſed dei. Idem. iiij. Reg. iij. de helyseo
qui ſuſcitauit vnū mortuū t poſt mortē etiaz
ſuſcitauit aliū. iij. Reg. xvij. Item de nouo te
ſtamento legitur q̄ multi ſurrexerunt a mor
tuis nō tamē ꝓpria virtute ſz dei. Sed xp̄s
ꝓpria virtute t poteſtate ſurrexit a mortu
is ꝓpter coniunctionē diuinitatis cum coꝛ
pore t etiā cuz anima. De hoc vide ſanctum
thomā. iij. parte. q. liij. arti. iij. t ex hoc habe
bat poſſe in infinitū. ideo fuit quoddā ſingu
lare t valde difficile ad credendū de xp̄i paſ
ſione t reſurrectione. De hoc ꝓphetia Ja
cob Gen. xlix. Ad predam aſcendiſti fili mi
requieſcēs accubuiſti vt leo: t quaſi leena q⁹
ſuſcitabit eum. Ad predaz aſcendit chriſt⁹ in
cruce brachijs extēſis. Brachijs enim ſapiē
tie t iuſticie ſignificatur eſt totus mundum
quādo quieuit in paſſione. Leo dormiens tā
tam fortitudinē habet t virtutē quantā vigi
lans. Idem de aīa. q̄: ergo xp̄s reſurrectio fa
it ita difficilis t mirabilis t ad vitam imorta
lem. quia aliī quādo reſurgebāt iterū mortu
ri reſurgebant: chriſtus vero ſurrexit ad vitā
gloioſam t immortalem. Ideo fuit ita difficilis eius reſurrectio ad credendum. Propter hoc chriſt⁹ multipliciter voluit oſtendē
re t manifeſtare ſuam reſurrectionē. vt dicit
Lucas Actuū. i. Prebuit ſeipſum viuū poſt
paſſionē ſuam in multis argumentis. per dies quadraginta apparens eis t loq̄ens de re
gno dei. Nota nouem argumēta que inue
nīn cuangeliſtis ex quibus argui poteſt etiaz
nā reſurrectio a morte pctī mortalis ad vi
tam gratie. Primū argumentū fuit the
ꝓpoſituz. Monumentū vidit t credidit tē.
Non creditio q̄ in xp̄i reſurrectione monu
mentū aperiretur vt poſſet ide exire. quia in
ſuo exitu de monumento ipm nō fuit apertū.
Quoniā ſicut exiuit vterū virgīs vt radi⁹ ſo
lis tranſiens per feneſtram vitreaz: ita exiuit
de monumento clauſo t ſignato ſine aliqua
apertura. Sed poſt exitum de monumento
angelus nīi deſcendit de celo t accedens re
uoluit lapidē t ſedit ſup eū. Mat. xxviii. Quia
alīs non potuiſſent vidē ſi corpus erat intra
vel extra monumentū. Et ſic ioannes mona
chus dicit. Nō ſic ioannes monumentū vidit t credidit xp̄i reſurrectionē. Ecce
ꝓpius argumentum quō ioannes credidit.
Moraliter. ſic peccator: primō poteſt cogno
ſcē ex aptura monumēti ſi ſurrexit de morte
peccati ad vitā gr̄e. Dic q̄ cochus peccato
ris eſt vt monumentū depictuz foris. Intus
vero plenū corruptionib⁹. Sic petōr extra
ſunt picti t ornati tē. Intus vero ſetēt ex ma
lis cogitationib⁹. deſiderijs. odijs tē. q̄d dicē
xp̄us. Ve vobis ypocrite qui ſimiles eſtis ſe
pulchris dealbatis: que a foris apparēt ſpe
cioſa: intus vero plena ſunt oſſibus mortuo
rum t oī ſpurcitia: ſicut t vos. Matth. xxiij.
Ꝑz ergo rōe t auctate q̄ petōres ſūt vt mo
numentā: t alia tacet int⁹ mortuoꝝ pōt reſur
gere p apturā ſepulchri. ſ. cōfitēdo petā. aperiendo os t prodcendo petā extra. Isto mo
do petōr reſuſcitat de morte culpe ad vitam
gr̄e p apturā monumēti. Jōb. Ita. xxxviij.
Viuens viuens ipſe cōfitebit tibi: ſicut t ego
hodie tē. Nota viuens. ſ. vita nature. viuens
ſ. vita gr̄e confitebitur tibi tē. Et viuentes in

infernō nō ꝓsitenḳ deo ꝫ dyabolo vt tormēto
ri. Sicut ille q rogauerꝫ ꝓtēt suā petrū: sic in
sternō qñ iugdⁿ calcab a demonibⁿ.r anarus
mittit in metallo liquefacto r sic de aliꝭ: ꝓ-
tēt sua petā dicēdo. O miserma ledicta dies
in q fui iugdⁿ vt anarus vl luxuriosus rc. ꝫ il
la ꝓssio nihil valet eis. ꝫ ꝓssio q̄ fit ab hoie
vnēte vita nāe r gre illa ē optia. Jō Prouē.
xxviij. Qui abiēdit scelera sua: mō dirigetur.
Qui āt ꝓssus fuerit r reliquerit eam iaz ꝓle
quet. ¶ Scdm argūētū fuit p testimoniuꝫ
angelorꝫ q mētiri nō pōt nec fallere. tō cōtā
testimonio voluit xp̄s ostendere r ꝓbare suā re
surrectiōem. Dicit dñs zBat. q̄ illi marie
venerūt ad sepulchrū vt vngerēt ihesus: angel⁹
dixit eis. Scio. n. q̄ ihesuꝫ q̄rit crucifixū. Nō
est h. Surrexit. n. sic dixit. Venite r videte lo
cū rc. zBat. xlj. Ecce scōs argumētū. zHoza-
liter sic ḡlibet vēm ex testimonio angeli bo
ni pōt cognoscere si surrexit rc. Angel⁹ bon⁹
est ꝓssio. Nō q̄ sicut angel⁹ bon⁹ est purus
r honestus: talis dz esse sacerdos. Itē angel⁹
nō curat de pecuñ: sic nec ꝓssor: rc. Jō bo
nus sacerdos dī angelus in sacra scriptura.
Zabia sacerdotis custoduit sciaz: r legē req-
rēt de ore ei⁹. q̄ angel⁹ dñi exercituū ē. zaba
lach. ij. Sacerdos bon⁹ cōputab ꝓ angelo bo
no. malus eo ꝓ dyabolo. Tunc. n. hō hz testi-
moniū. i. in ꝓssione dni sacerdotis qñ ꝓssor
dicit. Audiui ꝓssionē vraz: r video q̄ do
letis de petis: r ꝓpositis abstinē. Jō ego au
etoritate mihi cōmissa absoluo te. Jsto testi-
monio ps ꝙ alq vra surrexit de morte cspe ad
vitā gre. Et pōt tūc dicere petor. Uitā r mise
ricordiā tribuisti mihi: r ꝓsitatio tua custodi
uit spūm meū. Job. x. Nō vitā r misericordiā
tribuisti mihi: tāq̄ vicarius dei. Sicut. n. vica
rius regis remittit r absoluit reus: q̄ nullus
alius posset remittere crimina ꝫ legē regis sa
cta. Itē sol⁹ sacerdos ē vicarius dei: q̄ pōt re-
mittere petā. q̄ solus pōt is xp̄s dixit. Quoꝝ
remiseritis petā remittūt eis. Jo. xx. ¶ Ter-
tiū argumētū. aliꝭ melius fuit ꝙ vulnez ostē
dere. Dic qñ xp̄s post suā resurrectionē vo
luit retinere signa q̄nq̄ plagaz ꝓcipaliū. nō
q̄ habeat man⁹ ꝓforatas: nec pedes: nec lat⁹
sed sūt ad instar ill̄az. Sz sctus Tho. dicit i
iij. ꝓte. q. lvij. ar. vltō. ad. iij. q̄ illa aptura vul
nerū post resurrectionē ḡtuis sit cū q̄dā solu
tiōe ꝓtinuitatis: totā tñ hoc recōpēsat ꝙ ma-
iorē decorē gre. vt corp⁹ nō sit minus integrū
magis ꝓfectū. Et subdit. Tho. nō sōlū vidit
ꝫ vulnera tetigit. Quia vt dicit Leo papa.
Sufficit sibi ad fidē ꝓpti vidisse qō videret
ꝫ nobis opatus ē ad saluté vt tāgeret quē vi
debat. Et ad ptmuꝫ ar. dicit q̄ cicatrices ille
q̄ corpe xp̄i ꝓmānt in celo nō ꝓtinet ad corrupti
nē vel defectuꝫ: ad maiorē cumulum gre in-
quātū sunt q̄dā ornatus ligna. r in illis locis
vulnez q̄dā spālis decor apparebit. Dicit
discipulis manus r pedes r latus q̄ nolebāt
credere resurrectionē. Tūc gauisi sūt discipu
li viso dño. Jo. xx. ¶ Dozaliter sic nos habe-
mus vulnera alaz. i. petā mortalia q̄ sūt septē
s lupdia. r sic de aliꝭ. Si ista vulnera mutāt i
signa clara. i. ornatus oppositas. signi ē ꝙ sur-
rexistis de morte culpe ad vitam gre. Verbi
gra. qñ vulnus supdie r vanitatis mutat i hu
militatē: signū ē ꝙ surrexistis. Jdez de plaga
auaricie qñ fur vel usurarius restituit rc. Sic
ille q̄ recepit supfluas r inordinatas potiōes
si vult sanari ops ipm vomitare. ita q̄ recipit
intuite aliqua bona q̄ sunt tāq̄ inordinate r
supflue potiōes: ea ops restituere. alo ops mo
ri eternaliter. Qñ ergo fit restitutio ē signuꝫ
resurrectiōis. Idē de vulnere luxurie. Uir r
yxor: seruādo debitū modū nō faciūt luxuriā
ꝫ aliter totū est luxuria. Qñ ergo mutat in si
gnū clarū castitatis: signū est ꝙ aia surrexit a
mortuis r sic de aliꝭ. Jo. i. Petri. ij. Cōuersa
tionē vraz iter gētes hītes bonā: vt in eo qō
de tractāt de vobis tāq̄ de malefactoribⁿ ex
bonis operibus vos ꝓsiderātes glificēt deum.
¶ Quartū argūētū fuit p tactū. Dicit Lu
cas ꝙ discipuli se estimabāt spiritū videre qñ
xp̄s apparuit eis. Quidⁿ dixit xp̄s. Palpate
r videte: q̄ spūs carnez r ossa nō hz. sicut me
videtis hīe. Luce vl. Moralit isto mō tactu
ꝓbat qñ homo surrexit a morte pcti rc. Non
est bene ꝓbabile visu. Nā multi vident boni
r scti r benigni rc. Utiuo eni bonū argumen
tū est: ꝫ nō ꝓbat sufficiēter. q̄: multa lucēt vt
aurū q̄ nō sunt aurū. Jō florentus nō ꝓbat lo
lo visu vel sono: sed tactu. Jta de multis hoi-
bus q nō bene ꝓbant visu: q̄: videntur sancti
r sunt pleni superbia r ypocrisi. nec bene pro
bant sono: q̄ habēt bōa r pulchra ōba. zHul
ti ꝓdicāt humilitatē q̄ sūt supbi. r sic de aliꝭ.
Sz qñ tangunt aliquo verbo iniurioso. ver-
bū iniuriosum est tāq̄ lapis durus. r si no. a
tenent virtutem patientie nihil valent. Per
sona ypocrita non potest se tenere ad tactuz.
Exemplum de Job qui faciebat multa bona
de q̄ dixit dⁿs sathane. Hēgd ꝓsideraſti serui
meum Job q̄ non sit similis ei in terra homo
simplex r rect⁹: r timens deū rc. Job primo.

Rādit sathanas. Extēde paululū manū tuā
r tāge cūcta q̄ possidet: nisi in facie bñdixerit
tibi. Dⁿs vero ad, pbandū dedit licentiā dya-
bolo vt tāgeret cū. Sz Job būt patientiā in
oib⁹ dicēs postq̄ oia pdiderat. Dño dedit:
dño abstulit. sicut dño placuit ita factū est: sit
nomē dñi bñdictū. Job. i. Iste erat de ꝓbat.
Sic multi credunt esse iusti: boni: r ꝓfectus
qñ tangunt ipi deturpāt seipsos. Jō pōt dicē
glibet tal. O miser paruz de bono est in me.
¶ Quintuz argm̄ fuit per māducatiōes. Qñ
angeli apparent nōnunq̄ vident comedē. vt
ps Deus. xviij. de abrahā q̄ suitauit tres ange
los: r videbāt comedē: sed nō erat vera come
stio. Thobie. xij. dixit Raphael angel⁹. Cuz
esse z vobiscū p voluitatē dei erā: videbar qdē
vobiscū māducare r bibē: sz ego cibo iuisibili
r potu q̄ ab hoib⁹ videri nō pōt vtoz. Sz xp̄s
p⁹ resurrectionē sē comedit ad, pbandū suā
resurrectiōez. q̄ hēbat os: guttur: r stomachū
ga in his trib⁹ ꝓfitit comestio. ꝫ nō faciebat
digestionez. q̄ hoc est facē nutrimentū q̄ ipse
nō idigebat. ga hēbat corp⁹ glioſū. Et istud
tāgit doctor ſctus Tho. i. ꝓte. q. lj. ar. iij. ad qn
tum argm̄. r. iij. ꝓte. q. lviij. arti. ij. ad. iij. ar. vbi
ponit q̄ Aug. dicē in. xiij. de ciuitate dei. Sal
uator noster post resurrectionē iā gdē spūali
carne. sed tñ vera: cibū r potū cuz discipulis
sumpsit nō alimētoti indigētia sed ea q̄ hoc
poterat ptāte. vt enim Beda dicē sm Lucā.
Aliter absorbet aquā terra sitiēs. aliter soli
radi⁹ calens. Illa idigētia iste potētia. Man
ducauit ergo xp̄s post resurrectionē. nō qua-
si indigens cibo: sed vt eo mō nām corpis re
surgētis astrueret. Et ꝓpterea nō legit̄ q̄ fu
it ei⁹ corp⁹ alale qō est indigēs cibo: sed spūa
le. vt ps. i. Cor. xv. Sic nec nos post resurre-
ctionē comedem⁹ cibi corpalē. De isto arg⁹
Luce vlti. Habet aliḡd qō māducē. Et illi
obtulerūt ei rc. zHoraliter. sic vos etiā q̄ co-
mestionē potestis ꝓbare vestrā resurrectiōez.
Si comedistis agnuz paschalē cōicando di-
gnē: signū est q̄ surrexistis rc. Quia dⁿs oēs
nauit q̄ sicut totū nām malā venit ex come-
stione cibi rc. sic vult etiā q̄ ex comestiōe fru
gē. vētris virgis marie venit totū nr̄z bonū.
Break quo in hostia cōsecrata est xp̄s verus
deⁿ r hō: r totus ille cibi vitem⁹ vita nature
glē. r glie. r cōfortat intellectus: memoriā: r
voluntatē. Jō xp̄s ingt. Panis quē ego da-
bo caro mea est rc. Joh. vi. ¶ Septuz argm̄
est ꝙ ābulatione: qui ābulauit cū duob⁹ discī
pulis duntaxat in castellū emaus. Luce. xxiiij.
Quia ambulare est signū resurrectiōis. Ideo
xp̄s postq̄ suscitauit Lazaz dixit. Soluite eū
r sinite abire. in signū resurrectiōis. Moralit
isto arg⁹ ps si vere surrexim⁹ ambulando sm
qō dicit Dauid in ps. lxxxiij. Ibūt de virtute i
virtutē rc. in fron. i. in gloria celesti. Practi-
ce. Et incipiam⁹ a religiosis. Dicat vos dñe
religiosi: mō est annus qñ eratis deuot⁹ ps r
mō quō: pf verecūdor: dicē. q: mō nō dico
offīs. teneo cōcubinā rc. Idē de secularibus.
ano ꝓterito nō fui cōfessus nec mō. Dicatur.
quō miraremi si cādo r redcādo p vią iuenie-
retis aliquē in eodē loco rc. Audetis ꝓcuti
nō ambulare. cū dicat scriptura. Ambuletis
digne. deo per oia placentes. in oi ope bono
fructificātes ad Colocē. i. ¶ Septimū argm̄
fuit p locutionē. qñ ill⁹ duob⁹ discipul⁹ interpe
bat scriptura. Luce. xxiiij. Leg eni rōnabilē
est op⁹ hois vim. Jō dixerūt discipuli postq̄
ipm cognouerūt. Nōne cor nr̄m ardens erat
in nobis dū loq̄ret in via: r aperiret nob scri-
pturas. Moralit isto arg⁹ ꝓbat nr̄a resurre-
ctio. Si loqmur rōnabiliē cōdo vel legēdo
vel ptmū corrigē do signū est resurrectiōis.
Leg verba dei signū est rite aie. Qñ eni ar-
dor facit florescfolia: r fructⁿ signū est ꝙ ra-
dix viuit. Sic qñ hō loqtur de deo cū reuere
tia: r oratiō mentis: nec diffamat ꝓximū: sig-
nū est ꝙ aia viuit. Secus qñ hō nō curat r
loqtur malū de ꝓximo: signū est mortis aie.
Jdeo xp̄s ait. Bonus hō de bono thesauro
cordis ꝓfert bona. malus hō de malo the-
sauro cordis sui ꝓfert mala. Mat. xij. Dicit
ꝓbus in ethicis. Qualis vnūqsq; est: talia lo
quī r opat. Itē primo Penemeniās. To-
cos sūt note z. signa eaz que sūt in aia passio-
nā. ¶ Octauū argm̄ fuit per fractionē panis
qñ illi duo discipuli suitauerūt ipm ad cenaz
credētes ipm fuisse pegrinū: paranerūt bonā
cenā. r ipe iuxta modū suū dixit verbuz p bñ-
dictione mense. Oculi oiaz in te sperāt dñe
r tu das escaz illoz rc. In fractiōe panis co-
gnouerūt eū. Lu. xxiiij. Cognouerūt ꝙ vere
surrexerat a mortuis. Moralit in hoc possu-
m⁹ cognoscē si vere surrexerim⁹ a morte cul-
pe. Panis eni in sacra scriptura sigt ꝓpositū
nē corpale. Unde dixit deⁿ ade. Gen. iij. In su-
dore vultⁱ tui vescēris pane tuo. Sumit ꝓ-

panis pro tota prouisione. Si ergo frangitis panē de bonis vestris dādo pauperib⁹ verecundia tē. signū est q̄ viuitis. Unde scriptura Thob. xij. Elemosyna a mōte liberat: ipa est que petā purgat: facit inuenire vitā eternam. ¶ Nonus argumentū fuit per testimonium scripture. l. per scripture impletionem qui aperuit illis sensū vt intelligerēt scripturas Luce vltimo. Quia sic oportebat pati xp̄s & ita itrare in gliam suā. Quia ita fuerat figuratū: q̄ qñ deus formauit adā obdormiuit. & tūc accepit costā de q̄ formauit eua. Ita xp̄us debuit dormire in cruce & apiri latus de quo exiuit sanguis & aq. vñ formata est ecclia. Itē tpe noe saluati fūt alig boles aues & iumēta in archa a diluuio. Archa fuit crux vt saluentur gēres a diluuio pctōr & vicior: in qua & p quā saluant boles i. fati. & aues. i. spēs platui & iumēta. i. boies terreni. Idē de serpēte enco. Numeri. xxi. Signū fuit xp̄i vt gēres euaderēt a morsib⁹ serpentis inferni tē. Moraliā. sic q̄ scripturarū impletionē p̄s nr̄a resurrectio spiritualis. Tota perfectio scripture cōsistit i observātia decem p̄ceptor legis. Si ergo serua m⁹ decē p̄cepta signū est vite. Jō xp̄o Mat. x. Si vis ad vitā ingredi: serua mandata tē. ¶ Ofñica in albis. i. in octauis pasche.

Sermo primus.

p Ost dies octo iterꝝ venit Iesus. Joan. xx.

Verbū p̄positū fm intellectū hystoricū vl litteralē logtur de aduētu xp̄i & de apparitiōe quā fecit vt cōforteret Thomā ap̄m incredulū. Jō ne dānaret: xp̄s iterꝝ post dies octo apparuit ei. Hoc dic tpe. Post dies octo iterꝝ tē. Scōm vero itellectū mysticum & spūalē thema loqtur de aduētu xp̄i in alam ad iustificādus eam de pctōr ad bandā gr̄am. fidi & dilectionem. Et istos duos itellectus volo tūc declarare in p̄ti sermone. iuxta primū intellectū litteralē dicat hystoria euangelij litteralis. Nota insuffiauit dicens. Accipite spūm sanctū. Ambebat⁹ habet duas cōditiones. quia est calidus & humid⁹. Hec duo dat spūs sanct⁹. Primo dat calidtatem amoris & deuotionis. Secūdo dat humiditatē cōritionis & lachrymarum. Si duo sūt effectus spūs sancti. Xp̄us vero insuffiauit immo⁹ q̄ spūs sanctus nō solū procedit a patre sed etiā ab ipso: dando apostolis & p eis ꝓtis potestatē remittēdi petā dicens: Quorū remiseritis petā tē. Ex ista xp̄i cōmissione facer dotes posūt remittē petā instrumētaliter. quia xp̄us remittit p̄cipaliter. in ista xp̄i apparitiōe Thomas nō erat cū aliis discipul⁹ qui dixerūt Thome. Vidimus dñm. Qui respondit dicēs. Nisi videro in manib⁹ tē. Ac si vellet dicē. reliq̄at ipse nūc. Certe nō credo. quia cū prędicat adhuc viu⁹ in cruce: & in dei dicebant sibi. Si rex israel eo tē. & offerebant sibi ꝑuersionē suā nō potuit descendere de cruce. Quomō ergo mortu⁹ potuit exire de clauso monumēto & custodito. Dico vobis q̄ nisi videro tē. Ecce q̄lo thomas erat dubius & min⁹ credēs intantū q̄ si in incredentia tali fuisset mortu⁹ fuisset eternaliter damnatus. Cogito ego: & vobis hoc dico. fontalis q̄ per totā hebdomadā apli laborauerūt ad ipium cōuertendū. Etiā virgo Maria & magdalena. & Thomas verecūdabatur forte coā virgine maria negare. sed retro forte dicebat. Mungā mater diceret vnū mendacium pro filio suo. Eldeus xp̄s q̄ nec apli nec mater sua poterāt ipm cōuertere. ipsemet xp̄us mia motus. Post octo dies. La prima apparitione venit & ianuis clausis istruit dicens: Pax vobis. Secretū huius nota. q̄ ihesus tribus vicib⁹ salutauit apostolos in euangelio hodierno. ad docendū q̄ oē bonū cōtatis sibi debet ꝓseruari in bono tres paces p̄s habet. Prima iter maiores & minores. i. sup portādo minores & honorando maiores. Secūdo inter maiores & maiores debet eē concordia & charitas: vt in charitate bona intēdant do nū cōmune. Tertia pax iter minores & minores: vt inter se cōcordent. ideo dixit trib⁹ vicibus. Pax vob: pax vob: pax vob. Nota q̄lo xp̄s potuit dicē thome. Mōne tu eo ille q̄ noluisti credē meā resurrectionē. Rīdit Thomas. imo dīc ego credo. Tu es de⁹ me⁹ & dominus me⁹. O q̄les verecūdia habuit de sua incredulitate Thomas qñ vidit xp̄m. & xp̄us vocauit eū dicēs. Infer digitū tuū tē. Et thomas credidit. Dicit glo. Augustini q̄ thōas nolebat tāgē: q̄ tā firmit credebat stati qñ vidit xp̄m. Ps dic dūs Greg. q̄ xp̄s voluit omno q̄ tāgēt loca clauoꝝ ne de cetero aliqs dubitaꝛ. Et dicebat thōe: credo dñe. Cui dixit xp̄s. Quia vidisti me thōa credidisti tē. Ps dic. q̄ tetigisti. Dico tibi q̄ bti q̄ nō vidē. tā & credidert. Ps the. iuꝛ itellectū hystoricū & spūalē. Nō os declarare iuꝛ itellectū mysticū & spūalē. Prio q̄ sciēdū q̄ duo opa fuit i suma p q̄ xp̄us venit in creaturā p gr̄as. Prio venit per baptismū. Secūdo p pniaꝫ. Si eni potuerūt dotes posūt remittē petā instrumētaliter. quia xp̄us remittit p̄cipaliter. in ista xp̄i apparitiōe Thomas nō erat cū aliis discipul⁹ qui dixerūt Thome. Vidimus dñm. Qui respondit dicē. Nisi videro in manib⁹ tē. Ac si vellet dicē. reliq̄at ipse nūc. Certe nō credo. quia cū prędicat adhuc viu⁹ in cruce: & in dei dicebant sibi. Si rex israel eo tē. & offerebant sibi ꝑuersionē suā nō potuit descendere de cruce. Quomō ergo mortu⁹ potuit exire de clauso monumēto & custodito. Dico vobis q̄ nisi videro tē. Ecce q̄lo thomas erat dubius & min⁹ credēs intantū q̄ si in incredentia tali fuisset mortu⁹ fuisset eternaliter damnatus. Cogito ego: & vobis hoc dico. fontalis q̄ per totā hebdomadā apli laborauerūt ad ipium cōuertendū. Etiā virgo Maria & magdalena. & Thomas verecūdabatur forte coā virgine maria negare. sed retro forte dicebat. Mungā mater diceret vnū mendacium pro filio suo. Eldeus xp̄s q̄ nec apli nec mater sua poterāt ipm cōuertere. ipsemet xp̄us mia motus. Post octo dies. La prima apparitione venit & ianuis clausis istruit dicens: Pax vobis. Secretū huius nota. q̄ ihesus tribus vicib⁹ salutauit apostolos in euangelio hodierno. ad docendū q̄ oē bonū cōtatis sibi debet ꝓseruari in bono tres paces p̄s habet. Prima iter maiores & minores. i. sup portādo minores & honorando maiores. Secūdo inter maiores & maiores debet eē concordia & charitas: vt in charitate bona intēdant do nū cōmune. Tertia pax iter minores & minores: vt inter se cōcordent. ideo dixit trib⁹ vicibus. Pax vob: pax vob: pax vob. Nota q̄lo xp̄s potuit dicē thome. Mōne tu eo ille q̄ noluisti credē meā resurrectionē. Rīdit Thomas. imo dīc ego credo. Tu es de⁹ me⁹ & dominus me⁹. O q̄les verecūdia habuit de sua incredulitate Thomas qñ vidit xp̄m. & xp̄us vocauit eū dicēs. Infer digitū tuū tē. Et thomas credidit. Dicit glo. Augustini q̄ thōas nolebat tāgē: q̄ tā firmit credebat stati qñ vidit xp̄m. Ps dic dūs Greg. q̄ xp̄s voluit omno q̄ tāgēt loca clauoꝝ ne de cetero aliqs dubitaꝛ. Et dicebat thōe: credo dñe. Cui dixit xp̄s. Quia vidisti me thōa credidisti tē. Ps dic. q̄ tetigisti. Dico tibi q̄ bti q̄ nō vidē. tā & credidert. Ps the. iuꝛ itellectū hystoricū & spūalē. Nō os declarare iuꝛ itellectū mysticū & spūalē. Prio q̄ sciēdū q̄ duo opa fuit i suma p q̄ xp̄us venit in creaturā p gr̄as. Prio venit per baptismū. Secūdo p pniaꝫ. Si eni potuerūt dotes posūt remittē petā instrumētaliter. quia xp̄us remittit p̄cipaliter. in ista xp̄i

venit p pniaꝫ post dies octo. Dico primo q̄ xp̄s p gr̄am venit in creaturā per baptismū: q̄ ante baptismū xp̄s nō est in creatura per gr̄am: imo dico vobis q̄ aī baptismū creatura est ditatio demonij. Dic quō adā & eua ex petō sci sūt captiui dyaboli. Sic qñ duo milites in campo clauso faciūt duellū & vn⁹ dicit Deu me. reddo me tibi. efficit captiu⁹ alteri⁹. Ita iter illos duos milites. i. adaꝫ & dyabolū in cāpo clauso paradisi frestris fuit duellū. vbi adā fuit victꝰ: & reddidit se dyabolo p ꝓsensū. Jō fuit ipse captiu⁹ eū vxore sua. Et est lex tal q̄ si captiui gliant filios: etiā filij sūt captiui. ita de adā. Auctōr Yla. v. Propterea duct⁹ ē ppla me⁹. i. gen⁹ humanū: captiu⁹: q̄ nō habuit ēcias. Et logtur ppheta in ꝑsona dei. Nota. q̄ nō habuit sciam: q̄n petrus ade venit ex desiderio scie. q̄ serpēs dixit. Eritis sicut dij scientes bonū & malū. Gen. iij. Ps 5⁹ q̄ oēs erant captiui dyaboli. Quō dyabol⁹ expellit Rīdeo q̄ per baptismū. Jō qñ creatura ds baptizari nō ꝓmittit sacerdos q̄ intret eccle sia; quousq; est ꝓmissa seu exorcisata dicēs Exorciso tē. Exi maledicte dyabole. Ex hoc i ferī ꝓclusio q̄ oēs mdei & infideles sūt demōniaci q̄ nō sunt exorcizati. Ergo in baptismo expellit. quo expulso & mundata camera venit xp̄us per gr̄as. Ecce ꝓmus aduentus xp̄i in creatura. Auctas. Hic é q̄ venit per aquas & sanguinē ihesus xp̄s: nō in aq̄ solū: ꝫ in aqua & sanguine. i. Joānis. v. Nota p aquā & sanguinē. Si dicat. Ego fui in baptismo multoties: & nō vidi sanguinē ibi. Rīdeo q̄ vtute sanguis xp̄i baptism⁹ hꝫ virtutē & efficaciā Aug. Que é tāta vis aq̄ vt corp⁹ tāgat & aiaꝫ ablu at. q. d. sanguis xp̄i. Sed ecce post baptismū qñ ꝓpeccam⁹ expellim⁹ a nobis xp̄m ex imūdicijs petōr: q̄ nō est potens vt velit stare in luto luxurie. Et tūc dyaboli ꝓtinus iferni redeunt ibi & xp̄us recedit. vt ipe dicē. Cū imūdus spūs exierit ab hoīe tē. Mat. xij. & Luce. xi. Nō & fiunt nouissima hoīs illi⁹ peiora ꝓrib⁹ q̄ peiora sūt petā actualia intēliue q̄ originale petri. vt dic scrūs Tho. iij. pte. q. lxxv. iij. q̄ plus hꝫ de rōne volūtarij ꝫ originale sit maius malū extēliue. Modꝰ: iterꝝ expellēdi dyabolū est ꝓ cōuersionē ꝑnalē. Ecce dīna ꝑuidētia quō ꝑuidit vt ꝓ pniaꝫ humilē & deuotā sciam depuret & mundet a dyabol⁹ expellat. ideo Jacobi. iij. Resistite dyabolo & fugiet a vobis. iō dicit thema. Post dies octo tē. Hꝫ octo dies sunt opera ꝑnalia q̄ quo complet⁹ iterum venit xp̄s.

¶ Primus dies est petōr cognitio.
¶ Secund⁹ cordis cōtritio.
¶ Tertius oris confessio.
¶ Quartus vite correctio.
¶ Quintus iniuriarū remissio.
¶ Sextus debitor restitutio.
¶ Septimus fame reparatio.
¶ Octauus eucharistie communio.

De hꝫ dicē tbe. Post dies octo iterꝝ venit Iesus. ¶ Dico ꝓmo q̄ ꝓmus dies é petōr cognis⁹ qñ ex claritate dine gr̄e hō cognoscit petā sua dicē do. O miser ego sū religiosus & nō tenui obedientiā: pauptatē: nec castitatē: nec cerimonias nr̄i ordis: in victu & vestitu & inclinationib⁹ & silētio tē. Ecce ꝓmus. Idē de clericis & laicis. Et p̄ti dicē post recognitionē cū aplo. ad Ro. xiij. Hor ꝑcellit dies alij appropinquauit. ¶ Secūdus dies est cordis ꝑtritio. Quid valet cognoscē grauissima petā ni si displicerēt. Hoc ē ptra illos qui gloriāt cū male fecerēt tē. Os 9⁹ post cognitionē petārus dolē & flere ex ꝑtritiōe exēplo pueri cadē tis in luto qui ploꝛat. quia deturpauit tunicā tē. Sic & tu q̄ petis deturpasti tunicā tuā nouā inocētie quā pi tus xp̄o fecerat tibi i baptismo: ea cecidisti in luto luxurie vel auari⁹ vel gule. Jō debes flere & accusare teipsum. Juxta illū Prouer. vi. Celus & furor viri nō parcet in die vindicte nec acqiescet cuiusq; precibus: nec suscipiet pro redēptione dona plurima. Nota zelus: sicut qui ꝫ pulchrā uxorē vl filiā est zelotip⁹: & hoc ex nimio amore multomagis ds eē zelotip⁹ de aia sua ne tangat a demonib⁹ vel petis. Furor est illa repthensio qui bō habet de se ex contritione dicens. O miser quantū offendi deū tē. ¶ Tertius dies est oris cōfessio. ex q̄ ꝑsona cognoscit petā & dolet. iō ꝑcūt extra. Sicut ancilla portat vel ꝑcit stercus de camera dñi sui per fenestrā. Ita scopa cū quo scopus camera ꝑcientie est memoria petōr. Dauid. xl. cōfitat⁹ sus nocte cū corde meo: & exercitabar & scopebā spūs meus. pō. lxxvi. ideo ꝑcienda sunt extra p fenestrā oris in sterquilinio cōfessionis. De ista cantat mō. Hec dies. l. cōfessionis qui fecit dñs: exultem⁹ & letemur in ea. Cōfessio dicta ꝓpter claritatē gr̄e dei. Et dicit dies dñi q̄ xp̄s ordinauit ꝑfessionē. Quidā heretici dixerunt q̄ xp̄s nō ordinauit cōfessionē. Ja Jacobus cui⁹ dicit. Cōfitemi alt⁹ alterutrū petā vra Jacobi. v. Sz hoc est error. q̄z nec Jacob⁹ nec beat⁹ petr⁹ poterāt ordinare aliqđ sacramentū sed xp̄s ordinauit septē sacramēta. Ps Ja

codus recitat ibi.Quia dicit sanct⁹ tho. in iij. pte. q. lxvij. ar. ij. ad tertiu. q. apli & eor⁹ successores sunt vicarii dei quātū ad regimē ecclesie instituti p fidē & fides sacramēta. Ubi fit nō ly eis instituere alia ecclesia ita nō ly eis tradere alia fidē meam instituere alia sacra: sed p sacra q de latere xpi pendētia in cruce fluxerūt dicit esse fabricata ecclesia xpi. Et in corpore articuli dicit. q. solus de⁹ est sacramētor⁹ institutor. & admonet ad hoc q. xpo ordinauit. Ecce ire dicit. Hec & dico quā fecit dñe. q. ordinauit pfessiōes: exultemus & letemur in ea: q. post pfessionē dō remanet letus valde: q. remanet deoneratus ad onere petōr. ¶Quartuo dico & vite correctio. Facta pfessiōe oportet corrigere & emendare vitā suā p deuotas orōes. & vtile est cuilibet mane & sero cogitare q. videt xpm in cathedra sue maiestatis tratū ad vos. Idē de virgine maria. Ité caste gate carnē occasiōe cui⁹ fiūt opa petā p ieunia & vel cilicia vel disciplinā. Ité facere elemosynas aliōs marie in dstica qñ venit ad misse cogitādo. mō ego vado ad ipetēdū elemosynā a deo. Jō vt optimē habeā elemosynā dabo ei⁹ elemosynā cogitēdo vitā. q. si nō eratis sapi⁹. pau⁹: de cetero hūiliamini. & sic de aliis petis. De isto die dicit apls. In die. I. honestius vite honeste ambulem⁹: nō in cōmessationib⁹ & ebrietatib⁹. ad Ro. xiij. ¶Quint⁹ dies est iniuriarū remissio. q. p vel tuo remittere iniurias inimicis: & nolle recipe vindictā. ex amore ihesu pcere dicēdo deo. Domine talio iniurā mihi petitulti⁹ dñe maiores iniurias ego feci vobis. Jō ne vos recipiatis vindictā de me nolo recipe vindictā. ex amore vestri totes remitto. De isto die dicit xps. Si go ambulauerī i die nō offendit. q. lucē huj⁹ mūdi videt. Si & ambulauerit in nocte offendit. q. lux nō & in eo. Jo. xi. Offendit. I. cadēdo in iferna. q. lux dei. I. pax & amicicia nō est i eo. Ex cū ille q nō vult remittere mori alia q. velliet ceū ex nāli desiderio ascēde retūc offendit & cadit i iferna. ¶Sext⁹ dies debitor⁹ restitutio. I. q. libet qui hz pulchā domū vt talleas hz recipiet si & aliq⁹ ibi de sua to rapina: deceptiōe: retētiōe iusta. aut iuēt̄ & restituere. Benedicta & deo talis restitutio. Ité q. dicit scriptura. In die. n. bōa veni mihi ad tē. I. Reg. xxv. ¶Septimus dies est fame requies. Multi sūt q. nō furarent bona nec peccarent. si tñ furant pl⁹. I. bonā famā: q. malet pl⁹. Potius. xxij. Melius & nomē bonū q. diuitie multe. Fama. n. bōa nob nēcia & p nob & p alios. Propter nos. q. & bona bonū int exteriora bōa. Qui facit idoneū ad officia hūana. & pōnat a petio. Et pp alios & scādalizēt & malū exēplū famāt ad peccādū. vt dic̄ ihūs Tho. de vita. q. iij. ar. q. & scā scbe. q. lxxij. arti. ij. Sic. n. fur tenet ad restitutionē. sic & q furat famā pximi ex malitia & si sit vere q⁹ dixit & erat secretū. tenet ad reparationē fame. alias nō poterit itrare paradisum. Sz queriſ quō restituet. Rādeo q. cōsā oib⁹ cōsā q⁹ fuistis male locut⁹ tenemini revocare. dicēdo q. nō credāt. q. malicioſe locuti fuistis. & si ille q & diffamat⁹ scit h⁹ ops & at eo petere venīā. alias nō ops. De isto vide ad lō gū scm Tho. scōa scbe. q. lxxij. I. p totū. ¶Multi dānāt ex hiis diffamatiōib⁹ q. ōbus trasit. de inde nō curāt nec pñtent: nec tñ faciūt sibi cōscientiā. De isto die dicit dauid tropologice. ordinatiōe tua pseuerat dies. ps. cxviij. Nota pseuerat intñ q. si in h⁹ mūdo nō restituit fāmā. vel q. nō hz opportunitatē & mortē cū ptōne & ppōsito petēdi venīā. aia ve ltercdū cōtingit redit de alio mūdo ad petēdū veniaz. Ubi nō q. erāt duo q. quēdā diffamauerunt. & diffamat⁹ & vn⁹ diffamās adhuc viuit. & vn⁹ diffamato: obijt & stetit p aliq⁹ tpa in purgatorio. Et cū erunt eredicit statis ire ad paradisū. Et dicit de⁹. Nō itrabis. q. pmo habes sacere restitutiōes fame illi⁹. Et ego scio istō cē vez. q. aia redijt. q. ego ipe fui p ihs diffamatuor. a me venīā petiuit. Ubi oia fuerit tibi. q. nō solū dō xpiani fuiūt xpi: & ēt bona fama. Ubi si pdicator⁹ vl sacerdos sit male fame nihil appreciat. Jō bōa fama multū fuit xpo. ¶O ctauus dies & eucharistie cōmunio post. q. n. pſona cognoscit petā sua & cōterit. pfitet. corrigit vitā sua. remisit iniurias. restituit debita. repauit famā. & finaliter cōicat deuote: tūc verificat thema. Post dies octo. I. p octo op⁹ penitētialia pdicta iterz venit ihesus. De isto die dicit dō. Melior & dies vna in atriis tuis. I. ecclesijs: vbi & cōicādū. sup milia. Ergo post dies octo iterz venit ihesus xc.

¶De eadē dominica. Sermo secundus.

P Ax vobis pax vob pax vobis. Jo. xx.

Thema ꝓpositū colligit ex la⁹ euāgelio huius dominice. In qua dicit christ⁹ apostolis ter. Pax vobis. Primo cōsolādo eos. q. quādo apparuit eis timuerunt valde. vt hz. Lu. xxiiij. Tunc consolando eos dicit. Pax vobis. Ego sum noli timere. Secundo dixit eis. Pax vobis. Tertio dixit eis. Pax vobis. Et hoc fecit ostendēdo eis manus & latus. Ad primū dicit. Pax vobis. Ego sum noli timere. Ad secundū dicit. Pax vobis. Sicut misit me pr̄ ego mitto vos. Ad tertiū dixit eis. Pax vob. ad firmādū eos. Ubi q̄dā eor⁹ nō erāt bñ firmi in credēcia. ió dixit eis. Pax vob. Ité q. ió videāt & credideāt. Ecce vñ colligit thema. Et q. xpus ter dixit. Pax vob inuit⁹ q. triplex pax ē nobis nēcia i h⁹ mundo si volumus venire ad ptes glorie.

P Prima est pax interior. I. cum seipso.

P Scda est pax exterior. I. cum proximo.

P Tertia est pax superior. I. cum deo.

Et. p. q̄libz dicit thema. Pax vob. ¶Sicco p⁹ q. p⁹ pax nob in h⁹ mundo nēcia & pax interior. I. cū seipso. Si dicat & q. hz guerras cū seipso. Rādeo q. oēs. Ubi guerra nālis ē in q̄libz hoie. I. inē corp⁹ & spūs. siue inē carnes & alas. Et qcqd placz vni displicz alteri. Alia ēni ō sua nā sp vellet p̄ēplari deū. q. est suba spūalis vt ageli⁹. Sz caro q. de fra est. vt dō. Gen. ij. Formauit dō hoiez de limo tre. & ispirauit in facie ei⁹ spiraculū vite. ió trahit ad se & inclinat ad terrā ad vilitatē & corruptōem. Alia trahit sursuz: & caro deorsū. Ecce guerra in hoie. Unde ista guerra dñi intelligē cogitate ille q. torturat in q̄li guerra ē & tribulatiōe q̄ sursuz trahit corda. o cor ferreū & lapideū. nōne vt vobis q. ēdi guerra. Tal guerra ē i q̄libz hoie trahit sursū corda. & ꝓtsus nālis aie. deorsum & o pondē carnis ad terrena inclinantis. Ecce guerra in scriptura. Corp⁹ qd corrūpit aggrauat aiaz & terrena ī hitatio deprimit sensus multa cogitātē. Sap. ix. Et erbigra. Si ciciput oriare aia ascēdit p̄ēplādoz. & tati corp⁹ trahit ea inferi⁹ ad cogitādū de cogna vel de taberna. Jō dic̄ deprimit sensū. I. spūs multa cogitātē. De ista guerra dicit apls. Caro concupiscit aduersus spūm. spūs aūt aduersus carnes. Hec. n. sibi inuicē aduersant: vt nō q̄cūq; illa faciat ad Gal. v. ¶Nō videam⁹ & respiciamus nos in ista tā forti guerra q. fiet pax. Dico q. vno duoz modoz. Uel q. aia subijciat corpi. Iste modus ē malus reprobat⁹ & indecēs. nec si dīa dom⁹ nobilis & prudēs subijceret capti: nec fatue eū q. hz et guerra. tal dom⁹ nō ēet dī ordinata. Sic in domo corpis nobilis dīa & prudēs filia creatoris ē aia. ancilla & fatua ō ratio. Fetida & inūda est caro. O q. fetida & ea q. libet q. aduertit bñ sentiz pluries nō lauat publicabit tñ finaliter. Nō o domicella pa rūcula q. noluit deponē cornua & capute pp amorem nōnē maritī. q. tādē deposuit sibi violēcia. Tūc apparuit caput scabiosū. ita tē. Jō nō ex bōa pace si aia subijceret carnī. Uerū

tando eos: faciendo eos suos legatos dicens pax vobis. Sicut misit me pr̄ ego mitto vos. Et dixit eis. Pax vob. ad firmādū eos. Ubi q̄dā eor⁹ nō erāt bñ firmi in credēcia. ió dixit eis. Pax vob. Ité q. ió videāt & credideāt. Ecce vñ colligit thema. Et q. xpus ter dixit. Pax vob inuit⁹ q. triplex pax ē nobis nēcia i h⁹ mundo si volumus venire ad ptes glorie.

P Prima est pax interior. I. cum seipso.

P Scda est pax exterior. I. cum proximo.

P Tertia est pax superior. I. cum deo.

Et. p. q̄libz dicit thema. Pax vob. ¶Sicco p⁹ q. p⁹ pax nob in h⁹ mundo nēcia & pax interior. I. cū seipso. Si dicat & q. hz guerras cū seipso. Rādeo q. oēs. Ubi guerra nālis ē in q̄libz hoie. I. inē corp⁹ & spūs. siue inē carnes & alas. Et qcqd placz vni displicz alteri. Alia ēni ō sua nā sp vellet p̄ēplari deū. q. est suba spūalis vt ageli⁹. Sz caro q. de fra est. vt dō. Gen. ij. Formauit dō hoiez de limo tre. & ispirauit in facie ei⁹ spiraculū vite. ió trahit ad se & inclinat ad terrā ad vilitatē & corruptōem. Alia trahit sursuz: & caro deorsū. Ecce guerra in hoie. Unde ista guerra dñi intelligē cogitate ille q. torturat in q̄li guerra ē & tribulatiōe q̄ sursuz trahit corda. o cor ferreū & lapideū. nōne vt vobis q. ēdi guerra. Tal guerra ē i q̄libz hoie trahit sursū corda. & ꝓtsus nālis aie. deorsum & o pondē carnis ad terrena inclinantis. Ecce guerra in scriptura. Corp⁹ qd corrūpit aggrauat aiaz & terrena ī hitatio deprimit sensus multa cogitātē. Sap. ix. Et erbigra. Si ciciput oriare aia ascēdit p̄ēplādoz. & tati corp⁹ trahit ea inferi⁹ ad cogitādū de cogna vel de taberna. Jō dic̄ deprimit sensū. I. spūs multa cogitātē. De ista guerra dicit apls. Caro concupiscit aduersus spūm. spūs aūt aduersus carnes. Hec. n. sibi inuicē aduersant: vt nō q̄cūq; illa faciat ad Gal. v. ¶Nō videam⁹ & respiciamus nos in ista tā forti guerra q. fiet pax. Dico q. vno duoz modoz. Uel q. aia subijciat corpi. Iste modus ē malus reprobat⁹ & indecēs. nec si dīa dom⁹ nobilis & prudēs subijceret capti: nec fatue eū q. hz et guerra. tal dom⁹ nō ēet dī ordinata. Sic in domo corpis nobilis dīa & prudēs filia creatoris ē aia. ancilla & fatua ō ratio. Fetida & inūda est caro. O q. fetida & ea q. libet q. aduertit bñ sentiz pluries nō lauat publicabit tñ finaliter. Nō o domicella pa rūcula q. noluit deponē cornua & capute pp amorem nōnē maritī. q. tādē deposuit sibi violēcia. Tūc apparuit caput scabiosū. ita tē. Jō nō ex bōa pace si aia subijceret carnī. Uerū Nō decet dñam ancillari: nec ancillā dñari. Alius modus faciēdi istā pacē est q. ancilla. I. caro humiliet & subijciat dñe. I. aie. Et h⁹ fit q. pniam. Ecce q̄re est nēcria pnia. Ut sic equs pinguis & lasciuiens humiliat q. sibi āmouet ānona. Ita & corp⁹ āmouēdo sibi ānonā tē. Isto mō ancilla subijcit dñe. Et h⁹ mō sancti pr̄es nri Silicius. san. Tho. & scūs Pe. Fra. Benedictus. Bern. Augu. tē. subijciebāt carnem aie. & habebāt pacē secū. Et hūc modum ponit Augu. di. Carnē vr̄az domate ieiunijs & abstinētijs ecce & potus q̄ti valido pmittit. Nō domate. nō dicit occidite. Jō discrete & sat abstinēcia. Jō dicit notanter Aug. Quātū valitudo pmittit. Quilibet scit q̄ti pōt portare aial suuz: nec vltra sibi ponēret. q. pderet aial. Idē de corpe. Quilibz dz cogitare & attēdere fortitudinē sua & ītogitudinē vite. I. q̄tū pōt viuere tē. De ista pace dicit scriptura. Pacē habeat tabernaculū tuū & visitans spēm tuā nō peccabis. Job. v. Et ibīter dicit idē. Job. Et scies qñ multiplex erit semē tuū & pgenies tua q̄si herba terre. Ingredieris i abūdantia sepulchz sicut infert accerno tritici in tpe suo. Ecce dō vt inueniat⁹ ista ē q. audītu mēte ptractā. Nō tabernaculū tuū. I. pſona tua. et vsitās spēm tuā. I. aiam nō peccabis. I. defendēdo pie aie. Sed opp⁹ faciūt multi q. in ista guerra fouēt & iuuant carnē & aiam. Ho ad hoc sīlitudinē de illo rege q. habebat filiā valde dilectā sibi. Qui volens ire vltra mare ad visitādā loca sctā cōmīsit filiā suā vni militi. pmittēs sibi facē magnū bonorez si filiā sue seruiret bñ & ipsa custodiret. q. dedit etiā filiū ancillā seruitricē. Post recessum regis miles adamauit ancillā intñ q. nō curabat de filiastimo. ibat nuda discalceata & ipsoluta tē. et flēs dicebat militi. Hūgē ego filia regis sum. quō hoc facē tē. Ad quā dicebat scilla. Si vis diligi a milite pfectas tibi corpus tuū. Que olim ītendebat. Sz finaliter victa tedio pfecit tibi. Sz qñ venit rex pr̄ et ad ipsius militē ancillā & filiā meretricē. pecit in ignē ad cōburēdū. Rex iste est dñs iesus xp̄s. Apoc. xix. Rex regū & dñs dñantiū. Filia bus regis est aia. Quia i aia nihil agūt parentes nr̄i solus de⁹ creat ipsas ad imaginē suā cū tāta pulchitudine q. mirū est tē. Ancilla ē caro. Rex ait iesus trāsfert auit in die afflictiōis ad illā dicēs q. furiuz est. ad Galat. iij. Obiles cui deus ꝓmisit filiā suā. I. alas est q̄libet nr̄m cui dicit de⁹. Custodi tementipsus & aiaz tuā sollicite. Deut. iij. Sed sic adam

tio ancilla.i. carnē. q; pro ipsa paratio magio
ēscao gallinao tē. q; illud nō ēst cib⁹ aie. Itez
expēditio in vestib⁹ totū p ancillas dimitten
do filiā mudā: q; vestes aie sē ēbutes. Itē para
tio bonū lectū. p ancillam: nō curādo filiā. q; le
cti aie sunt xp̄i vulnera: vbi ꝓtēplādo gelcit.
Ides de equio scutiferio z aliis. Et filia regis
eiurit. q; cibi ei⁹ sunt ēba dei misse. Fmonet.
ziDat. iij. Non in solo pane vivit hō sed in oi
ēbo qđ ꝓcedit ab ore dei. Et monit fame. Fi-
nalit ancilla dicit aie vt ꝓsentiat: z victa tedio
cōsentit: z sil faciunt multa mala z petā. Sed
qñ venit xp̄s. i. in iudicio particulari vl vlt qđ
faciet rex. Dico q; totā sil pūcient in ifernū. q;
talis pax multū displicet deo. Juxta illō dō
glona dei. Zelauit sup inimicos pacē petōr. s.
hois cū ancilla z filia quā corrūpit videlz pō.
Ixvii. Nō ēst respectus. s. miē: nec firmamētus
in plaga cor. q; in eternū ardebūt. Jō neces-
saria ē interio: pax vt caro subiiciat aie. De q̄
dicit. Thema. ¶ Scēa pax necessaria ad sal-
nationē ēst pax exterio: s. cū primo. P⁹ de-
bēt hīe pacē dñi cū vasallis ipsos defendēdo
z nihil aliud ꝑter suos reddit⁹ ab eis recipi
do z in pace z iustitia eos ꝑseruādo. Et vasal
li cū dñio eis obediēdo z fidelitatē seruādo.
Itē dnitos debēt hīe pacē cū pauperib⁹ ipsis
dādo vel mutuādo sine vsura z ecōuerso pau
pes dnitib⁹ fuit dorvietā ꝓpletā faciēdo. alo
nō debēt recipe salariū. Itē ds ēt par inter sa
nos z infirmos. Sani infirmis seruiēdo. z ecō
uerso infirmi patiēter sustinēdo. Idē inter vi
rū z vxorē fidinuicē fidelitatē fudo. q; alo
nō ēst pax. Itē inter filios z parētes honorā-
do cordēter: z ope: z inuādo: z ecōuerso pa
rētes filios. qđdēdo: nutriendo: z instruendo
maxīe qñ fuit parui ne iurent. ne mēttant. ne
iurent aliqd. vt ore ꝓteant z cōicent. Itē cū
inimicis. nolendo vindictā sed cōmittere to-
tus deo. Nō. q; vultus quātiēcūq; ēēt audax
in palatio regio pūte rege reciperet vindictā
licet dicat in corde. O li illū inuenīē extra.
Sic totus mūdus ēst dom⁹ dei. Baruth. iij.
O qđ q̄ magē ēst nomus dei z ingēs loc⁹ pol
sessionis ei⁹. Et oēs sumus infra suū palatiū z i
pūtia sua. Jō in hoc mūdo debemus hīe pa-
cem cū inimicis. Sed qñ inuenīs inimicū tuū
extra. i. in infernū tūc audacter recipias vin-
dictā. q; tūc incipiet xp̄s rex. Sed nō dimit-
bes z salutare tē. Itē hīe pacē cū oib⁹ nihil
ab eis recipiē donec etiā fruct⁹. Nō. q; non
placet ꝑs tē. q; dedit partē filio q; vn⁹ recipi
at partē alter⁹. Sic deus diuisit ola bona hu
ius mūdi. z vni dedit multū alteri parū. vt si-
bi placet. Jō sitio ꝓtenti. q; ipse diuisit z ꝓce-
pit nō tāgere partē alter⁹. Jō surtū ēst petūr
mortale. qz ēst ꝑ ordinationē dei. Jō apls ad
Ephe iiij. Qui furabat̄ iam non furet. magis
aūt laboret manib⁹ qđ bonū ēst vt habeat vñ
re aliū. De illa dicit scriptura sancta. Sollici
ti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. vnus
corp⁹ z vn⁹ spūs sicuti vocati ēstis in vna spe
vocatiōis vre. ad Ephe. iiij. Nō sollicit: nō di-
cit dispositi. Quidā sunt dispositi ad faciēdā
pacē cū. primo sed nō sunt sollicīti. dicēdo q̄
petat veniā z faciet emēdā. vel si aliqs dīo i-
terponat se vel filar⁹ amore sui parcam. alias
nō. Taleo dispositi sunt⁹ nō sunt sollicīti. qz
non curant de pace. O ītū bonū pdit talis.
Sic qñ aia talis venit coā xp̄o ad iudiciuz z
xp̄us oīdit sibi vulnera dī. Ecce qđ feci ꝑ te,
videam⁹ quid tu fecisti ꝑ me. Si vellet dicē
aia. Dile remisi mortē ꝑtio tē. Et xp̄s. Amo-
re cui⁹ tē. ió qñ aliqs dīo dic alicui homini.
Amore mei faciatis pacē. q; ego do vob tē.
Dz tal rīdere. Plus volo ego remittere si-
bi amore xp̄i q̄ vri. Nā plequi sui regni ex h
volo. qđ nō posletio mihi pareī q̄ xp̄us. Ideo
nō amore vestri⁹ amore dñi ielu xp̄i ego re-
mitto: z facio pacē. Et tali aie dicet xp̄s in iu-
dicio. Euge serue bone z fidelis. q; in pauca
fuisti fidelis supza multa te ꝓstituam intra in
gaudium dñi nri. Mat. xxv. Jdeo dauid cū
cordās cū aplo. pē. xxxiij. dicit. Quis est hō q
vult vitā. l. eternaz tē. Rūdet ipsemet dī. In
quire pacem z ꝓsequere eā. Cōtinue q̄
re pacē quousq; habeaī. Nota vnus corp⁹. s.
xp̄ianitatis. in quo multa sunt mēbra. Caput
est xp̄s. ad Ephe. iiij. Oculi sunt contēplatiui
aures sunt iudices ꝓlati z confessores. Ma-
res sunt deuoti sentiētes odorē xp̄i: virtutum
z sanctor. Nō qđtū ad officiū cōmedēdi
dicatores. Quantū ad officium cōmedēdi
sunt sacerdotes: qui recipiunt eccle corpoīs
z sanguinis dñi nostri ielu xp̄i. Brachia sunt
milites. Alter⁹ burgēses z diuites. Tibie
xp̄i laborat ordo q; pōtāt on⁹ aucto ad bo.
rū. Sicut in vno corpore multa membra ha
bemus. ola aūt mēbra non eundē actū habēt
ita multi vnū corp⁹ sumus in xp̄o. singuli aūt
alter alter⁹ mēbra tē. Et q̄dū membra
ponis sunt coniuncta z vnita vñ manē

secuo qñ sunt diuisa. Ista ēst ratio ire oēs cē
bebemus vnit. q; sic manet in nobis spiritus
qui vinificat. Jdeo si volumus ad pacem glo
rie pervenire habeam⁹ hic pacē. Cui de⁹ in
paradiso nō vult aliqđ bi gsumimo si ali-
qo vellet intrare diceret. Volo. q; tu poneres
hic guerrā. Jdeo aplo ad Heb. xij. Paces se
quamini cū oībus z sanctimoniā sine qua ne
mo videbit deū. ¶ Tertia par nobis nēcia ē
pax superio: s. cum deo. quc par ēst fienda z
habenda ad instar vasallorū qui habēt pacē
cum dño si sunt sibi obedientes. idē de nobis
erga deū seruando sua precepta. Et sicut pri-
ma pax habēt per penitentiā. scōa per amici-
tiam. sic hec tertia habenī per obedientiā. Au
ctoritas. Acquiescē ei z habeo pacem cuz eo.
z per hec habebis fructus optimos. Iob. xxij.
Acquieuit homo corde per fidelitatē deo nō
frangendo inramentuz qđ facimus in baptis
mo. Sic modum. Frāgitur autem fides hui⁹
homagij quando homo recurrit ad dominos
tē. vt proditor. quia in suo necessitatibus nō
debet recurrere ad dnos. Pax autem fua
tur quādo homo tenet fidelitatem promissā
sibi. Secundo ore loquendo de eo cuz homo
re z rem̄entia. Cōtra dane facuīt turatores
z blasphemi. quando emendo vel vendendo
turant falsē. ideo ipse defendit se mittēdo la-
pides z tempestates. z quando creditio colli
gere bladium z vinū nihil ēst tē. quia ipse va
stat totū. ideo non debetis turare sed per ad-
verbia affirmare. Tertio habetur pax cū deo
in opere soluendo sibi redditiuo. alias vasalli
non haberent pacem cum dño suo. De⁹ au
tem si retinuit redditus de fructib⁹. decimas
z primitias ideo soluere debetis. itez de tem
pore quod currit per septez dies retinuit sibi
vnā diem. l. dñicam. ideo soluere debetis. nō
tangere partem suam: faciendo aliqō op⁹ tē
porale tē. Sed spūale audire missam cum si-
lentio. sermones tē. Et dicit q; per hoc habe-
bis fructus optimos. Boni fructus sunt abū
dantia bonoz temporalū qui dantur a deo.
Meliores fructus sunt bona spūalia. s. remif
sio peccator. gratia dei. sanctitas. z huiusmo
di. Sed optimi fructus sunt fructus gloie q
antur illis qui habent deum. ideo dauid. Si
per in virtute tua: z abundantia in turri-
bus tuis. z scilicet vt simus dī obedientes.
quia dñs ēst virtus sua. Deo gratias.

¶ De eadē dominica. Ser. iij.

Enit iamus clau

riosum ex excellentia agilitatis corporis glorioſi. et ponit ad aplo. i. ad Cor. xv. Sic erit resurrectio mortuor. seminat corpus in infirmitate surget in vtute. Nota seminat. i. in sepultura. Sepelire vocat aplus seminare. qz sicut granū seminat vt faciat fructū: ita seminatur corpus vt resurgat glorioſus. Ita excellētia corpis glorioſi tāgit in themate: cū dr. Exnit ihesus. et vnde venit de paradiso terrestri. Qñ doctrina est cōis: q xps post resurrectionem stetit cū sanctis patrib⁹ in paradiso terrestri vsq; ad dieꝫ ascensionis. De hoc dicatur ratio ⁊ auctas. Nō est ista. q: fm phm locus ⁊ locatū debēt ꝓportionari. ⁊ q: xps post resurrectionē habuit corpus glorioſus ⁊ impassibile. quenies g⁹ fuit q stetit in excellēti loco hui⁹ mūdi. Igit venit ihesus. i. de paradiso terrestri ad discipulos in diebus suis. Auctas damid in ꝑsona xpi. Si sūpsero pennas meas diluculo ⁊ habitauero in extremis maris. etenim illuc manus tua deducet me: ⁊ tenebit me dextera tua. Si ascendero in celū tu illic es. si descendero ad infernū ades. Quo ibo a spū tuo ⁊ q a facie tua fugiam ⁊c. ps. cxxxviij. Verbū est xpi ad deū ꝑz de gloriosa sua resurrectiōe. Nō si sumpsero pēnas meas. Xps in sua resurrectiōe recepit duas alas. Dexteraz. i. alam sanctissimā: ⁊ sinistrā corpus glorioſus ⁊ impassibile. Ps g⁹ rōne ⁊ auctate q xps post suā resurrectionē stetit in paradiso terrestri. Jō cū dicit. Venit ihesus. ostēdit eius agilitas vigorosa: q: in puncto: hoc est in paruo ⁊ imperceptibili tpe veniebat de tāta distātia. Moraliter aūt hāc vtutē possum⁹ habe nos merito diligētie spūalis in bonis opibus. Verbi gra. Religiosus q cū diligētia seruat ea ad q tenet: hic talis merito hui⁹ vtutis ꝓcul dubio agilitatem corpis post die iudicij. Idē de ꝑlato q cū diligētia dicit officiū suū surgit ad matutinas: ⁊ cū diligētia ꝓficit ⁊ dicit missam suā: ⁊ diligēter ꝑcurat salutē aiaz ⁊c. Idē de laico q diligēt exercet officiū suū: q̄t officiū in die iudicij vt iudices: assessores: ꝑcuratores: nota vtrūq; dilatādo ōnes. nec ꝓtrahēdo suam. tales merito hui⁹ diligēter ꝓsequent excellētiaz agilitatis. Idē de aliis si diligēter sint in orando mane ⁊ sero: ⁊ cū diligentia veniunt ad missas in ēcclia. Ité ꝓficiēt. p tpe: ⁊ cōcārt cū diligētia: ⁊ dant elemosynas pauperib⁹ dāt cōgeries sibi ⁊ nō facūt ipsus expectare: meritō hui⁹ ꝑfitur excellentia agilitatis in die iudicij. Jō dicit scriptura. Cōfortamini ⁊ agite diligēter: ⁊ erit vbi vobiscū in bonis. q. Paralipo. xix. Ibidē sit timor dñi vobiscū ⁊ cuy coingnari turpitudine. Sic nec corpus glorioſum ense pōt scindi. nec aqua submergi eti am si descenderet in ꝑfundū maris. nec ignē pōt cōburi. nec etiā ignis inferni pōt sibi nocere si vult illuc intrare ad videndū dānatos: nec ignis nec demones ꝑsūt sibi nocere. vt ali quod facē tedū nec aliqua immūdicia ꝓtest coingnari. De hoc dicit sacra scriptura. Sic erit resurrectio mortuor. Seminat corpus in corruptiōe. Surget in incorruptiōe. i. ad Cor. xv. Hec excellentia oñdit ō xpo cū dicit. Stetit. Non in hoc mūdo nō stamus sed cōtinue fluim⁹. sicut aqua ꝓtinue fluit per flumē vsq; ad mare. sic nos oēs ꝓtinue vadimus in mare amore mortis. ij. Reg. xiij. Dē moriemur ⁊ q̄si aque dilabimur in terrā q nō reuertent. Corpus ḥo glorioſus fiat ꝓtinue ipassibiliter. Jdeo de corpe xpi glorioſo dicit. Stetit. Auctoritas allegouice. De stetit i synagoga deorum. i. angelor. ps. lxxxi. Moraliter ista excellētiam impassibilitat⁹ possumus nos hāe. Imeri to patientie qb aufert sentimentuz doloris ⁊ passibilitatis. Hā qui vere est patiens nō sentit iniurias sicut ipatiens qui statim ascendit ad quintā. Si occidit amic⁹ patiens dicit. Fecit deus hoc. Sicut dixit Job speculū patientie post tot iniurias sibi illatas ab inimicis. Dño dedit: dño abstulit: sicut dño placuit ita factum est. Sit nomen dñi benedictum. Job primo. Patiēs sp dicit. Deus fecit hoc ⁊ nō talis: q: solū fuit minister. Jdeo dicit scriptura sacra. Patiētia vobis necessaria est vt vo luntatē dei facientes reportetis ꝓmissiones. ad Hēb. x. Nota ꝓmissionē. i. huius excellentie impassibilitatis. Ia mala pene sūt a deo. Jdeo nō ipatiēter debemus sentire. Mala aūt culpe sunt a nobis. Per oppositū ipatiē teo qui de nihilo statim ascēdit ad quintā re surgent in iudicio. non tñ ipassibiles. sz passibiles qi totū corpus erit plenū doloꝛ⁹ a capite vsq; ad pedes. Et nihil corporis erit impassibile: quilibet corꝑ dicet. Infelix ego hō quis me liberabit de corpore mortis hui⁹. ad Ro. vij. ℣ Quarta excellentia corpis glorioſi est claritas glorioſa. Nō solū erit corp⁹ agile habile. impassibile: imo etiā erit ita clarū qb in mūdo nihil est ita clarū nec stelle nec luna nec sol. Clarū est vtrū. clarius erit alius adhuc clarior. est ignis: sed sol ē clarior. Oēs doctores dicit q̄ septies erit clarius sole corpus glorioſum. Ex hoc sequit q: si deus loco solis poneret corpus glorioſum magis mundum illumināret ℔ sol. Tñ si nos possemus videre vnū corpus glorioſum nollemus comedere nec debē ⁊c. De ista excellentia dicit scriptura sancta. Sic erit resurrectio mortuoꝝ. Seminat corp⁹ in ignobilitate. surget in gloria. i. ad Cor. xvi. De excellētia oñdit de xpi corpe glorioſo cū dr. In medio. Dicit astrologi q sol est in medio planetar. Primꝰ est luna. Secūs mercurius. Tertius venꝰ. Quartus est sol. Quintus est mars. Sextus iupiter. Septimus saturnus. Sol igitur est in medio planetarū qui illuminat oēs alios planetas. Ita ⁊ xps in medio discipulor. Jdeo cū dicitur in themate in medio notatur claritas corpozis xpi glorioſi. Est tñ in voluntate corpis xpi glorioſi. ostendere suā claritatem qñ vult alis non videt. Jdeo qñ xps apparebat apostolis non videbant suā claritatez. De ista dicit scriptura. Tunc iusti fulgebūt quasi sol in regno patris eoꝝ. Matthei. xiij. Moraliter ista excellentia claritatis habet meritū castitatis. Clara ⁊ pulchra est persona casta siue sit religiosus siue clericꝰ ⁊c. Auctas. O q̄ pulchra est casta generatio cū charitate alias claritate. Sap. iij. Nota cū charitate. qz quidā sunt casti cū timore. i. diffamationis: vt multi religiosi clerici ⁊ mulieres timore ꝓculi. sed tñ hāt desiderū. Talis castitas nihil valet. hi q̄ sunt casti amore xpi dicendo. Sicut vos bñe qui nunq̄ gustat ō illo ⁊c. amore mei. sic nec ego volo gustare amore vestri. Talis castitas dicit cū charitate esse ⁊ devotione. Per oppositū ꝑsona luxuriosa est ita vilis ⁊ reiurget in iudicio: sed ita immunda ⁊ fetida q: si modo nos videremus vnū corpus tale statim morteremur. Nota pic miraculū de malo q̄dz homine qui habebat bonā vxorē ⁊ devotā que inducebat virū suū ad ꝓfessionē: nec volebat se tenere a suis nibaldarijs. Ipsa tñ continue orabat ꝓ eo dicēs. Bñe exq̄ ego nō possum cōrigere. vos bñe faciat. ne dānetur. Accidit semel q ipse veniebat de lupanari ⁊ a deo mutata est facies eius in turpissimā figurā ⁊ horribilem intantū q: vxor: tanuis clausis ascendit ad fenestraz nolens sibi aperire ⁊ oēs de vico fugebāt eius aspectū ac si demonē viderent. Qui de hoc admirans transiuit per domus barbitonsoris ⁊ in speculo vidit suā horribilē formā ⁊ etiā terruit seipsum: qui statim iuit ad curatū vt confiteret: ⁊ curatus fugiebat. Sz ꝑcipiens ad vocē clamoris eum ee suū subditū ad confessionē eius audiuit. Et cōq; suo recuperauit priſtinaz formā. In hoc est

debatur qualē facie debēt habere dānatiniti q̄ nullo poterit sustinere cor aspectū. Jō exacte a corruptionib⁹ ꝛ a cōcubitu rē. De quib⁹ ōd. Corrupti sūt ꝛ abhoiabiles facti i rē. ps. xiij. De illis vtiq⁹ scriptū vide sancti Tho. ad longum in quarta distinctiōe. xliij.

De eadem dominica. Sermo quartus.

Stendit eis manus ꝛ latus. Jo. xx. Hoc ebū dat mihi motiuū ꝛ rōnē dūcandi de ḡdā mā valde vtili ꝛ de nota. De quo plagio xpi. Si placet deo erit mā magne ꝓlationis aiarū nostrarū. Sed p̄ salutē ego ma. Doctrina est ḡtialis ꝛ certa in sacra theologia: q̄ qñ xp̄s surrexit in die re surrectionis de morte ad vitā gloriosius in cor pore ꝛ alia: voluit resurgere cum quib⁹ plagis ho etiā retineret ꝛ retinebit eternaliter. Non tñ intelligatis vos q̄ xp̄s hz man⁹ vel pedes pforatos: nec latus perforatus sicut habuit in cruce: imo perfecte fuit curatus gloria resurrectionis ꝛ impassibilitatis. De hoc ōd in psona xpi dicit. Dñe deus clamani ad te ꝛ sanasti me. Dñe eduxisti ab inferno aiam meā sanasti me a descendētib⁹ in lacū. ps. xxix. Sz remanserūt sīḡ illaꝛ plagaꝛ sicut curato vulnere a perito medico remanet tñ signū. Sic in xp̄o post resurrectionē remanserūt sīḡ plagaꝛ nō cū aliqua deformitate seu turpitudie sed resplendētia ad instar stellaꝛ ꝛ vulnⁱ late ris ad instar medie lunē ꝛ eternus retinebit illa signa. Ergo amore vestri ḡsimi ḡre. ꝛ inuisceꝛōnes ꝓfirmata⁹ nūctatib⁹ sacre scripture veteris ꝛ noui testi. ḡre xp̄s vult signa plagarū in suo corpe glorioso retinere scilicet.

¶ Prima pp confirmationem de credentia.
¶ Scda pp demonstrationē de benuolētia.
¶ Tertia pp cōmemorationē de victoria.
¶ Quarta pp impetrationē de venia.
¶ Quinta pp manifestationem de iustitia.
¶ Sexta propter informationem de pna.

Vel sic ꝛ breuius. Propter fidei ꝓfirmatōem. Benuolētie demonstrationē. Victorie commemorationē. Venie ipetrationem. Justitie manifestationē. Pne informationes. Hic sex rōnibus voluit xp̄s resurgē cuꝫ signis quinq⁹ plagaꝝ. Et de p⁹ loquit thema dī. Ostdit eis manus ꝛ latⁱ ꝛ etiā pedes. Zu. vi. ℓ. pp ꝓfirmationē credētie discipulorꝫ icredulorꝫ. Ps. The ma. Dico q⁹ q̄ hma rō ḡre xp̄s voluit resurgere cū signis plagaꝝ fuit pp ꝓfirmationē credētie vt fides ꝛ credētia cēt ꝓfirmata i apl̄is ꝛ ꝑfter in nob. Hoc declarat sic. Inter oēs articulos fidei maioris difficultat fuit ad credēdū articulus resurrectionis q̄ alij articuli. Nō solum infideles. pagani ꝛ phi non potuerūt credere hunc articulū: imo etiam nre one nō est regressus ad habitū. ℓ. naturalē. q̄si tuꝫ vt videatur nec surdus ad audiendū nec mutus esse est mors. q̄ p ipsam quat hō nō solū vita cecitat nō est regressus ad habitū: multo minus a pura ꝓmutatione oīus sensuꝫ rē. Jō ledo iuit in grecia ad p̄dicādū in ciuitate athenlem: vbi erat tunc maximū studiū phoꝝ: q̄ patienter ꝛ cū magno silentio audiuerunt aplm q̄usq⁹ venīt ad articulū resurrectionis. tūc quidā dixerunt. Quid vult seminator verboꝝ hic dicere. Alij vero dicebāt. Hic nouoꝝ demonioꝝ videt annūciator esse. q̄ iesus ꝛ resurrectionē annūciauit eis. Act. xvij. Ali non solum phi nō poterant credere xp̄i resurrectionē: imo etiaꝫ nec apli xp̄i. Luc. xxiij. le gitur q̄ tres marie regresse a monumēto nūciauerunt aplis quō xp̄us surrexit a mortuis. Et visa sunt ante illos quasi deliramentuꝫ. Ꝺa ista ꝛ non credebant illis: intīs q̄ thomas aplūs qui nō fuit cū aliis aplis quādo eis apparuit iesus: qui dixerūt sibi apli. vidimꝰ dñm Jo. xx. Rndit Thomas. Cultus me deludere. Nisi videro in manibus eius fixurā clauoꝝ: ꝛ mittā digitū meū in locum clauoꝝ ꝛ mittā manū meam in latus eius: nō credam. Cū erat in cruce ꝛ indei sibi ꝓmittebant q̄ cōuerterentur si descēderet de cruce ꝛ nō potuit descendere: ꝛ q̄ modo surrexit nō credo Jō Mar. vl. Nouissime recūbētib⁹. xi. apparuit eis iesus ꝛ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ꝛ duritiam cordis. q̄ his qui viderāt eum surrexisse a mortuis nō crediderūt. Nota nouissime: q̄ in die ascensionis que fuit apparitio vltima exprobrauit incredulitatē eoꝝ. q̄ hmo nō crediderūt. Dicit Amb. in lu. de ḡsimibus q̄ virgo maria post ḡsimū xp̄s surrexit ꝛ sibi apparuit vocauit apl̄os ꝛ nunc. Quit eis q̄ eius filius surrexerat: ꝛ noluerunt sibi credere imo dicebant: dñā est ista cōa illi sed retro dicebāt: qui vult credē credat. Jō videtis ad ḡsimē quō multi faciūt in articulo resurrectionis. ꝛ resurrexit tertia die rē. qui re additur ℓm scripturas ꝛ nō in alijs articulis fidei. Die ḡsimi sancti p̄res ordinauerūt credo i

cclio vrcen⁹: ꝛ de alijs articulis fidei gētes crediderūt simplr eis. ḥs in artic⁹ resurrectionis addiderūt ℓm scripturas. ad maiorē ꝓfirmationē ꝛ huc modū habuerūt de biblia ab aplo paulo dicente. Tradidi vob in pmis q̄ ꝛ accepi. q̄m xp̄s mortu⁹ ē p pctis nr̄is. ℓm scripturas. ꝛ q̄ sepult⁹ ē ꝛ resurrexit tertia die ℓm scripturas. q. d. nō solū dico vob ℓm intellectū meū ꝛ credētiā meā ḥs ℓm scripturas. Et q̄ visus ē cephe. ꝛ post duodecim. Cor. xv. Deinde ergo xp̄s difficultatē credēdi hui⁹ articuli pp duritiā ꝛ mīn⁹ credētias discipuloꝝ suoꝝ voluit resurgē ꝛ retinē signa plagaꝝ. p ꝓfirmatione credētie. Jō dic Jo. q̄ apparuit eis di. Pax vobis. ꝛ ondit eis man⁹ ꝛ lat⁹. q̄ dixit. credite ego sum. deinde vocauit Thomā di. Inserte digitū tuū rē. ꝛ Thomas credēdo dixit. Dñs me⁹ ꝛ de⁹ me⁹. Nō solū hꝰ fuit ꝓfirmatio credentie Thome ꝛ aliox aplox: sed etiā p ꝑfirmatiōe nr̄a ꝛ oīus xp̄ianoꝝ. q̄ audiunt vel leguntur totā ꝓbationē. Greg. Plus nobis contulit thome incredulitas q̄ marie credulitas. vdū. n. ipse vulnera tāgit carnis: in nob vulnera sanat ifidelitatis. Ecce hma ratio. De ista auctas. Surge propera amica mea ꝛ sponsa mea. Veni columba mea in foraminibus petre in caverna macerie. Cant. q. Nota hic ecclia vel xp̄ianitas vocat a xp̄o amica sponsa ꝛ columba. Primo vocat ipsas amicas. ꝛ ḃsequi sibi ostēdit maximā amicitiā: nūq⁹ aliqo tñ fecit p vxore sua. Jō dicit. Surge amica mea. ℓ. de infidelitate ꝛ minuo credentia in quam ceciderāt. q̄ oēs pdiderāt fidē in xp̄i passiōe. Deinde vocat eā spōsam. q̄ ec ea generat xp̄s filios. Tertio vocat eā colūbā pp simplicitatē gentiū in primitiua ecclia. non faciebant rapinā rē. Dicit q̄ xp̄s ecclie. Surge rē. ℓ. soraminib⁹ petre illius. ℓ. de quo dicit apostolus Petra aūt erat xp̄s. i. ad Cor. x. In caverna macerie. Humanitas est paries siue macries. Nam sicut macries cooperit ꝛ abscōdit. sic humanitas diuinitatē cooperiebat. Latuꝫ ei⁹ dē caverna. Quia dī Jo. xix. Unus militum lancea lat⁹ ei⁹ aperuit nō dicit vulnerauit sed aperuit. Ecce hec hma rō. Aliter. Cogitate hic xp̄i benignitatē q̄ amore pauperū voluit resurgere cū signis plagarū vt citius crederēt ipsi nobis dedit exēplū habēdi pietatē ꝛ compassionē de miserabilib⁹ plontis: pupillis viduis rē. vt eis subueniam⁹. Audue ꝛ pupillo nō nocentio. Si leserit is eos vociferabunt ad me. ꝛ ego exaudiā clamoꝛē eoꝝ. ꝛ indignabit furoꝛ me⁹ rē. Exo. xxij. Scda ratio

est ꝓpter demonstrationē benuolētie. q̄nā. ℓ. habet erga nos. Hoc pōt declarari ḡdā experientia mūdana de milite diligente aliquam domicellā amore cui⁹ portat clenodiū ex auro ad ostendēdū suū amoꝛē ꝛ gloriā de ea intus q̄ si aliqo tāgit clenodiū illud sequit duellum rē. Sic miles christus philocapt⁹ est de illa domicella. ℓ. ecclesia seu xp̄ianitate. vel de natura humana. Hūc aliqo hō cū tāto ardore amauit aliquā mulierē sic christ⁹ naturā humanā. ꝓ cuius amore recepit clenodiū in ve ste humanitatis. ℓ. quinq⁹ vulnera. quasi quinq⁹ stellas que voluit retinere post resurrectiōē. Unde si aliqo interrogaret. Dñe amore cui⁹ portatis istud clenodiū. Rndet. Amore ꝓpter quē locapte mee. De hoc auctoritas. Jla. in ꝑsona christi dicit. Dirit ꝑson. ℓ reliquit me dñs ꝛ dñs oblit⁹ est mei. Rndet xp̄s. Nūqd oblisci pōt mulier infantē suū ꝛ non miser eat filio vteri sui. Et si illa oblita fuerit: ego tamē nūq⁹ oblisc⁹ tui. Ecce in manibus meis de scripsi te muri tui coraz oculis meis semper. Isa. xlix. Nota. Dirit ꝑson. ℓ. christiana eccia speculatiua in die ascensiōis dixit: dereliquit me dominꝰ ꝛ dñs oblit⁹ est mei. Cui respondit christus di. Quare dicis hoc. Nūqd oblisci pōt mulier infantē suū rē. q. d. plus deligo te. ℓ. spōsam meā q̄ mater filiuꝫ. q̄ ecce in manib⁹ meis descripsi te. ℓ. calamis clauoꝝ. Nullus sustineret amoꝛe sue dilecte q̄ nomē sue dilecte scriberet ferro ignito in carne sua. Et muri tui. ℓ. vulnera: quia sicut muris defendūtur ville ab inimicis. ℓ. demonib⁹. Nota liter sicut christ⁹ amoꝛe nostri portat diuisam. sic nos amoꝛe sui debem⁹ portare aliquā diuisam. Dic q̄ qūlibet opus penitentiale ē diuisa xp̄i. q ergo amoꝛe xp̄i teimur. ꝛ ē discedoꝛ diuisas xp̄i portat. Idē de illo q portat cilicia vel se disciplinat. Idē de hoib⁹ vel mulieribus qui amoꝛe xp̄i dimittūt vanitates ornamēto rū ꝛ vadūt biliter. Hiero. Eudentissimum signū reprobox ē supbia: ꝛ electoꝝ bilitas. Hā qō illoꝝ quisq⁹ supas se portat: sub quo rege militat declarat. ¶ Terna rō est ppē cōmemorationē victorie de bello. quod habit in die veneris scī. Unit enī q̄ tñ negocia non tradat oblioni. ideo retinuit signa plagaꝝ. Hoc pōt declarari ḡ parabolā de nobili cuitate ab inīcib⁹ obsessa crudeliter ita q̄ nulli recipebāt nisi ad mortem. Si venit q̄ nobilis: fortis miles ꝛ valēs qui ꝑ liberatione dellauit cū inimicis: ꝛ finalī habuit vi-

debatur qualē facie debēt habere dānatiōnīs q̄ nullus poterit sustinere cor aspectū. Jō cauete a corruptionib⁹ ⁊ a cōuiuiis ēt. Be quib⁹ od. Corrupti sūt ⁊ abhoiabiles facti sūt ēt. pū. xiij. De istis vonb⁹ dñi uor vide sancti Tho. ad longum in quarta distinctiōe. xlviij. ¶ De eadem dominica. Sermo quartus.

Stendit eis manus ⁊ latus. Jo. xx. Hoc ebū dat mihi motiuū ⁊ rōnē ꝑdicandi de ꝯā mā valde vtili ⁊ denota. De q̄nq̄ plagis xpi. Si placet deo erit mā magne ꝓlationis atq̄ nostrarū. Sed p⁹ saluet⁹ ego ma. Doctrina est ḡtialis ⁊ certa in sacra theologia: q̄ qñ xp̄s surrexit in die resurrectiōis de morte ad vitā gloriosius in corpore ⁊ alia: voluit resurgere cum q̄nq̄ plagis q̄ etiā retineret ⁊ retinebit eternaliter. Non tñ intelligatis vos q̄ xp̄s hz man⁹ vel pedes pforatos: nec latus perforatus sicut habuit in cruce: imo perfecte fuit curatus gloria resurrectionis ⁊ ipassibilitatis. De hoc dō in psona xp̄i dicit. Stie deus clamauī ad te ⁊ sanasti me. Stie eduxisti ab inferno aiam meā sanasti me a descendēt⁹ in lacū. pū. xxxix. Sz remanserūt sīg illaꝝ plagaꝝ sicut curato vulnere a perito medico: remanet tñ signū. Dic in xp̄o post resurrectionē remanserūt sīg plagaꝝ nō cū aliqua deformitate seu turpitudie sed resplendētia ad instar stellaꝝ ⁊ vuln⁹ lateris ad instar medie lune: ⁊ eternaꝝ retinebit ista signa. Ergo amore vestri ipius dñe. ⁊ inuenerē dōes ꝓfirmata⁹ auctatib⁹ sacre scripture veteris ⁊ noui testi. dñe xp̄e vult signa plagarū in suo corpe glorioso retinere scilicet.

℣ Prima pp confirmationem de credentia.

℣ Secūda pp demonstrationē de beninolētia.

℣ Tertia pp cōmemorationē de victoria.

℣ Quarta pp impetrationez de venia.

℣ Quinta pp manifestationem de iustitia.

℣ Sexta propter informationem de pna.

Vel sic ⁊ breuius. Propter fidei ꝓfirmatōez. Beninolētie demonstrationē. Victorie commemorationē. Venie ipetrationem. Iustitie manifestationē. Pnie informationez. Hīs sex rōnibus voluit xp̄s resurgē cū signis quinq̄ plagaꝝ. Et de p⁹ loquit thema dī. Ostidit eis manus ⁊ lat⁹ ⁊ etiā pedes. Tu. vl. ī pp confirmationē credētie discipulo⁹ ieredulos. Pro 1ª de ma. ¶ Dico p⁹ ꝓma rō qre xp̄s voluit resurgere cū signis plagaꝝ fuit pp confirmationē credētia vt fides ⁊ credētia est ꝓfirmata ī apl̄is ⁊ ꝑter in nob. Hoc declarat sic. Inter oēs articulos fidei maioris difficultat fuit ad credēdū articulus resurrectiōis ḡ alij articuli. Nō solum infideles. pagani ⁊ phi non potuerūt credere hunc articulū: imo ettam nec apl̄i. Nō qñ regula é ꝑhie: q̄ a pura priuatione nō est regressus ad habitū. l. naturalē. qñ cec⁹ nullo posse naturali pōt reduci ad habitū. Sz videat: nec surdus ad auditū: nec mut⁹ ad loquēdū. Modo maior priuatio que pōt esse est mors. qz p ipsam ꝑuat hō nō solū visū cecitat nō est regressus ad habitū: multo minus a pura priuatione oīus sensuꝝ ⁊c. Jō legitur de apl̄o paulo in actib⁹ apl̄oꝝ q̄ ꝑdicendo fuit in grecia ad ꝑtes dñi in ciuitatē athenensem: vbi erat tunc maximū studiū phōie: q̄ patienter ⁊ cū magno silentio audierunt aplm̄ quōq̄ ventū fuit ad articulū resurrectionis. tūc quidā dixerunt. Quid vult seminator verboū hic dicere. Alij vero dicebāt. Novoꝝ demonioꝝ videt annūciator esse. q: iesus ⁊ resurrectionē annūciauit eis. Act. xvij. Ubi non solum phi nō poterant credere xp̄i resurrectionē: imo etiaꝫ nec apl̄i xp̄i. Luc. xxiij. Ie gitur q̄ tres marie regresse a monūmēto nūciauerunt apl̄is quō xp̄us surrexit a mortuis. Et visa sunt ante illos quasi deliramentuz. Ymo ista ⁊ non credebant illis: intrō q̄ thomas apl̄s qui nō fuit cū aliis apl̄is quādo eis apparuit iesus: qui dixerāt sibi apl̄i. vidim⁹ dñm Jo. xx. Ridit Thomas. Multū me deludere. Nisi videro in manibus eius figurā clauoꝝ ⁊ mittā digitū meū in locum clauoꝝ ⁊ mittā manū meam in latus eius: nō credam. Qñ erat in cruce ⁊ inde fibi ꝑmittebant q̄ cōcuterentur si descēderet de cruce ⁊ nō potuit descendere: ergo modo surrexit nō credo Jō ī Mar. vl. Nouissime recūbētib⁹. xi. apparuit eis iesus ⁊ exprobrauit incredulitatē illoꝝ ⁊ duritiam cordis. qz his qui viderāt eum surrexisse a mortuis nō crediderūt. Nota nouissime: qz in die ascensionis que fuit apparitio vltima exprobrauit incredulitatē eoꝝ. qz ymo nō crediderūt. Dicit Aug. in li. de ēgritudinibus q̄ virgo maria post xp̄m surrexit ⁊ fi di apparuit vocauit apl̄os ⁊ manducauit cū eis eius filius surrexerat: et poluerunt sibi credere: imo dicendum est q̄ ista cōa fuit ⁊ vtro dicebāt: qui vult credē credat. Jō dicit Augo ad ꝑpōsitū quō multi fuerūt in articulo resurrectionis. ⁊ resurrexit tertia die ⁊c. quare ad dimitt fm scripturas ⁊ nō in alio articulo fidei. Die ꝓ⁹ sancti ꝑres ordinauerūt credēdi

cōelio nyceno: ⁊ de alijs articulis fidei gētes credebāt simplr eis. ḡs in artic⁹ resurrectiōis addiderūt fm scripturas. ad maiorē ꝓfirmationē huic modū habuerūt de biblia ab apl̄o ones: ⁊ paulo dicente. Tradidi vob in ꝓmis q̄ ⁊ accepi. q̄m xp̄s mortu⁹ é ⁊ ꝑ pctis nr̄is. ꝛ scripturas. ⁊ q̄ sepult⁹ é ⁊ resurrexit tertia die ꝛ scripturas. q. d. nō solū dico vob ꝛ intellectū meū ⁊ credētiā meā ꝛ fm scripturas. Et q̄ visus é cephe. ⁊ post b⁹ vndecī. l. Cor. xv. Scies ergo xp̄o difficultatē credēdi hui⁹ articuli pp dubitatā ⁊ min⁹ credētiaꝫ discipulorꝫ suorꝫ voluit resurgē ⁊ retinē signa plagaꝝ ꝓ ꝓfirmatione credētie. Jō dic Jo. q̄ apparuit eis dī. Pax vobis. ⁊ ostdit eis man⁹ ⁊ lat⁹. qz dixit. credite ego sum. vende vocauit Thomā dī. Infer digitū tuū ⁊c. ⁊ Thomas credēdo dixit. Dñe me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. Nō solū b⁹ fuit ꝓfirmatio credentie Thome ⁊ aliorꝫ apl̄oꝝ sed etiā ꝓ ꝓfirmatiōe nr̄a ⁊ oīuꝫ xp̄ianorꝫ. qñ audiunt vel legunt totā ꝓbationē. Greg. Plus nobis contulit thome incredulitas q̄ marie credulitas dñi. n. ipse vulnera tāgit carnis: in nob vulnera sanat ipius delitatis. Ecce ꝓma ratio. De ista auctate. Surge ꝓpera amica mea ⁊ sponsa mea. Veni columba mea in foramibus petre in cauerna macerie. Cant. ij. Nota hic ecclia in cauerna macerie. Cant. ij. Nota hic ecclia vel xp̄ianitas vocat a xp̄o amica sponsa ⁊ columba. Primo vocat ipias amicā. ⁊ ꝓ hoc sibi ostēdit maximā amicitiā: nūq̄ aliqo tñ fecit ꝓ vroze sua. Jō dicit. Surge amica mea. l. de infidelitate ⁊ minno credentia in quam ceciderāt. qz oēs ꝑdiderāt fidē in xp̄i passiōe. Deinde vocat eā ispōsam. qz ex ea generat xp̄s filios. Tertio vocat eā columbā pp simplicitatez gentiū in primitiua eccl̄ia. non faciebant rapinā ⁊c. Dicit ꝙ xp̄us eccl̄ie. Surge ⁊c. i sozaminib⁹ petre illus. l. de quo dicit apostolus Petra aūt erat xp̄s. i. ad Cor. x. In cauerna macerie. Dūanitas est partes siue macerie. Nam sicut macerie cooperiēt ⁊ abscōdit. sic dūanitas dīminitatē cooperiebat. Latus ei⁹ de cauerna. Quia dī Jo. xix. Unus militum lancea lat⁹ ei⁹ aperuit nō dicit vulnerauit sed aperuit. Ecce hec ꝓma rō. Modo aliter. Cogitate hic xp̄i benignitatē q̄ amore pauperū voluit reliquere cū signis plagarū vt cūiuscūq̄ deret⁹ ipm nobis dedit ex ꝑfidē habēdi pietatē ⁊ deuocionē de miserabilib⁹ ꝓfonis: pupillis viduis ⁊c. et eis subueniam⁹. Eidē ⁊ pupillo nō nocebitis. Si leseritis eos vociferabunt ad me. ⁊ ego exaudis clamorē eorum. ⁊ indignabit furor meus ⁊c. Exo. xxij. ¶ Scda ratio est ꝑpter demonstrationē beninolētie. qui. l. habet erga nos. Hoc pōt declarari q̄dā experientia mūdana de milite diligente aliquam domicellā amore cui⁹ portat clenodiū ex auro ad ondendū suū amorē ⁊ gloriat de ea inuiū ⁊ cū. Sic miles christus philocapt⁹ est de illa domicella. Ecclesia seu xp̄ianitate. vel de natura humana. Hūc aliqo hō cū tāto ardore amauit aliquā mulierē sic christ⁹ naturā humanā. ꝑ cuius amore recepit clenodiū in veste humanitatis. ſ. q̄nq̄ vulnera. quasi quinq̄ stellas que voluit retinere post resurrectiōez. Unde si aliqo interrogaret. Dñe amore cui⁹ portatis istud clenodiū. Rndet. Amore phi locapte mee. De hoc auctoritas. Isa. in ploca christi dicit. Dixit ſyon. ō reliquit me dñs ⁊ dñs oblit⁹ est mei. Rndet xp̄s. Nūqd obliuisci pōt mulier infantē suū ⁊c. q. d. plus diligo te. ſ. ſpōsam meā q̄ mater filiū. qz ecce in manib⁹ meis descripsi te. ſ. calamis clauoꝝ. Nullus sustineret amore sue dilecte q̄ nomē sue dilecte scriberet ferro ignito in carne sua. Et muri tui. ſ. vulnera: quia sicut muris defenduntur ville ad inimicos: sic nos cruce christi defendimur ad inimicos. ſ. demonib⁹. Nota liter sicut christ⁹ amore nostri portat diuitiaz. sic nos amore sui debem⁹ portare aliquā diuitiam. Dic q̄ gōlibet opus penitentiale é diuitia xp̄i. q. ergo amore xp̄i teneat. ⁊ ē discolor⁹ diuitiaz xp̄i portat. Jdē de illo q̄ portat cilicium vel ſ disciplinat. Jdē de hoīb⁹ vel mulierib⁹ qui amore xp̄i dimittūt vanitates ornamēto rū ⁊ vadūt hūiliter. Diego. Euidentissimum signū reprobor⁹ ē superbia: ⁊ electoꝝ hūilitas. Hā qñ illoꝝ quisq̄ supra se portat: sub quo rege militat declarat. ¶ Tertia rō est ꝑ eō rege militat declarat. ¶ Tertia rō est ꝑ eō memorationē victorie de bello. quod habit in die veneris sce. Dult enī q̄ tñ negocīū non tradat oblionī. ideo retinuit signa plagaꝝ. Hoc pōt declarari ꝑ parabolā de nobili ciuitate ab infidelib⁹ inimicis obsessa crudeliter ita q̄ nullū recipiebāt nūl ad mortem. Sz venit nobilis: fortis miles ⁊ valēs qui ꝑ libera-

ctoui. Sed fuit in plio graviter vulneratus. Rex aũt ciuitat' habuit ptissimũ medicũ qui poterat ipsũ totaliter curare ne i eo apparerẽt signa plagarũ. ꝟ milco noluit imo voluit q̃ taliter curarẽt q̃ remanerẽt sig̃ plagarũ ad commemoratione victorie. Hec mag̃ r nobilis ciuitas ẽ mã bdana. q̃ fuit ab illo magno ꝓncipe lucifero obiecta vltra quos milia annoꝝ. l. ab ada vsq; ad xpm. intũ q̃ neminẽ recipiebat captiuũ. sed occidebant ad mortẽ in ifernũ. Quia ẽ hõ q̃ viuit r ñ videbit mõtẽ: seruat aias suas de manu inferi nec poterãt hẽ remedui. Dz venit ille nobilis miles filius ẽgimo marie armat' bdanitate: vt posset recipe ict': qz in sua dignitate nõ poterat patr̃ in die veneris scẽ ire ait patr̃ plus ꝟ lucifer. r finalr libauit ciuitatẽ: ꝟ fuit g̃ vulnerat' p totũ corpus. Rex aũt. l. de' pt poterat ipsũ talr curare q̃ nullũ signũ remaneret in tho corpe: ꝟ xpo vo luit retinẽ signa q̃ plagarũ ꝓncipaliũ in signũ r cõmemoratões victorie. De ꝟ auctas r ꝓphetia Isa. lxiij. in p' angelo' dr. Quis ẽ iste q̃ venit de edõ: tinctis vestib' de bosra: iste formosus in stola sua: gdiẽs in multitudie ẽtutis sue. Ego q̃ loquor iustitiaz: r ꝓpugnator sum ad salvandũ. Quare g' rẽ. In die alcẽ sionis q̃ xpc ascendit angelꝰ q̃ erãt in celo videntes sig̃ plagarũ in xpo gredebãt. Quis ẽ iste q̃ venit de edom. Nõ gredebãt h' angeli ex dubitatõe: sz admiratõe tm̃ vestib' suis bdanitat' ꝟ bosra. i. tribulatõe. Rñdet xpc ego q̃ loquor iustitiaz: q̃ cũ posset liberare ciuitatẽ bdanr nature ꝓ potẽtiã r violẽtiã noluit nisi ꝓ iustitiã liberare eã. Ecce secũda rõ. Bosra liter dicit Aug. qz sicut xpo retinuit signa plagarũ in cõmemoratione victorie: sic r in die iudicij oẽs martyres resurgẽt cũ signis plagarũ r doloꝝ in sig̃m cõmemoratiõis r gliẽ ip'or. Dicit n. san. Aug. xxij. de ciui. dei. vt doc. sanc. dicit. iij. pte. q. liij. ar. vij. q̃ sortassis i illo regno in corpib' martyrũ videbim' vulnera cicatrices q̃ ꝓ xpi noie ꝓtulerãt. Nõ. n. de sommitate in eis: ꝟ dignitate erit r ejdaz ẽlitas in corpe: nõ corpis ꝟ vtutũ fulgebit pulchritudo. Gerbigfa de bõ. Tho. cãtuariẽsi q̃ cã ꝓte fuit vulnerat' in die iudicij resurgẽt cũ illo signo ꝑdi rutilãti r plucido i capite: cuita q̃ oẽs cognoscẽt signũ martyrij in cõmẽoratione sua. Idẽ de bõ petro martyre. Idẽ de bõ paulo r dionysio. q̃ fuerũt decapitati pp xpm. Idẽ de vi q̃ feeerũt pnãs appebit velti gia eiusdẽ disciplinaz rẽ. Auctor. Sep mortificatione ielu xpi in corpe vte circũferẽte: vt

r vita ielu ꝟ corpib' vẽis manifestẽt. ꝟ. ad Corinth. r ad Gal. vi. De cetero nemo mihi molestus sit. Ego. n. stigmata dñi nr̃i ielu xpi i corpore meo porto. Secretus q̃ aliq̃s vult facẽ pnias nõ stati reput dctõe: ꝟ q̃ facit pnias portabit splẽdore glie. Quarta rõ ẽ ꝓ ipetratione vente seu miẽ ꝓ nob apõ patrẽ supplicãdo in dñõ hõe: q̃ in dñõ do nõ ꝟuent sibi supplicare: q̃ supplicatio fit maioꝝ r xpo in dñõ de' ẽ eq̃lis pr̃i r ꝓfectõis: ꝟ in dñõ hõ supplicat pr̃i r orat ꝓ nob. r dñi expedit nob: q̃ alꝰ iã fuissem' ꝓpter ꝓpria ẽlectõa. Xpc ielus q̃ mortꝰ ẽ timo q̃ r resurrexit: q̃ ad dexterã dei. q̃ etiã interpellat ꝓ nob. ad Ro. viij. Ad declarãdũ modũ dr̃i' interpellatiõis notani historiã quã recitat Josephꝰ de ãtiq̃te pse de rodis alcoloniter: q̃ occidit inocẽtes: q̃ ꝓ ipatores fuit vulnerat' i multꝫ plijs. Qui fuit ab iudeis accusat' apõ ipatorẽ de ꝓditiõe. Et cũ tat' ab ipatore cõparuit r rñdit. nõ ẽbo ꝟ ista cto: q̃ nudat' osẽdit vulnera ipatori di. Nõ ſt ista sig̃ ꝓditiõis: ꝟ fidelitat'. Tũc amplexat' ẽ eũ ipator r osculat'. Sic miles xpc ꝓ honore dei pr̃is bellauit. Et in domo xpi. l. eccia r in gẽe suo. l. bdano. fuit mlta mala r ꝓditões ꝟ deũ pfes: recurrẽdo a dnoo inimicos dei rẽ. Et clamores ꝺrimõie r accusatões veniũt ꝺ tidie coras deo pẽ. q̃ dicit filio. Fili in domo vra sustinet vos ꝓditões ꝟ me rẽ. Xpc rñdit pr̃i osẽdẽdo vulnera di. Et ẽre recepi ego ista vulnera. Filiq̃d vr excitet eos ad pnias. Et do pr̃ ꝟ sciat ipsi iterrogat. Quid ſi ille plage in medio manuũ tuarum. Rñdet xpc. Hec plagatus sum. l. ꝓ honore vestrorum domo eorũ diligebãt me Zach. xiij. Nota i domo eor. l. pr̃iarcharũ r ꝓphar q̃ dilexerãt xpm: ꝟ eor filij fuerũt mali: r ipsi odio habuerũt r ipsiꝰ vulnerauerũt. Ecce ẽrta rõ. Modaliꝫ pz quõ secure possim' osẽdẽ si volum' corrigi ꝺ peccatio q̃ ꝺ' peet nobis: q̃ talẽ aduocatuꝫ ibi habem'. Tñ si miles i ẽra regis hẽt aduocatũ eloquẽtẽ: sapiẽtẽ r a rege valde dilectum. posset secur' eẽ ꝺ' gra regis. Tal aduocat' est xpc in curia dei. Dicit ẽ. n. q̃ defendit se in pctis vl ꝺspat r nõ corrigit sc. Jõ. i. Jo. ij. Filioli mei h' scribo vob vt nõ peccet. Et ꝟ si q̃ peccauerit. aduocatũ hẽm' apud patrẽ ielum xpm. r ipe ẽ ꝓpiatio ꝓ pctis nr̃is. Quarta rõ ẽ ꝓp manifestationẽ iustitie. Ecce ista die iudicij delecẽdet r stabit in acie vbo gratꝰ i circuitu ei' Dicit chrysto. sup. Mat. xxiij. q̃ tũc xpc osẽdet signa plagarũ. Ecce quid ego feci ꝓ vob vt vos redum

tiã apirẽ. Ecce manifestatio iustitie. Quid fecistio vos ꝓ me. Rñdict' erit ille q̃ potuerit osẽdere aliq̃s op' notabile secũdꝫ xpm. Verbi gra. Dicet illa die duoti religiosi. Bñe ñ feci tñ ꝓ vob ꝙ vos fecistio ꝓ me: ꝟ amore vestri renũciant libero arbitrio cui nãlr ielmabar ꝓ votũ obedietie. Jtẽ dimisi nimitas tpaleo ꝓ votũ paup'tat'. Jdẽ ô bõio clericio r laycio dicẽdũ'. Bñe vos amore mei fuistio plagat' i capite. r ego amore vr̃i amisi pulchritudinẽ deturpatã rẽ. amore vr̃i amisi pulchritudinẽ faciei. l. ciuitãdo rẽ. Jtẽ vos amore mei excẽdistio man' r crucẽ r ego amore vr̃i extẽdi man' r verterã bãdo clemosynã: r finistrã facẽdo restitutiões. Jtẽ bñstio lat' aptũ r ego remisi de corde inimicis. Jtẽs bñstio pedes clauatos: r ego abstinui a malis passib'. Tũc dicet xpc. Exq̃ fuistio mihi ſsles ſ dolorib' erũtis mihi ſsles i gẽa. Venite bñdi. pa. mei rẽ. Mat. xxv. deinũ dicz xpc bis q̃ erũt a finistris. Ecce q̃d feci ꝙ vob osẽdẽdo sig̃ plagarũ q̃ fecistio ꝓ me. Et tũc xpc dicet. Ecce fuistinui ꝓ vobis dolores i capite. r vos bñstis caput plenũ vitatib': pẽpis: fugdra rẽ. Ego habui man' ꝓfanatas: r vos fecistis rapinã. idẽ ô alijs rẽ. Jtẽ Jte maledicti rẽ. Discedite a me maled. i ignat. xxv. De h' ꝓphia. Aspiciẽt ad me quẽ ꝓfixerũt: r plãgẽt cũ plãctu q̃si sup vnigenitũ: r dolebũt sup eũ sic dolẽti sup vnigenitũ: r dolebũt sup eũ sic doleri solet i morte ꝓmogeniti. In illa die magn' erit plãct' i hierlim: q̃ ibi erit iudiciũ: sic plãct' adremõ i capite magedõ. Zach. xij. Secta rõ ẽ ꝓp informatiões siue ꝓtinuatiõẽ pnie. Dño ielus i tpe pnie. l. die veneris scã recepit quos plagas ꝓncipales: r p' resurrectiõez i tpe paschali ipas voluit retinẽ. ꝟ ita magnas sic q̃s ipas recepit: sic nos in tpe pnie. l. i. xl. recipim' q̃s plagas in gb' affixit tota pnia. Et mõ tpe carnali r paschali debem' eas retinẽre: ñ ita magꝺ r fortes. Ꝺ pla gas fuit ꝓtritio dolorꝺ ꝺ petis cõfessionis: ꝺ tanto xpian' eo i. xl. doluisti ꝺ petis: ꝺ ista plagas ꝺz nũc remanẽ signa. l. ꝓpositũ rededidi ad pctã: ſ multi q̃ credũt q̃ ſoli i xl. debẽt facere pnias rẽ. imo oi tpe nẽcium ẽ eas facere. Jõ tpe dicit. Facite r iã apli' noli peccare. Jõ. v. Scda plaga fuit ꝓfessio pudoroſa de peccatis q̃ dolorosũ ẽ eapꝫ diffamari. Dei' signũ dñi signũ ꝙ die dñica ſt i pfessione mlta. Tertia plaga fuit ꝓfessio signũ ẽ illi' plagẽ. l. pfessionis i sacramẽto. Ꝺ hẽ ꝺz ad minimus ꝙlibet. Hẽ facere ꝺo ꝺz cẽ cõfessiõ sacrãdi ſi

montalr cõmisit rẽ. Jõ ꝺ. pã. xcix. Ꝓpter eꝰ r oues pascue eꝰ itroire portẽ i pfet. Si pla ga ẽ afflictio dolorosa. l. curanare. ſi cẽsẽt curanes plaga ẽ dolorosa ſi placet rẽ. Signũ retẽtiõis hui' plage ẽ tẽpãtia i cibo r potu. itẽ vt ieiuni veniat ad multã die dñicaz ꝺz leoꝝ cuz rege vl papa ñ dibit añ rẽ. r tal pẽ dicẽ. Dirigat vr̃ papa ñ dibit añ rẽ. r tal pẽ dicẽ. Dirigat vr̃e oõs mea: ſic ſicẽ. i. cõpe. two. pã. ccl. Quarta plaga ẽ restitutio copiosa signũ retẽdi hui' ẽ ꝺ' ceſo ñ facẽ vlarã nec simoniã: nec rapinã: nec furtũ: nec retinẽ mercedẽ eis ꝺbitã: nec rẽ inẽtã: nec deciã: nec ꝑmitialẽ: nec bõa eccliẽ: nec hospitaliũ: nec ẽductoꝝ. inẽ illud apli. Cui furabat iã ñ furet: magis ãt laboret opãdo mãib' suis qõ bonũ ẽ rẽ. ad Ephe. iiij. Quinta plaga ẽ remissio iniuriosa. l. remittẽ iniurias. Ista ẽ plaga lateris q̃ respicit cor: r dolorosa plaga ẽ. Signũ retinẽdi hui' ẽ nr̃ de ceſo portem' odiũ: rancosẽ rẽ. ꝟ pacẽ r amorẽ r vnitatẽ r ꝓcordiã. Jn ꝺ'n. cognoscẽt oẽs q̃ mei ẽt discipli si dilectiões ꝺberitis adiuuẽ. Jo. xiij. Idẽ hec mãdo vob vt ꝺligatis iuicẽ ſic videxi vos. Jo. xv. De his signis dicẽ. Berñ. Data ſt q̃dã signa r ſdicia mãifesta ſolẽt vt ſdubitabile ſit cũ ẽ ô nr̃ero electoꝝ ñ q̃ hec signa ꝓmãcrit. Nõ hãc mãz ꝺ cicatricib' r rõnes ꝓ qõ cicatrices suauit xpc i cinũ i eo ꝓmãsurae. Qõ vt Beda sup. Lu. dicit nõ ex ꝺpotẽtia curãdi suauitãti vt ꝺpetuã victorie sue circũsert triũphã. Tũs beatus Tho. iij. q. liij. arti. viij. per totũ.

¶ De eadem dominica. Sermo quintus.

Oli ẽs credul' ꝟ fidel. Jo. xx.

Sermo ix ẽnt de tẽdẽmẽto dẽe vte. l. de fide catholica. Sz ꝓ salute ẽgo Maria. Ꝺo cui' declaratiõe r mãe itro ductiõe scẽdũ q doctrina eius ẽ certa r ẽa ifacra theologia q̃s pu'mãdi ſp fuit necẽsaria ad salvatiões fidẽ die ꝺ deo sine q̃ nulli' ꝓterit ꝟ hãc graz: fidẽ nec i alio mãdo gfaz: ꝟ diuersimode. q̃ ꝑ tpe legis nãc sufficit fides explicita: q̃ poterat ꝺri i ſtellectu nãli sine ludus. l. credere pr̃ vnũ deũ: q̃ ſtellectu nãli pẽt cognosci sic cognoscit potẽtia dei i edificio magne domus. Scdo ipse ẽ de' ſuli' retribuẽs rẽ. ꝺi duo articuli fuerũt ꝑ necẽsarij ad credẽdũ. Auctoritas. Sine fide ipossibile ẽ placere deo. Credere. n. opꝫ accedẽtẽ ad deũ: q̃ ẽ: r inq̃rẽtib' se remũerato: ſt. ad Heb. xi. q̃s ſuli' ꝺbz do nis fuitoꝝ retribuit ꝺbz r malis ꝺat puni tionẽ. Tpe ãt legis mors ꝺbuerãt hẽ manrẽ fidẽ explicitã trũ articlorꝫ. ſ. ꝺlectoꝝ ꝺ

q̄ de⁹ est ⁊ q̄ remiserator. Tertio credē q̄ de⁹ dedit mittē filiū saluator ē mūdo: q̄ fuit clare revelatū in lege scripte De d dō. q̄ annūciabūt iustū iacobmulti. ⁊ iudi. sua ista pl'a. cxlvij. Jō ebd iuā. Lillū de q̄ Jo. i. Ju pn⁹ erat ver. ⁊c. Et ebd caro scili est. Filia secreta fidei nō tenēdā scire nili magni lr̄atiq̄ mō tpe legis gr̄e tenemur credē plura. l. xij. articulos fidei: tas publicatos ⁊ declaratos in ecclia dei. Jō athanasi⁹ q̄cūq; vult salu⁹ ē añ oia op⁹ ē vt teneat catholicā fidē. Quā nili q̄q; integrā inviolatāq; suauent salu⁹ ē nō potest. ⁊ quo fidco est ira nēcaria ad saluationē: iō dic tbe. cuiusdā xpiano. Voli ē icredul⁹ ⁊ fidelis. ps tbe. Fidei catholica ē a nob credēda tripli. l. P Simplr sine dispatatōe. P Plenarie sine diminutōe. P Firmē sine dubitatōe. Et p q̄li det dic tbe. noli ē lere. ⁊c. ¶ De p⁹ q̄ debem⁹ credē fidē catholicā simplr sine disputatō ne vl dictōs: credē simplr ē q̄i bō credit alicui simplicī dō sine iuramēto ⁊ sine testibus de re mirabilium q̄ sibi fit magn⁹ bonor. Il dic bonor ē debem⁹ nos sacē dño nr̄o iesu xpo credēdo simplr suo simplici vbo sine pbatiōe iuramēto demōstratōe ⁊ testiō⁹ q̄ falli ⁊ pt nec fallē nec mendacij dicē. tal simplex credēsia ē multi⁹ meritoria ⁊ nēcaria. rōq; ostas fidei seu virtutes fidei sūt altissime ⁊ trāscēdētes in tm q̄ intellectu nāli nō posit zphendi. iō os credere simplr sine disputatōe. Stult⁹ est cec⁹ si vellet disputar de colorib⁹ q̄o nāl⁹ viditas os eū credē q̄s dō sibi. Sic nos ceci sum⁹ in h q̄ nāl⁹ vidim⁹ virtutes fidei iō nō os disputare ⁊ credē dño iesu xpo. Dicit nāq. ij. Dei. 2a. pos. Sic ē bs ocul⁹ noctue ad lumē solisita se bz intellect⁹ nr̄ ad manifestissima nāe. Nō aūt oculi⁹ noctue nō posset clare lumen solē si est defect⁹ solis ⁊ noctue. Sic virtutes fidei clarissime sūt ⁊ sūs ex defectu intellect⁹ nri cōprehēdi nō possūt. Jō dic scriptura. Qui zelatis in dño intelligēt virtutē. ⁊ fideles i dilectōe acgelecēt illi. Sap. iij. Nota. q̄ fidunt in dño. l. q̄ nō pt mēturi nec fallē i dilectōe acgelecēt illi. nō dic in disputatōe q̄si cū aligo vult secū disputare i fide dyabol⁹ facit sibi argumētum. ⁊ tūc nō scit rīdere ⁊ iō cadet in errorē. Sicut cadūt multi die⁹. Quō chyllus potest cē in tm⁹ parua hostia. ⁊ quō stat nung̃ frangi in fractiōe hostie. Cogitate q̄ oēs virtutes fidei tā sūt disputate: ergo os credē cū dic aplo ad Cor. q disputabant de fide timeo ne sicut Serpēs Eua seduxit astucia sua: ita corrūpant sensus vr̄i ⁊ excidat a simplicitate fidei que ē in xpo. ij. ad Cor. xi. Dic pictice quō Eua disputādo cū dyabolo dic dyabol⁹. Cur precepit vob de⁹ vt nō comederet ex ol ligno paradisi. Gen. iij. Ecce ptia q̄ mūdi. Et p hāc eccidit in dubitatiōē dr. Nē forte moriamur. cuj rī de⁹ fine dubio ottrāj monuit. Rīdit dyabolus nequaq̄ morieni. Scit enī de⁹ q̄ in q̄n q̄ die comederitis ex eo aperient oculi vr̄i ⁊c. Eua debuit rīdere dyabolo. O pdītor tua cia mihi q̄one de voluntate dei: recedeas ⁊c. ⁊ nō fuisset victa. Sic debet rīdere q̄nūb⁹ q̄ vob facit dyabol⁹ de fide loq̄ndo imaginationi vr̄e. ⁊ nō disputare ⁊ dicē. Credo. ecce ⁊re dic aplo. Timeo ⁊c. Horatij. Et disputatiōe fidei tūt in mūdo multi increduli. Herbigā. P dño vsurarij dicentes q̄re de pecunia mea q̄d ille tenet cū qua lucrat ⁊ facit sibi cōmodū nō potero recipe lucrū. Ecce error⁹ ⁊tra fidē: q̄ recipe aliq̄d ex mutuo vsura ē. Vñ si p mutuo mille florenos recipit obolū: vsura ē. Et q̄i dr de mea pecunia ⁊c. Error ē. P pecunia nō est vsa ⁊ dei. qui est dño. Et dño nō tenet dare cōputū nec rōnē. ⁊ vos habet dare rōnē de olib⁹ et obolis q̄liter acquisiuistis cu stodiuistis ⁊ expēdistis: q̄ vsl est terra ⁊ plenitudo ei⁹. Diuites eni solū sūt dispēsatores. Sic nos existimet hō vt ministros xpi ⁊ dispēsatores. i. ad Cor. iiij. Jō tenent dispēsare iuxta volūtatē dñi. et alibi ipse ait oēdit regula iuxta volūtatē dei. Nō fenerabis ffr tuo ad vsurā nec pecuniā: nec fruges nec quālibet alias ⁊ credē q̄s dō sibi. Sic nos ceci sum⁹ in h q̄ nāl⁹ vidim⁹ virtutes fidei iō os disputare ⁊ credē dño iesu xpo. Dicit nāq. ij. Dei. 2a. pos. Sic ē bs ocul⁹ noctue ad lumē solisita se bz intellect⁹ nr̄ ad manifestissima nāe. Nō aūt oculi⁹ noctue nō posset clare lumen solē si est defect⁹ solis ⁊ noctue. Sic virtutes fidei clarissime sūt ⁊ sūs ex defectu intellect⁹ nri cōprehēdi nō possūt. Jō dic scriptura. Qui zelatis in dño intelligēt virtutē. ⁊ fideles i dilectōe acgelecēt illi. Sap. iij. Nota. q̄ fidunt in dño. l. q̄ nō pt mēturi nec fallē i dilectōe acgelecēt illi. nō dic in disputatōe q̄si cū aligo vult secū disputare i fide dyabol⁹ facit sibi argumētum. ⁊ tūc nō scit rīdere ⁊ iō cadet in errorē. Sicut cadūt multi die⁹. Quō chyllus potest cē in tm⁹ parua hostia. ⁊ quō stat nung̃ frangi in fractiōe hostie. Cogitate q̄ oēs virtutes fidei tā sūt disputate: ergo os credē cū dic aplo ad Cor. q disputabant de fide timeo ne sicut Serpēs Eua seduxit astucia sua: ita corrūpant sensus vr̄i ⁊ excidat a simplicitate fidei que ē

sentandā. ⁊ sunt libri Lxxo⁹ ⁊c. Nota q̄ sm sctū Tho. in. iij. scrip. dis. xxv. q. j. arti. ij. q. ij. ad tertiū. ⁊ 2ª 2æ. q. xciij. arti. ij. ad vltimū. Triplici de causa imagines xpi ⁊ sctō⁹ fiunt in ecclia. Vñ sic eēt error ⁊ pueri⁹ammouē imagines spectio. In veteri enī lege precepit de⁹ ne fierēt imagines. i. ad adorādū. Nō facies tibi sculptile ⁊c. Exo. xx. Primo⁹ hō qui in tēplo nouo fuerit imaginē fuit xpus. Dic hystoria quō misit imaginē suas regi Abagaro. vt dicit sctus Tho. iij. scrip. di. xi. q. i. ar. ij. q. ij. ad tertiū. ¶ Deo sctō q̄ debem⁹ credē fidē catholicā plena rie sine diminutiōe. Unde cōcilo est dri Tho. doctoris in 2ª 2æ. q. v. arti. iij. q⁹ si aligs credit oēs articulos fidei pter vnū. dicit q̄ de nullo articulo hz fidē: sed solus opinionē. Nō. q̄si oēs articuli fidei hāt vnū fūdamētū. i. bitatē diuinā infallibilē. Qui ergo nō credit vnū articulū fidei nō credit fundamētū. iō de nullo hz fidē. Nota sūt multi modi de domo. xij. cameraz fundata sup columnā vnā: q̄ deficiēte columna fundamēti nō solū caditur oēs cadūt. Sic de fundamēto fidei. De q̄ apl⁹. Fundamētū aliud nemo pōt ponē ⁊c. i. ad Cho. iij. Jō credē sine diminutiōe debem⁹. ⁊ charitas credit. i. ad Cor. xiij. Credēdi sunt magni articuli sicut parui ⁊ econuerso. Vñ xpo. Qui fidelis ē in mīmo ⁊ in maiori fidelis est. Et q̄ in mīmo iniq⁹ est. in maiori iniq⁹ est. Luc. xvi. Ideo ad mel⁹ seruandū hāc fidelitatē fidei est cōsilium eccle. i. dicē quolibz die mane ⁊ sero Credo. ad instar milit q̄ fecit homagium regi. ad Ro. x. Si crediderīs in corde tuo dñm nr̄m iesū xpm. q̄ de⁹ illū suscitauit a mortuis salu⁹ eris ⁊c. Nō ire os vt oue dicaf. q̄ also sic lucerna in laterna extīguit nisi spiret ⁊c. Sic fides in corde ē vt lucerna accensa in laterna. Luc. xij. Sint lumbi vri. ps. cxviij. Oculi tui sint in lucernis meis. l. credētia fidei. dic de me⁹ illumina tenebras meas. i. ne cadā in errores ⁊tra fidē. Jō nisi spiret per soraīē onē extinguit paulatī. Jō aplo. Eo metipso tē ⁊tate si ēstis i fide. ipsi vos pbate. ij. ad Cor. xiij. Probat fides in oe pfitēdo. sicut firma tur⁹ in corde credēdo. Sicut traba quāto solidius pungit: tāto magis in ira firmat. Isto mō Deus fuit pbat fides in oe articulos fidei [illegible] ⁊ pbat. Luce. p⁹. cxv. Credidi [illegible] locut⁹ sū. i. oe. Et quō Rīdit [illegible] sūt nimis. Qui h⁹ pfitēdi ser [illegible] saluabit ⁊tate fidei. que nō [illegible] mon sine vera pnia ⁊ cōtritōe. [illegible] nolle ⁊ seruire dulia. ¶ Dico tertio q̄ debem⁹ credē fidē catholicā firmā sine dubitatiōe. Vñ cū maiori certitudine credēdi sūt articuli fidei q̄ illa que videt⁹ oculi⁹ ppijs. Nō. q̄ sensus pōt leui⁹ decipi ex aliq̄ defectu vel dispositiōe obiecti vl subiecti sine medio. vt p⁹ de sensu visus in cōib⁹ ⁊ de gustu in infirmis. Jō aplo. Postulet i fide nihil hesitās. Qui eni hesitat filio est fluctui maris q̄ a vēto mouet ⁊ circūfert. Jac. i. Sic. n. vnda maris agitat vētis hinc inde sic fidelis plona q̄ dubitat in fide agitat hinc inde ar gumētis ⁊ rōnib⁹. ⁊ nihil pōt obtinē a deo. Sec⁹ in fidei in nullo dubitāte. iō Apoc. ij. Esto fidelis vsq; ad mortē. ⁊ dabo tibi coronā vite. Nota q̄ tā fortiter ⁊ fideliter tenēda fides catholica q̄ cū⁹ deberet hō amittē bona tpalia mittias ⁊c. ⁊ famā et ⁊ vitā q̄ fidē. vsq; ad mortē. Cinclusum. Et q̄ hō cōsequit ex hac. dic xpo Apoc. ij. Dabo tibi cōronā vite. De q̄ corona hī Apo. iij. Signū magnū appuit in celo. Mulier amicta sole. ⁊ luna sub pedib⁹ ei⁹. ⁊ in capite ei⁹ corona stellar duodecim. Hec auctas intelligit ad ifam de eccla. Allegorice de virgine maria. Tropologice de alia beata. Et sm hūc ītellectū mō loquor. Hec mulier est clubs alia deo fidelis ⁊ denota. amicta sole. i. xpo. Amicta de Eccl. Sol iusticie xpus de⁹ noster. Indutus eni per verā fidē ⁊ credentiā. Et luna. i. ecclia phie. sub pedib⁹ ei⁹ quia qui sm principia ⁊ regulas phie se vellet gubernare in his que fidei sunt iniquitatis suppositis multiplicatis ⁊ exmultiplicatis suppositis multiplicauit ⁊ exmultiplicatis suppositis multiplicauit ⁊ exmultiplicatis suppositis multiplicauit

ent in curia regis ly oco sint domestici: tamē magna dria erit iter milites r scutiferos rc. Sic oco xpiani sūt domestici regis ipi' xpi: tā nobiliores sūt firmatiq; sūt milites q dicere possūt. arma militie nře nō sūt carnalia. Quilibz nřm magis vellet q fili' fia' esset miles in curia regis q scutifer tñ. Idē de curia regis xpi. Ergo labora sicut bon' miles xpi. ij. ad Thy. ij. ¶ Tertiū signū est de ꝓfidētia spirituali. Hoc signū dat pdūs in sacro ordinis qū ordinant a sacerdotū. qō signū dr esse caracter ībelebil. Tā magna ꝓfidētia est remittere pcā. Quis pōt remittē pcā nisi sol' de'. Hoc posse cōmisit de' sacerdotib'. Itē posse apire celū in ꝓfectiōe. Quis enī fidelū dubitā hr posset in ipsa imolatiōne hosta ad sacerdotis vocē celos aperiri. r in illo ihesu xpi mysterio angelor choros adesse. ac ima summis sociari. vt dicē Greg. in. iij. dyalogorū. de sc. dis. ij. qo. Angeli aūt dicē possūt cātando. Panis angelicus fit panis hoiūs. dat panis celicus figuris terminū. O res mirabilio mā ducat dūs seru' paup r humilis. Se isto sig' dicit scriptura. Dicit alter angeli ascendētē ab ortu solis habēt signū dei viui. Apoc. vij. Nota q alter angel' dī sacerdos. qz is nō sit angel' in nā vel ꝑsona. dr tñ cē angel' ꝓ similitudine. vt bon' ꝓdicator: dr alter dīc' ꝓ similitudine. Dic qđo dr tenē vitā angelicā rē. Ideo. Exo. xx. Sacerdotes q accedūt ad dūm sctificenk ne peuitat eos. Dic qđ sūt boni sacerdotes qđo ab angelis cōmendant. qđ vo sūt mali detestant. Ecce Te dicit. Dicit alter angelus de sacerdote. Malach. ij. Labia sacerdotis custodiūt sciaz: r legē regrēt de ore ei' qz angel' dñi exercituū est. Nō ascendētē ab ortū solis: qz missa nō est celebranda ante ortū solis. i. lucis. nisi de spāli inia pape. Unde dicit sctus Tho. iij. pte. q. lxxxiij. ar. ij. ad ꝟtum r. iij. scrip. dī. xiij. q. i. ar. ij. q. iij. q missa pōt vici qñ incipit appere aurora. nō aūt de nocte nisi in natiuitate xpi. r in vigilia pasche. hic enim ex digna celebratiōe misse sacerdos accēdit in scala gre plusq ex aliq alio opere.

Per op'm mali sacerdotes ex illo descendūt vsq ad profundū inferni. Ds. ps. cvi. Ascēdūt vsq ad celos. r boni. descēdunt vsq ad abyssos. i. mali ꝓfū. ala corū in malio tabescebat. Nota habuerūt signū dei viui. i. ꝓfidentie spiritualis tm ꝓfidētie sacerdotal. Hoc signū habuit sctus Tho. nō tñ ꝓfidētie sacerdotal. Hoc signū habuit sctus Tho. iij. dist. xiij. q. i. ar. iij. r. iij. parte. q. xxij. ar. v. q. Christus nullū habuit caracterem. Daniel. Intrauit dño r nō penitebit eū. tu es sacerdos. in eternū sz ordinē mel chi. ¶ Quartū signū est de penitentia sacramentali. Ista qñ aliquis cū cordis cōtritione cōfitet pcā sua. qñ faciendo absolut ipius in illo pūcto dat in alia signū: qđ dī ornat'. r nō dī caracter sed ornat'. intrisi q qñ alia sic pntia recedit a corpe. demones qui venit ad mortē cuiuslibet videtes hoc signum fugiūt. Secus de alia ipenitenti. que nō vult exire de corpe sicut nec captiua de carcē ad audiendā sniaz dānatōis. De hoc signo dicit scriptura. Preceptū est illis ne lederent fenū terre neq oē viride. neq oēm arborez: nisi tñ homines qui nō hñt signū dei in frontib' suis. Apoc. vij. Preceptū est illis. i. demonibus. Ideo dz nichi orādo hoc signū petebat dicēs ꝑa. lxxxv. Fac mecū signū in bono vt videant qui oderunt me. i. demones. r confundant quoniā tu dñe adiuuisti me. r ꝓlatus eo me. i. per gloriam. Ecce quare dicit thema. Multa quidē r alia signa fecit rē. Deo gratias.

¶ De eadem sermo septimus. qualiter xpus stat in medio ꝓcliteorum.

Tecit iesus in me

dio discipulo' suor. Ioā. xx. Secūdū q clare ineniri pōt rōe r auctoritate sacerdotes noui testamti r etiā omneo ecclesiastici dicunt ꝓprie discipuli xpi. Rō. Illi enī qui ꝓtinue studēt r cogitant loquunt r rōcinank de doctrina alicui' doctoris recte dicunk ei' discipuli. vt grāmatici dicunk discipuli priciani. Phi etiā de doctrina phē Idē qui corde cogitāt r ore loquūt doctrinā r legē doctoris ihesu christi r seruāt ei' precepta: recte dicūtur discipuli. Auctoritas. Liga testimoniū: signa legē i discipulis meis. Ia. viij. Nota. Liga testimoniū. Lex euāgelica dī testimoniū. i. de secreto celestibus testificādo. Ioā. iij. Quod scimus loquimur. r quod vidimus testamur. Signa legē scilz veterem que non debet seruari: qz figura fut nouē legis. Ites alia auctoritas. Si māseritis in sermone meo: vere discipuli mei eritis. Ioan. viij. Nota. Si māseritis. i. studendo: et tandō loquendo: cōuersando: taleo sunt [illegible] qui ꝓtinue cogitāt: student: loquūt. r rōnāt doctrinā xpi in officio. Jō dicit [illegible] fus in medio discipulo' suor. Deo [illegible] dā est ex quibus operib' christus [illegible] cho discipulorum. Et inuenio ex [illegible]

ꝓ Primō per collaudationem angel[illegible]

ꝓ Secundo per cōsecrationē sacramentalē. ꝓ Tertio per conuersationem spiritualem. Ergo stetit in medio discipulorum suorum. Dico ꝓio q christus stat in medio ꝓclitoriū per collaudationes angelicalē. Officia cui ecclesiastica dicunk collaudatio a colq̄ est simul: r laudatio: qz angeli nobiscū laudāt dñm. Hunch fit officiū in aliqua ecclesia qn angeli sūt ꝓntes nobiscū. Auctas. ꝑa. lxvij. Preuenerūt ꝓcipes cōmuneri psallentibus in medio iuuencularū tympanistriarū. Primi peo dicunk scti angeli vt exponit Beri. Rō quia sicut glōbet rex huius mundi dicit ꝓnceps ista angelus. imo magis: eo q minor angelus celi est maior quolibet rege hui' mūdi in honore r dignitate. Preuenerūt enī primcipes. i. angeli. qz anteq̄ dicat psalmos tam sūt cōmuneri vobiscū ad psalmodiā dicēdā vt exponit Beri. Nō. in medio iuuencularū tympanistriaz: nō dic vetulaz. Synagoge dicūt vetules: sed eccle xpiane dic iuuencule tympanistrie. Nō solū angeli sz ēt ipse rex angelo' est in medio. qđ ꝑs ex suo testimonio. Mat. xviij. Ubi duo vel tres congregati sunt in nōie meo: ibi sum in medio eor. In hac auctoritate xpo ostendit nobis tria que debem' habere faciendo officiū diuinū. Primo q simus duo vel tres r nō plures neq pauciores: duo sūt chorus dexter r sinister. vel tres ꝓ illis qui sūt in pulpetro vl duo sunt eor: cogitādo r eos loquēdo. qz officiū nō debet dici solū cōtēplando: sed simul cōtemplando r loqnēdo vñ si os dicit officiū r eor cogitat aliud. tā nō sunt duo. Jō dicit Aug. Psalmis r hymnis cū oratio deus: hic versef in corde qđ ꝓfert in ore rē. Alias xpo dicet Mat. xv. Populus hic labijs me honorat. eor aūt eor longe est a me rē. Duo repūtant duas xpi ꝑsonas. i. diuinitatē r humanitatē. tres aūt tres ꝓsonas trinitatis. De his trib' dicē scriptura. In trib' displicuit sibi ꝑ mea que ꝓbata sūt coram deo r hoīb'. Eccl. xxv. Cord deo r hoibus cōpadat qñ chorus dexter r sinister cantant ordinate. Sed hodie taliter cantāt cōtendēdo rē. Reprobati sunt cord deo r hoībus. Ideo [illegible] rē. Nota cus dī in nomine meo. [illegible] Locati ēt nomē ei' ihesu. i. salnatoz. [illegible] grici sunt congregati in nomine ihesu [illegible] honorē dei r saluationē aīaz [illegible] defunctoni. Multi tamē cōgregant [illegible] gecia nō in nōie ihesu sed denarij. [illegible] trent nulli sint ibi ꝓtitie. Dicit [illegible] Ꝓpter nos ducī malā ꝓpter tudinē turgen

dī ad matutinas rē. Ubi raro visitat ecclesia plurib' nisi amore denarij. nec audiūt cōfessiones. r sic d alijs factis. tales recipēt mercedē suam. Matthei. vi. Et ista rōne dicebat apūs. Omne qđcūq facitis in verbo aut in opere. in nōie dñi ihesu xpi facite. ad Colo. iij. Nota ibi ego sum in medio qñ opus fit pro suo honore certitudinaliter ipse est in medio ex hoc sequit signo q in qlibet ꝑsone facto in nōie ihesu xpi ipse est ibi. Ideo sitis auisati r ꝓsiderate qa ibi est papa ihesus r cardinales. i. angeli q debetis ꝓponite stare in choro qñ starētis si rex vel papa esset in vespis rē. Dic qnō sunt dicēde devote septē hore canonice. De quo logē ca. dolentes. extra de celebratiōe. vbi ꝓcipit ecclesia q officiū diuinū pariter r nocturnū ꝑsū de' dederit devote per solnat. Dico scdo q xpo stat in medio per ꝓfectionē sacramētalē. Jā videtis q in missa sacerdos tenet hostiā ꝓfectam in medio manuū suaz: r ipsā recipit in medio congregationis. Daniel in ꝓa. Deus stetit in synagoga. i. congregatiōe deoꝝ. i. angelorū. q dicunk dī nō essentialiter sed ꝓticipative. In medio autem deoꝝ. i. sacerdotes diuidicat. i. diuerissimode indicat r cōdēnat. ꝓpter defectus quos faciunt in missa. Tertio indicat sacerdotes r ipsos recipientes de mā sacrificiū nō est ita ꝓparata vt decet. i. q hostia sit munda: alba r sine macula r rotūda. qz significat eternitatē dei. Itē de materia sanguis q sit vinū purū r dulcē r nō acetosū. De qno sanctus Tho. vide iij. scrip. dist. xi. q. i. arti. iij. q. ij. r. iij. parte. q. lxxiij. arti. v. Ad secūdū vbi dicit q dc. acetosū pōt cōici sanguis sed de vino geticio. licet sit peccatū. Secūdo indicat ipsos de forma si dicit vt ds dici. Dic cōtra illos q anhelant r cū capite faciūt signū crucis. Idem de forma ꝓfectionis sanguinis: tqđ alig dicūt festinanter nimis. alig minus ꝓcise. Tertio iudicat de iustis r iniustis. i. cogitabilibus pānis seu mappis: r calice r candelis. Itē q illud qđ seruit altari vel candelabra rē. non seruitat vobis in domo vestra vel in mēsa. qz vt dicit regula iuris li. vi. Quod semel dicatū est do ampl' ad vsus humanos nō est transferēdū. Quarto indicat intentionē si celebrāt ꝓ pecunia. vt iudas rē. de inde xpm. qa accipe pecuniā aliqđ ꝓ precio ei' est symonia. nō aūt si sumat quasi stipēdium: dicit sanct' Tho. in 2° q. c. arti. ij. ad secūdū. r. iij. dist. xxv. q. iij. arti. iij. q. i. ad ꝟtū. Et taleo cōsi dat missam ꝓ pania in cōfessione. Quia dicit sanctus Tho. ij. pte

q. lxxxvij. arti. ix. r ḡlibeto. x. q. viij. r. iij. sep. dist. xiij. q. i. arti. ij. r dist. xxiij. q. i. arti. iij. q. ce lebrādo missas in pctō mortali. vel ducēs talē sciēter peccat mortaliter. Quinto iudicat vtrus celebrāt male parati r sine deuotiōe. Ecce q̄ re diuidicat. i. diuersimo de r ex diuersis cāis tudicat. Jō apla. i. ad Cor. xi. Probet aūt se pdest hō r sic rē. Probet. i. motiuū celebrādi qō hs. r sic de pane illo edat rē. Dictio ybis nihil remanet ibi de pane nisi solū accidētia. vt dicūt doc. iiij. scrip. di. xij. r ē de nēcitate fi dei. Si dicat. Dē q̄ g̃ fiūt ōmes in hostia rē. Rādeo q̄ illud sacrm est miracul' plenū: ita q̄ illa accidētia hñt vigorē subē. q̄ p se subsi stūt. Jō de illis accidētib⁹ gñant ōmes. quia hñt vtutē subē. De hoc vide sctūm Tho. iiij. scrip. dist. xij. q. i. arti. ij. r iij. pte. q. lxxvij. ar. ij. Et dō panis nō mālis hs celestialis? Jnō illud. Ego sū panis viu⁹ q̄ de celo descēdi. si qo mā ducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Joā. vi. No. iudicū sibi mādūcat. i. dānatiōnē. Di cit glo. Amb. Jta pniēf ac si xp̄us p̄ius ma nibus interfecisset. Nō de hoc sctūm Tho. in iij. q. lxxx. arti. ij. r. iiij. scrip. dist. ix. dicentes q̄ pctīs idigne sumētes eucharistiā est min⁹ gra ue pctīs cōmissa i deū. r grauī⁹ pctīs ? pri mā vl ? seipṡ. r est etiā min⁹ ḡue pctō occisio xp̄i r p̄ditionis ei⁹. r ēt min⁹ ḡue. piectiōe ei⁹ in lutū. Jō anttq̄ sci dubitabāt r valde ti mebāt si ēent digni sacerdotio rē. ¶ Tertio xp̄s est in medio per uersatiōnē spūalē. oēs uersatio spūalis dr cē per ūtutes: vtutes Jo debemus habere in vita nostra: que sunt.

Cōtinētia spūalis. Abstinentia corporalis. Sperantia humanalis. Sufficiētia tpalis. Primo. n. in nra uersatiōe debem⁹ hre cō tinētiā spūalē. vnē caste. Dic Jllos q dicūt eā. Luxuria minima pctō est mortale: verū est? laycis: q respectu ad spūalia pctā. Et dic tū sanct⁹ Tho. 2ª. 2ª. q. clxij. arti. iij. r in. q. de malo. q. i. arti. i. ad. xij. q. fornicatio est mal⁹ pctō dō q̄ sibi circa exteriora: r min⁹ dō que hñt ? deū. vel ?tra pſonā proximi. Et fm eun dē. iij. scrip. dist. xxxiij. q. i. arti. iij. r. 2ª. 2ª. vbi ? arti. ij. cōcūdinat⁹. r gl̄det coitus extra ma trimoniū est ? legē nāt r pctō mortale. In sacerdotib⁹ tñ r religiosis ē de maiori⁹ pec catis carnis. q. sacrilegiū. r g̃ rōne illius ma gnū pctō est furtum maius est homicidiū: r adhuc maius periurīū. Et dicit sctūs Tho. in scḋa scḋe. q. lxxxvij. q. maius ē adhuc fractio voti simplicis: r manus fractio voti solēnis vel expressi. vt in religiosis. vel ānexi vt in ps̄bytero ex ordinatione eccle. Jdeo o? habef ptinentiā personalē. Jdeo dixit xp̄s sacerdo tibus. Sint lumbi vr̄i precincti r lucer. rē. Lu. xij. Et ita null⁹ r p̄certim sacerdos hſe o? cō cubinas nec suspectas familiaritates. Scḋo necessaria est abstinētia corpalis. quia alter nō pōt hō viuē caste. Luc. xxi. Attendite ne grauent? corda vra rē. Jō hodie tot sūt luxu riosi. quia nō hñt abstinentiā. ga ſm Jeron⁹. venter mero estuans de facili in luxuriā spu mat. Tertia vtus necessaria est tēperātia hu manalis. s. ne nimis velitis ?uersari cū laycis. Nō. Nā habem⁹ ?ditionē ymaginū que de lōge apparēt pulchre secus de ꝓpe. ga tūc vi dent defect⁹ imaginū. Jdē de ecclesiastico. antigruo cui q̄s ?dyteri vel religiosi ibant p villā tarde r ex magna nēcitate honorabant ab oibus rē. Jdeo apls. Exite de medio eor r separami dicit dñs. ij. ad Corin. vi. Quarta est sufficiētia tpalis. Habēteo cui alimenta r quibus tegamur hīs ?tenti simus. i. ad Tym. vi. Non facere debetis ſmoniā: pluras: nec tenēdo pecunias in posse indeor: nec facere mercantias. Presbyter qui bene facit offici um suū nunq̄ egebit q̄ dicit xp̄s. Primum querite regnū dei rē. Luc. xij. r Mat. vi.

¶ Dominica prima post octauas paschę.

Sermo primus.

Ego sum pastor bon⁹

Joh. x. Sermo noster erit de sctō euangelio hui⁹ diēi. Et hēdimus multas bonas doctrinas ꝓ intellectu illu minatiōe r vite reformatiōe. Sed ꝓtio salute tur beatissima ygo Maria. Verbū ꝓpositū ꝓ themate r fundamēto nr̄i ſmonis est ver bum dñi ihesu xp̄i de se loquentis dicens. Ego sum pastor bonus. Bonitas hui⁹ dñi dicti pa storis erga oues. s. fideliū xp̄ianor: ostenditur sancto euāgelio hodierno q̄druplici rōne.

℣ Prima rō. q̄ comparauit oues preciose.

℣ Secūda rō. q̄ custodiuit eas studiose.

℣ Tertia ratio. quia pascit eas copiose.

℣ Quarta. quia collocat eas securas.

¶ Dico ꝓtio q̄ xp̄s vt bon⁹ pastor e[illegible] suas oues ꝓciose. s. ꝓtio sanguis suus nō hs ? o de furto vel rapina: sue ex decepti[illegible] sed ex precio iusto: r superabundanti. [illegible] dicit apls in principio euangelij. Ego sum pastor bo nus. Ratio. quia bonus pastor [illegible] suas. i. vitā corpalē dat ꝓ oūibus suis. Tertio ꝓ-

dat tam preciosus precii est valor in cōparatiōe ad alias creaturas corpalis comparabilis est nulla creatura corpalis comparabilis est aie in valore. Jmō si i statera diue iustitie q̄ est iusta r eq̄ in pte vna ponerent oēs creatu re corpales. s. aurū r argentū: margaritas: ele menta: sol: luna. r oēs stellę: r in alia pte vna alia rēnalis: plus ponderaret in valore alia rē nalis q̄ oēs creature. Auctas. Quid. n. pro dest homini si mūdū vniuersū lucret. aie vo sue detrimentū patiat aut quā dabit hō com mutatiōne ꝓ anima sua. ? Mat. xvi. q. d. nulla sufficientē. Parū lucratur qui pdit alam. Si ergo ꝓ redemptiōe vnius aie nō sufficit tot⁹ mundus: quāto magis ꝓtio oīs aia dur. Jdeo nulli erat precii sufficiens nisi sanguis xp̄i in finiti valoris ex cōiunctiōe diuinitatis. Jmō si in statera diuine iustitie in vna pte essent oēs aie r in alia minima gutta sanguis xp̄i: plus pon deraret in valore sanguinis xp̄i q̄ oēs aie ex cōiunctiōe diuinitatis: nec aliud precii sufficiens poterat dari. De hoc dicit scriptura. Scientes q̄ nō corruptibilibus auro r argēto re dēpti estis de vana vestra ?uersatione pater na traditionis: sed pretioso sanguine q̄si agni inc̄raminati r imaculati ihesu xp̄i. i. Petri. i. Nota paterne traditiōis. i. vēditōis. Dic quō pater noster Adā vendidit se r totā gen⁹ hu manū precio vnius pomi. Is nō legat cui⁹ erat spēs: r fuit captiuus dyaboli ipse vxor r ?nter oēs filij. Auctas. De quo. n. quis superatus est. ? huius r ?ra⁹ ē. ij. Petri. ij. Sic adas. ? Eua ꝑsentiētes petō reddiderit se dyabolo Si ergo captiui generant filios: filij etiā sunt captiui. Sed venit xp̄s optimus mercator: de celo in terrā: scieno valorē asarū: dedit nō po mū nec aurū rē. sed solū sanguinē preciosissi mum inestimabilis valoris qui redemit nos. Jdeo dicit redempti estis. Nota redēpti. s. ite rus empti. Jmō ?clusio est theologie q̄ minima gutta sanguinis xp̄i erat precii sufficiēs r ſu perabūdās. ꝓ mille mundis redimendis etiā te diuinitatis r infinite charitat⁹. Nō cogita te quot guttas sanguis chr̄i ꝓ nobis dedit. Primo adhuc puer i circūcisione r? prima gutta ? demit nos. Jdē in scḋa rē. Secundo in nocte passiōis quot guttas sanguinis emi sit. Luc. xxij. Factꝰ est sudor ei⁹ sicut gutte san guinis decurrentis in terrā rē. quibus gutta fuit. et ? sufficieno. Tertio qui fuit adductus in [illegible] rē. Quarto qui fuit coronat⁹ [illegible] caput fluit sanguine. Quinto qui [illegible] cruc[illegible] in manib⁹ r pedib⁹: quot gut [illegible] cadebant sup caput ꝓ quib⁹ mariet

Jtē q̄t lachrymas: q̄t guttas sudoris: quot la dones dū iret predicando. Jdeo nō dicit em pti estis: sed redempti. i. plurice empti. Jdeo apl⁹. Habemus redēptionē nō dicit empti onē: per sanguinē ei⁹ remissionē pctōr̄ ꝑ di uitias gr̄e ei⁹ q̄ supabūdauit i nob. ad Ephe. i. Ecce pria ratio quare xp̄s est pastor bon⁹. qr oues suas emit preciose. Secundo. Dic ꝑfari pōt si tāti valoris est aia r chr̄s nīl pre cium dedit: quō quilibet dr aiam suam custo dire. Quō est dignus magna reprehensiōe il le qui ꝓ aliqua vilitate mundana vel ꝓ alicui bono terreno conſequēdo dat alam suā dya bolo peccādo mortaliter. qr tunc ala vendit dyabolo modico precio superbie vel amicitie r sic ? alijs pctis. tāc animā chare a chr̄o em ptā dao ꝓ tam vili precio. Dicat parabola de mercatore qui nimis exposuit totā suā pecuniā r emit vnā preciosā mar garitā: r dedit illā vxori. q̄ posuit ad burſas su am r trāsiuit quedā mulier portans lactucas r dedit illā ꝓ lactucis. Nunq̄ indicatis vos ipsas fore stultā vel fuisse. Sic vos estis. hac vel tali fatuitate. Jste mercator est chr̄s q̄ ve nit de celo ad forum r feriā hui⁹ mūdi r emit preciosissimā margaritā. s. aiam ꝓ qua dedit totū suū sanguinē: r cōmisit eam mihi mediā di tuam. Vetula cū lactucis transiēs est tem ptatio di. Q qualis delectatio rē. Et q̄ sibi cōsentis tūc tradis sibi margaritā. i. animā. Verbi gr̄a. q̄ tēptatio tēptat te de vana glo ria: superbia. r sic de alijs peccatis. tūc vēdis alā. vel q̄si ꝓ modico. Jucro ingras falle. Alij dant ꝓ modica delectatione sicut luxuriosi. Alij ꝓ vno prādio vl tacca vini vt gulosi frā gendo ieiunia. Alij ꝓ vna domūcula vt pi gri q̄ dimittunt missas rē. Jdeo scriptura di cit Deut. iij. Custodi temetipsum r alam tuā sollicite. ne dedeat in feminē dyaboli. Si reuertetur mercator. i. chr̄s i morte hodie vel cras. Quid dicet vob. Audete q̄ quō est cauē dā a pctis. Dicit ille doctor. Leo papa in ser mone passionis dñi. Agnoscе o xp̄iane dignī tatē rē. ¶ Dico scḋo. Bon⁹ pastor chr̄s cu stodit oues suas studiose. Jam videt quō gl det dñs q̄ dr oues in terra vbi sunt lupi bene custodit. Sic facit chr̄s chr̄ianis ne a lupo i ferni denorent. De hoc dicit ipse met in scḋa pte euāgelij. Mercēnari⁹ aūt r q̄ nō est pa stor rē. vbi me. Vbi ponit duas inf virtū pastoris r mercēnarij. Nota quō dñs qui hīt oues in deser[illegible] dant duas custodias [illegible] pastore r cane ? lupū latrantē. Sic chr̄s ad

dd

custodiā omīū suaz dñe duas custodias. i. pāz
ter r manibz. Pastores sunt sci angeli.
Hīi doctrina est sacre theologie: q̄ glubet ab
ortu natiūt sue bt angelū ad custodiā depu-
tatū. De bo unde Deo. p. q. cxiij. Dic pctice.
Si mulier vi parere cpit i celo vocat vnus
angelū nole tuo. qz oib⁹ eis nois vocat di. Ō
mitto tibi filiū vel filiā custodias rc. Prolo
nasc̄do p pu⁹ recipit p angelū in manib⁹ an
geli. i. in custodia r diligētia q̄ obstetricis. ℞
tūcliq; sit pūte. Ecl xcvi. q̄ milē aliq; mlier pa
rit sine obstetrice. Dic Hiero. sup illo ōdo. Si n
geli eoz. i. bonis sp videt faciez pris mei q̄ in
cel est. Mat. xviii. Dicit dic glo. Hiero. ma
gna ē dignitas alīz vt vnaquēq; dēat ab ex-
tu natiūt sue boni angeli ad custodiā depu
tati. Nō vnaquēq; nullus dīs dat vni passo
res custodes omitted cōmittit. cxl. cc. vni passo
ri. Ipse eo tbi diligit alios q̄ cuilibet dat suaz
pastoz sine custodē. Ecce quō custodit oues.
Cogitate hic rc. Si rex haberet oues sic anti
quit⁹ habebāt Dñs r alīs regeo r piceret mili-
tibus suis r barōib⁹. Cōmitto vob illas oues
deserti vt ipas custodiat. quō indignarentur
ipi nec haberēt patiētiā. r sci angelicīrū mi
nor est maior q̄ sit hic papa: rex vel ipator re
putāt sibi ad bonoz q̄ dā velit eis cōmittere
creaturas q̄s fecit ad imaginē r similitudinē su
am r redemit sanguine suo r regratiant deo.
Nec vnq̄ angel⁹ deserit creaturā sibi cōmis-
sam vsq; ad mortē: quā tūc ducit ad paradīsū
si sit pfecta. vel ad purgatoziū. vel ipas dimit
tit in manib⁹ demonū si sit ipenitens r mala.
De bo dō angelis suis mādauit ō teovt custo
diant te in oīb⁹ vīs tuis. Nota vsiter in oībus
r per mare: q̄ terrā rc. Moralr habet ḡ do
ctrinā qñ habet aliquā tēptationē vel occasi
onē peccādi: q̄ cogitetis pūtā angeli. Null⁹
enī fur faceret furtū alio vidente. nec luxurio
sus luxuriā. Cogita q̄ angelus semp̄ te videt
rc. Jte Beri. in glubet angulo r glibz diuer
sonis da reuerentiā angelo r noli pūte eo fa
cere qō me pūte facē nō audereo. Sēbo chō
ad custodiā omīū suaz dat canes qui latrant
ℨ lupos infernī. Sed canes sunt oēs q̄ bñt of
ficiū p̄dicandi. Magis. n. timēt r terrent de-
mōes clamōe r latratu p̄dicatiōis q̄ lupi la
tratu canū. Malos dignitas est ē talē mini-
strus r canē. qz est officiū apliī omīū chō q̄
ē pūrchā vel pphē. Auctas. Job in plo
na chō erudiēs oī. Huc deridēt me iuniores
tpe quoz nō dignabar pres ponē cū canibus
gregis mei. Job xxx. Nota. Huc. i. in articu-
lo passionis derident me iuniores tpe. Gudei
q̄ tūc erant: quoz patres q̄ sunt pūrches r p
pbete nō dignabar ponē cum canib⁹ gregis
mei. i. cū apīis. qz maioris dignitat sunt apli
r viri apīici q̄ patriarche r pphe. Nō ergo
quō est magnū officiū p̄dicatoris: r cuz ānta
vigilantia exercēdū viriliter latrando. Ideo
Dauid ps. lxvij. Dixit dño ex basan puertz.
cōuertā i pfundō maris. Et intinguaf pes
tu⁹ in sanguine. lingua canū tuoz ex inimicis
ab ipso. Nō. Dixit dño ex basan. i. cōfusione.
cōuertā. i. peccatoz. ē. conuertā in pfundū ma
ris. i. amare cōtritiōis. Et quō fiet istud. Rñ
det Dauid. Et intinguaf pes tu⁹. i. corp⁹ in
sanguine. i. passiōis. r lingua canū tuoz. i. p̄di
catoz. de chō passione p̄dicātiū: ex inimicis.
sapple liberanf oues. ab ipso. i. chō: r nō ētia
te predicationis. Moraliter. Modo canes
dati a chō ad custodiā omīū fecerūt paces
cū lupis iferni. Ideo oues male custodiunt.
Nota hic parabolā de esopo de canib⁹ r lu-
pis volentib⁹ bellare. Quidā lupus antiq⁹
qui missa viderat r audierat dixit. Rogo q̄
ante preliū permittatis me loqui cuz canib⁹.
Qui dixit canib⁹. Magni malum erit vobis
bellare nobiscū. qñ vel erittis victi. r sic male
p vobis. vel victores. r si mozimur vos p̄dic
vitaz. qz nobis mortuis non indigent vobis.
Hoc audito canes dissimulauerūt r fecerunt
pacē. Significatū hui⁹ parabole est bonum.
Lupi sunt demones. canes alīt p̄dicatores
qui debēt bellare. ℨ pacē fecerunt. Quia iam
p̄dicatores nō latrant ℨ demones. p̄dicant doctrinas
poctarū r nō chī. Jō iam verificat illud ysa.
lvi. Oēs bestie agri venite ad deuozādū vni
uerse bestie silt⁹. Speculatores ei⁹ cecī oēs
nesciet vniuersi canes muti nō valentes latra
re videntes vana somnientes r amantes somn
nia: r canes ipudentissimi nesciernt saturitā
tem. Ipsi pastores ignozauerūt sciam. Oēs
in viam suā declinauerūt. vnusq̄sq; ad auaric
tiā suā a primo vsq; ad nouissimū. Ideo ecce
rant lupi. i. demōes tot oues. Si dicatur est
q̄ aliq̄ ouis percat q̄ ps angelū custodē. Rñ
deo q̄ de⁹ q̄ angelo custodiā oīb⁹ fidelib⁹
nō cogit liberū arbitriū. Ipse q̄per. Angel⁹
ℨ pūlii dat r inducit fidelē nō cogit. Sic ē
Ips vt dño r pastor principal pcipit humili-
tatem: r angelus r inducit ad cauēdū. r cō
tra malos r indurat⁹ in malicijs suis. q̄ nos
vio credere chō recipientes nec angelū cōsi-

liantis sed vio facere supdicta pōpā rc. Itez de
alīs ēmitib⁹ r vicijs oppositis. Ecce ēre pdi
tur oues chī. Quia nolūt stare sub cura seu
regimine pastoris. Jō Dauid. Errauī sic ouis
q̄ pītt rc. ¶ Dico tertio q̄ bōitas pastoris
chī osīdit in hoc q̄ oues suas pascit copiose
i. in sacto altaris. Multi. n. est qñ dño pmit-
tit comedere oues in botto suo. misto magis
qñ in sua mēsa r de suo pane. Plus facit chs
ouib⁹ suis quas pmittit comedē in domo. i.
ecclesia r in mēsa sua. i. altaris: quib⁹ dat non
pane. i. corp⁹ sui. i cibū: r sanguine suū in po
tum: nō vnū frustrū: sed totū corp⁹. De hoc di
cit euāgelū. Sicut nouit me pater r ego no-
sco pbeas alas meā pono p ouib⁹ meis. Di-
cit hic Greg. q̄ hoc dicit de sacto altaris. Fe-
cit chs qō monuit: osīdit qō iussit. Bonus pa
stor alam suā p ouib⁹ suis posuit: vt in sacto
altō corp⁹ suū r sanguinē verteret r oues q̄s
redimēat carnis sue alimēto satiaret. De ista
pastura pphetia. Ezech. xxxiij. ℏ dicit dño.
Ego pascā oues meas in mōtib⁹ israel. In pa
scuis vberrimis pascā eas r in montib⁹ excel
sis. i. in trib⁹ substantijs altissimis q̄ sunt in ho
stia pcecrata. Ēt alīt mōs seu creatura mū
di corpal r melior ē corp⁹ ihesu chī. qō ibi ē i
hostia. Ysa. xxvi. Accipite r māducate hoc
est corp⁹ meū. Dixit chs in cena apīis. Se-
cūd⁹ mons altissim⁹ super oēs creaturas spi
rituales melior r excellentior est alia chī qō
ibi est etiam in hostia cōsecrata per naturalē
concomitantiā. Tertius mons altissimus. q̄
de omn. b⁹ substantijs liquoribus melior r ex
cellentior est sanguis chī. unde ibi est per nā
lem cōcomitantiā. Ideo non datur vob in ca
lice. Jte sup oēs creaturas corporales r spūa
les r liquores est diuinitas q̄ est tota i hostia
consecrata. Ecce qualis bolus. Ecce ēre dicit
ego pascaz oues meas rc. Moralis. Si ergo
vultis esse cū angelis in pascuis paradisi cōt
cate q̄libet anno in pascha bene parati. alias
nunq̄ recipiemini in paradiso. Et est magna
ratio q̄ q̄ nolunt recipere chīm in domo sua
non recipiant a chō in paradiso Amen amē
dico. nisi manducaueritis carnē filij ho
minis r biberitis eius sanguinē non habebitis
vitā in vob. Jo. vi. Qui aut cōicant recipiun-
tur a chō ps. Dignū est qz me recepisti vt te
recipiaz in domo mea. Mat. xxv. Euge serue
bone r fidelis rc. Nota q̄ sicut quilibet āno
chō debet recipi sacramentaliter. sic in quali
bet dominica debz recipi spūaliter in missa in
qua sacerdōs ipsum recipit sacramentaliter
r totus ppls ipsum recipe debz spūaliter. Ideo
dicit sacerdos in cōcādo. Refecti cibo potu
q̄ celesti rc. Non dicit refect⁹. qz sicut ola mē
bra corpis reficiunt cibo ab oe tempto. sic ō
corpe ecclesie ola mēbra pūcta reficiunt rc.
Dic quō seruatio quattuor conditionib⁹ de-
bēt chīni recipe in missa spūaliter in ēclia P⁹
ne fiat potati. i. ad Cor. xi. Cū conuenitis ad
manducandū inuicē expectate. i. non debatis
qñ rc. Scba vt sint in confessione. q̄ quando
homo imitatur semper os cē in manū abla
tiōe. Dauid. Populus ei⁹ r oues pascue ei⁹
introite portas eius. i. ecclesiā in confessione.
Non dicit in epistola vel in euangelio. Ter-
tia ne loquantur in ecclesia. Hec dicit domi-
nus deus sanctus israel. Si reuertamini r q̄
scatis salui eritis. In silentio r in spe erit fort
tudo: vestra. Isa. xxx. Nota si reuertamini. i.
a laboribus r negocijs temporalibus. Quar
ta ne recedant quousq; datur cōgrius bene-
dictionis. meta illud Deut. xxiij. Date magni
ficentiam deo nostro. dei perfecta sunt opera
rc. ¶ Dico quarto q̄ chō tāq̄ bon⁹ pastor
oues suas collocat secure. Sicut pastor in se-
ro collocat oues suas rc. Idez facit chs. De
hoc quarta para cuāgelij. Alias oues habeo
hoc que non sunt ex hoc ouili rc. vsq; in finē. Un-
de bona gens video q̄ vos qui habetis oues
in monte in pascuis: cum venit nox ponitis
eas in aliquo ouili ne lupi deuorent eas. Sic
facit ihesus de nob quando venit vesper. i. dies
mortis ihesus collocat animas in paradiso si de
ne vixerunt: ne lup⁹. i. drabolus eas deuoret.
Et loquit chs angelis dicēs. Alias oues ha
beo. i. homines r mulieres: r illas oportet me
adducere. i. per innocentiam vel per obedi
tiam vel per pniam. Quile seu locus ouium
harum vbi in nocte mortis securissime requie
scent est celum empyreum. i. societas angelo-
rum: r fit vnum ouile r vnus pastor rc.

De eadem dñica. Sermo secundus.

Jet vnum ouile r vn⁹ pastor. Jo. x. In pūn sermōe in
xta motiuū tpe matis volo vobis
p̄dicare r declarare quō ale sancte collocant
r ordinant in paradiso. r si vultis tenere bo-
nā vitam scietis cū quib⁹ angelus eritis collo-
candi in paradiso. Credo q̄ erit materia deo
gratiosa r acceptabilis r nob pficuola r me
ritoria. Sed primo saluetur virgo Maria.
Pro huius verbi declaratione r venīdo ad
materiā predicandam. Dicendū q̄ inter alia

tiquos doctores ⁊ magistros fuerit due magne gõnes de ordinatione aiaꝝ ⁊ angelorꝝ in paradiso. Quarto pᵒ erit de eminẽtia. Secunda de residẽtia. Pᵒ de preeminẽtia. Tertia angeli in celo sint superiores ⁊ altiores aliabᵘ vel ecõverso. vel sint eȝles. Sexta ỗ residẽtia. Angeli eõs in gloria sint ad dexterã christi ⁊ aie ad sinistrã. Vel per oppositꝫ. vel si sint ẽles. De gõnes erant difficiles ad sciendũm ihc̃s eas declarauit. Rñdendo ad vnã gõnẽ quã sibi fecerunt iudei de q̃ loquunt treo euã gelistꝫ. c. matthei. xxij. Marc. xij. Lu. xx. Dicebãt ei. magr̃. angelio sunt. Lu. xx. Ihc̃ rñdit ad primã gõnẽ facta christo de muliere que habuit septẽ viros. in resurrectione cuiꝰ esset vxor. Quibus ihc̃s rñdens dixit. Filij huius seculi nubunt ⁊ tradunt ad nuptias. illi vero qui digni habebunt seculo illo nõ nubunt: neq; ducunt vxores. neq; n. vltra mori poterũt. Equales. n. angelis sunt. Lu. xx. Ihc̃ rñdit ad primã gõnẽ de eminentia q̃ angeli nõ sunt superiores aliabᵘ nec econverso. sed aie ⁊ angeli sũt equales. tm̃ puritate: dignitate ⁊ gloria. Secũda q̃stio est de residẽtia: q̃ ps ex alia ihc̃ rñsione quã fecit iudeis di. Erratis nescientes scripturas neq; ⁊tutẽ dei. In resurrecti one. n. neq; nubunt neq; nubent: sed sunt sic angeli dei in celo. Mat. xxij. Vñ ly sicut ẽ ad verbũ ⁊ dicit ssimilitudinẽ. ergo angeli nõ erũt ad dexterã ⁊ aie ad sinistrã. vel econverso sed erũt simul. Et hoc dicit thema. ꝓpositꝫ. Fiet vnũ omne. s. de hoib⁹ bone vite ⁊ de angelis sub vno pastore. s. ihc̃o regnãte sup oẽs. Rõ ex doctrina ihc̃i ⁊ apli Pauli ⁊ Jo. euãgelistẽ qui hoc viderũt ex ihc̃i ꝯfessione eis facta nos scim⁹ ordinatione paradisi quõ ibi sunt nouẽ ordines angelorꝝ. vt expresse hic ponit Dyonisius: q̃ habuit a paulo quos ordines dea tus Jo. vocat plateas. Et platee ciuitatꝫ aurũ mundũ tangũt vitꝝ perlucidũ. Apoc. xxi. Nõ corporalẽ pulchritudinẽ platearꝝ. Intantum q̃ sibi videri ꝛc. In pᵒ platea sũt angeli sic dicti. Et de illo ordine quilibet nostrũ bꝫ vnũ angelũ ad custodiã deputatũ vbi sunt plures q̃ sunt in mũdo folia arborꝝ. Dicit san. Tho. q̃ sicut ẽntitas prima ifinitorꝝ nõ est nisi vna: ⁊ respectu quãtitatꝫ celi. Sic quãtitas viarũ ⁊ respectu mũdanarꝝ nihil est respectu quantitatis celestis illorꝝ qui sunt in celo. Et in hac prima platea est capitaneꝰ Raphael. Secunda platea altior est archangelorꝝ. Capitaneꝰ est gabriel. Tertia platea est principatuũ. Capitaneꝰ est Sabiehael. Auctoritas. Danie. x. Ecce Michael vnꝰ de principib⁹ primis. Quarta ordꝰ predicet excellentiꝫ: est potestatũ. Refertur quito est idi capitaneꝰ. q̃ deꝰ non reuelauit nisi de tribꝰ predicet. Quinta pulchritudinẽ virtutũ. Sexta dñationũ. Septima thronorũ. Octaua cherubin. Nona oiꝝ aliꝰ ma iorem nobilitꝫ ⁊ pulchritudinẽ seraphi. Alie aũt collocant quedã in primo ordine. quãdã in secũdo ⁊c. Nulla aũt est sup oẽs ordines angelorꝝ nisi solus ihc̃s cũ ỹgine ℳaria a dextris eiꝰ. Jeron. Nõ est fas credere aliquẽ sctõꝝ oẽs ordines angelorꝝ transcendẽ nisi solus virgo ℳaria. de qua dicit ecclesia. Exaltata es sancta dei genitrix super choros angelorꝝ ad celestia regna. Et sic fit in celo empireo vnũ ouile ⁊ vnꝰ pastor. xº declarabo vobis q̃ aie ve nit aia vsq; ad ihc̃s ⁊ ibi cotonat ab ipso xpo. Q̃ alie amoꝝ. Auctas. Justi aũt ippetuum vivent ⁊ apud dñm est merces eorꝝ. ⁊ cogitatio eorꝝ apd altissimũ. Jõ accipient regnũ decoriũ ⁊ diadema spẽi de mãu dñi. Sap. v. Quãtum gaudet rex in die cotonationis sue qũ coronat ab ipsoq; cotonatio nihil est respectu illꝰ corone q̃ amittit nõ pẽ. Tunc ale cotonate dicit xpo. Collocet in ordie angelorꝝ in cathedra. Ergo bonũ est facẽ pniaꝫ de pctis. Ideo ihc̃s. Jniam agite appropinq̃uit. n. regnũ celorꝝ. xº dat. xiij. Q̃ scdo gradus seu modus bone vite est melior. s. deuotio spũalis p addi tionẽ. q̃ vltra afflictionẽ pniale hñt deuotiones spũales q̃ est melior. Rõ. q̃ melior est aia spũalẽ q̃ est melior. Rõ. q̃ melior est aia ỹ corꝑ. Afflictio pnialis tãgit corꝑ: sed deuotio tãgit aiam q̃ est melior corꝑe. Spũs est q̃ viuificat. caro nõ pdest quicq̃. Jo. vi. Corpus. n. oia bona hꝫ ab aia. s. videre. audire ⁊c. Deuotio spũalis ẽ q̃ hõ libent ⁊ cũ gaudio facẽ spũalia. vt orare. Vñ religiosi ⁊ clerici dicunt suũ officiũ deuote ⁊ distincte surgũt ad matutinas de nocte: q̃ dicit in memoriã psalmi seu captiõis ihc̃i. Jdẽ de alijs horis canonicis. Sec̃ de illis q̃ dicunt matutinas albas vel rubeas nec celebrant nisi ꝑ pecunia. Jdẽ de deuotione spũali seculariũ facẽ oratiõnẽ quolibet die deuote nõ indulgeo ⁊c. audire missas ⁊ sermones in ẽcia cũ silentio. cõsimiles ⁊ cõicare ⁊c. Vñ tales decedunt collocãtur in sedo ordine. s. archangelorꝝ ps practicã primo dictã. ⁊ sit eis mato: bonoꝝ. q̃ vltra afflictionẽ pnialẽ habuerit deuotionẽ spũalẽ. Sin autẽ sit magnũ festũ dicendo. Sin autẽ dicet platea sit magnũ festũ dicendo. Felix dico. felix hora. felix ipse. felix mora in qua pniaꝫ cõplendo celitudo. Rõ est. q̃ decet q̃ qui in hoc mundo magis appetit carnal deo ꝛ. cum in illo sit ꝓpinquior. Ideo dicebat

ni superdia. Quãdiu aia dum est cõiuncta carni nõ põt videre nisi carnalia vel corpalia ⁊c. Deinde ascendit in celũ: aia ascẽdit in medio angelorꝝ ad instar nobilis spõse q̃ in die nupciaꝝ associat a baronib⁹ ⁊c. De hꝫ auctas. Facti vt sit moterel medic⁹ ⁊ portarel ab angelis ab angel. Auctas. Dico vob q̃ gaudiũ ẽ cotã angel dei sup vno pctõre pniaꝫ agente. Lu. xv. Dis ponit auctas i dicto capl. q̃ gaudent tã angeli q̃ etiã sancti. Quãto ergo magis gaudẽt ⁊ angeli ⁊ sci sup vno pctõre penitentiã cõplente ⁊ celũ introeũte. Deide venit aia vsq; ad ihc̃s ⁊ ibi cotonat ab ipso xpo. Q̃ alie amoꝝ. Auctas. Justi aũt ippetuum vivent ⁊ apud dñm est merces eorꝝ. ⁊ cogitatio eorꝝ apd altissimũ. Jõ accipient regnũ decoriũ ⁊ diadema spẽi de mãu dñi. Sap. v. Quãtum gaudet rex in die cotonationis sue qũ coronat ab ipsoq; cotonatio nihil est respectu illꝰ corone q̃ amittit nõ pẽ. Tunc ale cotonate dicit xpo. Collocet in ordie angelorꝝ in cathedra. Ergo bonũ est facẽ pniaꝫ de pctis. Ideo ihc̃s. Jniam agite appropinq̃uit. n. regnũ celorꝝ. xº dat. xiij. Q̃ scdo gradus seu modus bone vite est melior. s. deuotio spũalis p additionẽ. q̃ vltra afflictionẽ pnialẽ hñt deuotiones spũales q̃ est melior. Rõ. q̃ melior est aia ỹ corꝑ. Afflictio pnialis tãgit corꝑ: sed deuotio tãgit aiam q̃ est melior corꝑe. Spũs est q̃ viuificat. caro nõ pdest quicq̃. Jo. vi. Corpus. n. oia bona hꝫ ab aia. s. videre. audire ⁊c. Deuotio spũalis ẽ q̃ hõ libent ⁊ cũ gaudio facẽ spũalia. vt orare. Vñ religiosi ⁊ clerici dicunt suũ officiũ deuote ⁊ distincte surgũt ad matutinas de nocte: q̃ dicit in memoriã psalmi seu captiõis ihc̃i. Jdẽ de alijs horis canonicis. Sec̃ de illis q̃ dicunt matutinas albas vel rubeas nec celebrant nisi ꝑ pecunia. Jdẽ de deuotione spũali seculariũ facẽ oratiõnẽ quolibet die deuote nõ indulgeo ⁊c. audire missas ⁊ sermones in ẽcia cũ silentio. cõsimiles ⁊ cõicare ⁊c. Vñ tales decedunt collocãtur in sedo ordine. s. archangelorꝝ ps practicã primo dictã. ⁊ sit eis mato: bonoꝝ. q̃ vltra afflictionẽ pnialẽ habuerit deuotionẽ spũalẽ. Sin autẽ sit magnũ festũ dicendo. Sin autẽ dicet platea sit magnũ festũ dicendo. Felix dico. felix hora. felix ipse. felix mora in qua pniaꝫ cõplendo celitudo. Rõ est. q̃ decet q̃ qui in hoc mundo magis appetit carnal deo ꝛ. cum in illo sit ꝓpinquior. Ideo dicebat Dauid. Ecce qui elongant se a te. s. per indevotionẽ spũalẽ peribit in corꝑe ⁊ alia. xº Hoc autem adherere deo. s. per deuotionẽ spũalẽ bonum est. pº. lxxij. C Tertꝰ modus est melior. s. miseratio fraternalis semper intelligit q̃ additionẽ: q̃ vltra afflictionẽ ⁊ deuotionẽ spũalem hñt miserationẽ fraternalẽ. Dicunt doctores theologie q̃ bonũ sit reminis q̃ est afflictio. xº Melior est oio q̃ ẽ devotio. Sꝫ adhuc melior est elemosyna que est miseratio fraternalis. Qñ homo cõpatit pauperi tunc dat sibi de corde. Qñ iuuat eũ dando sibi cibũ vel potũ mutuũ ⁊c. tunc dat sibi elemosynã de burſa. Hic modũ dandi elemosynã portando pecunias in manu ⁊c. Dic. n. vitaꝫ vana gloria in te ⁊ verecundia in paupe. Seneca. Nihil cari emit cũ q̃ precib⁹ obtinet. Cogitate q̃ qñ vadat ad ecclesiã vadat ad petendum elemosynã a ihc̃o ⁊c. vel sanitatẽ vel pacem. Jdeo date ⁊ dabitur vobis. vel mutuando ihc̃ ne vsura. Unde in aliquo casu maior elemosyna est mutuare q̃ dare ⁊c. Jtẽ secrete mittere pauperib⁹ verecũdus bladũ vel vinũ ⁊c vel ẽ. Jtẽ puell̃ ad maritandũ. Jtẽ solacio q̃ captiuꝰ: q̃ tales moriunt: ala collocat eũ maximo honore in tertio ordine. s. principat⁹ nũ sine rõne. ergo dixit ihc̃s. Vñ misereordes. qñ ipſi misericordiam cõsequent. xº Matth. v. C Quartꝰ modus oiꝝ aliꝰ predicet melior est patientia virtualis. Rõ. q̃ sunt multi qui libenter faciunt pniam ⁊ orant deuote ⁊ faciunt elemosynas. Sꝫ aduersitate nesciũt habere pacientiã q̃ deus dat eis aliquã tribulationem. q̃ oia mala bene sunt a deo vt infirmitatẽ q̃ oia bona bene sunt a deo vt infirmitatẽ

Patientia vobis necessaria est. i. pro illa glia
billa. vt voluntatē dei faciētes reportetis pro
missionē. i. filiū. ad Hebr. x. ¶ Quint° mo
dus ir. hoc est secundantia primal q̄ē maior.
Rō. qr dic patientiā in hoc qđ de° facit est ō
necessitate facē virtutē. qr nō potes te vindica
re de deo sed de iniuria q̄ fiunt a primo. de q̄
homo pōt se vindicare r nō velle vindictā qp
pell. hec est mag° virt° q̄ nec indignat in cor
dem nec aufert ōđ. imo orat. p eis qñ tales de
cedunt collocant in qnto ordine. i. ētutū. Co
gitate q̄ festa fiunt in qlibet ordine qñ transit
rē. Ideo apls. Si fieri pōt. q̄ntū ex vobis est
cū oīb° hoīb° pacē habentes. Nō vosmetip
sos defendentes. i. vindicātes charissimi. sed
date locū ire. Scriptū est. n. Mihi vindictas
r ego retribuā dicit dñs. ad Ro. xii. r Deut.
xxxii. Nota. Si fieri pōt. i. quātū ē ex parte re
tra reqrēdo pacē: etiā si ille iniuriat°. qz ibi
est merit°. ¶ Sext° modus alīs melior ē pli
dentia bti alue. i. platoz ecclie r dñoz tpaliū.
Hoc est maior. Nō. qz nō solū respicit vtilita
tes ppie pſone vt alij quinq; modi p̄dicti: sz
vtilitatē etiā totī° populi sibi subtecti. qz non
solū gubernat se dñi in pſona sua r ētuose. sed
etiā totū pplm sibi cōmissum. Verbigra. ō do
no papa rē. vsq; ad rectorē. r de bono ipera
tore vsq; ad rectorē ciuitatis qđ habuit iustū
titulū rē. Et qñ sunt in dominio nō solum gu
bernāt plondā in afflictione pniali r devotiōe
spiale r miseratione fraternali r in patientia
ētuali r p̄cordantia. primalissimo vltra dō re
gunt populū i iustitia. qr nec amore nec odio
nec pecunia faciunt ō iusticiā. ptentant ō iusti
reddit°. non faciunt oppressiōes rē. Idē de
Platis ecclesiasticis qui corrigūt petā notoria
qr ex predictis secretis q̄ nō cadit in iudicio
hoīs sed dei non punit siue ciuitas sine cōi
tas. Qñ tales decedunt collocant cū magno
festo r honore in recto ordine. i. vsationum.
Die quō ibi fit magnū festum in qnolibet or
dine transeūdo. Dicit ego maria filio. Mea
gnum festū vs fieri qr tot anni sunt q̄ nullus
ascendit de talib° qr oēs te male gubernant.
Dic de illo q̄ post mortē apparuit amico suo
sem. de numero saluādor. Ideo dicit scriptu
ra. Di delectami in sedib° r sceptris o reges
populi: doligite sapiaz vt in ppetuū regnetis.
Diligite iustē sapiāz vt in ppetuū regnetis.
Stab. vt ¶ Septim° semp ascendēdo est ma
ior. Cpunctū applicatiu qñ amore xpi homo
suscipit r amittit ola bona tpalia. r est ita ppi
locaptiu de paupertate q̄ nihil vult die nisi
necessitatē r p̄curat honorē dei r salutem
aiaz. Qñ tales decedit cū magno honorifi
collocantur in septimo ordine. i. cuj thronia.
Auctao. Beat° petr° pro ic r p alijs de vita
aplica quelibet a xpo di. Ecce nos reliquim°
rē. mat. xix. Respdit xpūs. Amē dico vobis q
vos qui secuti estis me in regeneratiōe cū se
derit fili° hoīs in sede maie. sue sedebit r vos
sup sedes. Lucas dicit. Sedebitis sup thro
nos in. duodeci trib° israel. Lu. xxii. ¶ Octa
uus grad° melior est sapiētia diuinalis qñ vi
tra pauptatē aplicā bñt sapiētiā diuinā r sūt
illuminati r in se bñt intellectū claritat illumi
nāt alios in veritate fidei catholice p̄dicēdo
3 tenebras pctōr. Qñ tales decedit collocā
tur in octauo ordine. i. cherubin. q̄ interpretatur
plenitudo scie. Auctao. Qui docti fuerint ful
gebūt sicut splēdor firmamēti. r qui ad iustitiā
eruditi multos q̄si stelle in pp̄etuas eternita
tes. Dan. xii. ¶ Non° gradus oīb° alijs sup
dictis melior ē charitas supnālis. Quia ma
ior dō ē charitas. i. ad Cor. xiij. Sūt alig q̄
pauci ita ardētes r inflāmati in amore dei q̄
nisi ignis q̄ nihil aliō volāt nec desiderāt
nisi deūamore cui° ocs labores si dulces. so
desiderāt. ec eū xpo. Etsi si de° diceret eis. Ad
huc opꝰ q̄nā expectare r vinē i mūdo. Rīn
derēt. Dñe. r ire nō statim rē. Nō 3 illos
q̄ fugiūt mortalitates exēplo duoz captoz.
Just° gaudet q̄n dī sibi q̄ exeat de carcere
de illo q̄ est sic° fidi rē. Sz pauci sunt sic in
flāmati dino amore. sed heu maior pō de va
nitatib° mūdi vt miles ō pulchro equo sacer
dos de pulchro bificio. religioso de alīq li
bro. ō nō de libro vite. i. xpo. mulieres de pul
chra veste vel ornatu. laboratores de pulchra
possessiōe vl vica. Inflāmant illis misericō sta
tim dimittēdi. r nō curāt de istis bonis ppe
tuis de xpo. de q̄ie maria. r de sctis. Qui bo
nis ppetuis r futuris r dei amore iflāmati fue
rint cū paulo q̄ aīt. cupio dissolui rē. qñ tales
decedūt cū honore r festo idicibili° colloca
tur in nono ordine. i. seraphinor. Dicit qnō
illa ala leuat a sanct° angel. et deplngit de ma
gdalena. cū cēticio r inuitat angel. reuelāt
q̄ p̄ fenestras sua. r volat. salutat. dicēdo. O
bñdicta dco in q̄ deposita fuit dei. Ideo ap
Sup ola charitatē habete. qđ ē vinculū per
fectiōis. ad Col. iij. Amen. vos q̄ nisi temeritas
aliquē modū vincūli de nouo predicti nō in
tradit paradisū. nō si alīs modi bñ vinc. di.
Ecce quō fit vnum ouile r vnus pastor.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Ecce quā nostra ipse ptulit
p per lignum. prima. Petri. q. Ser
mo noster est de fructu passionis
christi. i. vitandi. destruendi r expellendi pec
cata. Sed primo salutet virgo maria. Verbū
propositum habet subtilitatem r difficultatē
in theologia. Item volo ipsum declarare du
pliciter intellectū sm duas ratiōes. ppter q̄s
chō pctā nra pertulit in corpore suo super li
gnum. ¶ Prima per satisfactionē generalē
r hoc vt pctā preterita sint indulta. ¶ Secū
da per instructionē ētualem. r hoc vt pctā fu
tura sint defensata r propulsata vel electa. Ió
dicit Dcma. Pctā nostra ipse pertulit. i. per
fecte tulit. ¶ Dico primo q̄ christ° pertulit
pctā nostra in corpore suo sup lignum cruc
pro satisfactiōe generali: ideo vt preterita di
mittant: q̄ omnis r penam quā nos debeba
mus portare pro nostris peccatis ipse portauit.
Pro declaratione dic casum de cōmunitate
seu vniuersitate qua cōmisit crimen magnus
cōtra suus principē r dūm. ppter q̄ō fuit data
sentētia cōtra eam condēnationis: vel q̄ ifra
certum temp° mille milia florenoz soluerent
r nō poterant nec centū: vel q̄ boies r mulie
res r pueri suspenderent. Sed venit bō q̄das
vnus r soluit principi pro vniuersitate: r sic
illa cōmunitas fuit libera a pena r solutiōe.
Sic est de facto dñi iesu xpi. Nam tota vniuer
sitas seu cōmunitas generis humani ex pctō
primi hois r aliorum post obligata erat r da
ta sentētia fuerat cōtra eus in iudicio domino
vel q̄ satisfacerent deo: vel q̄ suspenderentur
in furca inferni. Et totū genꝰ humanū nō pol
set deo satisfacere pro vno pctō mortali. Nō.
qr pctīs contra dei factum est infinite offen
se ppter dignitatē dei qui offendit. Unde of
fendere laboratorem est pctīs: sed maius pec
catum est militē; maius pctīs est comitē. r sic
ascendendo in infinitum quo offendit deus.
Sed venit ille diuus homo. i. xpo: portans in
finitū thesaurū in gazophilatio cōtpte sūdi
ceno deo patri. Pater cōpatio: huic vniuer
sitati q̄ omnes suspendant. Ad qđ pater. Fi
li sicut ūm mulieroz eternaliter essentialiter
tu. sum. r iustus. Ideo rē. Et fili°. Ideo pater
ego soluam: ego solus suspendar in furca cru
cis me aliquis mihi credēs r obediens suspē
datur in furca infami. r placuit deo patri. Ió
xpo soluit precū sāguinis. de capite per co
ronā. īm de manibus r pedibus et clauis rē.
Ecce quō petā nra. i. preterita ipse xpo perta
lit p satisfactionē r redēptionē generalem vt
dimittant. De hoc Auctao. Ihesus semel pro
pctīs nostris mortu° est iust° pro iniustis: vt
nos offerret deo mortificatos quidem carne
vinificatos aūt spū. i. Pet. iij. Nota. vinificā
tos spū. Sunt hic due q̄stiones. Prima. dice
ret aliquis qualē redēptionē fecit xpūs cum
tū adhuc multi damnentur ifideles iudei r
agareni: r multi alij. Scda questio de nobis
xpianis. Si xpūs sufficiēter r abūdanter rede
mit nos r p nobis soluit hēus: qđ ergo opꝰ
me soluere r facere pnās de pctīs meis. cū
xpo abūdanti soluti? Ire q̄ sicut ores dāt pnās
hic vico ista ētate: q̄ xpūs sufficienter r abūdā
ter r superabūdanter soluit p oīb° pctīs fieret
sentib° r futuris q̄ plit fierent: nō solum p pctīs
xpianoz: imo etiā oīm infidelium: nō solum p
isto mūdo: imo etiā p mille milibus mundo
ꝝ essent. Auctoritas. Ihe ē propitiatio p pctīs
nr̄is: nō solū p nr̄is tm̄ etiā p totī° mundi
supple pctīs. i. Io. ii. Rīdeo ad q̄nes q̄ licet
pctā redēptōis sit soluta abūdāter p oībus
r superabūdāter: tñ opꝰ q̄ illa redemptio vl so
lutio sit alīq; mō applicata. Ó sit duplicit
vel p lotionē baptismalē: vel p afflictionē pe
nitentialē. De pmo qñ aliqs baptizat paru°
vl adult°. q. r. xpūs soluit: ideo venio ad baptis
mū gaudens de tua solutiōe r in signū hui°
recipio baptismū: talē nihil ops soluere p pec
catis tuis: etiā si fecisset ola pctā mūdi nullus
ēd opꝰ facere pnās: cū duos bō soluit p eō
tate. Si vos q̄ estis de cōitate ptestat? ducēs
obligatōe. Ita facit infideles vt iudei r agā
reni. Sed si vos ptestatis r dignio q̄ vultis
gaudere illa solutiōe nō remanetis obligati.
Ps rōq; iudei r agareni damnant. Diceret
aliqs quare solutio r redēptio xpi executat r
applicat nobis per lauamētū aque baptisma
lis. Dicit quō xpūs fuit lauat° r baptizat° in
sanguine. i. qr homo nō pōt lauari in illo san
guine xpi ideo lauat bō in signum lauationis
guine xpi ideo lauat bō in signum lauationis
illi° sanguinis xpi virtute cui° lauamētī aque
baptismalis hꝫ virtutē r efficaciā lauādi ani
mā. Ecce ire dicit auctao. Christ° mortu° est
rē. vt nos offerret deo per baptismū. Pp ater
solutio ad hmā ōnem. Ad secūdā ōnem
de nobis xpianis: qđ dicem°: q̄ si xpūs abun
go dicit cōsequit solutio satisfactiendo pnās
r superabūdāter satisfecit. p nobis. Ire er
go dicit cōsequit solutio satisfactiendo pnās
solutiōis xpi p baptismū quē recepistis: non

oportet q̄ vos soluat̄ aliq̄ d. Lacticdo pnias ō petis. Sz q̄ post baptismū iter⁹ vos obligatis ad supplicia inferni ex petis q̄ post baptismū fecistis: nō ops q̄ iterū vob applicet illa solutio r redēptō xp̄i nō p baptismū q̄ nō vs ētu tē nūl fcl. Sic r xp̄s nō cēt mort⁹ .p. nob nisi fcīās ops q̄ applicet nobis p afflictionē pnie lez. Sīl fic xp̄s sensit dolores in passiōe sua: ita r nos i pnia debem⁹ sentire dolores i corpore n̄ro in mundo: celicui portādo: oādo: vigilādo: disciplinādo se. rc. Dic applicat in nobis fecūdo in ñ. Et fic xp̄s i passiōe habuit mētos dolores: sic ille modus pnie potest iterari multotiēs: q̄ totiēs ḡrīa. Jō q̄ aliq̄s dicit. Nolo p̄ iteri nec fieē pnias: talis ē vt inde⁹q dicit. Nolo gaudē de xp̄i solutiōe r redēptione. pp hoc nō nō vult recipe baptismū. Jdeo de ipenitēte: r ls hoc nō dicat oredicit ti fcō r ope. Dz p⁹ rō. C Dico fcīo q̄ xp̄us ptulit petā mūdi in corpe suo sup lignū crucis p in formationē vl instructionē vtualē: r b⁹ vt petā futura vitent. Dic quō oia petā mortalia mūdi includunt r reducunt ad septē petā mortalia q̄ dicunt capitalia: pp b⁹ piso nr ielus xp̄s in cruce fecit septē opa r in q̄libet ope dedit nobis crēplū r instructionē vitādi vnū petū mortale. Primū op⁹ notabile q̄ xp̄s fecit est q̄ vī debuit poni in cruce: ipsemet voluit se denudare: q̄ nullus poterat eū cogere si voluisset. Est dic q̄stio: q̄re sic nud⁹ voluit crucifigi: q̄ sicut videre nullius malefactor⁹ suspenditur tot⁹ nudus. Cū ergo xp̄us esset nobilis homo de genere dauid. r hoc iudeis erat notū: quare ergo voluit nudari. rīdeo q̄ hoc fecit xp̄s vt daret nobis crēplū r instructiones vitandi r expellendi a nobis vnū petū mortale q̄d dicitur⁹ petū auaritie. Voluit nudari antēq̄ se poneret in lecto crucis. dādo exemplū q̄ si tenetis aliq̄d p auaritiā vel p rapinā coactā: vt dñi tḡales vel maiores contra minores: vel per furtū secretum: vt faciūt vasalli p̄ra dños r cōtra ecclesiā retinēdo decimas vel primicias rē. vel per vsurā vt faciunt vsurarij mutuādo vel'emēdo rē. vel per fraudes vt faciunt aliq̄ mercatores vel per calūnias vt faciunt iurisperitī: iudices: assessores: aduocati: procuratores: vel per retentionem vt faciunt dñi qui retinēt solidatas seruoꝝ: vl heredes domina defuncto⁹: vl aliq̄ retinēdo rē inuētāz: vl q̄cūq; mā. Si vis saluari fac vt xp̄s. Dñi antēq̄ ponas te in lecto p infirmitatez denuda te vt xp̄s satisfaciēdo r restituēdo. O q̄lis instructio p vsurarijs qui dicūt ielsou. Pater dimittam in testamēto vt heres satisfaciat rē. Nō credas te ex h⁹ cuadere dānatione eternā exēplū tu nō vis satisfacē in vita tua: ls dimittas in testamēto. q: tua voluntas nō ē satisfacē in vita: r pdēnas filiū vl heredē q̄ etiā nihil sa ciet de satisfactione: vt patet ad oculum de cl bussimo dicet. tpse fecit vsuram r furta: r dicit q̄ ego satisfaciam: bñfaciam rē. Jdeo male fiunt in hoc decepti. De dimitto talium dicit scriptura sācta. De mercedib⁹ meretricis cōgregata sunt r vsq; ad mercedē meretricis reuertent. Sup hoc plāgā r vindabo: vadam spoliat⁹ r nud⁹. Mich. 1. Nō. de mercedibus meretricis. Hec me. etrix ē auaritia q̄ oibus se cōtrat: r dñis tpalib⁹ r prelat ecclesiasticis religiosis r clericis iudeis r agarenis. Decime g⁹ de malo iusto de mercedib⁹ meretricis cōgregata sunt r vsq; ad mercedē meretricis reuertent: q: q̄ morimur despdam⁹ ex auaritia p̄mo a scutiferis amicis r parētib⁹ rē. Jdeo de prelat clericis r religiosis. Quia de mercede meretricis. Lymosine congregate sunt: r vsq; ad mercedem meretricis reuertent. q: collectores totū recipiūt. rē. Remediū est ergo illud qd dicit .pp. a. Sup hoc. Lmalū q̄d feci congrēgādo pecunias: oplāgā p ptritionē: r vindabo p cōfessionē: r vadā spoliat⁹ r nudus p satisfactionē. Si g⁹ aliq̄s vestrū ē indut⁹ ista mala veste auaritie demudet se: vt xp̄s ne damnet. C Sōm op⁹ notabile q̄d xp̄s fecit est cōclauatio. Post q̄ fuit nūdat⁹ direxit sibi manē. Ponas te hic r clanabim⁹ man⁹ r pedes r posuit se super lectū crucis asperū r durum. Logit. te cū quāto dolore fuit illa cōclauatio q: man⁹ sunt neruose r etiā pedes. Est dic q̄stio q̄re hoc: q: oēs doctores theologie dicūt q: minim⁹ dolor su⁹ sufficeret ex cōiunctiōe deitatis: q̄re ergo voluit tot dolores sustinere. rīdeo q̄ hoc fecit vt daret nobis crēplū vitādi petū luxurie: q̄ sit ad delectādū corpus vt cogitet luxuriosus dolores corpis ielu xp̄i quos voluit .p eo sustinere vt dicat: ergo nolo delectari. Hō q̄ xp̄s in cruce in q̄q; pt⁹ fuit corpis maxime sustinuit dolores sulteri. Prima in toto corpore q̄ fdo tenuit super crucem duram r grauem. Secūda in clauatione man⁹ dextre. Tertia sinistre. Quarta pedis dextri. Quinta sinistri. Quare⁹. rīdeo q̄ ad exemplū vitandi q̄q; species luxurie. Prima dicitur simplex fornicatio. r ista est minor. Dic quid est r q̄ dicunt multi q̄ nō petū rē. Et dr̄ur ratiō de filiabus regis. Secunda species est adulteriū: q̄ndo iter

ipsoꝝ vl ambo sūt de matrimonio: q: ista ē magna petā: q: nō solū sit iniuria deo⁹ sz̄ p̄me. Tertia spēs est incest⁹: q̄ vbi ē affinitas carnal vel spūalis: ibi ē mal⁹ petū. Quarta spēs est sacrilegium: q̄ plona est sacrata: q: religiosa vel clericus vel monialis mal⁹ petū facit: q: ꝑra votū facit rē. Quinta spēs ē nūm tā magnū petū ē q̄ nō ds noiari. C Ōtra nās ē q̄s fit tali mō q: nō pōt seq; gliatio q̄ocūq; fiat. Secce ē re xp̄s in q̄q; locis sui corpis voluit sustinere dolores: vt de q̄q; spēe petī luxurie vitētur. Jō apls. Qui xp̄i sūt: vt xp̄iani: carnē suā crucifixerūt cū vicijs r cōcupiscētijs. Ad Gal. v. Tertiū op⁹ notabile xp̄s fuit in cruce ꝑpciatio. Pō post q̄ fuit crucifix⁹ erexerūt crucē. Lotitate dolorē tot⁹ corpis q̄ solū in clauis pē debat. Luc xp̄o vidit deū patrē ad recipiēdū vindictā de crucifixorib⁹ filij si fil⁹ voluisset. p q̄ⁿ⁹ dixit di. Pī dimitte illis: q: nesciūt q̄d faciūt Luc. xxiij. Nō dic crēplū r instructionē q̄d dat nobis: q: nō solū voluit recipe ipse vindictā sed nec sustinuit q̄ alī⁹. Lpī recuperet ꝑ eo vidictā. Quare hoc. Rīdeo q̄ ad dandū crēplū vitādi petū ire seu vindicte q̄ petū multū r nimis regnat in mūdo. Dicūt enim nōnulli per caput vel per corpus dei ego me vindicabo rē. Quid dicēo in iudicio q̄n xp̄o dicet tibi: ire nō remisisti mōtē patrio vel filiū rē. Si dicis dñe. ga certe malo nō r finste fuit iterfect⁹ rē. r cū falso. pcessu fuit pa maior⁹ mundo inuste r cū falso. pcessu fuit iniatus. tū peperci. Dic cōtra aliq̄s mulieres buriores bolb⁹: q̄d dicet cū virgo Maria re miserit mortez filij sui: q̄ tantū r plus valebat q̄ filⁱ⁹ vester: r q̄i audiunt q̄ filⁱ⁹ pepercit etiā r ipsa pepercit. r q̄i videbat illos q̄ crucifixerant filiū sui salutabat eos dicēo: Dño sit vobiscū: q: dyabol⁹ erat cū eisiō erat ꝑo fit vobiscū: q: dyabol⁹ erat cū eisiō erat ꝑo cio. Oportet remitte. Tū dicit xp̄s Matth. xviij. Pater me⁹ celestis tradet vos tortoribus si nō remiserit vnusq̄q fratri suo de cordibus. Et ad Ephe. iij. Est ne inuicē benigni donauit vob. Nota. benigni in loquēdo: misericordes in remittēdo: sicut r de⁹ in xp̄o. f. crucifixo⁹ in remittēdo: sicut de⁹ in xp̄o. f. crucifixo⁹ in remittēdo: sicut r

xpo lic voluit occupari. Rūdeo vt daret nobis exēplū t instructionē vitandi pcūs accidentes ociosē dimittam xpo trāsire nob cōcessum ad operādū. nō solū tpaliter sed spūaliter oūbo. Dic modū orādi devote. Et oīoēs sancti multi q credunt eē diligētes. Dic quō inducāt illc octauas qui in vero nō portat lucrū thesaurizat q terā dic: sed qui portat lucrū i vero dr obligat vt illū si lucrat sedens per totam dē. Dic in vero mortis os nos vt ad portam pducāt. Et dicet xpo cuilibz. Videam' qd portas. de q vtico dic qd lucrat' ee. Si nō portas lucrū meritū honor opez dicet chr̄us'. In quo tu expēdisti tot annos dies nihi pcessi. Rūdebis. Dic in labor' mādante rē. Tales indicabūt ociosi apud xpm qui dic iudicatur diligētes apud mūdū. Diligētes iudicabunt tūc apud xpm illi q orāt andāt missas audiunt rē. q in vero portabant mūr' plenas thesauro meritor. qui cū gaudio recipientur a xpo. ociosi vero mittent ad hospitale miseroz. i. in infernū. Ideo dicit scriptura. Quodcunq; pōt manus tua instanter operare iq; nec opus nec ratio nec sapiāee scia erunt apud inferos quo tu properas. Eccles. ix. Septimum opus xpi in cruce fuit lancea tio. Dic quomō post mortē vnus militū aperuit lancea latus eius. Joan. xix. Quare voluit hoc fieri. Respōdeo q; ad dandā nobis exēplū t instructiones vitādi peccata inuidie. Illa vulnera voluit xpus recipe oū viuere tes sed vulnus lateris post mortē. Rationes q; alia pcā mortalia ola bēit qd boni vel apparens bonus. Dic dōctā de oib'. Posset supbia; q; delectabile vt lugubo qđ honorat rē. t sic de alijs. Sed pcā inuidie nullā hz rōnez boni totū ē mors: qa inuidia nō ēt nisi dolor de bono alterius qui in corde pūssit: ils ēt oſſē dat lingua. Ostendit inuidi habz lingua diffamatricē. Unde si hō loquat inuidie de aliqua bona psona. Statim dic. nō cognoscat eū sicut ego rē. Jtē de alijs plagis xpi erunt solus sanguis de ista sagitta t aqua. Rōq; huiꝰ' valebit gaudēdo de malo proximi cum aq ad refrigerādā. secūdo frigefit in amore t bono proximi nō sanguis erunt ad calefaciēdū. Ideo dic scriptura. Dilectiones omnē malicia t oēm dolū t simulationes t inuidias t oēs detractiones sicut mūdā genā. Tantus rōnabilis t finē dolo lac cōcupiscētiā in eo crescatis in salutē. i. Petri. ij. Dominica secunda post octauas pasche.

Sermo primus.

Quid est hoc quod dicit nobis modicū t nō videbit me t iterū modicū t videbit me. Joan. xvi.

Sermo noster erit de isto euāgelio t habebit' multas bonas doctrinas. sed pīo saluter virgo maria rē. Sanctū euāgeliū hodiernū cōtinet quoddā pūa parlamentū t gratiosū qđ fuit iter xpm t discipulos suos in nocte passionis. in q̄ fit mētio nō solū de xpi passiōe: ista et de ei' resurrectōe t ascēsione. Jō hoc euangeliū legit mō iter resurrectionē t ascēsionē. In q̄ pm q videbitis dr septies modicū nō sine mysterio. Jō recipi. p thematē. Quid ē hoc q dicit nob rē. Ubi in nocte passiōis xpus dixit modicū t nō videbit me rē. vsq; ad pces. Primus notat xpus passiōem: q; tāc modicū. tribꝰ' diebꝰ' nō viderūt eū. duodecim ep̄i fuit q; solū per ydraginta horas duravit. Secūs modicū fuit a resurrectiōe vsq; ad ascēsionē. de isto dixit: Et iterū modicū t videbit me. Tertiū modicū fuit q; discipuli ipm nō itellegētes dicebāt adinuicē. Quid est hoc qđ dixit nobis modicū. Nescim' qd loqt. Quartū qđ eis declarauit dicēs: De hoc q̄rit iter vos qđ dixi vobis: modicū t nō videbit me. t iterū modicū rē. Dicat filitudo mulieris pturiens q; tēp' ptus vt fibi lōgū. pter dolorem: hz fit modicus. Sic postq̄ terra peperit filiū dei p resurrectionē gloriosas gaudebit rē. Patet euangelius ad litterā. in quo p̄s q septies dr modicū. Nūrū est qđo tam parvo parlamēto totiens dr modicū. Jō habem' rōnes que rendi t faciēdi qōnē themat. Quid est hoc qđ dicit nobis rē. In quo dās noster ieſus xpus ostendit secrete q nos habem' modicū de septem boni spūalibus que debemus habere.

Primo habemus modicum de discretione vel cognitione intellectuali.

Secundo modicum de deuotione spūali.

Tertio modicū de dilectione fraternali.

Quarto modicum de afflictione pnali.

Quinto modicum de subiectione dinali.

Sexto modicū de miseratione proximali.

Septimo modicum de duratione virtualis

Ecce rō moralis. Ire totiēs dic modicū. Quibus declarat habem' risionem ad themā qđ dic. Quid ē hoc qđ dic nob modicū. Quia nō ad pmū habem' modicū de discreto & rectelectuali: q; vt dicit gubern' in' nos: quia scimus cognoscem' corpalia. t carnalia que tangūt carnē sed nō spūalia. nec tangunt a'ām. Verbigra. ea statim sentim' lapidē in os

comedimus legumina rē. sed nō sentim' lazarus dyaboli in aia qñ recurrim' ad vinos rē. statim sentim' calorez febris corpalis. sed nō febrē luxurie. Jtē statim sentim' modicū pol uerio in oculo sed nō verrez auaricie rē. Item rusticus bene scit quot solidi sūt in vno flore nō sed nō quot sūt precepta dei. Jtē mulieres bñ sciūt cantationes t sortilegia t cōiurationes sed nō sciūt. Credo in deū rē. Ideo christus. Joan. xij. Adhuc modicum lumen est in vobis. Ambulate dū lumē habetis vt nō vos tenebre apprehendant rē. Nota. modicū lumen. i. discretionis sine cognitōe intellectualis. Quantū ad 2m̄ dicm̄ hēm' modicū de deuotiōe spūalitatis est modica deuotiōe facim' spūalitates remissiones: hz totā diligētiā t feruorē spūs ponim' i reb' tpalib'. Dic qđo de' vinisti totā tpm in septē dieb'. De qb' dicit nob sex ad laborādū t luce rādēre retinuit sibi septimū. dic vt p alia laborem'. Et adhuc nō vult totū. Vā in die sūt. xxiij. hore. da solū vnā deo: audiēdo missā: alo horas poteris dare ad placita corpis licita t honesta. Sed de isto tē pore modicū dam' deo: frangendo festa rē. Unde in ebdomada sūt. xlvij. hore. t de isto solū datur vna deo in missa: modicus est t expecta vsq; ad benedictionē: quid facitis: nō nisi log de mercantijs ferijs. qd dr de papa. de rege rē. videt vobis si habem' modicus de deuotione spūali: quia ēē nihil: imo defraudamus deū de suis regalibus: q; nescimus seruare festa. Ad itelligēdā hoc pecca tū. nota parabolā de rege diuidēte gallinam cū suis q solā sibi retinuit caput. Qui receperūt de manib' regis caput galline t ipsius derūt camb' sic gallina dr ebdomada: cui' caput est dies festa. t pes. p nos canib'. i. demonib' rē. Ideo q; nos deū defraudamus: fraudamur ad cotidiē modicū proficiūt agricole. Dic qđo. proficiūt ola nra magis ex tēpore dei ipsius dādo deo ḡ ex nostris laboribus quia ex fraude festiuitatū venit sic citate: et pestate: lapidēt rē. De isto modico auctas: Occupatio magna creata est oīb' hominibus: t ingt grauē iugū super filios Ada a die exitus de ventre matris eox vsq; in die sepulture in matrē oīm. Ecc. xl. Modicū aūt tēp' mihi in rege. Ecc. xl. Ō. ingt grauē labor sex dier' ebdomade q; incipit a die natiuitat' & durat vsq; ad die mortuus hō recipit vitā eternā. t. mō fuida modicū. i. rege. spūali. qui ad me lāvenit. Ps. Primū modicū et non [illegible] ō qđ dic nob modicū

Ō filioli boni do. i. p̄ istud modicum dimittat' hanc nr̄ pcessionē. Ego istud modicū de labet dic. Lazare mane t vero rē. Sed m modicus ne illi det ebdomada. i. in vltima cessare a labor' tpalib' occupare se illabore spūaliter dare illā horā deo audiēdo missā rē. Tertiū modicū ō q̄ libet melle cōfiteri: qñ ablue do camisiā aie ei' camisiā corpis rē. Quartū modicū de ēsibz ano efficare i pascha rē. Hoc filioli ē bn̄ pertinēs. Dē olo gre q vocauit nos in eternā suā gliaz i xpo ieſu modicū passum: ipe faciet p̄firmabit solidabit q. i. Pe. v. C. Quārā ad 3m̄ habem' modicū de dilectōe fraili. qz nō diligim' proximos nisi amore bestiali: dim faciūt eis bona diligūt vos vt canes. hz si rabiē diligit vos q̄ diu facit sibi bona. hz si latrat si facit sibi malū. Sic de nob q nescim' diligē nisi parētes t benefactores: si nocēt nobis aliqđ statim vt canes latram'. i. vindictā minādo. Vultis' eē hac dilectōe p̄t literā. quāsupros vt diligam' inimicos. Ista in tali' qñ xpo dicet. Quid fecisti p mei dilectio. Dic dilexi amicos parētes t benefactores. Dicet xpus nec grates nec gr̄as. h' modicū é. Si ē dicio. Dic amore xpi nos persecutores dilexi inimicos. Is nō meruerunt h' apud me. Tūc dicet xpus. Nō ē h' modicū h' é meritū. Tūc dicet xpus. Nō ē h' modicū h' é meritū. recipiet te in paradisū. De isto modico dic xpus ore tri ioānis. Scio opa tua: et ecce dedi coram te ostiū apt̄um: modicā habes virtutē. Apoc. iij. Hora. Scio opa tua: que bona fecisti. amore mala inimicis modicā habes virtutē. i. cum te xpi. Jo. xix. Un' militū lancea latus ei' aperuit: qđ nemo pōt claudē. ita ē manifestū qñ xpo oīanit nō sol. p amicos sed etiā p̄ inimicis. Nō ire inimici si diligēdi. declarat per filitudinē. Quidā hō tenebat solidū mille florenos sub pena suspēsionis. Cōtigit in crastinus ecē suspē dēndum: qz nō debuit rē soluere. de nocte qdā dues pecit sibi val' burlam. p trapā captōis eū mille florenis: qñ fregit i di caput. Qui ēctus dolore male dicebat. qñ ciente burlā. Insurgit adit burla letat' est t soluit. t libat' ē ds. Nūdict' sit q dedit mihi burlam. t libat' ē ds. Nūdict' sit q dedit mihi burlam rē. Jdē ē de filiabet petidecim certū sit nobis q sūt. Ideo dies q sūt data q nos habem' soluē debem' q sūt data q nos habem' soluē debem' p̄ peccatis sub pēa mort̄. aliter restat furtū deo p peccatis sub pēa mort̄. aliter restat furtū deo p peccatis in eternū. Lu. xij. Sico vob q nulli palliat ego in eternū. Lu. xij. Sico vob q nulli palliat ego in eternū. Ideo qñ venit tribulatio. i. qđ accidit tibi frater ē filiabit vel patrez. Ecce natus qđ

xpo sic volunt occupari. Rūdeo vt daret nobis exēplū t instructionē vitandi pctis occasiones ociose vanitat" xpo trālire nob cōcessum ad operādū. nō solū tpaliter sed spūaliter ocādo. Dic modū ocādi deuote. Scioli sunt multi q credunt eē diligētes. Dic quō iudicat ille ociosus qui in sero nō portat lucrū sibi laborauerit p totā diē: sed qui portat lucrū i sero ōē diligēte: etiā si fuerit sedens per totam diē. Sic m sero mortis os nos ire ad portam gadii. Et dicet xpo cuilibz. Indicam" qd portas de q vsuero hic qd lucrat" es. Si nō portas lucrū meritōz bonoz operū dicet christ". In quo tu expēdisti tot annos dō tibi ꝑcessi. Rūdebis. Dñe in laborib" mādatis tē. Talis iudicabit ociosū apud xp̄m qui hic iudicatur diligētes apud mūdū. Diligētes iudicabunt nūc apud xp̄m illi q orāt anduāt missas frequentāt tē. q in sero portabant man" plenas thesauro meritoz: qui cū gaudio recipientur a xpo. ociosi vero mittent ad hospitale miseroz. i. in infernū. Ideo dicit scriptura. Quodcunq; pōt manus tua: instanter opare: q; nec opus: nec ratio: nec sapia: nec scīa erunt apud inferos quo tu ꝓperas. Eccle. ix. Septimum opus xp̄i in cruce fuit lancecatio. Dic quomō post mortē vnus militū aperuit lancea latus eius. Joan. xix. Quare voluit hoc fieri. Respōdeo q; ad dandū nobis exemplū t instructiones vitādi peccatū inuidie. Illa vulnera voluit xp̄us recipe dū viueret: sed vulnus lateris post mortē. Ratiōes alia pctā mortalia oia fuit qd boni vel apparens bonus. Dic ꝺdicta de ꝺb". Pro de iuꝺbus: q; delectabile vt iuꝺbo qñ honestat tē. t sic de aliis. Sed pctm inuidie qđlā hz rōnez boni totū ē mors: ga inuidia nō est nisi dolor de bono alterius qui in corde pōnit: ils ēt odē dat lingua. Ostendit inuidi habz linguā diffamatricē. Unde si nō loquit inuidēo de aliqua bona ꝑsona. statiz nō cognoscit eā sicut ego tē. Itē de aliis plagis xp̄i exiuit solus sanguis: de illa lāguis t aqua. Respō huic" calebāt gaudēdo de magnificētia nō est nisi dolor de bono alterius qui in corde pōnit: ils ēt odē dat lingua. Ostendit inuidi habz linguā diffamatricē. Unde si nō loquit inuidēo de aliqua bona ꝑsona. statiz nō cognoscit eā sicut ego tē. Itē de aliis plagis xp̄i exiuit solus sanguis: de illa lāguis t aqua. Respō huic" calebāt gaudēdo de magnificētia xp̄i exiuit ad refrigerādū. secūdo exiuit ad calefaciēdū. Ideo dicit scriptura. Deponētes omnē malitiā t oēm dolū t simulationes t inuidias t oēs detractiones sicut modo geniti infantes rōnabiles t sine dolo lac cōcupiscite: vt in eo crescatis in salutē. i. 1. Petri. ij. Dominica secunda post octauas paschę.

Sermo primus.

q Uid est hoc quod dicit nobis modicū t nō videbit me: et iterū modicus t videbit me. Joan. xvi.

Sermo noster erit de isto euāgelio t habebit m" multas bonas doctrinas. sed ꝓpo salutet virgo maria tē. Sancti euāgelii hodierni cōtinet quoddā ꝓuū parliamentū t gratiosus qđ fuit iter xp̄m t discipulos suos in nocte passionis. in q̄ fit mētio nō solū de xp̄i passiōe: sed de eī" resurrectiōe t ascēsione. Jō hoc euāgeliū legit mō iter resurrectionē t ascēsionē. In q̄ ꝑm q; videbitis dē septem modicū nō me multerio. Jō recepi q; themate. Quid ē hoc q; dicit nob tē. Dñs in nocte passiōis xp̄o dixit modicū t nō videbit me tē. vsq; ad pfectū. Primus notat xp̄s passiōis: qs tūc modicū. i. trib" hor" nō viderūt eū. 2ª modicū tēp" fuit qz solū per q̄draginta horas duravit. Scōm modicū fuit a resurrectiōe vsq; ad ascēsionē z de isto dicit: Et iterū modicus t videbit me. Tertiū modicū fuit: qz discipuli ipm nō itelligētes dicebāt adinuicē. Quid ē hoc q; dicit nobis modicū. Nescim" qd loqt. Quartū qñ eis declarauit dicēs: De hoc q̄rit iter vos qz dixi vobis: modicū t nō videbit me. t iterū modicū tē. Dicat illi mulier qui uerit qz tēp" ptus vt filiu lōgū ꝑpter dolorē: ls sit modicus. Sic ꝓfitē terra peperit filiū dei p resurrectionē gloriosū gaudebit tē. Patet euāgelius ad litterā. in quo ꝑs q; septies dē modicō. Hērā est qđo tam parvo parlamēto totiens dī modicū. Jō habem" rōnes quare rendi t faciēdi qōnē themat. Quid est h" qđ dicit nobis tē. In quo dño noster ihesus xp̄s oīa discrete q; nos habem" modicū de septem boni spūalibus que debemus habere.

¶ Primo habemus modicum de discretione vel cognitione intellectuali.

¶ Secundo modicum de deuotione spūali.

¶ Tertio modicū de dilectione fraternali.

¶ Quarto modicum de afflictione ꝓpriali.

¶ Quinto modicus de iudictione ꝓpriali.

¶ Sexto modicū de miseratione ꝓximali.

¶ Septimo modicus de durātione virtuali.

Ecce rō moralis q̄re totiēs dicit modicū. Qui duo declarat habem" rōnionem ad themā qđ dicit. Quid ē hoc qđ dicit nob modicū. C Quia nō ad ꝑmū habem" modicū de discreto & intellectuali: qz vt bestie gubernam" nos: quia scimus cognoscim" corpalia & carnalia que tangūt carnē. sed nō spūalia que tangunt aīam. Verbigra. ex statim sentim" lapidē in os de comedimus legumina tē. sed nō sentim" lapis vel aliud in alia qñ recurrim" ad vinos tē. statim sentim" calorez febris corpaliter. sed nō febrē luxurie. Itē statim sentim" modicū potus in oculo: sed nō terraz in auricle tē. Itez rusticus bene scit quot solidi sūt in vno flore nō sed nō quot sūt ꝑcepta dei. Itē mulieres dū scūt cantationes t fortilegia t cōiurationes: sed nō scūt. Credo in deū tē. Ideo christus. Joan. xij. Adhuc modicus lumen est in vobis. Ambulate dū lumē habetis vt nō vos tenebre apprehendant tē. Nota. modicū lumen. i. discretionis sine cognitiōe intellectualis. C Quantū ad 5m̄ hēm" modicū de deuotiōe spūali: qa cū modica deuotiōe facim" spūalia vt scīunt: ex fones: ls totā diligētiā t fernorē spūs ponim" i reb" tpalib". Sic qđo de" dimisit totū tps in septē dieb". De qb" dicit nob sex ad laborādū t lucrādū: t retinuit sibi septimū diē vt ꝑ alia laborem". Et adhuc nō vult totū. Rā in die sāt. xxiij. hore. da solū vnā deo: audiēdo missā: alio horas poteris dare ad placita corpis licita t honesta. Sed deusto tē ꝑ ꝓze modicū dam" deo: frangendo festa tē. Unde in ebdomada sūt xxiiij. hore. t de istis solū datur vna deo in missa: modicus est t expecta vsq; ad benedictionē: quid facis: nō nisi log de mercantijs seruo. qđ tū de papa. de rege tē. videt vobis si habem" modicus de deuotione spūali: quia qñ nihil: imo defraudamus deū de suis regalibus: q; nescimus seruare festa. Ad itelligendū hoc pecca tā. nota parabolā de rege diuidēte gallinam cū suis q solū sibi retinuit caput. Qui recepit de manib" regis caput galline t ipius de derūt cunib": sic gallina ꝺf ebdomada: cui" caput est dies ꝺnica. t dat ꝑ nos canib". i. demonib" tē. Ideo: qz nos deū defraudamus: fraudamur ab eo: qñ modicū proficūt agricole. Dic qđo ꝓficūt oīa nra magis ex tēpore dei ipius dādo deo ℞ ex nostris laboribus quia ex fraude festiuitati venūt sicut ex tempestates: lapides tē. De isto modico auctor: Occupatio magna creata est oībus ꝑ hominibus: ingū grane super filios Ada a die exitus de ventre matris eoz vsq; in diē sepulture in matrē oīm. Sec. C Modicū aūt tāē nichil in rege. Dec. xl. Vō. ingūs Jheē labor sex diebz fabricauit deus. Septimo die natiuitat t quiet vsq; ad diē mortis. In q̄ die mortuus hō recipit vitā eternā. Ideo mō guida modicū. i. rege. Spūali qñ ad mortē venit. Ps. Primū modicū est C Quia ꝺ qđ dic nob modicū

C Istū bonū do. i. q̄ istud modicus diuidat t ꝺtinet ꝑtes. i. q̄ istud modicū de iudet me. i. orare mane t sero tē. Scōm modicus de iudet ebdomada. i. in vnica cessare a labore tpali: t occupare se i labore spūali: vt dare illā horā deo audiēdo missā tē. Tertiū modicū ꝺ q libet mēse cōtineri: qñ ablūdo camisiā aie vt camisiā corpis tē. Quartū modicū de iudicio cōicare i pascha tē. Hoc ꝓbat ꝑ dictū apli. Dē" olo gfe q vocauit nos in eternā suā gliaz i xp̄o ihū modicū passos: ipe ꝑficiet cōfirmabit solidabit q;. i. Pe. v. C Quārā ad 3m̄ habem" modicū de dilectiōe frali: qz nō diligim" ꝓximos nisi amore bestiali: dū iuctis eis bonū diligit vnus: vt camisiā sic rabidē diligit vno ꝺdū facit sibi bonū. cū latrat si ꝺcit sibi malū. Sic de nob q nescim" diligē nisi parētes t ꝺfactores: si nocēt nobis aliqđ ſtati vt cāes latram". i. vindictā minādo. Vnde" cū hac dilectiōe pōt ītrare paradisum: vt diligam" ꝓximū bestie. i. diligē et inimicos. Dñs in mde qñ xp̄s dicet. Quid fecisti ꝓ meis dicis. Dic dilexi amicos parētes t ꝺfactores. Dicet xp̄s: nec grates nec gl̄as. h" modicū ē. Sz si dicis Dñe amore xp̄i: vos ꝑcepistis dilexi inimicos. ls nō mererent h" apud me. Tūc dicet xp̄s. Nō ē h modicū. h" ē meritū: recipiet te in paradiso. De isto modico dic xp̄s ore bti ioānis. Scio opa tua: ecce dedi coram te ostiū apt̄um: qđ modicū habes ſtutē. Apoc. iij. Nota. Scio opa tua: que bona fecisti amore mala inimicis modicū habes virtutē. i. charitatē: que ꝑ excellentiā oīm ꝺtus simplē qz maior hoz ē charitas. Ostiū apti ꝺ vulnus lateris xp̄i. Jo. xix. De" militū lancea latus ei" aperuit: qđ nemo pōt claudere ita ē manifestū: qñ xp̄s oīauit nō solū p amicitiā sui ꝓximicis. Nūqđ re inimici si obligati ꝺclarēt ꝑ silitudinē. Quidā hō tenebat solūz mille florenos sub pena suspēsionis. Cōp in crastinus erat suspēdēdus: qz nō ꝺbat rēi soluere. de nocte qdā vnus ꝑcepit sibi vna burlam q trapā captōis cū mille florenis: et ꝺ fregit a di caput. Qui scīēs dolorē malediceba. ꝑ cientē burlā. Inuētz aūt burla letat" est t soluit. t libat" ē de. Dicit" ille q dedit mihi burlam tē. Jdē ē de illud petēti: certū si nō dio ꝑ q̄nia sit data q; nos habem" solūz debita dō deo p pnias sub pēa mortis. aliter restat furca inferni. Lu. xij. Dico vob q; nisi pniam egeritis: vos similit̄ peribitis. Nō possumus solūz tot sūt petā. Ideo qñ venit tribulatio. f. qñ occidit tibi frātrē: filiū vel patrē. Ecce aurus qđ

figit tibi caput: ḡs respice ⁊ attēde q̄ ē inuia ⁊a tribulatiōes. Nā ꝫ tribulatiōes veniūt vltra cor: tū si patēter recipiunt. de illo hō pōt solui' do pbā: ꝫ cū iciunio ⁊ oronib⁹ ⁊c. remittēdo inimicis vt de⁹ remittat tibi. De hō audiuntur. Benedictū ē nomē tuū de⁹ patrū nr̄ōrū q̄ cū irat⁹ fueris misās facies. ⁊ i tpe tribulatiōis petā dimitt' pc̄a q̄ inuocāt te. Tho. iij. Jō Jo. vi. Tanto ḡs modicū q̄d accipiat. ℔ de pena ⁊c. ¶ Quātū ad ḡtū habem⁹ modicū de afflictiōe penitētiali. ⁊ petā ſi multa ⁊ magna ⁊ grauia. pmittēda ēo modica. Determinatio ē scōz doctoz q̄ p quolibet pc̄o mortali hō obligat i septē annis de pnia. Tho est. ēsse siue p magno pc̄o mortali siue p modico. Sz ḡtas penitētie ē arbitraria fm arbitriū cōfessoris: et nō ḡtate pc̄i sit ḡtas penitētie. Sz ḡtas tpis p̄ q̄libet pc̄o mortali ē septē annoz. Rōem q̄libet pc̄o mortali fit iniuria Z septē dona spūssancti. ℔ videas quoties peccasti mortaliter: quotiēcūq; recursti ad dominū: turasti ⁊c. cōputa p quoliꝫs septē ānos. ⁊ si nō cōplenī h cōplebūt in purgatorio in alio mūdo. Remediū ē gr̄ lucrari idulgētias: eleinare: orare. elemosynas dare: ⁊ alia dona opa facere. ⁊ sic relecabt tpo. Jdeo dico q̄ respectu pc̄oꝝ modicū habem⁹ de afflictiōe pnialissimo q̄libet excusat se dicēdo cōfessori q̄ nō possit teminare: nec alicuiꝫ portare ⁊c. hꝫ modicū pniaz detis. Ecce de illo modico q̄d dicit apls petr⁹. ℔ modicū nūc ſi p q̄ opoꝫ ꝫcristari in varijs tēptationib⁹ vt pbatio fidei vestre multo pciosior sit auro q̄ p ignē pbat. i. Pe. i. Nō q̄ tēptatiōes vocat pniae. Nōq; hodie ille q̄ vult facere pniam ponit se in tēptatiōē: q̄ q̄libet deridet ipsꝫ modicū curare dz de talib⁹. ¶ Quātū ad ānū habemus modicū de subiectiōe inimiciz: q̄ modicū tpe pauci ⁊ modici subijcūt do. Pro dubioꝫ null⁹ dēb⁹ multū ē q̄ dz mmoꝛe subiectionē i fabdite ⁊ vasallos q̄ de⁹. Verbigfa. si dns facit pclamatiōes penitentialē sub pena q̄nq; solidoz q̄ nullus dicat malū de tali tuto optime seruabit: ꝫ pclamatio ⁊ ordinatio dei ē q̄ nullus dicat malū de creatore suo ⁊c. sub pena mortis aīe ⁊ corpis ⁊c. nihil ſenat ⁊c. De⁹ ḡcepit q̄ null⁹ vadat ad vsurā sub pena pdēti ois hōs corp⁹ ⁊ aīaz ⁊c. Jtē q̄ nullus opet aliq̄d tale i die festo sub pena ⁊c. nihil fiet. Jtē q̄ null⁹ ponat offendicula cōtra ceco ⁊c. sub pena ⁊c. ⁊ voo penitentes in holocaustū in laqueū alaz ⁊c. Jtē q̄ null⁹ ludat ad taxillos ⁊ nihil fiet. Credit⁹ q̄ de⁹ nō videat istos despect⁹ eius. Ecce modici ō subiectiōe inimici. Jtē rex xpo cū gēte armoz. i. siccaz tēpestate: lapidū morsuū: locustaz ⁊c. terremot⁹ ⁊ hmōi. De hō pphetia. ℔ dāda remāda: expecta ⁊ expecta modici ibi ⁊ modici ibi ⁊c. Jsa. xxvij. Nota dāda. i. in veteri lege remāda in nouo: i quo pñmant ḡcepta moralia. ℔ dāda. i. p̄ teipsuꝫ remāda. i. p̄ dicatores aplos ⁊ alios. Expecta. i. tunc tute: ⁊ expecta. i. senectutē. Expecta i. in tpe carnali: ⁊ expecta. i. in q̄dragesima: ꝫ modicū ibi: ⁊ modicū ibi. i. vbiq;. ¶ Quātus ad sextū habem⁹ modicū de miseratione pxi mali: q̄ ſi nihil est op⁹ misericordie q̄s faciamus. Jsta mia. p̄maliꝫ sit triplicit. i. bādoz mutuādo: ⁊ gdonādo. Sz de q̄libet habem⁹ modicū. Pō⁹ nec bādo: q̄ talē modū tenem⁹ bādo elemosynā: faciēdo aurē surdā pauperi q̄ ſi nihil valet: q̄ dat malo corde pp ipoz tunitatē pcētis modicū valet. Nota modus bādi elemosynā. Sicut ille q̄ ponit pecunias suā in mēsa cābij vt lucretur. Auctoritas. Da pauperi⁹ ⁊ habebis thesaurū in celo. ℔ bath. xxx. Jtē mutuare est magna misericordia: q̄s in casu maioꝛ ē q̄ dare. Verbigfa. Si dant duo solidi misericordia ēiz si mutuāt. xij. florēi pauperi rustico vt possit se iuuare ⁊c. maioꝛ misericordia facit sibi. Jō dō. pō. cxl. Jocūdus hō q̄ miserēt ⁊ comodat: disponit sermones suos in iudicio: q̄ in eternū nō cōmouebit. Sed misericordia ista taz ad modicū venit pp vsurā. Nota practicā vsurarioꝝ. diuitū q̄ pauper rustici veniunt ad eos mutuādo. x. p. xij. vel vēdēdo plus pp spēra: vel vēdēdo minus ꝓpter pecuniā pmptā. Item gdonādo inimicis: ⁊ multi sūt q̄ nolūt parcere ꝓpter xpm: ꝫ ⁊c. Si papa vel rex diceret: amore mei parcatis: q̄ ego possum vobis facere hec ⁊ illa ⁊c. Tūc dicūt. Dñe amore vestri faciaz. Talis misericordia parcēdi modici valet: q̄ q̄ erūt coꝛā xpo in iudicio dicet. Quid fecistis amore mei ⁊c. Remisisti mortē patris vel fratris: ꝫ nō amore mei sed talionis. Jdeo vadas ad eū vt det tibi paradisuꝫ. Jdeo amore dei ⁊ p̄ximi hono: ⁊ remittere debetis vt habeatis paradisuꝫ. De isto modico auctoritas. Semēte multaz tacieo in terra: ⁊ modicū cōgregabis: q̄ locuste deuorabūt omnia. Deut. xxviij. ℔ magnū semen est dare elemosynas: ⁊ mutuare ⁊ papere ⁊ remittere inimicis: ꝫ locuste. i. mali ꝛ odiū: deuoꝛāt totuz.

¶ Quantū ad septimū modicum habemus de duratiōe virtuali. Quoniā ſaliquis incepit vitā virtuosaz ⁊ bonā modicū durat in ea statiz dimittit: ꝫ si icipit vitā malā: ⁊ in pcīis ita firmat in illa: q̄ nec monitiōib⁹ nec hmōi talib⁹ vult malā vitā dimittē. Verbigfa. Credo q̄ multi sūt tacti i cōdē: ⁊ recepert bonū ꝓpositū remittēdi iniurias: ⁊ faciēdi pacē: ꝫ ad ōnū alicui⁹ mali boni nihil boni faciēt. Ecce modicū ōtuē. Jdē de rectoꝛib⁹ cōitatū qui ꝓponūt corrigē pc̄a notoria: ꝫ ſ filio aliqs aduocat⁹ dyaboli ꝓtradicit ⁊ nihil fit. Patet q̄o bona vita statim dimittit. idē de multis qui ꝓponūt recedē a mala societate: ꝫ nō pūt ⁊c. magis nolūt. Jdē de multis q̄ ꝓponūt restituere: ꝫ q̄ vidēt pecunias ꝓpositū mutāt ⁊ nō restituunt. Pz ergo q̄o habem⁹ modicū de duratiōe virtuali. Auctoritas. Que est vita vestra. i. bona ⁊ virtuosa: vapoꝛ ad modicum parēs. ⁊ deīcepa exterminabit. Jacobi. iij.

¶ De eadē dñica. Sermo secundus.

Jco vobis quia ploratis

dic ⁊ flebitis vos. Joan. xvi. Sermo noster erit de vtilitate lachrymaꝝ huī⁹ mūdi ex tribulationibus ⁊ miseriis: sed ḥmo salutem. Magna vtilitas que sequitur ex lachrymis ſt videri ⁊ declarari ex silitudine: ex vtilitate q̄ sequit ex pluuia q̄ descendit in terra. Quia posteq̄ hō seminauit ſi de⁹ dat pluuiā ⁊ roꝛez hō colligit abundanter. ala nō. Jta est de lachrymis. Quādo hō facit bona opa. i. opera mie vel penitentie ⁊c. hoc dz seminare in hoc mūdo: vt colligam⁹ tpe messis. Messio ē cōsūmatio seculi. ℔ messores autē angeli sūt. Si ergo colligūt zizania ⁊ ignī cōburunt. sic erit in. ⁊c. Matth. xiij. Si ergo de⁹ dat pluuias. i. lachrymas abundanter colligemus. Sed q̄i hō facit multa bona opa: ſi sine aqua lachrymaruꝫ: nō ita abūdanter hō colligit. De hoc auctoritas. Jsa. xxx. Dabit pluuia semi tuo: vbicūq; seminaueris in terra: ⁊ panis frugū terre erit vberrim⁹ ⁊ pinguis. Nota. in terra: quia nec in celo: nec in inferno possumus semināre. Jtē alia auctoritas dauid. Euntes ibant ⁊ flebāt mittētes semina sua. Veniētes autē venient cū exultatione portātes manipulos suos. ps. cxxv. Euntes: q̄ vita ista nō est nisi via ēūdi ad ingrediēdū: sic ibāt ad vitā eternaz. Et quid ibāt dicit. ꝓmittentes semina sua. i. bona opera faciēdo. Veniētes. i. ad diē iudicij: venient ad gloriā: portantes manipulos suos. i. bona opera: misericordie: iustitie: penitentie

Jdeo dicebat xpo bonis plonis. Dico vobis quia ploraḃit ⁊ flebit vos ⁊c. Patet thema. Amore vestri ego quelibet quot sūt modi ploranḋi. Et inueni in hoc mūdo q̄ quinq; sunt modi flendi seu lachrymandi.

℣ Primus est de temporali afflictione.
℣ Secūdus est de fraternali compassione.
℣ Tertius est de internali cōpūctione.
℣ Quartus est de spirituali deuotiōe.
℣ Quintus de celestiali affectione.

Et quilibet est meritorius si bene ordinetur: fm q̄ ego declarabo vobis. De his dic christus in themate. Dico vob q̄ ploraḃit ⁊ flebitis vos. ¶ Primus fletus est de tpali afflictione. Unde q̄i hō perdit amicum charū si cut patrē vel matrē: filiū vel fratrem. Sic homo perdit bona tpalia ⁊ venit ad pauperta-tem: tūc vlcūq; remediū est flere. Rō est nālis. Quoniā leticia ⁊ tristicia cōtraria sunt: ⁊ habent effect⁹ cōtrarios. Leticia aūt dilatat ⁊ hilarat cos. Jdeo homo tūc ridet: sed tristicia astringit cor ⁊ faciem ⁊ oculos ⁊ cerebꝝ. Et ideo homo tūc ploraṫ sicut q̄i spōgia humidaꝫ stringit deguttat: sic q̄i stringitur cerebꝝ a tristicia deguttat per oculos. Jdeo legitur Threnoꝝ ḥmo. de quadā muliere que vna die plāxit oēs filios ⁊ filias suas ⁊ amicos. Et cū nō haberet remedium flenḋi. De Jdeit Jeremi. Ploraṫ ploraṫ in nocte: ⁊ lachryme eius in maxillis eī⁹. Nō est qui cōsolet̄ eā: ex oibus charis eius. Omnes amici eius spreuerūt eā: ⁊ facti sunt ei inimici. ℔ graui tudaꝫ ꝓpter afflictionē ⁊ multitudinē seruitutis. Habitauit inter gētes: nec inuenit requiē. Oēs persecutores eius apprehenderūt eā inter angustias. Dicendo. hmo. Patet fletus ex tēporali afflictiōe: ꝫ die fletus sit naturalis: tamē si homo gubernat se in hoc fletu est meritor⁹: ℣erbigfa. In morte amicoꝝ homo naturaliter ploraṫ. Sed tūc homo dz cogitare ira se dicendo. Jsta pena. i. mors vnde venit. Nōne a deo. quia omne malū pene venit. Nōne a deo: quia omne malū culpe est a dyabolo. Ere ne est a deo: licet actio peti sit a dyabolo. Et plum in multis⁹ ḡbus culpa est a dyabolo. ⁊ hanc nō facit deus: sed malum pene: q̄ ego verberer passue: hoc est a deo: q̄ indas vēdidit christū est opus dyabolicū: q̄ ꝓ⁹ fuit ⁊ē ditus hoc erat opus dei ⁊ ordinatio dei ꝓpotentis patris. Jdē q̄ fuit capt⁹ ligatus ſpinis coronat⁹: crucifixus: ⁊ passus actue: hoc erat a dyabolo: passiue aūt totū erat a deo: quantū ad penaz. Actio displicuit: passio grata fuit. Auctoritas. Act. iij. Cōuenerūt ergo vere

in ciuitate ista aduersum puerū sanctū tuum Iesum quē unxisti heredes t populus israel facē. Ecce actiones prauoli que manus tua t cōsilius tuum decreuerūt fieri. ecce passionē a deo. Ideo de dānis nobis datis vel illatis in bonis tollendis vel in plonis percutiē doz actiue est a dya bolo sed q tu sic dānificatus: percussus vl ce sus: hoc est a deo quantū ad penā. Quādo ergo hō ploraz ex afflictione tēporali cogita q ista pena t passio est a deo qui vult q habeat istā laborē t tuc debes te cōformare cū dina volantate dicēs: Domine ex quo vobis placet: placet mihi tūc totū est meritorium. De hoc auctoritas de alia muliere que pdiderat oēs filios t ploradat. Cui dixit ppheta. Hec dicit dns. Quiescat vox tua ploratu: t oculi tui a lachrymis: quia est merces opi tuo ait dns Jere. xxxi. Et isto fletu ploraūerit apli t alij sci naturaliter sed cogitabāt hoc vult deꝰ. t ideo. ¶ Secdo modus lachrymaruz est melior de fraternali cōpassione: qñ hō nō habet se afflictionē. Sed qñ hō videt proximū in dolore t miseriaz dō cōpatit ei in corde t incipit plorare cū illo. iste modus est melior p mo. Ratio: quia ille fletus nō venit rōne nāl vt primo: sed rōne morali ex dilectiōe fraternali q fm Dionysiū est vis vnitiua: quonia dilectio facit vnū qd ex amāte t amato. De hoc auctoritas Act. iiij. Multitudinis credentium erat cor vnū t alia yna. Nā gꝰ diligo aliquez plonā vereſacemꝰ vnū cor t vnā volitatem. Jō qñ ille patit ego recipio malū sibi vt mihi nō sic de inimico. Ideo hō ploraz ex cōpassione. Hoc dicit apls ad Ro. xij. Gaudete cum gaudentib⁹ flete cū flen. tē. Et gaudiū amici est gaudiū meū. Idē de malo. Iste lachryme sūt magis meritorie q pie. Nō. q hec est maior elemosyna que pōt fieri. primo. f. pro passio cordis. q: plus dat pauperi tribulato ille que cōpatit ei in corde q ille qui dat sibi elemosynā sine ꝓpassione. Ratio. q maioz est ꝓpietas dei elemosyna de bursa cordis q de bursa corpis sine cōpassione cordis. Sed si totum concurrit simul. f. cōpassio cordis t elemosyna de bursa tal clemosyna est valde meritoria. Ideo qñ portant aliquē ad sepultura t ploratis cum illo qui ploraz. in ratio ipsum ad pontifex omnis dolorio t dulcꝰ trāsit. Jō vos diuites cōpatiamī pauperib⁹: sant infirmis pndentes fiducia t ignorantib⁹. vos de matrimonio viduis. Jō dicebat iob. Flebam quondā super eo qui afflictus erat: t cōpatie batur alia mea pauperi. iob. xxx. Sic xps cōpatiendo marie magdalene t marthe super mortē lazari flevit. Joh. xi. Idē super ciuitatez hierusalē dicē textus. Videns iesus ciuitatē flevit super illam. Ex compassione. Tue. xix. ¶ Tertius modus lachrymaruz est melior. f. de internali cōpunctiōe. f. ex ꝓtritione. Et hic fletus venit qñ homo cogitat peccata que fecit t malā vitā quā tenuit diceno. O miser si modo moreter quid diceret in iudicio diuino. et ex illa gte cogitat penā inferni tūc venit lachrymē. q: ponit cor inter duas molas ad instar olive: t distillat oleū lachrymaruz compunctionis. et iste lachryme sūt meliores q veniunt per alias. Quando cogitat q est religiosus tē. vel clericus vel layeus. vel dns vel iudex: t nō fecit qđ debuit. Ideo distillat oleū lachrymarū. quia cor stringit inter duas molas: vt oliua. t: distillat oleū lachrymaruz compunctionis. et iste lachryme sūt meliores q veniunt per alias. Quando cogitat q est religiosus tē. vel clericus vel layeus. vel dns vel iudex: t nō fecit qđ debuit. Ideo distillat oleū lachrymarū. quia cor stringit inter duas molas: vt oliua. De hoc dauid. erū⁹ aquaruz deduxerit oculi mei. qua nō custodierit legem tuā. Justus es dne t rectū iudiciū tuuz. ecce hic due mole. Prima ibi. Justus es dne Secūda ibi. t rectū iudiciū tuū. Ideo é optimū flere. p petiō. quia tanta est virtus talium lachrymaz: q minima gutta lachrymarū vere contritionis lauat oīa peccata ꝙtuz ad culpas. imo dico q: si anima vnī⁹ damnati posset habere vnā guttā lachrymarū vere ꝓtritiōis deus illaz saluaret. sed nō possunt. qz tales lachryme solus in hoc mūdo possunt bti. Ideo peciosissime sunt lachryme ꝓtritionis: oleū est misericordie sanans alios. Dauid. Qui sanat contritos corde. t alligat oēs ꝓtritōes eoz. ¶ Quart⁹ mod⁹ est melior. f. ploraze de spūali deuotione. Iste lachryme veniūt qñ homo cōtemplatur opera vite dīi nostri iesu xpi. f. humanitatē incarnationis t statum ꝓpria plorat ex ardore t feruore deuotionis. Sicut cera liquescit ad ignē: sic sit qñ persona deuota se applicat ad xpm cogitando humilitatē incarnationis: t puritatē natuitatis: puritatez vginis matris: qūo transiuit xps vt radius solis per fenestrā vitream nō rūpendo: t persona ploraz. Idem cōtēplando xpi cōuersationē: ꝓdicationē: passiones. t sic anima liquefit t persona ploraz. Tales lachryme sunt deuotionis spūalis. De isto fletu dixit christus in euangelio. Beati qui lugent. Ex deuotione spūali. qñ ipsi cōsolabuntur. Mat. v. Note quō in omnib⁹ operibus xpi magnā debem⁹ habere deuotionem. sec̄ singulariter in sacramento altaris. quia illa opa xpi tam ꝛ iuisiuit runt t solū semel facta fuerūt. sed illud opus

quotidie. Nota qūo factus fuit qñdo virgo maria dixit. ecce ancilla dñi fiat mihi fm verbū tuū. Luce. i. In vltimo vbo effecta est gravida t mater dei. Ita dicit istud verbum. Hoc est enī corpꝰ meū. xps neꝰ hō est in hostia cōsecrata. Nota hic qđ te honestatis debēt esse sacerdotes tē. Item nota ꝓpter cōcubinarios Qūo enī triplicit pōt corrigi illud peccatuz. Primo intimādo pape tē. Secdo mō nō audiēdo missam pcubinarioz tē. Tertio mō q villa faceret ordinationē q nulla mulier notoria meretrix sit ausa stare nisi in lupanari. ¶ Quintuo modo lachrymaz est melior. f. de celestiali affectiōe. Qñdo persona cogitat q est exul in hoc mūdo t desiderat paradisum. t ex illo desiderio ploraz tales lachryme sunt optime. Unde deus in initio fecē tres habitationes. Una pro angelis t alabus sanctis celū. f. empyreū. Alia pro hoibus. f. paradisum terrestre. Alias p iumentis sive bestijs. f. alia mundi: vbi sunt nos modo. qz in paradiso terrestri nulla bestia nec auis pōt intrare. Sed ex peto ade hoies fuerūt expulsi de paradiso terrestri t fuerūt positi inter bestias tā q pierepti sive exuleo. Quando ergo hō cogitat intra se dicēs. O miser vbi sum ego mō qui ibo ad patriam meā tē. t ploraz. tales lachryme sunt de celestiali affectione. Isto modo flebat Dauid. qui tamē erat ditissim⁹ qui dimisit filio suo Salomoni centū milia quintalia auri t mille milia de argento qui habebat ex diuina dispensatōe. xū. vxores sine pecatoz: t tamē cognoscēdo suū exilii ploradat dicens. Quemadmodū desiderat ceruꝰ tē. Nota Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte. Die qūo cū esset in mensa icipiebat flere t lachryme miscebant cus escis. dicebāt milites. Dūc qđ ploratis. Rūdebat. O miser iste esce sūt corruptibiles: sed celestes sunt incorruptibiles. Idē de nocte in lecto in quo dicebat se iacē vt bestia. Sed non ploramus pro desiderio paradisi: immo null⁹ vellet de hoc mūdo exire. Sed istud provenit ex mala vita quā tenem⁹. sicut captiui vellet stare ꝛp in carcē fetido timore iudicis. Ita ala peccatrix in carcere fetido corpis vnde timet exire sicut de pestis perfectis t beatis qui cupiunt exire int[illegible] deus diceret eis. Ed[illegible] per vnā die per annum. Respōderēt. O domine tūa stabim⁹ [illegible] dicitur virgines. Matt. xxv. Ecce sponsus venit. Ed dicebant [illegible] filij eius. Ad tempus manent [illegible] lentes. Logi[illegible] quia os ipsum dimittere. Ideo xps. Matthei vi. Primum querite regnuz dei t iusticiam eius. t hec omnia tē. Nota hec omnia scilicet pat. planū. sanitas tē. qđ petito adijcit tur vobis. Nota t iusticiā eius que habet qz qs puncta. Primus punct⁹ diuine iusticie est pro seruatione cōtatū nō sustinere diuinos nec sortilegos. Secund⁹ punct⁹ nō sustinere blasphemos nec iuratores nec negociatores tē. Tertiꝰ nō sustinē fractiones festiuitatū notorie. Quartus nō sustinere truffatores de talliis: hic lud⁹ est sono renegationis. Quint⁹ nō sustinē meretrices in vicis seu bospicijs q sūt laqueꝰ alap ad istar patet i gressa dom⁹.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Tristitia vestra vertet

t in gaudium. Joan. xvi. Pro hui⁹ vērbi declaratione sciendum q in hoc mundo omnia gaudia sūt mixta cum tristicijs t tribulatiōibus in hoc mūdo nō sunt vera gaudia. Ratio est q sumitur per regulam philosophie dicentis: q: omne medium naturaliter participat naturam extremorum. vt patet de elementis de aere calido ab igne: t humido ab aqua. Item de aqua humida ab aere t frigida a terra. Sic ad. p. positū vita huius mundi est media inter duo extrema. f. paradisum t infernum. In paradiso enim est gaudium purum. Isa. xxxv. Non erit ibi leo: t mala bestia nō ascendet per eas nec inueniet ibi. Et ambulabunt qui liberati fuerunt t redempti a dño conuertentur t venient in sion cū laude t letitia sempiterna super caput eoꝝ. Gaudium t letitiā obtinebūt t fugiet dolor t gemitus. In inferno aūt est totus oppositum. quia ibi damnati nō habent nisi puram tristiciā: dolores t desolationem de nullo gaudent sed tristātur. Primo de eoꝝ damnatione. Secundo de bonoꝝ salvatione. Tertio de aliorum damnatione. Quarto de malo t peccatis que fecerunt. Quinto de bonis que fecerunt que perdiderunt. Ideo plangendo dicunt. Defecit gaudiū cordis nostri. versus est in luctus chorus noster Threnoꝝ. v. Si ergo omne medium participat naturas extremorum. Cum ergo vita nostra sit media inter ista contraria. Ideo pticipat de vtrisq. Ideo Boetius. Omnis qui credo felicitatis humane multis amaritudinibus est respersa. Sed ꝓpositio bonis t denotis tristicie huius mundi vertētur in gaudiū et divina provisio dicit. Hoc dicit xps in themate

Tristitia vſq vertet in gaudiū. Sz malis gaudiū hui⁹ vertet i luctū. Et amore vſq volui videre i sacra scriptura q̄t sūt tribulatiōes hui⁹ mundi. Et inueni q̄ sunt in quadruplici gradu. r hoc expientia docet. ℣ P⁹oe occupatiōe tpali. ℣ Secūda de ptritiōe cordiali. ℣ Tertia de tribulatiōe mundanali. ℣ Quarta de morte corpali. Et ola diuina puidētia ordinā te vertunt in gaudiū nisi sit culpa nr̄a. Et de ḡlibet dicit thema. Tristitia vſq vertet in gaudiū. ¶ Prima tristitia hui⁹ mūdi est de occupatiōe tēporali. q: quādiu hō viuit op; occupari in diuersis laborib⁹ corpalib⁹ q̄ dant tristitiā in corde. Sic.n. occupatus dicit. O mi ser q̄tidie habeo laborare vt puidere possiz domui mee rē. Hec tristitia fuit data a de r in pſona sua oībus alijs hoīb⁹ post ipm futuris i hoc mūdo. Gen. iij. In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo donec reuertaris in terrā de q̄ sumptus es. q: pulvis es r in pulverē reuertēris. Hō quō ſicut pſessor facta cōfessiōe dat pnāz peccatoi: sic fecit de⁹ ade dicēs. In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo rē. Si dicat ad aliq̄lim⁹ sūt multi q̄ sine tali occupatiōe viuūt: vt magni dīi r diuites qui sine sudore vultus habēt suā pstitōnē. g⁹ videt q̄ ista tristitia r pena nō tāgit oēs ḡhaliter. Rndeo q̄ limo oēs tāgit. Si volumus loq̄ solū de facie corpali. vez est q̄ tāgit solū laboratores. sed si volumus loqui de facie aie spūali: plus laborāt r sudant magni dīi q̄ rustici. q: quotidie sunt in magnis negociis: r cū magnis tristiciis r angustijs. Rusticus vo in sero letat r gaudet: r cōmedit cum vxore r filijs. Dic quō in q̄dā ciuitate erat q̄dā laborator q̄ suis manib⁹ poterat sibi vitā q̄rere ad cotidianū palatiū regiū q in sero post cenā letabat cum filijs. Qō attēdēs rex vocauit eū di. Quō ita letabat cū rex ipse nō h̄ret tātā letitiā. Qui respondit exā in die laborauerat in sero gaudet de gete. Cui cōpatiēs rex dedit sibi magnos reddit⁹. Qui extūc nō letabat vt pluritiz cogitabat q̄d de illo pecuniz faceret. Si mutuaret ad vsurā vel faceret se mercatorē rē. Propter q̄ rex vocauit eū itez dicēs q̄re non letabaris vt prius. Qui rndit. O dñe in magna ymaginatiōe seu angustia me posuistis. Cui augmētādo istos reddituz. iō reddo vobis redditus rē. Exā segt q̄ maior est labor: mētis siue fm facie aie oīz r minimi fm labor rusticoz q̄ comedūt r bibūt r dormiūt firmiter etiā in malo lecto. Patet ergo regula ḡhalis. q: oēs in sudore vultus corpis vel aie viuūt. Aliud argumētū in oppositū è de platio q̄ habēt suos reddit⁹ q̄ nō h̄t laborare rē. Rndeo q̄ imo. Dñs si bon⁹ platus è cuiuscūq; ptātis siue status sit magnos h; labores r tristicias r angustias plus q̄ aliqs rusticoz. cogitādo qualē cōputū reddet deo nō solū de aia sua r de domo sū ēt de oīb⁹ aiabus sibi cōmisso. Unde Aug. cōfuetur dicere. Quid dictur⁹ sum cū reddituro fiz rōne de aiabus q̄ pēdēt ad collū meū timo mez est quō cū gaudio possunt viuere cogitādo tātū onus q̄ supra se portāt. Si vo est malus pelatus tūc q̄nq; dicit deus. Amī tu ēt seruabis pnāz quā ego dedi: r dat sibi ifirmitates. dolores vo platos custodit ab ifirmitatib⁹. q̄nq; exā curā habēt de aiabus. Nota de illo sancto heremita de quo in vitis patrū dicit q̄ laborabat in heremo r nūq̄ ibi fuerat infirm⁹. q: ex sua sanctitate fuit electus in epm: qui coactus recepit: q̄ statim fuit infirmus de podagra r dolore lateris: qui timēs ne deus ipsuz diuulsisset. flendo dicebat. O dñe q̄d è hoc cū ante in heremo semp essem sanus. Cui angelus dixit. Ista infirmitas venit tibi hac de cā. q: cū esses in heremo deus te cōseruabat: q: nō habebas seruitorē. iz modo habes seruitores vt ipsi r tu qui habes vnde vivere potestis sitis occupati. de⁹ mittit tibi hāc rē. Patet regula ḡhalis in sudore rē. ¶ Eccle. xl. Occupatio magna creata est oībus hoībus: r iugū graue sup oēs filios ade. a die exit⁹ de vētre matris eoz vsq; in diem sepulture. Sed deus puidit. quia ista tristicia occupationis tpalis vertitur in gaudiū. l. in die festo q̄ hō quiescit. Qñ post⁹ laborastis sex diebus in dñica illa occupatio laboris vertit in gaudiū quietis cessando ab oī labore tpali. Manus cessent ab omni labore: non lauant amplius neq; nentineq; rē. pedes etiā debent q̄escere non ambulare nisi p magna necessitate. lingua ne loquat de negocijs tēporalibus. quia non solū manus r pedes: sed etiā lingua debet quiescere a tēporalibus. Dic contra illos qui credunt solum manus debere abstinere r non linguam. Ité cor: oz quiescere nō cogitando nec pensando in negocijs. Ratio. q: xps qui totam suam vitam habuit plenam laboribus redemptionis. sed in dominica resurrectionis quierit nō solum in corpore sed etiā in aīa. Ideo vult q̄ xpiano requiescat in domenica. Ito mō tristicia occupationis vertitur in gaudiū quietis in illo qui bene colūt dñicam. Ideo dicit scriptura. Quia sanctificauit

dies dñi est nolite contristari. Gaudiū eternū dñi est r fortitudo nr̄a. Hieremie. viij. Hō treclas primas ibi sanct⁹ dies dñi est. Quare dicit dies dñicī oēs sint dies dñi: r null⁹ sit manus. Nō 3 illos qui dīgit tali die nō est fidēs hoc dies egyptiac⁹ est rē. Soluz in negocijs tpalib⁹ nālib⁹ obseruādi sunt. dies pp lunaz. sicut in minutione rē. In alijs aūt operib⁹ nō sunt obseruādi imo est error r petiā magnuz q: oēs dies sunt boni r a deo facti. Sz singulariter dies dñica dī dies dñi: q: ipius fecit solēne pp suā gloziosam resurrectionē. de cōsecratio. dist. iij. Omnē diē dñicā ob reuerent i am resurrectiōis tue xpi de vespa in vesperas precipim⁹ obseruari. De ista dicit dauid. Hec è dies quā fecit dñs rē. Nō soluz per creationez vt alios dies sed p resurrectionē. Jō gaudendū est de illo die cessando ab oī ope seruili. Secūda ibi. gaudiū dñi est r fortitudo nr̄a q: qui bñ custodiūt dñicam custodiunt a dño ab ifirmitate corpis. r custodit eis aggr: vineā gregē r oīa bona. Sed illis q nō fuāt dñicas est dñs in debilitate. Nō 3 illos q colūt sabbata r nō dñicam. credētes ēgini marie. Sed alīq miseri gaudiū festi puertūt in tristitiā ludendo q̄q lucrati sunt in ebdomada. Ideo nō sustineat ludus. Maledict⁹ est loc⁹ r dño q sustinet ludū. Alīj miseri in taberna inebriātur r ebrij reuertunt ad domum: r vxor r filij nō biberūt forte ptinaz: r complet in eis illa maledictio scripture. Dies festi vſi puertēbantur in lamentatiōē r luctū. Thob. ij. Alīj miseri currunt ad lupanar. Jō dicit dies festi rē. ¶ Secūa tristitia hui⁹ mūdi est meliori. l. tristitia de ptritiōe cordiali q̄i hō cogitat de pctis r malic quas fecit r de tpe q̄ amisit: r tristat ad instar militis q ex culpa sua venit in odiū r trā regio q̄i cogitat. O miser: rex occidet me r pdā oīa bona: r tristat. Ita ḡlibet pctōr est in ira regis xpi. Superb⁹. n. ex sup̄bia sua est in ira regis. auar⁹ ex sua auaritia. r sic de alijs intantū q̄ miruz est quō aliqs pōt letari vel viuē ei sciat se in ira tāti regis. De ista tristitia dicit scriptura. ij. ad Cor. vij. q. nāz deī tristitia operat. Nō q̄ fz deī tristitia è. Quidā tristant de pctis sed nō fm deū. si fm mūdi vel fm pienitūdē vel fz pend. q̄ tristitia mūdi valet pmo dicit secuī tristitia mortē operatur. Sed tristitia q̄ est fm deū q̄i hō tristat r ēcit. O miser tūi officiat deū meum rē. talis iam in salutē op. ¶ De tristitia puertit in gaudiū in pfessione sacrali q̄i pñcit rē petā

de quib⁹ tristat. sicut ancilla pñcit de domo imundicias dom⁹. sic cū scopa cōtritōis petā congregant in angulo memorie r pñcitur extra portā pfessionis. Dicat q̄i facta pfessione hō sentit gaudiū r letitiā in corde. Sic il le qui obligat ad soluēdū sub pena mortē q̄i sibi remittit debitū a dño q̄i gaudet r letat. Ita in pfessiōe dimittit deus petās. Jo. xx. Quoz remiseri: petā rē. Et facta absolutiōe totū debitū est remissum. Ideo sequit gaudiū in corde. Ideo dicit scriptura. Doluer. xiij. Cor eoz nouit amaritudinē alterius. in gaudio eius nō miscebit extraneus. Nō nō miscebitur extraneus. l. dyabolus sed dño qui⁹ per cōionem. r post confessionē dz hō cōicare. ¶ Tertia tristitia est de tribulatiōe mundanali. q: in hoc mūdo multū abūdat: vt infirmitatib⁹ paupertatū r miseriarum rē. que dant tristitiam. Nō nālis r regula est q̄ omne medium participat nām extremoz. Modo vita presens est inter duo extrema. l. paradisū r ifernū. Ideo fm illā participam⁹ de pditione extremoz. In paradiso est gaudiū sine tristitia r sine infirmitate. Apoc. xxi. Absterget deus omnē lachrymā ab oculis sanctoz: r iaz nō erit vltra neq; luctus rē. In inferno aūt est dolor r tristitia. Hoc vo sum⁹ dic in medio participantes cū viris. Cū.n. gaudem⁹ r letamur participam⁹ cū illis de paradiso. Quia nihil aliud est nisi de melle celesti. Qñ tristamur participam⁹ cū illis de inferno. Ideo dicit scriptura. Exiguū r cū tedio est tēp⁹ vite nr̄e r nō est refrigerii in fine dier. Sap. v. Sed cōuertit in gaudiū in deuota oratione. Qñ q̄i hō habet tediūsimum remediū est recurrere ad orationē celestē. oculis r manib⁹ versus celū. r sic defendit dulcedo mellis pñsancti. Auctoritas. Tristat aliqs vestr̄ ozet equo aio r psallat. Jaco. v. Nota cū aio. hoc dicit. Jaliquo q̄ orantiz nō cū aio. q: os loquit vnum r cor cogitat aliud. Sed in oratiōe q̄i hō dicit pater noster in oratiōe dz cogitare cū q̄ lo quit hō. q: cū rege celesti rē. Ideo q̄i dz Anne marta. alias modicuz valet oratio. Nota q: q oat mane r sero q: quotidie vinit cū gaudio r in pſpitate. Dic miraculū de milite norma no eunte ad peregrinationem rē. Ideo xpo. Oportet semp oare r nō deficere. Luc. xviij. ¶ Quarta tristitia est de morte corpali. nō a gna tristitia è homini in morte parētū r amicoū charoz. iz in morte ppria ibi est tristitia maxia. q: totū sil amittit. Dic silitudinē de arbore si eradicaret per aliquā potentā. Ita ēt

de anima que habet radices in qualibet parte corpis.i nervis. oslib⁹ venio rē. r moro ipsam eradicat. ió ibi est maxia tristitia. nec est alia filio. Jā videtis qñ aliqō me dnus seiuncit ānticisqs parvulisqs hō tristat: qnto magis i morte qñ aia separat a toto corpe. Jō xp̄s añ mortē cepit ptristari r mestus ē. vt hz mat. xxvi. quāto magis nos petōres. Sz h tristitia cōuertit in gaudiū bonis ploris qñ aia egrel la a corpe statim videt sanctos angelos ipsaz comitātes honorifice ad instar spōse nobilis in die nuptiar⁹ qñ ducit ad missa: vel sic depingit btā maria magdalena qñ ab angel⁹ eleuabat. Isto mō tristitia vra. i. mortis corpalis: ertet in gaudiū. Jō xp̄s. Hāc qdē tristitiā habebit. Iter āt videbo vos r gaudebit cor vr̄z r gaudiū vr̄m nemo tollet a vobis. Jo. xvi.

¶ De eadem visica. Sermo quartus.

m Ilitant aduersus animā. i. ꝺ etrū. Hoc thema dat motiuū predicādi de filio q̄ nobis dāt demones vt dānemur cū illis. Jdeo auisando vos volo nūc eor⁹ plia declarare. sed p⁹ salutē vr̄ā. ¶ Militāt aduersus aias rē. Sancta scriptura volēs nob⁹ ostendere ꝺditionē vite nr̄e in hoc mundo dicuiter declarat ꝺ. ¶ Militia est vita hois sup terrā. r sicut mercēnarij diei ei⁹. Job. vij. Rō r̄e dicit q̄ vita nr̄a est militia. qz sicut demones sunt dānatis. ꝺ bellāt Jnos vt peccemus r dānemur cū ipsis. Et sicut mercēnarij dieb⁹ eius. i. hois. qz sicut mercēnarij q̄ diligēter r fideliter laborāt merc̄ salariū alo rē. Sic de nob. Sz si fōrtē bellam⁹ nō plenti ꝺ demonib⁹ meremur magnū salariū glorie. sed si sumus victi meremur supplicia eterna. Jllis ꝑ. illi declarāt dnm in p̄s. xix. ꝺ. Hi in curribus r hi in eqs. nos aūt i nole dei nr̄i invocabim⁹. Rō hi. r̄e non vult ipsos nolare. iuxta illud. Nec memor ero nois eor⁹ p labea mea. Vra defensio est cū dicit. Nos aūt in nole dei nr̄i invocabim⁹. Nota hi currūs. i. curūdia. Currus signat tēptatōes q̄ ad instar rotaz volutur de vna in aliā. ¶ Hī dyabolus non pōt per vā tēptat p aliā. Et hi in eqs. Eq demonum sunt petā mortalia. Jō de demonib⁹ dic̄ thema. militāt aduersus rē. i. cōtres aduersus aias. Hāc militiā declarat beat⁹ Jo. i. Epō. sm intellectū moraleꝫ. iuxta reuelatione sibi facta ꝺ. Vidi r ecce equs albus. r qui sedebat sup illū habebat arcum. r data ē ei corona. r exiuit vincēs vt vinceret. De isto dicit. r exiuit rufus. r qui sedebat sup illū potū ē illi vt sumeret pacē de terra. r vt inuicē se interficerēt. r dat⁹ est ei gladi⁹ magn⁹. De tertio milite dicit. Et ecce equs niger. r q sedebat sup illuz habebat stateraꝫ in manu sua. Et de q̄rto milite dicit. Ecce equs pallidus. r q sedebat super eū nomē illi mors. r infern⁹ sequebat eū. Et data est illi ptās sup q̄rtuor ptes terre. r interficere gladio fame. r morte. Et de istis tre. r cā apparet rē. Apo. vi. Hī q̄rtuo eq̄ sī q̄rtuor petā mōtalia sup que demōes egrūt. r militāt Jnos.

¶ Primum est superbia. r vanitas.
¶ Secundum luxuria. r carnalitas.
¶ Tertium auaritia. r cupiditas.
¶ Quartum inuidia. r malignitas.

Cū hos demones militant aduersus animaz. ¶ Prim⁹ equs dicit erat alb⁹. hoc designat superbiā. r vanitatē. Rō color alb⁹ pre ceteris magis apparet. sic superb⁹ sup alios vult apparē. r videri. Si vis cognosce si es superb⁹ sī habes aliqō bonū tpale vel spāle. r vis vt videat. r appareat superb⁹ eo. ꝺ bigfa. Si es generosus. r vis vt sciat signū est supbie. humil⁹ abscondit. r nō curat. Jdeꝫ si es diues statim vis facē vanitates in vestib⁹. Et cogitas q̄ sūt isti. ego possem emere oēs. Jdē si bona spāia q̄ hz vult vt videant: si orat vel ieiunat. vel si portat cilicū. r statim vult videri: signus est q̄ peccatus superbie est in corde. sed humilis opa abscōdit q̄ntū pōt. Ecce ratio quare equs albus signat petiā superbie. Jō dicit xp̄s supbis. Opa opa sua faciūt vt videant ab hoib⁹. ¶ Mat. xxiij. Sed r̄e dicit q̄ miles qui sedebat sup eū habebat arcum in manu sua. Rō deo q̄ iste miles est demon q̄ tēptat de superbia: q̄ sagittā do facit bellū. O quot sunt isti⁹ arcu sagittati r penssi. ¶ erbigfa. oēs homes q̄ ponunt in corde suo ascendē. tales sunt percussi. i. r vulnerati isto arcu. ¶ erbigfa. dicat de religioso seruāte regulas cerimōias rē. Recta via vadit talis ad paradisum. Sz dyabolus dicit nō. q̄: ego sagittabo cūr facit eus cogitare vt ascendat. r vadat ad studiū. q̄ potest esse magister. r cōfessor. regis rē. Factus est: talis iam vulneratus est sagitta dyaboli. Idem de ꝺbyterio simpliciter viuentib⁹. Sz dyabolus sagittat quando facit eum cogitare. di. Ido. Si in sic viuis nō poteris iuuare animas eos. Jdeo oportet te ascendere vel cuy firmo nūo vel vitam vel seruitiū rē. Idē de laico simpliciter viuentib⁹ recta via vadunt ad paradisum. nec p filios facimus diu vanitates. rē sed nutriunt eos bene in bono modo. ¶ Dicit dyabolus. ego sagittabo eum. i. facia

cogitare: quare tu non esses iuratus siue consul vt talis. q: de pecunijs ville te poteris iuuare: tenere familos rē. Cum tamen ad regimen deberet hō venire sicut ad furcas. Sunt multi qui nesciūt regere bonū suū. r volūt regere cōmunitatem. Jō destruunt ville. r cōitates. r ciuitates ex ābitione ascendēdi. Idē de milit⁹ q̄ deseruit viro suo honorē amore. r obediētiā pter⁹ in peccat: tales recta via vadit ad paradisus. Sz qñ cogitat ꝺdict⁹ opposita. r silentiū factū est: tūc sunt sagittate a dyabolo. Jdeo dicit hō de dyabolo Arcū tetēdit. r parauit illū. Et in eo parauit vasa mortis: sagittas suas ardētib⁹ effecit. p̄s. vij. Nota ardentib⁹. i. in habēdis officijs honorib⁹ pemi mentijs. r dignitatibus. Tertio dicit. Et data est ei corona. r exiuit vincens vt vinceret. Quo demon qui tēptat de superbia coronaz regis portat. Jdeo Job. xli. Ipse est rex sup vniuersos filios supbie. Nec aliquis rex habz tot vasallos vt ipe. Et exiuit. i. de celo. Dic casū iporum ex superbia: dicente deo. Nō habitabit i medio domus mee: qui facit superbiaz p̄. c. Vinceꝫ. i. angelos malos sibi consentientes vt vinceret. i. homines in mūdo isto. Ecce primum prelium. Jdeo quilibet auiset se. r caueat a sagittis supbie. qz magnū periculuz ē ire per altissimos montes. quia periculosius ē casu ab alto. Quādiu ens homo vadit plane p viam humilitatis vadit homo secure sine periculo. Jdeo xp̄s. Discite a me qz mitis sum. r humilis corde. r inuenietis requiē animab⁹ vestris. ¶ Mat. xi. Discite. i. lectionem quam docuit verbo. r exemplo. ¶ Secūda a militia ē cuz dicit. Vidi. r ecce equus ruffus. r qui sedebat super illum datuz est illi vt sumeret pacem de terra. r vt inuicē se interficerent. r datus est illi gladius magnus. Hoc pluz dant demones per peccatū luxurie qō innuit in h⁹ q̄ equno erat ruffus. In signum huius qñ p̄sona cogitat ꝺ illo peccato efficit rubea. Et si eius domus. r oia bona idi congregata cōburuntur quādo incenditur ignis. ita ex illo peccato perdunt merita congregata. r bona. Jō de isto peccato dicit scriptura. Ignis est vsq̄ ad perditionem. i. consumptionē deuorans. r oia eradicans germina. Job. xxi. O miseri pro modica delectatione destituum q̄ statim transit non dubitatis amittere tantam gloriā. r incurrere tantam penam. Item dicit q̄ miles equitans super equū russum habebat ptām sum. Idi pacē de terra. Nota septē paces. Prima est inter deum re hominem. Secūda inter angelos r homines. Tertia est inter animam r corpus. Quarta inter virum r vxorē. Quinta inter clericos r populum. Sexta inter dominos r vasallos. Septima inter vasallos ad invicem. Prima pax est inter deum r personaz quando vult casse r honeste. qz cū ipsa deus habitat. quia deus non est porcus vt velit in luto habitare. Sed quando persona cogitat de illo peccato: r consentit ad faciendum. ꝺsio indignatur r perditur pax. r fit guerra r dissio. Secūdo ex isto peccato tollitur pax que est inter angelos r homines. Dic quō quilibet habet angelum custodem qz alias demones nos destruerēt. r angelus bonus diligit sibi cōmissos sinceriter: r pluſq̄ mater filium sibi charum. De ista custodia auctoritas. Angelis suis de⁹ mandauit de te p̄s. xc. Sed qñ p̄sona vult facere illō petiā cogitatione: vel tactu: vel locutione: vel operatione: angelus indignat hic ꝺdo. O iste ribald⁹ qd facit. Dic quō nō fieret illud petiā coram puero ex verecūdia. multo magis ꝺberet homo verecundari de angelo p̄sente r dicente. O de isto ribaldo rē. r claudit nasum. Tertia pax est inter carnem r spiritum quam habet persone q̄ euitat in penitentia. qz per pniam caro subijcitur anime vt captiua domine. r sic habet pacem. Sed pax tollitur quando captiua rebellat r resistit contra dominaz. Sic qñ caro Janimā facit illud peccatum pax dicta tollitur. Quarta pax est inter virum r vxorem qñ seruant sibi mutuo fidelitatē. q̄ pax tollitur r soluit per petiā luxurie. Quidem q̄ quando vir sentit vxorem adulterarisnō bene portat nec econuerso. Quinta pax est inter clericus r populus alicuius ville vel cōitatis. qz laycꝫ debent honorare clericos vt patres. r soluere decimas rē. Sed hec pax tollit q̄ luxurā rē. Clerici ait debent viuere honeste rē. Sexta pax ē inter dnm r vasallos. Sz hec tollit qñ dns vult habere vxorē vel filiā vasalli. qz non seruarent sibi fidelitatem: imo occiderent eum. Septima pax est inter vos laycos ad invicem: qui vt fratres debetis vos diligere r habere pacem. Sed hec pax tollitur per luxuriam quādo vnus curat de vxore vel filia alterius. Ex quo sequuntur multa inter vos mala. De hoc petō dicit ꝑphā. Impij q̄s mare feruent. qō quiescere non pōt. r redundant fluc⁹ eius. i. pulcitudinē r lutū. Non est pax impijs dicit deus. Via. Isa. Impij dicuntur luxuriosi. Rō qz vt dent delectationem captiue. i. carni damnant animā. Sed dicitur q̄ dat⁹ ē milit

gladiꝰ magn⁹. Non. u. beltat cū arcu: ꝫ gladio magno. qz tot⁹ mūd⁹ q̄si ꝓtrehēdit pcūs hoc etiā in religiōso rē. Nota exēplū de demone in corpe obsesse dicēte se nō inde exire nisi dicerent treo misse a trib⁹ clericis q̄ unū⁹ rē. Tot⁹ mundus est isto pctō corrupt⁹: r ita cōpleta est ꝓphia Dauid. Corrupti sunt r abhominabiles facti sunt in studijs q̄ faciat bonū. s. ca. situat. nō est vsq; ad vnū. s. de adultis cōparatue loquēdo. Ecce quō hic gladi⁹ est dñi magn⁹. qz tot occidit. ꝛō custodiam⁹ nos ab isto gladio custodiēdo cōcu a luxuria. qz ita vult de⁹. Hec est voluntas dei sanctificatio vra: vt abstineat⁹ vos a fornicatione. i. ad Thes. iiij. ¶ De tertio filio dicit. Et ecce equ⁹ niger. r q̄ sedebat sup illū habebat stateram in manu sua. Ecce petri auaritie r cupiditas. Dicē q; equ⁹ erat niger r significat petri auaritie. Ita sē color alb⁹ pre alijs oñdit. ita color niger pre alijs abscōdit. qz auar⁹ semp abscōdit pecunias r facit se pauperē q̄si petant ab eo elemosynā. p aliq̄ pia cā. r vadit semp male indut⁹ vt videat⁹ paup. ites abscondit ad decipiēdum: qz fugit se amicū ꝰbo vt decipiat facto. in cuꝰ suo pacē cū amico suo loquit⁹: r occulte ponit ei insidias. Jere. ix. Nota insidias. vt. s. habeat pecunias r bona vestra. ité dixit q; miles habebat stateꝝ in manu sua. in quo oñdit modus petī auaritie. q̄si ad istar false statere pecatū auaritie facit. qz illud qō est magis ponderio r infinitū valoris. i. paradisus rē. parū pōderat in ꝓspectu r cozē oculis auari. Et illud qō pauꝰ ꝑmodicū valet vr pecunia. bonū pōderat r reputat esse infiniti valoris. Ecce stateꝝ falsa r dolosa. qz deū q̄ est infiniti valoris ꝑ bonoris diabolus facit q; coram mūdo nō ponderat nuꝰ fadam. qō fit q̄ p lucro vnī⁹ solidi mras false dicēdo: per deū⁹ iuratū constat. Nota hic ꝫ falsitates q̄ fiunt inter emptores r venditores. ité hec falsa statera facit q; palea vanitatis multū ponderat in ꝓspectu diuīt. r glia r gaudia r thesauri paradisi q̄ sunt inestimabil⁹ ponderis nihil ponderāt. ꝛō dicit scriptura. Rungd iustificabo stateꝝ dñi. r faccelli. i. occulti faccī q̄ occultat falsi pōdus pōdera dolosa. in q̄b⁹ diuites est⁹ repleti sūt iniquitate. r. sapiēs. vi. Nota stateraꝝ ꝓpriū et pōdera dolosa faccelli. Stateꝝ impiā vocat petri symoniā in q̄ rēdit spūsancē. ꝛō ponderabo vendit⁹ q̄si⁹ dei. Hō dic de fraudibus symonie. Nō⁹ in missis sancti amatoris in q̄b⁹ cōmunit multe ipietates. Nō⁹ q; dñt q; debent dici ꝙtinue sine iterualło cū tñ pauci sint talis vite q; cōtinue rē. Scda q; frāgit ordinatio eccle q̄ dicit die hȝ sua millaȝ determinata r certa. Tertia ipietas est pctū certus qō faciūt clerici: qz hñt celebriare sine iterualło petēdo plus. ité tot cādele tot denariꝰ. Quarta est error. qz hȝ beat⁹ amator: triginta missis extraxit aiaȝ matris de purgatorio. credidit q; etiā voo. Hā sicut infirmitates nō sunt cedē. nec etiā pene rē. Dic de medico q̄ applicat medicinas iuxta infirmi⁹ dñitōes. Ecce q̄re dicit. Rungd iustificabo stateꝝ ipiā. Secūdo dicē. Et faccelli pōdera dolosa. Hoc dicē ȝ tres vsurarios q mutuāt. x. p. xij. nō ē pōdus eqle. Dicē vsurari⁹ rōnet pīs nō valet. qz tñs est dei. iō tñ ꝑ tāto r nō ampli⁹. idē venādit plus rōne dilatiōis solutiōis. vel emēdo min⁹ rōne pecunie parate. Ecce faccelli pōdera dolosa. in q̄b⁹ diuites rē. ¶ De qrto filio dicit. Ecce equ⁹ pallidus. r q̄ sedebat sup eum nomē illi mors. r infern⁹ sequebat illū. Ecce q̄r tū pluꝰ dyabolꝰ et petō iuidie. Hā color pallidus sine glauc⁹ significat petri iuidie. Nō. qz est amaricat⁹ sine mortificat⁹. qz iuidia aiam mortificat r occidit. i. Ioan. iij. Nos scim⁹ q̄si translati sum⁹ de timore ad vitā. q̄si diligim⁹ frēs q nō diligit manet in morte. Dia q̄dit frātre suū: homicida est. i. suspi⁹. Et q̄re dicq infern⁹ sequebat⁹ eū declarat per qōne quā faciunt doctores dicentes. Quare demoneꝰ nos tēptat: cū tñ ex q̄libet tēptatōe augmentet eius pena. Rūdeo q; iuidia cogit eos quaz hñt ȝ nos q: habedum⁹ locū qui ipsi pdiderit. nec valuit eis xpi scarnatio seu passio. ideo iuidet nobis. ideo dicit q; infern⁹ sequebat eū. qz oēs demones hñt illā iuidiā. Nota hic exēplum de iudo r auaro quō rex dixit iudo vt ḥmoeter si peto vnū equū ali⁹ habebit duos rē. qz ista est cōditio iuidi. ité de demonib⁹. qz licet hñt penā tēptādo: tñ iuidia cogit eos. Sap. ij. Inuidia dyaboli mors intrauit in orbē terrarum. imitant aūt illū q̄ sunt ex parte illius. Item ista auctoritas. Job. v. capi. ꝓparuulū. i. in dilectione occidit inuidia. Deo gratias.

¶ De eadem dñica. Sermo quintus.

Abditi estote in omni timore. i. Petri. ij.

Quia sacra scḥptura tam veteris q̄ noui testi multū laudat r cōmendat timorē dei. Et qz thema logi⁹ de timore dei. Jō volo vobis nō declarare bonos modos timēdi dm. Sed p⁹ sciatet ꝙ⁹ quarta.

ditī estote in rē. ꝓ⁹ declaratione rē. Scien dū q; iné alia p q̄ nō i hoc mūdo pōt hīe abūdantiā r affluentiā bonoꝝ tpalitū: r in alio bonoꝝ celestiū: est timor dei. Ideo timor dei cōparat fonti emanāti. Qui hȝ in domo sua fontem aque viue: non hȝ defectū aque. Jta q̄ in corde suo hȝ timorē dei hȝ in se fontē dantem abūdantiā oīaȝ bonoꝝ tpaliū r spūaliū. Hoc dicit dō ps. xxxiij. Timete dñm oēs sancti ei⁹. q̄si nō est in opia timentiū⁹ ei⁹. Diuites egent rē. vsq; ol bono multū. g⁹ valet timor dei. Jō dicit tpe. Subditi estote rē. i. ol timore. Nō in ol. inuit g⁹ q̄ sunt multi timorei. Ego amore vestri q̄liū q̄ tioꝛes sī. iuent q; sī tres i q̄b⁹ deo debem⁹ subdi: r hēbimus multa bona. ℣ Ꝑmꝰ est tioꝛ natural. r iste est rigorosus. ℣ Scḥus est timor filial. r iste est gratiosus. ℣ Tert⁹ ē timor reuerētial. r iste est gliosus. De hȝ dicit thema. Subditi estote i ol timore rē. ¶ Dico q; ꝑm⁹ timor i q̄ debem⁹ subdi deo est timor nālis. r iste est rigorosus. q̄si possum⁹ vitare h timorē de malo pene. qz nā liter q̄libet timet malū pene. vt ifirmitates p̄ditionē bonoꝝ honoꝝ officiorum rē. casus r mortē. qz tal est nā nr̄a r ꝓditio. Sācti angeli nō hñt hūc timorē. qz ꝑfirmati sūt. De isto timore dicit scḥptura. Timor pen⁹ hȝ. i. p obiecto. i. Jo. iij. Et⁹ xp⁹ habuit hunc timorē ex nāli ꝓditiōe carnis. Si in isto timore debem⁹ esse subditi deo. Qz ꝑ fugiēdo seu vitādo q̄dcūqz malū pene nō debem⁹ facē aliq̄d pctm ꝫ deū: nec in illud ꝓfecturi. Verbigr̄a. Multi timet nāliter pdere bona. pecunias. rē. nō ponat casus q; pdiditis aliq̄b tale rē. r nescitis qō hȝ: r vos timet⁹ ne illō amittat totaliter r nunq̄ ipsaȝ iueniat. Et dō rob. vadat ad talē diuitē si vult iuenire r recupare. rē. nō apparebit si in isto timore erit⁹ subdit⁹. Etiā ex vna pte vos timet⁹ illō amittē. r ex alia ꝓcipit dō ne. ꝑ aliq̄ re mundi: nō recurrat ad dīnos. Si ergo vos vadat⁹ ad diuitē: nō estis subditi deo: sed petis mortaliter. Sz si non vultis ire: tūc estis subditi deo. ad q̄ debet recurrē in oī⁹ ne dicē do. Dixe vos scitis q⁹ hȝ. iō ponat in corde suo vt mihi reddat. vel volo pacē magio illud q̄ aiam meā rē. Idē de mulierib⁹ ꝫ matrimonio q̄ timēt sterilitatē. bon⁹ ē timor. qz iō inuentū ē matrimoniū. rē. nō q̄si aliq̄ multer nō ꝓt ꝓcipere. r ꝺ sibi q; recurrat ad talē sortilegū rē. si recurrat timor ei⁹ non est deo subdict⁹. qz de⁹ ꝓcipit oppositū. s. q; nulla ne nō recurrat ad sortilegos rē. Dic quō nullꝰ filiꝰ pare filio⁹ nisi soluꝰ de⁹. qz necessaria est ꝺbi ꝓtio ale rē. Idē q̄libet timet mori de subimitate qua hȝ ipse vt filꝰ⁹ rē. Et ꝺ⁹ vobis q; recurratis ad talē sc̄atorē rē. r ꝛō ꝓcipit oppositū. qz ad deū oȝ nō recurrere in oī necessitate r ad ei⁹ matrē q̄ ē mater misericordie rē. Si nō recurritis ad scantatorē sed ad deum timor⁹ ille mortis deo est subiect⁹. Jdeo recurrit ad incantatorē nō est deo subiect⁹. Idē aliqs amic⁹ vester est capt⁹ r vos timetis ne puniat vel occidat r estis requisit⁹ in testē eī iuramēto vt dicat si fecit illud malū: r vos timetis rē. Dicatur quō q̄libet ȝ subiect deo quando vere r dicere veritatē. qz dicit de⁹. Nō assumes nomē dñi dei tui. Exo. xx. Ecce dicit rē. Subditi estote rē. De hoc timore dicit ꝛō. Nolite timē eos qui occidit⁹ corp⁹ aiam nō ꝑt occidē. sed pot⁹ timete eū qui pōt aiam r corp⁹ pdere in gehēnā. Mat. x. Hoc ꝓbicabat ꝛō apl⁹ r discipulis ꝺi. Nolite timere. i. taliter vt ex isto timore facatis ȝ nēq. qz aliqs tal⁹ timor nālis est malus. Dical⁹ miraculū ꝺ sacra scḥptura q̄ legit. i. Regū. xxvij. r. xxxi de illo magno rege saul: qui fec̄ cōgregauit multas gētes armoꝝ vt dilaret ȝ inimicos r infideles philisteos. Qui videns exercitū inimicoꝝ magnū ne moreret⁹ in pliocā filijs timuit. r fuit sibi nata ꝛsilū vt recurreret ad ꝓphetissaȝ vt sciret finē belli. Dicat quō imit ex isto pctō. Quia in isto timore nō fuit subdit⁹ deo ꝙa dicto filio fuit vulneratus r per ipatientiā occidit se r ꝙdit regnū. tantū q; nullus de suo ꝓprio regnauit ꝙm⁹ credit q; fit dānat⁹. Jdeo dico vobis ro bis amicis meis ne terreamini ꝺ bis q occidant corp⁹. r post ḥ nō ꝑt ampli⁹ q̄d faciat. Sīlā aūt vobis q̄d timeatis. Timete eū q; post ḥ occidere hȝ potestatē mittere in gehēnam. Ita dico vobis hunc timet⁹. Luce. xij. ¶ Secūdus timor est melior. Timor filial⁹ r iste est gratiosus. Hic timor ē q̄si nō timet de ullo rōne penę sed ratione culpe. q̄si timet nō peccare ne pdat amorē r gratiā dei r devotionē: talis timor dī filialis. Nō. qz ꝓditꝰ boī filij est timē ne patri⁹ displiceat i aliq̄. Et q̄si dī sibi. Factus hic. Nūdet. Nō faciaȝ. qz patri meo nō placeret vl matri. Nō timet patrē rōne pene q; vapulet a patre: sed timet patrē rone pene q; vapulet a patre: sed timet ꝓpter displicere ne ipsis graueꝝ r ꝓtrahet. Dilibi displicere ne ipsis graueꝝ r ꝓtrahet. Dilicet q; in isto timore magio debem⁹ deo subiect q; in isto timore magio debem⁹ deo subiect q; patri carnali. Nōq; plus facit nobis de⁹. q; patri carnali. Nōq; plus facit nobis de⁹. Dicat⁹ dā facit pater carnalis in filios: modis. Dicat⁹ dā facit pater carnalis in filios: modis. Dicat⁹ dā facit pater etiā: qz nescit q̄d portabit. cū e vile. ¶ D

puo rc. r creat alam. Jdeo Job. x. dan⁹ tue
uñ fecerũt me rc. nõ dicit. Pater meus fecit
meis⁹ man⁹ tuenc si de luto vel terra rc. Jte
dñs liberauit in vita in vtero clausio ne fusso
cetur. Jte dicit canta natinitatis est r dat lac
matri. Ille erit z est q̃ntr pũ. dat. xxiij. Er-
go patrẽ nolite vocare vobis sup terrã. Un⁹
est enĩ pater vester qui in celis ẽ rc. ẽptum ad
sanctificationẽ corpis dicit hoc r creationẽ alie.
Jdeo vult et timeat timore filiali. Sicut er-
go dolet⁹ filius timet offendere patrẽ. ita nos
debẽmus: licet sim⁹ inclinatus ad aliquod peccatũ vl
vicium: dicam hoc displiceret meo patri celesti.
Jdeo nõ faciam. Verbigra. Aliquis inclinatur ad lasciuiã: pompã: gulã: inuidiã: luxuriã: ia-
nitatem ornatus rc. Cogitate si hoc displi-
cet patri vestro ihesu xpo qui vult r pcipit hu-
militatẽ. Jdẽ cogitate si displicẽ matri vestre
virgini Marie. Jdeo amore eorũ dimittere
debetis. Jdẽ de illis qui inclinant ad auariciã
am: furta: ad retinendũ decimas rc. Cogitate si hoc displiceret pñ xpo q̃ pcipit oppo
situ. Nota de sua pauptate aliquid. Idem de
vitio luxurie. Cogitate si displicẽs dño ihesu xpo
qui ola videt quãtũcũq; fiãt secrete qui voluit
nasci de vgine matre r vinẽ caste r vt daret no
bis exẽplũ. Jdẽ de illo qui inclinant ad gulã
ad bibendũ de manere speciee si displicet patri
xpo. Jdẽ de illis qui inclinant ad vindictam.
Cogitate si displiceat xpo patri⁹ sibi soli reti-
nuit vindictã. Ex isto timore dicit ppha Dñs
in ps. Vindicta mea dñs di. Deinde filij audite me:
timorẽ dñi docebo vos. ps. xxxiij. Dicat
hic miracula q̃s legit. ij. Machab. vi. de eleazaro scẽs dois q̃i antiochꝰ rex inquinis sacerdotẽ
iudeoꝝ r fecerit olꝰ vt comederent carnes
porcinas. Ilꝰ eleazar⁹ qui noluit comedẽ in
commẽdatiõ. Dixit qui dño sanctã scias mani
festẽ tu scis: q̃ a morte possem liberari de
ro corpis sustinẽo dolores: in alaz dño pp ti
morẽ tuũ libẽter ẽ patior. Jõ dicit scriptura.
Timor dñi expellit peccãm. Ita qui sine
timore est nõ potent iustificari. ¶ Tertꝰ timor
est reuerentialis: ille est gloriosus. Hic timor
est dñi: q̃ timet se cõtra maiorẽ: vt si rex veniret
ad eos z fremẽ timore pene nec culpe: timore
rei: sed timore reuerẽtie: z tanto timor est gloriosus: quãto
quis timore timẽt. Auctas. Cũ dñus⁹ fue
rit: q̃ nõ timẽt pene nec culpe timore. Dñs dño
nr̃o vehemẽs subditi esse deo in tribus.
In olombus spũalib⁹. In officio diuinalib⁹.
In missis sacramentalib⁹. Primo quõ ghis
os tenẽ certã oionẽ in die r vacare oionibus
spũalib⁹. Et dicunt oiones spũales: q̃ vltra ho-
rarẽ in illis debetis timẽ deũ reuerentialiter
ne veltis log cũ eis sint logmur inter nos:
hẽ cũ magna reuerẽtia flexis genib⁹. Quẽad-
modũ log hõ rogat vel pape supplicãdo rc.
hoc dicit scriptura. Tunc se diis r date illi ho
norẽ. i. reuerẽtialẽ q̃ venit potẽs in dicti⁹ et⁹ r
adorate eũ q̃ fecit celũ r terrã rc. Apoc. xiiij.
De secũdo in officijs diuinalib⁹. Hoc tangit
clericos r religiosos. Dicat cũ q̃nta reuerẽ-
tia debẽt stare in choro. Rõq̃t xpus papa r
rex pñs est in medio. Auctas. Ubi sũt duo
vel tres cõgregati in noĩe meo in medio eo⁹
sum. r Matth. xviij. De tertio: in missis sacra-
mẽtalib⁹. Rõq̃t in qualibet missa est xpus
vere sicut est in celo. Nota ergo cũ quanta re
uerẽtia stare debet celebrãs r ne vendantur
misse. Dic q̃ nõ facidt ẽcũ q̃i volunt dicere
missas rc. Dic modũ r ẽcũ dãdi p missa sit.
i. p punctõ vnĩ⁹ oci. De isto timore reuere
tiali dicit Dauid in ps. xxiij. Timor dñi scũs
permanet in seculum seculi. Deo gratias.

¶ Dñica. iij. post octa. pasche. Sermo. i.

c Vm venerit arguet mũdũ. Jo. xvi. Hoc verbum indiget declaratione maxime amore iudeoꝝ.

Sciendum q̃ in sacra scriptura tam in vete-
ri testamento q̃m in nouo inueniuntur duo ad
uentus generales messie fm q̃ genus huma-
num requirebat duos reparationes. Primꝰ
aduentus fuit p̃o reparatione animarum so
lum. Secũdus aduentus fuit p̃ reparatione
animarũ r corporũ simul. De primo aduẽtu
sciendũ q̃ ex petõ ade r eue inciderunt homi
nes in peccata r mala. Primum malum fuit
ignorantia de reb⁹ spũalibus r celestibus. de
quib⁹ nõ sciebãt gentes ante aduẽtum xpi nec
p̃ phãm: q̃ solũ curãt de reb⁹: motibus r de
influentijs corporũ supcelestiũ: nec per legem
moysi q̃ solũ logt de hoc mũdo. Jõ ignoraba
mus spualia r celestia. Dauid loquẽs de an-
tiquis dicit. Nescierũt: supple: hũnec intelle
xerũt. Laudes in tenebris ambulant. Sed ve-
nit messias. i. xpõ verus messias qui reparauit
eũ ignorantiã declarando quõ ille deꝰ vnus
est trinus⁹ in plonis: qui
fans seu primũ motorẽ est trin⁹ in plonis: qui
filius r spũssanctus. Secũdo declarauit quõ
in celo sunt nouẽ ordines angelor. Primo
alab⁹ qui fm gradum bone

rit collocantur in illis ordinibus angelor. Quarto declarauit purgatoriũ: nobis: vbi
vadũt anime que nõ fecerunt hic condignaz
penitẽtiã. Jte de alab⁹ puero q̃ decedãt cũ
originali petõ quõ vadũt ad lymbũ. Secun-
dus defect⁹ fuit malũ alarũ est inclinatio ad
petã ex petõ ade. Quidã ad supbiã: q̃daz ad
auariciã. r sic de aliis. Jõ dicit scriptura. Sen-
sus eni r cogitatio hũani cordis ad mala pro
na sunt ab adolescentia sua. Gen. viij. Sz re-
nit christus r reparauit per exempla vtutũ sue
sancte vite. Tertiũ malũ erat abundantia petõ
rũ. Jdeo scriptura. Non est hõ iust⁹ in terra q
faciat bonũ r non peccet. Eccle. vij. Sz venit
xpõ qui ptra plagas ordinauit medicinas sa
cramẽtoni. Quartũ malũ erat debilitas bo-
nonũ: q̃ nõ possium⁹ pleuerare in bonis. Jdeo
puidit xpõ vt per pniam repemur r emẽde-
mus nos. Quint⁹ defect⁹ erat dãnatio infer-
nũ: q̃ nulꝰ poterat euadere q̃ntũcũq; sctus
r don⁹. Sed hꝰ ẽt Dauid in ps. Quis ẽ hõ q
viuet r nõ videbit mortẽ: eruet alaz suam de
manu iferi: quasi dicat nullus. Sz venit christus r reparauit. Quia mõ plona dãa r sctã
in morte euolat rc. Sz remanẽt passiões cor
poris. Jdeo in scõo aduẽtu q̃ venit xpo ad
iudiciũ tũc repabũt mala corporaq̃ tũc resur
gẽt corpa bonoꝝ ipassibilia ficorũq̃ubilia cla
ra rc. Ecce ẽce⁹ ẽ⁹ uno aduẽt⁹ xpi. Nõia fatio
patet: q̃ mala r peccata in mundo pꝰ vene-
rũt in ala q̃i adã r eua desiderabãt cẽri deo
in sciar r tñ adhuc nõ patiebant in corpe. Sz
post venerunt mala corpis: q̃i adã in sudore
vultus rc. r eua peperit cũ dolore. Jdeo xpo
primo voluit repare mala alaz: ã primo fue-
runt. Deinde veniet ad repandũ mala cor-
porũ q̃ postea venerunt. Patet hec rõsio ad
q̃nẽ iudeoꝝ dicentũ. Quare venit messias:
q̃ bonũ fecit: q̃ ita patimini mõ rc. De bo
nuobus aduentibus auctoritas. Abacuch. ij.
Dicat historia de visiõe. r ridit dño. Appa-
rebit in finẽ r nõ mentiet. Si moꝝ fecerit ex
pecta eũ: q̃ veniẽs veniet r nõ tardabit. Aba
cuch. ij. Quia veniẽs. Ci primo aduẽtu p re-
paratiõe alaz veniet in secũdo p reparatiõe
corporũ. Et de isto secũdo aduẽtu dicit the-
ma. Cũ venerit ille arguet mũdũ. De isto iu-
dicio facit duos sermones. Hodie erit predi
catio de ordinatione generali: r eras erit de
executiõe affectuali. De illa ordinatiõe dicit
dũ gelista. Cũ venerit filius hois in maiesta
te sua: oẽs angeli eius cũ eo: tunc sedebit sꝰ
per sedẽ maiestatis tue: r congregabunt ad eũ
oẽs gẽtes r sep abit eos ab inuicẽ sicut pastor
segregat oues ab hedis: r statuet oues q̃dẽ a
dextris: hedos aũt a sinistris. Mat. xxv. Hec
ordinatio cõsistit in quattuor cõclusionibus.
¶ Prima: q̃ iudex vniuersalis mundi erit
illa die oĩb⁹ generaliter: et cognoscet illos bo-
minũ in maiestate sua. ¶ Secũda q̃ illa die
iudex erit allocutus multis solẽniter: ibi. Et
oẽs angeli cum eo. ¶ Tertia q̃ illa die iudex
vniuersalis erit collocatus multis alijs: ibi. se-
debit sup sedẽ maiestatis sue. ¶ Quarta q̃
illa die totũ genus hũanũ petient ante coram
xpo iudice plonaliter: ibi. Et congregabunt ad
eũ oẽs gẽtes rc. ¶ Prima ẽclusio dicit q̃ iu-
dex vlis manifestabit illa die oĩbus generali
ter. Hã doctrina est generalis q̃ xpus in iudi-
cio videbit ab oĩb⁹ tã bonis q̃ malis: ad tuz
ad humanitatẽ: r cognoscet q̃ est deus r hõ
sed solũ bonꝰ videbit diuinitatẽ. De illa ma
nifestatiõe dicit euãgelista. Cũ venerit filius
hois in maiestate sua. Nõ in maiestate. ideꝫ
in magno statu: non veniet in simplicitate r
pauptate: vt in primo aduẽtu venit. Jdeo fa-
cit refutatio a iudeis q̃ expectabãt r crpcerãt
habere a messia vanitates mũdi rc. Jdeo q̃
dã Joãnes ostendit ipsum dicẽs. Ecce agnus
rc. dicerũt indei. Ille pauꝑ est. nolumus hũc
regnare sup nos. Luca' teste. xix. c. Sz ad tu-
dicii veniet cũ tãta maiestate q̃ ecli r terra
r ois creatura tremet. Nota ad hoc similitu-
dinẽ de arbore vbi sit auicule cantantes r lu
dãtes: q̃i nisus vel accipiter volat. oẽs ta-
cent r timẽt. Sic arbor est ille mũdus: omnes
fructus sunt homines: quantumcũq;. Et quil
bet vult colligere rc. Anee ludẽtes sunt crea
turẽque nõ facũt nisi ludere. Primo sol vi-
detur ludere currẽdo ab oriente in occiden-
tẽ: r ecõuerso. Jte luna: stelle: aer: ignis: q̃lis
est clarus: q̃lis est tenebrosus. Jdẽ de mari
qua semper videtur ludere. Idem de terra
que in vere floret rc. r in autũno omnia dis po
nit. Dolucres etiam ludunt in vere: quilibet
ducit vxorem r in yeme non curat de ea.
Homines etaz videntur ludere diuersimode vi
carrendo: sed quando veniet ille saleo sine a-
quila nobilis scilicet christus in iudicio om-
nes creature stabunt: sol in oriente: luna in oc
cidente: nec de cetero mouebunt: nisi soluent
Jdeo ecclesia in persona cuiuslibet christiani
orãdo dicit. Libera me dñe de morte eterna
in die illa tremẽda: quãdo celi mouẽdi sunt r
terra: dũ veneris iudicare seculũ per ignem.
Moraliter. Cogitate hic si creature corpora-

les que nāq̄ peccauerit nec ꝫ mādata dei secerit nā timebit i xp̄o audiēs q̄d faciēt pēt̄o res q tot offensas fecerūt ꝫ deū. q̄d faciēt tūc infideles iudei ⁊ agareni. q̄d faciēt falsi xp̄ianos. habebit fidē nō būt bonā vitā. nō aut sē superbiant nō ari rē. Cogitate ergo illū dic. Jō de iudeis ⁊ falso xp̄ianis dicit scriptura in p̄ō xp̄i rē. Aspicient in me quē pupigerūt. Et plāgēt eū q̄si sup vnigenitū. ⁊ dolebit sup eū sicut dolet in morte primogeniti. Zach. xij. ō. Fletu maloꝝ xp̄ianoꝝ. Apoc. i. Ecce venit cū nubib⁹ ⁊ videbit eū oīs oculus. ⁊ q̄ eū pupugerūt. Et plangēt se sup eū oēs trib⁹ terre. etiā amen. i. eternaliter. Ps. ꝓma p⁹. Sup hoc bo vobis filii optimi. ⁊ diligite⁹ erit q illud seruabit. q̄ tūc ly celi ⁊ terra ⁊ oīa ꝯ creatura tūc erit. vos aūt nō timebitis. Quia sicut habet duos pedes in corpe ad stādū firmiter ita in alia habetis duos pedes. Ps̄o dexter ē vera credētia. sinister bona vita. Et in ista debet stabit firmiter ⁊ sine timore. Jdeo dūs Ihesus orando in collecta vigilie natiuitat̄ petebat dicēs. Presta q̄s vt vnigenitū tuū q̄ redēptor̄ leti suscipim⁹. veniēt̄ q̄q̄ iudicē securi videam⁹. ¶ Sēda ꝯclusio dic q̄ illa die iudex vlo erit associat⁹ multis solēnit. q̄ oēs angeli eⁱ⁹ cū eo. Primū est cū in p⁹ aduēt̄u venit solus. ad iudiciū veniet cū oīb⁹ angelis qui ē plures q̄ stelle celi sunt. vnde arbor in toto mūdo. Si stelle celi sunt innūerabiles. quāto magis angeli. Questio q̄d dicen⁹ de sanctis. q̄ cū angelis nō loquit nisi de angelis. Quid de patriarchis. ꝓphis rē. Rādeo q̄ nō solus angelus sed etiā oēs iste. Veniet cū eo. ⁊ de sctis nihil dicit. q̄ id dictū fuerat a ꝓphā in veteri testō. Stat ad iudicādū dūs. ⁊ stat ad iudicādum pplos. dūs ad iudiciū veniet cū senioribus⁹ populi sui. ⁊ principib⁹ eⁱ⁹. Ja iij. Nō seniores dūr sed. Nōq̄ ad illā tā senū gubernauerūt se prudēter in hoc mūdo. Principes aūt dūr angeli. Jste alta anctas. Zach. xiij. Veniet dūs me⁹ oēs sci eⁱ⁹ cū eo. Dic practice quō xp̄s die iudicij qui vult defendē ad iudiciū: dicet matri sue. Dūs mea hodie ē dies iudicij. Jō defendam⁹. ⁊ vos angeli ⁊ archāgeli ꝑdicatio. Et vos ꝓtarche ⁊ ꝓphe rē. segnū. Et ipe cuz matre i medio. ¶Dorat̄. Cogitate hic ī q̄ placeas ⁊ cauas q̄b⁹ offendē. oīa mala ⁊ pcā ⁊ oīa bona q̄ fecim⁹. q̄ibi oīa manifestabunt. ⁊ tute detestabunt. Illā cōia est doctrina theologoꝝ. q̄ oīa mala etiā cogitatiōes ibi manifestabūtur diuina virtute. sicut ille qui ponit in scala ⁊ ostēdunt oīa mala sua. Jta illa die in libro cōsciētie vnde diuina quilibs ostēdit. oīa mala que fecit. Auctoritas. Judicij sedit ⁊ libri aperti sunt. Dan. vij. Secūdo modo cogitate quot mala ibi manifestabunt: quāta mala occulta ibi apient. quot mali. cl. rici religiosi ⁊ laici qui nūc reputant bonis secrete fecisse multa. sed tūc omnia videbunt. Nota practice quō dicetur. Et quis est ille ⁊ nunq̄ ē qui. rē. Cogitate si ego dicerē modo oīa pcā alicui⁹ vestrū. ꝓta esset ibi confusio. Ita tunc die de ⁊libet statu. Jdeo dicit apls. Nolite ante tēp⁹ iudicare quo aduēt̄ veniat dom⁹ q illuminabit abscondita tenebrarum. ⁊ manifestabit consilia cordium. ⁊ tunc laus erit vnicuiq̄ sup̄le bono a deo. i. ad Cor. iiij. Nota ante temp⁹. i. iudicij iudicare. q̄ nō multi videntur boni vel mali. ⁊ est oppositum. Consilium super hoc do vobis. q̄ si vultis ipsum tenere in illa die nullum malum seu peccatum vestrū apparebit in cōfusionē vestram. Recipiatis quadratum. i. pniam que ds ꝯstruxit. angulos. i. ꝯstruxit ptes pnie. Primus est cordis cōtritio. Secūdi est emēdāda. ꝓpositū. Tertium oris confessio. Quartū optio satisfactio. Et in illo iudicio nullū petiū apparebit in cōfusionē vestrā. De hoc ꝓpheta Dauid. Beati quoꝝ remisse sunt iniq̄tates. ⁊ quoꝝ tecta sunt peccata. Glo. velo penitentie. ¶ Tertia cōclusio dicit. q̄ illa die iudex vlo christ⁹ erit collocatus alte. q̄. sedebit super sedē maiestatis sue. Jam scitis q̄ iudex dando sententiam sedet. dicat quomō illa die in aere altius xp̄us Maria ⁊ alij. Quidā credunt ⁊ ita pingunt pictores. q̄ illa die ego Maria ab vna parte ⁊ Jo. ab alia genibus flexis orabunt pro peccatoribus. falsum est. nec illa die orabit. q̄ aliquo ꝫ sedebit cū xp̄o. Auctas. dixit Petr⁹ christo. p̄ce ⁊ p alijs. Ecce nos reliquim⁹ oīa rē. Mat. xix. Rādet christus. Amen amē dico vobis. In regeneratiōe cum sederit filius hois in sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos. rē. super sedes iudicātes. nō dicit iudicādi. ⁊ nō solum apls sedebūtur sed oēs de vita aplica. ¶ Dorat̄. Dic. q̄ religiosio cū ista diligētia debēt seruare vitā aplicā. q̄ tanq̄ bonote bandendo. Dic. q̄ tūc laborat̄ et mu. co ꝫ sciret q̄ ex suo labore posset fieri rex. ⁊ sacerdos. ꝫ posset ex suo labore esse papa. Jdē de multere ꝫ posset fieri regina. vel magna dña alicui⁹ patrie. Si ille ponit ⁊ dignitas a nobis cogita-

retur. nō. labores religiōis nr̄e ⁊ pnie essent valeissimi. Die q̄o respic̄ ille. ⁊. Auctas ⁊ ꝓphetia Dauid. Quis sicut dūs de⁹ noster q̄ in altis habitat: ⁊ humilia respic̄ in celo ⁊ in terra rē. ho. cxij. ¶ Quarta ꝯclusio dicit q̄ illa die totū genus humanū pñtabit coram xp̄o iudice vniuersali pſonaliter: q̄ in oī iudicio criminali. maxime oꝝ cōparare pſonalit. Jō dicit ⁊ ꝓgregabit ad eū oēs gētes. Questio vbi tūc ꝓgregabunt. Rādeo q̄ in illis partibus vbi xp̄s fuit. ꝓ nobis iudicat⁹ ⁊ pñatus: ibi vult fac̄ iudiciū ⁊ dare sniaz. Nō quare: q̄ oīs qui se humiliat. i. ꝓ deo exaltabitur. Lu. xvij. Jdeo oꝝ nos ire illuc. De hoc ꝓphetia Joēl. iij. In diebus illis: ⁊ in tpe illo cū cōuertero captiuitatē iuda ⁊ hierusalē. cōgregabo oēs gentes ⁊ deducā eas in vallem iosaphat ⁊ diceptabo ibi cū eis. Die quomō oues. i. boni erūt a dextris: mali a sinistris. Si ergo illa die vultis eē a dextris fitis mō oues xp̄i. Die ꝫditiōes ouis. sic qui nō noceāt cōmibus potētie: iusticie: ⁊ scie. nec dentib⁹ ⁊ lupi mordēdo fama vl̄ reuelādo occulta. Jtē dat̄ mordēdo fama vl̄ reuelādo occulta. Jtē dat̄ difficili lane. i. subditis ⁊ pralis ⁊ lactio correctionū. Jtē sunt obedientes. De q̄b⁹ dic̄ xp̄o Joan. x. Oues mee vocem meam audiunt.

¶ De cadē dñica.

Sermo secundus.

a

Requiem mundum

de petō Jos. xxi. Originalit ⁊ recitatiue in cuāgelio hodierno scribit pñs verbū. ꝓ. declaratione hui⁹ verbi ⁊ introductōe mē predicādē sciendū q̄ inter oēs bonas ꝫditiōes ⁊ necessarias plone que vult corrigē petā ⁊ rephendē ē q̄ sit sine pcā: ⁊ studiosus ⁊ don⁹. Istud fidāt per vnā regulā. q̄ dic̄. Cōtraria fugis curant. sic infirmitas venit ex calore. dant medicine frigide: ⁊ econuerso. Jō q̄ infirmitatē petōz vult corrigē ⁊ rephendē os q̄ ipse hēat ālitates cōtrarias. i. q̄ sit bonus ⁊ studiosus. Verbi gra. Qui vult corrigere ifirmitatē superbie pōpe ⁊ vanitatis: necessariū ē q̄ sit humilis: ⁊ sic de alijs. Si forte alle. q̄ vult alios corrigē vel arguē. sibi petiā nō segnē correctio. ꝫ. indignatio: ⁊ erit delpec⁹ in cordib⁹ audientiū qui statim dicēt. O ille debet. ⁊ scipz tenē pnaliz. ꝓ. ⁊ post rē. Ipe dicit q̄ sim⁹ homines: ⁊ ipse est superbus. ꝓ. simus liberales: ⁊ ipse est auar⁹ rē. Jō dic poeta. Tu pe ē bonus. i. correctionē. culpa redarguit ipe. Hec. iij. est ergo arguēti pcā vt sit q̄ ne pcā. nō videam⁹ q̄s est ille qui est sine pcō. ꝑfectus. Dico. q̄ si quis ritis ab principio mūdi vsq̄ ad finē nō inueniet nisi xp̄m. solum qui nunq̄ peccauit nec petiā habit: ⁊ hoc sm̄ eōm legē. dicit Augu. de nā ⁊ gra. q̄ si oēs pfarche ⁊ ꝓphete apli. martyres. pcā rē. cēnt simul interrogati an essent sine pcō. oēs rūderēt. Si dixerim⁹ q̄ petiā nō hemus ipli nos seducim⁹ ⁊ veritas in nobis nō est. i. Jo. i. nisi xp̄s. Quare petiā nō fecit. nec inuenit⁹ est dol⁹ in ore eius. i. Petri. ij. Jō dicebat xp̄s iudeis qui pūlicabat. Quis ex vob⁹ arguet me de pcō. q. d. null⁹. Joā. viij. Ergo ppie si dicēmus soli arguē mūdū de pcō. ió de eo dicit thema. Ille. i. xp̄s q̄ est sine petō arguet mūdū de petō. Ps. tpe. inuenio in sacra scriptura q̄ decē petā sunt de q̄bus xp̄s singulariter arguet ⁊ icrepat mūdū ⁊ pſonas mūdanas: ⁊ oīa fuerūt in q̄dam anctate Dauid ⁊ in ser versib⁹ pſalteri. Petōr aūt dixit de⁹: vsq̄ arguam⁹ te. ps. xlix. De oīb⁹ vltis arguit xp̄s mundū ꝑ os sui. q̄ est scriptura. nō dicit thema. Ille arguet mundū de petō. i. de quo libet vltoz. ¶ Dño tāgit vnū petiū q̄ est iniusticia dño. ⁊ idi. Quare tu enarras iusticias meas. Hoc ē. idi dic de⁹ cuilibet dño seu ꝓncipi vel rectori cōtatis ⁊ cuilibz q̄ bs aliq̄ officium regēdi pplm: quare tu enarras rē. Dño iust⁹ ordinata taz in lege ꝫ in canone vel in cōstitutionibus regū ⁊ ciuitatū a deo est ipse enī ordinauit oēs iusticias. Hoc dicit ipemet. Per me reges regnāt ⁊ legū cōditores iusta decernūt. Per me principes sperāt ⁊ potentes decernūt iusticiā. Prouerb. viij. Deo g⁹ leges ⁊ canones ⁊ oēs bone ordīe. Hoc sunt iuste dei. Rephendendo ergo dūos qui nō seruāt iusticiā dic de⁹ cuilibet. ergo tu enarras iusticias meas. Lex i oze: ⁊ opere nihil facias. Quia hoc fuit in mādatoꝝ inf⁹. It ad rogendum iurāt ꝑ respectū honorē dei ⁊ vtilitatez cōtat ꝑ se gubernabūt fm iusticiā. q̄ sunt intus nihil faciūt. Dñi tamē ⁊ rectorē cōtat. qui se gubernat fm iusticiā qua iurauit. fm amorē vel famorē vel donū vel affectionē declināt iusticiā. Jō dicit. quare tu enarras rē. Si aūt iust⁹ dei fuaret. tot⁹ mūdus p̄fet dona. Sz hodie vidue pupilli ⁊ orphani ⁊ pauperes nō possūt inuenire nec obtinē iusticiam. Si ad min⁹ dicerēt eis vadaſq̄ nō habet iusticiā bonā. etiā sed faciūt eos placitare ⁊ perdere tp⁹ ⁊ labores: ⁊ recūt pauper. q̄ diu sentiūt in eis peccātas ⁊ l fine dē eis: nō habebit iust⁹ ino. q̄ petiū ē. ꝫ vna bona. ꝫ. q̄ petra dño iusticiā: ⁊ facio stare vnā viduā aut pupillā vel aliq̄ pauperē an̄ portā tuā tu. ⁊ tuā

ad portā Jadus mille ānis pollano dicendo. Dñe esse apl nob. ✠Dat. xxv. nec vngꝫ intrādo. Dicet nr̄s xp̄s. Et nō recordarīs ō tali vi ... ē te vbi stare nec itradis. Ecce ſre di ... ſtice logmi rectitudicate filt dom. Dñe e re ra inīt⁹ q̄ sicut dr̄s legt ore p dim iudices ... ſoz̄ille ē prodimus operez nec amo re ... ſcaudze r̄c. ℟ Justicia. Ecce pmā petiō de ... dr̄e. Ille. l. xp̄s arguet spūs mūdi ō petō. ℭ Secūdo de ſmonita ecclīastīcoz: ibi. Et assu mo testīm ... go tuū. Qñ aliqs dño facit tcstīm vnū in vita suā r̄ morte fac aliud. l. cōs confirmat per morte. r primū annullat⁹ r̄ cas sat. Ita fecit dñs qui fecit pmū testīm ordinan do de dñis dn⁹ mūdi⁹ dimisit iudeos. Qdiu fuissent obedientes r nō idolatrarēt. Sz de bo nis padris nullī legatū fecit ex tunc. Sz exq̄ de⁹ fuit fact⁹ hō ex tūc fecit aliō testīm ordīa nit de bonis celestīb⁹ r nūpl de terrenis: ga ni bil terrenuz leganitissimo dr̄it q̄ despicerent: sed legauit gliaz padris di. Bti pauperes spūs qñ ipsoz̄ est regnuz celoz. ✠Dat. v. Jtē q̄ le cerit volūtatē p̄ris mei q̄ in celis ē r̄c. ✠Dat. vi. Jtē Bti qui pecutionē patiūr p̄ iusticia ✠Dat. v. Ecce legata q̄ fecit in sēbo testō q̄ō p mortē fuit confirmatū. hmo cassato r ānullato. Sz ecclīastici oēs volūt gaudē de pdo testō lz ore allūm āt sēbz testīm legēdo epl̄as r euā gelia. Sz in corde et opere nō curāt de testō nono nisi tpalia pmitteret. Tu plat⁹ vel cura tus r̄c. q̄ vis nisi tpalia: pecūias r bōa. Qñ vacat epl̄as. r̄ ouia vl̄ difficiūltatuz dr̄it q̄ tū tpalz tātū sportat. Q̄ nō potero tenere tot ... ſcutseros. Jdē de istis q̄ dñicit vl̄ de clericis qui mīltrāt sacra. Oēs vacāt ad pmū testīm diuinuz r̄c. Quis est nō qui solus p honore dei r̄ salutē alīoz̄ intēdat laborare. nullus. Ecce ſre of. Petōi aūt dixit deus: quare tu cnarras iusticias meas: r assumis testīm meū per os tuū cum dicas vobis vnū magnū defe ctū clericoz̄ de missis seū amatoriuz: que licet de se sint bone multi defect⁹ cā circa eas com mittunt. Primo q̄ dicant sine intervallo. Jō oz̄ omittere missas per ecclesiā ordinatuz q̄ sabet die sunt tā certe misse vt in magnis festi ... ſtatibus: r despiciūt tā magnuz cōsiliū sicut est sancte matris ecclesie ordinatā a sēto spū. Secūdo⁹ defect⁹ qui est ibidē q̄ dicat quotidie. ... dieb⁹ cōtinuis sic parat⁹ ad celebrādū. Et vbi inuenies nō vnū facer dotem qui xxx. ... ſpuctī qui nō teneb ant facieb ā magnaz pe ... nitēiaz r orabāt: r poterāt celebrāt quolibz die. Sed ſm vitā quā nō tenēt clerici: come dēdo: bibendo: truffando: r loquēdo de mu lierib⁹. forte quolibet die facūt nōnulli. xxx. peccata mortalia r celebrabūt in dānationez ale sue r illi qui facit ſpm̄ celebrare. Tertius error fuit defect⁹ cīt: qñ exq̄ habet cōtinue ce lebrare petit plus. p illis missis. Ecce ſmōita pura: quā facit: quia vēdit xp̄m cū iudeis dicē te. Quid vultis mihi dare: r ego eū vob tradam. Jdeo cū iuda ibid. Quart⁹ error fuit de fect⁹ cīt: q̄ vt scitis dicunt certe misse trinita tis: virgis marie: r apl̄oz. Et dicūt: q̄ ego de xero missam de trinitate debetis offerre tres cādelas cū trib⁹ denarijs in illis: r in illa de dā virgie septē denarios pp reuerētiā septē gaudioz̄ r̄c. Quint⁹ defect⁹ q̄ vel facer dos erit curat⁹ vl̄ dñicīat⁹ r tūc misse sue sūt oēs assignate r̄ hz cātare. p illis quib⁹ teneb: quo mō ergo potcrit cātare pro te. Sext⁹ defect⁹ q̄ sequit error: Credūt cōiter gētes q̄ ex illis missis extrahat vna ala de purgatorio. Tlez est. q̄ setis Amator: cum. xxx. missis extraxit alam mātis sue de purgatorio: sed nō sequitur q̄ ipse fec tu faciaz: quia tu nō ita sctūs r in stuo cs sicut ipse. Licet misse habeāt magnaz virtutē. tū ēt requirīt deuotio celebrātis. Jtē q̄ petā mātis bti amatorio r mātis tue vel pa tris nō sūt eadē. Aliquid eadē medicina erit vtilis in ālidet infirmitate. Talib⁹ accidit vt cuidā rustico: qui curauit se de quadā infirmita te seu ifiatura quā hēbat in tibia: qui vicēs h fecit se medicū r oīb⁹ infirmitatib⁹ mīstrabat vnā cepā assā: r exeauit alīqs qui patiebāt ī ocul. Jta credītis vos q̄ ille misse que fuerūt vtiles mātī sancti amatoriuz: que forte nō ha bebat nīsi vnū petīs venialeiint ēt vtiles pāt vestro qui fuit magn⁹ vsurar⁹. Sed hoc fit. p pecuniīs gaudētes de primo testamēto i ope re: r de secūdo in ore. Jō dicit ſre assumis te stamētū. ideo David. Nō custodierūt testa mentū dei: r in lege ei⁹ noluerunt ambulare. pō. lxxvij. ideo ille. l. xp̄s qui est sine petō arguet mundū r̄c. ℭ Tertiū ē in pnīa petōz̄ qō tangit cum dr̄ ibi. Petōi aūt dixit deus. Zu ōo odisti disciplinā r̄c. l. pnīe q̄ dr̄ disciplina. Nō: q̄ disciplina facta est ad similitudinē stelle habentis radios. Jta recte est de pnīa: hz enī radios. Prim⁹ est cordis cōtritio. Secūdus est emēdādi ppositū. Tert⁹ oris confessio. Illi radij sūt multū pūgētes ad modū disci pline. Jta disciplina pnie nō hz ēē octola. nīe cuiuz̄ de magno petōre inimico deuincit in stū r amicū r filiū dei. ideo apl̄s. In disciplī

na pēnerate: tāq̄ filijs vobis se offert de⁹ ad Heb. xij. Ille. l. xp̄s arguet illoz qui nolūt fa cere pnīaz. ℭ Quartū est negligētia dānosū: ibi. Petōi aūt dixit dō⁹: proiecisti sermones meos retrosuz. Ubi nō q̄ audiūt sm̄oncs habētis verba dei cōtā vobis andiēdo r co gitando sed vtiaz facto sm̄one nō p̄ceptis retrosuz: nō ponēdo in opere q̄ audiūstis. ideo dixit: proiecistis sm̄ones meos retrosum l. per negligentiā. Nō ē paruū petīs maxime q̄ sm̄o ē correctiu⁹ cōtar̄ p̄tā notoria lō dicit. de⁹ petōi: proiecisti sm̄ones meos re trosum. Corrumpunt per diuitias vel fauo reo r̄c. ideo dicit sapiens Fili mi ausculta ser mones meos r̄c. De negligentiā⁹ dicit p̄⁹ the. Ille arguet mūdi de petō. ℭ Quinū est de auari⁹ cupidoz: ibi. petōi aūt dixit de⁹. Si videbas fur: ē: curr̄ebas cum eo. l. i. socictate. Latro r fur cū q̄ oēs volūt currē est, vsurari⁹ glibet ent⁹ vsurari⁹ est latro: quia sicut latro tenēt ad restitutionē si vult saluar: r oēs vo lunt currere cuz ea dicēdo. quid est hoc q̄ tal qui erat paup: r pater suus erat tutor: vn⁹: r mō est ita diues. O quia mutuat. x. pro. xij. r ista ponit in charta. Jtē mutuat frumentū ad lucrū. Item emebat pro pata pecunia p mu noris pretio r vēdebat plus q̄ habat ad ter mīnū: r sic ascēdit r multiplicauit pecuniaz totū est vsura r dānatio. Si vultis cēnualia habeatis duo q̄ sit vera emptio. secūdo q̄ pe cūāsit iusta: sed modo oēs volūt currere cuz latrone. l. vsurario dicendo: sicut ille fecit: ita ego faciaz: r multiplicabo pecuniaz. Ecce q̄ re dicit: si vidēbas furem r̄c. sed aliqui volūt se excusare dicēdo. Nolo esse vsurari⁹: sed po nam centū florenos in manu indeit: ille faci et vsurā: quia indet: possūt facere vsuraz: r da bit mihi r̄c. Talib⁹ accidit vt pylato qui no leno cōdemnare xp̄m: quia sanctū r iustū ips inuenit: sed tradidit ips volūtati indeoz: r la uit man⁹ suas. Ita facit⁹ tu ponēdo pecunias r̄c. cū tūnec iudei possūt facē vsurā. imo deci piunt in illa anctate. Nō fenerabit⁹ frī tuo ad vsurā pecuniā nec frugcs nec quālibz aliā rē sed alieno. Deu. xxiij. Hoc vocabulū alie no dr̄it eos: q̄ nō itelligūt ſre dicit mDoy seu alieno. Pro risiōe nō hystoria d̄ Loth. q̄ rerunt in hospitio duos angelos. Et domici lio ciuitatis sodome credētes angelos fuisse homines carnales voluerūt peccare cū eis: r ob tenebrauerūt domū Loth. Quid⁹ obtulit duas fili as suas vt abuterent eis r nō abuterentur ... gel. Si illi Sodomite cognouissent fili as Loth suas, vtiq̄ petissent q̄ dicēt p̄ra. O dicerem tu. Alle sinceno hō Loth dicebat. Hoc vez est ad vtilitatē mas⁹ petīs siue mulī Jta de moyse q̄ dixit iudeis. Vbi fecerūt ... ſri tuo fs alienos: nō q̄ nō ēēt ... ſm. l. ad vtili tatē mas⁹ petīs. vl̄ dicit hoc. Deu. xxij. ar. i. in solutōe asi⁹ mouēs iudeis, prohibuit fuit ne acciperēt vsurā. La melior⁹ q̄ō q̄ in telligi q̄ accipe vsurā a ālīqs bone ch⁹ mple malū. Debem⁹ enī oēs boīes ihc ēē pximi r frēs peipue in statu euāgelij ad q̄d oēs vocāt Ubi in pō. absolute dī. Quare etiam sad nō dedit ad vsurā. r Ezech. xviij. Qui vsuraz nō accepit. q̄ ēt ab extraneis vsurā acciperēt nō fuit eis p̄cessū q̄ licitū sed permissū ad mas⁹ malū vitandū. me. l. a iudeis dell cōtrib⁹ vsu ras acciperēt, propter anariciā cui dediti erant vt habet Jsa. lvi. Oēs in vsurā sua declinaueſt vnusq̄s ad anariciā sua r̄c. Ecce ſre dicit. videbas fure r̄c. De q̄ dr̄ Jo. Pedes eo rū ad malū currūt. Jsa. lix. ℭ Sexti est inui dicia iuxta logoz: ibi. Petōi aūt dixit de⁹. Et cū adulteris portionē tuā ponebas. Adulte riū est q̄ vir vt. p̄ctos curat de alia muliere vel vxor de alio bole. Jō vt. p̄dictoz̄ dānabi tur in sternoz: frangit sibi fidē. Et sūt multi q̄ lz nō faciant adulteriū tū ponūt cū adulte ris portionē. Nota nec̄ portione: r vn⁹ po nit vnā r alius aliā. Verbi gra. Aliq ponunt portionē suā cū adulteris. l. credent aliq re ligiosi vel clerici: qui ex timore infamitatis seu pcuie vel scandali nō audent fcē petīs opere: q̄ vbi sit ignominium r̄c. Ideo nō faciunt opus. Sz ponūt cor cogitādo. O fe lio delectatio est cū tali r̄c. Jō nec cū adulte rio. Aliq ponūt os turpiter loquendo de illa mā. De mulierib⁹ vel cantādo cātilenas que cōmēt tot vanitatez: vel disputando de pul chritudie mulier⁹ r̄c. Jō dicit adulteris r̄c. Aliq ponūt oculos si possent vidē ptes disco operīs q̄ nuoc̄it ad petīs: vel libēter respici unt qñ gall⁹ agit cū gallina: colūb⁹ cū colūba asin⁹ cū asina: vl̄ respicit do se. Jō dicebat dñs dictus ad sororē suam q̄ nō respiceret cor pus suū. Sed qñ vellet mutare celicū suum q̄ mutaret in tenebras r̄c. q̄ nisi fūt q̄ ... dēt vbera dicit. O quō ego habeo pulchrā vbera. Aliq ponūt aures: sī loquūt de deo sta tim attendūt audiēdi si loquūt d illa mādet gd ē d: relinquit sine dicas iter: r sic deleri audiēdo turpia. Jō dicit r cū adulteris. Aliq po nūt nares: odoriō. r̄c. Aliq ponūt gula: dī. ... mēddo falce: r̄ ista ydolatrī: q̄ r̄ gulosi

est luxuriosa. Aliq ponit mal⁹ tăgēdo se vel alia rē. Aliq pedeo ponit associādo aliqs di ...lo. Ego nō furaī petrū sed sociabo vos. Jō ... ponit grē vestrā. Aliq ponit ve... rāo vel vester⁹ dicat⁹ oīdit q̄ sunt putane vel meretrices. Aliq ponit corp⁹ faciēdo pec cāt⁹ grē. Ecce ḡre dicit. Est adulterio positio ne tu non debas. In melioꝛ loco ponebat da uid positione sua dicēs. Tu es dñe spes mea: portio mea dñe i terra viuēntiū ps. cxli. ¶ De primā blasphemia tracandoꝛ audi. O o tuum abūdant malicia. Ista malicia ē blasphemia in deū q̄ est iter xp̄ianos q̄si sūt turati turādo p caput p cor rē. Sedo renegādo: maledicar rē. Tertio dicēdo ēba enormia ꝫ xp̄m r ḡne Marīa q̄ celū r terrā deberēt subintrare. Dico q̄ si nō ēnt alia petā in mūdo. illud ē sufficiēs ad destructiōē villaꝰ cōtādeꝰ r totius mūdi nisi cessaret. Nota ḥ hystoriā de senna cherib rege assyrioꝝ q̄ venit ꝫ ciuitatē ierl̄ regnāte illo scto rege ezechia. q̄ sennacherib dicebat. Quis de⁹ liberauit vos de manu sennacherib⁹ ista blasphemia occisi sūt. clxxxv. milia boles armorum. Sēnacherib. Audiēte. r gressus ēt ē angelus dñi r percussit in castris assyrioꝝ. clxxxv milia. Ysa. xxxvij. r ista blasphemia dī quotidiē sūt duo ludētes ad ta xillos. Dicit vn⁹. Nō pōt dē facere q̄ pdā lu dū dīcēt si nō pjceret nisi dē⁹ es. Si dicat. Quid hoc ad nos q̄ nōs ludim⁹. Rndeo vo bis q̄ sufficit. q̄ sicut si lupus intraret villā: oēs clamarēt r q̄ eū. Ita ꝫ illos debeto clamare. tradatores: ribaldi rē. ꝫ mō totū ponꝰ tur ad truffas. Si est aliqs magn⁹ urator: di cit ab aliq. Faciam⁹ fidē aliq̄ r irritem⁹ eū: r ipe blasphemabit. Et q̄ illud petri nō corrigit reuerēti in caput illoꝝ q̄ hūt corrigere. Dicit scriptura. Bñatoꝛes ppli mei inique agūt dicit dñs: r iugiter tota die nomē meū blasphemat. Propter hoc sciet ppls me⁹ nomē meū in die illaq̄ ego ipse q̄ loq̄bar. ecce ego adsū. Ezech. xiij. ¶ Octauum est fraudulēta negociatoꝛibus. Decca tom aūt dicit de⁹ lingua tua cōcinnabat do lo. Cōcinare dolos. idest simul cātare falla cia. hoc fit iter emptoꝛes: q̄ gldet conat de cipere alū. Pulo icipit emptoꝛ dicēs. Pulo dabis mihi illud. Et ēditoꝛ aūt ſi illud ſ... tres ſolidos petit dece. Et emptoꝛ rñdet dicēs. Valeas. xviij. ſolidos denarioꝝ. Et truf ſal⁹ ſ altero. Dicit vē ditoꝛ q̄ corp⁹ dei cō flat mihi tñ rē. Antiqⁱ xp̄iani hēbāt magna zelas mētiēdi. r q̄si emptoꝛ dicebat: p quā to dabitis mihi illud quod habetis? vē ditoꝛ secure cōſidat illud dctm mihi tñ vt lucrer aliq̄d vobiscū. Sz mō nō fitq̄mo vano decipit aliꝰ rē. Jō de isto tpe pphetāt dicit Jeremias. Docuerūt linguā suā log mēdacii: vt iniq̄ agerēt labo: auerūt. Jere. ix. Imō mētiūt q̄ nō pōt hō credere eis in aliq̄. Jō ille arguet mūdū ō peto. nomi ē obliquitas octoſoꝝ dñi. Petōi aūt dicit de⁹. Sedēs aduersus frēm tuū loquebaris. Infra ebdomadā nullus sedet ad portā: q̄i quilibet laborat in negocijs suis aliꝰ in capo: alius in vineaꝰ alius in foro. Sz in die festo tūc sedēt octoſi ad portā iudicaꝝ do trāſeūtes: q̄i trāſit aliqs pluꝛa dicūt. Jste est magnus vſurarius: dicit alter. Ettaꝝ pater suus erat vſurarius. Jtē de aliq̄ q̄ trāſeūt glt bet hꝫ suū motiuū de ipſius vel q̄ est latro vel homicida. Si trāſeūt religioſi: vel clerici dī cēt. O quō est ille pinguis rē. Jtē si trāſeūt mulieres dicūt. Ecce quō locuat se ista cū illa q̄ est meretrix. Dicit alter. Jā mater sua amī ca alterius est q̄ etiā nō sunt bona. Ecce quare dicit: sedēs aduersus frēm tuū loquebaris de bereī sedere in ecclesia r occupare se in bōis spūalib⁹: audire sermones: vesp̄as: cōpletoriū r ipsi iudicāt. Jō pōt dicere ille q̄ ē p eos in dicatus. Aduersum me loquebant q̄ sedebāt in porta r in me. ꝫ me psallebāt q̄ bibebant vinū pē. lxxij. Nota q̄ bibebāt. q̄ talis obloquutio cōiter fit post prandiū. Dico q̄ plures dānant ex furto lingue q̄ manuꝝ. cū lingua furat fama r cū manu bona. primū est manuꝝ furtuꝝ. Dicit. n. buīs Tho. scḍa. scḍe. q. lxxvij. arti. iij. q̄ detractio ſm suū gen⁹ ē maius pec catū q̄ furtū: q̄i iter bona exteriora fama pre eminet diuitijs. Vñ salomon dicit. Melⁱ est nomē bonum. i. bona fama q̄ diuitie multe. Prouer. xxij. Et sicut latro nō pōt saluari ni si restituat bona: sic nec diffamatoꝛ: nisi restituat famā cōā olbus illis cōā q̄bus diffamauit: dicēdo ego dixi hoc de tali: nō credatis: q̄i ego male dixi: cētia si sit vꝛa q̄ dixi: ꝫ erat secretū. De ista restitutiōe fame quō est necessaria. vide dctm Tho. scḍa scḍe. q. lxxij. ar. ij. r q. lxij. ar. ij. De modo ät restituēdi famā. vide dctm Tho. scḍa scḍe. q. lxij. ar. ij. in solutiōe ad secūdū. vbi ponit q̄ aliqs pōt auferre famaꝝ tripliciter rē. vide doctoꝛē. vbi supra. ¶ Decimꝰ est resistentia bonoꝝ dñi. Aduersus filios matris tue ponebas scandalum. Hoc pōt declarari tripliciter si expectat. Primo de iudeis q̄ nō sunt filij alicuius mſtꝛi. s. synagoge ſz q̄i puertūt r baptizant sūt filij mſtꝛi nře. s. ecclie. Sz sūt aliq̄ nūſi r mali xp̄iani: q̄ aduersus tales ponūt scādalū. vituperando eoꝝ delicta. Ō q̄ dctm ōr scādalizāt r pdūt fidez. Jō dicebat xp̄us scādalizauerit vnū de pusillis istis. i. in fide: q̄ in me credūt expedit ei vt suspēdat mola asinaria i collo eⁱ r demergatur in pfundū maris. Mat. xviij. Scḍa bēla ratio ē q̄ videm⁹ hodie i mūdo q̄ q̄si aliqs religiosus vl clericⁿ ē dñi dissolut⁹. r nō fuat ea ad q̄ tenet nullⁱ dic tibi aliq̄d imo q̄ndoq̄ r laudat: ſz si vult fuare suā regulā q̄ā vouit r ordinē. tal statuꝫ deridet ab aliis ꝰdigna. si in aliq̄ religioſe aliqs vult incipe bonā vitā r ſeruare suū ordinē tal vadit ad pactiōs. Sz statuꝫ alij q̄ vadūt ad ilernū ponūt coā eo scāda lū dicēdo. O traditoꝛ rē. hypocrita rē. iniuſq̄ faciūt ipſ cadē. Jdē de clericis r laycis: mlti velīēt icipe bonā vitā: q̄ isto timore nō reciplūt dicentes. O ipſi truffant de me. Jō dicebat xp̄s. Te mūdo ab scādal. Necesse eni est vt veniāt scandala. s. pp malā vitā q̄ā tenēt. Veruīt ve hoi illi p quē scādalū venit. Mat. xviij. Tertia declaraⁿ ē q̄si aliq̄ plone vel cōtateo hūt guerrā r diuisionē: r aliq̄ tractāt pacē rē. Sūt aliq̄ miseri maledicti q̄ vendūt pacē rē. Sūt aliq̄ miseri maledicti q̄ vendūt pacē rē. Sūt aliq̄ miseri maledicti q̄ vendūt po nēteo scādalus dicēteo: Dicet q̄ ēsto indet r nihil valet: vl q̄ timoꝛe facit. Et sic ponūt diſturbiū. Vel dicēdo. Satisfaciāt r soluāt dāna r expēsas eoꝝ se adiuuē dānificauerūt illi ponūt scādalū. Ecce ḡre dic. Aduersus filiuꝝ mſtꝛi tue. Lecesie vl cōitat ponebas scādalū. Nec supple petā fecisti r tacuī. Existimasti in que q̄ ero tui filio arguā te. Ecce ḡre dic the. Ille. s. filio iesus xp̄s arguet mundū de petō.

¶ De eadem dñica. Sermo tertius.

Cum venerit ille arguet mūdū de petō. Joā. xvi. ſi subtilis volum⁹ vitā xp̄i cōtēplari mānifeste inueniem⁹ q̄ ab icarnatione sua vsq̄ ad ascēsiōē suā: tota opa q̄ fec. fuerūt ad expellēdū vicia: r petā remittēdū. Ad practicā. Primū opⁿ q̄ fec. p nra redēptione fuit ei⁹ icarnatio: q̄a ō palatio p̄ius voluit descēdē r hūiliari r ichudi i vtero vnⁱ puelle. Hoc opⁿ fecit ad expellendū petā. Sūpdie de mūdo: q̄i ipe q̄ est rex r dñs oīuꝝ nō voluit ōdūcē q̄a hō ꝺz extollēdo: sūpdie do eralt⁹ sup alios. Secōm opⁿ fuit natiuitaⁿ: q̄si de ...mo incorrupto voluit nasci: r in pu ...tate r virgitate semp voluit viuē: r hoc ad ...dendum r corrigendū petā luxurie. Tertiū opⁿ fuit eⁱ⁹ puersatiōis in hoc mūdo i maxima pauptate: q̄a statiꝫ natⁿ nō in lecto delicato sed in plepio fuit positⁿ. exilio multi hoc domū. ppnā. Jtē ſp portauit vnā vestⁱ ... di fec. ego ...aria cū eēt puer ... ipo crescēte augmētabatur ... pontabat pecnil. Hoc fuit ad expellēdū petā auaⁿ. Si rex voluit ita eē p... q̄d curādus eſt eōmu... gare per vsuraꝝ: furta r omā. Quarto opa fuit magni amoꝛis erga nos laboꝛdo. q̄ no bis ꝺdicādo vt pcuraret nr̄aꝫ saluacōē. Hoc fuit ꝫ petā inūdie: vt cogitet ... dilexit nos: r nos debem⁹ nos diligere adiuicē. Quīntū opⁿ fuit: ga ieiunauit. xl. diebus r no etibus nihil comedēs nec bibēs tota vita sua fuit vt quadragesima. hoc fecit ad expellēdū petā gule. Sextuꝫ opⁿ fuit eius dura passio. voluit. n. capi ligari rē. cuꝫ magꝫ pō remittēdo r odiēdo. p crucifixoꝝ. Hoc fuit ꝫ petā re r vindicte. q̄i rex noluit vindictā de tua iuria r nec tu debes recipe vindictā de tuo inimico. Septimū opⁿ fuit q̄ ſtia die voluit resurgē a mortuis. Hoc fecit ꝫ petā accidie. q̄ multi sūt mortui petā: q̄ resurgē nolunt p pnās. Treo dies dī pnia. Exortione. ꝫ lectiōes r satisfactiōē. Jtē ostēdit sua ecclie in re missionē petā. p. Vel q̄ totus labor xp̄i fuit ad expellēdū r remittēdū petā. Jdeo ſup hoc dimittet iniqtas domui Jacob. r ille oīs fruct⁹ vt auferat petā eⁱ⁹. Ysa. xxvij. Nō idcirco sup hoc. i. adūtu xp̄i. Duo aduⁿ xp̄i i Qr sic pmus aduenⁿ fuit ad expellēdus r remittēdus petā fine remittēdū. Sedo erit ad arguēdus r puniēdū pctōres. Hoc dic the. Cū venerit ille arguet mūdus de petō. Cū venerit ille arguet mūdus de petō. Cū venerit supple in fcdo aduētu ad mundādū arguet mundū. i. homines mūdanos de petō. Jn ad mentu ad xp̄i iudiciū de tribus peccatis maxime sunt arguēdi homines mundani.

¶ Primum de ociositate cōtra ieiuniū.

¶ Tertium de infidelitate contra deum.

¶ Scōm de crudelitate contra proximum.

Et de tertio simplr logr the. ¶ Audiui ad p mos rē. ociositas ē qñ hō siue religiosus siue cleric⁹ siue laycus ponitur transire tpa inane. Vñ deus dat the ad acgrendū merita r ēsa lia. Nō si hō nō ꝓgregat spūalia merita r ē tnte: is ꝓgregaret r ola bona tpalia bui⁹ mūdi ociosius indicabit: tanꝫ ociosus in mūdo ēdēnabit. Et rō ꝓ silitudinē de patrefami

est luxuriosa. Alig ponit man⁹ tãgẽdo se vel aliũ rẽ. Alig pedeo ponit associãdo alios di ẽdo. Ego nõ facia petiõ sed sociabo vos. Jõ [illegible] ponit pẽ vestrã. Alig ponit vestimẽta: q̃ é bon⁹ vel mulier q̃ hz tãtas sentẽtias vel vestes: r de⁹ aut⁹ oĩũit q̃ sunt putane vel meretrices. Alig ponit corp⁹ faciẽdo peccare. Ecce ẽce dicit. De adulterio posito nẽ tu ponebas. In melioꝛ loco ponebat dauid posonẽ suã dicẽs. Z u eo die spes mea: portio mea ẽ i terra viuẽtũ põ. exli. ☞ Se primũ blasphemia tracundo: audi. Do tuum abũdauit malicia. Ista malicia é blasphemia in deũ q̃ est iter xp̃ianos q̃ sũt iurati iurãdo p caput p cor rẽ. Scõo renegãdo: maledicar rẽ. Tertio dicẽdo vba enormia ꝫ xp̃m r vgine ☩ dariã q̃ celũ r terrã debẽt subintrare. Dico q̃ si nõ cẽnt alia petã in mũdo. illud é sufficies ad destruẽdũ villas cõtates r totus mũdũ nisi corrigat. Nota ꝫ hystoriã de senna cherib rege assyrioꝝ q̃ venit ꝫ ciuitatẽ hierl̃ regnãte illo scõ rege ezechia. q̃ sennacherib dicebat. Quis de⁹ liberauit vos de manu sennacherib: ex ista blasphemia occisi sũt. clxxxv. milia boues armoꝝ. Sẽnacherib. Auctaꝝ. Egressus ãt ẽ angelus dñi r percussit in castris assyrioꝝ. clxxxv. milia. Vla. xxxvij. r ista blasphemia dẽ quottidie: si sũt duo lndẽtes ad talos. Dicit vn⁹. Nõ põt de⁹ facere q̃ pẽa ludi sũt: ẽt si nõ pẽccẽ nisi de⁹ eo. Si dicat. Quid hoc ad nos q̃ nõ ludim⁹. Rñdeo vobis q̃ sum⁹ inef: q̃ sicut si lupus intraret villã: oẽs clamaret sup eũ. Ita ꝫ illos debetis clamare: traditoꝛes: ribaldi rẽ. hz mõ totũ ponitur ad truffas. Nũ est aliqs magn⁹ iurator: dicit ad aliũ. Faciam⁹ sibi aliq̃d r irritem⁹ eũ: r ipe blasphemabit. Et q̃ istud petiõ nõ corrigit: reuertit in caput illoꝝ q̃ hũt corrigere. Dicit scriptura. Detractoꝛes ppli mei inique agũt dicit dñs: r iugiter tota die nomẽ meus blasphemat. Propter hoc sciet ppls meus nomẽ meũ in die illa: q̃ ego ipse q̃ loq̃bar. f. prẽcipiẽdo: ecce assũ. f. puniẽdo. Vla. iij. ☞ Octauum est fraudulẽtia negociatoꝛũ: dicit. Peccatoꝛ aũt dixit de⁹. lingua tua cõcinnabat dolos. Cõcinnare dolos. idest simul cãtare falsitas. hoc fit iter emptoꝛes: q̃ libet conat deripere alteri. Prio icipit emptoꝛ dicẽs. Prio q̃sto dabis mihi illud. Tẽditoꝛ aũt si illud valz tres solidos petit dicẽs. Et emptoꝛ rñdet pices. Tuũs. xvij. solidos denarioꝝ. Et truf salqẽ ꝺ altero. Dicit vẽditoꝛ: corp⁹ dei sit mihi tñ rẽ. Antiq⁹ xp̃iani ꝺbãt magna pfectas mẽtiẽdi. r q̃si emptoꝛ dicebat: p quãto habitus mihi istud rñdebat vẽditoꝛ: secure cõstabat tñ: nõ dctis mihi tñ vt lucrer aliq̃d vobiscũ. Sz mõ nõ stũmo vnus dcoꝝ at aliuꝫ rẽ. Jõ de isto tpe. pphet⁹ dixit Jeremias. Docuerũt lingua suã loq̃ mẽdacium: vt inique agerẽt labꝛauerũt. Jere. ix. Jnstꝫ mẽtũit q̃ nõ põt hõ credere eis in aliq̃. Jõ ille arguet mũdũ ꝺ pctõ. nonũ ẽ ꝺlocutio ociosoꝝ ibi. Pctõi aũt dixit de⁹. Sedẽo aduersus frẽm tuũ loq̃baris. Jnfra ebdomadã nullus sedet ad portã: q̃: quilibet laboꝛat in negociis suis aliuꝫ in capo: aliuꝫ in vineaaliuꝫ in foro. Sz in die festo tũc sedẽt octosit: ad portã iudicando trãseũtes: q̃i trãsit aliqs diues dicit. Ille est magnus vsurarius: dicit alter. Etiaꝫ pater suus erat vsurarius. Jtẽ de aliꝫ q̃ trãsit q̃libet hz suũ motiuũ de ipsis: vel q̃ est latro vel homicida. Si trãseũt religiosi: vel clerici dicũt. O quõ est iste pinguis rẽ. Jtẽ si trãseũt mulieres dicũt. Ecce quõ sociat se ista cũ illa q̃ est meretrix. Dicit alter. Jã mater sua amica alteriꝰ est q̃ etiã nõ fuit bona. Ecce quare dicit: sedẽo aduersus frẽm tuũ loquebaris: de⁹ berẽt sedere in ecclesia r occupare se in bõis spũalib⁹: audire sermones: vesp as: cõpletoriũ r ipsi iudicãt. Jõ põt dicere ille q̃ é p eos iudicatus. Aduersum me loquebant q̃ sedebãt in porta r in me. t. Ꝫ me psalledãt q̃ bibebant vinũ põ. lxvij. Nota q̃ bibebãt. q̃: talis oblocutio cõiter fit post prandiũ. Dico q̃ plures dãnant ex furto lingue ☞ manuus. cũ lingua furat fama r cũ manu bona. primũ est manus furtuꝫ. Dicit. n. dñs Tho. scõa scõe. q. lxxvij. arti. iij. q̃ detractio fm suũ gen⁹ é manus peccatũ ☞ furtũ: q̃ iter bona exteriora fama preeminet diuitijs. Vñ salomon dicit. Melꝰ est nomẽ bonum. f. bona fama ☞ diuitie multe. Prouer. xvij. Et sicut latro nõ põt saluari nisi restituat bona: sic nec diffamatoꝛ nisi restituat famã coꝝ oĩbus illis coꝝ q̃bus diffamauit: vicẽdo ego dixi hoc de tali: nõ credatis: q̃: ego male dixi etiã si sit ver. q̃ dixit: hz erat secretũ. De ista restitutiõe fame quõ est necessaria. vide dñs Tho. scõa scõe. q. lxxij. ar. ij. r q. lxij. ar. ij. De modo ãt restituẽdi famã. vide dñs Tho. scõa scõe. q. lxij. ar. ij. in solutiõe ad secũdũ. vbi ponit q̃ aliqs põt auferre famaꝫ tripliciter rẽ. vide doctoꝛẽ. vbi supra. ☞ Decimũ est resistentia bonoꝝ: vbi. Si duerluꝫ filiũ matris tue ponebas scandalus. Hoc põs declarari tripliciter si expediat. Primo de iudeis q̃ nõ sunt filij alteriꝰ mẽtis. f. synagoge

deis qui nõ sũt filij alteriꝰ mẽtis. f. synagoge hz q̃ iuertit r baptizant fiũt filij mẽtis nẽ. f. ecclesie. Sz sũt aliq̃ mali r malꝫ xp̃ianiq̃ aduersus tales ponit scãdalũ. vitupando eoꝝ delicẽdo. Q̃ pctõi de scãdalizãt r pũt fides Jõ dicebat xp̃o: q̃ scãdalizauerit vnũ de pusillis istis. f. in fide: q̃ in me credit expedit ei vt suspẽdat mola asinaria r collo eiꝰ r demergatur in pfundũ maris. Mat. xviij. Scõa dcta ratio ẽ q̃ videm⁹ hodie i mũdo q̃ q̃si aliqs religiosus vl clericꝰ ẽ dñi dssolutꝰ. r nõ fuat ea ad q̃ tenet nullꝰ dicẽ sibi aliq̃d imo ꝺmẽdat r laudat: hz si vult fuare suã regulã quã voluit r ordinẽ. tal⁹ laudz deridẽt ab aliis ꝺbigẽs. si in aliq̃ religiose aliqs vult incipe bonã vitã r seruare suũ ordinẽ tal⁹ vadit ad paduas. Si statẽs aliq̃ vadit ad ylernũ ponit coꝝ eo scãdalizãdicẽdo. O tractato: rẽ. hypocrita rẽ. intrinsq̃ faciũt ips cadẽ. Jdẽ de clericis r laycis: multi vellẽt icipe bonã vitã: q̃ isto timore nõ rect pfũt dicentes. O ipsi triumfant de me. Jõ dicebat xp̃o. Ete mũdo ab scãdal. Necesse eni est vt veniãt scandala. f. pp malã vitã quã tenẽt. Veruntamen vę hoi illi p quẽ scãdalũ venit. Mat. xviij. Tertia declaraꝰ ẽ qñ aliq̃ plone vel cõtracto bñfactoꝛ guerrã r diuisionẽ r aliq̃ tractãt pacẽ rẽ. Sũt aliq̃ milceri maledicti q̃ ipeditꝫ ꝓpagatores scãdalꝫ dicẽtes: Dicẽt q̃ eccliã indei r nihil valet: vl q̃ timore facit. Et sic ponũt disturbiũ. Ꝺel dicẽdo. Satisfaciãt r soluãt dãna r expẽsas eoꝝ se adiuicẽ dãnificanteruntilli ponũt scãdalũ. Ecce ẽce dicẽ. Aduersus filiuꝫ mẽtis tue. f. eccliæ vl cõitat ponendas scãdalũ. Hec supple pctã fecilt r tacuit. Existimasti inque q̃ ero tui ꝑsio arguã te. Ecce ẽce dicẽ the. Jlle. f. dño ihesu xp̃o arguet mundũ de pctõ. ☞ De eadem distica. Sermo tertius.

c Cum venerit ille arguet mũdũ de pctõ. Joã. xvi. Si subtiliꝫ volum⁹ vtã xp̃i cõtẽplari mãs este iaciẽtem⁹ q̃ ab icarnatione sua vsq̃ ad alcẽsionẽ fuit: ꝺoia opa q̃ fec⁹ fue rũt ad expellẽdũ vicia: r petã remittẽdũ. Ad practicã. Primũ op⁹ q̃ fec⁹ p nfa redẽptione fuit ci⁹ icarnatio: qa ꝺ palatio pfis voluit descẽdẽ r hũiliari r icluditi vtero vn⁹ puelle. Hoc op⁹ fecit ad expellendũ petiã supdie de mũdo: qa si ipe q̃ est rex r dñs oĩũ nõ voluit hũiliare hõ ꝺ hz extollẽdo: supbiẽdo etal. ros sup alios. Scõm op⁹ fuit natiuitas: qñ de virgine incorrupto voluit nasci: r in pu ritate r virgitate semp voluit vinẽ: r hoc ad expellendum r corrigendũ petiã luxurie. Tertiũ op⁹ fuit ci⁹ puersatiõis in hoc mũdo i maxima pauptate: qa statis nat⁹ nõ in lecto delicato sed in plepio fuit posit⁹. extũc mlẽ bene domũ ppriã. Jtẽ sp portauit vnã vestẽ. di sed ẽgo ☞ Maria cũ eẽt puer [illegible] ipo creleẽte augmẽtabat⁹ portabat pecniã. Hoc fuit ad expellẽdũ petiã auaric⁹. Si rex voluit ita eẽ pro q̃d curãdus est eẽ gare per vsuras: furta r ꝺmã. Quarta fuit magni amoꝛis erga nos laboꝛes. p nobis ꝺlicãdo vt peuaret nfaꝫ salutẽ. Hoc fuit ꝫ petiã iuidet: vt cogitet [illegible] vt dilexit nos: r ẽt nos debem⁹ nos diligere adinces. Quintũ op⁹ fuit: qa ieiunauit. xl. diebus r nocteibus nihil comedẽs nec bibẽs tota vita sua fuit vt quadragesima. hoc fecit ad expellẽdũ petiã gule. Sextus op⁹ fuit eius dura passio. voluit. n. eppi ligari rẽ. eius magꝫ põ remittẽdo r oãdo p crucifixorib⁹. Hoc fuit ꝫ petiã ire r vindicte. q̃: si rex noluit vindictã de tanta iniuria r nec tu debes recipe vindictã de tuo inimico. Septimũ op⁹ fuit q̃si tria die voluit resurgẽ a mortuis. Hoc fecit ꝫ petiã accidie. qa multi sũt mortui petiꝰq̃ relurgẽ nolunt p pniaꝫ. Tres dies ꝺ pnia. Contritionẽ. confessiõẽ r satisfactionẽ. Jtẽ octauus fuit sacra eccliæ in re missionẽ petiꝰ. Vñ q̃ q̃ totus labor xp̃i fuit ad expellẽdã r remittẽdã petã. Ideꝛco sup hoc dimittel imigtas domui Jacob. r ille oblatus fuit⁹ est auferat petiã ei⁹. Jsa. xxvij. Nõ iceꝛco sup hoc. laudẽtu xp̃i. Duo adiuẽt xp̃i i uentiõẽ sue scripture. Primꝰ fuit ad redimẽdũz humanũ genus. Scõo erit ad iudicandus sic ꝑmus aduent⁹ fuit ad expellẽdus r redimẽdus petiã sue remittẽdã. Scõo erit ad arguẽdus r puniẽdã pctõrũ. Hoc dicit the. Ille venerit ille arguet mũdus de pctõ. Cũ venerit supple in scõo aduẽtu ad iudicãdũ arguet mundũ. f. homines mãdanos de pctõ. In aduentu ad xp̃i iudicii de tribus peccatis maxime sunt arguẽdi homines mundani.

℣ Primum de ociositate cõtra scriptum.

℣ Scõm de crudelitate contra proximum.

℣ Tertium de infidelitate contra deum.

Et de tertio simplr logr tpe. ☞ Mãdũ ad hominuꝫ rẽ. ociositas é qñ hõ siue religiosus siue clericꝰ siue laycus omittit transire tpũ in ante. Nã deus dat tpũ ad acgrendũ merita r ẽtea. r ociosus nõ curat: sed ꝓgregat bona tpalia. rñdõ si hõ nõ ꝓgregat spualia merita r ẽtea: hz ꝓgregaret r ola bona tpalia hus⁹ mũdi ociosius iudicabit: tanꝫ ociosus in indoctosius iudicabit: tanꝫ ociosus in indoctẽdũ. Del rõ ꝓ silitudinẽ de patrefami

espaliter qz ipse est totalio r principalis ē nre salutis. Jō dicit angelus ioleph ipsō
virginis marie. post qꝫ virgo ꝛcepit filiū dei.
[illegible] nomē eius iesum. i. saluatorē. Ipse
enī saluū faciet populū suū ī. credētes r obe
dientes a peccatis eoꝝ. ꝛc. at. i. Si de isto ver
bo volumus loq. ecce est thema. Dico isto
qꝫ habuit principiū. r illud est verbū. sacre
scripture. r tā in veteri ꝙ in nouo testamēto. r
verbū p̄dicationis. ꝙ quare sacra scriptura dici
tur dei. dei. nō. ꝓphetaꝝ vel euāgeliaruꝫ.
aut aplorꝫ vel p̄dicatorꝫ. Et dico ꝙ. ꝓpt' dē
dei ꝙ p̄dicatorꝫ dei. Nō. qz si organū cy
thara. frala. ol' fistula facit bonū sonū r grati
audientib' alle sonus eius' erit. ergo organi vel fistu
le. nūqd organiste vel fistulatoris. certū est q
sic. qz ipse monet organū ꝛc. Jō de' est bon'
fistulator. ꝓphete r aplī. euāgelistē. r p̄dicato
res sūt organa vel fistule. r simp̄r sunt instrā
ꝙ de' ē ita bon' magister. ergo cuꝫ malo instrō
facit bonū sonū. Nō. n. vos estis q loquimini. sp̄s
ꝓris vr̄ qui loqt in vobis. ꝛc. at. r. Ita ē
nō ḡre ēba sacre scripture dicūt ēba dei. Thi
dicit scriptura. Cū accepisset a nob ēbū audi
tus dei accepistis illud nō vt ēbū hoīm. sz sic
ē ve ēbū dei. i. ad Thes. ij. Istud ēbū est ēse
multis r tpaliter. De isto ēbo ego volo ptra
ctare thema. ꝓpositū. qz de isto ēbo ē difficul
tas quō pōt saluare alios. Istud ēbū qui ē di
gne p̄dicatū r denote auditū facit tria.

¶ Primo illūinat i cognitōe de reb' spūalib'.

¶ Secundo inflammat in dilectione de bo
nis celestialibus.

¶ Tertio purificat de infectione de culpis
mortalibus. Ista tria sufficiūt ad saluationes
aliaꝝ. qꝫ ēbū pōt saluare alias nras. ¶ Dico
primo qꝫ verbū illud qđ est p̄dicatus digne r
audītū debite illuminat auditores in cogni
tiōe spūaliū. qz illa q sūt fidei p aures habent
intrare in corde. nō p oculos nec aliꝫ. Ista sūt
alta r trāsce dētia illa q fidei sūt. q nō pōt in
trare in corde nisi p aures. Herdigfa. vos cre
ditis qꝫ qñ hō moritur aia separat a corpe qꝫ
viuit r vadit vel ad paradisus si fuit bone vi
te vel ad purgatoriū. vel ad ifernū si fuit ipe
nitēs. Ista veritas nō intrat in corde vro per
oculos. qz vos nō potestis videre alias qñ re
cedit a corpe. Trucios respicietis. Sz ista ve
ritas transit p aures. qz ita dicit apls. Fides ē
ex auditu. auditus aūt p verbū dei ad Ro. x.
Si. n. videret ad oculū nō haberemus meri
tū. Si credītis vos q̄ hostia sit alba vel rota

dam nec grates nec gr̄a⁹ mereminī. Sz crede
re q. xp̄s de' r hō sit unus. vt dicit ēbū dei ē
meritū. ista veritas p aures intrat. audit' aūt
p ēbū dei intrat. ité qñ creatura baptisat. ab
ea expellit' dyabol' adea exorcisat. qz qñ ba
ptismū inhabitat a dyabolo. in baptismo aut
exit r venit spūs sanct' r vos nō videtis quā
tūcūq; attēte respiciatis. quā gr̄ fictio ista ve
ritatē p ēbū dei. ité qñ sacerdos dicit illa ver
ba a xpo ordinata. xpo venit in hostia. vos nō
videt ipm venire. tū creditis ipm ibi ee ex ēbo
xpi. qz multotiēs audiistis p̄dicare. Sz vice
rsa. Ecce est q nos nō possum' ista spūalia pel
pere. Dico q ex carne ipediēte. Sicē si ego te
neē oculariā de vitro rubeo vel colore alio.
oia q̄ videre ē cent ciusdē colorīs in mea appa
rētia. sz ēt falsus iudicii. Qz audiui. r ita est
q. ille est idut' de albo r ille de nigro. ꝛc. ita
est de oculis aīe q̄dm videt p ocularia corpo
ris nō videt nūi corpalia. Jō q audiui hoc in
dicare de spūalib'. sz qñ est separata a corpore
quō vadit ad paradisum vel ad purgatoriuꝫ
vel ad ifernū videt xp̄m in hostia ꝓfectas vi
det dyabolū recedēte a creatura qñ baptisat
r spūs scīs veniēte. Ecce rō ḡre p̄ vīus nō pos
sumus cognoscere spūalia. qz p auditū verbi
dei. Jō dicebat Dauid. Lucerna pedib' meis
ēbū tuū. r lumē semitis meis. pō. cxviij. No
ta passus eūdi ad paradisum sūt ōtates fidei
r bōa opa. si ōtastis bodie iā fecistis vnū pas
suꝫ. alīū si declistis clemosynā. aliū si audiui
stis missaꝫ. ꝛc. Jō Dauid. abūt de ētute in vir
tute videbit de' deoꝝ in syon. sz multi sunt q
errāt circa istos passus quēadmodū ille q va
dit de nocte p viā piculosaꝝ lutosam r lapidi
bus plenā. idiget lumie. alīs. ꝛc. ita ḡdm nos
sum' i via hui' mūdi piculosa r lutosa i qꝫ sūt
moles lubrice imāde de luxuria r alijs multꝫ
peccatis. Jō idigemus lumine lucerne ēbi dei.
si. n. istud lumē p̄cederet nō ipingeremus in
tri. Herdigfa. qñ iuuenes iterrogant a p̄fes
sore. dicūt q fecerūt luxuriā cū publicis mu
lieribꝫ. r excusant se dicēdo. r qō petis ē. Ec
ce quō ledunt. Jō ē nobis necessariū ēbus dei
vt illuminet. Nā si cū filia regis peccaret. qđ
petis eēt nūqd eēt ꝑditio. r nūqd oēs mulie
res sūt filie dñi tui regis ihu xpi. sibi gō facio
iniuriā r ꝑditiōez. si ēo ipse rex dat tibi filia
sua i vxorē tūc hēas solatiū cū ipsa. O quot
cadūt i luxo isto piculoso. pp hoc necessariū est
lumē ēbi dei. Diceret aliqs. Ego nō pecca
cū mulieribꝫ. nō meā tāgēdo. ꝛc. nō potest
dicere q fecerim iniuriā alicui. imo q̄ q. p. ti

calicē ꝓfectā in luto scientiā magnā petiā fe
cit. Hoc erit q magis ꝓfectā est corp' xpi. a
ni q calix ad recipiēdū corp' xpi. Qñ q' tan
gēdo facio illud petiā. picis calicē corpis in
fatrinā. r grauī' peccā. Et qñ cadūt ibi. qz nō
pcedit eoꝝ ēbū dei. Alij ipingūt i lapides du
rosi vt viuraij. Alij qñ a p̄fessore iterrogant
si fecūt vsurā. dicūt nō. Et nunqd mutuatio
imo. r ālter. Ego mutuo decē florenos r in
instō ponunt. xij. r dicūt: nunqd hō est vsura
r ḡre. Nōne de nicis pecuniis possum recipe
lucrū. Dicaī quō decipiunt. qz pecunie nō sūt
sue ipsi solū sunt thesaurarij. Si q' thesaurari
us regis ꝙ solutāt r ordinatiōnē suā dispen
sat pecunias regis. qđ faceret de ipso rex ꝛc.
Ita soluo xpo cui dño pecunias. dū dī: vini r
olijs fructus r aliaꝝ oiaꝝ rerum. Sanctus Bō.
Dñi est terra r plenitudo ei'. Diuites aūt sū
ei' administratores r thesaurarij. r nō dñi. qz
ille q est dño alicui' rei nō tenet alteri reddē
cōputū. Sed vos tenemini reddē cōputū. im
mo de oib' q habuistis r expēdistis quōcūq;
r ubicūq; ꝛc. Auctar. Sic nos existimet hō
rr ministros xpi r dispēsatores ministeriorū
ei'. ꝛc. p' Cor. iiij. Multi errāt q' pp defectū
luminis. Ecce ḡre dicit Bō. Lucerna pedib'
meis. ēbi tuū. quo hō regit i hoc mūdo. scīo
dicit. Et lumē semiti meis. Nō ōtaꝝ inter viā
r semitā. Tria gñalia ē credēda que hī de deo
nīlē q est vn' de' creator r gubernator oiuꝫ
vna p'. cā. prim' motor. r p'. ḡn'. ꝛc. Semi
te bo sunt secreta fidei. q̄ māliter non pōt scīri
nec videri. sed solū scīunt p diuinā reuelatiōes
Jō dicit. r lumē semiti meis. Pōs p' ēbum ēbi
dei. q̄ Beda ētuo ēbi dei est q̄ inflāmat in di
lectiōe celestiū. Jā ceci q oia bona hui' mūdi
finē habebūt r dimittēda sunt. sicut si hono
rem dimittit. dignitateo. etiā si essētio rex vl pa
pa opꝫ dimittē r pdere oia. r sepelīri r corrū
pi. tūc pdunt delectatiōes corpis r solatia.
qz nec vroꝝ nec filia vellēt tre vobiscū tō nec el
sarū est inflāmare se. r desiderare bona spūa
lia r cē cū deo r cū sanctis. r stare cus ipsis. O
ḡis honor. r qī dignitas hīe societatē cū pa
triarchis r ꝓphetis apls. ꝛc. Item de diuitijs.
Nunqd aliqs in hoc mūdo ītūcūq; diues
habuit qcqd voluit. pfecto nō. Et in pdīs q
habet hs qcqd vult r desiderat r sunt imorta
le. r inamissibile. De hīs bonis gō hō ds se inflā
mare r nō de bonis hui' mūdi. Hoc sit p ēbū
Xpi exāmat cor. Auctar. Nūqd ēba mea
sunt qñ ignis ardēs dicit dñs. r qñ malle' cō
tereꝫ petrā. Jere. xxiij. ēba dei sunt. Qñ ignis
ardēs. hoc ad oculū potestis vidē. qz multi ve
nūt ad sermonē frigidi qui audiēdo sermones
calefiūt. Frigidus est lupus. sed calefit qñ be
miliat. Jādē de alijs petijs. In ēbo. n. dñi nr̄i
ihu calefiunt. r ille q p̄dicat sumit. r incendit
ignē. r gētes calefiūt vn' recedit ita calefact'
r inflāmat' vt vnat cathe alī' remittēdo inimi
cias inimicis. alī' sanctificēdo. Jō xpc Luc.
Ignē veni mittere in terrā. I. amorē r charī
tatē. qz genitor erāt frigide valde r pgētes. r
nō curabāt de bonis p̄dilis sed de bonis hui'
mūdi. Dicit ecbo r qñ malle' p̄cutit petrā.
Sicut. n. ēbū dei sū ignita. inflāmat cor in
dei amorē. ita dī malle' p̄cutiēs petrā duram
cordis in amore p̄xīmi. Multi pōt cor lapi
deum dicēdo. nō parceré inimicis. sz nō lico
ēbi dei frāgit cor. r facūt pacē p amore dei
r nō pōiuꝫ in salutē suā. De illo aūt qui
nō vult remittere dī Job. xli. Cor ei' indura
bit. qñ lapis r stringit qñ malleatoris incu
sa. ¶ Tertia ētuo ēbi dei est qō purificat de iec
tione de culpis criminalib'. qz ēbum dei qī
deuote audit totā aiam purificat intellectuꝫ
memoriā r voluntatē. Nō hoc crēdpluꝫ in vi
tas patrū de quodaꝫ hoie qui ex deuotiōe unit
ad exhortandū vnū sanctū heremitā quereba ab
eo regulā r modū bñ viuendi. vt posset salua
re aiam suā cū esset rudis r ignorās qđ debe
ret facē. Rndit heremita. Si audiuas sermones
cuiuscūq; gelicales nō q̄nales. Et ille libenter au
dīo r multū delector in audiēdo. sed post nō
recordor de aliquo ēbo sermōis. sz qđ mihi p
derant. Edesanct' hō volens sibi ondere ad
oculū effectū ēbi dei in purificatiōe a culpis r
maculis petijt. vt sibi ad fontē cum vna ci
stella foraminib' plena r immunda vr portaret
sibi aquā in cistella. Ille aūt nolens sctō hoc ꝙ
dicere iuit r replenit cistellā sed qñ retrahebat
ipsam de fonte statim cistella euanuit. Ecā
fuit purificata. qui venīēs de fonte dicit se nō
posse aquas portare ꝛc. Et heremita. Qñ tu
iuisti ad fontē cistella erat immunda. Rndit q
sic. r mō est pulchra. Ita pari mō qñ tu vadis
ad sermonē vadis ad fontē. De q Eccle. i. Fons
sapie ēbū dei in excelsis. Cistella immunda est
cōscia vagabūda r crapulosa. r qñ audit ser
mones ipius tota. r is memoria mihi retinet
ti purificat. Ecce pulchra similudo r confirmat
auctate xpi dicēte. Jam vos mundi estis pp
sermonē quem locutus sum vobis ꝛc. Jo. xv.

Dñica iiij. post oct. pasche. Ser. i.

p Eter amat amatio. Dabo

eipaliter .q: ipse cā totalis ⁊ principalis ē no
stre salutis. Jō pnt angelus ioseph spōso
uirginis marie. postq̄ virgo peperit filiū dei.
ei⁹ nomē eius telum .i. saluatorē. Ipse
enī saluū ⁊ fac⁹ populū suū .i. credentes: ⁊ ode
ntes a peccatis eor. ⁊ dat. i. Si de isto ver
bo volumus loq; cuius est thema . Dico scō
q̄ venit in sacra scriptura vbū dei cōe ⁊ tpa
le. q̄ habuit principiū. ⁊ istud est verbū sacre
scripture ⁊ tā in veteri q̄ in nouo testamēto. ⁊
verbū predicationis. Is quare sacra scriptura dici
tur vbū dei? dō pphetar⁹ vel euāgelistaruz.
aut aplor⁹ vel pdicator⁹ ⁊ dico ḡ. ppr⁹ dī
vbū dei q̄ pdicator⁹ dei. Rō. q: si organū cy
thara: frala vl fistula facit bonū sonū ⁊ gratū
audientib⁹ alle sonus cui⁹ est organi vel fistu
le. nūqd organiste vel fistulatoris. certū est q:
sic. q: ipse mouet organū ⁊c. Jō de⁹ est bon⁹
fistulator. pphete ⁊ apl⁹: euāgeliste: ⁊ pdicato
res sūt organa vel fistule: ⁊ simpl⁹ sunt instīa
q̄ de⁹ ē ita bon⁹ magister: q: cuz malo instīo
facit bonū sonū. Nō. n. vos estis q̄ loquimini: ꝫ
spūs pris vr̄i q̄ loq̄t in vobis. Mat. x. Ista ē
rō q̄re vba sacre scripture dicūt vba dei. Vñ
dicit scriptura. Cū accepisset a nob⁹ vbū audi
tus dei accepistis illud nō vt vbū hoīz: ꝫ sic
ē de vbo dei. i. ad Thes. ij. Istud vbū est cōe
multis ⁊ tpaliter. De isto vbo ego volo ptra
ctare thema. ppositū. q: de isto vbo ē difficul
tas quō pōt saluare aliq̄. Istud vbū qui ē di
gne pdicatū ⁊ deuote auditū facit tria.

℣ Jō io illūinat i cognitōe de reb⁹ spūalib⁹.
℣ Secundo inflammat in dilectione de bo
nis celestialibus.
℣ Tertio purificat de infectione de culpis
mortalibus. Ista tria sufficiūt ad salutationes
aīaz. q: vbū pōt saluare aias nr̄as. ¶ Dico
primo q: verbū istud qui est pdicatuz digne ⁊
audit⁹ deuot⁹: illuminat auditores in cogni
tōe spūaliū. q: illa q̄ sūt fidei p aures habent
intrare in cordēs p oculos nec aliq̄. Ista sūt
alta ⁊ trāscēdētia illa q̄ fidei sūt q: nō pōt in
trare in cordē nisi p aures. Verbi gr̄a. vos cre
ditis q: q̄ nō monstr⁹ aīa separat a corpe q:
viuit ⁊ vadit vel ad paradisuz. si fuit bone vi
te vel ad purgatoriū: vel ad ifernū si fuit ipe
nite. Ista veritas nō intrat in cordē vr̄o per
oculos: q: vos nō potestis videre aīas q̄ re
cedūt a corpe. Ptāc⁹q: reliquitur. Si ista ve
ritas tranſt p aures. q: ita dicit apl⁹. Fides ē
ex auditu. auditus aūt p verbū dei ad Ro. x.
Si. n. videret ad oculā nō haberemus meri
tū. Si crederitis vos q̄ hostia sit alba vel rotū
da: nec grates nec gr̄as meremini. Si crede
re q: xp⁹ de⁹ ⁊ hō sit intus. vt dicit vbū dei ē
meritū. ista veritas p aures intrat audit⁹ aūt
p vbū dei intrat. ité q̄ creatura baptizat. ab
ea expellit dyabol⁹. adeo exorcizat. q: aīa ba
ptismū inhabitat a dyabolo. in baptismo aūt
exit ⁊ venit spūs scūs⁹ ⁊ vos nō videtis quā
tūcūq; attēte reſpiciatis. quō g⁹ fcitio ista ve
ritate p vbū dei. ité q̄ sacerdos dicit illa ver
ba a xp̄o ordinata: xp̄o venit in hostia. vos nō
videt. ipm venire. nī credit. ipm ibi ē ex vbo
xp̄i. q: multoties audiuistis pdicare. Si? dice
reo. Ista est q: nos nō possum⁹ ista spūalia pe
pere. Dico q: ex carne ipediēte. Sic? si ego te
nerē oculariā de vitro rubeo vel colore alio.
oia q̄ videret cēnt ei⁹dē colozis in mea appa
rētia. Is ecē falluz iudiciū. Qz? andut. ⁊ ita est
q: ille est idut⁹ de albo ⁊ ille de nigro ⁊c. ita
est de oculis aīe q̄dū videt p ocularia cor
poris nō videt nisi corpalia. Iō p auditū hz ui
dicare de spūalib⁹. Is q̄i est sepata a corpore
quō vadit ad paradisum vel ad purgatoriuz
vel ad ifernū videt xp̄z in hostia ꝫsecrata: vi
det dyabolū recedēte a creatura q̄i baptizat
⁊ spūs scūs venīēte. Ecce rō q̄re p viſuz nō pot
sumus cognoscere spūalia: g⁹ p auditū verbi
dei. Iō dicebat Dauid. Lucerna pedib⁹ meis
vbū tuū: ⁊ lumē semitis meis. ps. cxviij. No
ta passus cūdi ad paradisum sūt ⁊tates fidei
⁊ bōa opa. si oaſtis hodie ıá fecistis vnū pas
suz. aliū si dediſtis elemosynā. aliū si audui
stis missaz ⁊c. Jō Dauid. abūt de vtute in vir
tutē vadēbūt de⁹ deoz in syon. Is multi sunt q
errāt circa istos passus quēadmodū ille q̄ va
dit de nocte p viā piculosaz lutosam ⁊ lapidi
bus plenā idiget lumīe. als ⁊c. ita ḡdiu nos
sum⁹ i via hui⁹ mūdi piculosa ⁊ lutosa. i. q̄ sūt
moles lubrice imūde de luxuria ⁊ alijs multi
peccatis. iō idigemus lumine lucerne vbi di
si. n. istud lumē pcederet nō iping remur in
tñ. Verbi gr̄a. q̄i inuenes iterroganī a pfes
sore. dicūt q: fecerūt luxuriā cū publicis mu
lieribus. ⁊ exculant se dicēdo: q: dō petiſ ē. Ecce
quō ledunt. iō ē nobis necessariū vbus dei
vt illuminet. Vñ si cū filia regis peccaret. q:
petiſ eēt nūqd eēt ꝑditio. ⁊ nūqd oēs mulie
res sūt filie dñi tui regis ieu xp̄i. sibi g⁹ facio
suuriā ⁊ pditiōes. si ēo iple rex dat tibi filia
sua i vxorē tūc hēs solatiū cū ipsa. O quot
cadūt i luto isto piculoso. pp d⁹ necessariū est
lumē vbi dei. Dicet aliq̄s. Ego nō fec⁹ ca
ri mulieribus. q: merū ñgēdo ⁊c. nō potest
dici q: fecerim iniuriā alicui: imo q: q. p. ſi

calicē ꝫseratū in luto scienti: magnū petiſ fe
cit. Nouerit q: magis ꝫseratū est corp⁹ xpi a
nī q̄ calix ad recipiēdū corp⁹ xpi. Nūq̄ g⁹ tan
gēdo facto illud petiſ: pctis calicē corpis in
fatrinā. ⁊ grauī⁹ peccā. Et q̄ cadūt vbi. q: nō
pcedit eos vbi dei. Alij ipingūt i lapideo du
ro: vt viuraruj. Qui q̄i a pfessore iterroganī
si fecūt viuraī. dicūt nō. Et nunqd mutatio:
imo. ⁊ q̄ter. Ego mutuo decē florenos ⁊ in
istro ponunt. xij. ⁊ dicūt nunqd b⁹ est viura
⁊ q̄re. Nōne de meis pecuniīs possum recipe
lucrū. Dicat quō deceptiunt. q: pecunie nō sūt
suę ipsi solū sunt thesaurarij. Si g⁹ thesaurari
us regis ꝫ voluitatē ⁊ ordinatiōnē suā dispen
sat pecuniās regis qd faceret de ipsis rex ⁊c.
Ita solus xp̄s est dñs pecuniaz. bladi: vini ⁊
oliz fructuū ⁊ aliaz oiz rerū. Auctas Dō.
Dñi est terra ⁊ plenitudo ei⁹. Diuites aūt sē
ei⁹ administratores ⁊ thesaurarij ⁊ nō dñi. q:
ille q̄ est dñs alicui⁹ rei nō tenet alteri reddē
cōputū. Sed vos tenemini reddē cōputū: im
mo de oib⁹ q̄ habuistis ⁊ expēdistis quōcūq;
⁊ ubicūq; ⁊c. Auctat. Sic nos existimet hō
vt ministros xp̄i ⁊ dispēsatores mīsteriorū
ei⁹. ⁊c. p⁹ Cor. iij. Multi errāt g⁹ pp defectū
luminis. Ecce q̄re dicit Dō. Lucerna pedib⁹
meis. vbū tuū. quo hō regit i hoc mūdo. scō
dicit. Et lumē semitis meis. Nō dīaz inter viā
⁊ semitā. Dia q̄dalis ē credētia que hī de deo
nīl⁹ q̄ est vn⁹ de⁹ creator: ⁊ gubernator: oiuz
vna p⁹ cā. prim⁹ motor. ⁊ p⁹ ḡn⁹ ⁊c. Semi
te vō sunt secreta fidei: q̄ māliter non pōt scirī
nec videri sed solū sciunt p diuinā reuelatōes
Jō dicit. ⁊ lumē semitī meis. Ps. p⁹ vbus vbi
dei. ¶ Beda vbus vbi dei est q: inflāmat in di
lectiōe celestiū. Jā ceū q: oia bona hui⁹ mūdi
finē habebūt ⁊ dimittēda sunt. sicut sī honō
res: diuitie: oignitates. etiā si eſſetio rex vl pa
pa opz dimittē ⁊ pdere oia: ⁊ sepeliri ⁊ corrū
pi: nec pdunt delectatiōes corpis ⁊ solatia.
q: nec vxor nec filia vellēt ire vobiscū. Iō neces
sariū est inflāmare se. ⁊ desiderare bona spūa
lia ⁊ eē cū deo ⁊ cū sanct⁹ ⁊ stare cuz spūs. O
q̄lis honor ⁊ q̄l oignitas dēe societatē cū pa
triarchis ⁊ pphet⁹ aplis ⁊c. Item de viuttis.
Nunqd aliqs in hoc mūdo ūntūcūq; diues
habuit qcqd voluit. pfecto nō. Et in paradiso q
habet hz qcqd vult ⁊ desiderat ⁊ sunt imorta
les. impassibiles. De hac bonis q⁹ hō fit p vbū
nare ⁊ nō de bonis hui⁹ mūdi. Jō de fit p vbū
i q̄ inflāmat cor. Auctas. Illūgd vba mea
ut q̄i ignis ardēs dicit dñs. ⁊ q̄i malle⁹ cō
terens petrā. Jere. xxiij. vba dei sunt q̄i ignis
ardēs. hoc ad oculā potestis vidē. q: missi ve
nūt ad sermonē frigidi qui audiēdo smones
calefūt. Frigidus est sup⁹: sed calefit q̄i bo
militat. Jā de aliq̄ pctis. In vbo. n. pdicato
nio calefiunt. ⁊ ille q̄ pdicat sumit⁹ ⁊ incendit
ignē: ⁊ gētes calefūt vn⁹ recedit ita calefact⁹
⁊ inflāmat⁹ vt viuat caliq; alij remittēdo inimi
rias inimicis. alij fauciēdo. Jō xp̄o Lu. xij.
Ignē veni mittere in terrā. ſamoris ⁊ charī
tat. q: genteo erāt frigide valde ⁊ pgēte: ⁊
nō curabāt de bonis padisi sed de bonis hui⁹
mūdi. Dicit ſcbo ⁊ q̄si malle⁹ petraz.
Sicut. n. vbū dei dicit ignitoz inflāmat cor in
dei amore. ita dī malle⁹ ꝑterēs petrā duram
cordis in amore ꝓxmi. Multi hūt cor lapi
deum dicēdo. nō parcerē inimicis: ꝫ nulleo
vbi dei frāgit cor: ⁊ facit pacē ꝓ amore dei:
⁊ nō hoiuz in saluatōe aiaz. De illo aūt qui
nō vult remittere dī Job. xli. Cor ei⁹ indura
bit q̄si lapis ⁊ stringit q̄si malleatoris incus.
¶ Tertia vtus vbi dei est q̄ purificat de infe
ctione de culpis criminalib⁹. q: vbum dei q̄i
deuote audit totā aiam purificat intellectuz:
memoriā ⁊ voluntatē. Nō hoc exēplus in vi
tas patrū de quodaz hoie qui ex deuotōe unit
ad vsitandū vnū sanctū heremitā: querēs ab
eo regulā ⁊ modū bñ viuendi: ut posset salua
re aiam suā cū esset rudis ⁊ ignorās qd debe
ret facē. Rādit heremita. Audias sermones
cā gelicales. nō q̄nales. Et ille libenter au
dio ⁊ multū delector in audiēdo. sed post nō
recordor de aliquo vbo sermōis. iō qd mihi p
derunt. Tūc sanct⁹ hō volens sibi ondere ad
oculā effectū vbi dei in purificādo a culpis ⁊
maculis petōz: misit eū ad fontē cum vna ci
stella fozaminū plena ⁊ imunda ut portaret
sibi aquā in cisterna. Ille aūt nolens sctō hoi ꝫ
dicere: ut ꝫ ipleret cisterna: sed q̄i erubebat
ipsam de fonte ſtatim cisterna q̄ssauit. sed
fuit purificata: qui venīēs de fonte dixit se nō
posse aquas portare ⁊c. Et heremita. Dā tu
musti ad fontē cisterna erat imunda. Rādit q:
sic. ⁊ mō est pulchra. Ita pari mō q̄i tu vadis
ad fmonē vadio ad fontē. De q̄ Eccle. i. Fōs
sapie vbū dei in excelsis. Cisterna imunda est
cōscia vagabūda ⁊ crapulosa. ⁊ q̄i audis ser
mones ꝫ ipleē tota. ⁊ hz memoria mihil retinet
tū purificat. Ecce pulchra similitudo ⁊ cōfirmat
auctate xp̄i dicētis. Jam vos mundi estis pe
sermonē quem locutus sum vobis ⁊c. Jo. xv.

¶ Dñica. iij. post oct. pasche. Ser. i.

P Alter amat vos q: vos me amastis. Iohā

ur verbi illud textualiꝫ. Jo. xvi. ꝛ officiał in euāgelio hodierno. ꝛ si placet deo habedm⁹ bonas doctinas. Si pa⁹ salutē ẽ o adaria [illegible] Cōtā sciā euāgeliū hodiernū est ōbus xpi cōsolatoribꝰ qđ xp̄s dixit apl̄is ꝓfdđo cōf qđ erāt valde tristes. qđ xp̄s dixerat eis q̄ in die [illegible] sequēti erat ab eis recessur⁹ de q̄ erant valde tristes. Nec mirū q̄ amore sui dimittebāt bonā amicorū ꝛ parētū ꝛ q̄ recedēt ab eis nō viderēt eā vnq̄ in hac mūdo. ex hoc erāt multa cōsolati. Dñs n. amicꝰ care dixerat recedit ad alios. sed cū q̄ habit magnā familiaritatē ad illos cōmendādo: hūdēdo: vobis nō dē. alter remanet valde tristis ꝛ desolat⁹. imo et bestie irrationabiles si vna fuerit dm cū alia i eodē stabulo ꝛ alia recedit altera nō potest comedē nec gēcē. hꝰ nāle ẽ. Idem de apl̄o. Auctoritas. Glado ad eū qui misit me. ꝛ nemo ex vobis interrogat me qui hadis. Sed quia hec locutus sum vobis. tristicia implevit cor vestrum Joan. xvi. Ideo. christus dedit tres magnas consolationes.

℣ Prima de examinatione generali.

℣ Secūda de declaratione scripturali.

℣ Tertia de acceptione diuinali.

De tertia ait q⁹ da pf hēat eos acceptos log tur thema di. Pat amat vos: q: vos me amatis. ℭ Quātū ad hm xp̄m ꝓfdđo apl̄os p mi sit eis exauditionē gnalē de oib⁹ q̄ peterēt in oīone. Maria⁹ ꝓlatio debuit cē apl̄o ista p missio: ac si rex diceret militib⁹ suis. petat gratias. ꝓuilegia. bona. q: ego ꝓmitto vob dare. Dñi cēt maꝝ ꝓlatio militi. Cēl si papa oīceret clericis. Sciat petē difficia. dignitates ecc̄ē. q: ego vob ꝓmitto q⁹ vobis dabo: ista cōsolatio cēt clericis. Quāto magis apl̄i debuerit cē ꝓlati. q: rex ꝛ papa ſdubitat⁹. Je suo q nō pōt mētiri: fallere: nec falli: ꝓmittebat eis q⁹ mandaret oēs petitiōes eor. Ista p missio ꝓlatoria tāgit i hoc euāgeliū. Jo. xvi. Amē amē dico vobis si q̄d petieritis patrē in nōie meo dabit vobis. vsq⁹ vt gaudiū vr̄m sit plenū. Et ad ar. xi. Quecūq⁹ oratēs petit credite q: accipietis ꝛ eueniēt vob. Nō modō loquēdi xp̄s in euāgelio cū dr. Amē amē nunq̄ turauat aliter. ꝓ⁹ amē. i. secure. licꝫ amē. i. certe dico vobis: ideo nob crēpāt ne iurem⁹ vn q̄ nisi ex necessitate q̄si inde⁹ cogit iurare. ꝛ tue dicē veritatē q̄q̄d scḡt ꝛ veritas pura ꝺz dici vel hēm⁹ iurare ꝓ maꝝ vtilitate. Illiq⁹ irāt solus ꝓ aduersitate ꝛ ita debet oīdere filiꝰ vtē. Questio ẽ hic. Si ista ꝓmissio ẽ facta filiis apl̄is ꝓ xp̄s extēdat ad nos. Dicit ſcti do

ctores q: sic. si in nr̄is petitiōib⁹ suam⁹ q̄ttuo ꝛ cōditiōes q̄rū tres subtilit tāgunt i xp̄s ꝓmissiōe ꝓdict. q̄b⁹ ꝛcurrentib⁹ infallibiliꝫ petitio erauditur. De q⁹ q̄ttuor ꝓditiōib⁹ vide scm Thomā 2ª 2æ. q. lxxxiij. ar. vij. Et i. iij. di. xv. q. iiij. artī. vij. q. iij. Petā vt petam⁹ ꝑseuēter. Secūa vt petam⁹ ꝑsiſter. Tertia vt petam⁹ vtiliter. Quarta ad primā. Ꝑseuerāter petit illud q̄ petit q̄libet die ꝛ multotiēs petit. Ista ꝑseuerātia tāgit in hoc ōdo ꝓtinuo petierit. q⁹ signat cōtinuōnē seu ꝓtinuationes petitiōis de vna die in aliā. de vna septimana in aliā. ió nō dicit. Si q̄d petit: sed si q̄d petierit. i. multotiēs ꝛ ꝑseuēter. Apl̄i statim obtinebāt. hꝫ nos nō. ꝛ hoc ꝓp nr̄m defectū ꝛ instabilitatē ꝑseuērātie. sed ꝑseuēter petēdo ꝛ oīdo recepim⁹ amicitiā ꝛ familiaritates a deo. Sicut pō cū hoie vel mulier loq̄ndo efficiunt familiares. Alīq⁹ aūt incipiunt petē. ꝛ q⁹ nō statis exaudiunt: ꝺmittūt oīonē ꝛ petitiones. Vale facit⁹ taleꝫ. q: oꝝ ꝑseuerare. Hoc declarat xp̄s ꝑ q̄ndā similitudinē de duob⁹ amicis. Lu. xi. Nō hystoriā quō ex defectu panis iuit ad alium di. Amice accomoda mihi tres panes. postulādo ꝛ pulsando ad portaꝝ eius. Qui rīndit. Ego sum in leto cū pueris meis. ió noli mihi cē molestus. Nō possuꝫ surgē ꝛ dare tibi. Et ille pulsabat iterū ꝛ iterꝫ intus q̄ ille dixit deinꝫ. Iste nō ꝺmittit me dormīre mecū est ve surgā ꝛ dem ei. Et ita fecit. De q̄ dicit xp̄s. Dico vobis. Et si nō dabit illi eo q⁹ amic⁹ ei⁹ sit pp ipostunitatē ei⁹ surget ꝛ dabit illi q̄tū ꝫ necessarios. Lu. xi. Ita de nob Amic⁹ nr̄ est xp̄s q nos chare diligit: q̄i nob deficit panis q̄ signat necessitates q̄a hēmus debem⁹ ire ad ei⁹ portā ꝛ ibi pulsare. Porta est mia fua. ipse. n. q̄ ia est in leto glie cū filiꝰ suis. i. patriarchis. ꝓphetis. apl̄is ꝛc. si pulsat ad ei⁹ portā orando ꝛ sulpirādo: si nō dat tibi eo q⁹ amic⁹ sit pp ipostunitatē tuā. i. ex ꝑseuerantia dabit tibi. Jō dicit ipse met. Petite. i. orate dabit vobis. q̄rite. i. corde ꝛ inuenietis. pulsate. i. ꝑseuerant. Oīs. n. qui petit accipit. ꝛ qui q̄rit inuenit. ꝛ pulsanti aperi. Lu. xi. Secūa ꝓditio est petere ꝓdēter. q̄ tāgit ibi cū dr. patrē nō dicit dñm nec deū nec creatorē: ignotē vel regē: vel oīa ill. sed dicit pr̄s. Nō de quo pōt magis filiꝰ ꝓsidere. q̄ de pr̄e. Jhesu est pr̄s nr̄ q̄ genuit nos in vtero sponē sue. ecclie. Ideo secure possum⁹ petere. q: qui patrem hꝫ iudicē secure vadit ad iudicū. Idcō q⁹ q̄d xp̄s ordinauit: est melius ois⁹ aliꝰ icipit. Pr̄s nr̄ rc. ꝓ filiem⁹ de eo qđ tuꝫ filiꝰ

de pr̄e carnali qui tota curā iposuit patri. si q̄ral a puero vū habebit alī ꝛ unicā q̄i illa suscipit lacerata. rūdet. Pat me⁹ habuit mihi. Idē de tutoribus. Idē de quo p̄sidebit. Ita vult os⁹ vt ꝓsūam⁹ de eo. Si diceret aliquis. Tic nō laborabo ꝛ expectabo necessaria a deo nō sicuꝫ sicut filiꝰ obedit patri ꝛ facit q⁹ sibi ꝓcipit. ita tu obedias deo. ꝛ fac officiū q⁹ pr̄ tuꝰ de⁹ oocuit te. Si eo laborātes vel mercatorē nōri⁹ vel sartor ꝛc. labora in officio tuo. ꝛ obedias pr̄i. q: ipse tibi ꝓuidebit. q: nullus pōt dare blados in cāpis nec vinū i vineis nec frumentus in arboīb⁹: nec pecuniā in marsupio nisi de⁹. Idē de clericis ꝛ religiosis. faciāt officiū sūi diligēter. q: nō deficiēt eis indumēta nec esce. q: pr̄ ꝓuidebit. Si mō plus ꝓdim⁹ de ꝓuidentia dei indeo q⁹ de deo pr̄e nr̄o. Si. n. iudeus cū instō publico ꝓmisit vobis cētū florenos dare quolibꝫ āno dicit vos. O bñ ē mi di ꝓuat vel nō: fecur⁹ fuꝫ ego: ꝛ nō cōfidit de deo qui vobis ꝓmisit ꝛ volūtarie se obligauit: ad dādū nob nō solū cētū florenos ꝫ ola necessaria. Iustū⁹ receperunt q̄ttuor notariꝫ maiores. i. q̄ttuor euāgeliste. Ecce cla. Petite ꝛ dabit. q̄rite ꝛ inuenietis. Q⁹. n. q petit accipit. ꝛ q querit inuenit. Lu. xi. Et nō cōfidim⁹ cū tāto instō. Dicat vos vsurariꝫ ire ꝓgregatio tot pecunias ꝛc. Hunq̄d ꝓmisit vobis de⁹ ꝓuidere. Rūdebit ponēdo ista plenā ꝺ bonis florenis. de hoc ꝓfido ego. Idē si dicat clericus. O ire facitis tot incōuenīētia vendēdo sacra: negociādo: mutuādo ꝛc. facitis dñi officium vr̄m. q: de⁹ ꝓuidebit. Beat⁹ q tenebit vitā suā taliter q⁹ nō faciat tales excusatiōes in petiō. Idem de religiosis. Si dicit. O ire cōgregat pecunias ꝛc. rūdet. Q: ordo non ꝓuidebit dūmodo dat necessaria ꝛc. facitis officiuꝫ vr̄m diligēter. ꝛ seruetis regulā. q: cito ꝓmittet de⁹ celū cadere q⁹ q⁹ vobis deficiat. Cōfidamus q⁹ de deo patre nr̄o. De hac ꝓfidentia dicit Jodocus. Charissimi si cor nostrū nō reprehēderit nos: fiduciā habem⁹ ad dñm. vt q̄cq̄ petierim⁹ accipiem⁹ ab eo. q⁹ mādata eius custodimus. Ecce ō prima canonica. Jo. iij. Nō. Si cor nr̄m nō reprehēderit nos de aliquo peccato. Q⁹ vultis petere aliquā gratiaꝫ ꝓmo videatis si cor vr̄m cōprehēdit vos. q: si in pctō essitis nō esset filiꝰ sed inimicus. Inimicus ait nō debet cōsidere de inimico q⁹ ꝺz sibi necessaria sed aduersa. Ideo quādo ꝛc. sic tribulatio mortalitatis vel alterius ic. modus tribulatio sunt. pcessiones petunt homines sed multotiēs non recipiunt. q: dignitunt illud q⁹ est principale. i. confessionem ꝛ correctiones peccatorum publicorum. Ideo dicit scriptura. Petitis ꝛ non accipitis eo q⁹ male petitis. Jaco. iij. Quādiu enim ferrum manet in vulnere seu in corpore nihil valebit medicina. Ita q⁹ diu seruum peccati est in homine nihil valet medicina processionum ꝛc. Ecce quare dicit si cor nostrum ꝛc. Tertia conditio est petere vtiliter ꝛ salubriter: quod ꝛ tangitur ibi in nomīe meo. Nomē christi. ꝙ Jesus. quod idem est quod salus vel saluatio. Petimus enim in nomine ihu. quando petimus salutem vel que pertineret ad salutē vel ad salutationem. Quia multotiēs petimus perseueranter ꝛ confidenter ꝛ non vtiliter. ꝛ ideo nō obtinemus. Talis potest petere filiꝰ a patre que non obtineret. Si enī filius egrotus de magna fedre petit a patre vinū vel fructus vel alia sibi cōtraria ꝛ nocīa. pater nullo modo debit sibi q̄ntūcunq⁹ petit ꝛ placet. q: pater scit q⁹ esset sibi mortiferet hoc filius nō ignoret. Ita de nobis multi multa petunt ꝛ deus scit q⁹ non esset sibi vtile. ideo non dat. Verbi gratia. multi infirmi in mundo sunt q̄ petunt a deo sanitatem quam ipse non vult dare. Ratio est. q: cum ipsi sint infirmi sint humiles: orant non curant de peccatis. Qui si essent sani essent superbi: non curarent de deo darent se peccatis. Idem de multis ignorantibus qui petunt scientiam: ꝛ non obtinent. quia deus scit q⁹ si haberent essent superbi. q: scientia inflat. i. Cor. viij. Statim despicerent alios ꝛ vellent magistrari vel episcopari ꝛ dari rentur. Alīj petunt dignitates dicentes. O quot bona facerem si hoc haberem: ꝛ non obtinent. quia deus scit q⁹ statim acciperent bonam mulierem ꝛ vnam concubinam. Sed dat me lius sicut pater non dat filio petenti quod petit. quia sibi noceret. Sic dat nobis melius. i. restaurandi ꝛc. Dicatur exemplum de beato Paulo qui habebat grauem infirmitatem in latere. i. punctiones qui aliquotiens non poterat per multos dies celebrare: nec predicare. ꝛ curabat omnes infirmitates. Scibat mortuos ꝛ sepsum non poterat curare minimo quando dicebat christi⁹ sufficit tibi gratia mea. infirmitas augmentabatur. Bene debebat admirari ꝛ poterat dicē. q⁹ potabit sibi infirmos ad cur. dū si nō possuꝫ curare meipsum. Ne magnitudo reuelationum extollat me dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angelus satane q̄ me colaphizet. ne

qđ ter dñm rogauī vt discederet a me. Et dixit mihi. Sufficit tibi gra mea. Hā dē in infirmitate pfic. ij. Cor. xij. Illa infirmitas erat qđ secūd ꝙ dubitabat. de infirmitate dē. De hac. Et apl̄s hac caruisset talu' cē non posset. Necessarii ē gē ꝙ petam' in nole ihu. s. vtilē & tūc fine dubio obtinebim'. Auctas. Decē. nō utilē petierē pīces in nole meo b' facio Jo. xvi. ¶ Quārī ad ecclām plolationē. Xpo ꝓmisit apl̄is declaratōes scripture tā veteris ꝙ nōi testamēti & clarā nouit. Q̄ ḡlio plolatio ecclē dicit ignoāti si ꝓmitteretur sibi. Cras vos sciēt im ḡnti vn' mgr i theologia. vel ḡntī Aug. scribit. Maior fuit ista xpi ꝓsilio qđ dīc apl̄is in cēna pte end̄gelii. Hec. Secreta fidei in puerbijs. i. signis & figuris: locutus sum vobis. s. in veteri testō. Venit hora. s. nouī testīcī tā nō in puerbijs loḡr vob. Sed palā de pte meo ānūciabo vobis. Dicat si ex pedrat quō ois secreta & vētes fidei xpiane fuerūt figurate & significate in veteri testō secreto mō. Rō. qz ille ppsus erat ruchis & dure cernicie & nō poterat ispalia itelligē. Pō' sū it ibi sig'm trinitat' i ph'o dblīe qñ dixit ¶Hoy les. Gen. i. In ph'o creauit de' celū & terrā. Judei dixit eloim. i. dij in pluralī. Nō dixit clare. is i puerbijs. Jtē Gen. i. Faciam' hoiez ad imaginē & silitudinē nr̄az: & ꝑsit piscibus maris & volatilib' celi & bestijs. & vniuersęq; terre. oiq; reptili qđ mouet sup terrā. Et creauit deus hoiem. ad imaginē & silitudinē suā. Ad imaginē dei creauit illū. masculā & feminam creauit eos. Baldrtz qz illic deus & ait. Crescite & multiplicamini & replete terrā & subijcite eaz & dñamini &c. Jtē ibi. Audi israel dñs de' tu' vn' est. Ibi ponunt tria noia trinitatē ꝑsonaz significātia. Hec i puerbijs locut' sus vob. Scō secretū incarnatōis. s. qđ debeat assumē nr̄az humanā & esse de' & hō. vt hī Gen. xvij. Ego de vita morabe. Ego dñs oipotēs. Ambula coram me & esto pfect'. Ponā ḡdꝰ fedus meū inter me & te. & pactum circūcisiōis. Isaie xlvij. Audi me iacob & israel: qnē ego voco. Ego ipse ego prim' & ego nouissim'. Hō dō sit ꝑm' cla' est. Is ꝙ sit nouissim'. hic est difficultas. In ꝑmo mūdi in p' die fecit de' lumē. In 2' firmamētū. In 3' planetas. In 4' stelle. In 5' pisces & aialia. Ultīa die fec hoiez ꝙ vl' fuit format'. Hec i puerbijs locut' sū vob. Et ic de ahjs secret fidei. Q̄s venit hora &c. Jstā ꝓmissionē cōpleuit xp̄s tripliciter. P' post r̄surrectionē qñ apparuit eis &c. Necesse ē ꝓplere cuncta q̄ scripta sunt in lege & ꝓphetis & psalmis de me. Tūc aperuit illis sensum vt intelligerēt scripturas. Luce. xxiij. Secō post ascēsionē qñ misit eis spūsscti. q. alios illuminauit sīm ꝙ eis ꝓmisserat &c. Adhuc habeo vobis multa dicere sed nō potestis portare nūc. Cū aut̄ venerit ille spūs veritat̄: docebit vos oēm veritatē. Jo. xvi. Tertio post mortē apl̄s facie ad faciē. Q̄uerit an ista ꝓmissio extēdat eni i hō mūdo exiites sanc' secreta fidei ꝑ fidē aia intrat paradīsus & videbunt manifeste. qđ in quo solū sunt duę cartē: subito aia ē ita illuminata ꝙ scit plura ꝙ scierūt in hō mundo phi vel doctores. vt Aug. Jero. Bernardus Jste est liber vite. hic ihesus hns duas cartas. s. deitatis & humanitatis. Laborem' ḡ vt in illę libri erim' optimi magistri. Sz ops ia in hō mūdo ꝓtinuare scōla dei & ēcclia ad minus in dñicis dieb' & ibi audire cū silentio lectionē misse & ꝓmonē. alꝰ vapulabimur a magistro paduersitates siccitatū mortalitatus & hmōi. ¶ Quārī ad tertiā ꝓmissionē de accessione dinali. odit eis quō erāt accepti & delecti ꝑ deū ꝓies qđ dixit eis. Pater amat vos ꝙ vos me amastis. Q̄ ista ꝓlatio ac similes ꝙ venit de rege diceret alicui vestrū. certe rex amat vos. ista ꝓlatio erit vobis. Maior cō solatio fuit apl̄oz qñ xp̄s dixit eis. Ph' amat vos. Moraliter si volumus amari a deo ꝑfecte diligam' xp̄m. qz ꝑies multū amāt dilectores filioz. Si dicat ꝑfecte é amādus xp̄s. Dico ꝙ sup oia. Deos potestis vltḡ vxorē filios & filias sed plus xp̄m. In lāpade cordis humani amor xp̄i dz natare sup oēs alios amores tanq̄ copa leo & spūales. Auctas. xp̄i. Qui amat patrē aut matrē plusq̄ me: nō est me dign'. & q amat filiū aut filiā sup me: nō est me dign'. Matt. x. Si ego ḡrē mā a vobis: si diligitis xp̄m super oia. ma dñe rideret ghibet: sed mta mēdacia dīr. Dicit Greg. Ꝓbatio dilectiōis exhibitio est opto. Ponat casus ꝙ filius velit fieri monachus. et ad hoc a secreto. audita ad talē ordinatōē vel ꝓmotōē. e ꝓpositū oppositū ꝙ nō vadat. ꝙ facies. Sz vadit ad ordinā. ꝑ ꝙ plus amat filiū. Sic do amore xp̄i nō vultis me videre. Ego dilige filiū meū: si magis diligo xp̄m qui dicit ꝙ nō vadamus. vdē si pdicatio aliqđ e recipere. ad diuinū officiū. ad ꝓmotōē vltḡ. ad res ḡ xp̄ste. ū amicę. ꝑfecte sit ex[illegible]

audet vocat vos medio iuramento & vos scit. factū. Si vos vt iuuel. amici iuratio falsum. si gnū est ꝙ plus diligit eū ḡ xp̄m. q. dicit nō iurare falsum. ꝑ toto mūdo. Jtē si pat aut mat aut frater dicūt vobis ꝙ fecipiat. vindicta de alia iniuria eis facta. & xp̄o dicit ꝙ nullus recipiat vindictā. hoc facite. vos. Ecce quō pdat si bō diligit xp̄m sup oia vel nō. Si ḡ volum' amari a deo ꝑ seruum' mandata xp̄i & ame nuo eū. Sic ꝙ diligit me sermonē meū seruabit & pater meus diliget eum. Jo. xiij.

¶ Dñica ḡta post oct. pasche. Sermo. ij.

Quid petierit pīces in nole dīo Jo. xxi.

Sed mr̄ eccia in his tribus dieb' ānī ascēsionē plusq̄ i alio tpe. ꝓuocat xp̄ianos ad faciēdā orōnez & vltimo dieb' vocanī letantes & rogatiōes. Nō est qz qui xp̄s ascēdit in celū dixit discipulis: & nobis in p' discipulozī: vt petam' & orem'. Jō i ꝑtī volo declarare orōnē dñicā q̄ est excellē tissima orō. Ꝓpo q̄ faciēdā ꝙ in oib' orōnib' & petitiōib' q̄ ꝑt fierī: potēt̄ioz & ꝓcipaliorē orō dñica. Rō: qz si aliqs vellet ipetrare offiū a papa aut gram nr̄a a rege vē. habet supplicationes ordinatas ꝑ notarios aut doctores vl̄e erectarios ḡo ꝑsitabit papē vel regi. Sz papa vel rex ordinauit supplicationē ꝑ officio vel bñficio obtinēdo: nōne dimittē de sūt alie supplicatiōes notarioz vē. ꝑ ꝑtāda illa quā papa vl̄ rex ordinauit & dictauit. Hā maḡ stulti tia eēt dimittē illā ꝑ alijs vē. sic est in ꝓposito ꝑ bñficijs obtinēdis. Jtē alique orōnes sunt & bone sūt ꝙ fuerūt ordinate ꝑ sctās ꝑsonas & dne oratōes: sicut ꝑ Gregoriū. Aug'm. vē. Jtē alia orō est ordinata ꝑ eccias vl̄ale. Q̄ fonco ḡ sūt in missa sūt valētiores ḡ alie. Alie sunt ordinate ꝑ creaturā imoralē sic Alue maria ꝑ Gabrielē archāgelū: & ille sunt adhuc meliores. Sz orō: dīata ꝑ vertū papā & regē dīs dñan tiū. i. Ihesus xp̄s videls orō vel supplicatiō q̄ ē meritoria & vtilis ḡ orō alie orōnes. Jdeo ē maḡ stulticia aliqđ q̄ dimittit dñicā & oēs & accipiāt alā orōnes ordinatas ꝑ creaturas: qz illi qui scūt orōnē ista & devote orauerint ꝓsequunt ea ḡ petunt. Auctas. Que ꝓcedunt de labijs meis nō faciam irrita. Ixxxviij. psal. Jtē alibi. Omne qđ locut' fuero fiet. Et hec dicta. Pat nr̄. Jō dicit thema. Si qđ petieritis patrē in nole meo dabit vob. Nō quō xp̄o ordinauit ista orōnez: qz vt dīxī. Luc. xi. Dīs filijs in orōne flectis genūa & leuat ocūlos ad celū inquātū nō orabat. Dixerit discipuli. Dñe docē nos orare sic. Jo. baptista nos docuit orare discipulos suos. Paḡr ihesus. Cū orat dicite. Pat nr̄ &c. Qui ēt orōnē. Pat nr̄ &c. recitat. Jō ḡcepīt dubitē' vt dicamus. Pat nr̄. In ista orōne sunt septē petitiones. Quō: hme petūt bona: alie treo petūt eōrū ḡtionē mali. ¶ Pō' petitio ē. Pat nr̄ q es celestificet nomē tuū. Hec est qō fre dē. Pat nr̄. qz nō rex nr̄ vel dīs nr̄. Nō ē. qz pt nr̄ ē nomē mle: & rex & princeps noīa tuōz. Sic. Dicit ꝓuerbijt q̄ secure venit ad iudicū q̄ ꝑ sū dicē. Jō oēs oīcalis sic incipīt pt nr̄. vt dīa mus ꝑficētia. Cōfidētia. n. habem' q. ea q petim' habedim'. Auctas. Si vos cū sīe malimoltis dōa data nre filijs vīs q̄to magis pt vester de celo dabit spūs bonū petētib' se. Luc. xi. Sctūr post Sctificet nomē tuū. Hec ē glorificatio ꝑalis. i. et nomē dei q̄ est sctū celi ab oīb' ḡnis sctificet & glorificet & dicti est. Jō petim' honorez dei. Ista petitio est ꝑ petīs blasphemie. qz ꝓ multos nomē dei nō ē sanctificatū nec glorificatū sed blasphemat indei saracenī & fideles. Si blasphemāt nō ē mirū: qz multi falsi xp̄iani blasphemāt negāt & ꝓpugnāt. Jō petim' ḡram & dē' auferat illas malā ꝑsuetudinē ab oc hoiez. Doctrina & lex scripture vt legit & vō habebat ꝓfectū. Ait Dō de mane qñ exibat de camera: sīg fuit a filie faciebāt sibi magnā reuerētiā. Ait Dō de bidicebat illis. Laudate pueri dīm laudate nomen dñi in psalmis. Et sic docebat filios hoīm laudare dīm. Et ipsi dicebāt. Sit nomen dñi benedictū ex hoc nūc & vsq; in sctū. Hec oīa dēdū est in ꝓperatib' & admonitationes vē. vt Job dicebat. Dīs dedit. i. m. ꝓsperitatē': dīs abstulit. s. in aduersitatib' sicut dīs placuit ita factū est. Sit nomē dñi benedictū. Sic docet filios vros Et sic sūtter vos debet facē. Docet filios vros ne deū blasphemātes. et ꝑ dicēt & laudent. ne deū blasphemātes. et ꝑ dicēt & laudent. qz nō est nomē dñi blasphemādi: imo etiam. nec inanū ē nomē dñi assumēdū. Auctas. Nō assumes nomē dñi dei tui inanū. Nā assumē nomen dñi falle est maximū peccatū assumē nomen dñi inuanū & ꝑtō. Gerbigia. si ego dicerē: cappa mea nigra est. alba: dicēdo ꝙ deū & alba. hō est magnū ꝑtm. qz ēt dicēdo ꝙ deū & alba. hō est magnū ꝑtm. qz ēt ꝑpetrā ēqz nō ref ꝓ deū sic est. et ꝑ est ꝑ deū sic est. et ꝑ est falsū. Sed si nō ē ibi vtilitas nec necessitas. Quārī tū qñ refert

ple bꝫ intrare ꝓ deū vel ſcōs ⁊ dicere ēstaē ⁊ ſim bꝫ ē neceſſitas or tūc nō peccat. Jō cogitate ſtūl ſit petiō intrare ꝓ deū inanū ⁊ ſine cā ſ. in teſtē. q dūe. Sz ſcotꝰ ⁊ doctꝝ pēlan ſ. Si eſt q⁹ mal⁹ petiō eſt intrare fraudulent aut blaſphemare ꝙ intrare ex omnitter. Renega re ē intrare infidelit. Jō xp̄o ſcīs oia ⁊ q⁹ xp̄ia ni ſūt in iſto blaſphemiō oſtēdit nobis ꝑmas petitiones ds. Pat nr q es i cel ſcētificet nomē tuū: pp̄ bꝰ erāt dīi tpales ⁊ rectores villaruꝫ cōdēnatꝫ: qz nō corrigūt blaſphemātes. Pro pheta. Dñatores ppli mei inique agūt: ⁊ iniquiter tota die nomē meū blaſphemat. Ja. lij. Vex frācie ſcīs Ludo. dñi corrigebat iſtos blaſphemos. Hī fecit ordinationē in ſuo regno q⁹ ſi q⁹ blaſphemaret aut renegaret deū ſigna ret in lingua vl in facie cū ferro calido: ⁊ biret lignū. Secidit in ciuitate pariſieſi q⁹ dā magn⁹ burgēſis blaſphemauit deū: ſtatiꝫ rex ſciuit: burgēſis capt⁹ fuit: ⁊ rex mādauit q⁹ cuꝫ ferro calido ei fieret crux in facie. Qui burgēſis habebat plures amicos ſupplicantes. p ſe ⁊ p̄ſidētes regi magnā pecūā. Et rex nolēs vēdē iuſticiā: fecē miſit puniſionē ō illo burgēſi. Et dixit rex. Ocellē. portare ſigm illiꝰ vt iſta mala cōſuetudo auferet a regno meo. Nō de pena eoꝝ. cī de maledicis. c. Statuimus. ⁊. xxij. q. i. Sīgo ꝓ capillis C Scōa petitio ē. Adueniat regnū tuū. In iſta petiōe petim⁹ ꝓ nobis ſalutionē celeſtialē: ⁊ aliō nō petim⁹ niſi vt regnū tuū veniat in nob. Secretū eſt bꝫ petim⁹. Adueniat regm tuū. nōne meli⁹ peterem⁹ dicēdo ꝙ veniret⁹ ad regm tuū ḡ veniat regnū ād nos. Scīt ꝙ q⁹ venit i fine. Li morte bolo: ⁊ bꝫ ē ipenitēs tūc veniant dyaboli cū cathena iferni in iferno ſtāt: ⁊ q⁹ gia erit a corpe ſmediate capīt ala: ꝙ habz mēbra ſpūalia fortiora ḡ corpalia: qz mēbra ſpūalia ſūt ſ. ḡroz membra corpis. Qz ſi ala retraheret ſe ab vno mēbro nō poſſet ſe mouere. Oculi nō poſſēt vidē niſi eēnt oculi aie: ⁊ ſi tic p⁹ ē in petō mortali: capit a dyabolo: ⁊ horribile clamat. Auctor. Cur q erraueri i via doctrinei ceu gigātes cōmotabūt. Pro uerb. xxi. Nō hic ḡre dyaboli vocant gigātes q⁹ dyabol⁹ ē maior: ſ. pōt fieri ḡ citius. Per Jſa. ſi bꝫ fuerit penitēs tāc veniēt angeli deducāt aliqñ xp̄m ḡ celuo portat cōd eo alīm penitēt: ⁊ ibi ē regnū. Auctor. Ecce aduenit ſponſus: dilect regnū i manu ei⁹ ⁊ pt̄o ⁊ ignū. Jō regnū celeſte bꝫ venire ad nos ſuſcipi nos veniam⁹ ad ipū. Jō petim⁹. aduenīat regnū tuū: poſtea ad ipū veniam⁹. Iſta petitio ē

Z petiō anarticulata: qz ar⁹ nō curat petē regm ſ. ſp ad hēā reſpicit. Sīgo bꝫ pulchā vtotem: dñus reduc⁹ ⁊ poſſeſſōes bꝫ cot ad terrā ⁊ nō ad celā. Et de iſto dicūt alīq fatui. Si dē⁹ nō bꝫ curā ad meā nec ego de ipſo. Jō. qz aua ruo nō curat de regno celeſtiꝫ: de reb⁹ tpalibus ad dē⁹ oñdit iſtā petitionē. Adueniat regnū tuū. ſ. i artic⁹ mort. Auctor. Jō ānte regnū dei ⁊ iuſticiā ei⁹: ⁊ hec oīa adijcient vob. Luc. xij. Jtē nolite timē puſillus grex: qz cōplacuit pr̄i vro vob dare regnū. Ibidē. Hō Pm⁹ eſt aduerbū. i. primū⁹ qz primus in hac vita dicit dēbem⁹ petē regnū celeſte dicēdo. Pat nr placeat vob ḡ tali mō ego viuā: vt poſſim facere volūtatē vrāz ⁊ in fine venire ad regm celeſte. ſ. i die dñice: qz tūc dimiſſa reb⁹ tpalibus debem⁹ q̄rere regnū dei ꝑmne dicendo. Dñe ſcte pr̄ qz tota ebdomadā expēdi in rebus tpalib⁹. iō hodie venio ad q̄rēdū regnuꝫ dei. Sz magnū incōueniēs ē hodie in aliqb⁹ q dimittāt iſtū die ⁊ accipiāt ſ hoc ſabbatū: ⁊ hoc eſt op⁹ iudicīd: qz p̄m op⁹ qđ faciat an tr̄pa eſt ḡ faciet colere ſabbatū: ⁊ faciet laborare in dñica die. Uñ dicunt doctores ḡ qui colunt ſabbatū debent puniri ſicut infideles. Etiā votum factū de feſtiuatione ſabbati non bꝫ tenēr: ſicut qui facit votum ḡ fieret infidelis. Sīgo iret ad regem ꝓ petēdo regni ſuꝫ miſerū cēt ſi rex eū nō decollaret: patit tñ benignus rex ieſus: ⁊ vult ⁊ ꝓcipit vt ḡramus ꝓmū regnū ei⁹. Jdeo dic. Nolite timere puſillus grex ⁊ c. i. petere regnū. C Tertia petitio ē. Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ i terra. Jdi eſt cōuerſatio ſpūalis: qz petim⁹ vt voluntas dei fiat in nobis ſicut facta eſt in celo ⁊ in terra: vbi nō ē creatura q̄ non facit volūtatē dei niſi nos miſeri homines. Quia ſi dē⁹ alicui colabe mādaret ſibi dari plumas: incontinenti columba ſibi obediret ſc. ꝓhdolor: qz dē⁹ cepit nobis ſimplicitatē ⁊ nō acceptū⁹ nec acceptam⁹. ſ. ⁊rariū facim⁹. c. ſuꝑbia. Jtē aggā ſ ieiunauit ꝙ quattuor vel quinq; dies ſi deus ꝓcipet ſibi ḡ dimitteret gallus: immediate dimitteret. Sz dē⁹ ꝓcipit vſurariꝫ ⁊ depredatoribus vt reſtituāt ⁊ nolunt facere. Jō. Fiat volūtas tua ſicut in celo ⁊ in terra. Jtē ſi eſſet equ⁹ infrenat⁹: ⁊ dē⁹ ꝓcipet ei vt nō faceret ſ laud opus: incōtinēti nō ſtetiſ ceſſaret. Sz luxurioſi vadūt ad lupanar ⁊ nolūt abſtinere. Jtē ſi leo p vnā ſeptimanā ieiunaret ⁊ caperet vnā capram aut aliud alal: ⁊ ꝓcipet ei q bo ne comederet. vere nō comederet. Et nos nolum⁹ ieiunare ieiunia quattuor tēpoꝝ ſed

nos facim⁹ cōtrariū in eīs⁹ q̄ facere debem⁹. Jtē ſi vſo vel lupo eſſet facta iniuria quanta cūq; magnaꝝ dē⁹ ꝓcipet ei ne faceret vindictā: nō ſumeret vindictā: nos ſepe facimus ⁊rariū. Jdeo nos petim⁹ in tertia petitione: dñe oēs creature ſuꝑiit volūtatē tuaꝝ: ⁊ nos reſiſter faciamus. Et ſi deus ꝓcperet monti q⁹ iret vltra mare: ineſtinēti mōs iret: ⁊ non eſt creatura aliqua inobediens niſi hō. Auctor. Dñe rex oipotēs in ditione tua cūcta ſunt poſita: nō ē q poſſit reſiſtere voluntati tue. Hester. xiij. Jtē. Q⁹ tribuis eo ⁊ qa reſiſtet tibi ſ. Hester. xiij. Jtē. Q⁹ tribuis eo ⁊ qa reſiſtet tibi ſ. gt pō. nūl ſupple hō. Jō xp̄o. Non oīa q dicit mihi dñe ḡ intrabit in regnū celoꝝ: ſz q facit volūtatē p̄tis mei q in celis ē: ipe intrabit in regnū celoꝝ. Mat. vij. C Ideo xp̄iani dicunt dñe dñe: cōde credēdo ⁊ oꝛe loquēdo: hoc non faciunt ope obediēdo. Jō op⁹ dicere ter dñe ⁊ ſic p obediētiā habebim⁹ regnuꝫ celoꝝ. Jō caueat ſibi vnuſq; ne vadat ad ſotulegos. Jtē ne iuret nomen dei inuanū. Jtē; conctur vt colat feſtā: ⁊ ſic de alijs. Pone ꝓtectiō de decē ꝓceptis. Jō xp̄o. Si vis ad vitā ingredi mādata. Matth. xix. ⁊ iſtud eſt quo ad ſeruā mādata. Matth. xix. ⁊ iſtud eſt quo ad laicos. Presbyteri habēt actionē vtā q̄ ſtat i trib⁹. Primo q⁹ ſurgāt de nocte ad laudādū deū: deuote ⁊ diſtincte dicēdo horas ſuas: redo digne celebrādo miſſas. Tertio ſcte cōuerſando: vt edificēt ſubditos. Augu. In oibus motib⁹ veſtris nihil fiat q⁹ cuiuſq; offendat aſpectū ꝛc. nō ſint cōcubinarij nec inhoneſti veſtib⁹: iſ officiare debent digne ⁊ reuerēter. Religioſi aūt adhuc aſtrictiores ſūt: q⁹ vltra ꝓcepta ⁊ tria alia ſuꝑadicta habēt ḡtuos ꝓcipaliter obſeruare. Primo pauptatē apoſtolicā. Secūdo caſtitatē. Tertio obedictiaz. Rā ſanct⁹ Bñdict⁹ dicit: q⁹ iz precipiat impoſſibile religioſo: nō bꝫ ſe excuſare iz obediēs ⁊ tēptare facere. Jn oīb⁹ tñ licitis ⁊ honeſtis: ſicuti ſi abbas diceret monacho: trahe monaſterij iſtud forte per obedientiā heller monaſterij iſtud forte per obedientiā heret qđ nō poſſet fieri p naturam. Quarto deberent religioſi ſeruare regulas ⁊ cerimonias. Auctor. Hec ē via ambulate in eaꝝ nec declinetis ad dexterā neq; ad ſiniſtram. Ja. xxx. Nō qſ ois religioſi venit ad aliū mundū: dicens: dñe dñe tic de⁹ dicet. Quid petis. Auctor. Dñe interrogat iuſtū ⁊ impiū. p̄. x. ſ. ſ. ſ

r lōge a paradiso: q̄ sūt plusq̄ mille viete vīg ad paradisum: q̄ est celū empyreū: lōge lumus a celo sed lum⁹ ppe ī terra: q̄ nos sum⁹ ī terra: r ī terra⁹ ē in medio terre: r de illo vocāt mala. Auctor. Repleta est mal'aia mea vita mea in inferno appropinquāt. inqt. ps. xxxvij. J deo petim⁹. Dz libera nos a malo: r mō oēo debem⁹ rogare dīm vt de⁹ det sp r tenear vnione eccie: q̄ ī pelūs erat in pstan tia erāt mille multa demoniū repugnātiū vnioni eccie. Jō oādū ē: dz libera nos a malo: r vt de⁹ det pacē in pria q: sūt mlta mala q̄ occurrūt r evenīūt vobis labozātib⁹: diuitib⁹: mercatozib⁹: r militib⁹: r de istis malis petim⁹ liberatiōnē. Jō faciam⁹ pnias. Auctao. Qui diligit dīm odit malū: custodit diū aias sctoꝝ suoꝝ de māu pecōꝝ liberauit eos. ps. xcvi. Jō dicit thema. Sūgā petitiū patrē i nōe meo dabit vobis. Quod nobis concedat.

¶ Feria secūda in rogationibus. Sermo. I.

R yrieleyson. Xpeeleyson. yrieleyson.

Nō possum⁹ assignare libz nec capitulū vbi hec ꝟba scripta sint: tñ frequēter cātam⁹ in eccia r spāliter istis diebꝰ rogationū. Et sī tāte auctat q: dīus Greg. ozdinauit cātari in missa: q: ē ꝟba mīū apposita pp illud qō figurat. Et iō ad itelligētiā ozdoz est sciēdū q: mel⁹ pūlū qō nō possit bñe q̄ offendit dīm sūs ē qō se hūlīet r petat ve nīā ab eo. Nō est: q: nō possit ℈ fortissimū resistere: nec p suas cautelas euadē. Jō nō ē aliud remediū nisi q: se eī⁹ mīe recōmittat. Hoc nobis oīs dīt in dnīc. Legit de ppietate leonis: q̄ cū sit multū fort⁹ r astut⁹ r malicios⁹: q̄si capit statiꝫ hūliat se q̄si miaz petēdo. Sic hec ꝓbatio nō sit sufficiens. hꝫ figura. ij. Reg. xxvij. de Dō q multū offenderat deus: q tradēdo eū manib⁹ regauit punire r misit ad eū Dauid ꝓphetā dicēte. Dō tibi dat optiō: elige vnū tibi q: voluerīs ex his trib⁹. Aut sept⁹ annis veniet fames in tra tua: aut trib⁹ mēsibus fugies aduersarios tuos r ipsi te pleq̄t: aut trib⁹ diebꝰ pestilētia erit in terra tua. Rūdit Dauid. Coarto: nimis vndiq: ℈ mel⁹ ē mihi incidē man⁹ dñi. multe. n. sūt mīe eī⁹ q̄ ille cere man⁹ hoīuꝫ. Iste vidit q: nō poterat resistere potēcie dei: nec ablcōdē se eī⁹ sapie. vñ dicit. Quo ibo a spū tuo. r q̄ rē. Jō le sub mi ā sue mīe. Sic ſ p⁹ cadit in pctō mortaliaut iacit in magnā offensā dei q̄ fragilitatē: sic offendit patrē cui attribuit potēcia vl q: ignorātiā: sic offendit filiū cui attribuit sapia vl q̄ malā volūtatē: r sic offendit spūsctūs cui attribuit bontatē. ista tria. s. posse r scire r velle sūt in ūtib⁹ p⁹ in diuinis ℈ pōt attribui. potēcie. sapie. bontati. Auctao. Repleta est mal'aia mea vita mea in inferno appropinquāt. inqt. ps. xxxvij. J deo petim⁹. Dz libera nos a malo: r mō oēo debem⁹ rogare dīm vt de⁹ det sp r tenear vnione eccie: q̄ ī pelūs erat in pstantia erāt mille multa demoniū repugnātiū vnioni eccie. Jō oādū ē: dz libera nos a malo: r vt de⁹ det pacē in pria q: sūt mlta mala q̄ occurrūt r evenīūt vobis labozātib⁹: diuitib⁹: mercatozib⁹: r militib⁹: r de istis malis petim⁹ liberatiōnē. Jō faciam⁹ pnias. Auctao. Qui diligit dīm odit malū: custodit diū aias sctoꝝ suoꝝ de māu pecōꝝ liberauit eos. ps. xcvi. Jō dicit thema. Sūgā petitiū patrē i nōe meo dabit vobis. Quod nobis concedat.

¶ Feria secūda in rogationibus. Sermo. I.

R yrieleyson. Xpeeleyson. yrieleyson.

Nō possum⁹ assignare libz nec capitulū vbi hec ꝟba scripta sint: tñ frequēter cātam⁹ in eccia r spāliter istis diebꝰ rogationū. Et sī tāte auctat q: dīus Greg. ozdinauit cātari in missa: q: ē ꝟba mīū apposita pp illud qō figurat. Et iō ad itelligētiā ozdoz est sciēdū q: mel⁹ pūlū qō nō possit bñe q̄ offendit dīm sūs ē qō se hūlīet r petat venīā ab eo. Nō est: q: nō possit ℈ fortissimū resistere: nec p suas cautelas euadē. Jō nō ē aliud remediū nisi q: se eī⁹ mīe recōmittat. Hoc nobis oīs dīt in dnīc. Legit de ppietate leonis: q̄ cū sit multū fort⁹ r astut⁹ r malicios⁹: q̄si capit statiꝫ hūliat se q̄si miaz petēdo. Sic hec ꝓbatio nō sit sufficiens. hꝫ figura. ij. Reg. xxvij. de Dō q multū offenderat deus: q tradēdo eū manib⁹ regauit punire r misit ad eū Dauid ꝓphetā dicēte. Dō tibi dat optiō: elige vnū tibi q: voluerīs ex his trib⁹. Aut sept⁹ annis veniet fames in tra tua: aut trib⁹ mēsibus fugies aduersarios tuos r ipsi te pleq̄t: aut trib⁹ diebꝰ pestilētia erit in terra tua. Rūdit Dauid. Coarto: nimis vndiq: ℈ mel⁹ ē mihi incidē man⁹ dñi. multe. n. sūt mīe eī⁹ q̄ ille cere man⁹ hoīuꝫ. Iste vidit q: nō poterat resistere potēcie dei: nec ablcōdē se eī⁹ sapie. vñ dicit. Quo ibo a spū tuo. r q̄ rē. Jō le sub mi ā sue mīe. Sic ſ p⁹ cadit in pctō mortaliaut iacit in magnā offensā dei q̄ fragilitatē: sic offendit patrē cui attribuit potēcia vl q: ignorātiā: sic offendit filiū cui attribuit sapia vl q̄ malā volūtatē: r sic offendit spūsctūs cui attribuit bontatē. ista tria. s. posse r scire r velle sūt in ūtib⁹ p⁹ in diuinis ℈ pōt attribui. potēcie. sapie. bontati. Auctao. Repleta est mal'aia mea vita mea in inferno appropinquāt. inqt. ps. xxxvij. J deo petim⁹. Dz libera nos a malo: r mō oēo debem⁹ rogare dīm vt de⁹ det sp r tenear vnione eccie: q̄ ī pelūs erat in pstantia erāt mille multa demoniū repugnātiū vnioni eccie. Jō oādū ē: dz libera nos a malo: r vt de⁹ det pacē in pria q: sūt mlta mala q̄ occurrūt r evenīūt vobis labozātib⁹: diuitib⁹: mercatozib⁹: r militib⁹: r de istis malis petim⁹ liberatiōnē. Jō faciam⁹ pnias. Auctao. Qui diligit dīm odit malū: custodit diū aias sctoꝝ suoꝝ de māu pecōꝝ liberauit eos. ps. xcvi. Jō dicit thema. Sūgā petitiū patrē i nōe meo dabit vobis. Quod nobis concedat.

ſhet dz miſeri. p⁹ q̄ pl. ꝫ⁹ q̄ dz de⁹. ꝫ⁹ q̄ dz de⁹. cātam⁹ kyrieleyson. ꝫ⁹ xpeeleyson. ꝫ⁹ kyrieleyson. iplorādo auxiliū dei: quicq̄d fit i aliqo diēb⁹: tñ spāliter mōet hō rēnūdār. Loo enī videt q: q vult elemosynā dare a diuite: obseruat locū r tps in q̄ tps durāt apēd r hz man⁹ plenas pecuniaꝝ: ic ista ꝑ ter petet r ñ expectat q: reponat pecūias i burſa: q: tūc nō recipet. Sic in vita pūlī ē tps pet⁹ēdi dei miaz: ga mō burſa est apta. Jō q mō petit accipit. Tñ. Turget eo miſeberio ſpōq: tps miſerēdi ei⁹ rc. Dō pñ. ci. Dz post in alia vita nō erit tps miſ ſ⁹ inſtō: tūc enī fiet inſtā⁹ sine mia. Dō tñ etiā debite itelligendū ēq: tūc mīa fiet: sed appebit inſtā⁹ q̄ mia. Exēplū habem⁹ in diuite epulone: q̄ post q̄ burſa fuit clausa petijt elemosynā vi. Pē abrahas miſere mei. Lu. xvi. Dic dz ſtoriā ſi vis: r tñ nūq̄ potuit obtinē nec obtinebit. Ista burſa mārie fuit apta i die veneris ſcī: ſc⁹ lat⁹ xpi lācea fuit aptā. r ex inde fluxit ſanguis r aq̄: r ola facta que sūt mīe ꝓtēnua trahūt de ista burſa: r iō ad talē burſā recurram⁹ tpe pñtio vite dū est aptā: r nō expecte m⁹ q̄ sit clausa: q: tunc nihil obtinerem⁹. Dñ tūc plona primi legiatā: vt clericꝰ q̄ hz rēdere in curia eccliaſtica: q̄ cōiter est miſericors: aut dz ee: reputarē bñ satu⁹ si renūciaret primi gio suoꝝ vellet ſsiare iudicē ſeculare: q̄ cōdēnaret eū ad mortē. Xps rex regū quiesc pōtifex nr apud pīem ſm aplm puplicē hz curaſ ſpūtes q̄ est mīe r iudicij finaſ in q̄ fiet merā iuſtā: r igſ q nūc idiget mīa fatu⁹ est si renūciet r nō vellet eā recipe in hac vita. mō enīz dabit pro modica r tpali pnia: alo hēbit inflicīā ſtrictā r mortē eternā. Dñ. Qui abiecīt scelera ſua nō diriget. Qui aūt cōfitet r relinquet ea miaz dei ſequet. Prouer. xxviij. ¶ Circa ſcēm dico q̄ iuocam⁹ dei miaz. s. filiū dei ihesu xpi ℈ nr̄am ignorātiā: vt ipse miſerea tur nr̄i q: ſuā ſapiam. Hoc nr̄ie infra expōſit qñ dr Filii redēptor: mūdi de⁹: miſere nobis. Et allegam⁹ tres rōnes pp q̄s nos exaudi re r nob miſeri. Pd ita q: frater nr̄ ſcōa q: re dēptor. tertia q: deus. Jō dz nos exaudire r nob miſeri. Jō i mūlā ter dicim⁹ xpeeleyson. Et ℈ filē fit euāſē ſubſtātie cuz pīe r ſpūſctō: et ℈ filē fit euāſē ſubſtātie cuz pīe r ſpūſctō: tñ in coicarnato fuit due nāe. s. dīna r hūana. Jō dām⁹ aliqñ omniū inocē. Pdio enī vi. Xpe audi nos. r post hoc dr. Dic de celis miſere nob. q̄ dicto ſubiungit. Filii redēptor mūdi. Jō ſi. de pīe r ſpū ſcō filii redem ptor mūdi. r. q̄ ℈ ſanctificat in eo nā. Si igit q̄ peccauit ℈ filiū per ignorātiaꝫ petat miaz. Sic Dauid. Miſere mei de⁹. Et ℈ mia pcio r ſpūſcī magna ſuſtinet r eadē est mia pcio r filij r ſpūſcī: mia r filij appellt maria. Nō. Una corda pōr duci magna q̄si longe at tingit: maria ſi ſit ita long⁹ r magna r ponderosa: posſit trahē de ꝑfūdo. Sic mia nihil aliud ē nisi miſer⁹ corda. ihs ieſus xpi filij tal⁹ q̄ trāſmiſſa captiuos in ꝓfundiſſimo carcē eripiēdo eos educit de carcē ſubmittendo cordā ad ꝓfundos carceres: sic miſert adhērentes sic trahēdo cordā: ad se captivos: eos cūt r liberat. Sic legit de Jer. quez ter de carcē voluit trahē. r ne duricia eoz grauaret ꝓfuit vt pānos veteres r putridos ponerent ſub se int⁹ man⁹ r cordā rē. Dicit terti⁹ Jere. xxxviij. Trat erūt Jeremiā fumiḋ⁹ r eduxerūt de lacu. Sic filiꝰ dei incarnat⁹ est funicul⁹ triplex q̄ vt dr Eccle. iiij. difficile rūpit. Mia i xpo tres ſubē. ſ. diuinā: animā r caro. Hūc deus pr̄ submiſit in hūc mūdū ad educēdū nos de carcē pcī. in q̄ pp pctm̄ primoꝝ parētū fuerā⁹ p q̄os multa āños vel circa. Vbi ꝑsidero humiliatē diuinitatē q̄ dz trahē ſuphos. Vñ Aug. Humiliat⁹ de⁹ tumescet ſmicul⁹. Vñ diſſimā alas xpi q̄s trahē inuruſos. Et corpus pauperrimū q̄ dz trahē cupidos r ama ros. Et q̄ velit carcerē pcī exire debēt huic corde mie adherē cum deuotiōe corde ore r ope ipm̄ hoc dr dicēdo. Filij redēptor mūdi de⁹: miſere nobis. Hec est corda mie. de q̄ Dic. xl. dr. In funicul⁹ adā. ſ. ieſu xpe trahaz eos in funicul⁹ charitatis. Si dū adueret dus est q̄do q̄ā ideuoti huic corde nō adherent: nec curāt eā inuocare: q̄ ex eis nimis dura r ledit eos: q̄ dura est ſupdis ꝓſilitas: luxurio ſa caſtitas: auaris liberalitas rc. Jō ſi dubus ꝓfilij q̄ eſt veſtib⁹ putridis: deterib⁹ cōi vi ta ſua antiq̄ r petis putrida petis rememora tio cū ꝓtritione r deſplicētia pctā ſua ponant de quib⁹ dolent: tūc tales eā deuotiōe hāc inuocabāt mias r facilī obtinebāt. Exeg. q̄. li. mo raliū. Ille deo vers⁹ orationez exhibet qui ſemetipſū q̄ſi pulnis ſic ſe humiliat q̄ nihil ſibi metipſis

exponit ecclia dicēs: Dpsiletūs de⁹ inuisere nob. Ideo ponit treo rōnes pp qs oz nobis misereri. Primo q; dat se fine violētia; q; ipse dat se sine pcoz; q; sanct⁹. Tertio q; dat se sibi; t oia q; a de⁹ dat rei gīa ter cāta m⁹ kyrieleyson; q; cū magna fiducia ppter ea tria petim⁹ mia. Rōq; ghibet sacrīt trahit ad illud ad qđ nālit iclinat. Jō spūsctus mittit pcōrd⁹ ppicat cui domitas attribuit Est eni amor; pius ad filiū; cui ppriū est misereri. Ancras. ad Eph. ii. De⁹ qui diues est in mia; ppter nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos cū essemus mortui pctis; vuificauit nos. Eidem q; dñi tpales suas subditis qui alo rebel lauerūt ad suā fuitū reuertēt⁹ sāt mīcoz deo t qui vt eos magis alliciāt tē. Sic legit fecisse Dñs qui cui dā pstrato t cognoscēti pec catū suū t miam postulāti; dem; q; locut⁹ é. Simile ceteris reuertentib⁹ qui cū faceāt pfe cuti. ij. Reg. xxii. de adsalone; Sic de⁹ pctōr dus qui multiplr cū offendert; t reuertēt⁹ ac miam postulātibus vt benign⁹ interponit benignitatē spūalē; cui puenit petā remittē. Mat. ix. Murmurabant pharisei di. Quare cū publicanis t pctōribus mādicat mgr vi. Rūdit dñs. Nō é op⁹ valētibus medicus; sz male hītib⁹. Eunten discite quid est. Misericordiam volo t nō sacrificium. Osee. vi.

¶ Feria secunda in diebus rogationum.

Sermo secundus.

Etite t dabit vob; ait t ueniet; pulsate t aperiet vob. Luc. xi. Jsti tres dies hodie crao t posā crao dicūt letanie greece; q; ide é q; rogatiōes vt pces latine; ga hodie gētes in oi loco vadūt, pcessionalit cātāda letanias t oīdo. Sz q̄re fit hoc erit sermo pñs. Sed p̄ salu. ego maria tē. Dic xp̄o nobis. Petite t accipiet tē. Subdit punctādo ibi thematē: osculū tres rōnes q̄re istio tribus diēb⁹ fiāt ille pcessiōes t cātam⁹ letanias ¶ Prima ratio est ad obtinendam prosperitatem temporalem.

¶ Secūa ad possidēdum sanitatē corpalem.

¶ Tertia ad retinēdā vnitatē amicabilem.

Prima rō tangit in pma clausula thematis dñe. petite. Secūa cū dñe q̄rite. Tertia cū dicit pulsate. t aperiet vobis. Ecce B sūmarie tota materiā predicādā. ¶ Dico pmo tē. ad obtinendū pperitatē tpalē. vt. l. habeam⁹ abūdā pīa bonoz; tpaliū. l. bladi in capis; vinū in vitelo; t fruct⁹ in arboīb⁹ t velut nobis etiam cōseruare greges. Jō faciamus mō vltas pro cessiōes; t magis in isto tpe paschāli. Jō i alio duplici rōne. Prima é nālis. Secūa theologica. Qualtū ad primā; q; isto tpe sol alcēdit p zodiacū; t sic alcēdēdo trahit ad se vaporē terreq; t a nūc caleft t fervet t mittit sursū vapores; t vapores in media regiōe q̄ est frigida; q; nō é ibi rcuerberatio radioz solarīū vt in terra; ingrossant; cōdēsant; t congelant in lapides; q; gener⁹ tonitrua t fulgura; t tēpestates cadūt t destruūt t deuastāt bona terrenalia; dicit ad; vincas; fruct⁹ tē. Jdeo é ordinatū a sctis pribus q; in isto tpe; maxie xp̄iani faciāt istas pcessiones; t orando currant ad dñm qui sup totā nām hz dñiū; vt velit natura reprimere t bona frena nob; ponere. Ecce rō nālis q̄re facimus hec. Sed vt rōnē melī⁹ intelligatis declarabo eā vobis p quādā similitudinē. Erat quidā dñs diues t potēs qui habebat multos filios suos t magnos t habat vnā captiuā seu ancillā; cui cōmiserat clauēs panis vini t fructuū t oliz. Jntātū q; filij nō poterāt hñe panē nec vinū nec aliq̄ nisi per manū eius. l. captiue. Que aliq̄n erat ita crudelis q; nolebat dare filijs dñi panē nec vinū Filij āt nesciētes q̄d alio facerēt fcurrebāt ad pfatā vt corrigeret captiuā. Jta é de nobis. Dñs dom⁹ hui⁹ mūdi est de⁹ qui eā fabricauit. Camere altiue sūt. Hos aūt sum⁹ in stabulo. De dñi t igēs loc⁹ possessionis ei⁹. Magn⁹ é t nō ei⁹ legitimi sūt xpiani. Judei t alij infideles sūt spurij. Jdeo nō habēt hereditatē paditi. Ut dete q̄lē charitatē dedit nobis de⁹ pf; vt filij dei nōsemur t sim⁹. i. Jo. iij. Captiua siue ancilla cui de⁹ cōmisit clauēs panis t vini t alioīa bona frena; q; ita ordinauit pf nr de⁹; q; aliq̄ties é crudelis nimis filijs dñi. Quia q; putam⁹ colligere bladaz multū t bonū t vtile nū tē. Jta nō vltimo auxert t mittit lapides; locusta; et siccitates tē. pp hoc nos recurrim⁹ ad dñm; pces nr̄m supplicatiōes et t oīa; vt corrigat t refrenat; captiuā; t mādet filij q; det panē vinū t alia necessaria nob. Ecce rōnē q̄re fiunt ille letanie t pcessiōes. Auctor; tas. Dñe de⁹ oipotēs iditione tua cuncta sunt posita; nō est qui possit resistere voluntati tue. Esther. xiij. Secūa rō est theologica; f. sm̄ sanctā theologiā. Vbi multo possēs dicta celo empyreo; creauit letōs angelos; lucifer qui erat magn⁹ peccauit. Jdeo cū magna mītudie ang⁹. Credo q; plures sint q; sunt

solis arbor; in mūdo; qui ex; petō facti sūt de mones; quos de⁹ eiecit de paradiso. Et aliqui eciderūt in iferno ad cruciādū alios dānatos aliqui āt remāserūt circa nos ad temptādus. Sed tot mālerūt in media regiōe aeris t in tāta spissitudine sicut sūt athomi in radio solis. Et q̄d faciūt ibi. Tenēt cōsilia pīra nos; q; bladas sunt colligēdas t vina impedūt natura; q; pūt ex posse nālī do; pmittēte destruē totū odēt; t mittūt lapides t destruūt oīa do na vt xpiani peccēt Jdeo pstātiā; t blasphemiā ao. Propē hoc mō oram⁹ et dīa cōpescat demonū malicias. Et ista é rō theologicalis. Sed vt melī⁹ eā intelligatis declarabo eā per tale sīl tudiné. Quedā magna ciuitas semel erat in magna egestate de charitia t fame; ad quā veniebāt naues onerate p mare; t curr⁹ p terrā. Latrones aūt voluerūt capere oīa illa q̄ ciuitati ducebāt p mare t p terrā Sz q̄d fecerūt illi de ciuitate hoc sciētes habuerūt recursū ad regē eoz potentē vt iuuaret eos. Jta nob; q; sum⁹ in ciuitate hui⁹ mūdi qui hz multas idigētias t necitates ad q̄s venīt naues onerate. f. possessiōes vince diabolū tē. Sz latrones. f. demones volūt illa capere t destruē; pp hoc nos recurrim⁹ ad dñm regē nr̄m petēres et⁹ auxiliū. Jō q̄n apparēt male nubes t tonitrua pulsant cāpane t cruces extrahūt; t gētes oāt dñm genib⁹ flexis. Cāpane sūt tube que sonitu suo terrēt inimicos. Crux xp̄i ei⁹ vexillū é t imago; t tūc gliabet oz oraf genib⁹ flexis. Sz q̄ oiones sint dicēde; q; multe plōēte faciūt multas stulticias; ut marie mulieres; q̄s venit illud malū tpe; faciūt sonū in caldario; vel in pelui ad terrēdū demones; sed ipsi nihil curāt sic nec equ⁹ tubicinaū terret ad sonū tube; q; assuefact⁹ est. Alij vburāt herbas fetētes; sed ipsi sunt id assueti de iferni fetoīb⁹. Alij ponūt alo truffas tē. stulticie sūt. Sz oiones devote q̄s facē debetis sūt q̄tuor; siue in q̄druplici gradu. Prima letania in q̄ invocāt p̄ filū t spūsctū; virgo Maria t oēs scti. Hoc maxime ptinet ad clericos; q; nō oēs layci sciūt letanīā. Secunda oīo optimū est canticū de. Quicūq; vult salu⁹ eē faciēdo crucē Jdet dñe. Probatū é q; si devote dicat genib⁹ flexis; p mala nube; vel spargit vel vadit ad desertū locū ne noceat; t reuertit donum tēp⁹. Tertiū mod⁹ é dicere. Credo in deū; q; oēs fideles nīi scire: in quo sūt duodecim articuli fidei faciēdo magnā crucē cōtīg tēpestatē in q̄libet articulo. Quart⁹ grad⁹ é de quo nullī

pōt se excusare; q̄s ill⁹ ieiqit tēpestates gentibus fieri; cū signo crucis; ptra tēpestatē; sic dicēdo: Jesus iesus iesus; t sic expellunt demones t malū tpe. Jnctus dō i pā. xlij. De⁹ auribus nr̄is auditum⁹. In te inimicos nr̄os vēxilabim⁹ cornu. f. crucis q̄ hz q̄tuor cornua. Et i nomine. f. Jesu spernem⁹. i. expellemus insurgētes in nobis; pprie demones. Jste sunt cinctus q̄s vedem⁹ facē deo petētes auxiliū eius. Jō dicit. Petite. f. vbertates; t dabit vobis. Amē dico vob; si q̄d petieritis patrē in nomine meo dabit vobis Joan. xvi. ¶ Dico scīa tē. ad possidendū sanitatē corpales. Cōmuniter in isto tpe; venit infirmitates t mortalitates; t incipit; t duplici rōne. Prima est naturalis. Secūda est theologicalis. Quantū ad primā; quia ex alcēsu solis mō humoz; multiplicant t arbores emittunt floreo t fructus volucres volāt generant; t ideo; venīt vrores ppīas: sed aliqui boies sunt deteriores bestijs. f. qui vadūt ad alienos tē. Jō mō sūt maiores tēpestates q̄ alio tēpore anni; quia gentes nesciunt facē penitētiaz nec abstinentiā. Jdeo venīt infirmitates glandule t alie corruptiōes sanguis. Propter hoc nos mōbis tribus diebus recurrim⁹ ad illū magnū; medicum dñm nr̄m iesum xp̄m vt custodiat nos t ptegat ab his infirmitatib⁹. Jpse enim; quādo debuit celū ascendē; post q̄ surrexit; annio; peruasit salutē animaruz; tūc ordinauit vnū ampoullinū; siue receptā pro sanitate corpis dicens. Signa aūtez eos qui credidērint hec sequent. In nōe meo demonia abjicient tē. Mar. vlt. Nota quis credidērint; nō dicit apli vel sancti fuerint; sed loquit generaliter; q; credidērint tē. Si sanitas sit vtilis alicui de⁹ dabit. Ecce naturalis rō q̄re facim⁹ istas processiones. Secunda rō est theologicalis. Nos in quadragesima recepimus a deo multas gras; q; nobis penitentib⁹ dimisit pctā; t sepīli nobis cōicauit i pascha. Nos dō i illo tpe sum⁹ ingrati redeūdo ad pctā t ad malā vitā; t enormiter expellim⁹ ipsum. Jsta é rō theological quare mō venīt mortalitates. Sz vt melī⁹ intelligatis; declara q̄ talē siluā. Quidā magn⁹ rex iuit ad venandū ad diné. Quidā magn⁹ rex iuit ad venandū ad qdā nem⁹; q; in nemore inuenīs se solū declinauit ad qdā castrū sui pulsans ad tanuam vt reciperet ibi ad manēdū. Qui dixerūt sibi. Licet sitis rex t ita credim⁹ sīl nō intrabitis hic; q; nō é decēter panī q̄ vobis. Et rex. Hā curet; ego ero ptent⁹: aptat vel mādo vobis t manabat eis; sed ipso pstte q̄mittebāt intra

re alia deuta. Breuiter nolueriit apire: rex dixit ide recedẽs iuit ad aliud castrũ pulians t petẽs iamnas castri sibi aperi. Qui pmiserunt ipi itrare faciẽdo sibi magnũ festũ: dãdo sibi bonã cenã: t parãdo bonũ lectũ: sed i media nocte inquietus regis venit ad castrũ. Illeqit de castro exomnitet eiecerũt regẽ de lecto. dicendo qt talis q venerat debat ibi dormire: t ẽt eiecerũt ipi de castro t dure. Rex vo ide recedẽs iuit ad aliã villã suã pulians t petẽs ingressus: q aperuerũt sibi ianuã: t intro duxerũt ipi cũ pocta. ¶ Vñ q3 merẽt illi q talia opati fuit i dñi laã. Rex ãt irat⁹ misit gẽtes armatũ q illa castra cõbusserũt. Et tũ vos nõ fitis l isto exãplo. Iste rex ẽ xpc ỗ q ap̃c. xix. Rex regũ t dñs dñantiũ q venit i nemore hui⁹ mũdi ad vnãdã alã: q dr mũdo. da mihi alaz cetera tolle tibi. Gen. xxiij. t singulariter ista venatio fit ẽ q3 ragesima: q: tũc gẽtes faciũt penitẽtiã: dolẽt de pctis suis: pñitẽt: t cancs. l. ỗ dicator. ecastris maxie latrãt p dicãdo. In nocte ãt. i. fine q3 ragesime xpc venit ad castr. Cogitetis q3 libet ala sit vnũ castrũ seu villa in q vult xpc itrare in die paschę: t multi dist. Licet sitis rex nõ itrabit: q: nõ fect pacẽm ee restitutionẽ ẽ. culpa ẽ vra. paratis vos. Sz bũ pmittit itrare ala ia dicta: pullos: capones ẽ. Alig ex falsa humilitate dicũt. Dñe nõ sum dign⁹ vt itres sub tectũ meũ ẽ. Nãq vt vobis si ẽ magnũ peccatũ hoc: q nõ pmittis itrare xpm. Alig aũt bñ parati sũt t recipiũt eũ: vt illi de scõo castro: dãdo sibi bonã cenã t bonũ lectũ. Sz mõ expellũt ipi turpiter: reclido ad peccata suscipientes dyaboli ei⁹ inimici. Alig aũt recipiũt eum vt illi de tertia vlla q3 mali t male ifecti cõãt solũ ex verecdia vt reputent bonũ xpianũ t collocãt xpm cũ porcis. l. cũ pctis in cor cõ sciẽtia: q nõ ẽ fine imundicia porcor. Q dicit de⁹. Ego scio qd facis Justos. pdito: res: mittit gẽtes armor. t angelos cõsumatiões de sanguine t igne. Sanguis sũt gladuleignis sunt fedres. Hoc singulariter fuit ostẽsum in tẽpore beati Gregorij in roma. Epiani cõcabant in tpe palchali: t redibãt ad pascã t ad malaz vitã. Finaliter deus misit gentes armor: q in aere videbãt angeli cũ armis sagittis ẽ. t gẽtes subito moriebãt obscitãdo. Jõ ẽ imẽtũ q3 os ocitat hõrtunc signat se signo crucis. Itẽ q3 sternut abãt subito expirabãt. Jõ imẽtũ ẽ dicere: valete vel bñdicite: pp hoc papa Gregorius ordinauit letanias: t cũ hoc ista processiões t cessauit illa plaga. Ecce lcõa rõ. Gre

fiũt pcessiões mõ. Jõ dicit lcõa clausula thematis. Querite. l. sanitates corpalẽ eundo in pcessiõe: t inuenietis. Querite dñm dũ inueniri pot. Juocate eũ dũ ppe est. Derelinquat impius viã suã: t vir iniquus cogitatiões suas t reuertat ad dñz t miserebit eius: t ad deum nostrũ: q3 multus est ad ignoscẽdũ. Isa. lv. Modus querẽdi dñm ostẽdit ibi. Derelinquat impius. l. auaricus: vel quilibet alio peccato peccator: vt tibi placuerit. Et vir iniquus. l. vindicatiuus cogitationes suas. ẽ. ¶ Dico tertio ẽ. l. ad retinẽdũ vnitatẽ amicabiles. l. pacẽ t pcordiã: q: mõ est illud tẽpus de quo dicit. ij. Regũ. xi. Eo tẽpore quo solẽt reges ad bella pcedere. Ratio est naturalis ista: q: ex solis alcẽis sanguis inflãmat t dulitr: colera accẽdit: t homines efficiunt magis elati q3 in alio tpe. Ideo mõ excitãt guerre t bella. Jõ mõ magis q3 in alio tpe orãdũ est p pace t vnitate. Jõ dicit tertia põ thomat. Jõ dilate. l. ad portã pacis: t aperiet vobis. Dis. n. q petit accipit t q3rit inuenit. t pulsanti aperietur. Mat. vij. Nõ. Pulsate. Jã videt q3 pauperes vadũt hostiatim: pulsant petẽdo elemosynã: t sic obtinẽt elemosynas. Jta dicit q3 faciamus nos q3 vadam⁹ hostiatim p illã ciuitatẽ paradisi. de qua dicit Daniel. Glosa dicit de te ciuitas dei: vbi sũt infinita palacia. Et primo vadamus ad palaciũ trinitatis pulsando t petẽdo elemosynã: dicẽdo. Pater de celis de⁹ miserere nobis. Fili redẽptor mũdi deus: miserere nobis. Spũs sancte de⁹: miserere nobis. Deinde vadam⁹ ad palaciũ ẽgimo: dicẽdo. Sancta maria. Sancta dei genitrix. Sancta ẽgo ẽginũ. ora. p nobis. Deinde vadam⁹ ad palaciũ angelor: dicẽdo. Sancte Michael. Sancte Gabriel. Sancte Raphael. orate. p nobis. Deinde in alio vico ad palaciũ patriarchar: quor maior ẽ Jo. Deinde ad palaciũ innocẽtiũ. Deinde ad palaciũ apl̃or martyrũ cõfessor t virginũ ẽ. Nõ sũt istita crudeles q3 faciant nobis elemosynã aliquã. Ecce tertia rõ quare facimus pcessiões rogãdo. p pace. Ideo dauid. Rogate q3 ad pacem sunt hierusalem. l. ebustiani tatis: in ps. cxxi.

¶ De eadem feria. Sermo tertius.

O Mnis qui petit accipit Luc. xi. Textualiter t in euangelio hodierno officiatur. In sermõe bestierno declarauit ratiões quare facim⁹ letanias. Modo volo vobis declarare bonos mõs quos debemus tenere in rogationibus ad obtinendũ illa q3 a deo petim⁹. Si placeret deo mlt erit vtl t plolatoria. Sz prio salu. ego Maria ẽ. Verbũ ppositũ oñdit iertimabilẽ liberalitatẽ t pietatẽ: t magnificentiã dñs lẽdi. Omis q petit accipit. Et pauper a diuitib⁹. Videm⁹ in hõ mũdo q3 multi ex necitatib⁹ sunt petũt: vt pauper a diuitib⁹ t nihil obtinẽt. Quot sũt q vadũt ad regẽ petentes officia t nõ obtinẽt. Quot clerici vadũt ad papã ad petendũ biũficia t nihil obtinẽt: imo vani pueniũt t vani redeũt ad ppria. Et xpc dic. Omis q petit accipit. t q3rit inenit ẽ. Dic g⁹ ostenditur sua liberalitas in extimabil⁹ t ei⁹ magnificẽtia sup oẽs alios dños. Sz est arg⁹ in op⁹ ex q3dã auctẽ dñi Jacobi dicentis aliqb⁹ q petebant gras a xpo. Petit⁹ t nõ accipit: eo q male petũt. Jaco. iij. Videt q3 ista due auctoritates Sdicãt. Omis q petit vsq3 ẽ: t alia. Petit⁹ t nõ accipit ẽ idiffinita negativa. Et nmq3 in ỗibus sacre scripture pot eẽ Sdictio. Dico q3 nõ est ibi cõtradictio. q3: scõa auctas dic. Petit⁹ t nõ accipit. t assignat rõnẽ: eo q3 male petit. Et nostrũ thema itelligit de illo q petunt bene t bono modo. Omis qui petit accipit. l. bona negotia. Patet thẽa. Amore vitẽgo questini. quot sunt modi bene petẽdi. t ipueni q3 sunt octo modi t non plures.

¶ Primus desiderare ardenter.

¶ Secund⁹ plorare lachrymabiliter.

¶ Tertius explicare patenter.

¶ Quartus supplicare humiliter.

¶ Quintus allegare prudenter.

¶ Sextus appellare confidenter.

¶ Septimus mendicare fiducialiter.

¶ Octauus molestare perseueranter.

Qui in iste petitionibus seruat istos modos octo sine dubitatiõe obtinebit. q3 omis qui petit accipit. ¶ Dico q3 est vnus mod⁹ petẽdo gras a dño iesu xpo. l. desiderãdo ardẽter q3 cor desiderat illã gram ardẽter t inflamatur. Jo nihil dicat p: verecũdia. q3 nõ reputat se dignũ illud petẽ ore. q3 corde desiderat. illã desideratiõ est clamor: osa petitio in q3rib⁹ dei. Nõ sic de aliqo dño qbus os ore vel lingua scripturaliter cor: dio desiderũ oñdẽ. Sed de⁹ iudex clarissimus corda dom̃ q3 tu videns faciẽ meam. Jõ cui videt ea q3 parent. dño aũt mtnet cor. i. Reg. xvi. Illud desiderũ mouet t ichnat deũ ad dandũ gras. Nota illud vltimum. Efficacious affect⁹ filij ad patrẽ sedentẽ in mẽsa ei⁹ similis est petitio in auribus pfis: puerilis petio ad dandũ filio carneo vel pcineo ẽ.

Ita de pcu regia ẽginis Maria sedet i mẽsa glie. Nos vero in olone ftam⁹ cotas eo. dicẽdo. Dñe ñ audeo petere: nos scit desiriũ mei: si dicẽdo cus Dauid. Dñe aũ te desiderũ meũ ẽ. Nota ad hoc hystoria de Jõe ilis ciuis⁹ de velerto q3 egrptũ legendo t nõ potrãt fugẽ. qt ab vna pte erãt mons altissim⁹: t ad alia parte mare rubrũ. t icepe. rũt murmurare Moysen dicẽdo. Nunq3 erãt sepulchra in egypto. ideo tulisti nos ne moreremur i egypto ẽ. Moyses: deo videns necessitatẽ stetit cotã dño. Nõ legit q3 direxerat aliqd: sz desiderabat i corde auriliũ dñi. Cui dixit de⁹. Quid clamas ad me. Exodi. xiiij. Dicũt glose q3 desideriũ moysi erat clamor: arribus dei t obtinuit q3 mare diuideret. Ecce quo ẽ iste don⁹ mod⁹. ¶ Dico 3⁹ q3 isto modo est ploratẽ lachrymabiliter. qñ ens plorat aliq3 tribulatõe: angustia vel tẽptatiõe cor restringit t cẽdor: velut ispũgia deliquat lachrymas: q3 deũ pungũt. Dñs Bern⁹. oto deus rigentibus deũ

opiniget nō ꝓsalabit nō discedet donec al
tissim⁹ aspiciat. Et dño nō elongabit ſi indica
ꝝ ſuos. t faciet iudiciū. Eccle. xxxv. Dis q
, erit. ſ. plōgēdo lachrymabilē accipit. ¶ Di
co ꝙ tert⁹ modus est explicare patenter ſ.
ore dicēdo deo ſua necitatem: miſiam tribu
lationē. t tēptationes. Iſto mō dicēdo. Dixi
ego ſm in tali tēptatiōe angustiam miſeria feu
tribulatōē: vel infirmitate. celi me iuuare. Nō
ſtelligatis ꝙ talia ſint deo explicanda ꝙ ipſe
neſciat. qz mch⁹ ſcit ꝙ vos vrāo tribulatiōes.
ſed dō ad humiliandū eoz. qñ talco tribulati
ones dicunt oratores: humiliatr devotio angſti
tat. Iſti modū oſtdit dauid. Rencla dñoviā
tuā. ſ. aſperā. t durā. t ſpera in eo. t ipe faciet.
pſ. xxxvi. Legit in vitaſpatrū ꝙ gdā ſctus he
remita mirabilr hēbat gras oādi. t aliq dñe
runt ab eo vt docēt eos orare. Qui rndit eis.
Illi q docuerī me docebūt vos. modū oādi
ſi vultē. Qui direxit ei. Et ꝙs docuit vos. Rñ
dit pauper oſtēdētes plagas ſuas dicēdo. vi
dete te mouēt plas plonas ad pādū. Ita ego
ando plagas pctōz meoz vilitates miserias
meas. t nēcitates: dicē do. Dixi tot⁹ ſū corru
pt⁹ de luxuria coz meū. o meū tc. Jō dūc iu
uet me ꝺ dño vtutē castitat. t ſic de aliis pec
catis. t iſto mō. Dic ꝙ petit accipit. ¶ Dico
ñto tc. ſupplicando humilr. Qui eni vult
obtinē gras a rege seu papa qđ modū tenet
Nūqd supplicat humilr genib⁹ flexis capite
dilcoopto. imo. Itē qñ facit ofones tūc sup
plicat regi xpo vel pape ieſu. qñ dicit. Ane
maria. supplicat regine celi. Jdeo humiliter
genib⁹ flexis debēt ueri ofones q̄ nō sūt nisi
supplicationes. Sed in hoc multi deficiūt. qz
qñ surgūt r iduūt se dicūt ofones idē de mu
lieribus qñ pingūt se dicūt Ane maria. Dicat
quis debēt orare cogitādo ꝙ videt xp̄s iratū
et petit⁹ ac ſcipiat ofones devote tal⁹ supplī
catio é humil. t tūc papa ieſus ſigt ſupplica
tionē dicēdo fiat. Nō hyſtoriā ſ rege achab
inig⁹ t malo. t ydolatra. t demoniū iuocatore
t inocentū occisore: re ſine iuſt⁹. ad quez vēit
Helyas pphēta et pte dei dicēs. Tu occidi h⁹
t hēd. hec dicit dñs de⁹. Si mort⁹ fuo in ci
tate: canes comedūt carnes tuas. ſi in cāpo
aues celi nec remanebit de achab vsq ad mi
gentē parietē. Achab vero timēs humiliauit
se ſactio veſtib⁹ regalib⁹ t: indutus eſt cilicio t
ſ ira comedebat panē t aquā. t depoſit oma
nētio lecti regalib⁹ fecit omnēm de facie
t dixit humilē ſtatim de⁹ dixit pphē. Nōne
vidiſti achab humiliatu⁹ coram me. Rndit inuo

dñe. Quade gō ad eū t dic ei ꝙ qz humiliatus
est mei cām ſ ducā malū in diēb⁹ eī⁹. iij. Re
gū. xxi. t de pe. dixit. ij. achab rex ſpiſſim⁹. Ex
ista humilitate de⁹ pcepit: ſibi cū eēt mal⁹ t p
gratie eū quo loqui. De tali ofone dicit ſcri
ptura. Oro humiliauit ſe penetrabit nubes:
xxxv. ¶ Dico qnto tc. Allegādo prudenter
l. leges canones. priuilegia. conſuetudines vt fa
ciūt miſte cōſa ſnctē vel iudice. multi talē
allegāt in ofone ꝙ pdēnant ex eoz allegatio
ne. vt legit de qđ. Luc. xviij. ꝙ alcē dit ad tē
plū vt orare: petēs a deo gras t incepit alle
gare dicēs. Nō ſū ſicut ceteri hoiēs tc. Iſte al
legatiōes fuerī cās ſue pdēnatiōis. nō qz ap
propriauit ſibi bona opa. t male. qz creatura
in bonis opib⁹ nō ēt nisi inſtm t de⁹ ē operi
us. t ſicut nō ēt regratiādū calamo de bona
lra: sed notario. Ita nec nob de bonis opibus
ſs deo. Jō prudēs allegandū est duplr. ſ. per
credētia. t p obedientia. Per credentiā obte
cādo t allegādo qđ bō credit de deo. tali vt
ſūt mō. Dixi deo ego ſcutio. puto: odio. puto: cau
mihi p vrās influxū bonitatē. t ſic de aliis. q
credim⁹ de deo. Per ſanctā vitā quaz temui
ſtio dei⁹ mihi gram vt teneā banā vitā. Se
cādo p obedientiā t gratiactionē allegādo
ex pte dei: re nō tui dicēdo. Dixi ex quo mihi
tot gras feciſtis. qz ſū recēpt⁹ t baptizat⁹ pla
ceat vob ēt hāc gram mihi facē qz ego ſū ſcīl
nat⁹ ad ſuplām. detis mihi cor humile. t ſic
de aliis. De iſtis duob⁹ modis allegandi au
ctoritas. In oi ofone t obſecratōe cū gratā
actione petitiōes vſe ſnotelcāt apud deū. Et
pax dei que exuperat oēm ſensū cuſtodiat cor
da vſa t intelligentias vſas in xpo ieſu. De
cetero fres ſcīq ſūt vera ſcīq puditea. ſcīq
qs iuſta. ſcīq ſcī. ſcīq amabilia. ſcīq bo
ne fame tc. ad ꝓbū. ij. Iſto mō oia ꝙ petit
tc. ¶ Dico sexto tc. Appellare cōſidēter.
Et nūquid pōt bō appellare a rege seu papa
vel ſpatore. Dico ꝙ ſic. Nō de eodē ad alium
ſed de vna curia ad aliā vt ſit ſepe. qz de curia
officiāl appellāt ad curiā epi. t ab illa curia
ad curiā archiepi. Jdē de curia regis dei. De
bꝰ duab⁹ curiis in quib⁹ dant ſnie. Prima est
iuſticie. Secūda est misericordie. De quibus in
quit Dauid in pſ. Miam t iudiciū cātabo ti
bi dñe. Et q diu ſum⁹ in hac vita curia mie &
raois. Auctao. dñs in superaltat mdiegā. Ja
co. ij. Jdē Dauid. Miserationes eius ſup oia
opa eius. Eccliaſ. Poſt mortē ait curia ni

ſticie est malor. Quandiu ergo viuim⁹ ſi dak
ſnia p tra nos in curia inſt⁹ poſſumus ꝓſiden
ter appellare ad curiā mie debito mō. qz ma
ior é nūc t obtinebim⁹ reuocatiōné fac. Nota
ad hoc duo exēpla de bibliā ſ veteri testō
Primū de dauid q ḥ ſit ſanct⁹ tūr gramif pec
cauit. Cū. n. ſem el respicēt ō pſalciū ſuo t vi
deret vxorē vrie pulchā valde vbuit auerte
ſtati oculos ſuos. ḥ nō fecit. ſed ſtabat figēdo
oculos ſtatim aligo ſcutſer dixit ſibi. Dixi ta
lis mulier est: t vir eius nō est in pria tc. pec
cauit cū ea: gratiā inuit eā: t ad opiendū pec
catū interfecit virū ei⁹ vriā. qz vnū petiſ tra
hit ad ſe aliud. Greg. Petiſ q̄ pniam nō
abluit mox ſuo pōē ad aliud trahit. Statiꝫ
i curia dei fuit data ſnia ꝓ dō t Nathan ppha
nūciauit ſibi ſniam dicēs. viuit dño. qz filius
mors eo tu. ij. Reg. xij. Nō ibi tertiū. qz ſanc⁹
pulcher. Dauid aūt fuit ille q itelligebat fa
ctū. t appellauit ſtatim ad curiā mie. Forma
appellatiōis sue fuit hec qz ſtatiꝫ dixit: pecca
ui. Miſerē mei deus ſm magnā miaz tuam.
Statiꝫ ppha redijt ex pte dei: dicēs. Nō mo
rieris. Ps⁹ gō q ſnia data in curia inſt⁹ fit re
uocari in curia mie. Secūdus exemplū est de
Ezechia rege cōtra qđ fuit data ſnia in curia
iuſticie vt moreret. Et Iſa. ppheta legit ſibi
ſniam ex pte dei: dicēs. Hec dic dño de⁹. Di
ſpone domui tue. qz morieris tu t non vives
itū. Reg. xx. t Iſa. xxxviij. Qui zelatit facie
ſua ad parietē: appellauit ad curiā mie ora
do di. Obſecro dñe memēto mei qđo ābulaue
ris cora te t corde pfecto t qđ bonū ē i ocu
lis tuis fecerīs tc. Statiꝫ dixit de⁹ Iſa. recedē
ti reuerēte t dicite Ezechi. Hec dic dño. Audi
ui oſonē tuā t c. Et reuocauit ſnias t addidit
ſibi qndecī āños vite. Ps⁹ gō q ſnia reuocat
i curia miē⁹ dak i curia iuſti⁹. ſi ab ea appel
lak ſiderēt. Auctao. Sz vtero impio. monte
mouerīs t egerit pulam a petō ſuo. fecerītq
iudicius t iuſticiā t pign⁹ reſtituerit ille ipi⁹.
rapinā q̄ reddiderit i mādat vite ābulauerit
nec fecerit qđ iniuſtū: vita viuet a ſi morietꝫ.
Oia pcta ei⁹ ō peccauit nō ipotabunt ei. In
iuſticiā t iuſticiā fecit vita viuet. Et in eodē ca
ſ. Cū eni recesserit iuſt⁹ a iuſticia ſua fecerit
q iniquitatē moriet in eis. Et cuz recesserit
impius ab iniqtate ſua fecerīq iudiciū t iuſti
ciā viuet in eis. Auctao aurea Ezech. xxxiij.
Ora: q tria dicit in ꝓhetia auctoritate. Pri
mo ſi ebrit pniam: ecce cōritio. Secūdo in
Acti. ecce cōfessio in qua confessus est inder.
Ideo ſecē debet. Tertio iuſticiā. ſ. ia⁹ ſactio

nē vl punitionē de pctis. ſeiunādo. diſciplinā
do. vl aliter. Iſto modo oīe qui petit accipit.
¶ Dico septimo tc. Lnē dicere fiducialr
petē hostiatim. Iſtus modū ſeruam⁹ in hoc
bus dieb⁹ in ecclesia. In pcessionib⁹ eūs vi
mus p vicos t plateas ciuitatis paradeſi mē
dicando hostiatim ſanctos deprecando. Pro
vadimus ad palaciū ſcte trinitat tc. Iſtū mo
dum tenē debēt ꝓlate dicē letanias quo
libet fero. qz oīo est multū bona in qua inuo
cant oēs ſanctī tc. Jō amici. ob qđ ſunt tribu
latus dederūt ſibi de ꝓximo vt teneret iſtū mo
dū dicēdo. Loca igit ſi est q tibi rndeatr ad
aliquem ſctō: cōuertere. Job. v. Dic q petit
ſupple iſto mō: accipit. ¶ Dico octauo t vlt
mo. ſ. molestare pleurand. ſ. pleurādo dolo
ne aliter bnēfi ſportunitas vel molestia est ſi
enda declarā. Luc. xi. Quis vſm hēbit amī
cū: t ibit ad illū media nocte vsq; ſcīt⁹ hs ne
cessarios. Qui. n. ꝓtinat oſonē oī dic ad do
nū finē vēiet. Nō die miraculū de illo milite
capitaneo latronū. i cui⁹ domo ſtetit dyabol⁹
ſctmodeci ānīl ſoza bdanar: erat cognat⁹
vbi venit ille ſctūs religiosus t fugauit dya
bolū. Ita ſi miles ſi deciſſet ſcīdie ſalutatōes
angelicā dyabol⁹ eū ingulaſſ tc. Deo gras.
¶ In vigilia ascensionis domini.

Ablcuatis

f ſctūs oculi ſctū dixit
Joā. xvij. Iſtud tēa t tpe ꝓſa. ſ.
rogationū dat mihi motiuū d mo
dis ofonū q̄ſ debem⁹ orare dñm. ¶ Et
valde subtilis. Iſz ꝓio ſalu. t go. ¶ Maria tc.
Verbū ꝓpoſitū ꝓ thematē t fundamēto nīſ
fm onis declarat modū oādi. qđ xp̄s tenuit
qñ debuit recedē ab hoc mūdo re orauit ꝓ no
bis. Dicit Joannes q̄ fableuatis ieſus oculos
in celū dixit. ſupple ofonē ſua. Pro dui⁹ t⁹ dis
declaratione t mīe predicāde introductiōe
ſciendū q xp̄s ſup oēs homines habebat iſtā
excellētiam ꝙ inter alām t carnē: ſine inter
ſpiū t corpus cōiūctionem t ſensualitatē: nullā ha
bēt ſtradictionē ſeu repugnātiā: imo illud
qđ ala volebat: volebat etiam t corpus. Jdē
de xp̄o t ſensualitate. In nobis aūt est oppo
ſitum. qz est⁹ bellum habem⁹ inſ alam t
carnē: ſpiū t corpus: rōem t ſensualitatem.
Multi reges t magni bīi poſtq̄ bn habue
rūt guerrā faciunt pacē. ſed inter alām t car
nē non pōt fieri pacimo ſi ala vult vndicare
vult aliū. Jdē de xp̄o t ſensualitate. Auctō
rit⁹. Caro concupiſcit aduersus ſpiū. ſpiūs
aūt aduersus carnem. Hec enim inuicem

thertlank vt nō scias vultis illa faciatis. ad Gal. v. In xpo aūt nō sic. imo erat tāta pcor da z plenitas iter caruē z alas q q d vo lat aia: et z caroīs z sensu alitas. Dē hoc dicit Dauid in psona xpi. Caro mea: ecce sensualitas exultauerit in deū uiuū. i. pcorditer. Etenī passer inuenit sibi do mū: turtur niduz vbi reponat pullos suos. Passer vola dicit esse spūs. Turtur casta est caro. Turtur. n. ex q pdit masculū nulli alteri associat: nec ponit se in arbore viridiz arido nec bibit aquā clarā: z turbidā: nō bat genitū p cantu. z lignat carnē xpi. Dicit ergo passer. i. spūs xpi inuenit sibi domū celi: z turtur nidū. i. in celo vbi reponat pullos suos. s. desideria. Jō qū xps exaudat mētē in altū et corp' elevabat oculos i altū. Hoc dicit thema. Subleuatis Jesus oculis etc. Legim' i sacris euāgeliis q xps tenuit ascensus modos in suis oīo nib'. z nō leguntur plures. P Primo modo oculos versus celū eleuādo. P Secūs manus extēdēdo. P Tertī genua flectēdo. P Quartus sup terrā prcidēdo. Et glibet modus habet suā pportatē quare fit sine pptias rōnē. Primus p fidēciā diuinalē. Secūs p reuerētiā pncipalē Quartus p desinentiā corpalem. ¶ Primus modus quē xps tenuit est illud de quo logitur thema. Subleuatis Jesus oculis in celū etc. Iste modus hz rōnē. i. fidēciā diuinalē. Ut oīs creatura in suis necessitatib' z aduersitatib' et si sit destituta oī auxilio z derelicta ab oīb' fidēciā credit in deū dat sibi motuum celū. dat oculos in celū. Nota exēplū de susanna in tribulatiōe positā: flens suspexit in celū. Erat. n. cor ei' fiducia habēs in dño. Dan. xiij. Etiā inmēta sine rōne in suis necessitatib' tenēt istū modū. Legim' Jobel. i. de q̄dā magna siccitate q fuit i terra iuda it ātū q bestie nō inuenīdāt herbā ad comedēdā nec aliqd. Et ibāt cōgregatim q̄ facerēt pcessionē vlulādo. z eleuabāt capita versus celū. gētes et faciebāt pcessiōes petētes misericordiā dei. De b' auctoritate. Ad te dñe clamabo. quia ignis comedit speciosa deserti: z flāma succēdit oīa ligna regiōis. Sed z bestie agri quasi area sitiēs umbrē. suspexerūt ad te. Jobelis. i. eū dicit. Ad te dñe clamabo. logit de gētibus q petebāt auxiliū. z eū nō. sed z bestie. logit de tumētis. Si ergo alia tenēt istū modū. multo magis nos. Jō mō cantemus letanias. q̄ isto tpe fluxerit venire siccitates z mala tē pus. Moraliter. aduent hic multi vt corrigat vnā peccatū q̄s claudit iannā nisi dei ne eas obtinea mus. i. peccatū de blasphemijs diuinalib'. Declarat hoc pctm p similitudinē. ac si Jesus dīm nāle hō iret cū baliſtis tēlis z cus enīb' exaginatis. nūqd hoc eēt magnū peccatū z pditio. Tale pctm z pditiōes faciunt xpiani q̄ deū qū iurāt z blasphemāt. Lingua eni hois ad instar enſis ē facta. z qū iurāt tūc scindūt xpm: z nō credūt se aliqd facere: imo qū pfitent z iterrogant a cōfessore si iurāt. dicunt: pi cōsuetudo est. Jtē cū baliſtis xps glquant. qz os hois ad instar baliste ē duoz linguoz: que sunt duo labia. Sagitta est lingua. Jctus vel vulneratio est blasphemia. Jſtud peccatū est tā magnū q̄ claudit iannā misericordie dñi. q: hz clamē nuo misericordiā dñi nō obtinebimus cū imo oppositū. Nō. quādo eni castrū impugnat cū baliſtis: illi de castro defendunt se lapidibus. Ita facit de'. Jō corrigat hoc peccatū: z erit bonus illi domui vbi corrigit. P Tō cuius correctiōe eēt necessariū ne lud' taxillor' sustineret. qz ibi ē sonus blasphemiaz. z post poterimus dicere cū dō. Ad te dñe leuaui oculos meos q̄ habitas in celis. Ecce sicut oculi seruoz in manib' dnoz suoz etc. vsq; donec misereat nostri. ¶ Secūdus modus xpi fuit man' extēdēdo. Jstus modū tenuit in die ascēsionis cū tā ascēderet z virgo Maria z apli z discipuli flentes ex vna parte pre gaudio de suo honore z ex alia tristeo de suo recessu. Xps eleuatis manibus benedixit eis. Luc'. vl. Nō humilmodi oīdi est p nā indigētia humana nāli. Hā in hoc mundo habemus indigētiā de bonis spūalib'. de virtutibus z meritis: z de bonis terrenalib' totā hz venire de celo. Auctas. Omne datū optimū. z oē donū pfectū: descendēs a patre luminū. Jaco. i. Ideo oīdo extēdimus duas manus. s. dexterā p bonis spiritualib'. z sinistrā p bonis tēporalib' habēdis. Jstū modū docēt nos pauperes mēdicātes qū petūt elemosynas a diuitib'. Diues ē xps q̄ peonizauit dicēs. Petite z dabit vobis querite z inuenietis. pulsate z aperiet vobis. Dis eni q petit accipit. z q querit inuenit. z pulsanti aperiet. Quis aūt ex vobis patrē petit panē nunq̄d lapidē dabit illi. Mat. vij. z Luc. xi. Hoc vero sumus pauperes mēdicates. Jō mō cū letantia z etiā vadīm' ad cū extēdētes manus nras: petētes elemosynā de bonis spūalib' z tpalibus. Ideo Jesus mitis. Z nemus coīda nra cū manib' ad dñs in celos. et habet Lre. vij. ¶ Moralit ē aduertendū vt man' vestre sint mūde. q: aliō nō ob tinerem⁹ elemosynā q̄ hz ira dei. Hā si pauper extenderet man' suas sterc⁹e plenas coīa dimitend⁹ obtineret elemosynā sed plagas. Ita de nobis apud dīm. Jō si valē q̄ de' de gratuito suo beneficio z misericordijs ipleat man' vras lauet. eas ne sint maculate a luto auaricie vl ire: z rapine: furto: Lauani. n. manus restituēdo. Item auferet vos vt man' vestre sint mundē z pure a stercore fetido luxurie. Aut vt vos nō faciunt luxuriā fugiēdo modū: et ea des. q̄ seruāda sunt. Hz aliter quōcunq; velio delectatiōe hīe p illas pcos: luxuria ē dānatio. Propē hoc dic sacra scriptura. i. Tymo. ij. Volo viros orare in oī loco: leuantes puras man' sine ira z disceptatiōe. Et Jsa. i. Cū extēderitis manus vras auertam oculos meos a vob etc. Subdit. Man'. n. vre sanguine plene sunt. ¶ Tertī modus quem xps ostēdo te nuit fuit genua flectēdo. z hoc in nocte passionis: flexis genib' orabat dī. Pf si vis transferre calicē istū a me. Lu. xxij. Istū modū xps nobis ostēdit. Nō hmōi ostēdi est reuerentia pncipalis. i. diuine dignatiōis. Nam sup oēs discos mīdi de' hz istā excellētiā q̄ est dīo tā corpis q̄ aie. Alij dñi sūt dominū sup corp' suū z non sup aiam. Propter h dicebat xps. Nolite timē eos q occidūt corpus. aiam aūt nō pñt occidere. Hz pot' timete eū q pōt z aiam z corp' perdere in gehēnā. Mat. x. Jō dñis tpalib' solū vnū genu. s. sinistrū est flectēdū. q: solū hūt dīnum sup ptē. min' principales. i. corpus solū. Prelatus aūt ecclesiasticus vt papa vel epis genu dextro exhibēda ē reuerētia. q: hz dñius supra alios q̄ est pp pncipatū. Dico aūt qui est dīs virtualiq; vtriusq; genu flectēdū est. q: tā corpi q̄ aie debit in paradīso. vel penā in inferno. dicat Jesus q in oīo ne vel corpis xpi elevatiōe solū flectat vnum genu. Auctor. Quo ego dicit dīs. qñ mihi flectet oē genu: et oīs lingua pfitebit deo. Rom. xiij. Nō ois lingua. glibet nostrū hz duas linguas. s. corpis z aie. Corpis ē ista q̄ logmur. aie aūt est memoria vel intellect': z cū tali loquunt angeli in celis z aie btē. Jō apls de se recedat. Si linguis hoīz loquar z angelorū. Cor. xiij. Dicat Jesus multos clericos z religiosos z laycos q in oratiōe solū loquunt lingua exponis. dicēdo ōbatsed cū lingua. aie. s. mea. nō via vel in intellectu loquunt cū cogna vt talia vel meretrice etc. vel cū negocijs mundi. De tali oīone nō ītendat dē' imo dicebat apls. P Psus dic labijs me honorat. s. lingua corpali. Cor. ät corp lōge est a me. Sine cā colunt me. i. sine vtilitate. Mat. xv. Ista est cā re mō oīones nre nō sunt efficaces apud deū imō qñ orām' claudit sibi aures. Jō attēdat q̄ in oīonib' vtio tā lingua corpis q̄ mentis hōmini qñ dicit. Pal nr. vel Aue maria. Et talis oīo est efficax. Jō apls. Si oē lingua. supple tātūmodo mea sine fructu est. Quid q̄. Oīabo spū. oīabo z mente. Pſalla spū. psallā z mēte. i. Cor. xiij. ¶ Quart' modus quē xps tenuit fuit sup terrā pstemendo se dulciter. Et istū modū tenuit xps in nocte passionis qñ debuit capi a iudeis. pcidit super terrā z oīabat. Mat. xxij. c. Iste modus oīdi hz rōnē q̄ est desinētia corpalis. i. necessitas moriendi q̄ tā mortuos nos reputam'. sicut de illo q ducit ad suspēdiū ītatus irrevocabiliter dī sactū est: est mortu' et q̄ id fit executio. Ita est de nob q̄ facim' pcā mortium mortale spūale. clarū est. z peccātū fact' est. z sua ē id data in curia iustitie dei. Dnia ē Elie q̄ peccauerit ipsa morietur. Ezech. xviij. Item apls. Stipēdia pcti mors. ad Ro. vi. Et iaz fit executio eundo ad mortē. Equ' q ducit nos est sol. Dicat de suo cursu. Jō glibet prudēs hz se reputare tā mortuū. Jō qui pternum' nos in oīone b' figuram'. Jō ad significādū. hoc xps in nocte passiōis. pcidit sup terrā z oīabat. Jō dicit apls. Si in vobis xps est: corp' quidē mortuū est pp pcm. spūs vivit pp iustificationē. Ro. viij. ¶ Moraliter ita debem' facere sicut ītat' ad suspendiū: vel ifirmus derelict' a medicis q petit psallere: scilī testis parcit inimicis: facit restitutionē petit veniaz. ordinat vitā suā. Ita hz facere glibet nostrū. Nullus nrm est cert' q̄ in fero lit viu'. Jō cōfiteamur: remittat' iniurias: restituat' debita: respiciat' burſam si est ibi aliqd de inuītis dominis: si sit executio de vobis. Tōtunc vadimus ad mortē. pp hoc dicebat apls. Exclusmate vos mortuos q̄dē esse pctō. viuētes aūt deo in xpo iesu. Nō q̄ regnet pctm i vro mortali corpe vt obediat cupidītis ei'. Rom. vi. ¶ In die ascensionis dñi. Sermo vnicus.

Adeundus

illic eleuabit istud hī tertualiter in actibus apl̄or. c. i. e officiat in epla dodter

na. Sedm q̄ scit bodie est solēnitas mirabilis ascēsionis dñi nr̄i iesu xpi q̄ Napleto opere redemptiōis de hoc mūdo ascēdit in celū patenter cora vgine Maria. z apl̄is z di-

In die ascensionis dñi

scipulis. Et de hac dñica ascēsiōe erit sm⁹ ps. Sed p⁹ salutē ego ℳaria. Pro declaratione fundamētali huⁱ⁹ ōdi & introductione materie sciēdū q⁹ dño nr̄ ihesu xp̄o i vita quā duxit ni hoc mūdo fuamt talē ordinē & modū vnēdi in suis opib⁹ q⁹ aliā opa voluit facere secrete & occulte: alia publice & manifeste. & b⁹ duplici rōe. P⁹ p nra instructiōe: vt faciam⁹ opa bona secrete: vt fugiam⁹ vanā gloriam vt sicut hō absēdit thesaurizita & bona opa sunt absēdenda. Auctao. Attēdite ne in iusticiā vestrā i. bona opa faciat⁹ coā hoib⁹ vt videamini ab eis. aliogn mercedē nō habebitis apud patrē vr̄m q⁹ in celis est. ℳatth. vi. Secūa rō est de illis q⁹ faciebat publice & manifeste, vt de⁹ p̄ laudaret & sanctificaret instrumur nos vt bona q⁹ facim⁹ publice. vt p̄dicare. & celebrare alia q⁹ nō p̄t fieri absq̄e illis sint ad laudē & honorē & gloriā dei. Jō dixit ipse met. Sic luceat lux vr̄a coā hoib⁹ vt videāt opa vr̄a bona & clarificēt patrē vr̄m q⁹ in celis est. ℳat. v. Ecce ārē xp̄s in vita sua fecit alia q⁹ opa secrete & occulte & alia⁹ publice & manifeste. Verbigra. P⁹ⁿ opus q⁹ xp̄s fecit in hoc mūdo p nra redēptiōe fuit ei⁹ dñicta incarnatio in vtero v̄ginali: vt formal granū infra unellaṁ q⁹ fuit secreta. q⁹ nulla p⁹ humana mi fi ego ℳaria scivit iux̄ pphetiā dauid. De sēdet sicut pluuia in vellus. & sicut stillicidia stillātia super terrā. ingt psalmista. De⁹ iudicū tuū regi da. ps. lxxi. Sēm opus fuit eius nativitas. Et istud fuit publicū & manifestum q⁹ in vtero publico xp̄o voluit nasci: vt oēs viderēt eū. angeli cū aere cātaverūt: & alalia ipsis in psepio adoraverūt. Stella regeo p̄duxit statim & nox videbat dies iuxta prophetiam. P⁹ plus q⁹ ambulabat in tenebris vidit lucē magnā habitātib⁹ in regiōe vmbre mortis: lux orta est eis. ysaie. ix. Tertiū op⁹ fuit op⁹ fue cōuersatiōis & vite. Aliq̄ opa sue vite fuerūt occultar: aliq̄ manifesta. Dixit. m. etiā triginta annos in domo cū iosep. & ēgine maria matre sua q⁹ nō faciebat miracula nec cognoscebat⁹ eī⁹ diuitas. Iz oēs gētes reputarēt eū vīz castū sanctū & bonū. nō tū oēs reputabāt. iz dēm. q⁹ diuitas erat absconsa. iux̄ pphetiam Ysaie. Vere tu es deus abscondit⁹ de⁹ israel salvator. Isa. xlv. Sed in baptismo voluit publicari & manifestari in ārē q⁹ celū vilum ē ap tum & spūs in spē colūbe sup eū descēdit. & vox patris intonāt di. Hic est filⁱ⁹ me⁹ dilect⁹ in q⁹ mihi cōplacui. Ā tēpo. iceps dicē. Ecce agn⁹ dei. ecce q⁹ tollit pēā mūdi. Jo. i. Deinde sta tim intrauit delertū & fecit ibi q⁹dragesimā nihil comedēs nec bibēs in illis q⁹dragina diebus rē. Et istud op⁹ fuit op⁹ secretū & dō vobis exēplū faciendi secrete ieiunia. l. orationes. elemosynās & alia. Deinde delertus exiuit & incepit publice p̄dicare toti pplo. Jō dixit coā anna. Ego palā locut⁹ sum mūdo & in absēdito locut⁹ sum nihil. Jo. xviii. Aliū opus fuit occultū. s. eī⁹ trāsfiguratiō in q⁹ dixit suā diuinitatē. Hoc voluit eē secretū. q⁹ nullus discipulor⁹ fuit ibi nec apl⁹ⁱ nisi Petrus Jacob. & Joā. quib⁹ p̄cepit. Nemini dixerēt visionē hāc donec filⁱ⁹ hoīs a mortuis resurgat ℳat. xvii. Aliud opus voluit eē publicū. s. opatiōne miraculor⁹. curādo infirmos. suscitādo mortuos. Jō dicebat ipse. Opa q⁹ ego facio ipsa testimoniū phibēt de me. Joā. v. Aliud op⁹ occultū fuit sacrm altaris. De q⁹ ipse dixit. Caro mea vere est cib⁹. & sanguis meus vere est pot⁹. Jo. vi. Sed op⁹ publicū fuit ei⁹ dolorosa passio iux̄ pphetias in p⁹ xp̄i dō. Oēs vos oēs qui trāsit⁹ p viā attēdite & videte si ē dolor⁹ sicut dolor⁹ me⁹. Treñ. i. Aliud op⁹ fuit eius gloriosa resurrectio. q⁹ nec ego maria nec aliq videruit ipsum resurgētē. Sed statim sequit op⁹ publicū & manifestū. s. sue gloriose ascēsiōis. q⁹ ego maria. & lxx. discipuli: apli & multeres sancte inf oēs erāt. cxx. ām. Et oēs viderūt ipsum ascēdē. Jō dixit ipse. Vado ad eum q⁹ me misit & nemo interrogat me q⁹ vadis. Joan. xvi. Sup q⁹ dicit glo. Bede ac si aperte dicat reuertar ascēdendo ad eū qui me icarnari pīsti fuit: & tāta tandē manifesta erit eius ascēsio nis claritas: vt nemini vestrū op⁹ sit interrogare q⁹ vadis. q⁹ videntib⁹ cūctis ad celā pgas. Et hoc dicit thema. Viden⁹ illis. s. virgines apl⁹is: & discipulis ad oculi publice & manifeste eleuat⁹ est. Ecce fluter p⁹ⁿ op⁹ nre redemptionis fuit secretū & occultus & finis publicus & manifestū. Opera vero media aliqua fuerūt occulta & alia manifesta. De ista gloriosa ascēsione volo vob de pīti predicare tria puncta in q⁹ stat tota materia huius festi.

P⁹ Primū est ratio theologicalis. quare ista ascensio fuit expediens.

P⁹ Secundum de practica historie qnomodo ipsa fuit conueniens.

P⁹ Tertium est vtilitas finalis de ista ascēsione prouentens.

C Prima rō theologicalis ārē xp̄i ascendendi fuit expediens fundat in q⁹dā regula philosophi Euclidis reo ardēter dilecta trahit ad se cogitatiōes amant. Sicut calore solis trahit ad se humorē subtilē & vaporeo terre. Et lux in lāpade trahit ad se totū oleū paulatim. Ita p⁹ⁿ ardenter amata trahit ad se amātē ad cogitandū de ea in corde. os ad loquēdū. oculos ad videndū. & talis est nr̄a amoris. Licet h⁹ sit vera in dilectione vob auctaē xp̄i dicentis. Ubi est thesaur⁹ tu⁹. ibi ē & cor tuū. Luc. xii. Quia igit apli & alij discipuli ardētissime amabāt corporale p̄sentiam xp̄i nec mirū: q⁹ nimis amor eius fuit ex ybi dulcedine & suauitatis gustisme & in aliis. Jō plurimū a dilectiōe & receptiōe celestis doctrine. q⁹ dū xp̄s fuit in terra. ipedichant & nō curabāt eleuare cor nec desiderū in celū. Ideo dicit xp̄us. Ego facta vos eleuare cor & intellectū in altū & cogitatiōes vr̄as q⁹ ego ascendā in celū. Jō post ascēsiōnē totus cor & desiderū & cogitatiōes eleuabāt sursum. Ecce rō ārē fuit expedies nō sola ipsius apl⁹is & discipulis: sed etiā nob vt ascēderet. q⁹ nullus curaret de celo & de xp̄o vbi est. Jta rōnē ponit ipse met dicēs apl⁹is flētib⁹ de suo recessu. Ego veritatē dico vob. Expedit vobis vt ego vadā. Si. n. nō abiero paraclit⁹ non veniet ad vos. Jo. xvi. Sup q⁹ dicit glo. Bede. Expedit vobis vt forma serui vr̄i aspectib⁹ subtrahat: & ten⁹ amor diuitatis arti⁹ vbi ipm ad coelib⁹. Jō rō huⁱ⁹ dñicte ascēsiōis. Notabile bydem⁹ bpedibant a receptiōe & gr̄a xp̄i & dilectione xp̄i: quid erit de nob miser⁹ q⁹ ita ardenē nō diligim⁹ xp̄m vt apl⁹i sed bona transitoria huⁱ⁹ mūdi. s. diuitias: honores: officia: dignitates. delectatiōes carnis: q⁹ nō p̄mittit elevatio. Ecce fluter sum⁹ ipeditā a receptiōe bono rū spūalū & gr̄a. Propter hoc bona huius mūdi diligēda sunt eū sale p̄tie. ēbigra. Di ualite huⁱ⁹ mūdi talē diligēde sunt ne ex dis p dam⁹ diuitias padisi incorruptibiles q⁹ nūq deficiēt. Jdē de honorib⁹ ne ex his p̄dam⁹ honores paradisi. O illo honor⁹ est eē in societate sctor⁹ angelor⁹ archāgelor⁹ & supra. & eē cū patriarchis rē. Jdē de officiis & dignitatib⁹. Jdē de delitiis huⁱ⁹ mūdi. nec ex delitiis hui⁹ p dam⁹ angelor⁹ & sanctor⁹. Si vos habet bonā voē: vel ipsa mulier bonū virū debet ipsum diligē tp̄aliter ex ipō amore & corde vro mi nāt amor⁹ dei. Ipse de dilectiō filior⁹ & fi ōnis ihesu. Auctao. Nolite diligere mūdū. supple amittimini ea q⁹ in mūdo sunt. Qui oē ō est in mūdo. cōcupiscentia carnis est. Ecce hic petisti luxuriā. & cōcupiscentia oculor⁹. Ec

ce hic petisti auariciā. & superbia vite. Ecce hic petisti superbie ex honoribus officiis rē. huiusmodi. Jo. ii. C Quāto ad scām punctū. s. de practica hystoriali quō ista ascensio fuit conueniēs. Et quo. n. scimus rōnē ārē ascendit videlicet modū quō ascendit. Hon. n. voluit statis post resurrectionē in celū ascendere. s⁹ qnadragina tā diebus voluit in hoc mūdo remanē vt sua resurrectionē per multa argumenta p̄baret & apostolos istrueret & doceret. & q⁹dragesimo die a sua resurrectione voluit ascendere in celū. ppter qđ hodie dñs apparuit apostol. De prima apparitiōe loqtur eā geliū. De secunda epla hodierna. Recitendibus vndecim discipulis apparuit illis ihesus. ℳarc. vlti. Salutano eos inrta morē suus dicēs. Pax vob. Et dixit eis q⁹ hodie volebat ascendere celus. et quo ꝑpleg̃rat totū opus nre redēptionis. Hoc audientes apli inceperunt flere. Et xp̄us. Si diligeretis me gauderetis vtiq. quia vado ad p̄em. Joā. xvi. Dile gaudemus & honore et⁹ⁱ⁹ tristamur. q⁹ dimittit nos orphanos. nec potest comedere pre tristicia. Ideo xp̄us amore eor⁹ comedit vt ipi comedere. Et comuescēs precepit eis ab Jerosolimis ne discederent sed expectarent pmissionē patris. Actuū. i. Et surrexerūt oēs. pcessionaliter merunt ad montē oliueti sm q⁹ dixerat eis seluator. ppē hoc in multis locis sit hec pcessio. Cum autem fuissent in monte xp̄us visibiliter apparuit eis: & salutauit matres & oēs alios dicēs. Pax vobis. Et dixit eis quā perfecerat op⁹ ppter quod venerat. Jdeo voledat ascēdere in celis ad patrē. Unde ait ℳaria que ista tiebat p̄sitiam sctor⁹ qui eū xp̄o debebāt ascēdere: dicebat filio cū lachrymis vt placeret sibi q⁹ ipsa ascenderet cum eo. Xp̄us vero teneros sibi lachrymas dixit. ℳater benedicta vos remanebitis loco mei & cōsolabitis apl⁹os meos. Et ppter sapiam quas dedi vobis: destruetis bercleo & iurget. Propē hoc ego sum marie. Gaude maria virgo cunctas bercleos rogauerūt eū vt ascēderet eū eo ne relinqueret eos orphanos. Ad quod dixit. Euntes docete oēs gentes: baptizantes eos in nōe p̄is & filij & spūs sancti. Docētes eos seruare oia quecunq⁹ mandaui vob. ℳat. vl. Nō dimittas vos orphanos. ecce ego vobiscū sum. Et in sacramento altaris. oīb⁹ diēb⁹ vsq⁹ ad cōsummationē seculi. ℳat. vl. Deinde dixit sibi maria magdalena. O dile ego erā magna peccatrix & mō sum paup. Jdeo placeat vob q⁹ ascendas

In die ascensionis dñi

vobiscū. Et xp̃s dixit eis. Hoc erat quod locutus sum ad vos adhuc essem vobiscū. Q̃ oportet impleri oīa que scripta sunt in lege moysi et prophetis et psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. Et dixit eis. Quia sic scriptum est et sic oportebat xp̃m pati et resurgere a mortuis tertia die. Et predicari in nomine ei⁹ penitentiam et remissionem peccatorum in omnes gentes incipientibus ab hierusalem. Vos autem estis testes horum. Et ecce ego mitto promissum patris mei in vos. Vos autem sedete in ciuitate hierusalem donec induamini virtute ex alto. Eduxit autem eos foras in bethaniam et eleuatis manibus suis benedixit eis. Et factum est dum benedicit illis recessit ab eis et ferebatur in celum. Et ipsi adorantes regressi sunt in hierusalem cum gaudio magno. Et erant semper in templo laudantes et benedicentes deum. Amen.

Lectio actuum apostolorum. Primum quidem sermonem feci de omnibus o theophile quae cepit iesus facere et docere usque in diem qua precepit apostolis per spiritum sanctum quos elegit qui et seipsum viuum exhibuit post passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apparens eis et loquens de regno dei. Et conuescens precepit eis ab hierosolymis ne discederent sed expectarent promissionem patris quam audistis inquit per os meum. Quia iohannes quidem baptizauit aqua vos autem baptizabimini spiritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui conuenerant interrogabant eum dicentes. Domine si in tempore hoc restituis regnum israel. Dixit autem ad eos. Non est vestrum nosse tempora vel momenta quae pater posuit in sua potestate. Sed accipietis virtutem superuenientis spiritus sancti in vos et eritis mihi testes in hierusalem et in tota iudea et samaria et usque ad ultimum terre. Et cum hec dixisset videntibus illis eleuatus est et nubes suscepit eum ab oculis eorum. Et cum intuerentur euntem illo in celum ecce duo viri astiterunt iuxta illos in veste alba. Et dixerunt. Viri galilei quid statis aspicientes in celum. Hic iesus qui assumptus est a vobis in celum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in celum. Actuum primo.

Ecce practica historialis quod ista dicta ascensio fuit conueniens et quare fuit conueniens et qualiter ascendit et sedet ad dexteram dei et fuit copleta prophetia Ysaye. Vidi dñm sedentem sup solium excelsum et elevatum et plena erat omnis terra maiestate ei⁹ et ea que sub ipso erat replebat templum. Ysa. vi. Tunc apli et discipuli adorantes regressi sunt in hierlm cum magno gaudio et erant semper in templo laudantes et benedicentes deum. Luce. vl. Horum die cum de socratibus etc. habem⁹ exemplum et instructionem moralem ennati ad ecclesiā et colendi festa cū gaudio cessando a negociis spalib⁹ vt xp̃s quieuit in die resurrectionis. Et sunt colenda perfecta q̃ inuit cū de. Erat semper in templo. i. perfecte. Pluo. n. placuit bona vestra ex bona obseruatione festi q̃ ex vestris labouib⁹. Tertio sunt colenda deuota mente: cū de laudatis et benedictis deū. i. cum silentio audiendo missam. Extra de emunitate ecclie. decer. Sit ad ecclias humilis et deuot⁹ ingressus: sit in eis quieta puersatio: deo grata: hoib⁹ placida etc. Dicat cōtra loquentes i ecclia etc. Quarto ad tertiū punctū. s. de vtilitate finali ab ipsa puenient. ex ipsa. i. ascensione. Ista vtilitas sine fructus declarauit ipsemet dicēs. In domo patris mei mansiones multe sunt. Si quo minꝰ aliqd nam⁹ dixissem vobis: quia vado parare vobis locū. Et si abiero et preparauero vobis locū iterū veniā et accipiā vos ad me. Jo. xiiij. Ecce hic vtilitas singlis puentis. Nota mansiones iste sunt nouē ordines angelor. q̃ is. vocat plateas Apoc. xxi. Et platea cuntatis auri mundū tanq̃ vitrū perlucidū. Primus ordo seu prima platea statim in ingressu est seraphyn angelor. Secūa archangelor. Tertia principatuum. Quarta potestatum. Quinta virtutum. Sexta dominationus. Septima thronorum. Octaua cherubinor. Nona seraphyn. Istas mansiones xp̃s parauit. Jo dixit. Vado parare vobis locum. Nota mirā xpi humilitatē. Reges cōiter mittūt nūcios et scutiferos vt pparēt locū: is xp̃s rex glorie ipsemet voluit ire ad paradisū nobis locus. Posset hic fieri argumētū in oppositū. Cum xp̃s dicat. Venite benedicti patris mei. possidete paratū vob regnū a cōstitutione mūdi. Mat. xxv. Quō dicit ergo: vado vobis parare locus. Rñsio: q̃ hoc pōt itelligi dupl̄r. s. vl̄ p differētiale distinctione: vel per realē possessionem. Quātū ad pmā a cōstitutione mūdi tā paratus erat tūc auctates. Mat. xxv. Venite benedicti. Secūdo aūt mō. s. p realē possessionē: hodie parauit pp realē distributionē scīor qui cum xp̃o ascēderūt in ordinib⁹ angelorum iuxta merita vnīuscuiusq: qui nunq̃ antea intrauit alig⁹ vsq; hodie. s. ante xp̄i ascensionē. Dicat practice quō q̃ fuit in celo cū scīis patribus: tot multa collocauit in p⁹ platea. s. angelorū. Collocauit enī ibi illos q in h⁹ mūdo seruierūt sibi in pnia: quēlibet in sua cathedra. Jta erat ibi nomē cuiuslibet scripti: et cuilibs imponēdo suā coronā i capite. In ordine archāgelorū collocauit eos q sibi fuerūt in opib⁹ spūalib⁹. In tertio ordine. s. pncipatuū collocauit illos q sibi seruierūt in opibus mie. In quarto ordine. s. potestatū illos qui sibi seruierunt in magna patientia in aduersitatib⁹. In quinto ordine. s. virtutū illos qui sibi seruierūt in patientia nō habendo mals volūtates alicui etc. In sexto ordine. s. vsiationū colloca uit dños terrenales: rectores et iudices: q̃ cum iustitia magna rexerūt cōtates etc. In septimo ordine. s. thronorū illos qui amore sui renuerūt vitā pauperē. In octauo ordie. s. cherubin cōtēplatiuos q̃ habuerūt sapiam diuinā. In nono ordie. s. seraphin charitatiuos ardentes in dei amore. Ecce quō intelligit. Vado parare vobis locū: q̃tū ad realē possessionē. Xp̃s vero sup oēs ordines angelorum sedet in solio suo ad dextram: qui clare videtur ab omnibus. Et sic patet tertius punctus et p consequens totus sermo. Deo gratias etc.

Sermo vnicus

Feria sexta post festū ascēsionis. Ser. vnic⁹.

Sic veniet

quēadmodum vidistis eū ascēdentē in celū. Act. i. Verī predicanti vobis quō xp̃s ascēdit in celū. Nō aūt volo vob declarare quō descēdet cito ad iudicium. Materia erit vtilis. Sed p⁹ salutem ego Maria etc. Pro declaratiōe hui⁹ tres inducūtur materie pdicande: sciendū q̃ in sacra scriptura inueniunt duo xpi aduent⁹. Is q̃ erāt due reparatiōes necessarie. Et pctō. n. ade huanū gen⁹ incurrit duo mala. P⁹m in anima. Scōm in corpore. P⁹. n. q̃ ala pdidit gras dei incurrit ignorātia. Scōm in corpe: q̃ cuslabore ops vtutū acquerēdis: incurrit infirmitates: tribulatiōes: et finaliter ops nos mori. Propter h duo aduētus xp̃i legunt hui⁹ ē ptent⁹: q̃ venit ad reparādū mala alap. P⁹. n. reparauit mala alap: sicut p⁹ peneārāt mala alē q̃ corporis: q̃ ois pctā et culpe et defectus reparauit per sacrm baptismi et per alia sacra ecclesie. Ignorātiae alē reparauit p legē euāgelicā et ptutes. In isto aūt aduētu nō reparauit mala corpōris adhuc cū labore et sudore viuim⁹ et etiā morimur. Sed in secūdo aduētu. s. q̃ veniet ad iudicū cito in breui: tunc veniet ad repādū mala corpis: q̃ tūc resurgem⁹ cū corpib⁹ glorioso iuuenes etatis. xxx. annor⁹. sine omni defectu labore et dolore: immortales: impassibiles. De istis auctas. Apparebit in fine et non mētiet. Si moraz fecerit expecta eū q̃ veniēs. s. in primo aduētu: veniet: supple in fine: et non tardabit. Abacuch. ij. Qualiter aūt veniet hoc declarat thema dicens: sic veniet quēadmodum etc. In xpi ascensione notauī ser circunstantias seu conditiones.

P Prima associatio gloriosa.
P Secunda conclamatio viscerosa.
P Tertia congregatio copiosa.
P Quarta allocutio gratiosa.
P Quinta increpatio rigorosa.
P Sexta rētributio virtuosa.

Omnes iste cōditiones isliter erūt in xpi descensione ad iudicium. q̃ sic veniet quēadmodū etc. Patet tota mā in summa. Pro ma ergo cōditio vel circunstantia q̃ fuit in xpi ascēsione fuit associatio gloriosa: q̃ nō ascēdit solus: q̃ cū magna societate gliosa alior scīor angelor⁹ q descenderūt ad sociandus regē eo et alios sanctos aiarum a pmo iusto. s. abel qui modus fuit vsq; ad vltimum mille milia q̃ posset nūerari: et aliqui pcedebant et alii sequebant: et xp̃s ibat in medio q̃admodum fit in processionibus. Hec vocat associatio gloriosa. de qua dicit Bern. in sermōe ascēsionis. Quā digna est ista. preclio fratres exultatione qua christ⁹ cū aiarū sanctarū et celestiū etheriū pompa deduct⁹ est ad patres. Sic veniet in die iudicij: quia nō descendet solus sed omnes angeli descendēt cū eo: nec nos sic et sancte: q̃ in ista die exacuabit celū totus. Dicatur practica quō in die iudicij de mane xp̃s dicet virgini marie matri sue. Mater mea hec est dies iudicij. Ideo descēdam⁹ ad iudicādū mūdū et vos angeli pncipatus et pātes ptestatis: et vos patriarche et prophete: apli martyres confessores: virgines etc. segnimi. Et xp̃s cum virgine maria in medio descēdet: sic veniet etc. De hoc prophetia. Dīs ad iudicium veniet cū seniorib⁹ populi sui et principib⁹. Ysa. iij. Nota. cum seniorib⁹ sanctis: q̃ licet multi eorum iuuenes fuerunt mortuiq̄ dū vixerūt gubernauerūt se vt senes. Ité cū principib⁹ idest angelis sanctis qui sūt pncipes ad gubernādā pplm sub ergo sic veniet etc. Moralit ecce in istis plane manifestabunt opera vestra nō solū bona: sed etiā mala: cogitationes locutiones: operatiōes et omissiones. O quāta mala tūc dicooperient: quia volūtate diuina solo intuitu videbunt omnia peccata: et dicet. O ecce tradito: illeiz ista opa⁹ est ifamie dānatus est. Et ipse verecundia erit. Dulit reputant boni et iusti: qui tunc erūt damnati. Propter h⁹ dicebat apls. Nolite ait tps mdi care: quoadusq; veniat dns q̃ et illuminabit abscōdita tenebrarum et manifestabit cōsilia cordiū. i. Cor. iiij. Tūc enī respicient et dicent. Et go ille nō ē ille talis religiosissimo. O ribaldi: hypocrita videbat deuot⁹: et ecce quom⁹ erat pprietari⁹ inobediēs et malus. Idem de clericis: de militib⁹: de doctorib⁹: de omnibus vsurariis. Idē de mulierib⁹ pariētib⁹ secrete vel alīs venit ad mūmoniū. Ecce quō tunc indicabunt a bōis. Jō dicit. Nolite ait tps mdicare. Regratiamur mihi si dem vobis modū et remediū cooperiēdi pctā vra ne illa die appareāt in confusionē vram: cooperitio vos velo pniēcē q̃ttuor: spēs hz sūt quattuor fructa vl angulos. Scōrition⁹: confessionem etc. De hoc auctas Dauid. Beati quor⁹ remisse sūt iniqtates: et quor⁹ tecta sunt pcā. i. pallio pnie. Viri: supple erūt in illa die. Ista remissio fit in cōfessione dicēte xp̃o. Quor⁹ remittitis pcā: remittunt eis: et quor⁹ retinuerit retenta sunt. Jo. xx. Secūda pdicti sunt ca

cuſtantia fuit cōclamatio virtuosa ſiue viſce-
roſa. Dicat iſtitudo de rege q̄ miſit primoge-
nitū ſuū ad barbariā. Qua capta cū magno
periculo ꝛ filio finaliter redijt ad patrē. In
illo occurſa fit cōclamatio turbarū ꝛ gentiū
circuntiuiu atriuat. Ita propie fuit de dño
noſtro ihesu xpo de patris ꝑmogenito ꝛ vnigeni-
toq̄ miſſo ad barbariā dur⁹ mādūciē radi⁹
ſolis mittit a ſole Et obtineret gen⁹ humanū
bellauit cōtra demones ꝛ contra infideles ꝛ
peccatores ꝛ fuit grauiſ vulnerat⁹ finaliter ho-
die victor ſolus redijt ad patrem. Jō cogitate
qualis clamatio facta fuit. f. angelorū ꝛ ſcōꝝ
De hoc Dauid in ꝑs. xlvi. dicit. Aſcēdet de⁹
in iubilatiōe ꝛ dñs in voce tube. Gregorius.
Jubil⁹ ē exultatio mētis q̄ nō pōt exp̄mi nec
tacere: patet. Sic veniet quemadmodum ꝛc.
Hā in die iudicij q̄n cū virgine maria ꝛ om-
nibus ſanctis angelis ꝛ aliis ſanctis deſcendet
in aerē: omnes mortui ſubito reſurgēt diuina
vtute. Decet enī xp̄o michaeli. L. tenet ꝑtes ad
iudiciū ꝛ ſtatim tuba ſonabit. Nō intelligaꝫ
q̄ illa tuba ſit aliqua⁹ met alli vel aerio vel ar-
gēteuſ ꝺ ſiſtitudinarie: q̄ ſicut tube habēt vo
ces terribiles ꝛ mouēt ſanguines hoiuꝫ ꝛ ęqi-
ni ꝛ aiant. Ita erit tunc vna vox terribilis q̄
ad ſtitue: ꝑtes terre clamabit. dicēs: Fm Je-
ro. Surgite mortui venite ad iudiciū. Jn pti
mo ꝑcto oēs mortui a ꝓmo vſq; ad vltimum
tā boni q̄ mali reſurgēt in etate. xxx. annoꝝ
ſiue mortui fuerint ſenes vl iuuenes: ſiue pue
ri in vtero matris mortui: ſ. libet ala ꝑs bona
q̄ mala aſſumet ſuaꝫ coꝛp⁹ ꝛ tute diuina De
hoc auct⁹ in Joe de⁹ in noſtra ē in voce archan
geli ꝛ i tuba dī alcēdet ꝺ celo. i. Theſ. iiij. Ipſo
raliter. Rogo vos q̄ cogitetis ꝓ bono ſtatu
vite veſtre quō erit terribile audire illā vocē q̄
in celo ꝛ in iſerno audiet ꝛ oēs terrebit quid
erit de petōre in illa die q̄ſi timebit. fetus Je
remy⁹ dicebat ꝺ ſe q̄ cogitabat de die. Siue
comedā ſiue bibā ſiue q̄d aliud facā q̄ vidēt
lonare in aurib⁹ meis illa vox terribilis tube.
Surgite mortui ꝛc. O vos boni boſtes de q̄
duo cogitatis: in taberna ſi dī ē bonū vinū: ꝛ
alter in cogna q̄d comedet: ꝛ alter i Bo tdel
lo ſi eſt ibi aliqua puleda putana: ꝛ alter quō
poterit decipe alterā. Et ſic vadim⁹ ad mortē
inferni ſine timore vt capse ad macellū. Qua
liter daret bonū cōputuꝫ thesaurar⁹ regis q
ſtinos vel quoꝫ annis diſpēſauit pecunias re
gis cui dixerat rex. Cras ſub pena mortis red
das mihi bonā cōputā: ille nō habeat all-
q̄d ta ſcripſit. Sic de nobis q̄ miniſtrauimus
pluſcꝫ thesaurar⁹ regis. Primo. n. cogitatio
neo cordio ex q̄ habuiſti vſum liberi arbitrij.
De oīb⁹ ops te reddere cōputū. Jtem de oc.
Item de oī ꝺbo bono vel malo ſiue otioſo: q̄
ꝺbū otioſum vī q̄ nō ē bonū nec malum: de
oīb⁹ ops te reddere cōputuꝫ deo. auct⁹. Di-
co vobis q̄ſ de oī ꝺbo otioſo q̄ locuti ſunt
homines reddēt rōnē deo in die iudicij. Matth.
xij. Jtē de oīb⁹ q̄ audiuiſtis: de ol paſſu quem
feciſtis: de oī motu manuū ꝛ pedū ꝛc. ō glōz
bolo panis: de q̄libet tacea vini: ꝛ de oīb⁹ bo
nis terrenis: diuitijs hereditatib⁹ ꝛc. De oīb⁹
gratijs a deo dat⁹: de oīb⁹ habedū⁹ reddere
cōputū deo. ꝛ de oīb⁹ illis hōīb⁹: aliquid i ſcri
ptis nobis. Qualiē g⁹ debemus timere: q̄ illa
die celū ꝛ tra tremebit. Jō orat eccliā dicēs.
Libera me dñe de morte etna in die illa tre-
mēda q̄n celi mouēdi ſunt ꝛ terra ꝛc. remediū
eſt ſi vultis eſſe timore i illa die cuſtodiatis
feſta: ecē laborēs ſex diēb⁹ quieſcatis in ſepti
mo die: q̄ ſic quieuit de⁹. Jō dō. In memoria
eterna erit iuſt⁹: ab auditiōe mala non time-
bit. ꝑs. cxi. C 3ª cōditio ſine circūſtantia: fuit
cōgregatio copioſa. ſ. hoiuꝫ ꝛ mulieruꝫ in mō
te oliueti: ſicut ſupra dictū eſt. Maria cuꝫ aliis
ſanctis mulieribus: apſis ꝛ aliis diſcipuli. Dicit
apſis. i. Cor. xv. q̄ virtus ē plusꝫ q̄ngenti frib⁹
ſil⁹ q̄uenerūt. Act. i. Hā in die iudicij oēs tā
boni q̄ mali cōgregabunt in valle iosaphat.
Auct⁹. In die⁹ illio ꝛ in tpe illo cū q̄erte
ro captiuitatē inda ꝛ hierl̄m cōgregado oēs
gētes ꝛ adducā eas in vallē iosaphat: ꝛ ibi di
ſceptabo cū eis. Joel iij. Bōi alit erūt a ce-
xtris. mali ab a ſiniſtris. Cū venerit fil⁹ hoiꝭ
i maieſtate ſua ꝛ oēs angeli cū eo: tūc ſedebit
ſup ſedē maieſtatis ſue ꝛ congregabunt aū eus
oēs gētes ꝛ ſeparabit eos ab inuicē ſic paſtor
ſegregat oues ab hedis: ꝛ ſtatuet oues a dex-
xtris ſuis. hedos aūt a ſiniſtris. Matth. xxv.
Jtē dixit: iuxta diſſertū ouū ꝛ hedoꝝ dila
ta ſic tibi placuerit. Si vis vide de iſta mate-
ria in fmōib⁹ de aduētu dñi. C Maria circū
ſtātia fuit allocutio gratulatoꝝ dicit apſis. ac-
cipietis: ꝛ erut ēmpuenieē poſſiſti i vos ꝛ eritis
mihi teſtes i hierl̄m ꝛc. Act. i. vl illud. Edites
mūdū vniuerſū ꝛc. Mar. vl. vſ illō. Ecce ego
vobiſcū ſū vſq; ad cōſūmatiōē ſeculi. Mat.
vl. Dico q̄ ſic veniet: q̄ tunc mīſtū gratioſe lo
quet bonis q̄ erunt a dextris: leta facie dicet
eis vt mater filiouem ſil mi reuūr dabo tib
poſſidere patū vobis regnū a cōſtitutōe mū
di. Mat. xxv. Ecce allocutio chriſti gratioſa.

Notabile. nō applauſū xp̄i ad bonos diuerſi-
mode iuxta diuerſos ſtat⁹ hoiuꝫ ꝺi. O ꝺi di-
cte veni tu q̄ ſeruaſti tuā religionē. Et ſic de
alijs: etiā boni cienabunt in altū ꝛc. i aere cū
ſctis. de hoc aplus. Hoc enī vobis dicim⁹ in
ꝺbo dñi q̄ nos q̄ viuim⁹ q̄ reſidui ſum⁹ in ad
ūctu dñi. Et ſeḡt. deinde nos q̄ viuimus q̄ re-
linqmur ſil̄ rapiemur cū illis i nubib⁹ obuiaꝫ
xp̄o in aera ꝛ ſic ſp cū dño erim⁹. i. Theſ. iiij.
C Quinta ꝓditio fuit rep̄hēſio increpatio
rigorola: ꝛ increpādo ꝑcā. De h⁹ dic cuāge
liſt. Apparuit illis ieſus ꝛ exprobrauit incredu
litatē illoꝝ ꝛ duriciā cordis: q̄ his q̄ viderāt
eū ſurrexiſſe a mortuis nō crediderāt. Mar.
vlt. Et ſic veniet ꝛ arguet duos ꝛ increpabit
malos: q̄ erāt a ſiniſtris eī⁹ dicēs. Diſcedite a
me ma. ꝛc. Matth. xxv. Sicut dicit hō imo
q̄ pulſt expellere de domo ſua: diſcedite ꝛc.
Notaliter. Nota exprobrationem chriſti ad
malos diuerſimode iuxta diuerſitatē ꝑcō-
rū: ſic erit treo plāct⁹ ſledules. ꝓim⁹ erit in-
deoꝝ. ſecūd⁹ agarenoꝝ. tertiꝰ malo⁹ xp̄ianoꝝ
De ꝓmo Zach. xiij. plonā xp̄i. Alpiciēt in eum
q̄ trāſfixerunt: ꝛ plangēt eum planctu ꝛc.
Secūdo q̄ agarēi nō obedierunt
xp̄occi tū dicat machomet⁹ q̄ credāt euāge
lijs xp̄i. O qualis plāctus ꝛ dolor erit tūc inſ
eos. De tertio dicit xp̄us ꝑcōdnus ꝛ malis
xp̄ianis. Diſcedite a me maledicti qui fuiſtis
ſupdi vani ꝛc. cū ego fueri būtilis ꝛ dederi vo
bis exēplū būilitatis. Jdē de auaris: luxurio-
ſis: iracūdis ꝛ vindicatiuis ꝛc. Ꝑ⁹ relinquet
ꝓtra filiū: ꝛ ecōuerſo: vxor ꝛ virus ꝛ ecōuerſo.
Et ſ̄pto amores fuerūt hic maiores: tāto plus
ſter eos erāt doloꝛes: fletus: ꝛ adinuicē perſe
cutōes. Jō auſem⁹ ꝛ bona hoia corrigamus
nos g⁹. & ſlote patiq̄: q̄ bona nō putaꝫ filius
hoiꝭ venict. Lu. xij. C Sexta ꝓditio fuit retri
butio ētuoſaq̄: qñ fuit in celo collocatus ſan
ctoꝝ pces i ſuis cathedris in ordinib⁹ ęgelo⁹
Aplus. Aſcendēs xp̄o in altū: captiuā duxit
captiuitatē: dedit dona hoibus. Eph. iiij. Sic
venict. p⁹. n. retribuet malis dī. Inferne aperi
os tuum ꝛ deglutire oēs iſtos impios. hoc fa
cto terra recūbit in p⁹ⁿ ſtatu in quo fuit in ꝑn
cipio mūdi. Tunc xp̄s cum virgine Maria
aſcendent in celum p̄cedentib⁹ angelis ꝛ oēs
bū ſequent. Et q̄ intrabunt celuſticū q̄ non-
dū oculis corꝑeis videt celū dicēt. ō dñe
tā pulchra res. Et xp̄s. Cogitate q̄: ego cum
ꝑe ꝛ ſpūſcto certauiꝛ ꝑcio ſanguinis mei
chare emi vobis regnū illud. O dñe nō pote
ramus cogitare ꝛ collocat inter oēs angelos
ſiue inter ordines angelo⁹ in ſuis cathedris.
Auctaꝰ. Felices hois venture⁹ eſt in gloria pa-
tris ſui cum angelis ſuis: ꝛ tūc reddet vnicui
q̄s ſm opera ei⁹. Matth. xvi. Dum ergo
ꝑpus habemus operemur bonum ad omne
maxime autem ad domeſticos fidei. ad Ga
vi. ergo. Sic veniet quemadmodum ꝛc.
C Sabbato poſt aſcenſionē. Sermo vnic⁹.

In cunctate

militer requie
ni. Eccle. xxxiij. materia quam volo
modo ꝑdicare erit ſūter anima
devota ad inſtar xp̄i aſcēdit in celuꝫ ꝛ habebi
mus bonaꝫ doctrinaꝫ. Sed primo ſaluteur
ego Maria ꝛc. Verbuꝫ thematis eſt ꝑte
verbū ęginis Marie: ꝛ appropriate eſt ver-
bum cuiuſlibet alc deuote cūtio ad paradiſuꝫ
ꝛ dicēs. In cunctate ſcificata. i. in gloria pa-
radiſi: ſilicet: ſ. xp̄o aſcendēti regreſi. Pro de
claratione but⁹ verbi ꝛ introductiōe materie
ſciendū q̄ glia paradiſi ē cunctas ꝛ ſanctifi-
cata. Rō. q̄ gloria paradiſi ē ordinata vt ci-
uitas hierl̄m que trib⁹ muris erat circūdata
vt mitra pape vel impatoris q̄ habet treo co
ronas in ꝓma clauſura ꝛ latiori habitabant
laboratores. In ſecūda in altiori habitabant
milites ꝛ ꝓphete. In tertia erat tēplꝰ dñi ꝛ
palacū regis ꝛ i ea habitabāt ſacerdotes. Sic in celo ſunt treo ꝑ
lleuite ꝛ ſacerdotes. Sic in celo ſunt treo ꝑte
rarchie quaſi treo muri. In ꝓma habitant
qui in hoc mundo viterunt ſimpliciter in ſer
uitio dei. In ſecūda autem magis perfecti ꝛ
ꝛtuoſi. In tertia altiori habitāt: illi qui hoc
mundo tenuerūt vitam ꝓpoſitū ꝺuiterun-
tes diuitias ꝛ honores tēporales ꝓpter deuꝰ
ꝛ fuerunt ardentes in charitate dei ꝛ amore.
Ecce rō quare glia paradiſi ꝺ ciuitas: ciuitas
participatio in idipſum in ꝑs. Letatus ſum.
Dicet aliquis ſi ita collocati ſunt in paradiſo
ſm ſupiorus ⁊ inferius an videt omnes deū.
Dico q̄ ſic. Ideo dicit: cui⁹ participatio in id
ipſum: ꝺ etiā ſcificata. i. in ſanctitate confir-
mata. In hoc mūdo nullus ſanctoꝝ uiſi xp̄s ꝛ
virgo Maria fuerunt ſine peccato. Sed in pa
radiſo ſunt ita confirmati q̄ nō poſſunt pec-
care: ideo omnes ſunt ſancti. Auctaꝰ. Dic q̄
relictus fuerit in hoc reſidui⁹ in hierl̄m ſan
ctus vocabit. Omnis q̄ ſcriptus eſt in vita
etno vocabit. Omnis q̄ relict⁹ fuerit
in hierl̄m. Ita. xij. Nota. Dic q̄ relict⁹ fuerit
in hoc. Dic hoc significat vitā ꝑfectē: in qua q
ſionem pacis paradiſi. De iſta ciuitate dicit
thema in gloria alc ſancte. In cunctate ſancti-

Sabbato post festum ascensionis

Sermo IIII

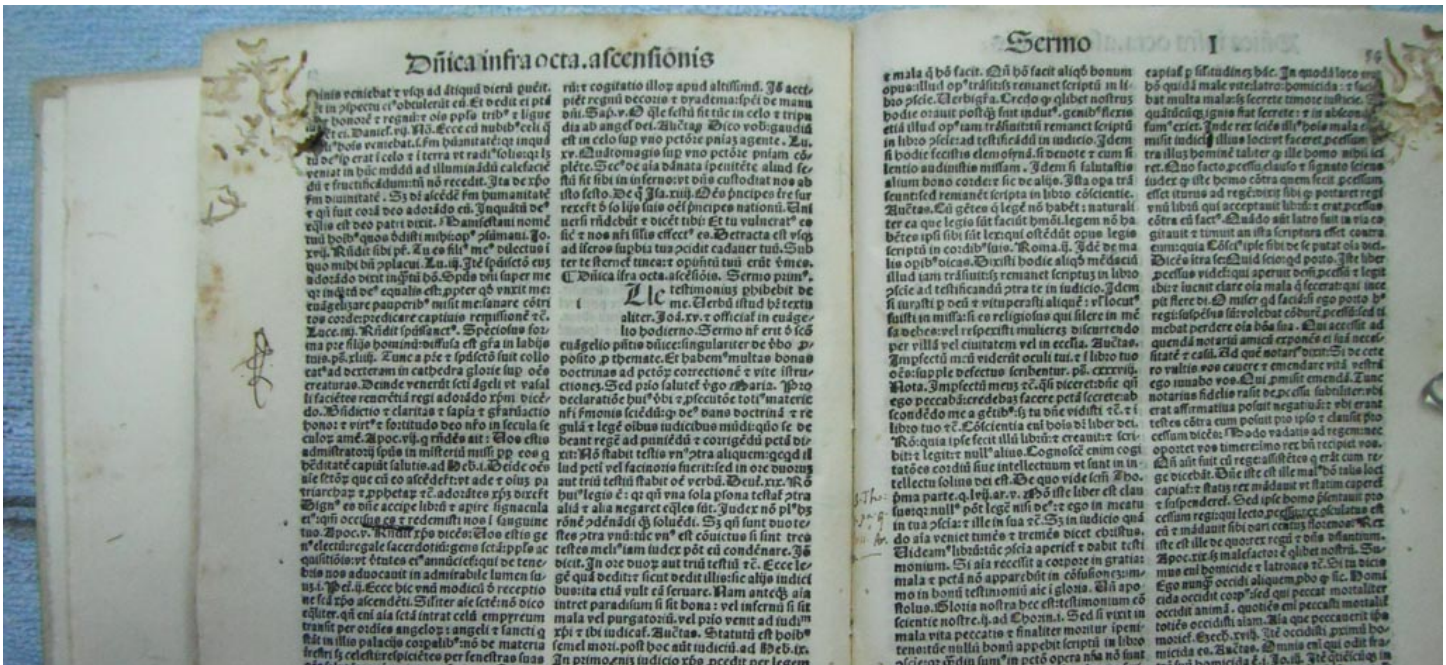

precedē obēr. mortuus legatā furtū cōmitti
uos oēs. Auctor. Quotiēs venerit furens sūt
laruones. Jo. x. c. Et pecūias ē id facē clau-
dē signat. Et glibet portat sui pecūias ad
se ipm. Ergo qd ñcēdi. Dico q sic fecit la
tro. Pcio agiat ste pecūias legendo ea q ibi
pnūcī. Scdo pdem stet sic ste steuit. Ter-
tio dem oēs dere pecūias amico suo nota-
rio pdem oēs dere pecūias amico suo nota-
rio. Quarto fiat q notat radat subtilē rē.
Do liber ꝓcie apiet cogitādo malā vitā quā
tenuit. Si eo religiosus cogita si fuasti regu-
lā t cerimonias. Si sacerdos cogita si officiū
celebrasti si ea pura deuotiōe vel p pecu
niā si vnq̄ turasti vel mēcīt fasti. Si vxiti ca
ste rē. idē de vob glibet cogitet vitā quā te
nuit. Jtē mō liber ꝓcie apiē. Scdo plora. ec
ce pristo dicēs. O miser quid erit de me rē.
Tertio recurre ad pdes ad amicū t dicē sibi
totū recurre ad pdes ad amicū t dicē sibi
amicus plusq̄ ps vel mr: t oēs sibi libum
debes clare dicēdo pcā. Pater ego fuz ma
gus pcōr. Dcio feci bm bm. Et post ꝓfessōēs
ꝓfessor dz ḡrere ꝓpositū l coāde vlo de cetero
cauēdi t emēdādi vitaz vsam. Si dicit q sic
tūc ꝓfessor radet t delet pcā de ꝓcia. l. cū lin
gua. Nullus gladi tūs scindit ꝑtū lingua cō
fessoris q̄si elevat manū t dicit. Misereat tui
omipotēs dē t dimittat tibi ola rē. Fcā absi
lutiōe ola pcā t mala sūt rasa de libro ꝓcie.
Jta radit subtilē q sic ꝓcia erat z te rē. testa
tur p te. Deinde dicet ꝓfessor. mō secure va-
das ad regē. Gadit hō secur pnias ipsēs ba-
tā a ꝓfessore t q̄si aia venit coā xpo t iudicio
t pecūias ꝓsic agat. cēs testes sūt. p aia. Be
nedict erit q z illi hō suā curā. Bm de met
dicit peccatori. Sume tibi libū grādē t scri
be ei to stilo hois velociter spolia detrahe. cito
ꝑdare. Jsaye. xviij. Nō. Sume tibi nō alteri.
q nullus alī pōt ibi legere libū grādē. ma-
gnus liber ē decretales maior decretū t ma
ior bibla. Maior oīb bis est ꝓcia. Liber su
mū cogitādo pcā t vt dicī. Scribē stilo hois
q t q de facē ē hō dedit hoīb pcātē remit
tēti pcā t nō aī. Audīt velocit rē. Nullus
dicat volo ꝓfteri in ḡdragesima rē. forte ho
die vel cras moriēris rē. Et sic pz pm po fmo
nis. Dico scdo q alī testis ē angelus bo-
nus celestialis. Scē dū q glibet hō vel mu-
lier a nātitate quādiu vivit in hāc mūdo bz
vnū angelū bonū de celo sūmo ad sui custo-
diā a deo ois ētī deputatū. Aīs Jero. Ma
gna ē dignitas alaz vt vnāqq̄ aīa ab ortu sue
nātitatis bēat angelū ad custodiā deputa-
tū. q. alii dēmōes suffocarent nos t ipedirēt
oia opa nra. Jō de bat angelū ad custodiaz.
sicut dñs g bz ouēs bat eis custodiā pastoū.
De hac custodia dauid i ps. Angel suis de
mādauit de te vt custodiāt te in oib vijs tuis
ps. rc. Jtē aīt testis videt gcgd hō fac t di-
cit. Jō testificat de viso t audito. mō ꝓtēpla
te hō quātū placeat angelo bono qui hō facit
hōa opa. oloñē deuotā. teiunnū rē. Tūc. n. an
gelus eleuat oculos ad deū dicēs. O dñe au
diatis eū id videtio quō deuote orat: teiunat
rē. Sic de quolibet bono ope. Et nō solū iste
angelus gaudet: z oēs alij de celo. Gaudiuz
ē angelis dei rē. Luē. xv. Per oppositus q̄
facim pcā vel aliquā inhonestatē. Dicit an
gelus. O de isto pditore q̄d dicā. Cogita si
cotā aliq̄ deuota plona tu faceres ihōestatē:
q̄d diceret. Jta angelus. Multi credūt q̄ qñ
volūt facē aliq̄ furtū vl luxuriā secrete q̄ nul
lus videat: videt. o nulī videt me. o miser ape
ri ocłos mēs t vide ibi āgelū pūtē: q dicē. O
de isto pditore. q̄d ego dicā iudici. O de ista
meretrice sue putana q̄d dicā. Etiā ō celo il
li clamāt z illū petōrē. ac si mō cotā nobis ve
niret aliq̄ mlier meretrix nuda: oēs vos dice
ret. O illa vilis meretrix: foetas rē. Mō cogi
tate q̄s sciī āgeli q abhorrēt pcā q̄s ichigna
tur. Auctor. Ecce videntes clamabūt foetas.
Angeli pacis amare flebunt. Jsa. xxxiij. Nō.
Ecce videtes: q̄ sūt nobilcā bāgeli pacis q sē
de celo. q illi de iferno sūt angeli guerre t di
usiōis: amare flebūt quātū ad detestationez
pcōr. Nō intelligaz q̄ sit talis ꝑtēs sic t nī. q
venit ex tristitia vel denotiōe. sic i deuot. plo
ans. Cogita q̄s testimonii faciet angel tu
dicio. Qñ. n. aīa peccatrix ipentēs venit ad
iudiciū: t dēmōes eā accusāt. Xpo insū iudex
vult audire pteos dicēt. Audeam gd dicūt vos
āgeli. Qui ñdēt. l. dēmōes. Dñe ista aia fecē
bm t b. Jō faciaz iusticiā. p vno petō dānastī
nos in ppetuū. t iste fecit tot pcā. ió rē. Tūc
xpo iz sciā totū tū fm formā iudicio ght a te
stib. Interrogat āgelū bi. Quid t bm. tu qd
vidisti qd dicis. Et angel q̄s cōplāgēdo ex
amore quē bz ad nos dicē. Dñe tot āni sūt q
mihi cōmisistis istū. Dez est qō vsit dēmōes
dedit se superbie vanitati. t sic de aliis petis.
Quātūcūqs ego inducerē eū ad celuz noluit
mihi credere. Tūc xpo audit: vnob testib. l.
ꝓcia t angelo. dat insam dicēdo. Surge tolle
qō tuū est t vade. Tunc demones recipiunt
alam. t sic ducit ad infernū. Si aīt hō fuit de
ne cōfessus t ꝓposuit se abstinere a peccaz. t

fecit ꝓdignā pniaz. qñ venit ad iudm t demo
nes eū accusant. xpo dicit. qd bonū angelum.
Quid tu dicis angele. Videt angel diceno
rez est dñe q ipa fecit bm vt dicūt dēmōes. tū
recurrit ad medicinas t ad remedia vsa. Fuit
eni bn ꝓfessus t ꝑtit t fecit pniaz t cōicauit
ió vī mihi q bz absolui. Tūc xpo dat īsiam t
recipit angelo t mādat sibi vt colloc et in pa
radiso in tali tede vel cathedra. De hoc dicit
scriptura si fuerit p eo angel loquēs: va de
mūlib vt annūciet hois equitatē. i. pniaz t bo
nā vitā. Miserebit ei t dicet. Libera eum vt
nō descē dat in corruptionē. Job. xxxiij. Re
mediū ergo t cōsiliū boni bri Bernardi est
dicētis. Boli pūre angelo sancto facē qō me
pūte facē nō auderes. Quātūcūqs est tēpta-
tus qō ꝓpter verecūdiā cotā vna bona plona
nollet facē petrō vel inhonestatē aliquā. Ire
ergo in pūtia angeli nō times facē. O ste te
stimonii angel facēt si amore suo hō nō pec
caret opportunitate bita vt placeret ei. Di
co q o alī testis est tellus index vste. Dicēt
aliqa qūo est possibile q xpo sīl sit index t te
stis. Si est iudex qūo est testis. t econtrario. Di
co q. ꝓpriū t xpo simul cē iudicē t testē. Nec
rez nec papa pōt cē sīl iudex t testis xpo. Jō
dicit. Ego sum iudex t testis dicit dñs. Jere.
xxix. Si alij testes nō essent alle sufficeret. Jō
dicit. Accedā ad vos in iudm t ero testis ve
lox maleficis t adulteris t periuris. t q calū
niant mercedē mercenarij: t viduā pupillos
t viduas. t opprimūt pegrinos. nec timuerūt
me dicit dñs exercituū. Malach. iij. Nō septē
pcā in dicta anctē. de qbus erit testimonium
xpi z holes in iudm. Primū pcām est malefi
cium. oēs qui facūt mala opa dicunt maleficis
sed simplr qui dānificant ꝓximū tollēdo ei
bona vel furādo de vinetis hortis seu cāpis.
Quidā dicūt q recipe fructm nō est peccā. er
ro: est. qa ex furto sructm humanū genus fuit
exul a paradiso terrestri. t xpo ꝓ eo passus est.
Tales nō hūt remedium nisi q̄ satisfaciāt si vo
lūt intrare paradisus vel pcē venia debēt. Se
cūdo ero testis velox adulterio. Dicaī qd est
adulterium. qñ est publica nūs corrigat. ira dei
est sup cōtatem. Tertio z punio. Dicaī qūo
ꝓ toto mūdo saluando hō nō deberet iurare
falsum iuramētū. Quarto qui calūniant mer
ede mercēnarij. Jste mercēnarī est xpo qui
xxxiij. anis indoauit in vineis xpianitat: sala-
rij qō vult ē de septez diēb hebdomade. l. q
vult vnā. Sotica. qui vero nō seruat dñicā ca
bīnat mercedez rē. Quinto erit testis velox

bis qui humiliāt viduas t pupillos. Vide
est mulier q̄ bz vīz sui in alio mūdo. Ita q
nē sūt viduē q̄ hāt sponsū sui in alio mūdo.
Pupilli sūt corpa. Humiliant illi pupilli
inebriant boles in tabernis rē. Dicaī z illi
vicii. Sexto t opprimūt pegrinos. Quilibz
nīm est pegrin ꝑdin vium in hoc mundo.
Jō dauid. Aduena t peregrin ego sū. opprī
mit peregrin in iudo tartaloz rē. Septimo
nec timuerūt me. Sacpta bloz tpalīū timētu
sed nō dei. Remediū gē in oīb. i. facim bīe
respectū t timorē ad deum. vt Job q dicebat.
Ecce in celo est testis me. t ꝓcius me in ex
celsis. Sdūt. Ad deū sūllat oculū me. Iob. xvi.
sic oculi mulieris ad vīz ea respicientē. p se
nestram. Jō nō sūstinet tact ppilocapell rē.

Dñica infra octa. ascensionis. Sermo. ij.

De testimo nii ghibe

dī de me.

Joan. xv. Ꝑcio vnuo vbi declaratione t mīe hūeāde itroductiōe
sciendū q̄ singularis excellētia t ꝓnegnitz ē
de xpo dño sup alios dños oēs. q: ipse simul
est iudex t testis qō nō est de aliquo iudice i
aliquo bono iudicio. Nō. q: testificari nihil
aliud est z iudicem de veritate informare.
Nō aliud est iformare se t aliud informari.
Judex est ꝓformari. l. ab alio: sed ipemet
nō pōt se iformare. Jō nō pōt esse iudex t te
stis simul. sed in xpo ista rō nō hz locū. q: ipe
nō idiget iformatiōe alteri. Ideo ipse informat oēs alios de bitate. Dico q̄ ipse de ne
gocijs meis t tuis z nos. Auctor. Sīa qui
nuda t apta sunt oculis eī. ad Hebr. iij. Jō
nec tario ipse iudex bz cē testis. Scdo nō. qua
iudicare est iter pteos finaliter diffinire. Ja ot
enī iudicio sūt re tractandi t testio qui semp
est alicuius ptis. t cū iudex nō possit cē simul
iudex t paro. Jgit nullī iudex pōt esse simul
iudex t testis. Si xpo ista rō nō bz locū. q: i
oi bono ope ipse ē ps. Nō. q: bona opa ma
xime sūt ꝓ deū. si vero opa mala: tu nō es
pa. qa sūt z eis. Jō dicebat ihc. q nō est meriti
aduersū me est. Luc. xi. Ergo necessario ē pa.
Pz ergo primū legū t excellētia xpi. q: simul
ē iudex t testis. De hoc auctas clara. Ego sū
iudex t testis dicit dñs. Jere. xxix. t ista rōne
ꝓbāt. t ghbz rām pōt veracit dicē. Ille
Lieſus xpo dñs t iudex testimoniū ꝓhibebit
de me. Pz thēa. Et ego sū mō i. sū qui volo
ꝑtractare mortalē. Mō videam si xpo est
testis t iudex in iudm z ā pcā. Jō hoc i
uenī auctate q̄ dicit clare de qbus petis ꝓbo

debit in iudicio testimoniũ. Accedaz ad vos in iudicio. & ero testis velox maleficis & adulteris & periuris. & q calumniant mercedẽ mercenariũ & humiliãt viduas & pupillos: & opprimũt peregrinũ nec timuerũt me dicit dñs exercituũ. ad alach. iij. Hoc notat septẽ ꝓditiões peccãtoz q̃ si vitent habebit in iudicio iudicẽ & testẽ xpm pro vob. alias erit ꝛ vos. & poterit dicẽ thema. Ille testimoniũ perhibebit de me. ¶ Primo dicit. Accedã ad vos in iudiciũ tãq̃ iudex. & ero testis velox maleficie. Quilibet petit: facies mala opa põt dici maleficia. gliale. ¶ Sz ꝓprio & stricte mõ malefici sũt qui nõ solũ nocẽt sibi ipsis. sed toti cõitati. hĩ sũt diuini. sortilegi. iuratores & potionatores siue stroices: toices qui si sustinent in aliquo loco tota illa pꝛia destruẽt ex quo est notorii. q̃ profectionalis gẽtes recurrit ad eos. & si sustinent ira dei est sup illã ciuitatẽ siue cõitatẽ. Secundo secretis. quos de secrete dñabit: & tota erit sine piculo. q̃ eq̃uo pctũ est secretũ nõ cadit in iudicio hoiũ: sed i iudicio dei. Dñs Judica allonabit illis fm opa cozũ & fm negligẽtiã intentionũ ipsoz. Dicũt tã q̃ volunt & nescũt. q̃ tenebrosi sũt. sed diffamãt aliquez & ostendunt in speculo & in amphora ꝛc. figuras ꝛc. & sequit diuisio iter vos. ꝓpter hoc nõ est petẽda sanitas ab eis. Si tu hẽs inimicũ capitalẽ in hac villa recurreres ad eũ in tuis necessitatib⁹. cla. est q̃ nõ. Ita est de dñio qui cũ diabolo inimico capitali nro bilt sua cõsilia. Ad dñm iesum xpm recurrat in vtis necessitatib⁹. quia ipꝰ ꝑt dare sanitatẽ filijs ꝛc. ¶ Decepit de antiquit⁹ dicẽs. Vir siue mulier in quib⁹ ꝑbitonic⁹ siue dinatiõis fuerit ꝑdus morte moriant. Dñe & qua morte: an suspensionis: decapitatiõis: vel cõbustionis. Rñdio q̃ nõ hz lapidib⁹ obiuent eos. sanguis eoz sit sup eos. Leuit. xx. ¶ Dnia qui mouit suspensiõ vel decapitat⁹ ꝛc. nisi ab vno põt interfici. Sz q̃ dum⁹ nocet toti ꝑpo vult de⁹ q̃ a toto populo occidat. Ecce ẽ dicit. Accedã ad vos vlq̃ maleficos. ¶ Scdo dicit. Accedã ad vos ꝛc. Illa clausula dz addi cuilibz petõ. Accedã ad vos & ero testis velox adulteris. Quia matrimonio sit: actũ matrimoniale facẽ ꝑsis sine petõ & ẽt q̃dq̃ cũ petõ & mõtali & venial. & q̃dq̃ ẽt cũ merito. Sed q̃si vir cognoscat de alia alia mulier. vel eõtra: hoc petiõ dicio adulteri. ¶ Sed petiõ ẽ multũ abhominabilis marie. ꝙ ẽ notoriũ. q̃ ẽt nocet toti cõitati. Sec⁹ ẽ secretũ. Dicat hystoria de cogitatiõe Paul⁹ quã erat ad fidẽ & post aliqz dies ira dei fuit sup eos. q̃z bẽdt siccitates & mortalitates. Hec oi ita dei q̃ nescierit cãm ꝛc. & scripserit apls paulo coz ne essitate. Apls aũt per ĩsam rñdit eis dicẽs. Nescit q̃ modicũz fermẽtũ totã massã corrũpit. Et legt. Auferte malũ ex vob ipsis. 1. Cor. v. Pz clare q̃ sustinẽ adulteriũ notoriũ est destructio cõitat. Jõ vos rectores q̃ portat on⁹ debet. puniẽ & facẽ ordinatiõnẽ. statim cũ ꝑcognitiõe publica & certi penis: q̃ nulla putana siue meretrix notoria posset cẽ nisi in bordallo siue lupanari. & corrigant ola ista pctã. ꝓmo de meretrib⁹ in hospicijs. Lupanaria põt sustineri. vt dicit aug. in lib. de ordie ad vitandũ maiora pctã. Sz lupanaria ꝑticularia q̃ sunt in laqueũ nõ sũt sustinẽda. q̃ mord⁹ ꝓtagiosus est. Quãdo vror vir⁹ vel filia videt meretricẽ cũ hoie garrularĩ q̃d cogitabit: cito erit putana. vel q̃sq̃ fieri posset putana. Jõ ad ꝓhibẽ remediũ malo⁹ & nõ in laqueũ lupanaria erũt colloca tane vrozati & clerici & religiosi veniẽtes ad hospicia incidãt in laqueũ. Cogitate q̃le peccatũ est. q̃ xpus dedit vitã suã & sanguinẽ vt saluaret alas. Et vos ponit ibi laqueũ vt dãnent. Scdo corrigat petiõ clericoz de cõcubinis ꝛc. Nisi hoc petiõ corrigat dicit dominus. Accedã ad vos ꝛc. vlq̃ adulteris. Tertio dicit. Accedã ꝛc. vlq̃ periuris. De isto petõ dicit reputat se valde grauatũ q̃n notorie fit. Secus quãdo secrete. q̃ tũc nõ est piculum cõitatis. sed q̃n notorie iurant renegant & xpm despiciunt: vlcẽdo verba ꝟ xpum & virginẽ marias & sctos: credit q̃ de⁹ furdus sit & mutus & cecus. ¶ Virus ẽ q̃ nõ mittit plagas ad destruendũ nos. q̃ talia sustinem⁹. Si de dño vl̃re ge dicerent mala. statim punirent. Et de xpo sine correctione. Deus oẽs possunt dicẽ: imo iter scrutiferos aliqui puocant vt urent & dilapident deũ & beatã virginẽ mariam & oẽs sanctos. & tunc rideẽt. Et ex peccato isto venerũt siccitates: sterilitates & mortalitates. & ira dei sup terrã & sup habitatores terre. Sz diceret aliqs. ꝛre sup me. q̃ ego si iuro ꝛc. Respõdeo licet nõ iurem⁹ oẽs. q̃ tñ sustinem⁹ oẽs habem⁹ petiõ. q̃si aliqs iurat ꝛc. omnes debem⁹ insurgere contra eum. ¶ Ribaldus interficiatur ꝛc. ac si lup⁹ intraret villã ad deuorandum pueros: nõne oẽs clamaret. ad lupũ: & nullꝰ curat de blasphemia contra deũ. Imo ponunt in truffis: quãdo est aliquis magnus iurator: faciẽt ꝓuocant eũ ad iram vt iuret vt ipsi possunt ridere de iuramentis illis. Jõ de⁹ oc rectoribus cõgruendo qui hoc peccatum deberẽt corrigẽ dicit Dominatores populi mei iniq̃ agũt cõtrã me dicit dñs. & iugiter tota die nomẽ meum blasphemat. Propter hoc sciet populus nomẽ meũ in die illa. q̃ ego ipse qui loquebar. supple ꝓcipiendo. Ecce assũm. sic puniendo. Isa. lij. ¶ Quarto dicit. Accedã ad vos ꝛc. vlq̃ qui calumniãt mercedẽ mercenariũ & ancillis & scutiferis. q̃n ꝓpleto tpe seruitij petiũt salariũ dñi calũniant. & facilit placita ꝛc. De isto peccato multũ grauat deus oipotẽs: intantum q̃ ꝓcipit p Abdiã dicẽs. Quicunq; tibi aliq̃d operat⁹ fuerit statim mercedẽ ei⁹ ei restitue & merces mercẽnarij tui apud te olno nõ remanebit. Thob. viij. ¶ Quinto dicit. Accedã ad vos ꝛc. vlq̃ hos qui humiliãt viduas & pupillos. Jã q̃n mulier vel vroz aliq̃ ꝑdit suum donũ virũ: remanet vidua & filij q̃ꝑdunt ꝓcem remanent orphani: tũc oẽs debẽt iuuare. Sed modo fit totum oppositũ. Dicunt modo nõ habent defensoẽ. & cũ tali ifa quã habeo potero habẽ campũ. vineã. domũ ꝛc. & pater fatisfec libi de debito. & nõ curant de ifa confidens de sua amicitia ꝛc. Sed licꝫ ꝑdiderit vir & carnalẽ patrem nõ tñ perdent verũ patrẽ nec defensorem. q̃ de⁹ paꝛ orphanoz & sicut mater viduaz defendit eos q̃ dicẽ. Eadue & pupillo non nocebitis. Si leseritis eos: vociferabunt ad me. & ego audiã clamorem eoz & indignabitur furor me⁹ & percutiã vos gladio. & erunt vxores vestre vidue. & filij vestri pupilli. Exo. xxij. Jõ caueatis ab isto peccato. Jõ dicit. Accedã ad vos ꝛc. ¶ Sexto dz. Accedã ad vos vlq̃ hic. qui opprimũt pegrinum. ꝓperegrin⁹ dicit viator. q̃ portat modicũ. ꝓmissionio. Ita in hoc mũdo pegrini dicunt pauperes: quoꝝm quilibet põt dicẽ. Aduena & pegrinus sum apud te. Contra illos qui pauperes istos opprimunt: dicit ꝛc. & testis: maxime cõtra vsurarios q̃ nihil scilit facẽ nisi cũ vsuris. Si habẽt mutuare pauperibus statim cũ vsura mutuãt & vendũt plus q̃ est pecũ cõdignũ recipiũt. ꝓpter dilationẽ solutionis. & emuntimin⁹ dant. ꝓpter hoc q̃ dant pecunias ꝓmptas. Dicat cõtra illos qui faciunt vsuras de pannis vendẽdo plus. beim de ille q̃ emit statim vẽdit pannũ min⁹. Dicat q̃ pecũ effert vendẽ q̃ nõ ẽ suũ. Ita tu vendis necessitatẽ alteri⁹. Jrẽ facit alia crudelitatẽ ꝛ pauperes. q̃ emit frumẽtũ ẽtã pꝛa pauperes & abscondit ꝑantes ipsũ vendẽ ad põdus argenti. Multis cognosce q̃ peccatũ est. Dicit scriptura. Qui abscondit frumẽta maledicetur in ꝓplis. bñdictio aũt sup caput vendentiũ. ¶ Prouer. xi. ¶ Septimo ait. Accedã ad vos vlq̃ hic. necnõ timuerũt me dicit dñs. modo audite defectũ q̃ mõ est in toto mundo. q̃ pastores habent verecundiã & timorẽ eorum gentibus & nõ timent deũ. seruãt ꝓcepta & ordinationes dñoz ꝓpaliũz. timoꝛe pene. Laudamus q̃ lideuzz. nõ timent frangẽ ꝓcepta & ordinationes dei quas ꝓcepit seruari. non sub pena quoq; soldoꝛ. sed ꝓdendi ola media: & corp⁹ & aiam: & dãnationẽ eternã. & tñ nulli timet. Jõ dicit xpus. Molite timẽ eos q̃ occidit corp⁹ alaz aũt nõ ꝑsit occidẽ: hz potiꝰ timete eũ q̃ & aiam & corp⁹ ꝑdere in gehennam. ¶ Dat. ¶ Dominica infra octauas ascensionis.

Sermo tertius.

a **Sumptus est in** celũ & sedet ad dextris dei. ¶ Dat. vltimo. Verbum ꝓpositũ. ꝓ fundamento sermonis declarat excellẽtiã & altitudinẽ xpi. quãtũ inquantũ hõ fuit receptꝰ & collocatus in celũ dicẽs. Assumptꝰ est in celũ. & sedet a dextris dei. Istud verbũ hz magnã difficultatẽ in theologia. quãtũ xpus os sedẽt ad dexterã dei in quantũ hõ. Jdeo cui⁹ declaratiõe & maĩe ꝓpter dicẽdã introductione scienduz q̃ in subdantijs spualibus non reputantur partes dextre vel sinistre. ꝓpter loquẽdo. Dicit enim sctus Tho. ꝛ. ꝑdat ꝓma parte. q. 1. ar. 1. q̃ angeli sunt incorporei. q̃ nõ sunt diuisibiles ꝑ partes. indiuisibiles ẽnt sunt. Jdeo in eis nõ inuenitur dita partio dextre vel sinistre. Sed q̃dq̃ est in eis totuz ꝑ dici dextra. q̃ paro ... stra dicit minoris fortitudiis & virtutis in angelis totis ẽ forte & nihil debile. Sed dita partis dextre & sinistre ꝓpie solũ inuenit in creaturis corporalib⁹ & sensitiuis. vt hoib⁹ & animalibus. q̃ arboꝛes & lapides nõ dicunt habere partes dexterã & sinistraz. q̃ equaliter habẽt fortitudinẽ in ẽlibz ꝓtes. hoies ẽo & animalia habẽt maiorẽ fortitudinẽ & virtutẽ in dextra q̃ in sinistra. Jdeo dicit Salomon. Sapia ei⁹ sub capite meo: & dextra illius amplexabitur me. tãq̃ res fortis & firma. Cant. ij. Ergo dicit thema. Assumptꝰ est in celũ & sedet a dextris dei. Assumptꝰ est in celũ & sedet a dextris dei. Et ettam est articul⁹ fidei: q̃ dicit. Ascendit ad celos: sedet ad dextraz dei ꝑris. Si dicas cũ pater in sua essentia & diuinitate sit subdantia spualis & indiuisibilis. quõ ꝛepugnat in eo paro dextra: cũ in eo nõ sit sinistra. q̃ in eo nihil debilis: sed tot⁹ fortis & ẽnotes. Rñdeo q̃ in deo dextra sumit sim[illitudine]

rie ꝛ figuratiue. Verbigra. Sicut qñ ad aliq̃d magnū dñm venturꝰ magne pſone ꝛ nota bilis. Ite dño cā honorio ad dextrā suā facit mare honorabiliorē pſonā. Ita legit de matre Salomonis. iij. Regū. ij. Posit⁹ ē throno matri regis ꝙ sedit a dextris eiꝰ. Et posit regē erat pſona excellentior ita ꝙ sedere ad dextrā ſignificat habere excellētiā: honorem seu dignitates sup oēs alios. Et qr xp̃o est in excellētiori glia: honore ꝛ dignitate in paradīo sup oēs creaturas. Jō dicit sedere a dextris dei. Cū ergo dicit thema. Assumptus ē in celū. ꝛ sedet a dextris dei. sensus ē. in maiori excellētia honore ꝛ dignitate existit: ꝛ est maior oibus creaturis. Sup hoc qd dicit in themate sedet a dextris dei fundabo mām meā. qr articulus fidei dicit in singulari. sedet ad dextrā dei. p oppositū thema dicit in plurali. sedet a dextris dei. Rndeo ꝙ ad dextras dei sedere in singulari notat summā excellentiaꝫ de qua logr articulus fidei. sed qr ista summa excellentia triplicatur in christo. scilicet.

℣ Maiestas imperialis.
℣ Dignitas pontificalis.
℣ Auctoritas iudicialis.

Ex his trib⁹ excellentijs dicit thema. Assumpt⁹ ē i celū. ꝛ sedet a dextris di. ℣ p⁹ᵒ excellentia ex ꝙ xp̃s di sedē a dextris dei ē manifestus ip̃alis. Jmperator ē. n. maior dño tpalis huj⁹ mūdi. qr est sup oēs reges ꝛ principes ꝛ dños. Jsta habuit xp̃s in sua ascensiōe. qr oēs creature tā spirales ꝙ corporales ſſ sub eo. De hoc apls dicit. Cōstitue⁹ ad dextrā suā in celestib⁹ supra oēs principatū ꝛ potāt ꝛ virtutē ꝛ dñationē. ꝛ oē nomē qđ notat nō solū in hoc seculo. sz ēt in futuro. Sz ola subiecit sub pedibus ei⁹. ad Ephe. i. De ista xp̃i spirali maiestate dixit Dauid i ps. ciij. Confessionē ꝓ. Dño in celo parauit sedē suā: ꝛ regnū ipsi⁹ oib⁹ dñabit. Nō parauit. i. in terra humanitate sua. ꝛ ibiter parauit. dico ꝙ p virtutē humilitatis. Voluit. n. humiliari infra oēs creaturas. ideo meruit exaltari sup oēs creaturas fm legē ꝛ regulā dicēs. Qđ ꝙ se humiliat exaltabit. Lu. xviij. Creature ſſt in triplici gradu. vel qr ſſt in celo vt angeli vel i terra vt homines. vel i corde terre vt demones. Sub oibus istis xp̃s voluit se humiliare. In celo. n. ſſt nouē ordines angelor. Primus ordo ē altior. i. seraphin. vbi ſſt plures angeli ꝙ holes in mūdo. Secūdus cherubin. Tertius thronor. Quartus dominationes. Quintus virtutes. Sextus potestates. Septimus principatus. Octauus archangelor. Nonus angelor. Xp̃o aūt in die incarnatiōis sue humiliauit se sub oib⁹ angelis descēdēs de cathedra eternitatis sue: ꝛ nō assumpsit nām angelor: sed venit in hūc mūdū vt rad⁹ solis ꝙ nō recedit a sole. ꝛ assumpsit naturā humanā vt radius solis: celoꝝ vtri ꝛc. Ideo ait dauid. ℣ Inmutli eus paulominus ab angelis. qr fuit passibilis sm humanitatē. ꝛ angeli ſſt impassibiles. Scōo voluit humiliari sub hoibus. i. in sua vita ꝛ puerilitiē. qr vixit ita pauꝑ ꝙ nūq̃ aliqs hō fuit ita pauꝑ. Primo in natiuitate. qr nō in domo ſz in porticu. in via publica nasci voluitnō in lectis. sz in ꝓsepio reclinatus. Jte nūq̃ voluit hic domū. nō cameā. nō cellā. ꝙnqz sed inuitabat ad dormiendū ꝛc. Jtez in fine vite sue voluit humiliari. qr sagionib⁹ ꝛ ribaldis ꝛ latronibus ſit ꝓcessus anteq̃ sententiet. ſz nō sic ſſt factū de xp̃o. qr indicatus fuit sine ꝓcessu. Jō Dauid in ꝓsona sua dixit. Ego aūt ſum vermis ꝛ nō hō: opprobriū hoīum ꝛ abiectio plebis. ps. xxi. Licz eēt homo tñ nō tractabat vt hō: ſz vt vermis despect⁹ calcabat: ita xp̃o in sua passiōe. Tertio voluit hūiliari sub demonib⁹. qr pmulti se tēptari a dyabolo ꝙ tēptauit eum de peccato gule. Scōo de peccato vane glie. Tertio de pctō auaricie. Mat. iij. Sed dyabol⁹ fuit victⁿ. Fiat ergo rō. Si ſz legē deuma. Sic ꝙ se hūiliat exaltabit. ꝛ ānto plus se humiliat tāto magis exaltat. ꝛ qr xp̃s fuit tñ humiliatus. vt dictū est. Jdeo parauit in celo sedē suā. ꝙ p humilitatē. Auctas. Humiliauit semetipsū fact⁹ obediēs ꝛc. vsq; dei patris. Ad Phil. ij. Mortal. ter hic nō ꝙ talē cō sequētia. Si dño ihesus xp̃s vt cōsequeret tāta gliam voluit in hoc mūdo tñ humiliari: ꝙto magis nos ꝙ respectu sue maiestatis non sumus nisi vermes putridi. Si cupimus hīc ea thedrā in paradiso debemus nos humiliare ꝛ obedire. xp̃iani plati: filij parētib⁹: discipuli magistris: mines fembꝝ vxores viris suis nō ſz deo: socius socio. ꝛ sic de alijs. Nō exemplū de ꝙngelio. Xp̃o semel venit in quadas domo sedilio et timere: ꝛ sedebat. apli aūt fecerūt sibi questionē dicētes. Quis putas maior ēt in regno celor. Mat. xviij. Quia nos nō scimus eā determinare. Et xp̃s. Bene placet mihi ꝙ de istis disputat⁹ ꝛ volēs eis clare determinare questionē: vocauit vnū puerum qui erat ibi. Dicit ꝙ fuit sanctus marcialis: ꝛ statuit eū in medio eorū ꝛ dixit. Quicūq; humiliauerit se sicut paruulus iste: h maior ēt i regno celor. Mat. xviij. ℣ Maiori tate gloue

pono statuit in illo qđ quilibz pōt hīc. Sic aūt cōstituisset in dño dicēdo. Quicūq; erit maior dño in hoc mūdo erit maior in paradiso qđ fecissent paupes. Jdē ō maioritate in scia: qđ fecissent simplices ꝛ ignorātes. Jdē de maioritate in fortitudine. qđ dixissent debiles. Sz istis dimissis maioritatē glie ꝓstituit in hō qđ gliđet pōt hīc. sm hūilitatē q̃ marie in corde ꝓstitit. hūilem⁹ nos ꝛ dimittam⁹ iniustices eoꝝ dicto ꝛ diuitias: remittendo iniurias inimicis. Apls petr⁹. Q. ēo imitēr hūilitatē ihesu narrat. qr de⁹ superbis resistit. humilib⁹ aūt dat gram. i. Deꝰ. v. Jacobi. iiij. ℣ Scōa xp̃i excellētia ꝙ di sedē ē dignitas pōtifical. Jā scit ꝙ iter oēs platos eccle papa ē maior. Jsta dignitatē hz xp̃o. De hoc dō ps. cix. Dixit dño dño meo: sede a dextris meis. Subdit ꝓ q̃ cā. Tu es sacerdos in eternū. sz ordinē melchisedech. Hul lus papa hz dignitatē papalē nisi ad vitam. xp̃o aūt ē eternū. Nō ſz ordinē melchisedech nō ſz ordinē aaron: sz ordinē melchisedech ꝙ in lege nature erat sil rex ꝛ sacerdos valde deuot⁹. ꝙ obtulit panē ꝛ vinū in sacrificio. vt legit Geñ. xiiij. Nō hystoriā de abrahā ꝙ cuz ecce. ꝛ xviij. scutiferis victi ſttuor reges pp qđ melchisedech obtulit panē ꝛ vinū ec. q̃ itelle. xit abrahā ꝙ xp̃o messyas debuit ſtituē sacrificiū i mā panis ꝛ vini. ꝛ flexit genua. ꝛ ꝛdelcht sed ech bñdixit ei ꝛ ait. Bñdict⁹ abrahas deo altissimo ꝙ creauit celū ꝛ terrā. Nō ꝙ sacrificiū melchisedech figuraḃat sacrificiū qđ xp̃s ſttuit ꝛ ꝙ melchisedech nō obtulit sacrificiū ḡfuſos abrahā habuit victoriā de istis ſttuor regib⁹. inuit⁹ morālr ꝙ hz oēs tenemur cōicare in pasca. Tñ ops noo p⁹ hīc victoriaz de ſttuor regib⁹. i. de ſttuor passiōib⁹ ex qb⁹ venūt oīa pcta q̃ facim⁹. Prim⁹ rex ē amor lordinat⁹: ꝙ bellat ꝛ mstos vincit ꝛ captiuat. sed vincit a nob qñ ꝓ nulla re mūdi bō facit ℥ deū. Verbigra. Parētes diligūt filios. amictis vos ꝙ ex isto amore ordinato nō faciat aliqđ ℥ deū eūdo ad demōes vt sanent. vel sacīēdo vsuras vt dicet ꝛc. Jtē filij diligūt parētes. vir vxorē ꝛ econuerso attēdat ne pp hō⁹ factio ℥ deū. Et si diligitis diuitias honores dignitates. attēdatio ne pp hō⁹ factio ℥ deū. Scōa rex ē timor ordinat⁹ de amicis. Verbigra. Si aliqs amic⁹ vel sanguine⁹ vr. ꝙ aliq̃ crimie fit capt⁹ ꝛ: vos estis vocat⁹ ꝙ iudicem⁹ sub iuramēto vt testis. ꝛ vos scis ſttūtē⁹ vos tmōre punitiōis ei⁹ iurato falsū. vici⁹ estis ꝛ captiu⁹ ꝙ diaboli. Si dicitis ſttūtē estis victori. qr nemo timore ꝛ iurare falsū. Plus debetis timē deū q̃ aliq̃d aliō. Jdē ō illis q̃ tlone gl tiū obloquētiū nolūt parēt inimicis. ꝛ ꝛ ciptat oppositū. Tertia⁹ rex ē placētia. cor. q̃ scomedēdi: bñdēdi: ꝛ bonis endi. cauētis ne ex his faciatis ℥ deū. sitis victores. Quart⁹ rex ē tristicia. Aliq tristant de amissiōe amici⁹ rus vel pecuniaꝝ inocētiū. gb⁹ ē gaudēdū qñ moriunt. qr taleo via recta vadūt ad padisū. Aliq tristant de amissiōe bonoꝝ ꝛc. tal tristicia mstos ꝛ mstas captiuat in carcere iferni. Jste rex vicit ꝙ bonā patiēcia. Posit victoria habita de istis ſttuor regib⁹ potestis cōicare ꝛ melchisedech. i. facerdos dei altissimi offeret vob panē ꝛ vinū. i. corp⁹ xp̃i. q̃ ē panis angelor. Jō apls dicit. Probet aūt seipsū hō. ꝛ sic de pane illo edat ꝛ ō calice bibat. p⁹ Lorinth. xi. ℣ Tertia xp̃i excellētia q̃ sedet a dextris dei ē auctas iudicialis. Jā scitis ꝙ in iudicio sedet iudex emmēter iter ptes. ita xp̃s i die iudicij sedebit in throno ad iudicādū. De hoc Jo. Apoc. xx. Vidit throni⁹ mag⁹ cādidū ꝛ sedētē sup eum cui⁹ ꝓspectu fugit terra ꝛ celū: ꝛ loc⁹ nō est inuētus ab eis. Et vidi mortuos magnos ꝛ pusillos stātes in ꝓspectu throni. Et libri apti sunt: ꝛ alⁱ liber apt⁹ est ꝙ est liber vite. ꝛ iudicati sunt mortui ex his ꝙ scripta erāt in libris fm opa ipsoꝝ. Nota ſttuor q̃ dicit. Do⁹ vbi. Vidit throni⁹. vsq; sup eū. Et ihesus xp̃s in die iudicij sedēs incathedra iudicabit bōs vnicuiq; fm opa sua. petūb⁹ ꝓpter tentib⁹ pabit dānationē. bonis aūt dabit salutationē eternā. Auctas. Filⁱ hois vētur⁹ est in glia p⁹ sui cū angelis suis. ꝛ reddet vnicuiq; fm opa ei⁹. ℣ Dixt. vei. Scōo ibi. cui⁹. A cuius ꝓspectu fugit terra: vsq; ad eis. Ecce mūdi ꝓfligratio. qr ēois est sua ois doctor ꝙ ad diē iudicij erit cōflagratio: ꝛ tūc terra ꝛ celū fugiēt. ſttus ad ſttatem ḡ mō bit. Celū ꝛ terra trāsibit. Lu. xxi. Tertio vidi mortuos vsq; throni. Ecce mortuoz ꝛ surrectio. Posit ꝓfligrationē ille ꝛ de nihilo edicta creauit mortuos suscitabit ꝛ veniēt ad iudiciū iniam saluatiōis vel dānatiōis. Cogitate in ista die quātus timor ꝛ met⁹ erit in oib⁹. Jdeo oēdo dicebat Beat⁹ Greg. Pro festa ḡ ois oipotēs deus: vt vnigenitū tuū qui redēptor⁹ nr̄m leti suscepimus. veniēte quoq; iudice securi videam⁹. Quarto vt libri agti sūt. Ecce meritoz retributio. Dicūt doctores gloriosi ꝛ posille ꝙ ista libri sunt ꝓscientie q̃ sunt libri clausi. qr nullus pōt ibi legere nisi ꝛ deus. ibi. n. scribunt oīa bona ꝛ mala q̃ facim⁹: ꝛ in iudicio aperiēnta ꝙ vnte vita

quitdbet poterit ibi legẽ. Bonꝰ laudabuntur dicet. O ꝙ bonꝰ ille fuit: hꝫ superꝫ iret optime induxꝫ. nñ ad ifra portabat cibꝫ. r sic ꝺ alijs malꝫ aũt vituperabunt dicẽdo pꝺs religiosꝰ. O de fallacijs videbat deuotꝰ r ecce totum erat spꝰcrisia. r sic de alijs. O quãta mala ab fedita repetient. Jõ apls. Nolite aũ tpo iudicare q̃usq; veniat dñs q illumiabit abscõ dita tenebraꝝ r manifestabit ꝓsilia cordiuꝫ. r tũc laus erit unicuiq; ꝺ bonꝰ r vituperũ uni cuiq; malo. i. Cor. iiij. Ecce q̃lr xps hꝫ auctã tem iudicialẽ. De hoc Dñs. Parauit in iudicio thronũ suũ r ipse iudicabit orbẽ terre i eq tate: iudicabit pplos in iusticia. pñ. ix. Nõ paraut. ꝺ q̃ fuit iudicat. Job. xxxvi. Ꝺ tua q̃ si impij iudicata est causa iudiciũq; recipies Ꝑdet ergo quare dicatur. Assumptus est in celum r sedet a dextris dei rc.

Dñica infra octa. ascẽsionis Sermo. iiij.

Qui crediderit r baptizatus fuerit salꝰ erit. Marci. vlti.

Quia multi sumũt occasionẽ male viuẽdi ex ẽdo ꝓposito ipsius male itelligẽdo. Jõ ad corrigẽdũ vitã r pctã mala volo ipsius nũc declarare. Sed pꝰ salutet ẽgo maria. Hꝰ ẽdi est de vltimis à xps dexit in hꝰ mũdo in die ascẽsionis. Qñ oꝛdinauit in die ascẽsionis de hõ mũdo recedẽ dixit. Qui crediderit r baptizatus rc. Dicũt gꝰ illi q nõ itelligũt hoc ẽdum. Certũ est q xps ponit saluationẽ in duobꝰ. i. i credẽtia r i baptismo. Ꝺ dixerit. Qui crediderit rc. Quare gꝰ roo fcis r sacerdotes tñi restringit dicẽdo q os sacẽ psalm. ꝑcri. ꝓfite psalmũ. remittẽ audire missas. fer mõẽ. oratr r dmõi. Quare vos tot ꝓponit. cũ xps fecerit vñ paradisi leuẽcũ ꝺ et itelligẽ qꝫ sufficit ad salutẽ q hõ habeat fidẽ in corde r sit baptizatus. Et sic ꝺt se petis r male vite dicendo. ergo habeo fidẽ r sum baptizatꝰ sufficit. salꝰ ero. qr xps dis scẽbat q̃ est necessarium ad salutionẽ. Ecce quõ male itelligũt r. hoc. Qui crediderit rc. Jõ ꝓ declaratiõe scieꝫ q̃ ista duo ꝺba crediderit r baptizatꝰ fuerit sunt futuri tpis ꝓmcrini modi. r ꝺbit duo tpa. i. ꝓteriti tpis r futuri. Si aũt cũ ꝺ. q crediderit r baptizatꝰ fuerit itelligat de tpe ꝓterito solũ. hꝰ est falsus. r etiã error. qr tũc oporteret ꝓcedẽ q̃ in ꝺo esset salꝰ. qr credidit r pñm baptizatꝰ sum cũ aliꝫ apsis. Tũc ꝓsito q à tpe xpianus habuerit fidẽ catholicas r baptizatꝰ fuerit. sed ꝓt iter agarat abꝝ agat fidẽ r mortalẽ tali ꝺnatur ſmore cui dubiũ. Nõ q̃ itelligit ꝺ ꝓteritoꝛe de futuro tpe. q credideriꝫ. hꝰ est in hora mortis fidẽ catholicã r i corde habuerit. r baptizatus. i. in hora mortis mũdicia baptismales habuerit salꝰ erit. Quid. n. est cẽ baptizatus nisi a pctis cẽ mũdatꝰ. Qui ergo i hora mortis sueni i credẽtia diuinali r mũdicia baptismali. salꝰ erit. Nõ. n. sufficit credidisse r baptizatũ fuisse. Deus nos xpianos iaz sumꝰ ꝑ baptismũ mũdatus sed nõ sumꝰ oẽs mũdi. Nota ad hꝰ sillitudinẽ de rege q in sua ciuitate pconizauit di. Quicũq; mihi fidelis fuerit mecuꝫ ꝓdebit. Et fuit qdã rusticꝰ regi fidelis. q audita pconizatiõe bono mane manꝰ lauit. Deinde iuit ad granũ seu hortũ. r vsq; ad horaz prandij reuoluit bine r ide sterꝰ. Hora autẽ prãdij qñ audiuit tróbetas ipse cito venit ad prãdiũ. sed qñ rex vidit manꝰ suas imũdas se cit cũ punire. siue fecit cũ suspẽdi. Ita in ꝓposito rex nr dñs nr ihesus xps inuitauit nos oẽs ad nuptias paradisi. ꝺi. Qui crediderit rc. r mane lauam⁹ nos. i. cũ sumꝰ pueri in baptismo. sed post reuoluẽdo sterꝰ petõꝫ sordida mur in manibꝰ. tãgẽdo rc. in oculis respiciẽdo. in ore loquẽdo r in gula. finaliter in toto corpe. Jõ opꝫ iterꝝ abluere nõ ꝙ baptismũ. qr nisi sel hꝫ efficaciã. Jõ opꝫ vt ꝙ pniam mũdemur. Jõ xps. Pniaz agite appropinq̃bit rc. Matth. iiij. Ecce quõ sunt decepti q dicũt hꝰ. Qui crediderit rc. Jõ dicẽ scriptura. Qui baptizat a mortuis. i. a pctõ mortali. r iterũ tangit mortuũ. qd ꝓdest lauatio eius. Eccl. xxxiiij. Nõ. Quid ꝓdest lauatio eius. q. d. nihil. Intellect ver⁹ ẽ iste. Qui crediderit. i. fine i hora mortis. r baptizatꝰ fuerit. idẽ de futuro. i. fine saluo erit. Ps thema. Et sic fum in mã ꝺi canda. Nõ super isto ẽdo ad Hebr. vi. Baptismatũ doctrine. supple sunt. tangunt glose quinqꝫ baptismata ad saluationẽ hominum.

¶ Primus est de aqua baptismali.

¶ Secundus de gratia spirituali.

¶ Tertius de sanguine martyriali.

¶ Quartus de misericordia penitentiali.

¶ Quintus de igne purgatoriali.

Et de istis istoꝝ põt dici thema. Qui crediderit r baptizatꝰ fuerit. i. aliqñ istoꝝ modoꝝ salꝰ erit. Dico ꝙ ꝓm⁹ baptismꝰ ẽ aq sacrallo. Iste aũt ẽ ꝓm⁹ r ꝓcipalior r cõior aliꝫ r pñs eccie sacrm. Isti mũdant nõ solũ pueri a pctõ originali. hꝫ etiã iudei adulti r alij mꝰ deles ab oiꝺ petis r culpa r pena. etiã si ꝑderet ola pctã mundi. Ꝺe hꝰ vide ietiã Dominꝫ. iij. ꝺi. iiij. vbi dicit ꝙ quali mũdanꝫ ab oi-

ginali. r dant eis ꝺtutes ifuse. Adultis ꝺo fit remissio culpe r pene: nisi ficte accedant. Ꝺe isto baptismo dicit articꝰ fidei. Cõfiteꝛ vnũ baptisma in remissionẽ pctoꝝ. Si aũt dicatur Ecce frat dicit ꝙ sunt ꝙnq; baptismata articulus fidei nõ põt nisi vnũ ꝺi. Cõfiteꝛ vnus baptisma rc. Rñdeo ꝙ articulus fidei solus loquit de baptismo aq̃ q ꝺi eẽ vnꝰ triplici rõe i. pp vnitatẽ materie pp vnitatẽ formeꝝ pp vnitatẽ vtus. De pꝰ vnitas materie huiꝰ ẽ aq nãlis. qr cũ aq artificiali: vt rosacia nõ põt ꝺari baptismꝰ os ꝙ ꝺef cũ aq nãli: siue sit de fonte: siue mare: siue puteo: vel mari. Ꝺe oñdit xps in suo baptismo q nõ cũ aq artificiali: hꝫ nãli baptismo baptizari voluit. Auctor. Saluator nr aqe iordanis baptizari voluit. vt tactu sue mũdissime carnis viz regẽratiuã ꝓerret oib⁹ aquis. Simile nãlib⁹: q̃ non est nisi vna spẽs. Sedeo ꝺi vnũ pp vnitatẽ formeꝝ: q̃ est ista. Ego te baptizo in noie ꝑris r filij r spũsancti. Ꝺeut. xxviij. Tertio dicit vnũ pp vsum siue ꝑticulas quam seruam⁹. qr nõ ꝺatur nisi semel eo ꝙ repetitur passionẽ xpi r mortẽ q̃ solũ semel fuit mortuꝰ hõ. Ad rõnẽz tangit apls ꝺicẽdo. Xps resurgens ex mortuis iã nõ moꝛit: mors illi vltra nõ ꝺsiabitur. Nõ. n. mortuus est peccato: mortuus est semel. q̃ autẽ viuit: viuit deo. ad Rom. vi. Ecce q̃re dicit articulus fidei. Cõfiteꝛ vnũ baptisma in remissionẽ peccatoꝝ. Jõ Actuũ ij. legit ꝙ cũ petr⁹ ꝓdicaꝛet: iudei cõpuncti ꝺixerũt apls. Quid faciem⁹ viri fratres. Rñdit petrus dicẽs. Pniam agite r baptizet vnusquisq; vꝝm in noie ihesu xpi. in remissionẽ pctõrũ. i. i fide ihesu xpi. Ꝺe isto baptismo dicit thema. Qui crediderit. i. in hora mortis. r baptizatus fuerit: salꝰ erit. ¶ Sedes baptismꝰ est de gra spũsancti. Qui ifidel cupit baptizari r nõ hꝫ oportunitatẽ nec ipsemet põt se baptizare oꝛtiꝫ ab alto baptizari siue recipere baptismum. Qui sicut nullus posset seipsũ gẽrare nec etiaz baptizare cũ sit alia generatio. r mortẽ cũ tali ꝺesiderio. dico ꝙ baptizatꝰ ẽ nõ baptismo fluminis. hꝫ flamine. i. spũsancti. baptismo ꝺ in fonte spũsancti. Ꝺe isto auctor. Jo. baptizauit aqua. Ecce ꝓmiꝰ. vos aũt baptizamini spũsancto. ecce scõm. Act. i. Nota ꝙ iste baptismus scõus nõ ẽ tante efficacie sicut ꝑm⁹ cũ saluat holes ſm quantitatem fidei r deuotionis. Primus. n. ꝺat characterẽ ideliblẽq; q̃dã ornat⁹: q̃si stellã ꝺis in fronte cer⁹ in gutare gloriã habẽt in paradiso vbi cognoscẽt facti dei a fratre nec ꝺ pctõ. Ꝺe isto fratre dicit ꝙ sunt ꝙnq; baptismata articulus fidei nõ põt nisi vnũ ꝺi. Cõfiteor vnum baptisma rc. Rñdeo ꝙ articulus fidei solus loquit de baptismo aq̃ q ꝺi eẽ vnꝰ triplici rõe i. pp vnitatẽ materie pp vnitatẽ formeꝝ pp vnitatẽ vtus. De pꝰ vnitas materie huiꝰ ẽ aq nãlis. qr cũ aq artificiali: vt rosacia nõ põt ꝺari baptismꝰ os ꝙ ꝺef cũ aq nãli: siue sit de fonte: siue mare: siue puteo: vel mari. Ꝺe oñdit xps in suo baptismo q nõ cũ aq artificiali: hꝫ nãli baptismo baptizari voluit. Auctor. Saluator nr aqe iordanis baptizari voluit. vt tactu sue mũdissime carnis viz regẽratiuã ꝓerret oib⁹ aquis. Simile nãlib⁹: q̃ non est nisi vna spẽs. Sedeo ꝺi vnũ pp vnitatẽ formeꝝ: q̃ est ista. Ego te baptizo in noie ꝑris r filij r spũsancti. Ꝺeut. xxviij. Tertio dicit vnũ pp vsum siue ꝑticulas quam seruam⁹. qr nõ ꝺatur nisi semel eo ꝙ repetitur passionẽ xpi r mortẽ q̃ solũ semel fuit mortuꝰ hõ. Ad rõnẽz tangit apls ꝺicẽdo. Xps resurgens ex mortuis iã nõ moꝛit: mors illi vltra nõ ꝺsiabitur. Nõ. n. mortuus est peccato: mortuus est semel. q̃ autẽ viuit: viuit deo. ad Rom. vi. Ecce q̃re dicit articulus fidei. Cõfiteor

xpo martyrib⁹. Calicē qđē ques ego bibo dicit⁹: baptismo q̄ ego baptizor baptizabimi. Mar. x. Nota. calicē. i. passionē: q̄ licut calix ꝑtinet cordi meliorū: sic in passione martyrū nihil fiebat sine meliori: fm meliorē certā a deo ordinatā. Iste baptism⁹ est mior i aliq̄. Minor ē in h⁹: q̄ nō sola purificat vt baptism⁹ aq̄ a culpis ꝛ penis: sz etiā scificat creaturā: ita vt ōia fiat festiū. Jō Jo. Bti q̄ lauāt stolas suas i sanguine agni: vt sit ptās coz in ligno vite: ꝛ p portas ītrēt ciuitatē. Apoc. xxij. Nō. Bti q̄ lauāt stolas suas. Leoꝛa sua. Nō. q̄ sic vestī coogit cōp⁹ vita corp⁹ coopit aiaz: in sanguine agni. Mare nō dicit in sanguie ꝑpio. Nisi. q. mo dicū valet effundē sanguiné ꝑpiū qz cū sit ifect⁹ peccis: nō posset lauare aias: ops ergo lauare in sanguie agni. Jō de martyrib⁹ dī. Hi sūt q̄ venerūt ex magna tribulatione: ꝛ lauerūt stolas suas: ꝛ dealbauerūt eas in sanguine agni. Apoc. vij. Sed qđ si aliq⁹ ꝑ xpo moritur: nō occidit ꝛ nō effundit sanguiné: q̄ suspēdit vel submergit vel suffocat vel fame moritur: nūq̄d é martyr. Dico q̄ sic: q̄ in sanguine. i. ꝑ fide xpi moꝛt. Jtē: vt sit ptās coā in ligno vite: supplenda acceptēdū fructus é. Zigniū vite est xps: q̄ facit fructū toti⁹ lētie gaudij ꝛ letie charitatis ꝛ letitatis ꝛ eterne vite. Et ꝑ portas. i. ōtes ītrēt in ciuitatē. Lcelestē. Nō dī ꝑ porta in singulari: sz ꝑ portas: ꝑ plū. ad ostēdēdū q̄ nō sola sūt martyres illi q̄ occidunt ꝑ fide xpi: sz etiā q̄ ēcūq; ētute vel iustitia manu tenēda. Ubi Jo. baptista martyr fuit: q̄ cecis dicit. Preparate martyr hēmi q̄ ctoritū nō ꝑ fide: q̄ nulla q̄ fidi fiebat de fide: ꝑ ētute castitatis: q̄ reph̄ēdit Herodē de luxuria: mortu⁹ est ꝛ decapitatus. Mar. vi. O quot martyres efficit in h⁹ mūdo si vellet. Uerbū ira. Ośi aliq⁹ videret aliquē deū blasphemāt: etiā dñm vel regē: ꝛ aliq⁹ reph̄ēderet eū: si occideret: martyr efficeret. cū tōgit qi matoꝛē rōnē h⁹ martyrū q̄ io. qz plus peccat blasphematoꝛ ꝙ fornicatoꝛ. Jtē: si q̄s occidit: q̄ delendū ēstate insle martyr est. Jtē si q̄s occidit scutifez: qi nō vult vocare mercē ꝛ martyr est: ꝛ ꝑ portā castitatis intrat ciuitatē paradīi. Jtē de mulē maritata nō ītelligentur virgines: idebite ꝛc. Jtē de notorio vī telle nulle facē falsū instrm ꝛ occidit⁹ martyr efficeꝛis ꝛ ꝑ portā iustīe ītrat ciuitatē celestē. Ecce dī dicit ꝑ portas. i. ētutes.

De isto ꝑtin. Qui credideꝛit ꝛ baptizat⁹ fuerit ꝛc. Quare⁹ é ō mia pnialis. Isto oporteret nos baptizari: q̄: ls fuerim⁹ baptizati baptismo flumiū ꝑost facim⁹ tot petā: q̄ ma culam⁹ nos turpitūdo coꝛp⁹ q̄ aiam. Jō non hēmus aliū remediū ifi mie pnialis. Lin coꝛde ꝑteri de pctis: recipe ꝑpositū ꝑtēdi. Et cū vna gutta lachrymaꝛ pl⁹ faciet ꝛ lauabit q̄ cū tota aq̄ mariꝛ: ꝛ tūc restat pena in purgatoꝛio. Dī baptism⁹ mie pnialis: q̄ ista alia peccatrix lauat in fonte mie dei. De isto dicit scptura i figura Judith. Exibat iudith nocti bus i vallē bethulie ꝛ baptizabat se i fōte. Judth. xij. Nō. Judith. i. ꝑfessio fz iterptatioē hebraicā: exibat noctib⁹. Noctes i scriptura significāt petās: fs dies gras ꝛ bonā vitā. Qui ambulat i tenebꝛis nescit q̄ vadit. Ergo ābulate dū lucē hētis: vt nō tenebꝛe vos ꝑphendāt. Jo. xij. Exibat g⁹ noctib⁹. i. ad cogitādā petā cū dolore ꝛ ꝛtitūe. Et ꝑcedat dō dī. Laboraui in gemitu meo: lauabo ꝑ singulas noctes lectū: gloꝛa ꝑ singla petā. Nō: q̄: si q̄ penitēt de vno petō ꝛ nō de alio: nihil valet. Jō ꝑfesioꝛ dz iterrogare a ꝑtēte ꝛ petōꝛes: ꝛ penitemini de oib⁹ istis petis: fi dicit fic: nisi de tali ꝛ tali: nihil valet: nec ē absolūt⁹. Nō in vallē bethulie. i. pnie: nō dicit i mōtē: q̄ pemittit regrī hūlitatē: vt ꝑs in opib⁹ pnie. ꝑ in ꝛtitūe i q̄ coꝛ lesūs ꝑ supbiā restringit per hūlitatē: ꝛ petōꝛ ꝛtit⁹ dicit. O miser. Quid erit de me. Cōtritio fi ēa ēnō ē sine hūlitate. Dcō in ꝑfessiōe hūlitādo se: q̄ntūcūq; sit ma gnus dīs: flexis genib⁹ os ꝑtēti. Jtē dicēdo mala ꝛ petā sua q̄si se vilipendādo. Ecce i vallē bethulie. Jtē de alijs opib⁹ mieq̄ oia dūlitatē ꝑportāt: vt ofo genib⁹ flexis. Jciunium hūliat coꝛp⁹ relemosyna burlas remissio iniriā ꝛc. Ecce q̄li hūlitas pnie ē fons vine mie aiam purificādo: q̄ lauamini. ſ. ꝑ pnias. mūdi estote: auferte malū cogitatōꝰ vrarū ab oculis meis. Isa. i. De isto dicit the. Qui credidērit ꝛc. Quis⁹ é de igne purgatoꝛij. Dicunt alij ignoꝛātes q̄ vltra mare sunt gētes q̄ baptizant igne. Hoc nihil valet: q̄ so in h⁹ mūdo nō ifūnit baptismū ignis fz aq̄. Sz ex sua nimia mia in alio mūdo ifūnit baptismum ignis purgatoꝛij: vbi baptizant penitētes qui nō paracta pnia ꝑdigna decedūt. Uerbū ira. q̄ mouit penitēs q̄ de pctis habuit ꝛdītionē, sed nō tātā sicut petā sua regrīt ad dimissionē culpe ꝛ pene q̄ fuit ꝑfectus ꝛc. ꝛ mouit ītimis aīa ducēt ad iudicū ꝛ dicit xpus angelo. Baptizet in fonte ignis purgatoꝛij vt mundet̄ a maculis. Nō modū qualit⁹ ad angelo tang⁹ a sacerdote imergit ꝛc. De isto auctās dicebat Jo. Ego qđē baptizo vos in aq̄. q̄ de post me vēt⁹ é fortioꝛ me é. Ipse vos baptizabit i spūsctō ꝛ igni. Mat. iij. Nō. fortioꝛ: q̄ iste baptism⁹ ignis valde é penal. Ipse. ſ. xpus vos baptizabit in spūsctō: q̄ gra est spūsctī q̄ in alio mūdo habeam⁹ locū pnie ignis ꝛ per ignē. Sedm grāmaticā antiquā dicebat igne p ligni ablatiuo. Jō ꝑt dicere ale q̄s ereūt de isto baptismo ignis purgatoꝛialis. Trāsiui mus ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxisti nos in refrigeriū pō. lxv. Nō ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛc ꝑ ꝑt ignē eū pu⁹ baptizent aq̄. Rūdeoꝛ: q̄ ignis ē fortioꝛ ꝛ ꝑncipalioꝛ. Jō de ꝑib⁹ ꝑt ē speclatio. Nō. q̄ solū xpūs itrāt purgatoriū. De isto dicit he. Qui credidērit ꝛ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit.

Dñica infra octa. ascensionis dñi. Ser. v.

Noibus honorificet de⁹.

originaliter. i. ꝑ. iiij. ꝛ recitatiue i epla currētis dñice. Hoc ebdi indiget vna breui declaratiōe. Ꝑro q̄ sciēdum q̄ dicit oēs sci doctoꝛes loquētes ō mūdi creatiōe. De⁹ creauit mūdū duplici rōne. P⁹ ex pte hoium fuit necessitas ꝛ vtilitas. Scda ex pte dei ꝛ ꝑncipalis fuit ꝑ honoꝛe ꝛ gīa sua. De p⁹ sciebat de⁹ q̄ hoies indigebāt loco sīmo ad hītādū: laboꝛādū: seminādū: colligendum: nutriēdū: iumēta: ꝑp hoc creauit de⁹ trā. Jtē sciebat q̄ hoies idigebāt aq̄ ad lauādum bibēdū: nauigādū ꝛc. Jō creauit de⁹ mare ꝛ fontes ꝛ flumia. Jtē q̄ habebāt respīrare: ideo fecit aerē. Jdē de igne ad calefaciēdū: ꝛ ad parādū alimēta ꝛc. Jtē q̄ idigebam⁹ lumine fecit solē ꝑ diē: lunā ꝛ stellas ꝑ nocte. Jtē sciens q̄ terra nō germinaret sine influētijs celi fecit planetas. Jtē sciēs q̄ mouimur: fecit celuꝛ ꝑ hoium: ꝛ carcerē iferni ꝑ malis. Jtā hoium rōnē tāgit scriptura hi. Suue mūdus sine vita sine mors sine pīa sine futuꝛa: oia. n. nīa sūt ſ. Coꝛ. iij. O. Qui⁹ deberem⁹ ipsū diligē: q̄ ipse fecit ꝑ nob. De isto rōne ꝑncipali. ſ. ꝑ honoꝛe ꝛ gīa sua vt i mūdi creatiōe cognoscat⁹ eius potēcia diuina: q̄ talia ex nihilo fecit potēs est. Jtē. vt cognoscat⁹ eius ꝑpia in mūdi gubernatiōe. Jtē q̄ clementia in omni promotione. Et⁹ Item q̄ mia in bonoꝝ ꝓmissione. Et⁹ iusticia in malꝝ dīnatiōe. Ecce ista rō ꝑncipalis ītre creauit de⁹ oia vt a nobis laudet bonōrē ꝛ glorificet. Nō ad hoc ſlitudinē ꝑ potētissimo rege dīte palatij ꝑ fenestras ꝛc. ꝛ mouit ītimis aīa ducēt ad iudicū ꝛ dicit xpus angelo. Baptizet in fonte ignis purgatoꝛij vt mundet̄ a maculis. Nō modū qualit⁹ ad angelo tang⁹ a sacerdote imergit ꝛc. De isto auctās dicebat Jo. Ego qđē baptizo vos in aq̄. q̄ de post me vēt⁹ é fortioꝛ me é. Ipse vos baptizabit i spūsctō ꝛ igni. Mat. iij. Nō. fortioꝛ: q̄ iste baptism⁹ ignis valde é penal. Ipse. ſ. xpus vos baptizabit in spūsctō: q̄ gra est spūsctī q̄ in alio mūdo habeam⁹ locū pnie ignis ꝛ per ignē. Sedm grāmaticā antiquā dicebat igne p ligni ablatiuo. Jō ꝑt dicere ale q̄s ereūt de isto baptismo ignis purgatoꝛialis. Trāsiui mus ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxisti nos in refrigeriū pō. lxv. Nō ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛc ꝑ ꝑt ignē eū pu⁹ baptizent aq̄. Rūdeoꝛ: q̄ ignis ē fortioꝛ ꝛ ꝑncipalioꝛ. Jō de ꝑib⁹ ꝑt ē speclatio. Nō. q̄ solū xpūs itrāt purgatoriū. De isto dicit he. Qui credidērit ꝛ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit.

Dñica infra octa. ascensionis dñi. Ser. v.

Noibus honorificet de⁹.

originaliter. i. ꝑ. iiij. ꝛ recitatiue i epla currētis dñice. Hoc ebdi indiget vna breui declaratiōe. Ꝑro q̄ sciēdum q̄ dicit oēs sci doctoꝛes loquētes ō mūdi creatiōe. De⁹ creauit mūdū duplici rōne. P⁹ ex pte hoium fuit necessitas ꝛ vtilitas. Scda ex pte dei ꝛ ꝑncipalis fuit ꝑ honoꝛe ꝛ gīa sua. De p⁹ sciebat de⁹ q̄ hoies indigebāt loco sīmo ad hītādū: laboꝛādū: seminādū: colligendum: nutriēdū: iumēta: ꝑp hoc creauit de⁹ trā. Jtē sciebat q̄ hoies idigebāt aq̄ ad lauādum bibēdū: nauigādū ꝛc. Jō creauit de⁹ mare ꝛ fontes ꝛ flumia. Jtē q̄ habebāt respīrare: ideo fecit aerē. Jdē de igne ad calefaciēdū: ꝛ ad parādū alimēta ꝛc. Jtē q̄ idigebam⁹ lumine fecit solē ꝑ diē: lunā ꝛ stellas ꝑ nocte. Jtē sciens q̄ terra nō germinaret sine influētijs celi fecit planetas. Jtē sciēs q̄ mouimur: fecit celuꝛ ꝑ hoium: ꝛ carcerē iferni ꝑ malis. Jtā hoium rōnē tāgit scriptura hi. Suue mūdus sine vita sine mors sine pīa sine futuꝛa: oia. n. nīa sūt ſ. Coꝛ. iij. O. Qui⁹ deberem⁹ ipsū diligē: q̄ ipse fecit ꝑ nob. De isto rōne ꝑncipali. ſ. ꝑ honoꝛe ꝛ gīa sua vt i mūdi creatiōe cognoscat⁹ eius potēcia diuina: q̄ talia ex nihilo fecit potēs est. Jtē. vt cognoscat⁹ eius ꝑpia in mūdi gubernatiōe. Jtē q̄ clementia in omni promotione. Et⁹ Item q̄ mia in bonoꝝ ꝓmissione. Et⁹ iusticia in malꝝ dīnatiōe. Ecce ista rō ꝑncipalis ītre creauit de⁹ oia vt a nobis laudet bonōrē ꝛ glorificet. Nō ad hoc ſlitudinē ꝑ potētissimo rege dīte palatij ꝑ fenestras ꝛc. ꝛ mouit ītimis aīa ducēt ad iudicū ꝛ dicit xpus angelo.

Baptizet in fonte ignis purgatoꝛij vt mundet̄ a maculis. Nō modū qualit⁹ ad angelo tang⁹ a sacerdote imergit ꝛc. De isto auctās dicebat Jo. Ego qđē baptizo vos in aq̄. q̄ de post me vēt⁹ é fortioꝛ me é. Ipse vos baptizabit i spūsctō ꝛ igni. Mat. iij. Nō. fortioꝛ: q̄ iste baptism⁹ ignis valde é penal. Ipse. ſ. xpus vos baptizabit in spūsctō: q̄ gra est spūsctī q̄ in alio mūdo habeam⁹ locū pnie ignis ꝛ per ignē. Sedm grāmaticā antiquā dicebat igne p ligni ablatiuo. Jō ꝑt dicere ale q̄s ereūt de isto baptismo ignis purgatoꝛialis. Trāsiui mus ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛ eduxisti nos in refrigeriū pō. lxv. Nō ꝑ ignē ꝛ aquā: ꝛc ꝑ ꝑt ignē eū pu⁹ baptizent aq̄. Rūdeoꝛ: q̄ ignis ē fortioꝛ ꝛ ꝑncipalioꝛ. Jō de ꝑib⁹ ꝑt ē speclatio. Nō. q̄ solū xpūs itrāt purgatoriū. De isto dicit he. Qui credidērit ꝛ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit.

Dñica infra octa. ascensionis dñi. Ser. v.

Noibus honorificet de⁹.

originaliter. i. ꝑ. iiij. ꝛ recitatiue i epla currētis dñice. Hoc ebdi indiget vna breui declaratiōe. Ꝑro q̄ sciēdum q̄ dicit oēs sci doctoꝛes loquētes ō mūdi creatiōe. De⁹ creauit mūdū duplici rōne. P⁹ ex pte hoium fuit necessitas ꝛ vtilitas. Scda ex pte dei ꝛ ꝑncipalis fuit ꝑ honoꝛe ꝛ gīa sua. De p⁹ sciebat de⁹ q̄ hoies indigebāt loco sīmo ad hītādū: laboꝛādū: seminādū: colligendum: nutriēdū: iumēta: ꝑp hoc creauit de⁹ trā. Jtē sciebat q̄ hoies idigebāt aq̄ ad lauādum bibēdū: nauigādū ꝛc. Jō creauit de⁹ mare ꝛ fontes ꝛ flumia. Jtē q̄ habebāt respīrare: ideo fecit aerē. Jdē de igne ad calefaciēdū: ꝛ ad parādū alimēta ꝛc. Jtē q̄ idigebam⁹ lumine fecit solē ꝑ diē: lunā ꝛ stellas ꝑ nocte. Jtē sciens q̄ terra nō germinaret sine influētijs celi fecit planetas. Jtē sciēs q̄ mouimur: fecit celuꝛ ꝑ hoium: ꝛ carcerē iferni ꝑ malis. Jtā hoium rōnē tāgit scriptura hi. Suue mūdus sine vita sine mors sine pīa sine futuꝛa: oia. n. nīa sūt ſ. Coꝛ. iij. O. Qui⁹ deberem⁹ ipsū diligē: q̄ ipse fecit ꝑ nob. De isto rōne ꝑncipali. ſ. ꝑ honoꝛe ꝛ gīa sua vt i mūdi creatiōe cognoscat⁹ eius potēcia diuina: q̄ talia ex nihilo fecit potēs est. Jtē. vt cognoscat⁹ eius ꝑpia in mūdi gubernatiōe. Jtē q̄ clementia in omni promotione. Et⁹ Item q̄ mia in bonoꝝ ꝓmissione. Et⁹ iusticia in malꝝ dīnatiōe. Ecce ista rō ꝑncipalis ītre creauit de⁹ oia vt a nobis laudet bonōrē ꝛ glorificet. Nō ad hoc ſlitudinē ꝑ potētissimo rege dīte palatij ꝑ fenestras ꝛc. ꝛ mouit ītimis aīa ducēt ad iudicū ꝛ dicit xpus angelo.

datio ad dñinos vel pirator ecerit deus preci
pit oppositus q̄ nullus vadat: r necessitas r
amor filij te inclinat q̄ vadas. Propterea certū
est q̄ plus diligis filiū q̄ deū. Ites si pdidisti
tacea argentea vel pecuniā: vel aliq̄ localer
r capis illud inuenire de q̄ vadas ad sortile
ges: diuinos. rc. r de" pcipit q̄ nulla de cā
recurram" ad coēm vadas ad sortilegos: cer
tum est q̄ plus diligis tacea r creatura q̄ de
um. Itē de amico capto etiā de se vt hō dicat
veritatē cogit medio iuramento: r de" pcipit
q̄ p teto mūdo saluādo nō faciam" falsū in
ramētū. Sic̄ vite ꝛseruatiōe amici vl suiꝰ ꝑ
falsū iurat plus creaturā q̄ deum diligit. O
est sunt q̄ dicūt se amare deū: r mētiunt: q̄ p
vno denario vel ꝑ vna pa re ne soluant iu
rent falle. Hō q̄ petrus est magnus iuramē
tū falsū. Et hec ḡdus petr̄ in manu: dicēdo.
Magnū petrus est furtū sed mal" petrus ē lar
cinatio simplex: r mal" adulteriū: r mal" ho
micidiū sed sup oia ista mal" ē falsus iuramē
tus. Et ita in d" mūdo plus puniat homicidiū
vl apud deū plus puniet falsum iuramētum.
Nōq̄ homicidiū est petrus ꝫ primū. Sed iu
ramentū falsum est directe ꝫ deū. tāgit. n. co
ronā dei. dñi petrus aggranat ex dignitate p
sone in quā peccat. De hō vide sentā. Deo. p"
2". q. xxvij. arti. ix. Jō sūmopere cauēdū est p
iurij r falsus iuramentū. Ecce signū maioris
dilectionis. Jō Grego. Probatio dilectionis
exhibitio est opis. Nā aūt ḡlibet res dilecta
posspnit ne dei ꝓceptū transgrediat: qz tūc
deū sup oia diligē cōprobat. Jō xp̄s. Qui hꝫ
mādata mea r custodit illa: ille est q̄ me dilī
git. Jo. xiiij. Qui hꝫ mādata mea. i. in corde
r seruat ea. i. in ope ille est q̄ me diligit. Qui
aūt diligit me: diliget a pte meo: r diligā eū r
manifestabo ei meipsum. Ecce qd ē amore sup
nalis. Et poterum" dicē thema mutādo vnus
ebūl vicētes. In oīb". i. hoc: diīs amet de". i. ip
sos laudando: bñdicēdo: r glorificādo. C Bi
cet. q. glibet ds ꝑ tpe adhērere officio ō quo
ip̄s hꝫ vnere. Jō pī si vult q̄ filꝰ suus sit nota
rius: si qs est puer offert sibi liās r scripturā.
Itē si furtor: vl latrone sic de alijs. Jō videa
mus qd efficiāt hꝫ bñdm" in alio mūdo de q̄
vnam". In celo. n. nō sunt furtores vel suto
res: q̄ vestes glie nunq̄ rūpi ficiunt nec vestiū
sutoles r sellarij r lanienes sunt sutores vel ar
tifices r sellarij. Sed et ibi officiū laudādi deū:
sicut in dei celestibil comedijs vel bibijs qñ ela
tus si qñ habes suum. Ideo dicebat Dauid.

Bti q̄ habitāt in domo tua dñe: in secula se
culoꝝ laudabūt te. pſ. lxxxiij. Fiat ergo rō
Quilibꝫ teneāt addiscere officiū de quo vnat
r nos in alio mūdo habem" viuere de officio
laudādi deū. Jō iā hic in ꝑsenti mūdo debe
mus addiscere hō officiū r linguā nr̄az abuti
tare. Sy sunt multi miseri q̄ addiscūt officiuz
infernī: q̄ est maledicere: iurare: blasphemare
re rc. vt dicit dñs Joannes. Esti nauerūt ho
mines estu magno: r blasphemauerūt nomē
dei. Apoc. xvi. Et loquit de dānatis. qz ignis
noster frigidus est respectu illius inferni. Et
quot sunt modo in hoc mūdo qui addiscunt
istud officiū: q̄ statim q̄ hūt trā blasphemāt.
Illi aūt q̄ debēt ee r viuere in paradiso cum
angelis: iā hic incipiūt laudare deū r bñdice
re oādo rc. Quilibet talis poterit dicere cū
Dauid. Bñdicam dñm in omni tpe: ꝫp laus
eius in ore meo. pſ. xxxiij. Nota q̄ dicit in oī
tpe refert ad ecclesiasticos q̄ oīb" bonis cano
nicis habēt bñdicere deū: quę sunt septē r di
cunt in memoriā passiōis. Taleo tenent con
siliū. Tobie dicentis. Omni tpe benedic deū
r pete ab eo vt vias tuas dirigat r cōsilia tua
in ipso permaneāt. Tob. iiij. Nota. Pete ab
eo vt vias tuas rc. Et si tu dicis deuote r di
ligenter matutinas: deus diriget viam tuam
per viā bñditatis cōtra supbiā. Si primā di
rigit viā tuā ꝑ viā mīsericordie r liberalitatis
cōtra auaritiā: r sic de aliis vtutib". Hō dicit.
Semp laus eius in ore meo referā ad laicos
qui mane r vespere semp debent orare: quasi
tuge sacrificium offerāt deo: ergo offeramus
hostiā laudis ip deo. i. fructū labioꝝ cōfitēn
tiū nomini eī". ad Heb. vl. C Dico tertio rc.
i. per penitentiā teimnā vigiliarum rc. Si rex
cōmitteret castrū custodiendus militi scien
castrū regi rebellare: ētū placeret regi si ille
miles prudēter r cū rigore teneret castrū ne
posset rebellare. Sic cuilibet nostrū cōmissus
est castrū corporis: r habitatores. i. quinq̄ sen
sus: inclinationes r membra vellent cōtra de
um rebellare. Sensus enī r cogitatio huma
ni cordis in malū prona sunt ab adolescentia
sua. Heū. viij. Item. Sapientia carnis inimi
ca est deo. Legi enim dei nō est subiecta. Ro
ma. viij. Quanti ergo placebit regi xp̄o si cū
rigore penitentie prudenter custoditis castrū
r notabiliter talia remunerabit ab eo". Ideo
apl̄s. Ego quidem sic pugno nō quasi aerem
verberans: sed castigo corpus meū: r in seruī
tutē redigo: ne forte cū aliis ꝓdicauerim ipe
reptib" efficiar. Jhūs ad Lōr. ix. Ecce qualī

ter penitētia est necessaria. Dicunt ſtulti. Et
quid ꝓficit deo mea penitentia vel ieiunium
rē. Rūdēdū est vtia ſtultis. Et qd ꝓficit regi
quādo miles custodit sibi castrum. Nōne de
hoc rex habet honorem seruitū r gloriā: imo
dicit aplus. Obsecro vos fratres per miseri
cordiā dei vt exhibeatis corpa vestra hostiaz
viuentē sanctā deo placentes. rōnabile obse
quiū vestr̄. ad Ro. xij. Ideo dicit thema. In
oibus. ſupple: corpoib": honorificet deus. i.
per penitentiā. Empti enīz estis ꝓcio magno
ꝓma ad Cor. vi. C Dico quarto q̄ debemus
dare deo de bonis exterioribus. Deus nō in
diget pane: vino: r aliis ꝓcio sed ꝓcio suis ser
uitoribus. Sicut nec rex expedit ꝓcio se om
nes reddit": sī indiget ꝑ seruitoib". In reb"
est deus honorandus ꝓncipaliter. Et hoc fit
solendo iuste decimas r primicias r dando
pauperib" elemosynas amore sui. r multū ho
norat patrē qui filijs suis paupib" dat elemo
synā. Nota parabolā de illo magno domino
q̄ vim ſuis filijs tuit peregrinationē. Filijs de
pauperatis: quidam habat eis elemosynam
amore patris rē. Ite deus est ch̄ristus Jesus
Auctoritas. Honora dñm de tua substantia:
r de ꝓmicijs omnīū frugum tuarum da pau
peribus: r implebūtur horrea tua saturitate:
r vino rē. Prouerb. iij. Nota. Honora domi
num. i. dādo decimas rē. Secunda de paupe
ribus. Si dicā mihi deficiet rē. nō est verus:
simo magno abūdabis. Ecce qd dicit. Et iple
bunt horrea rē. Sed pic multū deficiūt diui
tes qui nolunt dñm honorare: dando vl mu
tādo sine vsura. Hō hic spēs r rōnes vsure.

C Dñica infra octa. ascensiōis. Sermo. vi.

Ate omnia

charitatē ha
bentes. Ter
dum istud habet textualiter in pri
ma can. Petri. c. iiij. r recitatiue in
epla currentis dñice. Pro hui" verbi decla
ratione r materie predicande introductione
sciēdū q̄ doctrina est cōis in sacra theologia
certa r vera q̄ inter oēs virtutes morales r
theologicales virt" charitas est maior princi
palis r excellēnor. Pz hoc primo in ētutib"
moralib". Hā ētutes morales solū habēt pro
obiecto creaturas. q̄ solū habēt suū actū offi
cij seu opationē in rebus creatis. Verbigra.
Quid est virt" prudētie nisi q̄ in ꝑplis hui"
mūdi siue aie siue corpis vel bonoꝝ hō sciat
gubernare: sc. ergo obiecti suū in creaturis ē.
Ites. Quid est virt" iusticie: nihil aliud ē nisi
q̄ in negocijs hui" mūdi ſtūb": litigijs rē.
dēl vnicuiq; qđ suū ē: ergo suū officiū ē circa
creaturas. Jdē de ētutē q̄ antice. Quid ē vir
tus q̄ntūcūq; ꝙ in delictis huius mūdi hō
sciat tenere mēsurā. Jdē de fortitudine: q̄ in
hoc ꝓsistit q̄ ex laboriḃ" r tribulatiōib" angu
stijs: r ꝑcutiōib" hō nō ꝑmittit bonā vitam
nec bona opa. Jdē de hūilitate: q̄ in hoc con
sistit q̄ in honoriḃ" officijs: dignitatibus hō
nō trāscat limites: sī cognoscat suā fragilita
tē. Jdē de ētute mīeij in hoc cōsistit q̄ de bo
nis ſpualib" r tpalib" sufficiat indigētibus.
Jdē de castitate: ad quam ptinet custodire se
ab actib" veneriḃs iuuenie. Jdē de patiētia
q̄ in hoc cōsistit q̄ de iniurijs nō accipiat hō
vindictā: r sic de aliis. Pz ergo q̄ oēs ētutes
morales sunt actū effectū officiū r opatio
nē habēt circa creaturas: r etiā obiectū earū
aliq̄s creati. Charitas solū deū habet pro ob
iecto. q̄ charitas est diligere deum pp se: r p
ximū pp deum. Totus hoc ē diligere deū vni
ca rōne. Quia dīē pha q̄ rdi vnā est pp alie
rus: r trobigis tñ vnā. Verbigra. Duos diligi
tis sanitatē r diligitis medicinā amaraz. ppt
sanitatē: ergo tota rō amabilitatis est in sanita
te. Sic nulla creatura est amabilis de se amo
re charitatis: nī pp deum inquātū ē imago dei.
Pz ergo q̄ charitas excellit virtutes mora
les. Auctal. Induite vos sicut electi dei sci r
dilecti viscera mie: benignitatē: humilitatez:
modestiā: r patientiā rē. vbi enūerat multas
ētutes morales. Sup oia aūt charitatem ha
bēte: q̄d est vinculū perfectionis. ad Col. iij.
Nota. Induite: qz virtutes sunt vestes alcr.
sicut religiosus sine habitu dicit apostatam a
ala sine ētutib" est abominabilis deo r oib"
sanctis. Sup oia aūt charitatem habēte. Ecce
quō ponit sup oēs ētutes morales. Nōquia
est vinculū ꝑfectionis. Cū dicamus hec char
tas: nōne mei" dicerer q̄ est vinculū: r tunc re
manēt r affectēs cōuenirēt. Pro rūsione. Nō
latuit r affectēs cōuenirēt. Pro rūsione. Nō
latuit r affectēs cōuenirēt acquisite exercitio bo
q̄ ētutes morales sunt acquisite exercitio bo
nī operū. Hā habet" ētutū ex bonis opib"
bonū operū. Hā habet" ētutū ex bonis opib"
nōrū operū. Hā habet" ētutū ex bonis opib"
vm cōmunē generā. Sz charitas est purum
dm cōmunē generā. Sz charitas est purum
donū dei ꝙ infusiones. nō enī educit ad esse de
donū dei ꝙ infusiones. nō enī educit ad esse de
potētia materie ex vlo bonoꝝ operum. sicut
potētia materie ex vlo bonoꝝ operum. sicut
ētutes morales: sī infundit a deo. ideo ly qđ
ētutes morales: sī infundit a deo. ideo ly qđ
nō facit relationē ad id qđ dī charitas: q̄ ad
nō facit relationē ad id qđ dī charitas: q̄ ad
donū qđ subintelligit. Ali dī. Sup oia charī
donū qđ subintelligit. Ali dī. Sup oia charī
tatē hūtes qđ. i. donū charitat. est vinculus
tatē hūtes qđ. i. donū charitat. est vinculus
ꝑfectiōis. Jtē charitas habet excellentiam r
ꝑfectiōis. Jtē charitas habet excellentiam r
maioritatem sup alias ētutes theologicales.
maioritatem sup alias ētutes theologicales.
Dicunt enī theologicales. a tpeos qđ est de"
Dicunt enī theologicales. a tpeos qđ est de"

q̃ ordinant ad deū r hñt deū solū p̃ objecto. Et sūt tres. i. fides spes r charitas. De ista mā vide sanctū Tho. p. 2ę. q. lxii. ar. 1. ubi ostendit quare dicunt theologice. Et arte. ij. est edit differentiā earū ēntibus moralib⁹ r intellectualib⁹. Et articulo. iij. eiusdē q̃stiōis ostendit aliter earū: q̃ tres sunt r nō plures neq; pauciores. Et articulo. iiij. ostendit ordinē earū q̃ sit primo iter eas. Liter fidē spem r charitatem. Quare act⁹ sunt vt sequit. Fides est credere deo ō dis q̃ nobis revelauit. Quia fides xpiana nō est credē. Petro nec Paulo nec aplis nec pphetis: h credere deo q̃ locut⁹ est aplis r pphet. Spes aūt est sperare in deo: nō sperare in p̃cipib⁹ seu platis. Jō Dō. Bolite cōfidere in p̃cipib⁹: neq; in filijs hoīz in quibus nō est salus: h i deo. Sed charitas est maior. De hoc vide sanctū Tho. p⁹ 2ę. q. lxvi. ar. vi. Rōq; charitas in sua essentia nō includit defectū siue imp̃fectionē. sicut fides r spes. Qr fides est credere qđ nō videt. Ecce imperfectio. Spes aūt est sperare qđ nō habes. Ecce defectus. Et qđ est charitas: diligere deū pp se r primū pp deū: qđ nō includit aliquē defectū. Ideo dicit auctas scripture. Nūc manent fides spes r charitas tria hec. Maior horū est charitas. i. ad Cor. xiij. Nō. Maior horum. Rangd dz dici maior harū. Rādeo q̃ ly horum nō refert ad fidē r spem: sed ly horum qđ subintelligit. i. maior aūt donoz donoz est charitas: q̃ ista tres virtutes dant a deo p infusionē. Dz ergo qđ dixi q̃ inter ōtutes morales r theologicales excellētior est charitas: pp hoc dicit thema. Ani ola charitatē hñtes. i. amoꝛē dei seruidū r amoꝛē p̃imi ordinatū. Nō. Ani ola q̃ debem⁹ laborare vt habeam⁹ ōtutes morales. Sz ani ola charitatē hñtes. Ita ēt⁹ charitas hz tres gradus. P̃ Primus est incipe bonā vitā fortiter. P̃ Sedus ē p̃fice in bona vita: abūdāter. P̃ Tertius est p̃severare in bona vita finaliter. Dico p⁹ q̃ hm⁹ q̃duo rē. est incipere bonā vitā fortiter. Postq̃ hō via tenuit malā vitā viuēdo in pctis: addendo continue pctā pctis r de⁹ facit gr̃am q̃ recedit ad se cōsiderans mala r pctā q̃ fecit dicit. O miser r quātū thus pdidi: nullū bonū sē ei alē mec. O miser q̃d erit de me volo redire ad deū nolo r̃ p̃uertil de pctis pponit nō plus laborare p̃ iam p̃fectionis: r seruat diligenter eam cōtra quoscūq; audit missas: sermōes: Petrus aplus post q̃ dicit ante ola charitatem hñte: assignauit rōnē di. Nam charitas operit multitudinē pctōꝝ. i. P̃fert. iiij. Jō dicharitas r pctā stēt simul. Rādeo dicē do: q̃ charitas destruit pctā quātū ad culpā: q̃ culpe nō stant simul cū charitate: sicut nec lumē cū tenebris: r operit quātū ad pnaꝫ. Iam fm sententiā theologoꝝ in iudicio particulari vl vniuersali siue generalissima pctā que hō fecit sine cōde cogitādo: sine ore loq̃ndo: siue opere faciendo: sola discooperient: nō solum xpo cui omnia nuda r aperta sunt oculis cuncta. ad Heb. iiij. sed etiaꝫ angelis r sanctis virtute diuina. Sicut videntur pctā illius qui ponit in scala: quia ponunt scripta in fronte eius clarioꝛi modo videbuntur omnia pctā in iudicio vniuersali. Q̃ qualis cōfusio est. Multi sunt qui mō reputant boni religiosi vel clerici. qui tūc videbunt totū secus ex hypocrisi rē. Jdē de platis. Auctas. Veniet diū qui illuminabit abscondita tenebrarū r manifestabit consilia cordiū. i. Cor. iiij. Sed qui habebunt charitatem eoꝝ pctā nō manifestabunt in eoꝝ cōfusione: q̃ charitas est quasi velū seu mantellū q̃ opit multitudinē pctōꝝ. ergo q̃ sic est: incipiam⁹ bonā vitā. Sz dico q̃ opz incipere vitam bonā fortiter aio r viḡoꝛoso. Patet hoc triplici silitudine. Prima ō hoīe ad altū mōtē ascendēte: cui necessarī est vigoꝛ r fortitudo: quia cū labore r violētia ascēdit. Secus descendēdo. Sic de nobis si volum⁹ ascēdere ad montē bone vite r virtutū: necessariuo est vigoꝛ r forcia siue fortitudo: q̃ violēter ascēdimus: q̃ p̃ona que iclinat ad superbiā vānitatē r pompā cuꝫ difficultate hūiliat. Jdeo est necessaria forcia. Jdē ō auaro: luxurioso: r sic de aliis: q̃ cōtra inclinatiōnē cum difficultate fit. Jō regrit forcia. Sed⁹ delectādo in infernū per malā vitā vadit hō cōstantius nāliter: q̃ caro inclinat ad vicia r pctā. Sine mgro r doctore addiscimus peccare r male agere. Sensus cnī r cogitatio humani cordis in malā p̃ona sunt ab adolescētia sua Gen. viij. Q̃ portet. n. facere vigoꝛose: facere vim sibi ipsi. Hoc sciēs aplus dicebat. Ego sic curro: nō q̃si incertūsīe pugno non q̃si aerem verberās. Sz castigo corp⁹ meū r in seruitutē redigo. i. Cor. ix. Secūda silitudo est. ō hoīe leuiter ligato cū filo stupe simplicit: talis leuit solueꝝ: secus si cū cordis vel cathenis ferreis sit ligat⁹: q̃ tunc requirit r fortiorē ad solueꝝdū se. Ita ille q̃ nouiter incipit peccare ē ligatus cū filo stupeo: q̃ leuiter potest dimittere pctā. Mādo ē illa aliāliter assuet⁹ est cū cordis ligat⁹ isq; qū est illa antiquat⁹ in pctis: cathenis ferreis ē ligat⁹. Jō nēcaria ē sibi forcepo sam fortis vt soluat. Multi holes r mulieres sūt ligati istis cathenis de mal̃ p̃suetudib⁹: q̃ q̃ timent ganā a p̃sonā si iurāt deū: dicunt. P̃ p̃suetudo ē. Hoc vult dicē q̃ illa estio ligatura ista cathena q̃ duē voꝫ ad infernū. Multi vel sūt male assuet⁹ q̃ cathenā ne iurarēt r nō p̃sit: ita sūt male assuet⁹ q̃ frāgetio eaꝫ assuefaciendo vos ad affirmādū vl negādū p̃ aduerbia. Jtē si mfeo q̃ curāt de filijs corrigerēt eos ne iurarēt: r nocerēt eos log tp̃ā. sic exp aduerbia: q̃ eēnt magni nō iurarēt. Jdē de pctō vsure si vniuersitas vl p̃ticularis hō venit ad diuitē vt mutuo recipiat pecūiaꝫ ab eo: rūdet diuco placet mihi q̃ soluet vltra sortem tātū. Q̃ libet dno. Dico q̃ hoc ē vsura q̃ p̃ mutuo nō pōt hō aliq̃d accipe. Et vsurari⁹ dicit p̃fessor. P̃ consuetudo ē. O vos vulḡ dicē q̃ estio ligati cathena cathena. Sēualia bona sūt: fuit duabus p̃ditionib⁹. P̃ma est q̃ sit ōa emptio. scōa q̃ p̃ eā sit iustū. Jtē vēdē plus pp dilatiōez solutiōis. Dicē vsurari⁹. P̃ p̃suetudo ēiz vsurari eos hac cathena dyabol⁹ trahit ad infernū. Jtē p̃fessor dicē emē p̃ pecunia pata minori p̃cio ē vsura. P̃ p̃suetudo ē rē. rūdet vsurari⁹. Jtez obligatio libertaꝫ ad molēdinū rōne mutui: p̃ditio libertaꝫ ad molēdinū rōne mutui: vsura ē. Sz potestis dicē tm̃ p̃ tāto: sine aliq̃: mutuare possessiōez: r iteriꝫ fruct⁹ recipiēdo vsura ē. Jtē si fuatio vos p̃gnora r vtimi pignoriḃ⁹ vsura ē. P̃ p̃suetudo ē dicit vsurari us. Sz solutio nulla est. Cōtra leges hūanas pōt allegari p̃suetudo: q̃ p̃ tāl̃ p̃suetudinem adquirāt. Sz nō z legē deiimo pp p̃suetudi nē grauī pctis est: r talis mala p̃suetudo vertūl in nāz: imtātū q̃ q̃si ipossibile est dimittē illas malas p̃suetudines. Auctas. Si mutuare pōt ethyopo pelles suā aut pard⁹ varietatē suas: r vos poteritis dū facē cū discretis malā. Jere. xiij. Tertia silitudo ē de illo q̃ vadit q̃ vis r̃ trāsire passū angustiuz q̃ expectant eū inimici enīb⁹ euaginaꝫ contra eū vt occidat: necessaria ē sibi forca ad trāsiendū vt possit euadere. Ita est de nob. Lingua bonis est ad instar enīs factaꝫ: q̃ aliqo vult incipe bonā vitā dimittendo pctā: vanitates: r pctā: datim illi q̃ p̃ fuerunt loch⁹ in peccatis nitūr eā retrahere. i. obloquētes. Verbigratia. Si in aliquo monasterio vel collegio ē aliq̃ religiosus vel clericus dū dissolut⁹ rē. Multus vel sibi aliq̃ dimo cōmendabil⁹ de fortitudine rē. Et si ponit se in vita bōe vite vt vadat ad paradisū: fatu⁹ ē: aliq̃ q̃ vadit ad infernū statim p̃cipuē eū. Jdē de clerico r laīco. Jdez de mulieribꝰ. Jdez de illo q̃ pcit inimicis rē. Quot religiosi mulieri clericiq; r alij sunt q̃ vellēt icipe bonā vitā: sed dicūt. O miser qđ facis: q̃ dicēt q̃ sū hypocrita. Jdeo necessaria est forca nō curare qđ dicūt male gētes. Sed quid vult dē⁹: r qđ tenemi facē. hoc. i. q̃ dicit dño p̃ prophetā Jere. ix. Unusquisq; a p̃rimo suo se custodiat: r in oi fre suo non hēat fiduciam: q̃a oīs fr supplantās supplātabit: r oīs amic⁹ fraudulēter incedet: r vir fratrē suū deridebit. Za mē dilectio dine volūtatis vigoroſe liberat ab oibus istis supradictis. Auctas. Aque multe nō potuerūt extinguere charitatē ne fluminā obruēt illā. Cant. viij. Et loquitur de eo qui fortiter r vigoroſe recepit bonā vitā. In talibus ad multe. i. malaꝫ inclinatiōnū r male p̃suetudis: nō potuerūt extinguere charitatē: nec flumina. i. obloquentiū obruēt illā. Ecce p̃im⁹ grad⁹ charitatis. fm⁹ hōe vitā rē. Jō incipiam⁹ p̃ tpe dū sum⁹ in hoc mundo: quādo rē. Secūs grad⁹ est p̃fice in bona via abūdāter. Et quo hō icepit r p̃manuit tāl̃ gētes nō obloquūtur z ēcōga videt bonā p̃ti nuationē: ga nō sic tecū vera cit bonā tenet cōtinuationē r bonā vitā. Ez a p̃cipio mirabit r obloquāt: tacēt post. Tūc tales sine tal⁹ debēt vel dz cōgregare r tutes r bona opera r merita abundanter. Nō silitudinē de arbore trāsplātata in bona fra rigata r radicata fac̃ flores: folia r fruct⁹. Ita ex q̃ plona est trāsplantata de terra sterili male vite in bonā vitā dz facē flores: folia: fructū meritoꝛ. Auctas. Hoc oio vt charitas vſa magis ac magis abūdet in scia r̃ in oi sensu vt debetis potioꝛa: r sitis sinceri r̃ sine offensa in diem xp̃i repleti fructu iusticie. ad Philip. i. Nota q̃ tuoꝛ in qb⁹ est bona abūdātia. P̃ filio debetis abūdare i scia. Si dicat iusticie. Et qđo ergo potero abūdare in sciā iusticie. Rādeo. Nos q̃ hēm⁹ p̃dicare dēm⁹ abūdare in scia theologica: q̃a aliaꝫ facerem⁹ errare populū. Sz vobis simplicib⁹ sufficit scīe. Credo in deū in quo sūt oēs articuli fidei. Sicut dē. Sedeo debetis abūdare in oi sensu psalm. Sedeo. Sicut cnī ex quo sensib⁹ peccam⁹ ita cicēdo debetis abūdare in oi sensu psalm. Sedeo dedem⁹ facē penaꝫ. In oculi lachrymādo In auriḃ⁹ missas r sinones audiēdo. In odoratu vſa diū sentiēdo. Sicut canis qui insequit lepore p odore sentit in diuio vti trāsiuit. In gustu in lemandō. In sensu tact⁹ totuz corp⁹

alligato. Vtilo vir qui in sapia morabitur: qui tñi ad credo in deū: i sensu cogitabit circūspectionē dei. ℓ. penitendo. Eccle. xiij. Ter tio pdicto potiora. Bonū ē corp⁹ bolois me lior est ois. Ita bona sūt opa bona corpis: sz meliora sunt alia. ℓ. oīa bona deuote: ꝛ cōtempla tiones. Multi sunt q̄ ex optō⁹ mie corpis per dunt bona alia quia negligūt nimio. Nō pos sunt audire sm̄ones que est optia cōtēplatio ꝛ sic de aliis. Preterea hoc scripsit apūs ad Thymo. q̄ faciebat magnas afflictōes corpis dicēs: Exerce teipm̄ ad pietatē. ℓ. ad spūalia. Nā corpalis exercitatio ad modicū vtilis ē. Pietas aūt ad oīa vtilis ē: pmissionē habēs vite q̄ nunc ē ꝛ future. pria ad Thymo. iij. Quarto per ieſum xp̄m dñm nr̄m: q̄ nulla alia lex ducit ad paradisum: nisi lex xp̄i. Non moysi nec machometi: ḡ dicant indei. Nota hic exēplū de illo diuite q̄ habebat tres filios ꝛ vnū lapidē pciosū magni pcij. Et dilbet filius peebat illi lapidē a patre. Pater aūt volēs illos cōtētare vocauit vnū lapidarium qui fecit sibi duos alios lapides: eos silles la pidi pretioso. Et q̄s pater debuit mori: dedit vnū lapidē seniori fratri. Secūdo quem ma gis diligebat dedit lapidē verū. Tertio filio dedit alia de illo de vitro. ℞ Dominus pater q̄ libet dicebat se hic lapidem pciosum: sed ar gentarius in pōdē cognouit vē lapidē. Ite tres filij sunt tres ppli. Indeoꝝ: ꝛ pagarenoꝝ. Pater est deꝰ. Tres lapides sunt tres leges coꝝ ꝛc. sed cognouit in pondere. Pōdus cui legis moysi fm̄ pmissionē ei⁹ est q̄ solū pmittit terrena. Et ista quantū ponderauerūt. Ecce quid dicit Salomon de frenis Vanitas vanitatū ꝛ oīa vanitas. Quid habet amplꝰ hō de vniuersio labore suo: q̄ laborat sub sole. Generatio pterit ꝛ generatio aduenit. terra aūt in eternū stat. Oritur sol ꝛ occidit ꝛ ad locū suū reuertit: ibiq̄ renascēs gyrat per meridiē: ꝛ flectit ad aq̄lonē. Eccle. i. Ite vidi cuncta que fiūt sub sole: ꝛ ecce om nia vanitas. Nihil aliud ponderat nō ē ergo sile lapis pciosus. Pōdus aūt secte agareno rū q̄ ē. pmittit eni⁹ lex illa maledictā: imo melius ꝛ tactio in celo: ꝛ vxores quigētas vir gines ꝛc. Ecce paradisus porcoꝝ ꝛ asinoꝝ bestialis. Ecce q̄ pmittit nihil pōderat. Ex aūt xp̄i pmittit nō vanitatē vt lex iudeoꝝ nec bestialitatē vt agarenoꝝ: sed regnū para disi q̄ ē infinitū ꝛ infiniti ponderis ꝛ valo ris. nō eni⁹ pōt estimari eius valor: q̄ minor est maior tota hyspania. Ecce q̄ multi sed pauperes spū: q̄ ipoꝝ ē regnū celoꝝ. Matth. v. Beati qui pcecutionē patiūt̄ ꝓpter iusticiā q̄m ipꝝ. ¶ Tertiꝰ gradus charitatis est perse uerare in bona vita. finaliter cōtinuando vsq; ad finem. Quia qui non currit non obtinet brauiū: nec bene curreno obtinet brauiū: nisi curſum cōsūmauerit vsq; ad brauium. Ideo apūs oīa dicebat. Det vobis deus fm̄ diuitias gloie sue virtutē corroborari per spūm ei⁹ in interiori hoie xp̄m habitare p̄ fidē in cor dibus vestris in charitate radicati ꝛ fundati vt possitis cōp̄hendere cū oibus sanctis que sit latitudo: longitudo: sublimitas: ꝛ ꝓfundū ad Ephe. iij. Primo que sit latitudo. i. extēsa dilectio: que debet esse tāta i corde xp̄iani q̄ oz diligē: nō solū seipsum: sed ꝛ pximos: non solū illos de domo suaꝝ: etiā extraneos. Nō solum amicos ꝛ dilfactores: q̄ ꝛ canis diligit dilfactorē suū. Jō qui solū diligit amicos ha bent amorē canū. Ex tali amore nō habebūt a deo saluationē siue meritū. Ex meritū est di ligē amicos ꝛ inimicos ꝓpter deum: q̄ inimi ci nō habēt rōnē diligibilitatis nisi ꝓpter deū q̄ precipit illos diligē. Item diligē debem⁹ in deos agarenos ꝛ alios infideles: ꝛ orare pro eis vt cōuertāt̄ ad nō participare cum eis. Secūdo q̄ sit longitudo. i. perseuerātis dura tionis. Dic tangit rectores q̄ fecerunt bonas ordinatiōes ad vtilitatē cōmunitatis: vt ser nētur alo modicū eēt. Sed dī mō. Hodie facta hodie fracta. Ita q̄ mirū est: q̄re deꝰ dat nob panē vel aquā vel vinū. Ideo nullo mō fran gantur ordinationes. Nota hystoriam Jone de ciuitate magna nimiue in qua fiebāt mīsta pcātē: ꝛ deus misit ad eos Jonā ꝓphetam qui predicauit: ꝛ gētes timuerūt ꝛ fecerunt ordi nationes ꝛ priamised nō habuerūt longitu dinē. fregerūt ordinatiōes ꝛ redierūt ad pec cata. ꝓpter q̄s tota ciuitas: vt ingt Tyra versa est in abyssum: nec aliqs euasit. In q̄ erant plures gentes q̄m in regno aragonie: vbi erat populosa. Ideo dauid. Domū tuā. ℓ. vllā vel cōtatem: decet sanctitudo dñe in longitudine dierum. in ps. xcij. Tertio que sit sublimitas ꝛ altitudo celestis premij: q̄ deus promisit do nis dñis ꝛ rectorib⁹ cōmunitatum. Regnum paradisi. O q̄liter deberem⁹ eē aduocati Jesu xp̄i ꝛ zelotipi de suo honore q̄ē admodus aduocat⁹ alicuius baronie. p. modico stipendio statum in oi loco defendit eā ꝛ sua ꝛc. Et pro xp̄o q̄ promittit regnū paradisi null⁹ ē aduocā tus: nullus curat de suo honore. Ideo cures de suo honore ꝛ attendatio q̄ promittit. Ideo

apūs. In sublimitate eternū glorie pōd⁹ ope rat in nobis nō ꝓ̄plātib⁹ nob q̄ videt: sed q̄ nō videt. Que enī videt ꝓpria sūt. que autez nō vident eterna sunt. ij. Chorin. iiij. Quarto ꝓfundū. i. infernalis damnatiōis que pa rata est dñis ꝛ rectorib⁹ qui sustinēt peta no toria: ꝛ negligēter exercēt officiū suū: qui ꝓ pter lucrū sustinent ludū taxillo⁹ meretrices in hospitijs vl cōcubinas ꝛc. Quilibet curat diligenter de domo sua magis ꝛ diligentius curandum est de cōmunitate. Ratio est ista. De cōmunitate est vt de naui in mari: si pa tronus vel nauta solum curaret de sua came ra: malā esset ꝓ nauī. Quia si camera patro ni vel alia destruat nō est periculū: sed si vn⁹ postis vl tabula amoueat de latere nauis: ibi est periculus periclitādi oibus. Ita charitas est ad instar magne nauis ꝛc. Charitas enī⁹ de q̄ scriptū est nō q̄rit que sua sunt. sic intelli git q̄ nō ꝓpria cōbus: sed cōia ꝓpriis añ ponit. Ita eni vos magis ꝓsuet nouerit ēpto rē cōes curauerit. vt dic Aug. in regu la. Ergo ante oīa charitatem habentes ꝛc.

Sermo. vij.

¶ Dñica ifra octa. ascēsionis.

Ec locutus vt nō scā-

dalizemini. Joā. xvi. Verbū istud xp̄i fuit dictus apūs quando vidit eos paratos vt caderēt in peccato. quia erāt fragiles. Ideo dicit eis. Hec locutus sum vo bis ꝛc. Scandalū grece idē est q̄ offendere latine. vt cus hō vadit ꝓ viā quā nō cōsiderat sed cogitat de aliis. ꝛ ponit pedes ad lapidē ꝛc. Illud vocat scandalū. Ideo sapiens dice bat filio suo. Eccl. xxij. In viā ruine. i. petro sam nō eas: ꝛ nō offendes in lapideo nec cre das te vie labori ne ponas ale tue scanda lum. Nō ita est. oēs q̄ sumus mō in vita: su mus in via: nullus credit hoc remanē. q̄ oēs sum⁹ pegrini ꝛ viatores. vnus venit. ℓ. nascen do alter transit. ℓ. moriendo. Ideo Dauid in sua oione dicebat. Pegrini sum⁹ coā te ꝛ aduenę: sicut oēs pres nostri. Dico nō quasi vmbra super terrā. ꝛ nulla ē mora. ℓ. Parat. xxix. Etq̄ q̄ sum⁹ viatores volo vos auisar ne nō vos offendatis pedes ad lapideos. ℓ. sine nō vos offendatis pedes ad lapideos. ℓ. hec locut⁹ sermonis potero vobis dicere. Hec locut⁹ sū vobis ꝛc. Quilibet sumus omnes viatores ni immo in scriptura sacra inuenī tres vias secu ras ꝛ bonas eundi ad paradisum.

¶ Prima est pura innocentia.

¶ Secunda est digna penitentia.

¶ Tertia est firma obedientia.

Prima est pura innocētia. Sed q̄ multi sed dalizant in qualibꝫ statꝫ. Ideo volo vos aui sare: vt possim vob dicere tēma. Hec locut⁹ sū vob. ¶ Dico pmo q̄ prima via ēdit ad pa radisum est innocētia pura q̄ est nullū pecca tum vnq̄ fecisti: nec venialenec mortalenec corde cogitando nec ore loquendo nec ope operādo. Be ista via. pphetauit ysaias. pphā c. xxxv. Erit ibi semita ꝛ via sancta vocabitur Non transit per eā pollut⁹. Et hoc erit vobis directa via: ita vt stulti nō errent per eā. Nō ꝛ erit. Eīn tpe gr̄e vel noue legis. semita. i. via innocentie. Et non solū dicit via sed ꝛ semita stricta. q̄ pauci hodie vadunt per eam ꝛ via sancta ꝛ vocabit. q̄ nō trāsibit per eas pollut⁹. Primꝰ g̃ q̄ p hanc viā trāsiit fuit xp̄s. q̄ pec catū nō fecit: nec inuent⁹ est dol⁹ in ore ei⁹. pri ma Jhel. ij. Etiā ego maria secuta est eas. q̄ nūq̄ peccauit aliq̄ modo: cui dicit spūs sanct⁹ Can. iiij. Tota pulchra es amica mea: ꝛ ma cula nō est in te. Nec de adultis inueniūt plu res nisi xp̄s ꝛ virgo maria. nec de patriarchis nec ꝓphet: nec apūs: nec martyrib⁹: nec cō fessoribus. Null⁹ eni ꝑter xp̄m ꝛ virgines pōt se excusare de petō mortali vl venialissimo de ato Joānes euāgelista de se ꝛ de aliis dicit hma Jo. i. Si dixerimus. q̄ peccatū nō ha demus: ipsi nos seducim⁹: ꝛ veritas in nobis nō est. Solū eni pueri nouiter nati ꝛ baptiza ti q̄ nūq̄ peccāt mortaliter sequunt xp̄m ꝛ ne ginē mariā per viā innocentie. Cognitate q̄ qui ēgo maria fuit in celo cū filio: ētur le relqui ciendo si aliqs eā sequedabit vidit q̄ solū in nocētes. de quib⁹ regratiādo filio suo dic. In nocētes ꝛ recti corde adhesērūt mihi. q̄ fuit mi te ps. xxiij. Hō q̄ sustinuit te tripli. Primo in vtero nouez mēsib⁹. Secō in dracha ꝛ amplexib⁹. Tertio in manib⁹ cū gemitib⁹ ꝛ doloib⁹. Ideo innocētes adhesērūt sibi. Ora tissimi ꝓ ea declaratione intelligatio q̄ hec via holea tripli scādalizantur. Quidā enim scandalizant cadendo in puteū inferni. Alij cadūt sed deuiāt à via paradisi. Tertij nō cadūt nec deuiāt: sz retardant. Primi sūt pa ueri q̄ non baptizant. Et ꝓpter hoc vt pueri nō veniāt in isto scandalo xp̄s precepit. q̄ baptet vltī. dicēs. Euntes docete oēs gentes baptizā tes eos in nole ꝓ̄ie ꝛ filij ꝛ spūsancti. Secūdi do alig scandalizant non in inferno cadēdo sed deuiando. sic ille q̄ offendit peccādo mor taliter in quo scādalizati sumus oēs. q̄ ḡtia pā sum⁹ q̄dq̄ annoꝝ vel sex: ecepm̄ peccato-

Nō de puero qui dñoz i euangelio. Cre. In ista ꝙ̄ etate multi deuiā peccādo mortaliť. Is si in ifernū statī cadāt: imo ꝙ pniaz pōt se iuuare. Nō ifr ē maḡ tristicia viatorib⁹ qi ꝙ vnā ciuitā vel duas deuiāt. ampli⁹ qi deuiāt ꝙ vie ad. Nō cogitate q̄t dictū glider vſq; ambulauit ꝙ̄ vitā inocētie deuiādo. Q̄i peccamus mortaliť deuiam⁹ ipſi ꝙ impoſſibile ē redire ad inocētie statū. r nō ꝙ aliā vīā oz nos redire vt poſſim⁹ dicere. Iter nr̄um⁹ a via vitaē. Expi ꝙ dicit. Ego ſuz via veritas r vita. Jo. xiiij. Et ſalſati ſum⁹ i via iniquitat̄ r delitijs. Sap. v. Jō vos ꝙ habet filios nutriat. eos bene. r cuſtodiat ne deuiēt a via dñi. ſi heu multi magis eurāt ꝙ filij ſui ſint bene iduti. Tertio aliq; ſcandalizant nō cadēdo i ifernū: nec deuiādo: ſed retardādo ꝙ pctā venialia. q̄ nihil peccanerūt mortaliť. vt credit de Jere. r Jo. baptiſta. r ce terte. Jō nō pdiderūt vitā inocētie. Qui āt ſolū habēt pctā venialia retardant in purgatorio. Jō de hoc dicebat Dauid pſ. cxli. In via hac qua ambulabā abſcōderūt laqueū mihi. Scēa. via ēdi ad padiſum eſt digna pnia. Et p iſtā oz nos ire exquo pdidim⁹ vitā inocēte. Nō digna pnia ē adequatio culpe ad penā. Ele digſa. ſi peccam⁹ corde male cogitādo. odiēdo vel nempliceēdo: faciam⁹ pniaz cōtrēdo. ſi oze blaſphemādo. turbādo. faciam⁹ pniam. p̄tēdo deū r laudādo. ſi oculis vane vidēdo: fiat pnia ploādo. Si manib⁹: fiat penitētia erectis manib⁹ orando r reſtituēdo. Si p gulā: fiat pnia ieiunādo. Si in corpore: fiat pnia affligēdo. Iſta ē digna pnia. ſic fm peccatū: fiat pnia. Si iſta via angusta ē. Ubi ſpe. Mat. vij. Quā angusta porta r arta eſt via ꝙ ducit ad vitā: r pauci ſūt q̄ inueniūt eā. Hō. Q̄ dictio eſt ammiratiua. Angusta porta dñi⁹ nr̄e ē. p̄ceſſio. angusta q̄t hō oz ſe diſſimare r dicere de pctō. Hec porta dñi. iuſti intrabūt in eā. In hac via pnie triplr ſcādalizātur hoies. q̄dā faciēdo plne q̄dā min⁹. q̄daz ex toto dimittēdo. Primi plus faciūt q vtuntur in diſcretiōe. Alij hoies ſdiscrete vigilādo: iciunādo vel corp⁹ affligēdo efficiunt magni fatui. Et ſic dānant. Diabolus eni impugnat eos aliqno colore: dicēdo q̄ parus facit ꝙ tibi fecit. p te r ſilias. r tunc ſic illuſus eni ex tali cōtrēbe facit de via padiſi vīā iferni. Libera aīas dicit ſcriptura. ad Ro. xij. Obſecro vos fr̄es p̄ miſericordiā dei vt exhibeā corpa vra hoſtiā viuētē. ſanctā deo placētē. rationabile obſequiū vſr. i. Futuū vſq. Hō rōnabile glider cogitet quātū pōt poſtare alīquo ſu⁹. i. corp⁹ tē. Scōs fūt faciētes min⁹ de pnia q̄ dederūt. r in hoc plurimū deficiūt. habēt. n. bonū corp⁹ q̄ fecit miſta r magna pecatā. r facult̄ pauꝑ de pnia. Lōtra iſtos q mīnuo de pnia faciunt. ad Col. iij. dicit apſtus. Mortificate mēbra vſa q̄ ſūt ſup terrā. Tertij ſūt q nullā pniaz faciūt: dñi recipiūt magnaz pniam: iz poſtea dimittunt totū. Sicut multi religioſi q optime icipiūt. q religio nō ē niſi pnia. r poſtea dimittūt frāgēdo pniam. ieunia. vota ēntialia r cerimonias. r illō ē magnū ſcādalū. Aug. Nō vidi meliores q̄ eos q i mōaſterio. p̄cerūt. nec deteriores q̄ ibi deſecerunt. q: bon⁹ religioſus plus lucrat de merit̄ q̄ ſecularis. ceteris paribꝫ. q: bonum op⁹ factū ex voto magio ē meritoriū q̄ ſi fiat ſine voto. Aliqſi i malo religioſo ē tāta ingſtitudo r nīs petūs q̄ facit ꝺ deū q̄ dimittit totaliť pniaz: r euerētia ſuā vel habitū ſui: vl nō curat ampli⁹ de ſua reuerētia. Jō mlti religioſi fūt pīores ad ꝑtēdā q̄ infideles. Idē de ſdyſcretio q optīe r deuote icipiūt pniaz. Idē de latcia hoīs⁹ r mlieriḃ⁹. Jō xp̄s dicē. Matt. Beat⁹ ē q̄ ñ fuerit ſcādalizat⁹ i me. Certia via ēdi ad padiſū ē firma obedīētia. Lad dei p̄cepta: r cuſtodire ſe a petīs mortalibus quā declarauit xp̄s ꝺdicando de gſſa padiſi. Nō ēte dulcedīs r ſaporis erāt ōba dei ſcarnati. Predicabat. n. ſepe ꝺ gſſa padiſi: vt coz da gētiū illūmaret. r vt ex iſta gſſa delpiceret mūdana r trāſitoria. Et tūc p⁹ p̄dicatiōes venit ad eū qđā tot⁹ illūmatus gſſa: xp̄o dicēdo. Magiſter bone qđ boni faciā vt habeā vitā eternā. Mat. xix. Xp̄s ꝺ fidē tūdit oñdē ſibi vīā obedīētie. dicēs ſi vis ad vitā ingredi: ſerua mādata. Jō ſapiēs dicit. Prouer. vij. Fili ſerua mandata mea r vīues. Be iſta via dī Iſa. xxx. Hec ē via ambulate i ea: r ū declinetis neq; ad dextrā neq; ad ſiniſtrā. Dextra. n. r ſiniſtra ſūt one ripe vie obedīētie pa ſine ripta dextra ē obedire p̄cepī dei oze ſuo dicē. r mandat. Q̄i Petrus apſ̄lus dicit Actuū. v. Obedire opz deo magis ꝙ hoīb⁹. Pars ſiue ripa ſiniſtra ē obedire p̄cepī dñoz tpalib⁹ de qua apſ̄lo dicit. Obedite ꝓpositis vr̄is. Ip ſi eni puigilāt ꝙſi rōnē reddituri ꝓ aīab⁹ vr̄is ad Hēb. vi. Ad dextrā ergo declināt cagentes inobedīētes deo. Ad ſiniſtrā inobedīētes dñio ſiue prelatio. In hac via obedientie ſcādalizantur hoīes tripliciter. Primo ꝓ ignorantiā. Scōs ꝓ malicii. Tertio per cōcupiſcētiā. Per ignorantiaz ſcandalizantur illi qui

neſciunt mādata dei nec exeūnt. q: ſciūt q̄t denarius valet florē⁹ tē. Jō apſ̄lus. i. ad Cor. xiij. Si quis autē ignorat: ignorabit. Quidā ſcādalizant ꝓ malicias. q: ſciūt qđ debēt facē fm deū r nō curāt ponēre aratrū aū boues r nō retro. i. affectione malā aū iuſticiā r veritatē r diuiną ordinatiōnē. De ꝺb⁹ ſcriptura dic̄. Bap. ij. Exceeant. n. illos mali⁹ cor. Tertij ſcandalizant ꝓ occupiſcētia. i. cupiditatū ſeu diuitiaz r deliciaz r hmōi. Et iō dō pſ. cxviij. Nec via illaz ſcādalū ipſis⁹ poſtea i oze ſuo pplacebit. ecce ēre dic̄ the. Hec locut⁹ ſū vob

¶ In vigilia pentheoſten. Sermo vnicus.

Spiritū veritat̄ mūd⁹ nō pōt accipe. Jo. xiiij. Jā ſcitis quo craſtia die erit feſtū pentheoſtes. in q̄ ſpūſſctūs deſcendit viſibiliť ſup apl̄os in hierlm. Et q: tā bodie ē vigilia: facim⁹ officiū de hoc pp qđ volo vob declarare qđo ad recipiēdū gr̄az ſpūſſcti debem⁹ nos ꝓparare. Et q: eā būt q̄liť poterant ꝓſeruare eā r augmētare. Sz pmo ſalutē⁹ virgo maria tē. Pro themate declaratōe determinādē ſūt due q̄nes. Pria pro introductione. Scōa ꝓ plectiōe. Pria eſt q̄re ſpūſſctūs dī ſpūs veritat̄. Scōa q̄re mūd⁹ nō pōt accipere. Quid eſt iſte mūd⁹. Pro pria q̄ne nota ut duas rōnes q̄o inueni in themate: q̄re ſpūſſctūs dī ſpūs veritat̄. Pria rō ē reſpectu poſſeſſiōis eternē. Scōa eſt reſpectu effect⁹ quē tpaliter pducit. De pria. Principiuz a quo ſpūſſctūs eternaliť procedit eſt nō ſolū p̄ſ; ſz filius r p̄. q: nō ſūt duo ſed vnū tm. q: cōs ſpiratio eſt vna nocio duaz ꝑſonaz. pmo r filij. Q: gō filē⁹ dī veritas. Ego ſum via r veritas r vita. Joā. xiiij. ideo dñs ſpūſanctū qui etiā ab eo procedit dicit ſpūs veritatis. Scōa rō eſt reſpectu effect⁹ quē tpaliter pducit. Nā nulla veritas pōt cē in corde nec in oze nec in opere alicuius ꝑſone niſi a ſpūſancto. Auctus. Nemo pōt dicē dñs ieſus niſi in ſpūſctō. i. Cor. xij. glo. Ambroſij. Q̄ vez a q̄cūq; dicatur a ſpūſctō eſt. pp hoc dī ſpūs veritat̄. De his duab⁹ rōnib⁹ auctas. Cū venerit ille ſpūs veritatis quātū ad primā rōnē docebit vos oēs veritatē. quātū ad ſcdam rōnē. Joā. xvi. Ps prima q̄ō ītrod uctia. r p̄ ſtia pa pb̄atiōne dī ſpūſctūs ſpūs veritat̄. Scōa q̄ō fmōi. plectantia eſt. iſt mūd⁹ nō pōt recipe ſpūſctū: r q̄ eſt iſte mūdus. Pro quo ſciendum q̄ ſta dictio mundꝰ in ſcriptura ſcā capit̄ qñq; modis. P Dño pro eccleſia vīā. P Scōo p ſta habitatiōe terrenaliū. Tertio p mūdi fabrica generali. P Quarto pro oi pplo criminali. r oēs iſtos exp̄ones huiꝰ nomis ſumi in vna auctē. Illuminat oēm hoīem venientē in hāc mundū. hic accipit̄ eccleſia vīā. In mūdo erat. hic ꝓ bitatōe frenali. Et mūd⁹ ꝑ eū facē⁹ eſt. hic pro mūdi fabrica gſſali. Et mūd⁹ eū nō cognouit. hic ſumit mund⁹ pro gente carnali vel criminali. Joā. i. Et iſte ſpūs dicit the. Spūs veritatis mūdus. i. gēs mūdialis: carnaliť vel criminaliť nō pōt accipe. ¶ Dico pmo tē. pro ecclesia vīā. i. militante. Nō q: hō mūd⁹ cōpe hēdit r ampleaī oia. ita eccleſia nō ſolū vīa pplo data eſt vt ſynagoga ſolū iudeis: ſed oī pplo r toti mūdo. Auctus. Et log⁹ de⁹ pī filio. i. xp̄o hoi. Parus eſt vt ſia mihi ſuus ad ſalutē ad ꝺas trib⁹. Jacob r ſcēes dñi conuertendas. Ecce dedi te in lucē gentiū⁹ vt ſis ſalus mea vſq; ad extremū⁹ tre. Ita. xlix. ió dī. illuminat oēm hoiez venientē in hāc mūdū. Et ni ſi mūdus ſumat hic ꝓ eccleſia vīā ſta ꝓpoſitio nō poſſet ſaluari. Et ſi acciperet hic ꝓ mūdo vīā falſa eēt. q: nō oēs illuminant: nec lumie nāli. q: multi fuerūt r ſūt ſtulti: nec lumie ſcie q: multi ignorātes ſūt: nec lumie fidei. q: multi ſūt infideles: nec lumie gr̄e. q: multi viuūt r moriuntur in pctīs. Quo g̃ dñical dicta auctoritas. Illumiat oēm hoiez venientē i hāc mūdū. nō aliť niſi q: ibi mūd⁹ ſumit ꝓ eccleſia militante. q: qđ aliqn venit ad eā ſtati in porta illuminat. Porta hui⁹ ē baptiſm⁹ ibi ḡbs illuminat habitualiť vel ēt actualiť niſi ſint accedat ad baptiſmū. ibi eni illuminant lumie fidei. lumie gr̄e. lumie ſcie. r lumie ſapie tē. Sic intelligē. Illumiat oēm hoiez venientē in hāc mundū. Nō ſilimōdi de maḡ platea in cui⁹ circuitu eēt carcer⁹ tenebros⁹: r platea eēt illumiata a ſole oēs venientes ad plateā eēnt illumiati. Qui āt eēnt i carcere⁹ nō eēnt illumiati. Qui āt eēnt i carcere⁹ nō eēnt illumiatiꝰ ex defectu ſolis. ipoz nolētia ad plateā venire. Ita r̄ndeo ē maḡ platea a ſole xp̄o illumiata: ad quā oēs venīēs illuminant. Qui vo ſtāt i carcere⁹ ifidelitat̄ nō illuminant. Judei ſtāt in carcē mortis pleno pulmonant. Judei ſtāt in carcē mortis pleno pulmonant. q: ſoli ꝑmittit ira. Agarem ſtāt i carcere ſetido machometi. ñ xp̄o dic̄. Ego ſū lux mūdi: q: ſequit me nō ābulat in tenebris: ſed bēbit lumē vite dic̄ ꝑſa Joā. viij. Ecce ēre ecclesia dī mūdus. r ꝑcedat derīuatio grāmatical. Mund⁹ a mūdicia eſt dict⁹ ex lauacro baptiſmi. Et iſte eſt itellect⁹ apli dicēs. Ipſe dilexit eccliaz r ſemetipſum tradidit ꝓ ea vt illā ſcrificaret: mundans eā lauacro aq in ḡbo vite nō habēs maculā aut rugā. ad Ephe. v.

Nota semetipsuz tradidit ꝛc. Q; baptismus nō hꝫ ℟tutē nisi p sanguinē xp̄i. Auctas. Hoc est q̄ venit p aquā ꝛ sanguinē nō in aq̄ solā ꝫ in aq̄ ꝛ sanguine .i. Jo. v. Hō in dō vite. Jstud ℟bū est forma baptism̄. Jtē nō hītē macula aut rug̃. ℟acule cōtactis sūt pctā publica ꝛ notoria Jstas maculas debēt abluē ꝛ purga re rectorēs. Et si dicat quō corrigent si nō accusant vel nō denūciant. ℟Hoc̄ est facē statuta ꝛ ꝑconizatiōes q̄ nullꝰ ludat ad tarillos. nec teneat̄ scrubinā: nec meretrices sint in hospicijs. ꝛ trālacto tpe siue termino eis affligto debēt facē executionē ꝛc. De hac macula dicit scriptura. ℟Macula huꝰ sceleris. i. pctoꝝ publicoꝝ i vob̄ manet. multiꝫ de pplo corruerūt. Josue. xxij. Ruge sūt pctā secreta q̄ ñ cadūm iudi⁹ ꝓximꝫ dō. vt secretoꝝ vlurariorꝝ q̄. i. p se secrete vl̄ mediāte iudeo faciunt vluras ꝛc. Qui talia agūt digni sūt morte. ad Ro. i. Sic accipiēdo mūdū pro ecclia vñ nō possum⁹ vere dicē the. Spūs ℟tatis: imo ipsū recipit realit̄ ꝛ essentialr. isto mō. q̄ sicut cēntiale est corpi humano viuo hīe spūs rōnalē. Jta corpi xp̄o mystico viuo. q̄ō ē ecclia vñ ipz dedit caput sup oēm eccliaz q̄ō ē corpus ipsū. ad Ephe. i. Essentiale ē hīe spūs sanctuz Auctas. Soliciti fuare vnitatē spūs in vinculo pacis. Unū corp⁹ ⁊ vn⁹ spūs. ad Ephes. iij. Nota solicti. Nullꝰ pōt auferre diuisiōes seu malas voluitates aut scisma p se. Nō dic sanct⁹ tho. in pria q̄one de libero arbitrio: q̄ dispositiōes sūt i libero arbitrio. sed effect⁹ finales nō. Verbigra. de piscatore volēte capere seu dicēte. volo capē pisces. Tal effect⁹ a deo est ꝛ nō a piscatore. Piscator. n pōt disponē homos: sed ēt retia ꝛc. Jdē ō laboratore de dicēte. Jsto āno volo hīe multū bladū: vinū ꝛ hmōi. Tal effect⁹ a deo hꝫ cē. Disponē potestis laboratō seminādo. inserēdo. parādo ꝫ ꝙ nascat ꝛ crescat in herbaz: a deo est ꝛ nō a nā. q̄ nā pōt ipsuz corrūpe sed nō vīuificare. Jō nō attribuit nāe ꝫ deo. Jdē de dona hīa nō attribuit calamoꝝ notario: Jdē de illis i mmomo. ꝙ hūt plenā bo ē. Et sic pz ꝙ esse ēt finales sūt a deo sed disponēs a nob. Jdeꝝ de effectu spūali. si dicat predicator: ego volo q̄rere indeos vel pctōres ad bonā vitā: stultissima ēt q̄ tal effect⁹ a deo ē. Sz ꝓdicator: ꝺz cogitare. ego facā q̄ in me est ꝓdicādo. ꝛ facā scriptura declarādo: ꝛ ōtates osidendo. Si enī ex tbis ꝓpōnāt tales effect⁹ puersiōis hīe a deo. Auctas. Loquente petro ēba hec ecciāt spūs sctus sup oēs q̄ audiebāt ēba act. x. nō eccidit spūs sctus nō dicē missit. q̄ ipse nō poterat mittē. q̄ hoc ē effect⁹ dei. q̄ ipse dispositiōes ꝓdicādo secreta fidei. Jō aplꝰ. Ego plāta uit: appollo rigauit. de⁹ aūt incrementū dedit. Jta neq; q̄ plātat est alīq̄d: neq; q̄ rigat. sꝫ q̄ incrementū dat de⁹. i. ad Cor. iij. Jta i ꝓposito de scismate vl̄ pace. nullꝰ. n. plusmat dicē. ego facia tē. disponēs potestis facē. Jō dicit Solicti fuare vnitatē. i. disponēdo. Dico scdo q̄ mūd⁹ capit. p ista ℟tatiōe frenoli in q̄ habitam⁹: cū dñs. In mūdo erat. Xp̄s aīa sua i carnatiōne ℟ erat in mundo isto. sm suā diuinitatē. Sicut filius regis ℟ erat hō in domo regis aīā militet. Jta de filio dei ℟ erat in mūdo isto aīā ꝙ icarnaret. Sz dñs venisse in hunc mūduz nō mutatoēz localē. q̄ ipse dicē. Ego dñs ꝛ nō mutor. ℟Malach. iij. Sz p nouū modū eēndi dr̄ dicēdisse. i. p assumptā humanitatē q̄ tūc appuit in forma visibili. fact⁹ nou⁹ miles in aula veteri ꝙ ginaī armat⁹ vt bellaret. Auctas. Ex pte anteq̄ fierēt. i. opa redēptionis ibi erant ꝛ nūc dñs deus misit me ꝛ spūs eī⁹. Isa. xlviij. Et sic accipiēdo mūdū dñs mundus a motu. q̄ mutabil. q̄ nihil ē firmū in hmundo: nec dr̄uz ꝛpale. vt ℟tatiōes nec officia. dignitates seu honores. diuitie. nec gaudia: imo dñs. Quid est de talibus mortu⁹ est. Eccle qō ē mutabil. Jō beat⁹ Joannes cū ꝺgelista dat optimū ꝓsilū dicēs. Nolite diligē mundū neq; ea q̄ in mūdo sunt. Si q̄ diligit mūduz nō ē charitas ꝑris in eo. qm oē q̄ est in mundo. ꝛcupiscētia carnis ꝛ oculoꝝ ē ꝛ iuꝑbia vite. i. Jo. ij. Nō dīre nō est diligēdū. q̄ nō ē infirm⁹. Jste mund⁹ ē vt arbor. fruct⁹ ei⁹ sūt honores: dignitates: diuitie ꝛc. Et ḡlibꝫ vult colligēꝫ id minat ruinā. Jō delpect terreni desiderem⁹ celestia. Jō aplꝰ dicit. Qui vult hꝰ mūdo tāq̄ nō vtant. Preterit enī figura huꝰ mūdi. i. Cor. vij. Dixi ttio q̄ q̄q̄ mūdus accipit. p tota mūdi fabrica de creatiōe q̄ali. cū dñs. ꝛ mūd⁹ p ipsū fact⁹ ē. i. total fabrica vniuersi. Sicut. n. domificator: p suā sapiaz opat domū. ita de⁹ p̄ p xp̄um: q̄ est ei⁹ sapia. Hos ꝓdicam⁹ xp̄m dei ℟tutē ꝛ dei sapiam. i. Cor. i. opatus ē domū huꝰ mūdi. Sapia edificauit sibi domū. excidit colūnas septē. Prouerb. ix. De ista domo dicit Baruth. O isꝛl q̄ magⁿ ē dom⁹ dei: ꝛ igens ꝛ inexpugnabil⁹ locus possessiōis ei⁹ sapple ꝛ duratiōis ꝛ celsitudo ꝛ imēsus. Baruth. iij. Jsta domū edificauit sibi nō ad vtilitatē seu nēcitatē: sed ad bonoꝛ gliaz ꝛ laudē sui. Hoc aūt sum⁹ hīc ſferi ad huc cū destrūo in stabulo: cam⁹ pulchre sūt in

pertno. Nota excidit colūnas septē. i. septem grad⁹ creaturaꝝ. In ḡbus ꝓsistit tota fabrica mundi. hec sūt q̄tuor elementa. i. terra. aq̄. aer. ꝛ ignis nā celestis quā phī vocāt quintā cētiā. Septa est nā humana. Septia est natura angelica: tota fabrica dr̄ mundus. Ecce quare dr̄ mūd⁹ q̄si minima dans. Jtē nota q̄ in creaturis habem⁹ exēplū obedīcie. Dr̄ ost ꝙ deus a principio creauit oia dedit ꝓceptū soli: lune: ꝛ stellis. Iz nō haberēt rōnē ꝛ moueret sic ꝛ sic ꝛc. ℟t primo mobili. Et septē milia aūi vl̄ circa sūt ꝙ dedit eis ꝓceptū ꝛ nunq̄ ℟termiserūt ꝓceptuz sū nō ꝓmisit eis premiū si obedirēt: nec punitionē si facerēt ꝛra suum ꝓceptuz. De isto ꝓcepto dicit in ps. dō Statuit ea dē⁹. supple in eternū ꝛ in seculū seculi: ꝓceptuz posuit ꝛ nō ℟teribit. O ḡlis vere cūdia est nob̄ q̄ habem⁹ rōnem ꝛ ꝓmissionē glie: ꝛ cōmutationē pene: ꝛ tū nō seruam⁹ eius ꝓcepta. Si tū dē⁹ monti ꝓcipet vt mutaret se statis esset factū. Et tu pctōr cui dicē dē⁹ vt mutes tuā malā vitā: ꝛ cōuertaris ꝛ recedas a pctis a mala societate: nō vis facē. Si ꝓciperet aquile eluriēti ne tangeret cibus: facturū esset. ꝛ tibi ꝓcipit ne frangas ieiunia ꝛc. tu nihil curas. Si ꝓcipet asino ēsti ad asinas ne eā tangeret. statim esset factū. Et tibi dicit Nō mechaberis: ꝛ nō vis obedire. Exodi. xx. Jtē in elemētis habem⁹ exēplū amicitie. que sunt q̄tuor: hoies tripdiātes tenēteꝫ se. q̄ ḡlibꝫ hꝫ duas ℟tates q̄ duo brachia ꝛc. Jtē in elemētis habem⁹ exemplū diligēdi deū. Ignis q̄ ē calidus dat nob exemplū de feruore spūali. Aer q̄ subito illuminat̄ de cōtēplatione celesti. ℟q̄ mūdat: de mūdi⁹ plonali. Terra que fructificat de habundātia meritali vel pnali. Aug. Celū terra mare ꝛ oia q̄ in eis sunt dicūt mihi vt te diē diligas. Dico ḡtō q̄ mūd⁹ accipit. p tota gēte cri minaliter vel carnalit̄ viuēte. ꝛ sic sumit cum dicit. Et mūd⁹ cū nō cognouit. sic nec carnalis spūalis. q̄ macula pctōr ipedit. Auctoritas. ℟Jaī dō nō ꝓcipit ea q̄ spūs dei sunt. ꝓma Cor. ij. q̄. ꝙdiu hō viuit in pctō nō habz spūalē. Et sic accipiendo mūdū di quasi immūd⁹ p antifrasim. ℟re dicit Deus. O mūde imūde q̄ te diligit nō te nouit. i. nouerit. De isto dicē the. Spūs ℟tatē mūdus. i. gēs carnalis nō ꝓt recipe. Ho. ad Hebreos. viij. de colūba quā noe emisit de archa volēs expiri si ad cessassent aq̄. dicit text⁹. Emisit dñs colūbā vt videt si ia cessassent aq̄ sup faciez ire. Que cū nō inuenisset vbi requiesceret pes ei⁹ reuersa est ad eū in archā. ℟q̄ erāt sup vniuersā terrā. Colūba: alba figit spūalē. Za. ij. Descende spūsanct⁹ corpali spē sicut colūba in ipm ꝛc. Moe aūt. i. de⁹. de archa. i. de celo mittit colūbā. i. spūsctm. ꝛ venit ad palacia regis: ꝛ inuenit eos plenos de iniquitate. rapina. nō ieniēs vbi requiescat pes ei⁹. redit ad platea ꝛ inuenit eos plenos de symonia. gula. ℟tate. luxuria. de excessibus ꝛ superfluitatib⁹ ꝛ negligentijs circa curā alaꝝ: nō inueniēs vbi rē. venit ad mercatores ꝛ videns ibi tot vlaras fraudes: deceptiōes. Primi nescitit pater nr̄. Credo in deū. Scimus tū cōsurationes ꝛ sooti legia rē. reuertit ad archā. Venit ad mōasteria religiosoꝝ: ꝛ videns ꝙ nō seruant ibi vota nec regule: nec cerimonie rē. sed sunt ibi in iudicie: diuisiones nō [illegible] reuertit̄ ad archā. Jsta est rō ḡre mund⁹. i. holes carnales seu carnalit̄ viuētes nō ꝓt recipe spūsanctū. nō ꝓp aliqō ipedimētū spūsanctus ꝙ pctā. Remedium g̃ hēm⁹. si die cralina volumus recipe spūsctm: ꝙ mūdem⁹ nos ꝛ purificem⁹ ꝙ ꝓtinuē: ꝓfessionē: ꝛ satisfactiōes. ꝛ illuminaz remissionē inr̄ illis Dñs. Cor mūdū crea i me de⁹: ꝛ spūs rectū inoua in visceribꝰ meis. ꝓl.

¶ In die sancto penthecostes. Sermo. i.

¶ Epleti sunt oēs spū sancto ℟ct. ij. Tota solēnitas hodierna ē de aduētu spūsancti ꝙ visibilr in fola ignis descēdit de celo sup aplos ꝛ discipulos Jesu xp̄i. Deb⁹ ēt erit sm̄o af. Si⁹ neo placet habedm⁹ multas doctrinas. ꝙ stellect⁹ illuminatiōe ꝛ vite instructione. Salutet virgo ℟Maria rē. Doctrina cēlis est ꝛ clara ex textu euāgelioꝝ ꝙ aplī ꝛ discipuli xp̄i ante xp̄i passionē ꝛ resurrectio nē nō habuerunt plenitudinē spūsanctī. licz nē nō habuissent ipsuz ꝙ gram gratificantē: nō tamē habedēt ipsuz ad plenitudinē gre ꝛ ꝓfectionis spūalis. Et q̄ in malē erāt defectuosi. Et is xp̄s pfecte ad plenitudinem gre potuisset eis dare spūsanctū: tamē nolnit ass suaz passionem resurrectionē eis dare. Ratio est vt seruaret cōsormitas inē corpus xp̄i ꝙpriuz ꝛ naturale. ꝛ corpus eius appropriatum. ꝛ gurale Corpus xp̄i ꝙpriū ꝛ naturale est illud qō recepit in vtero virginis vnitū diuinitati. de quo dicit scriptura Peccata nra ipe pertulit in corpe suo. i. ꝙpio ꝛ naturali. psa. Petri. ij. Corp⁹ aūt xp̄i approbatū ꝛ figurale est ecclesia que tota erat in aplis ꝛ discipulis christi enim corporis ipse xp̄us est caput Auctoritas. Ipsum dedit caput sup omne

In die pentheco stes

Sermo 1

ecclesiā q̄ē corp⁹ ipsi⁹.ad Ephes.i. ¶ō cer-
ceperūt hodie.de q̄ dicit thema. Repleti sūt
ti nō ait resurrectiōes xpi in corpe xpi.ppto
t ad qd dicit. Et ceperunt loq̄ variis linguis
ni ēt ait multi defect⁹nō moraleo is nālet.
put spiritusancti⁹ dabat eloqui illis. Actuū
rit erāt multi ,ppostiōes i corpe figurali r mt
ij. Paret thema. Et fuit nō in materia pre-
Jō ad fuādā ,ppostiōes i corpe figurali r mt
dicanda. ¶odo ad practicam. venio quā de
fectus moraleo. is post resurrectiōem xpi qi
clarabo per quattuor dispositiones necessa-
corp⁹ sūt nāle fuit libez oid⁹ defectib⁹ nāli
rias ad recipiendum spiritumsanctus cū plen
passioni ꝓuenēs fuit vt et⁹ corp⁹ mysticī r fi
titudine gratiarum.
gurale dēet ēt plenitudiné spūsācti. Et ista rō
¶ Prima est abstinentia corporalis.
nē tāgit Jo. cū dicit, ¶ōdū erat spūs dat⁹. qz
¶ Secunda oratio affectualis.
nōdū erat iesus glificatus. Jo.vij. Sz hodie
¶ Tertia concordia fraternalis.
ad plenitudiné gre r effectiōs spūalis acce-
¶ Quarta audientia doctrinalis.
perūt spūsācti. Dec⁹ logt thema dicēs. Re
Omnes istas dispositiones r quālibet earuz
pleti sūt oēs spū sācto. ¶ō dicit acceperūt spūs
habuerūt apostoli r discipuli xpi. Propter
sanctū.qz id ipz acceperūt p graz gratificātē.
qō dicit thema. Repleti sunt rē. ¶ Prima
Sz repleti sūt qō idē est qō itez ipleti. Sicut
dispositio propria r necessaria ad recipiēdus
Jo.ij. Renat⁹ nāt⁹ ait⁹.r ēt repleti.i.itez
gratiam spiritussancti est abstinentia corpo-
ipleti. Inuenio q̄ post xpi resurrectiōes apli
ris animo cibo:potu:oblectatione: locutiōe ri
r discipuli xpi receperūt spūsācti⁹ trib⁹ pleni-
si:delitijs:ab aspectu mulierum siue hominū
tudinib⁹. Prio cū plenitudine scie itellectua
r gentium conuersatione. Talis abstinentia
lis. Scdo cū plenitudie potēie spūalis. Ter
est dispositio propria r necessaria ad recipien
tio cū plenitudie eloq̄ntie vsus. Sz receptio
dum spiritumsanctum. Hoc declaro per talē
hodierna fuit maioz. Jō dicit thema. Reple
similitudinem. Si enim lignis viridibus aut
ti sūt oēs rē. Dico p⁹ rē.q⁹ primū⁹ erāt rudes
madefactis apponatur ignis non accendun-
simplices r ignorātes rē. Sz p⁹ resurrectio-
tur quo aduſus ligna sint sicca r exusta. Dicta
nē ipleuit itellect⁹ eoz de scīa itellectuali ita
tio enim lignoum necessario precedit ignitionem. Ita de vobis. Personę dissolute i ci
clare itelligerēt scripturas dicēs eis. Necesse
bo r in potu rē. sunt vt ligna viridia. iam de
ē ipleri oīa q̄ scripta sūt i lege mosi r ppheti
dissoluto. ¶ q̄ viridio. Si ergo vultis q̄
tis r psalmis de me. Tūc aperit illis sensū vt
ignis spiritussancti inflammetur r accendatur in vobis:oportet siccari vos r non ita fe-
itelligerēt scripturas. Luce vl. De ista pleni
tudine possim⁹ dicere. Impleti sūt oēs spiri-
tus scī. i. itellectualiter. Scdo receperūt ipm
cū plenitudine potēie spūalis. ¶ō phēdētes
vel legati pape magna idigēt potēa. Ita r
apli q fuerūt legati a papa Jesu missi. Jōo
xpo legatiōe fungimur tāq̄ deo exhortāte p
nos. ij. ad Cor. v. oportebat ergo eos hāc pātē post
resurrectiōes dicēs eis. Sicut misit me pater
r ego mitto vos. Hec cū dixisset insufflauit r
dixit. Accipite spiritū sanctū quoz remiseritis
peccata remittūt eis. r quoz retinueritis re-
tenta sūt. Jo. xx. Quare insufflauit. Dico q̄ ad
edificādā anctoritatē spiritussancti q ad eo p-
cedit. Sicut.n. anhelit⁹ precedit ab anhelante
ita spiritussanct⁹ ij solū a pte ꝟs a filio procedit.
De ista plenitudine possem⁹ dicē ad thema
t. Cōpleti sūt spiritu leto. Et potēia spūali. qz
tūc fuit cōpleta ꝓmissio quā xp̄s dixit ait pa-
ssionē suā dicēs. Amē dico vobis quecūq̄ al-
ligaueritis sup terrā erūt ligata r in celo. Et
quecūq̄ solueritis sup terrā erūt soluta r i ce
lis. ¶ Tertio receperūt spūsācti⁹ cuz
plenitudine de eloquētia vsi. Et ista graz re-
ceperūt hodie.de q̄ dicit thema. Repleti sūt
t ad qd dicit. Et ceperunt loq̄ variis linguis
put spiritussanctus dabat eloqui illis. Actuū
ij. Paret thema. Et fuit nō in materia pre-
dicanda. ¶odo ad practicam. venio qd de
clarabo per quattuor dispositiones necessa-
rias ad recipiendum spiritumsanctus cū plen
titudine gratiarum.
¶ Prima est abstinentia corporalis.
¶ Secunda oratio affectualis.
¶ Tertia concordia fraternalis.
¶ Quarta audientia doctrinalis.
Omnes istas dispositiones r quālibet earuz
habuerūt apostoli r discipuli xpi. Propter
qō dicit thema. Repleti sunt rē. ¶ Prima
dispositio propria r necessaria ad recipiēdus
gratiam spiritussancti est abstinentia corpora
lis animo cibo:potu:dormitione: locutiōe ri
si:delitijs:ab aspectu mulierum siue hominū
r gentium conuersatione. Talis abstinentia
est dispositio propria r necessaria ad recipien
dum spiritumsanctum. Hoc declaro per talē
similitudinem. Si enim lignis viridibus aut
madefactis apponatur ignis non accendun-
tur quo aduſus ligna sint sicca r exusta. Dicta
tio enim lignoum necessario precedit ignitionem. Ita de vobis. Personę dissolute i ci
bo r in potu rē. sunt vt ligna viridia. iam de
dissoluto. ¶ q̄ viridio. Si ergo vultis q̄
ignis spiritussancti inflammetur r accendatur in vobis:oportet siccari vos r non ita fe-
mel comedere:ibidē nec dormire. r sic de aliis.
Abstinere se de negocijs mundanis. de pla-
centia corpali: r huiusmodi. r tunc ignis spi-
rituſsancti accenditur in vobis. Auctoritas.
¶ Isophete Ezechiel fuit ostensus magnus
cāpus plenus ossibus mortuoz quibus ossi-
bus dixit ppheta ex parte dei. Ossa arida au
dite verbum domini. Hec dicit dominus de⁹
ossibus his. Ecce ego intromittam in vos spi
ritum r viuetis. Ezechielis. xxxvij. Ossa ari
da sunt ꝑsone abstinentes a delitijs: vicijs r
negocijs. In istis mittit deus spiritūsanctus.
Patet ergo q̄ abstinentia est dispositio pro
pria r necessaria ad habendum gratiā sancti
spiritus. Dico q̄ per istam habuerūt apostoli r discipuli cpulī. Ita a die ascensionis vsq
ho die ieiunauerunt r abstinuerūt non solum
a cibo r potu sed a delitijs r negocijs. Scié
tes q̄ abstinentia erat necessaria. Hoc habet
a tribus euangelistis qui dicūt q̄ pharisei ve
nerunt ad xp̄m dicentes. Magister. Et xpo.
Quid vultis. Dixerūt. Quare discipuli Jo
nis r pharisei⁹ ieunāt. Qui aūt discipuli nō
ieunant. Paret. ij. Rndit xp̄s. Nūqd pōt fi
li nuptiaz q̄diu est cū illis sponsus ieunare.
Veniēt aūt dies cū ablat⁹ erit ab eis sponsus r tūc
ieunabūt in illis die⁹. Paret. ij. Et isto tex-
tu ht⁹ q̄ apli a xp̄i ascēsiōe q̄ tunc ablat⁹ fuit
eis sponsus: vsq hodie ieunauerūt a cibo:potu:negocijs rē. Fiat ergo rō. Diabstinētia est
ista necessaria ad hūdū spūsācti.r ista habue
rūt apli.qd patet⁹. Repleti sūt oēs spūsācto
qz hodie descēdit ille ignis spūsācti q eos illā
mauit. ¶ Scda ꝓditio multū necessaria ē oio
affectualis.i. deuota.qz aliq̄ oratio q̄ ꝓpue nō
dūr oratio.is.q̄dā recitatio q̄ indeuot.r
mulieres q̄ orant. taleo ꝓpue nō dicuntur
orationes. Sz oratio affectualis ē q̄ hō flectit
genua elevādo mañ⁹ erga celum r oculos r
eoz q̄ admodū supplicat eoz papa r rege.
Cogitetis q̄ videat xp̄m in cathedra gloie
r minat vobis:r tūc veniet terror in corde ve
stro.r scipiet⁹ orationē. Ista ē dispō hōa r ne-
cessaria ad recipiēdū spūsācti⁹. Declarat h⁹ p
similitudinē de anhelāte q̄ emittit anheliuz ab
ore calidi r humidi. r post attrahit aura recēs
ita oratio deuota est anhelit⁹ calidus p deuo
tionē r humidus q̄i de⁹ dat lacrymas i oio
ne. Sic.n. attrahit aura recēs spūsācti⁹q ex eā
potēta refrigerat ai am ꝟs feruoz pcēdentē
ne luxurie rē. Auctas. pō. cxvij. Q⁹ mcum
aperui r attraxi spūs. i. in oione ardenti. ¶ō
apli r discipuli xpi sedētes ista dispositione ēt
necessariā a deo⁹ ascēsiōis q̄libz die ac nocte
orabant affectualiter vsq hodie. Auctas. Hi
oēs erāt pleueratēs in oatiōe vnanimiter cū
mulierib⁹ r maria matre iesu Act. i. ¶ō ē h
q̄sto bona r subtilia de ꝑdestinatōe. Diceret
aliq̄. Et nunq̄ xp̄s ꝓmisit r ordinauit r ꝑde
stinauit infallibilr mittere apls spūsctū. qd
ergo oportebat eos orare r petē vt mitteret.
Ista q̄stione faciūt multi dicēdo. Si de⁹ ꝑde
stinauit me saluandū qd os me laborare r fa
cere pniam. qz erq̄ de⁹ ordinauit⁹q fiet. Re
spōdeo ego r dico q̄ de⁹ ꝑdestinauit ordina-
uit r ꝓmisit mittē spūsctū apls r discipulis
tūl fuit necessaria vt orarēt r peterēt. Ergo ꝓ
missio pōt falli. Dico q̄ nō. Sed ly de⁹ ꝓmit-
teret rē. tñ regrit dispositio. Verbigra. Si pa
pa ꝓmisit amphoꝛā de balsamo vel de cri-
mateq̄ sunt liquores pciosi: r tu venis ad re-
cipiēdū balsamū cū amphoꝛa imunda pleno
stercoꝛe. papa nō daret tibi. qz in ꝓmissione li
mtelligit debita ꝓparatio valis. Ideo qñ pa-
pa sctus ꝓmisit apls spūsanctum. Ast dicerat.
Promitto vobis ipiere amphoꝛas vras cōs
scētias. intellectū. memoriā. r voluntatē. bal-
samo spūsancti. Propter hoc apli debebant
lauare pscientias suas. abstinēdo. orādo. r hu
iusmodi. Hoc est de ꝑdestinatōe. Oēs q̄ dest
nati sunt sunt scripti in carta aliq̄ vite aureo
r nō solū in libris. Dicit⁹ vel Jo. vel Mag-
dalena rē. saluabit⁹ sed etiā op⁹ quo dānabit
qz erit petēs: sapḃ⁹ anat⁹ vl luxuriosus: vel etiā
dicatus⁹. r finaliter erit ipcnitēs. Si ergo pre
scitī r dānati dimittūt op⁹ sequit ille effe-
ctus dānatōis. qz ita est dānatus. p talis effe
ctus dānatōis vel saluatōis sequat⁹ ex talib⁹
operib⁹. Ista est rō qre apli orabant: ly essent
certi de xp̄i ꝓmissione. Illi dixerunt. paremus
nos: qz alt⁹ nō daret nobis. Greg. Ipsa eter
ni regni ꝑdestinatio sic est ab oipotēti deo dis
posita: vt ad hāc electi ex labore perueniāt vt
orando mereant accipe qō eis oipotēs deus
ante secula disposuit dare. ¶ Tertia ꝓditio
necessaria est pcordia fraternalis non habere
rancorē:odia:malas volūtates: nec desiderā
vindictā. p proximū. Quia spūsanct⁹ non ha
bitat in loco villa seu cōitate diuisa. Ad hoc
ratio nālis. Quia sicut spūs human⁹ ad hoc
q̄ vitā det corpori regrit cōunctionē mēbro-
rum. Quia si mēbra sunt diuisa. i. caput ceor-
sum r man⁹ r pedes. r sic de aliis. spūs recedit nec remanet ei aliquo mēbro diuiso. Ita
etiā est de spiritusancto. Cogitate q̄ tota ēc
tao est vnius corp⁹ r hi multa mēbra r diuisa
vt corpus humanū. Quili sunt speculatiui r
pocos scientes. Aureo sunt iudices r dñi q̄ vūt
audire iusticias. Narco sunt deuoti xp̄i odo-
rem r sanctoz sentētes. O sacerdos qui co-
medit sacramentū eucharistie q̄ refitmīt r re
focillant oia membra sana rē. Bracchia mul
tos qui defendūt totū corp⁹ laboratores qui
sustinent totū sunt pedes. Caput xp̄s. Ephes.
primo. Auctas. Sicut.n.in vno corpore. i. hu
mano multa mēbra habemus oia aūt mēbra
nō eundē actū hūt. Ita multi vnū corpus su
mus in xp̄o ad Ro. xij. r ideo sumus vnū r
cōiuncti in bona pace r pcordia. qz maiores
diligunt minores. r minores deuotāt maio-
res. Clerici cōuenit cū laicis. r cōuersio. vir
cū vxore r cōuersio. pater cū filio r cōuersio
tamdiu spiritussanct⁹ vnificat corp⁹ cōtatis.

u

Sed si intendra sint diuisa per linguas i. rances re. cū statim recedit spiritusſanct⁹. Auctao. Hi qui congregāt semetipsos alaleos spūs nō dicit deo. Jude. capło vnico. Ps ergo q necessaria est concordia fraternal. Jn i habuerūt apli r discipuli xpi. Discordia r diuisio fuerat iter eos tanter aplos. Joānē r Jacobū ex vna parte. r alios ex alia parte. qz mater eoz ad eoz instantiam dixit xps. Dic vt sedeant hi duo filij mei vn⁹ ad dextrā tuā: r vn⁹ ad sinistras in regno tuo. Mat. xx. Et audientes decē indignati sunt de duob⁹ fratrib⁹. Jbidem. Cogitate qualiter petierunt venia r pie r rōnabiliter credendum est pro bona eoz pcordantia. Quia Jacob⁹ r Jo. ab alijs petierunt veniaz de eoz presumptione. q maioritate quam petebant. Secūdo fuit discordia inter aplos adinuicem. quis eoz esset maior in regno celorum vt ps Lu. xxij. Cogitate q in hac die⁹ cōcordantes petierunt venia. Tertia inter Thomā aplm ex vna parte. r alios ex altera parte. qz thomas erat ita durus. q nolebat credē aliis aplis sibi dicentib⁹ xpm surrexisse. Cogitate qliter petijt ab eis venia ō sua duricia cordis. Jte iter Magdalenā r alias marias r apłos: que qñ dixerunt aplis xpm surrexisse: visa fuit ante illos qñ deliramenta verba illar: r nō credebant illis. Luc. vij. Et petierūt venia ab ipsis. Cogitate ergo qualiter apli r singulariter Thomas aplus petierūt venia a virgine maria. q qñ dixit eis q fili⁹ sū surrexerat a mortuis. r apparuerat. nō crediderūt ei. Jō in die ascensionis increpauit eos xps. vt ps Mat. vltimo. Recūdib⁹ vndecim discipulis apparuit illis iesus. r exprobrauit incredulitatē illoꝝ r duriciā cordis. q. his qui viderāt eum surrexisse non crediderūt. Jdeo in hac die⁹ pacificauerit se. Dicit text⁹. Dum cōplerentur dies penthecostes erant oēs pariter. i. cōcorditer in eodē loco. Act. ij. Si ergo hodie vultis accipere spiritūsanctū: pacificate vos exemplo aplorū. Quia alias non poteritis ipsum accipere. Auctao. Pacem sequimini cū oib⁹ r sanctimoniā sine qua nemo videbit deū. Contemplātes ne quis desit gratie dei: de q̄ tradit apostolus: nos sursum geminās impedrat. ad Heb. xij. Hō pacē sanctimoniā est pax que est bona r vera. Jn hoc sum. q. alia pax est mala. vt pacē tenēs latronum. homicidarum r hmōi. Quarto cōpositio multū necessaria ad recipiendū spūsanctum est audientia doctrina Jnde. Audite r libenter verba dei. Non ait dico. Matth. x. cxvij. Qui vult r sic de alijs. q. q

non habuerit spūsanctum quē dare debēt. Sed doctrina de illa data spūsancti. Declaratur per similitudinē ō ignit in quo pessio lapidis ad serp excutit ignē. Nec rea est de predicatiōe. Lapis ignit⁹ est xps. Jō etra erat xps. i. ad Cor. x. Petrā vel aer est lingua predicatoris. Auctao. Non vos est qui loquimini sed spūs patris vestri q loquit̄ in. Mat. x. Materia nigra est ppō qui est niger ex peccatis. Accendit aūt ignis spiritusſanctus q̄n in prima vel secūda vel tertia p̄dicatione super eos: vanā pompositas humilitat. ꝓponit de cetero viuere simpli. Jō p⁹ est ignita igne spiritusſancti r sic de alijs peccat. Auctao. Adhuc loquēte Petro ēba hec: cecidit spūssanctus super oēs qui audiebant verbū. Act. x. Jstam audientiā doctrinalē verbi dei habuerunt apli. Quia a die ascensiōis vsq̄ ad die⁹ pentecostes fuerūt in die⁹ sermonē. Sic dicatur. Quis predicabat. Dico q virgo maria quā xps dimisit loco sui doctricem r magistrā. Doctrix. i. doctorissa est discipline dei: r electrix operū illius. Sap. viij. Jpa aūt ante suam ascensionē promisit aplis spiritumsanctū di. Expedit vobis vt ego vadā. Si. n. non abiero: paraclet⁹ non veniet ad vos. Et cū venerit ille arguet mundum de peccō de iusticia r de iudicio. Joan. xvi. sed nō dixit eis: qñ. i. qua die vel quanta hora. Illa promissio fuit in die ascēsionis: qñ fuit in monte oliueti r debuit ascēdere dixit. Jo. quidem baptizauit aqua. vos aūt baptizabimini spiritu sctō: nō post multos hos dies. Act. primo. Apli. nescientes certam diē huius promissionis in die ascensionis: ceperūt tristari: r dicere adinuicem. Q̄ qñ mittet. Videt vn⁹ eorum. Non dubitet: qz eras que est dies mittet. Motiuū qō me mouet est hoc: qz tali die de⁹ formauit lumen r diuisit lucē a tenebras. Jdeo rōnabiliter tali die mittet nob lumen spiritusſancti r transiuit pascha r nō misit. r ita rabant. Dicit ali⁹. Die lune mittet: qz tali die fecit firmamētū: r diuisit aquas q sunt sup firmamentū ab aquis q sūt sub firmamento: tali ergo die veniet: qz nos ſdigem⁹ firmamento sortitudinis: vt diuidam⁹ aquas virtutum ab aquis viciorū: r non venit. Dicit ali⁹. Die martis veniet seu mittet: qz tali die produxit plantas ad fructificandū: tali ergo die mittet vt possimus planture filium catholicas vt

Lege cum deuotione

possit facere fructus: r expectāt eos non venit. Dicit ali⁹: Jn die mercurij mittet. Ratio: qz tali die formauit solem lunam r planetas: ita ergo die mittet vt erect in nobis solem charitatis: lunam spem fidei⁹ virtutum: r non venit. Cogitate qualiter mirabantur r tristabātur. Dicit ali⁹. Die iouis mittet: quia tali die ascēdit ab aspectib⁹ nostris. Jdeo tali die cōsolabit nos: r non venit. Dicit ali⁹. Die veneris mittet: qz tali die fuit passus: r nos habemus dolores sue passionis: propter quod tali die mittet. q. d. et nob spiritusſancti cōsolationem: r non venit. Dicit ali⁹. Jn sabbato veniet: qz tali die fuim⁹ desperati. q. vn⁹ non remansit cuj alio. Jdeo hodie vt sibi eniamur mittet. Videntes autem q sabbatū transierat r non venerat: r tam perdiderant computus dicti r timebant indeo: dixit text⁹. Erant. n. congregati propter metum iudeoꝝ. Cogitate quō rationabiliter erāt tristes r desolati. Jō hodie simul congregati fuerant ad portam ire virginis ✠Marie expectantes quando exiret vt consueuerat. Ipsa aūt ego largebat in media nocte iuxta illud. ✠Media nocte surgebam ad confitendū tibi. psalmo. cxviij. Et dicebat officiū suum. Quando ergo ego Maria exiuit camera: r videt omnes aplos r discipulos flentes dixit eis. Quid est hoc filij mei: de quo fletis: quia filius meus modo regnat in celis. Et dixerunt sibi. Judicta mater nostra: filius vester promisit nobis mittere spiritumsanctū dicens: q. non dimitteret nos orphanos inter iudeos. modo autem sunt de eem die⁹ transacti q ipse ascendit r non misit nobis spiritumsanctū. Respōdit ego Maria. Non dubitetis filij mei: q: filius me⁹ non habet cōditionē hominū mundanoꝝ: qui in paupertate cognoscit amicos: r qñ sunt in prosperitate r honore non cu: r nec recognoscitur de eis. Sed dicā vobis rationē quare nondū misit. Nescitis vos q. quando deus extraxit populum israel de captiuitate egypti quinquagesimo die descendit in forma ignis in mōte synai dando legem. Et apostoli. Ergo bene dicta bene sciū illud. Et virgo. Hoc iureiurando q filius meus in die resurrectionis sue extraxit de captiuitate inferni oēs fideles credentes r obedientes. hodie aūt est quinquagesima die⁹ a sua resurrectiōe filij mei. Jdeo mittet modo spiritumsanctum. Jdeo ponatis vos omnes in deuota oratione: quia que a deo ordinata sunt precibus r deuotis orationibus sunt impetrāda. Tunc petr⁹ apostol⁹ cū alijs apostolis pōsuerūt se ad vnā partē. r q̄libet orando dicebat. Cor mundus crea in me de⁹ r spiritū rectū innoua in viscerib⁹ meis. Da mihi regressum tui salutaris. psalmo quinquagesimo. Lazarus aūt cum alijs septuaginta duob⁹ discipulis ad aliam partem fletus genib⁹ orando dicebant. Sensum tuū domine quis sciet nisi tu dederis sapientiam. r misericordiā spiritusſancti tui de altissimis. r si correcte sint semite eoꝝ qui sunt in terris: r que tibi placēt docuerint homines. Hanc per sapientiā sanati sunt qui cūctis placuerunt tibi domine a principio. Sap. ix. ✠Maria ✠Magdalena r alie sancte mulieres fletu genib⁹ orando dicebāt. Redde mihi leticiam salutaris tui. r spū principali confirma me. psalmo. l. Denig⁹ dixerunt apostoli virgini ✠Marie. cui gl⁹ dicta vos etiam oetteris: quia statim audiet vos filius⁹ pater. Et erat tunc hora tertia. Tunc virgo fletu genibus orauit dicens. Emitte spiritū tuū r creabuntur: r renouabis faciem terre. ita psalmo. cxij. Nota. creabitur. i. virtutes in tue gratie dona r perfectiones: r renouabis faciem terre. i. per predicationem apostolorum r discipulorum tuorum. Facta oratione a virgine ✠Maria: subito fact⁹ de celo sonꝰ magn⁹ ad instar tonitrui non terreni, sed delectantis. r fuit quasi vox responsiua virgini ✠Marie. Quem sonum audierunt iudei qui erant in hierusalē. Et subito ad instar venti descendit de celo. Et ille sonus replenit totas domū vbi erant apostoli: r tota domus repleta est igne. Jnde autem ad dictum sonum concurrerunt. r viderunt ignem clarū per fenestras. sed ille ignis non comburebat sed illuminabat. r videbant ignem album vt fumum incensi. r ignis ille diuisit se ad instar linguarum. r sedit supra singulos. comm. r repleti sunt omnes spiritusancto. Actuum. ij. Tunc fuit completa prophetia Jodelis. Jn diebꝰ illis effundam de spiritu meum super seruos meos r ancillas meas. r dabo prodigia in celo: r in terra sanguinem. r ignem r vaporem fumi. Sol conuertet in tenebras. r luna in sanguinem: antequā veniat dies domini magn⁹ r horribil. Et erit omnis q̄ⁿ inuocauerit nomen dominiſsalu⁹ erit. Joel. ij. Hō. Dabo prodigia in celo: q. tunc celum videbatur super hierusalem sanguinolentum: innuens q. merito passionis christi mitteba-tur spiritusſanct⁹ apostolis r discipulis. Et in terra apparuit ignis clarus qui ab omnibus poterat videri in domo vbi erant apostoli. Et vaporem fumi ad modum fumi incensi. &c.

¶ In die sancto penthecostes. Sermo. ij.

Pacem meā do vob. Jo. xiij.

Si volumus cogitare ⁊ diligenter pensare totā vitā xp̄i a pn̄o. i. natiuitate vsq; ad passionē inter alios tenues singulariter ꝓdicauit ⁊ voluit pacē esse inter xp̄ianos. Et pōt declarari sicut iam in sua natiuitate voluit vt angeli cantarēt nouā cantilenam: vt moris est dilectis. ¶gloria in altissimis deo ⁊ in terra pax hoīb⁹ bone voluntatis. Lu. ij. In quo videl⁹ q̄ sibi placet pax. Itē si respicimus suā vitā q̄si fuit adultuer: ibat ꝓtinuādo ciuitates ⁊ villas castrat: ⁊ domos: modus saltationis fuit ⁊ discipulos ei⁹ erat dicēdi: vobis mundus ab euāgelistis nō dicebat talno vel hodie offeret pax in q̄ cōsistit oīne bonū. Itē aplus ⁊ discipulq; ⁊ alijo ipsum sequētib⁹ dicit. Pacē habete inter vos. Mar. x. Itē q̄i voluit mittē discipulos ad ꝓdicandū dixit eis. In quācūq; domū itraueritis salutate eam dicendo. Pax huic domui. Mat. x. Itē in nocte passionis recedens a suis discipulis ⁊ pio hūitate dimittens eis pacem. dixit thema. Pacē relinquo vobis pacem meā do vobis ⁊c. ac si aliquis aplus diceret sibi. Dñe q̄i aliquis dño mouit: aliquid diminuit tuis ⁊c. etiā q̄i mouit pater dimittit filio hereditatē. Ideo vos q; modo vult mori ꝑ saluatione ⁊c. dimittetis aliq̄d nob. Ñ dixit pacē relinq; vobis: pacē meā do vobis: ps thema. ¶modo intēdo declarare: q̄ pax sit ista ⁊ quo ꝑfitit ⁊ iueni q; est triplex. ℣ Prima est pax ethica i. ꝓfonalis. i. in se. ℣ Secūda est pax yconomica. i. domestica. ℣ Tertia ē pax politica. i. ista. Verba sunt ꝓ ordine de qualibet dicit the. Pacē relinquo vobis pacē meam do vobis ⁊c. ¶Dico p⁹. i. q̄i bō habet pacē secū. q̄i ala ⁊ corp⁹ ipsius ⁊ caro cōcordāter ē bñ difficile. i. ꝑcordare illos duos inimicos inter se nīsi ter est guerra: q̄ vult vnus dilpicet alteri. Iudeus intelligē quōs ista guerra ē mag̃. Dicitur enī terrēi aliquē q̄nē corda trahit sursum. pondus deorsus. Itaq; talis est magna pena seu guerra. Talē guerrā hēbat nostri. Ala inquantū de nā sua est spūalis trahit sursum: vellet ꝓ plari ⁊c. sed pondus carnis trahit deorsum ad mūdanas delectationes luxurias: ⁊ corruptiōes. De ista guerra dic̄ scriptura. Caro cōcupiscit aduersus spiritū. spūs aūt ⁊ ad Gal. v. ¶ Ō videamus quō poterim⁹ facere pacē in ista guerra. Dico q; ꝓ fieri oportuerit q; ala humiliet ⁊ consentiat carni ad oēa suas voluptates: vel ecōuerso. Primus modus est malus ⁊ reprobat⁹ ꝑ deū ⁊ rōnē ⁊ naturā. Sicut si nabal dixa ⁊ generosa haberet guerrā cū sua ancilla captiua vili ⁊ imūda: vel tractādo pacē diceretis q; ista subijciat captiue in oīb⁹. hoc esset iniquū. Sic dicit Beri. nō decet dñam ancillari: nec ancillā dñari. Secta esset de ala nobili ⁊ generosa de subā spūali si haberet subijci carni capti ue sue. Talis pax nō esset bona: q; nō decet dñas ancillari. Ergo op̄s q; ista pax fiat ecōuerso. i. q; charo tanq̄ captiua humiliet ⁊ subijciat dilectē. Sed hoc fit q̄i hō cū iciunijs: vigilijs: ⁊ aliis asperitatib⁹ humiliat carnē: q̄i charo vt captiua recalcitrat ꝑ dñas: sed q̄i sic affligit ista subijcit carni. ℣ Propter hoc est inuēta pnia ad faciēdū pacē ꝓfonalē in se. Et iste modus faciēdi pacē est bon⁹ ⁊ rōnalis: ⁊ ista vult deus. Ideo dicebat ille sanct⁹ hō Job. ℣ Paces habeat tabernacula tua. i. persona. Et visitās spēm tuā. i. aiam nō peccabis. Job. v. ℣ Scis multi facit oppositiōnē: nec vult fieri mere illa guerra ie ⁊ carnis ⁊ volentes pacificari: cōplacent carni. Iudeus cognoscē q; ꝑtis est. ℣ Louerius q; erat q̄dā rex vnicā filiā filiā ch⁹ianis cui voluit dimittere totū regnū suū: q̄ assimilabat patri vt omnes alteri ouo. Accidit q; iste rex voluit ire ad terrā sanctā ad visitādā sanctuaria. Et vni militi cōmisit filiā suā cū captiua q; ei seruiret diceno militi q; curaret diligē ter de filia: ꝓmitteno militi q; in regressu magnificaret eū. Qui miles post regio recessum adamauit captiuam: despecta filia regis: sibi in oīb⁹ cōplacens ⁊ voluit q; captiue seruiret a filia regis ⁊c. Dicat q̄d meret iste miles ⁊c. Ideo q̄i venit rex ⁊c. Iste rex est iesus xp̄s filius ℣ginis ℣arie: rex regum. Filia dilecta ē ala que ꝑcule assimilat sibi ꝓpter imago de pictā: q; ad imāginē dei creata. Dixit de⁹ q̄s voluit creare hoiem. Faciam⁹ hoiez ad imaginē ⁊ similitudinē nostrā. Gen. i. q̄ nō dicit intelligit ꝑtā ad corp⁹: q; de⁹ incorporē est: sed ꝑtā ad aiam q̄ est de nā spūali nobili ⁊ generosa ⁊ pulchra. Unde si possetis videre vnā aiam in sua pulchritudine: inquantum est ad imāginē dei: nolletis comedere nec bibere: intuitu q; pulchritudo solis vel lune nihil est re spectu ⁊c. Et diligit a xp̄o intantū q; sibi vult dare regnum celeste. Et videt q; dilexit eam plusq̄ se. Quare voluit nasci ⁊ in hoc mūdo xxxiij annis cōuersari: ⁊ tandē pati ⁊ mori ꝓ vxoꝛ amore filie. Et poterat dicē. Da mihi alas et requiescā tibi. Gen. xiij. ¶ Sic rex voluit ire

ꝑtes maris: ad visitandā sanctuaria. Iste mundus dicit mare q̄p undas ⁊ ꝓcellas parui ꝓfectus comedunt a magno. Et in die accēsionis ab isto mūdo recessit: filiā suā cōmisit vni militiq; aiam suā cōmisit tibi: ⁊ meam mihi ⁊c. eus captiua. i. carne vt seruiat sibi. Et nos mō adulterino cū captiua. i. carne ꝓfentim⁹ ꝓfecta ala: ⁊ volum⁹ vt seruiat sibi ala. Quare indumur. Plungd amore carnis. Quare patis lectū delicatū. Pōquid amore captiue. Et filia regis nō curam⁹: is monē fame: ⁊ sitedit unda ⁊ imūda. Caro sepe lauat ⁊ mūdat. Et de filia regis nō sit mētionec de ea curam⁹. ¶ Dolco laborāt ꝓ terrā: ⁊ q̄ mare ꝓ captiua Et q; ala filia regis nō potestis gelcē in dilecta ⁊c. In eadē ꝓdēnatiōe milit. ctio. Cogitate qd faciet vob⁹ ex q̄i veniet cito ⁊ iudicio gllī vel i ꝑticulari: q̄d dicētis: Ecce q⁹ qb⁹ ꝓmisi est velle plus ꝓ pacē carni q̄ alc. Ecce do vobis ꝓ filiā vt ꝺlibet die curet de filia regis fiē de captiua cui ordinate dis in die datio refectionē. i. prandiū ⁊ cenā. Idē faciat alc oaīa do mane ⁊ de sero: ꝓ⁹ būdicēdo mēlā. i. signādo se: ꝓ⁹ dicēs ℙi nr̄. Aue maria de note: rogitādo q; videt xp̄m in glia q; adorat ab angelis: ꝑ minat vob: dicendo cogitando q; vi dcē virginē ℳariā ad dexterā filij sui dicat. Aue ℳaria gra plena dño tecū: benedicta ⁊c. Idem in sero: nec tradat oblitioni prandiū istud nec cenaꝫ. In dilecta habet sibi mai⁹ prādiū audiēdo missā cōpletā: ⁊ sitis in ꝓfessione que ꝺlī est manuū ablutiones sitētio ⁊c. Adorare xp̄m vez deū ⁊ hoiem debet in hostia. Ires semel in āno debet cē idē de nouo. Istud fit in ꝓfessiōe: vbi deponunt vestes antiquē ⁊c. ⁊ induūt nouē in paschate sacrificēdo magnū festū cōsciādo. Et isto mō potentes dare in iudicio regi xp̄o bonū ꝓpriū de filia suā q̄ facit vos magnos in paradiso. De illo aūt q̄ facit op⁹ plus curando de carne ℣ de ala dic̄ Dñs. ps. xxxvi. Zelauī sup iniq̄s pacē peis; vidēo. Quia nō est respect⁹. i. mei monti ego. i. damnatiōi ⁊ firmamentū in plaga eoꝝ. In labore hominū nō sunt. i. ꝑ penitētiā: ⁊ cū hoīb⁹ nō flagellabunt ꝙ cē homib⁹. ¶ Dico scōo ⁊c. i. domestica: q̄si. i. inter homines. Vir vxoꝛ ⁊ familia stāt in bona pace ⁊ concordia sine ꝓtestatiōib⁹. taliꝫ pax dī domestica: hec ꝓma dī ꝓfonalis. Ad istā pacem fiendā ⁊ ꝑseuerādā sūt necessarie sex doctrine duc. sūt viri ad vxoꝛ: ⁊ due vxores ad virū ⁊ due viri ⁊ vxoꝛes ad familiā dom⁹. Primo loquēdū q; vir ⁊ cēga vxoꝛ debent seruare dilectionē. Vir dī diligē vxoꝛ suam nō debet cere pro aliq̄ delectu ex q̄ est ꝓba femina. Dilect aliq̄ miseri q; soli diligūt vxores tāq̄ quātur. durat panis nuptiaꝫ: ⁊ q̄si sunt saturati de eis despiciūt eas ꝓpter qō venit guerra in domo. Dicit⁹ est hō q; illā amauit q̄ oīdit vxori prima die vel ebdomada q; seruat. Scio dī vir vxori pulionē adhibē. Nō enim dī deberet ea: is si pulcēmō in vanitatib⁹: iga si ipsa sit vana dī sibi dicē vir: mulier dam nabet vobiscū ⁊c. q; vxores vane nō solū damnāt se ipsis viros eis cōmictēs. Nō potest vir dimittē vxoꝛ et sit heremita vel religiosus cōsimato: mōmento per carnalē copulatiōnē de lictia vxoris ipi⁹ ⁊ tūc fieri dī de lictia prelatis ⁊ q; vxoꝛ sit tal⁹ q̄ nō [illegible] peccandi ⁊c. Ideo dicit scriptura. Alieni diligite vxores vestras sic ⁊ xp̄s dilexit ecclesiā ⁊ seipsum tradidit ꝓ ea vt illā sanctificaret: mundādo eā lauacro aque in ebo viteret ea: deret ipse sibi gloriosam ecclesiā nō habētē maculā aut rugā aut aliquid hmōdi: vt sit sancta ⁊ immaculata. Ita ⁊ viri debēt diligē vxores suas vt corpa sua. Idē. Qui suā vxoꝛē diligit: seipsum diligit: vide ibi pulchra: ⁊ tertia ad Ephe. v. Uxores ergo virū debet habere duo. ℣ reverentiaꝫ ⁊ diligentiā. Primo reuerentiam vt velit q; vir sit dño: also si in oppositā sit guerra oriturin domo: q; natura scriptura: let diuina ⁊ humana dictāt q; vir sit dño dom⁹ ⁊c. ꝓra naturā: legē diuinaꝫ ⁊ humanā est q; mulier sit dño viri. Dicat de ℣gine ℳaria pulchra ⁊ nobili ⁊c. cū quanta reuerētia ⁊ honore loquebat spōso suo Joleph pauperi: sene. Ita nē septua. Mulieres viros suos subdite sūt sicut dño. Quia vir caput est mulieris: sicut xp̄s est caput ecclie. ad Ephe. v. Nota vt dño nō cōtra dīs: q; posset ꝺcere de corpe vxoris q; mulier nō dī cōtendere imo deberet magis pati: se occidiqī esset martyr: ante q̄ ꝑtenti ⁊c. Ires debet cē diligēs vt ꝑseuret illud qō vir lucratur cū magno labore⁹ ⁊ pīculosine sit dom⁹ vt saccus ꝓfert⁹ tenet domū ⁊ le mundāt tūc vir diligit talē vxoꝛem: ⁊ sic est pax in domo. De ista diligentia. Eccli. xxvi. Gra mulieris sedule delectabit viz suum ⁊ ossa illi⁹ impinguabit. i. totū facit ei pingues. Tertio vir ⁊ vxoꝛ erga familiā debēt habere duo. Primo circa filios erudiēdos: multi sūt qui dicūt sufficit eis q; dem filios cibū ⁊ potū: ly nō curant eos erudire siue informare ⁊c. Dicatur q̄ puer debēt nutriri. Quia sicut arbor teneta vertit ⁊c. sic puer: dum sunt pueri. Hoc

maxime eŏpetit matrē: qñ pueri petūt pa-
nē de manc: bona mā? ds dicē. Nō filii dicae.
Ave martacias q̄ est vna regina in celo rē.
nō dicetis genua rē. dicas Ave maria r q̄ fi-
gno crucis signati sc̄ r cōsignare debēt paren-
tes puerōs ne mētaliue furtiue sint pten-
tosse q̄ sciant qñ sunt quēq; vel sex ānoꝝ r
cōmunicēt. Qñ fuit. xij. ānoꝝ debēt parēte-
re deū eos ad eccl̄ias vt audiāt missam rē.
Ideo dicit scriptura. Patres nolite ad iracū
dia: supple der: puocare filios vr̄os: ꝫ educa
te illos i disciplina r correctiōe dñi. ad Ephe.
vi. Culpa est hortulani si arbores sunt tortuo
se: q; parue poterāt dirigi. Ita vos parentes
estis hortulani. P. Utret arbores bonas in vi-
ridario xp̄i. Eccl̄ie. Deo ad fuos r captiuos
q; debēt eos ēducere vt baptizent rl̄ vt ꝑficiā
tur: q; audiāt missam: dare opportunitatē audi
endi missas r cōcionē. tūc tal dom⁹ est bñdict.
Facere oppositū ꝑtinet ad maximū pctū. Ec-
ce q̄ dicit scriptura. Sigo suos r maxie do-
mesticos curā nō hꝫ fidē negauit: r est infideli
deterior. i. ad Thymo. v. In hoc. n. ꝑsistit pax
domestica. In q; vir habeat erga vxorem rē.
Epyloga dicit. Talis dom⁹ hꝫ pacē r dei dil
ectionē. Ideo dicit scriptura. O israel. i. vir
videō deuisti in vīa dei ambulasse. i. in his q̄
dixi habitasse vtiq; in pace sup terram. Ba
ruth. iij. C Dico tertio rē. i. vlis. P⁹ pax ē p
sonalis. secūda domestica. tertia est vlis: quā
do vna cōitas villa seu ciuitas vnit ī pace tūc
ē pax vlis. Et ista pax est p⁹ in corde. secundo
in ore. tertio in ope. In corde qñ nō hūt inui
diā rancores nec malas volūtates adinuices
rē. Phe. n. est cōpatiendā illis qui hūt offi-
ciū seu regimē q̄ intendāq; hūt reddere rō-
nē de tanē sibi cōmisso. Sicut nauī ptcipanti
cāpatiā r nō inuidet. Ita qui hūt regimē ꝑsi
stit in mari fluctuāti in gurgite labmergēdi in
ferno inuidā q; nūll⁹ pndēs anhelare debēt
ad regimē. Filⁱ dei est qui ꝑt cuādē. Ip cō
patiēdō ē pon⁹ q; inuidēdo. Secūdo ista pax
est in ore. Ideo dō admuicē salutādo. Quia ſi
cut p̄ fumū funeralis cognoscit ignis dom⁹:
ita p̄ salutatiōes ignis pactis r dilectiōis i cor-
de cristi: q; eas nō pōt videri a nobis. Psal-
me dicat. Si loquar mihi loquar ei rē. Dicat
quā ego maria pōr locutus crucifixus⁹ filij
mei. Et cetera. Positi i opere sint q̄nes r lingua
Filij sint q̄s tua dulcedo inuenirēt ēffectus rē.
Ideo apl⁹. Qui gdē olim delicti est in vob q;
audiuia habet inter vos. Quare nō magis in
iuriā accipis. Quare nō magis ergo fraudes
patimini. Ips vos iniuriā facitis r fraudatis
r d⁹ fratres. i. Cor. vi. propter qs apl⁹ scripsit.
Si fieri pōt qđ ex vobis est cū oib⁹ hominib⁹
pacem habete. ad Roma. xij.
C Feria. ij. post penthecosten. Ser. vnicus.

Gratia

Verbā illud hꝫ textus
aliter in actib⁹ apl̄oꝝ. c. x. r officiat
in epla hodierna. Sermo pf̄. est de
gratiis ag̃ dat spūſcō plonis in qb⁹ habitat.
Ista mā est ꝑso ad mās bestiarū. Heri aūt fu
it de spūſancto r de aduētu ei⁹dē. r hodie ē
de ei⁹ effectu. Spero ī dño ieſu xp̄o q̄ erit mā
magne edificatiōis r ꝓfectiōis: sed vt sit de
eo acceptabil̄ e gratiosa nobis aūt meritoria
r ꝑficua. Salutet ergo maria rē. Pro bren
introductiōe materie ꝓdicādē r declaratiōe
verbi. ꝓpositi sciēdū q; ds spūſancē sil cū p̄e
r filio sit vn⁹ de⁹ vn⁹ dñs vn⁹ creator: simpler
indiuisibiliter: ip̄m tabilis: tū effect⁹ r gr̄e ab
eo ꝓcedentes sunt diuerse: q; ois potentiao
ale ipl̄et diuersimode. Declarat p̄ similitudinē
arboris vnici truncū siue stipitē diuitis ꝫ post
multiplicat p ramos ad fructificādū. Ita spi-
ritus scūs vna ꝑsona trinitat⁹ nō ē nisi vna ra-
dix in alia. ꝫ post effect⁹ ei⁹ multiplicanē i alia
qr vnū ramū mittit ad intellectū qđ implet
sciaria. ad memoriā qđ ipl̄et timore de: alt
um ad volūtatē. qđ implet amore charitat
vt habideat r fructificet. iuxta dictum xp̄i. Ego
posui vos vt eatis r fructū afferatis: r fruct⁹
vester maneat. Jo. xv. Nō. ego posui vos i vi
ridario ecclesie. Ps ergo q; vn⁹ r idem spūs
multiplicat in effectib⁹. De hoc auctus apl̄s.
Diuisiōes gratiaꝝ sunt: idē aūt spūs diuisiōes
singulis. put vult. i. ad Cor. xij. Ps ergo thema
cū dicē gr̄a. i. gratū faciēs effusa est. i. disp-
sa diuisa r distincta. Ista effusio diuisio seu di
stinctio gr̄ae spūalis q; inseparabil⁹ sunt cum
gr̄a gratū faciēte. de qb⁹ volo nūc ꝑdicare: est
in certo r determinato nūero. Sicpteno. Isa
ꝑphetia. Ista. Requiescit sup eū. s. virtus iustus
spūs dei. spūs sapie r intellect⁹: spūs cōsilij r
fortitudinis: spūs scie r pietatis: r replebit eū
spū timonio dñi. Isa. xi. Ps ergo q; sūt septē
gr̄e te quas spūſanct⁹ dat plone in q̄ habitat
r q̄libet earum facit animam deo gratiaꝝ.

℣ Prima est sapientia diuinalis.
℣ Secunda intelligentia spiritualis.
℣ Tertia consiliuum rationalis.
℣ Quarta fortitudo internalis.
℣ Quinta scientia moralis.
℣ Sexta pietas cordialis.

℣ Septima timor filialis.
De oib⁹ istis dicit thema. Gr̄a spūſanctī ef-
fusa est. C P⁹ gr̄a qua dat spūſancē ad fa-
ciēdū creaturā in hac mundo gratiosam r in
alio gloriosam ē tapietia diuinal. Magna qō
sunt antigi⁹ inter doctores. r maxie phos qui
nunq; potuerūt scire veraciq; ē sit sapia diui
na. Doctores theologie dederūt diffinitiōes
de sapia diuina. ſ. pie oib⁹ placet mihi illa d̄ te-
xtu bible q̄ dic. Sapia doctrie ꝫ nomē ei⁹ ē:
r nō in multo ē manifesta. Eccl. vi. Sapia ꝫ
nomē ei⁹ r etymologiā. i. sapida scia dī. Lqñ
ꝑsona in scia qua ꝑs d̄ deo iucunt sapore deus
tōtaꝝ dī hic sapiaꝫ. Nā d̄ tota scia stat spe
culatiue in itellectu r in alia nō sentit saporez
nec deuotionē talis ꝑs sciaꝫ r nō sapiaꝫ. Ter
digra. Multi migri vel baccalarij r doctores
hūt scias de potēa dei q̄ est infinita: q̄d ꝑs in
creatiōe mūdi q̄ de nihilo creauit. Nullus
enī mgr operā nec armifex nec carpētari nec
alij plūt aliqd operari nisi ꝓsuppōsita mā: sed
de⁹ de nihilo operat⁹ est ois ia in tāta pulchritu
dine r ꝓportiōe vt videmus r qñ tu cogitas ista
ſ non sentis dulcedē deuotionis in alarisue ha-
bes scīam: ſ nō sapiam: ſ qñ hō cogitat. Ho-
rie sunt septē milia ānoꝝ vel ꝑsiq; nihil erat nisi
de⁹ r ipse de nihilo cūcta ista creauit: r ista
delectat dulcoraturq; tūc habetis sapiaꝫ. ſ. la
pidā scientiā q̄ sūt nomen eius est: r cetera. Item multi sciunt prudentiam r guberna
tionem de regimine mūdi. Paulet oib⁹ creā
turis. Jdē de motu stellarū inceſſabilesī eū de
luctibē ista cogitant hētio sapiaꝫ alias scien-
tiam. Jdē de scientia quaꝫ habem⁹ de miseri
cordia deiqua nobis ostēdit in redēptiōe q;
cū haberet infinitos modos redimēdi nos r
saluādi humiliorē voluit accipe: r dilauitate
iliter de muliere ē gine nascēdo: r in maxima
pauptate viuendo: vt nos ditet inclinaret
ad ihilitatē. castitatē r paupratē: voluit pati
r ſuspēdine aliqs sibi credās r obedīēs pate
ret r ſufpenderet in furca ilerni. Dic qñ tu co
gitas r vel legis vltra: sentis sapiē deuotio
nis habes sapientiā dulis scientiā. Ecce ḡre di
sapiētia doctrine ēm nomen ei⁹ rē. Ds dolen
dis effectū sequī dicēs: r nō in multis est ma-
nifesta. Multi sunt qui predicāt: disputāt le
guntsed sine labore deuotionis. exteri⁹ solā
sonat in ore. Quid⁹ aūt agnita est: permanet
vsq; ad cōspectum dei. Auctoritas. Siue lin-
gue cessabūt siue scientia destruet. i. Cor. xij.
Qđ hi aūt habuerūt sciamus nō habuerūt ſ
ꝑfecte: vt dicti eſſigat qi loquer[illegible] [illegible]
r pmo principio r de pmo motore nō habebāt
ad ipsū deuotionē nec referebāt gr̄as. de qb⁹
dicē apl̄s. Cū cognouissent deū nō sicut deum
glorificauerūt aut gr̄as egerūt: ſ euanuerūt
in cogitatiōb⁹ suis: r obscuratū est insipiēs cor
eorū. Dicēdo enī se esse sapientes: stulti facti
sunt. ad Ro. i. C Scōs gr̄a spūſancti. e. intel-
gētia spūalis. Intelligentia ſm etymologiā
nolo nūc est q; int⁹ legētia. ſ. precepto bonoꝝ
spūaliū in rebꝰ sensibilis⁹ quasi in libris agris
Verdi gr̄a. In honorib⁹ spūalib⁹ pur⁹ mūdi le
gere r peiꝛe bonoꝛes spūales r eternos: co-
gitādo sīl honores pur⁹ mundi nīl delectāt q;
to magis delectari debēt honores p̄adisi. vel
minus ē maiores ſ sit papa vel imp⁹ aut in b⁹
mūdo. Qualis bonoꝛ[illegible] in societate an-
gelor⁹ r sōr apl̄or⁹ r p̄fectorū. Cogitate q̄
tis bonis ſt regni nostri in celis r cetera rē.
Lege hic qlis bonis ſit ale domꝰ qñ intrat
in ciuitatē padisi. Ecce q̄ est intelligētia ſpi
ritualis. Ste doctte pur⁹ mūdi mūdi selectat
qi q; habet multos reditus r magnos vel
multos pecuniās in ciſtaliꝰ est cus tamē ſit
qđā⁹ on⁹ piculosum: tñ nulli⁹ dño ꝫ sequid
vult. Lege hic dimitias padisi vbi gl̄obet hꝫ
bet qcqđ vult. Dicit doctores q; qlibet fidēs
est oipotēs respectu sue volūtatis: qr quicqđ
volūt pūt. Dē ē simpliciter oipotēs. Jte i de
lectatiōb⁹ pur⁹ mūdi como me cēdebēdenam
dīcēdit. ſ. gēdi r bñdi. Legatio hic delectatio
nes spūales padisi. Verdi gr̄a. qi delectanī
in gustu como cēdēdo vel bibendo. Legatio hic
delectatiōes spūales circa gustum. Determi-
natio est sancti thome doctoris in quarto sen
tentiarū q; post iudiciū oēs sensus corpales
actuabunt. Laus. n. vocal⁹ erit in celo. Audit⁹
audiēdo. ſ. gelog cāt⁹. Si in d⁹ mūdo nīl dele
ctat audit⁹. ſ. gio magis tūc. Dicat miraculū
de religioso q; audiēdo cātū ſ. gēli i forma vo
lucris ſ. ottocētū. ccc. annis rē. Jte qñ visus
delectat h videndo pulchra. Cogitra ō padisi.
Jbi eni videbit regē regū r dñm dñantium
xp̄m ipatorē: r regiā angelorū: r scōs rē. O
qlis pulcritudo. Auctus. Tue videb⁹ r aſſita
eos: r mira tibi r dilatabit cor tuū. Isa. lx. Jte
odorat⁹ ih croc⁹ cē. tāti delectat. Cogita qlis
delectatio erit. tenuēdo odorē corporis xp̄i. q;
to r scōr. Nā corp⁹ glorioſi redolet rē. Jte
bibi reſiperio corpid⁹ habebit gustū: q; tāc os
nō erit vacuū nec plenū aere: q; erit plenū de
liquore potoſissimo i corruptibili r tapido. De
hoc ſpiter sanctus erit sic in actuarede. Iati⁹ in
ſer⁹ ꝑfica. xx. pimo finonē. Dic leg qđ pote

nia. De oīb⁹ his audtas. Intellectū tibi dabo
t instruā te in via hac q̄ gradieris firmabo su
p te oculos meos. Holite fieri sic⁹ equ⁹ t mu
lus: q̄b⁹ nō est intellect⁹ cui quit psalmista. ho
xxxi. Hota. Intellectū tibi dabo. vt. Si his ver
bis⁹ sensū legere spūalia. Non sic de de
bis: quia delectant in sensibilib⁹: tñ non da
bent intelligentias. Ideo dicit sic equ⁹ t mu
lus: q̄b⁹ nō est intellect⁹. Tales sūt p⁹ bestia
les. de q̄b⁹ dicit apl⁹. Animalis hō nō percipit ea
q̄ sūt spūs dei. Stultitia. n. est illi t nō pōt in
telligē: qi spūaliter examinat. spūal⁹ aūt iudi
cat oīa. i. ad Cor. ij. ¶ Tertia est ꝓfectū rōna
lis. Cōsilij sunt hic pro actibus ꝓfectiuis: q̄b⁹ in
cōsilio vn⁹ dicit hoc: t alt⁹ aliū: qñ dño cui da
tur ꝓfectū de oīb⁹ dicit melius: est illud dō ꝓfectū
q̄ est boni spūs actus. Ita ꝓfectū spūsancti ē
inter multa dona scire eligere melius: t inter
duo mala scire min⁹ malū eligē. hoc est a do
no spūsancti: q̄b⁹ vocat ꝓfectū. Regula est phi
q̄ de duob⁹ bonis melⁱ ē eligēdū: t de duo
bus malis mai⁹ vitandū est Herdigfa. Bo
nū est in hoc mūdo hīe bonū honores: dignī
tates: diuitiae. officia rē. Iteꝫ bonū est in alio
mūdo hīe bonū esse in padiso rē. Hō cōpa
randoq̄ est melⁱ bonū hoc vel illud. Dico
q̄ bonū hui⁹ mūdi modicū valet respectu bo
ni alterius q̄: honores: officia: dignitates. rē.
hui⁹ mundi modicū durant: t nō sunt nisi vm
bre. Bonū aūt alterⁱ mūdi in finite duratio
nis. Ideo ꝓfectū spūsancti est scire eligē mai⁹
bonū. ne isto mō pdam⁹ illud t accidat nob
vt scⁱ multi olim accidit in ꝟdā ciuitate in qua
diabant soli p annū: t post mittebant in exi
liū. Ipsi ēo vt stulti q̄n erāt i otio cogitabāt
in diebus. Exī tā modicū durat otiū meū: p
certo volo delectari: t trālacto anno exulabā
tur t moriebant fame. Fuit vn⁹ prudens q̄ in
anno otij sui voluit abstinē a multis t q̄q̄ po
terat die mittebat secrete ad insulas in q̄ post
debuit exulare: vt ibi de illis viueret: vbi cum
alij morerent fame: ibi fuit optime pauus. Ita
est de bonis⁹ t mundis t illis bus⁹ mundi
q̄ nō durāt nisi per ānos: imo tal credit viuere
p ānos q̄ eras sepelief. Vita aūt t honores al
teri⁹ mūdi eternaliter durāt t sine fine. Cogita
te q̄ stultus⁹ de illo q̄ dic. Hō p certo ego
volo delectari. rē. Et post ibi in exilio eū di
mittere epūlone. Iō recipiam⁹ cōsilia spūsancti
abstinentiam: dicat reliquam⁹ nostra mutam⁹
in alia mundi. q̄q̄ poterim⁹ per elemosy
nas impetrare alia bona opa. De ꝓfilio dic scri
ptura. Fili sine ꝓfilio nihil facies: t post factū
non penitebis. Eccl. xxxij. O si tr regeo fiat t
dili penitet mē in sterno. Sz nō est mō teme
dum. Iō dicit. Fili sine ꝓfilio rē. Ite de duob⁹
malis ꝓfilū ē scire vitare mai⁹. Herdigfa. Si
aliqo criminoso eēt cōdēnat⁹ a rege vt ditu
tur tunica ferrea ignita: vel tunica stupea: ma
quid eēt stult⁹ si dimitta tunica stupea: ma
dent intelligentias. Ideo dicit sic equ⁹ t mu
lus: q̄b⁹ nō est intellect⁹. Tales sūt p⁹ bestia
les. de q̄b⁹ dicit apl⁹. Animalis hō nō percipit ea
q̄ sūt spūs dei. Stultitia. n. est illi t nō pōt in
telligē: qi spūaliter examinat. spūal⁹ aūt iudi
cat oīa. i. ad Cor. ij. ¶ Tertia est ꝓfectū rōna
lis. Cōsilij sunt hic pro actibus ꝓfectiuis: q̄b⁹ in
cōsilio vn⁹ dicit hoc: t alt⁹ aliū: qñ dño cui da
tur ꝓfectū de oīb⁹ dicit melius: est illud dō ꝓfectū
q̄ est boni spūs actus. Ita ꝓfectū spūsancti ē
inter multa dona scire eligere melius: t inter
duo mala scire min⁹ malū eligē. hoc est a do
no spūsancti: q̄b⁹ vocat ꝓfectū. Regula est phi
q̄ de duob⁹ bonis melⁱ ē eligēdū: t de duo
bus malis mai⁹ vitandū est Herdigfa. Bo
nū est in hoc mūdo hīe bonū honores: dignī
tates: diuitiae. officia rē. Iteꝫ bonū est in alio
mūdo hīe bonū esse in padiso rē. Hō cōpa
randoq̄ est melⁱ bonū hoc vel illud. Dico
q̄ bonū hui⁹ mūdi modicū valet respectu bo
ni alterius q̄: honores: officia: dignitates. rē.
hui⁹ mundi modicū durant: t nō sunt nisi vm
bre. Bonū aūt alterⁱ mūdi in finite duratio
nis. Ideo ꝓfectū spūsancti est scire eligē mai⁹
bonū. ne isto mō pdam⁹ illud t accidat nob
vt scⁱ multi olim accidit in ꝟdā ciuitate in qua
diabant soli p annū: t post mittebant in exi
liū. Ipsi ēo vt stulti q̄n erāt i otio cogitabāt
in diebus. Exī tā modicū durat otiū meū: p
certo volo delectari: t trālacto anno exulabā
tur t moriebant fame. Fuit vn⁹ prudens q̄ in
anno otij sui voluit abstinē a multis t q̄q̄ po
terat die mittebat secrete ad insulas in q̄ post
debuit exulare: vt ibi de illis viueret: vbi cum
alij morerent fame: ibi fuit optime pauus. Ita
est de bonis⁹ t mundis t illis bus⁹ mundi
q̄ nō durāt nisi per ānos: imo tal credit viuere
p ānos q̄ eras sepelief. Vita aūt t honores al
teri⁹ mūdi eternaliter durāt t sine fine. Cogita
te q̄ stultus⁹ de illo q̄ dic. Hō p certo ego
volo delectari. rē. Et post ibi in exilio eū di
mittere epūlone. Iō recipiam⁹ cōsilia spūsancti
abstinentiam: dicat reliquam⁹ nostra mutam⁹
in alia mundi. q̄q̄ poterim⁹ per elemosy
nas impetrare alia bona opa. De ꝓfilio dic scri
ptura. Fili sine ꝓfilio nihil facies: t post factū

non erit qui extinguat. Isa. i. Nota hīe mora
liter de mulⁱ qui audiunt aliq̄d bonū sermo
nē t recipiunt bonū ꝓpositum bene viuēdi
t post statim dimittūt talⁱ non sunt sortes.
Herdigfa. de vinario qui ꝓmisit satisfacere
t quando videt flotemus dimittit. Ecce fauil
la sue stupe. Idē de istis qui tenent aliquam
malā mulierē cōsuetudinem: q̄ in sermone au
diunt laudare castitatem vel punitiones que
fit de luxuriosis: ꝓponunt recedere ab eis. sed
qñ ipsa incipit flere: nihil fit. Idem rē. Idem
de illo qui ꝓponit parcere inimicis. ꝓpter bo
num finem t defuncti. Sed qñ dicit sibi. Ve
re dicentiq̄ estis effeminat⁹ vel iude⁹ rē. Ec
ce quare dicit Isaias. Et erit sortitudo vestra
vt fauilla stupe: t op⁹ vestrum quasi scintilla.
t succendetur vtrūq; simul: t non erit qui ex
tinguat rē. Amore dei sim⁹ bene fortes: ne si
mus de stupa. ¶ Quinta est scientia moralis
que cōsistit in practica. Nō credat q̄ ista gra
cōsistit in scia speculativa: sed in practica. Cin
scire se gubernare irreprehēsibiliter ad intra t ad
extra dextris t a sinistris: anī t retro. supⁿ t ifer
nū. Ecce h octo diuisiones in q⁹ os scire se bñ
regē: t gubnare. P⁹ ad intra. Cin aīa: t ibi sci
pit gubnatio corpis: q̄: intra gradi vīs sua
habet scias. Herdigfa. Si estis plat⁹ bñ sanc⁹
Tho. q̄ tenemi scire ēt illa q̄ pūt facē dif
ficultatē i sacē scriptura. Curati āt vt scīāt mi
strare sacra. Clerici simplices itelligāt ad mi
n⁹ grāmaticalē q̄b⁹ legūt: Layci tenēntur scire
vuo decem cēclusiones sine articulos fidei. I.
Credo in deuz. Et sm cōsilū beati Iero. dice
re q̄libet mane t sero cū ptestatione: quasi mi
les q̄ facit homagiū regi. Ergo custodi temet
ipsum t animā tuā sollicite. Deut. iiij. Secun
do scire oportet se gubernare ad extra. I. cor
pore. Qui. n. habet gras spūsancti taliter scit
se gubernare: q̄ in nullo scandalizat. primus
nec gestu nec in incessu nec verbo nec opere.
Ite Aug. in regula clericoū. In incessu sta
tu habitu: t in omnib⁹ motib⁹ vestris nihil fi
at quod cuiusq; offendat aspectum: sq̄ q̄d re
stram deceat sanctitatē. Tertio a dextris sunt
parentes t amici quib⁹ taliter bandus est de
bonis ecclesiasticis: vt si indigēt nō indigeat
vel non tñ egeātis nullat⁹ diuiteo fiat. ꝓt
dicit Augu. Quarto a sinistris. I. erga inimi
cos. de quib⁹ dicit xpo. Diligite inimicos ve
stros: bñ facite his q̄ oderūt vos rē. Mat. v.
Quinto ante: qui placitant ante iudices. Iō
iudices debent expedire negocia dando se
tentias nō precipitando: sed ex quo fact⁹ est
clarū expedire debent iniam: ne diu habitū
ad portam paradisi t nō intrabitis: imo dicet
xpo Discedite a me operarij iniquitatis. Lu.
xiij. Sexto retro. Clericū vel q̄cunq; retro
facientes caudā oportet soluere solidatas t ꝓ
pendium ne furent: ne teneant meretrices in
lupanari rē. Quicūq; tibi aliq̄d operat⁹ fue
rit statim mercedem ei⁹ ei restitue: t merces
mercēnarij tui apud te non remaneat. Tob.
iiij. Septimo supert⁹. Longa supiozes. I. ad de
um t ad prelatos ecclesiasticos obedientias
erga visos tpales fidelitates: erga parentes
obsequium: t sic de aliis. Ideo dicit scriptura.
Obedite ꝓpositis vestris. Ipsi. n. inuigilant
quasi rōnē reddituri p alab⁹ vestris. Heb. vl.
Octauo infert⁹ ops est bene regē. Si estis
vlo prelat⁹ vel rector ecclesiastic⁹ aut ciuit⁹ vel
Si estis prelat⁹ vt curet plus de alab⁹ q̄ de
redditib⁹. Et ꝓpter officiū dat difficultas. Sci
entia scīē: prudētia iupple est. Prouerb. xv.
Aliter aūt cōuertit xpo dicens. Ppterea
duct⁹ est ppl⁹ meus captiu⁹ q̄: nō habuit scie
tiam. Isa. v. Secta est pietas cordialis cū dici
tur pietatis. Pietas vulgariter recipit pro
misericordia. De hoc vide sanctū Tho. 1ª. 2ª.
q. x. t. iij. scrip. dis. xxiij. sed multum differunt
stricte loquendo. Nō q̄nq; differentias inter
pietatē t miam. Prima est respectu persone
cui dat. Secūda respectu boni. Tertia respec
tu modi dandi. Quarta respectu motiui dā
tis. Quinta respectu finalis intētionis. Prī
ma differētia est erga ꝑsonā cui dat. I. si datis
elemosynam pauperi: illud dē mia. Si aūt fa
citis bonū parēdi⁹ vestris pauperib⁹ vel ami
cis dī pietas. Secūda differētia est respectu
boni. I. si datis panem vī vini t vestē: si recol
ligit peregrinam: illud est mia: sed instruere
ignorantē. corrigere valeter errantem illud
dicit pietas. Tertia differētia est respectu mo
di dādi q̄ datur elemosyna: vt panis dat ca
ni misericordia potest dici. Item q̄ndo da
tur cum humilitate t cordio compassione: et
tunc dicitur pietas. Quarta differētia est re
spectu motiui quare das elemosynā: ego est ho
mo sicut tuus: dicitur mia: sed q̄ndo das
elemosynam respectu dei: videlz q̄ est homo
ad imaginē t similitudinē dei. hīe est pietas.
De hoc vide sanctū Tho. tertio scripto. dist.
xxxiij. q. iij. arti. ij. quēstiuncula prima ad se
cundum. Quinta differētia est respectu finis
fini tu das elemosynas tuo respectu t fine ne ei
ficiatis pauperi vel vt deꝰ conferuet tibi sani
tatem: prosperitatem: t filij tui viuant rē. et

lud dñi misericordia. Sed quando tu dns ele mosynam isto respectum vt quādo tu petis ele mosynam ad portam paradisi de" oct tibi ele mosynam illud dicitur pietas. Misericordia autem licet sit magna virtus tamē non computat int septē dona spūsci sicut pietas. De hac etate scripsit apūs ad Thymo. dicens. Exerce teipm ad pietatē. Ad corpalia enim exercitatio ad modicū vtilis est. Pietas aute ad oia valz. i. Thymo. iiij. Cōtra istos qui nō habent pietatē dicit dō. Sedm multitudinē impietatis cor expelle cosciā irritanctē te dies pā. v. Septimū donū sue gra spūsci est timor filial. qui dō abstinet a petis ne offēdat dēbertā si sciret q de" nō puniret eū. Bonū penanus in oibus petis z facē satis timet ne dēo offendat in [illegible] principio dicit orat Dñs. Nōs pleruet petis. Jdē in nocte. Idem si debet ambulaē p vīā. z sic de aliis. Auctas. timor dñi expellit peccā. Ad q sine timore est nō poterit iustificari. Eccle. v. Nota q Ysaias ppha loquens de donis spūsci de ser donis dicit. requiescet sup eū. i. pīnz iustum. vsq; ḥodie z pietat. de dono aute timoris dñi specialiter dī i reqebit. Quia alia sex dona ērutescūt gre spūsancti habēt spāliā subiectā vel obiectā vel spāles modos agēdi. Sz timor dñi replet oēs potētias aie z sensus corporis. Jō sicut scriptura. Qui timet deū nihil negligit tm hoc q tenet facē. Eccle. vij. Sed dī alicui. Nō pleri sz malos finit abīgi timore pīlo filij hominum portant mala. Eccl. viij.

C Feria tertia post pēthecosten. Sermo vnicus.

Hovem vt vitā hēant z habūdātius hēant.

Verbū istud habet originalē. Joā. x. recitatur in euāgēlio hodierno. Volēnus aduēt spūsci sup apōs z discipulos vt ḥ cōiter darat z tres dico. Nō q; spiritus sanctus in suo aduentu dedit triā. Primo plenitudinē personalē. Secdo gras pastoralē. Tertio affluentiā finalē. Dico primo spūsanctus in suo aduentu dedit apīis z discipulis suā plenitudinē personalē. Nō solū aūt dedit eis suas gras sed ipōs plenalitatē in gīa. Et gra gratū faciente dat spūsanctus principaliter. Quidā aūt dixerūt q solū datur esse actus spūsci. sed hoc improbatū est in primo solio. Nō solū enī dat effectū sīs etiā ipse spūs sanctus. Et ita possibile xpo apīis dicēre. Ego to gaudo plenus z alīs paralitis habet vob vt maneat vobiscū in eternū. Joā. xiij. Nō aliū paracletū habet vob. i. alia cōsolatorē. Sz ē hic magna difficultas. q; pater filius z spūsanctus nō sunt nisi vnus cōsolator sicut nec sunt nisi vn" de". quo g" dicit alii paracletū. Solutio sic intelligit alius paracletus. i. alius spūsanctus dabit vob consolatorē ita q ista alteritas nō referat ad paracletū: sz ad spūsanctū q est alius a pīe z filio pīonalit. Secdm vt manet vobiscū in eternū. Ex isto textu pt q sancti apīi post festū pēthecostes non peccaverunt mortaliē. Ecce donatio excellēs de sua pīa pīonali. Et de hac fit festū z solēnitas in die pēth. i. an. pēri. Quia sic in natiuitate sunt nobis dati filii in redēptionē sine redēptorē. sic i die pentēs. fuit nob datus spūsanctus in pīonatore. Ad istū ad secūdū spūsanctus in suo aduentu dedit apostol z discipul gram principalē. quā theologi vocant gram gratū faciētē. z iz apīi z discipli xpi habuerūt tā istam gram. tū in die pēthe. recepērūt eā in maiori habundantia. Jō apīus. Unicuiq; nr̄z data est gra mēsura donationis xpi. ad Ephes. iiij. Nō sm mēsuraz. i. illā de qua xps. Mēsurā bonā z pressā z coagitatā z superfluētē dabūt. i. tres plene trinitat. in finū vīm. Luc. vi. De ista donatione gre solēnitas die hesterno fuit pacta. De tertio dico q spūsanctus in suo aduētu dat affluentiā finalē. q; ē die habūdāter z multiplīr vitā. Et de hoc dicit ipse met in theate. Ego veni vt vitā hēant. i. hoiēs z habundantius hēant. Qs tpēa. De ista affluētia finali fit festū hodiernū. Et fuerī i tā scriptura ḥtur vitas ḥo habem" a spūsctō.

P Prima est vita corporalis: quā debemus digne gubernare.

P Secunda est vita spūalis: quam debemus stricte z solicite conseruare.

P Tertia est vita celestialis: quā debemus alte z deuote desiderare.

P Quarta est vita eternalis: quā debem" certe z secure expectare.

Et qz spūsanct" dat istas ḥtuor vitas. iō dicit ipse. Ego veni vt vitā habeant. i. corpalem. z habundātius hēant. i. spūalē celestē. z eternā.

C Dico p̄mo q; pria vita est corpalis. q; est q vnionē aie ē corpis. Quādm. n. aia est vnita corpi. durat vita corpis. Aia enī ē forma corpis q; ē corpi vitā. Et corp" sine aia nō posset vidē. audire. loq. ambulare. z hmōi. Et sine aia corp" nō ē nisi trucus mbl valēs. Ab aīa aūt corp" hz oia sentimēta. visū. auditū etc. z oēs opatiōes. In morte. n. hois oēs sensus z oēs vires organice destruūt. ḥre nec opatiōes rōnāe pnt. vt dicē Sctūs Tho. inq. scrip. di. xliij. Jō bn. Zoēs est q vīnificat. caro aūt nō p-

d est q; ē. Jo. vi. Dico q; ista vita corpis q; ē ex pīncipalitate aie rōnal' ē effectiue a tota trinitate apptōat tm spūsctō. qz ipe spūs creator dat ēssē spūi creato. f. aie stādi in corpe decē vel viginti annis vel plus vel minꝰ sicut sibi placet. Antiquus dabat longā vitam corpalē. vt hz in add q vixit nongent. xxx. ānis. Gen. v. Adam vltē q vixit nōgent. l. xij. ānis. Et noe q vixit nōgent. l. ānis. Gen. ix. Sz paulatim diminuta ē vita corpis. Si dicat. qz spūsctus meliorat vitā corpalē. ḥre ille antiquus dabat tā lōgā vitā. nob breue. Rndeo q; ad illos spectabat hec experiētias rep z arnio pp hoc dabat eis lōgā vitā. Nō aūt tā ola sūt exp̄imēta tota z expīmēto cognita. Jtē qz tūc erāt rudes z simplices. iō indigebāt magno tpe ad sciēdū. Nō aūt sūt holos itricati. Jtē tūc cōmiedebāt solū semel. p; nectāte. z nō pmestationib" crapule z gule bolos vacāt. z. sed lōga vita vel breuis a spūsancto est. Jō dicē tob spūsancto. Utā. f. corpalē z misericordiā tribuisti mihi. z visitatio tua custo. spūs meum. Job. x. Nō mīaz. qz q; spūsanct" oct vitā corpoalē mihi" vel tibi mia est z nō debitū. quia nulli obligat. Sed dico q; ista vitam corpalē debem" dignē z frugifere gubnare. qz si debemus ipsaz totā expēdē vel occupare in negocio tpalib" sicd erā in spūalib" propter thesauri meritoz cumulandū. Tūc posūs occupat vitā tpalē in negocijs tpalib" ḥra scōa z tertia. z. gelcatis in dñica ab oī negocio tpali: z det vob negocijs spūalib" audiendo missas anteq; aliqd comedat vl bibat. Qz q; hz supplicare pape vel regi nō oz tbe anbelitū fetdū. z. Luc. xiij. cū mlti exeuseūt a seiuuīe ecclie ab ista tri. f. ab audiēcia misse sī sic excusat hō Jtē debem" venire. p tpe ad missam. qz in cōfessione q fit. p vob debet interesse oēs. iō q; cāpane pulsant debeo tu dicere. O dño erat me. z cito dimittē alia: debetis ire ad eccl'az. Jtē nō logmini in eccl'is sed cū signo iuxta do si venerit aliqs q; z. Jtē nō recēdē a missa. quousq; dat dñicto. a sacerdote. Jtē debetis esse in vesp̄is z cōpletorio. Sicut enī ēpē dictus sex dies bebdomade ḥgregando bona tpalia trāsitoria. q; hic remanēt: ita ēpendat dē festi. ḥgregādo thesauros spūales q; durabūt eternaliē. Jō sapiēs dicebat. Fdi un tpe vite tue ne indigeas. Deli" est enī mori. q; in dicē. Eccl. xl. Nō ne indigeas talēsaurio spūalibus meritoz. Deli" est enī mori corporaliē qz liberabūr indigere. Qz q; q; vīta corpis est digne gubernāda. C Beda vita [illegible]

Vita enīz spūalis ē q; plona dimittit vicia z petā z recedit a mala societate z dat se bone vite: pluo curādo de spūi q; de corpe. occupādo se in oīonib" z bōis operib". spūalia q; bilia scendo. Jsta est vita spūal qua habem" a spūsctō. Nō ad hoc pulebā figurā Exech. xxxvij. legit q; de" eduxit pphām in cāpū magnū etc. plenū ossib" mortuoz z circūduxit eū in gyro z dixit sibi de". Fili hois putas ne viuant ossa ista. Rndit. Dñe de" tu nosti. Et dixit sibi bonvaticinare de ossib" istis et dices eis. O ossa arida audite verbū dñi. Hec dicit dns de" ossibus istis. Ecce ego introducā in vob spūm z viuetis. Et dabo sup vos nervos z carnes ascendent. z obducā sup vos cutem. z dabo spūm in vob z viuetis. z scietis q; ego sum dns. Ista ossa sūt tota domus israel. Ezech. xxxvij. Ista ossa sūt mortua. q; ē ista mortalitas. Ecce ossa arida. i. peccatores. vt hēant vitā spūalē. qz tam hēt vitā corpoalē. Ad hoc oportet q; spūsanct" veniat vel de oriēte vel de occidēte. de aglone vel de meridie. De oriēte venit spūsanct" pueris. q; ibi pit claritas discretionis cauēt a petis. timēt deū. odit. q; tenet. oculi cōsciaē. nō iurāt. nō mēntit. rē. De occidēte vēit sensib" petis antiq; z affluet. Sz qz videt se inter occasū mortis. ad spūm venīat pueritiā ad deū. q; ponunt causā a petis. mores pueritiā ad deū. q; ponunt causā a petis. mores pueritiā ad deū. q; ponunt causā a petis. proficit rē. Aliqb" aūt vēit spūsanct" de aglone q; fit aduersitate. q; aduersitas. alios reduciat ad deū. O qt sunt i mūdo q; sūt in q; sperāte nō curāt de deo. q; nō vēt aglonanā frigid" z tepesti uolus vent. f. aduersitas. tunc redeūt ad dñi dicēdo. Dñe mia. z puericia rē. proficit rē. Nō. mala q; nos b fmūt ad deus ire z pellāt. eba si deus. sup Lu. xvij. Aligbus aūt vent spūsanct" de meridie. q; ē paro hz undāda vndo z calido. z fit p spīrate. Qñ aūt plona ītra se cogitat bona q; hz dicēs. Utī habui statum p; me" fuisset pauper ego fuz diues bēo h" z h". Et nīqd ola ista dicit mihi dñs. imo. iō volo sibi fuz e. Si cui nocet deūlet mihi rē. iam fuit ei ānto magis g" deo. Hunc vēt spūsanct" de meridie. q; spīritate. Ecce ḥc dicit auctas. a ḥtuor vent veni spūs. Et hāc vitā debem" securē cōseruare. Jō dicit scriptura. Q; custo dio[illegible]

cor pñi. Q vita spūalis multos hz inimicos. Verdigfa. si religiosus vult seruare regulā r vota stati alij q nihil fuit pit. O hypocrita. r sic de alijs. Nō de ghibet statu nō dic. Dicu stodia fua cor tuū rc. Nō qñ ab ipa vita p̄cedit. l. spūalis. Ecce ḡre rc a ḡttuor vẽt. Et ego veniā ut rñeat vitā hēant. l. corpalē. r habūd. ⁊ hēant. l. vitā spūalē. ¶ Tertia è vita celestial qñ ala ḡpane q egit pdigniā palas p̄ morte corpalē recedit a corpe stati accedit i celū. r ibi vivit vita celestiali. Hec è dita inalia dois. r ūmētor. nā ala ūmēti si è suba spūalis subsistẽs. r incorruptibilis. è somia subsātial imēta māe q nō hz eē sine mā. r corpe. limo totū eē hz corpe. qz è educta de potcia māe. sic mō Adā. totū eē hz a corpe. Jō Defuncto corpe corrūpit. Hz ala hois è suba spūalis. vt angelus. r nihil hz a corpe: imo ipa dat eē corpi. r viuere rc. Jō qñ corp⁹ deficit ipa remanet. De h⁹ vide scīm Tho. 1. p. q. lxx v. arti. ij. iij. r. vi. Articulo. n. scōo ostdit q. ala hūana è subsistēs. Jtē arti. iij. q. ala brutor⁹ si è subsistēs. pcludit. r ostdit. Jtē arti. vi. ostdit. r pcludit q. ala hūana è incorruptibilis: hz ale brutor⁹ vt p̄z in codē articulo in solutiōe. Ad ḡmū argumētū sunt corruptibiles. Ut si ala hois bñ se gubernat corp⁹ remuneral. Sicut miles q bñ gubernauit castrū sibi cōmissū a rege. Qñ de⁹ creat alaz. creādo in ipso ostdit eā in castro corpis vt gubernet ipz iuxta volūtates deinde p portas. l. sensus intrēt inimici sui nec p oculos vana aspiciēdo. r sic de alijs. Si g⁹ bñ ipm gubernat remuneral. si male punit. Qñ g⁹ ala q bñ gubernauit castrū corpis. p mortē recedit a corpe stati venit coā xpo dicēs. Bñe euisti dne castrū rc. Et xp̄s dat sibi rs celestē in celo. Auctar. Si in vobis xp̄s est Lp gfa. r bona vita corp⁹ qdē mortuū ē pp pctm. spūs ho⁹ vnit p iustificatiōē. Nō si spūs ei⁹ q suscitauit ihesū a mortuis habitat in vobis. q suscitauit ihesū xp̄s a mortuis viuificabit. r mortalia corpa vra. pp inhabitātē spūm ei⁹ in vobis rc. ad Ro. viij. Sz dicetes a q est ista vita celestis. Dico q hec vita celestis appropriate è a spūsancto. Nō. q. sic vapor q de mane egredit a terra p ītromissū caloris solis surſus trahit. sic ala nō posset celā ascendere nisi calore spūsancti isomaret. r abilitaret. q ipz surſus trahet. Jō dicit dñs. Et vificabūdo me in ea tate. pa. exiij. Dico ꝑ queter q hec vita è vehemēter desiderāda. Sic si dño dines i suo tēplo nunqñ esset tibi castrū altū fortalicium inexpugnabile. de q nōdū haberes possessionē. O. vter ipz desiderares. vehemētius desiderādo. r castrū celi empirei. Jō xp̄s. Ego sitiebā. i. ardēter desiderāui. r ambulāti habo de foate aq̄ viue graſ. Qui vicerit possidebit hec. Et ero illi de⁹. r ille erit mihi filius. Timidis autē. r incredulis. r execratis. r homicidis. r fornicatiōib⁹. r veneficis. r ydolatris. r oib⁹ mēdacib⁹ pars illor⁹ erit. i stagno ardēti igne. r sulphure. qd̄ ē mors scōa. Ecce venit vn⁹ de septē angelis habētib⁹ phialas plenas septē plagis nouissimis. r loqt⁹ ē mecū dicēs. Ue ni ostdā tibi sponsā vxorē agni rc. Nō tibi ḡs totā capi. plētā. r valde ō regno rc. Apo. xxi. ¶ Quarta è vita eternal. qui i die iudicii ocs. resurgam⁹ in corpe. r ala. Boni ꝑ resurgēt cū corpib⁹ gloriosis. cū qb⁹ eternali vitā. Di dt cas. Et nūqd vita sanctar⁹ alar⁹ quā hīt mō in celo ē eterna. Dico q. nō. qd vez ē q ad istū modū cēdit. q. mō sūt ale beate a suis corpibus sepate. Is in iudicio. r resurrectiōe gñali suis corpib⁹ gloriosis retinent. De h⁹ vide scīm Tho. in. iij. di. xliij. r. xliij. Quāt ꝑ resurgēt cū corpib⁹ sctis. rc. Nō h⁹ ē. q. de⁹ remuneraret quēlibz fz vitā qua ḃ tenuit. r bona opa q fecit. Nō in dois q ꝑ facim⁹ ē talis ordo. Ut p⁹ fiāt ab ala sola. l. cogitādo. deliberādo. r ordinādo. r sic p⁹ mereā. deide in executione opis corpus facit executionē. Jō ala puos remuneral. deinde remunerabit corp⁹. l. in iudicio. Jdē ē de malis opib⁹. Pōt ala facit petiā cogitādo. deliberādo. ordinādo. Deinde corp⁹ facit executionē. Jō ala pu⁹ punit in inferno. Deide corp⁹ in iudicio. Hoc dicit auctas facte scripture. Nō nos manifestari ops ante tribunal xp̄i. telu vt referat vnusq̄sq⁹ p̄priis corpib⁹ prout gessit. ij. Co. v. Nō p̄pria corpis. Nō q. hec vita etna appropriate est a spūsctō. qz nr spūs ē nāl⁹ vadēs. r nō redūs. Sz g ttuē spūsancti alaz ihabitāt ālibet ala relinq̄t suā. p̄priū corp⁹. De h⁹ vide scīm tho. in. iij. di. xliij. Hec dō ē spūsctō dicit. q. ō nihilo creauit oīa. facilē pōt alaz corp⁹ resuscitatā vnire. Jō dicit scriptura. Si spūs ei⁹ q suscitauit ihesū xp̄s a mortuis habitat. in vobis q suscitauit ihesū xp̄s: vificabit. mortalia corpa vra. ꝓpter inhabitātē spūm ei⁹ in nobis. ad Ro. viij. Hec vita est certissime expectāda. Nō. Illos q sūt de eo ore sapientie dicētis. quō ē possibile resurgere rē. Jō xp̄s. Nolite mirari hoc. qz venit hora in qua oēs q in monumētis sūt audiēt vocē filij dei. r. pcedēt q bona fecerūt in resurrectiōes vite eternē. Qui vero mala egerūt in resurrectionē iudicij. l. damnationis. Joan. v. Nō. Nolite mirari h⁹. l. de resurrectiōe. qz dō nihil ē difficile. Quia venit hora. l. iudicij i q̄ oēs q in monumētis sunt audient vocē filij dei. l. illi. Surgite mortui. venite ad iudiū rc. Et pcedēt rc. Pōz gr̄ q̄dō a spūsco hēm⁹ bas ḡttuor vitā. l. corpalē. r spūalē. celestē. r eternā. Ecce ḡre dic. Ego veni vt vitā hēant. l. spūalē celestē. r eternā. q̄ det nob⁹ deus glorios⁹.

¶ Feria quarta. Sermo vnicus.

Emo a missit me traxerit eus. Joan. vi. Thema dat mihi motiuū dicēdi. r declarādi modos quos de⁹ tenet trahēdi ad se petōres. l. aliter petōr q̄ viri. i petis trahit p deū ad bonā vitaz. Ista mā est vtil⁹ z pficua. Sed vt sit deo accepta bil. r gratiosa salutet. ego maria. Thema est. Nemo. i. nullꝰ petōr pt venire. q bona. r sctā nisi pr̄ q missit me traxerit eus. Pro cui⁹ declaratiōe sciēdū q. iter alia mala. r mala. r magna defect⁹ q̄b⁹ in hac vita habemus sūt duo. l. difficultas ad bonū. r pnitas ad malū cū magna difficultate facim⁹ bona opa nec scim⁹ facē sine mgro. Bala aūt sine mgro scim⁹ facē. Recte de nob⁹ est sicut de lapide q violēter ascēdit nō a se. q. ab alio. Sed p̄ se nāliter descēdit. r cadit. Ita de nob⁹ si violentia⁹ ascēdē in aliū q bonā vitā. r spūalē ozationē. r cōtēplādo. violēta est necessaria. qz z scīs natiōes carnis. r obloquutiōes gētiū. Sz nīl ter descēdim⁹ peccādo. r malā vitā tenēdo. r sic cadim⁹ in infernū. Jō dicit scriptura. Sensus. r cogitatio humani cordis in malū. pna sūt ab adolescētia sua. Gen. viij. Nō hui⁹ alicuius. Bab. rr. vbi dr. Corpus q̄b⁹ corrūpit aggrauat alam. Sicut si falconi q leuis est de se apponeret vna libra in pedib⁹ ei⁹ nō posset leuari in altū nisi cū difficultate. Ita de ala que de se est leuis: si corp⁹ aggrauat. r trahit eam deorsū. Verdigfa. Multo modici cōtēplari in ofone. r elevatio mentis: statim hō descendit cogitādo de negociis: de cogna. vel tabernā. Jō dicit. Corpus q̄b⁹ corrūpit rc. Post in dicit nō erit tranſmo corp⁹ sequit alaz in deor. q̄ in corpib⁹ diōz erūt ḡttuor dotes. l. subtilitas. ſpassibilitas. agilitas. r claritas. Et hīs dotibus tam caren⁹. Jō si volum⁹ mō ascēdere per bonā vitā oz q. de⁹ nunc nos mō violēter. do liberū arbitriū: si ipse inuādo. r ꝑtrādo. r mouēdo. Hoc dic ibe. Nēo pt venit ad me. p bonā vitā nisi pr̄ q me missit traxerit eū. Ipse. Et sic in mā pdicāda. Nō

de⁹ trahit petōres. Ego amore vt q̄nū sū scriptū. r sueni q ḡttuor cōdis. Qz trahit a q̄ re.

ꝑ Prima est amor diuinus.

ꝑ Secunda est ardor celestialis.

ꝑ Tertia est timor ifernalis.

ꝑ Quarta est dolor temporalis.

Alig trahunt q primaz. Alig q̄ secūz. Alig q tertiā. Alig q̄rtā. O ēo quoꝝ sūt in gadio vel erūt. vel fuerūt. tracti sūt alij. alaz. cordaz. Ecce ḡre dic ibe. Nemo pōt ad me venire.

¶ Prima gō cordia q̄ alig trahunt ē amor diuinus. Ita ligat in corde creature vt hō veniat ad deum. Ligat enī cogitādo bificia dona. r gfas a deo recepta. q̄ dicēdo. si vn⁹ hō ex rapax fecisset mihi tot dona. quāti ipsū diligerē. Ista cordia hz ḡttuor gradūes. ho de bem⁹ bñ. l. cogitādo. bñ dō⁹ vel bificus. creatiōis. Deus op⁹ vel bificii. puilis. Tertio op⁹ vel bificii expectatis. Quarto op⁹ vel beneficium redemptionis. De primo dz hō cogitare bificii creatiōis. qz nō alal bruti: boue vel asinū serpentē. cattos: siue murē nec lapidē vel arborē: sed holem rōnales ad imaginē. r similitudinē sūa me fecit de⁹. Dedit mihi corp⁹ cū membris. qz pr̄ vel mē modicus facit. corpe. Cogita quāti diligeres illum q mihi restituisset oculū vel manū vl pedē ablatū. Quanti q̄ nō de⁹ diligēdꝰ q dedit corpus. r oia membra. r alias cū potētijs. Deo cogita bificii puilis. Cū esses in vtero mris tue. te plasmauit. r q̄n fuisti nat⁹ dedit tue mri vt te lactaret. r mō q̄ dat tibi bladi in cāpis. vinū in vineis. fructꝰ in arboribꝰ. aqua in fontib⁹ carnes. r pisces rc. nulli⁹ nisi de⁹. qz nō instrumētū est. r sic deo grates agē debemus. r nō nāe. sic nec ḡtes nec gfas habetis dare calamo de dona ſraſs notario. Si ergo seruitores. r famuli diligūt dñm qui dat eis pullos. nē. quāto magis deū diligē debēt. r tenēt⁹. De tertio cogita bificii expectatiōis. In primo petis salē mortali q̄b⁹ hō facit statim dat. sala mortio a deo. Sz te. Ita q̄ peccauerit ipsa mortis. Ezech. xviij. Et de⁹ inspēdit exercitones expectādo te misericordiā ad pnitz. Tuo cognosce sūt gfas. Nō b petis lucifer. r alio rū āgelor. Quāti credis q de⁹ eos expectauerit ad pnitz p annū rc. Dico q. nec p annū nec p mensē diē vel horā. sed in eodē momēto expulsi sūt de paradiso rc. Et quot anni sunt q tu iceperis peccare. vl. vij. rc. qz dans te suppportauit. r expectauit ad pnitz. De tertio cogita bificii redēptiōis. Quis voluit hūiliari. r de celo ad terraz descēdere vt tu ascēderes

litib⁹. Et qđ facit de⁹: de illis pl̄is ḡ portat ponit vnā tībi in oculo vel in carne. q̄ reuerti tur lippa. vel dēbit capat scabiosus: vel dēbit alīā infirmitatē: vel habedit infirmitates. cauerti in mānillā: vel dēbit malā in vxore: r tūc nō curēt de tripudijs vel nuptijs. sed qñ alie pa dūt ad tripudia ipse vadāt ad eccl̄ias. Idem de muliere que vult dūari sup vir. Et marit⁹ ipas baculādo humiliat eam. Et tūc recurret ad virginem matrē. a diuna me virgo maria. Aīd religiosū: vt ocēt deū vt det tībi pacē cū viro. Jō de⁹ pt dixit filio suo ihū xp̄o. Ī cōpel le intrare vt impleat dom⁹ mea. Luc. xiiij. Vel sūt ēba xp̄i ad angelū vez nō cogit libez arbitriū. Sed tribulatiōes r aduersitates cogūt dolem venire nās deū. deide libez arbitriū cō sentit. Propter hoc. ppheta in ꝑsona xp̄i dic Ego qñ nutrit⁹ effrayz portabā eos i brachijs meis: r nescierūt q curauī eos. In funiculis ādā trahā eos in vinculis charitat̄. Osee. xi. Nota. Ego qñ nutriet⁹. Nutrix enīz vt videt aliqñ demulcet puez: alīqñ vberat vt amare vel timē faciat. Ita xp̄s. Nota effraym. Nota hystoriā de Iacobeg diuisit duodnus filijs Ioseph. s. Manassen r effraym Gen. xlviij. Ita duo ꝯ manasses r effraym significabāt duos pp̄los. Manasses primogenit⁹ significabat pp̄lm indeoꝝ: ḡ manasses idē est qđ oblitus Effraym idē est qđ auct⁹ vel augmētāt: signi ficabat pp̄lm xp̄ianoꝝ. qui habuit diuidctionē pmissā per crucē. Jō dixit. Ego nutriciue effraym. i. pp̄lī xp̄ianoꝝ ḡ crucē dedit diuidctionē. Portabāt eos i brachijs meis. Quia petā nr̄a ipse tulit. r. Petri. ij. Nota. In funiculis. Ad diminutiue nō dicit funib⁹. Nō q̄ pene dolozes r afflictiōes huⁱ⁹ mūdi nihil sūt in cōparatiōe penaꝝ iferni. sicut nec gaudia mūdi sūt aliqđ respectu gaudioꝝ paradisi. Funiculi enī ad de sūt labozes. miserie. r passiones huⁱ⁹ mūdi. quib⁹ de⁹ trahit nos ad se. qui nihil sūt respectu glorie. Jō ait apl̄s. Nō sūt condigne passiones huⁱ⁹ temporis ad futurā gloriaz. que revelabit in nob. Nā expectatio creature revelationē filiorum dei expectat. Vanitati enī creatura subiecta est nō volens. sed ꝓpter eū qui subiecit eā in spē: quia ipsa creatura libe rabit a seruitute corruptiōis in libertatē glie filioꝝ dei. Scim⁹ enī q̄ oīa creatura ingemiscit r parturit vsq; adhuc. Nō solū aūt illa⁹ r nos ipī primitias spūs habētes: r ipī intra nos gemi mus⁹ r⁹. ad Ro. viij. Rogem⁹ g⁹ vt illa⁹ r nos ad se dūcat vel amore vel r⁹. trahat nos ad se hic per gratiam r in futuro per gloriam.

Actum est gaudiū magnū in illa ciuitate. Actuū. viij. Nō dicit in qua ciuitate facta ē gaudiū. Ideo pro declaratiōe huⁱ⁹ verbi anagogice sumpti. sciē dū q̄ sicut in sacra scriptura clarez: in alio mūdo sūt due magne ciuitates inter se valde diuerse r ꝓtrarie. s. ciuitas iferna. r ciuitas ꝑpetualis. Et ecce ꝓtrietas. Quia i ciuitate iferni nullū est ībi gaudiū: nec leticia: nec sola tiū sine cōsolatio. Sed tristicia r dolor infinitus. nihil est ībi de quo nō doleant r tristent cuncti istī ciuitatis. Primo tristant de domo huⁱ⁹ mūdi que fecerāt siue que sūt in hoc mū do ꝓ eis facta. s. ō oīb⁹ ieiunijs: elemosynis r⁹. Ratio. quia nihil ꝓficuissimo totū ꝑdide rūt. Sicut si vn⁹ homo qui cū magnis pericu lis r labozib⁹ laborādo acquisiuit multa bōa r post illa bona comburunt: vel sibi furant̄ liter doleret plus dolent ō nati. Secūdo do lent r tristantur de malis r petis q̄ fecerūt: ī in ꝑnū offenderūt r iurauerūt dīnā maiestatē. Immo isto respectu voluissent aliquid fecisse ampl⁹. Sed tristant inquātū sūt cāe r rōnes pene r mali eoꝝ. Tertio dolēt de glia setōz quā mō vidēt clarez: fuisset dicēdo. O miseri r cetera. potuissem⁹ dīe illā gliam si tenuissem⁹ bonā vitā. r sic tristant sicut tristaret̄ sa melicus vidēdo mensā ꝑatā plenā cibarijs r nō anderet tangē. Ita etiā ībi. Quarto tri stant de illis qui sūt i inferno. Nō q̄ pro quo libet dānato augmentat pena eoꝝ. Sicut si ti tioni ardēti addat aliꝯ titio: magis ardebit. r qñ plures additur magis ardet. Ecce aliō ꝑditōco ciuitat̄ iferni a qua de⁹ nos ꝑseruet. Jō vos auisō de bona hora r de bōa vita. Jō in ꝑsona dānatoꝝ dicit Jere. cui fuit reuelata pena iferni. Defecit gaudiuz cordis nr̄i. r ēlus est in luctū chor⁹ nr̄i: cecidit corona capit̄ nr̄i de nobis. q̄ peccauim⁹. Thren. v. Si de ista ciuitate vellem⁹ loqui: oporteret i themate mutare gnū vbū dicēdo. Factū ē thesiū ma gnuz i illa ciuitate iferni: mag. Alia ciuitas ē celestis i q̄ nō ē trist⁹ nec dolor: ꝫ letitia: gaudiū: occiditas: ꝑsolatio: de nullo tristant. Et ꝓio gaudēt de bonis q̄ in hoc mūdo fece rūt. et corde cogitādo. vl ore loquādo. vl ope operādo. ꝓpter gloriā quā hīt ex illo. Item gaudēt r letant de mal⁹ r petis que fecerūt: nō inquātū ex illis offenderūt deū: ꝫ de illis fe cerunt pniam. r inquātū de⁹ liberauit eos ab illis. r⁹. O benedictio de⁹. Ego cōfiteor

esse sup bus: sed deus mutauit mihi cor r viri liter. r sic de aliis petis. de qb⁹ gaudēt nō q̄ ipsi fecerūt: ꝫ q̄ ab eis liberati fuerūt. r q̄ to ꝑtā fuerūt maiora: tanto gaudiū est mai⁹. Sicut marinarij q̄ quāto de maiori periculo r fortuna euaserūt qui sunt in terra: tanto ma gio gaudēt. Itē gaudēt de glia sanctoꝝ. vbi nor nō inuidet maiori de gliā: imo letat̄. q̄ de glia alterius augmētat̄ glia sua. r ōto ꝑfecto fūt gloriosi: tāto magis augmētat̄ glia. Ter digra. Sicut si cādele accēse addat̄ cere⁹ ac cēsas lumē est mai⁹. r si addāt ꝑfecto erit ma ius. Itē gaudēt de pena dānatoꝝ quaz videt etiam de pie r mīe: vxore vel fratre r⁹. nō q̄ gaudēt de malo r pena eoꝝ: ꝫ de iustitia dei dicendo mīi vel pīt. O pater vos estis ibi in ste vos dānauit iuste de⁹. q̄ murmuratis eratis: latro vel luxuriosus. Et dicūt vxori. O putana. i. meretrix: ibi vos estis r ꝓpter vestra ꝓpria hono: ē meū. ō iusta ē dānatio. Ecce quō illi de ciuitate paradisi habēt sine ꝑditōe ab illis de inferno. Tuctas. Letitia sempiterna sup capita coꝝ. Gaudiū r letitiā obtinebūt: r fugiet dolor: r gemitus. Ego ipse cōsolabor vos. Quis tu vt timeas ab hole mortali: r a filio hois qui quasi fenū ita arescet. Isa. xxxv. r. li. Nota sup capita coꝝ. Q: tāta est leticia sanctoꝝ r glia q: non pōt cōprehēdi. ō dicit sup capita. Gaudiū r leticia differunt. Quia gaudiū cōsistit in corde sine ostēsione ad ex. Leticia aūt nō solū in corde ꝓsistit: sed extra ostēdit saltando: cātando. Jō dicit leticia q̄si leticia. Ista leticia. Et fugiet dolor: r gemit⁹. Que differāt q: dolor ꝓsistit in corde. gemi tus vo nō solū ꝓsistit in cordeiꝫ ad extra ostēdit plā gēdo. sc. De ista ciuitate logitur themā nihil mutādo dicēdo. Factū ē gaudiū magnū in illa ciuitate. s. paradisi. Patet g⁹ thēa. Imo re vī ego ꝯsiū in sacra scriptura quot sūt cē ditiōes bonaꝝ ꝑmanz in hoc mūdo dīi vnē tiū. de qb⁹ fit magnū festū in illa ciuitate pa radisi. r inueni q: quaq; sunt de ꝑmiis scil. cet.

℣ Persone pure innocentes.
℣ Plene obedientes.
℣ Digne penitentes.
℣ Firmiter patientes.
℣ Iuste ꝓsidentes.

De qualibet conditiōnā istarū dicit themā Factum est gaudiū magnum in illa ciuitate. ℣ Dico q: magnū gaudiū: est in ciuitate pa radisi de ꝑmiis pure innocētib⁹. q̄ue nunq; pēt̄ caueriūt: nec mortalitāt̄ nec ventalitāt̄ nec coz de cogitādo: nec oꝝ loquēdo: nec oꝝ operādo. De istis aūt ꝑmiis nulla est nec fuit. q̄ nisi xp̄s: r ego maria. De aliis aūt nunq; fuit aliq⁹ sanct⁹ nec ꝓpheta nec ꝓtarcha apl̄s siue martyr q̄ habuerūt maculā peccati ve mialis vel mortal. Que sunt ergo ꝑmie istoꝝ cētes pure. Dico q̄ pueri solū q̄ obiecēdāt an teq̄s peccēt. qui aqua baptismi fuerūt purifi cati de originali. Q̄si eni mouunt de eo: si fe sūt magnū in toto regno. Lcelo. Vultis itelli gere hoc festū. Sicut q̄si rex de regina vxore sua ꝯ filiū primogenitū. q̄ nascit fit magnū festuz in toto regno. r dicit regi. ꝓsit vobis filius. Natus festū fit q̄si regina. s. ecclia spō sa regis xp̄i mittit sibi filiū vnū. De istis pue ris innocētibus dicit xp̄s. ꝓsit vobis filius⁹ gaudet totū regnum ecclestē. De ista materia auctoritas anagogice. Multos cū pariz tribu lacōnes: q̄ venit hora eius. Cū aūt pepit filiuz tā nō meminit ꝑssure ꝓpter gaudiū. q̄ natus est hō in mūdū. Jo. xvi. In ista auctōe xp̄s cō parat mortē pueroꝝ partui. Nō est ex aliq⁹ similitudinib⁹. Primo q: qñ creatura nasci turexit de loco stricto r itrat locū latū. s. mūdi. Ita qñ creatura moritur: exit de loco stri cto istius mūdi. r itrat locū latissimum. s. celi. Quia sicut pūctus est qñ nihil respectu circū scrētie: ita terra est nisi pūctus respectu celi. Sc̄ho q: qñ creatura nascit exit de loco tene broso. Lvterorꝝ intrat locū clarū in mūdum. Ita qñ moritur exit de loco tenebroso ist⁹ mun dinodis aūt videt clarius: r etiā nox videtur clara noctuꝫ qñ intrat claritatem paradisi tūc cognoscit qđ dic sit. Tertio qñ nascit: exit de loco maculoso: quot corruptiones sunt in vtero vxoris r vtrū: intrat locū pulcrū. Ita qñ moritur exit de hoc mūdo immundo r macu loso: quot sunt macule peccatoꝝ: r itrat locū pulcrū clar⁹ r mundū. Quarto exit de loco periculoso: quot pricula trāsit creatura de vtero mris: r intrat mūdū in quo ꝯ sint multa pricu la nō til tot. Ita qñ moritur exit de hoc mūdo periculoso. Ber. Periculū huius mūdi. ꝑdat trāseuntiū pauciras: r ꝑcuntiū pluralitas. In mari marsilie de ītuor naubus vix vna euadit. Et mari hō huⁱ⁹ mundi vix de ītuor aiab⁹ vna euadit. Quinto nascit cū dolorib⁹. q: dolores part⁹ sūt post dolores mortis maio res. Ita cū dolorib⁹ trāsit de hoc mūdo ad glo riā. Dauid. ibi. Funes mortis dolores vt parturi entis: in spū pēnitentie r⁹. ꝓ. xlvij. Ecce ꝑe xp̄o mortē creature cōpat partui mulieris cū ait pepit qñ tā est in paradiso nō meminit ꝑsu re. ꝓpē gaudiū: qđ nat⁹ est hō in mūdū. Ꝓpo

pulz celū empcrel dicit mūduo. s. a mūdicia. ꝛ notatr hēto hic doctrinā ne multū ploret qui queri vt parui moriunt. Sed q̄ñ p̄ gr̄am getis. hoc ipsū fer vt octo lachymas dicēdo. Fili oza p me. Vñdict⁹ de⁹ q̄ habeo vnū ca merarū i celo. Et nūqd placeret vobis si rex sūcie trāsīēs p villā villā ꝛ videret filiū vr̄m si di gratissimū recipet eū p curia sua ꝛ tpū in duceret statim de auro ꝛ lericor facēt eū mitte ꝛ comitē habere? vos tristicia de hoc nō pfecto si gaudiū ꝛ letitiam. dicēdo. O gr̄as deo rē. Idē de regina recipiēte filiā ꝛ ultraz. Dz ploraret ex letitia pax q̄ nālē est q̄ recol fino a p̄tia vestra dat dolorē. Sic q̄ rex glorie xp̄s recipit filiū vr̄m tūc trāsit p villā villaz ꝛ ducit secū statī induit de auro. ꝛ de veste gloriet statī sit maior dño q̄ vnq̄ fuerit in hoc mundo papa vel ipator. Maior. n. est glia minoꝛ q̄ est in padiso q̄ pape vel ipatoꝛo. Jō magnū petrū est de illo q̄ facūt magnū plan ctū ꝛ tristicā de illo puericoz? oberetis facē de eis mar⁹ festū q̄ de magnis in die nuptiaz Jdeo apl⁹s. Nolum⁹ vos ignorare de dormi entib⁹. i. inocēter in xp̄o gelcētib⁹: vt nō ztristemi sic ceteri q̄ spem nō hāt. 1. ad Thes. iiij.

Deba pdicto plonaz de q̄b⁹ se festū i celo est melior. i. de plonis plene obedientib⁹ sicut sunt illi q̄ in hac etate discretionis recepūt p positū ani morte instnē q̄ facē voluntate ꝛ mādatū dei: sic p̄seuāt se in puritate baptis mali gr̄az augmētādo. Nolūt se regē fm sen sualitatē ꝛ eoz inclinatiōes sed fm dei volū tatē dicēdo. Dēe ego inclinar⁹ sum ad super biaz? video q̄ vos dise p̄cepistis hūilitatem ideo volo viuere hūiliter ꝛ sic de aliis. De filio talib⁹ sit magnū festū in celo: qui videt q̄ hō sic se p̄uat q̄ p nullo lucro. officio: dignitatis. honore facit Jdei mādatū. imo q̄ñ dis cipl⁹ Thome posset lucrari tot florenos si face retis falsū iuramētū dicit hoc est petūs mor tale. Quid p̄dest hoi si vniuersis mūdi lucre tur rē. Jtē si dī eis. Thome possūs hic placere cū tali mulere rē. dicit nolo placere: q̄b⁹ tātū costat et mihi q̄t essem dānat⁹. Idē de vindicta inimicoz. Sancti de tali faciūt magnum gaudiū in celo rē. Dextero per talē filiū.

Si rex mitteret vnū militē ex suis ini inimicos suos qui male medius tēpareī militer vt faceret. Jī regez. p̄mitrēdo sibi honorificen tiam rē. Ipse aut miles tanq̄ bon⁹ fidelis vicario dei nō placeret: q̄ nullo mō fa ciendo p̄ cēt Jī honorē regis. Sī talis mile scaret aut cōtra eū de facto aliq̄ fidelitatis

faciūt sibi magnū festū ꝛ gaudiū. Jta de⁹ mi sit nos in hoc mūdo inter inimicos. Qui enī vult diu viuere ille hz multos inimicos. Po carnē: q̄z caro semp inducit ꝛ inclinat ad ea q̄ sunt Jī dei honorē. Sēdo sensus corpis iterio res ꝛ exteriores. ad eē aūt sunt dēbēa. ꝛ oc casiōes peccādi. Jdcirco. vir Jdicit vroꝛi ꝛ cōsorti: pater filijs: frāi fratri rē. Si vo luntē tenē bonā vitā ꝛ facere p̄nias tunc vt ait dño. Inimici eī⁹ domestici eius. Mat. x. Qui ergo scit prudēter se p̄seruare inter tot inimi cos nec facit Jī dei honorē nec eundo ad diuī nos pro aliq̄ necessitate: ꝛ sic de aliis p̄ceptis. Qñ talis venit ad curiā celi fit sibi magnū festū dicente sibi xp̄o. Euge serue bone ꝛ fidelis q̄ rē. Mat. xxv. Nō. Euge interiectio ē gaudēt. Serue bōe: q̄z tenuisti bonā vitā ꝛ fide lis: q̄z nihil fecisti Jī honorē mūdi. Moralit in struimur vt seruem⁹ dei mādatoꝛi: aliter non possem⁹ paradisū strare. Rōq̄ seruꝰ qui nō facit voluntatē dñi nō p̄cēt solidatā siue solarī um. Sic nos oēs sum⁹ captiui xp̄i q̄ p solida ta siue stipēdio. p̄mittit nobis regnū celeste si dñi seruum⁹ sibi. Jō xp̄o. Si vis ad vitā ingre di. Vna mādata. Matt. xix. De obedientib⁹ ergo dicit thema. Factū est gaudiū magnū rē.

Tertia p̄dictio est de plonis digne penitēti bus: q̄ p̄dicerit pur⁹ inocētiā: ꝛ malo tiem fecerit Jī dei mādata. Remediū q̄b⁹ bīt ex di gna p̄nia hz duo. P⁹ⁿ afflictio corpalis. De cūdi: discretio intellectualis. De p⁹ remediū ē castīgare carnē dicendo rōsibi ista caro fecit me peccare: ego eā castigabo ꝛ recipiā celicū aut discipl⁹. Jō xp̄s dicit. Facite fruct⁹ dignos p̄nie. In. iij. glosa q̄ iuxta modū ꝛ fer uētē petōz hz esse p̄nia. Qui. n. plus peccauit maioē tenet facē p̄niam. Sēdo regit discre tio intellectualis ne ex afflictiōe p̄dat maius bonū. l. ex nimia vigilia p̄dat fmonē vel ex ni mio ieiunio rōnē q̄ est melioz. Jtē ne ex nimia p̄nia p̄ murtet talio hz q̄ nō sit fundicatī na p̄i. Jō oīserere hz fieri q̄libet sen quātum p̄ portare alīn⁹ in⁹ in tāta via. De ista mate ria dicit Telius tale illustrissimē. Que mulier ha bendo dragmas decem: si p̄dideret dragmaz

accēdit lucernā. Ecce cognitio petōz. Sēdo euertit domū. Ecce ztritio petōz q̄ dicet. O miser ego sum religiosus vl̄ clericꝰ vel vxoꝛ tua rē. ꝛ euertit domū cordis: de his dolēdo de q⁹ fuit delectat⁹. Tertio: ꝛ ārit diligēter. Ecce hoc p̄fessio vbi q̄runt petā dicēdo. Pat ego peccaui corde cogitando h⁹ ꝛ illa rē. ore loquēdo de istis ꝛ de ill rē. Op̄ faciendo: q̄ omisi p meā malīciam talia p̄cepta: ꝛ tali mō cōmissi petā sic p ordinē ꝛ tpus: ꝛ locū rē. q̄re q̄runt. Quarto iuenit dragmā. l. gr̄am deleq̄ absolutē a p̄sbitoꝛe dicēdo: ego te absolu rē. Et hic q̄ audēt scri. Quia gaudiū est angelis dei sup vno petōze pniam agente. Ergo factū est gaudiū magnū rē. Quarta ē de plonis firmiter patientib⁹: q̄z q̄ bñt aduersitates pa tienter eas sustinēt dicēdo. Bñe ex̄i vob placet q̄ talo ista mihi nō eueniret: placz mihi ēt. Tob dedistis mihi ista infirmitates: sed in celo habeā mihi plenā sanitatē: q̄z ego mō habeo patias. Idē ō paupt̄as. Spero bñe q̄ ero di ues in padiso: de ulla aduersitate recipiunt amaritudinē cordis: nec murmurāt Jī deum. De talib⁹ sit magnū gaudiū i padiso. Auctas. Si scitis ea oederint vos hoieꝛ: ea sepaue riat ꝛ ciecerint nomē vr̄m tanq̄ malū gaude ꝛ exaltate. Lece. n. merces vra multa ē in cel. Lu. vi. Et ista rōne dicebat Jac. Qē gaudiū existimate frēs mei cū in tēptatiōes varias in ciderit: sciētes q̄ pbatio fidei vre patiaz operā tur. Patiētia aut op⁹ p̄fecta hz: vt sitis p̄fecti ꝛ integri: in nullo deficiētes. Jaco. i. Quin ta ē de plonis iuste p̄dictib⁹: iste ē eōs illi q̄ in Re p̄sit ppl̄ iustitiue sint dñi siue officiales: in ste plidere regnū. Primo vt itret⁹ p portaz q̄ nō sint intrusi p potentā pp nobilitatē rē. Sēdo vt q̄ sunt int⁹ ꝛ uēt inramētū q̄b fece runt in ingressu de iusticia seruādam de vtili tate reipublice custodiēdā congendo vtam mālē ꝛ petā notoria. Idē dico de plat ecclia sticis q̄ q̄ sint int⁹ magis curāt de alab⁹ q̄ de reddit⁹. De talib⁹ aūt magnū festū fit in celo. Auctas. Que est. n. nra spes aut gaudiū aut corona glorie: nōne vos aī dñm nr̄m iesū xp̄m in aduētu ei⁹. Vos. n. estis glia nostra ꝛ gaudiū. 1. ad Thes. ij. Ecce ēlter dicit thema. Factū ē gaudiū magnū in illa ciuitate. Dec est de malo rectoꝛ: melꝰ fuisset eis si fuis sent paūdices porcoꝛ. q̄ maioē dānationem habebunt q̄ homicide q̄ faciunt contra illi tutamen iur. Ideo auscultate vos rē.

Feria sexta post penthecostes.

Sermo vnicus.

E derelinquas

ani mā meā in iferno. Act. ij. ꝛ Psa. xv. Pro hac⁹ vbi declaratiōe ꝛ materie istro ductiōe sciēdū q⁹ de iferno loq possum⁹ dupli cit. s. vl̄ q̄ cōpatiōe ad malicias dānatoꝛ: vl̄ q̄ cōpatiōe ad iusticias dīnā. Si capiat̄ p̄atiue ad dānatoꝛes: nulli⁹ ē idi ordo nec ordinatio alia nec charitas nec amicitia: nec prudētia: nec cō de diligēdo nec oꝛe loq̄n⁹ q̄z si diligit⁹ deū. Pⁿo velit q⁹ de⁹ dānabilē: nec diligit. pri⁹ mo vn⁹ Jī alīū idignat. Nec filij diligūt parē tes: nec cōuersio: imoꝛ vbꝛat aliū bis. Nō mi ser o traditoꝛ: dic filiꝰ p̄iup te sū dānat⁹: o ma ledicte pl̄ gre me genuisti. O felix mr̄ gre me pepulisti. Maledicā bozā q̄ nat⁹ fū. vñ Job. iij. Pereat dies ē q̄ nat⁹ fū. Et tc. Cōuersio: pare teo aūt filiꝰ. o negligme: q̄z volum⁹ p̄ te gre gare sumus Jdānat. Maledicta bora ē. Et nō quis p cubine facer dotū loquunt dise sunt q̄ nesciunt log amicabilr̄ fer: sic sp blaphemāt deuz ꝛ sanctos maledicūt. Jta q⁹ i ore eoꝛ nulla ē ordinatio: sed oīa blasphemia. Et in ctoritas. Apoc. xvi. Et nauefr̄ boleo est ma gnoꝛ: ꝛ blasphemauerūt nomē dei hūt p̄tātē sup hos plagas: neq̄ egerūt p̄niaz vt darēt il li gl̄iā. Hec ē idi ordo reuerētie nec amicitie: imo vt dixi inadūt se inuicem pcutiēdo: ista amoꝛes facēt maioꝛes ꝛ ardēciozes adinuez tāto magis si idi i seipsos crudeliozes ꝛ ma gis se odūt. Jō ēlter ad malicias dānatoꝛ: nul lus ē idi ordo. vñ Job. de iferno loq̄n⁹ sic. Idi umbra mortis ꝛ null⁹ ordo: hz sēpiterna⁹ horoꝛ habitat. Job. x. Sēdo si volum⁹ log de iferno ēlter ad malicias dīnā ē idi ordo ad⁹ pe nā inter malicias petōz. Auctas. Deut. xxv. Pro mēsura pcti erit ꝛ plagaz mod⁹. Et Isa. xxvij. In mēsura Jī mēsura cū abiecta fuerit in excadit eā. Salsam a corpe sepatā. Jtē auctoꝛ noui testi. Apoc. xviij. Audiuꝰ glificauit se ꝛ delitijs fuit: tātū date ei tormētū ꝛ luctū. Ecce ordiatio Jꝰ iusticiā dei. Ista ad Ro. xij. Que a deo sūt ordiata sūt. Cū gⁿ pene iferni sint a deo: hoz dicē: q̄ ibi sit ordiatio respectu dīne iusticie. Et de ista ordinatiōe volo vob̄ p̄dicare: aut i do vos vt glōz vr̄m dicat ordo. Dūe ne de relinqo aiaz meā in iferno: q̄z sic fuit the. Ista. not. dū q⁹ ordinato iferni opposita ē ordinati oni padisi celi. Jdcirc⁹ i celo ē ordo angelozū ad cēdēdo. Sēdo archāgelozū rē. ē illi q̄ tenēt ꝛ hūdo bonā vitā: dicit Jꝰ eoꝛ: merita collo cabunt: ꝛ sic Jꝰ theologi: i celo sū nouē ordines angelozū. ꝛ in q̄libet sūt ale tantę sm q⁹

mctuerũt. Sic ꝑ oppositũ in iferno fũt nouẽ
cant̃ceres demonũ vbi collocant̃ etiã alie dãna
tozũ. De istis nouẽ ordinib⁹ angelo⁹ lucifer
fuit summ⁹ ⁊ pulchrior vt dicit Gregor. Qui
videns se in tãta excellẽtia sup alios voluit ꝺo
egparari: ⁊ hoc reuelauit dicẽs. Ecce q̃d eos
videbam: erit domꝰ q̃ ego ascẽdaz ⁊c. ⁊ multi de
quolibet ordine ꝓsenserũt ⁊ ceciderũt: vt faci
unt hodie multi i mũdo adulato⁹es ꝺiſio ter
remio: ⁊ cadũt sepe. Sz sanct⁹ mͥchael. Ga
briel. Raphael: ⁊ multi alij infiniti audientes
h⁹ noluerũt ꝓsentire q̃ creatura egparet̃ crea
tori suo. Jõ fuit ibi primꝰ bellũ: dicẽte ꝺño il
lud. ps. c. Nõ habitabit i medio dom⁹ mee q̃
facit superbiã. Extra ꝓditor. Jõ demõ nõ aliud
est q̃ ãgelus malꝰ. De isto ꝓlio ꝺi Apoc. xij.
Facta ẽ ꝓlũ magͥ in celo. mͥchael ⁊ angeli
ei⁹ ꝓeliabãt cũ draconer: ⁊ draco pugnabat
⁊ angeli ei⁹. ⁊ nõ valuerũt: neq; locus inuẽt⁹
est eor̃ ampli⁹ in celo. O q̃ magͥ ꝓlũ sicut
si ex vna parte cẽnt cẽtũ milia: ⁊ ex alia decẽ
cẽtũ milia. Plures fuerunt angeli q̃ mõ
sint homines i mũdo: ⁊ tõ nunq̃ fuit in mũdo taz
magnꝰ ꝓlius. Nõ draco ꝺi lucifer: q̃ deuorauit
alios ãgelos malos: q̃ ꝓto in celo fuerũt al
tiores ⁊ digniores: tãto sunt in iferno ꝓfundi
ores. Nõ similitudiné de lãcea: si nõ teneat lan
ceã in manu sup̃ mõtẽr in ferro seorsum po
nant mille libre plũbi si lãcea ꝓiciat de alto
tũc plũbũ põderosius faciet lãcea ꝺescẽꝺẽ ve
loci⁹ ⁊ ꝓfundius in basso: ⁊ sic cadet ꝓpe plũ
bũ in iferiori ⁊ ꝓfundiori loco. Sic lucifer erat
sublimior: ⁊ tõ cõfusibilior: ⁊ durꝰ versus est
ꝓpe plũbi sue ꝺpdit⁹: ⁊ plus põderabat i pec
cato. Jõ ꝺescendit in inferiori loco Isa. xiiij.
Quõ ceciditi de celo lucifer q̃ mane oriebaris. Cin celo. Corruisti in terrã. Cifernales: qui
vulnerabas gẽtes. Cmalos ãgelos. q̃ dicebas
in corde tuo. Cꝓpe tuã magnã supbiã. In ce
li ascendã. Cempyreũ sup̃ astra ꝺei. Csup oẽs
alios angelos exaltabo solium meũ. Cnomen
meũ fedebo in monte testamẽti. Cin padiso:
ascẽdã sup̃ altitudine nubiũ: ⁊ silio ero altissi
mo. Nõ sic ipꝺ nõ sic. Verũtamẽ ad infernũ
detraheris in ꝓfundũ lacꝰ: q̃ls in vltimo
carcere inferni est ꝺnat⁹. Ut ergo simus su
per custoꝺiã nostrã fugiendo vicia: ⁊ ꝺuteo
acgrẽꝺere vt cauea⁹ ab ifernalib⁹ carceribꝰ
ꝺecimus cũ ꝓpheta. Ne derelinq̃s aiaz meã
in iferno. Charissimi volo vob oñẽre ⁊ ꝺicẽ q̃
sũt nouẽ carceres in iferno: sic sũt nouẽ modi
male vite in hoc mũdo: ⁊ illi q̃ tenẽt ꝺ⁹m mo
ꝺũ male vite. Cꝑccati: vaꝺũt ad ꝓnũz carce
rẽ. Et q̃ tenẽt secundũ vaꝺunt ad secundum.
℣ Primus modus male vite est carnalis cõ
cupiscentia.
℣ Secundus spiritualis iꝺeuotio.
℣ Tertius crudelis incõpassio.
℣ Quartus mirabilis impatiẽtia.
℣ Quintus implacabilis discoꝺia.
℣ Sextus tyrannicalis ꝓsidentia.
℣ Septimus spiritualis vsurpatio.
℣ Octauus fidei derelictio.
℣ Nonus ꝺei abominatio.
℣ Primꝰ modus male vite in hoc mũdo ad
eundũ ad primũ carcerẽ iferni ẽ carnalis cõ
uersatio: q̃ ad corpꝰ: q̃ tenẽt illi q̃ nõ curãt
de alaz: totã ꝺiligẽtiã ponũt in corpe. Cꝺene
comedẽꝺo: bibẽꝺo: visitãꝺo tabernaz ⁊c. qui
talis in hꝰ mũdo ꝺelectant. Dic practice mo
ꝺũ q̃ talis sunt in articulo mortis: ꝺyabolꝰ
q̃ ꝺecit eos peccare vidẽs hꝰ cũ festinatiõe va
ꝺit ad ifernũ cõã lucifero ꝺicẽs. O ꝺie male
ꝺicte. Talis est in articulo mort⁹ q̃ ꝺe fecꝺ pec
care tali petõ mortali. O ꝺic lucifer. Jã cito
vadatis. Tũc veniũt oẽs ad illũ ⁊ iueniũt ibi
ꝺonũ angelũ suũ: ꝺicũt ei. Recedat: q̃ nihil
hẽs i isto hoie: q̃z nf est̃munq̃ fecit tale pec
catũ. Et angel⁹ rñdet eis: Adhuc põt penitẽ.
ꝺicũt nimis tarꝺe ẽ. Nõ ꝺic bñ causas q̃
re vix aut nunq̃ põt aliqꝰ talẽ agonizans ꝺe
penitẽ ⁊ verã ꝓtritiõez ꝺhẽ. ꝓpe milia ꝺepenꝺẽ
tia ꝺic vt scio. Et tunc q̃n ista aia exit a corpe
ꝺemões rapiũt eã sic leo ouẽ: ⁊ sic falco aueꝫ
ꝺicẽtes. O misa maledicta q̃ sic peccastiz
nobiscũ eris in eternũ: ꝺicẽ ꝺabim⁹ q̃ meruis
tiz sic eã cuz catꝺenis ⁊ magnis vlulatibus
ꝺeducũt in ifernũ: ⁊ ponũt eã in pmũ carcerẽ
iferni. Si gͦ valẽ euaꝺẽ istũ carcerẽ caueatis
a carnali ꝑuersatiõe: ꝺado solũ necessitatẽ vi
te ꝺuane: vitãꝺo superfluitatẽs: ⁊ agẽꝺo pniaz
q̃ corꝑalis afflictio erit in ꝓmo ocꝺile in glia.
Cũ angelis. Jõ xp̃o ⁊ trariũ faciẽtibꝰ ait. Lu.
xiij. Sico vobis̃ ꝓniam egereꝫ. Crefrenãꝺo
corpꝰ freno abstinẽtie ⁊ pniẽ: oẽs silr̃ ꝺiditos
sicut diues epulo. Be q̃ ꝺño. Lu. xvi. Mor
tuꝰ est diues ⁊ sepultꝰ in inferno. Sz hic videa
mus vnũ magnũ secretũ. Quare ꝺnatio isti
us ꝺiuitis vocat sepulturaz: cũ certũ sit q̃ eius
corpꝰ nõ sit sepultꝰ in iferno: imo corruptus ẽ
in terra. Dico q̃ ꝓpter treꝫ silitudines sepul
ture inferni cõparat sepulture mortuoꝝ in hoc
mũdo. Jõ ꝺnatio in inferno ꝺicit sepultura.
Primo q̃ sicut mouẽ vna ꝑsona note
go amicoꝝ suoꝝ imediate vadit ad
ꝺũ curato ꝛ lijs facer̃ ꝺonꝰ ecclesi

teri cõmouent̃ ꝺicẽtes: eam⁹ eam⁹ ⁊c. Silr̃ ẽ
in iferno: q̃ si talis mouẽ ꝺenũciat̃ lucifero
ꝑlato inferni q̃ illũ q̃ fecꝺ eũ peccare: vt sup̃ ꝺi
xit: ⁊ tũc lucifer ⁊ alij ꝺemões cõmouent̃ ⁊ sa
ciũt rumorẽ magnũ. Isa. xiiij. Infern⁹ subter
te cõturbat⁹ est in occursuz aꝺuẽtus tui susci
tauit tibi gigãtes. Scõa silitudo: q̃ ꝓphẽta va
ꝺit ad ꝺomũ ꝺefunctiz: vt ponẽt eũ ad eccle
siã cũ cruce ⁊ ornamẽtis cãtãꝺo plãctus ⁊ cã
tũ ꝺolorꝰ. Silr̃ ꝺemones veniunt ad ꝺomũ
petõz ⁊ ponũt alam ad infernũ cũ cruce iser
ni: que est circulus. ꝓ. xi. In circuitu ipiz am
bulãt: ⁊ cantãt cãtus horribiles: sicut venato
res qui volũt cape preꝺã. Usi. Proverb. xxi.
Vir q̃ errauerit a via ꝺoctrine: in cetu gigan
tũ cõmorabit. Cia ꝺoctrine ꝺi via pniẽ: q̃ si
lã xp̃s ꝺocuit Mat. iij. Pniaz agite ⁊c. Si
gantes sunt ꝺyaboli: q̃ sunt magne statureꝫ
q̃ minor ꝺyabolus iferni est maior turri vel
arboꝛe cxlẽte in mũdo. Tertia silitudo ẽ: q̃
sicut sũt ꝺiuerse sepulture mortuoꝝ ꝰ ꝺiuer
sos status ꝓsonaꝝ: sic in iferno sunt ꝺiuerse se
pulture. Usi Ezech. xxxij. noiant̃ septẽ sepul
ture inferni. Ibi assur: ibi elaym: ibi mosoch:
ibi tubal: ibi ꝺumea: ibi aglo: ibi ꝓharao sepe
ultura est. Nota ibi septẽ sepulturas. Ibi
assur: q̃ ꝺ interꝑtat̃ nem⁹ ⁊ est superbia. Elaym in
terꝑretat̃ abiectio in cõgregatiõez ⁊ est auari
cia. Mosoch interꝑtat̃ captinatio: ⁊ est lu
xuria. Ibi ꝺumea interꝑtat̃ sanguinolẽta: ⁊ est
gula. Aglo interꝑtat̃ parturiẽs: ⁊ ira. Tubal
interꝑtat̃ fletꝰ: ⁊ est iuꝺicia. Pharao iꝺẽ q̃ ꝺe
mudabil⁹: ⁊ est accidia. Nona ꝓmo ꝺumeã
fm ordinẽ penaz ꝺanatoz: q̃ interꝑtat̃ fan
guinolẽta: q̃ tales sũt carnales gulosi. Per
penũ illud totũ corpꝰ ⁊ sanguis corrumpit ⁊
abbreuiat vita ⁊ generant̃ infirmitates. Usi
Eccli. xxxvij. In multis escis erit infirmitas.
Nõ ꝑs clare: q̃ antigͦ viuebãt ꝓ multa tpa:
vt ꝑs ꝺe Ada. Mathusale ⁊ Noe: ⁊ nõ come
ꝺebãt nisi pane ⁊ aqua: herbas ⁊ fructus ter
re: nec bibeb⁹ vinũ nec comedebãt carnes:
Sz nos miseri ⁊c. Talos sepelitur in iferno in
ꝓmo ordine ꝺemonũ in puteo pleno calce vi
ua. In tali sepulchro fuit sepultus ille ꝺiues
⁊c. Lu. xvi. nec potuit ꝺitine gutta aque nec
vnq̃ obtinebit. Calx viua ꝺe sua nã cõsumit
oia illa cũ q̃ posita sit sic gulosi ⁊ carnales ꝛc
cibis ꝓpositũ cõsumit corpꝰ ⁊ alaz ꝺona tpa
lia ꝺe qb⁹ pauper ꝺit viuere. Ideo Sap. ij.
Per q̃ ꝙ peccat ꝑ hec ⁊ puniet̃ ⁊c. Scõs
mod⁹ q̃ male vite ẽ spualis iꝺeuotio q̃ ad aiaz.
ꝺulciunt q̃ nulla ꝺeuotione in sua aia ꝺul

ad ꝺeũ nec sciũt oraꝫ recte: si loq̃rent q̃ ꝓ
cipe aliq̃ tpaliter: sciẽt flectẽ gẽua: si cũ ꝓ
vel ẽgine maria vix nisi se iꝺuẽꝺo vel cantan
ꝺo: q̃ nunq̃ ausi eẽnt facẽ cora rege tpali vl
regina. Et credẽꝺũ est q̃ oꝛo eoz nõ ascẽꝺit:
q̃ nescĩt q̃ ꝺicũt: ⁊ oꝛo est ascẽsus mẽtis in
ꝺeũ: vt ꝺicit Samalcen⁹. nec talco missas au
ꝺiũt nisi pus⁹ portaꝫ erũt: aut respicũt mulie
reo viroo: ⁊ coñersio: vel loquunt̃ aꝺinuicẽ
ꝺe malo suo nec cõsitent̃ aut cõicant̃ spe ꝺebi
to. Itẽ ꝺe ecclesiastico nõ ꝺicẽꝺo offiũ nisi cõ
fuse ⁊ iꝺeuote: nõ celebrãt nisi ꝓ ꝓpno cõmo
ꝺo ⁊c. ⁊ tũc ꝺicũt ꝺuas missas: ⁊ liberat̃ ꝺice
rẽt treo. Sic ꝺic q̃ talis mortuꝰ portant̃ i se
cũꝺo carcẽ a ꝺemõib⁹ q̃ ceciderũt ꝺe scõo or
ꝺine. Carchãgelo⁹. Jõ ꝑa. lxxij. Ecce q̃ elon
gãt fe a te ꝑibũt. Cꝓ iꝺeuotionẽ: sic hõ ꝓ ꝺuo
tionẽ appropinq̃t ꝺeo. Et illis ꝺebet sepultu
ra pharao: q̃ iꝺẽ ẽ q̃ ꝺenuꝺabit ⁊ ẽ accidia
q̃: multi q̃ sũt ꝺiuites tpaliter: sua iꝺeuotio
nes sunt pauꝑes spualiter nulla bona ꝺitẽs.
Usi Lu. x. Nõ q̃ꝺ ꝺeleẽꝺebat a hierꝰ in hie
rico: q̃ icidit ⁊c. talco q̃ motiuus sepelimur in
iferno in ꝺimo hoio. Jõ Joꝺel. ij. Cꝓpturue
rũt ũmẽta in stercoꝛe suo ⁊ q̃ iꝺeuoti fuerũt
mouent̃ vt nõ otet ꝓ eis. Jõ Augu. ꝺicit. Si
scirẽ patrẽ meũ in iferno cẽsfacerẽ pniaz oza
re ꝓ eo q̃ in inferno nulla ẽ redẽptio. Job.
x. q̃ ꝺanati sunt mẽbra abscisa a corpe eccle
⁊ mortua ⁊ sepata ab ecclesia. Jõ nulla opa
bona ꝓsunt eis. CTert⁹ modus male vite ẽ
peior. Ccrudelis incõpassio. Exquo sunt mul
ti bñ iduti ⁊ parati: nõ curant̃ nec cõpatiunt
ꝺe miserijs alioꝝ: cũ tñ oẽs fres sunt⁹ ciuiũs
ptis. Jõ oñꝺo ꝺicẽ⁹. Pi nosterq̃ es in ce
lis. Mat. vi. ⁊ Luc. xi. ⁊ ciuiũs mis⁹. Ecclie
ispũe suoq̃ nos pturiũt in baptismo. Jõ xp̃o
Mat. xviij. ꝺeo aũt vos frẽs eẽtis: ergo cõ
pati ꝺebem⁹ aꝺinuicẽ: ⁊ possum⁹ cẽ in tertio
ordine in glia paꝛaꝺisi cũ ꝓcipatiꝺus. Qui
ꝺsit misericoꝛꝺia fraternalẽ ibi erit. Alibi ꝺi
cit Jacobi primo. Judiciũ sine mia fiet illis
qui nõ fecerũt misericoꝛꝺiã. Tales q̃ motiui
tur ita crudeles: aie eoz sepelimur i tertio car
cere in iferno cũ illis ꝺyabolis q̃ ceciderunt
ꝺe tertio ordine principatuũ: ⁊ ꝺe illis ꝺicit.
Ibi elaym que interꝑtat̃ abiectio in cõgrega
tione. Tales sunt auari q̃ in hꝰ mũꝺo faciunt
magnã congregatiõnẽ bonoꝝ tpaliũ nunqꝫ
acgrẽꝺo. Nõ quõ ꝺeciꝑiunt pauꝑes: tales se
pelimur in iferno in puteo pleno auro bulliẽ
ti. q̃ vt supra. Per q̃ ꝙ peccat ⁊c. Sap. xi.
O xp̃iani ecce ꝺami illius verbi xp̃i ꝺicẽtis.

Matth. v. Vti misericordes quia ipsi miaz cõsequentur. ¶ Quartus modus male vite est mirabilis spatientia: sicut fuit illi q̃ deū in adversitate vehigaant iudicii: q̃ si possent vadet ei de pugno. De qb⁹ dicit scriptura. Eccli. ij. Ve illis q̃ perdiderūt sustinentiā. i. patiētiā: et q̃ dere liquerunt viam rectam. s. patiētie et dulcedinis: et diuerterūt in vias prauas. s. murmuratiōis et discordie et spatiētie. Tales sepelivit qui moriunt in q̃rto carcere in inferno cū demonib⁹ q̃ ceciderūt de q̃rto ordine. s. potestatū. De q̃bus dicit ibi aglorio q̃ iterpatur parturiēs: et fuit iracundia: sicut que parturit stat in dolore: ita iracūdi fuit in dolore quia nō possunt se vindicare: cogitādo eius quō poterunt ōba iniuriosa pferre et reddere et stat in dolore. Et isti sepelivit in inferno in fouea serpētib⁹ plenaq̃ eos pungūt et comedūt sicut ipsi pupugerūt proximos suos: et comederūt iniuriando verbis et nō remittēdo. Jō Mat. vi. Si nō dimiseritis hoibus etc. ergo. Per que quis peccat etc. ¶ Xpiani facite oppositi seruādo patiētiam virtutū: q̃ di. Lu. xxi. In patiētia vra possidebitis alas vras. ¶ Quint⁹ modus e peior s. implacabilis viscordia. s. portādo semp odiū: rancorē et iuidia in corde suo. Hic modus inuenit in his q̃ semp inuidēt alios: et nituntur destruere bona proximi sui. ¶ Qui tus dolet siti de bonis et prosperitate aliorū: cōtra cogitādo: ore loquēdo: et ope iplēdo suū odium in eis si possent. Tales q̃ recedūt trahunt a demonibus in q̃ntū carcere inferni cū illis qui ceciderūt de q̃nto ordine. De q̃bus dicit. Ibi in bali sepultura eius q̃ iterpatur flet⁹: et ē petiti inuidie: q̃ vt dicit inuidus flet: dolet de bōis alterius. Tales sepelivit in inferno in puteo pleno pice bulliēte nigerrimo: q̃ habuerunt cor nigrū et obscurū nō clarū: et nō egerūt iuxta precepti xpi. Hoc est pceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Jo. xv. Jō xpo. Mat. xviij. Tradidit eū tortoribus: q̃ cui dñs suus dimisisset sibi decem milia talēta noluit misereri cōserui sui qui debebat ei cētū denarios. ¶ Xpiani etc. Sec⁹ est de illis q̃ portant iuidiā nec habēt rancorē etc. Si amore dei diligāt proximū dimittendo iniuriā ne dñs suus de eis vindicēt. Mat. vi. Si dimiseritis hoibus peccā eorū dimittet vobis pr vr. ce. Secta vra. ¶ Sext⁹ mod⁹ ē tyrānicalis pseudē tia tūū ad vsos et plātos q̃ nō habēt bonus tūū vel iustū nō se bene regāt qui habeat tūū vel plationes dādo se ribaldariis rebrietatib⁹ ludis etc. vigilādo in his vsq̃ ad media nocte etc. sūt pōpe vt vix sufficiūt in reddit⁹ habēdo q̃ si plibet ebdomada nouū tabernū vel habitū nō ministrāt pauperibus elemosynā. nec curāt de iustitia tenēda. Contra tales dī. Sap. vi. Judicijs durissimi his q̃ preesunt fiet. Durissimū in suplatiuo gradu. Plus durū de ppria pōna: durū de domo et familia: q̃ durissimū de toto dñio et plātiōe. Quia qui tales mouēt ad sextū carcerē inferni cū q̃ dyabolis q̃ ceciderūt de sexto ordine dñationū portabunt. De istis dī ibi. Moseh q̃ iterpatur captiuatio: et ē luxuria fornicatio etc. q̃ eis petōt coram deo est fornicatoriq̃ facit fornicari filia vel. s. alias nobilissimā. Tales sūt luxuriosi qui capiunt a dyabolo sic pisces hamoq̃: sicut piscator coopit hamus ne pisces vidēantur dyabolus accipit petōtes: et spallit luxuriosos q̃ desidēt eis delectatiōes et hamū. i. tormēta q̃ post petiti sequunt occultat: et pollea trahit ipsos cū peccato ad inferni. vii Eccli. ix. Sicut pisces capiunt hamos: et sic auēs cōprehēdūt laqueo sic capiunt hoīes in tpe malo. Tales sepelivit in inferno i puteo pleno sulphure. Sulphur ardens multū fetet: sic mali p̃sidētes et luxuriosi inflāmati in cōcupiscētiis et libidinib⁹ et desideriis malis: multū fetēt coram deo: q̃ arderēt desiderauerūt decipe proximū suū etc. Jō erūt in sulphure. Apoc. xxi. Parte illoq̃ erit in stagno igne ardēte et sulphure: q̃ vt supra. ¶ Septim⁹ modus ē spālis vsurpatio p̃sistēs in h⁹ q̃ est reddit⁹ et decima retinē. Cōtra tales dicit Aug. Luerus in archa: dānāt in plicia. Et religiosi deo iurauerūt q̃ sibi dederūt. s. corp⁹ et votū castitatis: qa multotiēs sūt ihonesti et luxuriosi. Jtē alias furant q̃ sibi dederūt p votū obedictiēs: q̃ sepe sūt inobedientes et rebelles suis plat. Jtē bōa spalia q̃ p votū pauperū dederūt deo dicētes illis. Mat. xix. Ecce nos reliqm⁹ oīa et secuti sum⁹ te. Sed p affectionē terrenā retrorsū respiciūt. Jō xpo. Lu. ix. Nemo mittens manū suā ad aratrū et respiciēs retrorsū ap⁹ ē regno dei. Qui tales q̃ retinuerūt bōa dei et ministe vt male expēderūt mortūi: detrahūt ad inferni ad septimū carcerē cū demonib⁹ q̃ ceciderūt de septimo ordine tyrannorū: et sepelivit i puteo pleno vene no bulliēti. Jō q̃i. Cōstātin⁹ ipator magn⁹ dedit reddit⁹ ecclie pp deū. i. ministrio ecclie p iter deū ancita fuit vt dī a nōnullis: nōx i pe q̃ ipsa die dicenā. Hodie i ecclia dei [illegible] ē venenū. s. p ipso q̃ male vtunt bōis [illegible] et ministe retinēt. Jō p q̃ ego etc. ¶ [illegible] mod⁹ male vite ē fidei dī electiōis. [illegible]

de dubitam⁹ tenētes errorē: falsas opiniōes de dō vl de scriptis: vel de articulis fidei. Et sic dī. ij. Pe. ij. Heli cēt illius ñ cog⁹ scē viā iustitie q̃ p⁹ cognitionē retrorsū ꝯuerti ab eo q̃ illis traditū ē ō scēs mādato. Cōtigit āt illis veri puerbij. Canis reuertit ad suū vomitū: et sus lota i volutabro luti. Jtē puē. xxvi. Sic canis q̃ reuertit ad vomitū suū: sic ipsi dō q̃ iterat stultitiā suā etc. Qui vō tales mouēt deportāt ad inferni ad octauū carcerē cū illis q̃ de octauo ordine ceciderūt. s. cherubin. Et de istis et aliis sequitur dī. Jbi assur sepultura ei⁹ q̃ iterpatur nem⁹: et significat sup bis: q̃ i memoria sūt ardores sordidate. Jta sup bis sūt iocūditatiq̃ nolūt tenē ordinatiōem xpi dicēs. Mat. xi. Discite a me q̃ mitis sū et hūilis corde: et inueniēs requiē aliab⁹ vrīs. Jtē ardores nemoq̃ sūt ifructuosi: q̃ sūt nisi folia et frōdes sic supbi crudeles sūt plana ōba rana pōpōsa et frōdōsa. s. vanitates portando nouā ornamēta sic comma caudato etc. Et nullū hūt fructū: q̃ dī ad Heb. xi. Sine fide sp̃ossibile ē placē deo. Tales sepelivit i inferno i puteo pleno plūbo liquefacto q̃ plūbū ē pōderosū: et pnies ē ad pūitādū eos q̃ noluerūt ē hūiles i h⁹ mūdo iuxta dcm̃ ēi xpi. Luc. xviij. Qui se exaltat hūiliabit. ¶ Non⁹ mod⁹ male vite est peior oīus. s. dei abominatio: et illi q̃ irascēdo deū blasphemāt negāt: et renegāt vt faciūt sepe luxuriosi taxillorū: et holeas armoq̃ i domib⁹ pauperū laborātū: i despectū xpi et virginis. Marte: eos ūberādo et bona eorū auferēdo. De talib⁹ dī Job xij. Maledicti erūt q̃ ptē pserint et ē pdēnati. erūt q̃ blasphemauerūt etc. Qui eos tales sine pnia frequēter mouēt: et includūt in nono carcere inferni cū illis q̃ de nono ordine seraphin ceciderūt: et credo q̃ tales sepelivit in ifimo loco cū lucifero. Ecōtra st dicēdā ē et erit ō illis q̃ bñdicāt deū. Tob. xiij. Bñdicēt erūt q̃ edificauerūt ter: et dei eos q̃ diligūt nomē tuū: qui tu bñdicēs iusto. Tales veracit pūt dicē. Ve derelinq̃s aiam meā in inferno etc. Jō nobis cōcedat q̃potēs etc. ¶ De sancta trinitate. Sermo primus.

Homodo pūt hec fieri Jo. iij. Hec q̃ ē in euāgelio hodierno. s. solutio ē Jo. xi. et xiiij. ca. Cū mgr nō-ster iesus xpo docuisset discipulos suos et eis mirabilia dixisset de diuinis pñonis: et inter alia de pfectissimis hec ōba. In domo pris mei mā siōes multe sūt etc. Hoc audiēs dixit philippus xpo. Domine ostende nob pr̃em: et sufficit nob. Xpus rūdit philippo dicēs. Qui videt me videt et pr̃em meū etc. Ex qua hystoria ps q̃ mgr iesus xpus philippū querēte et petēte rēpondit dī. Quō tu dicis: ostende nobis pr̃em. Sup istis verbis philippi xpo loquētis suo mgro pōt fieri talis q̃s et petitio. An discipuli q̃ audiūt magistrū loquētē difficilia ad discēdū et intelligēdū possūt mgro mouere q̃stē sine repetitiōē et q̃stē et in q⁹ casib⁹ q̃ possūt fieri. Dicendū q̃ in trib⁹ casib⁹ quos ponit sctus Jo. Primus casus vel p⁹ditio est: q̃ lectio magistri ē sup nāle ingenii hoīs et itellectū: hoc ē q̃ excedit humanā rōnē. Jstū casum ponit Jo. iij. capitulo dicit q̃ magister noster xpus dicēs. Nycodemo: inter alia dicit sibi. Amē amē dico vō bis: nisi q̃s natus fuerit denuo nō pōt videre regnū dei. Ecce xpi lectio ¶ Discipulus. Hec lectio excedit naturale ingenii hoīs seu itellectū: q̃ hō q̃si est iam senex q̃ itē nascatur q̃ vterū matris ingrediat humanus excedit intellectū. Jtē ideo Nycodemus istā discipulū nō valēs intelligere formauit sup ē q̃stē et dixit ei. Quō hō pōt nasci denuo cū sit senex. Nūqd pōt in vētre matris suē itrare iterato et renasci. Et tūc magister iesus xpus sibi exposuit q̃ erat duplex natiuitas. Vna a matris vtero. Alia bō in baptismo et spūālis. vltimo mō oportebit nasci q̃ volueriē videre regnū dei. Secūdus casus seu pditio est: q̃ lectio magistri est ptra experimētū cōsuetudinis generalis: hoc est q̃ excedit oēm pñciam dūē et visionē. Jstū casus exposuit dñus Jo. vi. ca. vbi exposuit q̃ xpus docēs suos discipulos inter alia dixit. Ego sum panis viuus qui de celo descēdi. Si q̃ manducauerit ex hoc pane viuet in eternū. Et panis quē ego dabo caro mea est. Ecce xpi lectio. Hec lectio excedit oēm cōsuetudinē et experimētū q̃ hō det carnes suas aliis ad manducādū et nutriēdū hoc nūq̃ est vsuq̃ nec pbatū nec audiuit: dico q̃ valētes lectionē capere lingadūt adimplēdū. Et tūc magister exposuit eis quō ipse erat filius dei verus deus et hō: et quō panis erat puerēdus in eū carnē et viuā in eius sanguinē in specie vinū: et quō hic cib⁹ bene vtētib⁹ fieret vitā eternā. Cōsimile huius. Jo. vij. exposuit q̃ cū ipe iesus in tēplo doceret: iudei scientes q̃ nūq̃ magistrū habuerat nec didicerat: et docebat mirabilia de sacra scriptura a viderē hoc esse cōtra generalē cōsuetudinē hominū et experimētū: admirantes querēbāt et

dicebat. Quō ḃ ḃas scit cū nunq̄ dixerit. Ideo aut̄ soluēo eis ista q̄ōnē dixit. q̄ea doctrina nō est mea: sz ei⁹ q̄ misit me. Si q̄s voluerit voluitatē ei⁹ facē cognoscet de doctrina vtrū ex deo sit: an ego a meipso loq̄r. Quis autē semetipso loq̄t: gl̄as q̄rit. Tertiꝰ casus: qñ lectio magis est ꝑ ꝓceptus sacre scripture seu ꝓsilij⁹ꝰ est qñ excedit dīnā reuelationē. Istū casus exponit dñs Jo. xij. cap. vbi ꝓsit q̄ magis nō ielus xp̄s loquēs ꝛ docēs indeiter alia dicebat eis: q̄ ipse filꝰ dei erat verꝰ messias ꝛ debat exaltari in cruce ꝛ suspēdi. Ecce xp̄i lectio. Hec lectio videbat indeis ꝺdicere ꝛ excedē reuelationē dīnā ꝛ scripturaz sacrā. Cū enī scriptura sacra dicat xp̄m seu messiaz nr̄m filiū dei nunq̄ moriturꝰ: ꝛ xp̄s dicebat ꝛ docebat se in cruce moriturꝰ: ꝑ sacrā scripturā videbat dicē. Et ō iudei cape nō palētes: q̄ñ nē formīteo dixerūt. Nos audiuimus ex lege q̄ xp̄s manet in eternum. Et quō tu dicis. Oportet exaltari filiū hois. Quis enī ē ille filꝰ hois. Et tūc xp̄s exposuit eis quō ipe potebat mori ꝑ humanitatē. ꝑ ipse viueret i eternū ꝑm diuinitatē. Ecce tertiꝰ casus. P̄z g̃ solutio q̄nis in q̄ ḟrebat ꝑm quē casum discipli attēderet vt possit sine rephēsiōe supra lectione mḟri q̄nē facē. Putauit enī ī tridꝰ casib⁹. Primo si magis diceret aliq̄d q̄ excederet nāle ingenū hois ꝛ intellectū. Sedo si diceret aliq̄d ꝓtra exprimētū nālis ꝓfunditatis. Tertio si diceret aliq̄d q̄ excedēt ꝓsiliū reuelatū in sacra scriptura ꝓtētū. Ḃertis si ꝓcederet discipulus ad credēdū ꝛ tenēdū: tūc discipuli in fide ꝛ sine rephēsiōe possent q̄nē mḟri facere ꝛ dicere. Quō possūt ḣ fieri. Reuera beatus Joānes q̄ē in sacra scriptura maxim⁹: q̄ē doct⁹ ꝛ mḟat⁹ ꝑ xp̄m ꝛ ei⁹ ꝓsiliū ꝛ paradisi fluuiū. q̄ ꝑ trinitatē mysteriū ipe ꝛ ei⁹ discipuli na approbat. Iste. n. tā grandis mḟr ꝛ admirabilis iter multos admīrādos q̄nes ꝛ dubi primas ponit ꝛ dicit. i. Jo. v. Tres sūt qui dāt testimoniū in celo: ꝑ. ḃ ꝛ ꝓsiliū. Et ḃi tres vnū sūt. ḣec disciplina videt ḣe ꝺdictas ꝓmissiones. Ꝓria excedit hois intellectū: ꝛ ratiōnēr igenū. Ꝺ sic ꝑz: q̄ ꝑm q̄nē nāz videtur ꝑ ḟcēs distincta sūt: sunt in nā sua distincta. Ad tertiū a. In oī gḟie creaturarū celi ꝛ terra distincta sunt: q̄ celi ḥz naturā ꝛ formā ꝛ corruptibilē: ꝛ tra corruptibilē: sic tāgit corruptibile ꝛ incorruptibile distincta sūt. Sic nāe distincte sunt due stelle in celo: vt sol ꝛ luna: ḟquis sūt incorruptibiles: tū distincta sunt loco ꝛ magnitudine ꝛ etiā claritate. Etiā in angelis oēs natura ꝛ essentia distincti sūt: lapis et arbor: distincta sūt natura: capra ꝛ leo: duo homines aīa distincti sunt. Quia alia ē ala. Ipe tri ꝛ alia est aīa. Matthie: ꝛ alia est aīa. Deo gū. Ita q̄ vbicūq̄ inuenīn⁹ in reb⁹ creatis distinctionē ꝓnaz semp inuenim⁹ distinctiō essentiarū ꝛ naturarū. Ꝺ igit dicim⁹ q̄ in diuinis sunt tres ꝓsone distincte: ꝛ nō ꝑ essentiā vel ſubſtātiā: sed ꝑ naturā distincte rōnē excedit. Si enī filij ihū nō poterāt itēdere in facie moysi ꝓp claritatē vult⁹ ei⁹. vt ḃ. Exo. xxxiij. q̄ videbāt dei effectū ꝛ ꝓnaz trinitatē: quō possem⁹ attēdē ꝛ attingere trinitatē ois excedēte. Quō enī q̄ posset itelligē q̄ vnitas sit trinitas: ꝛ trinitas sit vnitas: cū nūeri oēs sint nā ꝛ ſpē distincti: vt nō sint duo eḡleo. Quia ternarī excedit binariū: ꝛ q̄ternarī ternariū ꝛc. Quō ergo poterim⁹ nos cape q̄ ꝑ ꝛ filꝰ ꝛ ſpūſanct⁹ sint tres ꝓsone: ꝛ idiuina ſubſtātia nā ꝛ ētia non capit rō ḥuana. Igit excedit rōnē. Ꝺ dic dñs Bernā. in sermōe de festo et laccessibili trinitate. Ingrē de trinitate: puersa curiositas ētenē ꝛ credere vt docet eccl̄ia: fides ꝛ securitas ē: videre eā ſic ē felicitas ē. Et ꝓp hō. Augustinū volēte h⁹ mysteriū oīdere rōnib⁹ legim⁹ rephēsiōe. Legit enī eo tpe quo libros de trinitate sctā cōposuit ꝛc. Nō hystoriā ꝛc. Igit patet q̄ excedit ḥuanā igenū. Sedo excedit oē exprimētum ꝛ exēplar. Ꝺ sic patet ꝑm aplm. ad Ro. i. Et ꝑm Dionysiū de celesti hierarchia. Que cognoscim⁹ de inuisibil⁹ ꝛ celestib⁹ ꝑ visibilia ꝓpimur: mō in reb⁹ visibilib⁹ ꝛ creatis oppositū huius mysteriū inuenimus vt patuit. Nudus enī h⁹ mysteriū sctissime trinitatē ꝑdem⁹ vel magis declarem⁹ ꝑ exēpla ꝛ ſilitudines: ista oīa deficiunt. Ꝺ ꝑz si vnū exēplū in medīū deducak. Dicit q̄ in pomo sunt tria. f. odor: sapor: ꝛ color: tū nō ē nisi vnū. Sic in sancta trinitate sūt ꝑ ꝛ filꝰ ꝛ ſpūſanct⁹: ꝛ tū tres vnus est deꝰ. Istud exēplū si magis attēdak ꝛ dūr: magis ē ꝓra q̄ ꝑ. Nā illoꝝ tria nullā est pomū. Nec color: est pomū: nec odor: est pomū: nec sapor est pomū. Sz in trinitate ꝑ est deꝰ: filꝰ est deus ſpūſanct⁹ est deus. Patet ḣc ideꝝ ſile in exēplis aliis que oīa deficiūt a ꝓfecta ꝓdūctione ꝛ oīssione ultima altissimi mysteriū Ꝺ est q̄ deꝰ est vnꝰ ꝛ trinꝰ. Ad de hoc legit. [illegible] Ꝺ eū eſdras sup ḡbulā dei secretis mirabat ꝛ vellet cōprehēdere: angel⁹ ꝓpa ibi. Vade ergo fidmā ignis ꝑdera: flatū ꝛ claritatē ꝑ vētū ꝛ dic ꝑtia reuocatūſi dicere. [illegible] ꝓfusio cōprehēdere: ē ꝑ terrena quō poterit comprehēdere celestia. Patet ergo q̄ excedit oē exprimētū. De hoc vide beatū Tho. ꝑma parte. q. xxxij. ar. i. Ibi oīdit: fabulit̄ ꝛ ſpōlibile est ꝑ rōnē nālē ad cognitiōes trinitatē diuinaz ꝓnaz ꝑuenīre. Et q̄ ille q̄ntū trinitatē diuinaz ꝓnaz ꝑdere nālt rōne dupliciter fidei derogat. Sicḣc eū ibi supra. Tertio videtur excedere diuinū mysteriū reuelatū in lege ex ꝑte dei quā ꝓpō dei tradidit. Ita deꝰ dicit Deut. vi. audi israel deꝰ tuꝰ deꝰ vnus est. Ponit igit deꝰ vnitatē ꝛ nō trinitatē. vt videtur. Itē beat⁹. Paulus q̄ penetrauit vsq̄ ad tertiū celū ꝛ audiuit archana dei. i. Tho. xiij. dicit sic. Nā ꝛ si sint q̄ dicant dū sue in celo sive in terra sīgdē sūt dū multi ꝛ dñi multi: nobis tū vnus deꝰ pater: ex quo oīa ꝛ nos ꝛ in illo ꝛ vnus dñs iesus xp̄s: ꝑ quē oīa ꝛ nos ꝑ ipm vt videt. Paulus ponit in diuinis vnitatē ꝛ nō trinitatē. Et q̄ sūt duo. f. moyses ꝛ paulus q̄ hic existētes viderūt diuinā ētiā. q̄ē eis ꝓcessus. vt dicit Aug. ꝛ nulli alteri ponūt in diuinis vnitatē vt videt ꝛ nō trinitatē. Ꝺ ꝑnere trinitatē videt ꝓtra legē veterē ꝛ nouā: ꝛ ꝑ sequēs ꝓtra diuinū mysteriū reuelatuz. Ponit et idē sub ꝓcepto ad credēdū: vt expresse habet extra de sūma trinitate ꝛ fide catholica. ca. i. Igit iuste ꝛ sine rephēsiōe ſz pricta de triplici cā rē. nos q̄ audiuim⁹ beati Jo. lectionē. q̄ē tres sūt q̄ testimoniū ꝺbūt ī celo. pater. ꝺbū. ꝛ ſpūſanctus. Et ḣi tres vnū sūt. Et hoc ꝑfirmat ecclia. extra de sum. trī. ſi ca. c. firmiter credim⁹. Hoc ē valde mirabile ꝛ quō. Ḥabḋ erit mirabile est̄lio petrosa codo ꝛ iodne li diceremus q̄ sint tres. ꝓsone ḥabiane: ꝛ nō sūt tri tres hoies: ḥ tñ vnus hō. vt dicerē. Petrus est hō. Jo. est hō. ꝛ q̄ sint vnꝰ hō ꝛ nō tres hoies. ꝛ q̄ in eis nō sint tres aie ḥ vna tñ aia. Reuera mirabile erit. Ita in ꝓposito de sancta trinitate ē ꝓsilium: ꝛ ſpi ritusſanct⁹. sūt tres ꝓsone diuine ꝛ tñ nō tres dīj: ḥz vnus tñ deꝰ. Erit̄ mirabile ē quō ꝓsit hec fieri. Sigillū el⁹ vnius ſiled aperiat q̄ ꝓsit hec fieri. Ꝺ sic patet ꝑ exēplū i nā: q̄ a fonte exit riuus: ꝛ a riuo exit vnus ſlagnus. ꝛ sūt tres ꝙgregatiōes aquē: ꝛ tñ nō sūt tres aque sed vna aqua in natura. Pariformiter a ꝓcipio exit filius: ꝛ ab vtroq̄ ſpūſanctus. ꝛ sūt tres ꝓsone diuine: sed tñ vnus deus. Et verū est dicere q̄ pater deus est. filius est deus. ſpūſanctus est deus. Sed tñ nō tres dij sed vnus tñ deus. Ecce primū sigillū aperī q̄ agnā. f. xp̄m. Secūdū sigillū est: q̄ vna ꝓsona diuina ḟquis nō est alia tri et in alia. Ꝺ sic patet. Nā xp̄s

erat dignus aperire libruꝝ. Et ecce agnus q̄ erat ibi tāq̄ occisus: q̄ ḥebat oculos septē in tute magna surrexit: ꝛ aperuit septē signacula libri. Et tunc ḟtuor animalia. ꝛ. xxiij. seniores q̄ aderāt ḋiderunt deū: ꝛ dederūt gloriā ꝛ honorē. Per illū libruꝝ debat⁹ Jo. intellexit sacrm trinitatis ꝛ mysteriū secretoꝝ oīus ꝓtectoꝝ intuo ꝛ sotis ēt scriptū. ꝛ rez: inuisibiliū q̄ sūt in celo intuo. ꝛ rez visibiliū q̄ sūt extra forīo ꝓpuetatib⁹ ꝛ ꝓfectionib⁹ oīs⁹ excellētioꝝ: mō est ḟignit⁹. Nā ꝓfectiō q̄ sūt in oī visibili ꝛ inuisibili re excellētioꝝ mō sūt in sancta trinitate. De hoc vide sctm Tho. prima ꝑte. q. xiij. ar. ḣ. ibi oīdit quō oēs ꝓfectiōes rez sunt in deo. septē sigillis ḷider ſignatus est. qa septē secretis hoc sacrm ꝛ mysteriū trinitatis claruz est. Solus aūt xp̄s tāq̄ agnus occisus potuit apire. Qr nullus nāl xp̄o agnus in cruce ſm humanitatē passus: dignus ē ꝑfectissime declarare. q̄ ḥz oculos septē: de scia oīus ꝓfectionū. Sicut. n. a xp̄o aperīēte sigilla septē secreta dicticimus: ita vobis declarauim⁹ ꝛ aperim⁹. Primū sigillū est secretuz. q̄ in isto mysterio trinitatis sūt tres ꝓsone nō natura distincte: sed relatiōe ꝛ vna ꝓsona nō ē alia ꝛ tñ sūt nisi vna nā ꝛ ſubā ꝛ ētia: ita q̄ sunt tres ꝓsone diuine: ḥz tñ vnus est deꝰ. ꝛ q̄libet est deꝰ. Ꝺ sūt verā ꝑz q̄ ita dic⁹ beat⁹ Jo. v. c. prima canonica. Tres sūt q̄ testimoniū ꝺbūt in celo. pater. ꝺbū. ꝛ ſpūſanctus. Et ḣi tres vnū sūt. Et hoc ꝑfirmat ecclia. extra de sum. trī. ſi ca. c. firmiter credim⁹. Hoc ē valde mirabile ꝛ quō. Ḥabḋ erit mirabile est̄lio petrosa codo ꝛ iodne li diceremus q̄ sint tres. ꝓsone ḥabiane: ꝛ nō sūt tri tres hoies: ḥ tñ vnus hō. vt dicerē. Petrus est hō. Jo. est hō. ꝛ q̄ sint vnꝰ hō ꝛ nō tres hoies. ꝛ q̄ in eis nō sint tres aie ḥ vna tñ aia. Reuera mirabile erit. Ita in ꝓposito de sancta trinitate ē ꝓsilium: ꝛ ſpiritusſanct⁹. sūt tres ꝓsone diuine ꝛ tñ nō tres dīj: ḥz vnus tñ deꝰ. Erit̄ mirabile ē quō ꝓsit hec fieri. Sigillū el⁹ vnius ſiled aperiat q̄ ꝓsit hec fieri. Ꝺ sic patet ꝑ exēplū i nā: q̄ a fonte exit riuus: ꝛ a riuo exit vnus ſlagnus. ꝛ sūt tres ꝙgregatiōes aque: ꝛ tñ nō sūt tres aque sed vna aqua in natura. Pariformiter a ꝓcipio exit filius: ꝛ ab vtroq̄ ſpūſanctus. ꝛ sūt tres ꝓsone diuine: sed tñ vnus deus. Et verū est dicere q̄ pater deus est. filius est deus. ſpūſanctus est deus. Sed tñ nō tres dij sed vnus tñ deus. Ecce primū sigillū aperī q̄ agnā. f. xp̄m. Secūdū sigillū est: q̄ vna ꝓsona diuina ḟquis nō est alia tri et in alia. Ꝺ sic patet. Nā xp̄s

dicit philippo. vt habet Io. xiij. Nō credis
quia ego in patre & pater in me est. Et hoc firmat ec-
clesia in symbolo & capitulo pallegat. firmiter credi
mus. Hoc é valde mirabile et quō. Nūqd mi
nor deus est q̄ pater. nō est paulus. & paulus nō
est ioannes. & tū petrus est in paulo. & paulus
in Joāne. pfecto mirabile est. Ita in ppositō.
In mysterio trinitatis pr̄s nō est filius nec
filius spūsancti. & tū pr̄ est in filio. & filius in
patre. & spūsanct⁹ in pr̄e & filio. Certe mirabile
est. Quō q̄ post hec fieri. sigillū clausus est. sed apiat.
Sed si est mirabile et si est possibile. nec dubi-
dubitabile est. Quō pūt hec fieri. q̄ aūt ita sit
edidit xps qui
est agn⁹ p tale exēplū in nā. Ada a nullo ho-
mine pcessit. qz fuit primus hō. Eua ab ada
solū. Abel ab adaz & eua simul. Isti tres hūt
humanitatē. qz glibet erat hō. & tū vn⁹ a nul-
lo. s. ada. & alⁱ ab vno. s. eua. & alius a duob⁹.
s. abel ab Adaz & Eua. Ita in proposito. sicut
Ada habuit humanitatē & nō habuit ab alio
alio. Ita deus pr̄ hz diuinitatē a nullo. Sed
sicut Eua habuit humanitatē ab vno homine.
qz ab Adā sine muliere. ita filⁱ⁹ dei habuit &
hz diuinitatē a solo deo pre sine cōiuge. Hec
mirū. q̄ sicut filius dei est generatus a matre
q̄tū ad humanitatē sine viro & pre. Ita q̄tū
ad diuinitatē est genitus a pre sine mre. Et si-
cut hō humanitatem habuit a duob⁹. s. Abel.
qz ab ada & eua. Ita spūsanctus habuit & ha-
bet diuinitatē a pre & filio eqliter. Quartū si-
gillū est. q̄ Quis de⁹ pr̄ generat & ab eterno
generauit deū filiū. tū nec pr̄ é prior filio. nec
filius posterior pr̄. sed sunt coeterni. q̄ autez
ita sit ostendit athanasius dicēs. Et in hac trini-
tate nihil primo aut posterius. nihil maius aut
minus. Sz tote tres plone coeterne sibi sūt et
coequales. Et hoc etiā cōfirmat titulo & capi-
tulo pr̄allegatio. Hoc est valde mirabile. Et
quō. nūqd mirabile est q̄ ada nō pcessit abel
& archytector nō est prior q̄ domus q̄ eius
edificata. pfecto esset. Ita in ppositō dico q̄
de⁹ pr̄ genuit filiū. & ipse non fit filio prior
nec filius posterior. pr̄. nec ille antigor. nec
iste iunior. Certe mirabile é. Quō hec possūt
fieri. sigillū clausum est. hz apiat. Et si est mira-
bile. tū est possibile. nec dubitabile. Quō hec
possunt fieri. q̄ aūt ita sit ostendit xps p tale
exēplū. A sole exit radius. a radio splēdor. tū
sol nō est prior radio nec radius splēdore. Hā
in pūcto quo est sol radius eius fit. Et in eodez
puncto a sole & radio splēdor procedit. Idem
de cādela si accēdat. Ita in ppositō a deo pa
tre & a sole radius exit deus filius. & a deo pre
& filio exit deus spūsanctus vt splēdor. Sz de-
us pr̄ ab eterno gignauit filiū. Et de⁹ pr̄ & de⁹ filius
ab eterno spirauerūt spūsanctū. Et p plēno
cō treo fuerūt ab eterno. De hoc vide sanctus
Tho. prima pte. q. xlij. ar. q. Ibi dicit in pnō cor-
pore articuli. q̄ necesse é dicē filiū cē coeter-
nū pri. Quō subdit ibidē. pbat. Idē inducit ē

de spūsctō q̄ suo pneūpio. s. pri & filio necessa-
rio est coeternus. Quintū sigillū & secretū est
q̄ ola que habuit pr̄ dedit filio. & tū totū sibi
retinuit. Et ola q̄ habuit pr̄ & filius spūsancto
dederūt & totū sibi retinuerūt. q̄ aūt hoc sit ve
rū declarat magr snlaz libro ymo. Et Athana
sius vt duo. Et valde mirabile é. Et quō. Nūq
qd est mirabile q̄ ego haberē decē florenos
& oēs illos traderē alteri & eosdē retinerē ita
q̄ eēnt de patri & mihi retenti. Ita el ppositō. qz
de⁹ pr̄ oēs suas plectiones dedit filio. & oēs si-
mul retinuit. & ambo eadē spūsancto dede-
rūt. & eadē sibi ipsis retinuerūt. Certe mirabi
le é. Et quō hoc pūt fieri. sigillū clausū é. hz apia
tur. Sz si é mirabile. nō é possibile. nec dubita
bile. qz hoc pūt fieri. Quō aūt ita sit ostendit xps p
tale exēplū in nā. Magr totā scīaz dat duces
lario. & totā sibi retinet. qz dādo eā nō priuat
ea. & ambo dant totā discipulos. & ambo reti-
nēt sibi ipsis totā. Ita in ppositō. deus pr̄ to-
tū velle. scire. & posse dedit filio. & totū sibi re-
tinuit. & eo nō est priuat⁹. & pr̄ & filius cōcia-
uerūt spūsanctū. & sibi retinuerunt. Sextū si-
gillū est q̄ totū posse totū velle. & sic de alijs
pfectiōibus q̄ hz pr̄s filⁱ⁹. hz etiā spūsanc-
tⁱ⁹. & tū de⁹ pr̄ pōt gignere filium. & de⁹ filⁱ⁹ hō nō
pōt. nec spūsctūs. [illegible] Et etiā pr̄ filius possunt spirare
spūsctū. aliū ab ipsis. & ipsi nō. nec tū hⁱ⁹ nō pōt
spūsanctus. q̄ aūt ita sit. ostendit magr snlaz &
confirmat vt primo. Hoc est mirabile. Quō igi
tur hec fieri possunt. sigillū clausus est. hz apia
tur. Sz si est mirabile. tū est possibile. nec du-
bitabile. Et pūt hec fieri. Quō sic ps. Rā po-
nat exēplū q̄ rex castelle habeat vnā nobilez
ciuitatē & beat plenū posse sup eā vēdēdi. do
nādi. & alienādi. & det illā cū toto posse suo &
dōio regi arroganie & trādat dūtz. hoc ca
sū posito totū dūtz & posse qd debat rex ca-
stelle in dicta ciuitate hz rex arroganie. Et tū
rex castelle debat posse q̄ poterat eā dare nō
solū regi anglie. frācie & alijs. imo etiā regi arro-
ganie. Et tū iste rex arroganie. dato q̄ possit
dare regib⁹ frācie & anglie. nō tñ arroganie.
qz suū est. Ideo sibi ipsi dare nō possit. Ita in p-
posito de⁹ pr̄ totū posse suū & velle dedit filio.
Et pr̄ & filius spūsancto. Et qcqd pal potest &
vult filius pōt & vult. Et quecūq; ambo volūt
& possunt. pōt & vult spūsanctus. Et tū deus
pr̄ pōt generare deū filiū. Et tū de⁹ filius non
pōt generare deū filiū. & deus pr̄ & de⁹ filius
pōt & vult producere spūsctūs. Et tū spūsanc-
tus non vult nec pōt producere spūsanctum.

Ecce tertū sigillū apertū & rsm. De hoc vide
sanctū Thomā prima pte. q. xlij. ar. vi. Ibi cō
cludit & probat q̄ filius est ejusdē pūs in prīe. &
spūsanct⁹ virtutis. quo tñ nō obstante nō sequit
vt idē dicit pal. pōt generare. ergo filius. Se-
tius rōnē assignat ibi supra in solutiōe ad ter-
tiū argumētū. Septimū sigillū est q̄ pal est
omipotēs. & non hz posse vt genereť. filius est
omnipotēs. & tū nō habz potēciā vt generet.
Et spūssanctus est omnipotēs. & tamē nō
habet potēciā vt generet vel producat spūssā-
ctū. Et ptergs illorū est omnipotēs. & neu-
ter habet potentiā vt dicē preteritus removen-
neq; vt corruptā virginē faciat non fuisse cor-
ruptā. vt dicit Dor⁹ in prima parte. q. xxv.
articulo. iij. in corpore articuli. & in solutioni
bus argumētorū. Quō aūt dicat sit respon-
dit Athanasius de generatiōe & spiratiōe pre
dict. Et magister snlaz vbi supra. Et firmat
ecclia titulo & capitulo pallegatis. Hoc é val
de mirabile. Et quō possunt hec fieri. Nūqd
est mirabile vt dicerētur. Ar. sotiles habuit
oēm scientiā. Et tū q̄ nesciret geometriā vel
arismetricā. Certe mirabile est. Quō q̄ pol-
sunt hec fieri sigillū clausus é. hz apiat. Sz si é
mirabile. tū est factibile. nec dubitabile. Qz
possunt hec fieri. Quō aūt ita sit pz p exēplus.
Ponat q̄ sit aliqs magr in theologia maxi
mus & plectus. Iste nunqd posset docere la-
pidē theologiā. Certe nō. Sz hoc non est ex
defectu sue⁹ lapidis. Nūqd posz docē⁹ pue
rū in cunabulo existētē. Certe nō. Quō nō est
ex defectu suius pueri. Ita in posito de⁹ pr̄
tē. nec filius tē. possunt facere q̄ removēt di-
em ḥterita tē. Sz hoc nō est ex ipotētia dei
hz rei. q̄ talis res nō est factibilis. & tū de⁹ oī
oipotēs quasi ola potēa. q̄ ola possibilia pōt
tē. Ecce septimū sigillū apt⁹. Et p cōsequēs
ola septē. Et sic patet prima & secūda solutio
questionis suprādictaz. Tertia solutio. Ter-
tie questionis est hec. q̄ hoc facta mysterium
trinitatis est cognoscibile & attingibile pā
tionalibus. si crediderīs videbis. Quō aūdi dea
tuo Aug. dicēs. Quō fidei que est in via succe
dit clara visio in pria. & spei cōprehēsio fine
tētio. & charitati fruitio. Sz q̄ volum⁹ videre
in pria. credam⁹ in via. q̄ si crediderīs videbis.
Sz cū fides sit de inuisibili. Qui fit q̄ visibi-
gustinū. Fides é credere q̄s tu nō videz. q̄ a
credim⁹ q̄s nō videm⁹. Quō possūt hec fieri.
Ad hoc rūdet Aug. in libro de side tertij inuisi
bilis & ostendit per duo exēpla. q̄ credim⁹ et
nō videmus. Primū exale. Eu dicit illi fa-

tode esse pkz tuū. Et ſ dicat tibi. Nūqd vidi
ſti eū te generāte. Rñdebis ſi. Sz igit credis
deū te vidisse qđ videre credeo de pte inuiſi
bili quē nō video. Deōz exēplū beati Augu.
Ea egrotuo medicum ꝙsulit tibi q tu reci
pies talē medicinā z curaberis. Nūqd vidi
sti te curari. Rñdebis non. Quid g⁹ obicis q
valebit medicina. Certe dicis: q medicus di
cit. Et quare credis medico. Rñdebis. Qz le
gisti libris. Auteē. vl talis medici. Et ſ dicat.
Scitis ipz. Rñdebis. Sz audio. z ita credo.
Igit credis qđ nō videris credē igit vt videas.
Nā ſi crediderit videbis. Qđ nūc video fide
in via. tūc clara facie videbis in gria. Ad quā
nos perducat qui in trinitate perfecta viuit z
regnat in secula seculorum Amen.

De ſancta trinitate. Sermo secundus.

Emo
n̄ tu facis. Nabet ē dñ
ſtud originalē. Jo. ca. tertio. z re
citatū ē in euāgelio hodierno ſm
ſtī dſicē z ſcīā plenū. Nā ſicut ecclēa cele
brat ſolēnitatē ſanctoꝝ. z ſi in ꝑticularib⁹ ſo
lēnitatib⁹ ſit aliqđ neglectū: ſanctos etiā oēs
venerant in vna ſolēnitate: ſil in ſupplemētū
negligētie. ſ. in festo oīuz ſanctoꝝ. Sic de ſūl
bet ꝑsona diuina facit hodie ſpālē ſolēnitatē.
Qđ bene ꝓgruit ad ſignificādū distinctionē
ꝑsonaꝝ ꝫ vnitatē ēntie. Ego habeo mō ꝑdi
care de plus alta mā z subtilioꝛ ſ̄ ſit in tota
theologia: vl in aliq̄ facultate. ſ. de eterna tri
nitate. ſ. de pkz z filioꝛ z ſpūſcto. Jō vt ſermo
ſit ad dei gliaꝫ z reuerētiā z nostraꝫ alaꝫ re
formatiōnē z pctōꝝ conceptionē. Salutet pi
no sacratiſſima virgo Maria. Secretū z my
ſteriū ſancte z eterne trinitatis quō eſt vnus
de⁹ creatoꝛ oīum rex. z ille de⁹ vn⁹ & ẽtres ꝑso
ne. pater. filius. z ſpūſcts. ē ita altū z trāſcē
dēs q̄ a ꝓncipio mūdi vſq; ad fīnē nūq̄ fuit
ſcitū ꝑ intellectū humanū nisi de⁹ reuelaſ
ſet nobis. q̄ intellectus humanus nō pōt cōpre
hēdere nisi ꝓ altū mysteriū. Jā r. dicit quāta
ē altitudo celi ſupra corpa nſa. maioꝛ ſcōpa
rabiliter ē altitudo trinitatis ſup alias nſas. Et
ſicut nullo posse creato hō tenēs pedes in ter
ra posset digito suo tāgere celū: bene tñ pol
let ſupra nāliter. Et hoc dupliciter: puta ſi ce
lū inclinaret se ostiuꝫ: vel hō a deo in altū ele
uaret z tāgeret celū alias ipossibile ē celū di
gito tangere. Ita de fidē trinitate circa alias.
Digitus ale ꝙ ſ̄ tāgit subtilius ē intellect⁹. Di
cit enī corpus hois digito nō pōt tāgere ce
lū naturaliter. Ac nec digitus ale pōt tāgere
intelligere seu cōprehēdere mysteriū trinita
tis naturaliter. sed bene supra naturaliter. ꝙ
pliciter. vel q celū. ſ. facere cū inclinat deꝰ sum
vt fuit factū in benedicta icarnatiōe filij dei.
z tūc elevauit hoīem qui ꝑ la altitudo infinita
humiliauit se de celo descēdēs ad terrā nām
hūanā assumēdo: z ipsemet ore ꝓprio reuela
uit ꝑticauit z declarauit quō vnus de⁹ ē trinus in ꝑsonis. Jō tāgum⁹ digito ıtellect⁹. Itē
qz elevauit hoīem in altū. vt apls: martyres:
doctores: ꝓfessores. p altā ꝓtēplationē. z vite
ꝑfectionē q digito ıtellect⁹ tetigerūt mysteriū trinitatis. Ecce quō vel p celi humiliatiōnē vel hois elevatiōnē tāgim⁹ supra naturaliter mysteriū illis. Auctō. Dauid in ꝑ. cxliij.
dicit. Dñe inclina celos tuos z descēde. Ecce
ꝑmus modus. Tāge mōtes z fumigabūt. Ecce secūdus modus. Celos vocat secreta mysteria trinitatis dicēs. Dñe inclina celos tuos
i. secreta. Aliꝰ celi ē: q vn⁹ de⁹ ẽtres ꝑsone.
Aliud q solus pater gīnat filiū. Alius q a solo ꝑ procedit filius q̄ pater ā gīnatōe. Aliud
q̄ ſpūſcti⁹ procedit ab vtroq; cēſliter. Jtē alī
ud secretū ēq; in diuinis ſūt quattuoꝛ reales
relatiōes. z quīq; notiones. De istis dicit. In
clina celos. Ecce ꝑmus modus. Scōs tange
mōtes z fumigabūt. Montes altiſſimos vocat apłos. martyres. z doctores. z cōfessores
q habuerūt ıtellectū elevatū ꝑ altā ꝓtēplationē z ſpūalē vitā. Valles terrestres ſūt gentes
mūdane. ergo dic. tāge mōtes z fumigabūt.
Nō de fumo de furno calcis: sed de fumo do
ctrinaꝫ z ꝓdicationū. z ad instar fumi incēſi
boni odoris. Istis duob⁹ modis scim⁹ secreta trinitatis. aliter enī nullus ıtellect⁹ hūan⁹
potuisset scīuisse nec cognouisse mysteriū hoc
q dicit apls. Deus lucē inhabitat inaccessibilē. qđ nullus hoīz vidit: nec oculo corpis
nec intellectus. Sz nec videre ꝑt cui honoꝛ
z imperiū sempiternū Amen. i. ad hymno.
Questio vnde ꝓcedit iste defectus q̄ non
possumus deū videre dico q nō est defectus
obiectiꝰ potētie. q deus de se visibilis est: ſz
defectus est ex ꝑte nſi ıtellectus: q nō est ei ꝓ
portionatus. Nā oculus noctue nō pōt videre solē q tū de se est bene visibilis. ſz oculo noctue est ipsoꝓportionabilis. Ita mysteriū trinitatis de se clarissimū est z visibile. ſz defectus
est ex ꝑte nſi ıtellect⁹. Jō dicit ꝓpha. Sint se
ḃz oculus noctue ad lumē solis: ita se ḃz intellectus noster ad manifestissima in nā. Jō dicā vobis miraculū de sancto Aug. magiſtro doctore z subtilissimo q̄ voluit facē vnū libꝝ in

quo declararet secreta trinitatis rōnib⁹ nālibus. argumētis. z auctoritatibus. Cū aūt semel
ambularet iuxta lit⁹ mariꝰ meditādo vt ſcī
beret rōnē q̄s occurreret: iuenit puerꝝ gratiosum: q cū vna patella argētea trahebat aquā
de mari z mittebat in parua fouea: quā fecerat cū manu. Cū aūt dñs Augu. diu ꝓtēplaſſet puerꝝ dixit sibi. Quid facis fili. Rñdit q tota aquā abyſſi maris volebat mittere
in illā paruā foueā. Innuēs Augustino q̄ fouea parua erat liber: patella argētea ıtellect⁹
Augustini clar⁹ z subtilis. mariꝰ abyſſus secretū trinitatis infinitū. Et puer disparuit. O dixit Augu. Jnuanū laboro. z dimiſſo rōnib⁹
nālibus z ꝓhysicis: qb⁹ nō pōt mysteriū trinitatis itelligē. recepit aliū modū. ſ. recurrēdo
ad reuelatiōes xp̄i q. ſ. elevauit celos z eleuauit hoīes. z ad auctōres dibles. z sic ordinauit
suū libꝝ dicēs cū apło. O altitudo diuitiarū
sapiētie z scīētie dei: q̄s incōprehēdibilia sunt
iudicia eius: z inuestigabiles vie eius. ad Roma. xi. Nō altitudo diuitiaꝝ dī scīētia quā ḃz
nō de trinitate. diuitie huius mūdi nō sūt ꝓpie diuitie: q̄ percūt. ḃz scīa de secretis trinitatis est altitudo diuitiaꝝ. q facit alios diuites i
hoc mūdo ꝑ fidē z in celo ꝑ gloriā. Dano eis
qđ volūt. z qđ desiderāt. Sapiētie. i. sapide scīētie. q̄ magnū saporē iuenit aia deuota in cōtēplatiōe trinitatis. z scīe. z hoc ꝙtus
ad beatos q̄ iaz vidēt clare z ꝑfīt dicere. Sic
audiuimus sic vidimꝰ z̄c. Judicius ꝓpie est
ꝑsilij cōclusio. Quō fidēs eligit audita ꝑsiliatorib⁹. z dicit hoc ḃz fieri. istud est cōsiliū.
Judicia ergo trinitatis sunt cōclusiōes vere.
ſ. q̄ vnus de⁹ est tres ꝑsone: q̄ pater generat
filiū sicut sol generat radiū: nec est necessaria
vtor in tali generatiōe. Et sicut a sole z radio
ꝓcedit calor. Jta a ꝑte z filio ꝓcedit ſpūſanc⁹. Talia iudicia incōprehēdibilia sūt de se in
tellectui creato. Et inestigabiles vie eiꝰ: vel ıtellectui creato. Et sic sunt argumēta. rōnes. z ꝓbatiōes.
qi sicut per vid hō vadit ad terminū: ita p argumēta z rōnes hō venit ad ꝑclusionē. Clule
ergo dicē q nō solū iudicia sunt incōprehēdibilia: ſ etiā nō possunt iueniri seu inuestigari
argumēta rōnes seu ꝓbatiōes ꝓpīsce seu naturales ad demōſtrandū mysteriū trinitatis.
Verūtñ deus vecht ad plolationē fidelū nobis sigīa repsentātia ipsius trinitatis sacratissime mysteriū. z de hiis logit thema. Memor
[illegible] facē q̄ tu facis r̄ē. z ſt tria signa.
[illegible] dedit in aia rōnali: z hoc p
[illegible] creatōis in corpe materialiter hō
per redēptionē. ſ. Tertiū in vita ſpūali p sal
tationē. Et q̄ nullus pōt facere illa signa ni
ſi solus deus. Jō dicit thema. Memo pōt ꝙ
gna facere q̄ tu facis. E. Dico ꝑmo q̄ dedit signū sancte trinitatis in aia rōnali ꝙ creationē. Et ecce ꝑliter in vno corpe non est nisi
vna aia rōnalis q̄ gubernat totū corꝑ. z mēbra. ſ. caput: pedes: manus z alia. Sic in toto
mūdo nō est nisi vnus deus: q gubernat z regit totū mūdū. z caput q̄ est celū. z duo ꝑcipua. ſ. solē. z lunā. z stellas q̄bus fuit opa. z vētū. ſ. elemēta. Jā videtis quāta est altitudo celi
q̄ est caput ad pedes. ſ. terrā. Et sicut aia rōnalis ḃz tria in se. ſ. memoriaz. ſ. qua recordatur de ꝑteritis. Et itelligētia qua intelligimus ꝓntia. Et volūtatē qua desideramus futura: vt sanitatē. Nunqđ tu infirmus desiderao sanitatez. z tu paup diuitias: z tū memoria z intelligentia z voluntas nō est? nisi vna
aia. Jta in mūdo nō est nisi vn⁹ de⁹ z ille de⁹
nō est nisi tres ꝑsone. pater. z filius. z ſpūſanctus. Ecce qualiꝫ deus dedit signū trinitatis in aia rōnali per creationē. sicut rex q dedit gris metallis facit monetā: ſ solū in moneta aut ponit imaginē suā. Jn alijs aūt monet solū ponit sibi signū. Jta deus a ꝓncipio mūdi fecit multas creaturas ſ̄ monetas diuersoꝝ metalloꝝ. Sz solū monete auree. Simbole ipressit imaginē suā loquēdo de creatorio corporalibus. Moneta argenti clara est
sol luna. z ſtelle. ḃ illa ḃit solū signū trinitatis
z nō imaginē. Moneta de luto sūt elemēta
ḃz nō ḃit vestigiū. Solus hō est ad imaginez
dei loquēdo de creaturis corpalib⁹. q̄ ille anrī iter ola metalla est nobilissimū. Jta dō inter oēs creaturas corpales excellentior. z ſic
ille q facit monetā ipsāmet imaginē regis in
ſtorno. sic deus qđ creat alias in ea imaginē
ſuā ipsāmet. Hoc ofticit de⁹ a ꝓncipio qđ creauit oīa dicēs. Fiat lux. z nihil ampl⁹ dixit. Fiant luminaria r̄ē. Sz qđ volui sonnare dolez: nō dixit fiat pō: ḥ ſ̄ti teneret ꝑfectū. ꝑ. z fil⁹. z ſpūſanct⁹. dixit de⁹. Faciam⁹ hoīem ad
imaginē z ſilitudinē nr̄az: vt ꝑsit ꝑcib⁹ maris z volatilib⁹ celi: z bestijs: vniuersoq; terre
oīq; reptili. Gen. i. Ḃz qđ istud signuz dat
in aia a deo p creationē. De isto signo dicebat. Dō. Signatū ē sup nos lumē vultus tui
dñe dñi nr̄i ihū ī corde meo ꝑ. qđ. Ps. 4. Lumē vult⁹ tui dñe. i. imago trinitat. sup nos. i.
in aia q̄ ē supra corꝑ. Moraliꝫ ꝑ rumur.
Si q̄lib⁹ nr̄m ḃz imaginē dei in aia ꝙ digne
z reuerēter ē fulda imago xpi. Producet ea

fusi dicto iudicarēt qui imaginē xpi vel ꝺgia magie scīa deret emi et vel cōburēt ignī et vel pij latrīs. Dēs vos dicerē. ❡ traditor apostole cē. ❡ Magis ppie est imago dei alia ymago. Et alig scindunt eā vt ir nalēt r vindicatiui occidēdo hoiez. Si delict. ꝺ ipse iter fecit pēs mei. Risio. Si ipse ultor. nō in vlo eē pōt. Jō vindicta est deo dimittēda. qz ipe faciet die pl in alio mūdo. Jō dixit deꝰ. ❡ Ego cedo. effuderit humanū sanguinē: effundet r sanguis illi⁹. Et signat rō. Ad imaginē ꝺ ppe dei fact⁹ est hō. Gen. ix. Nota effundet sanguis illi⁹. hoc intelligit vel a iudice per iusticiā. vel ab ipomet per penitentiā. Qui eni occidit vel pcussit in morte primi homicida est. ❡ preter vel ꝑtra ordinē iuris dē. Propterea quia effundet de sanguine suo cū disciplinis. Alij aūt nō scindūt imaginē. sed ꝺcidūt pīciūt eā in ignē. vt aurī. qz auaricta nō est nisi ignis. qui icendit in corde auari ad cōgregandū. vl̄ per vsuras: vel ꝑ rapinas rē. Propter hoc dicit xps. Videte r cauete ab oī auaritā. Et nō in abūdātia cuiuscūq vita ei⁹ est ex his q̄ possidet. Luc. xij. Nō ab oī vniuersaliter. Alij proiecūt imaginē in latrinam vt luxuriosi. qd est luxuria nisi ſterc⁹ putridū Qualiteruncq; fiat luxuria est dānatio. ꝺ actꝰ mīm⁹ mal pōt fieri ab his q̄ petissimo ēt q̄ cū merito r ēt cū petō mortali. r q̄dq; etiā cū petō veniali. Dicit ꝫ illos q dicūt fornicatione simplicē nō eē petm. r ꝫ notorial mere tricem. Ideo dicit scriptura. Filī mansuetudi ne seruā aiam tuaz. r da illi honorē fm meritū suū. quia cui imago dei: digna est honore. Peccātē in aiaz suā qn iustificabit. Et qn bonificabit ex honorāte aiaz suā. Eccl. x. ❡ Dic eo cēbo rē. in corpe mālt. r hoc per redēptionē. Signū qđ xps recepit in die redēptionis que fuit i die veneris scā: est crux. Sicut rex arrogonie recepit ꝓ signo diuisiones. Rex frācie florē lilij. Rex castelle leonē r castruz. Ita xps rex celi r terre recepit signuz crucis eq̄ fuit ei suspensus pro nra redēptiōe. Ne aliquis sibi credens vel obediens suspendat in furca ifernī. De hoc ꝓphetia. Hec dic dñs deꝰ. Ecce leuabo ad gētes manū meā: r exaltabo ad pplos signū meuz. i. scīē crucis. Jaziz. In hoc ergo signo carnali visibili r audibili dedit deꝰ signū trinitat. qz qñ signat se dicit. In nōie ꝑis r filij r spūscti amē. In nōie Ecce vnus ex nr̄is. nō dicit in nois⁹. Dicunt doctores: q si qñ sacerdos baptizat diceret. Ego baptizo te in nois⁹ rē. nō baptizarēt. De hoc vide scīm tho. iij. parte. q. lxvi. artī. vi. in solutiōe ad scīm. Et in ſto dist. iij. artī. ij. q. j. nonū. Jō dixit xps ap̄lis r discipul. Euntes docete oēs gētes baptizātes eos in nōie ꝑris r filij r spūscti. Nō dicit in nois⁹. ❡ Dat. viti. Dū dicit ꝑris r filij r spūsancti clare dicē trinitatē plonaz. Jtē quātū ad visū r auditū i mō signādi. Dicēdit hic modus signādi qđ dicit in nōie ꝑris. et cal man⁹ alte. Rō. qa ꝑ nūdū fuit ab alio missus. Sed ipse existēte in cathedra eternitatis fue: misit filiū suū vnigenitū in vtero virginali. sicut sol mittit radiū suū r nō recedit ab eo. Jō qñ dr. r filij: ꝺs tenēman⁹ circa vtez. qñ dr r spūsancti: ꝺs ducere manū per trāsuersū de scapula ad scapulā. qz spūsanctus fuit sparsus sup apl̄os r discipulos xpi in die pēthecosten. Qñ aūt dicit amēlungantur manus signantes vnitatē essentie. Alig multū errāt in mō signādi. qñ dicit. In nōie ꝑris: lōge faciūt dicēdo: q ꝑ ē maior ꝺ ē hereſ. qa i hac trinitate nihil pn⁹ aut posteri⁹ nihil mai⁹ aut min⁹. Sz tote tres plone coeterne sibi sūt r coēsles. vt dicit Athanasius. Alij ponūt filiū ad dexterā. qz dic articulus. Sedet ad dexterā ꝺi ꝑfil. Sz hnihil ē. q filꝰ r spūsctus sunt a dextris dei. qa eē a dextris dei nihil aliud ē q̄ eē eqle deo ꝑri. Alij ponūt spūsctum a dextris dicēdo: q ad similtrā ē dyabol⁹. q tūc peccāt. Et hoc nullꝫ repit in libro alicui⁹ auctoritis. Jō dom⁹ modus signādi est ille de q̄ vobis rē. De hoc signo dicit ecclia. Signū salutis alu⁹ in piculis vitale signū: vitā ferēs oiuz rē. Moraliter hic ꝑs q̄ errāt illiq nō signāt se signo xpi: ꝺs dyabol. vt sūt multi clerici r layci. Qual iniuria fieret regi si quis de palacio amoueret signa sua r ponēt signa inimici sui talē iuriā faciūt xpo q nō bñ signāt se. Signū eni xpi est crux. signū dyaboli ē circulus vel rota. Auctas. In circuitu ipi ābulant. dicit Dō pallacia xpi est corꝑ xpiani. in quo sunt posita signa crucis xpi regis in baptismo. Sz q̄ vos signatis faciēdo circulū tūc amouetis signū xpi a palacio suo. r ponitis signuz dyaboli. Dicatis qđ surgitis de lecto aliter signatis vos. pf sic. r faciūt circulū Jtē qñ volūt prandē. imo dolēter referimus sacerdoteꝫ in dñicti⁹ dus salua aq r panis facūt signuz dyaboli rē. Immo qđ petius est in sacrificio r etiā qñ post missā dāt dñictionē dicendo. In nītate spūscti. ꝺdicat vos ꝑ: r fil⁹ r spūsctus amen. faciēs o signaculum ꝰ Ego ta. Jtē displiceret regi amotio signi sui. plus displicet xpo. Jp̄opl dꝰ dicebat dō i ꝑs. Et qđ deꝰ repulsti i finē irat⁹ ē furor⁹ tu⁹ sup oues pascue tue. Nō. Et quid repulsti rē. Rideret scīa trinitas. Signa ꝺa nō videm⁹. tā nō ē ꝓpheta. i. facerdos. ꝓphetizādo. De faciēdo signū xpi. Jō corrigal dꝰ viciū malus. ❡ Dixi tertio q̄ deꝰ dedit signū trinitat. i rita spūali qđ fuit datū ꝑ salutāt⁹. Dita eni spūal scīa r dona nō ē nisi vna a ꝑn⁹ vīq i finē: ita ꝺs tres ꝑtes. vt. i. dō sit bene ordinat⁹. Jp̄o erga deū. Scdo erga ꝓximū. Tertio erga seip̄m. Et sicut ē vnus deꝰ i trinitate ꝑsonaz. Jta ē vna vita spūalis eī trib⁹ ordinatiōd⁹. Ecce signū trinitatis. De isto signo dicit Bernar. Data sūt signa r indicia ꝺdā. r ꝺdicia manifesta salutis vt ꝺubitabile sit cū eē de numero electoz in q̄ illa signa ꝑmāserint. Scitis q̄i eritis bene ordinati erga deū q̄n portabitis honorē r reuerētiā debitā eis

Talis est in pⁿ gradu pfectiois vite spualis. qz neminē excludit a dilectiōe. Sic facit ali q. Cū dicit. ego diligo amicos meos: sed nō inimicos. Aliꝰ dicit. ego diligo parētes meos: sz nō curo de aliis. aliꝰ dicit. ego diligo illos de loco meo: sz nō aliꝰ. nihil valet. Rō est. qz ops q dilectio sit vlis. Quilibet diligit imaginez xpi vel vginis marie cuiuslz mātis siue auri siue argēti rē. Diligit. n. r honorat ymago nō rōne māteriē rōne illius cuiꝰ est imago. Cū ergo hō sit imago dei magis pprie q imago fcta a pictore. Ad imaginé qp pe dei factus est hō. Gen. xv. Jō talis imago diligēda e in quacūq māteriae in auro siue in argēto. imago dei aurea e i pole sancto r do te vite q diligēda e. Jtē imago e de argēto. qdēo hō dr fm intellectū clarū in scia. r oīs eloquētia: r cor in credētia. Jtē de ferro qñ e im patiētia: tñ est diligēda. De ligno putrido est imago qñ e peccator. De lapide duro qñ nō bēt devotionē. De carbone nigro qñ pcona e male fame tñ est diligenda. qz imago dei est: despiciendo r odiendo pp̄ueniēs lia. Si ergo imagines sunt amabiles rōne illoꝝ quoꝝ representāt quāto magis homo. De hoc auctoritas xpi q predicādo populo dixit. Audistis q dictū e antiq. Diliges primū tuū: r odio habebis inimicū tuū. Ego aūt dico vobis. Diligite inimicos vestros. benefacite his q oderūt vos. orate p calūniātibꝰ r persequētibus vos vt sitis filij patris vestri q in celis est. q lez sua oriri facit sup bonos r malos: r pluit sup iustos rē. Estote ergo perfecti sicut pater vester celestis perfectus est. Mat. v. Nota q logꝫ de dilectiōe q̄fiū r q̄fiālib⁹ signis eius. Si eni diligitis benefactores: nec gratē: nec gras habebitis: qz et ipsa dilectā diligūt dñi factores. Lanis eni diligit dñi factorē suū r odit malefactorē. Qui soli diligit amicos r benefactores nulli meritū hz apud deū. Ops ergo diligere q̄liter oēs amicos r inimicos. pp̄ter deū. In hoc est meritū. Si ergo est aliqs vel q in corde suo odiū r rancorē seu malam voluntatē hz deponat. Jō apls. Videte ne q malū p malo alicui reddatis: semp qō bonū est terminis inuicez r in oēs. i. ad Thessa. v. C Dico scdo rē. Locutio rōnalis sine offensa. Prima pfectio vite spualis cōsistit in corde. q̄fiū aūt secūda in ore. Talis. n. debet esse locutus q nō offendat deū nec proximū. Offendit aūt deus qñ hō mēdacii logꝫ: qz ips est veritas. Ego sū via ditae r vita. Joh. xiiij. Pessimū mēdacium in ore ē furtum. Rō qz aufert officiū lingue q̄ data e hoi ad erpiendū melius poterit. Jō rē. Deōo iurādo in nullo offendit de. Juxta illud iurare e q̄fiū hō sine necessitate vel vtilitate iurat. dicēdo: p deū ista cappa e nigra: r hmōi rē. Tertio iurādo falsū: sicut multi miseri q faciēdo cōplacētiaz r ad cōplacendū amico vel vicino in iudicio falsū iuramētū faciūt. Quarto iurādo cōmitter cū lingua quasi cū ense dimittit dēs sua q̄tū in eo e: vt vobis modica iniuria. Quinto renegādo terribile. Qui tā hodie nō sufficit iurare: sz dicūt. Maledicat ego a patruis holdꝰ amigo r puerilia: r silia terribilia pferē do rē. Sexto qō e penis blasphemādo horribiliter qñ sūt irati ex ludo vel aliq̄ cū gladio genuflt crucē vel manu dñus celi dicēdo vere da nr̄s r vginē mariā rē. Ex dictis potio venit mala spualitas: rectores debēt sup hoc prudere r statuere sub certa penis nr̄o talento rē. Secūdo offendit primus qñ diffamat: vl perit fama secretū publicat: vel seipz laudādo. Jō dico q locutio dr esse rōnalis ne de hoc primo offendat. Jō onēs phi q̄ista dicta. rōnale e pfectio essentialis hois: r formalis dicta q̄ dat ei pfectionē. Quid e hō: aial rōnale: qz mortale nō e de cētinariis additū fuit ab ifidelibꝰ. Angeli aūt nō sūt rōnales: qz subito r sine discursu intelligūt. boies hō solū sūt rōnales. De hoc vide san. Tho. i. p. q. xviij. ar. iij. r. iiij. Jō dr loqui rōnabiliē. Jō apls. Sēo in multis offendimus oēs. Si q̄s aūt in vbo nō offendit hic pfectus e vir. Jac. iij. Nota hic de inuene loquace r verboso q venit ad quēdā sanctū hoiem q̄rēs ab eo p̄siliū q̄fr gubernaret linguā suaz. Qui dixit: facias q̄ oo tuū nō loquaz. vt burla auari: ad soluēdū. Et ille. Pater nō intelligo istud. Et senex rīdit. Burla auari hz tres nodos: r qui aliqs petit ab eo debitū: nō statī soluit. hz disputat dicēdo. Et q̄re suz vobis obligatus essa. ita dr fieri ante q̄ loqr. Jō lingua hz tres clausuras: q̄ tres muros. Secundo alijs sensib⁹ q oēs sūt apti oculi nare: manus rē. Sz lingua vallecta hz tres custodias. Jō q̄ vis log: vt auarus disputa pⁿ intra te dicēdo. Quare volo loqui: et necessariū vtile vel edificatoriū. Si nō: tunc tacet vel mutus fumino loquar: ergo. Qui isto mō scit gubernare linguā suā pfect⁹ est. Jō apls. Qui in mō malus ex ore vro nō procedat: sz q̄ bon⁹ est ad edificationē fidei: vt dat gras audientibus ad Ephe. iij. C Dico tertio rē. i. diligētia virtualis cū recta intētiōe. i. q̄ libet cū diligētia faciat q̄ tenet saluare sm statū r officium suū. Verbi gra. Religiosus q̄ diligēs in seruādo ordinē r regulā. r tria vota cētinalia r cerimonias in victu r vestitu r silētio: talis e pfect⁹. Qui aūt dimittit pdicta lōge e a pfectiōe. Jdē de diligētia sacerdotū in horis dicēdis: tā de die q̄ de nocte. Jtē hñe diligētiā i instrumētis eccl̄ie: vt sint bōa r munda rē. Idē de laicis. Diligētia. n. vsa in bⁿ pfitit vt desuper ā facē ozōne buotā: quēadmodū supplicat pape vl regi rē. Jn q̄libz ebdomada fuare diuicā: audiēdo missā cōplētā cū silētio rē. Et q̄libet dno pñtari in pⁿ q̄ dragesime: r in pascha cōicare: r diligēter pniaz datā a pfessore fuare: sta facuit xpianis pfectus. Propter hoc dicit de xpiano cuilibet. Ego dño de oipotēti. Ambula cor̄ me r esto pfect⁹. Gen. xvij. Hō. Ambula: nō dicit sta vl sedeas: ambula q̄ nitat diligētiā. Ambulare est de bono r bene sedē cor̄ me. Alig. n. ambulāt nō cor̄ deo: sz cor̄ gētib⁹ vt hypocrite r vani gloriā: vt laudent r videāt. Sz ille ambulat cor̄ deo q̄ gerēdo facit: fac recta in tēt̄iōe q̄ deo nō curādo de gētib⁹: sz de deo. Jō dicebat Jacob. Seruauimus vbi i sctitate r iustitia cor̄ ipo oīd⁹ diebꝰ nostris. Lu. i. C Dico qrto. i. patiētia tpalis cuz exultatiōe. i. ad sustinēdū mala r iniurias: q̄ alio modicū erēt facē bōa opa nisi in aduersis hō bēat patiētiaz. Rō est. Qui. n. vult trare bella nō solū armat armis sua sua: sz etiā arnis defensiuis. Si. n. portat lācea i dextera: nō erit pfectꝰ armat⁹: nisi portat scutū i sinistra. Jta de nob q i hⁿ studio sum⁹ in capo pliz. Jō os pfecte armari de armis iustitie. Diligentia in spualib⁹ e q̄si lācea. r desiderate patiētia. Patiētia. n. e q̄si scutū q̄ opponit iacitꝰ tribulationū iniuriaz: tēptationū ne tāgat cor. Sz multi sine isto scuto trāt istū pliū. Sūt. n. diligētes in opib⁹ spualib⁹: sz sūt ipatiētes in tribulationib⁹ r in iniurijs nō sūt firmi: q̄ statim ad modicū inuriā turbant: tō os armari pfecte. Diligētia. n. in dēo r patiētia in malis facit hoiez pfecte armatū. Cū gaudio in mēde sūt aduersitates r tribulatiōes: q̄ meritorie sūt. Plus mernit. Job p patiētia i ad uersitē p diligētiā i dēo. Jō dixit apls Jacob⁹. De gaudiū existimate frēs mei cū i tēptatiōes varias icideritis sciētes q̄ probatio fidei vre patiētia opat. r patia aūt op⁹ perfectus hz vt sitis pfecti r integri in nullo deficientes Jac. i. Nō cū gaudio sūt accipiēde tribulationes. Tū pp necessitatē sū. ppē vtilitatē. Patiētia vobis necessaria e: vt voluntatē dei faciētes reportetis repmissionē. ad Heb. x.

C De sancta trinitate. Sermo quartus.

n Emo ascēdit i celū nisi q descēdit de celo. dabetur illud originale. Jo. iij. r officiat in euāgelio pximū octauaz. Jn pximi fmōē hz motiuū qō dat mihi tpa volo declarare quō nos pctores poterim⁹ i celū ascēdere: q̄ ab eo sum⁹ finaliter creati. Credo q̄ erit mā vtil r pficua. Sed vt sit deo acceptabil r gratiosa saltet ego maria. Tpa e obū xpi qō obū nisi itelligāt recte apportaret seu ducerēt pctōē in desperatiōē cū dic. Nemo ascendit i celū rē. Q̄: nullⁿ descēdit de celo nisi ipsemet xpc: hz q̄ ipsemet declararat cū legē filiⁿ hois q̄ ē in celo. Ipse eni descēdit de celo i carnatiōē: et ascēdit in celū in ascēsiōe post cōpleuit opⁿ ihe redēptiōis. Exod. Nemo nullⁿ hō ascendit. Ergo nisi q̄d faciem⁹ bona. Jō dicit hōc sic itelligit. Nēo ascēdit i celū. i. ētute. ppria nisi q descēdit de celo. i. xpc: qz hⁿ solū fidē cōperit: q̄ sic faleo vel aqla ascendit ētute alaz nec diliget aurilloc: xpc cum suab⁹ alis. Lpotēna dmiali ala dextra: r gra hūanali q̄ ala sinistra descēdit in celū: nec ide guit aurillo alter⁹. De hⁿ ppha. Hō. Si fumo celo egressio ei⁹ r occursus eius. i. regressio vsq̄ ad summū eⁿ. Jos. xviij. Jō apls. Qui descēdit ihc ē r q̄ ascēdit sup oēs celos: vt impleret oia i. pphetizata. ad Eph. iij. Ecce ista itelligit. Nēo ascēdit in celū rē. Ergo nos q̄ter potim⁹ ascēdē: q̄ nec hēm⁹ potētia nisi nec gra hūanalē. Jō nō possum⁹ ascēdē ētute. ppria: sz q̄ ascēdē ētute xpc q̄ dat nob ētute fidei spei: r charitat: r ētutes morales vt possim⁹ ascēdē. Nō solitudinē de nobis q̄ de manc iacet in terra hz post ētute solis ascēdit surius. Ita de nob q̄ sum⁹ terrestres cōcepti nati r nutriti i ira. Bō. C Celi. i. gras celi bñoi hz aūt dāt filijs hoiu. Jō os nos ascēdē ētute solilli. i. de q̄ dē vginī marie. Felix nāq; es sacra virgo maria r oi laude digissima: qz ex te ortꝰ est sol iustitie xpc de⁹ noꝰ. Cū hō morit i gra ētute istⁱ sol hō ascēdit cū hō trahatur ad eo. Juxta illud. Ego si exaltat⁹ fuero a terra oia trahā ad meipz. Jo. xij. Et sic itelligit thema. Nēo ascēdit in celū rē. i. ētute ppria. Nota nouē gradus huius ascēsiōis q̄ad admodū sūt in celo nouē ordines angelo⁹ seu gradus. Jō aptetio vos vt ascendatis.

P Primus est peccatorum cognitio.
P Secundus cordis contritio.
P Tertius emendandi propositio.
P Quartus sacramentalis confessio.

¶ Quintus penitentialis satisfactio.
¶ Sextus debitorum restitutio.
¶ Septimus fame reformatio.
¶ Octauus iniuriarum remissio.
¶ Nonus eucharistie cõio.

Dicitur dicebat Jhs. Venite ascẽdamus ad mõtẽ dñi: ad domũ dñi Jacob. Jta ũ. ¶ Dicõpho q̃ pñs gradus ascẽsus est petõm cognitio. l. dñe sẽtiã r plcias de petijs q̃s cõfitẽtia pigitr remordet di. O miser ego suꝫ religiosũre nõ vir̃ religiosũ nõ fuaui regulã rc. Idẽ de clericis r laicis. Talis tã tenet pedẽ in p̃o gradu. Talio cognitio ẽ necessaria: q̃ nullus curat de medicina q̃ nõ sentit se infirmum. Jõ dicebat Jeremias. Aude vias tuas in valle r scito q̃d feceris. Jere. ij. Sed multi deficiũt in isto gradu q̃ stati sentiũt defectũ cõptes: nõ sentiunt mala aie. Verbigfa. Sũt multi q̃ stati sentiunt vẽtũ strãte p fenestrã: nõ sentiũt vẽtos supdicos Anegligẽte r ẽsumptiõs: rẽtes i cordẽ. Magn̄ defect̄ est iste. Alij sentiũt stati pulueꝛe r claudunt sibi os r nares: nõ sentiũt in aia pulueres auaricie: vsure: furtũ: rapine rc. Alij sentiũt statim medicũ calorẽ forte pueniẽtẽ ex nimio potu: nõ sentiũt ignẽ luxurie q̃ totuꝫ cõburit. Alij sentiũt stati paruã spinã i digito: nõ sẽtiũt gladiũ q̃ dyaboli q̃ totã aiaꝫ transfodit: q̃ recurrit ad diminos p̃ sanitate: p̃ se vl p̃ filios vl ad sacrificiũ rẽ p̃dit. Alij sũ comedunt legumia stati sentiũt aliq̃d ifra dẽtes: r nõ sẽtiũt farꝫ iferni q̃ tenẽt i ore q̃si imrãt. Alij sentiũt stati si hꝫ stomachũ repletũ cũ nõ potẽt dormire: hꝫ q̃i tenẽt stomachũ aie repletũ r teneo odiũ r rãcoꝫ nõ sciũt. Alij si dormiũt i lecto stati sentiũt puliculẽs: nõ sentiũt lupos vl leones iferni q̃ tenẽt vos ne vadaꝫ ad missã vl cẽsũt vos de ecclia: r sic de aliis. Jõ pauci sũt q̃ sacrificũt in p̃ gradu. Hõ sũt isti sic. Dñe q̃ stati habuit cognitionẽ de petõ suo. Jõ dixit dñs. Ja. l. Ample q̃ mercar taua me ab iniqtate mea: r a petõ meo mũda me. r assignat rõnẽ dicẽs. Quis iniqtatẽ meã ego cognoscor petijs meis? me ẽ iq. d. Jã si in p̃ gradu. Jõ glibs vꝫ suũlet se sẽr mitti q̃ stati r: r corrigat se. ¶ Secũdus dñus est contritio. Postq̃ hõ cognouit petã hꝫ pteri r dolẽ de eis: q̃ alios cognouit petã r delectari i ipis mali sẽt r petijs. Necessaria ẽ q̃ contritio. Jõ dixit Ezechias rex vt hẽ Jsa. xxxviij. Recogitabo tibi oẽs ãnos meos in amaritudine aie mee. Dñe si sic viuit r i talib̃ vita spũs mei: corripies me r vimficabi me. Hõ cũ di tibi nõ dixit mihi seu mãdo rc. hꝫ tibi: q̃ null̃ dolor de petijs valꝫ aliq̃d nisi fit respectu dei tã q̃ p vno petõ hõ pẽcẽt tot lachrymas q̃ sũt sut te aq̃ in mari: mihi valẽt nisi sit respectu dei. Verbigfa. Si religios̃ cogitãs q̃ pẽcẽs q̃ si sciret mala sua icarcerabit eũ: r illo timore ploraꝫ vl q̃ erit diffamat̃ rc. mihi valꝫ q̃ hõ mihi aliq̃ ẽ nisi fcogitabo mihi ũ tibi. Si tũc cẽt ꝓtritio si dicet. O mis̃r petã feci: r q̃tũ offẽdi creatorẽ meũ q̃ de nẽore mihi me elegit r plãtauit in religiõe vt fuirẽ sibi: r ego mis̃ feci op̃m tẽ cẽt ꝓtritio. Idẽ ẽ sacẽdote q̃i cogitat. O mis̃ tẽpo sciet q̃ ego sũ ꝓcubinar̃ rẽ. r pẽã diffitiũ: r ploraꝫ mihi valꝫ attritio posset cẽ q̃ nõ sufficit ad salutionẽ: hꝫ posset cẽ ꝓtritio si respectu dei dolẽt dicẽdo. O mis̃r: de me fecẽ mihi gr̃az q̃i ẽ ãgel nõ fecẽ rc. Idẽ de laycis: si aliq̃s cẽt salat̃ ad furcã: r ploraꝫ pp̃ periclẽ r diffamationẽ rc. mihi valꝫ. Idẽ de mulĩ cuiuslũ sit stat̃ q̃ peccauit r ploraꝫ timore viri vl diffamatiõis rc. nihil valꝫ: opꝫ q̃ sit respectu dei. Jõ dic̃ ꝓpha in p̃sona xpi. Recordabũr meuꝫ ꝓtrimi cor̃ eoꝝ fornicãtes r recedẽs a me: r displicebũt sibimet sup malis q̃ fecerãt in vniuersis abominatiõib̃ suis. Ezech. vi. ¶ Tert̃ gd̃ ẽ emẽdãdi ꝓpositũ: r segl ad duos grad̃ pdictos. Quid. n. valẽt cognitio petõr r ꝓtritio nisi hõ bẽat ꝓpositũ emẽdãdi r corrigẽdi vitã suã nihil valet. Jõ necessario regrit ꝓpositũ firmũ emẽdãdi dcẽdo. Ego plucui cẽ supb̃: pposui: si factus ẽ. De celo volo viuẽ: psalt̃: r sic de aliis: hõ ẽ emẽdãdi ꝓpositũ. Q̃ modicum cẽt dolẽ de petijs ꝓteritis: nulli hõ ꝓponat cauẽ a futuris. De hõ Dõ. Beatus vir cui ẽ auxiliũ abo te. i. ad te: a cẽsiões in corde suo disposuit in valle lachrymaꝝ: in loco quẽ posuit. ps. lxxxiij. Nõ i valle lachrymaꝝ. Talis iter duos mõtes ꝓsistit. Jta vita pñs hꝫ vallis lachrymarũ ꝓsistẽs inꝫ duos mõtes: q̃ꝫ vn̄ ẽ padiſus terrestris: alt̃ ẽtãs q̃ ad diluuiũ q̃ ascẽderũt. xv. cubitis sup eos mõtes illuc nõ ascẽderit: de quo dic̃ Beati q̃ soliã arbozꝫ tãgũt sperã sue celi lucẽ. Ale mõs ad q̃d debem̃ ascẽdẽ ẽ gadiſus celestis. Et hꝫ debem̃ nos disponere r p̃ bona vitã r bõa opa vt illuc ascẽdam̃. Jõ dicit ascẽsiones in corde suo disposuit in valle lachrymaꝝ: i loco q̃ posuit. Loc̃ religiosi ẽ monasteriũ: clerica ecclia: sic de aliis statu laycoꝝ. In q̃libet istoꝝ locoꝝ q̃libet os disponere ascẽsiones p̃ recessum a malis r accessum ad bonũ. Jõ xp̃s. Gador ut amplius noli peccare. Jo. viij. Quasi dicat. Cẽpto tã

ascendisti in primo r secundo gradu. Jõ vade ascende amplius r tam noli peccare. Ecce ẽ ꝓpositũ emendãdi. ¶ Quart̃ ẽ lacrimalis ꝓfectio. Et legẽ ad ꝓdicta. Quid. n. valeret mũdare cameraꝫ si sterc⁹ remaneret i angulo. Jõ oportẽt vt p̃ fenestrã sterc⁹ ꝓiciat. Jta illimo q̃ hꝫ cognitiões petõr r ꝓtritiões cũ ꝓposito nõ redcũdi. Camera ꝓcie erit mũda si sterc⁹ petõr p̃ fenestrã oris ꝓiciat: dicẽdo pfessori. Pater ego sui supb̃ rc. r sic de aliis petijs. Et hoc dicebat dẽat̃ Jo. si cõfiteamur pẽtã nr̃a fidelis r iustus ẽ de⁹ vt remittat nobis petã: r emũdet nos ab oi iniqtate. i. Jo. i. Propter b̃ statuti ẽꝫ quolibet ãno in qua dragelima hõ ꝓiteat petã sua mũdãdo conscianm vt sit habitatio deꝝ si ẽt habitatio demonioꝝ. Jõ dicit scriptura. Qui abscõdit scelera sua nõ dirigel. i. vt accẽdat in celũ. Qui ãt confitẽs fuerit r reliquerit ea miaꝫ cõsequel. Prouer. xxviij. ¶ Quint̃ gradus ẽ penalis satisfactio. Differẽtia ẽ t iter satisfactionẽ r restitutionẽ. Satisfactio fit deo ꝓpctio. Restitutio fit ꝓximo: de ista dicẽ in sexto gradu. Sicut. n. ex petijs q̃ fecim̃ offendimus deũ: ita p̃ pniaꝫ debemus facere deo satisfactionẽ. Verbigfa. Si offẽdistis deũ p̃ superbiã debetis satisfacere sibi p̃ humilẽ ofonẽ. Si p̃ auariciã satisfacere debetis p̃ elemosynas rc. Si p̃ luxuriã: satisfacere debetis p̃ carnis afflictionẽ: nec a demõib̃ vos ꝓmiti oportẽat i iferno: r sic de aliis. Nõ sui̇ satisfactionis ẽqt̃ post recõciliatiõẽ amicabilẽ regrit soluto debitũ. Jõ Lu. iij. Facite gñ fructꝰ dignos pnie. Ebi dic̃ glo. q̃ fructꝰ ẽ rc. q̃i medicina cõfridet plage sue morbo. Si mõ in pluribꝰ oẽs ꝓfessores dãt vnã medicinã cuilibet morbo. l. missas. vt ipsi pẽant rc. ¶ Sextus ẽ debitoꝝ restitutio: q̃ fit primo: gldet relpiciat domũ taxiã vel bursaꝫ si ẽ ibi aliq̃d de malo bonio r iniustis: ode vsuris: furtis: rapinis: vel retinẽdo mercedes laboratoꝝ. decimã r pmitias restituat. Dicit alig. Pdi ego dimittã in testõ vt restituat rc. Et iterum vos abitis in iferno: si mor̃ vos ꝓtinꝫ sine pniã stati. n. hꝫ restitui alieni rc. De q̃ vide sanctũ Tho. scdã scde. q. de restitutiõe. Et sine restitutio stat p̃ dcrẽ sine nõ liberabit vos. Et pater. O poteret me vẽdere rẽ. si vellẽ restituere &. Solutio. Quare nõ vẽdere debetis r diminuere statũ q̃ regulã est iuridica: q̃ nõ dimittit̃ pcti nisi ablati restituat. xuij. q. vi. Si res. Jõ restituatꝫ. In isto gradu multi frãgũt sibi colla. Jõ dicit apls. Reddite oibus debita. Cui tributũ tributũ: cui vectigal vectigal: cui timorẽ timorẽ: cui honorẽ honorẽ. Nemini q̃q̃ debeatis nisi vt inuicẽ diligatis. ad Ro. xiij. ¶ Septimus ẽ fame reformatio. Si diffamastis vel indicastis vel pdẽnastis aliq̃ẽ opꝫ q̃ restituatis sibi famã cotã illi: rectũ dato q̃ dixerit̃ vel: si reuelastis peccatũ occultũ. Et vt intelligatis hoc petijs: dicẽ vobis ſſitudinẽ de nobili oña optime ornata quã latrones despoliauerũt vsq̃ ad camisiaꝫ: deinde venit alius r spoliauit sibi camisiam. Credo q̃ magis credit se iniuriatas ab isto ſcdo q̃ ab alio. Jta plona q̃ hꝫ bonã vitã portat camisiã alb̃ q̃ bonã famã r vestes auro r serico cũ margaritis q̃ sũt bona opa. Si q̃i peccat mortaliter deprecdat a latrone duo inferni. hꝫ adhuc remanet sibi camisia alba. i. bona fama: si q̃i tu reuelas sua peccata sua petijs q̃ erat secretũ: nec dcẽdo q̃ sibi camisiã. Magis peccatũ facis q̃i si bona exteriora sibi furatus fuisset: q̃si. Melius ẽ nomẽ bonũ q̃ diuitie multe. Sup aurũ r argẽtũ est bona gꝫa. i. bona fama. Prouer. xxij. Si gñ q̃ furat peccantias vel alia bona tenet ad restitutionẽ si vult saluari: ẽsto magis necessario restituenda est fama. Ideo Aug. Non pigeat ex ipsoꝝ ferre medicamẽta vnde sacta sunt vulnera. ¶ Octauus gradus ẽ iniuriarũ remissio. Si ordine iusticie vult iusticiã. hꝰ potestis iudicare: Si in corde vestro nõ teneat̃ desiderium vindicte: hꝫ exẽplo xpi q̃ in cruce pepcit oldꝰ parcatis inimicis dicẽdo. Dñe vt parcat mihi: tr remittatis mihi iniurias q̃ feci vob ego remitto iniurias inimicis. Hñ dicit xps. Pater mc̃ celestis tradet vos tortoribꝰ: si nõ remiserit vnusq̃q̃ fratri suo de cordib̃ vestris Mat. xviij. ¶ Nonus ẽ eucharistie cõmunio h cõplet pnia. In isto gradu iungimur deo. Hic eni pdicta sunt pparatiões ad ascẽsum celestẽ. Si spẽcta medicina virtute aiam secũ trahens ad celum est eucharistia. Nota etcm plum de cõmunione Hugonis de sancto victore. Ideo xps. Ego sum panis viuus q̃ de celo descendi. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternũ. Jo. vi. Dicat̃ pra illoo qui nõ cõmunicant rc. De quibus Jo. i. In propria venit r sui eum non receperunt.
¶ In festo corpis xpi dñe de corpe xpi gloso. sancto sacramento. Sermo primus.

Ego accepi a dño q̃ r tradidi vobis. Verbum istud habetur textualiter. 1. ad Chorin.

ri. Et recitatū est statiꝫ in epistola hodierna. Sēm q totū festū hodiernū est de illo sctō r gloriosō sacramēto altario. Sic erit r fmo nr. Et hēdimus multas bonas speculatiōes. Pmo stellectus illuminatiōis r aliaꝫ prolatiōes r aliqō moralitates p vite correctiōis ei⁹ salutē primo ꝙ Maria. Pmo huius vbi declaratiōe r mīe ꝓficiāde introductiōe sciēdū q tota credentia cordis quā hēmus de isto sancto sacro r locutiō oris quā facim⁹ de eodē tota ds esse fundata⁹ i sancta scriptura. Ita q eos nō ds fe plno ertēdē ad credendū: nec os ad loquēdūm nīsi ꝓtā hēmus ex sacra scriptura. Nō ē ꝓpter altitudinē r subtilitatē transeūtē hui⁹ sacramēti qđ excedit oēm stellectū nālē r scīam philosophicalem r oē posse nāe. Qui ergō ds hoc sctō sacro vellet credē vel log fm intellectū nālē aut scīam philosophicalē vl posse nāe erraret r deficeret i multis. sicut q vellet nūerare fm stellectū ꝰt palmi seu cubiti sunt ab hinc vsqꝫ ad celꝫ: quot passus ab oriēte vsqꝫ ad occidētē: vl quot sūt grana arene r gutte aque erraret r deficeret. Jō dicit scriptura. Eccli. iij. Altiora te ne ꝙsieris. i. stellectu nālī: r fortiora te ne scrutat⁹ fueris. i. scia philosophicalī; q ꝓcepit tibi de⁹. i. in sacra scriptura q ē os ei⁹ bis duo labia. i. duo testamēta. Supius est nouū testamētū: iferius ve tus testū. Jō ait dñs. Si separueris ꝓciosū a vili qsi os meū eris. Jere. xv. Illa cogita semp. Jō nō dimittē dō rōnes nāles r philosophicales recipā auctates de sacra scriptura quia nolo aliqd scīere nisi q dīs dicit in sacra scriptura. Et tūc potero dicē thema. Ego accepi a dño: nō a pħo nec a virgilio: nec naturali ingenio: ꝙ a dño. i. in sacra scriptura q⁹ tradidi vobis. Pz thema. Inter cetera mirabilia r secreta hui⁹ sacramēti sūt quīq; principalia que dicā vobis modo fm scīam scripturam.

¶ Primum est mutatio substantialis.

¶ Secundum operatio sacerdotalis.

¶ Tertium habitatio sacramentalis.

¶ Quartum perceptio sensualis.

¶ Quintum receptio visualis.

In his sunt altitudines r difficultates huius sacramenti. Si dicat. Tūn habet hēsiā. Respondet thema. Ego accepi a dño: et modo tradā vobis. ¶ Primū mirabile r subtilitatē transeūtē hui⁹ sacramēti qđ excedit oēm stellectū nālē r scīam philosophicalem r oē posse nāe. Qui ergō ds hoc sctō sacro vellet credē vel log fm intellectū nālē aut scīam philosophicalē vl posse nāe erraret r deficeret i multis. sicut q vellet nūerare fm stellectū ꝰt palmi seu cubiti sunt ab hinc vsqꝫ ad celꝫ: quot passus ab oriēte vsqꝫ ad occidētē: vl quot sūt grana arene r gutte aque erraret r deficeret. Jō dicit scriptura. Eccli. iij. Altiora te ne ꝙsieris. i. stellectu nālī: r fortiora te ne scrutat⁹ fueris. i. scia philosophicalī; q ꝓcepit tibi de⁹. i. in sacra scriptura q ē os ei⁹ bis duo labia. i. duo testamēta. Supius est nouū testamētū: iferius ve tus testū. Jō ait dñs. Si separueris ꝓciosū a vili qsi os meū eris. Jere. xv. Illa cogita semp. Jō nō dimittē dō rōnes nāles r philosophicales recipā auctates de sacra scriptura quia nolo aliqd scīere nisi q dīs dicit in sacra scriptura. Et tūc potero dicē thema. Ego accepi a dño: nō a pħo nec a virgilio: nec naturali ingenio: ꝙ a dño. i. in sacra scriptura q⁹ tradidi vobis. Pz thema. Inter cetera mirabilia r secreta hui⁹ sacramēti sūt quīq; principalia que dicā vobis modo fm scīam scripturam.

¶ Primum est mutatio substantialis.

¶ Secundum operatio sacerdotalis.

¶ Tertium habitatio sacramentalis.

¶ Quartum perceptio sensualis.

¶ Quintum receptio visualis.

In his sunt altitudines r difficultates huius sacramenti. Si dicat. Tūn habet hēsiā. Respondet thema. Ego accepi a dño: et modo tradā vobis. ¶ Primū mirabile r subtilitatē transeūtē hui⁹ sacramēti qđ excedit oēm stellectū nālē r scīam philosophicalem r oē posse nāe. Qui ergō ds hoc sctō sacro vellet credē vel log fm intellectū nālē aut scīam philosophicalē vl posse nāe erraret r deficeret. Et facta mutatiōe: ad oram⁹ ihs nō adoramꝰ icl qđ videm⁹. i. albedines nec rotūditatē: ꝙ xps rex deū r boles ihra cēs tētū: ita ūē r realiē vt in vtero ꝙgio fuit vl in celo ē. De hoc vide sctm Tho. iij. p. q. lxxv. art. i. Quēadmodū enī militeo adorāt regē infra continas qñ audit missā: ita nos adoramꝰ xpm ihra illa accidentia qñ ihra continā crucifīē. Scda regula phie deficit etiā in hoc sctō sacro q dicē ꝙ nulla mutatio substātialis ē integra: qz ip remanet pma mā: qnā phi vocāt ylem: qz si tota mutaf in aliā mā prima q̄ est in termino a quo ē eadē cū illa q̄ est in termino ad quē: qz eadē mā alīus generabili r corruptibili. Jn hoc sctō sacro h regula deficit: qz nihil remanet de mā nec de forma subali panis: qz totū mutaf in corpꝰ xpi. De hoc vide sctm Tho. iij. p. q. lxxv. ar. v. 7. vi. Jō os ḡ hō non regat se ḥ ḡ regulas phicales q̄ deficiunt: ḥ fm sctām scripturā in psalterio q̄ dicit. Hec mutatio. i. subalis dextre excelsi. Mutatiōes nāe sunt de sinistra: ḥ ista dextre excelsi. Et legit⁹ ea de⁹ qui facit mirabilia. i. ista pdicta. sīc de mutatiōe vini in calice in sanguīē xpi. Quarē hēsis dic doctrinā q̄ dedetur xpm adorare in hostia cōsecrata sine dubio r sine ꝓditiōe. Aliq̄ [illegible] dedūt in errorē: dicēdo q̄ adorāt. Adoro te si tu es xps. Nec grates nec gratias etiā li gnū vel lapidē vel caneꝫ pellitis adorare sine mō est ēsditiōe. Jō sine ꝓmīde debetis adorare. Nō ꝙ: ꝓditio dabit[illegible] de⁹ vult adorari firmiter. [illegible] r deuot⁹ e. Jō dō. Lo[illegible] te in atria ei⁹: adorate dñm in atrio sctō eius ꝓ. xcv. Nota. tollite hostias: dic logꝫ hēbreis. Et introite in atria ei⁹. hic logꝫ ppso. Adorate dñm. i. nas sacerdotes ḥ ppso. In atrio. glo. i. in corde sine dubio r sine cōditiōe. Diceret aliqs. Si sacerdos nō dixit ꝙ bas: vl si nō sit ordinat⁹ nō cōsecrauit: ḡ r̄. Rūdeo q̄ sacerdos solū dīnabilit: r nō ē piculū vobis. Jō adoretis sine dubio. Is enīs habitualiē hēatis in corde hoc ꝙ si oppositū sciret nō adoraret: r hoc sufficit: tū hoc non ds expimi vbis. sed simplr adorare debetis. Ecce ꝓmus mirabile secretū: qđ ego accepi a dño i scriptura: r tradidi vobis. ¶ Scdm mirabile hui⁹ sacramēti ē opatio sacerdotalis. i. ꝙ sacerdos existēs in terra ds ꝓtāt vt apiat celos r faciat descēdere filiū ḡnitū marie in altari in manibus suis. Magnū mirabile reputat in moyse q̄ se cit descēdē māna de aere. vt habet. Exo. xvi. Et de helya q̄ fecit descendere ignē de spera ignis: ad ꝓdurēdā duos ḡnōs generatiōs: vt habet. iij. Reg. i. Mar⁹ mirabile ē hic qñ facer dos non de aere nec de spa ignis nec de celo lunē nec de celo mercurijnec ḥ celo veneris: nec de celo solis: nec de celo martis: nec ḥ celo iouis: nec de celo saturni: nec de celo stellato sine firmamēto: nec de celo chriſtallino: ḥ celo empyreo facē xps descēdere. Ecce opatio sacerdotalis. Scitis ꝙ qñ ygo maria salutata p angelū gabrielē cōsentiēs dixit. Ecce ancilla dñi r̄. Luc. i. in vltimo vbo celū fuit aptūt fili⁹ dei descēdit i vtero suo: r angelus et ygo adorauerūt ipm in utero: r sic os ḡnis apuit celūsita os sacerdotis: r excellēs⁹. Nō displicebit ḡnti Marie si dico ꝙtat⁹ q̄: virgo apiēdo celū dabit dicē octo vba. Pz⁹. Ecce ecce ancilla r̄. quousqꝫ dixit totū: tūc eni celū fuit aptū: r ipsa cōcepit. Et sacerdos solū dixit qnqs vba: r qñ dicit vltimus vbi. i. meū: tūc celū apit r xps est in hostia. Itē virgo Maria solū semel apuit celū r̄. ḥ sacdos ḡlibet die r in ḡlibet missa. Itē in vtero ḡnis delecdit paru⁹: nō ita magn⁹ sicut formica et passibilis r mortalis: ḥ hostia delecdit ita magn⁹ vt est in celo: vt fuit in cruce: nec passibilis nec mortalis: ḥ gloriosus r impassibil. Ergo. Quis fidelīū dubiū hꝫ posit in ipa imo latiōe hoīa ad sacerdotis vocē celos aprir: r i illo vbo xpi mysterio angelor⁹ choros adesse ima sanctoꝝ sociari r celestibus ungi: vnus talēq; ex vsibꝰ hūanis fusibilibus fieri. Ergo. in. iij. dialo. r de cōsecra. dis. v. Quis. Nō aliter intelligi. celos aperi: quēadmodum de manifestatiōe materiāe cer etadē. Abbas apuit cor suū nō q̄ corrumpat vel diuidat: ḥ ocretū manifestat. Ita dicit q̄ alida de samsone philisteo. Nūc aperit mihi cor suū. Judicū xvi. Ita de filio dei qui est secret⁹ in celo empyreo: qñ delecdit in hostia: cōsecrata: illa de scēlio dicat apitio celoꝝ. Nec ē panis q̄ de celo delecdit. Sīgo mandūcauerit ex hoc pane viuet in eternū. Joā. vi. Si dicat. Xps de celo delecdit in hostia: ergo recedit de celo. Rūdeo q̄ nō dimittit celū. Ad hoc nota duas si militudines. Prima de domo hūte cētū soramina vel mille soramina: in quolibet itrat radius solis: et tū nō recedit de celo. Ita xps radiuo dei patris delecdit in ḡlibet hostia: et tū nō dimittit celuꝫ. Secda de voce mea: q̄ est in ḡlibet aure vra. Jā videt ḡ aures sūt hēntes. Jō credo q̄ ḡlibet hꝫ duas r̄. r in ḡlibet est vox mea r tū nō recedit me. Si vbi corruptibili le r trālitorii pōt tāti: ḡto magis vbi eternū. De quo Joā. In pncipio erat vbi r̄. Jō vbi. Dñs in tēplo sancto suo: r tl dīs in celo sedes ei⁹. Sic ygo grauida erat tēplis de tota hostia cōsecrata est grauida. Tēplum dei pōt dici vbi sūt angeli: vt dicit Gregoꝰ⁹. q̄ ecce nō vadit solus: si non hērem⁹ oculos lippos nec aures obturatas videremꝰ r sentiremus cos cantātes. Sicut aliq̄ sancti: vt beat⁹ Thomas de agno ordinis fratrū ꝓdicatoꝝ qui ordinauit officiū hodiernū q̄ cantat. Panis angelicus fit panis hoīum: dat panis celicus figuris terminū. O res mirabilis mādūcat dñm seruꝰ paupꝰ r humilis. Moralit patet. Iste mādūcat dñm ds ei⁹ sacerdos q̄ ds ibi iudicē r eruditē angelos r manꝰ r digni ipleūt angelis. Si est bonꝰ pīcit ageli. O bēdicte manorē gras habes q̄ nos r̄. Si sit malus: luxuriosus: cōcubinarius. lusor r̄. dicit angel⁹ xpo. Dñe vultis vt occidam⁹ illū ꝓditorē. Rūdet xps. Nolo. r̄. pctōr: ḥ vt puertat r viuat. Ezech. xviij. Qō est hic qui sonte facitis vos iam in cordib⁹ vestris. Si sacerdos sit male vite luxuriosus r̄. An talis ds illā ptāt cōsecrādi r̄. q: de bono sacerdote dī credimus. Rūdeo q̄ tā dom⁹ q̄ malus sacerdos dicēdo verba cōsecrant vere. Ad hoc nota silitudinē de duobus canalibus aureo r ligneo: ꝙ que aq̄ ab eodē fonte venit in omī ad rigandus cauleo. Que caules erūt melioreꝫ q̄ tantum valent vne ḡtū alie exquo aq̄ est eadē: q: bonitas caulis nō est vtute canalis ḥ vtute fontis. Ita in ꝓposito. Hoc vñ. pcedit aqua totī⁹ mūdi r sapietie est xps. Hoc sapietie vbi dei

in excelsis. Eccli. i. Canalis p q trāsit aqua cō
secratiōis sūt sacerdotes. Hostie sūt herbe vl
caules de terra tritici nō de alia mā. Canale
aureū ē donus sacerdos ꝛ devotus: ligneum
est sacerdos male vite zeudimari": simoniac"
ribaldus ꝛc. iñ glubet de plecrat nō ētute sa
cerdot. iñ xpi. Xps aūt i fine faciet vt diis ho
ti. Qui postq̄ vinu ē canalis". Canale aureū
ponit in thesauro in capsa celi. Qui mihi mi
nistrat me sc̄ptur: ꝛ vbi sum ego illic minister
me" erit. Jo. xij. Canale ligni putridi ponit in
ignē ad vburē dū i iferno. Jō apls. Probet
aūt seipsū hō: ꝛ sic de pane illo edat ꝛ de calī
ce bibat. Qui. n. mānducat ꝛ bibit indigne: iudi
cū. i. dānatiōis sibi mānducat ꝛ bibit. nō diu
dicās corp" dñi. i. Cor. xi. vbi dic glosa Am
bro. Ita punit ꝙ si xps ꝓpriis manib" iterfe
cisset. Ecce h opatio sacerdotalis: ꝛ vñ scitis
h"frēs. Ego accepi a dño. ¶ Tertiū se
cretū mirabile hui" facti ē hitatio sacrificio. O
mirabile est ꝙ tot" xps in tā pua ⁊ūtate habi
tet. Dicens tu: q̄li ē hoc possibile. Jtē quō ē
possibile ꝙ qui frangit hostia nō frāgit totus
xps: imo tot" integer manet: ꝛ in q̄libet particula
fractiōis. Hic deficit ois regula phīe: verūtn
p plolatōe vsa oīā vobis silitudinē ad ocu
lā de imagine vsa ⁊ūtialiq̄ sit magn" ꝙ tota
recipit in speculo: ꝛ si ēent cētū mille ꝛ vltra
specula cōa vobis in oīb"ēet imago vsa ꝛ si
frāgat speculū: tn nō frāgit imago: imo i vna
quaq; particula ei" manet integra. Et nūq̄ deus
pl potenit tm de imagine sua q̄ ē xps. Xps est
imago invisibl" dei. q. Cor. iij. ꝛ Coloss. i. Hostia
ē speculū. Dicēt aliqs. Nō est sīle de ima
gine in speculo: q̄ nō ē corpalis: ꝛ de xpo i ho
stia q̄ est vez corp". Dico ꝙ imo: q; subtilis" ē
corp" q̄ lius ḡ imago ꝙ modico pāno ispedi
tur ne itr et speculū: corp" aūt q̄ lius ꝙ a vullo
pōt ispediri: subtili" est lux: voce ꝛc. ētia ima
gine. Jō dicit vbis stati totū corp" ē in hostia
tanḡ imago i speculo. Jō de hostia ꝓcrata
pōt dici. Cādor ē lucis eīne: ꝛ speculū sine ma
cula dei maiestat: ꝛ imago bonitat" illi". Sap.
vij. Nō. Cādor ē lucis eīne q̄tū ad dīnitatē:
q̄ est ibi. Jō ḡ scieēdū ḡ vi vbor̄ soluz ē ibi.
Unde tpē passio corp" xpi ex reali cōmīca
tia ē ētia ibi alia: q; corp" xpi est ibi corp" viuū
qđ nō ē sine alia nec sine sāgine. Si in triduo
xpi. placerallent fidā fuisset ibi corp" xpi mor
tuū sine tōe erat. Sz mō est viuū cū alia ꝛ san
guine simul ꝛ dīnitate. Ubi vbor̄ soluz ē ibi
corp" ⁊ cōmitatiue est ibi alia ētia ercellēti
ora dīnitas cū oīb"plectiōib". Sicut aliqs
dño inuitat aliqđ magnū dñm vel platā ad
prādiū: ꝛ ille secū ducēt scutiferos: ētute ver
bi inuitātis solū est ibi dño ille vel platus: sed
ex cōcomitātia vel associatiōe sūt ētia ibi scu
tiferi. Jta sacerdos cōsecrādo vi vbor̄ nō cō
secrat aūt corp" xpi pcise: sed cōsequunt ipsius
alia sanguis ꝛ dīnitas. Jō cogita qđ tu mā
ducas qñ cōicas: q; de oīb" rebus cōpalib"
ibi est melior. i. corp" xpi de creaturis spūali
bus excellētior est ibi. i. alia xpi. sup oīa aūt q̄
de" fecit vel faciet vel pōt facere est dīnitas
q̄ ētia ē ibi. Jō dic auctus. Cādor ē lucis eter
ne. i. q̄tū ad dīnitatē. Jō hostia est rotūda:
qđ significat eternitatē dei. Et speculum sine
macula: q̄tū ad alam. Jō hostia dz ēe purissi
ma ꝛ alba ꝛ imago bonitat" dei q̄tuz ad cor
pus: ꝙ qđ cōplent in ā bonitatē in ope redē
ptiōis. Notanda habem" hic doctrinā qñ si dī
gne volumus cōicare hēamus tria. i. cādorez
lucis eterne ꝙ verā credētiā sine errore ꝛ fal
sa opinīe. Secō speculi sine macula ꝙ casti
tatē. Tertio ḡ habeam" imaginē bonitat" illi
us per firmā amicitiā: q; sicut xps noluit reci
pere vīndictā de inimicis suis: nec vos de ve
stris amore sui. Jō xps. Beati pacifici qñ fi
lij dei vocabunt. Mat. v. Nō pacifici fz etbi
mologia. i. paces facientes: ꝛ maledictus est q
pacē spedit. De ḡbus pōt dici. Dānati garri
ficiqñ filij diabōli vocabunt. ¶ Quartū se
cretū mirabile est ꝙptio sensualis: q; sensus
corpales vident decipi circa eucharistiaz. qa
aliud sentit q̄ credat: q; oculus nō videt xps
sed albedinē: nec auclit xps: nec odorat. Qua
re hoc Xps bñ posset facere ꝙ sicut imago vi
det in speculo ꝙ ipse videret in hostia sicut a
multis sanctis fuit dī visus. Sz hoc nō vult
duplici rōne. Prima necessitatis. Secunda
vtilitat. Necessitat: q; oportet cōicare: q; sic
totū nostrū malū venit nob ex excessu frūct":
ita vult de" q; totū bonū veniat nobis ex esu
frūct". De quo dicit vginis Dante. Benedi
ctus fructus ventris tui tesus xps. Et abomi
nabile est carnē humanā visibiliter comedē
ꝛ sanguinē bibere. Sz sicut medicus cooper
it pillulā oblata vel hostia ne ꝓtonis delica
tis sit fastidiosa. Ita xps medicus nr est" ca
ro est pillula nre salutis: q; aliō nō possemus
salvari nisi p cōione coopit ne videat ncōs la
pot carnis sentiat ꝛc. Ecce necessitas. Ve hoc
ait ꝓpheta Isa. Te adorabūt. i. in hostia con
secrata: ⁊ eos depeccabunt. Tm tu te ēt deus
ꝛ nō est deus absq; te. Vere tu es deus absc
ditus de" israel salvator. Isa. xlv. Nota. Et

in te ē de". Jta dictio exclusiua tñ excludit
alia sacra in qb"nō ē de" nisi figuratiue: solus
in isto sacro realr ꝛ plonaliter. De b"vide san
ctū Tho. iij. pte. q. lxxv. ar. i. Nō dicit silitudi
narie iz ve. Caro mea ve ē cib": ꝛ sāguis me"
ve ē pot": strui sic. Dic" ille ve est caro mea
ꝛ pot" ille ve ē sanguis me". Jo. vi. Sēda rō
ē vtilitat. i. nri meriti. Articulus de h" sacro
ē valde magni meriti pp difficultatē sensuus
q̄ indicāt oppositū ō h"qđ credim". Si. n. cre
dīt ꝙ hostia sit alba: nec grates habet: q; ad
oculū videt. Sz meritū est credē ꝙ ibi sit xps
quē nō videt. Grego. Fides nō hz meritū vbi
pbana rō pbet expimētū. Sz meritū ē credere:
q; ipse dixit ꝙ realr. Jp̄e. n. nō pōt mētiri
nec decipe. Jō sacim" sibi magnū honorē cre
dēdo simplr dicēdo. Dñe hz it ellect" me" ñ ca
piat h"mysteriū: tñ credo ex q̄ vos dicit. Jp̄e
dixit. Bti q nō viderūt ꝛ credideriit. Jo. xx.
Multi scī xps viderūt i h"facto. ¶ Quintus
secretū mirabile ē receptio vīualis: q; pmittit
ꝛ vult a nob nō solū adorari: tz recipi. Hz vsus
ꝛ ⁊ siuctudinē ecclesie. Sacerdotes q̄lib; die
celebrādo bñ parati ꝛc. Persone devote q̄l
bet mēse ex bono ꝓsito. Alij ꝛ semel i āno. i.
in pascha ex ꝓcepto: aliter nūq̄ recipiēt ice
lo. Būt ḡ eli. O reo mirabilis mānducat dñz
seruus paup ꝛ bāsilio. O magnū mirabile est
h"ꝛ ḡe facit q̄l vtilitate hz. Dico ꝙ h"isti
tuit ouplici rōne. Prīa pp honorē suū. Se
cūda pp ꝓfectū nr̄m. Honor ē regi victorio
so recipi fidelis ītra castra q̄bellādo acq̄siit.
Et p oppositū dedecus qñ nō pmittit ipsi in
trare. De qb" dicit Jo. In ꝓpria venit ⁊ sui eū
nō receperūt. Jo. p. Sz bñ pmittit itrare in
mētē: pullos: caponez ꝛc. Sēda rō ē pp nīz
ꝓfectū. Si rex vel papa faciāt grāe magnas
vbi bene recipiūt quāto magis xpo rex ꝛ pa
pa sil; ex cui" digna receptōe: cōsiliabil" ꝓficiūt
xpiāi. Hō. Adeōria fecē mirabilia suor̄ mīri
cors ꝛ mīsatō dño elcā bāt tientib" se pō. cx.
¶ De corpore christi. Sermo secundus.

Hō facite in mei cōmēo
rationē. Verbū istud hz tertuli. i. ad Xpo. xi.
ca. ꝛ recitatiue in epla pīmi octa
uar. Inter oīa sacra ecclesie sacim eucharī
stie exīmiū ꝛ ꝓprium repsentat nob ꝛ ostēdit
amorē ꝛ charitatē xpi ihesu ad nos: ac passiōz
ꝛ mortē ei" xpo ꝙ nob fuit inuit. Jō de h" mō
volo ꝑdicare. Dā erit devota: hz pīs" saluter
ē go maria. Dūctū sacrificiū altaris hz duas
ꝑdictiōes vel ꝓpriet̄. P" ꝙ est vitas ple
na. Secūa ꝙ ē figura ꝛc. De p" q; xps plene
ꝛ realiter vere: deus ꝛ verus homo in ala ꝛ
corpe glorioso est in hostia cōsecrata: quēad
modū est in celis: hz oculis corpal. b"nō videa
tur a nobis: tñ ibi ē veraciter iuxta ꝓpheti
am ere tu es de" absc̄ditus: de" israel salvator.
Isa. xlv. Et loquebat de xpo. Isto respectu fit
festū hoc hesterno. Secūda ꝑdictio seu ꝓpie
tas ꝙ est figura ꝛc. i. passiōis christi que no
bis ꝓpriissime repsentat in hoc sacrificio.
Quia sicut christ" fuit elevatus ꝛ crucifixus
inter duos latrones: ita hostia cōsecrata ele
uat̄ duabus manib" dextera ꝛ sinistra: q; signi
ficāt latrones. Et sicut tūc corpus christi erat
alba ex sanguinis effusione: ita elevat̄ hostia
alba. Ideo qñ videt ds cogitare christianus.
Tali mō fuit redemptor meus in cruce ele
natus. Et sicut xps obtulit sanguinez suū pīt
in preciū ꝙ oīb" sibi credentib" ꝛ obedienti
bus. Ita sacerdos ꝑbet calices. Ecce qualī
ter hz figurā verā. Ideo dicit collecta huius
festiuitatis. Deus q nobis sub sacro mirabili
passionis tue memoriā reliquisti ꝛc. Jō de hoc
sacro dic thema. Hoc facite i meā cōme. ꝛc.
Inuenio ḡ sacrata passio xpi ex ordinatione
diuina vt memoriā a nobis repetat̄ ꝙ q;
sensib" nrīs. i. ¶ Auditui. ¶ Auditui. ¶ Odora
tui. ¶ Tactui. ¶ Et gustui. Passio christi ad
omnes partes intellectus repetebat: qz di
cit philosophus ꝙ vbi est in intellectu quia
primus fuit in sensu. Quicquid est in corde na
turaliter habet itrare ꝙ aliquā partē sensus.
Ideo in qualibet parte posuit signū siue pas
sionis dicens. Hoc facite in meā cōmemora
tionē. ¶ Primo passio christi repetebat vi
sum. qz vult dīs q; in terra christianoz nō so
lū in ecclesiis seu locis religiosis: sed extra
p vias cruces eleuent. Ratio: vt quādo tran
sis per vīā ꝛ vides crucē habeas memoriam
de christi passione dicēdo. O dīse amore mei
voluisti in cruce pati. Nō intelligatis q; cru
ces sint in ecclesia seu in via vt adorentur sed
lignum vel lapidem aureum vel argentum vt
dicunt stulti: nudei: sed vt adoremus christus
crucifixum: quem repsentant ad memoriā.
Et de hoc do vobis talē similitudinē. Si pa
ter vel frater alicuius fuit in furca suspensus
dein de sepultus quando transiunt iuxta illaz
furcam ꝛ videbit eā frater vel filius suspensi:
totus alteratur ꝛ turbatur in semetipso: co
gitādo in hac furca pater meus vel frater fuit
suspēsus. Ita de nobis q̄ videmus crucē ita
tiz debem" cogitarci tali cruce fuit suspēsus

redẽptor me⁹ pi⁹ e frat me⁹. e debem⁹ adora/
re vt credo. Adoram⁹ te xpe. Hoc fuit tã q Ia
yas ꝓphetauit q fuit añ xp̃m ꝓ gngẽtos annos
dicit. Ego habitatores orbis q mozamini in
terra. Cũ eleuatũ fuerit signũ in mõtib⁹ vide
bitis. ⁊ clãgore tube audietis. Ita. xviij. Hõ.
Cũ eleuatũ fuerit signũ nõ dic q̃ signũ. Ió
cũ dic signũ absolute: ꝓ excellẽtiã intelligit de
signo crucis: sic̃ q̃ dr̃ pho absolute intelligit
Aristotiles. q̃ dicit aplõs intelligit. Paulus ꝓ
cesse⁹ erat. Idẽ ꝓpositus de signo crucis. Hõ
clãgore tube. q̃ q̃ xp̃ian⁹ videt crucẽ stari in
corde suo ꝺz sonare illa tuba. Iesu nazarene
fili dei vini miſere mihi petẽs. rc̃. Ecce signũ
qd oculos ad videndũ. ⁊ memorandũ xp̃i passi
onẽ. Hõ ꝙ añ iesu xp̃i passionẽ ꝓ mille ⁊ gn
gẽtos annos ita fuder adorabãt cruces. vt hꝫ.
Exo. xxi. Hõ dixerũt de fpentib⁹. eo ꝙ in
deꝛ murmurauit ꝺ̃o moysen ⁊ Aarõ. Et dem
misit serpẽtes rc̃. Quauis dr̃ moyses deꝰ ꝓ
pitius. Et locut⁹ est dñs ad eũ. Hac serpẽtẽ ene
us ⁊ pone eũ ꝓ signo ꝙ percussus aspexerit eius
vnuer. Et dic̃ text⁹. ꝙ moyses fec̃ serpẽtẽ eneũ
⁊ posuit eũ ꝓ signo q̃ percussi aspicientes sana
bant. Sapiẽ. xvi. Ecce signũ ꝑmũ. Ergo. Hoc
facite. ⁊ eleuãdo crucẽ in mei cõmẽoratiõnẽ.
C Sedo xp̃i passio repũtat auditui vt per au
res intret memoria passionis ad cor. Nihil. n.
tãtũ mouet cor creature ad deuotionẽ ⁊ pec
catoꝝ pritionẽ q̃ntũ memoria passionis xp̃i:
nec aliqd est q̃ tãtũ inflãmet cor ad ei⁹ amoꝛẽ
⁊ dilectionẽ. Hõ ad similitudinẽ de illis duob⁹
magnis amicis ouino filib⁹. ⁊ accidit q̃ vnus
eoꝝ fec̃ furtũ ꝙ capt⁹ ⁊ iniust⁹ fuit ad suspen
dẽdũ. Hõ fcies amic⁹ ei⁹ ex amore nimio nõ
potuit sustinẽ q̃ amic⁹ sus⁹ suspenderet. pp q̃
venit ad captionẽ. ⁊ indutt sibi vestes amici
capti⁹ ⁊ suas restituit amico capto. Dicẽs vade
de. qz ego amoꝛe tui suspẽdar vt tu euadas.
Et ita factũ ẽ. fur enasit⁹ ille amic⁹ suꝰ suspẽ
sus. Hõ dicaꝫ ꝙtũ tenebaꝫ illũ amicũ diligere.
Profecto tãtũ ꝙ q̃cũq; recordabar vel
loquar de illo stari fecit ex amore. Ita. ꝓpe
cit de xp̃o iesu xp̃o. Iple. n. ⁊ gen⁹ humanũ suũ
suo amori valde dilecto: tãtũ q̃ amoꝛ xp̃i ad
gen⁹ humanũ excedit oẽs amoꝛes vt apl̃s. Ꝑdo
pter nimiã caritatẽ suaꝝ qua dilexit nos. ad
Ephe. ij. Deoꝛ⁹ nimiã notat excessũ dilectio
nis. Humanũ aũt gen⁹ ex furto. f. cade erat infa
fecto telus xp̃i ꝙ ille fidelis amicus venit ad
captionẽ hui⁹ malũ. ⁊ in carnatiõe. ⁊ idut⁹ ẽ
vestẽ latrõis. f. humanitatẽ. Qui cũ in forma
dei cẽt: nõ rapinã arbitrat⁹ est cẽse equalẽ deo.
ꝙ semetipsũ exinaniuit: formã serui accipiens
in similitudinẽ hoiũ facta⁹ ⁊ habitu inuẽt⁹ vt hõ
rc̃. ad Philip. ij. Et vestẽ suã f. stitutit amico.
Dextio xp̃i est dei filiatio ꝙ eterna ꝙfationẽ.
Hac vestẽ filiatiõis restituit amicũ suũ ꝙ tpa
lẽ regnationẽ. f. in baptismo. Dedit eis ptãtẽ
filios dei fieri. his ꝙ credũt in noie eius. Qui
nõ ex sanguinib⁹ neq; ex voluntate carnis neq;
ex voluntate viri. ꝫ ex deo nati sũt. Et ꝺbum
caro factũ est rc̃. Jo. i. Et filꝰ dei ꝙ amico su
it suꝑsilius: nec fuit cognit⁹. Si enĩ cognouis
sent nunq; dñm glie crucifixissent. i. ad Cor.
ij. Et humanũ genus euasit. Ecce dlẽ rõnẽ ha
bem⁹ obligẽdi xp̃m. Possemus hẽ multorẽ.
Certe nõ. Jõ q̃ audim⁹ log de eo ⁊ de eius
passiõe stari cor nr̃m ꝺz moueri ⁊ inflãmari ad
ei⁹ deuotionẽ ⁊ dilectionẽ. ad ei⁹ fruitiõ ⁊ pec
atoꝝ vitatiõez q̃b⁹ offẽdit. De h⁹ ppha Hõ.
Dicit dñs ex balan ꝙerta. ꝙerta in ꝙfundũ
mario. Et stinguaꝫ peo tu⁹ in sanguine. ligna
cani mozꝝ ex inimicis ab ipso. ꝓ. lxvij. Hõ se
creta balan fm iterꝓtationẽ hebraicã idẽ est
q̃ ꝙfusio. Ille ẽ in balan q̃ est in cõfusiõe. quia
nulla ordinẽ tenet: nec otonis nec ꝓfessionis
rc̃. ꝫ sicut dr̃tia ambulat de petrõ i petrũ. De
tali dic̃ dñs. Ex balan ꝙerta. Iz eni sit i petris
antiq⁹ ego ꝙerta. Dixe ⁊ quõ. Misedet ꝙer
tã in ꝙfundũ maris. ꝓtritiõis. Qz ꝓtritio non
est nisi amar⁹ dolor petẽs. Verbigra. Cũ re
ligiosus q̃ virit ad libidinẽ: mõ seruãdo regulã
rc̃. Et deus facit sibi gram q̃ ꝓterit dicendo.
O miser: ꝙ erit de me rc̃. tũc ꝙersus ẽ ex
balan in ꝙfundũ mario. Idẽ de sacerdote et
de laycis hoib⁹ ⁊ mulierib⁹. Et stiter seu quõ
fiet ista ꝙersio in ꝙfundũ mario dic̃ pi filio.
Et stinguaꝫ peo tu⁹ in sanguine. Inferior pa
corpis ẽ peo. supior aũt caput. Sic etiã i xp̃o
sũt due ptes due subẽ. Et supior paro ẽ diuini
tas tanq; caput. Et inferior po est humanitas tã
q̃ peo. Sz iste due subẽ solũ faciunt vnã psonã. Dicit gꝰ ex balan ꝙertã. ꝙertã in ꝙfundi
mario. Et quõ. Et stinguaꝫ peo eiꝰ. i. corpus
eiꝰ tinctũ sanguine in capite ꝙ spinarũ
coronationẽ in toto corpe ꝙ flagellationẽ in
brachijs ⁊ manib⁹ ꝙ clauationẽ. Idẽ de pedi
bꝰ. Et ligna canũ mozꝝ xp̃i ẽ passio: ei⁹ ouez
sũt xp̃iani. q̃ go sus pastor bon⁹. Et cognosco
oues meas. Jo. x. pastor aũt bis⁹ ouez ꝺligent
canib⁹. ⁊ lupi rc̃. Isti canes sũt ꝓdicatores
q̃ latrãt ꝫ lupos sternt. Hõ ꝓdicatores sepe de
bẽt loq de xp̃i passiõe. Jõ dic̃. Lingua canũ
tuoꝝ. i. ꝓdicatoꝝ de xp̃i passiõe ꝓdicat⁹. Hic

eni cõuertit petrõs q̃ eni cẽt ita ifidelis ⁊ ob
stinat⁹ q̃ nõ audit xp̃m rã crudelẽ passiõ est. ꝓ
me q̃ nõ cauet. ⁊ petio ne xp̃m offendat. Et
sic ex inimicio. i. demonib⁹ liberat petrõs. ⁊ a
ꝓdicatorib⁹ nisi stigmẽta fidẽ ab ipso. f. libera
mur: faciẽdo pacẽ remittẽdo iniurias ab ip
so. f. xp̃o. q̃ crepto eiꝰ q̃ pepcit ⁊ omnit. ꝓ cru
cifixorib⁹. Hõ hic quõ est duplex remissio. f.
necessaria. alia volũtaria. Necessaria ẽ remit
tere odiũ coꝛdiorẽ desiderũ vindicte. Volũ
taria ne petat iustitiã qua⁹ iuste pot̃ plcq. ꝓ
me⁹ celestis tradet vos tortoribus. q; si nõ di
miseritis hoib⁹ pcã eoꝝ: nec pr̃ vester dimittet
vob⁹ pcã vra. Mat. vi. C Tertio xp̃i passio
repũtat odoratui. f. i thurificatõe. Quare cre
ditis q̃ deꝰ lcẽtes in ecclia in magnis festiui
tatibus: nisi ad memoriã passionis xp̃i. Jõ q̃
vos sentit: illũ odorẽ suauẽ icẽsi debet cogita
re dlẽ odorẽ ⁊ dlr odoriferũ sacrificium dedit
alia xp̃i in passiõe: quã cũ tãta patiẽtia sustinu
it. deo p̃ ⁊ sctis angelis in celo: ⁊ sanct⁹ p̃ib⁹
in symbo. Quinq; similitudines fuerũt inter coꝛ
pus xp̃i ⁊ thuribulũ. Prima q; thuribulũ ẽ fer
reus clausus. sus̃ aptũ. Ita xp̃o clausus fuit q̃
tũ ad ista terrena ⁊ mundana q; nihil voluit
nec portabat pecunias tãtũ q̃ dr̃ Marc. xi.
q̃ circũspect oib⁹ ẽũ tã hora vesptina exiit in
bethania cum. xij. Vbi dicit glose: q̃ respie
bat si forte posẽt̃ ꝓdicauit inuitare ab alic̃
ad prãdiũ. ais tpe messiuz apls colligebãt spi
cas rc̃. Idẽ in sero si nõ invitabat ab aliq̃ ad
domũ: ibat ad desertũ dormire: ꝫ sus̃ ter
rã. q; tãs desiderũ erat celeste. Secda ẽ. q; q̃
thuribulũ exit de opatorio ẽ ꝙfugiciũ. sed tã
dẽ ignis vaporatiõe obscurat. Ita xp̃s q̃ exi
uit de op̃atorio vteri ẽginalis. Argẽtan⁹ quꝰ
opat⁹ fuit eũ fuit spũsat⁹. Speciosus erat ꝓ
filijs hoiũ. Dõ. Tãs spõsus ꝓcedẽs de tha
lamo suo. Sz igne passiõis fuit detẽptat⁹ q̃
fuit plagat⁹ scopis videbat lepr̃osus depilata
barbanita ꝙ q̃ ꝙgo maria vidit eũ nõ cogno
uit eũ. tertia ꝓpheta Isa. Vidimus eũ ⁊ nõ
erat aspectus. ⁊ desideraui⁹ eũ despectũ ⁊
nouissimũ virorũ: virũ dolorꝝ sciẽtẽ infirmi
tatẽ. Et q̃si abscõdit vultus eius ⁊ despectus
rc̃. Ita hic. Tertia est. q; thuribulũ est ꝙfata
tũ. Ita corpus xp̃i fuit totũ ꝙfatũ in capite
p coronã spineã. in manibus ⁊ pedibus p cla
uos. in latere p lanceã. in toto corpe p flagel
la. Quarta est. q; thuribulũ est pumis ignem
plenũ. Ita corꝰ xp̃i pumis illi⁹ ignis de quo
ipse dixit. Ignem veni mittere in terrã: ⁊ qd vo
lo nisi vt ardeat. Lu. xij. Cũ pume sũt chari
tas. amoꝛ. deuotio. ꝺtus. ⁊ hmõi. Quinta q̃
thuribulũ ꝺtẽ evaporat fumũ albuz
su. i. mas. Ita corꝰ xp̃i q̃ de eo exiuit illa
alia sctissima ⁊ purissima q̃ dedit odorẽ suauis
simũ obediẽtie deo p̃it. angelis et eoꝝ repa
tiõe sctis p̃ib⁹ et eoꝝ liberatiõe humano generi
et redẽptiõe mortuis et multoꝝ resurrectio
ne. Ecce q̃re in ecclijs dat incẽsuz: vt etiã p na
res memoria passiõis xp̃i itret ad cor. De h⁹
auctas ad li. am. Apoc. viij. Alꝰ angelus ve
nit ⁊ stetit añ altare hẽs thuribulũ aureũ in
manu sua. ⁊ data sũt illi incẽsa multa. ⁊ ascen
dat fumus incẽsuz de orõib⁹ sctoꝝ de manu
angeli coꝛam deo. Hõ alius angelus. Ipe nõ
fuit angelus: ꝫ creator ⁊ deus angeloꝝ. Sz an
gelus idẽ ẽ q̃ missus. Et q; xp̃o ingressũ hõ mis
sus fuit a deo p̃e. Jõ of angelus. Sicut enĩz
frat minor. q̃ tenet vitã ⁊ regulã dei. Francisci
of alme sꝯ̃scisq; ⁊ frat ꝓdicatorũ alme dñe
cue. Ita xp̃o missus a p̃e of alius angelus. ⁊
venit. f. in hmõdo. ⁊ stetit añ altare vbi odo
lit sacrificiũ. p nra redẽptiõe. Fuit erat i mõ
te calpharie sta vbi stetit. q; nõ monebat nisi
vt crucifixores dicebãt. q̃ dicebat sibi. depo
ne vestimẽta. dicebat libẽter. ⁊ sic de aliꝙ ba
bẽs thuribulũ. f. eius corpus sctũ aureum ex
valoꝛe i manu sua. i. ptãte. q; i manu sua erat
mori vel nõ. Nemo tollit: dicebat xp̃us alam
meã a me: ꝫ ego ponã eã a meipso. Pr̃atem
hẽo ponẽdi eã. ⁊ ptãte hẽo iterũ sumẽdi eaz.
Jo. x. Et data sunt illi incẽsa multa. que sunt
oꝛatio sctoꝝ. q; oẽs desiderabant sua passio
nẽ. Angeli vt ruina eoꝝ repararet. Sci⁹ pa
tres vt liberarent. Et alcẽdit fum⁹ incẽsoꝝ rc̃.
Hoc dicit apls clari⁹. Xp̃o dilexit nos: ⁊ tra
didit semetipsum ꝓ nobis oblationẽ ꝫ hostiã
deo in odorẽ suauitat. ad Ephe. v. C Quar
to xp̃i passio repũtat tactui ꝙ pnialẽ afflictio
nẽ. Sensus tactus dat cognitionẽ iter calidũ
⁊ frigidũ: iter molle ⁊ durũ: iter leue ⁊ asperũ
q̃ nec visu siue auditu nec odoratu nec odoratu cognoscã
tur. ꝫ tactu. Tãc enĩz sensu tactus sentiun⁹ xp̃i
passionẽ q̃ facimus ꝓsum. tãc enĩ sentimus
varicis ⁊ asꝑitates passiõis xp̃i. Qui bꝰ dolet
cõterit ⁊ lachrymat ꝙ peccatis tãc sentit passio
nẽ xp̃i q̃ fuit in agonia. i. anxietate. facꝰ ẽ
sudor eiꝰ sicut gutte sanguinis occurrẽtes in
terrã. Sedo q̃ hõ post pritionẽ vadit ad cõ
fessionẽ: vdi coꝛa ꝓfessore tanq̃ coram iudice
vos accusatis dicẽdo. Pr̃ ego feci dr̃ ⁊ hoc
rc̃. Tãc tẽpoꝛe xp̃s q̃si coram iudice accusabat
dicẽdo. Jste ꝺcatores fec̃ hoc ⁊ hr̃ rc̃. Sermo
quõ ẽt durũ coꝛa iudice accusari. Tertio q̃

Pcessor fm Ihītatē petōr dat vobis pniam: et vos acceptatis r tūc tāgitis xpm q acceptauit īniam vt crucifigeret. Ilō appellauit ūmo die Joānes q bauīsō sibi crucē. Quarto qñ cū discipulis vos castigationē tūc tāgitis xpm q fuit grauiter ōberatus: r totus sanguinolē tus ducebat ad crucifigēdū. Quinto cū ciuitatis tāgit xpm q in sua passiōe ieiunauit: et hora prādij mēsa sibi fuit parata. Mēsa fuit cena arūdis. mappa folia arūdinis. esca spōgia. pot' aceti cū fell. Sexto qñ plceratis i bona vita r pniam nec aliq cā desistitis. tūc tāgitis xpm q noluit de cruce descēdere: cū sibi dicerēt. Si rex israel ē: descēdat nūc de cruce r ḡ. Alios saluū fecit: seipsū nō pōt saluū facē: nec ex pena: nec de illis ōb' ōumisit of one suā: imo cōtinuauit r dixit cētū r quīginta vlus. Ecce quō sensū tact' sentit passio xpi tāgēdo. dicit ad ea. Quotēs tāgebat eū salui hebāt. Mar. vi. Sz aliq tāgūt xpm ad. cū ense lingue ipsum inuadēdo r scindēdo. Iurādo. et renegādo blasphemādo. Isti peiores sunt iudeis q nō fregerit os. Talio tact' nō ē pniales: criminalis. Illuseūt rectores vt b' vicia corrigat. Aliī ecce q dic' de' rectoīb'. Dīa tores ppli met iniq agūt r nomen meū īugūt blasphemat tota die rē. Ista. liij. Jō non mireris si pēnis tribulatiōes. ¶ Quinto xpi passio reputat gustus in cōione. Ēst b'. n. ordinatio b' sancti sacrīmōdi vt oēs cōsecrēs sentiant dulcedinē saporis palato aie. Xps in sua passiōe sensit duos sapores. s. saporē dulcē: et ꝑ saporē amar: diuersis respectibus. Et q̄ posset cogitare amaritudinē passiōis xpi. Dicunt doctores r spēalit sctūs Tho. in. iij. pte. Nullus dolor martyr pōt ei comparari: nec Laurētij nec Tincētij rē. Jō dicebat ipe. O vos oēs q trāsitis p viā attēdite r videte si ē dolor sicut dolor meus. Threnor. i. Iste dolor erat in sensualitate in pte infima. Sz in pte suprema. i. in mēte hēbat tātā dulcedinem glie q̄tas hs mō in celo. Sic in cōione hō sentire illos sapores. Pōio amaritudinē passiōis. Cogita q illa hostia ꝑcrata sit vinea: argētea: vbi ē ille agn' filius illius būdicte ouis ligni: coctus in vētu crucis iter duos ignes. i. amoris r dolōis. Sic sentit amaritudo passiōis xpi gustu aie. Quotiēcūq; mādu cabitis panē hūc: r calicē bibetis mortē dñi annūciabitis donec veniat rē. i. ad Cor. xi. Sapor: ait vulcedinis sentit in cōione: cogitādo fructus r gras quas hēmus ex cōione. Plus cū placemus in gra p cōione q̄ p alia opa. q: ex bonis opibus Is merita multiplicā turtii nō ex qualibet bono ope augnētatur gra. sicut nec puer augmentat ex qlibet dolo panis. Sz qñ hō cōicat digne semp augmentat gra. Jō dicebat Dō. Gustate r videte qm suauis est dñs. s. digne cōicantibus. beat' vir q̄ spat i eo. Psal. xxxiij. Ecce ḡr dicebat xpe ma. Hoc facite in meam cōmemorationem.

¶ De corpore christi. Sermo tertius.

Memoriam fecit mirabilium suoꝝ. ecclesia dedit timentibus se. ps. cx. In istis ōbis describit ꝓpheta tria mirabilia huius sacrāmēti. Figurā. nām. r cultura. Memoriā fecit. ecclesia dedit timētib' ē. Propriō sciendū q̄ iter ola mirabilia nāe fidei sunt illa q̄ de hoc sacro pdicam' r credimus q. s. in hostia cōsecrata sit xpo de' r hō realit. r sumēdo hostiā cōsecratā xpm luminis'. Tūc g'ad credēdū oia que sunt in hoc sacro ducimur sacrificio nos seducere ḡtuītus sunt mirabilia facta: mirabilia seducit his silia. vt rebus mirabilib' fidē ꝓberēt facta mirabilia. Jō dixit. Memoriā fecit. Mirabilia aūt q̄ videnē i h' sacro difficilia ad credēdū pūt reduci ad sex q̄ inueniunt ꝓcessisse ordinatiōe hui' sacri in rem nā r in scriptura. Et ordinando istud sacrm de' fecē mēoriā mirabiliū suoꝝ. ¶ Pōnit mirabile est de panis trāssubstātiatione. Ponit. n. fides catholica. In hoc sacro puer tū suba panis r vini in corp' r sāguīe xpi. ē g̃ mirabile quō b' possit fieri. Sz q̄ b' diuina virtute possit fieri oñdit de' q̄ aliud mirabile qō ꝓcessit in nā r in scriptura. In nā qdē. qa videm' q̄ granū seminatū in terra attrahit terrā: r cōuertit in herbā. deide in spicā. vltimo i granū. Idē fac' vīn. qz trahit humorē r puerti in vuā. deide i vinū. ¶ Multo magis g' pōt b' facē b' de' i xpi corp' r sāguīne panē r vinū puertēdo. Itē adhuc certū ē q̄ h' celestiū vaporeꝝ elevatoꝝ a tra puertit i alia mīa. aliqñ i pluuiā. aliqñ i nuuiā. aliqñ in nūcētias aliqñ i ranas. Tūc recitat alber' q̄ aliqñ cuspluuia cecidit ōmicul'. Ergo si hāc puerṡionē pōt facē h' celestis corpalis. multo fortiꝰ xpo illa mirabilia. Sz illa nō mirāt hoies: qa frequētia fuīt: r tū fūt mirabilia. Sz h' mirant qz noua. Qñ g' xpo cōuersionē panis r vini in suū corp' r sāguīnē istituit suoꝝ mirabiliū q̄ erāt in nā memoriā fecit in scriptura. Item adhuc aliō mirabile legim'. qz Exo. viij. scribitur q̄ i māu moysi ḡa in colubrū r coluber in ḡa alternatus riciꝰ puerṡa fit. Si g' i ma

nu sacerdotis veteris legis ꝓ mirabili cōuersio facta fuit ḡre h puersio fieri nō possit i manib' sacerdot' nouelegis. Adhuc ibidē legim': q̄ moyses ola flumia egypti puertit i sanguinē. Tūc dī in ps' eius. Cōuertit aḡe eoꝝ in sāguinē rē. Multo fortiꝰ pōt h' facē xpo r sacerdos nouelegis. Sz dices forte q̄ ille sacerdos nō faciebat ītute oboꝝ sicut mō. Ēt q̄ videdo q̄ imo. Hā legim' Exōdi xx. q̄ deficiēte aq̄ dñs dixit moysi r aaron. Loqmi ad petrā r dabit aq̄s. r ad ōba eoꝝ puerit petrā in stagna aq̄r rē. Facili' aūt videt panē i corp' r vinū in sanguinē puertē ītute xpi q̄ petrā in aquā. Tūc Jos. ij. Solo ē ḥo puertit xpus aquā in vinū. Qui g' mirabile fecē in illo cenuuio. sīle facē in h' sacro. Idē in īstitutiōe huius sacri r ex ꝓfectō deuo fecit memoriā suoꝝ mirabiliū q̄ filia ꝓcessit in opibus nāe r ōbis scripture. Jō dī in ps. lxxvi. Quis deus magn' sic de' nr'. tu es de' q̄ facis mirabilia. Idē i ps. cxxv. Qui facit mirabilia mā' sol'. ¶ Ōbs mirabile ē de xpi sūptiōe. qz sumit r nō cōsumit. Si enī eēt mōs olymp' debēt esse cōsumptus. xps totiēs r tot mādūcat r nūq̄ cōsumit. Et hoc est mirabile sed diuina virtute possibile ē. Et nihilomin' in nā r scriptura ꝓcessit aliqd. Vbi scēdū q̄ filī' dei vocat in scriptura fera r sapiā ptis. Eccli. xxxiij. Ego sapia effudi flumia. Vocat etiā fons sapie. Eccli. i. Fōs sapiēcie vbū dei in excelsis. Vocat lumē vt dī in ps. Eructū ē in tenebris lumen rectis corde rē. Vocat etiā fera r sapia q̄ sunt vere res. q̄ date nō deficiunt. Tūc tota mea sciam posses alteri dare ea tota i me remanēte. Ita etiā videm' de mari q̄ semp flumia egredit̄ur a mari. qz mare ē fons oīus fluminuꝫ: tū nō cōsumit. Ita est in ꝓposito. Filius dei sapiēcia r ara ptis. lumē de lumine de' de deo fons totius scīritatis: r mare ifinite bonitatis existēs in hoc sacro ōnia sctificāda sumptus nunq̄ minuit. Multe mirabīa sūt q̄dā mirabile legim' in scriptura. iij. Regū. xvij. q̄ Helyas r mulier vidua cōfecerāt de farīa ydrie: r oleo qō erat in lecythis: r tū farīa farine nō defecit. r lechyt' olei nō est minut'. iuxta verbū dñi. Per farinā ydrie corp' xpi in pane. Per lechythū oleī: sacrm sanguinis in ꝓfectō ne ſtigīt. q̄ sicut tūc sūpta nō cōsumebant: ita nec nāe corp' r sanguis xpi in hoc sacro. Hoc tū fuit sactū p xpm. qz de quīq; panib' [illegible] fabus fatiauit quīq; milia hoiuꝫ [illegible] illa sumpta nō fuerāt cōsumpta [illegible] duodeci cophinos q̄ superāt. Sicut g' in illo cōuiuio xpo facta fuit nūc in hoc sacro. Jō Joh. v. Et q̄ dicēs ponam elogiꝫ meū. Qui fac' mā' r ineffabilia abq; nūero rē. ¶ Tertiū mirabile ē. q̄ xpo vē cē in celo r nihilomin' in h' sacro. Dicit. n. cē in vno altari r in alio r q̄ttuor in oīb' in ḡbus hostia celebrat. Quō corpus xpi pōt cē in tot locis. Rīdet q̄ est mirabile: tū possibile diuina ītute. Et hui' rei pcessit exēplū in natura r in scriptura. In natura q̄ēz q̄ videm' q̄ vidē ēbū inclinet in mēte r in oīsone vicentie in aure r mēte ciuslibz audientiꝫ diuersis locis. Ita fili' dei q̄ vē ēbū ptis pōt cē in plurib' locis r hostiis celebrat. Jā de sono r de odore q̄ in diuersis locis idē sīle. Manno rei sīle mirabile legim' in scriptura sacra. Apoc. viij. q̄ Joānes vidit flumia aque viue procedentē de sede dei. r agnī. r ex vtraq; pte fluminis ligna vite afferēs fructū duodecies q̄ mēsis singulis reddēs fructū suū rē. Ergo Joannes vidit vnā rem. ligni vite in duob' locis. q̄ ab vtraq; pte fluminis. alo nō cēt idē ligni. vt ait Jero. sup illo ps. Erit tāq; lignū q̄ plantatū est: nō dīcit ligni affert̄ fructū ligna. Iste fluuius est largitas bonoꝝ donoꝝ glie r gre. In vna ripa fuit fluuij est paradisus: que irrigat ripa glie. Lignū vite ē xpo q̄ est in vtraq; parte. qz in pte dextera in paradiso. r in hostia cōsecrata p sacrīs in b' mūdo. Pōt g' fieri q̄ corp' xpi sit i plurib' locis. vt in celo r in terra r in sacrificio diuers' r in altarib' pluribus. Ad idē ē illud. 4. Regū. xxvi. q̄ mulier sascitauit samuelē. r apparuit in h' mūdo: r tamē realiter erat in lymbo. Diuersi igit mō ellendi fuit samuel h' r ibi. Cōsimiliter xpo est in ecto localit. in hostia sacramēt̄ali. mō ēndi diuerso. Idē legim. ij. ad Cor. xij. q̄ paulus fuit in h' mūdoꝝ tū fuit raptus vsq; ad tertū celi sīlue in corpe siue rē. Si g' ipse fuit simul in celo r in terra. Quare ergo xpo nō posset esse in celo r in sacro. Idē legitur etiā de h' Amb. hz nō fit in canone sacre scripture. q̄ simul fuit mediolani vbi celebrabat: r thuronis vbi dīs Martinū sepelichat. Jō psalmista dī rēs ps. lxxxv. Dñs magnus es r faciēs mirabilia: tu es de' sol'. ¶ Quartū mirabile est quō totū corpus xpi potest in tā parua hostia. primo nō solū in tāta sed in qualibet eius pte minima ab alio dīuisa. Sz hoc sit mirabile tū est deo possibile. r hui' inueniꝫ esse in natura. qz videmus q̄ sol q̄ est maior tota terra recipit̄ r videt in parua speculo. r in qlibet eius parte tū totalit. Ita

p arte videm' ré maiore trãsire p minorẽ. Ut
vidi dulano artificio gabie fine causa ligneã
cũ vna auicula exirete itra vetre & phoraq;
vẽ ipossibile. Vidi & oui grossi' collo & pho-
reop' p diuinũ artificiũ fuit introductũ i vetres
phore. g' vita si pot facere vtuo creata. multo
magis xps. Sic' g' omnitao fuit i vtero virg
miracla totũ corp' xpi & i sacro. Duis' hi figura
Apo. i. vidi iohes vidit i medio septẽ candela-
brop aureop illes filio hois: habẽtẽ i dextera
sua septẽ stellas. Septẽ candelabra sũt septẽ ec-
clie i q' medio & xps filius hois i eucharistie sacro. Sic g' i illa visiõe xps q est
magn' apparebat i pao cãdelabro. qõ tñ erat
min' dei filio. Ita xps i hõ sacro magn' é in
pua hostia. q' ait xps maior: é illo cãdelabro
i q' erat q. ipe debeat i dextera sua septẽ stel
las ẽre q; ibet erat maior q; duos septẽ cãdela-
bra. g' nõ vidit Jo. ré maiores minores. ma-
gnus hois filius i puo medio cãdelabro qué
nõe videm' fide magnũ i puo eucharistie sa-
cramẽto. Quid é dr q; i dextera hẽbat septẽ
stellas. dicẽdũ q; g illas significabãt septẽ ar
ticuli fidei de dinitate. Hũ. trinũ. sũt articuli fi-
dei. septẽ ex pte simtra dinitat. & septẽ ex
pte dextera dinitat. Jã põ. dict. A dño factũ é
istũ & é mirabile i oculis nr̃is põ. cryij. ¶ Qui-
tũ mirabile q; hostia i hõ facto frãgit dividit:
& dẽtib' trit. tñ si ledit corp' xpi nec frãgit:
manet integr & illesũ. Sz ly d' sit mirabile tñ
é hõ possibile. Ere' gppe sile é i nã. Nã ima
gine i speculo exire si frãgat speculũ si frãgit
imago. z i q; pte speculi frãgitur in tot rema
net & resultat imago. Ita i hostia põt fieri de
corpe xpi & tute dina. Duis' figurã hẽm'. Exo.
xij. Dicit. n. mosẽs vniõẽ magnã q; rub' ar
debat & si cõburebat. videbat ignis i rubo ar
dere ac si debẽt rubũ cõminuẽ & icinerare: &
tñ ab igne si ledebat nec minebat. sic & corp'
xpi i ore cõdẽtiã debẽte si ledi. Sz sic rub' in
igneata corp' xpi illesũ & integr remanet i ore
cõdẽtis. Jõ põ. dic. Catate dño cãticũ nouũ:
qr mirabilia fecit põ. cryij. ¶ Tertiũ mirabile
é quõ gibet hmõi & cõicãs totũ corp' xpi su-
mit & sumẽs ptẽ minimã sumit totũ. sicut su-
mẽs totã hostiã. Rõ é. qr sic totũ hẽbi longñ
é i vna aurea: i q; hbet tã magna q; pua eccl'.
Ita idẽ sacrãmẽt totũ xpi: & coicãs sumit
ipi totũ eccl'. Hoc figuras hẽm'. Exo. xvi. de
mãna vbi dr q' pl' colligẽs i mãe si pl' hẽbat
q; mis' colligerat: si putrefiebat. Ita i hõ sa
cramẽto glob sumit corp' xpi eccl'. & si qo cre
dẽt i maiori fortitate pl' iucunde sicũ putredo
ifidelitatis i ala ille'. Jõ. Lect. xi. mirabilia opa
altissimi sol' & gliosa & abscõsa & iusta opa il-
luo. i. sic nõ vidẽt ad sensũ. Sz vita sũt i scriptu
ra & nã sm intellectũ. Ergo xps instituẽdo hoc
sacrãmẽtũ fecit memoriã mirabiliũ suop. qi p-
cesserãt filia i nã & in scriptura. Unde dicit psal-
mista. Mirabilis i altio dño. Testimonia tua
credibilia facta sunt nimio.

¶ De corpore christi. Sermo quartus.

Ego sum panis viuus q
de celo descẽdi
Jo. vi. Si aliqs sume diligit & di
lexit aliquẽ si stingit xps recedẽ ab
eo & uelut sibi relinquere aliqõ domũ i signũ
amoris. Et cũ exit hẽat ei' memoriã. Xps q
fuit & verus de' & verus hõ. pr & dño nr̃. sume
diligit & dilexit aplos: pl' q' mr̃ filiũ diligit.
& hoc ipe plecte ondit. qr p eis & p nob mori
voluit qõ é signũ magne dilectiõis. Auctao.
Maiorẽ hac dilectõe nemo hz vt aiaz suã po
nat qo p amicis suis. Jo. xv. Et iõ qñ debuit
ab eis recedere p mortẽ in die cene cõgrega
uit eos & suũ recessũ nũciauit & eis domũ ma-
xmũ & pciosũ dimisit i signũ dilectiõis. Et hõ
vt hẽant mẽoriã ei'. Isto ãt domũ fuit corp'
suũ & sanguis ei' pciosus quẽ accepit de ẽgie
Maria. Et istũ domũ excellẽtissimũ é. qr é ve
r' de' & ver' hõ. & é meoriale passiõis & mortis
xpi. Nam altare significat crucẽ. Rõ é. qr sic
i altari plecrat sacrafr corp' & sanguis xpi: ita i
cruce realr̃ immolabat. Calix significat scpelch
xpi. qr sic i calice ponit corp' & sanguis xpi: ita
i scpelchro corp' xpi realr̃ ponebat. Per pa-
tenã itelligit lapis: q; posit' fuit ad ostiũ mo-
numẽti ad coopiẽdũ. Sic patena ad coopiẽ
dũ calicẽ. Per corpalia i q; põt corp' xpi itel
ligit linteamia i qb' involuta fuit corp' xpi.
Etiõ dr̃ é meoriale. Unde xps dixit. Hoc facite
cõgs fecerit i mei meoriã faciet. Istõ ãt domũ
nob dimisit hz cẽ nob valde chare. qr valde
pciosũ é. Et vt ips magis chare hẽam'. xps õ
seipso dicit hba pposita. Ego sũ panis viuus
qui de celo dr̃. in quib' verbis tria tanguntr.
P Primũ é sua ãdito & ptas. qi ego sũ.
P Secũs é sua magna virt' & ptas. qi viuus.
P Tertium est sua ordo & dignitas. quia de
celo descendi. Joan. vi.

¶ Primũ é sua ãdito & ptas. qi ego sũ panis.
Ubi sciẽdũ q; si ubũ illõ simplr itelligãt si é
ver. qr hostia pcecrata si é panis corpalis. Is
fuerit. qr forma panis recessit. Is accidẽtia pa
nis. i. colos: sapor: & odor remanẽãt. De q; vi-
de beatũ Tho. iij. q. lxxv. ar. v. & vi. Sz vez

est intelligẽdo spiritualit. qr hostia cõsecrata
est panis & cibus spũalis aie. Jn hõ ait q; ap
pellat panis: recte eius ãditio spũal ipositak.
Hã corp' xpi assimilat pani quãtũ ad pfectio-
nẽm q; ũtũ ad effectũ. Quattuor ad cõpositio
nẽ panis requrit. qs sic scitio panis cõponit
ex farina & aq & ex illis format in vase q̃dam
panis q; sic formatus in furno ponit: & sic ẽtu
te ignis decoqit: sic efficit cib' corpalis. Sic
spũalis xps fuit cõpositus ex aq & farina. i. ex aia
& carne. & formatus fuit in vasc. in vtero virg
nis Marie & demũ positus fuit in furno cru
cis & sic decoctus fuit p mortẽ virtute ignis. i.
ẽtute amoris spũssancti: quẽ ad gen' humanũ habuit q; significat p ignẽ. qz sicut ignis
hz calefacere corpalia: amor spũssancti cale-
facit & icẽdit corda. In cuius signũ spũssanct'
descẽdit in discipulos in forma ignis. Scõo
corp' xpi assimilat pani ũtũ ad effectũ. Plus
panis hz satiare corpus. Unde nullus cib' est q
tñ faciat hominẽ q; tñ appetat ab hoie fame
scẽte sicut panis. Ita corp' xpi hz satiare spi-
ritualiter alas. Et hoc vobis sic declaro. Plus
res dicit satiata qñ sic est plena q; nõ plus te-
nere põt. Ala ãt nra tãte capacitat est in de
siderio q; nulla creatura põt cã satiare & iple
re nisi solus deus. Et hoc satio apparet. Plus
si hõ hẽret decẽ libras desideraret hẽ cẽtũ.
& tãdẽ totũ mũdũ. sic patet de Alexãdro re-
ge. Sz deus solus est ille q; põt desiderũ no-
strũ iplere. qz in se cõtinet oẽa pfectiones exi
stẽtes & possibiles. Et hoc est qõ dic Aug. Alas
dei capacẽ solus deus adiplere põt. Et psal-
mista dicit. Alas eius ries satiauit bonis. Sz
in hoc sacro cõtinet ver' deus. qz in hostia cõ
secrata ẽsse verus deus q; creauit celũ & ter
ras. & iõ illud sacrm̃ meritõ põt alam satiare.
Unde Sõ dicit in ps. cxlvij. Et adipe frumenti
satiat te. ¶ Sẽm in hoc sacro est sua ẽtus &
ptas: qz vivus. Ubi sciẽdũ q; iste panis spũa-
lis dicit viu'. qz dat vitã digne sumẽtib' & cõ
servat ipsos in vita. Et nõ solũ dat vitã spũa-
lẽ que est in psti q; gram̃ sed etiã dat vitã eter-
nã que erit in futuro p gliam. Unde dicit i evã
gelio. Qui mãducat hunc panẽ vivet in eter
nũ. Joh. vi. Et in hoc ostẽdit huius sacramẽti
magna virtus & potestas. Hã manus qõ põt
esse in hoc modo est vita. Sz triplex est vita.
scz gratie. spũalis. & eterna. Prima é dẽa. scda
melior. tertia optima. Jn hoc q; iste panis
dat vitã hẽ ne spũalẽ & eternã. cuius magna
virtus ostẽdit. Sz sit aduertẽdũ q; iste cib' non
dat vitã nec conservat nisi sit bona dispositio
ex parte recipientis. Ad qua dispositionẽ ha
bendã tria requirunt in recipiẽte. Primus q;
recipiat cũ cã magna puritate & innocentia.
Secũdũ q; recipiat cũ cã magna charitate &
benivolẽtia. Tertiũ q; recipiat cũ cãs magna
firmitate & patiẽtia. Ubi sciẽdũ q; nõ est sue
nies q; res sciosa & nobil in loco imũdo pa-
nas. Iste ãt cib' spũal est res sciosa. qz é ve-
rus de' & est res mũdissima. qz est specialis fi-
gur macula dei maiestat. Jõ vas & cor in quo
hz recipi hz cẽ mũdissimũ. qz i maliuolũ alaz
nõ itrabit spũs Sapie. i. In cuius signũ antesq
xps in cena corp' suũ daret discipul' lauit pe-
des eorũ. vt sacerdos ante pcecratione lauat
sibi digitos ad ostẽdẽdũ q; illi qui hoc sacrm̃
cõficere vel recipe volũt debẽt esse mundi ab
ol pctõ nõ solũ mortalibus sed etiã venialibus quãt
tũ est possibile. qz hz pcta venialia nõ sunt nec
efficiatur pcta mortalia: tñ hõ cauere debet sibi
ũtũ põt. qz sunt vie ad mortalia: qr cõsentire
ad venialia cito trãsit ad mortalia. Et ponit
exẽpũ. qz sunt q̃dã alalia q; habent venas la-
tas & talia si venenanẽ sue itoxicanẽ cito mo-
riunt. qz venenũ p venas latas cito trãsit ad
cor. Sz alia sunt q; habẽt venas strictas & ista
nõ sic cito moriunt ex veneno. Applica ad pro-
positũ &c. De ista ãt puritate habem' figurã
i Joseph: q; mortuo xpo accepit ei' corp' & in
voluit in pano mũdo & posuit in monumẽto
nouo & vnxit myrrha & aloes. Joseph itẽr-
tatur salvator. & significat quẽlibet religiosũ
q; ordinẽ itranit vt salvet alam suã. Iste ergo
si vult recipe vel cõficere corp' xpi hz ipsũ po
nere in monumẽto nouo. Lcoide puro & isol
uere pannis mũdis. i. cogitationib' sanctis. &
vngẽ cũ mirrha & aloes. i. recipe cũ pcordio
dolore & amaritudie qõ significat q; mirrha
q̃ é amara. & aloes. i. cũ cordio devotiõe. & se
indignũ reputare ad tale sacramentũ sumen
dũ. qz se nullo dign' est. Unde de põt dicere
illud qõ dixit. Centurio. Dñe nõ sum dign' vt
itres sub tectũ meũ. Matt. viij. Hec mirũ. qz
legit de Joãne baptista qui erat in vtero sanc
tificatus & in beremo dñi cõuersat & a xpo
vocat' & xps venit ad eũ & baptizatus
est & tñ dicit eũ gẽhstang. Joãnes nõ aude-
bat tãgere sctũ dei & ẽtiã: si clamabat cũ tre-
more. sctifica me salvator. Si ergo Joannes
nõ reputabat se dignũ tangere. dicẽ xpi cuz
est talis & tãtus: quẽto magis nos qui sum' in
cõparatiõe ipsi' magni pctõres nos idignos
reputare debem'. nõ tñ ad tãgẽdũ & ticiẽdũ
ad recipiẽdũ cũ integre. Dicat' etiã Marc'

amputauit sibi pollicē ne pmouere ad facer
dotiū. q; se indignū reputabat. Si g; aliqs scī
te aliquā imdicis peccati in seipo auferret
sic accedere poterit. Anctas. Auser rubigi
nē de argēto r egrediet vas purissimū. Pro
uer. xxv. Per argētū itelligit aia munda r
clara: p rubiginē itelligit pctm. Auser g; rubi
ginem de aia: r sic egrediet vas purissimum. i.
ad corp; xpi recipiendū. Deo regni q
recipiat eū cū magna charitate r benuolen
tia. i. cū magna deuocōne dei r proxi. alo non
cōfert vitā: nec pdstat. Et hoc sic ostēdo. Hz
ginicius panis mālis fameret nibilomin⁹ vi
tā nō daret. nec cōseruaret: nisi in corpe esset
cibor nāle digerēs. Ita ē in ppolito: nisi cha
ritas in corde sit q̄ intelligit p ignez r calorē q̄
dr calefacē aiaz. Cla. filme cauete oz ne cū ira
vel odio vel alio pctō mortali corpus xpi su
mat. q; grauissime peccat. r magnā penā in
curret q; morte ētalē nūquā incurrit. sicut
multor legit. Et rx Gregor⁹ dic. Hoc ac
cideret. Q; angeli q assistit huic sacro indi
gne recipiēte interficeret nisi diuina mia pbi
beret. Incurrit etiā morte ētalē. i. sep atiōes
ale a deo. q; grauissime peccat. Cla. dic Hie
ronimus r etiā Augustinus sup illo vbo. Qui
cūq; māducauerit panē vel biberit calicē do
mini indigne: reus erit corpis r sanguinis xpi
pma ad Cor. xi. Sic peccat ille q indigne su
mit sicut iudei q ipm interfecerūt. Cla. scribi
tur de iudeis q; si oim; glie cognouissent nū
q; ipsū crucifixissent. pma ad Cor. ij. Peccā
tor actu peccāt mortale r spūalit. tali pctō
occidit filiū dei scilicet q̄tū est de se et causa
liter. Legit q; mortuus est oz: q; tetigit or
tuus dei ⁊ portabat tumulo ne caderet r etiam
bethamite mortui sūt q; viderunt archā. Et
assignat iudei cām. Pre oza mortu⁹ est q̄ tetī
git archā. q; in illa nocte vacuerat eū pxor. si
g; os mouu⁹ ē q fecerē hoc. Ita ter tetigit archā
materialē r ligneā dei. r volens adiuuare ne
caderet. Sic magis monunt illi q faciēdo rē
illi eā nō solū tangūt sz etiā in se recipiūt: nō
archā ligneā sed corp⁹ xpi vez non vt aduc
ti et ejecti vt dictum est. Et si bethamite
mortui sūt q viderūt archā sic magis q re
cipiūt indigne corpus xpi vez. Tertio recipi
oz cū magna stabilitate r firmitate r patien
tia. Cibi en terrestres non est sufficiēs q; nobi
lis leguis in vase fragili r instabili ponat. ppe
perula. Ide ciu⁹ d. b. g. r. Sz oz ponit in
corde stabile r firmo p patiētiā. i. Anctas. Erit
ēnī vas auri solidū ornatus oi lapide pciosō.
Eccli. i. Sic. n. oz cē cor recipiēs: q; oz ē vas
auri solidi. Aurū enī est metallū stabile r fir
mū q; rūginē non pōrit nec frangibile cōtinue
dilatat. Sic oz ē cor bono recipiēs: q; non
frāgat p impatiētiā. Cla. Et aur⁹ sit bonū oppi
cit. pbat. Pulo p ignē. scō p lapidē. Aur⁹. n.
in fornace nō corrūpit sz solidat r firmat. Sic
aia recipiēs ē digna recipe qñ p ignē tribu
latiōis non pmittit: nec p lapidē iniurie vt vi
tupij destruit. r qñ cor sic ē factū r dispositū:
tūc ē vas solidū. Sic enī videt aūcs vas po
nat ad mēsas regis multi filiorū⁹ pmit. Sic
aūcs aia viri iusti ponat ad mēsas regis eter
ni: oz. q; multi fatigatiōb⁹ r pturio exponat.
Ne b⁹ dctio ere⁹ alios sctōs q ad sūā mēsam
nō iucrit nisi p multas tribulatiōes. vñ i actī
b⁹ apl⁹ oz. Per multas tribulatiōes oz nos
intrare regnū celoz. Act. xiij. Sz etiā sic vas
ornatū oi lapide pciosō. i. oib⁹ vtutibus: r di
scurrere sic placet rē. C Tertiū ē ina ongo r
dignitas. q; de celo delcdit. Ubi ē sciēa q;
qto res sit a meliori r subtiliori mgro tanto
videt excellentior r nobilior. Sz illud facim
fit a solo deo. ppter q; vtute. vbor; que pfert
facer dos cōficit hoc factm. Cla. ppter sacer
dos nō facit hoc sed deus q; hāc vtutē dedit
illis vbis: q; quotiēcūq; sacerdos pfert illa
vba sup materiā debitā: intētiōe rectā: q; tale
factm cōficeret. Cla. sicut medicus nō sanat:
sed virtus herbe. Ita etiā rē. Et in hoc ostēdit
illus sacramēti magna dignitas r excellētia
r hoc notat cū dicit. q; de celo descendi rē. vñ
nō sit vtute alicuius: sz virtute dei qui ē in ce
lo. Si aūt volumus diū videre virtutē r excel
lentiā illius sacramenti videamus mirabilia
q; in ipo ptinent. Pmuz est trāssubstantiatio
panis in carnē r vini in sāguinē. Hoc aūt nō
est ipossibile deo. Nō est. q; mai⁹ est ex nihi
lo aliqd facere q; ex nā naturā in aliā transub
stātiare. Pmuz facit deus g; rē. Hec mirus
videat si deus nō pōt. q; nā videt b⁹ posse. nā
natura in hoc existēs cōuertit panē in carnē
r vinū in sanguinē. Nāliter etiam de terra fit
ferrū: r de cinere vitrū. Sic legit de anglia in
qua est maretim q; si. pūctus ligni cuiuscūq; fi
gure ptertū i lapidē. Si g; natura tātā pōt
multo magis de⁹. Sz tū verū ē q; ista exēpla
deficiūt. q; nā puertit vnā creaturā in aliā in
multo ipe r p multas trāsmutationes. Deus
aūt puertit creaturā in creaturā in istāti. Se
cūdum mirabile q̄ in hoc sacro ptinet ista

qualitēcūq; panis trāssubstātiat in corpus xpi
nō crescit. Et certe hoc nō est icōueniēs. q; vi
dem⁹ q; aliqs revelat secretū suū isti nō aug
mentat. propter hoc secretū suū in eo. Tertium
mirabile est. q; nō deuret. it nec minuit cū mi
lesies sumat. Exēplū de cādela a qua sumitur
ignis: r tū nō minuit. Quartū mirabile est q;
sumit ab imūdo r nō maculat. Quintū mira
bile est: est sub eisdē vite q; dat morte indigne
sumētibus. Exēplū de iumo cui si vinū r car
nes dent odit mortē: r tū vinū r carnes sūt ci
bus vite. Ista dicit Grego. Sicut corpalis ci
bus cū ventre inuenerit diuersū humoribus
occupatū amplⁿ r magis nocet r nulli pōt
auxiliū. Ita cibus spūalis si aliqnd repit mali
gnitate repletū: nō sui nā sz sumētio vicio: nul
lā pōt effectū bonū imo magis nocet. Sex
tū mirabile est. q; simul r semel ē in diuersis
locis. Exēplū de sono cāpane r voce hois.
Septimū mirabile ē q; hostia dimidū r cōp⁹
nō lacerat: sed manet in vtrūlibet parte integrū.
Exēplū in speculo: r in quo ymago existēs ad
diuisionē speculi nō diuidit: in ejus⁹ pte reser
uat. Octauū mirabile ē cū sit ita magnū: quā
possit in tā parua hostia cōtineri. Exēplū de
mōte cū sit ita magn⁹ in pua pupilla oculi pō
sentat. Nonū mirabile est. q; ibi sūt accidētia
sine subiecto rē. Ita exponitur vos oēs vt di
gne sumatis illud venerabile sacramētū rē.

Dūica pma post trinitatē. Sermo puus.

b

Abent moysen et

pphetas: audiāt illos. Habet ēbū
illud textualit. Luc. xvi. Et officiat
i euāgelio hodierno. Sermo erit de scīo eua
gelio: r habebimus multas bonas doctrinas
r speculationes intellectuales: r bonas istru
ctiones morales. Sz primo presentemus vgi
ni marie locale qō ipsa valde diligit. i. Ave
maria rē. Sanctū euangeliū hodiernū decla
rat nobis quattuor: multū necessaria ad scīē
dū pro nostro auxiliamento rē. scilicet.

P. Mundanalis conuersatio.
P. Diuinalis retributio.
P. Infernalis cruciatio.
P. Scripturalis confirmatio.

Ista aūt sūt⁹ sunt valde necessaria ad scīēdū. Primo mundanalis conuersatio vt ipsa
[illegible] secundo. Secundo diuinalis retributio: vt ipsa
[illegible] sperem⁹ possidere⁹. Tertio infernalis dispo
[illegible] vt ipsam vitem⁹. Quarto scripturalis cō
[illegible] vt ipsi nos [illegible] mem⁹. De pmo
[illegible] dicit ipe

Et scribit nomē eoꝝ in iferno. O filio ꝓfusio
r vereēdia ē eius: si papa vḃet nomē alicui
tuo simplicio sacerdoti i rotulo: vt ꝑmoueat
ips ad cpatū: l cardinalatū: r pp pctīs suis
papa deleret nomē suū: r scriberet mē simpli
ces scholares. Cel si rex vḃet nomē alicui⁹ ve
stri scripti vt faciat cū baronē: comitē vl du
cē pp culpā vrāz rex deleret nomē vr̄m: ip
say scribēt iter nola raptoꝝ. Maior cōfusio r
vereēdia ē incōparabilit qñ delet nomē de li
bro deꝰ: scribit i carcerib⁹ iferni. Auctas. Je
re. xvij. Dñe oēs q te derelinquūt. l. peccādo:
confundēt recedētes a te i tra scribēt. l. i illa de
q Job. x. vi. Terrā miserie r tenebraꝝ rc. Ar
gūm⁹ istē diues de q̄ loq̄t euāgeliū erat petūs r
male viuēs p̃ē si tenuit nomē suū: i libro p̃de
stinatiōis. Jō nolūt xp̃o ꝑm oze suo notare.
Oō ista sūt rōnes ꝑs p oēs ꝓlona dns dicēt de di
uitib⁹. Nō congregabo zuēticula eoꝝ ō sangui
nib⁹. i. pctis. Ps illud. Libera me de sanguini
b⁹ rc. nec memor ero nois eoꝝ p labia mea.
Ecce quō dicit clare. pō. rr. Esse diuitē de do
no iusto nō ē pctm. Et de talib⁹ dicit deꝰ. Nō cō
gregabo zuēticula eoꝝ de sanguinib⁹. Vnā
zuēticulā ē diuitū supdoꝝ volentiū hic regi
mē cū stat: rc. nō itēdētiū ad on⁹ qō recipiūt.
Aliud ē zuēticulā auaroꝝ vsurarioꝝ: vt da
beāt oēs pecunias. Aliꝰ luxuriosoꝝ zuēticula
vxoꝝ: isto respectu rc. Aliꝰ gulosoꝝ zuīnia
faciēt: isto respectu vt ex eis ḃeant amicoo
rc. Aliꝰ iracūdoꝝ r iuramēta sibi faciētiū q
mutuo se iuuabāt dicēdo. Qui tāget vos me
tāget. De oib⁹ istis dicit. Nō congregabo zuē
ticula eoꝝ rc. l. celo cū angel⁹ r sctis nec me
mor ero nois eoꝝ p labia mea. Ps q. nomē
pauris Lazari erat iscriptū i libro dei g⁹ q
cū patiēcia recipiebat panē: qui ḃē sperdo dita
ri celo. Jō nolunt ips r fuit cōpleta p ꝓphā
ob dicēt. Alias pauper saluus faciet. Et vsu
ris r usuratē redimet alios eoꝝ r honorabile
nomē eoꝝ coram illo. Et log⁹ de pauper⁹ pō
bres. Nō alios pauper salūs faciet: si patiēter
sustinēt pauperiē. Nō debemus furari nec 5
debēt dignarci spūs i pacifico ditari. Et vsu
ris. Lāa mō soluunt redimet eos: q̄ nihil pōt
ḃe de diuitib⁹ nisi cū vsuris. Si petūt ab eis
mutuoꝰ obtinēt nisi cū vsuris: voluit eme
re blādi⁹ vl pānū rc. cū vsura emūt. l. pl⁹. Cpp
solantia vsurāꝝ r vēdūt eis cū vsura. Et in
ꝑticulari. qui facūt eos liberabit eoꝝ: nō pōt
odīre vsurā. Aduocati r ꝓcuratores r no
tarij. Q̄m sentūt i eis pecunias ꝑtrahūt eos
nimis. Qñ ostea dīt eis q uenias cū ꝓtegi: mu
lā tuo habēs: r ḡre nō dīxistis ante. Jō p vnu
dīe tu stabis mille multa ānis ad portas padi
sunec itrabis. Dīc g⁹ q ex vsuris r iniq̄tate re
dimet alios eoꝝ: r honorabile nomē eoꝝ coā
illo. Qualis honor ac si rex vl papa notaret r
peteē de aliq̄ pauꝑe. Sēm secretū ē dīcū di
cit. Canes venīebāt r ligēbāt vlcera ei⁹. Aut
sūt r q dñi canes significant. dicit Greg. in
omelia sup. ⁹ euāgelio dicēs allegorice. Qñ
canes sūt q dāt officiū ꝓdicādi. Nōne scit q
dñs nō mittit oues suas ad nem⁹ nisi cū cani
b⁹ vt custodiat oues a lupis. Ita ille q dicit.
Ego sum pastor bon⁹ rc. Jo. x. si dimittit oues
suas sine custodib⁹. Custodes sūt ꝓlati. Ca
nes ꝓdicatores. Vnde canes optīe latr̄tes
fuerūt apli: vel de martyres: doctores r ꝓfesso
res: hodie oēs illi q predicāt r latrāt 5 supos
iferni ne approximēt eoūd⁹ xp̃i. Et nūq̄ boc
é magna diguitas. Ecce qd dicit Job in ꝓso
na xp̃i. Et ita expōit Greg. in moralib⁹. Nūc
dereliēt me iuniores tpe: q̄ pces ñ dignabar
ponē cū canib⁹ gregis mei. Job. xxx. Nota.
Nūc derelieēt me iuniores. i. iudei q tūc dere
lēbāt xp̃m dicēdo. Vach g ōstruo tēplā dei.
Alios saluos fecit rc. q̄ pces. i. patriarchas
r ꝓphas nō dignabar ponere cū canib⁹ gre
gis mei. Ita q⁹ maior é dignitas ꝓdicatoꝝ q̄
ꝓphaꝝ r ꝓlatoꝝ. Iſti canes hūt liguā me
dicinalē q̄ lingunt vlcera pctōꝝ. Plaga r
vuln⁹ sugḃie q̄ i capite ꝓsūtis lingūt: r ꝓdicato
re qñ cōmēdat r laudat ētutē humilitat. Et
quō xp̃s saluator nr̄ r bt̄a maria fuerūt hūi
les: r q̄tū eis placēt ḃūles ꝓlonicas: et deuo
te r benuoles: r sic de aliis. Et quō r q̄r sup
bia fuit initiū totī⁹ malueōlanlitat⁹ iannō padi
sūr sic ō aliis pctis: r ētutib⁹ opposīt. Liguā
canū medicinalis ēst ḃēto sūt venenosi: qñ
i ꝓfessiōb⁹ petūt pecunias: tric mordēt durē
r tūc mordēt bōa rc. Ecce ḡre dicit q⁹ canes
ligēb⁹ ēt vlcera ei⁹: q: sic curant vlcera pctoꝝ.
Jō oō. Liguā canū tuoꝝ ex inimicis ab ipso.
pō. lxvij. Ēt sūt figura eclypticā: q: ōnū defect.
Lingua canū tuoꝝ. i. ꝓdicatoꝝ: ex inimicis i.
pctis supple sanat vl liberat ab ipo. l. deoīq
ꝓdicatores solū sē istīs. Greg. Inuanū labo
rat extera⁹ liguā ꝓdicatoris: nisi fuerit ītus
gūa saluatoris. Dico ſcdo q⁹ oīdē dīnalis
retribuitur vt ipas ḃūlerem⁹. vbi⁹ sō. Fet
ē vt moz̄eret mēdic⁹ vsq̄. Et sepult⁹ ē i iferno.
Ecce retributio dīnalis. dicit mgr̄ sniar i se
to. r ēt oēs doctores: q: doctrina ē cōis: q in
corde fre sūt ḃtuor dor⁹. Inferior: ē lor⁹ pē

nalitoū. secūda locus pueroꝝ in q̄ nō ēt ignis
nec demones. solū sūt ibi tenebre. i. carētia dī
nitē visiōis. Nō ē ibi ignis mālis⁹ ira dei dī
ignis. sm illud Deut. xxxij. Ignis succēsus ē
in furore meo: r ardebit vsq̄ ad inferni nouissi
ma. Talē iram vocat Augu. ignē. In illo di
cunt pueri ē nō baptizati q̄ nunq̄ viderūt
dei. Tertia dom⁹ ēst loc⁹ purgandoꝝ vbi ēst
ignis mālis⁹: nō sunt ibi demōes. Ille ignis
dīna vtute purgat r cruciat alas. Quarta do
mus r supior ēst sin⁹ plectoꝝ in q̄ erāt scti pa
tres. Et dicebat sin⁹ abrae ex securitate quam
habebat de gliaq̄: illud qō in sinu ḃī ēst mi se
curitate vel in securo. Etā paradiso ḃī sinus
abrae. Auctas ecclesie dicētio. Exaudi exau
dīuit aiam meā in sinu abrae ꝑtriarche tui in
deas collocari. Dicit ergo. Factū ēst vt moze
rel mēdic⁹ rc. Quia sicut nō cōdigne penite
tes qñ morūnt: aie coꝝ statim portant in ce
lū. Ita tāe ad sinū abrae. Diues aūt sepult⁹ ē
i iferno. Ecce ad īras retributio dīna. Auctas.
Ego dño scrutans coꝝ r ꝓbās renes: q do vni
cuiq; iuxta viā suā r iuxta fructū adinuentio
nuꝝ suaꝝ. Jere. xvij. Nō duo secreta moralia.
Primū ibi. Factū ēst vt moz̄eret mēdic⁹. Si
aūt dūsito in ordinatiōe ḃonꝝ ipsi q̄ voluit
log de mūdana puersatiōe: qui⁹ fuit locus⁹ de
diuite q̄ de pauꝑe di. Homo qdā erat diues.
Sed q̄ voluit log de alio mundo r de mia r
retributiōe. p⁹ fuit locus⁹ de pauꝑe di. Factū
ēst aūt vt rc. Dico q⁹ b⁹ fecit xp̃s ad ondēdū
suā cōditiōne diuini r pauperi: q̄rēti ad vitā
q̄tā ad morē. In hoc mundo diuites sunt
primi in honoribus r dignitatib⁹ officiis r lo
cis: q: sp sedent in p⁹ locis in. eccia. sēdis ꝓdicis r in
oib⁹. Pauper⁹ aūt sp sūt vltimi. Sz in alio
mūdo pueruit totū. Quia pauꝑes sunt primi
in honorib⁹ rc. diuites ō vltimi. Recte ēst
de diuitib⁹ sic de falcone r de gallina. Falco
cui ḃdm vinit valde honorat: portat a dño i
manu sua q nollet portare filius suus: q⁹ ducit
cū eā ad ecclesiā: eruit sibi diligēter: aliquo
tieno eā carneo crudas cū ḃenib⁹ mozdeo
dor: pstus in estate cū aq̄ refrigerādo. i. ḃreme
aūt dormit in camera dñi in loco eminēciori.
Et si misera gallina: modicū appropinquet ca
mere ad comedēdū micas ſtatis expellit: nec
audet cameā itrare. Sed in morte puertitur
simplīq̄: gallina cū magno honore portatur
coram dño inter duos scutellas. Et si ḃī dño.
Falco ēst mors: dicit: ꝓpīcia in ſt equalino.
Ita recte diues ēst vt falco: vnit delicate rc.
Et miser pauꝑ vt gallina nō audet. Domui di

uitis appropinq̄re: q: ſtatis dicēt. Quid vult
iste pō. O latro ē oz ēē locus. Ecce ḡre p⁹ no
minauit pauperē: q̄ fuit locus⁹ de alia vita.
Et verificat illud qō ipsemet dño dixit. Erunt
nouissimi. i. pauꝑes: q in hoc mūdo sūt nouis
simi: primi. i. in paradiso. Et diuites q in hoc
mūdo sunt primi erūt nouissimi. i. in inferno.
Ideo q̄ pauꝑ mouit ei⁹ alia portat coā dño
inter duas scutellas. i. gloriā alc quā habebit
statim: r corpo quā ḃz post iudicium: vel duc
scutelle sunt immunitas oe pena inferi⁹ r abun
dātia de gloria supern⁹. Sēm secretuz ēst dī
cū dī. Mortu⁹ ēst diues: r sepult⁹ é in iferno.
Certū ēst q⁹ corp⁹ ei⁹ nō fuit sepultū in infer
no. Si alias vidēl ergo ex hoc q in iferno fuerit
cemiteriū r sepultura. Dico q̄ sic. Sz audiēt
vos ne dī eligat sepultura. Aiꝰ ḃepelit in iferno
nō sicut corp⁹ honorabile sepelit in hoc mun
do. Ju cui⁹ corpis sepultura sunt treo princi
pales cerimonie. P⁹ ñ aliqs amic⁹ vel scuti
fer vadit ad eccliā vt sepultura aperiat. r la
cerdotes se ꝑparēt: r fit cōmotio a clericis: q̄
oēs vellēt esse in pūtia. Idem fit de sepultura
alcui: malus diues tēdit ad mortē: r ḃabol⁹ q
cū rēptaunt cognoscēs māliter ḃonā mozt iu
ḃito vadit ad inferū ad rectoꝝ. i. luciferū di
cens: quō talis religiosus vel cleric⁹ vel lai⁹
tenaut malā vitā: r mō ēt in articulo mortis.
Jō nūcios r discipulos mittat: r fit ibi magna
cōmotio: q̄libet vellet venire. Auctas. de quo
tellus stellīgē de aliqo. Infern⁹ iudē te cōturbat⁹ ēst in occursuz aduent⁹ tuū: suscitauit ibi
gigantes. Scōa ēst q⁹ erunt in sepultura cor
porū: q: sicut sacerdotes cū ḃdo portāt secuz
corp⁹ p̃cēdēte signo crucis: r parētes nāmi
ci cū fletib⁹ sequunt. Ita sit de aia dānata q̄
portat a demonib⁹ nō cū ḃdo sed vociferan
do ꝑsibiliter ac si esset porc⁹ mactāduz: p̃ce
dente ligno luciferi. i. circulo. Auctas. Jn cir
cuitu ipi ambulant. Jō dicit scriptura. Auꝛ q
erraueri a via doctrine. i. patiam cetu: gregan
tū cōmozabit. Prouer. b. xxi. Tertia cochlea
seu cerimōia q̄ erunt in sepultura corpis ēst
q: fm suū statum r ꝑditionē dat sibi sepultu
ra in ecclesia: vel extra in cemiterio: vel in capella
uc in eccliā rc. Ita sit ō aia ḃānata in iferno.
Jam sunt ibi sepulchra certa ꝓ imperdio non
plena terre: sed igne inextinguibili. Aliud ꝓ
auaris plenū de metallis ignit. Aliud luxu
riosoꝝ plenū de pice calido rc. De aliis ad idē
de quib⁹ Jō. Sepulchra eoꝝ. i. ḃānatoꝝ do
mus eoꝝ in eternū pō. xlviij. De nullo alio se

pulchro põt itelligi. Jõ amoue dei. In vestro testõ. i. in vita quã tenet attẽdat ne illuc eligatio sepulturã. In pũcto. n. quo eligit malã vitã eligit ibi sepulturã. Et pfirmat per morte. ¶ Dico tertio q̃ sanctũ euãgeliũ declarat in fernalẽ dispositionẽ vt vitem⁹ ibi. Eleuãs aũt oculos rẽ. vidz nec inde huc trãsmeare. Nõ. Eleuaſ aũt oculos rẽ. q̃ aia hz oculos r etiaz mẽbra: sed sunt spualia: quẽadmodũ mẽbra corpis sunt corpalia. Sed forticra sũt mẽbra aie. Nõ cũ dr. Pater abrahaz dicit glosa videt q̃ eẽt de gẽe abrahã: r vt q̃ sicq; etiaz abrahã vocat eũ filiũ dr. Fili recordare rẽ. qr de bonis q̃ hõ facit in statu petit⁹ dat in hõ mũdo retributionẽ. Nõ inter nos r vos chaos magnũ. i. abyssus firmatũ est: vt hi q̃ volũt hinc trãsire ad vos nõ pñt neq; inde huc trãsmeare. Nõ q̃ hti obiectaliter trãseũt ad dãnatos corpenzas videdo sed nõ trãseũt ad eos penaliter: etiã dãnati transeũt obiectaliter ad hõs sz nõ pñt trãsire p pnam actualẽ nec videdo gloriã obiectalẽ. Nõ duo secreta. Primũ ibi. Eleuãs aũt oculos eũ eẽt in torment. Ab isto textu sancti doctores extrahũt istã cõclusionẽ: q̃ mõ dãnati vidẽt saluatos r beos: sed nõ gaudẽt ò tali visiõnimo augmẽtat eis penã. Terdi gra. Sicut si samelic⁹ videret mẽsam escis plenã r non posset accedẽ: pena sibi augmẽtaret. Ad practicã cogita qñ superb⁹ dãnat⁹ eleuat oculos r videt beatũ Paulũ qui fuit supb⁹ r plecutor ecclesie die ❧ mis. Ille fuit supb⁹ plasz ego: r tñ salu⁹ est: q; cõuersus fecit pniamita ego potuissez salu⁹ fieri. Ité de auaro q̃ videt Matthẽ. de q̃ dicit Beda q̃ fuit raptor. Ité de luxuriosis: qui vident Mariã magdalenã: r mariã egyptiacã: r sic de alijs. auctas. Videtes turbabũtur timore horribile: r mirabunt in subitatiõe ispius salutis: gemẽtes pre ãgustia spiritus rẽ. Sap. v. Et loquũt ad istam de dãnatis. Sicut spongia secetis ibibe gutta aque quã petebat: q̃ fuit sibi denegata. Ille r q̃ringẽti. xxvij. ãni sunt q̃ petijt r cũ bet die r hora petit eã r nunq̃ habuit nec habebit: r si ploraret sanguinẽ i eternũ nõ habebit. Ista gutta aque signat refrigerũ aliq̃s q̃ dãnati nõ pñt hr̃e. Jdeo falsa r erronea dã glosa turistaz q̃ dicit q̃ dãnati pñt refrigerũ ex bonis q̃ fiũt p eis: dãdo simultudine de aliquo q̃ portat onus magnus q̃ iz non deponat os⁹: tñ qñ dat sibi port⁹ vel vna parca vlat hz refrigerũ. Nõ est ita de dãnatis: q̃ nullũ remediũ hr̃e pñt. Auctas. rõ tuo hoc ipso nulla erat spes. Prouer. xi. nec

Jõ dicebat xpõ. Scrutamini scripturas in q̃bus putatis vos vitã eternã habẽ. Et ille sunt que testimonium perhibent de me. Jo. v.

¶ De eadem dñica. Sermo secundus.

N domo pris mei sũt mãsiões multe. Jo. xiv.

Pro declaratiõe hui⁹ vbi sciendũ q̃ tota vniuersitas creaturaz tã celestiũ q̃ terrestriũz dr dom⁹ dei. Nõ: qr sic in domo vel palatio regis supiores⁹ sunt camẽ: in seri⁹ ho est stabuli p iumẽtis. Et i fundo terre iferi⁹ est carcer p malefactorib⁹. Jta etiaz in domo dei: supi⁹. i. in celo empyreo sũt camẽ i. nouẽ ordines ãgelor⁹. Jbi morant amici xpi. Supi⁹ aũt ẽ xpõ r ẽgo maria. Dom⁹ ẽo iferi or vbi morant deũtes r seruitores r cliẽtes est iste mũd⁹: q̃ p deũtio facẽ fuerat: sed ex petõde de paciso terrestri expulsi sunt⁹ b exules Carcer ẽo p petuat⁹. Ecce nõ: ẽre dr dom⁹ dei: q̃ ipse ordinauit sua sapia. Auctas. Sapia edificauit sibi domũ. i. ad ei⁹ honorẽ r mãdestatẽ: excidit columnas septẽ. Prouer. ix. Nõ. Excidit columnas septẽ. i. septẽ ẽd⁹ creaturaz i q̃b⁹ fundat mũd⁹ ẽsti dom⁹. i. tra cuz sumẽtie aq̃ cũ pileid⁹: aer cũ volucrib⁹ signis cũ ipetfitib⁹: celũ cũ planetis. Sexta ẽ nã angelica: q̃ angeli sũt subẽ pure spuales. Septia ẽo nã hyeiana. De ista domo dicebat baruth. ❧ istẽ mag⁹ est dom⁹ dei rẽ. Baruth. iij. De isto domo dicebat xpõ. In domo pris mei mãsiones multe sũt. Jo. xiij. Nõ. Mãsiões mlte. i. tres pncipales. Celũ r terra r ifern⁹: r in istis dr ista: sũt multe mãsiões. In celo nouẽ ordines. i. angeli archãgeli rẽ. In terra mlte pincie regnaz r cõitates: r citates: r ville. In inferno aũt est sin⁹ patrũ sctõz: vbi nullus est mõ. limb⁹ puerorũ: vbi nõ est ignis nec demones: loc⁹ purgãdoz. i. purgatorii: vbi ẽ ignis sz nõ demones: loc⁹ dãnatoz vbi sunt dãnati.

Pz ergo q̃ tot⁹ mund⁹ dr dom⁹ dei. De ista domo dicit the. In domo pris mei rẽ. i. intra domũ pris mei bẽo qnq; frẽs. Jnuenio i hac domo qnq; fraternitates diuersas rõnidus. i.

P Fraternitas humanal. Et ista venit p nãm.

P Fraternitas spualis. Et ista venit p gratiã.

P Fraternitas demõial. Et ista venit p culpã.

P Fraternitas angelicalis. Et ista venit per amicitiam.

P Fraternitas diuinalis. Et ista venit per misericordiam.

Ecce ẽre dicit thema. In domo pris mei rẽ.

¶ Dico p⁹ q̃ habem⁹ in hõ mũdo fraternitate hũanalẽ: q̃ venit p naturã. Qui enim ab eodẽ pre r ab eadem mre sũt geniti frẽs sunt. Jsto mõ quotidiane sum⁹ in hoc mũdo tã fideles q̃ infideles ab eodẽ pre. i. Ad. r ab eadem matre. i. Eua sum⁹ geniti. Jtẽ frẽs possum⁹ dici. In hõ singularitatẽ oẽs dr⁹ in hoib⁹ magis q̃ in angelis q̃ dr⁹ a pncipio oẽs angelos creauit silr nec tm se pñt cõsanguinitatẽ parẽtelẽ nec fraternitatẽ naturalem. Nõ est sic in hoib⁹: qz a pncipio soli creauit dr⁹ masculũ r feminã. Ecclẽ. i. Masculũ r feminã creauit eos: bñdixit dr⁹ illis. r ait. Crescite r multiplicamini r replete terrã. Dẽo pcedim⁹ ab ista radice. Ecce fraternitas naturalis. Sed dicet aliq̃s: r forte iam dicitis in corde vestro q̃ ex masculo r femina pcedãt hoies: hoc nõ est singulariter excellẽtia hoiũ. qz etiaz q̃lia bruta pcedũt a masculo r femina: qz ab initio soli creauit dr⁹ masculum r femiam de aialib⁹. i. leonem r leenã: equũ r equã: bouez r vaccã: ex quib⁹ oẽs alij descendũt. Dico q̃ verũ est: sed hoc fuit singulare in hoib⁹: qz ab vno supposito. i. Ada pcedim⁹ oẽs: qz de illo formauit Eua. Gen. ij. nõ sic fuit de aialibus. Jdo iz hoc fit certũ: tñ auctas. Dr⁹ q̃ foc mũdi r oia que in eo sunt: fecit ex vno oẽ genus holum. Act. xvij. Mortalit. Et hoc qz oẽs sumus ex vno pr̃e p3 q̃. debem⁹ habere maiorẽ vnitatẽ r pacẽ q̃ ãgeli vel deitas tñ cõtingit r ẽ oppositũ: qz ãgeli bñt pacẽ cũ tñ sunt tot qz inamirabiles: vt dicit scriptũ Tho. in prima par. q. l. ar. iij. q̃ sicut cospona celestia excedũt ista inferiora in quantitate. i comparabiliter. Jta angeli excedũt in qualitate discreta oẽm mũerũ creaturarũ inferiorũ: r tñ nunq̃ habẽt diuisionẽ nec guerrã. Auctoritas. Pacis⁹ tas r terroz apud eũ est q̃ facit cõcordiã in subditis⁹ suis. Rupp. d est numer⁹ multitudo⁹. Job xxv. Deitas in deserto viuit in pace. Leones inter se pacez habent. Lupi r vulpes: r sic de aliis: r hoies nõ possũt viuere in pace in vna villa: nec in vno vico: nec monasterio rẽ. contra naturã faciũt: qz fratres inter se naturaliter pacẽ hũt. Jdeo legit⁹ de Abraam r Loth qui intãtum abundabãt q̃ terra non poterat eos capere: rita q̃ iam facta erant inter pastores eoz iurgia: r iam Loth ibat tot⁹ turbat⁹ tunc dixit sibi Abraam. Ne queso sit iurgium inter te r me: r inter pastores meos r pastores tuos: fratres enim sum⁹. Gen. xiij. ¶ Dico scdo q̃ fecũda fraternitas est spualis q̃ venit p gr̃az. Jsta fraternitate soli xpiani sunt frẽs Judei do pr̃alij infideles nihil attinẽt nobis

Oēs aūt xpiani sūt frēs eiusdē pīs imediate t ihesu xpo. Nō q oēs sum⁹ filij regis r ciuides mris. l. ysto ecclie. De⁹ habuit duas vxores. Dª fuit fr̄a gogaz: er q̄ genuit iudeos: sz decidit sibi libellū repudij ut legē q̄ dicit. Si accepit ho vxorē r habuerit eaz: r nō inuenerit gr̄am aīi oculos ei⁹ pp aliquā feditatē: scribz libellū repudij r dabit in manu illi⁹: r dimittet eā de domo sua. Deut. xxiiij. Postⁱ fuit pphetia ch̄ mādatū. Ista lege ysuo fuit de⁹ immūda macula tāsidentat⁹ r mūs⁹ credētie in synagoga dedit sibi libellū repudij. De pphetia ad ihām: Hec dicit dñs de⁹ tu⁹. Quis est hic liber repudij mris vestre: q̄ dimisi eā. Aut q̄s ē creditor⁹ me⁹ cui vēdidi vos. Ecce n. iniq̄tatib⁹ vestris vēditi estis: r in sceleribꝰ dimisi matrē vestrā: gent r nō erat vr. l. q reciperet me: vocaui ꝑsonā. Jo. f. r nō ergo audiret. Isa. l. Deinde pe⁹ durit aliā vxorē. l. ianectam ecclīa: de cui⁹ vtero. l. fonte baptismali gīant filios r filias. Qui de alto mittit semē p os sacerdot. Semē est vbū dei. l. forma baptismi. Et post baptismū pōt dici. Nat⁹ est hō i mundū. Et sicut ēgo recipit r etiā ēgo parit. Ecce aūt nos xpiani habem⁹ istā fraternitatē spiritualē. Aīa baptismū sum⁹ filij Ade Sz post baptismū sum⁹ filij ihesu xpi. Propē hoc dicit xp̄s xpianis. Oēs vos frēs estis: r pcm. l. generalē nolite vocare vobis sup terrā. Un⁹. n. est pr̄ vester q in celis est: vbat. xxiij. Nota. Oēs vos frēs estis: q̄ de ada estis filij r̄. Jō venit q̄da paup ad regē fr̄acte dicēs sibi q̄ se eā duiceret, ḥre dignat⁹: q̄ frat⁹ ei⁹ erat de eo de pīe r mr̄e. l. de eā r Eua cui rex dedit vnū denariū di. q̄ tot haberēt frēs ex illo pīe q̄ sic euiderē daret tm̄ nihil sibi remaneret. Videte q̄lē charitatē dedit nobis de⁹ pr̄ filij dei nolemur r sim⁹. i. Jo. iij. Moralr habem⁹ hodie trinā q̄ debem⁹ cauere a turgijs guerris r diuisionib⁹ r sicut spūaliter sum⁹ genitisteremur etiā spūaliter diligē oēs. Sīt multi q̄ dicūt nō nocerē ei. sz nō dicerē sibi. vbi: nō possum sibi loq: nec corde possum ipsum diligere. Vbi valet hō. Os si vultis salui fieri pp odium rācor r mala volūtas cordis expellat⁹ nō est nisi venenū q̄ aīam occidit. Nō de fide tm̄ tercatore q̄ venit ad magistrū Vincētium dicēs. Veneraē q̄ fui defraudat⁹ a sartore tā pecūnie q̄ritate r fugit: pp q̄ odiui eū intātū: q̄ si posset eū inuenire cū dēib⁹ occiderem. Et ista sūt dragesima fui ꝓfessus r nullus cōfessor voluit me absoluere. Dicit q̄ deo sibi ḥre. Pa⁹ q̄d dicaꝭ vo⁹. Cui rūdit magr Vincēn⁹. Si nō vultis sibi ḥre. peatis vobis ꝓsi. Et ipse. Pr̄ hoc nō intelligo. Rūdit magr. Dicat⁹ odiū q̄ dēbis i corde cui nō delectabis vobis q̄ aiam vr̄as occidit. Rūdit ille. Hūc cognosco q̄ sit fallacia. hīc odius 5 aliū. Rūquid cēt bona vindicta 5 inimicū bere vnā tacā potionē venenatā: vt interficeret te. Jdē ē de odio. Propter hō dicebat dñs Jo. Hoc mādatū habem⁹ a deo: vt qui diligit deū diligat r frēm suū. i. Jo. iij. Ubi eo tertio q̄ tertia fraternitas ē dēmōstrata. Et ista venit ꝑ spā r petit: r ista ē mala. Ab initio post hō de⁹ creauit angelos inf̄ q̄s lucifer erat maior: vt dicē Greg. q̄ fuit nobilior: r ma ior: Qui respiciēs inferi⁹ vidit oēs creaturas deū: r q̄ ipse ēt aliis maior: habuit vanā gloriā: r elevatis oculis cognouit supra se maiores. l. deū: r voluit ei⁹ ꝑpari. Et hoc reuelauit olō⁹ angelis: r multi tanē adulteri r puri r infideles ꝓsenserūt sibi. Sz michael Sēterit r gabriel r raphael r alij boni. Tūc expulsi sunt de celo empyreo lucifer r sui: dicēte deo. Nō habitabit in medio dom⁹ mee qui facit superbiā. Et ceciderūt de celo r facti sūt demōes. Ecce q̄d est demō: angelus q̄ ex pcō ceciderit. Dyabolus est ꝓpriū nomē luciferi. Hoc nomē sathanas est nomē cōe demonū. Lucifer a ꝓp⁹ durit vrorē cladestine. l. lobedientias ex q̄ gīauit r gīabit. Mille milia ministrō de filijs. Quis posset ñūerare: q̄t angeli sibi ꝓsenserūt quottidie homines in dedicēcēo in mūdo. De cadē vrore gīat filios q̄s facit alīq̄ pcc care r facē 5 mādatū dei: talis est filⁱ dyaboli. Uerbigra. q̄s ponis in corde tuo vt idnatio sic vt ratio: vel q̄ habeas officiū vile r̄. p vocādo te ad supbiā: r tu ꝓsentis sibi 5 mādatū dei q̄ ꝓcepit tibi hūlitatē. Jdē de auaricia. Jdē de luxuria. Jdē de ira: r tu ꝓsentis: 5 obedientiā factus: filⁱ eo dyaboli. Talib⁹ dicit xp̄s. Vos ex pīe dyabolo estis: r desiderta pīis ve strī vultis facē. Jo. viij. Jō ꝑter dēōes. Si ij dyaboli bīt frēs. Qui mollis ē. i. negligēs r dissolut⁹ in ope suo: frat est sua opa dispātia. i. demonie. Prouer. xviij. Qui⁹ cōditio ē q̄ si fecit aut det aliq̄d de glie de⁹ q̄ illud retorqt in malū. Nō de illo hereditate cui deus apparebat in forma boni ḥre. Surge ad laudādū deū: r aliq̄ticno ponebat sibi lumen. Alīq̄s dicebat sibi. Talis nauis sibi ducta ē ore ꝑ alab⁹ q̄ sūt in purgatorio: r illa: tantū q̄ ille firmiter credebat ipsum angelus bonū: q̄ nō nisi bona sibi dictabat. Semel aūt

ostēdit sibi visionē: q̄ videbat celū apertū supⁿ: r iferna iferi⁹ dicē sibi. Nisi efficiaris ita de⁹ nō poterio celū intrare: imo ad iferni es te delēdere. Propter q̄ ille fuit effect⁹ iude us: r ꝑter dānat⁹ fuit. Ecce aliter bullipauit bona q̄ pu⁹ fecerat. Jtē de istis q̄ recurrit ad demōes vt inueniāt q̄ ꝑdiderūt. Cui forte inueniūt tñ ex alia ꝑte perdūt alias. Jtē p sanita te recuperāda recurrit. q̄dā ad demōes q̄ fa tiēdo pdūt alas. Ecce ḥre dicit qui mollis r̄. Moralr. Dic 5 diuinos r fortes gos: r causa tio ne recurrat ad eos: sz ad xp̄m dīm. Propter hoc dicebat ꝑpha vnusquisq; in ol fratre suo nō habeat fiduciā: q̄ olo frat supplātauit supplantabit. Jere. ix. Dico ḥro q̄ est alia fraternitas. l. angelica: q̄ venit p amicitias. Que ad modū dī de duob⁹ amicis sil stantib⁹ come dētib⁹: ambulantib⁹ r̄. frēs sunt. Nun q̄ fuit tanta amicicia ḥter aliq̄s duos amicos sicut est sanctoꝝ angelorū ad nos: intrīs q̄ qñ mulier os pareredo⁹ vocat vnū angelū cui cō mittit illā creaturā. De q̄ angelus regratiat deo. Et stati delecdit r boiez in suā custodiaz recipit. De qua mā vide sanctū Tho. i. parte q. cxij. arti. v. Auctas. pō. xc. Angelis suis mā dauit de te: vt custodiāt te i oib⁹ vīs tuis. Uñ dicit Jero. Magna est dignitas aiaz vt vna quēq; ab ortu natitat habeat āgelū ad custodiam deputatū: si nung⁹ dimittit creatura vi. q. cxij. arti. vi. vbi dicit⁹ angelus custos nū. ꝑ totaliter dimittit: boiez: sz ad aliq̄d ḥterdus ed dimittit. put. l. nō ipedit quin subdat alicui tribulatiō: vel etiā quin cadat in pcm. sm or dinē diuinoz iudicioz. Jdē dicit in solutione ad tertiū argumēti ciusdē. vi. arti. q. angelus r si ḥterdū derelinq̄t boiem loco: nō tñ derelin quit eū ꝑtū ad effectū custodie q̄ etiā cuz est in celo cognoscit q̄d circa boiez agat: nec; in diget mota tpis ad motū localē: sed stati pōt adesse. cōd cogita q̄ facis aliq̄d pcm̄ quid dicit angelus. O pditor r̄. Jō Bern. Noli pīte angelo facē q̄d me pīte facere nō auderes: q; nec furtū: nec luxuriā r̄. De isto fratre dicit scriptura. Frater. l. hō qui adiuuat a fratre. l. angelo: ñ ciuitas firma. Prouer. xviij. Ciuitas. n. fort firma hz septē ꝓditōes. Prima q̄ sit alta. Ista ꝓditiones dat angelus custos: q̄ eleuat mētē ad deū: ad desideādum celestia. Reuersus est angelus q̄ loq̄bat i me suscitauit me: q̄si vir̄ qui suscitat a somno suo Zach. iij. Scda q̄ sit murata. Hoc facit angelus q̄ inducit ad obseruātiaz decē ꝓceptoruz. Dicaū breuiter decē ꝓcepta: muri sūt alcūr res sunt. vtuto. Tertia q̄ habeat fossatū: alicui⁹ hoc ꝑ obseruātiā ꝓfiliozꝰ euāgelij. Quarta q̄ habeat fossatū boc idē dat angelus q̄ indu cit ad humilitatē vel ad cogitādū penas in ferni. Quinta q̄ habeat clcas. Hāc ꝓditionē etiā dat angelus inducēdo custoditā ad audiēdū missas sermōes: ꝓdicās: r cōcādū r̄. Sexta q̄ habeat arma r̄. Arma sunt oīones iciunia: elemosyne: r opa ꝓnialia. Septima q̄ habeat bellatores: q̄ sunt opa mic. Et q: istā septē habem⁹ a bono angelo inductiuciō de ciuitas firma. Moralr instruimur hic: vt q libet suo angelo faciat aliquā oīonē. Sicut q libet vestrū recipit aliquē licū vel sanctā i aq̄ uocatū: q fonte ex vestrio ꝓtis modicū curat de vobis⁹ angelo q̄ tinuc surat de vob⁹ est fidā of⁹ q̄libet manc̄ero genib⁹ flexis di cendo. Angele q mr̄⁹ to custos pietate superna. Ide tibi cōmissus salua: defende: r guberna. Amen. Dico q̄ gata fraternitas est dumalis: q̄ venit per mias. Et ista est oīb⁹ aliis melior: q̄ de⁹ creator oiu⁹ fact⁹ ē frat noster in dūdicta incarnatiōe. filius nobis fact⁹. Laro. n. r frat nr̄ est. Gen. xxxvij. Jō dicit apl⁹. Qui sanctificat. l. baptismū r ꝓnias r qui sanctificat ex vno oēs. Propter quā cām nō cōfundit fratres eos vocare di. Fulciado nomē tuū fratrib⁹ meis. ad Heb. ij. Ideo scīs Salomon spū ꝓphetie q̄ filⁱ dei debebat incarnari r nasci de muliere r lactari: ac si ias ipius videret pētialē dicebat sibi. Quis imipt det te fratrē meū sugḡētē vbera mris mee: vt iuc niā te foris soros r deosculer te: r iā me nemo despiciat. Apphendā te r ducā te in domum mris mee: r in cubiculum genitricis mee r̄. Cant. viij. Jdeo apl⁹. Quos ꝑcuit. l. deus pater r ꝓdestinauit ꝓcmeos fieri r imaginis filij⁹ vt sit ipse p⁹ genit⁹ in mult⁹ fratrib⁹. ad Ro. viij. Moralr factamus q̄ sicut sum⁹ frēs xp̄i in hac vita: sim⁹ etiā fratres sui in gloria.

¶ Jn octaua corporis christi vel infra octauas. Sermo vnicus.

a Capite corpus meum r̄. ⁊ mādicate hoc ē

Verbū istū dī tertualis. i. ad Corin. r officiat in epla hodierna. Scitis hodie ē octaua corpis xp̄i r sci nr̄ ecclia facit totum officium vt in die. Jō de isto sco sacro altaris volo vob declarare: aliq̄a magnalia: quas ex eo habem⁹ ad p̄uocādum corda vestra ad deuotionē. Sed p⁹ salutē vgo Maria. Sanctū sacrificium altaris oī eucharistia

greceiab eu qđ est bonumre karis gratia qua
li bona gfacq multar r inumerabiles grac r
vtilitates habemus ex ipso sacramento plus
qđ ad alio sacramentio. Et amore vestri mo
do dicam quinq vtilitates principales.
¶ Est enim viaticum spirituale.
¶ Medicamentum vniuersale.
¶ Sacrificium indulgentie.
¶ Sacramentum principale.
¶ Societas celestialis.
In his oībꝫ vtilitas. Ideo dic thema. Accipite r mãducate hoc ē corp⁹ meū rc. ¶ Dico p⁹ q eucharistia vel hostia pcecrata est vi
ticū spūale. Sic est q nulla creatura viuēs si
ne sit corpalis sine spūalis potest diu durare
in eē siue viuē sine cibo. De creaturis corpali
bus rō est nālis. qz calor plumit humidū radi
cale vt dicit philosꝰ. Sed. n. ad qđ ignis ca
lorē plumit r deficit. Ita est de debilitate corpo
ris in q vita pfistit calore cōsumit r deficit: ussi addat humiditas comedēdo bibēdos r cō
ter in mensse magis appetim⁹ cibū r potus:
qz maior est calor interior r exterior. Ites de
angelis qui sūt creature r subē pure spūales.
Dico q etias nō pōt viuere sine cibo. Nōqz
nullus eoꝝ hꝫ vitā r durationē a se. Jō de me
lis dei q est essentia diuina recipiūt escas q nō
p̄t dicī nec cogitarī r de illo viuūt. Auctor. Dicit angelus Raphael Thobie q videbat
eū eis comedē r bibē corpali cibo ne dimitte
ret eos in errore. Cū esset vobiscū p volūtatē
dei videbar. qđ robiscū mãducare r bibere:
hꝫ ego cibo inuisibili r potu q ab hoib⁹ videri
nō pōt vtor. Ethodie. rij. Fiat gō rō. Si creatu
re pure corpales vel mētales r ruꝑ spūales: et
angelici dīgēt cibis vt dictū ē. Quid dicem⁹
de hole q hꝫ vtrūq. Est. n. corpalis ḡtium ad
corp⁹ r spūalis ḡtiā ad alaz. filiis angelis. Er
go ihiget duob⁹ cibis. f. cibo corpali ad sustē
tatē corpis r cibo spūali ad sustētationē ale.
Jō Matth. xxiij. dr⁹ creauit adā r euā. p̄dicit
vis de ciuis corpalib⁹ dicēs eis. Ecce ego mit
tō oēm herbā afferētē semē sup terā r vniuer
sa ligna. Ethructifera q hꝫt in semetipsis. i. mē
tes generis suoꝝ sint vob⁹ in cibū. Heb. i. Ita
q a p⁹ r hꝫ q mille gngēntos. Anos post solū
comedebāt fruct⁹ gētes r bibant aquā r illa
tāe dabāt maiorē fortitudinē q mō capones
pullos r vinū rē. Deinde post dīuturnā q nō
pōt deteriorari arbores ꝑ tātos annos aquā nō q
ēt r ad nō est cib⁹ ad sustētādū nām huma
nā. Secūdā lectiā comedē de carnes r pisces de
ceno. Deo pisces maris manus vestre tradite
sunt. r omne qđ monet r vinit erit vobis in ci
bū. Gen. ix. Et pcessit licētia bibēdi vinū. Et
tūc Noe icepit exercere terrā. r plātauit vine
am. Deinde venit tpo mōsi in q dr⁹ de cunct
is mūdi pplis elegerat sibi eos. de quo pplo de
bebat nasci filꝰ dei. sm humanitātē. r tūc dr⁹
restrinxit escas illi pplo vt p Leuit. xi. Jō de
cipiēs eis ne comederēt aial qđ non ruminat
nec vngulā vngula. Jō nō comedit porcū qz
hꝫ vngulā. sed nō ruminat. Jdē ō lepo
re. Jtē de volucrib⁹ pcepit eis ne comederēt
aquilā. gryphē. falconē rē. Jtes de pisc⁹. q
si comeder. t pisce nisi hēt pennulas rē. Jō
nō comedūt aguillā marinā rē. Sz ḡre deus
pcepit hoc indeus rē. Nullo. q: de illo pplo
debebat nasci messias: pp qđ de⁹ cē vt fir⁹ēt
de filio regionq⁹ et⁹ nutriet oēs certe elee de
cētilio medicoꝝ. sīnō amore sui. s. filij regis vt
sit bñ cōplectionat⁹. Et pcipit nutriet vt abstī
neat a ceteris cibis vel eleem q sunt male com
plexiōis. Jta fecit de⁹ de gēte indaica de qua
n̄ascitur⁹ erat filꝰ regis. f. Jesus volunt de⁹ vt ab
stinerēt a cibis vitiosis. r male cōplexiōis. Sz
exquo filꝰ regis tam nō indiget nec victu. ipse
pōt comedē ad libitū q cqđ vult. r placet sibi.
Jō nos mō nō abstinem⁹ ab illis cibis. q⁹ olim
creatura dei bona. r nihil reijciēdū qđ cū gra
rīactione pcipit. Sctificet. n. p verbū dei. r oro
nem. Lad. Thymo. iij. Ecce q̄liter de⁹ a pn⁹ vi
ḡs mō. p̄dicit nature humane de cibo corpa
lib⁹ sm diuersa tpa. Jdoc totū dicit. Bō in q
dam auctate. Quil oim⁹ in te sperāt vīcet tu
das eccl. vlto. f. corpalē in tpe opportuno. ps.
cxliij. Tū nō iuenietis q ante aduētū xpi de⁹
dederit escas seu. pusionē spūalē. Corpora. n.
erant robusta. r ale erant debiles inīa q oēs
infirmitates corporis. r alē ex cibo veniunt. f.
Ide. r Esue. Jnfirmitates corpis sunt sicut se
dere: dolores rē. Jnfirmitates ale sunt pmis
tas ad malāe: cōsiliatas ad bonū male cogi
tationes. mala desideria. r pcā. ola ista vene
runt ex comestione cibi vetiti. q alias nullus
fuisset infirm⁹ nec in corpe nec in aia. Jte ci
bus fuit posita olus malor. Jdeo dicitur. Eda
la malt malo mala cōtulit ola malo. Eda
ideīt Eua. mala. i. Ade. malo. f. pomo. contulit
ola mala. malo. i. mūdo. Q dicit xps. Si tan
tū sciunt facē dyabolus q de fructu durit oī
ne mali. ego ostēdā sapiaz meā. r ordinauit q
de fructu faceret medicinā. vnde venitret om
ne bonū. Et fecit se fructū in arbore vite. f. vir
ginis Marie cū dicitur. Dilect⁹ fruct⁹ ven

ēt ad eē⁹. Jō dicit sanct⁹ Tho. in iij. pte q
puer vn⁹ dieī baptizat⁹ nō pōt hīe paradīū
nisi cōicet. Et hoc vide sctm Tho. iij. pte. q.
lxxij. arti. iij. qno. ḡre. Altrīs sacramētū cucha
ristie sit de necessitate salut. Q dicerētio vos
r quō posset cōicare. Rndō audite pulchram
speculationē. qđ vos comedetis sola vnā mē
brū. f. os comedit⁹ tū er illo cibo oia mēbra
resocillant r fortificant. manꝰ ad operandū.
pedes ad ambulandū. oculi ad videndū. au
res ad audiendū. r sic de alijs ḡtib⁹ tam iteri
oīb⁹ q̄ exteriorib⁹. Jta tota vīa eccla ē vnū
corp⁹. Cuius caput est xps. oculi doctores. au
res in dices r ꝓfessores. os sacerdotes. manus
milites qui hñt defendere. vēter ciues r mer
catores. tibie mechanici. pedes qui terrā tan
gūt sunt agricultores. Dicut. n. in vno corpo
re multa mēbra habem⁹. oia aūt mēbra non
eūdē actū hñtant: multi vnū corp⁹ sum⁹ i xpo.
ad Ro. xij. r sicut os comedit p oīb⁹ mēbris
ita sacerdos p oīb⁹ xpianis spūalit. Sz
oportet ad min⁹ q⁹ quilibet in ano cōicet sa
cramētaliter de adultis. f. vel. xij. annor. vt su
pra. Et qñ pueri baptizant efficiunt membra
corpis ecclie. ideo ꝓ cōicatio habent. Mo
raliter. Cogitate qđ petiī. r nolle cōicare. Si
pueri innocētes nō pōt saluari sine cōione. qđ
erit de magnis. Jō multi dānant⁹ nō cōicāt
in pascate. Aut in hoc mūdo nō vult xp̄m re
cipere cōicādo: nunqꝫ a xpo recipiet in celo.
Auctau. Amē. Lecture. Simen. Livere dico vo
bis nisi manducaueritis carnē filij hois: r bi
deritis ei⁹ sanguinē nō habebit vitā. f. gre in hꝫ mūdo
rc. Jo. vi. Nō habebit vitā. f. gre in hꝫ mūdo
nec gloie in alio. Dicit secūdo q hoc facīm
sancti est medicina rīa. nō solū cib⁹ est. hꝫ me
dicina. Ideo cui⁹ declaratiōe sciendū q oēs
infirmitates corporis r alē ex cibo veniunt. f.
Ide r Esue. Jnfirmitates corpis sunt sicut se
dere: dolores rē. Jnfirmitates ale sunt ꝓmis
tas ad malāe: cōsiliatas ad bonū male cogi
tationes. mala desideria. r pcā. ola ista vene
runt ex comestione cibi vetiti. q alias nullus
fuisset infirm⁹ nec in corpe nec in aia. Jte ci
bus fuit posita olus malor. Jdeo dicitur. Eda
la malt malo mala cōtulit ola malo. Eda
ideīt Eua. mala. i. Ade. malo. f. pomo. contulit
ola mala. malo. i. mūdo. Q dicit xps. Si tan
tū sciunt facē dyabolus q de fructu durit oī
ne mali. ego ostēdā sapiaz meā. r ordinauit q
de fructu faceret medicinā. vnde venitret om
ne bonū. Et fecit se fructū in arbore vite. f. vir
ginis Marie cū dicitur. Dilect⁹ fruct⁹ ven
trio tui. Ideo de hoc cītat ecclesia. Hoc op⁹
nostre salutis. ordo rē. Cōstituit sic. Ordo sa
lutis nr̄e poscebat hoc op⁹ vt aro. i. sapia xpi
artem. f. diaboli multiformis ꝓditoris falle
ret. r medelam. Ecce medicina seret. inde. f.
ex fructu. vnde hostia leferat. Ideo ista bene
dicta medicina dat sanitatem aiab⁹ ulos qui
deuote cōicant. Primo dat sanitatē in intel
lectu contra errores r falsas opiniones fidei.
In voluntate ptra mala desideria. In memo
ria contra oblīuiones r infectiones pcā. cō
tra desideriū vindicte dat etiam sanitatē oni
ad vitandum mendacia. falsa iuramenta rē.
Deinde ad vitandus furta. furar⁹: tact⁹ rē.
gutturi cōtra excessum cibi r pot⁹. r generaliter
omnib⁹ mēbris. Jte curat infirmitates cor
poris. Hā si infirm⁹ cōicat debite r ī tempe
corporis nō sit nocīuū. hoc sacramētū da
bit sibi sanitatē. alīs nō ꝓs appetere sanitatem.
Altissim⁹ creauit de terra medicinas vt pu
deno nō abhorreb⁹ eā. Hōne a lingno vndul
cata est aq̄ amara. Ad aquitonē bonus vent⁹ fi
lor. Et dicit rē. Eccl. xxxviij. Jhō. Altissimus
de terra. f. corpis sui. qđ est formatus in utero
virginali de terra ab Ada delectāt⁹ vt sa
piēs nō abhorrebit eā. Aliqne medicine dant
salutem r abhominationē. vt pillule. Sz pu
denus medic⁹ coopit ne videat color. nec sen
tiatur sapor. r sic infirm⁹ recipit. Jta fecit xps
Comedere eni carnes homis valde abhomi
nabile est. Jō coopuit i hostia ne videat rē.
Jta dicit altissimus rē. De hoc vide sctm rho
xij. parte. q. lxxv. art. v. vbi dicit. q sensu appa
ret facta ꝓcreatione ola accidētia panis r vi
ni remanere. qđ qđē rōnabiliter fit. Et dat ibi
treo rōnes. Jmi prima ibi dicta est. Nō non est
cōicatū hoibus sed horribile est carnē hominis
comedē r sanguinē bibē. ꝓponunt hoc caro
r sanguis sub speciebꝰ illoꝝ q frequēter in vsu
hoīs veniūt. f. panis r vini. Aliaz duas ratio
nes ad idē sanct⁹ Tho. ibi q̄ ponit quare vi
dere poterīs. Adoraliter id tertio q q dr⁹ recti
pere purgatione pn⁹ facit dicta. r ꝓparatoriū
cū syrupo. Jta q dr⁹ cōicare ꝓno cōsecratur r
seruet dictā fidē data a medico aie. deinde re
cipiat syrupū dulcemiqua sunt denone ofatio
nes. Dulce esset multi q qñcūq velletloqui
posset regi vel pape. De syrupo aūt recipiun
tur tria cochearia cum aq̄ calida mane r sero.
Jta dr⁹ elle certus numer⁹ de Pater noster e
Aue maria rē. Aq calida fiunt lachrymę si de
ua dat lachrymas. Et post recipit purgatiū.
corpus xpi. Quid hoc efficax. lachrymo pur

gant peccata mangent ẽtutes ꝛ mẽ oiuꝫ spũa
lũ dabdãtta ſpinguat. ¶ Dico tertio q ẽ ſa
crificiũ idulgẽtialemꝰ ſolũ ſacerdoti celebrã
ti ſed etiã oĩb⁹ miſſam devote audiẽtib⁹. ℔o
declarat ſic. Inuenio q xp̃s i vita ſua dixit on
ne miſſa. vnã ſecrete ꝛ aliã ſolẽniter in ponti
ficalib⁹ cũ miniſtris. Secrete celebrauit feria
quinta in cena dñi vbi⁹ⁿ⁹ aplis. tunc.n. ordi
nauit ſacrificiũ dꝰ ẽ cõicauit ſe. De q vide ſan
ctũ Tho. iij. parte. q. lxxxi. arti. ꝛ etiã cõicauit
aplos di. Accipite ꝛ comedite Hoc eſt corpꝰ
meũ qđ ꝓ vobis. i. celebrantib⁹. ꝛ ꝓ multis. i.
miſſam audiẽtib⁹ tradet in remiſſionẽ pctoꝝ.
Mat. xxvi. ꝑ quõ in miſſa ſecreta dat remiſ
ſiõ pctoꝝ. Sedam miſſam celebrauit ſolẽniꝫ
in pontificalib⁹ in die veneris ſancta. Altare fu
it crux. Extra fuit cappa ſpinaꝝ. Annuli in
manib⁹ fuerũt clauꝰ. Sandalia in pedib⁹ cla
ui. Casula rubea ꝺ ſanguine ſuo. Baculus la
cea. Latro dyacon⁹ a dextris. Subdiaconus
latro a ſiniſtris. Acoliti ẽgo Maria ꝛ Joã.
euangeliſta. Jõ qñ prelat⁹ dicit miſſam ſolẽ
niter totiẽs cõicat ꝛ ſanctificat ſeipſum. Lece
ãliter dixit miſſam ſolẽnẽ. qz miſſas dicere ni
hil aliud eſt q̃ corpꝰ xp̃i ſacrificare. Et in miſ
ſa ſolẽni dantur indulgentie. ꝛ remittunt pec
cata devote audiẽtib⁹ qz dicit Lucas. Dis
turba coꝝ qui ſimul aderant ad ſpectaculum
iſtud. ꝛ videbant q̃ fiebant percutiẽtes pecto
ra ſua reuertebant. Lu. xxiij. Jõ dicit ꝓpheta
damid i psalmo. Deꝰ deoꝝ dñs locutꝰ eſt. Au
di populeꝰ meꝰ ꝛ loquar iſraelꝛ ꝛ teſtificabor ti
biꝺeꝰ deꝰ tuꝰ ſed per incarnatiõnẽ eſt noſter
ego ſum. Non in ſacrificijs tuis arguã te. i. de
peccatis. Nõ. Holocauſta aũt tua in conſpe
ctu meo ſunt ſemp. pſ. xlix. Moraliter. Ergo
eſt miſſa audiẽda devote in ſẽdet die feſtiuo
ꝛ vtilis. Que devote audiũt ſernat q̃ttuoꝛ cõ
ditiõib⁹. Prima q̃ miſſa audiãt ieiuno ſto
macho. Nõ. qz qui dꝫ log regi ꝛc. Secda q̃ ſi
tis in ꝓfectione ꝺ ꝓ vobis fit. Ideo pulſantur
calpane ꝛc. Tertia q̃ audiatis miſſam cũ ſilen
tio. Quarta q̃ audiãt miſſa cõpleta. ¶ Dico
quarto q̃ eſt ſacramentũ pũncipale. Septem
ſunt ſacra eccleſie. Primũ eſt baptiſm⁹. Se
cundũ eſt ꝑfirmatio. Tertiũ pnia. Quartam
euchariſtia. Quintũ ordines. Sextum matri
moniũ. Septimũ extrema vnctio. ꝛ non ſunt
plura. De oꝺ⁹ aũt ſacramentũ euchariſtie ẽ
principale tripliciratione. Prima qz alia ſa
cramenta ꝓtinẽt xp̃m ſolũ figuraliter. ꝛ in aliis
ſacramẽtis pnuet quedã virtus inſtrumenta
lis participata a xp̃o. ſed iſtud continet xp̃m
realiter vt erat in vtero ỹginis. ꝛ vt eſt i celo.
In aliis aũt figuraliter. Clere tu es deꝰ abſcõ
ditꝰ deꝰ iſrael ſaluator. Jſa. xlv. Deꝰ⁹ vide ſan
ctũ Tho. in. iij. parte. q. lx. arti. iij. quo querit
vtrũ ſacrm euchariſtie ſit potiſſimũ inẽ ſacra
mẽta. Primã rationem tam tactas ibi ponit ꝛc.
Secunda: q alia ſacra exhibentur ſanctis
anditum ꝛ tactũ. ſed hoc interi⁹ recipitur per
guſtum. Amen amẽ dico vobis niſi mãduca
uerit is. Jo. vi. Tertia q̃ hoc ſacramentum dat
virtutẽ alijs. Hoc declaratur in celo. in q̃ ſũt
ſeptẽ planete. Prio luna. Secũdo mercuriꝰ.
Tertio venꝰ. Quarto ſol. Quinto marſ. Sexto
iupĩ. Septimo ſaturnꝰ. Et ſicut ſol cõſiſtit in
medio. qz in quarto loco⁹ dat virtutem ꝛ cla
ritatem aliis planetis. Ita ſacramentum eu
chariſtie in quarto loco cõputatur⁹ a quo alia
ſacramenta recipiunt claritatem ꝛ virtutem
ꝛ ipſa nihil recipit ab aliis. Ideo Dauid. Et
nuo eius ſicut ſol in aſpectu meo. pſ. lxxxviij.
Moraliter inſtruimur hic. q̃ ſicut xp̃s cõicat
virtutẽ aliis ſacramentibus ꝛ nos de bonis no
ſtris debemꝰ libere cõicare indigentib⁹ ꝓ ele
moſynas: vel mutuãdo ſine vſura. Taleꝫ nũ
q̃ venuunt ad pauptatẽ. Dauid. Junior fui ꝛ
eni ſenuit ꝛ nõ vidi iuſtũ derelictũ nec ſemen
eius q̃rẽs panẽ. ℔o. xxxvi. Ꝺ ꝓpt⁹ bꝰ dicebat
xp̃s. Eſtote miſericordes ſicut ꝑ⁹ veſter celeſtꝫ
miſericors eſt. Lu. vi. ¶ Dico quto q̃ ẽ ſocie
tas celeſtialis. Tres magnas difficultates ꝺ
ala aſcẽdẽti ꝛ intrandi in celũ. Prima ẽ ſe
cunda in aere. tertia in ianua celi. Sed cõtra
ſiſta euchariſtia eſt tuta ac ẽtuoſa ſocietas aia
riũ. Prima gꝰ difficultas eſt ꝺ in exitu aie ꝛ cor
pore vbi veniũt demones alam ſpectãtes: ꝺ
tãchoꝝ ꝑſona fuerit ſancta. Virgo maria ꝓ
ſingulari gꝛa obtinuit ne ad eã venirẽt demo
nes. Et multi credũt alecẽdere q̃ capiunt a de
monibus. ꝓpter hoc datur cõmunio infirmis
ꝛ dicit viaticuꝫ. ꝛ tunc demones ſentiẽtes xp̃i
ꝓſtiam fugiuꝫ. Secũda difficultas ſine peri
culũ eſt in aere: vbi remanſit magna multitu
do demonuꝫ. Sunt ibi vt ẽthomi in radio ſol
q cuſtodiunt paſſum. ꝛ multi euadẽt ſmꝫ pe
riculũ q capiunt in ſedo. vt ſuit revelatus dñs
Anthonio. Sed q̃ſi plona cõicauit demones
fugiunt ex xp̃i ꝓſtiam ꝛ tremũt. Tertia difficul
tas eſt apud ſanctos in celo. q̃ nũ cõ
cauerit in palcate: ꝛ etiã in infirmitate ꝛ ſi ha
buit opoꝛtunitatẽ. qz alias exeplũ. eiandẽ ſi
di tamen. Cũ dicit xp̃s. q̃ nõ recepiſti ineme

go recipiã te. Amẽ dico tibi nõ intrabis ibi
Si ãt cõicauit recipit cũ magno honore. Se
doc auctao ꝛ ꝓphia Dõ. Exurgat deꝰ ꝛ diſſi
pent inimici eiꝰ. ꝛ fugiãt q oderunt eũ a facie
eiꝰ. ſũntũ ap ꝓmũ. Sicut deficit fumꝰ deficiãt.
ſic fluit cera a facie ignis. ſic pereant pctores
a facie eiꝰ. quo ad ſcõm. Et iuſti epulẽt ꝛ exul
tẽt in cõſpectu dei. ꝛ delectẽtur in leticia. pſ.
lxvij. q ad ỹm. Ergo accipite ꝛ mãducate bꝰ.
¶ Dñica. ij. poſt feſtũ trinitatis. Sermo. i.

Omne

Luce. xvij. Sermo

erit de ſcto cuiꝰ gelio huius ꝺicit. ꝛ
habebim⁹ miſias bõas ſpeculatiões
ꝛc. In pñti ſmõe cogitam⁹ tenere modũ edi
ficatiõis ſiue magiſtroꝝ oom⁹. Qui ꝓmo po
nũt firmamẽtũ firmũ ꝛ ſorte ſactũ ſup edificiũ
edificẽtũ ſiue camerã ad gẽcẽdũ. Ita intẽdo
facere ſundamẽtũ firmũ ꝛ ſorte: ꝛ qđ ponam
erit ſactũ euangelium firmꝰ celo ꝛ terra. De q
xp̃o. Celũ ꝛ terra trãſibũt: verba aũt mea nõ
trãſibũt. Luc. xxi. Uno poſito edificabo ca
meras. i. aliqꝺ ꝑſolatiões. Dicaũ hiſtoria euã
gelij. De iſto fũdamẽto apl⁹ dicit fũdamẽtũ
aliꝺ nẽo põt ponẽ ꝑter illꝺ qđ poſitus ẽ icſus
xp̃s. i. fides icſu xp̃i. ad Cor. iij. Inp ꝺ fũ
damẽto volo nũc edificaꝛ ſtructũ camerat q ſt.

℣ Largitas gloriosa.
℣ Charitas gratiosa.
℣ Equitas rigorosa.
℣ Pietas copiosa.

Quẽꝺ edificaꝛ potero dicẽ. Dile factũ eſt vt
ipaſti. ¶ Prima camera eſt largitas gliosa.
Iſta edificat in iſto angulo ſundamẽti eſt ꝺi
Dõ qđ fecit cenã magnã ꝛ vocauit multos
Iſta camera ꝺ ſtructoꝛ angulos ſm q quat
tuoꝛ ſunt videnda. Primo qꝺ eſte dõ. ſcho
q eſt iſta cena. tertio ẽre dicẽ mag. ẽto q ſunt
vocati ad iſtã cenã. Quãtũ ad ꝓmũ. Eſte ꝺne
dictiõe dõ qđ ſignãt duas ꝛ ſubſtãs. Qui
dẽ q eſt dictio ſimita illuminata ſiũt xp̃i diuini
tatẽ ideterminatã ſine ꝓncipio ꝛ ſine ſine infi
nitã. De quo vide ſcm Tho. xpte. q. vij. ar. i.
Dõ. q ẽ dictio ſimita ꝛ determinata ſignat xp̃i
humanitatẽ ſimitã ꝛ determinatã. Cũ gꝰ dicit
Dñs ihũ dõ deꝰ. De iſto poſt Jere. xvij. Fm
interp. lxx. Dõ eſt ẽ qo cognoſcet: bibliã nra
ꝺs. Quando eſt cor domus ẽ inſcrutabile quis
cognoſcet illud. De ſecũdo. Iſta cena quam
dõ xp̃s parauit eſt gloria celeſtis. fm qđ ſan
ctꝺoctores exponunt. Sed eſt hic q̃ſtio ãre
dẽ cena vel prandiũ. Reſpõdeo. qꝺ datur in ſa
cra ſcriptura. Cũ dicit. Dilect⁹ meus ſom
nũ ecce hẽ ditas vbi ingt. pſ. cxvi. De tertio
of magna. qꝺ xp̃s ſuis ſuũtoꝛib⁹ dat prandiũ
debile: ſed dat bonã cenã. Oppoſitũ fat ꝺra
bol⁹ q dñs qui ſibi ſeruiũt in pctis dat bonã
prandiũ in bꝰ mũdo. Ituꝫ de ꝓmitt. Lonã
tias ꝛ honores: dignitates ꝛ officiaꝛ delicio
as. Sed poſt dat eis malã cenã in inferno. vt
ps de diuite epulone q ꝺidie epulabat ſplen
ꝺide. ſed in inferno habuit ꝛ bꝫ malã cenã. qz
gittã aqne quã petebat nõ obtinuit nec obti
nebit vnq̃. Sed xp̃s in hoc mundo dat ſuis
ſuũtoꝛib⁹ debile prandiũ vult q̃ abſtineant a
nimio cibo: potu: ꝺomitiõ⁹ ebrietã. ꝛ a mult⁹ de
lectatiõibus honoꝛib⁹ ꝺignitãs. ꝛ q̃ vinãt in
pnia dicẽs. Pniaz agite. ℔o in alio mũdo ha
eis optimã cenã. vt ꝑ⁹ de Lazaro medico qui
habuit malũ prandiũ hic. ſed ꝺ alio mundo
dicit eũ gelio. Factũ eſt mortuꝰ et mẽ dictus
ꝛ portabat ab ãgelis in ſinũ abrahe. Lu. xvi.
Ubi comedit ſp in mẽſa vel de eiſdem i eciã.
Vtũ qui mãducat panẽ in regno dei. Luc.
xiij. De ẽrto qui ſũt vocati ad iſtã cenã. qz di
cit q̃ vocauit multos: ſed nõ nouit eos. Dico
q̃ oẽs nationes mũdi vocati ſunt. Pnio iudei
ꝑ xp̃m qui plonaliter dicẽdũt idutus carne hu
mana ꝛ ideat de loco in locũ ſocii imitãdo vndeq
in ſi. ꝛc. Etiã hodie iuitant ad iſtã qui ꝓhibent
qz nũcij dei ſũt ad iuitandũ gẽtes ꝛ homines. Ec
ce ẽre dicẽ ꝛ vocauit multos. cã ꝑ ſe q̃ ꝑ alios
vos. ipſi ait. ni. Moraliter xp̃s oẽs gentes inui
tat ꝺi. Venite ad me oẽs ꝛc. Modo cogita
te ſin capite huꝰ eccle eẽt vnus magꝰ diſcꝰ
cũ mẽſa parata ꝛ de oibus cibis ornata: ſũt
tatet vos di. Venite ad me oẽs ꝛ ego reficiaꝫ
vos. Ad alia parte eſſet alꝰ hõ cuꝫ enle cna
ginato di. Venite ad me oẽs ꝛ ego iterficiaꝫ
vos. Et ad alia ꝑte alꝰ cũ tacea venerio. glẽa
di. Venite ꝛ ego iterficiã vos. ad quẽ irctio.
Rñdet ad ꝓmũ. qa ſtultꝰ eſt qui ad alios iret.
Iſta ſtructoꝛ nos ſumꝰ. Qui ts mẽſas patã eſt
xp̃s di. Venite ad me ꝛ ego reficiã vos. Alꝰ
ẽ cũ enle petit ꝺyabolꝰ di. Dẽite ad me ꝛc.
ꝛ ego occiꝺã vos. De iſto gladio. Eccl. xxi.
Quaſi rõphea dio acuta oĩs inigtas. Terti⁹ ẽ
caro cũ pothonib⁹ mortiferis ꝛ venẽnat ꝺi
cẽs. Venite ad me ꝛ ego iterficiã vos. Inuita
tat eũ ad luxuriã q videt vulcan. ℔ illa ẽ vene

nũ peti. Quart° est mũd° dilect°. venite r ego decipiã vos. recte vt peccator cũ cica auaricie coopt hamũ vlare tẽ. r ĩ mẽti stulti q domiso xpo vadit ad ỹabolũ. Alij ad carnẽ. vt iuxta illũ ad mũdũ. vt auari. r pauci sũt q vadunt ad xp̃m. Jõ aliqs dimittis vadam° ad xp̃m dulciꝰ nos iuitãtẽ. Duplicit. n. pabula veniẽ° ad eccl̃a. credẽdo r obediẽdo. Ecce pdix camera edificata. de largitate gl̃iosiq̃ecaꝰ h. C Dẽbz camera ẽ dc charitate ẽ stiola. r edificat sup b° fundamẽto. Hoc fuit fuũ hora cene dicẽ iuitat° venientẽ. qz iã pata sũt oia. Quatuor ãgelos hz ꝺ camera ꝑz q̃ tuoz sũ videnda. Primo qo est ille fu°. Secꝺo q̃ est pora cene. Tertio qõ pata sũt oia. Quarto qõ nos debem° pparare ad eandẽ. De pmo. Seru° quidam° est mag̃r° Elmegath° Dicat de reuelatõe facta sibi a xpo tẽ. Ista ser°° est glꝺet ꝺdicator tenẽs vitã aplicam. De q̃ ꝺd at. xix. Ecce nos reliquim° oia r secuti sum° te. q ista vita seruat fu° est xp̃i fidẽs ad cend gl̃ie. Et põt dicẽ. In veritate milit me dño ad vos vt loq̃rer in auriꝺ° vris oia ẽda hec. Jere. xxvi. Greg. in omelia hodierna exponit vꝺ. Rũcius ille ordo ꝑdicator° ẽ. Descẽꝺo. Hora cene est finis hui° mũꝺi de pphĩa. Licet eni nesciant diem cbdomada. mẽsis vel ann° determinate ñ possim° dicẽ erit cito r multũ breuit. Nota ad hoc rõnẽ cuidentẽ de hoste senẽti annoz vel pluriũ. q nec hz mẽbra qõ nõ sũt ifirmũ. nec caput nec manꝰ tẽ. De tali nũquid dicer ẽ q̃ cito r breuit° mort. imo. licz nõ possit dicẽ. eras vel post eras. determinate. Jta ẽ de mũdo sene r decrepito. Jã est eni in vltia etate. Sic etates holo sũt septẽ. Lisantia. puentia. adolecẽtia. iuuentus virilitas. senect°. decrepitas. Jta etates mũꝺi sũt septes Prima fuit ĩfantia ab adã vsq̃ ad Noe. Ethni nelicẽs log̃ bꝺeco. erãt ignorãtes fine lr̃is. Secꝺa etas fuit puericia. La puerlitate Noe vsq̃ ad Abrã. Tãc eni per ꝺiuuiũ purificat° fuit mũꝺ°. Tertia etas fuit adolecẽ° ab Abr̃e vsq̃ ad Dauid. Jn qua fuit lex ꝑpo ẽs ad vsq̃ ad trãsmigratiõẽ babylonis. Quinta etas fuit a Dauid vsq̃ ad trãsmigratiõẽ babylonis. Tãc eni ꝑpli facte fuerũt ẽs ꝑdola tẽ. Sexta fuit lenect° a trãsmigratõe babylõis vsq̃ ad xp̃m qui ẽ ĩ senio grãꝺe babylõis vsq̃ ad crepit° a tpo xp̃i ad finẽ mũꝺi stanti q̃ ꝺ to ta pfecta ad tẽ ꝺ° qui ante ĩ p. C Ecce. e. xxviij. ãnos r vltra. Jtẽ ẽ ifirm° in ofꝺ° mẽbro suo. C membra sũt statuo mũꝺi. Caput r principale membꝝ est stat° ꝑlato. papa. cardinal° ꝑtriarche ꝓp. archiepoz tẽ. Totũ est. latũ vel sunt ĩmoniaci: vel nõ intrãt per portam vel qũ sunt intus plus curant de redditibꝰ suis q̃ ꝺe aiab°. Bcõm mẽbꝝ est ꝺñus ꝑlat°. ꝓlator regũ. ducũ etc̃ totũ est ifirmũ. Jtẽ aliud mẽbꝝ est statꝰ religiosoꝝ. Heu tri ifirmũ est stantiũ q̃ si hodie veniret ꝺñs ꝺiscus vel Fr̃ãcisc° Bernard° r Bꝛichet° nõ inuenirẽt religiõẽ suaꝝ. Cibi est mõ religiosiuo q̃ vint fm regulã quã vouit tẽ. Aliud mẽbꝝ est stat° clericoz. Cibi iuenies clericũ q̃ deuote ꝺ ficũ sui surgẽꝺo ad matutinas ꝓlouat r ꝺicat missam cr deuotẽ tẽ. Aliud est stat° matrimonij. Cifirmũ ẽ. Bcõ ꝺicerẽ surgat si ẽ aliqs qui nõ cognouerit vnq̃ mli vxoꝛẽ suã. forsitan ꝑ annũ surgerẽt. De mulieꝛib° credo q̃ sũt multe q̃ nõ sunt cognite mli a suis virised audiet. ne ego mẽtiar tẽ. Aliud est ꝓtinentiũ q̃ hñt opꝛtunitatẽ ostẽꝺi r ꝓniaz faciẽꝺi sed ẽt hoc mẽbꝝ est infirmũ tẽ. Aliud ẽ virginũ. credo q̃ sanũ sũt si fuerũt ꝺñ custoditi. qz alo anteq̃ veniẽt ad mr̃imoniũ pepererũt aliq̃s ẽ. r nõ ulle ꝓcesserũt filios suos ad latrinã vel ad alia loca. Aliud est ꝺuitũ infirmũ est. qz nõ ſ̃ soluũt ꝺecimaꝝ. nec ꝓmicias. nec ſ̃ Pater n̄r. nec aue maria. ĩs solũ scũt ꝓuarisões. Ergo ille mund° senex r putrid° est. r in oibus mẽbris suis ifirm°. Cito r ꝺñ cito finiet. Jꝺeo apls. Nos sum° in ꝺs finẽ° seculoꝝ deuenerũt. ad Cor. x. Jtẽ filioli mei nouissima hora ẽ. 1. Jo. ij. De tertio Jã parata sũt oia nẽcia ad redẽptões r glificatões in ordibus angeloꝝ. Et q̃ pauci. nisi xp̃s q ꝺixit. Eadꝰ pace vob locũ. Et si abiero r ꝓparauero vobis loc̃ iterꝝ veniã. Jꝺ est iudicium r accipiã vos ad meipz. vt vbi ego sũ. r vos sitis. Joh. xiiij. De q̃rto restat ergo vt paremꝰ nos. Ecce rex ẽt hic. r ĩmittat nos ad nuptias sui primogeniti. quibꝰ hõ. paret se tẽ. Jta oẽs sum° inuitati ad nuptias xp̃i. Jꝺeo ꝺimittis vestiꝺ° petõ. quandiuq̃ vestiꝺus nõ tuti. ꝺimittat vestiꝺ vana de supbia. r induite vestẽ humilitat. Et tu auare ꝺepone vestes auar° turpẽ. r recipe vestes mlez liberalitat. Luxuriosus ꝺeposita veste lutosa luxurie recipiat vestẽ alba castitat. Jnuid° ꝺeposita veste nigra de ꝺolore. q̃ lumida nõ [illegible] nisi tristi. [illegible]

ille r charitat. q̃ vestis de ꝺolore si ꝺña in nuptijs. Gulosus ꝺimittat vestẽ crapulosã r humidã. r recipiat vestẽ abstinẽtie sen tẽpantie. Jracũꝺ° ꝺimittat vestẽ lacerat̃. r recipiat vestẽ pacis. r ꝺñe vestitat. Accidiosus ꝺimittat vestẽ accidie r negligẽtie. r recipiat vestẽ diligẽtie. Erã xp̃s pauit nob olaꝛparem° nos Elias ꝺiõ ꝺño. r ꝺecima nocte venit sp̃õ. r ꝺpate er ãt ĩtrauerũt cũ eo ad nuptias. mat. xxv. C Tertia camera ẽ de cgitatõe rigorosa: q̃ tãgit ꝺi. Et cepẽrũt sil oĉa excusare. sic̃ Jrat° ꝑlatus. Et cepẽrũt sil oĉa excusare. sic̃ Jrat° ꝑlatus multas ꝺicit. Heu viroꝛ illoꝛ q vocati sũt ad stabit cenã meã. Jste tres excusatões signant tria pcta mortalia. s. supbiaz. auariciã. r luxuriã. Jspediũt gustũ cene celestis. sic̃. Ipsi m° excusat se ꝺi. Villã emi. r necesse hẽo exir. r videẽ illã: Rogo te habe me excusatũ. Ecce emptio ville signat pcm̃ supbie. q̃ vult esse ꝺñs r ꝺbz regimen q̃li gloriẽcũq̃ noiẽ. sup ꝺia est. Qz ab initio de° sec̃ hoies destinaꝝ ꝺñs ꝺi. Crescite r multiplicami. r replete terraz r subiicite eã r ꝺñami pisciꝺ° mario. r volatilib° celi. r vniuersis aĩantib° q̃ mouent sup trã: Gen. i. Sz nõ ꝺecit sibi ꝺñuz hoiuz. qz p nãs oẽs sum° cqles. Jõ velle hoiꝺ° ꝺñari supbia ẽ q̃ ꝺpecit ne supb° veniat ad cenaz ꝑdisi. Rõ silitudinẽ qñ ponit ꝺoct̃° de maritis. q. si vna se vellet eleuaꝛ r alijs ꝺñari vellẽ ab alijs sibi pedes osculari. ỹ his bõ ridẽt. r truſſaret. Jta ẽ de illis q̃ se ĩgerũt ad ꝺñaz vl ad curã r regimẽ cõitat vel ad plationẽ. supdia est. r ꝺnatio. Multi sũt q̃ nescũt regẽ seipos nec domũ suã. r volũt regẽ cõitatẽ. ac si ille q nescit regẽ ꝺarchã vellet regẽ nauẽ. q̃le piculuz cẽt. Jõ ꝺtẽ scriptura. Intercꝺũ ꝺicat hõ ꝺomi i malũ suũ. Eccl. viij. Jõ ille excusando se ꝺcẽ. Villã emi tẽ. O attẽꝺite q̃ stult° sunt ille ne gociator. qz nondũ viꝺerat villã. r tã solũt ꝑ ciũ. Ex ista ambitõe ꝺñandi multi ꝺnanꝝ qz ꝺeberẽt fugẽ. r ipsi se ĩgerũt tẽ. Sexto excusãꝺo se ꝺixit. Juga ꝺoũ emi qnqz. r eo ꝓbar illa. Rogo te habe me excusatũ. Jta erat stult° vt ꝺixit emẽꝺo qñ nõ vꝺit. Emptio ꝺoũ fit ꝑ petũ auarc. Rõ q̃ sic̃ ꝺos arãꝺo mouent ter rãsiẽ. r auari tractãt frena. Jõ auari sp loquũ [illegible] de mũꝺo. nõ solũ ista ebdoma [illegible] vnte amaro. r q̃ mouẽꝺo sp ꝺicebat [illegible] ꝺimittũ tẽ. De istis ꝺicit ꝺñs [illegible] Projecẽtes me nũc circũꝺederũt [illegible] oculos suos statuerũt ꝺeclinare in [illegible] Quinq; paria ꝺoũ signãt quinq; [illegible] Jsti ꝺ. q̃ paria sũt ꝺpo oculi. ꝺnc au[illegible]

reo. Et auari ista quinq; ꝓ omisit solũ ad frena ex cusant se a ꝺnio. r ex hoc ipe ꝺicunt. Propẽ hoc ꝺicebat xp̃s. Cauete ab oi auaricia. q. nõ in habundantia cuiusq̃ vita eius ẽ ex his que possꝺet. Lu. xij. Nõ Cauete. ĩ ꝺo quan°. gõ a rapina. hoc ꝺ ꝺiõs. ab rapina colocata ꝺ ꝺmitto: a furẽ secretetias furtuũ. a fraudib° emẽꝺo r vẽꝺendo hoc tãgit mercatores. a retentione ꝺecime salarioꝝ r bonoꝝ vel legatoꝝ ꝺfunctoꝝ. Ecce ẽ ꝺicit Camete ab oi auari°. Certi° cr̃usãꝺo se ꝺixit. Oro ré ꝺixi. iõ nõ possũ venire. Duo primi ꝺicẽt̃ excusãꝺo se. Rogo te habe me excusatũ. Sz ille allegat ipoſſ. ocultatẽ ꝺi. Exores ꝺixi tẽ. Ducẽ vxorem nõ est petiũ ſi ĩtentio sit recta. Sz hodie tota ĩtẽtio frequẽter vel ꝓcipalis ĩtẽtio ẽ ad luxuriã. Dicẽ equ° emi° q̃ nõ ẽ itellect°. Jtẽ q̃ mõ vxores ꝓcurant viros ne possint ire ad ꝑtum ꝑdisi. Ad mõꝺ ꝺc° fortmant ad ſ solum fine mulic̃. ꝺelabi ꝺixit ꝺc°. Rõ ẽ bonũ hoies cẽ soli. facilẽ. et adiutoriũ sile sibi. Gen. ij. Sz ſ mõ ꝓcurẽt creare vxores ꝺcit ꝺc° Bonũ ẽ cẽ hoies soli. Rõ faciam° ei ꝺestructoriũ sile sibi. Antiquus patꝛi cr̃pẽꝺebat in nuptijs. r in vestimẽtis. iõ cõsuaꝺat ꝺoẽ tẽ. Jõ erat adiutoriũ viro. ſ. mõ ꝺestructoriũ: q̃ li ipa portat viro q̃ gẽtos flagellos amici ei° ꝺicãt. Quo habeat tot vestes tẽ. Jn tantũ qõ illud qõ vxor portat. r vir hꝺ tot ex pendit. Jõ ſi vir ẽ aduocat°. ꝑcurat sibi. ꝑ ſ lias aduocatiões. notari° ꝑ ſalias ſras. ꝑcuratoꝛ ꝑ ſallas. ꝑcuratões. ꝑ possũt ꝺñi vinẽ. Jtẽ mulier trãfacto ano statim ꝑtit tunicas nouas. nec ꝑmittit gelcẽ vir. Et pauꝑ hõ mercatꝛa ſe. Quid facia nõ possus vinẽ cũ isto ỹabolo facit le furem ĩgerit le ad officia. Sõtat. vt ptractet pecunias ciuitatis vel cõmunitat. Jõ põt ꝺicẽ. Vxoꝛẽ ꝺuxi. iõ nõ possum. venire. Nota de illis ꝺuob° iuuenib° q̃ ꝺixerũt magistro Cinecẽtio q̃ hac de cã nolebãt ꝺucere vxoꝛes. Qui tenebãt captiuas suas. ꝓdidas ꝺicẽꝺo q̃ mel° erat cito cẽ in vno pcto mortali. de sim̃plici fornicatõe q̃ in mstio quc mistã pcto ꝑcurrit aliq̃s in mr̃imonio. Et ps. Puli mo de supbia pp vana omãmẽta vxoꝛis. r ẽ tplo. viroꝛ ꝓsequẽter. Jtẽ de auaricia vt ſ ficerẽt ad vanitates. Jtẽ de luxuria. q̃ qñ volũt eis. ꝓuidẽ de vanitatib° tẽ. recipiũt amatores alienos r nolũt. vinꝰ suis reddẽ ꝺebitũ ꝺicẽꝺo. O vos ẽtis nimis luxuriosi. o. vos ire ad alias. Jtẽ de iuuidia ꝺicendo. Rich fili ſ ſto dignus q̃ ego ẽsem vxor vra. ossa patris mei trist anl. Jtẽ de gula. q̃ multe volũt ꝺbz

re de mane. Jtē de tra. qz aliquotiēs viri venūt tristes de filio vel negocijs: r vrores q̄ deberēt eos ꝓsolari faciūt turbationes rē. Idē de accidia. qz dñt. Ego portaui tñs. ō certe si ferdo cognā. hēat ancillā vel captiuā. Ex ista rōne qñ rpo fuit terrogat⁹ a iudeis. Sil. do mini dimittē vroꝛē tuā ꝙcūq; rē. cū. dnal. xix. Rñdit q̄ nō. nisi ex fornicatiōe qz tūc ñ ꝙ eā interficerēt⁹ ad domū ꝓiꝰ remittēdā. ipse et fregerit fidē. qz ex bō et ipsa pōt virū dimittē. vel trālcat vnū ꝓ alio. Certe dixerūt discipuli. si ita ē cā hois cū vroꝛe. nō expedit nubere. Qui dixit illis. Nō oēs capiūt ēba istud. sed quibus datū ē. Idē. Sūt eunuchi q̄ castrauerūt seipsos ꝓp regnū dei. Qui pōt capere capiat rē. dal. xix. Ecce qñ illa tria petā ipedit multos rē. Jō dixit Jo. Oē qđ ē in mūdo aut ē ꝓcupiscētia carnis. Ecce petiꝰ luxurie. aut ꝓcupiscētia oculoꝝ: ecce petiꝰ auaritie. aut ſuperbia vite. i. Jo. ij. ℭ Quarta camera ē de pietate copiosa: q̄ edificat in bō qđ dī. paterfamilias dixit seruo suo. Exi cito rē. vsq; ſpleat dom⁹ mea. Nō ītruor: additōes misera bilis plonaꝝ nolunt. l. pauperes. debiles ceci. r claudi. Et signāt ītruor: additōes gētis q̄ leuiter cōuertunt r saluant. de qb⁹ dicit thema. Hīe facti ē vr impañ. Qz de talib⁹ iplet dominus dicēs. Primi sūt pauperes q̄ in bō mūdo nō hñt magnā substātiā et ꝑtīcipāt trāslēt simplr sperāteꝝ ꝙ in alio mūdo erūt diuites. Tales qñ vocant. l. in vna ꝑdicatiōe statim venūt parāt se ꝙ ꝑtritionē. confessiōes. r satisfactionē. intuitu remissionē. Sec⁹ a diuitibus q̄ hñt ꝑ magnas diuitias. delitias. r honores. tñ delectant in prādio hui⁹ vite q̄ obliuiscūt prādii padiſi. Recte accidit eis vt falcones q̄ cū esurīt statim ad primā vocationē dñi. veniēs si ꝓ stomachū plenū nō curat venire. Jta recte ē de hoīb⁹ mūdi pauperes statim venūt. ſ. diuites dicūt. Eāmo veniēti vocā vel in quadragesimā sequēti rē. Jō indignatus nōn mittit sibi lapīdē mort. r ꝓicit i tenebras exteriores. Ecce ire dicit. Voca pauperes. Audite fr̄es mei. Nōne de⁹ elegit pauperes in hoc mūdo. diuites in fide. r heredes regni q̄ de⁹ repromisit diligētibus se. Jaco. ij. Jtē Voca debiles. qz tales libenter veniūt ad deū. sani aūt nō curāt de padiso. ſ. de diuitijs de luxuria rē. Sz qñ venit infirmitas vna febris. r dolor. puerūt ad deū r ꝓfitent rē. Idē de mulierib⁹ q̄ſi sūt ꝓpter castitatē nō curāt deū. Sz qñ venit vna ꝓla in oculo vel fractio tibie vel cecitas vel tale. q̄ curāt de vanitatib⁹ q̄ de ecclesia. De hoc⁹ danid. Multiplicate sūt infirmitates eoꝝ postea accelerauerunt. l. venire ad cū. ps. xv. Jtē Voca cecos. l. ignoratos r simpliceꝝ sine malicia. qz talēs vadūt ad padiſi q̄ hodie ḡnto sūt doctiores: tāto sūt magis ꝑ suptuosi. qz scia illat⁹ r alios reputāt capt⁹. Mā tales venūt ad fm̄es dūt itra se. Et qđ dicit ille frater: r cū ſpū ſciētiōis ponūt ōdē rē r claudūt tanq̄ ne in eis ſtret radius claritatis diuine gr̄e. Simpliceꝝ sūt q̄ sibi nō loquūtur scie acq̄site nec ꝓsumptiōis sūt devote accedūt. Tales leuiter venūt ad satisfactiōem. Jō legit q̄ rpo curauit vnū cecū a natiuitate qui statim fuit ꝑuersus. Pharisei aūt expositi dāt rōm dicēdo. Et vñ ē hoc⁹ possit cecū curare rē. Quid⁹ dixit rpo. Ego in iudiciū in hūc mūdū veni vt q̄ nō vidēt videāt. r q̄ vidēt ceci fiant. Pharisei adi. intellegētes q̄ hec dicerent de ipsis. dixerūt rpo. Numq̄ r nos ceci sumus. Dixit eis ihesus. Si ceci essēt nō haberēt peccatū. nūc ēo q̄ dicitis videmꝰ: ꝑcatū vr̄m manet. Jo. ix. Quarto vocat claudos. Dicitur q̄d est claudicare. Recte incedūt illi qui q̄ſi ex aliqua iniuria recipiūt tāta indignatiōnē q̄ nolunt contentari nisi ꝓmo vindicauerint semec alias iniurias remittūt⁹ imo stant erecto collo. Tales nō ad paradisum accēdit sed ad infernū descendit. Pater meus celestis tradet vos tortorib⁹ si nō remiseritis vnusquisq; fratri suo de cordib⁹ vestris. dal. xviij. Laudo aūt si ad modicū r parū tempus stet rectus r indignatus cū statu; humiliatur ad remittendū r pacificandū: quādo dicit si dī propter deū remittatis. De istis quattuor conditionibus gentium impletur domus paradisi. Domine factum est vt imperasti.

ℭ De eadem dñica. Sermo secundus.

Illam rē r videre illā. Luc. xiij. In psēti fm̄e ego intēdo declarare retributiōes quā de⁹ facit i alio mūdo aīb⁹ defunctoꝝ in gria vel de pena. Et opa q̄ i bō mūdo fecerūt. r. redo ꝙ erit mā vtil. Et ꝓn̄ salutet ego Maria. Ꝓo declaratiōe hui⁹ ꝓbi intra itellectū allegoricū sciēdū q̄ doctrina ē in tra theologia cōis ꝙ a ꝙ de⁹ in bō mūdo nō facit retributionē de bonis q̄ facim⁹ nec ꝓnitionē de malis. Jō si boni nō remunerent in bō mūdo ad oēm patet. qz multi erūt sancte. quot religiosi. quot clerici. r quod lapei sunt qui faciūt multa bona opera. r sic mō⁹ur ꝙ in hoc mūdo nō habuerunt retributionē. Mā. quare nō re-

tribuunt in bō mundo ē. qz fuit deo in bonis opib⁹ eſt scitus. Jō Leuitici xx. Sctificamini r estote sctī. qa ego sanct⁹ sum dñs de⁹ vr̄. Custodite pcepta mea r facite ea ego dñs q̄ sctifico vos. Bona ā dñi mundi sic sūt dimitte. honorem. dignitates. sanitas. ꝓsperitas r hmōi sūt vanitates. Hoc dr̄miat lapicꝰ Salomō dicēs. Vidi cuncta que fiūt sub sole: r ecce vniuersa vanitas r afflictio spūs. Eccl. i. Cū ergo vanitas dei sit scitas. r bona hui⁹ mundi vanitas rē. nō ꝑtinet ad deū ꝓ scitate rē. dare vanitatē ꝙ auro. dare lutum. Jsta ē rō qre de⁹ nō remunerat hic. qa bona hui⁹ mūdi nō sufficiūt ad remunerādū bonos. Jtē in bō mūdo nō puniunt mali. imo videt⁹ magnos petōres. vsurarios. homicidas. luxuriosos q̄ nō volēt de peccatis nec ꝓtenūt nec cōtenent dūt fidē firmā in corde. r nō videt⁹ dūt mlta dicta sunt de te ciuitas dei. ps. lxxxvij. Hec emit decē florenis. Jō si vult⁹ est boni mercatores: parēt vos ad emendā. cr q̄ dī. ꝙ tā dono soto. Decē flocni sunt decē opa ꝓfitiāq̄ oēs sum⁹ petōres. vel si vis dicē ꝙ decē flareni sūt decē ꝑcepta obſuāda. dicas fm qualitatē auditor. Jurta illud. Si vis ad vitā ingredi fua mādata rē. dat. xix. Primū op⁹ pnie est petōr cognitio qñ religioso vel clerico rēdit ad se r cogitat vitā mala q̄ tenuit r ꝑterea dic. O miser tot āni sūt q̄ ego porto ꝑtereus in dnā cōcie. Jō dō posſ⁹ cognoscere petōr sui dicēt. Amplius laua me ab miq̄tate mea. ps. l. rē. Secōm op⁹ pnie ē contio. ꝓritio sic puer qui cecidit in luto videns se immundū plorat. Cor ꝓtrit⁹ r humiliatus de⁹ nō despicit. Tertiū opus pnie ē ꝓpositū emēdādi. ſ. ꝓponē magis velle mori q̄ redire ad pcā r ꝓpositi recedēdi r emēdādi a mala societate. De isto dic. xp⁹. Blade. i. cū bono ꝓpositore. Quartū opus pnie ē dplr̄ mala peccare. Jos. vij. Quartū opus pnie ē ꝓio plestiōe: corruptio nō ꝑsint⁹ remanētis debem⁹ cā pnie vt cessat q̄ dolorosus ē. ſ. ita mūdat r curat alia in plestione. Qui abscōdit scelera sua nō dirigef qui āt cōfitet r relinqt ea misās ꝑcēt rē. Prouer. xxviij. Quintū op⁹ pnie ē corpal afflictio. castigādo carnē q̄ totiēs te facit peccare cui⁹ ōga pnie. Aug. Carnē vras domate teipm̄ ꝙ abstinētijs etc. r ꝓmo ḡnū valitudo ꝓmittit. Secūdo op⁹ pnie eſt ſpūal⁹ dolo. q̄ dolo corpalis. Et calcādo te vel vestē de⁹ molestiosus valet etiā mulier eo q̄ nādo se ornāt. ſ. ſpūalis ē optima

cogitado q̃ tm̃ videt uratũ ℨ vos rẽ. ℨ sp
ozare r ii defecẽ. Lu. xvij. Hõ ibi pulchra. lo
i. ol mane e sero. Septimus op̃ pñe ẽ debito
rũ restitutio. Reiiciat̃ domũ taxiã r burlas
ſi ẽ ibi aligd de malo acñſic bõis r alteri⁹. ſ.
de furto⁹ rapina. calumnia. de eccſia. de
mortuis qa regula ẽ iuriſtaz̃ ẽt theologoz:
q̃ nõ dimittat petiõ nili reſtituat ablatũ. xiij.
q. vi. Si rex. Null⁹ ſe decipiat dicẽdo. Ego di
mitto illa in teſtõ. O ſtulte credis q̃ ſili⁹ tuus
velit se aiam tuã plus q̃ tu. ſi tibi nõ ſuffic cor
ad reſtituẽdũ quõ credis q̃ ſil⁹ tu⁹ reſtituat:
q̃ nõ recepit medietatez. forte nihil reſtituet.
ſi deo faciat reſtõẽ liderabit alaz ſuã. ℨ ſi tuã
ſe iferno. q̃ in vita tua nõ habuiſti ꝓpoſituz
reſtituẽdi. Jõ nõ fuiſti ſine petõ mortali. Oc
tauũ op̃ pñe ẽ fame reformatio ſi aliquẽ diſ
famat vel petiõ occultũ publicaſtio: reſtituat
ſibi famã apud illos apud q̃o diffamaſtio eſt.
Quia ſic fur q̃ furat bona nõ ꝑt ſaluari niſi re
ſtituat. ſic nec q̃ furat famã imo ma⁹ furtũ fa
cit lingua q̃ man⁹. ℭ Decimꝰ nomẽ dñi q̃ ſit nomẽ bonũ q̃
diuitie multe. Prouer. xxij. Jõ Aug. Nõ pi
geat ex ipo ore pferre medicamẽtũ vñ ſcã ſũt
vulnera. Nonũ op⁹ pñe eſt iuriaz̃ remiſſio.
Si habeſ inimicos: parcaſ eis bono corde.
nõ q̃rat vindictã. Nec eſt meli⁹ remeduz ad
obtinẽdũ remiſſionẽ petõz apud deum q̃ re
mittẽ. Si dimiſeriſ hoiꝺ⁹ petã eoz. dimittet
vob pr̃ vr̃ celeſtis delicta v̄ra. ſi aũt nõ dimiſe
riſ nec pr̃ vr̃ dimittet vob petã v̄ra. ℨ Mat. vi.
Decimus op⁹ pñe ẽ euchariſtie cõio. Iſtud
mõ ſñ veniẽſ ad pontã paſſi portãtes illos
decẽ florenos in burſa cẽlcle dicẽt a xpo. In
tra in gaudiũ dñi tui. ℨ propi⁹ hꝰ dicẽdat xpo
ℨ niaz agite. ſi hoc decẽ cõſiſtit. Qui hꝫ illa
dez nõ decẽ. Ideſt emi. ſ. ciuitatez paradiſi.
ℭ Undũ ad ſcham villã q̃ eſt inferi⁹ ſ. infernal⁹ t
tenebroſa. Iſta in corde terre ꝓfiſti plena eſt
rẽ. igne ibi eni cruciant̃ damnati. In oiꝺ⁹ hꝫ
ꝓpũſes ſcias ciuitati. Si vulẽ ſcire oña eius
ꝓpũſes r dolores. Ecce qd dicẽ de⁹ q̃ vt do
n⁹ ẽ fideli mercatori nolẽs aliquẽ decipere vt ſa
cũt multi mercatores q̃ celãt malas rei vẽdi
te ꝓpũſes q̃ ẽ clare ꝓpũſes ille ville per os
Job q̃ dicẽ illã eẽ tenebroſã: r optã moꝛ cali
gine terrã miſerie r tenebraz̃: vbi vmbra mor
tis r null⁹ ordo ſꝫ sempiter⁹ horroꝛ inhabitat.
Job x. Septẽ malas ꝓpũſes ille ville enume
rat. Prima q̃ eſt ira tenebroſa. Si dicaſ. Et mi
quid eſt ignis ille. Immo ergo claritas. Di
co q̃ ille ignis eſt ſã. na i qua ĩ oĩs ſe videt
r cognoſcit. Si q̃ ille ignis nõ eſt clar⁹. Jõ
rẽ. Secũ ꝓdicio eſt q̃ eſt terra opta moꝛ ca
ligine. Hoc dicit̃ p tanto: q̃ nõ videt deum. ſꝫ
nõ videt diũ. ſꝫ ñ ad maiorẽ penã eoꝝ. vt
famelic⁹ videãt mensaz ornatã r nõ ꝑt ide co
medẽ. dolet r triſtat⁹ eõdẽ augmẽtat dolor
Jdẽ de dñaz̃ q̃ videt paulũ qui fuit ſupb⁹
dicit. Et q̃ eſt ille rẽ. Jdẽ de diũ ℨ Matthẽo
nuaro: r de btã magdalena q̃ fuit luxuriola.
Tertia ꝓdicio eſtq̃ oĩ terra miſeriaq̃ oẽ do
nũ eis deficit: tantũ q̃ nec gutta aq̃ ꝑt bꝛe.
Nõ ſi oĩa bona mũdi fierẽt ꝓ eis nõ haberẽt
aliq̃ remediũ: imo augmentarẽt eis dolor.
Nota exẽplum de captiuo cui mittẽ ꝑcũ re
dẽptionis r perdiẽ. quõ dolet. ℭ Quarta cõdi
tio eſt q̃ ẽ terra tenebraz̃: q̃ pctã dñr tenebre
Aplus. Abijciam⁹ opa tenebraz̃. ad Ro. xiij.
Damnati aũt ſp ſunt in penis r renegãt r ma
ledicũt deum. Filꝰ inſurgit ℨ patrẽ dicendo
ꝓditoꝛ: pio re ſum damnat⁹. r cõtra. vir ℨ
vroꝛe rẽ. Quinta ꝓdicio tãgit eis dñrdi vm
bra mortis. Et hoc quãtũ ad tormẽta. Hꝫ in
hoc mũdo grauia tormẽta occidũt hoiem: r
ꝓsequent̃ ceſſant: ſed in inferno hꝫ grauiſſima
ſint tormẽta nõ dant tñ eis mortẽ qa imorta
les ſũt. Jõ nõ dꝫ mor⁹ ſed vmbra moꝛ. Sexta
ꝓdicio eſt q̃ ibi null⁹ ordo eſt hꝫ ꝓfuſio. Ir
gumẽtuz in op⁹. Hã dicit aplus. Que a deo
ſũt ordinata ſunt. ad Ro. xiij. Cũ ergo infern⁹
ſit op⁹ dei quõ dñrdi null⁹ ordo. Rideo
q̃ in iferno illud q̃o eſt a deo ordinatũ eſt ſic
ſunt punitões petoꝝ q̃ ſũt a deo: ſꝫ in operib⁹
dãnatoꝝ ibi null⁹ ordo ẽ. Immo quãto amo
reo fuerẽt matores hic tãto magis iter eoꝝ ibi
eſt odiũ. Filꝰ nõ eſt ordinat⁹ erga ꝓtẽ ipſ⁹ bo
noꝛ: do: ſꝫ vituperãdo rẽ. Septa ꝓditio tan
git ibi cuꝫ dꝫ sempitern⁹ horroꝛ inhabitat. ſ.
eterna pena de horribili viſõe demonũ. Hõ
hic miraculũ de illo hoſe cui appuit demon ſ
horribili figura q̃ cecidit ℨ mortu⁹. Cõ aũt
ſint ad le reuerſuꝝ iterrogat⁹ qd vidiſſet. Ri
dit q̃ demonẽ in tali figura q̃ citꝰ vellet tra
ſire per furnũ caliduꝫ ſpaciũ mu⁹ leuce q̃ iterũ
videẽ illã figuram. De iſta maledicta ciuitate
dicit Jo. Ve ẽ ciuitas illa magna babylon ci
uitas illa fortiſq̃ vna hora venit iudiciũ tuũ
Et negociatoꝛes tre flebũt r lugebũt ſup illã
Apoc. xviij. Nota. ve quãtũ ad alias q̃ ſũt tã
dem re quãtũ ad corpa poſt iudiciũ. Quinta
ſit a babylonia. ſ. ꝓfuſionis magna: q̃a ſꝫgne
ꝓne in diuitatib⁹ diuitiaꝝ honoꝝ⁹: paꝺit
illuc: q̃ ciuitas celeſtis pauperib⁹ popular r
repleẽ. Item item magna: q̃ ſꝫ in dje iudicij tot
erũt dãnati: q̃ cõpatiue loquẽdo pauci erũt

beati. Juxta illud. ℨ Multi ſũt vocati pauci vo
electi. ℨ Matt. xxij. Iſta mala villa emit ſeptez
ſolidiu. ſ. ſeptẽ petiõ capitaliũ⁹ re multi emũt
illã: ſ. de⁹ eio viteri⁹ malas ꝓditões hui⁹ ville
Jõ auſeſ vos ne illud petiõ poſſet rẽ. Sꝫ u
m⁹ ſolidꝰ quo emit ẽ iuꝺia ſiue ꝓpoteriaq̃
nõ vult ſubijcinee obedire voluntati deꝰ vt di
ſcipul⁹ mgr̃ ſo: gnotã ſapiẽti. Ex hoc ſequit ꝫ
ſumptio: vana gl̃ia: ꝓter hoc diẽ de⁹ per os
Thobie. Superbia nũq̃ in tuo ſenſu aut in tuo
verbo vſtari ꝑmittas. In ipſa enĩ inutili ſum
pſit oĩa q̃ditio Thob. iiij. Sedus eſt auaricia
acgrẽdo bona terrena iniuſte ꝑ vſuraz̃: ꝙ ra
pinaz̃ furta rẽ. Jõ xꝑus. Cauete ab oi auari
cia Lu. xij. Tertiꝰ eſt luxuria. In duob⁹ ꝓbis
dicã vobis q̃d eſt. Sit eñ vroꝛ ſua ſeruando
modũ ñ ẽ luxuria: nec faciũt luxuriã q̃ ſit pec
catũ mortale. Sed aliq̃ q̃ocũq; velit ꝺelecta
rionẽ ꝑ illas ꝑtes luxuria ẽ r dãnatio. Jõ dicẽ
ſcriptura. Abſtineat voꝛ a fornicatiõe: vt ſci
at vnuſq̃ſq; vſm ſuũ vas poſſidẽ in ſcificatio
ne r honoꝛe: nõ in paſſione deſideriꝰ ſicut ẽ gẽ
teo q̃ ignoꝛãt deum. ſ. Theſſ. iiij. Quarto
eſt inuidia. ſ. ꝺolere r triſtari de bono alteri⁹.
Abdala moneta eſt. Superbetes igit omnem
malicia r omne dolus r ſimulationes r inꝑdia
r: oẽs detractiones ſicut mõ genti ſtan
teo. ſ. Pet. ij. Quintus eſt gula: frangere ieiu
nia eccl̃ie: comedẽdo r bibẽdo exceſſiue. Jõ
dicit xꝑus. Attẽdite vobis ne forte grauẽt coꝛ
da veſtra in crapula r ebrietate. Lu. xxi. Se
xtus ira: rdeo: mala voluntas: deſiderij vindi
cte. Sol nõ occidat ſup iracundiã veſtrã: ad
Ephe. iiij. Septimo eſt accidia q̃ nulli nocet
niſi vobis dimittẽdo bona que tenemi facere
vt oſonez: miſſas: cõſeſſiones ñ in q̃drageſima r
cõtonẽ in paſchate. Ex iſta mala moneta acq
rit villa inferni. Jdeo dicit ſcriptura. Ne ac
quiratis perditiones in operib⁹ manuũ vꝛa
rum. Niſi deus nõ fecit mortẽ: nec letatur in
perditione viuorum. Sap. i. Qui ſtat in dꝰo
peccatis. r non vult conuerti nec facere peni
tentiam põt dicere villam. Confonalem emi.
ℭ Multi ad tertiã villa: q̃ eſt in medio purga
torij o r doloroſa eſt: ꝫ nõ eſt tenebroſa:
habitatoꝛes habẽt claritatẽ gl̃e dei.
videt penas: ſed ẽ doloroſa: q̃
ibi est[illegible] purant̃q; virtute dei cru
ciat̃ alios purgandos. Non ſunt ibi demones
ſed tantũ eſt ibi dolor q̃ dicit doctoꝛes ſan
ctos q̃ nulla pena huius mundi põt compara
ri minime pene purgatorij. Intantũ q̃ ſi de
[illegible] de illo pt purgatorio
in furno calcis vel vitri ignit̃ reputaret. hoc
ad gratificãdũ nõ haberet tantã penam. Si
dicaſ que eſt ratio q̃ tanta ſit pena. Reſpon
deo: quia ibi eſt violenta r nõ voluntaria pe
nitẽtia. Que ſit in hoc mundo eſt voluntaria
r de modica pen̄tẽtia i ſto mũdo deꝰ ꝑdẽat
Sed q̃ nõ facit hic voluntarie faciet in purga
torio coacte. Nota ſimilitudinẽ de patre qui
corrigit duos filios: r vnus humiliter r vo
luntarie venit ad patrẽ: q̃o facto: promittens
de cetero emendationẽ: pater ſtatim ꝑdonat
virgã cõtentus de humilitate filij. Sꝫ alius
ſimiliter recalcitrat r ꝓtradicit ꝑri. Jdeo fortiꝰ
vberatꝰ ita q̃ in hoc mũdo humiliat ad pnãs
deꝰ eſt contẽtus. Qui aũt nõ vult hic facere
pniam: fortiter poſt iſtã vitam puniẽt in pur
gatorio. Pniam ſoluet clamando r plangẽ
do dicẽs: Deus mihi q̃ſcelatus meus ideſt
habitatio ꝓlongat⁹ eſt: habitani cum habi
tantibus cedar. ſim triſticia vel tribulationes
multum incola. ſ. inhabitata fuit ala mea ꝑ.
exit. Iſta villa emitur nõ floꝛenis nec ſolidis
ſed trib⁹ denarijs minutis: quia ſolum pecca
tis venialib⁹ emitur. Decedeno enim in pec
cato mortali deſcendit ad infernum r damn⁹
natus eſt. Nota tria genera peccatoꝝ venia
lium. De iſtis tribus diſcretiõe petoꝝ venia
lium dicit aplꝰ. Si quis edificauerit ſup fun
damẽti hoc. ſ. fideꝫ quia nec iudei nec agare
ni intrãt ꝺbi ligna fenũ ſtipula: detrimentum
patiet. ipſe aũt ſalu⁹ erit ſic tñ ꝑ ignes. ſ.
ad Cor. iij. Nota ligna fenũ ſtipula: hec tria
ſignificãt tria petã venialia predicta. Lignuꝫ
quod difficilius combuꝛit ꝫ fenuꝫ ſignificat
peccata venialia maioꝛa. quia ꝑ talib⁹ mul
tum ſtant in purgatorio. Fenũ q̃ cito com
buꝛit ſignificat peccata venialia mediocꝛia.
Stupula. palea: ſꝫ petã venialia minima:
de quib⁹ ratum purgant r purificant̃ tranſeũ
do ꝑ purgatoꝛium. Reſpiciatis ergo burſam
cẽlcle r videatis quales monetam poſſetis
ꝑ poſſitis dicere. Villam emi. ſ. paradiſi: nõ
infernũ nec purgatoꝛij. Auſeſtis vos rẽ.

ℭ De eadem ẽſica. Sermo tertius.

Fecit cenã magnã

r vocauit multos. Lu. xiij. In illo
ſermone iuxta materiã q̃d tangit
thema. ꝓpoſitum volo declarare modeꝛ q̃
deus tenet vocãdo peccatoꝛes ad ſe r ad do
nam vitam: r finaliter ad gloriam. Credo q̃
erit bona materia deo acceptabilis r gratio
ſam: nobilis vtilis r proficua: ꝫ prius ſalutet

go maria. Fecit. l. xps cenā magnā ⁊ loquit de glia celestis ⁊ vocauit multos. Sumit hic multos p vltate: q; oēs vocati estio ex pte di. Jā si nō vadamus illuc defect⁹ ē ex pte nr̄a. Inuenī i sacra scriptura ḡttuor modos quos tenet xps vocando peccatores ad se. l.

Per signum certum.

Per verbum viuum.

Per nuncium verum.

Per scriptum clarum.

Q̄ q̄ sūt in padiso vel erūt sunt vocati aliq̄ modo. Jō dicit ihcna. Fecit cenā magnā ⁊c. ℣. Dico pmo q; de⁹ vocat multos p donā ad gr̄az saā ⁊ bonā vitā: ⁊ finaliter ad eternā gl̄iaz p signū certū. A filii: sicut q̄ pulsant ad panē hōia misse in signū vt gēres veniāt ad mulaz: vel pulsatio tube apō magnos dñoz ē signū certū vocādi milites ⁊ scutiferos ad prādiū: vel pulsatio ad tanuā ē signū certū sue vocatiōis. Ita q̄ dē⁹ pulsat ad portā cordis tui vel illi⁹: signū ē q; vocat te vt vadas ad eū. ℣. dicet aliq⁹. Nūq̄ ego audiui ihs vocātē vl pulsātē: imo vr̄ q; nō vltigit me. Dicat. Nūq̄d vos sensistis q̄nq; i corde vr̄o cōpūctiōes dicēdo: ire ñ redio ad deū tot anni sūt q; vinis i mala vita vl mala volūtate: ñ sūsti pcessus: vinis i luxuria: ⁊ auaricia. ℣. miser q̄d erit de te. Rūdebit q; sic. Certe isto mō dē⁹ pulsat ad corāddo cōmotiōes ⁊ cōpūctiōes ⁊ remorsus pcie. Cū sent̄ isto ict⁹: q; isto mō null⁹ pōt tāḡ cor̄ nisi de⁹: ē signū q; vocamini ad eo. Auctas. Ecce ego sto ad ostiū ⁊ pulso: si q⁹ audierit vocē meā ⁊ aperit mihi tanq̄: introibo ad illū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipe mecū. Apoc. iij. Nota dicit xps. ecce sto ad ostiū. l. cordis ⁊ pulso. l. dādo cōpūctiōes. Cū dicit petr⁹. ℣ miserū mō i tali statu mori qd erit de aīa mea ⁊c. tūc xps pulsat. Si quis audierit vocē meā. Et⁹ vox audit q̄n i illos q⁹

Dñica secunda post festuz trinitatis

dñit op'ipfectū ex defectu potētie pecu-
re. qz qñ ieeperūt nō videbant pticulā vel
dñi. Alij dimittūt ipfectū op' nō ex defectu
potētie qñ ieeperūt nō videbāt peri
cula. vel dāni qđ fcḡtifed i pfecutōe operis
vel mala q̄ poſſunt ſequi r dimittunt. Alij
dimittit op' ipfectū nō ex defectu potētie
nec ignorātie. ſz ſtātie. habēt n. itellectū ſteridi
ad illud galli ſup cāpanile. Sz iſti ideo nō
habēt locūmō eſt i eo defect' potētie: nec ſcie
tie. ſz ois vnda r obſta ſunt oculis ei' ad Deū.
nec ꝑ ſtātie: qz imutabilis. Jō habem' di-
cere q. qcqđ deus icipit etiaz pficit. Iuctā.
Dne magnificētia tua ꝓ nō ſo deū pfecta ſūt opa
r oēs vie ei' iudicia rc. Deut. xxxij. Deus a
principio multū icepit vnḡ res mirabilē qñ i ce
lo creauit tot angelos q̄ erāt cathedre ſiue
gradus glie: vt ibaditarent a creaturis itelle
ctualib'. Sz magna po angelor: peccauit lu-
cifer ꝓ ſcientiā' q voluit ſo eḡari: pp qđ
de' eiecit eos de celo di. Nō habitabit in me
dio dom' mee q facit ſuppiā. Michael autez
ex dei ꝓcepto fecit executionē: r cathedre re
mānerūt vacue. He ergo opus dei remaneret
ipfectū i celo. Quia ſi i creaturis corruptibili
b' nō dimittit aliqđ ipfectū: multo minus i in
corruptibilib' creaturis: pp ḥ creauit genus
humanū ad ſupplēdū r cōplēdū r reparādū
ſdectū angelor. Jſtā rōnē aſſignat magiſter
ſnigrū m.ij. dii.i. Et q̄ ſunt mſū q̄ nolūt ire iz
nō dicāt ore: ſuđāt r dicāt tñ ope: male viuē
do. Jō qđ faē xp̄o dic michaeli ꝓcipi eccle-
Lōpelle itrare: vt ipleat domus mea. Eldeē
ergo q multi violēter vadūt ad gliaz. Nota
tres modos quib' boles vadūt ad celum.

℣ Aliqui vadunt currendo vigoroſe.

℣ Alij vadunt ambulando ſpacioſe.

℣ Alij vadunt tracti rigoroſe.

De his logt thema. Lōpelle itra. rc. ¶ Dico
primo q aliq vadūt ad padiſuz currēdo feſti-
nāter. Currere. n. ē magnos paſſus feſtināter
facē qb icludit duo. i. facē magnos paſſ'. 2° q
fiāt veloēr: alij ſi ēēt currēo. Currēdo igſ va
dit ad padiſū q faē magna opa. i. magnaſ ofo
nuelentia: elemoſynas: audiſ miſſas: frmōes
rc. Sto opa ſūt maiora tāto ſi paſſ' maiores
ſūt nō ſolū magna opa facē r currēdo qñ bo-
na opa ſūt magna r mlta: r qñ fiūt cū ardo-
re ſpūs r feruoꝛe. r diligētia: tūc tal' currit ſe
ſtināter ad padiſuz. Apoſ. Feſtinem' q̄ igre
di. i. illā rogē ad Deū. iij. Currēdo q̄ feſti
nāter vadit ad padiſuz ꝓba q nō ſolū ſernat
pniaz ſibi imiſſā a ꝓfeſſoꝛe: ſz adhuc addit: r
nō ſolū i dñica audit miſſaz cōpletā r buote
cā ſilētioſ: ſ̄ ḷubet pie. Nō ſolū ꝓfeſſ ſemel in
anno ſz ſḷibet mēſe. Jđē ō cōione: nō ſolū ſer
uat ſcientia eccleſie: ſz adhuc plus faē: nō ſolus
reſtituit: ſz imo ō ſuo dāt elemoſynaz. Talis
pōt dicē cū ōb q fortiter currebat. Via māda
toꝛ tuoꝛ cucurri cū dilataſti coꝛ meū ꝓba. cx-
viij. Sñ taſ mozt alaſtatis evolat ad celū: ſñ
tñ ſint tot diete. Propt b' ſacra ſcriptura mo
nēs nos ad currēdū feſtināter dicit. Deponē
tes oē pōdus r circūſtāa nos pctiū: ꝑ patien
tiā curram' ad ꝓpoſitū nob certamē aſpiciē
tes i auctorē fidei r ꝓſūmatoꝛē ieſū q ꝓpoſi-
to ſibi gaudio ſuſtinuit crucē rc. ad Heb. xij.
Hō hic ſecreta moꝛalia. Deponēres oē pōd'
Curſoꝛ q vult bñuiū ſiue ſignū obtinē: depōit
oē pōd'. Ita ille q currit ad celū ſi vult lucra
ri ſocale glie os q̄ b' dāt pād' petōr q̄ mḷ-
tū aggrauat alaz. Dō. Qñ iniqtates mee ſu
pgreſſe rc. ꝓa. xxxviij. Scōo: r circūſtāa nos
pctiū. i. uariet: ratiōr: retroꝛa ōxtrinꝛ: r a ſimſtris
Dō petiū ōponēdā ē ſz ſḷtuoꝛ modos reſti-
tutiōis ad primū. Aſi oꝛ fieri reſtō: qñ vſura
cuiuſuis ſit ḡnis vl ſpeciei ē notoria r clara.
Retro qñ ē colozata: ſic illa q̄ ſit retro nō bñ
videnē. Sic qñ oꝛ diuiti. Nolī tñ preſtabiꝛ r
ego ḷubs ano reddo vob tāti celūs. Ecce b
vſura colozata. Celualta ſi bōa cū duab' pdi
tiōib' q ſit ōa r real' ēptio r vēdit' r q̄ pnā
ſit iuſti: poteſtia dſe ſine pctō. A ōxtris ē re-
ſtitutio q̄ oꝛ fieri ꝑ laboꝛatoꝛes q fraudulen
ꝓlēt dietā: r iomale. r petit tñ ſalariū: q̄ ſit
dño ānareē niſi ſoluēt ſalariū: ita ānal q fel
pit ſalariū r ſi faē iomale ꝓpleti: vadit tarde
r vēnit ad ſp̄m ꝓpleti vt dōmidt rc. A ſiniſtriſ
ē ſtō q̄ oꝛ fieri ō fama rc. ſi aliq' diffamatiꝰ
q̄ nūq̄ itrabit padiſuz niſi fuoeēt: Ecce ſre
dicēr cūſtā nob pctiū: teneō fortiſ: q̄ nulḷ
reſtituit. Tertio ꝑ patiētiā curram': q̄ taē bo
die mūd' q̄ bolos mādā: bridēt illos q cur-
rūt ad padiſuz feſtinā: ſpiciēres ieſus q i cru
ce habuit ſiniſtā patiētiaz ad iniuriaꝰ ſibi di
ctas. Jō apoſ. Sic currite vt ꝑphendatis. i.
Ebo. ix. ¶ Dico ſcōo q aliq vadūt ad padi-
ſuz cūdo ſpacioſe. ſi ḷ ſplone mādāe q nō ſe
cerūt ſpl' niſi quāta obligant ex ꝓcepto dei
q̄ alſ niſi fuarēt di ꝓceptā: nō ret ad pa
radiſuz. ſz regulā xp̄i. Si vis ad vitā ingredi
ſua mādata dei. Matth. xix. Tales miſſas tar
dāti vā: q̄ nihil nihil ꝺplꝰ facūt. Verbigra: ¶ Ci
dicat alicui de talib' i alīo die ſeriali: vadis
m' ad miſſaz. R. Ndet. Nō faciāo non obli
goꝛ q̄ ill in die feſto. Idem de ieiunio in ſolē

Sermo IIII De eadē dñica Ser. V

ſertam: nō obligoꝛ niſi ad ieiunia eccleſie: ſolū
ſñtēnt ſemel in dno r cōtēnt: ſuāt pniaz oātā
a ꝓfeſſoꝛe r nihil pluꝰ: ſoluūt bñ decimas r pri-
mitias r ſalariū ſuis ſacerd' ḡ nō curāt facē ma
gnas elemoſynas. Tales ſimaliter ibāt ad padi
ſuz ſz tardabāt in via. Et ſñt dicē xp̄o bñ q̄ b
dixit Jacob Eſau fr̄i ſuo. Precedat dñs me'
ante fm̄ ſuū. r ego ſeq̄r paulatiz veſtigia ei'.
Gen. xxxij. Primus cōſtabat bmōi motiſtua
qñ i pcis purgatoꝛij b'bāt bñ expectaē itroi
tū padiſi. Eos mō neſcim' q̄ pena ēmō videē
deniq nō ꝓpetit nob in hac vita ipm videre.
Iuctā. Nō videbit me hō r viuet. Exo. xxx-
iij. Sz alab' ſcpatio qb' ꝓpetit videē deū ē ma
xima pena qñ nō videē cūmatoꝛ q̄ eēt mihi
vel tibi ſi ſubito ꝺderem' viſuz. Jtē qz illa pe
na ignis purgatoꝛij eſt maioꝛ q̄ aliq̄ pena hu
ius mūdi. Nota hec de illo hoie q̄ bēbat ma
gnos dolores: deſiderabat mori vt liberaret
ab illis dolorib'. Cui appuit angel' bano ſi-
di optionē vel q̄ eſſet trib' vieb' in purgato-
rio ad purgādū: vel p tres anos bſet illā ifir-
mitatē rc. Jō apſus. Audete itaq; ffe: q̄ño
caute dubleris: nō q̄ ſi ſpiēter: ſz vt ſapienter
redimēte. i. p pniaz tp̄oq̄ ſi dies mali ſunt. i.
in purgatorio. ad Ephe. v. ¶ Dico tertio q̄
aliq vadūt ad padiſū tracti rigoroſe. Hoc nō
audeē dicē niſi qz xp̄o dicit michaeli. Lōpel
le itrare rc. Nō iteligaē q̄ iſta violentia fiat
libero arbitrio: qz nō pōt cogi: ſi ſta violētia
fit corp' ꝑ infirmitatē: doloꝛes pauptatē: r
tribulatōes: r ſic ḷberū arbitriū mutat: ſz nō
cogit. Nō de eā gelio dñice occurrētie: ḷlē
ſuitati ſe excuſauerūt. Tūc dixit dñs ſuitoti.
Lōpelle itrare rc. Nō fictice ḷluter ſuuo exit
ad viaꝰ ſupdicta: uari' luxurie rc. dicēs ſupdi
Hadaſ ad cenā: dño pauit: r expectat vos
Riſidebat de vos ibiſ r pcutiebat eā. qz fu'
dñi erat aſſociat'. Idem de auaro luxurioſo.
Jđē de mulieriḅ q oēs idē ſñtēt: ſz q̄ſ ſue-
rūt int' curati fuerāt gandēres r dicebāt ſuo
ꝺdicario. Ecce qđ feciſti mihiſz curatus
ſū. nō bñ ē mihi: ꝓcipiū ſuit p vām ſz finalē
gandēt. Jta de nob. Dño ē xp̄o ſu' ē angel'
r ſuit mſi q nō curāt venīr ad ꝓmiſſi padiſi
Iz ſint imitatiōr xp̄o dic ágelo. Lōpelle itrare
De' in b' mūdo viſibilia p creaturā iuiſibiles
diſpōt. Aſi Greg. Et ágel' oat infirmitatē: do
loꝛe capiē vl ſtomachū: ꝑditione bonoꝛ: filio
r. Dr hmōr. r tūc homo redit ad deū. ē bigſa.
Quot plati ſūt q̄ ſ̄ſpitate r ſanitate ñ curāt
de ano. imo dāt ſe peditōi. Sz cōpellīt ire ad
deū ḡ infirmitateo. Jđē ō dōie tp̄alib' r ō aliꝰ
hoib' tā ſenib' q̄ ſñ iuuenib' q nō curāt de
ſz veniē infirmitas: tribulatio rc. Et ſic
laſciuiāe reducēē ad vīā: ita taleo ad deū
dāt r ad eccl'iam ordē ſñtēnt rc. Jō ſi ma
la q̄ noo ḥ ſmūt ad deū ire ꝓpellāt
illos dic Jſa. Hoie i ſgultia tua ſñtēt te
rroꝛi. Jō cū magna patia bō oꝛ recipe ſa
ſtatem: qz ad correctionē ſūt. Bñūs dñs q̄ ca-
ripit a dño. Increpatōes g' oēs nō ꝛepēdo
q̄ ipe vulnerat r medēt: percutit r manꝰ ei' ſa-
nabūt. Job. v. De eadē dñica. Sō. v.

q Nis diligit manet in mo
Verbuz illud ḥ originaliꝰ
p' caſi. Jo. ca. iij. r i epla curre
dñice. Jn ꝑtti ſmōe volo declarā
mala q̄ venēt mūdo de defectu bōi amoꝛis.
Spero q̄ mḷ erat vtil alab' nñio. Sz p' ala-
ē. ma. Pro introductōe r declaratōe b' ēdi r
māe ꝓtractāde ſcīde q̄ ille magn' r excellēt
ꝑpha moyses iter alia doctriaa dedit talē do
etrinā filijs iſrl' di. Teſtes inoco bodie celū r
trā q̄ ꝓpoſuerit vob vitā r mortē: bñdictōes
r maledictionē. Eligeg' vitā vt r tu vivas r
ſemē tuū: r diligaa dñs deus tuus atq; obediaa
voci ei' r illi adhereaa. Ihe. n. ē vita tua r lōgi-
tudo dierū tuoꝛ. Deuto. xxx. Et iſta ē dō ſi
bñ pōderēt poſſum' extrahē ālīuoꝛ q̄ñaa.
P' q̄ de' ē vita i ſe r ſua vita ē ſua ē ēntia
lere ñ accidētale vt i nob q̄ poſſum' vitā pde
Jſta q̄ bi ip' q̄ dic. Teſtes inoco bodie ce-
lū r trā ꝓpoſuerī vob vitā. ſ. deū. i. ꝓclo q̄ do
ſi ſolū ē vita in ſe ēntialit: ſz ē fōs r ꝑ' vite
dō vitā oīb' ei adherētib'. Sic ignis q̄ de le
ē calid' r clar' r ſibi adherētes calefaē r illū
nat. Jta de'. Jſta ꝓclo tāgit idcilli ſoli adhe
reas. Ihe. n. ē vita tua: effectiue r cāliue ꝓclo
q̄ adherē' ad deū r ꝑ amoꝛē ſup oia ēi amā
do ex oīb' aie potētiis ñē q̄ diligit ardēē ali-
quā ꝑſonā vult eā reſpicē r ē ea loq̄r: r cū ea
ē. Cāreo dilecta trahit ad ſe coꝛ diligēt. Jō
dic Dionyſi': q̄ amoꝛ ē vis vnitiua faciēs vnū
q̄ ex amāte: r amato. ſō q̄ ſup oīa diligit deū
ſtati voluit ad eū oculos itellect' rēpḷādoꝛe
voluitas illāmat i ei' amoꝛē: memoria recoꝛdat
de bñficijs: oꝛe loq̄r ipm laudādo. Ecce ḷlē q̄
amoꝛē bō adhēt deo. Jſta ꝓclo tāgit idi. Di-
ligeo dñs deus tuū. q. d. diligeo ñ aliqd trāſito
rū dimittao vel delicias: qz perdi poſſē r deſice
rē. Quarta ꝓclo eſt q̄ ille q̄ nō diligit deū lo
gē ē a vita r manet in morte. Hec ꝓclo bī ei
ſubdit: teſtes inoco celū r terrā q̄ ꝓpoſuerim
ſ. diligendō deū. vitā r mortē. i. nō diligendō
duo deū ꝓpter bī dic thēa. Qui nō diligit. i.

Dñica secunda post festum trinitatis

manet in morte. Ps thema. Inuenio in scriptura q̃ ex defectu dilectiõis ad deũ e mortes venerũt generi hũano ac gen̄ alium quadruplici morte peremptum.

Est p̃ma mors spūalis: quã debem̄ fugere. Ba mors corpalis quã debem̄ timere. mors gehēnalis quã debem̄ pcurare. Quarta mors eternalis: quã debem̄ horrescere. Libro ije the. Qui non diligit ma. morte. Circo p̃ q̃ ex defectu dñe dilectiõis q̃ cuã dilexit pomũ ligni vetiti q̃ deũ: et adam dilexit euã q̃ deũ: q ne molestaret eã: se deũ mãdatũ hẽ: venit mors spūalis q̃ qñ peccat ℈ p̃ceptũ deũ: ꝺ̃ pdit gr̃az dei q̃ dat ei vitã ale formalẽ: sicut aia rõnalis dat cẽ: vine corpi formale. Sz qñ hõ peccat mortalr pdit gr̃az: aia remanet mortua ſ corpe. Ecce qđ ẽ mors spūalis. Et ihs corp̄ lẽtet comedat bibat: nõ est: aia tñ iacet int̄ mortua: et corrupta: et fetida. Sicut corp̄ mortuũ in pulchro sepulchro. Ita dixit xp̃s petrõ. Ele vobq̃ fileis ecclie sepulchris dealbat: q̃ foris appareãt speciosa: int̄ aũt plena sũt ossib̄ mortuoz: et oi spurcicia sic: et nos Matth. xxiij. De ista morte spūali. Augustas. Aia q̃ peccauerit ipa moriet. Ezech. xviij. moriet. i. pdẽdo gr̃az dei: tñ nõ oẽ pctm occidit aiam: q̃ venialia nõ occidit aiam: ihs sint dispões: sed pctm mortale sp occidit aiaz. Jõ dicit. Pctm. i. mortale: cũ cõsummatũ fuerit gignit mortẽ. Jacob. i. Cõ lo quit de morte corpis: q̃ multi peccãt mortalr q̃ nõ mouunt̃ statim corpalit: ihs in aia statim moiunt. Nõ. Pctm cũ cõsummatũ fuerit: nõ dicit cũ ieboatũ fuerit vel mediatũ: ꝺ cõsummatũ. Ibi vico q̃ pctm mortale ꝺ̃ initiũ: medius ℈ finẽ. Jngnũ aũt pctm mortalis est simplex cogitatio circa vindictã vlut: luxuriã: ℈ furtus: ℈ hmõi: nõ desiderãdo op̄ ficticẽ cogitat: si ta he ẽ simplex cogitatio solũ est pctm venialẽ: nõ pp hoc mortẽ aia. Dedit eo est q̃ in ta cogitatiõe delectatiõ nõ desiderat op̄ nec exit facẽ: hoc etiã adhuc ẽ pctm venialẽ. Si delectatiõ ꝑcedat ℈ desiderat op̄ ꝛ tm si nõ sit ℈ pctm mortale. Jõ dicẽ. Pctm cũ plũmatũ facit. Dicit pctm mortale ꝺ̃ cũ plũmatũ facit ℈. Dic potẽtia cognoscẽ quõ ẽ multi male pcessũt: nõ pñtent de malis cogitatiõib̄. Marie mulieres q̃ cũ nõ fecerunt op̄ pũ credũt peccasse cogitãdo: loquẽdo: ridẽdo: dormiẽdo: plentẽdo in volũtatẽ tales: i cõspectu dei id reputant̃ putant. Dulce p̃ re: vtil ꝺ̃ ℈ honestũ in ꝓspectu hoiũ q̃ apud deũ sit male ℈ honeste. Dicit nãs poterũt

puo meã nãq̃ cognouit nisi vxor ẽ mea. Sed videam̄ si ala vã nũq̃ cogitauit: ꝺsiderauit vel cõcupiuit. Ita p̃mittit cõe. mõ dic xp̃us. Qđ q̃ viderit mulier ẽ ad cõcupiscẽdũ eã: iã mechat̄ est in corde suo. Matt. v. Et q̃ op̄ positũ de vxore scupiscẽte vrũ alius. Dico q̃ ista morte spūalẽ debem̄ fugere: et ei⁹ debem̄ fastinẽ: et piculũ: tetis morte corpalẽ nõq̃ pecare. De hoc dabo vobis exẽplũ ℈ modũ fugiẽdi. Cũ iudei ẽẽnt captiui in babyloniã: erat ꝺ̃ ꝺ̃ mulier nobilis pulchra in corpe: pulchior in aia. Optia societas est pulchitudo corpis ℈ alcuj: sic̃ laterna de cristallo ẽt pulchior: cũ lumie q̃ sine lumine: ita cẽ. aia cum gr̃a dei est sicut lucerna accẽsa in laterna corpis. Nõ breuiter hystoriã ꝺ̃ Susanna. vt p̃ Dan. xiij. qñ Susanna dixit regrẽdo eaz de petõ. Si hoc egero: mors: supple aie mihi est. Si aũt nõ egero nõ effugiã man̄ vras. Sed melꝰ est mihi incidere absq; ope in man̄ ve stras q̃ peccare in ꝓspectu dñi. Et ne illi subito irruerẽt in eã exclamauit voce maꝝ Susanna. Sicaf 3 mulieres q̃ nolũt clamare: dicendo: fundã cũ me. Alia dicit: quõ clamare ei fuisset obscura nor. Ecce qualis circulatio. Jdẽ de religiosa gravida cũ redargueret a ꝺ̃ ta sua ℈re nõ clamauit. Rñdit. Ne frãgere silentiũ q̃ erat post ꝓfectũ: ps quõ illa tacta mulier Susanna ostdit modũ fugiẽdi mortẽ spūalẽ. Multo melꝰ ẽẽt fustinere mortem corpalẽ q̃ peccare. Jõ dicit scriptura. Quasi a facie colubri fuge petm. Et si accesseris ad la: fuscipiet te. Dctos leonis dẽtes et⁹ iterfici entes aiam hoiis. Eccl. xxi. Dctos petl sit cõgitatiões male: delectatiões desideria: ℈ hmõi. Dico scbo q̃ ex defectu dilectiõis venit mors corpalis. Quia statutũ est hoiꝺ̃ semel mori. ad Hebr. Ita mors secuta ve nit ex pma: q̃ nisi fuisset mors aie ex petõ: nõ fuisset mors corpis: imo posꝫ gẽtes dm vi: ruisset in paradiso terrestri: dixisset deꝰ michael: vt colloqueret eos i paradiso celestiu: sine mor te ℈ sine dolore fuissent in paradiso celesti collocati. Sz ex morte aie secuta est mors corpis. Hoc dixit deꝰ ade qñ dedit sibi lr̃ã: i cõme ꝺ̃ de oib̄ fructib̄ nisi de ligno scie boni ℈ mali. Hoc fecit deꝰ vt adã cognosceret dñm sũ: sensu: alr cecidisset in materia petl: non cognoscẽdo sup se dñm dixit sibi deꝰ. In q̃cũq; die comederis ex eo morte morieris. Et ecce Pã mortẽ. i. aie morieris etiã mortẽ corpis. Sz hic ẽ argumẽtũ quõ ẽ mors q̃ adã aie fuerit mortua: cũ tñ post vixit nõagẽta

Sermo V

ta annis: vt p̃z Gen. v. Rñdeo q̃ dictũ ẽ pp ne cessitatẽ moriẽdi ℈ ꝓmissũ decursus ad mortẽ Dicit. n. morte morieris. ℈ nõ dixit: mortuus eris: q̃ aliud ẽ mouri: aliud ẽ ee mortuũ. Bñ lapsu cadẽs ô alto qñ delecẽdo: ꝺ̃ lapis cadit q̃ iã ẽ i terra: ꝺ̃ lapis ceciditq; aliud ẽ lapi ẽ cadere: aliꝺ ẽ lapidẽ eeciditse. Ita ꝺ̃ adã q̃ peccasset erat i loco altiori sufficia originali ℈ poterat nõ mori: ꝺ̃ post pctm̃ icepit cadere vt lapis pp necessitatẽ moriẽdi. Ihs. ad hoc pabolã de illo feto Barlaã q̃ volẽs iducere vnũ regẽ ad ꝓfectũ mũdi: dixit sibi q̃ q̃ dã viator: ibat p̃ quẽdã altissimũ mõtem: ℈ qꝫ via erat stricta ad statũ vẽti ceciꝺit ℈ tenuit se ad quãdã arboẽ: ℈ vidit q̃ vna ratta alba icepit rodere radicẽ arboris: ℈ illa cessante re nit alia nigra: ℈ eõuerso. De tali q̃ q̃ nõ ꝺ̃ aliũ modũ euadẽdi: dici pt̃uille mortẽ. Ita ꝺ̃ gilie hilarionis q̃ exaltatũ fuit multꝫ bonis: i ãdã Sz ad statũ vẽti ẽptatiõis ceciꝺit ℈ tenuit se ad arboẽ: vite tpal. Ratta alba ẽ dies q̃ ꝺ̃ vita nfa rodit ẽẽt die: q̃ ꝺotat: ℈ ratta nigra nox: q̃ end rodit alio. xij. horas. Ex necessitate q̃ habem̄ mori: ꝺbem̄ i nos mortuos reputare. Jõ apls. Corp̄ qꝺ mortuũ ẽ. i. ex necessitate mortẽ dtãpũ vo viuit pp iustificatiõẽ. ad Ro. viij. Dico q̃ ista mortẽ ꝺbem̄ pudere: q̃ ista nõ possum̄ fugere: q̃ nõ possum̄ ad vitã inocẽtie redire: ꝺ̃ tpe pudẽ ℈ se ꝑparaf. Rñdq̃ scis tu quã vitã teneo. Si bona ℈ sctãz pcuera: si malã: recede ab illa ℈ pñtẽ. Recedo a mala societate: fittue: pce iniquitatis: nolit expectare ꝺ̃ mortis: q̃ nescis si subito vl mut̄ morieris: ℈ tũc difficile ẽ ꝛieri nec poteris sibituẽ pp dolorẽ mors. Jõ dic scriptura. Nõ ẽmoreris i erroꝛ ipioꝝ: ai mor tẽ pñtẽ. Al mortuo q̃si mihi pert̃ scitio. Eccl. xxij. Memor esto iudicij mei: sic enim erit mihi: sic tibi. Hodie mihi: cras tibi. Sicut ꝺ̃ mortuo cessa memoria: sic transibit gr̃a ꝺ̃ ꝺ̃ ꝺ̃

Dñica secunda post festuz trinitatis

...increditi ⁊ alij infideles. iudei. agareni. ...infideles xpiani ꝓsumptuosi ⁊ capitosi ꝑ ...nimia de suo intellectu ⁊ scripturi dubita ...ideci tñ sit tot miraculis ⁊ disputatio ...firmata. Tertia é cupitio execratoz i. ...ni habilitu faciétiu pctis ꝑ naturá. vt est ...dus luxurie ꝑ quć nó pót seq ghiatoz ...ctis quócúqs fiat de ꝑ naturam. Quar ...ipitio é homicidiuz ⁊ nó intelligit de iudi... dñs q qñ faciút iustitiá de criminosis ...rc. nó peccát: imo merent. Et hz sint ty... rectores hoiuz: nó tñ dicunt homicide. Sz ...gnt ꝺ ill g ex malicia vel vidicta ad coo... ...ne tñ suñ peccatú occidút hoies minusle... tales sñ homicide. ⁊ ꝺ illis intelligit. Quita cñ ...dñi é fornicatoz. Et dicat ꝑ illos q dicút. ⁊ qñ peccatú é simplex fornicatio? Ego suz lib ⁊ ipsa ego nó decepi rc. Tertia cupitio é ve... ...ncticoz. i. venenú faciétiu ant dantiú. Dicat ꝑ mulierez q recepit aliqd vt habeat abortí... uz ad coopiendú pctm. ⁊ segt homicidium. ⁊ i iudicio iterfectus resurget magn⁹ ⁊ petit iustitiá ꝺ matre ꝺ apotecariom de oibus con... ...sentientib⁹ i eī⁹ mortē. ⁊ si aliqs eoz est clericus sit irregularis. Dicat de illa móiali que ...ñsiunt a medico regis venerdú ne mulier ñ... dat ei. Qui rñdit q nó ꝺberet coire cñ viro. Septia ꝑditio pctoz é idolatrú. Idolú erat i quo habitabat dem⁹. Idolatri sunt diuinatores ⁊ sortilegi. similes demonib⁹. qz cñ de... mone faciút opa. Octaua ꝑditio é métientiú ⁊ primú ꝺnantiú: ⁊ falle nr̃atiú vel ꝓmit... ...tiú: qz o im ꝑdictoz erit i stagno igne ar... denti ⁊ sulphure qđ est scda mors. Sed qñ mors eternalis dicit scda mors cuz ego vocé ea quarta mortē. Ri sic ꝓut dixi. Quattuoz mortes venerūt ꝺuano generi. quaz duo sūt in alio mūdo. i. mors ifernalis ⁊ mors eterna ...n. q é scda alter⁹ mūdi. ⁊ quarta cōputādo mortes duaz mūdi ⁊ alter⁹ etnl. Dico q ista mortē eternā debem⁹ horrescere ⁊ oādo dicere. Libera me domine de morte eterna in die illa tremenda quando celi rc.

Ꝺe cadē dñica. Sermo sextus.

Iligamus opt ⁊ veritatē. i. Joan. iij.

Ex recitatine in epistola occurrens dñice. Materia erit de dilectione ꝓximi. ordinata ⁊ mā erit vsilis. Salute... ...tur virgo maria rc. Prio declarabo duas ...tes scripturā. q dilectio primi bene ordinata ē fundamētū ⁊ cōplemētū totī legis. ⁊ alio ꝑt dicā ⁊ q cōplet legē ꝺi. Nō qz qđ ...

Sermo VI

...note. i. signa enz q̄ sit ala passionū. vt dicē ꝓho ...mo Periermeniaꝝ. Ihc ē magn⁹ defectus ...marie misez dicētū. Holo sibi malū: ꝙ nō lo... quor sibi qz dicit mihi malū. Alij dicūt sī ipsa ...scipit mihi loq loc⁹. Nec grates: nec gr̃as ha... bēt. qz ēt inde sālutāte salutabit. Jō dicebat ...ihc. Bon⁹ hō ꝺ bono thesauro cordis ꝓfert bōa. ⁊ mal⁹ hō ꝺ malo thesauro ꝓfert mala. ...ebat. ij. Tertio requr opus vt res ad extra. qrab eo q̄ res ē vt nō ē. ois ꝺa vt falsa ꝺs. pu... ...ta tuaꝫ se mutuor: i allo se fraudat nec dāni ...fcarenec i ꝺlo furādo ꝺcanec fruct⁹ rē. qz ...re sarto fruct⁹ vēit ostie malū nfm. ⁊ nisi xp⁹ ...inuisis nos rē. oēs eram⁹ dānatinec ihs nr̃a ...mādo directe vt dicit ecclesiasticus. si suz ego la... tro vt ebri⁹ rē. q̄si dicat sic vos. Et qz ꝺ dicūt clarerii facidt sibi ꝑcias: ꝙ os fuocare: ꝙ vult ...luari. nec ihs ꝑ ploa tāg ē dosferiēdo: vel alter. Si gō obligto ꝓximi ⁊ coadem os q̄ ihs diligas ēt ope ⁊ ītgēdo bonā famā nec ploā ei⁹. Immo ei⁹ bōa ꝓuandos famā ꝺfendēdo ⁊ ploā. Tal amor ē ver⁹ ⁊ sine fictōe. Jō dicebat Joānes. Filioli mei ñ diliga... m⁹ ꝺbo neqz lingua. i. tñ qz ope ⁊ vitate. i. Jo... ...ēi. Hō Hō diligam⁹ ꝺbo. Verbū ē ꝓceptus mētis ⁊ sīgt dilectionē q̄ ē i corde: vel ibi ꝺs cē neqz lingua. i. ꝺbo significatiuo tñ: qz ope ⁊ ve... ritate. Dico scdo rē. prudēter sine ꝓpria corruptiōe. Discrete aūt diligēdus ē ꝓxim⁹ ne l loquēdo aut opādo: truffādo: vel visitādo: vel alia familiaritate sequat aliq̄ peccati corruptio. Qui. n. nimis igni approꝓiat cale fit ⁊ ꝺburit. Jō aplo. Ne dicteo malū: adhereētes bono. Charitatē fraternitatis iuicē diligēteo. ad Ro. xij. Illa ē discreta dilectio: q̄n hō scit extrahere bonū ꝺ malo: rr ecōuerso. Quō aūt hō ꝺs fieri oñdit xp̄o dicēs. Si man⁹ tua vel pes tu⁹ scādalizat te: erue eū ⁊ ꝓjce abs te. ꝛbat. xviij. ꝓjce. i. procul eīce hoc q̄ tibi nocet. Ecce doctrinaꝫ xp̄i. Semel Leo papa fuit⁹ ⁊ bon⁹ itelligēs hāc doctrinā ad lras: ...ablēdit sibi manū. Cū ꝺcēt miss⁹ mulieres osculate sī sibi manūsercq̄ secuta fuit tēptatio earnio. Jō post nullam ablecidit sibi manū secrete. Cū aūt sī celebraret: oēs mirabant qz pa... ...pa sī celebraret vt ꝓsecerat. Ꝓphēt cognito ...sō effectu. dū ore ⁊ cū lachrymis ozauit ēgīnē. Warta q̄ sibi manū sīstulit. Hoc miracu... lū scīrat q̄ xp̄o nō ad lras itellexit: sz itelle... ...ct⁹ per⁹ habet ex officijs ut⁹ medioz. Ꝺa... ...nob⁹ ät opamur ⁊ facim⁹ oia. Jō dicit ꝓbus: ...p man⁹ ē organū organo. Jō sic ītelligitur. Si oo habes ale quā ꝓlonā q̄ facē vestra ne... gocia: ⁊ vos diligāt illā. ⁊ illa scādalizat ...q̄ vob occasio peccādi ē. tal man⁹ ...ꝓcisat. i. penl eiciat. Bonū est tibi ...igredi ꝺbilē vl claudū q̄ duas man⁹ ...pedes habētē mitti i ignē eternū. Si ...vim hz i domo vl i amicitia aliq̄ plo... ...dalizat vos: sic ꝑdere alas fama ⁊ ...ciat sīz rē. Jō ꝑfectores cōitat ꝺbēt ...sidē i ꝑtis notorijs. q̄ ex peccat secret no ...piculū tñ cōitati. Si dicat quō ꝑsidebit. Ex co q̄ p ꝑfessū ⁊ statuti ꝑsiale rē. Jdē ꝺ pede. Officiū pedis ē sustinē plonā. Qui g⁹ sustinet vos dādo vob necessaria: ille ꝺ ē pes m⁹: ⁊ iā scādalizat te. Jō ꝓjce rē. Terbigra. ꝺ scu... tiferio q̄ sustinent a ꝺño. ꝺñs ꝑpes ...ꝺ ...si scādalizat te q̄ facit te ē homicida: tare vel leoné. ꝑcias eos ḥiras. Jdē ꝺ ꝺño q ...sustēt anꝺ aliqđ⁹. Si ñ scādalizant ad eos ...ablēde. Jdē officiū oculi ē ꝺdere vias ⁊ dirige i ītgēdo. Deut⁹ tu⁹ ē ad vocat⁹ ꝓfessor: ma... ...gister: vl pcurato. Si oculi⁹ scādalizat te: eru... tur ⁊ penl eiciat: cito. ⁊ tūc amor ē ꝺsorteno. Talis g⁹ se ꝺs hō gubernare: vir: ei⁹ mulier: mulier ei⁹ viro. masculus cū masculo. fcia cuiꝰ fcia: q̄ nō festiur peccatū nec ꝓpria corruptiō. Ñ pone. Que nocitura tenes ꝺñs sint ebria reliquę. Ergo dilig⁹m⁹. ꝺprudēt rē. Ꝺco tertio q̄ ꝺdem⁹ diligere ꝓximū tpale sub diuinali dilectiōe. s. ot sup amore ꝺi nullum aliū amorē ponam⁹. Ꝺdē⁹ vos i Ihsade qnō olecī natat sup aquā. ⁊ sic illuminat Ihsa... ita ꝺs eē i corde hoio. q̄ amore ꝺi ꝺs natare sup amorē creaturaꝝ: amor creaturaꝝ ꝺs cē vt aq̄ frigida. ⁊ sīto mō ꝓfuat ibi lumē gre ōi. Jō xp̄o loquēs ꝺ amore quē debem⁹ ꝺfe ad ꝺus ⁊ ad creaturā ꝺcit. Diliges ꝺñz ꝺm tuū ex to... to corde tuo ⁊ ex tota ala tua: ⁊ ex tota mēte tua. Hoc ē maxīmū ⁊ ꝓmū mādatū seu ꝓcep... ...tū. De amore aūt ꝓximi nō ꝺcit. Diliges ꝓximū tuū ex toto corde tuo rē. Sz ꝺcit. Di... ...liges ꝺñz ꝺm tuū ex toto corde tuo. s. fidelit. Jā scitis q̄ cathedra fidei i corde ꝑsidt. ⁊ cū corde tenemur ihz diligē fidelit. Ista hoc facūt q̄ recurrūt ad ꝺminos vl ad sortilegos rē. Tales frāgūt fidē fidē. Sic milco q ꝺmisso rege cui ꝓmisit fidē vadit ad regis inimicuz. fidelio. ꝓditor ē. Ad rpm g⁹ recurrē ꝺt ē in eiꝺ⁹ necessitatiꝺ⁹ ꝺcēdo. Holo ē fidel. Ergo ꝑdidi hoc. vos scit qs ꝺs rē. vel ido. seo ...nitate. p me vel filio rē. Ꝓiecte fili mi cor tuū mihi: re oculi tui vias meas custodiāt. Ꝓ... ...uerb. xxiij. Dedo ex tota ala tua. i. remerenter

Dñica tertia post festum trini.

uerētia ꝺ̄m⁹ loqui de deo. Verbuꝫ
ꝫ ab alia. Pba dicit. Doceo ſi no-
ſta earū q̄ ſunt i aia paſſionū. Q̄ñ no-
ſtruo vl maria ꝺ̄m⁹ facere reuerētiſ
ra hoc faciūt inratores: fnegatores ꝛ
natores: q̄ p nihilo renegāt: tales p
it. Cogita q̄lis ꝺānatio ⁊ talib⁹ ſpa-
ꝓditores i hoc mūdo ⁊ q̄ malū puni
ēt bonū q̄ rectores ſtatuūt: nihil cer
o pōt q̄ nullius iuret ꝛc. Et pp hoc ēt ne-
ceſſariū ⁊ bonū eēt ad nouere luduꝫ. q̄ ibi eſt
ſona ⁊ oligo iurādi ꝛc. Cuſtodi ergo temet-
ipm ⁊ aias tuā ſollicite. Deut. iiij. Tertio. Di-
liges ꝺ̄m ꝺei tui ex tota mēte tua. ſ. diligē-
ter. Dolꝫ eñ laboraſti ſera ſcḋa ⁊ itia ꝛc.
diligēter i mēte tua ſio memor q̄ dñica nul-
lū opus fuile ꝛ̄ꝑorale faciaꝫ. nō ire ad ſeriaꝫ
vl ſoꝝ. nō aperire laboratoriaꝫ: nō facere raſu
raꝫ ꝛc. Memēto vt die ſabbati. i. ḡtis ſcrifi-
ceo. Exo. xx. Et obſeruāda feſti venit oē bonū
q̄ pl⁹ ꝓficiūt bōa tua tēc ꝑ ex omnib⁹ labo
ribꝫ tuis. Et per oppoſitum ex fractione feſti
vēit oē malū. Qui dū vlt: fuare feſta ꝺ̄i obſer
nare q̄ttuor. Pmo abſtinere ab oi negocio tē
porali. nō ſolū nō facere nec etiā log nec cogi
tare. Scḋo ire ad miſſas ieiunus. Multi excu
ſant a ieiunio eccleſie ab iſto ieiunio i audiē
tia miſſe nō ſic ſe pūt excuſare. Tertio q̄ ſitis
a ḋiabolo miſſe vlq; ad finē q̄ ḋabolicis
oēs debetis eſſe i eccleſiē. Quarto nō log in
miſſa. ⁊ poſt miſſam poteris dicere. O ḋeuſ
ciuo deus modo cōpleui ſeruitiuꝫ dño meo.
Hoc ē maximū ⁊ ꝑmū mandatū. Dꝫ aliq; de
cipiūt ſequi ſup amorē creatoris ponūt amo
res creature. De quib⁹ dicit xp̄s. Qui amat
patrē ⁊ matrē plus q̄ me nō ē me dignus. Et
qui amat filiū vel filiā plus ꝙ me nō ē me di
gnus. Matth. x. Sup deū diligit quis creatu
ram q̄ ꝑ ē creatura facit contra deū. Gregoꝛ
rius. Pobatio dilectiōis exhibitio ē operis.
Dico quarto q̄ debemus diligere ꝓximū
generaliter ſine exceptiōe: q̄ ſic ita latiū q̄
omnes gentes mundi recipiat in ſua dilectio
ne. Benedictus qui pōt dicere: omnes gentes
diligo. quia ſi vos dicitis. diligo omnes gen-
tes: nihil talem qui occidit patrem meū vel fra
trē ꝛc. Jam non diligitis generaliter. Plus ſi
cut ḋs diligit generaliter omnes creaturas
etiam inimicos ſuos: non ſubtrahēdo eis bc
ſuficia generalia. Ita vult etiam q̄ nos gene
raliter diligamus omnes gentes. Hanc ratio
nem tangit Joānes dicēs. Chariſſimi ſi ꝑ
q̄ deus dilexit nos. ſ. generaliter: ⁊ nos ꝺē-
mus alteruīcē diligē. ſ. gñaliter ſine exceptiōe
i. Jo. iiij. Jō apl⁹ oꝛādo dicebat. Deꝰ babdi-
dare faciat charitatē vr̄as in inuicē ⁊ i oēs. i.
Theſſ. iij. Nō i oēa tā inimicos q̄ amicos. tā
uinos q̄ mortuos. tam xp̄ianos q̄ infideles. ⁊
ſic tenebimur xp̄i conſilia dicentis. Ego dico
vobis diligite inimicos veſtros. Matthei. v.

Dñica. iij. p⁹ feſtū trinitatis. Sermo ꝺm⁹.

Humiliamini ſub po
tēti ma
nu ḋi. vt vos exaltet. Verbū illud
ḋ̄ tertualiā. p⁹cāt. Pe. v. Et reci
tatiue i epla currētis dicitur. Pro declaratio
ne hui⁹ ẏbi ⁊ itroductiōe māe ꝓdicā de scien
dū q̄ ſi hō vult cōpāre vitā hui⁹ mūdi ad vitā
alteri⁹ mūdi iueniet hō magna diuīa ⁊ ꝓiecta
tē. Nā plona tā regularis q̄ ſecularis q̄ i hō
mūdo vult exaltari i honorib⁹ officiis: dignī
tatib⁹ ⁊ ſupbia. in alio mūdo hūiliabit. Qui
āt i hoc mūdo vult hūiliari: i alio exaltabit.
Hoc pōt declarari exēplo ſtatere. q̄ ānto po
ſiniſtra pluꝫ exaltabit: tāto dextera plꝰ humi
liabit ⁊ eōuerſo. Nō cogitate q̄ man⁹ dei
i. ei⁹ vtuo iſinita teneat ſtateraī i manu q̄ead
modū michael depigit cū ſtatera i manu ſua.
Paro ſiniſtra ē ꝓnia vita. Paro āt dextera
vita futura. Qui g⁹ iſiniſtra hui⁹ vite exaltat:
i alia hūiliat. ⁊ q̄ humiliat in alia exaltat. Au
etoritas. Qui q̄ ſe exaltat: hūiliabit. ⁊ q̄ ſe hu
miliat: exaltabit. Lu. xviij. Nō oīs vſr. Jō di
cit thema. Humiliamini. i. in hac vita ſiniſtra
ſub potenti manu dei: q̄ tenet ſtateraī iuſtā vt
vos exaltet. i. dextra gl̄ie. ps. thc. In ſacra ſcri
ptura iuenī quīq; ſpēs de hūiliatiō: q̄ ſūt. ſ.

Hūilitas reuerētie q̄ oſtēdit in oratione.

Hūilitas obediētie: q̄ oſtēdit in operatiōe.

Hūilitas pnie q̄ manifeſtat in confeſſione.

Humilitas patiētie: q̄ opat in tribulatiōe.

Humilitas ſapiētie: q̄ relucet in ꝓſperitatē.

Et de iſtis ſūt: ſ. itelligit thema. Humiliami
ni ſub potēti manu ꝺei. ⁊ Prima ſpēs bone
⁊ vere humiliatis ē humilitas reuerētie. que
maxime oſtendit in oratione: que venit ex
cōſideratione illius maieſtatis ꝺei incompre
hēſibilis ⁊ infinite potentie: reſpectu cui⁹ to-
tus mūdus non eſt niſi vna ſuilla ⁊ quaſi ni
hil. Et ex alia parte ꝓſideratio ꝓpria modici
tatē. ⁊ ſic cor reſtringit ⁊ humiliat. Sicut ca-
nis ſi terribiliu timet ⁊ tremet ad preſentiaꝫ
leonis. Et ruſticus coīā rege vl̄ imperatore. Ita
de nobis qui tūcēdi tu ſis terribilis. ſupbi
ꝓſumptuoſus. pone te intellecti aliter coīā
leone. ſ. deo vel imꝑatore cū grātie. ſic humi-

Sermo I

liaberis. Jō q̄ſi voluerit facē oſonē nō ſtatis
ſcipiat ſicut ſtult⁹ baltharī faē qui ſine ſigni
ꝓſideratōe emittit ſagittā. bon⁹ aūt baltharī⁹
reſpicit ad ſignū. Ita qui vult oare facē ḋs.
Jō apl⁹. Humiliamini in ſpectu ḋñi ⁊ exalta
bit vos. Jac. iiij. Glo. Hūiliami i ſpectu ḋñi
hoc ḋi ſpūlis clericio. gñaliē aūt laycis ⁊ cleri
cis. Clerici aūt q̄ſi faciūt offiū debēt hūiliari
in ſpectu ḋñi qui eſt ḋi pūe: i ſm q̄ ipſemet
ḋic. Ubi ſūt duo vel tres cōgregati in nomīe
meo. in medio coꝝ ſū. Mat. xviij. Jō humi
liat chor⁹ cḥoꝛinō ſibinuicē. ſed xp̄o in me
dio exiſtēti. Jō pſunde eſt humilitā vt exal
tet vos. Scḋo cū ḋic. Humiliami ⁊c. tangit
oēs gñaliē. q̄ in elevatiōe corp̄is xp̄i oēs de-
bēt hūiliari ⁊ genua flectē. q̄ in hoſtia ē xp̄s
ver⁹: vt eſt in celo. Nota Daliq̄s miſeros q̄ ſi
flectit genua nec amouēt caputū. Ecce ḡre
dicit thema. Humiliami. De hoc pphia Dō.
Exaltate ḋñm ḋei vīm hoc ḋi ſacerdotib⁹. Et
adorate ſcabellū pedum ei⁹. i. hoſtiā q̄n ſcī
eſt. hoc ḋi oīb⁹ gñaliē. ꝓ. xcviij. q̄n ſanctū eſt
corp⁹ xp̄i q̄s eſt intuo. Ergo humiliamini ſub
poteti manu ḋei ꝛc. Scḋa ſpēs vere humi
litat eſt humilitas de obediētia. que oſtēdit
in opatiōe q̄ venit ex ꝓſideratiōe ſalarū. ſicut
bon⁹ humiliat ad iugum. q̄ ḋñs ꝓuidet ei. Et
portator ad on⁹ rōne mercedis. Sita de nob.
Xp̄o tāq̄ bon⁹ mercator ſeē vnū ferdellū qui
pōderio: ſ. magni ꝓ̄ij. ē lucri. Jſtū ferdellū ē
obediētia ad decē ꝓcepta. Primū ꝓceptum
eſt q̄ in tuio neceſſitatib⁹ nō recurras ad di-
uinos: ſed ad deū. Scḋm q̄ cū bonore ⁊ reue
rētia loq̄mur de deo nō iurādo nec blaſphe-
mando. Tertiū poſtq̄ laboraſtio feria ſecḋa
⁊ tertia ꝛc. Fuiaſ in dñica ḋbi. q̄ nullus ḋño
daret. pulſionē fuitoꝝ nili faciat ſibi aliq̄s ſer
uitiū. Quartū honora pārēt: nō ſolū oīe: ſ.
corde ⁊ ope fuicḋo: ⁊ eos iuuando ſi idigent
q̄ nā docet. Quīti ne occidas inimicū: ſic
xp̄s in cruce remiſit ⁊ peperiuit exēplo cīus
pce. Sexti. q̄ ſicut xp̄s amoꝛ nſ⁹ recepit car
nēiuta amore ſui cuſtodiam⁹ nos a luto luxu
rie. Sic ⁊ vxos fnantes modū nꝝ facuīt luxu
riē: ſ. alie ⁊c. Septimū nec recipias aliq̄s ab
alie: ſ. labora in tuo offō diligēt. Nō ꝓtent⁹
de pte tibi data a deo. Quilibꝫ pōt vlt q̄ filij
ſint ꝓtēti de pte eis data. Ethao pī nō ꝓtet pa
tēti ... reciper ptē alteri⁹ ita ꝺo. Octa
... lingua ⁊ a diffamatiōib⁹ ⁊ falſo
... Nonū. q̄a ſicut debem⁹ cuſtodi-
... a luxuria: ita ⁊ aias nō cogitare
... Decimū q̄nē a concupiſcētia bonoꝝ tē
porali. ḋe q̄ ḋic apl⁹. Radix oīū ma
cupiditas. ſ. Thymo. vl. Ecce hic le
cē libraꝝ mercatorie xp̄i qui ḋic cui
Porta mihi b⁹ on⁹ vlq; ad portā de
Porta paduli eſt mota. Nec porta d
nō ſolū pctōel trāſibit ꝑ ed. Et nō p
duodeci ꝙrtos vel vnū florenū. ſe
celeſtē ꝯpībil ē ꝑpabile. Auctor
Dilige. iiij. meū ſuper vos. ⁊ diſcite
mitio ſus ⁊ hūil coꝛde: ⁊ inuenietis
rio. Iugū. n. meū ſuaue eſt ⁊ onus meū
rdat. xi. Glo. Tollite vt boues portū
crū. Si dicat. Dñe ⁊ quō portabim⁹. D
ſcite a me q̄ mīſ ſū ⁊c. Dñe q̄s ſalarī
nob. Riſpet. Inueniet⁹ requiē alab⁹ ⁊
ē magni pōderis. nō. Nā iugū meū ſuaue
⁊ on⁹ meū leue. Cū ſpēs ē ꝓnia. ⁊ q̄a oī
dit in pſalmo. Ita venit ex ꝓſideratōe ⁊ me
moria pctō. ⁊ penarū ex pctis debitoꝝ. Q
eni hō magn⁹ dño vl paru⁹ religioſus vl ſecu
lario cogitat de pctis ſuis ḋi. O miſer gēte
honoꝛat me. ⁊ ego ſū tal⁹ idal⁹ q̄ ſecḋ. ⁊ b
ſic coꝛ humiliat ad pnias. ⁊ ſic venit ad pſſio
rē ⁊ flectit genua. q̄: ita ḋs fieri ḋi. Pī ego ſū
en⁹ magnus pctōr ⁊ ꝓditor: Ꝺ deū q̄ fregi ſibi
fidē. ꝓmiſſā in baptiſmo: ſeci volōtatē ḋyabo
litr cōfeſſor ſtat. ꝓ tribūali. Ecce hūilitas pnie
Nota de hoc ſilitudiné in nā de panone ſup
bo q̄ ſupbit q̄ videt plumas ſuas. ſ. q̄ ri-
det ſuos pedes turpes humiliat ⁊ depōit cau
dā elevatā. Sic eſt de nob q̄ vi reſpicim⁹ pla-
mas nr̄as pulchras coꝛ ſupbit. q̄ bō cogitat
gen⁹ ſuū vel coꝛpalē pulchitudiné: vel ſcīa
tudiné: vel ornatū veſtimentoꝝ: ſic mulieres
vel diuitias ⁊ honoꝛes. Iſte plume ḋt coꝛdi
ſupbiā. ſ. reſpiciat modicū pedes coꝛptos
quot pctā ⁊ coꝛruptiōes ſeritha. q̄ſ. ad lum⁹
veniūt ⁊ fuiſſet facti⁹ pcelluenā fuiſſetis to-
tiēs cōbuſtus. ⁊ ſic hūiliabit coꝛ ad cōtēt⁹ de
pctā. Jō dic ſcripta. Humiliem⁹ illi alias nr̄as
⁊ ſpū ꝓtrito. ⁊ humiliato fuiētes illi dicam⁹
flentes dño: ⁊ ſm voluntatē ſuā ſic faciat no
buſcū cito miaſ ſuā. Et ſicut ꝓturbatū eſt coꝛ
nſ⁹ in ſupbia coꝛpis ita ēt de nra hūilitate gl̄ie
mur. Iudith viij. Nō humiliem⁹ illi alias no
ſtras. q̄: hūilitas coꝛpis hūilitate alie po
tius ē hypocriſis q̄ hūilitas. Et in ſpū ꝓtrito
Ecce ꝛertio cordis ⁊ hūiliatio. Ecce cōfeſſio
oīs fuientes illi. Cui pſalmiſta ꝺo. abſtine-
do. oſſa ⁊c. q̄ mel⁹ ē coꝛrigē filius. ſ. coꝛ
ꝓriū ſ ga pnie. q̄ ſi fagidee ſierē ⁊c. Pī ꝛpa
Dico vobis q̄ niſi poiam egerie. oēs ſi pbitē
Luc. xiij. Ergo hūiliami ⁊c. Quarta ſpēs

…o de patia:q̄ oñdit in tribulatione. …ex p̄sideratē ipossibilitat fugiēdi … dat aduersitatē imittēs infir… ptatē: petitione bonor vel filio… bet murmurare ꝫ deū. ꝫ dicē patiē… lit in remissionē petor meor. Bñe … ret vob ego recipio patiēt. Sic hō … celitate virtutē. Ita fecit ℣ Ioh… Job. qui in vna die pdidit septes mille oues: … ta … camelos: gngēta iuga bou: gngē… o aiāgo. septē filios: tres filias. q̄ dño op… dit. Et q̄ nunciatū fuit sibi: dixit. Dño de… dit. dño ablulit: sicut placuit dño: ita factū ē. … nomē dñi bñdictū. Job. i. Ista est hūilitas … e. De ista ē crēplus in nr̄ canticulo qui … cit aliqd. r dño recipit virgā ꝫ eū: r canis p… sternit se in terrā: q̄si ultiscēs aliī cogitat. q̄ … fugere: q̄ daret mihi vitā. Sec' dom̄ag' ca… ne rusticali q̄ fugēt ad macella. Ita de nobis. … ꝫ ōgā correctōis ꝫ nos: r pcutit r ferit … te q̄ dat tibi aliquā tribulatiōes rē. Ꝫ hūilia te vt caniculꝰ: r sic dulcoral cor dñi r pfic… ḡā. Sz cauete ne faciat vt modestin' seu ala… q̄ dat sibi pāis a suo dño facit sibi ludā … cauda. Sz si dño recipiat ḡā ꝫ eē statī mō… strat sibi dētes r nō vult ridē ad dñs suū. Sz … tūc dñs dimissa ḡa cū ense pentit eū. Ꝫ dicē … scriptura. Sē q̄ tibi applicatī fuerit: accipe … in dolor suscipe r hūilitate tua patiēs habe. … Ecc. ii. ¶ Quita ē hūilitas sapie: q̄ oñdit i cō… uersatōe. Ista vēit p̄sideracōe sūgdie piculi: … hūiliatiōis securitatē: tō magꝫ sapia est viuē … hūil: in hoc mūdo. r magꝫ stulti' vnūq̄ sūpde r … pōpose. Hoc declaro p tale casū. Ponat ca… sus q̄ rex vel papa faciat magnū conuiuiū i pa… latio suo: r oēs iuitati hēant itrare per portā … puitā r balsam. Nūqd ēet stult' si aliqs vel… let itrare capite erecto nolēs se hūiliare. talis … ret caput suū. ita in oppositio oēs sūmitta… tis sum' ad conuiuiū regis vel pape in palacio … pacis. Dicit enī xp̄s. Venite ad me oēs q̄ la… boratis r onerati estis: r ego reficiā vos. Matt. xi. Et porta p quā hēmus itrare est stricta. vt … dicit xp̄s. ¶ Angusta est porta r arta via q̄ … ducit ad vitā. r pauci sūt qui inueniāt eā. Matt. … vii. Ergo si volum' illuc itrare os nos hūilia… mr de pōpis. vanitatib' sūpfluitatib'. r iniqta… tib' sēlī recipiēdo necessitates: nō delectari … debem' nimis in negocijs hui' mūdi. tō dicit … scriptura. Quanto magn' es. l. in gñe. honore … deo inuenies gram. Eccl. iii. Nota. Humilita… te in oīb'.

¶ De eadē dñica. Sermo. ij.

Ihc petōres recipit r manducat cū illis. Lu. xv. Nō q̄ euan… geliū hodiernū oñdit nob sūmor… de xp̄o. de q̄ loquit thēa pl'. Ihc petō… res recipit. i. xp̄s i sua cura: r medic' ifirmor.

℣ Primo q̄ est magister celestium.

℣ Scdo q̄ est medicus spūalis.

℣ Tertio q̄ est pastor humane nature.

℣ Quarto q̄ est dñs totius vniuersi.

¶ Dñs igit oñdit nobis in scō euāgelio q̄ … celsus ē rē. h' oñditur in pma clausula eū dr. … Erāt appropiāntes ad iesum rē. ℣ Publicani … sūt publici petōres. ℣ Petōres sūt qui veni… bāt ad dñm: vt audirēt. Iz petōres secrete peccabāt: nō … volebāt xp̄m seq̄ pp suā pdicatiōnē. r h' oñ… dit cū dicit: vt audirēt illū. Et in h' dico q̄ in… nuit de eo q̄ est magr celestis. Tres enīz magri … fuerūt sed xp̄us fuit magr celestis. ℣ Primꝰ fuit … terrenal. l. moyses q̄ dicit terren'. q̄ intellec… pōt capē q̄ docuit. vt cū dr Deut. vi. Audi isr… dñs de' tuus vn' est. diliges dñm deū tuū rē. … os enīz creatura cōcedit q̄ est vn'. r iō dicit … terren'. q̄ terrena. pmitt ebat: r nihil celeste. … Ihc Joā. iij. Qui de terra est de terra loquit. … Deōs magister fuit celestis. q̄ est de eo vt de … doctore parisiēsi vl coloñ. Xp̄s i celo etern' … cū pfe crūcis: ventōs i huc mūdū sūt' hūa… nitate suscepit legere secreta magna videlicz q̄ … ille de q̄ de' fuerat locut' moysi: esset trin' in … plōio siue tres pōse. cū dicit. Ecce fiat q̄ testio… niū dōt i celo. pr. dñs. r spiritussctus. r hi tres … vnus sūt. l. Joā. v. Ihc moyses. pmisit terrē… str doctrina xp̄i nō iueniet q̄ pmisit irenaꝰ … tūmodo celestia. Et hoc ei dicit. Beati pau… peres spū: q̄si xp̄o ē regnū celor. Matth. v. … Hic icipit nouū testamētū. Qui fecerit volū… tatē p̄tis mei q̄ i celis est: ipe intrabit in regnū … celorū. Matthei. vij. Ihc nō oñdiabat sacrifi… cū frestre: vt faciebāt sacerdotes dr̄i': ꝫ ipe … semetipꝫ i hostia p̄secrat. Facta enī p̄secratio… ne r ꝑbis p̄secratiōis a sacerdote, plat est ibi … ver' de' r hō. Est enī i sacrāmēto eucharistie … tot' xp̄s. Nā ibi est corp' xp̄i. diuinitas xp̄i. r … alia xp̄i. rē. De q̄ vide sanctū Thomā. iij. pte. q. lxxvi. ar. i. ℣ Ideo de veteri sacrō fuit sacrifi… cio dicit. Nō est mihi voluntas in vobis. dicit … dñs exercituū. r mun' nō suscipiā de mānu ve… stra. Malachie. i. ¶ Ab ortu enī solis vsq̄ ad … occasū magnū ē nomē meū i gētib' r in oī lo… co sacrificat r offert nomi meo oblatio mūda. … qr magnū ē nomē meū i gētib' r dr̄ dño exer… cituū. Et vos polluistis illud in eo q̄ dicitis … Mēsa dñi p̄tamiata ē. r q̄ supponit p̄cio…

…dsle ē cū igne q̄ illud denorat. Ꝫ dī mgr cele… stinū dixit illi Nicodem'. Rabi scimus q̄ a … deo venisti mgr. nemo enī rē. Joā. iij. Tertiꝰ … sunt mgr ifernal'. Rex sup oēs filios superbie. … Et iste venit ad ꝑsiliādū machometū q̄ oñdit … ei ifinita malamarie de luxuria: ita q̄ si ꝑ ꝑ… hē mulierē q̄ bēt viz. Et ecce mgr ifernal. … Nota hystoriā de hoc. Matt. xxij. de secta fa… ducēor. q̄ ex vna pte erāt iudei. r iō tenebāt … secta sarracenor. q̄uis adhuc si cēnt sarracēi … r accessert ad xp̄m faciendo q̄ne de mulie q̄ … habuerat septē viros. Quib' dixit rūdendo. … Erratis nesciendo scripturas neq; ꝑtutē dei. … In resurrectiōe enī nō nubent: neq; nubent. … Ꝫ potest dicē. Nemo ascēdet in celū nisi q̄ … descēdit de celo. Joan. iij. Nemo ascendit in … celum. l. pmittendo celestia sed terrena. Ꝫ … si terrena dixi vobis r nō creditis rē. r hoc … per ꝛdoysen. ¶ Scdo ostendit in euāge… q̄ xp̄s ē medic' spūalis dando medicinā pla… gis r vulneribꝰ petor nror. q̄s oñdit cū dr. … Scribe r pharisei murmurabāt dicētes. q̄ h' … petōres recipit: r māducat cū illis q̄ reprhen… debāt iusste eū. ¶ Medic' enī cū quib' dz habi… tare: cū sanis vl cū egris. Multi dubiū q̄ medi… cus ifirmis necessari' est. Sñ Aug. ꝛdagn' … ad nos venit de celo medic'. q̄ in mūdo vbi … q̄ iacebat egr otus. De hoc dī. Dic. l. xp̄s pec… catores recipit. Quo iste medic' curat vulne… ra q̄s. l. recipit in sua cura aliquē. Et de h' ꝑ… sermo in die cinerꝫ. Cum tenuas: vnge caput … tuū: r faciē tuā lana rē. ¶ Tertio oñdit i cuā… gelio q̄ xp̄s est pastor totius creature. r hoc … oñdit in sollicitudie omni cū dicit. Erat q̄dā … hō centū oues r pdidit vnā: r dimisit nona… ginta nouē. Iste pastor est xp̄s: qui dicit. Ego … sū pastor bon'. Joā. x. Tūc pdit vna ouis q̄ … vn' hō pp peccū aliq̄ pdit. vtputa q̄s video … vnā mulierē q̄ cōcupiscio rē. Sñ maxime … sunt duo pcta que faciūt pdere oue. Ꝫ primū … est duare enormiter. Scōm est luduo turillo… rū. Per ista duo pcta pdunt ꝑplures ouer… veniunt ex istis mortalitates r tamē. Ꝫ si… cebat dauid. Errauī sic oues q̄ pereūt. iō q̄… outo redit ad ouile: est magnū gaudiū i celo. … ¶ Quarto ostēdit i euāgelio q̄ xp̄s est dñs … totius cū dī. Que mulier. q̄s ibi. Ꝫ mlier agē … ꝛ Ista mulier dñia decē dragmarum est mia … xp̄i. Et mia xp̄i vocat mulier. q̄ cōter mulie… res būt cor pūr: mulieres odiotes sūt virtis. et … sic xp̄s cōparat sua miam mulieri. Nota decē … dragmas: sūt decē creaturei. qb' ē imago dine… ꝛ sūt nouē ordines angelor. Ligeli, … archāgeli rē. r natura hūana. Ꝫ sig… ma est unago regis: sic in istis sūm… de' nō potuit imagines sua in aq̄ nec … nec in aere. sed in creatura hūana. … dragma fuit pdita. l. natura hūana. p… catū hui hois. Nō sic fuit sic si rex hab… gtiū. ¶ captiuā sūliter oēs filij essent … Sic sūliter q̄i adā r eua vēdiderūt se … losita r oēs eor ꝛsequēs. Ꝫ mulier … cēdit lucernā. l. xp̄s. Nā sicut i cādela … ceras: filū: r lux. ita in xp̄o sūt tria. l. … litat. filij alie sensitiue r lux diuinitat. … cādela dic Dauid i ꝑal. Ꝫ tu illu… cerna meā. osie de' me' ultima tenebr… Ista cādela euertit domū in mūdo: ꝑdica… ietuāndo: r dñi. r inuenit eā i die. vene… rio sctō. iō dic vicie sgto. i. dgē. creatio rē. ¶ S… gratulami mihi: q̄ inueni ouē q̄ pdiderā rē.

¶ De eadē dñica. Sermo tertius.

Mc mulier hūs dragmas decē … Lu. xv. Sermo nr̄ erit de … sctō euange' q̄ dr̄net mgr secreta … sacre scripte r mīstas donas doctri… nas notabiles. Sz p̄ salutet ego Maria. Se… quit. Que mulier rē. In isto euāge' ostēdit … xp̄s excellē in sūmor excellētijs siue modis.

℣ Primo ostēdit vt magister celestialis.

℣ Scdo vt medicus spūalis.

℣ Tertio vt pastor virtualis.

℣ Quarto vt dominus vniuersalis.

De tūo excellētijs dic̄ tpe. Que mulier hūs … rē. Ꝫ oñdit sic mgr celestial' vt tūp. Si enīz … moyses audiēdo dña dei sctī. xl. dicēt' tot… dē noctib' q̄ gb' nō māducauit neq; bibit: q̄… to magis stat debēt q̄ hīs videt' eū nō co… medēt r audiēt. qa erat hō: r erat iter eos … logus r ꝓuersans. Ecce q̄n oñdit mgr cele… stis. Et fuit ꝓplexa ꝑphia. Ista. l. Erigit mane… mane erigit mihi aurē vt audiā eū q̄si mgr. … Videt. n. q̄ ibi sit negatiōr tū nō ē. Iz ibi ē se… crētū. erigit mane. Et duplicat. c'rō. Exqr ū sūm… cit audiē doctrinā xp̄i aure corpalis: et cōci… ali. l. ad credēdū r ad obediēdū. Ro. mane d… i ortu sol. q̄si mittit radios suos p vniuersam … trā. sic xp̄s q̄ dī sol iusti'. Sīl dī ēgini marie. … Ex te ort' ē sol iusti' rē. Ihc de' pf. pmittēs fi… lū suū dic̄. Quid vobi. ad vltandē vsas. sol… radios doctrie euāgelice. Audiā eū q̄si mgr. … Dauid. Magē ē ꝓlatio xp̄i nor. q̄ dicēt … talē mgr. i fide. q̄ nō pōt mentirinec fallī. tō … crede firmit. Sñ at. xxij. Scim' q̄ verax es r … vi dei in vitate. ceo. Alic gētes habuerūt:

Dñica quarta post festum trini.

Ser. III. Dñica. iiij. post festū trini. Ser. I

Dñica quarta post festum trinitatis

Sermo I de eadez dñica Sermo II

Dñica quarta post festum trinitatis

Sermo II

Stote misericordes Lu. vi.

In isto ℣ none intendo declarare quō debem⁹ māas hīe de aīab⁹ nr̄is. Sz p⁹ salutē vīr. ma. ℣dio declaratōe hꝫ̄di ⁊ introductōe materie ꝓdicādi: sciēdū q̄ post deū plus obligat hō aīe sue ℣ aliqui creature. Et ecce quō scti doctores declarātes modū charitatis ⁊ dilectionis in ℣mo loco ponūt deū qui sup oīa creata tenet hō diligē. scdo aīas 3⁹ primū. quarto corp⁹ ꝓpriū. qnto bona tpalia. ℣⁹ ergo ponūt deū: q⁹ amore dei in corde dꝫ eē vt oleum in lāpade q̄ emnet ⁊ sup natat sup oēs aliū liquorē. In scdo loco ponūt aīas: q̄ ℣⁹ deū debem⁹ diligere sup oīa aīa: q̄ ꝫ debeat diligere patrē ⁊ matrē filios ⁊ amicos: nō tñ sic q̄ amore cor̄ facias aliq̄d ℨ aīas vestrā. Corp⁹ aūt ⁊ bona poteſtis ponere pro eo: ſs aīam nō caueatis ibi. In 3⁹ loco ponūt amor primoꝫ ⁊ quāto sunt primi: eos tātomagis debetis eos diligē. f. fili⁹ patrem: ⁊ ecōuerſo: mat viz ⁊ ecōuerſo: ſſ frātrē ⁊ ecōuerſor: ſic de alīs. In quarto loco ponūt corpus ꝓpriū. Quilibet ꝺꝫ diligere corp⁹ ꝓprium ſꝫ magis primū. Quito diligēda sunt bona tpalia: vt diuitie: dignitates: honores. ꝺſſiciare: ⁊ officia ꝛc. Tū ꝑdicit videmus q⁹ plus diligit bona tpalia q̄ corp⁹ ꝓpriū ⁊ q⁹ primo plusꝫ aīa ⁊ ꝺꝰ. Ecce gliter ordo charitatis ē inordinatus. De ꝑdicta ordinatiōe charitatis auctor Introduxit me rex in cellā vinariam: ordinauit in me charitatē. Cañ. ij. Cellā vinaria ⁊ cellaria deuotōis q̄ ꝺꝰ de mala vita. vocat aliq̄s ad bonā vitā ⁊ ad deuotionē: talis ꝑ dicit.

Dñica quarta post festum trinitatis

...ntē xpo sibi ola remisit. Et qñ magdalena ... gra q̄ erāt locia q̄ simo mitis sue cō... nec ipoperauit petā dicēdo. Et nū quid fecerit latro rē. Ita q̄ esset apostola t pcessit filiū. Ité q̄ posset viuere in pēplatiōe sine cibo t potu in dextra t pcessit sibi. xxxiij. annos. Ité q̄ ad angelo eleuarer: t pcessi sibi. Ire t paulo apto cui remisit ola petā t post petrū vt oñderet sibi celā t gloriaz ei": t fecit ita sicut ipopauit. Ita facit de petōnib⁹. Jō Ila. xlv. Misericordiā dñi recordabor: laudē dñi sup oīb⁹ que reddidit nobis dñs: t sup multitudinē bonoz domui isl que largit⁹ ē eis sz in dulgentiā suā: t sm multitudinē miserico diaz suaz. Jō. xxiij. Ergo pf vī misericors est.

¶ De eadem dominica. Sermo tertius.

Stote misericordes Lu. vi. In isto simone intendo declarare quō debem⁹ miaz hie de alab⁹ nrō. Sz p⁹ salutē vīr. ma. Pō declarat̄ de p⁹ dñi t introductōe materie pdicā de: scām q̄ post deū plus obligat hō aie sue ip̄ alicui creature. Et ecce quō scti doctores declarāt̄ modū charitatis t dilectionis in pmo loco ponit deū quē sup oia creata tenet hō diligē. scdo alaz 3⁹ primū. quarto corp⁹ ppriū. quto bona tpalia. P⁹ ergo ponit deū: q̄ amore dei in corde oz cē vt ole um in lāpade: q̄ eīmnet t sup natā sup oēs alios liquoz. In scdo loco ponit alaz q̄ p⁹ deū debem⁹ diligere sup oia alaz q̄ lz debeat diligere patrē t matrē filios t amicos: nō tñ q̄ amore corp⁹ factatis aliq̄ 3 alaz vestrā. Corp⁹ aūt t bona potestis ponere pro eis: sz alos nō caueatis ibi. In 3⁹ loco ponit amor primoz t quāto sunt primiores: tātō magis debetis eos diligē. f. filios patrem: t cōuerso: vxor vīz t cōuerso: ff fratres: t cōuersos: sic de alijs. In quarto loco ponit corpus ppriū. Quilibet oz diligere corp⁹ ppriū sz magis primū. Quito diligēda sunt bona tpalia: vt diuitie: dignitates: honores: dñificia: t officia rē. Z hodie videmus q̄ plus diligit bona tpalia q̄ corp⁹ ppriū t q̄ primus plus 3 alaz t da. Ecce qualiter ordo charitatis ē inordinatus. De subiecta ordinatōe charitatis auctas Introduxit me rex in cellā vinariam: ordinauit in me charitatē. Cant. ij. Cellā vinariā vocat sanctā vīrginē: qm̄ in ea mala vita. vocat aliquē ad bonā vitā t ad deuotionē: talis pt dicere. Introduxit me rex in cellā vinariam: re ordinauit in me charitatē in pfectis q... ...rit dicat ibi glo, t postille. Si q̄ cr ordinatiōe dīna debem⁹ bēre miam erga primū: multo magis erga alaz. Jō dicit tēma. Estote misericordes: nō solū primo sī alab⁹ vestris. Nullus pōt vere misericors cē primo nisi p⁹ sit misericors aie sue. Sī facit aie sue vīr misericors. Qui aūt crudelis est ēt ppinquoo abijcit ⁊ over. xij. Mo. ppinquos. i. quos sensus corpalēs abijcit. f. ḡtā ad actū: q̄ nō curat sī viuē: nec sī au diresis ea q̄ oz videre t audire: t sic de alijs. oz the. Nīa quā debem⁹ bēre nos erga alaz nrās pōt declarari per septē opa misericordie que erga corpa debem⁹ bēre que ponunt a xpo.

℣ Primum est cibare famientem
℣ Secundum potare sitientem
℣ Tertium colligere peregrinum.
℣ Quartum vestire nudum
℣ Quintum visitare infirmum
℣ Sextum redimere captiuum
℣ Septimum sepelire mortuum.

Istud op⁹ ponit Tyodie. iiij. Ita septē opa mie sunt exercēda spūaliter circa alam nrāz. ¶ Primū op⁹ misericordie est q̄ debem⁹ alaz nostrā cibare. f. cibo scripturaz. De quo xpo. Nō in solo pane viuit hōis: in oi ebo q̄ pio cedit de oze dei. Matt. iij. Mo. de oze dei nō dicit de oze virginis vel terēnij rē. sī dei. Ite el bus dāt aie legendo verba dei. Liber aptus est mēsa: ibi comedit aīa legendo t contemplando. Si dicat aliq̄ ego nescio legere. Jō rē. Solutio: ideo dctis sibi cibi audiendo. f. missam deuote. Cuius principiū est cōfessio: in qua debetis esse: sicut si aliquis dño inuitauit vos nūq̄ venietis vos in medio ptandi: ne quāq̄: sic in pncipio venietis in ablutione manū t benedictione mēse. Sic xpo inuitat nos in quolibet festo ad ptandū missē. Et sicut ta cerdos cōicat sacrat̄ tenita t vos cōicare debetis spūaliter. Jō tā debetis cē in principio t audire cēs silētio: t audita missa ala est saturata intus q̄ per totā hebdomadas sibi valet. Ité audiēdo sermones aīs cibat. Predicator: est coquus t fultor ministrans vobis que parauit in cogna spūsti. Ité quolibet mane t sero cibare aīam debetis deuote. o3 de nibus flexis. primo signādo vos. Deinde oīa. Credo in deū. Pr nr. t Ave maria. Sicut dis vel ter datis cibi corpalēs t corruptibili ita dis in die mane t sero detis cibi ale. Ecce quare ... Estote misericordes sicut q̄ petri ēt illoz q̄ nō cibāt aīas sūt ... dū op⁹ misericordie erga corp⁹ est potere spū rē. Istud op⁹ debem⁹ erga aīas exerce...

tuo ale sūt lachryme cōpūctiōis pnialis: t de notitia spūalitat̄ affectuonis celestialis. Dauid potū dabis nob⁹ i lachrymis in mēsura pā. xxix. In pdicto festiuali dixit hō vinū triplex. p⁹ in p⁹ dixit hō vinū albū. scdo rubeū tertio clarū. Ita lachryme sūt tripleī differētia. P⁹ sūt lachryme q̄ veniūt ex cōpūctione pniali. Ité in p⁹ tāq̄ vinū albū. Verbigratia. Vñ religiosus itra se cōpūct⁹ dicit. O miser q̄ erit de me rē. t plorat: tūc aīa potat albo vino. Ité de clerico t layco. Ecce q̄re dic̄ potū dabis nobis rē. Nō q̄re dicit in mēsura: q̄a quāto pcā sūt maiora t grauiora: tāto plus t lachryme debēt magis abūdare. Debo lachryme sūt deuotiōis ex cōpassiōe passionis xpi. Ille lachryme sūt vinū rubeū. Ille lachryme nō veniūt p̄ dīu hō ē in pcōsis posteq̄ hō habuit pntionē de petis veniūt ille lachryme deuotiōis. In mēsura: q̄ nto hō plus eīogat a negocijs mūdi t pteplat xpi passionē tāto magis abūdāt lachryme deuotiōis spūalis. Tertio lachryme sūt affectōes celestiales tāq̄ ela retū q̄ inebriat aīaz ex desiderio padisi t cēndo cū deo. In mēsura quāto plus despiciunt honores: dignitates: officia: t dignitatez mundi tanto: tāto plus abūdāt lachryme affectōis celestis. Ergo estote rē. ¶ Tertū opus mie ē colligere pegrinū: q̄ si pōt secū portare domū. Ita erga aīas nr̄as exercē debem⁹: q̄ pegria dupl⁹ p⁹ negatiue qñ si fac̄ opa mēritoria 2⁹ affirmatiue discurrēdo ad sclaria negocia Jō ē mag̃ mia tpaz colligē opādo meritorie t colligē ea. ne se distrahat i negocijs mūdāl⁹ t spalib⁹ q̄ nō curat de aīa de q̄ dēm⁹ curare. Jō dicit scriptura. Ad diuerte ale tue placēs deoz t cōtine t pgrega cor tuū i sanctitate ei⁹ t tristicia longe expelle a te. Eccl. xxx. Quartū op⁹ mie ē vestire nudū. Idē circa aīas nr̄as facie. dū. Vestes aie sunt vnūtes. Camisia aie est virt⁹ castitat̄ q̄ carnē tāgit vt camisia: secunda tunica ē humilitas: q̄ castitas sine humilitate nō placet deo. Virgo aūt Maria nō placuisset deo et sola q̄litate. Jō dicit ipa. Ecce sperxit humilitatē ancille sue rē. Quid valet persona casta t pūptuosa q̄ despicit t stignat. 3 pona luxuriosa dicēs. Nō sus ego talis. Nō sic ego. Maria despexit mariā magdalenā. Hoc nihil vs. Tertia tunica sine pellicij ē cōpassio xpi. Stellā aūt ē charitas. 1. Pe. iij. Charitas opit multitudinē pctōz. Jō apl⁹ Induite vos sicut electi dei sci t dilecti viscera mīg: benignitatē: humilitatē: modestiā patientia: suppotatēs inuicez rē. ad Col. iij. Dic habet frūsionē ad vnam q̄nez miaz aliqui ... cunt ertū in alio seculo erim⁹ nudi et mi... Dico q̄ de bonis null⁹ erit nud⁹ ... pi⁹ q̄s videre alaz nudā. Et sic si ... aret alīq̄ pona nuda: oēs ad̄ignarēt 3 ea. Sic sci ... dignāt 3 alaz nudā clamāte: ad ilernū ad i ... fernū: q̄ inferno oēs aie sunt nude. Jō Joānes dicit. Bēūs q̄ vigilat. Le diligēs: t custodit vestimēta sua ne nud⁹ ambulet: t videāt turpitudinē ei⁹. Apoc. xvi. ¶ Quinto visitare infirmū 3 solari eū q̄ multum placet deo. Idē de aīa q̄ firmā q̄libet diēta nulī⁹ ē tanta scīa t gl̄ea⁹ q̄n peccet. Septimo: dicit q̄n in fine. Prouer. xxiij. ad mīa⁹ venialē peccauerit deoz: et aliqb⁹ excessib⁹ vite. vel supplantatib⁹. Jō visitāda ē tali mō. Un sero posteq̄ hō fecit ofonē: oz hō exclinā⁹ gl̄z expēdat die. Sī ē filiofamil⁹ clic⁹ oz cogitare q̄z dixit offīn. mīa si defecit i aliq̄ si errauit i aliq̄. f. comedēdo: bibē dēdoloēndo: isto mō visitat illum⁹. Jō male stētia Job visitabat suos filios. Jō dicebat. Aūtā t miaz tribuisti mihi: t visitatio tua custodiuit spūm meū Job. x. Et sicut glubet tenē visitare aīas sui. Ita rectores tenēt visitare si solā aīas ppriāz: nisi eis cōmissas: si sit in ea aliq̄ 3 deū vel 3 primā vel 3 boni publici. Et tas i malo pacto reptunt rectores nisi corrigāt pcā notoria. Sec⁹ de occultis. Cū istis spēz tnānō peccabis. Et scies q̄ est multiplex erit semē tuū: t progenies tua q̄si herba terre. Ingredietis i abūdātia. i. tēnūs: replebit tua rē. Jo. v. Cētra deū sunt blasphemie 3 primū luxurez 3 boni publicum meretrices rē.

¶ Septū opus mie ē redimē captiuos. Magna mia t maxima q̄ sunt in periculo abnegādi. Ita circa aīas q̄ multū debitis ē obligata i hoc mūdo: t hoc p suis culpis t pcis pteritis Sedm doctrinā scē doctoz p quolibet pcō mortali obligat in hoc mūdo i septē annis 3 pna. Nō q̄ in quolibet pcō mortali faciat mia rā septē donis spūsancti. Et si i pūrg⁹ pfecte non satisfecerit: necessariū in purgatorio si in gra decedat soluere habebit. Opera penitentialia sunt que restituit: temuz: ad sonest: t bmōi: sic redimit spūs. Est qui multa reddit mat modico pcio: t restituēs ea in septuplū Eccl. xx. Nō. Est q̄ multa rē. non dicit q̄ sunt q̄: pauci sunt qui faciunt pniam oēs dāt se lacrymis. Sī in quolibet loco vel collegio ē aliq̄ q̄ facit pniam ppter quē dē⁹ suscitat multos q̄ alios forte statim destruerent. Nō modico pcio: q̄ nō sunt 2digne passiones hui⁹ tpis ad futuram gl̄am que reuelabit in nobis rē.

Dñica quarta post festum trinitatis

ad Ro. viij. Ro. restituco ea in septuplū. C Ō
Augus. ds hic theologice: q nullū opus pnīale
[illegible] fiat in gra. Ops. n. q op⁹ sit me
ritorium ? hoc q sit satisfactorium. Ita q opa
pnialia tūc in gra sunt simul meritoria ⁊ satis
factoria. Jō dicit restituco in septuplū pp se
ptē dña spōnsi cū p pnias tibi restituūt: ⁊ pp
septē pcā mortalia que tibi remittūt: ſ; q ō esto
te mirifico deo ⁊c. C Septimū opus mirificat
die est. declare mōstros. Et isto ope Tobias
multū placuit deo. Istud op⁹ exercēdū ē circa
alias nras. Nobilissima sepultura alarū sunt
vulnera xpi tā manuū q̄ pedū q̄ ⁊ lateris.
Sepelit in eis alas meditatione ⁊ pēplatōe
cogitādo illa sanctissima vulnera que apuerūt
paradisum. De isto sepulchro allegorice dic
Ysay. Excidisti tibi hic sepulchrū: excidisti in
excelso memoriale diligēter i petra taberna
culi tui. Ja. xxij. Ro. excidisti tibi sepulchr
s. ope intellect⁹ pēplando. ⁊ memoriale q; se
pulchrū dī monumētū. i. monōs mētē. In pe
tra de qua apīus. Petra autem erat xp̄us. i.
Thom. x. Ergo estote misericordes.

C De eadem dominica. Sermo quartus.

C Creatura liberabit a seruitute corruptōis in libertatē glie vel libertate glie filiorum dei. Verbi istud hēt textualit ad Ro. viij. ⁊ in cpla currēti dicit thēa oat mihi mortuus ō libero arbitrio scīdā. ⁊ hī erit bona ⁊c. Salutet ergo Maria. Pro declaratione huius dicit ⁊ mānē scīendē introductione scīendū q; iter oēs creaturas corpales a deo in hoc mundo creatas singulare hulegiū est bōis hēre liberū. s. arbitriū. Quedā. n. creature sunt que nullā hūt arbitriū nec libertātē: nec coactiū: vt ille creature q̄ nullā hūt cognitionē. Quedā aūt hūt arbitriū ⁊ nō libertātē: ſ; quasi coactū ⁊ necessitatiū: vt alalia irrōnabilia. Solus ℞ hō hēt liberū arbitriū. Primus grad⁹ creaturaꝝ corpalis est que nullaꝝ cognitionē hūt imo sine pnio iudicio mouētur iuxta qualitates eis a deo datas ab initio. Verbigra. de lapide qui nō hēt cognitionē: si naturaliter defecerit ⁊ de igne q̄ naturaliter defecerit furiaꝝ. Jtē idē de arboribꝰ producētibꝰ fructus sm suas qualitates sine aliq̄ arbitrio: ſ; faciunt sua opa sicut sagitta missa a sagittario. Secūdus gradus est creaturaꝝ corpalium: que hūt arbitriū ⁊ nō liberū ſ; coactū vel necessitatiū; sicut sunt creature que hūt cognitionē ⁊ iudicium: ⁊ nō liberū: q; nō hūt rōnē. Verbigra. ō pullus qui videt multū [illegible] ⁊ iudicat q̄ est lupus cito fugit. Jtē de oue ⁊ de agno re/spectu lupi. Domini aūt ō dedit arbitrium ⁊ iudicū. Quia si iudicat aliq̄ ē sibi bonū ē ēt in dānū primi nō fac. Verbigra. si aliq̄ hō desiderat aliq̄ bonum delectabile: puta vnū magnū solatiū. Ecce arbitrium: ⁊ nō vult recipe illud solatiū: q; ēēt ℨ deus: tūc arbitriū est liberū ⁊ nō coactū. Jō bōi sol⁹ iputatur ad meritū si facit bona vel demeritū si facit mala ex libertate arbitrij Auctor. Deus ab initio cōstituit homes ⁊ reliqt illā in manu pprij sui cōsilij. Ecclesiastici. xv. Ro. Adiecit mādata ⁊ precepta. Differētia est iter mādata ⁊ pcepta stricte loquēdo: q; mādata sunt pcepta affirmativa q̄ inducūt ad virtutes: ⁊ obligāt semp: ſ; nō p̄ semp: q; in casu nō sunt fuāda: q; in magna necessitate pūt festa frāgi. Jtē i casu nō teneꝰ hō honorare parētes si abnegant fidem ⁊c. Pcepta aūt sunt mādata negatiua q̄ phibēt vicia: ⁊ sunt affirmatiuis fortiora. q; nullo casu pūt frāgi. q; in nullo casu adorādi sūt dii ēt nec nullo cāu ēēt piurādū. ⁊ sic de aliis negatiuis q̄ obligāt sp ⁊ pro sp. ℨ gōℨ q̄ sup oēs creatas corpales sol⁹ hō hī liberū arbitriū. Ro. dīr. deus ligatōis libi arbitrij

℣ Primus est per gehennam.

℣ Secundus est per culpam.

℣ Tertius per gratiam.

℣ Quartus per gloriam.

Primū est ligatū durabile. Scōm ē firmius debiliter. 3ⁱᵐ ēst sanatū veraciter. Quartū est elevatū sublimiter. ⁊ de ḡrto logē thema dicit. In libertatē glie filiorū dei. C Dico p⁹ q̄ primus gradus liberi arbitrij est ligati durabile ⁊ ille gradus liberi arbitrij est in dānatis: q̄ hūt liberū arbitriū ſ; ligatū totaliter. Hō creatis q̄ liberū arbitriū sit actꝰ vel habitꝰ seu ēēctus accidētalis aeq̄ttas: imo est essentiale ipsius alicui nullo mō deperdit. ſ; in dānatis ligat totaliter intīn q̄ ad intra nō pūt velle aliq̄ bonū: nec ad ēē facē. ſ; cupiūt ⁊ dēsiderāt mala si volūt aliq̄ bonū: nō hoc velle est malus pp malū finē. sicut ps de illo dicit pēctē q̄ do mitteret aliquē ex montibus: ffid⁹ suis vt sacerēt puias ne dānarent. Dico. n. q̄ istud desiderū erat malū pp malū finē. ex desiderio ex eop dānatōe sibi augmēt. ex pēnis q̄ titioni ardēti [illegible] magis cadunt.

ergo spūe me redatur patri cū alijs cū gb⁹ pec
cauit. desiderabat q̄ illuc nō venirent: ⁊ iusti
tia dei ipediret. ecce malus finis. De hoc vi/de scīt Tho. in iij. di. j. ℨ q̄ dānati hūt
liberū arbitriū ſ; ligatū totaliter. Sūt. n. sicut
captiui⁹ vel miles capt⁹ ligat⁹ ⁊ cathenat⁹ qui
liberū arbitriū hz ſ; ligatuꝫ qz nō p̄t facere qđ
vult. Jdē de dānatis. De hoc auctor. Ligat⁹ manib⁹ ⁊ pedib⁹ ei⁹ mittute eū in tenebras exteriores. ad at. xxij. Ro. in tenebras exterio/res. In hoc mundo pctōres sunt in tenebris interioꝛib⁹. qz pctā sunt in alia ītt⁹. ſ; in inferno erūt in tenebris exteriorib⁹. qz licet ibi sit ignis: pax clarescit. ad iſtar ignis sulphuris. Ro. ligat pedib⁹. s. affectiōis. qz ea q̄ facim⁹ ola facim⁹ affectiōe ⁊ amore. qz si hō timet in firmitatē vel vitat piculā ⁊ mortē totuꝫ facit amore ⁊ affectiōe ad corp⁹ ppriū. Sz in dānat amor ⁊ affectio ligati sunt. Jtē ligat manibus. s. opatione. qz dānati nullū bonū opari pūt. De. h. d. Jere. Ecce ego ꝑdico libertatē aut dōo ad gladiū ⁊ famē ⁊ ad pestē: ⁊ dabo, vos in cōmotionē cūctis regnis terre. Jerxxiij. Ro. hic ḡtur: aliter liberū arbitrium dānatoꝝ est ligatū totaliꝫ ⁊ nō pōt in bonum aliq̄ exire. Jō dic ad gladiū. Jste gladi⁹ ē ſnia xp̄i in dānat⁹ oi. Discedite a me maledicti in ignē eternū. q; patro ē diabolo ⁊ angel⁹ ei⁹. Matt. xxv. De isto gladio dicit Joā. Dete ipsius, procedebat gladi⁹ ex ore trag; pte acutus: vt in ipo pcutiat gētes. Apoc. xix. Secōd fame. q; tanta fames erit charitatis: ⁊ pauptas est in inferno q̄ nō pūt guttaꝫ aq̄ obtinē. vt ps de diuite epulone. q⁹ ad pestē. ſ. penaꝫ: labor ⁊ miseriaꝫ. ⁊ olim malo; habidātia. Quarto ⁊ dabo vos in cōmotionem cūctis regnis terre. qz nō solū demōes ad inuicē hūt guerrā: ſ; etiā dānati. qz pſ ℨ filiū. ⁊ ecōuerso. vir ℨ vxorē ⁊c. C Secōs ḡdus libi arbitriū ē libi arbitriū ligati p culpā q̄ est firmū debilit. iste gradus ē in pctōribus q̄ pūt de pctis penitē ⁊ nolūt. Jō hūt liberū arbitriū firmū debilit. Sicut. n. infirm⁹ debilit⁹ mouet ad. j. la. q̄ sī sibi vtilia: tū diligēter mouet ad ea que sunt sibi ārta ⁊ nociua. vt sedicitādo ad vinū ⁊ fruct⁹ ⁊ similia. Sic ēt est de pctōre qui hz libertatē exercēdi ⁊ dimittēdi pctā: ⁊ nō curat. nō p̄tect nec cōcal. nec audit sm one: nec orat. Jdeo apīus. Tū fui electio pcti: liberi fuistis iustitie. ad Ro. vi. Jō valde cauēdum est a pctō mortali. Qui sentit q̄ pfona cōsueuit dulci ⁊ delectabili orare: orat cū tedio. Jdē de missa audiēda. Jdē de sermone ⁊ pfessione ⁊ cōtone malū signū est. ſ; qñ p̄dicta sunt delectabilia cū seruore spūs ⁊ diligēter bonū signū est. De hac mā dic scriptura. Liberati a [illegible] aūt facti deo dētis fructū vrm. ad [illegible] ent. n. fructꝰ comeddūt delectabilē. Jta qui est in gra delectabilē op⁹ ea q̄ que dei sunt. Propter hoc Dō post⁹ peccauit dicit. Miserere mei dīe qm infirm⁹ sum: sana me dīe qm cōturbata sunt ossa mea ps. vi. Nō lo. Jacobat de infirmitate corpis. qz nō legit tūc. Quasi infirmus: ſ; loqbat de infirmitate aie. Nō est dict ossa mea. sicut ossa sustinēt corp⁹ ita virtutes eg̃site aiam sustinēt. Nā peccādo turbant nō solū virtutes. imo ēt ⁊ potēcie aie: memoria: intellectus ⁊ volūtates. ⁊ sentimēta. oia cō turbant per pctm. qz nō delectāt in dño q̄ dei sunt. C Tert⁹ gradus liberi arbitrij est ille q̄ est sanat⁹ veraciter. Jste ḡdus liberi arbitrij est in illis q̄ sunt in statu gr̄e: vnde iuste ⁊ sēc fm suū statū ⁊ pditionē. Valeo aūt hūt liberū arbitriū sanati ꝺ actē Auctas xp̄i. Amē amēn dico vobis. qz si filⁱ⁹ voo liberauerit: vere liberi eritis. Jo. viij. Ro. Si filⁱ⁹ voo liberauerit. Gr̄e xp̄s approbauit sibi liberationem pctōr̄e nō dixit si pt̄ vl spōnsū vo liberauerit cū vna virt⁹ ⁊ pctō sit triū psonaꝝ. qz a principio vsq; ad finē null⁹ hō fuit liber⁹ nisi virtute xp̄i ⁊ crucis ei⁹. Si dicat quō adaz ⁊ alij sanctī incarnationez xp̄i existes fuerūt liberati a pctō. Dico q̄ adā ⁊ multi alij patriarche ⁊ pdete fuerūt liberati a pctō ex credentia xp̄i venturi. ⁊ pplo simpler ꝓplicite hoc credēte et liberabat a pctis. Ecce gr̄e dicit. si filⁱ⁹ voo liberauerit. Hoc fuit figurat⁹. Māe. xxi. in spē te eneo. No. hystoria. Figurabat clare p̄phētem eneū: q̄ si aliqs ēēt venenat⁹ a serpentib⁹ inferni q̄ supdis vel auaritias ⁊ sic de aliis. q̄ virtute passionis xp̄i liberarēt si ēēt credēs ⁊ obediens. qz aliqs nō. C Quart⁹ ḡdus liberi arbitrij ē illⁱ⁹ qui ē elevat⁹ sublimiē. Jste gradus ē in beatis in patrio. qz sic dānati si perdūt liberū arbitriū. multo mīs ſceti. ſ; hūt ipm elevatū sublimiē a miseriis. nec pūt peccare. De quo vide scīm Tho. i. pte. q. xcij. arti. viij. Diceret aliqs. Liberū arbitriū ē posse peccare vel nō. ſ; hoc nō pūt scīi. qz si ipeccabile. quō hūt g⁹ liberū arbitriū. Rñdeo ⁊ do vob similitudinē de duob⁹ nautis duūt⁹ ouas naueo q̄ eadūt per mare. Una est barcha q̄ pōt capi ⁊ captiuari ab agarenis. ⁊ vna galeota ita leuis q̄ nullo pōt capi nec captiuari. Jō ſz barcha ⁊ galiota habent liberū arbitriū ex gte gubernatoꝝ ⁊ nautaꝝ: tū galiota elevatior

...o alta ⁊ firma q̄ barcha. Ita in ꝓposito gli
...et nostrū nauigat ad celū cū barcha ēt disco
...ta ⁊ ꝑfecta ꝑ sentimē. i. punctiōes tēptati
...ulo captiuādi. Patron⁹ ē spūs si
...ta q̄ est motor corpis. ⁊ ē in corpe sic nau
...ta in naui. Sctī aūt nauigāt cū galiota ipec
...abilitat ⁊ sine piculo. Ipsi g⁹ ꝓprie sunt li
...bertata q̄ libertas arbitrij nō ꝯsistit in hoc q̄
...est posse nec bonū ⁊ malū ꝯsistit in h̄ q̄ hō
...pōt eligēdo. ⁊ illud bonū fuato ordine finis.
...Nelle. ...malū nō est libertas nec ꝑ libertat.
...De h̄ vide sctm̄ tho. i. pte q. lxij. ar. viij. Alias
...nec dō nec angeli bti hērēt libē arbitriū. qa
...nō pōt peccare. qz posse pec. are ē liberi arbi
...trij. Jō aplus. Ipsa creatura. s. humana libe
...rabit a fuitute corruptiōis hui⁹. s. possibilita
...tis ꝑcedēdi in libertatē glie filioꝝ. q̄ ē thēa.
¶ De eadem dominica. Sermo quintus.

Ante viri mie quoꝝ pieta
tes nō ꝯfuerūt
Verbū istud hēt textualr in libro.
Eccl. xliij. ⁊ officiat in epla hodi
erna. Hoc ōbū logt de ꝑsonis sctis ⁊ ꝑfectis
in vita dicēs. q̄ ꝑ ꝑfecte nō solū habūdāt in
opib⁹ mie: sz ēt in opib⁹ pietatis. Sūt viri ⁊c.
Est hic vna breuis qō. Que ē dīa inter opa
mie ⁊ opa pietatis. qz nisi eēt dīa videret nu
gatio cū. s. dicit. Sūt viri mie ⁊ pietatis. Di
co q̄ ꝯ vulgarit mia ⁊ pietas ꝑ codē sumun
tur. ⁊ ꝯstricte loquēdo differūt. Quia mia est
vna virt⁹ q̄ ꝑuocat cor ad faciēdū bonū ꝓxio
de his que tāgunt corp⁹. sz pietas ē vtus que
ꝑuocat creaturā ad faciēdū bonū ꝓximo de
his q̄ ꝑtinēt ad aīas. Verbigra. Dare cibum
vel ꝑptū vestire nudū. ⁊ hmōi. ista sī opa mie
Sz dare sciaz ignorāti instruēdo: vel corrigē
errātē: vel ꝯsolādo tristē: dubitātē ꝯsiliando
Ista sunt opa pietat q̄ sūt meliora q̄ opa mie
q̄ sicut aīa vz plusq̄ corpus. Caro nō ꝑdest
q̄ q̄. Jo. vi. Quāto n. aīa ē melior corporē
to bōa q̄ fuit erga aīas sunt meliora. ⁊ illa di
cūt opa pietatis. Ex h̄ seqt q̄ ꝑdicatores pl⁹
dāt vobis q̄ accipiāt. qz dāt vob opa pietat.
⁊ vos datis opa mie. Jō dicebat aplus. si nos
vobis spūalia seminam⁹: magnū ē si nos car
nalia vīa metam⁹. q. d. non. i. Cor. ix. Jō scri
bēs ad Thimo. cū exhortādo ad opa pietat
dicebat. Exerce tēpm ad pietatē. Nā corpal
exercitatio q̄ fit ꝑ opa mie. ad modicū vtilis
est. Pietas āt ad oīa valet ⁊ vtil ē. i. Thi. iiij.
Pz ꝑ dīa inter opa mie ⁊ pietatis. Jō dicit
thēa. sicut viri mie. q̄z pietates nō defuerūt.
ꝑ ipsa mia. Quesiui amore vr̄i opa mie ⁊ pie

tatis in quo nūero pōt cōphendi. ⁊ inueni q̄
vtraq̄ pōt cōphēdi q̄druplr. Quattuor n. sūt
opa mie que respiciūt corpus. totidē sunt pie
tatis circa aīam. Opa mie corporalia sunt.
Pm dare libere. 2m prestare pure. 3m
reddere plene. Quartū seruire humilime.
Opa āt pietat aīe sunt. Pm orare copi
ose. 2m loq̄ ꝑfectuose. 3m ꝑcere ex corde.
Quartum supportare gratiose.
De his q̄ hūt ista. s. opa dicit thēa. Sunt viri
mie ⁊c. ¶ Primū op⁹ mie q̄ respicit corp⁹
ē dare liberalr petēti elemosynā. Sūt multi
q̄ diu faciūt expectare pauperē. deinde dicūt
sibi: vadatis. ⁊ paup ꝑp necessitatē itē petit
⁊ dicūt sibi vadas i mala hora. ⁊ ex tedio dāt
sibi aliq̄d: illud nō ē elemosyna. qz nō dat li
beralr: nec bono corde: imo iā paup emit illō
ex verecūdia ⁊ petitionib⁹. Sen. Nihil cari⁹
emit q̄ q̄ ꝑcib⁹ obtinet. Idē ē q̄ vir ⁊ vxor
sunt in mēsa: ⁊ paup q̄rit ad portā: ⁊ nullus rn̄
det sibi aliq̄d dādo vel remittendo eū dulci
ter. magn⁹ defect⁹ ē xp̄ianoꝝ. qz ad minus de
berēt dicē vadat. Multi. n. finalr petitiōib⁹
paupis attediati: dāt sibi frustū panis ac si ca
ni daret. No. de illo q̄ eū vno pane voluit ꝑ
cere pauperē: sz paup sciuit ludere ad pilā ⁊
sciuit ipz recipe: dicēs amore dei sit. sz illa ele
mosyna nihil valet dāti. qz nō dedit libē: nec
bono corde. Auctas. Qui pce. i. modicū se
minat. pce ⁊ metet. ⁊ q̄ seminat in bñdictiōi
bus: de bñdictōib⁹ ⁊ metet. Vnusq̄sq̄ put de
stinauit i corde suo: nō ex tristitia aut ex neci
tate. Hylarē. n. doctorē diligit dō. ij. Cor. ix.
Et seqt. potēs ē aūt dō oēm gr̄az habūdāter
facē in vob vt in oībus sp oēm sufficiētiā hn̄
tes habūdetis. No. q̄ pce seminat: dōes cogita
re q̄ man⁹ paupis sit terra fructifera ⁊c. No.
vnusq̄sq̄ put voluit destinauit in corde suo.
No. hic bonū modū faciēdi elemosynā. De
bes cogitar: mō ē dñicar: volo ire ad eccliaz
ad petēdū elemosynā a deo. Jō volo amore
sui dare tot denarios. ⁊ portāt iā in manu ad
vitandū tediū aperiēdi bursam ⁊ vanā gl̄iaz
⁊c. ¶ Scdm op⁹ ē ꝑstare pure. Mutuare in
cāu maior mia ē q̄ dare. Verbigra. Si pau
per venit ad diuitē petēs auxiliū ab eo. ⁊ di
ues dat sibi. xij. vel. xviij. denarios. mīaz facit
sibi. sz maior mia fit sibi ab alio diuite: q̄ nihil
dat sibi: sz mutuat ei. x. flore. cū q̄bus poterit
seminare: colligē ⁊ ꝑuidē domui sue ⁊ filijs
⁊c. Jocūdus: supple ꝑt eē hō q̄ misereꝛ ⁊ cō
modat: dispōit ꝑ mōes suas iudicio. qz xp̄s
dicet. Quid fecisti ꝑ me. Ecce ego q̄d feci ꝑ

te. ondēs vulnera. Rūdē poterit. Dñe amo
re vr̄i mutuaui paupi. Et seqt. qz i eternū nō
cōmouebit. Et dico q̄ ista mutuatio dz fieri
pure. s. sine vsura. Multi mutuāt. sz nō pure
ꝑstāt āt. x. flor. ꝑ. xij. ⁊c. Alij dicūt. Ego nolo
facē vsurā: sz ponūt pecunias in posse iudeoꝝ
putātes q̄ iudei pōt facere vsuras. sz dico q̄
nec iudei pōt facere vsurā. qz qñ moyses dixit
eis. Nō feneraberis fr̄i tuo ⁊c. h̄ dixit ad vitā
dū mai⁹ petīs: ñ q̄ eis ꝯcederet licētiā faciēdi
vsurā. Tales faciūt petīs pylati q̄ dixit se ñ oc
cidē xp̄m: imo lauit man⁹. et iudei. Nos hēm⁹
⁊c. Et pylat⁹. Crucifigite eū vos. ñ excusat py
lat⁹. idē de illo q̄ dicūt. Nō facerē ego vsurā: sz
vos iudei faciatis. Cū ipsis ibit ad ifernū. itez
idē dicēdū ē de illo q̄ faciūt opari captiuos vl
fuos i die festo. Digni sūt morte: ñ solū q̄ faci
unt ea: sz q̄ ꝯsentiūt faciētib⁹. ad Ro. i. Si di
cat g⁹ de q̄ vm̄ ego ⁊c. dico q̄ si vis mutuar
pure sine vsura: dō dabit tibi vsurā. oīa bona
multiplicādo ⁊ ꝯseruādo. dādo tibi gr̄az i h̄
mūdo. ⁊ gl̄iaz i alio. Jō auisēt vos: nolite re
cipe vsurā nisi a deo. Cm̄ op⁹ mie ē reddere
plene. s. restituēdo plene: nō solū illa q̄ recepit
sz ēt dānū q̄ ꝯtulit. si recepistis bōa. pecūias:
⁊ fruct⁹. oz reddē. Si dānificastis aliquē ad
idē. Reddite oīb⁹ debita. Nemi q̄cq̄ ꝯdeat
nisi vt inuicē diligatis. ad Ro. xij. bñdictus q̄
ꝑt dicē eū ꝯtate. bñdict⁹ dz qz paꝝ hēo: tū ni
hil ē ibi de vsura. furto. rapia ⁊c. Magis du
rabūt bōa isti⁹ q̄ nō hz nisi. xx. vel. xxx. flore. sz
de bono instoꝝ illi⁹ q̄ hz mille vl duo. m. de
vsura. furtis ⁊c. Verbigra. si vultis ꝯfuat po
ma putrida: separe nēce ē. alis ⁊c. ¶ Quartū
op⁹ ē fuire hūiliter. Magn mia ē fuir ⁊ hz ma
gnā vtilitatē. Jō xp̄s dedit exēm fuiēdi. Vo
luit. n. fuit. Sauare pedes discipul. Fili⁹ hois
nō venit mīstrari sz mīstrare. sz dico q̄ istō fui
tiū dz fieri dulciter: maxie infirmis q̄ ꝯuant infir
mitate: ⁊ magnū meritū ē. No. h̄ miraculuz
q̄ legit in historia sci Jacobi de quoq̄ vel sex
socijs cūtibus ad sanctū Jaco. ⁊ an via vn⁹ fu
it infirmus ⁊c. Jō aplus. Vos i libertatē voca
ti estis fratres tantum ne libertatem detis in
occasione carnis. s. per charitatē sp̄ūs: seruī
te inuicē. ad Gal. v. Ista sunt q̄ntuor opa mie
q̄ respiciūt corp⁹. Dare liberaliter. ꝑstare pu
re ⁊c. ¶ Quintū opus ē orare copiose. Et est
ꝑmū opus pietatis orare ꝑ oībus generalr.
Si oratio solū ꝑ vobis vt deus det vobis sa
nitatē si estis infirmus: vel habūdantiā si estis
paup: vel remissionē peccatoꝝ: bona oratio
ē. Sz esset melior si fieret ꝑ oībus infirmis: vl
ꝑ superbus: vel peccatoribus. ⁊ plus obtine

retis orādo ꝑ oībus q̄ solū ꝑ vobis. Jō xp̄s
aplis petētib⁹ ꝯdee nos orare: dixit. Sic ora
bitis. Pater nr̄ ⁊c. ⁊ nō dixit mihi. ...
Pr̄ nr̄. ad ostēdēdū q̄ ꝑ oībus est orādū
illis q̄ sunt in gr̄a vt in ea ꝯseruēt. q̄ sunt i pec
vt ꝯuertant ꝑ amicis ⁊ inimicis vt veniāt ad
ꝑnīaz. ꝑ infidelibus vt illuminēt ꝑ defunctis
vt liberent a purgatorio. Ista ē pietas q̄ va
let plus q̄ mia. qz respicit aīam ⁊ vtilitatē. qz
nō solū aīe valet. sz corporis vite ⁊ bonis: ⁊ ma
iorē cōitatē: qz nō solū ꝑ vno sz ꝑ oībus gr̄a
liter. Jō dicit scriptura. Obsecro ꝑmū oīum
fieri obsecratōes: oratiōes: postulatiōes: gr̄a
rūactiones ꝑ oībus hoib⁹. i. ad Thim. ij. Se
xtū op⁹ est loq̄ ꝑfectuose. Et est. Fm opus pie
tatis. Maiorē elemosynā facit lingua q̄ ma
nus. Instruēdo ignorātē q̄ nescit se signare:
nec orare: nec Pr̄ nr̄ nec Aue maria: nec ꝯfi
teri. Magna pietas ē talē instruere. Itē corri
gere errātē: ꝯsolari tristē ⁊ hmōi. Jō dicit scri
ptura. Ois fmo malus ex ore vro nō ꝑcedat
sz si q̄s bonus est ad edificatōez vt det gr̄am
audiētibus. ad Ephe. iiij. Magna elemosynā
facit q̄ dat ad comedēdū cētū paupibus: sed
maiorē elemosynā facit ꝑdicator: q̄ dat ad co
medēdū q̄ gentis vel mille hoībus de cibo
quē parauit in cogna spūssancti. ¶ Septimū
opus est parcere ex corde. Et ē tertiū op⁹ pie
tatis remittere corde offēsas ⁊ iniurias. Nō tm̄
ē pietas offēdēti: sz ēt ipso offēso. Qz venenū
iracūdie mortifer ex viscerib⁹ sue aīe euomit
Jō Jos. Nos scim⁹ q̄m trāslati sum⁹ de mor
te ad vitā: qm̄ diligim⁹ fr̄es. Qui vō ñ diligit
māet i morte. Ois q̄ odit fr̄ez suū hōicida ē
s. suupsi⁹. Et scit q̄m oīs hōicida nō hz vitā cē
nā. i. Jo. iij. ¶ Octauū op⁹ ē supportare gr̄io
se. scire supportar tediosos ē pietas maior q̄
mia. Verbigra. Erūt vir ⁊ vxor: ⁊ vir erit bo
n⁹ ⁊ gr̄⁹ ⁊ morigerat⁹. ⁊ mulier erit vna rabio
sa ⁊ ꝯtētiosa. Jō dz vir supportar ea: ⁊ ꝯtēner
so. si vir ē vag⁹ ⁊ ribald⁹ ⁊ mulier ꝑcha ⁊ hōe
sta. ipa supportare dz eū. ꝑ filiū dz supportar
⁊ ꝯcōuerso. soci⁹ sociū supportare dz ⁊ q̄lz gr̄
ose defect⁹ alioꝝ. Nō qz nūq̄ aliq̄s fuit in h̄
mūdo nisi xp̄s ⁊ vir. ma. sine defectu. si tu vis
vxorē sine defectu ñ inuēies. si mulier vult vir
iueniet. iō oz supportare vir vxorē. soci⁹ sociū
alis nūq̄ hērēt pacē. No. exē⁹ de vitis patrū
de illo scō heremita q̄ ꝑ nihilo irascebat: ⁊ se
mel itra se dixit. O miser q̄ q̄d hōi fac ꝑ ꝑdo
ex ista impatiētia. Cogitauit ire ad ꝯfratrū ne
hērēt occasionē irascendi. ⁊ sic fecit. ⁊ cū se
mel cōederet. ⁊ ad se reuersus dixit. o miser opz
fregit situlā. ⁊ ad se reuersus dixit. o miser opz

portare. ꝫ magna virtus est. Jō apls. Lux
mnū bñdicte r mūsuetudinē ei⁹ patia inp-
bñdicē in charitate. ad ephe. iij. Bō
sunt opa misericordie r que pieta-
de gen⁹ dicit the Bñfecti misericordie rc.

Dñica. v. post trinitatis. Sermo primus.

Exi a me

dñs quia bō pctōr
sum ego. Luc. v.
Bā quā nūc volo pdicare erit sub
alis r intricata. qz thema ita requ
re modū q⁹ bō habitat in creatura rc.
Sed p⁹ salutē vr. ma. rc. Verbus thematis
hz difficultatē magnā volēti ipm stricte recī-
pere. Fuit. n. vbi bti Petri ad xpm vlo mi-
raculo de capt⁹ pcūl. Qui dixit xpo. Exi
a me dñe rc. O bte petre medico dicere vt re
cedat ab infirmocui debuerim ībi pōt⁹ dicere
ad me qui ego sum paup rc. Jō loquebat bīa
petrus ꝓsiderās xpi maiestatē r suā paruita-
tē r modicitatē. Sicut ceturio q dedit repul
sas xpo ex reuerētia inestimabili dicēs. Dñe nō
sus dignus vt intres sub tectū meū rc. Mat.
viij. Pōs thēa. No. q iuenim⁹ i sacra scriptura
triplicē domū r optabilē exitū dei ab homīe.
Primus exitus est per gratiā habitualē.
Secundus per diligentiam virtualem.
Tertius per vnitatem proximalem.

Dico p⁹ q ē exit⁹ dei in creaturā per gfas
habitualē. Doctrina est cōis q dē⁹ stat in q̄li
bet creatura p potētiā essentiā: r pūtiaz siue
sit bona creatura siue sit mala. De ista mā vi
de scūs. Tho. i. pte. q. viij. ar. iij. Per potētiā
dicitur hō rex dei ē in toto suo regno: i q̄li-
bet ei⁹ gle. qz vbiq; exit dei sua potentia. Sic
potētia dei exit dr vbiq; ad oēm locū. ad in
ferna. ad purgatoriū. terrā celā rc. ad gliaꝫ
dā corp⁹ dān. punit dā ꝑmissā rc. Auctas
Dñs dā rex oipotēs. in dutōe tua cūcta sunt
positaꝫ nō est qui possit tue resistere volūta-
ti. decernenti saluare ilst. Tu fecisti celū r
terrā. hoc q̄dreli diuina cōtinet. dñs oīm cor
a sua. [illegible] nō p virtutes r potentia r aliā gle
[illegible]tate fecerim ꝑ hō dicit. q. Scdo dr ē
vbiq; p pūtiā. Nec ipe potētiā sit i toto suo
regnoniō tū vbiq; p pūtiā. qz non oia videt
nec ei ill oia pūtia. imo ois cū inuestigare pō
mīsariaol⁹ ab. pcellas vbiqz. is dr sic ē vbi
qz p potētiā ita ēvbiqz p pūtiā. qz oia ill pūtia
sue facie: r oia fcit. Ita nuda r aperta. ill oculis
ei⁹. ad Heb. iij. 3° dr est vbiqz p essentiā. Qz
celū r terra r q̄libet creatura exito est plena
sua deitate. qnē admodū videm⁹ q⁹ i meridie
aer est plen⁹ claritate solis. Ita q̄libet creatu
ra ē plena dīna ēentia. Vnūqd nō celū r terrā
ego ipleo ait dñs. Jere. xxiij. Sic. n. aīa bois
iplet totū hoīes r q̄libet ei⁹ ptē. ita dīna ēen
tia iplet totū mūdū r q̄libet ei⁹ ptē. is sicut
ala oīdit i capite suas potētias. vtutes. r ps
ctiōes ita dr q hz ita bñ sit in tra sicut in celo
oīdit sua essentiā beat facie ad faciē. Si g⁹
aliqs esset potēs q̄ntūs nō tollit qn sit dei crea
tura. r iō in eo ē dr p potētiā. essentiā. r pūti
am hz nō ē in eo p gfam habitualē. Est g⁹ dr in
creatura primo⁹ essendi. i. p potētiā essentiā.
r pūtiā. hz nō per gfam habitualē. pp hoc dixit
Moyses iudeis petōr⁹. Nolite alcē dē. Nō
n. est dr vobiscū: ne corruatis coraz inimicis
vr̄is. Deu. xxiij. Nō iteligebat q⁹ nō cēt cum
eis dr p potētiā: essentiā r pūtiā. hz intellige-
bat q⁹ nō erat cū eis p gfaz habitualē. Jō p salo
mōnē dixit. Lōge ē dr ab impijs. Prouer. xv.
Pōt q⁹dicē petōr⁹ ꝓxīmē the. Exi a me dñe. i.
per effectū gre habitualis. De isto textu dic dō
in ps. lxvi. Exurgat dr. Deus nr dr saluos fa
ciendi. r dñi dñi exitus mortis. No. dr nr. i.
per icarnationē. Gen. xxxvij. Caro. n. r ff nr
est. Jō dr dr saluos faciēdi. qz aīa incarnatio-
nē nullū hoīem saluū fecit. solū aūt saluos fe
cit angelos. Hoīes ꝑticulariq; ictās mittebat
ad infernū. i. ad lymbū patrū. Ioā. n. dr q xpc
dixit. Inter natos mulier⁹ rc. ac⁹ simbus de
scēdit. Sz exquo est dr nr per incarnationē
saluat hoīes. Scdo dr dñi dñi. Nō. qz duplici
iure xpc est dñs nr. i. creatiōne. r redēptōe
Creatione. qz sicut aliqs de suo ꝓprio facit do
mum vel faciēs domū dr dīs. Ita dr de suo
ꝓprio. i. potentia sua creauit oia. Jō dñs est.
Ecce primus dñi. Scdo est redēptor. qz sicut
ille qui emit captiuos dr dīs cor. Ita xpus
emit nos ꝓcioso sanguine suo. Jō ecce iecun-
dum dñi. Tertio exitus mortis. i. pcti morta
lis. qz. i. dr exit ab hoīe per effectū gre habi-
tualis. h ē opal meritoriē. cū p deū iustificat
a morte culpe [illegible]

ex. Dubiū si dicerē ab aliq. Ergo erā in
peccato mortali dimittā opa bōa. qa nō sunt
mihi meritoria. Rūdeo q nō. imo tūc sunt
magis accepta. Rōia: ꝓba tā ē i simil ꝑiculo
corporis ale r bonor⁹. qz mirū ē quō diabol⁹
nō status destruit totū rc. ió bōa nō sūt dimit
tēda. hz multiplicāda qz patēt. ad oia alia ꝑ
ter ad gliaꝫ. Jō sic intelligit. quī aīa venit ad
postā paradisi vt recipiat salariū. xpc dat sibi
ꝑmiū de factis i gratia solū rc. Si aīa vellet
dicere. Domie ei de tali opere q̄ ego feci in
petō nihil debuī mihi. Rūdet xpc. Nō recī-
pio in ꝑputū. qa tā satisfeci tibi. q̄ ill⁹ alio mū
do in q̄ dedi tibi vitā. et esto dum te a diabo
lo. dedi tibi ꝑtritionē rc. Verbi gra. de Pau
lo. de Matthęo. Dō. r Magdalena. q fuerē
petōres. q tñ i petō mſia bōa fecerūt r de nō
tradidit oblitōi. Hz si Paul⁹ vel Matthe⁹
de ill petiuissent ꝑmiū. rñdisset xpc. Nō pareō
tibi aliqd. qz tā satisfeci tibi. Dr isto exitu an
etoritas. Ibi. i. in tali exitu abscōdita est for-
titudo ei⁹. i. gfa. Ali facit ei⁹ idit mors. i. peti
mortal. Hz ꝑmū. gre dicit thēa. r pōt dicere
petōr. Exi a me dñe p opationē gre habitual
hoc ē nō operor tā p gfam. hz exi a me. hoc ē
fac me opari p gfam habitualē. Dico se
cūdo q⁹ op⁹ oci est in creatura p uitigētiā vir
tualē. Dicak q̄uo nō sunt multe ꝓsone in hoc
mūdo q̄ hūt gfaz habitualē. sed de illa opan
tur ita diligenē vt pūt. ꝑcti eni sūt fuare pre-
cepta dei. r ecclie solū. Verbi gra. Si diceret
etis. gre nō teinuat⁹ dies vl⁹ i septimana. Re
spōdēt. Ad h⁹ nō teneor. Suffic⁹ mihi fuare
teiunia ecclie. Idē ꝑ missa audiēda. q̄ibz dic
dicerēt. nō obligor nisi in dñica. Idē de operi
duo penitētialib⁹ dicūt. Sufficiēt mihi semel i an
no. Hz q̄illa gfa habitual nō erit in tot bo-
nis opib⁹ q̄ualib⁹ sicut posū. Taleo hīt gfaz
habitualis. erq̄ seruāt p̄cepta ecclie r dei. is ni
hil addūt. De istis dic xpc. Si q⁹ diligit me
ꝑmonē meū fuabit. r ꝑ me diliget eū. Et ad
eū venient⁹. r mōionē apud eū faciem⁹. Jo.
xiiij. Jō petit the. Exi a me dic. i. tu dile q eo
in me p gfam habitualē. Exi a me. i. per dili-
gentiā effectualē q⁹ petōr⁹ sū ad mīa⁹ venialiē
peccaui. qz nō sū ita diligēs in opib⁹ q̄ualib⁹
vt opōteret. De hoc auctas. Dño de⁹ super
eos videbit. i. pp ꝓuté opez celestiū q̄ sūt de
sup. r exibit vt fulgur tacitū. i. dum ei⁹ Ful-
gur facit tria. illuminat. ifiāmat. r timorē indu
cit. Ita gfa dei habitual exit⁹ per opa ꝓpria
ꝓfūmat affectionē. Laā p̄cēdū opa ꝓpria
q̄ ex nouo ipso. Illuminat intellectū ad co
gnoscēdū. Terret iconsideratione terroꝛe pene
ferni. Jō dicit scriptura. Memēto pōr nouis-
simo. i. finio tuo in ista ter opare. qz nec op⁹
rōnec scia: nec sapia erit apud infernū quo
pera. Eccle. ix. No. i dicta auctē istuor⁹
que multū placēt deo. is erq̄ aia est in ista
nihil sibi plunt. Primū ē opus. i. cōstruc
pellas. ecclias. pontes. hospitia. r ꝑmōi.
si tu pceptū in testō tuo ista fieri. vadis ad in
fernū. Ista opa nō potōr⁹ te mūdare. cum si
ant. Scōm est rō. i. restō. respicē domū tuā
seu burlam. r in hac vita restituas. aliās nō
valebit liberādo te ab inferno. Tertium sci
hoc in elemosynis dādis. recipiēt q⁹ dent in
cis pijs r necessarijs. Quarta q̄ sapia. i. sapien
scia. q̄ fuit dicēdo vel faciēdo dicē. nullas r
ofones. Qui in istis nō sentit saporē negligēt
est. Hec valēt multe misse ad liberādā vnam
aiam de inferno. Jō dicit. Mōēs pōr manus
tua rc. Jō ille qui hz gfam habitualē petit i
themate. Exi a me rc. ac si diceret. Dñe tu in
me es per gfam habitualē. ió exi a me ꝑ effe
ctū diligētie in operib⁹ spūalib⁹. Dico 5°
est exit⁹ dei in creatura p vnitatez ꝓximalē.
Sunt enī alig⁹ quib⁹ dē⁹ habitat p⁹ r p⁹ mō
supius dictū: sed nō curāt de salutāe. primi
seu de alia vtilitate. de q⁹ dicit Hero. ad pau
linuz in. plogo bīblie. c. iij. Sctā q̄ppe rusti-
citas solū sibi. pdest: qz nō curāt de aliis ei⁹
deus ordinauit vt q̄libz curet de ꝓio vt de se
Eccli. xvij. De⁹ mandauit vnicuiq; de ꝓximo
suo. Jō talis petit in the. dicēs. Exi a me dñe
i. per vtilitatē ꝓximalē. vt ꝓximi mei ꝓfi-
sim. ꝑficē. Auctas. In tpe exitus tui ꝑfrīdue
bēditatē tuā. Eccli. xxxiij. i. dimidē cū ꝓximi
digēdi⁹. nec timeas de paupari ꝑ elemosy-
nā. imo magis abūdabis. Predicatio enī
est magna elemosyna qñ sit ꝑ deū. nō ꝓpter
catoti deficiet mā. Ita ēt est de diuitijs. qz de
us dat habūdāter illis q⁹ q libenter dant ele-
mosynas. qz de⁹ nō ꝑt vinci a creatura q̄ mīas
Dicak de opib⁹ mie erga paupes. r talib⁹ dicit
the. i. tuc⁹ gliali. Venite bñdicti ꝓtris mei rc.
Dñica quinta. Sermo secundus. Et ē fm
sensum allegoricum de animalibus.

Oncluserunt

piscium
dine copiosā. Lu. v. Ad lras. Is ego
int⁹ intellectū allegoricū vel spūalez
volēs nūc declarare h⁹ dei dicitur ꝑgatō
rū pono tres ꝓfectos. ꝑ h⁹ q ꝓficiūt ē
sic carcer i q̄ claudit holos dei. obligat⁹ ei
of ꝓfectus. Ꝑ h⁹ q ad purgatoriū

xpiani baptizati cū dr̄ piscium. ꝑ 3ª q̄ q̄ [illegible] ad purgatoriū nō stabūt soli: s; sūt bn̄ [illegible] multitudinē copiosā. ¶ Pª gº [illegible] purgatoriū est sic carcer in q̄ clau[illegible] boies debit obligati. sicut in carcē ciui[illegible] claudunt aliq̄tiēs aliq ex debit̄ q̄usq; sa[illegible] fecerit vel aliq p eis. Ita ē de purgatorio qd̄ ē in corde t̄rēo ē igne ⁊ de flāma pura: q̄ sup[illegible] ūlit̄ ōtute dīna affligit aīas: q̄ p debit̄ solue[illegible] dio ibi cla[illegible]unt̄ que habūt ibi quousq; solue[illegible] ipe vel amici eoꝝ. Jō dicit. Cōclusert sup[illegible] le angeli mīstri ⁊ executores dīne iustic̄. De [illegible] ꝯclone dicit Jere. in persona aīe existētis in purgatorio. Cōclusit vias meas lapidibus quadris: ⁊ sentit̄ [illegible] meas subuertit. ⁊ hre. iij. Nota lapidibus q̄dris. Qñ bort̄ vel vinea claudit lapidib̄ rotūdis, paries dīruit. sed si clausura fiat ex lapidib̄ q̄dris non ita dīruit. q̄ fort̄ clausura ē. Et signat penaꝫ purgatorij fortē ⁊ durā de q̄ nō pūt exire nisi cōpleāt pe nitētiā vel satisfiat ab amicis pro eis. Nota se mitas meas subuertit. s. ꝯtritionē. bonū ꝓpo situm. ꝯfessionē. restōnē. remissionē. ieiunia. ⁊ elemosynas. Iste sūt semite stricte p q̄s vadi m̄ in hoc mūdo sed in alio mūdo in purga torio. Nō pt aīa ire p semitas istas. qa nō pt facē pnīaꝫ meritoriā. De isto carcē purgato rij dans ꝯsiliū cuilibꝫ nr̄m xp̄s dicit. Esto cō sentiēs aduersario tuo cito dū es cuꝫ eo i via: ne forte tradat te aduersari⁹ tu⁹ iudici ⁊ iudex tradat te mīstro: ⁊ carcerꝫ mittaris. Amen dico tibi nō exies inde donec reddas nouissi mū q̄drantē. Mat. v. Nota. nouissimū q̄drā tē. i. obolū signat mīmā culpā soluendā. Nō Esto ꝯsentiens aduersario tuo. Aduersari⁹ ē fmo diuinus q. s. aduersat̄ sensualitati nr̄e: nō tñ rōni. qa iudicat q̄ p̄ceptum dei est bonū ⁊ cōgruū. sed sensualitas ad maluꝫ inclinat ad supbiā. auaricia. luxuriā ⁊c. Jō apl̄us. Cōde lector lege dei s; iteriorē hoīem. Video aūt aliā legē i mēbris meis repugnātē legi mentis mee. Ro. vij. Nō cito dū es in via. Rō. q̄ in alio mūdo nō est remediū. Ne aduersari⁹. s. ō bū dei te accuset. Q̄ sicut abbas vl̄ prior cor rigit fr̄ꝫ delinquētē. Ita xp̄s in iudi⁹. Et dicꝫ qs es tu. Rñdet. Dñe ego sū xp̄ian⁹ clericus vel religiosus. Et xp̄s. Ecce legē quā dedi ti bi ⁊c. ⁊ s; illā iudicaberis. Auctas. Qui sper nit me ⁊ nō accipit ōba mea hꝫ qui iudicꝫ eū Sermo quē locut⁹ sū ille iudicabit eū in no uissimo die. Joā. xij. Nota. Qui spnit me ⁊c. Despicit rex qñ sue ordinatōes vl̄ p̄conizatio nes ñ fuit. Ita ō xp̄o. Jō [illegible] spnit me ⁊c.

Ecce aduersa ri⁹ fmo dei. Et iudex. s. xp̄us tra det te mīstro. Est qd̄. Quis ē ille mīster q̄ por tat aīaꝫ ad purgatoriū. Aliq dixerit q̄ ille mī ster ē dyabol⁹ q̄ fecit eā pecare. s; nō est vez. Rō quā assignat sanct⁹ Tho. ē q̄ aīa vadēs ad purgatoriuꝫ in gr̄a dei egredit̄ de cāpo ⁊ cū victoria. nō ē gº rōnabile q̄ dyabol⁹ q̄ ē vi ct⁹ recipiat aīaꝫ victricē. Jō ab angelo bono portat̄ ad purgatoriū. Dicat̄ p̄ctica. Et dicet̄ sibi angel⁹. Amē dico tibi. ñ exies ide donec reddas nouissimuꝫ quadrantē. ¶ Secunda conclusio est q̄ ad purgatorium non vadunt nisi christiani baptizati. Non vadunt ibi iu dei: nec agarent ⁊ infideles. ⁊ hoc ostenditur cū dicitur piscīū. Pisces nascūt ⁊ ꝯuersantur in aq̄. Ita xp̄iani renascunt in aq̄ baptismat̄. ⁊ ꝯuersant in aq̄ lachrymaꝝ p pnīaꝫ. Jō Dō vocauit xp̄ianos pisces: di. Pisces maris q̄ ābulāt semitas maris. ps. viij. Nō pisces ma ris. Ab amaritudie passiōis xp̄i aq̄ baptisma tis hꝫ ōtutē ⁊ efficaciā lauādi aīas. Jō apl̄s Quicūq; baptizati sum⁹ in xp̄o iesu: in morte ipsi⁹ baptizati sum⁹. ad ro. vj. No. q̄ pambu lāt semitas maris: q̄tū ad ꝯuersatōeꝫ p amaritudinē pnīe ⁊ lachrymaꝝ. Notāde sūt hꝫ due qōnes. Pª quā multi faciūt ē ista. Fr̄ q̄ dici tur ꝯclone q̄ soli xp̄iani ad purgatoriuꝫ va dūt ⁊ infideles ad ifernū. hoc nō vr̄ verū. Rō. q̄ mlti infideles sūt q̄ recipent baptismū si sci rē: tñ valē: s; nūq̄ audiuert̄. Nūq̄d excusant̄ Rñsuꝫ ē p qōnē quā fac̄ sctūs tho. 2ª 2ᵉ. q. x. vbi q̄rit vtrū infidelitas sit pena vel culpa. qui dicit q̄ in ill̄ q̄ dubitāt ⁊ vellēt scire veritatē ⁊ si viderēt miracula crederēt. In talib⁹ dic̄ sctūs tho. q̄ infidelitas poti⁹ ē pena q̄ culpa. Si dicat̄ gº q̄re dānāt̄. Dico q̄ ex pctō origi nali qd̄ nō remittit̄ nisi p fidē ꝓprie ꝯcl̄e sie. Itē ex pctis actualib⁹ q̄ faciūt. Jō apl̄us. Sine fide ipossibile ē placē deo. ad Heb. xi. Scda rñsio ē: q̄ tāta est pnālitas fidei catho lice ad itellectū nr̄ꝫ: q̄ nisi ex pctis ponat̄ ob staculū: hō credat̄ stati. Auctas. Si qs volue rit volūtatē dei facē. supple moralit̄ viuēdo cognoscet de doctria mea an ex deo sit. Joā. vij. Verbigr̄a. Qñ aliqs quātūcūq; sit rudis videt magnū palaciū stati cogitat q̄ magn⁹ dñs illud fecit. Ita de palacio hui⁹ mūdi ⁊c. Itē rō dicit q̄ de dño suo loquat̄ hō cū reue rentia. Itē q̄ qlibet dñs vult aliqd̄ fuitiū de suis fuitorib⁹. ⁊ sic de alijs p̄ceptis ⁊c. Et qa infideles nō faciūt dei voluntatē. Jō iputatur eis sicut ebri⁹ qui occidit pr̄ꝫ suū: nesciēs q̄d facit: tamē sibi iputat̄. ⁊ dꝫ puniri qa nō est si

nē culpa. q̄ nō debuit inebriari. Ita ē de ifi delib⁹ qui inebriant̄ malicijs ⁊ vicijs. sicut il le q̄ claudit sibi oculos cū manu ⁊ cadit i pu teū nūq̄d dānabit̄ imo q̄ sic. q̄ nō debuit si bi claudē oculos. Ita est de ifidelib⁹ q̄ manu malit̄ ꝯ xp̄ꝫ claudūt sibi oculos. Jō nō excu sant̄. Pꝫ rñsio ad pmā qōnem. Et ꝯcordat ꝓ phetia. Nōne ōba mea bona sūt cū eo q̄ gra dit̄ recte. Michee. ij. Idē de mal̄ xp̄ianis diu in pctis viuētib⁹ q̄ pdūt fidē ⁊ sic dānant̄. Au ctoritas. Bonā ꝯsciam qdā repellētes circa fidē naufragauerūt pma ad Thy. i. Ergo solū pisces saluant̄. Scda qd̄ est. Si saluāt̄ oēs xp̄i ani. Dico q̄ nō. s; illi q̄ pambulāt semitas ma ris. s. faciētes pnīaꝫ ō pctis p baptismū fctis Sꝫ ē hic arg⁹ i op⁹: q̄ facit̄ vos cōiter dicē do. Qui crediderit ⁊ baptizat⁹ fuerit: saluus erit. Marci vlti. Si dñs larg⁹ cur dispēsator auar⁹. Vos fr̄es nimis vitā restringitis: dicē do q̄ oꝫ nos facē pnīam. ꝯteri de pctis. ꝯfite ri ⁊c. Dicēdū q̄ qui crediderit ⁊ baptizatus fuerit hñs fidē formatā: salu⁹ erit. Sꝫ si tal po stea in pctm̄ lapsus fuerit eget pnīa q̄ est scda tabula post naufragiū. Pro declaratōe hui⁹ nota pabolā de rege q̄ pauit magnū ꝯuiuiū. ⁊ fecit p̄conizari: q̄ qlibꝫ sibi infidelis q̄ hēret man⁹ mundas comedēt in ꝯuiuio. Dicat̄ de hortulano qui mane lauit man⁹: ⁊ postea ma culauit. Et fuerat fugat⁹ a ꝯuiuio pp imundi tiā manuū. Sic ē hic nisi man⁹ imūdas laue rit a cōuiuio fugabit̄. Oꝫ gº ambulare semi tas maris p opa pnīalia. q̄ mō vos non estis baptizati. i. mūdi. s; fuistis hora pmi: s; nōdū erat hora prādij iō Isa. Lauami ⁊ mūdi esto te ⁊c. Isa. i. ¶ Tertia ꝯclo q̄ illi purgatorio sūt bñ associati: cū dr̄ multitudinē copiosam. Si tamē cōparent̄ ad illos q̄ sūt in iferno dr̄ q̄ est multitudo defectuosa. q̄ p vna aīa que vadit ad purgatoriū vadūt mille ad ifernuꝫ. Duri ⁊ presumptuosi difficile corrigunt̄. Ta liū ifinit⁹ ē numer⁹. Eccl̄s. Si aūt ꝯparent̄ ad illos de padiso dicet̄ tūc mltitudo copiosa. q̄ pauci sūt qui sine purgatorio vadūt ad padi sū. Apl̄i q̄sicit a xp̄o dicētes. Dñe si pauci sūt qui saluāt̄. Lu. xiij. Xp̄s aūt suspīrās noluit di cere q̄ pauci: s; dixit. Cōtēdite itrare p angu stā portā q̄ dico vob multi q̄rēt intrare ⁊ nō posuerūt ⁊c. Nota ꝯtendite prio cuꝫ carne ad malum inclinātē ⁊c. q̄ hodie est tal cōdi tio mūdi q̄ qui vult ire ad padisuꝫ multa hꝫ ipedimēta. s; qui vult ire ad ifernum: oēs fa ciunt sibi locum nec impedit̄ ab aliquo ⁊c.

¶ De eadem dñica. Sermo iij.

Ocebat de nauicula tur[illegible] Nō ōbū ist̄ ꝯ te[illegible] li⁹. Lu. v. ⁊ officiat̄ i euāge⁹ ho[illegible] no. Sermo nr̄ erit ō cu[illegible] lutet̄ ōgo maria. In pñti fmone ꝯtēdo [illegible] modū edificatoris domoꝝ. q̄ pº pōit fundam tū firmū ⁊ forte. deinde supedificat cāuerā ad habitādū. ista itēdo facē. Prio ponā fun damentū forti⁹ celo ⁊ terra. s. ōba sci euāgelij De qb⁹ xp̄s. Celū ⁊ ira trāsibūt. ōba āt mea nō trāsibūt. Lu. xxi. Deinde edificabo cāme ras. i. doctrias moral̄es. Nō h hystoriā euān gelij. Cū semel xp̄s eēt iuxta stagnū vel mal̄ ti beriadis seu genezereth. mag̃ mltitudo pp̄l venit ad eū vt audirēt ōbū dei fm q̄ ꝓphetā uerat Isa. di. Fluēt ad eū oēs gētes: ⁊ ibunt ppli mlti. Isa. ij. Xp̄s aūt videns tantā multitu dinē. de q̄ dixit text⁹. Cū turbe irruerēt in eū q̄ oēs volebāt eū tāgē. quia ōtus de illo exi bat oēs. Luc. vi. dixit prio q̄ mitterēt barchā in mari. Erāt aūt ibi due naues stātes sec⁹ sta gnū. Piscatores aūt descēdebāt ⁊ lauabant rethia. Et ascēdēs in vnā nauē q̄ erat symōis rogauit eū a terra ducē pusillū. Et de barcha p̄dicauit ppl̄o qui erat i littore. Predicabat eis de articul̄ fidei. ō gaudijs padisi. ⁊ de pce ptis seruādis: pctis vitādis. de tribulatiōib⁹ sustinēdis: de iniurijs remittēdis: de penis in ferni. Fecit eis pulchꝝ fmonē. Et de hoc loq tur thēa. Docebat de nauicula turbas. Post fmonē data bñdictōe ppl̄o volēs solue petꝝ qui accōmodauit sibi barchā dixit. Duci al tū: ⁊ laxate rethia vr̄a i capturā. Rñdit ei pe tr⁹. Preceptor p totā noctē laborātes: nihil cepim⁹. q. d. de nocte nihil cepim⁹ qūo de die capiem⁹ ⁊c. Et xp̄s. Fac vt dico. Et petr⁹ ī ver bo tuo laxabo rethe. Et cū hº fecissent ꝯclusē rūt piscīū multitudinē copiosā ⁊c. Nota hic l̄faliter. Petr⁹ cū socijs suis laborauerāt per totā noctē ⁊ nihil ceperūt. ⁊ p modico fuitio qd̄ fecerūt xp̄o: mutuādo sibi barchā. dñs retri buit sibi magnū salariū. Hic habem⁹ exēplū q̄ nullꝰ cōfidat q̄ ex suo labore acqrat bona. ꝯtpalia: s; p modico fuitio qd̄ facit xp̄o deo. s. seruādo dñicā: magis p̄ficiūt bona tua cāpus vinea grex: olmeta. q̄ ex tuo labore toti⁹ āni. Multi laborāt qui nihil colligūt. q̄ male ser uāt festa. Ecce fūdamētū positū. De q̄ apl̄us Fundamētuꝫ aliud nemo pt ponē pter id qd̄ positū est. Glo. Fides iesu xp̄i. i. Cor. iij. Nō edificande sunt camere tres. s. ōbutes necessa rie fm q̄ xp̄s de nauicula docebat tres lectio nes inter alias nobis necessarias ad saluatio

Dñica quinta post festum trini.

¶ Primo pacifice concordando.
¶ Secundo attente cogitando.
¶ Tertio humiliter supplicando.
¶ Quarto confidenter sperando.
¶ Quinto ordinate petendo.
¶ Sexto perseuerantercontinuando.

Dat ides ser modos fuabit i oione sua abū dabit in oib⁹ bonis. ¶Dico p⁹q⁹ oso oz fieri pacifice cōcordādo. Cū vis orare respice os in corde hōis venenū odij z male voluntat: si sic nō audieris. Oz enī cōcordare cū oib⁹ pacifice: z tūc oso ascendit recte ad deū. Hō hic de cordis sui cogitatiōe dñūs: q⁹ modicū odiose dūtaxat qui sūt mitte z pacifice oso cōi multū placet deo. Jō congregamur in solēnitatib⁹ vel pce libēb⁹ vt abinuicē inflāmemur: et ose ascēdat ad deūm dō. Dirigat oso mea sicut fcēns in cōspectu tuo elevatio manuum mea. sacrifi. vespertīnū. ps. cxl. Hō sacrificiū vespertīnū. Dē precipit i veteri lege offerri sibi duo sacrificia. l. duos agnos: vnū de mane: aliū de sero: q differēter: q sacrificiū de mane associabit cū multe aliis sacrificiis ho de sero sine alio rū societate offerebat. Sacrificiū matutinū figurabat sacrificiū indeor⁹ q⁹ erat diuersarum rer. Sacrificiū aūt vespertīnū figurabat xpm q solus fuit sacrificat⁹ in cruce elevat⁹ manibus parcēs oib⁹. Jō dicebat Hō. Dirigat oratio mea a te. Ps q⁹ oso oz fieri pacifice cōcordādo. Visdicet q pōt dicē cū vtate. Nullum odiū hō i corde meo z aliquēdiu oēo diligo: ergo. Dēs vnanimes efficit rē. ¶Dico secūdo q⁹ secūda pditio est q⁹ oz fieri attēte cogitādo: ita q cor cogitet q⁹ placat ab oīe: ne forte q⁹ loquat: dicēdo vba oīonis: r cor cogitet de negociis tpalib⁹: de cogna vel lupanari. Si dicat. Ego nō intelligo latinū. Jō cogitetio in deū vel in petitionē quāz facit. Jdeo Aug. Psalmis r hymnis cū oratio deū hoc vlat in corde q⁹ sperf in ore. Alis oso vocalis sine attētione cogitatiōis ē parui valoris. Jō Jacobus. Tristat aliqs vram oret equo aio r psallet. Jaco. v. Hō equo aio. Licet cor concordet cū lingua r hēbit cōsolationē. Ecce fuit otiones sūt medicialia. Sz qñ cor nō cogitat ea q⁹ dicere fit concentū deo: de oīs pacifico r festis. Jō de⁹ reputat se delusus: r sceł. ¶Odit eū valet tal oīo. Jō ap⁹lus. Si oīe lingua mea supplet tibi mea fine fructu ē: subdit qđ ergo. Q̄ habeo spiritū oro: habeo r mētē. Psallaz spū: psallā r mēte. hmā ad Cor. xiij. Z oso debet antēe cogitare ea q⁹ dicūtur a sue ri religioso: q quidā dic hūt soluere horas canonicas. Attēdant hi ne vane soluant. Jō debēt cauē ne dicant in platea: hortus r fenestris. Jō dicit xp̄s sacerdotib⁹ veteris legis q soluebāt deo vacue. Ps⁹ho dic labijs me bonorat. cor aūt eor⁹ lōgē est a me. Sine cā. sine vtilitate: sine fructu meriti colūt me. ¶Dat thei. v. ¶Tertio oso oz fieri hūliē supplicādo. Q: oso nō est nisi q̄dā supplicatio q pūctur deo: qñ infirmus orat petēs sanitatē supplicat deo. paup orat petēs pusiōes. Jdē qñ tribulat⁹ petit regez: petēs: petēs remissionē. ¶Hō null⁹ est ītūcūq rudis q qñ pūtat pape vel regi supplicationē qn hūliat capite di scoopto r genib⁹ flexis sibi pūtet: nec oportet q⁹ doceat hoc facere: q: rō nālis dictat fieri. Ipo magis g⁹ pape Jesu r regi xp̄o hūlius debem⁹ supplicationē pūtare. Hic alig min⁹ decēter agūt: q qñ induit se dicūt oīonē: et gētes ser: r nodos aptantes r mulieres qñ se pingūt. Cogitate g⁹ qñ oratio cū q logmi qñ dicitio. Pr nr̄ vel Ave maria: r humilitate vos: q: ipso humilius orabitio: tāto plus oso ascēdit. Sicut ille q laudādo vult ascēdere: q⁹ to plus se deprimit tāto plus ascēdit r salrat. Jta est de oīone. Auctas. Oso humilitātis se nubes penetrabit: r donec appropinquet nō cōsolabit: r nō discedet donec altissim⁹ respiciat. Eccli. xxxv. Humilitā r mānsuetudō semp tibi placuit deprecatio. Judith. ix. 16 Hō. Respectū inge in oīonē humilis: r nō sprenit preces eor. ps. ci. Qñ aūt fit sine humilitate de⁹ claudit sibi oculos. ¶Quarto si oso oz esse acceptabilis oz fieri cōfidēter sperando. vult de⁹ q⁹ in oib⁹ necessitatib⁹ nr̄is recurram⁹ ad deū r pficiamus deo: alsi indignat: qđ admodū dignaret pf̄ra filios de eo nō cōfidentes: vel peiurator: vel iudex: qui hō nō cōfidit de eis. Jta de hō pfe nr̄o peiuratore r iudice q vult q⁹ ficiam⁹ de eo dicēs. Quecūq; orantes petit: credite: q: accipiet: r veniet vobis. Mar. xi. Hō. Actiōs. Elicita: ois tes: q: alit nō accipiet: elicut puer seductus si petit vnū: nō daf sibi: q⁹ plus pf̄ dat sibi melioza. Lx. xi. cazrāz rolarū rē. Et sicut filꝰ nulla sollicitudine ḃ de ahā rē. Q: si dicatis vos puero. Quid comedes hodie: dicet nescio: pf̄ me r mr̄ mea curāt. Jdē de vestib⁹ sic⁹ laris: r alijs necessitatib⁹. Sufficit filio q⁹ sit hūlis r obediens pri. Ita vult de⁹ de nobis q⁹ in oib⁹ necessitatib⁹ consideram⁹ de eo: r faciam⁹ qđ tenemur facē q: nō deficiet nobis. Herbigfa. Si dicat laborator⁹. Ego seminabito rē. Hēbis laudē. Ellis cert⁹ q: debito. Eloq; debem⁹ nos. Ego

Ser. VI. Dñica. vj. post fe. tri. Ser. I n.4

feci qđ in me ē: de⁹ est reddituꝰ q̄ sido i bo. Item de vino i vinea r de oleo. Nihil sollicitꝰ sitis: si i oi oīone r obsecratiōe cū graz actiōe petitiōes vr̄e innotescāt apd deū ad Philip. iij. Nō. Nihil solliciti sitis: nō dic q⁹ dimittam⁹ labores: is sollicitudines. Dēm sollicitudinē vras. pjicite eo i eis qui ipi ē cura ei vob. i. Pe tri. v. Sz nos magis pdicim⁹ ō vno iudeo q⁹ deo. Pdobat: q: si inde⁹ tenet vob. Hostenos annales de redditib⁹: de qb⁹ habetis bonū istr: vos pdicit rē. Sz si pdicitis de deo: q⁹ missit ēt cū ist⁹ publico vob dare necaria oīa si facitis qđ debetis facē vt dom⁹ fil⁹. Notarius sint tria Mat. Nolite solliciti cē dicētes qđ mādūcabim⁹: aut qđ bibem⁹: aut q̄ opiemur. Hec. n. oīa gētes: iupple infideles igrūt. Scit. n. pf̄ vester q⁹ his oib⁹ indigetis. Mat. vi. ¶Multo oso oz fieri ordinate petēdo. Jnstio petitiōib⁹ debem⁹ fuare tres ordines. Pō q⁹ petam⁹ p⁹ illa q̄ sūt nob magis necaria: vtilioza: r pncipaliora. Jō p⁹ debem⁹ petē gliaz eternā. Secō bona vitā q̄ ē via ad gliā. Tertio bona tpalia. Jō xp̄s dicit. Pm⁹ q̄rite regnū dei r iusticiā ei⁹: r hec oīa adijciēt vob. Mat. vi. Secō q⁹ illa q̄ sūt ō se bona q̄ñ sūt pfe mala exitū. Petam⁹ audacter. Illa āt q̄ sūt dubia: r pūt hic malū exitū aut fine: petāt cū cōditiōe. Herbigfa. Humilitas i dubitāter ē bonū. Jō audacter supp⁹ pōt petē humiliter: anauo humilitate: luxurioso: castitate: pctō: peccatoꝛ remissiōes rē. Alia sī dubia. de qb⁹ nescit hō si hēbit bonū exitū vel malū. Jō pditio nalis sūt petēda vt ifirm⁹ sanitate: q pōt ee aie vel bona vel mala. Jdē de diuio officio r dignitatib⁹: r q: multi petūt sine ordine r fine pditione: si acciperēt. Petit r si accipiet: eo q⁹ male petatis. Jac. iij. Tertio oz ee ordo in pōa petēte vt purificet se: q: si q⁹ pmittit dare alteri optimū vinū albū regni q⁹ cuz vase mādo recipiat: alsi nō daret. Jō Jta. i. Lauami. i. q⁹ ptritionē: confessiōes r satisfactiōes: mūdi estote. Nec āt a deo sit: ordinata sī. ad Ro. xiij. ¶Secta oso oz fieri perseuerāter ptinuādo. Multi scipsūt r q: statī nō obtinēt qđ petūt: vel oīonē dimittūt inuidi vals. Greg. Tart⁹ boni opis pseuerātia ē. Pz i multib⁹: q: arbor paulatim augm̄ctat: nec vr̄ ex augmēto qñ actu fit ēt si semp aspiciat. Jdē i artificialib⁹: q: domus paulatī fit. Pō ponit fūdamētū. Deinfuꝫ parietes rē. Jdē ēt i spualib⁹ paulatī: nō augmētat cor⁹ deo i gra: r virtutib⁹: r meritis. Jō necessaria ē pseuerātia: q: dum viuimus ē nobis necessaria: ad gr̄e dei: ac fuge ecclesio. Hō hic mirabilia de illo nobili milite nostro mānico: q⁹ diu fuit i pegrinatiōe: qđ bet dimane r sero oīauit quāqs venit ad castr̄ sui. In die. n. q⁹ debuit castra itrare dimisit oīonē tūc in die castr̄ sui fuit cōbustū. Jō xp̄s. Oportet semp orare r nō deficere. Luce. xviij. Semp i. in oī die mane r sero. Ergo sine itermissione orate: mane r sero. i. ad Thes. v.

¶Dñica. vi. p⁹ festū trinitatis. Sermo p⁹m⁹.

Eniens offeres munꝰ tuū Mat. v. Sermo

erit de sancto euāgelio istius dñi⁹ cet: r habebim⁹ multas bonas moralitates rē. Salutet vgo Mat. et reliquie theca i festo euāgelio hodierno: q⁹ totū est doctrina. Erō dī xp̄i docet nos tria q⁹ debem⁹ bene valde necessaria ad nr̄am salutationem.

¶ Primus est intentio celestialio.
¶ Secundum est dilectio vniuersalio.
¶ Tertium est deuotio spiritualio.

Et nūq̄ fine his trib⁹ potuit aliqs intrare paradisum. Et de tertia r vltima log⁹ thēa. Venite. i. ad deū: offerendo munus tuū. ¶Dico p⁹ q⁹ xp̄s docet nos habere intētionē celestē i. q⁹ in oibus opib⁹ nostris sine loquēdo siue operādo itētio sit celestis. i. ad deū q⁹ nō fiat rōne hypocrisis: vane gloriesiue bonoꝛ tēporaliū acquisitionis. Rō. nā in oibus operibus principalitas stat moraliter in intentiōe agentis: tā in bonis operibus q⁹ in malis. In tāta q⁹ intentio hoīs agentis dat actui spēm naturā r nomē. Herbigfa. In bonis operibus: vt si iudex volens facere iusticiā in aliqua questione. r propter hoc dat elemosynā pauperi r notarius: r sagioni vt sint sibi fauorabiles in dicta iusticia faciendā. Talis actus elemosynē magis dicēd⁹ ē act⁹ iusticie q⁹ misericordie. Jdē ō mal⁹ opid⁹ seu peccat. Herbigfa. de aliquo qui vult cōmittere luxuriā cuz aliqua: sed illa nō vult cōsentire: misi p pecuniāz ratiōe cuius ille cōmittit furtuz vt possit dare mulieri. illud furtū potius debet dici luxuria q⁹ furtū. Jdē per oppositū si aliqs peccat cuz aliqua muliere vt postea in nocte possit eam depredari. Talis luxuria dicet potius furtus q⁹ luxuria. De hoc vide sctm Tho. i. qđ. xij. ar. xix. Patet regula q⁹ in oibus opibus principalitas stat moraliter in itētiōe agētis. Hoc sciens xp̄s voluit ordinare nr̄am intētionem. Doc est dit in prima parte euāgelii dicens. Nisi habūdauerit iusticia vestra plus q⁹ scribarū r pharisęoꝝ nō intrabitis in regnū celoꝝ. Scribe r pharisei omnia opera sua faciunt

vt videant ad hoiēs. ℳat. xxiij. Dicat q̄ ē
pharisē⁹ t scriba. Scriba dicebat. ℓa nouita
t scripturaz. Illi pharisei t scribe faciebāt illa
tā dēa opa t magnaa elemosynaa. ceremonia. t
sonoe. ij. nō pdūnt intētione celebīe forma
celebrebat eis. Dicat q̄d. q̄si voledāt facē ele
mosynā: pco cū tuba ibat aūt ad synagogas
q̄ vult elemosynā veniat ad domū talis rē.
totaliē fūdabat. ꝛ se in ista vanaglia. Auctao.
Si q̄ facit elemosynaz noli aīe te tuba cane sic
hypocrite faciūt in synagogis t i vicis vt ho
noīficent ab hoibus. Ecce itētio. Amen dico
vobis receperūt mercedē suā. ℳat. vi. Jō di
cit xp̄s. Nisi⁹ iustitia vra habūdet plus in iten
tōe q̄ sit celestis nō intrabitis in regnū celo
rū. Si dicat ab aīo simplici. quō in elemosy
na faciēda habeāt itētio celestis. Rūdeo q̄ ḡt
tuor modis pōt dici. ℓ cogitādo. creatione. gu
bernatione. redēptione. t glificatione. P̄i⁹
mus modus fit q̄n video pauperē cogito q
de⁹ ita dū creauit illū sicut te. Illi pauper vt
p patientiā acgrat paditur. t te diuitē vt p mi
sericordiā saluetis. Scōo cogitādo guberna
tione q̄a de⁹ guba at totū mūdū q ē pf siom.
Jō amore tāti pēis dado isti elemosynā. Ter
tio cogitādo redēptione: quō xp̄s apuit dur
sas siue cophinū sui corpis dās nob in elemo
synā totū suū sanguinē: p caput: manā: pedes
t lat⁹ rē. Jō amore sui da elemosynā. Quar
to cogitādo glificationez. q̄si paup pulsat ad
tanā tuā petēs elemosynā: tu debes cogitaf
sic ala mea veniet ad portam paditi pulsāe.
ℳat. xxv. Dīe dīe api nob. t petēs elemo
synā: vt tūc de⁹ mihi faciet elemosynā. nāc fa
ciā elemosynā huic paupi. Aliq̄ istoz modoz
in elemosynis fiēdis itētio ḡz ad deū ordina
rit. t tūc erit celestis. Tā dicit xp̄s. Nisi habū
daueri⁹ iustitia rē. Item illi scribe t pharisei
habūdabāt in oīb⁹ oziōe cū ma ꝛ reuerē
tia t genib⁹ flexis. Opus erat bonus sī itētio
erat mala. q̄ vt viderent ab hoiēb⁹. Dicaf mo
dus q̄d habāt in suis oīb⁹. Jdēt eni ad
loca vbi gētes ꝓgregabant: t ibi orabant. su
sperādo. penitēdo pect⁹ vt viderent. t dicerēt
gētes. O q̄ deuoti sūt isti. Auctao. Ecce oīa
nō erāt sicut hypocrite q̄ amāt i synagogis
ab hoiēb⁹. Amē dico vobis receperūt mercē
dē suā. ℳat. vi. Jō in nīis oīonibus ordine
mus intētionē ad deū. Si dicat q̄d⁹ oīs latur.
Rūdeo. duplo modis clerici t religiosi q̄d
in sepē domus conducūt ad tenēdū nec obs
uare debēt. Alio de⁹ recipiet ipl̄s ipo in comū
nis. Nō debēt ordinare sua itētionē ad deum
cogitādo in q̄ibus hoza canonica ḡre sunt illu
tata. Jn matutinis: q̄ tali hora sunt capitula. t
sic de aliis horis. Sic ordinat itētio ad deum.
Scōo. ℓ. Jacēio ordinat itētio illo mō aīāē elo
quī suam ieiunāt debēt se signare. Q̄ side cinā
ant. Pī nr̄. Jdē de Aue maria. Si dicē xp̄s.
Nisi habūdauerit iustitia vra. ℓ. oziōe: plusq̄
scribaz t pharisēoz nō intrabit i regnū celoꝝ
Jdē scribe t pharisei habūdabāt i ieiunijs t
nō recta itētōe. Cū ieiunatis nolite fieri sicut
hypocrite tristes: extermināt enī facies suas
vt appareāt hoiēb⁹ ieiunātes. Amē dico vob
receperūt mercedē suā. Si ḡrat quō in ieiuni
is est itētio ordināda t aliis abstinētijs. Nāz
oīs afflictio corpāl includit in ieiunio. q̄ affli
gēdo se hō ieiunat a delectationib⁹. Jn itētio
ordinat hec cogitādo pp petā mīta t magna
q̄ feci Ꝫ deū dādo corpi t carni delectatiōes.
castigādo ieiunijs t aliis afflictiōib⁹ carnem
meā: ne i illerno castīget rē. vt possis dicē xp̄o
in die iudicij. Feci iudiciū t iustitiā: ñ tradas
me calūniātib⁹ me. ℔s. cxviij. Ps g⁹ quō itē
tio celestis rē. Jō dic. Nisi habūdauerit iusti
tia rē. De h⁹ dabo vob silitudinē pulchrā na
turalē. Dicūt nāles pīq̄ agla hz visū acutis
simū t fortissima q̄ in meridie sine tedio respi
ciūt rotā solis: t masculꝰ selotip⁹ de semella vo
lēs pdare pullos an sint filij sui: exhibit pullos
de nido: t ñ nō respiciunt solē: interficit eos t
pjicit. Si aūt respiciūt solē reponit ipsos itra
nidū t pascit tanq̄ pprios filios. Jtā pātio
nē hz xp̄s. Jpse. n. in oīb⁹ opīb⁹ q̄ fecit in hoc
mūdo respexit solē. ℓ. ola facies ad glām pīs.
Ego glām meā nō ḡro: sī glīfico pīem meū q̄
in celis ē. Jo. viij. In h⁹ cognoscēt pulli⁹ sa
os. ℓ. xpianos: q̄si crēunt de nido hui⁹ mūdi. ℓ.
p mortē. q̄b⁹ dicit xp̄s. Videam⁹ q̄d fecisti vt
debeas hr̄e paditi⁹. Aut nūdet. Dedi elemo
synaz. ozaui. ieiunaui. t sic de aliis. Ad quem
xp̄s. Nō videam⁹ si respexisti retro. ℓ. illa faci
ena aliq̄ sinistra aut mūdana itētiōe. t si ita ē
pjicet cū i ferno. Si ēo respicit recte. ℓ. q̄ oīa
fecit bona t sctā itētiōe. reponit ipm in nido
paditi. Jō dicit ipse xp̄s q̄si tāgēdo q̄b⁹ ē pdi
tū. Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex: totū corp⁹ tuū
lucidū erit. Si aūt oculus tu⁹ fuerit nequ: totū
corp⁹ tuū tenebrosū erit. Si g⁹ lūmē q̄ in te ē
tenebre sūt ipse tenebre q̄te erunt. Saluator
nr̄ Jesus xp̄s dī q̄ totāē simplex: t nō triplex.
Ecce aut dicit. glo. i itētio. totū corp⁹ tuū lu
cidū erit glo. ℓ. tota cōgeries operū tuoz. luc

da erit. ℳat. vi. ¶ Dico sēdo q̄ oīdit nobis
dilectionē ssem. ℓ. q̄ hz amet deū sup oīa. t p
ximū: non solū oriēz corde t ope. Hoc oīdit
cū dicit. Audistis q̄ dictū est antiqīs. nō occi
des. Qui aūt occiderit re erit in dicio. Ego
aūt dico vob. q̄: oīs q̄ irascit fratri suo re erit
iudicio. Qui aūt dixerit fratri suo re erit
filio. Qui aūt dixerit fatue: reus erit ge
hēne ignis. Nō racha mihi sīgīz est interie
ctio hebraycā: r sonat derisionē: sicut nos di
cimus de rideūdo aliq̄d vach. Jn isto textu
xp̄s oīdit nobis dilectionē ssem in ope non
dūficādo primū in ssonā: nec in bonis. De
hoc dicit scriptura. Filioli mei nō diligamus
sdo neq̄ lingua. supple tñ hz ope t vitate. ℓ.
Jo. iij. Sēdo debem⁹ cū diligere i corde.
Jō dicitur ire/amur cū primo. q̄ dñs nō
portat iā oditū. t rācorē in corde Ꝫ primū est
in petā. Auctao. Dic q̄ oderit fratre suū ho
micida ē. ℓ. subpsi⁹. ℓ. Jo. iij. t nisi remittat de
corde o īnabit. ℓ. Auctao. Pī me⁹ celestis tra
det vos tortoīb⁹: nisi remiserit vnusq̄sq̄ de
corde suo frī suo. ℳat. xviij. Tertio ē etiaz
diligēdus ozē nō iudicādo: nec diffamādo p
ximū nec ipsū vituperādo: nec dō. stulte. vel de
spiciēdo dicēdo racha. Dicaf Ꝫ illos q̄ ꝓsili
o despexit voces aliozū: dicēdo ve rē. ité di
cat Ꝫ mulieres dicēte ꝓfessori. Ego petāz nō
loqr cū ea. Rā dixit mihi q̄ esset rixosa mul
er ops log t remittē. Exēplū hēm⁹ in ēgine ma
ria q̄ maxīmam iniustīciā recepit ab inimicis
xp̄i de morte filij sui: tñ loquebat eis dicēdo.
Amici. Quare q̄ vos nō remittit. videt q̄ ni
si remiserit q̄ nō vult lucrari coronas paditi.
t q̄sto iniuria ē maioz q̄ remittit: tāto meritū
ē maī. Jō remittat. Dirt⁹ arboris ē in fūda
mēto. ℓ. radicib⁹. t si arbor sit vina in frōdib⁹
appet t in fructib⁹. Sic vos si hētis fūdamē
tū seu radicē dilectiōis. oīdite i frōdib⁹. ℓ. bo
nis locutiōib⁹: t in fructib⁹. ℓ. opibus vtilib⁹.
¶ Dico itio q̄ oīdit nobis deuotionē spāle.
ℓ. vt in nr̄o spū sim⁹ deuoti erga deū. Hoc
oīdit cuz di. Si offers mun⁹ tuū ad altare t
ibi recordat⁹ fueris. q̄: frat tu⁹ hz aliq̄d aduer
sus te. relinq̄ ibi mun⁹ tuū ante altare t vade p
mo reconciliari fratri tuo. t tūc veniens offeres
mun⁹ tuū. Est ℏ q̄s. Cur in pdictis ōbus dicit
xp̄s clare: q̄ si aliqs offendit deū t ꝓximū: q̄
pmo reconciliet primo q̄ deo. hō ē valde mira
bile. Rā si aliqs offēdit regē t rusticū: t a la
tere ḡre retrahit pmo debēt reconciliari. dicere
sibi q̄ regi. xp̄s dicit oppositum. Vade primo
reconciliari fratri tuo. Rūdeo ad qōne q̄ poc
est rōnabile. Rā in q̄libet materia dispositio
pcedit formā pncipalē. vt pz in ligno cōburē
do ops q̄ pmo siccet t calefiat anteq̄ ignis in
troducat formā. Jdē de ala q̄ ē forma subtā
tialis hoīs. si hz sformare corp⁹ sī debeat ops
q̄ primo mēbra vniank. nō pp maiorē dignī
tatē mēbroz corporis pp necessitatē dispositō
is prare. Ita in ala forma pncipalis ipsius
ē deuotio spūal. dispositio pcedēs ad formā
est recōciliatio seu cōcordia mēbroz. i. priori
rū. Jō oz si forma deuotiōis oz in ala introduci
q̄ pcedat dispositio recōciliatiōis. Hoc ē
ens xp̄s dixit. Vade pmo rē. Nō primo hō fit
vt de⁹ relit dare maiorē bonoz⁹ pfectiz sibi.
Sz denotādo q̄ nemo pōt pacificari seu cuz
deo recōciliari: nisi primo fuerit recōciliat⁹ p
ximo. Et si oportunitatē nō hz q̄ sic itētio do
na: t ꝓpositū firmum faciēdi cū opportunitas
fuerit. alīs nō poterit itrare paditū donec re
missis. Dicaf exēplū de illo rē valeti. q̄ mortu⁹
habuit redire. q̄ redijt petēs venia t recōcilia
do se cū vino vt posset itrare paditū. Pī g⁹
ḡre dicit. Vade primo rē. Et cōcordat auctas
xp̄i dicētis. Reddite que sunt celario celsri. t
que sunt dei deo. ℳat. xxij. vbi primo ponit
celare q̄ deū. Nō er maior dignitas: sed ga
primo primo pīus fiēda ē recōciliatio. Sic
dico hoc de vna ꝑsona. Ita dico de vna villa
seu cōitate. t primo hz dispōni p bona ordina
tionem contra petā notoria. Dicaf illa que
currit: t post ea de⁹ inhabitabit per gratiam.

¶ De eadem dñica sexta. Sermo. ij.

Rater tuus hab⁹ aliq̄d
aduersus te.
Habet ēbū istē textualr. ℳat. v. t
recitatur in euāgelio curretis dñi
ce. Jn pīti fm̄ō cogitani vob dare cognitio
nē de aliq̄b⁹ magnis petijs q̄ fiāt Ꝫ deū: vt cor
rigant. Ꝫz p⁹ salutē ego Warta. Pro hac
ui declaratiōe hui⁹ ēbi t introductōe mātis fcīe
dū q̄ dñs ihesus xp̄s saluator t redēptor nr̄ q
multas t diuersas excellētias q̄b hz diuersis
noīb⁹ noiat in sacra scriptura. Si n. volum⁹
ipius ꝓsiderare fm̄ suā eternā diuinitatē in q̄
cuz p̄re t spūsancto oēs creaturas creauit ex
nihilo: sic oī deus creator. t ita noiat a ꝓpo
xp̄imo. Creator oīus rez: de⁹ q̄ me de limo ter
re formasti. Si aūt ꝓsideret fm̄ suā infinitam
maiestatē t distantiē cui oēs creature mūdi
subiciunt. q̄: sicut oēs de regno sub sciunt re
gi ita oēs creature mūdi subiciunt xp̄o. t fm̄
hō noiant rex t gator. Dīe rex oīpotēs iduī
one tua cuncta tm̄ ꝓsiliant nō ē q̄ possit resistē

volūtati tue. Ad esther.xiij. Si vō fm suā puldē
tiā qua puidet desūo terre. pūcib⁹ mario. aui
b⁹ celi. t angelo. sic nolāt ps. qi sicut pūmi-
liao puidet tē. ita xp⁹. t sic nolāt ab Isa. Tu
eni pi nr. t Abrahā nescuit nos. t issl ignora
uit nos. Isa.lxiij. Si aūt pūsideret fm altā ex
cellētiā t ppietatē. l. suā infinitā charitatē t
amorē. qi voluit suspēdi i cruce ne sibi credē-
tes t obedientes suspenderent in furca eterni.
fm hoc dicit redēptor. Tu dne pēnt t redem
ptor nr a seculo nomē tuū. Isa.lxiij. Si āt cō
sideret fm suā copiosam largitatē. qi nō solus
tibi credētes t obedientes iustificat: reis petā
remittit cū magno etiā t sctificat. hoc gratis: t i fu
turo gliam largiēdo. fm b⁹ ab Isaia salua
tor. Dere tes. eo de⁹ adscōdit: de⁹ iste saluator.
Isa.xlv. Nō adscōditus. qr vt eis in corpe ab
scōdita deitas in hūanitate xpi erat abscondita. Si vō fis suā. pfundissimā humilitatē eō
sideret. qi voluit induere faccū nre carnis ad
adimplēdā noe t fuiēdū nobis: fm hoc nolāt
frat nr. Caro cni t frat nr est. Genē.xxvij. Et
sic vocat in themate a btō Mat. dirigēs dūi
lari dicēs. Ff tuus. l. ielus xp⁹ hs al qd aduer
sus te. l. indignationē ex peccatis que ℥ cū se
essli. Ps thema. Juxta stellectū qué volo p
pulo xpiano: ex qb⁹ xp⁹ frater nr indignat. tri
p̄ Primum est spiritualio indeuotio.
p̄ Secundum intellectualis presumptio.
p̄ Tertium carnalis corruptio.
Ecce tria petā pp que dicit thēa. Frat⁹ hs
aliqd aduersus te. Dico p̄lo q primū pec
catū de quo nūc itēdo log est spūalis indeuo
tio. Antigtus aūt pplo xpian⁹ bēbat magnā
deuotionē ad deū. Scdo ad ecclias. tertio ad
primū ex feruore charitat. Antigtus. n. erāt
ita deuoti erga deū q̄ qñ surgebāt de mane:
post hs erāt iduti añ hs ponerēt se in negociis
vno angulo t vroz in alio. t filij in alio. Jdē
scdo. no. dño. nescisti cui flectere genua. hs si
quātur t nō deo nihil reuerētie spendūt. Itez
tertio. cū stēt⁹ de⁹ erat cū eis in oīb⁹ nego
tiis. q̄ nec in ōrōe volūt audire missā. nec
ad hs tenent t q̄ tunt in missa nō faciūt nisi sco
tinent p̄cepta penalia. eccle vel veniūt tarde.
de⁹ mutuabus tē. vel respiciūt mulierēs.

Jtē psitebant t cōicabāt oī die dnica: bini et
bini. pcessionalr veniebāt ad cōicandū. t po
stea dabāt sibi pacē. Nō aūt nec semel i an
no: nō cōtent⁹ in ḡdragesima nōnulli: nec cō
uerū est illud Dō. Dēm eccl̄a abominata é ala
pō. cvi. Antigt⁹ xpiani erāt deuoti: nō solū ad
regē xp̄m: hs ad reginā ecclias. de qua xp̄s ge
nerat filios. qi si aliqd esset necessarius ecclie
erat pia cōtētio inter clericos t laycos: qi qd
det voleb at illud facē. Nō aūt totū opposi-
tū est. id nō est deuotio in mūdo. Antigt⁹ si ec
clia dcerēt⁹ timebāt tē. Nō do aūt tñ nō ti
mēt sūas excōicatiōes: imo dicūt. ego nō co-
rus excōicat⁹ sicut aū. Jtē antigt⁹ qñ intrabāt
in ecclias cū timore intrabāt. Nō aūt tripudiāt
in ecclia: ibi tractant mūdana t alia negō-
cia. Dicebat ō qñ intrabat domū dei. Ego au
tē in multitudie mie tue introibo in domū tuā
v. Tertio erga p̄xmū. Antigt⁹ si in aliq villa
vel ciuitate aliq actōe sinistra mules vel ciuis
mercator: veniebat: amici oēs de illo statu sub
ueniebāt ei. t subleuabant eū. qlibz dabat tñ
vel tñ. Ecce deuotio. Nō aūt si vn⁹ alit⁹ pol
go⁹ erat capt⁹ vl captiu⁹. dicebat aliqs vxo
ri. Dñe capt⁹ est vel captus ex debit. libe-
rabat cū solues ℔ eo secrete. Nō xpiani re-
negāt nomē dei in barbaria tē. Jtē qñ vide-
bāt aliqué iuuenē vel puellā paupcul̄: statiz
vocabāt pentes die ētes. Ere nō patio sibi vi
Rī debāt. Dñe multi vellet eā. qi bona iuue
nis ē: hs nō hz dotem. Secrete dabāt sibi tē.
zbō aūt si diues videt viduā vel puellā pau
perē. statiz nituntr eā seducē cū vna mala rus
do cauebāt a mēdacio. t deceptiōib⁹. Nō
si illud qō valet treo florenos pōt hēc ℔ xij.
denarijs nullā sibi formāt cōicias. Jtē vienē
remittebat emptorē vicino dicēs. Ego rē illā
vendidi dodie. t ille hz ita bonā res vt ego
ad illā accedē. Sz mō nō est nisi iudia t ma
licia. Iter eos de eodē officio. Jtē antigt⁹ non
tenebat curia iudicialia nisi semel in mēse. t
ita malicia q̄ nō fuit erit curiemue audi
tā recta nec advocati nec procuratores tē. ala
bruta ignia. vel i gemonie. i pacē dñe Sīl.

etionib⁹. t hoies nō. Finalr iā cōpletū ē t bū
xpi dicētis. Qui habūdabit iniqtate: refrige-
scet charitas multoz: tūc veniet ꝑsummatio.
Mat.xxiij. Ecce p̄m⁹ petūs de q̄ frater nr xp̄s
indignat. t cōquerit. p̄cēs. Dēo aduersus te
pauca. l. miserōz magna sūt iniquitate. qz charī
tatē tuā p̄mā. antiquā. l. feruorē. t deuotio-
nē spūs q̄ hēbas in pn⁹ xpianitatis relīqsti.
Quid g⁹ sit fidēli. Memor esto vñ excideris
l. de q̄ tu deuotiōis. t age pniaz. t p⁹ opa fac.
Apoc. ij. Nō. p⁹ opa fac. l. erga deūm ecclesiā. t
pximū. alo minal⁹ de⁹ dicēs. Si aūt venio ti-
bi. t mouebo tibi candelabrū tuū. l. statū in q̄
stas de loco tuo: nisi pniaz egeris. Jdē
cūdū petrū qō ē in mundo ℥ qō xp̄s frater nr
idignat ē itellectual p̄sumptio. Dolens sūt p̄sū
mētes de ꝑpo itellectu circa fidē dicēdo. quō
vn⁹ de⁹ carnes plone de icarnatiōe dñi. de sa-
cramēto altaris. Jtē ℥ diuinas ordinatiōes.
De⁹. n. ordinauit q̄ spūalr spūalia tractāt di-
cit. Gratis accepistis: gratis date. Mat.x. hs pre
sumptio itellect⁹ totū corrūpit. qz iā sacra vē
dūt: totū reducit ad symoniā. Si vultis cōsca
re de tñ debetis offerre: nō de tñ dabit. qz ni
mio ēt dilectus. Jdē si vult. pniteri. Nō h
de illo paupe hoie q̄ nō iucunt pfessōrē quēq
portauit florenū in manu. Jtē si dāt extrema
unctionē petūt luntpeamina t vñ h⁹. Jdē de
sepulturis dz: qđ crucē vultis: maiore tñ de
betis dare tē. Ecce p̄sumptio itellect⁹ quō corrū
pit illa q̄ de⁹ grat⁹ precepit dare tē. Jtē de mil
sio seū amatorio q̄ de se sūt dōc. qz nō sūt alie
misse nisi q̄ p ecclesiā sūt ordinate: tū p̄sumptio
itellect⁹ deitruit t corrūpit totū t dānat facer
dotē: t q̄ eos facit celebrare pp̄ sex defect⁹ t
errores q̄ sūt ibi ex p̄sumptiōe itellect⁹. Pⁿ⁹ qz
dicūt q̄ ille misse debēt celebrari sine ite rual-
lo i illo. xxx. dieb⁹. cr̄ō seqū q̄ sacerdos etiaz
male parat⁹ celebrat. Oui iuenies tu sacerdo
tē sp paratū tē. t sic sibi occasiōes p̄stare vī vt
idūpositē existēs celebret. Scdo defect⁹ est q̄
ops dimittē missas q̄ ecclesiā sā ordinatā q̄li-
bet die. Ita poterit euenire q̄ sic natiuitatē
vl resurrectiōis sacerdos debēt celebrare re-
quiē. Tertī⁹ qz sacerdos eo q̄ xxx. dieb⁹ ꝑtinu
te hz celebrare petit pl⁹ tē. Quart⁹ error sue
defect⁹ qz dicūt q̄ sacerdos i illo. xxx. dieb⁹ si
hz exire ecclesiā ex q̄ sequūt multa mala. t qz
nō ē spūalis: tenebit tbi ludū tē. Quint⁹ qz cū
de missa de trinitate. dic sacerdos: faciat q̄ si
cut ego dico oīa: vos respondete. i. sīcū t offera
tio treo cādelau⁹ cū trib⁹ denarijs i glōbet. Jdē
de septē gaudijs ℔ginis Marie. Jtē de se-

Ltra nō

seruiam" petō. ad Ro. vi. ℣ Dā nfi sermōis erit quō poterim" extre ser uituté pcti. Sz primo salutet virgo maria ꝛ reclamat thema. De ista materia pro nūc volo declarare vobis treo conclusiones. P Prima cōclusio est ista: q statuo pcti mor talis est captiuitas ꝛ seruitus veraciter. P Scda cōclusio ꝙ ista captiuitas seu seruitus est multum periculosa generaliter. P Tertia conclusio est ꝙ de ista captiuitate seu seruitute debemus nos redimere celerit. Jō dic ℣ Exi. Exitra nō fuisse" petō. ℣ Dico p" ꝙ stat" ꝛ. ita ꝙ ℣ dm hō stat i petō mortali nō credat ꝙ sit liberꝫ captiu" ꝛ fu" sacil. Ad petiō ℣ liberꝫ: nec p oēs demōes iferni possent cogi ad peccandus ꝫ post ꝫ cecidit in petō mortali fact" est captiu" ꝛ ligat" ꝫ nō bz libtatē. ℣ Et pcipit. Ite soluant: vt liberent a dyaboli ad. Tertio. ℣ Jō ꝙ stat" petī mortalē ē capti uitas ꝛ seruitus ꝙ in op". Diceret ali qs. Nūqd hō existens i petō amortali bz libertē arbitriū. certū ē ꝙ sic. qz ē entiale ē alc. ꝙ quō est captiu". Nullo ē illa. ꝛ est sciī. Z ho. ꝙ dicit ꝙ si volum" log de l. bo arbitrio. Hīc ad electionē pertinet. vel clare" ℣ ad desideria vo litat: petōz: by liberꝫ arbitrij. Sz si volum" log ℣ ad executiōez ligat" ē ꝛ captiu". Ver bigra. Petōz pōt ex libero arbitrio eligē ſi ne desiderare ꝙ sit ita deuot" vt talis ꝙ oieti ℣ ꝙ sit eat. ꝛ sic de alijs. Sz ℣ ad executionē pdictoz ligat" est ꝛ ifirm". Nec posset ta lia delectabilr exercē. De olī" ℣ lio. Auctas. Cor bolo disponit vīa suā. Ecce desideria bōa ꝫ pīi ē dirigē gressus ei". ℣ Prouerb xvi. Jtē alia auctas. Jere x. Scio ñe qz nō ē hoīs via ei". i. executio: nec viri ē vt ℣ dirigat gressus suos. Sz sic hō ca pt" ꝛ carcē ꝛ ligat" pōt desiderare dicēo. O si esse liber audire missā. fmōes. ofonere ꝛc. De siderare pōt: cathene ips retinēt ne talia desi deria veniāt ad executionē. Ita ē de illis q ℣ ad petiō mortali ōsidert ℣ ꝫ exā ñ pūt ꝛc. Si q rat quō hō cadit i ista fuitute seu captiuitate. Solutio. Hoc oñdit btūs Petr" vi. ℣ ꝙ enīz q supat" ē hui" ꝛ fu" ē. ij. Pe. ij. Sic qñ duo milites in cāpo clauso ītrāt duellū: ops q alt̄ q pmo cepo vl ois teneat cāpū seqr ne aliq pte fiat violētia. ꝛ amici duellātiuz expectāt. ꝛ qñ vn" ē vict": dicēo. Ego me reddo amici illi" tristes fugiūt: ꝛ amici victoris letāf i exūtis ꝛ tubis. ꝛ vict" efficit captiu" victoris. Jō dicī apls. A ꝙ. n. qo supat" ē ꝛc. li duello: hui" serui" ē. Jdē de nob debet cogitare: q iste mū dus sit vn" cāp" ꝙtus ad duellādū. de ꝙ non possum" nisi p mortē exire. Jō iob. vij. Milit ta ē vita hois sup trā. ꝛ sic dicit mercennarij dicto ei". Sicut mercennarij ℣ si opat merē suā merce dē. ala nō. Jdē de nob ℣ si bñ ꝛ ardent militā m" mercemur coronā. Non. n. coronabit nisi q legitīe certanerit. ij. ad Thimo. ij. Alr puniē mur i iferno. Rex ā tenet cāpū seqr ē de" pa ditōs i curia cēlitū. Nulli" dyabol" pōt facere vīs cuicūq; nostrū. Bñ fit ille duellū pentecostes nri. i. pliarche. ppbe. apli. martyres ꝛc. ꝛ omi ci nri. i. ℣ angelus. archāgeli ℣ stāt aspiciētes: gliby eoz respicit ꝙ sua fenestra. i. scias. Treo pione duine ā ꝙ cādē fenestrā. i. vnā sciam vident. Ex alia pte ℣ stāt demōes expectātes duellū. ꝛ dyabolus vehementer laudo p" pcurit cū gladio qñ tēptat de auaricia dicēo. Si faceres b" ꝛc. pol leu lucrari tuū ꝛc. ꝫ homo resistit sibi dicēdo. ℣ Modicū laceat ꝙ pdit aiam ꝛc. Sedo pcurit cū ense vanitat dicēo. Nūqd pōtratti tu tāq̄ vīro isto possiēte illa alīs. ꝛ illa tā fuit bn ida ta a viro suo ꝛc. resistit dicēdo. Ego suz bñ in dura: ego nolo cē nec debeo cē vana ꝛ curio sa. Nō beatissima ỹgo ℣ Maria simplr īduat in duta ꝛc. Jtē qñ tēptat de vexillis: continis: ꝛ sentiferis ꝛc. resistit. dicēdo. Totū b" est vani tas. Jtē pcurit cū diga subito. i. qñ tēptat de luxuria dicēdo. ℣ possleo loq cū tali mulīe ꝛc. resistit: dicēdo. O mulier. ꝙ tā breui solatio tā penā oporteret me sp pati i iferno ꝛc. Jsto mō resistit dyabolo p ꝓlitatē ℣ fugbus. p li beralitatē ℣ auaricia. p castitatē ℣ luxuriam. Tūc dyabol" est vict". Et ꝙ parētes ꝛ amicos nros sit mag" letitia in celo. Auctas Gaudū est angelis dei sup vno pctōre pnias agente. Lu. xv. Tūc demones victi tristes recedunt. ℣ hoc petebat bō. dicēs. Jac mecū signū. i. victoriā. i. bonū vt videāt q me odert ꝛ ꝫsidā tur. qñ tu adiunxīsti me ꝛ cōsolat" eo me. Tūc dyabol" vict" ē captiu" illi". qz tūi timet euz q de cetero nō vsit ad eū tēptādo. Sz si bō for te vincit a dyabolo qñ tēptat sibi ꝛ mentēdo: bō ē victus: ꝛ stat ꝙ pentecostes amici nri faciunt magnū plāctū tristicie. Auctas. Ecce videntes clamabūt foris. Angeli pacis amare flebūt. Isa. xxxiij. Angeli pacis: non log de malis angelis. qz illi dīr angeli guerre. Nō amare flebūt. Et nūqd in padiso pōt cē fletus vel tristicia. Dicunt ꝙ glose ꝛ doctores ꝙ in celo nō est tristicia volor: vel fletꝰ. ꝫ ꝙ illa detesta tio dī fletus. O si a nobis posset videri qñ alia victi tenet ligata a demōib" ꝫ caro ipedit ne bō videat istūc demōes facūt mag" festū. Au ctoritas. Si ꝓtas alc tuc ꝓcipiscētias ei" fa ciet te ꝙ gaudiū inimicis tuis. Eccli. xviij. Sz p" conclusio ꝙ stat" peccati est captiuitas seu fuit" ꝛ acti. Auctas. Peccauimus in ꝓspectu no ꝛ idcirco tradidisti nos in mān" inimico rū nfoz. Justus es dñe ꝛ nunc nō eis sufficit ꝙ durissima nos opprimunt ſuitute. Dester. xxvij. Ecce ℣ cōclusio formalr in ista auctate. ℣ Dico 2do ꝙ ista captiuitas ē multū pcu losa. gſtat. td dnitib" ꝫ ꝙ vid". tay hoīb" ꝫ multerib" inuenib" ꝛ senib". clericis ꝛ religio sis. Hoc pōt declarari ꝙ quādā sūtudinē da tā a sero Barlaā dicēte ꝙ erat qdā hō ambu lās p altissimā mōtanē ꝙ vīa strictissimā. ꝛ ipe git ꝛ cecidit. ꝛ tū de" fecit sibi gras ꝙ arri puit vnū ramū ꝛ tibi tenuit se. Et respicīēs al tū nō poterat alcēdē ꝙ se sine adiutorio. Re spicīēs deo suz erat ꝓfunditas vīq; ad abyssus. Dū sic staret venit vna ratta alba rodēs arbosē fidē radicē rami nec posset illā repellē vel de posset illā venit alia ratta nigra. Jō dicē te. O miser ꝛc. Cogitate in ista miseria ꝛ pi culo erat ille pauꝑ bō. In tali pículo ē q̄ libet cristeno in pctō mortali. Persona. n. extra gra dei ambulat ꝙ mōtanē altissimā ꝛ ꝙ strictā pnie. qz arta ē via ꝙ duc ad vitā. Matt. vij. Qui tenet bonā vitā restringit se a nimis cibo potu ꝛc. vñ scribit. delectaberis sup vño ꝛ sustollāte sup altitudinē terre. Jsa. lxvij. Et talis delectatio est sigⁿ" ꝙ est in gra dei. qñ de lectabilr facē opa dei seu opa pnalia: oſonere ꝛ ꝛēplatiōes. Et pūt dici tales cuz apls ne puerlatio in celo est. ad Phil. iij. Si dicatur quō pōt fieri. Catat eccla. Mīi ipe peg. tiōe solo corpe cōstitut": cogitatiōz ꝛ anie te in illa. Una pēa puerlat" ꝙ. Ecce quō an bulat alte ꝛ p strictā vīā. ℣ pile. Sz ipigit bo alīcūs. qñ. ℣ pona deuota ꝛ crearī mult cuz alīq̄ creatura in qua ponit suā amorē. Quē ad deū ꝺs hīc. Quot deuoti religiosi ꝛ clerici et heremite ambulāt in altā ꝛc. Jz ipigit in alī q̄ familiaritate. Incipiūt a credo i deūz post modicū veniūt ad carmo tēptatione. ꝛc. Jdē dicat de multis mulierib" monialib". viduis ꝛ maritat: q̄ bona inēpōe ꝛ stā recipiāt alīq̄ bonā familiaritatē alicui" deuoti religiosi seu clerici q alīqñ cē malo fine terminat. Jō cuz nulla creatura recipe debet nimiā familiari tatē: nec log nec in ꝓsūōe ꝓfic: nec visitare debet frequēter. ala poterim" dicē. O sortis. ℣ deuot" ipegit in fortē ꝛ ambo pariꝑ scidert. Jere. xlvi. Jō dicit apls. i. Cor. x. Qui se crē stimat stare videat ne cadat. Tēptatio vos ñ apphēdat nisi hūana ꝛc. 15 Jere dic. Malie ré qua dñs puerlantē nouerio: mēte diligē nō corpali frequētatiōe. Posſ ꝫ ēo ꝓna cecidit apphēdit ramū flexibiles. i. vite corpalis. q; pdita p pctm vita spūali nō restat nisi vita corpal. Jō cantat eccl'a: media vita in morte ꝛc. Nō media vita. Dita cōpleta est spūalit. ꝛ corpalis ꝫ vita spūali pdita solū remanet cor poral vita: debilis ꝛ flexibilis. Que ē vita no stra: vapor: ad modicū parēs. Jac. iiij. Et nec murco alba. i. dico. ꝛ nigra. i. nor continue ro dit vitā vſam ꝫ debilis sit. Deo ꝫtus respicit ſern". Unde ℣ g" nobis parui piculi in ꝙ pec cator ꝓsistit. Sz si illud cogitarem": nollem" comedē nec bibēꝫ clamarem". adhuc adhuc una. ꝙsq; cēm" ex" petiō. Ps. g" cōclusio ꝙ ta lis captiuitas pcti est multus piculosa spūalit. Jtē cōclusionē itelligēs nō post petiō dixit. Circūdederunt me dolores mortis: ꝛ picula inferni inuenerūt me. Nota circūdederūt: nō dicit cooperuerūt. Nō: qz nullo mō nec ab asi

Dñica sexta post festum trinitatis

p bona opa facta: nec retro p bona opa fēda nec a dextris p amicos: nec a sinistris p inimicos a dextris liberari pōt. Sz bñ p sursū deo qđ ñ qđ pōt cōstet petiū suum d' o q ei mittat cordā de sursū: trahēs cū p absolutiōz Sz conclusio sēda. ¶ Dico tertio q' tal petitio seu seruit' dz a nobis vitari apte. t de ista ēptōitate debem' nos redimē celeriter. Amore vestri cōsuli modū excedit talē captiuitatē petī in biblia. Et iuem p figurā filios isrl excedūt de captiuitate egypti q fecerūt q̄ q̄ fuerūt figura huō nos debem' exire de p̄ma captiuitate petignos facīdo. Jō dicit apl's ad Ro. 10. Mutēdis scripta sut ad nram doctrinā scripta sut. ¶ Dio in exitu filioz isrl de egypto dixit ps' moysi. Ista nocte pplo exibūt. is recipiat agnū. t coquat in vētre. t comedat cū azimo de lactucis agrestib' tē. Sedo p cepit quelibz exire de domo sua: diceno. fortis sanus. a certio venerūt ad mare rubrū vt trāsirēt. t dixerūt. O dñe t quō trādibim' sine nauti b'. Et dixit. Ego diuidā mare. t trādibō. Quarto venerūt ad dēsertū alpez. t siccū. Quinto putdit eos de mūna tē. Si volum' exire futuros petitiōnō nō ops nos facē. P' qđ fēdā ē eo quā agā'. Ecce scriptio p quā agā'. i. ipsis cognit' in igne dolosis. t scriptōis. t comedēt cū sacco amaro lach'ymar. De h' auctao. Sacrificiū deo spūs tribulat' est. t trītū. Sedo ab egypto ex' domū. Ecce recessus a mala societate. ēd alii in fmōib' recipiūt bonū. p positis q̄ pōt in domo malā societatē: pdita deuotiōe peccāt. p occasionē. Jō sonis recedē debet a mala societate. Jō dixit xp̄s. Si manus tua vl pes tu' fēdabitat te abscide eā. t pice abs te. Mat. xviij. Jō sonis exire debetis. Et tūc portēt dicē. Jn exitu isrl de egypto dom' iacob de pplo barbaro. Facta ē iudea scīfica tio ei'. Tertio trāsiēt mare rubrū. Ecce cōsilio q̄ pōt dicī mare amaz. q̄ qī hō diffamat se tē. Dē rubricā ē tute ips a sāguine passiōis xp̄i. Jō mare apt' petrū cū ego. t. cruce q̄ fit a pēccatis et absolutiōe. Quarto oz venire ad dēsertū. t pnīe. castigādo filiū. t. coop' seu filiaz carnē ac a dēmōib' in iferno cattigel. Di fit ei q̄ tentata tē. t solitarii p solonez. Jō Dō i ps̄a penūltia dicē. Jn fra dēsta inula. t marīb' tuo. Quinto dat mūna. t. cōio corpis xp̄i positū sac' q̄nes: p̄dicta. Jō dixit moyses. Jste ē panis quē dāt vob dñs ad vescēdū. Exo. xvi. ¶ panis in ista. qi figurabat sacrm altaris. Jō dixit xp̄s. Nō moyses dedit vob panes de celo sed pat' meus dat vobis panē de celo verū. Panis enī verus est q de celo descēdit. t dat mūdo vitā. Jo. vi. Ecce quō poterit exire seruitutē peccati. Jō dicē apl's. Cū fui essem pcti dem. i. sepatt a iustitia iustitie iustitie. vsq. finem vero vitā eternā. Datet tertia cōclusio.

¶ Dñica sexta post festū trinitatis. Ser. iiij.

De epistola de virtutis exercitio.

n Os in nouitate vite ambulemus. ad' Ro. v. ca. Materia quā nūc volo' pūcar erit quō t q̄b' virtutib' debem' nos exercitare. Si deo placet erit mā p reformatione vite t pfectiōe aiar. Salutet primo virgo maria tē. Pro declaratiōe pmi' dix materie introductiōe sciēdū q' aia ita ē ter alo excellēs ac' dz plus q̄ corp': est q' aia pōt renouari: t corpus non pōt renouari. Nō est ita. Jā antigtas corpis venit ex necessitate. t curſu nāli. q: tps. t etates portant sua senectute. Jō nra potētia creature corp' posset renouari nisi a sola dei potētia. q: nō legit' vnq̄ fuisse factū. Seneca' aūt. t antigtas aīe nō cucurrit ex necessitate seu cursu nāli. q̄re aia pōs cētū annoz ē ita iuuenis: h' est ita recēs vt aia puer vnius diei. Jā soli corpalia. t carnalia corruptibilia senescūt. t antiqūt. vt dom': arbores: cqa': t filia. Nō antiqtur. t senescit. ppe ipsa

Dñica sexta post festū trinitatis

Audite declaratiõẽ bonā. Sic̄ petiõ supbie ē inimīa oīs mal⁹ ⁊ peti. Juxta illō. Inimīa oīs ⁹ petī ē superbia. Ita ēt cupiditas seu auaricia ē inimīa oīs petī. ad Thy. vi. radix oīm malor⁹ ē cupiditas. Dubiū est ḃ quō posīt deo p⁹ hm⁹ petõẽ assignari. Rñdeo. q⁹ dñ diuersimode. Dñs in quibꝫ petõ mortali sūt duo ꝑ Aug. s. ⁹ mdo a bono icõmutabili. Auaricia ẽ seu cupiditas ē inimīa oīs petī rẽ. respectu cōuersionis ad bonū cōmutabile. Verbi gra. Cīli sūt ī mdo sot mala i dñio iudicibus: aduocatis: ⁹ curatorib⁹: q⁹ posīt oculō ad iusticiā: sed ꝓpter cupiditatē qd magis eis dabit ex cupiditate ⁊ auaricia. Cīli ī ecclia tot symõiaq; vēdūt oīa ex auaricia seu cupiditate. Unde ī mādo tot vsure ⁊ tot furta ⁊ acceptiões ⁊ fraudes emēdo vēdēdo. Cīli tot guerre ⁊ mortes ex cupiditate: q⁹ tu vis h⁹ ⁊ illūd volo ego. Idē dicit Deus. Cīli sūt duo pnoia meū ⁊ tuū posset asseri totū cēt pax. Cīli tot negligētie circa defectos: q⁹ nō cōplēt testamēta. Nūnc ex cupiditate. Quāt retinēt mercedes laboꝝ pauperū nōne ex cupiditate. Cīli ē q⁹ amicus iter ficit amicū in viarnōne ex auaricia. Pꝛ q⁹ q⁹ radix oīm malor⁹ ē cupiditas ⁊ h⁹ ꝗtū ad cōuersionē ad cōmutabile bonū. Qui q⁹ renouari cupit expellat a se istā cupiditatē seu auaricia ⁊ habeat copiosas largitatē ⁊ miam: ⁊ tūc tenebit ꝓlixā scripture dicēs. Nolite ꝓforma ri huic seculo: sed reformamini in nouitate sensus vestri. ꝓbet q⁹ sit volūtas dī bōa bꝛplacēs ⁊ ꝑfecta. ad Ro. xij. Nō cī dicit bōa bꝛplacēs ⁊ ꝑfectas: his tribꝰ vocabul⁹ ꝓit tria opa mise. ꝑmū cū dicit volūtas dī bōa ꝗtū ad opa corpalia mie: bꝛplacēs ꝗtū ad opa mie spūalia. Et ꝑfecta ꝗtū ad remissionē iniuriaꝝ. De ista mā dat exēplū in nō de serpēte. de q⁹ dñ ꝓbi nālem q⁹ vadit retorta to: quēdo se: ꝛ q⁹ est anteq̄ edurat mitti q⁹ vir pōt ire dēē. Tāctu sa ex nāli ītinctu vel industria ieiunat: ⁊ post aliq̄ ieiunia vadit ad artē foramē ⁊ idi depo nat pellē veterē: ⁊ sic renouat. ꝑsona auara ē serpēs vadēs tortuose ꝓp fallacias ⁊ falsitates ⁊ falsa iuramēta q̄ facit ex cupiditate. Unde q̄ paup venit ad mutuādū decē flore nos. Placet mihi dicit vsurarius. Dꝛ dicetis notarior⁹ ita iurabit⁹ q⁹ mutuauit ei b. xij. florenos rẽ. Et si recepit pignꝰ seruit sibi de pignore⁹: vel de cāpis recipit fructꝰ: vadit retomas ⁊ ī ꝓfectis exeuiat se dicēdo q⁹ recepit ab hꝛ rẽ. Ecce vsuraria. Jō de auaro dic Job. Congregauit q̄si lapidē: ⁊ strigex q̄si mallea qui paup petit elemosynā ab eo: nō tolā ⁊ dat fidelis lapidat eum: dicēdo vade fodiaꝝ: ⁊ filia Is semp faber percutit: ⁊ emollit: sic nec auaritia: pcutiat ⁊ ā moueat xpi passione: dicēte paupe q nō pōt sibi soluē vsurā. O dñe. Amore passionis xpi agite mecū misericordiā. Illo nō obstante ille ex vsurarꝰ ꝓsequi eū crudeli. Ecce quā ē dur⁹ ⁊ antiquꝰ. Jō si vis saluari fac vt serpēs. Jeiuna. ī. abstinēdo ab illicitis cō tractib⁹: post hoc: q⁹ h⁹ sufficitis ꝛ ops transire ꝑ artā foramē vade ꝑ artā foramē restitutiõis vsq; ad vltimū obolū. sic. n. deponit pelle dura auaricie. Si dicatur: si ego restituam ea vxori mee ⁊ filiꝭ mei q̄d facerēt rē. Si vxor sit bōa ⁊ vult saluari ds dicē viro. Dñe restituat: q⁹ ego laborabo. Dicat de ista vxore de q̄ dicit. Quicūq⁹ de lōbardia: cui vir voluit facē vnā tunicā q̄ q̄tor florenoꝝ in quodā festo. Que rīdit. Dñe ego ista bñ indutа: ꝛ amore dei restituatis rē. Ad quā vir. Si ola haberē restituē oporteret me mēdicare: q⁹ ola q̄ hō sūt de vsuris. Et ipa dixit. Dñe ego facia vob pcē de dote mea q̄ nō ē de vsuris. Dabo vob quoq; multa florenos: ⁊ quoq; milia ꝑ me restāta ad victū nr̄m ordino: dū viuere potero⁹. Ista erat bōa vxor. Dꝛ mō ops q⁹ viri faciāt vsuras vt satisfaciāt vanitatib⁹ vxoꝝ. Jō exēplo serpētis q cū labore deponit pelle renouamini. Dꝛ voc̄ scriptura. ⁊ expoliates vos veteꝛ hoies cū actib⁹ suis ⁊ iducētes nouū hoīnē q renouat ī agnitiõ dī ꝛ imagiñ ei⁹ q creauit eū. ad Col. iij. ¶ Dico tertio q⁹ debemus renouari ꝑ pura castitatē ꝑ rōnes ꝓtactas: q: silr carnalitas ē aliq mō imitiū oīum malor⁹: ꝗtū ad delectatiões carnis iclinādo pcupiscētias. Sic̄ supbia ꝗtū ad auersiões: ⁊ auaricia ꝗtū ad puersiões. Ita luxuria ꝗtū ad dlectatiões ē imitiū petõꝝ. Jō aplo. Lōde lectos. n. legi dī ꝛ stenozē boies. video ꝺ alia legē in mēbris meis repugnantē legi mētis mee ⁊ captiuitatē mei legē petī q̄ ē ī mēbris meis. ad Ro. vij. Et log⁹ aplo i ꝓna cuiusli bet nr̄s. Ergo ō carne ꝓcedit petā ꝗtū ad delectatiões. Si q⁹ volum⁹ renouari recipiam⁹ castitatē ꝑ h⁹ mod⁹ oñdit ra q̄ ī hyeme est tota lutosa: ⁊ sine fructu: ꝛ ē renouat: ⁊ efficax: ⁊ tāde fac fructū: Ita ds facē glias nr̄s Si aliqs p⁹ erat lutosus ꝑ luxuriā: exicet ꝑ castitatē. Silr si aliqs peccauerat aq̄ssus p regulā iceret ꝑ abstiētiā ⁊ ifructuos⁹ sicciat fructū mēritoꝝ ⁊ bonoꝝ opū. O hoch dolor: ista vita mō ē infructuosa ⁊ aq̄sa. ⁊ sic ꝛ ꝛ ouuq

Ser. IIII De eadem dñica Ser. V

q̄si Noe emisit colūbā: q⁹ nō inuenit vbi rege sceret pedē ei⁹: ⁊ reuersa est ad archā. Ita ē mō de ꝓfectis: q⁹ tota fra est lutosa ꝑ luxuriā nō regelat in talib⁹ lutosis. Jō nos exsiccare debem⁹ ꝑ castitatē. Jō ozauit dñs dicēs. Emitte spīm tuū ⁊ creabunt. ī. ītuteo infuse. Nō dicit sola manabunt. Nā alīq sūt ītuteo q̄ exeūt de potētia mīe. ī. p multiplicatiõnē actuū: ⁊ dicuntur ītuteo visuales. Alie sūt que solū manent ex ifusiõe ⁊ istę exeunt in ala vt ītuteo theologicales: septē dona ꝓfectiꝛ: etiā morales ītutes ifuse. Et dicunt ifuse q⁹ exeant: ⁊ istao petebat. Jō dicēs. Emitte spīm tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabis faciē terre. ī. carnis. Ecce ẽre dicit thema. Nos in nouitate vite ambulemus.

¶ Dñica sexta post trinitatis. Sermo qnt⁹. De modo ambulandi ad paradisum.

n Dsim nonitate vite ambulemo. Habet ḃus istud textualiꝫ. ad Ro. vi. c. ⁊ i epla currētis vñice officiaꝫ. De pñti intēdo declarare in h⁹ sm̄one oēo modos q̄ deus ordinauit ad cūdē ad paradisū: q⁹ ībā dat mihi motiuū. Credo q⁹ erit mā bona ⁊ vtilis ꝑ petõs correctione ⁊ alaꝝ nr̄aꝝ ꝓlatione. Dꝛ salutē ego ave Maria. In h⁹ ēdo log⁹ aplo ꝓnia que diu vixerūt in petõ mortali ⁊ mala vita: vt renouent vt arbores que in hyeme vident mortue sine folijs: floribꝰ ⁊ fructib⁹: ꝛ ī in ēe renouant: emittūt flores ⁊ folia: ⁊ finaliꝫ faciūt fructū. Ita dꝛ cē de nobis. Persona q̄ vult in petiõ ē in hyeme frigiditat⁹: sine amore dei ⁊ ꝓximi: sine fructu opis meritorij: ⁊ vtilitatis. Jō renouent emittēdo flores redolētes lachrymaꝝ cõpunctionis: gemitus: ⁊ suspiria rū in petiõ. Null⁹ ram⁹ flor tāti redolet apud deū. Talēs possunt dicē ībi sapētie. Flores apparuerūt in terra nra rē. Cant. ij. Deinde vt arbor: dꝛ facere folia viridia. Ecce ība cōfessiõis accusatia. q̄si dꝛ. Pr ego feci sic ⁊ sic ⁊ hoc ⁊ hoc: ⁊ confitēt oīa peccata. Ita sunt folia recētia que refrigerāt aiam. Apoc. viij. Folia ligni. ḃ. holo ad sanitatē gentiū. Deinde dꝛ facere fructꝰ. ī. opa pnialia: ⁊ oratiões: ⁊ elemosynas: ieiunia: vigilias: audire ꝛ ista: ⁊ sermones. ⁊ hmōi. De istis fructibus dicit ꝛpa. Facite fructus dignos penitētie. Luce. iij. alis Facite fructus dignos penitētie. Dicere debem⁹ renouari q̄si vltar arboris in estate floribꝰ ⁊ fructibus. ⁊ benignitate⁹ ⁊ amore dei. Ide de talib⁹ dicit ꝛpa. Ecce ego mitto vob⁹ spīm meū ⁊ viuetis. Ulcido boies velut arbores ambulātes. Marc. viij. Ambulare dño ar boies qui faciūt flores. Ecce ḃma dicta. Sed qui faciūt folia. Tertia qui faciūt fructꝰ. Jō dicit ꝑ aplo in them at: nos supplicatiõe: ⁊ rogamꝰ mult⁹ pōt a petiõ excusari: ī nouitate vite ābulem⁹: ꝑ them. Quelibet amore ⁊ vrī in sacra scriptura modos ēdi ad paradisū: ꝑ ḃ hō ē⁹ rem tuo in nouitate vite. Et inueni quos modos ambulādi ꝑ bonā viā ad celū. Ambulat⁹ ꝑ Quidam equitando honorabiliter.

ꝑ Quidam vadunt pedes ambulādo ḃ

ꝑ Quidam nauigando delectabiliter.

ꝑ Quidam natando periculose.

ꝑ Quidam volando virtuose.

Nō ī eni plures modos ēdi ad paradisum q̄ ḃus istoꝝ dicī thēa. Nos i nouitate vite ⁊

¶ Dico ꝓmo q⁹ qdā ad glias vadūt equitādo honorabiliꝫ: ⁊ ꝓne ēginos boies vel mulieres: que mūdi cecidērūt in luto luxurie ꝑ alt quā ī mundicia volūtariā: q⁹ si somnādo ⁊ cōtra volūtatem rē. nō ex hoc pdūt virginitatē. Ité si mulier violat ipsa cōtradicēte quātumpōt: nō ex hoc pdūt virginitatē: nec amittit coronā ēginitatis nisi volūtarie consentiat. Jō custodiat volūtas ne ꝓsentiat. Taleꝫ eni ꝓne ēgines vadūt ad celū eqtando⁹ honorabiliter. Corpus est equus spīritus est miles. Equi eoꝝ. ī. holiꝫ: caro ⁊ nō ipse. Ps. xxxi. Nolite sicut equus regit a mīte freno ⁊ calcaribus: ita ꝓne ēgines gubernant equū corꝑis freno tēperātie. Qui ait vult cōseruare ēginitatē vel castitatē dꝛ gubernare corpus freno tēperātie: q⁹ ꝑfectus equus sit malus ⁊ rebellis si ībi auferatur auctaꝝ: sit simpler ⁊ domabilis. Idē de corpore nro: si abstinemus a nimio cibo ⁊ potu ⁊ delicijs: efficiet simplex. Ubi. nō ꝓna gulosa erit semp luxuriosa. Jō sunt in mūdo tot mali clerici ⁊ religiosi q⁹ equitant malū equū ⁊ sine freno tēperantie. Jō cadūt in luto luxurie ⁊ corruptiõis. Jō dicebat deus Jacobus de se ⁊ de illis qui freno tēperātie regūt equū corꝑis: ⁊ ait. Ego frena in ora mittimus ad ꝓsentiēdū nobis: ⁊ oē corpus illoꝝ circūferim⁹. Jac. iij. Ité etiā sunt necessaria calcaria in pede dextero ⁊ sinistroque sūt amor paradisi ⁊ timor inferni. Ista duo sunt calcariꝰ gubernat corꝑis. ⁊ amore salutis ⁊ timore dānatiõis. Si aūt equs corꝑis sit piger in bōis faciēdis: ꝓsentiat calcari dexteros ꝑ talē ꝑsideratiõnē. Laboꝝ modo: q⁹ ex isto modico labore acq̄ret regnū ꝑpetuū. Ideꝫ cū sinistro dicēdo. Laboꝝ modo: ridebis: q⁹ nisi mō laboraueris ī inferno ꝓmittet labor⁹ absq; fine. Nisi mō ieiunaueris ī inferno ieiunabis sine fine

etu. Jā de delicio⁹ diſciplina: ⁊ aliꝫ afflictio
nib⁹ corp⁹. De iſto calcand⁹ auctore. Qui ti
mentio ꝺnā. Ecce de pcc ſimilro diligite il
li. Ecce de extero. Eccli. ij. Et illam fabit co
da vſq; ad bñ opandū. Tales vadit ad pa
triarchā ⁊ dño ꝺnād

Prima est clementia paternalis.
Secunda potentia diuinalis.
Tertia est prouidentia virtualis.

Primo ondit in pñcio euāgelio ista in medio. tertia i fine. Et i trib⁹ erit ni fimo. Dico p⁹ q ondit de xpo i euāgelio clemētia paterna: q; filī pater erga filios mouet clemēta pa ad puidēdū filijs de oib⁹ necessarijs ñ ñ pt ēdūta r xpo. Ista clemīa ondit xpo nf. oc q clemēta loget vbe. vi. Misereo i sup tur. rē. Et vt melī ista clemēta intelligat dic pū cuāgelij hodierni. Cū turba multa cēt ecclia nec haberēt qđ māducarēt: puocatis discipulis ait illis. Misereor sup turbā: vsq; de loge veneūt. Dic sup h⁹ alle deuot⁹ doctor Beda q; gētes sciāt ipz ḡtmor rōnāb⁹. Alij q; celebrantiate r deuotiōe quā hēbāt ad xpz r ad ēba dei currati. Q; ille violatiōes dabāt aurib⁹ audietū. Quidā sequebāt ex necessitate vt firmi ceci vt reciperēt vīsū: surdi auditū mati loquelā: r sic de alijs. Quidā sciāt ex curiositate solū r anitate: vt miraculū videret. dicēdo: videā si fāt aliqđ miraculū. Quidā ex malignitate si possent eū reprehēdere in aliq; ēbo vt possent eū accusare dicēdo. Ille ieūs filī illī fabri lignarij Joseph nūq; studuitnō pōt eē qn erret. Q illi fatui nesciebāt q; in fluctu trinitatis studuerat. Illio ḡtmor rōnāb⁹ gētes sciāt q; dicit euāgelius q; ḡtmor milia boies fuerūt ci eo in deserto. ēt quinq; r mulieres ext ps xat xiij. Par vult vt dicit glosa viginti annoz: r infra vt ps Date. i. c. Alia vice inuenit se cū quinq; milib⁹ hoīb⁹ exceptis pulis r mulierib⁹. Jō dic. Cū turba multa ēet cū ieu rē. q; ibi erāt quattuor milia boies: r sic tot ēt totidē mulieres: r tot ēt pueri. Jm q; fonte erāt xū vī. xiij. millia. r p⁹ dic q; venerūt ad ieūz cōcedebāt medietatē il loz q; portauerāt: i ista die alia medietatē. cētia die nihil hēbāt ad cōcedēdū: hēbāt magnā deuotionē ad xpm. Et ipse ieūs pius pi posuit i plicatiōe declarat eis ciuā spūale volunt ēt post plicatione dare eis ciuā corpale. Et vocat apīos tēp plitarijs dicit eis. Misereor sup turbam rē. Apīi vt rudes rūdarit. Vā illos potenit q; h saturare panib⁹ i solitudine r neq; q; hēm; denarijs nec ḡnūgin ta denarij argēti sufficerēt ēmēi dicit ēt nō ē re medā nisi vt pereāt. Q grossi debent dicere talia xpo rē. Hic nota q; ondit i xpo clemīa ñ ñ ñ

Dñica septima post festum trinitatis

Sermo I De eadem dñica Sermo II

logt ide. Gfa dei rē. ¶ Dico pio
facit dolem xire de pctō mortali.
q̄ nullꝰ pōt xire pctm mortale ni
si per gram dei. q̄ ꝫ ꝯ libet plona p̄ fuū libe
arbitriū possit cadē in pctm mortale p̄ fuā nā
le pōtiā tñ de pctō nō pōt exire nisi p̄ gfam
dei. Rō. Taliter ꝯ libet reo redit ad suus pn
cipiū nāle vñ formata ē. Sicut de lapide quē
tenerē in manuꝫ cū dimitterē naliter descen
deret. sed nō pōt plus nāle potentiā ascendē
di de alib⁹ formatio de fra ad terrā reuer
titur naliter. Cū ergo subtracēt vanitatis oīa p
cedūt ad suū locū. De terra sed sūt̄ in terrā
reuertunt. Eccles. iij. rō videam⁹ ipō de quo
est factꝰ anꝰ ad corp⁹ de terra. vt dī Gen.
ij. Formauit deꝰ hoiem de limo terre. Iō ad
terrā hō reuerti. Gen. iij. Reuertatis in terrā
de q̄ sumptus es. q̄ pulvis es. rr in pulverem
reuerteris. Quātū vero ad aiam in q̄ stat gfa
dei vel pctm non possim⁹ dicē q̄ sit creata de
alīq̄ elemēto nec de mā celi nec de nihilo. Er
go naliter ad nihilū redit. f. ad deficiendū. er
randū seu peccandū per se nec idiget mgro.
Sed posteq̄ errauit seu peccauit per se redire
nō pōt. q̄ nō est de nā sua sed a dūtōe. Sed si
fuisset creata de gra per se rediret ad gfam. si
de mā cel per se rediret ad celū. sed qa creata
est de nihilo per se redit ad nihilū. Auctas
Deꝰ ditio tua ex te israel tantūmō ex me au
xiliū tuū. Deu. xxij. Israel. i. hō videns deū. f.
hō. ra. i. videns. hel. a deū. Iste est xp̄ianus q̄
per fidē videt deū. quia inde⁹ cecus est. q̄ nec
oculo dextro aie videt rōi pīitatē. nec sinistro
rōi humanitatē. ¶ Est dicēdū ad clarissi
candū aliqua in hac dubitatōe. Quid ē pmus
in ala remissio pctōꝝ an gfa dei. Sed dicat
q̄ gfa. Credat remissionē pctōꝝ. q̄ simul stat
gfa cū pctō. Si dicat q̄ remissio pctōꝝ pce
dat aduentū gfe. q̄ sine gfa iam est remissio
pctōꝝ. sic gratia nō erit cā remissionis pec
catoꝝ. Rādet p distinctionē. Bā esse pt⁹ vel
posteri⁹ pōt capi dupl̄r. vel fm ordinē tpis vt
durationis. vel fm ordinē causalitat̄ et dispōnis
Primo simul sunt in codē instanti gfe infusio
et peccatoꝝ remissio. vt fm ordinē causalitat̄
infusio gratie precedit remissionē pctōꝝ. Fs fm
ordinē dispositionis remissio precedit infusionē gfe. Detur exēplū ad oculū. Si
in mutuo in camerā tenebrosā cerei accensi
ad erit hoc illūinatio cereꝝ vel cerei accensi
Si lapis mur⁹ d⁹ ou. sup̄ficies et tpis sit
illūinatio cereꝝ et tenebrarū expulsio fm
simul durationis. fm ordinē causalitatis il
lūmatio precedit tenebraꝝ expulsionē. q̄ lux ē
ea q̄ fugant tenebre. Patz g⁹ ꝝ dicat. Per
ditio tua rē. De hoc vide sextum. Tho. prima se
cūde. q. cxij. vbi agit de impij iustificatione in
qua dicit q⁹ in instanti fit impij iustificatio in
qua ḡnat̄ p̄currit. f. motꝰ liberi arbitrij et
motꝰ liberi arbitrij in pctō. infusio gfe et culpe
remissio. Ibi et obiicit q̄liter iter vltā et est ordo
nāt̄. q̄uis sil fiant in eodē instanti. Dicit
pulchra similitudo ad intelligēdum nīl mām. Si
hic et magn⁹ pnte⁹ et p̄sunā glob⁹ vim pōt
se in illo p̄cipere. sed inde nō pōt exire sine ad
uentu alicui⁹ cū corda vel cū scala rē. sī abys
sum et puteū petī ghbs per q̄s libet arbitriū
pōt se p̄cipere. sed ad exeūdū inde os q⁹ de
submittat scalā gfe siue quā mittit q̄s plona q̄
tacet in abysso pctī climat. vñe adtua me. et
dicit miser q̄d erit de me rē. ego sum rē. Tūc
de⁹ mittit scalā sue gfe hab⁹. xij. grad⁹. Pri
mus est petōr cognō. Sed o cordis cōtritio.
Tertꝰ oppositū nō redire. Quart⁹ recedere a
mala societate. Quint⁹ otiū. Sextus. Sextus
corpis afflictio. Septim⁹ spūalis oīo. Octa
us elemosyna. Nonus ablatoꝝ restitu
tio. Decim⁹ iniuriaꝝ remissio. Undecim⁹ sa
me repatio. Duodecim⁹ eucharistie cōtio. Ec
ce scala. q̄ vult exire de puteo p̄fundo petōr
ea vtat. Et ista rōne apls qui cecidi erat in pu
teū infidelitat̄ de q̄ exiuit p̄ gfam dei dicebat.
Persecut⁹ fui ecclīas dei. Q in quo puteo la
cebat. gfa ait dei sū id q⁹ sū. i. Cor. xv. ¶ Dī
co sc̄o⁹. per gfam dei cōseruat se hō in vita
spūali. Is pe gfam dei hō exiens petīm et re
diens ad bonā vitā. istū nō posset hō sci bonā
vitā seruare nisi p gfam dei. Et ē rō. q⁹ tāta
est fragilitas et tot sūt carnis iclinatiōes. mūdi
occasiōes. diaboli tēptatiōes. q⁹ miꝝ est q⁹
aliq̄ possit tenere bonā vitā. nisi q⁹ hō i gfa
dei et bona vita existēs dicebat. Quis conser
gat mihi aduersus malignātes. f. carnis. i. me
las ignitas iclinatiōes. aut q⁹ stabit mecū ad
uersus opantes iniquitatē. f. occasiōes mūdi
et tēptatiōes diaboli. Nisi q⁹ diū actuit me
paulo min⁹. i. post modicū habitasset. i. seruā
aia mea. in ps. xciij. Periculū illi⁹ qui tenet
bonā vitā p̄ p̄bari p̄ fragilitatē ap̄hore vitree
in alta colūna posite: posito tāli casu q⁹ sit am
phora plena p̄mio ignis. secūdo vt magno i
petu venti spellat. tertio q⁹ ab olī⁹ in ea lapi
des pisciant. tā amphora esset in magno pe
riculo: imo esset miꝝ si nō caderet. r contēte
cōsiderata sua fragilitate. r cōsiderata cōdi
tione ei⁹ q⁹ ventū et lapides. Sta in ꝑpōito co
gitatiōe q⁹ plona q̄ est in gfa dei et bōa vita est
vt amphora in alta colūna posita: sed ē de vi
tro imo vitro debilior. Iō hic ꝑbat Aug. qa
amphora vel cantarus si reponat in armato
rio vel alīq̄ tuto loco. Seruabit. f. vel centū vel
mille ānis. Custodiam⁹ nos nō possum⁹ diu
seruari. Hoc ꝑ de regib⁹ et p̄lat. q⁹ optime cu
stodiūt sicut ceteri. Sum⁹ sic ad pctm. ¶ Re
gū. xxij. Deo mouimur et q̄si ad delabimur in
terrā. quę nō reuertit ꝑ ānos ad mor
tē. Deo in hoc iclinatiōes ipīs⁹ carnis. Ecce
pīes ignite. Hā fm doctores iclinatōes dicūt
fomes ignitus⁹ et concupiscibilitas: petīs cupia
le ꝯtra baptismū sūt culpa: et pena. baptis
mus lauat culpā vel petīm: sed relinq̄t penā.
q⁹ adhuc post baptismū remanet fomes igni
cul⁹. concupiscibilitas. q̄ idē sūt. et tal ignitio nō
in nullo poterī hac vita sunt vnq̄ extinct⁹ nisi ī
xpo et ꝯtra maria: nō in ioanne baptista seu
eruberit. Et sic ad statū sollto accendūtur ap
petitu mulieris nō iflāmat nonnīq̄. Qui est
qui non plona nō statim corrūpit ꝑ petīm. Ergo
necessariū est ꝑ gfa dei plona ꝑseruet. Iō dicit
lapides. Eccli. q. Liberauit me a fūlura flāme q̄
circūdedit me et in medio ignis nō fū exust⁹
Terno vēti spīlētes sūt tēptationes diaboli
et magne et fortes q̄ diruūt turres et castra. q̄
to tēptatiōe diaboli dirupte sūt. Qual turris
fuit samson et modica tēptatione diruta est.
Quales turres fuerunt Dō et Salomon et tū
to tēptatiōe dirute sūt. O vos miseri qd fa
ciat vitrū fragile ad tātū ictū venti tēptatio
nū. De q̄ dicit scriptura. Ecce dīo trāsiens et
grādis ictus: fumi⁹ hic pro vento. et fort subuer
tēs mōtes et cōterēs petras ait dñs. iij. Reg.
xix. Item pīcium lapides. Terbigera. Reli
giose q̄ vult viuē fm regulā et institutiones ho
uit et vt amphora in colūna posita. statim
aliq̄ nihil fuant: sicut vadit ad firmū volūt
q⁹ oēs cadūt cū eis et ꝑcūt lapides. i. demō
nes. O dic eis en⁹. Talis hypocrita singu
lariꝰ dō facit vt beat⁹ Malach⁹ dicit amaledic. O
q⁹ pulcra rē. lapide. Sz de religioso q̄ eo
tus ribald⁹ ruffian⁹ nullꝰ dicit sibi aliq̄ nec
curāt de eo. Immo voc̄ mēdat⁹ tales dicē
dū. cognoscit⁹ tale fres. ¶ Ignissim⁹ dō est iniu
tauit me ad gellā sua ornata et dedit mihi vi
tauit me ad albā rē. Ide de clerico q⁹ vult stat sup co
lūnā dōe vite et surgit de nocte ad matutinas

Sermo I

ecit cum in hereditatem ꝛc. De hoc
[illegible]g fr̃a ds suo illi. q̃ fecit q̃
[illegible]atputo q̃ ñ. sic ꝛ vos. cus oia dñi
[illegible]ecerit: q̃ ierui inutiles sum⁹. qa q̃d de
[illegible]um⁹ facere fecim⁹. Unde ibi pulchrã para-
[illegible]ld. ierui inutiles sumus. ideo humiliemur
eo gr̃ie q̃ captiui sum⁹ empti a xpo ꝛ glo-
riã sua habebimus p gr̃az. ꝛ nulla alia rõne.

Dñica octaua. Sermo primus.

Frendite a falso ꝓphet
Istud ẽ dñs
originalit. xxxij. ꝛ recitatiue in
euãgelio plentis dñice. Noster ser
mo erit de pñti dñica. i. de ista euãgelio in q̃
tanguat bone doctrie speculatiue ad illumia
tionẽ intellec⁹ ꝛ moraleo ad instructionẽ vi
tẽ. h̃ q̃ nulla doctria hꝫ efficaciã misi media
te dna gr̃a. Ꝗ̃ salutet virgo Maria. Et resu-
mat tñc̃a in ista euãgelio dñi dñice pñtio q̃s
ẽ totãdũ ꝛ doctria xpi. Et ꝫ nob oñdit tres
ẽtutes necẽtiao ad gubernatiõnẽ nr̃e vite.

Ꝑ pdaia ẽ paudẽtia ad vitãdũ picula hũana.
Ꝑ Scba ẽ diligẽ⁹ ad cumulãdũ bõa spualia.
Ꝑ Tertia ẽ obediẽ⁹ ad luer̃ãdũ ꝑmia celestia
In his trib⁹ ẽtutib⁹ stat totũ euangeliũ. Et de
prima ꝓponit thema. Attẽdite a falsis ꝓphet.
Dico primo q̃ xps docet ꝛ ꝓcipit nob hꝫ
paudẽtiã ꝛ discretionẽ. Rõ q̃ in hoc mũdo
siue vita tot sũt picula aie ꝛ corpis⁹ qb⁹ oĩ
aplo. ij. Cor. xi. Periculi latronũ picul⁹ flumi
nũ ꝛc. Ꝫ̃ nec̃ariũ ẽ aũlamẽtũ ꝛ paudẽtia.
Hoc oñdit cũ dic. Attẽdite a falsis ꝓphet q̃
veniũt ad vos i vẽtimẽtis ouiũ i trinsecus ãt
sũt lupi rapaces. Si aliqo diceret. Dñe quo
cognoscem⁹ eos. Rñdit. A fructib⁹ eoꝝ cog⁹
scetis eos. Nũqd colligũt de spinis vuas: aut
de tribulis fic⁹. Ecce quo xps aũsabat aplos
ꝛ discipulos suos dr. Attẽdite ꝛc. Ꝫ̃ scitis
q̃ de mala arbore nõ colligit bon⁹ fruct⁹: hoc
innuit cũ dic. Nũqd colligũt de spinis ꝛc. Ita
verba declarãdo p quos ĩtellec⁹. Dñio sit p
ĩtellectũ ifalĩ. Secũdo p intellectus moralẽ.
Intellectus ifalis ẽt ille q̃ apli crãt simpli-
ces ꝛ nunq̃ studuerũt imo p maiorẽ parte fu
ĩt pli catores: ꝛ ne p doctores legis subti-
les ꝛ peritos ẽnt venientes in simplicitate ad fi
dẽ. Attendite ꝛc. q̃ lupi ẽt rapaces ꝛ cognosce
tis eos i fructib⁹. q̃ de spinis. i. de malis pso
nis non colligunt vue. i. boni fruct⁹ ꝛc. Ꝫ̃ h
dñus dicit q̃ sunt fructꝰ. Cognoscẽt de
fructꝰ q̃ ẽ bon⁹ ꝛ malꝰ. Ecce ĩ fructib⁹ cognoscẽt de
fructꝰ q̃ ẽ bon⁹ ꝛ malꝰ. Ecce ĩ fructib⁹ cognoscẽt de

neo. scĩnnia despect⁹ mũdi. pauptas. ꝛ hũilia
gest⁹ ꝛc. Dico q̃ ista nõ sũt fruct⁹: sed folia vel
vestio ouina. q̃: lupi. i. male aligũ istio vestib⁹
induunt. q̃ multi fuerunt: sunt ꝛ erunt in die
bus tpe antixpi cũ talib⁹ vestib⁹ decipiẽt ꝛ de
cipiunt gẽtes. Ieiunãdo. orãdo. eũ modestia
incedẽdo. magnã patiẽtiã ostendẽdo ad eã
quã nõ habẽt in corde. Quales debent ẽ ve
stes nr̃e. apls dr̃. Induite vos sicut electi dei
sancti ꝛ dilecti viscera miscordie: benignita-
tẽ. humilitatẽ. modestiã. patiẽtiã. ad Col. iij.
Dico q̃ fructus in q̃bus hoiem cognoscũtur
ne decipiam⁹ sunt opa principalia q̃ denovult
Sicut vltimus ꝛ finale q̃s expectat de arbore
nõ sunt flores nec folia: sed fruct⁹. Ita de⁹ de
hoie vltimus q̃s querit est gl̃ia ꝛ honor dei ꝛ
saluatio alar̃ũ. Si ergo tu video vnũ religio-
sum ꝓdicantẽ in honorẽ dei ꝛ gl̃iam. ad con-
uersionẽ alar̃ũ vt dimittant peccata: ꝛ dom⁹
videt q̃ gentes cõuertunt. Talis est bon⁹ pro
pheta ꝛ nunci⁹ dei. Tale opus nõ dicit vestio
ĩs fruct⁹. Auctao. Liberati a peccato. Ecce sal
natio alar̃ũ. Fui aũt facti deo. i. ꝑpter gl̃ias ꝛ
honorẽ dei ꝛ fidei cõfirmationẽ habet fructũ
vestrũ in sanctificationẽ. ad Ro. vi. Ꝑ̃ o⁹
q̃ aliquis religiosus clericꝰ seu heremita qui
ꝑdicãs ad extra sit dens indut⁹ veste ouina
ieunando. orando. vigilando ꝛc. si in suis p-
lamẽt. publice ꝓdicãdo vel occlte ꝓsilãdo di
cit seu affirmat aligd ꝫ fidẽ catholicã: ꝛ ei⁹ ar
ticulos seu ꝫ determinatiõnẽ ecclesie talia fals⁹
ꝓba est. Illa vita ꝛ fuge: clamando monuit
ꝛc. Ꝫ̃ si in suis ꝓdicationib⁹ vl̃ secretis locu
tionibus ducit seu laxat gẽtes ad pcãs: dicẽ-
do. Vere bene potestis hoc facẽ. q̃ nõ ita ma
gnus pctũ ẽ. Unpus est cauc. De talibus di
cit xps. A fructibus eoꝝ cognoscet⁹ eos. Et
subditur. Nũqd colligũt de spinis vuas. Falsi
ꝓphete dicũtur spine qñ ꝫ fidem catholicã ꝛ
ecclie determinatiõnẽ ꝓ sophisticas rõnes i
ciunt docere ꝫ fidẽ xpianã: dicẽdo. Et quo
potestis credere hoc vel hoc. Dicam⁹ articu
lũ. put videbit. Ꝫ̃ dicunt tribuli qui habẽt
spinas trãsiectas: ꝛ trahunt ad se. Dico q̃ ta
les falsi ꝓphete trahunt ad se ꝛ retinent mul
tos: dicẽdo. Quid oportet facẽ pniam: quia
deus est misericors. vl quid os parcẽ immitto
rẽ. Tribuli sunt nec ꝑsi colligi boni ꝛ nutu-
Cause rẽ. q̃ dõ ps quid ẽ vestio ouina: ꝛ quid
fructus. De istis olim mgr̃ Anselmus iuenit
expientia in mstis locis: q̃ validius hereticꝰ
rũ volunt scire quos modos teneãt mgr̃i illi
hereticoꝝ ad decipiendus quante crant⁹ doc-

ꝓsiant. ꝛ scitis ꝛ peopit q̃ illi mgr̃i veniebãt
i vestẽ ouina: q̃ nolebãt comedere: nisi panẽ
ꝛ aquã ꝛc. Doctrina ẽo dñi illi magri heretici
fuerũt reputati sed tñ erãt heretici. si gẽtes il
l⁹ patrie cõtrebãt. Rñdebat q̃ sic. Ita ꝛ̃ ere
bat. Et cus. Rñdebat q̃ clericos ꝛ religiosos.
Et illi dicebãt. Quare pl̃ illi q̃ alij: ꝛ plu-
debãt q̃ nõ oporteret facer̃ dom⁹ cõtinere
xps ꝛ ap̃li nõ rñnxerũt sed̃ illos: imo
dixit Jaco. Cõfitemini alterutrũ pcã vra: ꝛ
orare ꝓ iuicẽ vt saluemini. Jaco. v. Nunqd
ẽt mdi cõfiteri bono clerico q̃ malo clerico
q̃ legas⁹ nõ pot̃ soluere ꝛc. Ecce hereticoꝝ
fruct⁹. O ꝓpito: nũc dicit ꝛ affirmat ꝑtra fi-
dẽ catholicã ecclie determinatõi. Hꝫ xps oĩ
ꝓpio dixit clericis solũ cẽ pfitẽdũ. q̃ solum
spũs cõmũis pdtes absoluẽdi dicẽs. Quoꝝ
remiseritis pcã remittunt eis ꝛ q̃s retinueris
retẽta sũt ꝛc. Joh. xx. ꝛ Luce. xvij. Dixit le-
ptosis pcẽtes figurãtib⁹. Ite ostẽdite vos sa-
cerdotib⁹: q̃ licꝫ sint malis solũ spũs pñt clauis
Ite dicebãt q̃ nõ debebãt ire ad ecclias vbi
sũt ydola. i. imagines. nec ibi poss⁹ orandum
esse q̃ in alio loco: cũ vbiq̃ sit deus. Immo
melꝰ cẽt orare i cãpis ꝛc. Ite dicebãt q̃ nõ
deberẽt ire ad missas ꝛc. Ita erit tpe antixpi
q̃ veniẽt nũcij sui. Et ꝓmi erũt demões inre
ste ouiũ. vt ꝑs de illo q̃ informa heremite ve-
nit ad mgr̃m Anselmũ q̃ dicebat sabbatũ co
lendũ ꝛ nõ ꝑnicas ꝛc. Quare xps dixit. A fru
ctib⁹ eoꝝ ꝛc. Ꝓpꝛi⁹ dñs Joannes euãgelista
q̃ intelligebat hꝫ xpi. Charissimi nolite cre
dere oi spũ. hꝫ ꝓbate spũs si ex deo sint. Qñ
multi pseudo ꝓphete exierũt i mũdũ. In hoc
cognoscit spũs dei. Oĩs spũs q̃ ꝓfitet̃ iesum
xpm i carne venisse ex deo ẽt: oĩs spũs q̃ sol-
uit iesum: ex deo nõ ẽst: hic ẽ antixpus. de q̃ au-
distis q̃ iã venit ꝛ nunc in mũdo est. i. Joã.
iij. ꝛc. Hõ. soluit iesum ꝛc. Qñ vult gẽtes elõ-
gare a fide vra bõa vita. Ite alia auctao. Si
qs vẽit ad vos ꝛ hãc doctrinã nõ affert: noli
te eũ rẽcipe i domo. nec aue ei dixeritis. Qui
eni dicit illi aue: cõicat operibus eius malignis.
Ecce ꝑdixi vobis vt i die dñi nr̃i iesu xpi non
cõfundamini ſcba Joannis. c. vnico. Dico
scõ q̃ xps docet nos habere odiũ diligẽ-
tiã vt sim⁹ diligẽtes i domo opis⁹: sicut hoies
q̃ volũt ditari: laborãt de die ꝛ nocte q̃ terrã
ꝛ p mare. Ita debem⁹ nos laborare i opibus
spualib⁹. de qb⁹ ꝓpetuo hẽmus vuere. Hoc
oñdit xps dñs dicẽs. Oĩs arbor bona fruct⁹ bo
nos facit. Mala aũt arbor: malos fruct⁹ facit.
Nõ pot̃ arbor mala fructꝰ bonos facere: ꝛ sic

Trenchite a falsis prophe
tis. Matth. vij.

De ista mā pdicant hēri intellectū
litteralem. Ho aūt pdicabo mām
Isaie. xl. tot°mo erit monalis. Salutef vir
ma. xc. Pro introductione t totali plecutiōe
Jere. pphetam ſi oſiduſ tres olie falſorum
pphetar. Ecce ego ad pphetas dicit dñs nr
vulgus & populo suo. Ecce ego ad pphetas
dicit dñs q assumūt linguas suas & aiunt. dicit
dñs. Ecce ego ad pphetas dominantes

Sermo II De eadē dñica Sermo III

Dñica octaua post festum trinitatis

...ergat. Exurgat horror dicentiū. Quid os ...ū. deo ...facit̃o pñtiā re... ...ē. Clep ...p pa... ...ē. Liberauit te de ...ū. ...equit tibi iann... ...as paduisti ops q̄ tu radas illuc q̄ bona opa ...dē decaptiuo p̄ q̄ cū est solutꝰ pcul: tñ ad... ...pc ops eū ire ...ere captiuitatē abulando. ...tē de restitutōe ad pmiā. ...lti nō possūt dicere illud tertiū dñe. Dicat hoc miraculus q̄ accidit lōbardie de illo magno tyrāno ad quē ...eunt ille ...ctus hō q̄ fuerat rapt⁹ ad ...ferni ...ulgrat palatiū q̄ ibi fabricabat. Qui vocant mgros ...doctores ...rēo ab eis si ...ētia dīnatōis data ...tra aliquē adhuc viuētes poterat reuocari. Ad q̄ riderūt mgri ...do ...ctores q̄ dī. ...: ipossibile ...ocū dicere alicui ...ssimo ...lui dīnatōē: q̄ ...ēt cā dīnatōis ...desp̄atōis: ...cōminatiue. Fundamētū da... ...ducūt ab illa auctoritate. Ezech. xxxiij. Si ...dicto ipso. Et tyrān⁹. ...hō videam⁹ q̄d ...ōcio facere. Fuit fidꝰ risus q̄ tria. ...cōsteris ...stent ...satisfacē deo ...pzio ...Dicebat iste tyrānus ...ne ...ne ...: ...nō poterat dicere ...tuū ...ne: ...s ...satisfacēdo. Satisfactio fit ...o: ...si hō pecca ...t habē ...delectatōes ...cibo ...supfluos ...atisfa ...iat in ...abstinētia ...ieiunio. Si ...o male lo... ...qué ...o ...satisfac ...t oādo .... Septimū ...ecre ...tui ...est de ...uerlatōe mūdanali: ...xpiali q̄do ...uerlādi ...ū mūdo. Ad ...⁹ regrāt tria. Pri... ...mo ...q̄ recedat de mala societate. Scdo ...q̄ ...ūgat se deo. Tertio ...q̄ placeret ...bōa vita. Pri... ...mo glōbet ...s recedere de mala societate: gl... ...bet ...cit ...uaa malas inclinatōes ...familiarita... ...tes ...ea ...q̄ ...fūt nociua vitāda ...sit ...expellēda: ...ad ...regrāt ...diatio. Ecce ...mū ...ne. Scdo ...ūgat se deo audiēdo missas: ...mōes: ...cōsiēdo ...sepe ...ēdicando. In ...ūdis ...cōione ...af singula ...rio ...ā ...digne ...cāntib⁹. Tertio regrāt ...pleue ...ritia ...vsq; ...finē. Ecce ...cōuersatio ...tuosa ...q; in ...bis tribus ...cōsistit. Jō ...rpo. Qui ...pleuerauerit ...vsq; ...finē ...sal⁹ ...ert. ...ath. x. Jdeo ...dic ...thema. ...nō ...ois ...q̄ dicit mihi ...dñe ...dñe. Jdeo ...rpo. ...ec ...olūtas ...ēt ...g ...mittit ...ne ...piuert ...oē ...q̄ ...de ...mihi ...pl. ...p bonā ...vitā: ...si ...qđ ...ēt ...eo. ...si ...stā ...Job. vi. Dicit ...aliq. Et ...ūus ...nō ...ē ...rpo: ...q; ...si ...hō ...mat ...sibi ...ētū ...ānis ...p ...no ...defectu ...quēs ...hō ...facit ...totā ...ē ...pditus ...hō ...dānāt. Ecce ...ūus ...nis. Hoc dicebat ...semel ...qđā hō ...ctus ...q ...facie... ...but ...miracula: ...curabat ...gētes ...de ...ifirmitatib⁹. ...Et ...finis ...pp ...hoc ...q̄ ...semel ...nimis ...ppter ...respe... ...ctū ...ūtatē ...mulierē ...pulchrā ...ē ...ē ...q̄s ...pdi... ...ūs ...facil ...miracula. ...Z ...enit ad ali... ...ū ...colcia ...q̄ ...uideret ...q ...uncticio ...q̄

re. Rndit ille ...ctus. Nō ...ditur ...ra ...sine ...petū. Jdeo videat ...si ...cū ...manib⁹ ...vt ...oie ...vt ...ocio ...fecit ...ius ...aliq̄s ...petum. Rndit nonnulli ...qi ...respectū ...nam ...mulierē ...rē. Rndit ...ali⁹ ...ppter ...hoc ...pec... ...catū ...amplius ...ffam. Et ...ipse ...indignat⁹ ...dixit. Vere nō ...fuit ...ampli⁹ ...tali ...pōo. Terre ...soldan⁹ ...babylonie nō ...fecisset ...hoc. Dicat ...q̄o ...se ...para... ...dat ...re ...spectatiū: ...i ...quodam ...prato ...vidit ...equum ...ambulantē ...pulcherrimū: ...sup ...quē ...ascendit ...subito ...fecit ...saltū ...vnū ...rē. Hoc ...paboias ...ad ...hoc ...de ...mercatore ...eunti ...ad ...feriam ...q̄ ...emit ...pcciosissima ...localia ...fecit ...vnū ...fardellum ...q̄ ...tradidit ...vni ...portatori ...pmitteno ...vnum ...hoie... ...num ...rē. Jta ...in ...ppōito ...q̄ ...deus ...cōuertat ...aliquē ...de ...vita ...mala ...ad ...bonā: ...de ...petis ...ad ...virtutem: ...tūc ...cōmittit ...sibi ...fardellū ...cū ...pciosis ...localibus. ...operib⁹ ...meritorijs. Jta ...q̄ ...fardellū ...dō ...ne ...vite ...nō ...est ...tuū: ...pter ...hoc ...errāt ...illi ...q̄ ...dicūt ...p ...no ...defectu ...rē. ...s ...est ...deiyt ...mercatorie ...rē ...cō... ...misit ...ipsum ...tibi. Si ...ergo ...tu ...portas ...fardellus ...per ...tot ...annos: ...rna ...die ...deponis ...cū ...furak ...a ...te ...qū ...peccas: ...quid ...mereris: ...qi ...pdicti ...fardellū ...dei ...qđ ...habuisti ...portare ...vsq; ...ad ...portā ...sui ...palatij. ...Porta ...est ...mors. Hec ...est ...porta ...domini ...qi ...ipse ...etiā ...intrauit ...per ...ē. ...Auctoritas. Rōne ...sic ...oportuit ...pati ...xpm. Luce. vlti. Logi... ...tate ...ergo ...q̄ ...sancta ...vita ...vel ...statuo ...pnie ...est ...fardellū ...a ...deo ...nobis ...cōmissum. Jdeo ...nō ...amittere ...debem⁹ ...illud ...sed ...opari ...cōtinue ...meritorie. Jdeo ...apls. Dum ...tpo ...habem⁹ ...opemur ...dominum. ad ...Gal. vlt.

¶ De eadē dñica octaua post festū trinitat̃.

Sermo quartus.

q Vi facit voluntatē patris mei qui in celis est: intrabit in regnum celorum. Verbum istud habetur originaliter. ...Matth. vij. ...et reiteratiue in ...euāgelio ...currētis ...dñice. Hoc verbum est verbum ...et doctrina ...saluatoris ...nri ...Ihesu ...christi ...dicentis: Qui facit voluntatē ...rē. Est hic ...istud ...subtilis. Quare ...xpo ...dicit ...q̄ ille ...intrabit ...regnū ...celoꝝ ...q̄ ...facit ...voluntatē ...patris ...nō ...dicit ...voluntatē ...suā. ...vl ...spūssci. ...Pro cuius ...rissione ...sciēdū ...q̄ ...sicut ...tres ...plone ...dine ...non habēt ...nisi ...vnā ...ēntiā: ...dinitatē: ...ēsintatē: ...sic ...etiā ...nō ...habēt ...nisi ...vnā ...voluntatē: ...sciētiā: ...et ...ptātem. ...una. ...n. ...voluntas ...est ...patris: ...filij ...et ...spūssancti. ...quid. ...n. ...vult ...pr'vult ...etiā ...et ...filius ...et ...spūssctus: ...qi ...tadē ...volūtas ...ē. ...hō ...dicat ...q̄ ...nō ...q̄ ...sol ...luc ...facit ...me ...et ...nō ...dicat ...q̄ ...radi⁹ ...nec ...calor: ...cū ...tñ ...ola ...currant. ...Ité ...si ...querat ...quid ...facit ...tuctificare. ...dicitur ...sol ...et ...non ...radius ...nec ...calor: ...et ...nō ...é ...nisi ...vn⁹ ...sol. Jta ...est ...etiā ...in ...diuinis: ...ibi ...pi ...est ...pncipiū ...nō ...de ...pncipio ...ideo ...dī. Qui ...fecerit ...volūtatē ...pris ...mei ...rē. Et ...hoc ...dicebat ...apls. Ex ...ipso. ...ipsius ...et ...filij. ...et ...in ...ipso. ...spūssctō ...dat ...ois. ...ad ...ro. xi. Pōt ...q̄ ...ssio ...ad ...qđ ...nē ...q̄ ...nolando ...volūtatē ...prismoiat ...et ...volūtatē ...suā ...et ...spūssci. Jō ...dicē. Qui ...facit ...volūtatē ...rē. Et ...q̄ ...nos ...possūm ...itrare ...in ...regnū ...celoꝝ ...postq̄ ...erimus ...de ...miseri: ...hui⁹ ...mūdi: ...rideam⁹ ...q̄ ...ē ...volūtas ...dei ...qđ ...vult ...de ...a ...nob. Volūtatē ...dei ...declarat ...nobis ...apls ...in ...q̄ ...dicit ...aūcte ...di. Probet ...q̄ ...sit ...volūtas ...dei ...bona ...bēplacēs ...et ...pfecta. ad ...Ro. xij. Jn ...hac ...aūctate ...ostdit ...q̄ ...tria ...vult ...de ...de ...nob ...fm ...q̄ ...ter ...dei ...volūtas ...nosat. Vult. ...s. ...P ...pio ...puersionē ...pnialē. Ecce ...volūtas ...dei ...bona. ...P ...Secūdo ...durationē ...etualē. Jsta ...est ...bēplacens. ...P ...Tertio ...saluationē ...celestialē: ...ista ...ē ...volūtas ...dei ...perfecta. Qui ...hs ...ista ...tria ...intrabit ...i ...regnū ...celoꝝ. Jō ...dicit ...thema. Qui ...facit ...volūtatē ...rē. ¶ Dico ...pmo ...q̄ ...vult ...de ...puersionē ...pnialē: ...q̄ ...nullus ...hō ...siue ...sit ...religiosus ...siue ...clericus ...siue ...laycꝰ ...sit ...petōr ...et ...male ...vite ...nōvult ...de ...sua ...dīnatiōnē: ...s ...vult ...suā ...puersionē ...pnialē. ...q̄ ...vertat ...dorsum ...mundo ...et ...creaturis: ...et ...vertat ...faciem ...deo. Hoc ...sit ...per ...penitentiam: ...per ...cōtritionem ...de ...peccatis ...et ...propositum ...non ...redeundi: ...cōfitēdis ...fuādi ...penitentiam ...iniūctam: ...audire ...missas ...et ...sermōes. Jsta ...est ...volūtas ...dei ...bona. Rō ...q̄: ...sapiens ...argētarius ...posq̄ ...facit ...cupā ...auri ...vel ...argēti: ...siue ...imaginē ...vel ...coronā ...vel ...aliq̄s ...locale ...cū ...magno ...labore ...et ...expensa: ...et ...aliquo ...casu ...cadit ...in ...puteo ...siceo ...et ...profundo: ...argentarius ...nō ...dimittit ...eā: ...imo ...descendit: ...q̄ ...preciosa ...res ...est. Jdē ...si ...cadit ...in ...puluere ...mundi ...dabit ...eā. Jdē ...si ...cadit ...in ...luto ...vel ...inter ...lapidē ...maculatur ...vel ...frangit: ...in ...mundo ...adaptatur. Jdē ...si ...cadit ...in ...aqua ...vel ...in ...ignē: ...vel ...si ...ex ...antiquitate ...deturpatus ...nō ...ex ...hoc ...dimittit ...eā ...q̄s ...potest ...et ...mūdat. ...et ...tunc ...pulchrior ...tuo ...et ...ditior. Jta ...facit ...ds. Preciosus ...locale ...fecit ...ds ...auri ...purissimi: ...de ...hoie ...et ...mulierem ...prime⁹ ...fecit ...ds ...vasa ...de ...ere ...et ...cupro: ...q; ...formauit ...creaturas ...corporales ...corruptibiles ...de ...argēto ...qđ ...creauit ...creaturas ...corporales ...incorruptibiles: ...s. ...de ...auro ...qđ ...fecit ...hoiem. Plus ...valet ...hō ...q̄ ...aliq̄ ...creatura ...corpalis. Jta ...hō ...nō ...sunt ...fact⁹ ...a ...deo ...vt ...alie ...creature ...rē. Faciam⁹ ...hoiem ...rē. Gen. i. Et ...nō ...dixit. Fiat ...hō: ...sicut ...de ...aliis ...creaturis. Ecce ...vas ...aureū ...cū ...aliq̄ ...cadit ...rē. ¶ Cadit ...aūt ...hō ...in ...puteo ...pfundo ...q̄n ...de ...gra ...dei ...et ...bona ...vita ...cadit ...in ...puteo ...profundo ...lupbie: ...siceo ...sine ...deuotionis ...bulitate. ...Sup ...hoc ...n. ...credit ...accēdere ...et ...defēdit ...cū ...lucifero: ...s ...argētar⁹ ...met ...defecdit ...ne ...qđ ...sit ...dat ...pol ...cōpūctionē ...cordis: ...et ...cogitat ...intra ...se ...dī. De ...quo ...sapiēs ...[illegible] ...nerau ...cā ...p ...eo. Jdē ...de ...pulchritudine ...gnitate: ...ossō ...de ...bonis ...opib⁹. ...et ...tunc ...cōuer... ...de ...puteo ...q̄ ...bn ...salutis ...vas ...auri ...redit ...in ...sa ...gē ...dei ...de ...q̄ ...dicit. Jō ...Job. c. ...Cōuertimini ...ad ...me ...oē ...vīa. Scdo ...cadit ...in ...puluere ...auaritie ...q̄ ...facit ...duā ...furā ...rē. ...Sīc ...nos ...impij. ...et ...iustī ...nō ...sicch ...tāq̄ ...puluis ...qđ ...proicit ...ventus ...a ...facie ...terre ...hō ...tāq̄ ...bon⁹ ...argentarius ...ipm ...eleuat ...et ...mūdat: ...nō ...dat ...sibi ...cor ...ad ...faciendā ...restitutionē ...q⁹ ...cadit ...in ...luto ...vel ...si ...rere ...luxurie: ...q̄ ...dimitta ...vxorē ...vel ...cōsortē ...pec... ...cat. Jdē ...de ...illis ...q̄ ...nō ...sunt ...in ...matrimonio: ...s ...bonus ...argētari⁹ ...lauat ...q̄ ...luxuriosus ...plorat ...sua ...petā. ...Lauant. ...n. ...petā ...aqua ...lachrymar⁹ ...et ...sanguine ...disciplinar⁹. ...Dic. ...Luxuriosus ...est ...q; ...venit ...supplicat ...deū ...p ...aquā ...et ...sanguinē. ...Gol. v. ...Quarto ...cadit ...sup ...lapideꝫ ...duros ...et ...petō ...inuidie: ...tūc ...cōiunctio ...dura ...q̄ ...est ...charitas ...frā ...gituꝫ: ...s ...bon⁹ ...argētarius ...reparat ...iuncti... ...onēq̄ ...sibi ...dat ...cor ...dulce ...et ...benuolū ...ad ...diligendū ...cōi. Jō ...apls ...sup ...ola ...charitatē ...habe ...teq̄ ...est ...vinculū ...pfectionis. ad ...Col. iij. Ecce ...solidat ...et ...iunctio. Quarto ...cadit ...in ...aq̄ ...curreti ...et ...petō ...gule. Aqua ...exit ...a ...fonte ...et ...currit ...ad ...mare: ...sic ...petis ...gule ...est ...fons ...luxurie: ...q; ...gulosus ...statim ...currit ...ad ...luxurias. Scdo ...cadit ...in ...igne ...per ...petis ...et ...q̄s ...non ...est ...nisi ...ignis. Dicit ...tra ...dus ...per ...corp⁹ ...xpi ...rē. ...ego ...vindicabo ...rē. ...s ...ille ...ignis ...extinguit ...aqua ...remissionis ...et ...pietis ...remittēdo ...vt ...dō ...vobis ...remittat ...petā. Septimo ...fit ...rubiginosum ...ex ...petō ...accidit: ...q̄ ...hō ...bon⁹ ...q̄ ...nō ...inhabitat ...p ...se ...dest ...ruit ...ta ...p ...que ...dilit ...tus ...hō. ...bonus ...argētari⁹ ...reparat. Ecce ...ire ...hō ...vult ...cōuertionē ...pnialē. ...Tactus. ...Pōtq̄ ...volūtatis ...mee ...est ...mors ...ipi ...dicit ...dūs ...nō ...vt ...cōuertat ...a ...vīs ...suis ...et ...viuat. Ezech. xviij. Volo ...vt ...cōuertat. Sicut ...tenet ...dī ...et ...in ...petō ...facies ...ad ...petīa: ...p ...cōuertat ...vertēdo ...dorsum ...ad ...petā ...et ...facie ...ad ...deū. Et ...ista ...est ...voluntas ...dei ...bona. ...Apls. Hoc ...bonū ...est ...et ...acceptū ...coā ...saluatore ...nō ...deoq; ...oēs ...holes ...vult ...saluos ...fieri ...et ...ad ...cognitionē ...veritat⁹ ...puenire. ...ad ...Tim. ij. Volens ...nos ...omnes ...saluos ...fieri. Sed ...dicet ...quare ...nō ...fit. ¶ Respondet ...tu ...nō ...vis ...cōuertere ...de ...petis. ...Dicet ...dō ...velit ...oēs ...saluos ...fieri ...nisi ...quos ...videt ...arditū ...ō ...fidelem ...et ...malū ...xpianū ...indurati ...in ...petis ...nolūt ...saluari ...et ...ad ...cognitionē ...veritatis ...venire. Hoc ...tangit ...infidelē ...dicens. ...Nolūt ...saluari. ...p ...bñ ...venire ...ad ...cognitionē ...veritatis. ...Ecce ...quare ...dicat ...thēa. ...Qui ...facit ...volūtatē ...rē. ¶ Scdo ...dico ...nobis ...duplicē ...virtualem ...et ...dīuinā

debet flectere genua ⁊ orare duabus linguis
⁊c. ex ista auctē. Quo ego dicit dñs mihi cur
uabit oē genu ⁊c. Scdo debem⁹ deo hono-
rē pncipalē pp sciaz: q̄ si [illegible] ppter sciam ē
honorādus: vt pbaui multo magis de⁹: q̄ est
fons scie infinite. Ad scia nisi respectu scia dei
stultitia ē. Scia tui⁹ mūdi stultitia est apud
deū: vt dicit apls: ēt noctua credit hēe bonos
oculos: sz nos reputam⁹ eā cecā. Ita q̄ se exi
stimat aliqd scire: nōdū cognouit qñ oportet
at eū scire. i. Corin. viij. Jō dicit apls de phis
q̄ credebat se scire. Dicētes se eē sapiētes: stul
ti facti sunt. ad Ro. i. Jō socrates optimus
phōr interrogatus de scientia sua. Rñdit:
vnū scio q̄ nihil scio. Sz de⁹ q̄ ē claritas eter
na ⁊ scia infinita ē oīa sciēs: ⁊ pficiēs: q̄ oīa
nuda ⁊ apta sūt oculis ei⁹. ad Heb. iiij. Quia
corda ⁊ cogitatiōes ē vba ēt secreta ⁊ plata
⁊ oīa pñtia ⁊ futura oīa scit ⁊ nuda ⁊ apta sūt
oculis ei⁹. Si g⁹ pp sciaz debet honor alicui
hoīmlto magis do ex q̄ oīa sūt nuda. Nō q̄
in corpis xpi adoratiōe hō denudare dz ca-
put suū: ēt religiosus vl clericus qñ in choro
dicit ātiphonā vl rñsoriū: ⁊ silia: dz caput suū
do dare q̄tūcūq̄ vigeat frig⁹. Mulieres ma
ritate seu vidue sp̄ ī ofone caput debēt hēe ve
latū. sec⁹ de ōgimib⁹. Ista ē doctrina pauli. p̄
ma ad Cho. xi. Oīs vir orās aut pphetās ve
lato capite deturpat caput suū. s. xp̄z. Oīs āt
mulier orās vl pphetās ñ velato capite de-
turpat caput suū. Pz h̄ culpa ⁊ negligētia ⁊
irreuerētia illoꝝ q̄ ī ofone seu corpis xpi ado
ratiōe nō denudāt caput suū: sz si hūt loq̄ pa-
pe vel regi seu magro sciūt discoopire caput
⁊c. Tertio honorat aliqs pp vtilitatē: q̄ ex q̄
recipit bñficia ab aliq̄ nisi sit ingrat⁹ honorat
bñfactorē a q̄ hūit vl spectat hēe vtilitatē vel
pficuū. Ista rōne iuriste honorāt. Nō videa
mus quā vtilitatē hēm⁹ a do. Declaret h⁹ p
regulā phi dicēt. Rex nālīū recipiētiū pegri
nas formas. i. ēnerās: q̄dā recipiūt pmanēter
q̄dā solū ī pñtia agēt. Verbigra. de aq̄ q̄ de
nā sua ē frigida: q̄ recipit calorē q̄ est sibi for-
ma ēnerātis retinet illud p [illegible]. Jdē
dicēdo ēa cui lumē ē forma pegrina: q̄ recī-
pit pmanēter sz aer nesciēs retinere formā pe-
grinā nisi in pñtia agēt: q̄ [illegible] lumi-
nosus ē sibi pleno illuminat: q̄ si [illegible] stans
pdit lumē. Jdē de speculo q̄ nescit retinere
imaginē nisi ī pñtia agēt. Nō [illegible] nos ha-
bem⁹ recipim⁹ a deo [illegible] q̄ re-
cipim⁹ sūt nobis vt forma [illegible]. Jō apls.
[illegible] hēs q̄ ñ accepi [illegible] accepisti qd

gliarie q̄ nō accepis. p⁹ ad Cho. iiij. Nec re
cipim⁹ pmanēter: sz solū in pñtia agētis: q̄
sine eo nihil possum⁹ retinē. iō sic dedit: sic cō
tinue istuit pseruāda: alias si p istās āmoueret
a nobis suā pñtiā totū āniplaret: p ptinuū er
go istuit ei⁹ retinem⁹ bōa q̄ ab eo recipim⁹.
Si ergo pp vtilitatē habitā vl habēdā aliqs
dz honorari. Multo magis ex ista rōne debe
mus deū honorare pncipalē. Honor quē si-
bi debem⁹ ex ista rōne h⁹ ꝯsistit q̄ in ofone ñ
solū flectam⁹ genua: sz psternam⁹ nos ad ter
rā. Et istū modū seruat ecclesia in die veneris
sctā maxime vbi tenuit q̄ nos sum⁹ de terra
⁊ q̄ nihil habem⁹ a nobis metipsis: sz q̄ ab ip
so habem⁹ oīa: ergo. Venite adorem⁹ ⁊ pci-
dam⁹ ante deū: q̄ ipe fecit nos: q̄ ipe ē dñs de⁹
nr̄ ps. xciiij. Quarto honorat aliqs nō potē-
tia nec scia: nec vtilitate: sed scitate: vt dixit.
Propter h⁹ debem⁹ deū honorare pncipali
ter q̄ ē scitas a qua oīa scitas depēdet. Isa.
xl. oēs gētes. s. ī ꝯspectu dei: q̄si stilla situle re
putate sūt: sic ē situla descēdit in puteū ad hau
riēdū aquā: ⁊ ascēdit stillādo: sic xp̄s descēdit
ī puteū vteri ōginalis: ⁊ ī situla hūanitat hau
sit aquā scitatis: ⁊ de eo stillāt gutte: q̄ Pe-
trus ⁊ paul⁹ dicūt scti: ⁊ alij scti. Q̄ vna gut-
ta istius situle xpi stillauit ī petro ⁊ alia ī pau
lo: ⁊ sic de alijs. Si g⁹ vnt hoī q̄ nō hz nisi vnā
scitat gutta debem⁹ honorē multo plus deo
⁊c. in quo est oīa bonitas ⁊ scitas. Jō Mat.
xix. Quidā doctō dixit xpo: magister bōe qd
boni faciā vt habeā vitā eternā. Xp̄s rephen-
dens eū rñdit. Quid me dicis bonū. Nemo
bonus nisi solus de⁹. Sz dicēs: nōne xp̄s erat
de⁹: q̄re ergo rephēdit eū. Dicēdū q̄ ille do-
ctor credebat xp̄m solū hoīez bonū ⁊ sanctū
sz nō credebat ipsuz esse deū. Jō xp̄s innēs q̄
nullus alius a deo est perfecte bon⁹ nec scitus
dixit. Nemo bon⁹: simplicit nisi sol⁹ de⁹: oēs
alij sūt boni ⁊ sancti pticipatiue. De h⁹ vide
btm Tho. p⁹ pte. q. vi. Sic g⁹ ille q̄ ē alb⁹ fm
dētes: nō dr alb⁹ simplr: ita nec nos vna vtu-
te sum⁹ dicēdi boni simplr nec vna gutta san
ctitatis sancti cēntialis. Verbigra. si habetis
vtutē castitatis vel hūilitatis estis alb⁹ fz dē
tes. s. estis bon⁹ fz illā vtutē: sz nō simplr: q̄ si
ex prima parte estis casta: ex alia estis supba.
Jtē si ex vna pte estis hūil: ex alia pte est lu-
xuriosus. Ecce q̄re xp̄s dixit. Nemo bon⁹: sup
ple: simplr ⁊ essentialit: nisi solus de⁹. Honor
quē xp̄o debem⁹ ex hoc ē q̄ debemus sibi in-
clinare a cīgulo vsq̄ sūpmo: q̄si dicēdo. Ecce
dñe inclinastis vos p nobis: iō vt vobis assi-

milemur iclinam⁹. Jō ad Ephe. v. xp̄o dixit.
Imitatores dei estote sicut filij charissimi. Si
g⁹ aliqs dz honorari ex potētia vl scia vl vtili
tate seu scitate: pcipue ⁊ sup oēs dz honorari
de⁹. Ergo. In oīb⁹ honorificet de⁹ p iesuz xp̄z
dñz nr̄z: cui ē glia ⁊ īperiū in secula seculorū
amē. i. Pet. iiij. Ergo fr̄es debitores sumus.
Dico scdo q̄ debem⁹ pxio dilectionē frna
lē: q̄ sum⁹ rōnales ⁊ hēm⁹ ꝯuiuē. s. adinuicez:
iō debem⁹ nos iuicē diligē. Dilectio. n. debitū
est. Et sicut ille q̄ dz alīs pecūias vl alia bona.
q̄ nō vult soluē dānat. Jdē q̄ nō vult soluē p-
ximo debitū dilectiōis cordialis dānat. Sz ho
die istō debitū male soluit. Quot pchdolo: si
odia: dsideria: ⁊ vidiete: ī mūdo. Jō apls. fr̄es
nemi q̄cq̄ debeat nisi vt iuicē diligat. ad Ro.
xiij. Nō. nemi q̄cq̄ debeat. s. corpale. Duplex
ē debitū. s. corpale: ⁊ cordiale. Et differt: q̄ so
luto debito corpali vl pecūiali hō ē liber a de
bito. Sz de debito cōdiali q̄ dz solui q̄to pl⁹
soluit pl⁹ tenet hō soluē. Q̄ q̄to pl⁹ soluit: il-
le q̄ soluit efficit sāctior. Et q̄to p⁹ ē sāctior: tā
to pl⁹ tenet pximū diligē. Istō debitū dilecti
onis ī hac vita: ⁊ ēt ī alia soluit: q̄ scti diligūt
se mutuo. Vñ dic Aug. q̄ pceptū de dilectiōe
ī hac vita ichoat: ⁊ ī alia iplet. Istō pceptū dz
solui ex corde ex ore: ⁊ ope. Corde soluit isto
mō: q̄ si pxim⁹ sit male vite debem⁹ dsiderare
suā pnersionē ⁊ orar vt exeat pctā ⁊c. Jtē q̄n
ē ī bona vita debem⁹ ipm diligē: ⁊ p eo orare
vt ī ea pseruet ⁊c. a mal⁹ ⁊ pcūl. Ore soluit sa
lutādo adiuicē: q̄ dilectio cordis ore ondit:
q̄ ēt si hō diligit pximū corde: sz nō vult loq̄
sibi: tal dilectio defectū hz. In isto dfectu sunt
mulieres q̄ nolūt loq̄ dicēdo. Jpa dixit mihi
iniurias ⁊c. Ope soluit fuēdo ⁊ subueniēdo
adiuicē. Jō dr. i. Jo. iij. Filioli mei nō diliga-
m⁹ vbo neq̄ lingua: supple tm: sz ope ⁊ vitate.
Nō. nō diligam⁹ vbo. Verbū ppe ē pceptus
mētis: iō sigt dilectionē cordis q̄ nō solū cor-
de vl lingua est soluēda: sz ēt ope. Dico tcio
q̄ debem⁹ nobis metipsis rigorē pnialē: q̄ ad
btitudinē sum⁹ ordiati. Hic ē q̄ necessariū est
vt parem⁹ nos p pniaz: nō debem⁹ viuē fz car
nis iclinatiōe vl sēsualitatē. Jō apls postq̄
dixit. Fr̄es debitores sum⁹: nō carni vt fz car
nē viuam⁹. Si. n. fm carnē vixerit: moriemi.
si autē spū: facta carnis mortificauerit: viuet.
Nō q̄ pnia est duplex. s. eligēda. ⁊ infligēda.
Prima ē volūtaria: q̄n. s. hō eligit sibi certas
orōnes ciliciū vl hmōi: ⁊ si discrete illā ꝯtinu-
at multū placet do tal pnia. Alia pnia est ifl
cta vt īfirmitas: ⁊ paupta: aduersitas ⁊ silia.

Bona pnia est si sumat cū sa sa patientie q̄ si
dicēdo do. Dñe ego recipio istā pniaz q̄ pctā
mea h⁹ bñ meruerit ⁊c. iō vos vt ꝯfessor dedi-
stis mihi istā pniaz: ⁊ ego recipio libent ⁊ pa-
tienter. Jdeo Luce. xxi. In patientia vestra
possidebitis animas vestras.

De eadem dñica. Sermo sextus.

Testimoniū reddit spūs
nr̄o q̄ sum⁹
filij dei. ad Ro. viij. c. Thēa dat mi-
hi motiuū vt pdicē de filiatiōe quā
hēm⁹ a iesu xp̄o p gr̄az. s. quō sum⁹ filij ⁊ ī quo
cognoscit ista filiatio. Sz p⁹ salutet ēgo Ma-
ria. Resumat thēa. Nō ē multū bōa ī theolo
gia. An aliqs de se vl de alio possit cognoscē
certitudinalr q̄ sit fili⁹ dei p gr̄az. Rñsio stat in
ꝯclusionib⁹ duab⁹. P⁹ q̄ p cām scialr nō pōt
sciri. Scda q̄ p effect⁹ ꝯiecturalr pōt sciri. Ec-
ce due qōnes. vna affirmatiua. alia negatiua.
De p⁹ qōne q̄ dic q̄ p cām scialr nō pōt sciri.
Rō ē. q̄ cā ⁊ pncipiū filiatiōis iesu xp̄i ē vo-
lūtas dīna. ⁊ cū ista non possit sciri nisi spūali
reuelatiōe. igit. sz bñ ꝯiecturalr: fz q̄ dic scda
ꝯclusio: q̄n hō ī creatura videt effect⁹ q̄ nō ve
nerit nisi p dīnā gr̄az. tūc hō de se vel de alio
pōt ꝯiecturare q̄ ē fili⁹ dei p gr̄az. Declarat h⁹
sicut de arbore. Si fieret q̄. Ista arbor viuit
vel nō opz rñdē p distinctionē. s. q̄ p cām nō
pōt sciri. q̄ cā ⁊ pncipiū arboris vite ē radix
q̄ ē ignota ⁊c. Sed pōt sciri p effectus: q̄n ar-
bor floret ⁊ pducit solia ⁊ fruct⁹: scit q̄ viuit.
Ita in pposito. Cogitate q̄ oēs sumus arbo
res plātate in viridario. Jō Marc. viij. Vi-
deo hoīes velut arbores ambulātes. Ambu-
lare dicūt quādo arbores emittūt rāos: folia
⁊ fruct⁹ ⁊c. Ita vult dēs q̄ nos ābulem⁹: Ra
dix vite spūalis hoīs ē gr̄a spūsāctī q̄ videri ñ
pōt nisi ipe reuelet. Quis enī scit hoīm q̄ sunt
hoīs nisi spūs hoīs q̄ in ipso est ita et que dei
sunt nēo cognouit nisi spūs dei. i. Cor. ij. Er-
go p cām nō scit: sz p effectus. q̄n. s. bona opa
sunt ita bona ⁊ clara pōt hō cognoscere de se
vel de alio q̄ est filius dei p gr̄am. hoc dic thē
ma. Testimoniū reddit spūs nostro. s. opera-
tio extēsor: quod sumus filij dei. Multa sūt
signa ⁊ multi effectus in quo potest homo co
gnoscere de se vel de alio q̄ sit filius dei. Sed
modo secūm dicam tria principalia signa.
Primum est per imitationem principalē.
Secūdum est per correctionē doctrinalē.
Tertium est per [illegible] speciales.
De q̄libz [illegible] testimoniū reddit spū
ritui ⁊c. [illegible] signū filiatiōis [illegible]

Dñica octaua post festum trinitatis

Sermo VI

t comedit in mēsa dñi cōicādore audit liben ter vba dei. fmōes. missas rē. signū ē q ē filꝰ dei. Jō dic hꝛa. Testimoniū redditi spūi rē.

Dominica nona. Sedz primo.

Acite vob(is) amicos de mam mone iniquitatio. Luc. xvi. Euāgeliū dñi nr̄i ternum declarat nobis tria multū necessaria nobis.

Primum iusticia diuinalis.

Secundum prudentia humanalis.

Tertium clementia fraternalis.

De tertio dic thema. Facite vob amicos rē. Dico pº rē. q ihc cōstituit. nā glibs hꝫ reddē rōnē de se t de oibꝰ q habuit a deo. Et hꝰ oībꝰ dicit ihc q dicit pma pa euāgelij. Hō qdā erat diues q hēbat villicū: z hic diffamat⁹ rē. vsq. Hō poteris villicare. Verba t doctrina sunt xpi in qb⁹ oībꝰ iusticia diuinalis. qm̄ de⁹ ab oib⁹ nobis ḡret cōputū. Et sunt hic ḡtuor de clarāda. Primo ga est ille dñs. Secdo ga ē ille dispēlator. Tertio quō dispēsat bona. Quarto qm̄ vocat ad rōnē reddēdā. De pº dñs ille est xpc. vt dicit oēs glose. q: de se loqbat. Hz ḡre dic diues. Hūḡd dicit scriptura q sp fuit paup. Exulta sat filia sion. mbila filia dier. Ecce rex tuus venit tibi iustus t saluator: ipse paup. Zach. ix. Quare vocat diues. Rūsio q totū rez ē q: xpc diuersis respectib⁹ diues fuit t paup. Hz. n. volum⁹ respicē ei⁹ modū viuē dū fuit paup. q: nō habuit domū cellā: seu camerā. Hꝫ si in fero iuitabat p aliquē ad aliꝗ domū recipiebat hospicij amore dei. vt ibat ad mōtes dormicās. Pānꝫ portauit pecunia. Sei posꝫ hꝫ pdicauerat iuitabat ad prādiū p aliquē recipiebat amore dei. Trigita annis portauit gādē tunicā. Ecce quō fuit paup. Jā ad ei⁹ modū vmēdū: dño nobis exēm q: nō faciam⁹ q volum⁹. i. vsuras. furta. deceptiones. fmonias. p dimitto hīdio. Hz si volum⁹ leg nō de eius mō viuē dicꝫ de eius dño. dño est oiuz rez. Hō. Dñi ē terra t plenitudo ei⁹ orbis terrarꝫ t vniuersi q habitant in eo rē. Secdo dispēlator: cui xpc cōmisit hōa gēt pupl⁹ itelligi. qz vel itelligit de hō[illegible] : vl de bonis spūalib⁹. vel de hoīe in pfonal⁹. De pmis dñs dispēlatores sue[illegible]. i. patores regeos comites rē. nō credit ic dñs bonoꝝ tpaliū vel terrenaliū: hꝫ dispensatores. Ait de eis⁹ q receperunt bna rē[illegible] cōputū xpo. q[illegible] vel quō habuerit t quō exp[illegible]derunt. Sic nos [illegible] dñs vt ministros [illegible] dispēlatores. q. [illegible]. Si dñs [illegible] cogitaret vt[illegible] habuit. quā nō sit [illegible] ores dñi non recipēret a vasallis p vsꝰ rē. Et diuites caue ret ad vsurā. qz ē ꝫ voluntāt dei seu dñi. Hō dicere t vsurari⁹ ḡre de bonis meis rē. Hic de cipit qz nō sūt sua. Jtē dñi vitarēt tot vanitates t excessus eoꝝ deberēt dicē. Ista bona nō sūt mea: solū sunt dispēlator. Dispēlatores aūt possunt recipe necessitāte. Jō austa. Dispēlatores bonoꝝ spūaliū sūt plati. i. papa. cardinales rē. vsq ad vicarios. qz nullus est dñs hūi⁹ oꝝ vt ipsa possit vendē. hꝫ dispēlator nec sacramēti ad vendēdū: hꝫ dispēlator ad mīstrādū. De bonis corpalib⁹ glibet nr̄m ē dispēlator. Hō valet excusatio si aliqo dicēt. Ego nō sum dño tpalis: nec platus: ergo nō sum dispensator. Dico q imo. Nam cuilibet nr̄m cōmisit deus dispēlationē trīū magnarꝫ ciuitatū. ḡre glibet est maior troya. t ḡtuor villarꝫ. t quēq castrorꝫ. Ciuitatū pma est memoria maior toto mundo: hꝫ in se tot habitatores quot hēo recordationes de oib⁹ hēo deo reddere cōputū. Alia est itelligētia: que maior ē celo t terra. qz imēla est: t hꝫ tot habitatores q̄t itelligētiae. Tertia est volūtas: q̄ est capax infiniti boni. i. dei. quot hēo desideria tot hēo habitatores. t quot affectiones. t de oib⁹ hēo reddere cōputū deo. Quattuor ville sūt potētie sensitiue sterioreo. i. sensus cōio. 5 tus estimati ua. imaginatiua. t reminiscētia. Quinq castra sūt quinq sensus corporaleo. Dia ista te opꝰ mīstrare. Jō apls. Omnes sumus mīstri xpi sunt. ij. Cor. xi. Sed pauperes hꝫ non sunt dñi nec plati: tū de oibus istis oꝝ reddē cōputū. Tertio videndū est quō bona dissipant a villico. Bona terrena dissipant in vanitatib⁹ pōpis t fupfluitatibus rē. qz tot sunt vanitates q̄ plus expēdit in eis q̄ in necessitatibus. qz si dñi t diuites vellēt se cōtēti de necessitate multa bona possent facē. Quot sunt supfluitates i domētoꝝ: ornamentoꝝ rē. Et pauperes captiui mouīt lame rē. Bona spūalia dissipant a platis dādo magnificia t pinguia pentib⁹ t amicis suis imeritis: vel futentib⁹ indignis. dissipant p fmonias rē. heidus armatis rē. Bona vo pfonalia vt memoria q̄ oꝝ expēdi memorādo xpi opa creatiōis. redēptiōis dissipant memorādo iniurias aū vindicādū: t petā ad delectādū. Intelligēta in vanis cogitatiōibus. volūtas in vanis desideriis. Jtē de q̄nq sensibus: in cōtrarijs vsibus applicādo. Sic dissipant bona corpalia. Jō xpc scies ista ḡre. Quis putas ē fidelis dispēlator t prudēs quē ꝓstituit dñs sup familiā suā vt det illi in tpe tritici mēsurā Luc. xij. Hoc dixit xpc dū dē petro dispēlatore

in nono testamēto dī. Petre. Quis putas ē fidelis. l. post te. Jō aplo. i. Cor. iij. Dic tā ḡris iter dispēlatores: vt fidelis q̄ inuenīat. q. p. nullus inuenīt fidelis. Quarto vocat vt reddat rōnē. i. in morte. Nunq̄ citātes sūt ifirmi tates. dolor. capitis. febris. senect⁹ rē. q̄ ista veniūt posteris dicē. ego sū citat⁹ rē. Auctas. Sapiētia multī ancillas suas vt vocarent ad arcē t ad menia ciuitatis. Prouerb. ix. quia mulieres sunt debiles rē. t q̄ infirmitates debilitāt dicunt ancille. Jō q̄ citamini siue fig dispensatores bonoꝝ tpaliū siue spualiū siue corpaliū paretis vo. Ne accidat vobis vt illi boi dixit t male vite. in oīb⁹ vicios⁹ t peccatoꝝ q̄ erat solū hoc bonū hꝫ q̄ orabat q̄t dicit: q̄ deus daret sibi morte sua p cognoscere vt posset vitā emēdare. Cui semel orāti appa ruit angelus eius dom⁹: dicēs ipsius a deo esse exaudituꝫ: q̄ ad mortē mitteret sibi tres nuncios rē. Alibi poteris hoc explū vidē. Jō si tis parati siue inuenes siue ātiq q̄ de⁹ vocat vos. Ita faciebat Job. xiij. Vocabis me. l. p istos nūcios. t ego rūdebo tibi. Rūdet deo q̄ hō emēdat vitā suā. Q̄ manū tuaꝝ pōrigeo dexteraꝫ q̄ sibi dicet. Euge fue bone t fidelis. qz in pauca fuisti fidelis rē. Mat. xxv. Hꝫ hoc fit p remissionē petōꝝ. Jō dicit. hꝫ parce petis meis. Dico scdo q̄ ostēdit prudentia humanā. Hō q̄ ille dispēlator de quo le git euangeliū sicut q̄ habebat reddē rōnē: t amouer⁹ a villicatiōe. habuit prudētiaꝫ in se: cū dicit. Aut aūt villic⁹ intra se q̄d faciā. qz dom⁹ me⁹ aufert a me villicatiōē. Fodere nō valeo. mēdicare erubesco. vsq. qz prudenter fecisset. Jta debem⁹ nos facē bone gētes. Ille excusabat se a duob⁹. Doe fossiōe p ipotentiā: q̄ fodere nō valeo. Scdo de mēdicatione ex vere cūdia. qz mēdicare erubesco. Hz remedi uꝫ qd habuit vt vnueret: dedit oleū t triticū dñi sui. Fodē est rumpe terrā vt fructificet. ecce pnia in q̄ rūpit terra corpis. Formauit de⁹ hoiem de limo terre. Gen. ij. Ista terra cauat disciplinis. cilicijs. t ilio talib⁹. Hz multi dicūt mō cōfessoīb⁹. fodē nō valeō. Dicat. hꝫ mulier vanitates t fatuitates. t ꝫ dolce q in fuitio dñoꝝ tpaliū portāt iniuriā rē. t xpo t alia nūpli pōt facere. Jn obsidione inimicoꝝ ieiunāt: hꝫ p alia nō pōt ieiunare. Jō fodere nō valeo. Mala excusatio est. Recipe debet audacia. qz vecordes nihil boni facūt. Deberet vob dare audaciā illud qd sepe fecerūt. Quid fecit catherina delicata t filia regis. Insup t salutis q̄ expectam⁹ ē regnū dei. Et si milcs p rege ponit se in tātis periculis p medico nō pēdio: q̄to magis vos. Jō xpc. Agite pniaꝫ app⁹: opinꝫ dit enī regnū celoꝝ. Quinq pmitt. dat. xij. Sed q̄ excusabat se de mēdicatione pp verecūdiā. Ad q̄ dicare eni sile est huic q̄ ē orare. qz sicut mendicātes vadūt hostiatim petēdo p ciuitat⁹ pa. sic pfona eni deuota cū desiderio cordis oꝝ pulsare. Pulso ad palacij regis: dicēs. Dñe mias peto t elemosynā vt remittat⁹ mihi pcā: vt dec mihi gras vtas. Idē ad palacij regine accedē oꝝ. Loquēter ingrere oꝝ loca t vicos sctoꝝ: ptriarchar⁹ pphar⁹ apl⁹oꝝ rē. Pōs ꝫ q̄ mendicare idē ē q̄ orare. Auctas. Qui erat filiolus rex. Dō dicebat se mēdicū. Ego aūt mēdic⁹ sus t paup rē. in ps. xxxix. Expectās. Et erat vitiliss⁹. qz in morte dimisit salomō filio sue cēsū mihi tale. aurī. t mille milia argētiū dicit se pauper⁹ ppōsonē. Hz q̄t sūt mō q̄ dicūt mēdicare erubescō. Multi nō audēt orare: nec elemosynam frequētare pp verecūdiā ne ab aliis deridean⁹. hꝫ verecūdia facit erubescē rē. Si q⁹ fodē nō valeo t mēdicare erubescō. hēo alīd remediuꝫ: vt ille villic⁹ q̄ de bonis dñi dei oleū t triticū in elemosynā. Hō oleū sigt elemosynas spūalēo. Triticū sigt elemosynā facta de bonis terrenis. Qui de scia q̄d hꝫ dat doctrinā ignorāti. filiū dubitāti. correctionē errāti. desolati oñe dolato. remissionē inimico. suppportatiōnē tedioso: vt vir vxoꝝ. t ecōuerso. amic⁹ amico rē. talis dat de oleo dñi sui. Jō si nō potēstio fodē. nec mēdicare: admīn⁹ dei oleū dñi vti. Sedo tritici sigt opa mie corpalia. Qui dat panē elurienti: potū sitienti. hospicū pegrinanti. idumētū nudo. q ifirmos t icarceratos visitat. mortuos sepelit. talis dat triticū dñi sui. Hō dic. Villicus ille de oleo dimisit q̄ginta mēsuras. de tritico vigiti. Quare mag⁹ doni fec de oleo q̄ de tritico. ad huc dum ꝫ maior ē elemosyna de bonis spūalib⁹ q̄ terrenis. Maior elemosyna facit ille q̄ dat doctrinā ignorāti q̄ ille q̄ dat panē elurienti. r fic de alijs. Et legt. t laudauit dñs villicū iniquū. Dico. q̄ ostēdit clemētia fraternā circa pximū cū cognōsca. Facite vob amicos &c. Mamon⁹ iniquitatis. sicut ille dispēlator. Hꝫ idiget t declarat. q̄ alig ex illo vbo male intellecto recipiūt occasionē peccādi dicentes q̄ de dimitto acquisito iniuste nō oꝝ facē restitutionē. Hz lucrari amicos p elemosynā. Credigiosos t paupes rē. Hō tres intelligēt vbum vere di themat⁹ fm[illegible]es triplicit ꝓbet dicī dñs mona iniquitat[illegible]nic. Euāgelium Serm

⁊ comedit in mẽsa dñi cõicãdo: ⁊ audit liben
ter vba dei. fmões. missas ⁊c. signũ ẽ q ẽ filius
dei. Jõ dic thẽa. Testimoniũ reddit spũ ⁊c.

Dominica nona. Sermo primus.

Acite vobis amicos de mam
mona iniqtatis. Luc.
xvi. Euãgeliũ hodiernum declarat
nobis tria multũ necessaria nobis.

Primum iusticia diuinalis.
Secundum prudentia humanalis.
Tertium clementia fraternalis.

De tertio dic thema. Facite vob amicos ⁊c.
Dico p° ⁊c. q i ꝑ cõsistit. nã qlibz hz reddẽ
rõnẽ de se ⁊ de oib q habuit a deo. Et hoc oñ
dit ihs q dicit pma ꝑ euãgeliũ. Hõ qdã erat
diues q hẽbat villicũ: ⁊ h diffamat⁹ ⁊c. vsq.
Nõ poteris villicare. Verba ⁊ doctrina sunt
xpi: in qb oñdit iustitia diuinalis. qñ de⁹ ab
oib nobis q̃ret cõputũ. Et sunt hic q̃tuor de
clarãda. Prio qs est iste dñs. Scdo qs ẽ iste
dispẽsator. Tertio quõ dispẽsat bona. Quar
to qñ vocat ad rõnẽ reddẽdã. De p° dñs iste
est xpo. vt dicũt oẽs glose. q: de se loq̃bat. Sz
q̃re dic diues. Nũqd dicit scriptura q sp fuit
paup. Exulta sat filia syon. iubila filia hierl̃z.
Ecce rex tuus venit tibi iustus ⁊ saluator: ipse
paup. Zach. ix. Quare vocat diues. Rñsio q
totũ vex ẽ q: xpo diuersis respectib⁹ diues fu
it ⁊ paup. Si. n. volum⁹ respicẽ ei⁹ modũ viuẽ
di: sp fuit paup. q: nõ habuit domũ cellã: seu
camerã. sz si in sero iuitabat ꝑ aliquẽ ad aliq̃
domũ recipiebat hospiciũ amore dei. vl ibat
ad mõtes dormiẽdũ. Nũq̃ portauit pecuni
as. Si postq̃ ꝑdicauerat iuitabat ad prãdiũ
ꝑ aliquẽ recipiebat amore dei. Trigita annis
portauit cãdẽ tunicã. Ecce quõ fuit paup q̃
tũ ad ei⁹ modũ viuẽdi: dãs nobis exẽ⁹ q nõ
faciam⁹ q volum⁹. s. vsuras. furta. deceptiões.
symonias ꝑ diuitijs hñdis. Sz si volum⁹ loq
nõ de eius mõ viuẽdi: sz de eius dñio. dñs est
oiuz rex. Dõ. Dñi ẽ terra ⁊ plenitudo ei⁹ or
bis terrarũ ⁊ vniuersi q hitant in eo ⁊c. Scdo
dispẽsator cui xpo cõmisit bõa pot dupl̃r itel
ligi. q: vel itelligit de bõis [illegible] : vl de
bonis spũalib⁹. vel de bonis ꝑsonalib⁹. De p
mis bõis dispẽsatores sũt diuites. [illegible]ipatores
reges comites ⁊c. nõ credũt se dñs bonorũ
tpaliũ vel terrenaliũ: sz dispensatores. Et de
oib⁹ q̃ receperunt hñt reddẽ cõputũ xpo. q̃lit
vel quõ habuerũt ⁊ quõ expẽderunt. Sic nos
[illegible] dispẽsatores. p.
[illegible] cogitarẽt istã
[illegible] dñi non

recipierẽt a vasallis ꝑ viz ⁊c. Et diuites caue
rẽt ab vsuris. q: ẽ ꝯ volũtatẽ dei seu dñi. Nõ
dicerẽt vsurari⁹ q̃re de bonis meis ⁊c. Hic de
cipit q: nõ sũt sua. Itẽ dñi vitarẽt tot vanita
tes ⁊ excessus cuz deberẽt dicẽ. Ista bona nõ
sũt mea: solũ suz dispẽsator. Dispẽsatores aũt
possunt recipe necessitatẽ. Jõ auisa. Dispẽsa
tores bonorũ spũaliũ sũt plati. s. papa. cardina
les ⁊c. vsq ad vicarios. q: nullus est dñs bñfi
ciorũ vt ipsa possit vendẽ. sz dispẽsator nec sa
cramẽtũ ad vendẽdũ: sz dispẽsator ad mistrã
dũ. De bonis corpalib⁹ glibet nr̃m ẽ dispẽsa
tor. Nõ valet excusatio si aliqs dicẽt. Ego nõ
suz dñs tpalis: nec platus: ergo nõ suz dispen
sator. Dico q imo. Naz cuilibet nr̃m cõmisit
deus dispẽsationẽ triũ magnarũ ciuitatũ. q̃rũ
glibet est maior troya. ⁊ q̃tuor villarũ. ⁊ qnq
castrorũ. Ciuitatũ pma est memoria maior to
to mundo: hz in se tot habitatores quot hẽs
recordationes de oib⁹ hẽs deo reddere cõpu
tũ. Alia est itelligẽtia: que maior ẽ celo ⁊ ter
ra. q: imẽsa est: ⁊ hz tot habitatores q̃t itelli
gẽtias. Tertia est volũtas: q̃ est capax infini
ti boni. s. dei. quot hẽs desideria tot hẽs habi
tatores. ⁊ quot affectiões. ⁊ de oib⁹ hẽs red
dere cõputũ deo. Quattuor ville sũt potẽtie
sensitiue iteriores. s. sensus cõis. vtus estimati
ua: fantasia ⁊ reminiscẽtia. Quinq castra sũt
qnq sensus corpales. Oia ista te opz mistra
re. Jõ apls. Ministri xpi sunt. ij. Cor. xi. Sed
paupes hz non sunt dñi nec plati: tñ de oibus
istis oz reddẽ cõputũ. Tertio vidẽdũ est quõ
bona dissipant a villico. Bona terrena dissi
pant in vanitatib⁹ põpis ⁊ supfluitatibus ⁊c.
q: tot sunt vanitates q plus expẽdit in eis q̃
in necessitatibus. q: si dñi ⁊ diuites vellẽt cẽ
cõtẽti de necessitate multa bona possent facẽ.
Quot sunt supfluitates idumẽtorũ: ornamen
torũ ⁊c. Et paupes ⁊ captiui moriũt fame ⁊c.
Bona spũalia dissipant a platis dãdo mag⁹
bñficia ⁊ pinguia pentib⁹ ⁊ amicis suis imeri
tis: vel fuientib⁹ indignis. dissipant ꝑ symoni
as ⁊c. pcibus armatis ⁊c. Bona vo ꝑsonalia
vt memoria q̃ hz expẽdi memorãdo xpi opa
creatiõis. redẽptiõis dissipant memorãdo in
iurias ad vindicãdũ: ⁊ petã ad delectãdũ. In
telligẽtia in vanis cogitatiõibus. volũtas in
vanis desiderijs. Idẽ de qnq sensibus: in cõ
trarijs vsibus applicãdo. Sic dissipant bona
corpalia. Jõ xpo sciẽs ista q̃rit. Quis putas ẽ
fidelis dispẽsator ⁊ prudẽs quẽ ꝯstituit dñs
sup familiã suã vt det illi in tpe tritici mẽsurã
Luc. xij. Hoc dixit xpo btõ petro dispẽsator

in nono testamẽto di. Petre. Quis putas ẽ
fidelis. s. post te. Jõ apls. i. Cor. iiij. Hic iã q̃
rit iter dispẽsatores: vt fidelis qs inueniat. q.
d. nullus inuenit fidelis. Quarto vocat vt red
dat rõnẽ. s. in morte. Nuncij citãtes sũt ifirmi
tates. dolor capitis. febris. senect⁹ ⁊c. qñ ista
veniũt poteris dicẽ. ego sũ citat⁹ ⁊c. Auctas.
Sapiẽtia misit ancillas suas vt vocarent ad
arcẽ ⁊ ad menia ciuitatis. Prouerb. ix. quia
mulieres sunt debiles ⁊c. ⁊ q: ifirmitates de
bilitãt dicunt ancille. Jõ qñ citamini siue sit
dispensatores bonorũ tpaliũ siue spũaliũ siue
corpaliũ paretis vos. Ne accidat vobis vt il
li hoi diuiti ⁊ male vite. in oib⁹ vicioso ⁊ pec
catori q erat solũ hoc bonũ hñs q orabat q̃ti
die: q deus daret sibi mortẽ suã ꝑcognoscere
vt posset vitã emẽdare. Cui semel orãti appa
ruit angelus eius bon⁹: dicẽs ipsuz a deo esse
exauditũ: q: aũ mortẽ mitteret sibi tres nun
cios ⁊c. Alibi poteris hoc exẽplũ vidẽ. Jõ si
tis parati siue iuuenes siue ãtiq qñ de⁹ vocat
vos. Ita faciebat Job. xiiij. Vocabis me. s. ꝑ
istos nũcios. ⁊ ego rñdebo tibi. Rñdet deo
qñ hõ emẽdat vitã suã. Opi manuũ tuarũ põ
riges dexterã: qñ sibi dicet. Euge fue bone ⁊
fidelis. q: in pauca fuisti fidelis ⁊c. Mat. xxv.
Sz hoc fit ꝑ remissionẽ pctõrũ. Jõ dicit. sz par
ce pctis meis. Dico scdo q oñdit pruden
tia humanal. Nã qñ iste dispẽsator de quo le
git euangeliũ sciuit q habebat reddẽ rõnẽ: ⁊
amoueri a villicatiõe. habuit prudẽtiaz in se
cũ dicit. Ait aũt villic⁹ intra se qd faciã. q: do
min⁹ me⁹ aufert a me villicatiõez. Fodere nõ
valeo. mẽdicare erubesco. vsq. q: prudenter
fecisset. Ita debem⁹ nos facẽ bone gẽtes. Iste
excusabat se a duob⁹. s. de fossiõe ꝑ ipotentiã:
q: fodere nõ valeo. Scdo de mẽdicatione ex
verecũdia. q: mẽdicare erubesco. Sz remedi
uz qd habuit vt viueret: dedit oleũ ⁊ triticuz
dñi sui. Fodẽ est rumpe terrã vt fructificet. ec
ce pnia in q̃ rũpit terra corpis. Formauit de⁹
hoiem de limo terre. Gen. ij. Ista terra cauat
disciplinis. cilicijs. ⁊ istis talib⁹. Sz multi di
cũt mõ cõfessorib⁹. fodẽ nõ valeo. Dicat. hz
mulierũ vanitates ⁊ fatuitates. ⁊ hz hoies q in
fuitio dñorũ tpaliũ portãt iniuriã ⁊c. ⁊ ꝑ xpo
⁊ aia nihil pñt facere. In obsidione inimicorũ
ieiunãtis: sz ꝑ aia nõ pot ieiunare. Jõ fodere nõ
valeo. Mala excusatio est. Recipe debet au
daciã. q: recordes nihil boni faciũt. Deberet
vob dare audaciã illud qd scti fecerũt. Quid
fecit catherina delicata ⁊ filia regis. Insup ⁊
salariũ qd expectam⁹ ẽ regnũ dei. Et si miles

ꝑ rege ponit se in tãtis piculis ꝑ mẽdicõ ne
pẽdio: q̃to magis vos. Jõ xpo. Agite pnias:
appropinq̃bit eni regnũ celorũ. s. tanq̃ pmiũ.
Mat. iiij. Scdo excusabat se de mẽdicatione
ꝑ verecũdiã. Mẽdicare eni sile est huic qd ẽ
orare. q: sicut mẽdicãtes vadũt hostiam petẽ
do ꝑ ciuitatẽ pa. Isi. ꝑsona eni deuota cũ desi
derio cordis hz pulsare. Prio ad palaciũ re
gis: dicẽs. Dñe mias peto ⁊ elemosynã vt re
mittat mihi petã: vt det mihi gratiaz vtaz. Idẽ
ad palaciũ regime accedẽ oz. Cõsequẽter inq
rere oz loca ⁊ vicos ciuitatũ ꝑtarchar⁹ ꝑpo ꝑ
apl̃orũ ⁊c. Pz g⁹ q mendicare idẽ ẽ q orare.
Auctas. Qui erat gliosus rex Dõ dicebat se
mẽdicũ. Ego aũt mẽdic⁹ suz ⁊ paup ⁊c. in ps.
xxxix. Expectãs. Et erat ditissim⁹. q: in morte
dimisit salomõi filio suo cẽtũ milia talẽtã au
ri. ⁊ mille milia argẽti: tñ dicit se paupez ꝑ
oiõnẽ. Sz q̃t sũt mõ q dicũt: mẽdicare erube
sco. Multi nõ audẽt orare: nec elemosynam
frequẽtare ꝑ verecũdiã ne ab alijs deridcant.
sz verecũdia facit erubescẽ ⁊c. Si g⁹ fodẽ nõ va
leo ⁊ mẽdicare erubescis. hẽs alijs remediuz:
vt ille villic⁹: q de bõis dñi deo oleũ ⁊ triticũ
in elemosynã. Nã oleũ sigt elemosynas spũa
les. Triticũ sigt elemosynã factã de bonis ter
renis. Qui de scia quã hz dat doctrinã igno
rãti. ꝯsiliũ dubitãti. correctionẽ errãti. ꝯsolati
onẽ dsolato. remissionẽ inimico. supportatio
nẽ tedioso: vt vir vxori. ⁊ econuerso. amic⁹ ami
co ⁊c. talis dat de oleo dñi sui. Jõ si nõ pote
stis fodẽ. nec mẽdicare: admin⁹ det oleũ dñi
vr. Scdo triticũ sigt opa mie corpalia. Qui
dat panẽ esuriẽti: potũ sitiẽti. hospiciũ pegri
nãti. idumẽtũ nudo. q̃ sirmos ⁊ scarceratos
visitat. mortuos sepelit. talis dat triticũ dñi
sui. Nõ hic. Villicus ille de oleo dimisit qnq̃
ginta mẽsuras. de tritico vigiti. Quare mai⁹
donũ fecẽ de oleo q̃ de tritico. ad inuẽdum q
maior ẽ elemosyna de bonis spũalib⁹ q̃ terre
nis. Maiorẽ elemosynã facit ille q dat doctri
nã ignorãti q̃ ille q dat panẽ esuriẽti. ⁊ sic de
alijs. Et seqt. ⁊ laudauit dñs villicuz iniqtat.
Dico tertio q oñdit clemẽtia fraternalis cir
ca pxi. Joo cũ [illegible]. Facite vob amicos ꝯ
mamonã iniqtatis. sicut ille dispẽsator. Jõ
idiget declarãdũ. q: aliq ex isto verbo male i
tellecto recipiũt occasionẽ peccãdũ dicentes
q de diuitijs acqsitis iniuste nõ oz facẽ restitu
tionẽ. Sz lucrari amicos ꝑ elemosynã. s. reli
giosos ⁊ paupes ⁊c. Nõ tres itellect⁹ hui⁹ ver
bi themat fm [illegible] triplicit pñt dici mã
mona iniqtat [illegible]. Causatiue Defti

Dñica nona post fc.tri.

Ser. IIII De eadem dñica Ser.

Emptatio

Dñica nona post festum trinitatis

nihil p̄desit tibie. sic de dñar abscessu. Unde mortuo hoc magnalia erit vltra spes. Pro uerb. x. Iniquo q̄ nō ds pictate de se penitendo rē. Extra illeo q̄ dicit q̄ bona eius plunt minue do eor pend. nō pōt cē vez. q̄ tātus demanū posset q̄ nulla pend dēnt. r sic saluarent nō sallus. Tā eccle cātat. In inferno nulla est redēptio. Quid gl otam. p damnatis nō celebres. Lece qd dic xp̄s. Si ibi fuerit filius pacis requiescet super eū pax vestra. sinaūt ad vos reuertet. Lu. x. Iō q̄ sile dicē missas no sic eas fēcē p peto. q̄ sicut vt iudas q. xxx. denarijs rēdidit xp̄m dicēs. Quid vultis mihi dare r ego eū vobis tradam. Et q̄ facitis lege debetis eligere bonū facere dōe. q̄ vt dicit Greg. Si ita q̄ displicet r ad intercedēdū mittit. inuti alius ad deteriora p̄uocat. Sēta q̄ r saluabus est cogitatio p̄ delectio. erroare vt a peccat soluant. ij. Mat. xii. De illo aūt qui recipit elemosynā r si bonus vel malus ē: nescīat. hō ds plumē q̄ sit bon⁹ rē. ¶ Tertio aliqui nō deficiūt ex hac vita vt boni r p̄fecti. r illi sunt q̄ ls multa petā cōmiserāt: tñ habuerūt tātā cōtritionē q̄ est sufficies ad remissio pē pene r culpe. r fecerūt pniam nō solū illas cōfessionis. sed etiā nocte surgebāt: orabāt: vigilabāt: nec diuerūt multas sermones rē. Ita q̄ bona que fecerāt sūt maiora q̄ mala. Taleoni stati cuolāt cū societate magna angelor. Die practice q̄ q̄s corpus mortī angelus est pius r tūc in momēto ascēdit celū: xp̄o r virgini marie annūciat. gaudiū q̄ fuit de tali q̄ bñ vixit. Xp̄s tñ r ego brissima dū sciunt: sed xp̄s tñ vult interrogare. Et tūc angelus. Die ecce q̄a talis est in pcto mortis: bñ vixit. fecit pniam rē. Qualis laus laudari ab hoī p os angeli. Aūctas. Si fuerit pro eo angelus loquens vn⁹ de multis vt annūciet polo equitatē misereb⁹ eis r dicet. Libera eū ne descendat in corruptionē. Job. xxxiij. Et mittit de angelis suis vnū ḥ multos vt fugēt demones p̄sentes. Tūc aia exit tota lucida pulcherrima vt decīda sue mōrgerata. sicut spōsa q̄ est simplicius stat⁹ imo si cēt spōsa regis pulcherrima r bñ ornata tñ xp̄i aspectū bueū r punctū est decīda r cōposita. Sic de aia q̄ relinqt turpe habitū corpis r idut habitū glorie r portat ab angelis. Chi. Luc. xvi. Factus est vt moreret mē dicus: r portaret ab angelis in sinu. Abrahe. Nota nō ab angelos ab angelis. sic q̄ ita est paradisus: r trāsit primo p̄mū ordinē. Langelor: si vixerit in penitētia: gaudēt angeli. r gratulant. et. q̄ in eo rū ordine cū eis ds stare. Unde dico vobis. Gaudiū est angelis dei sup vno pctōre pniā agēte. Luce. xv. Si cū pna habuit magnā gratulant. et. q̄ ds vn⁹ manē cū eis. Et si fuerit liberale mīsericors erga pauperes: alcē dit ad celū ordine. l. pncipatus. r sic de alijs ordib⁹.

¶ Dñica. x. post festus trinitat. Sermo hm⁹.

Rat quotidie docto

pio. Verbū hoc habet tertualle. In cc. xix. r officialiter in euāgelio dominico ei⁹ adiutorio diuino habebim⁹ multas bonas doctrinas ad correctionē pctōrū r informationē ītrū: r p̄dilationē aiar. Sed q̄ nulla doctrina ds ītrē in saluationē sine gra dei. Ideo primo salutet ihū Maria rē. In isto ēmone cogitaui tenere modū edificatoz de edificāt cameras ad habitandū. Ita volo q̄ primo ponāt fundamēta firmā r fortē: deinde edificāt cameras ad habitandū. Ita volo facē. Primo ponā fundamēta fortē firmissimā. Fundamentū fortē: r p̄dilationē aiar. Sed q̄ nulla doctrina ds ītrē in saluationē sine gra dei. Ideo primo salutet ihū Maria rē. In isto ēmone cogitaui tenere modū edificatoz q̄ primo ponāt fundamēta firmā r fortē: deinde edificāt cameras ad habitandū. Ita volo facē. Primo ponā fundamēta fortē firmissimā. Et ego dico tibi. Tu es petrus: r sup hanc petrā edificabo ecclesiā meā: r portē inferi non p̄ualebunt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celoz r quodcūq; ligaueris sup terrā erit ligatū et in celis: r quodcūq; solueris sup terrā erit solutū et in celis. Et si fuerit liberale misericors erga pauperes: alcē dit ad celū ordine. l. pncipatus. r sic de alijs ordib⁹.

¶ Dñica. x. post festus trinitat. Sermo hm⁹.

Rat quotidie docto

pio. Verbū hoc habet tertualle. In cc. xix. r officialiter in euāgelio dominico ei⁹ adiutorio diuino habebim⁹ multas bonas doctrinas ad correctionē pctōrū r informationē ītrū: r p̄dilationē aiar. Sed q̄ nulla doctrina ds ītrē in saluationē sine gra dei. Ideo primo salutet ihū Maria rē. In isto ēmone cogitaui tenere modū edificatoz de edificāt cameras ad habitandū. Ita volo q̄ primo ponāt fundamēta firmā r fortē: deinde edificāt cameras ad habitandū. Ita volo facē. Primo ponā fundamēta fortē firmissimā. Fundamentū fortē: r p̄dilationē aiar. Sed q̄ nulla doctrina ds ītrē in saluationē sine gra dei. Ideo primo salutet ihū Maria rē. In isto ēmone cogitaui tenere modū edificatoz q̄ primo ponāt fundamēta firmā r fortē: deinde edificāt cameras ad habitandū. Ita volo facē. Primo ponā fundamēta fortē firmissimā. Fundamentū fortē: r p̄dilationē aiar. Sed q̄ nulla doctrina ds ītrē in saluationē sine gra dei. Ideo primo salutet ihū Maria rē. In isto ēmone cogitaui tenere modū edificatoz q̄ primo ponāt fundamēta firmā r fortē: deinde edificāt cameras ad habitandū. Ita volo facē. Primo ponā fundamēta fortē firmissimā. Fundamentū fortē: r p̄dilationē aiar. Sed q̄ nulla doctrina ds ītrē in saluationē sine gra dei. Ideo primo salutet ihū Maria rē. In isto ēmone cogitaui tenere modū edificatoz

sternēt te. l. murū. t ēpla. dom⁹. r turres. Et to r filios tuos q̄ in te sūt. supple p̄sternēt oc cidēdo duplici rōne. Prīa ex morte xp̄i. Secūda q̄ iudei ex augm̄to īdignāt aūt vt ips cōseruarēt. q̄ scīētes romani occidēbāt eos vt hērent aur. Et pauper iudei q̄ nō hēbāt aurū vēdēdātur trigita. p vno denario. sicut ips vē diderūt xp̄m. Et ecce p. xxx. denarijs. Septimo q̄ nō relinquēt in te lapidē sup lapidē. Et nō ne pot dicit pternēt te. Rādeo q̄ sic. Quia rē ergo dicit nō relinquēt te. Solutio: q̄ pl⁹ vult dicē. q̄ nō solū diruerūt domos rē. Et etiam fundamēta: duplici rōne. Prīo q̄ iudei i fundamētis absconderāt aur. Et romani rē. Secūa vt nūq̄ ciuitas reedificaretur. q̄ dicit Greg. q̄ ista ciuitas hierlm: q̄ mō est nō est in illo loco vbi erat alia. q̄ tūc sepulchrū xp̄i erat et ciuitate. et mō est in medio ciuitat. et ce septē mala ventura hierlm pp̄ que xp̄s fleūt. Et assignauit rōnē dicēs co. l. pp̄ hoc quia nō cognouisti tpo visitationis tue. Sillimo qui de⁹ pr̄ misit filiū tuū incarnatū ad p̄dicādū et redimēdū genus humanū. Et sic flendo ītrauit hierusalē r tēplū in quo inuenit mercatores emētes r vendētes. Dicit Joānes cuāge lista q̄ fecit flagellū de funiculis r iecpit pcutere illos r ejcere de tēplo: nō dicēs. Iolas ītrauit. q̄ dicit sacra scriptura: q̄ dom⁹ dei est domus ōionis. vos aūt fecistis illa spelūcas latronū. Quare illi eos cisso non pcusserunt eū rē. Solutio q̄ dicit Jeronym⁹ q̄ de facte xp̄i. peccedebāt q̄dam radij splēdoris. ad illi terrā fugiebāt. Post hoc predicauit in tēplo. Hoc dicit thema. Erat quotidie in tēplo docēs. Sciendo q̄d debebant credere r facere. Predicabat de gaudijs padisi vt illa appetēt. de pena ifernī: vt illas timerent. de domo mūdi vt illa despicerēt. Lece fundamētū positū. De quo aplus. Fundamētū aliud nemo pōt ponere p̄ter id q̄ positū est q̄ est xp̄s ie sus. Glosa. fides scīa xp̄i. ad Cor. iij. Ideo sup hoc fundamento volo edificare ti eo cameras p̄ animas nostras habitatione. Prima erit in principio. Secūa in medio. Tertia in fine. Prima dicit humana ignorātia. Secūa dicit humana cognitio. Tertia dicit humana cōpassio. Et tertia legitur thema. Erat quotidie rē. ¶ Prima ergo dicit humana cōpassio q̄ oīditur de xp̄o. q̄ nūle est homini habere cōpassionē de primo. q̄tūcūq; tu sis diues: q̄ tu vides pauperē: habes de eo cōpassionē. q̄ naturale est. alias denegarēs. Itē si tu bō es fatuus. no sapiens eluctus. si eo idutus: nudo rē. nisi sis diabolice p̄ditōis. Et tu dolens habes cōpatientiā q̄ videns primū infirmū. Si tu habes pperitatē cōpatiēs primo in firmo tribulato. q̄ ista cōpassio nō sufficit rēdit. De ista cōpassione dicit Job de se. Ab infantia mea creauit mecū misericordia: r de vtero matris mee egressa est mecū. Job. xxxi. Ecce q̄ naturaliter venit cōpassio. r q̄ xp̄s de virgine maria assumpsit humanitatē verā: sic assumpsit humanā cōpassionē. que ostēdit in primo ejus gelij. vbi ternuit. dicēs. Cū appropinquaret tēpus pasuale videns ciuitatem sicut ipse illam. Sic aliter habemus hic ītuos doctrinas. r sic camera erit quadrangularia. Prima est de iustitia fienda. Secunda est de elemosyna erogāda. Tertia est de penitentia agenda. Quarta de cōfidentia in xp̄m habenda. Prima tangit dños apostolos. r iudices. Secūda tāgit diuites. tertia peccatores. quarta tāgit pauperes. Prima ergo doctrina tangit dominos. r iudices qualiter debēt facere iustitiam. Rā si iudex cōdēnat aliquē vel⁹ fieri cū fletu r cōpassiōe. xp̄s vt iudex r dñs mortui r mortuoz. Act. x. dederat illi sententiā q̄ illa grandia mala venīēt ciuitati hierlm: tamē ex alia parte ei cōpatiēdo flebat. vnde si tunc apostoli interrogassent eū dicēdo. Dñe r q̄ re fletis sic. Rādidet. Et malis r tribulatiōibus ciuitati venturis. Dñe: r q̄ condēnabit eā nūl voe. Cloe cui vultis q̄ ita flat. r inde. Rādidet xp̄s. verā ethica tamē fleo ex compassione. ad oltendendā iudicibus: assessoribus: r dñis q̄ qñ habebūt aliquē cōdēnare cōpatiant ei flentes ex cōpassione. Talis ē bñ dictus. qñ dic. Dñe legem vre r ordiatōes cogit me vt facia iustitiam: nōe ex alia p̄te cōpatior imagini vre. O miser iste suspendat. qi scit vnū homicidiū vel p̄ditionē. nomine. Et ego dilor vel iudex: vel assessor: vel procurator seu accusator: tot homicidia feci secrete. q̄a si fuisset scītū: fuisset de illo fuissem tam cōdēnatus vel occisus. Tot p̄ditiones feci dño nostro de su xp̄o cui promisi fidē in baptismo: q̄ nō obsēruauī magis feci voluntatē diaboli. p̄ce si fuisset dictur vel cōdēnat latro rē. bon⁹ iudex ei cōpatiat: dicendo. Et ego miser q̄ ex rapina vel vsura: vel ex furto secreto. vel ex retentione latrocinij. vel decimarū: vel de mortuorum male emendo vel vendēdo. tāta furatus sum: fortassis magis merui morī. q̄ dñe magn⁹ latro pdēnat minoē. O dñe parcat mihi. Dñe si cōdēnatur ex adulterio vel ex dilocatione vel rapina sine incestu. Lece quare ego dñe

De eadē dñica .x. post festum trinitatis

meū. Ecce ista camera. ℭ Tertia camera dicit prima correxisti. Nā pr̄ obligit filios nō patit p̄ tagit̄ ipsos corrigit a defectib⁹ ꝺ ipse cū ira corrigit r nō pepercit scriptura di. Ideo nolite ad iracundiā irritare filios vr̄os sed educate illos i disciplina r correctione dñi. ad Ephe. vi. Ita fecit xp̄s qui transit templū. Et inuenit i templo vendentes oues r boues r columbas. r nūmularios sedentes. Et cū essent̄ q̄si flagellum de funiculis facto eiecit de templo. oues ꝺq; r boues r nūmularios effudit eis. r mensas subvertit. r bis q̄ columbas vendentib⁹ dixit. Auferte ista hinc. r nolite facere domū patris mei domū negociationis r̄c. Correxit eos dño. Et ille meos correctionis oblit. Jo. ij. Zdonasir nō legit i tota biblia q; xp̄o peruenit aliquē nisi p̄ isto pacto. Nosta pena erat i citate tiberij. Si ñ legit q; malū correxit eos. l. oze reprehendendo nisi b. Jn q̄ potestis notare q̄tū displicet deo q̄n i ecclia fiūt alīq̄ q̄ ñ debēt fieri. sic faciūt nō nulli q; volūt i eccl̄ia corrizare. i vigilijs r nuptijs: ad malū finē veniet tale mimicum. Nō sic Dñs faciebat. Ih magr̄ timore ibrabat domū dñi. ꝺi. Ego āt i mlitudie mee tue ibrabo domū tuā: adorabo ad tēplū sctū tuū i timore tuo Ps. v. Et vos ibrastis tripudiādo r̄c. Jtē nō debet vt qdā faciūt cōedē r bibē r iebriari in ecclesijs in fraternitatib⁹. Jō apls. Nūqd domos nō bētis ad māducādū r bibēdū. aut ecclesiā dei cōtēnitis r confunditis eos q nō hnt. i. ad Cor. xi. Jō auiamini ne forte irascat ihesus deus ad corrigēdū. Jtē alīq vadit i circuitu eccl̄ie dū dñs offīa ad respiciēdus mulieres. Jsti de ecclia faciūt lupanar. Jtē ad alīq̄ duo fiunt in eccl̄ia mfumonia clādestina q̄n nō possunt log cū mulīe in domo timore viri vl amicor: venūt ad eccl̄iaz r̄c. Jtē fiūt alīq̄ ab alīq̄b⁹ in eccl̄ia mercatiōes: q̄n ecclia i missa loqmi de feriis r foro r̄c. Lū ti sub filētio ꝺbea rigē petā que fiebāt i domo ꝺi. oñdēs q; ista nō. Vnde dilexi decorē dom⁹ tue. r locū habitac̄ionis glie tue. ps. xxv. Et Aug. In oratorio. i. eccl̄ia ab oādo. i. dicta. nemo alīq̄d agat nisi ad q̄d facta ē. vñ r nomē accepit. nō dicit xp̄o nomina mea dom⁹ etonis vocabū. post ꝺ correxerit eos manibus: voluit eos corrigere verbo. qz erat quotidie docens in templo.

℣ De eadē dñica. i. x. post festū trini. Ser. ij.

Jusiones

ministratiōus sūt. idē āt dñs. Verba mea pe origiale. i. Lor. xij. z recreatiue i epla current dñice. Pro declaratiōe hui⁹ ꝺi r introductiōe mee pdicādē lecē. dū est q; regula est r doctrina r fetā theologia duo causa pōt dem facē p scriptas imediate. Opal. n. de⁹ aliq̄ mediatib⁹ causis vt faber r terra. Jta de⁹ mediatib⁹ creaturis opat. h; p mediatib⁹ instrumenē. r liguarī mediate ara se sine creaturis posset eadē facē. Nō sic de ista possūt opari. Nō est sic de bo. Verbi gra. Dicāt pēi r etiā theologi: q; de⁹ mouet celos et ꝺ angelos q̄n phi vocāt intelligētias. Ista posset de⁹ facē p se sine āgelis. Jtē de⁹ illa mīat istā māū mediāte sole. q illuminat terā sole. Maxīmū. n. ē sūs posse. Jtē de⁹ dat nobis tonitrua. pluuias. r fulgura mediatib⁹ nubib⁹. r de⁹ hmōi p se facē posset r̄c. Jtē fac nauigare maria mediatibus nauib⁹. r sine his posset de⁹ p se. Jtē dat nobis pane r vinū mediante labore hoiis dat fructus mediatib⁹ arboīb⁹: p se posset. Jtē multiplicat creaturas humanas p gñationē. h⁹ posset de⁹ alit. Item dat sanitatē infirmis: medicis mediatib⁹ r purgatiōibus r̄c. sine hoc posset de⁹ p se. Jtē dat sciam mediatib⁹ libris: magīs: doctorib⁹: sine h⁹ posset de⁹ are p se. Ps. g⁹ regula gñalis. Quicq̄d de⁹ facit mediatib⁹ sctis causis pōt r p se. Nō qz nulla creatura nec cā hēbit potestatē nec virtutē in celo nec in terra nisi ꝑ tā de⁹ sibi dat. Si habem⁹ bonū tp̄s: sanitatēt prosperitatē: r abundantiam: nec gr̄aeo nec gr̄as soli vel lune: stellio vel creaturis: dicat: sed deo. Ideo apostolus. Mūs ex ipso r p ipz r in ipso sunt oīa. Ipsi honor r gl̄a i secula seculoz amē. ad Ro. xi. Nō liz de⁹ pt facē sine mīstris: sti i gubnatiōe mūdi vult tenē modū regio q in suo palacio r regno hz multos mīstros. r sic nō ē nisi vn⁹ rex i palacio: ita nō ē nisi vn⁹ de⁹ in h⁹mūdo. q liz posset ois p se: vult tñ hīe mīstros. Jō dicit thema. Diuisiones. i. distinctiones mīstrationū sūt. idē autē dño. i. deus. Notanū septem gradus seu differētias mīstroz in domo xp̄i ad instar regie.

℣ Primi sunt portarij ostiorum.

℣ Secundo dispensatores bonorum.

℣ Tertij coquinarij cibotum.

℣ Quarti scriptores ferculorum.

℣ Quinti fistulatores multoz mūsicorum.

℣ Sexti elemosinarij fragmentoz.

℣ Septimi cubicularij lectorum.

Sermo II

nō q̄libz nām videat q̄s offīa istoz hz q; si aliq̄s istoz ñ bētis ñ essis domestici xp̄i. i. ñ poterim⁹ dicere ꝺ eūdē. Diliges ꝺm tuū. idē ꝺ dño ℭ Pr⁹ g⁹ i domo regia primo grad⁹ ministroz ē portarioz. Jta i domo xp̄i. Ll h⁹mūdo. huā dīa ministroz ē portarioz. Qui vt sūt. Ll. dēdo offīa portarioz videmꝰ q; si portarij i domo xp̄i. Offīa portarioz ē porta re virgā r idignos eis ferre. ne intret palaciū. r dignos admittet r custodire. In h⁹ cognoscitis q; sūt portarij i domo xp̄i. Portarij sūt domini tpales. impatores: reges: duces. comites r. quēcūq; dicāt offīa hūt portarioz. q; habet virtutē nisi semel: q; est lacūs nō itra biblicised cōfessio totīes quotiēs r̄c. Ecce quare dicit. Vidi ꝺabo claues. De ista dispensatoib⁹ dicit apls. Sic nos existimet homo vt ministros xp̄i et dispensatores mīsteriū. i. sacramentoz dei. i. ad Chorin. iij. Sed hēc pcedūt cum sequētiis quere in eodē. Quia mō ad hoc deueniam⁹ q; oportet emere ola sacratus. Ita gratio date. Modo nec baptismum: nec confessionē nec extremam vnctionē: nec sepulturam habere poteris nisi emas alicuius vel colorato vel discopto. Jdē de sacramēt⁹ ordinū oportz soluet sigillū r̄c. Jō dicit xp̄s. Quilputas est fidelis seruus r prudēs gnē cōstituet dñs sup familiā sua. Lu. xij. ℭ Tertij coquinarij cibotum. Ecce animaꝝ sūt ꝺbi dei fm. q; dicit xp̄s. Non in solo pane vuit homo: sꝫ in oī ꝺbo q̄ pcedit ō ore dei. Matth. iij. Deut. viij. O dei est bdlia: q; fili i out sūt duc mandibule: fugio: r inferiorita r mandibula. Mandibula fugior: pmulo oēs lensus ē nouū testamētū. Inferior vet⁹ testamētū q̄ solū ō terrenis loqtur. Sed oīa: q; mādibula fugior: est imobilis. Ita nouū testamētū mobile est. vet⁹ aūt mobilem mādibula. ilerior. Ista ad crudialia r indiciabla. q; de illis nihil seruat. Verba g⁹ dicūt hūt esse aiarū. Et q; ꝺparat istas escas. Solutio ꝺdicatores pānes ꝺbi dei. Ecce offīa mea nō ē modicū de pacipiū in domo xp̄i. r sicut coquinarius q; alīq̄ ꝺmittit ipse ꝺpat escas: ita ꝺdicator q; vos de nocte ꝺmisi r quiescitis in lectorcoquarius in cogna ꝑfūdi ꝺparat escas igne caritatis r ꝺcoctiōe in olla memorie. Et sicut coquinarī ꝺmo gustat de tales ita ꝺdicator pīo debet gustare escas. Verbi gra. Si vult ꝺdicare r monstrare alīq̄ humiltatē. q; ipse non sit superbus: gustet q̄ si humilit

tao. Si miaz z lideralitatē: q ipe nō sit auar⁹. si castitatē: q ipe nō sit luxurios⁹: z sic de aliis. De hō⁹ offō apēciabat se apīa dī. Fidacia talē hēm⁹ p xp̄m ad deū: q idoneos nos fecit ministros nouī testamenti. ij ad .2. cor. iij. Nouū z vet⁹ testm̄ differūt sicut figura z figuratū. Ele ti sūt scutiferi eutenteo cōā regis: alig ppinati: alig fuit dādo aquā: alij mappā ꝛc. q timore regie nō loquunt nec ipe sit nisi a lōge: bñit facie. z manus mūdas ꝛc. sic eruitores i mēsa xp̄i sūt pbēdi nō curati: z p nri altaris q̄si mē se. pīi aſſ. ēcco. Jō ad ista. fuor regis cū magno timore z scitate debēt eē. Dic de⁹ sacerdotib⁹ antiqo. Sacdotes q accedūt ad dñm scrificent ne pcutiat eos. .exo. xix. Et tū illo altari nō offerebant nisi aialia. Et mō offert ille agn⁹ ist⁹ ouis dīs Marie q dñs platis sacerdos venit ibi: Et rex nō vēit sol⁹: ió sunt ibi in altari āgeli scti xp̄m assidētes cātātes. Panis angelor⁹ fit panis hoīum ꝛc. Cū ḡto timore dz eē sacerdos cōā iudice z angel scīa. Hō cogitate qd dicūt angeli q̄ sacerdos ē bon⁹ sctūs z castus. Dicūt. O bñdicte ꝛc. Si forte sacerdos sit mal⁹: cubinari⁹ mendax luxur⁹ ꝛc. Dicūt āgeli xp̄o. O dñe vultus q̄ sperficiam⁹ istū rebaldū: pditorē ꝛc. Et xp̄s. Nō adhuc. Nolo. n. mortē pctōis: sz vt pcertak z viuat. Ezech. xviij. Nō ḡnt peccant mulieres cū sacerdotib⁹ luxuriādo: q mal⁹ pctīs cēt. pīcē in lutū sepulchri xp̄i: sepulchra sūt. Ita mulier pluo peccat luxuriādo cū sacerdote sepulchro xp̄i. q̄ cū aliq̄ holō. Jō sacerdotes vt boni scutiferi debēt dare facie. i. cōscientiā mūdā: z mā⁹ mūdas. i. a lucro: z mendacio: z totū cor⁹ a luxuria. Jō dicit scptura de eis. Isa. i. sacdotes. pdent p⁹. ꝛc sic ministrēt: nullū crīmē hūtet. Qui. n. bñ ministraverit gradū bonū sibi acgrēt: z multā fiducīā in fide: q̄ ē in xp̄o iesu. i. ad .1hy. iij. Hō. pdēt. i. si dolēt de pctis: si ꝑponūt nō redire ꝛc. ¶ Quitt sūt ēstitulatores mulr cor⁹. i. ministri. Ita ēt magnus rex xp̄s dñs ministros in palacio suo: q facūt sibi sonū gratissimū. Illi sūt penitētes. Tenor: ē p cutio pctōis. i. gemit⁹ z suspiria sūp q̄s dicit dñe mia: z xp̄us z angeli de senestris celi auscultāt. Auc tao. Que habitas i hort. i. ecclīa q debēt fructificare in bōis opib⁹: amici auscultāt te fac me audire vocē tuam. Cāt. viij. Jte sonet vox tua i auribꝰ meis. Vox enī tua dulcis ēst z facies tua decora. Cāt. ij. Et log⁹ d xp̄s plone pnitētē: vt pbloc ap⁹ pbloca-

qualē faciē facit. Illā dicit xp̄s pulchrā. ē. co rā eo. Jō penitēti dicit. O side mihi facie tuā ꝛc. Istio dic xp̄s. Qui mihi mīstrat me sequat̄ z vbi ego sū: illic z mīst⁹ me⁹ erit. Jo. xij.

¶ Sexti sūt elemosynarū fragmēta: q dant tes mīficordes. Dom⁹ eni dīcit ē vt cophin⁹ in q̄ reponunt frusta pānis: q̄ panis it̄ger ē in celo in mēsa dñi. Et sic elemosynar⁹ regis cēt fideles retinendo sibi ea q̄ dz paupib⁹ mīstra re: pōt tñ sibi retinē necessitatē. Ita diuites fideles sūt retinēdo sibi ea q̄ debēt paupibus dispēlare: tū necessitatē possūt sibi retinē: z nō vsura. Si dicat aliq⁹. Ego nō facio vsurā sz tu deus cui pecuniā mutuauī z lucrū cū eo inde pcipio. Solutio. Ista ēst excusatio. Pylati

cepit corp⁹ tumand ille nob passibilem ifirmi-
tr doloub⁹ subdidit: Is ala ad imitati. p̃ceptioꝛ
facerit dñs. Ob dic scptura qz pueri cõcaue-
rit carni r sanguī. r ipe.i. xpo fili⁹ p̃cipauit
euāgelizabit. Ih hoūt p ola frib⁹ assimilari.
ad Hebr.i. Ex illo textu sequit possum⁹ dicē q
xpo sūt i carnificiõe: sic r cēt pueri flebāt.
Illi pp circūcisiõe doloꝛe. xps vo p electiõ
nāe. Sop pdanā corruptionē: cui⁹ radix cõsi
stit in illo p̃tib⁹ gñatõe. Vñ dic san. Ego p⁹
h.dc.q. iccti.ar.ug.i corpe p̃.r i solutione ad
tertiū. q si de⁹ tomaret dicer⁹ aliquē alr q p
cruciatū: ille nō p̃ret p̃tiū ei⁹ gñale: qz illud sol
venit ex illo actu gñatiõis. Jō apls. Condele
ctoꝛ legi: dī ps ulteriorē hoies. Gideo ār alia le
gē i membris meis repugnāte legi mētis mee:
r captiuāte me i lege p̃cti. ad Ro.vij. Nō ca
ptiuū ducēte. qz ps p̃ctōr dēat liberr arbitriuꝫ
gtiā ad electionē: nī r catheuis p̃ctōr legat⁹
vt capt⁹ gtiā ad exercitiõr. Jō leiēs xps q⁹ to
ta corruptio pdanī filio venit ex illo actu fle-
uit. Notanr istruimur h gtium ē caudā nec
ex illis p̃tib⁹ ē cēdis offēdam⁹ dñm ex deli
cijs dehiaz asinoꝛ r porcoꝛ. amittao electa-
tiões ageloꝛ. Jō glibꝫ i suo statu fuet callita
ē. Air cū vroꝛe fuātes modū nō peccāt: sed
Xtō ē caritas. Religiosi r clerici ñ jungati
hō curēt de illa mā. Jō dic scptura. Nec ē vo
litas dei sctificatio vr avt abstineat vos a fo
nicatiõe r sciat vnusq⁹q⁹ vas sui possidē sci
ficatiõe: nō i passiõe dñi: sic r gētes q ignoꝛ
rāt deū. i.ad Thes.iiij. Vbi h min⁹ p̃cris lu
xuria: vt arguat r noteī q magis caueñdū est
de maiorib⁹. Ite nō hoc dī illos q dicūt q⁹
petri ē simplex fornicatiocdū cū libā: pcntiē
tib⁹ p̃tib⁹ gñāli: cui sit iniuria: qñ dicer⁹ mul
is. ¶ Tertio fleuit xps i lazari resuscitatõe. de
q̃ dic text⁹ ifremuit spūr r turbauit semetipꝫ r
lacrymat⁹ ē iesus. Jo.xi. Nō turbauit. Lof-
simul anit se flere: vt faciāt boleo honoratiq
dissimulāt fleti suū. Sz xps electiues turbauit
se r fleuit. Quare sup h⁹ obdet scire: q⁹ alia ch̃
dia ē corpi vnita cēntalr recipit p̃fitiões cō
ponꝫ. l. variabilitatēqꝫ sicut corp⁹ ē mutabi-
le ad bonū r ad malū sanitatē r ifirmitatē ca
lditatē r frigiditatē: ita ēt ala est vtrūlibet
mutabile. Et ītūcdo p⁹ sit devota r sctā ni
hl se cadat i dñet devotionē r sctitatē. Et h⁹
gliosa sit idevota peccatrix r frigida i amoꝛe
dñi ex h⁹ declarat ōs de salutatiõe: q⁹ muta-
ri pōt ad devotionē r sctitatē de clpa ad gra
tiā. r econtra. Sz cēt ala est a corpe sepat⁹
immutabilis cūtēo r inertibilis in illo statu in

quo sepat⁹ a corpe: sive in gña sive in culpa sr
mali imobilis. Hic ps risiõ ad vnā qōne quaꝫ
vos facit. Quare p̃ctō mometanco vt vn⁹
sufficēt q⁹ gtiā habuit de delicijs: etāti et dura
ret pena. Dico risiõe sicdū ē: q⁹ ille q mouꝫ
nō pōt ips dimittēdo vt sp erit cā illa clpa.
Jō sp erit ei pena. Vñ er op⁹ q̃ decedit i gña:
nō pōt ēd pdere. Jō hz gñas eternā. De illis
auctao clara. Si ceciderit lignū ad austrū aut
ad aglonē in q̃cūq; loco ceciderit ibi erit. Ec
clo.xi. Nō dī arbor: vide o homines velut arbo
reo ābulātes. Marc.viij. Et in morte scindā
tur. Jd.n. fecerit. l. mors ad radicē arboris po
sita ē. Mat.iij. Omnis arbor cadit ad mer-
die q̃ ē pa calida r hūida: figt amoꝛē dei r cō
trītionē p̃ctoꝛ: talis in gña decedit ibi erit sp
qz nunq⁹ pdet gñaz. Si cadit ad aglonē q est
pa frigida p̃ idevotionē: accidūt: r negligētī
az: figt culpā r p̃tā ibi erit sp. Et qz Laza-
rus mortu⁹ fuit in gña: r erit cus sctis p̃tib⁹ in
lymbo qñ xps p̃tib⁹ suoꝛ marie r marthe de
buit ipsū a morte suscitare fleuit: sciēs q⁹ laza
rus reducebat ad statū in q̃ poterat cōmitt
r sacē multa p̃cta: sicut r secit venialr r mor-
talit peccādoꝛ: q̃ sp passiõi xpi cū aliq⁹ pdi
dat [illegible] de post recurgunt [illegible] r fuit sctūs r
amic⁹ xp̃i. Ecce q̃re fleuit xps. Notanr ī
structmur q̃tū ē caudā a p̃cto: q⁹ xpo volēs
reducē lazaz amicū sui de statu i q̃ erat ipec-
cabilis: ad statuꝫ in q̃ poterat peccare fleuit.
Jō h q̃tū deo displicēt p̃cā. Jō fledā est p
pctis: r gaudēdā ē de illis q̃ sūt ipeccabiles
sicut de filijs q mountur puuli. Magis effet
gaudēdū de morte talui q̃ i die nuptiaz filio
rū magnoꝛ. Dicat ꝫ mulieres p talib⁹ flētes
Jō apls. Volum⁹ vos ignorare de dormiēti-
bus: vt nō p̃tristemini sicut ceteri q spem non
hñt. p⁹ ad Thes.iiij. ¶ Quartus flet⁹ xp̃s fuit
ille de q̃ loq̃t thēa. Videns iesus ciuitatē fle-
uit r. Nō h dicit hystoria eudgelij. Xps vi-
dēs ciuitatē hierūm fleuit pp q̃nq; mala ciui-
tati hierūm futura q̃ fuerunt ista. i. Primo fa
me. Secdo pestilētia. Tertio gladius. Quar-
to captiuitas. Quinto destructio. Primū ma
lum venturus erat fames. i. in obsidione Tyti
r Cestpasiani mittit q̃ matres p̃o fame come
debant filios r obliterieco lectū parturiētes:
r ex his bibebāt vinū ppriū. Scōm malū fu-
it pestilētia r mortalitas: ita q⁹ p eos cade-
bāt mortuinee erat q sepeliret cor⁹. Tertium malū erat gla-

dius quia audiuerant romani q⁹ iudei ex aua
ricia comedebāt auz: ppter hoc interficiebāt
eos r inueniebant aurum in viscerib⁹ indeo
rū. Quartū malū erat captiuitas per vniuer
sum mūdū. Triginta indei babant p vno de-
narioꝛ: fuit indicū deinꝫ ipsi indei vendide
runt xp̃m p. xxx. denarijs. Quintū malū erat
finalis destructio: q⁹ in ciuitate nō remāsit la
pis sup lapidē q⁹: illa ciuitas nō ē illa q olim
fuit: nec in illo loco sita in q̃ illa erat: vt decla
rat Greg. Et assignat xps rōnē illoꝛ malorū
vi. eo q nō cognouerūt tēp⁹ visitationis tue.
i. xp̃i. Notaliter ista q̃nq; mala sunt hodie in
mūdo spūaliter. Primo fames spūalis. Unde
spūalis est oio r vbi dei. Nō in solo pane vi-
uit hōsed in omni verbo q̃ procedit de ore
dei. Mat.iij. Hui⁹ cibi est mō magna chari-
stia r fames. Ista fames non sentit a multis.
Ite pauci pdicāt vbi deus. Quidā. Aurgilli
r poetarum dānatoꝛ re. Secdā est pesti
lentia multoꝛ inficiens: q⁹ gliber vult viuere
sm̃ sensu alitatē: ita q⁹ tot⁹ mūdus ē corupt⁹
intantū q⁹ forte paucī sunt q̃ possūt dicē vere
ego nēm cognouī nisi vxoꝛē meā. De mulie
rib⁹ adh̃ credo q⁹ sūt multe honeste: vtinā di-
cam verūm⁹ nō cognouerunt nisi viros suos
solū: cēsēter loquēdo pueri innocētes sūt mū
di. Ideo dicit Remigi⁹ sup illo vbo. Simite
parvuloꝛ venire ad me. Matth.xix. Tanta
enī est labes illi⁹ peccati. l. carnalis cōcupiscē
tie: q⁹ occupauit fere totū humanū gen⁹: ita q⁹
maioꝛ pars saluādoꝛū credit esse innocentiꝫ
puerorum. Tertiuꝫ malū est gladius spūalis.
l. odium: rancoꝛ: r mala voluntas inidoꝛ. Ita
q⁹ tot⁹ mūdus isto gladio ē vulnus. David.
Gladi⁹ eoꝝ. i. inidoꝝ intret corda ipsoꝝ: vt
habeant officia: regimēta: q⁹ imitatoꝛ: r platio-
neo. Is nō interficiāt corpa: interficiūt tñ alas
q̃ est pe⁹ intrāti q⁹ dicit. Salomō de ista ma
teria. Ruruus cōcūlat⁹ sum oēs labores bo-
minū r industrias animaduerti patere inuidie p
ximi. Eccl.iiij. Quartum malum est captiui-
tas. Quot sunt hodie captiui spūāliter: Is petā
nō auferāt liberū arbitriū gtiā ad electiõē:
auferūt tñ gtiā ad bonū operationē. Per to
tum mūdū sūt captiui: r si forte in 5 fragesima
liberent: statim post pascha redeūt ad capti-
uitatē. Talib⁹ dicit apls. Resipiscāt a dyabo
li laqueo: a quo captiui tenent⁹ ad ips⁹ volū-
tatē. h. ad Thy.ij. O siqa cēt captiu⁹ in bar-
baria: quo laboraret p liberatõe: cito magio
ergo labōrādi est p liberatõe hui⁹ petionis ca
pituitis p̃cōr. Quintū malū est destructio:

qz non remanet lapis sup lapidē. Lapides
sunt xp̃iani. Electi. Tanch lapides vivi sup-
ediscamini domꝰ spiritualis. i. Pet.ij. La
pides fundamēti r ulteriores sūt Apostoli.
Deinde mercatores: cives: milites: clericiet
religiosi. Lapides superiores sunt dñi tpales r
prelati in edificio ecclesie. Sz hodie totū cdit
ficiū est destructū: male vivunt oēs tam plati
ecclie q̃ alij. Unde spūaliter flebat xps: qz vide
bat destructionē futurā ciuitatis christiane.
¶ Quinto fleuit xps in passiõe r in morte.
Auctao. In diebꝰ carnis sue preces supplicati-
onesq; ad eum q̃ posset eū saluū facere a mor
te cū clamore valido r lachrymis offerēs exc
audit⁹ est p sua reverētia. ad Hebr.v. Ms. In
diebꝰ carnis sue. l. passiõis: que solum sunt in
carne. Ratio electiua quare fleuit propter nos
Non enī fleuit timore mortis vt alij flent. l. qñ
morientes in articulo mortis sum⁹ in maximo
periculo. Hoc declarat ille doctor Beda su-
per Thob.ca.vi. qñ Thobias voluit lauare pe
des suos in flumine sepulcis magn⁹ voluit ipse
devotare: sed Thobias devotauit ipsum r ce
pit. Beda exponit h⁹ sic. Thobias significat
christum: qui in flumine mortis impetuose vo
luit lauare pedes suos. i. christianos p suam
mortem r passionē. Aqua baptismi r penitē
tia habet virtutē r efficaciam ablūdi r mūda
di alas ex xp̃i passiõe. Et venit piscis im-
manissimus. i. dyabolus in cruce: voluens xpm
devorare r capiendo credēs q⁹ esset de⁹. Nota
pisces sūt ibi xps ipse q̃ cepit r ligauit. Xps
ergo fleuit in morte nō timore mortis: nec dya
bolus ed. i. nobis. Nota q⁹ in morte cuiuslibꝫ
cōsiderat xps ipsum cepit r ligauit. Xps
ergo fleuit in morte nō timore mortis: nec dya
bolus ed. i. nobis. Nota q⁹ in morte cuiuslibꝫ
cōsiderat xps ipsum cepit r ligauit. Xps
devorare r capiendo credēs q⁹ esset de⁹. Nota
pisces sūt ibi

in camera morientiat; abscondentis ipsi calcaneum ideſt finem mchm observabunt.

Dominica.x. post festū trin. Ser. xiij. Speculatiuus de quatuor virtutib' cardinalib'.

℣. Jhc ꝑ illo exibat & sanabat oēs. Habet ēdi illud ternaliter. Lu. vi. & officiali i euāgelio hodierno. Salutet ego Maria. Jllis ēdi volo vobis declarare ꝙdā. ꝙ ꝙ introducūt ēe delectabil scialē & speculatiē ꝑ illumina cōe intellect'. Sicut nouit & poetice ꝑ istrūcōe vite q̄ fc. Pro p' scīa q̄ si fabule & actē volum' cognat' opa dī facta a principio mūdi vsq; nūc intenim' q' oēa creatura sine angelica siue rōnales et homies siue corpales creauit cā alia ifirmitate oēa tūc defectuales ñ tñ ex defectu creatoris sed ꝑ defectū creaturē exp. Dz de' de se creauit bonū & ad similitudinē eius alioq; mō. Dz de creatura angelica q̄ erāt inuerabiles. erāt eni plures. ꝙ solus arbor ꝑ capilli capitis creauit eos ifirmos grauī ifirmitate. Cuius ēt de qua tamen eos. Rōnabat ꝑ lapidē tamen tūc ordinē placuerit sibi nōe a principio. Dicit. Ita intelligit' de pōte' qz ñ erāt a principio sī ꝺ dicit. q placuerit sibi ñ per cāsā. Et ēt' de illo exibat & sanabat eos. ꝙ ꝺ creaturis rōnalib' ꝺ bonis' q̄ si mūdi, q̄nie intellectibus. Nō ex ꝑ p̄ncipio ex non essent i cognitione & esse cognoscitiuo' cū. i. ēt'. Nā q̄dē ō sabato & sibi ꝺcrīs videt ēffecti & cessāt ꝙ finē & principiū ꝓcedēs & ꝓcessus. Dicit ēt q̄ creature rōnales fuerūt creature ifirme. Et ꝓpt. i. peccatum. Zacc. ēt de' q̄ntia ere quē dñs & vad. & i optime sturs tñ peccatū ēt ex dīa ifirmitate vēt mouē alīs & cooperī. Nā ēt creat i vtroq; vsq; peccabilis. Nā ꝺ tñ ostēsa i terra q̄ bona & ñ peccat. Sic. ōq; de' nos sanat acq; q̄ creāt cooperatione & ꝓuidētie de' tanat ꝓnōe ēt ꝓpt. glōe cuīt' in ꝺ q̄ ñ ꝓfūt peccare. Et dicūt q̄ tūc ꝑ paradisū ꝓfūt peccare ꝓtō. Et q̄ sūt ꝓcabiles & de' & dyab. Dicūt. ille dyabol' nequā ꝓpt ꝓcabilitatē. vidit peccare. Ego. i. q. xliij. ar. vij. & sicrip. ad. vij. q. i. ar. i. Jllā sanitatē petebat Jere. di. Sana me dñe & sanabor. illud me fac & saluus ero. q̄ si la' mea tu es. Jere. xvij. Nō legit tūc ifirmꝰ fuisse corpalē i sed logr ꝙ sanitate alīqñ ꝓcūcat Salutē me fac &c. g' de' de illo exibat & sanabat oēs. ꝙ de creaturis corpalib'. Nam celū sol & luna & stellē aerē ītrāt adhr oīa q̄dā creata fuerūt cū ifirmitate. non ēt peccabilitat. q̄ nō pōt rōnabiliē nō ꝓfūt peccare. Nā si leo vel lupus interficerit hominē nō peccādo ifirmitate corruptibilitat. Nō ex compositōe Jesu Xpi ad corpa celestia & elīa q̄ nō sūt spolita ex Jesu. tñ ꝓfūt. dñdolari & corrūpere de facto elīa corrūpūt & corpa celestia fuerūt imutata q̄ dīcūt boies peccarēt sol ꝓfūt erat clarior. Luna ō tunc erat ita clara sicut sol nūc ē. Si ex ꝓtō Adā sol ꝑdidit septē ꝓtes claritatis luna & stellē & celū septē ꝓtes ētat. Ecce ō ꝓ iudicio purgabat & stabit pura. Corpa dīcūt dominus ꝙ sint corruptibilitatē i iudicio relinq̄t gloria cū alīs & erūt tūc incorruptibilia ꝙ stabūt clarā & agilia. Jllā ē doctrīa certa i sacra tbe glosa. Nūc tra. erat lux lune sicut lux solis & lux solis erit septēplū sicut lux septē dierū i die q̄a alligauerit dñs vulnꝰ ꝑcussi sui & ꝓcussurā plage eius sanauerit. Jsa. xxx. Hoc erit ꝓ ꝓfectū sic lux septē dierū. i. ꝑfecte hebdomade modo septē dī ꝓcedēt in die. i. iudicij q̄ sanabit vulnꝰ mortalitatis & corruptibilitat & peccabilitatis. Ps. 1ꝰ q̄ oēs creature create fuerūt infirmitat corrupt de illo exibat & sanabat oēs. Ps. ꝓtō. Nō declarādi ē tbe materialiter. Ex eni tuo fortitudo de illo exibat & fidē eius & multe ītuēs exibūt de ꝑfectiōe singulari ꝺfunctus q̄' nunc volo ꝺclarari q̄ tūc mortalitat. vel alias ꝓpriet̄ & ꝓtās vsq; ad cardinalē q̄ sunt ꝓtās & ꝓtās vsq; ad cardines q̄ sunt ꝓtās & ꝓtās vsq; ad alias ītuēs & vsq; hominē vsq; in ꝓtō ꝺfunctū & xpo exemplū. Matthe. Labore nos inuito. i. ꝑfecte magnus ꝓfūt ītuēs. Ecclesiastē eni. i. cōgitauī & tapidibꝰ. i. ꝓnditōibꝰ bonis ostēsa ꝺfunctus virtutem. i. fortitudinem eius tua vsq; ad ēt in vita humana. Et ꝓpter. Quattuor sunt virtutes cardinales scilꝫ.

℣ Temperātia cupiscētie.

℣ Prudētia intellectualis.

℣ Justicia voluntatis.

℣ Fortitudo spiritualis.

Et qui vocabitur Deꝰ vocabat xpm ꝺdm & ꝺdm ꝺfunctū & sanabat oēs. Et ꝙ ꝺ ꝙ xpo virtus cōgrua tempore aīe exēplata

ꝙlat ꝙ ꝺdm doctrinā xpi ꝺfunctō. Dicit' eni ꝑfūte & q̄ cibo & ꝓtō sim' ita ꝓati & audiati q' coap' nēs nō ſuel ifirmitatē nec aīa ebrietate nec vita peccādi ꝙnitate ex excessibꝰ cibo & potꝰ. Dz recipe dēm' necessitatē ꝓ sustētatiōe vite hūane & nō dēm' nimis onerare & ꝺfunctō. Jllā tēpestatē hūt bestie. Sic habet aliās vel equi. si cōcēt & dabit sibi satisfactū ēmō habēt ꝺplē' erāt & papa vel rex instructus vos nō sic vt. O mirū qđ dicit xpc: q' bestie sine rōne ēmēto fuūt ꝑperātis & boies nō. Beati pacifici bō cōcēt & debit ad sufficiētias ꝺz ponī ad os cattoz & ꝑpatiētis hodie homines mīn' sūt ꝑpati & bestie. Ju sig' cui' ꝑpatie de' nō fec aial tā magn' coepe vt bō qđ ꝑfect tā pūl oc. Et ista rōne dicebat xpc. Attēdite vob ne ſuent corda vra i crapula & ebrietate. Lu. xxi. Ecce ista ēt' qđ erāt a xpo exēplaq; ꝑtaz obediabat videbat ipōla: nec legit vnq̄ che dīte carnes: nīl re agno paschali ip̄e iumabat. Unde xpc erubat de' ꝑpatie hodierna ꝺtinalīq; hoc ꝑtinet xpc de. Attēdite &c. Re spōse grauēt. Quibꝰ ꝓtō' liter nauta scit tā Xpc pōt pōtare nauis suauec recipit ꝺplum qz habet gerēb: & si forte plus ex cupiditate recepit: opprimebat. poc? vel habet gubernatiōe & ꝺbach'. Jā ghōs scit Xpc sibi necesse ē de cibo & ꝓtō. Et si vltra recepit ꝓcipit &c. Rōne mēb' ſuillat q' ſuillet barā pauperib' & q' habuerit ex grauī ifirmitate & mortali. si debuat mīn' vsus fuit q' habuerā q' malā vsi sunt pōtare ou' sua & bō ebri' q' bonā vsi noluit. quo tare tocha. Vā vat xpc. Attēdite vob ne grauet' &c. Et q' multi nō attē dūnāt sīt tot infirmitates ocnlop factores dñi sit pp xpc pul. ſuent sueuy rubeuy & gutturapostagre: polo res bēnīuolentes sacre scripture. vltra ifirmitatē sic q' q' qualia cōtet & vel ēt luxurio. Ro: qualis ꝓtō vicme sit &c. Dz q' vult q' filij e filie &c vsuli cuīt sint ad ifirmitates. Ut ē bestie q' sunt tot mali religiosi & clericiendi q' nō sūt ꝑ ꝑtēs. Magni mirandi est & ne ꝑpetua cuīt vsui. In mgīt dicit ifirmitas tā corpis q' aīe & similiter appropiandū vbi ad colera. Prop? exemplū nīl abstinēte q' in abstinēte & adiuuat vnā. Sicut exēplū. Dicūt ꝓbabiliter q' plures ītrāt gula q' gladiū. Jn lg' ītr' tpe mortalitatē plures mortuī de illis q' nō temperauerūt ꝑ ꝺtrapēsā qđ ꝺ ne aliis C. Sicha tuus ꝺfunctus bellator. Ju. ora tuus que. Ecclesiastē. Ne ꝺtrapēsā mīb' mīb' mīb' ꝓcessū ne cadat i gutta lū. ēt ꝑ ꝓtō. Ecclesiastē i ecclesiastē ꝓdētia i gen lio. Jā videt ichūtiōes sine ꝺtpationes carnis malas ad pctāmō idigem' mgīte ad malū sicut ad bonū. Jte q̄ sit occasiones mālū qi tot' mūdus & dyabol' pecc̄dō sine ? bono sine cōsilio i platea sine i vico. Jte q̄ sit tentatiōes dyabolice & pessi. pugna qđ vidē mmeri & q' ipe videat te g' necaria ēt de' prudētie vt istis periculis audemur: sic ēnt defendāt in bello ꝑ pastorē ne a lupis deuoret. Jta de nob q̄m' oues xpi pastoris tūc tu ego sū pastor bon' ꝑ ponit &c. Jo. x. Et sum' in bello bn' quandiu g' de' custodiat a lupis ētnalib' nec aīa ē nobis & tue pudētie ne dyabolus aliq̄ bona ītrudine decipiat nos. De ista ītitudine docebat xpc. Ecce ego mitto vos sic oues in medio lupoz. Estote g' prudētes sicut ꝑpentes & simplices sicut columbe. ꝛc. dicebat. In pcona discipuloz q̄ hoc ē tbus xpi dicit. Nō. Note pudētes sic ꝑpētes. Que dā species serpētis ēt q̄ dī aspis: hīt ītā ꝑpētes tal' adatiōe q' valēt multū ꝓ tuica q' nō posūt caps nīl ictāt. Hāt ēt certa dia q' qñ audit nō pōt fugē. Jō qñ ipa videt venatorē ita ictatorē ſi pōt fugē fugit: sīc ponit vnas aurē sup lapidē vna & cauda claudit aliā ne audīt vocē ictātis. Hoc dicit nīles ꝛc. Et cetera bibie. Dñi pc. Vt te etiā ꝛc. furor dīe. i. pudētia tpāmoꝝ &c. Ps. Illūdnes. Ppē hō aspidis surde & obturāt aures suas. Que nō exaudīt voce ictātis & veneficī incātant sapiēter. pc. hō. Dicit xpc q' in tūba m' nos q' lum' in medio lupoz ſernabis. Ad practicā qđ pōnūt ictatores vel alīq̄ mala gloria volūt nos ictinare ad pctā ꝛu vt aspis pōat aurē vna sup lapidē. ne q' audias i. ad Exp. ꝛc. Petra ēt erat xpc: ēt cauda. i. mōtes claudo ahā. Caput vite bolo ē natu tas cauda ho mois. Ponit eni aurē sup lapidē ꝛc quādo ēt' vitā claudit alia cauda cogitatiō mortē ppāt. ēt' big'a. Una tenūt ictātores dyabolicā: alia mala cogitatio ē a dyabolo. Jā n. to cogitas. t nīqđ tu es ita bonus puēr ēt' tal q̄ sit fuit ꝛc arcer' ēt ilumat' ꝛc. Jō iger as te aīa ꝛc. Ecce ictātor a dyabolo & vt ecclesiast regimē ꝛ factus ītūtiuus ꝛ fur ta ꝛc. ut ihāt lupi de aīa in turca ſerui. Talis cogitatio vt pō alē dat tē. a dyabolo ēt ꝓpōnat auēt sup lapidē ꝛpc. Cogita q' ꝛpc ēt q' ē alīs cura in tūdo: nolūt tē ſeruiri nec regnū sine aliis volunt ſuire. Jtē' q' alia non venit ministrari sī ministrare. ꝛmat. ꝛc. Dz tue in corde tuoꝝ q' nēcio regē glōē & nemum mīcrolo regē alīus ꝛc. Et cū cantā. Longe

tādo monte i ḡ os reddē rōnē deo de regnile
rē. Si ita cogitas audacter mō curabis de re
gimine meo fugere. Jdē de mul.end⁹ qñ dic
cō tanto? Et nūḡd tu poteras ita magnā do
rē vt tales: illa tā dōs fuit fūnta de nouo rē.
Jtē talis est diabol⁹ in corpe mīht fit nīl vt
tpa vult nīa posse tu facē. Jn cātato? vult vos
cape. Jō vt p̄cēs ponas auē sup lapidē cogi
ta ornatū xp̄i r ēccie ē arte. Xpo.n. trigin
ta annis portauit vnā tunicā: r vos in glubet
festo vl āno vult vni de nouo. Et si vir dicet.
Nō dō. rē. nōnulle dicūt. O quō facit mihi
vt peatis. r oporteb⁹ facē vsurā: furta: r rapi
nas. Jtē ego ad⁹sa de gñe. Dō qñ dtā. An
na faciebat tibi vestes p̄cōtas nolebat porta
re nisi cū tota domi amore mīto. Jtē cogita
in morte qñ petes gaudium di. Dñe ego sum
creatura x̄piana vestra rē. Dicet xp̄s. Nō eo
creatura mea. Ego feci te diuīā r fusci: r tu
fecisti te alb⁹ artificialr. Jdē de idumēt. Haz
dicet. Ad⁹ sā mea ibat simplr: tu volebas esse
dñar: mī mea humilte r obediēs erat. tu vo
lata r supba. Si ita cogitat icātator nō de
cipit vos. Jtē de auar⁹ qñ dic cogitatio. Si
tu vis vīre de tuis posicōib⁹ vel redditibus
aut laboribus: mihi congregabis. de q̄ g⁹ martia
bis filias tuas r dēbitabis filios. Jō si vellet
mutuare. r florenos p. xij. s̄ emere ad vanta
giū p minoi p̄cio: vel vēdē piue pp dilatiōes
vel anticipationes solutiōis posset hīc dona
p̄ācēs. Ista sūt ōba icātatoꝝ. Jō sup la
pidē xp̄i cogita q non voluit hīc nec vnū de
narū nec domū nec cellā. Et vos vult ⁊ gre
gare rē. Bonā hēditatē dimittit filijs q eos
dimittit dñs nutritos. nō facias vsuras p filijs:
als cū eis ibitis ad ifernū. Jtē cogita mortes
dicēdo: qñ moriar hodie vel cras q̄d ducam
mecū: nudus vadā coꝝ xp̄o. Sic nō decipiet
vos icātator. Jdē de pcō luxurie. O quot in
cātant pcō luxurie: qñ dēbatis obligit vos et
mittit vobis h⁹ r vellet secrete log vobiscum
rē. vel qñ cogitatio dic. O q̄to delectatio es
set cā tali. rē. Is ponā auē sup lapidē xp̄i ca
stissimū. Jtē cogita qd i morte fit de luxurio
sis qñ alā luxuriosa egredit de corpe: statiz a
drabolo ducit ad ifernū nec pōt mori. Jtē de
pcō ire qñ dicit cogitatio q̄ videbo te de pri
mico tuo rē. ponas auē sup lapidē xp̄m: ga
nolauit se vīdicare: nec p̄mīsit vt p̄ vīdicaret.
Immo dixit. Pī dimitte illis: qz nesciūt qd
faciūt. Ex. xxij. Jtē cogitatio mōte qd fit de
vīdicatiuis q̄ nolūt parcē inimicis: nec loqui
rē. Tales vadunt ad ifernū. Pī me⁹ celestis

tradet vos tortorib⁹ si nō remiserit vnusq⁹q
fratri suo de cordib⁹ vr̄is. Mat. xviij. Ecce di
cit. Ego mitto vos in medio lupoꝝ rē. Glut⁹
de illo exibat. rē. Tertia vt̄ est iustitia vni
uersaliter q̄ est qñ p̄ vniuersale r ḡnaliter red
dit alteri q̄d suum est. Justitia est vt̄ vnicuiq
q̄d suū est tribuēs. Ro. q̄re ita vt̄ est necessa
ria: p̄ cā aīal⁹ sociale p nām. Si oēs solitarie
viuerēt nō tenerent ad ordinandū se cū aliq⁹
sola in se vt̄ pūnte. Sz qz hēm⁹ cuz alijs sit
pacifice oz nō solū ordinare nos: sz etiā cū alī
is reddēdo vnicuiq q̄d suū est r ista est iustitia.
Primo deo debem⁹ dare q̄d suū est. f. credētiā
in corde r obedientiā in ope. credē firmū arti
culos fidei. r ad hoc necessariū est scire. Credo
r dicē q̄ubet die mane r sero. Sz p⁹ nō sufficit.
Jō regnat obedientia i ope fidēo mādata. qz
nall⁹ rex erit ptent⁹ de credētia subditor⁹ sine
obedientia. Scōo ad dños tpales hīc dem⁹ fi
delitatē r subiectionē. r iog oc eis debem⁹ cū
honore rē. Tertio platis reuerētiaz tenemur
reddē r honorē r deuotionē. soluē decimas.
p̄micias rē. Quarto reddē debem⁹ parētib⁹
r eugrētiā in corde nō despiciēdo. in ore reue
rētialr loquēdo. in ope eis subueniēdo si idi
gēt. Quito reddē debem⁹ filijs disciplinā r i
structionē. r nō sufficit eis dare cibū r vestī
tū sz etiā dare dbet eis instructiōz vt oret deū
q̄ nō mentiant nec furent: nec iurēt: r sic de ali
is. Sexto diuites dbēt reddē pauper⁹ elemo
synā r miam. pauper⁹ diuit⁹ in oīonib⁹ recō
pēsa. Jam firmus seruitū. Amicos amicitiaz.
inimicis patiētiā. Mortuis reddē dbem⁹ q̄s
tenemur: vt eoꝝ cōpleam⁹ vltimas itētiōes r
volūtates. Jsta est iustitia vīs. Jsta vt̄ exit a
xp̄o exēplariē r doctrinalr. Redditе oīb⁹ de
bita rē. ad Ro. xiij. Quarta vt̄ est fortitu
do spūal. Ecce optia ordinatio virtutū. L'epan
tia ordiat holes in ꝑpio. Prudētia i piculo
Justitia i ꝓxio. Fortitudo aūt i aduersis. Nō
itelligit de fortitudie corpali: de q̄ nō dz se
appeciare. qz bestie hūt maiorē fortitudinem.
Sz de ista fortitudie de q̄ dic dō i ps. xvij. Fo
titudinē meā ad te custodiā. qz de⁹ suscepit⁹
me⁹ eo rē. Dicat de fortitudie dō corpali de
q̄. i. Reg. xvij. Q⁹ puer exīo iterfecit leonē r
vrsum. Hā r leonē r vrsum iterfeci ego fu⁹ tu⁹.
Jn de ista fortitudie nō appeciabat: sz de spūa
li. q. resistebat tēptatiōib⁹: q nō g̃mittebat se
vincē. Dicat quō iuenit saul p̄ecutores suum
dormiētē r dixit sibi ab ysai. Jngeriſce inimi
cū tuū rē. r noluit extēdere man⁹ in xp̄m do
minū. Jō dicit. Fortitudinē meā ad te custo

dīā q̄ de⁹ suscep⁹ me⁹ eo rē. Tal fortitudo
ē de⁹ scit sustinē tribulationes. aduersitates
scit sustinē penitētiā. bonā vrā. Fortitudo ē
scipe bonā vrā. r ꝑmptā r ꝑficē. Lece q̄ di
cebat the. Glut⁹ ō illo exibat r sanabat oēs.
Dñica.xi. post trinitatis. Sermo primus

Homis q̄ se exaltat hūliabi-
tur. r q̄ se hūliat exaltabit. Luc. xviij. Sermo nr erit ō
fcto euangelio hui⁹ dñice. Si pla
ceat ō habedim⁹ multas bonas doctrinas ītel
lectuales r morales. sz qz nulla doctria hȝ vī
tutē nec efficaciā i alamaz ꝓlatiōes nec pe
catoz corrigit sine gra dī. Jō salutet ē go
m⁹ rē. In fcō euāgelio hodierno xp̄s docet
nos hīc tria multū necaria ad salutem.
P⁹ docet nos vitare supbiā r ꝑsūptiōem.
P⁹ docet nos vitare humilitatē r abiectionem.
P⁹ Secundo obseruare deuotas orationem.
P⁹ Tertio sperare iustā retributionem.
De fcō log⁹ thema. Quis q̄ se exaltat hūlia-
bit. Nō. q̄ se exaltat. qz si q̄ a deo exaltat i h⁹
mūdo: si hūliabit imo et exaltabit i alio mū
do. Sz qñ hō exaltat semetipꝫ p hypocrisis si
ctōes seu platiōes rē. de⁹ hūliat talē i h⁹ mū
do r magis i alio qz dic scriptura. Gaudium
hypocrite ad istar ꝓcti. Job. xx. Dico p⁹
q̄ xp̄s docet vitar supbiā r ꝑsūptionē: me ex
hōib⁹ tpalib⁹ vel nālib⁹ vel ꝑonalib⁹: vel spū
alib⁹. ꝑsūptuole nos extollam⁹. Jō qñdit xp̄s
de q̄dā hoīe. q̄ habebat multa bōa tpalia nā
lia rē. r faciebat multa opa de gñe bona: ita
corde supbiebat despiciēdo oēs alios. de quo
dicit q̄ si fuit iustificatus: sz pdēnatus pp suaz
supbiā r ꝑsūptiōez. De q̄ dic euāgelū. Pha
riseus autē ista dicebat. Deus gras ago tibi
q̄ nō sū sic ceteri hoīes: raptores. iusti. adulte
rivelut ēt h⁹ publican⁹. Jeiunio bis i sabbato.
decimas do oīa q̄ possideo. Ecce supbia r ꝑsū
ptio: cū dicit. Nō sū sic ceteri hoīes: raptores.
vt dñi tpales: nec alica rapio p furta. vt vasal
li e pauperes: nec p vsuras. vt vsurarij vocādo
vsuras cēsus isto nōie. nec p. frandes: vt mercā
tores ifēs dīe ego sū misericors: decimas do
oīus q̄ possideo: Nō solū de pecūnia. oleo: fr
de mētis: saluias: r de cauhb⁹. O Jatue. Ecce su
pbia r ꝑsūptio. 2⁹ dicit: nō sū sicut ceteri hoīes
iusti. Aliq⁹ fuit iustus dādo falsā sniam. vl inocē
tes pdēnādo vl respiciēdo sniaz vl iustitiā ḡ ta
lem. Jtē alij sūt iusti ffc. pcurādo i cāis r litī
gijs dilatādo. Jtē alij sūt iusti mercēdē r salaria
retinēdo vl obiecta negādo. r ō isti iustitias se
ctāt excusabat iste. Jtē q̄ sī erat homicida
diffamat⁹. O Vulte quō ostēdis tuā sup-

bia r ꝑsūptiōez. s⁹ q̄ sī nō sic ceteri hoīes adul
teri. Nō. q̄ ē adulterij. Jō vt vinā caste iem
no bis i sabbō. i. hebdomada. Nō. eḡ bī ta
lis: vt hic ribald⁹ publican⁹. O de isto stulto.
attēde qz pdēnat⁹ despiciēdo in o omis sua. Jō.
si nolum⁹ pdēnari. de nullo bono deamus se
ipsis r ꝑsūptiōez. De h⁹ dat talis declaratio.
Ponat cūs q̄ aliqs panp hō mutuo recipi
at a diuite mille florenos tali cōditiōe q̄ illis
bis anis teneat dare diuiti cētū florenos cēsua
les sub pēa mort⁹ r effectus voluerit diues sol
uē p̄cipalē tenet reddē sibi ēt sub pēa mor
tis. Si talis panp hō vellet se tractare supbiat
dicēdo. O quō sū diues rē. nīḡd ēt h⁹ stultus
tantmo qz cēt tāto onere habet illas pecūias:
q̄ nō ē gaudēdū ī. potius flēdū r ml̄tū. Ita
ē de nobis. Mat. oīa bona q̄ hēmus siue spa
lia siue mīlia rē. nī sūt nobis data. xp̄e ih. sunt
a xp̄o diuite mutuata. qz sibi hēmus de oīb⁹
dar vsurā bonā sub pēa mort⁹ eterne. P⁹ de
bonis terrenis si bēt⁹ capos: vineas r possēs
siones alias. oīa ista sūt vobis a diuite xp̄o nō
data sī mutuata. qz de oībus vsq; ad vltimū
obuli habet sibi reddē cōputū q̄do hūilitas
cōservatis: qualiter expendistis ergo vos nō
estis dñi sed xp̄us. Dauid. Domini est terra
r plenitudo eius orbis terrarū r vniuersi qui
habitant in eo. Vos autē diuites solum estis
dispēsatores. Sic nos existimet homo vt mi
nistros xp̄i r dispensatores. i. ad Cor. iij. Et
loquitur apl⁹ in persona diuiti r sub pena
mort⁹ diuites tenēt ad vsuras. Lopa mle r pie
tatis: si solū semel i āno si q̄libz die nec ptēta
rbs de sorte ꝓcipali. Nō. dic quō ee dines
q̄t pecunias dēs eas ita sic oneratus rē. Ps
stulti⁹ diuitū q̄ oia mutuo recepūt. Auctas.
Nō q̄d peregre ꝓficiscēs rē. Matth. xxv. Et
loquitur christ⁹ de se. Dicatur hūlitas. dixit
christus illi qui nihil fuit lucrat⁹. Serue male
r piger oportuit te pecuniā meam cōmitte
re nūmularijs. Et ego veniens recepissē vtiq;
q̄ meum est cum vsuris. Loquitur hic christ⁹
similitudinaric. Matthei. xxv. r luce. xix. No
lite igitur vos appeciari de diuitijs r possēs
sionibus rhmōi. sed semper timete dicendo.
O miser r quantum debeo rē. Ideo Jaco.
v. Agite nunc diuites. ploate vlulātes in mi
serijs vestris que aduenient vobis. Nec enim
est superbiendum de bonis personalibus seu
essentialibus: vel de ingenio. de subtilitate intel
lectus: nec aut̄ mentio mundanas: nec de sa
pientia: nec de eloquētia: nec ꝑ pulchritudie
gratie: nec de sanitate. rhmōi. qz totū est nob⁹

a deo mutuatū.r ō oīb⁹ bonā dñe vult vsurā. Sz vtiq; ifidelitat intellect⁹ ñ fit aliq⁹ cā ōnatiōis intellectu male vtēt⁹. Dicat dicunt hystoria illi⁹ ceci quē xp̄s sanauit. Joan.ix. Cui dixit xp̄s. tu credis i filiū dei. Ridit ille. qo é dñe vt credā in cū. Ridit iesus. Aut logē tecū ipe é. Et ille ait. Credo dñe.r pcidens adorauit cū. Et dixit ei iesus. In iudiciū ego i hūc mūdū veni vt q ñ vidēt videāt.r q vidēt ceci fiāt. Et dicebāt pharisei. Nūqd.r nos ceci sum⁹. Dixit eis iesus. Si ceci essetis ñ hētis pcm̄. Nūc vo dicitis: q; videm⁹ petm̄ vr̄m manet. Sifidelitat. Hoc dicebat xp̄s. q; ille cecul rudis.r ig⁹rās. viso miraculo illustrat⁹ adorauit xp̄m. Sz pharisēi superbi.r ifidiles faciendo rōēs suas cecidērūt i fatuitatē. Idauci sūt ifidiles intellectu q sint de fideles. qi suo intellectu volūt cōphēdē ea q fidei sūt. Dicat qđo é stultitia sule intellect⁹ velle cōphēdē articulos fidei. Exēplo illi⁹ q sumie cādele volebat pdās ducatos aureos florenos florētine rc. Sicut q de⁹ vult ō intellectu é simplex credētia. De volūtate amorē. De mēoria suoz opz recordationē. De eloquētia. primi sūctionē. Sz cōiter eloquēteo male mouūt. sine lingua .r sine ꝛfessiōe. De corpe vult de⁹ vsurā pnie. ieiuniozz rc. Ecce vsuras qđ de⁹ vult de bōis ꝓnalib⁹ sub pena mort. Dico vob q nisi paiaz egerit oēs simul pibitis. Lu.xij. Itē de bōis spūalib⁹ vult de⁹ vsurā. i. ō fide. spe. charitate de prudētia. iustī⁹. fortitudie.r tēpantia rc. Vult de⁹ ptinuatiōnē.r mltiplicatiōes bonorū opz.r meritoz. Qi aūt cui mdtū datū ē multū ꝑet ab eo. Et cui cōmodauerit multū pl⁹ petēt ab eo. Lu.xij. Nō. datū. i. accommodatū. vt declarat cū dr̄.r cui cōmodauerit multū. Dico scdo q xp̄s docet nos obtuare deuotā ōnē: qi oio é medū p qđ oz nos dñe oē bonū. ad h⁹ pdādū dei silitudo ō alio fontis.a q si vultis in vr̄o horto venire aquā oz ponere canale rc. Fons oium bonoz ē i celo. Sē datū optimū.r oē donū plectūdetur sum ē delēcēdēs a pr̄e luminū. i. angelo⁹. Jacobi. Deitō fonte. Eccle.i. Fons sapie ē verbū dei i cecelsis. Et glibs nr̄m idiget aq̄ gre de ito fonte i horto aie.r corpis. Jō necessariuz ē canale ōionis: cui⁹ pes ē in oīe.r caput i celo. p pr̄eplatōes.vl cogitatōes. Ecce ō ōionis Jhū ōionē oīdit xp̄s nob pnūā bolem. de q dicit euāgelū. Publican⁹ āt a lōge stās nolebat oculos i celū leuare. sz pcutiebat pectus suū. dr̄. Deus ꝓpitius esto mihi ꝑctōri. Ecce ō ōionis vbi i domū suā. Et ista ē ōt⁹ deuote ōionis. hō modi cū ē speculādū. Si he publican⁹ quē xp̄s laudat fuauit tria i ōione sua. s. timoꝛe reuerētiale. verecūdiā intellectual. ei⁹ pt̄rutionē ꝑcordiale. Primū pz cū dicit a lōge stās. qz timore reuerētie ñ audebat itr̄. sē pl̄ū dīt ñ ē repta tōe dignū rc. Ho. h̄ illos q minus accedit ad altar̄ ēt se appodiāteo. Itē ō plamētio cū mlierib⁹ i eccl̄ia: rōdi tractat mlimōia cladestina. dicat miraculū qō dr̄ i dicta. q. Reg. vi. de oza q ex tactu arce subito fuit mortu⁹: ls tangeret arcebā bōa ītētiōe.r cū timore reuerentiali. Judei allegāt rōnē ei⁹ mort̄: qz illa nocte dormierat cū vxore sua. ls vir cū vxore sua possit dormire sine petō: imo ēt meritorie: nō tñ decet post talē actū cōicare vl ad cōiones eucharistie accedē. Jere. ō. Sle. di. ij. Dio aīa sacrā cōionē appa vxore abstiere oz: tribu⁹ ḡtuoꝛ: nos aut lex aut septē dieb⁹. Nō ē ꝓceptū: ls ꝓhibeāt. vt pz. xxxiij. q. iij. Vir cū vxore. vbi dicit Greg. Si vult vxore solū ex libidine oīo abstinē oz. Et nūqd maiozis dignitat ē altare.r ecclia xp̄i vbi ꝓficit corp⁹ xp̄i q archa moysi. Jō audiet vos.r i ōione vr̄a stūl lōge ab altari. qz ex illa habilitate ofor̄a magis a deo ex audiet. Jō dauid dicit de se. Ego aūt i mlitudie mis̄icordie tue introibo i domū tuā adorabo ad tēplū sanctū tuū in timoꝛe tuo. ps. v. Jō ꝓcepit de⁹. Mundi externoz. i. nō sacerdotū accesserit ad altar̄. i. occidet. Hūc. i. Jō i ōione regnt timoꝛ reuerētial. ꝛ⁰ regnt verecūdia intellectual. h⁰ oīdit cū dr̄. Nolebat nec oculos ad celū leuare. ita debem⁹ nos facē rc. Declarat p silitudinē ō filio q videte pr̄e fecit aliq̄ stolētiā pp qō ex hēcudia ñ audet respicē pr̄es i facie. Dicat tn ꝑhane fecisti vn̄q̄ stolētiam.r ridabil⁹: tas cōis pr̄e tuo ielu xp̄o. r mr̄e dñe maria. videtib⁹ oia tā bōa. Et mala q tu facis. Dia nuda.r apta sūt oculis ei⁹ ad quē nob ſmo é. i. ōionem ad Heb. iiij. Jo. ex verecūdia iclina caput tuū in ōione. qz tal hūlitas mlta plz xp̄o. Jō Matras i sua ōione dicebat De⁹ me⁹ ꝓpiabis: r erubesco leuare facē meā ad te. Nō qñ inigitates nr̄e multiplicate sūt sup caput nr̄m.r delicta nr̄a creuerūt vsq; ad celū. i. Esdre. ix. Tertio regnt cōtritio cordialis: cū dicit q; pcutiebat ꝑcet⁹ suū

dicens. De⁹ ꝓpicius esto mihi ꝑctōri. Et hic q̄. Certus est q; p q̄nqs sensus corpis r p ola mēbra ei⁹ peccam⁹. ḡre nō pcutimus oculos nec aureo. imo pcutere cēt ridiculus: nec xp̄s dicit q; publican⁹ pcuteret aureos: nec oculos rc. Ls pectus suuz. r de hoc laudat a xp̄o. Ad h dicat de mala arboꝛe de qua nō sufficit scindere ramos: ls regnt eradicatio. Dē radix oīus malox r petōx ē cor. sensus aūt r mēbra corpis rami ſſ. q; illic vadit oculus r lingua rc. Jnē illud. Ubi est thesaur⁹ tu⁹ ibi ē r cor tuū. Matth. vi. Jō xp̄o. Mat. xv. De corde exeūt cogitatōes male. homicidia. adulteria fornicatiōes. furta. falsa testimonia. blasphemie rc. Jō ad radicē pontt securis ponit. pcutiēdo pect⁹. pcutiē ēt aliq̄ens oo. qz ex abundātia cordis os loqtur. Mat. xij. Jō bon⁹ modus é illoz q p⁹ corpis xp̄i elevatiōnē pcutiūt pect⁹ r oo q̄si secūdo. Dñe offendivos eo: de r oze qui p̄o me fusti⁹ in cruce elevat⁹. Ecce tres bone p̄ditiōes oīonis. recipias r teneas eas. Dico 3⁰ q oīdit xp̄s nobis spare iustā retributionē. qz ipe é iust⁹ iudex. h oīdit cū dr̄. Ois q se exal. rc. Nō est thēa. Ho. oīo qui se exaltat. i. sane nō exaltat a deo vl papa. nr̄e ge rc. Sz ipe se ingerit ad dignitatē ꝓlatōis seu officia sustinēda r regimē cōitat̄. Eus tñ coactus deberet ad dicta officia suscipienda accedē. dicendo. O miser nescio regē nec me nec mea. quō potero regē tot r tantos. Sz si papa vel rex vel cōitas exaltat te recipias rc. Et cū timore. ꝛ⁰ dicēdo deo. Dñe voo iuxta tio me. Sz qñ tu ingeris te r rogas p̄o amico tuo insufficienti. r laboras p eo quē tu scis q nō sufficit ad regēdū domū suā rc. Sz bullabit te. Pz rō ḡre bodie tot regna cōitateo: ylleet castra destructa sunt r subuersa. qz qđ bet vult regimē rc. Et qñ bōa cōitatio remūt in posse talid. ve de istis rc. Et hic destruūt ciuitateo. Nē practica de ista exultatiōe r humiliatione. De qōne seu disputatiōe vel ztētiōe q̄ fuit inter apl̄os. Mat. xviij. dicentes xp̄o. Quis putas maior ē in regno celoz. Mar. ix. ca. Dē q disputabāt qo eoz maioz cēt. Lu. xx ij. Facta aūt ztētio inter eos qs videret cē maioz. Eo quod dic. Cū aūt xp̄s circa tp̄s passionis sue veniret in ierūm. discipuli sui seqbant eū retroz: inter se ztēdere incepērūt qs eoz cēt maioz in regno celoz. Et sic incepērūt disputare. i. assignādo rōnes. Nōne ego ero maioz: peccit dūs. Petr⁹ p⁰ i regno celoz. qz xp̄s sibi me fecit vicariū sui r plāū sui. Lu vo cōuersi cēp⁹. Andreas dixit. Petre r go fuit p⁰ discipulus xp̄i. nūqd ego: r dum te apxp̄m. Ecce ztētio. qz nō ꝛcordabāt in disputatione. qz assignabāt rōnes. Joan. xiij. Jhs erat virgo ero maioz. Jaco. et ſſ ridit de. Jo. Nūqd ego sum maioz rc. Et nūqd mr̄ nr̄a petūt de ea. Symon r Thadeus allegastis q̄ estis filij Alphei mārie cleophe q̄ fuit genita p⁰ virginē mariā dicerāt q; ipsi erāt xp̄o ꝓpinquiores rc. Mat. ridit. O vos qđ dimisistis propter. vnū rethe vile r nauicula rc. Ls ego q tñ dimisi: ero maioz. Ei philipp⁹ dixit. Et nūqd ego sum ꝓtm⁹ qui xp̄s oze suo vocauit. Jo. i. Veni r vide me. ō rc. Bartholome⁹ ō quo dr̄ q; de gte reg ali: dixit. Eloe filij plicatoꝛ estis. Ls ego sum nobil. ō debeo ē maioz. sed Thomas dixit. Ego q sum abyssus scie crō maioz. vos estis ignoꝛātes. qd. scitis vos. Nōne sapiētes debēt precedere r primi ee. Judas dixit. Nōne ego sum maioz. Videam⁹ de q̄ si dit pluo xp̄s quē fecit. pcuratoꝛem: nōne me. Nō potestis comedere nisi p man⁹ meas. ō ego ero maioz. Et sic ibāt ztēdēdo r disputādo. O quis ibedat dicē xp̄o. O stulti rc. Oportebat Marcus q venerāt ad dñs. r xp̄s fecit in teamno r vocauit eos: dr. De q tractabat i via. ꝓpi aūt ex verecūdia nō audebāt dicē. Ls ipse sciret. ō dicit Mat. q accesserūt ad eū dicētes. De illa mā tractabam⁹. Quis putas maioz ē in regno celoz. O dixit xp̄s. bōa mā est illa r subtilis. qd determinastis. r ipsi verecūdabant. Cui dixit xp̄s. Petre p tua mātōnitate allegasti. q̄ ꝓlat⁹ eo rc. Est ne ista rō bōa. Nūqd ꝓlati sū in maioꝛi piculo. Philippus ꝓlati dīnant: q; male se hīt. Tu andrea allegasti q̄ fuisti ꝓm⁹ rc. Et nūqd audiū me dicentē in quodā ſmone q̄ erūt ꝓmi nouissimi nouissimi ꝓmi. Mat. xxij. Tu Jacobe allegasti virginitatē. Et nunqd Adā r eua virgines expulsi fuerūt de paradiso terrestri. Tu Jacobe allegasti ꝓlogenitur̄a. Et nunqd Cayn ꝓlogenitus Abe fuit reprobat⁹ r pdēnatus. Itē idē de Esau p⁹genito Jsaac. Et vos Jac. Symon r Thadeus allegastis q̄ estis filij 1⁹ genitū⁹ rc. Et nescit qz caro r sanguis regnū dei nō possidebūt. ita de aliis. Et tūc apl̄i dixerūt xp̄o g⁰ nōie determinet q̄ne nob. Dicit Matthe⁹ q̄ xp̄s respexit vnū puez: r vocauit eū. q; erat lex vel septē dnoz. r dī q; fuit dūs marcialis q̄ statuit in medio apl̄oz. r puer erat tot⁹ timidus. Jā videt qđ vn⁹ puer vocatur a magno dño q̄tus timet r humiliat se. Et dixit xp̄s. Quicūq; humiliauerit se sic̄ puulus

ste hmaior est i regno celor. ¶ Matth.xviij. Ds speculado. Nota magna xpi miam qm maior ste hominū regni celor ꝓstituit i hoc ꝙ glos pōt hoc ētiā magni nō stat. qz ḡto maior ouis portat̄ ḡto būt eē būlioco. sicut arbs ḡto plus pomo onerat̄ ḡto plus ꝛ ꝓfundi⁹ ic̄nal. Insup iumēti ḡnto maī⁹ on⁹ portat̄ ḡto magis ad frās iclinat. Sic sūt ꝛ firmi diuites ꝛ pauꝑes ḡto būlioꝛes fiūt̄ ḡto pl⁹ ascēdūt i regno. ¶ Sīc aūt xp̄o cōstituūt maioritatē regni celor i dominio tpali. qđ fecissēt subiectis i platō. qđ de simplicib⁹ sīl i ḡgnitate scias: diuitie pegrinatoꝝ⁹ sqđ eēt de alijs ꝙ ꝓstituit i būlitate. Jō dicit scḡtura. i. Pet. v. Būliamini igit sub potēti manu dei. q totū mūdū cōprehēdit. ꝛ qñ aliqs vult se exaltare: ds būliat illm. Et qñ aliqs se būliat. ds manu sua recipit⁹ eū exaltat ips. Ergo ois q se exaltat būliabit. ꝛ q se būliat exaltabit̄.

¶ Sermo ds mottuꝰ fs de co. cuꝫ dñice. xi.

Onsus sicut ceteri bois. Luce. xviij. Sermo nr̄ erit de cōditionib⁹ ꝛ ꝓpietatib⁹ aiar ꝙ purgatorio exūtis. Credo q erit materia vtilis ad audiēdū: nisi sit ꝑtinax qñ scit penas ds corrigē ꝛ emēdare vitā suā ꝛ parare se. Salutet ego Maria. Jdeo declarabō breui hui⁹ rei fm intellectū quē volo ꝓtractare ꝛ introductōe materie ꝺdicāde sciendū q experiētia docet ad oculū q ih⁹ mūdo fm q sunt diuersa regna ꝓuincie ciuitates ꝛ cōtates ita sūt diuerse ꝓditōes horū ꝛ ꝓpietates. Nā alia ꝓditōes habēt gallicalia gallicalia hyspani: ꝛ alia cathalani ꝛc. qz fm diuersitates terraꝝ ꝛ regnoꝝ gētes recipiunt ꝓpietates ꝛ ꝓditōes. Nō soli homines sz etiā ⁊ arbores ⁊ fructꝰ ⁊ aquare aer⁹ aūt ls sit certū ⁊ clarū hoc ex hōnm testimonio de sacra scḡtura. Hotel breuiter hortatus de Jacob re cedēte de terra chanaā cunctis in mesopotamiam ad terrā valde distantē ad domū Laban qui habēt duas filias ꝙ nuptas. Jacob ꝑdo captiuo de ꝛcnda genita petijt ea dēre in ꝓmptū. Qui rādit. Nō est in loco nr̄o cōsuetudo vt iuuenē aī tradam⁹ ad nuptias. Gen. xxix. Sat ergo rō q locā a minori. si in hoc mūdo est tāta diuersitas gentiū ꝛc. fm diuersitatē terraꝝ. vt dicti est. Nā ergo diuersitas ds ee inter gētes ih⁹ mūdi ꝛ alteri⁹. Jō quelibet alia a corpe sepata pōt dicere. Nō sus sicut ceteri homīs. i. hui⁹ mūdi in cōditionib⁹. ꝛ mutui cum cōditiones ꝛ ꝓpietates. Ps ibema. Jnnēio q aīe purgatorij hūt ḡttioꝛ ꝑditōeo a nobis valde diēsas ḡ dñs sum⁹ i ḡ mūdo

℣ Prima est stabilitas in gratia.

℣ Secūda securitas de gloria.

℣ Tertia acerbitas de pena.

℣ Quarta paupertas nimia.

Istas tres ꝑditōes hz aīa in purgatorio a nobis diuersas. Jō dicit pōt dicē ipsa. Nō sum sicut ceteri homīs. ¶ Dico ꝓmo ꝛc. stabilitas i gra qua nō pōt ꝑdere. Nō credatio q in purgatorio sit aliqs nō vel aliq̄ stellecta alis creaturā: nec intrat ibi nisi sit in gra dei. Nō intrāt ibi demones sed solū aīe penitētiū q in hoc mūdo nō cōpleuerūt ꝓnas cōdignā sed in morte fuerūt cōfessi ꝛ parū cōtriti remiserāt iniurias inimicis ꝛ restituerāt ꝛc. Talēs in purgatorio cōplēt residuū. Hec est doctrina eoīs doctoꝝ. Jūi auctas Dauid q de hoc fecit vnū psalmū. Misericordia ꝛ iudiciū cāntabo tibi dñe. Nota. Diam: qz magna est dī misericordia. qz nō sibi bñ sed ēt in alio mūdo dat petēnt⁹ locū pne. Nota iudiciū. qz il la punitio in purgatorio strictissime fit. vt patebit in tertia pte. In eode ps. dicit Bñ i ꝓsa dei. Nō habitabit in medio dom⁹ mee q facit superbiā. ps. c. Nota cū dicit in medio domus. Dom⁹ dei est tor⁹ mūdus: nos sum⁹ ꝑ paūmē tocamere sunt in celo. Tota vniuersitas creaturaꝝ ē dom⁹ dei. Baruth. iij. O isti ḡ magē dom⁹ dei ꝛc. Magn⁹ ingēs. ꝛ nō bñs cōsumationē: excelsus ꝛ imēsus. Nota loc⁹ potestatiōo. Dc⁹. n. sua potētia posūit et oēs creaturas ꝙ gratiā nō possidet nisi creaturas ꝺ paduso ꝛ de purgatorio: ꝛ aliqs de isto mūdo dēdit dom⁹ dī ē i purgatorio. Jnuitū n. bñdi gras dī ē iste mūd⁹. qz nisi ibi⁹ vita hō sic̄ piat hāc gram dei. nūq̄ hēbit eā i alio mūdo finito aūt ē gras ehauāta q̄ ē in gra ꝑmanti. Medijū ēo est purgatoriū in qō aīe trāseūtes qz pauce sunt q̄ sine purgatorio trāseūt: qz soli aīe pueroꝝ innocēti⁹ coīter loquēdo. Ecce ḡre dicit. Nō habitabit i medio dom⁹ mee q facit supbiā. Dicere aliqs. Utrū ne aliq̄ alia pcā mortalia purgant i purgatorio. i. quarticē. Iurrie cē. Nō. ideo q sic. Ps qz oē pcm mortale inelegēte supbiā: qz ipsa ē inutil⁹ ois pcī. Jō de ea spāliter fit mētio. Uerbigr̄a ḡre qz ē auaraus. ps qz hō nō vult se humiliare regule dei dicēt. Nō furtū faciem: vel nō seneraberis tuo ad vsurā cē. vel esto misericordes. Idē ē ḡcēs luxuriosq̄ luxuriosus nō vult hūiliari ordinatōi dine obediendo: vt ease viuat. Jtē gulosus vult hūiliari regule tēp̄ātie. nec tracti⁹

remittere iniurias. ꝛ sic de aliis. Ps ergo q oē pcm mortale ꝛcludit supbiā. Auctas. Jnuitū ois pcī supbia: qui tenuerit illā ad impulse dī maledictio. Eccl⁹. Dicit gr̄ō⁹. Nō vita dit in medio dom⁹ mee. i. purgatorij. qui facit supbiā. ps. si penituit habitare pōt. Ps gr̄ō⁹ q aīe in purgatorio hūt gras stabiliter seu imutabiliter. ꝛ iz hēant libez arbitriuꝫ magis ḡ nos. tñ ñ pōt peccare qz diminuit de libo arbitrio. De quo vide sctm Tho. i. pte. q. lxij. ar. viij. in sol. ad tertiuꝫ argu⁹. Sicut si sint duo holera ꝛ vnus pōt captinari ab agarenis ꝛ alius nō. magis liber est ille qui nō pōt captinari. Ita nos possumus captiuari ex pctis. iste de purgatorio nec ille de paradiso. Jō habēt magis libez arbitriū ḡ nos. Nō quare non pōt peccare est. qz due ꝓne simul associant stando: comedēdo: bibendo: ambulādo: dormiēdo rna recipit ꝑditones alter⁹ etiam si sint creature irrationales. vt ps in vino qō cōmictū aq̄ sit simplex. Jdeo de aia que de est fortissima creatura spāliuꝫ associat corpori in vnitate essēnie. Jō ania recipit ꝑditones corpis. i. mutabilitatē ꝛ variabilitatem. ꝛ mō sit calida ꝛ deuotione. mō frigida. ostractōe ꝛ ecōuerso. mō sana ꝙ gras. mō infirma per culpā. ꝛ ecōuerso. Auctas. Cogitationes mortales timide. i. timorose. ꝛ incerte. puidētie nr̄e. Corpus. n. qō corrūpit aggrauat aiam. i. trahit eā ad sua ꝑditōnē. Sap. ix. Ro. Cogitationes mortales timide sicut ps de cogitatōe qua qs cogitat se eē in gra dei ꝛ tymōi. qz corpus qō corrumpit ꝛc. Jsta est rō ḡre nos in hoc mūdo possum⁹ ꝑdere gras dei. ꝙ post dies iudicij tūc corp⁹ erit incorruptibile: tunc corp⁹ recipit ꝑditōes aie. ꝛ mō aia recipit cōditiones corpis. Propter h̄ apl⁹ vocat corp⁹ gloriosum spāle. qz hz ꝑditones spūs. Seminat corpus aiale. i. in sepultura. surget corp⁹ spāle. i. in iudicio. i. ad Cor. xv. qz tūc hēbit ꝑditones spūs: ꝙ aīe a corpibus corruptibilib⁹ ꝛseparate in purgatorio erūnt. ꝙ dimittūt. ꝑditones corpis. ꝙ sunt imutabiles. Ecce stabilitas gre dei. ꝙ quilibet taī pōt dicere Non sus ꝛc. i. de hoc mūdo: qui pōt peccare vel per carnis inclinatōem: vel p mēdi occasionem: vel per diaboli tēptatiōes. ¶ Dico 2° securitatē de glia. qz certi sunt ꝛ securi: ꝙ alīqs ibit ad gliam paradisi. ꝙ nos miseri ḡtā tāgz bonā iuste ꝛ feti ḡdiu sum⁹ in hoc mūdo sum⁹ dubij. ꝙ incerti an illā gloriā hēbim⁹. Ita de ea hēamus spēz nō tñ hēmus certitudinē infallibilēm de aīe de purgatorio. Propter h̄ apl⁹ q erat de maioribus sctis dei de se dicebat Nihil mihi cōscius fui. i. de aliq̄ qn faceris cōfessus ꝛ fecerim ꝓnas. sed in h̄ iustificatus nō sum. i. ad Cor. iiij. ideo nolite iudicare de aliq̄ q dīnabit ḡticunqꝫ malo. vel ꝙ saluabit ḡtā cūqꝫ bono. ideo dicit apl⁹ xp̄o. Hemine⁹ per vīam saluat⁹ eris. i. saluū dixeritis viatorē. Luc. x. Nō ē nauis salua ḡ dñs est in pelago quo usqꝫ ad portū ꝓuenit. ideo dicit Salomō. Sāt iusti atqꝫ sapientes. ꝛ opera eoꝝ in manu dei ꝛ tñ nescit hō vtrū amore an odio dignus sit ḡ ola in futuꝝ reseruant incerta. Eccl⁹. ix. Tāle de purgatorio hūt aliā cōditionē. qz hūt certitudinē infallibilē de gria. ideo aliq̄ tpe. De qua nos sum⁹ incerti. Nō. qz gra nō p⁹ hēri ex bonis operib⁹ imētū. precēdit sola a libero arbitrio: ꝙ imētū. precēdit a deo ꝙ gram. Nā bona opera nra hūt duo ꝓncipia. i. deū. Scḡm liberū arbitriū. Deus. n. influit in eos illuminat intellectū. corroborat memoriā. confortat voluntatē ad hū operādā. Liberū arbitriū operat fm nām. Jō imētū opus bonum. precedit a solo libero arbitrio sine gra dei. nō est meritorū vite eterne. Ps imētū. precedit a deo per gram mediante libero arbitrio. tunc est meritorū. De hoc vide sctm Tho. i. ij. q. cxiij. ar. iij. Tūi auctas apli. Nō sunt ꝓportionate passiones huius tp⁹. i. imētū. precedunt a solo libero arbitrio. ad futurā gloriā que reuelabit in nobis. ad Ro. viij. Nō. similitudinē de rege mittēte. pcuratorē sui ad aliquā ciuitatē gubernādā. Ad quā veniens ꝓcurat litteras regiminis que ifa dāt duo ꝓncipia. primo. i. regē recipiendē. Scḡo notariū scribēdo. modo videamus ad qđ ꝓncipius recurrentes nō ad notariū. qz nō obediret litteris. h̄ ad regē ꝛc. Ita de aia qñ p⁹ mortē vadit ad portas ciuitatis paduī dc. Aperite ꝙ dimittatis me intrare: cōdens litteras. i. bona que fecit in vita que sī facta sunt a solo libero arbitrio: nō obeditur sibi nec ꝓmittit intrare. qz nulla ē ꝓportio bonoꝝ illoꝝ. vt sic ad gloriā itret. Sed ista aia ordit illa bona que operata est per gras dei mediante libero arbitrio: tūc hz introitū ē rōnē. Auctas. Gratia dei. ablatiuꝰ causa. i. ꝙ gram dei. vita eterna. i. habet. ad Roma. vi. Quia gratia dei est arcbs gloie. Quia ergo aie purgatorij immutabiliter hūt gratiā dei. ideo securitatem habēt de gloria habenda. dulter gratiosa inuenit gloriā. Probatio ꝛc. Jdeo quelibet anima de purgatorio pōt dicere. Non sus sicut ceteri homīs. ¶ Dico 3° ꝛc. i. acerbitatē de pena. Tanta est acerbitas

pene purgatorij q̄ pelusio est oīz doctor q̄ ñ oēs pene corpales que vnq̄ fuerūt in hoc mūdo essent ꝓgregate in vno loco nō equarēt minime pene purgatorij quā hēt vna ala in purgatorio cristeno. Is magna fuerit pena Laurentij Uincētij t Bartholomei t aliox martyz. tñ minima pena purgatorij ē maior oīam penaz hui⁹ mūdi. Rō. q̄ pena purgatorij est ale violēta t coacta. Jō grauios quacūq̄s pena voluntaria quā hō facē pōt in mundo t min⁹ latisfactiua. Et hic penis q̄ hō voluntarie facit hēret leiunū oīonem cilicia rē. remittit certū tp̄s de purgatorio. t tāta potest eē tristio q̄ tota pena purgatorij dimittetur. Et nisi hic sustineas penaz pniales q̄ peccatis in alio mūdo sustinebis. icōparabiliter maiozes. Rō. q̄ ille sunt violēte. Dicat similitudo de duob⁹ filijs patrē offendētib⁹: quorum vn⁹ voluntarie penitens lachrymabilr se humiliat coā pfessitum pf mouet ad pcnā filij. alt⁹ vero nō curat imo cā reprehendit a pfermarmarat: nec recognoscit culpā. Tunc pf indignatus mō cū virgaz cū baculo percutit t castigat fortiter t dure. Jdē in ꝓpōsito. Cogita q̄ hō est pf nr. t ego Maria mr. nosadē filij sum⁹ animo t captiui xpi sanguine empti. t ad Eoz. vi. Nō ēdio vos. Empti. n. estis pcio magno rē. t in homo pñs. i. xpianitate facimus multa mim⁹ bñ. q̄ tot mala quot peccata rē. Pater adt recipit virgaz di. Penitemini t corrigā vos. hoc fuit q̄ dixit. pniam agite. Mat. iij. Aliter. Nisi pniam habueritis nō ēs simul cū bonis. Luc. xiij. Qui ergo in hoc mūdo vult bñ̄iari ad pniaz t ad petēdā remissionē illi primo pf statim parcit t misereť illius. Jō leuiter hic obtinet remissio. Sz tu inobediēs t rebellis nō solū q̄ nō vis facere pniaz sed nec pmittis vt alij faciant pniam. Immo detrahis. Jō nō es virgaz⁹ cū baculo vl̄ gladio castigaberis. Ad illud ꝓpositū allegat sctūs Tho. illā auctāt. O vos oēs rē. Attende. que ad litterā itelligit de xpo. allegoūce de nr̄ibus purgatorij. q̄ tantus est dolor earū q̄ vna hora vl̄ mille anni. Rō. de illo loco infirmo qui elegit pot⁹ eē per tres dies in purgatorio q̄ per tres ānos infirmari. Et illa rōne dicebat apls. Audete itaq⁹ fratres q̄ho cauteten. redimētes tpa. t. purgatorij per elemosinas etiamo. eē nec. t bonōi. q̄n dicos mali⁹ t in purgatorio. ad ephe. v. Octauo quarto pñt meritoria opa. Licet. n. maxima penaz patiant̄ t plura suffragia ꝓ eis fiant tñ non est eis meritoria. l. ad gliam angmētandam. Rō. q̄ dō dimittit tpus. q̄ est tpus incrandi. t tempus recipiēdi seu quiescēdi. Xpus lucrādi seu meredi est q̄diu viuimus in ḡ mūdo. Tēpus aūt recipiēdi t quiescēdi ē posť mortes in alio mūdo. Sicut de dño ps qui de die facit operari suos t captiuos t de nocte gescere. Jō dicit sapiēs. Quēcūq⁹ pōt facere manu tua instanter opare. q̄ nec op⁹ nec rō nec scia erūt apud iferos quo tu properas. Eccles. rē. Jō dicit xps. Ede oꝛz opari opera ei⁹ q̄ misit me donec dies ē. Veniet nox q̄ nemo pōt opari. Joā. ix. Ad declarādo vnum versuz psalteri. Cūm nō est in morte q̄ memoz sit tui in inferno aūt rē. Circa istū versuz errāt aliq̄ dicēdo q̄ in morte bō nō recordat de deo. cū dē. Cūm nō est in morte qui memor sit tui rē. Sed iste intellectus nō est bon⁹. q̄ imo dicit scriptura. In rege mortui requiescere fac memoriā ei⁹ rē. Ysolare illis i cestu spūs sui. Eccl. xxxviij. Sz intelligit sic. Cūm nō est in morte i. post mortē. q̄ ala separata corpus pf mortuū t nō aīa. Non est qui memor sit tui. l. meritorie. q̄ Is mortui tā bti q̄ dānati recondēntur de deo. sz diuersimode. nō tñ meritorie recondant. Ro. cū dr. In inferno q̄ confitebitur tibi. Quia in inferno fit confessio. nō tñ deo sed dyabolo. curato ille⁹ parrochie. Auctau. Ubi dēteo. l. dānati gloriā beatoꝝ turbabuntur tñ more bombili. gemēteo pre angustia spūs. dēteo intra se pniaz agēteo. l. inutilē t coactā t pre angustia spūs gementeo. Hi sunt quos aliq̄i habuimus in derisuz t in similitudinez improperij. Nos insensati vitā illoꝝ estimabam⁹ insaniā. t finē illoz sine honore. Ecce quō computati sunt inter filios dei. t inter sanctos sors illoz est. Ergo erraumus a via veritatis t iustitie lumen nō luxit nobis rē. Sap. v. Ecce quō in inferno fit confessio. nō deo. sz dyabolo. Cūm iudeus videt deū Paulū qui fuit superb⁹ dicit. O miser si sentiem pniaz rē. Jdē de auaro qui videt deū Matthei. Et de iuuenolo qui videt beatā Magdalenā. Sz ista confessio nihil valet. q̄ nō obtinet absolutionē. Jō q̄ ale de purgatorio nō pōt meritorie opari. Jō de illo mūdo debēt hēre adiutorium per oīones: elemosynas: peginationes: t missas. t q̄i opus est factū t offert deo istam aīa pro qua illud op⁹ est factū vel fit: sentit refrigerū. Jō vt pauper hāt a nobis merēdicare suffragia. Setā ergo t salubre est cogitatio pro sanctis exorare vt a petis. soluā

tur. l. Bach. xj. Nam sancta. q̄ placet deo. Salubre. q̄ est vtile ale pro qua fit. t vtile illi q̄ facit. Uel q̄ illa aia exit de purgatorio t intrat paditū sacri duo. Ppregratiā deo. 2º orat pro illo q̄ miserit sibi suffragia. Per op⁹ q̄ hō nō vult eis satisfacē sm q̄ tenet vt religiosus vel clericus q̄ recipit missas. vel dicēs vel manumissor eo. 3 talis ale petūt in testā. Illud dō faciet vindicta electoz suoz l. aiaz. de purgatorio clamantiuz ad se die ac nocte t patiam bēbit in illo. Dico vobis q̄ cito faciet vindictā. l. Luc. xviij. Jō multi hēt maledictionē. q̄ detinēt bona mortuoz. Jō hēt aduersitates. Ps ergo quare dicit aia de purgatorio. Non sunt sicut ceteri hominuz. De eadem dominica. Sermo tertius.

b Omnes alcēderūt in tēplū. Luc. xviij.

Modo volo declarare dēt ꝓpositū sm intellectū anagogicū. Anagogia dr ab ana q̄ est sursum t goge ductio. q. sursum ductio. t h̄ fit q̄i facta b⁹ māi exponit p ea velacrea ea q̄ ascendit gliam celestē. Jō anagogice declarādo thema. scicēdū q̄ st pr⁹ q̄ sic alcēdit in celū ad gloriā paditi t ybedim⁹ speculatiōes de scia t informationes de scia. Sz p⁹ salutet ego Ma. ꝓ⁹ anagogica declaratione t dicut mā introductiue i celēdi q̄ doctrina ē gliatio. r ab oīb⁹ doctoribus eccl̄ie scordata ꝓ a prin⁹ mūdi ex⁹ Adā q̄ peccauit vsq⁹ ad aduētū t mortē xpi. t alcēdit nul⁹ q̄ntūcūq⁹ sctūs t dei amic⁹ alcēdit in celū t tñ liuerit plusq̄ quīq⁹ milia ānī sm cōputū sctoz doctoz. t multi mouebāt ad maximo desiderio ascendēdi in celū. Sed nōdū scala erat erecta nec porta paditi erat aperta. Ibi oēs decēderūt ad infernū. l. ad lymbū. Ecce quāt⁹ dolor Adā de suo pctō fec nōgentos t xxx. ānos de pniaz. q̄ tñ vixit. vt ps Gen. v. Fuit sctūs t amic⁹ dei. t de sibi pepcit: tñ q̄i fuit mort⁹ t ala voluit ascēdē ñ potuit. Jdē de Noe q̄ vixit nōgent⁹ q̄nq̄ginta ānis i pniaz. Jdē itelligat de Abraā Ysaac t Jacob t de oīb⁹ pfiarchis t pphet. Immo dico vob pl⁹ de bto Joā bap. de q̄ dixit xps Mat. xi. Inter natos mulier nō surrexit maior Jo. bap. rē. Ex in infernū b̄ est ad lymbū b̄ cēdit. Jdē de sctis innocētib⁹ ꝓ xpo occisis. Regula ē gliatio q̄ aī xpi passionē nullus ascēdit in celum Hoc āt Is claz sit apls sctūs doctores adhuc tñ dabo vobis auctāte dō sctōs dicti regulaz a spūsctō dixit. Finio est hō grimet. Ll tetitate t nō videbit mortē. cruet aiam suā de manu inferi. q. d. nulli. Jo. xxi. Uerūt i bonis dieb⁹ suis rt in pacto. l. mortis ad sternā dēcēdunt. Ista auctas st ergō de bōis plonis q̄ dūt xpm de malis pc⁹ ex⁹ aduētū sed p⁹ xps venit t sanctam mortē t passionē. surrexit et ascēdit i celū. et erit scala q̄ tāto pcitio t spe rant tanta paditi. Propter. hō. xpc. Defecto ascēderit in tēplū. l. ad illud de q̄ dr i tēplo et⁹ oēs dicēt gliam. Cū ō ps ite leuet tpe mat. anagogicus. Et sz istū itellectū volo nūc pōt care. Mō videāt est q̄ bonos ascēdit i celū. q̄ nō oēs ascēdit. Dc ista mā q̄stiua. Dō a sto docto. t mgr⁹ di. Quis ascēdet in mōtē dñi aut q̄ stabit in loco sctō ei⁹. in ps. xxiij. Dūt est fra. Is Dō scīret q̄ aīa xpi aduētū oēs ale descēdebāt ad infernū. sciunstū dīna reuelatiōe q̄ alq̄ tpe ale ascēderūt in celū. Is non oēs. Jō q̄rit. q̄ ascēdet. Sed nullus scimus rūdere sibi. Is q̄stio sctūs sibi rūdet. D. Ds is scire q̄ ascēdet in celū. Innocēs manib⁹ t mūdo corde. q̄ nō accepit i vano alaz⁹ sua nec iurauit in dolo. primo suo. Hic accipiet bñdictionē a dño. Quattuor q̄stiōes ꝓponaz ponūl in dicta auctē. Ecclia rūdeat ego exēplūm ꝙ ꝓ q̄tuor virtutes nos possum⁹ ad celū ascēdē. l. ꝑ baptismalē innocētiam. ꝑ penā. ꝑ martyriū. ꝑ palmā. Istas q̄tuor virtutes tāgit sp̄ūsctūs rūdēdo Dō. Innocens manib⁹ rē. Dico p⁹ rē. Innocēs dī q̄ nūq̄ peccauit nec mortalr nec venialr. nec corde cogitādo. nec oe loq̄ndo. nec ope male operādo. Tales sē pueri nouēl baptizati. q̄ ō adultus nūq̄ fuit aliqs puer innocēs nisi xp⁹ et virgo maria. solū pueri nouēl baptizati dicuntur pueri innocētes. q̄ ꝙ baptismū sūt purificati de pctō originali. Talcs sē anteq̄ peccēt. morīatur recte siue aliq̄ pēa ascēdit i celū. Jō dicit Innocens mā⁹. Loqb⁹ q̄ i sacra scriptura man⁹ accipit ꝓ ope. Sz diceret aliqs tē pol set dici de illis pueris q̄ moriunt i vtero matris vl̄ āte baptismū. q̄ nūq̄ peccauerūt nec cōdenec opem nec ore. ro sūt innocētes. Dico q̄ sūt innocētes q̄ad b⁹ q̄ nūq̄ peccauerūt nō sūt pueri innocētes. ppē maculā originalē quaz bñt. de q̄ nō pōt purificari nisi p bap⁹. Et vlt itelligē q̄d e macula vel pctm originale. Ro. ac si rectores b⁹ cuitatis nō fecissent vnā pulchrā imaginē et ponat in ecclia sup altare. Sz eundo tū portat cadit in luto rē. Liqr ē q̄ illa imago nunq̄ ponit sup altare bona rōne q̄uis fuerit mūdata. Jdē de ala q̄ est ꝓpria imago dei. Gen. ix. Ad imaginē q̄

pe dei fact' ē dñad hdc finē et ponāt i ꝛeplo
padiſtis ceciditi luto. In illa carnali gſtati
pne ꝙdā creat' infundit in vtero mris ca-
dit in luto.ꝺ quis ſit mūdata p lauacrū ba-
ptiſmi xp̄o ordinauit q nō ſtradūt padiſtis ly
pte vīgs ad ponā venire e pultare:et dī Au-
guſ. Tā ītrauerit pſamiliaꝫ e clauſerit oſtiū
ſcipiet foris ſtare e pulſare ad oſtiū dī. Dñe
apern nob.Et rñdēo dicit vobis. Nescio vos.
vñ tali aie rñdebit a xp̄o. Et numqd video te
lmūdā. Dicet aia. Mūd nō ē culpa mea.ꝛc.
Rñdit xp̄s.ſō ſi dabo tibi pnāꝫ ſenſitiuā nec
dūationē cū illo in ſterno q̄ ſibi oſtdit:ſed
remittit cā ad lymbū pueroꝝ.Dicatur vbi ē.
Duct Lan. Tho.ſup.q. ſen.q illi pueri dñr ma
gnas delictas vſpu tāt adimitt.ꝛc. Et ſic tibi
nō ſuplicet:q nō eo rex vel papa tgt tibi ñ de
bet rel q ſi hēo alas q tibi ñ debēt. Ita nec
illi pueri tritant de illa gſta q eis nō debēt.ſi
pueri baptizati pure inocētes ſtati ſir dt gſtas
Et ꝙcdat ſcrip.dī. Saluadꝫ innocētes:ſalua
bit aut mūdicia manuū ſuaꝝ. Job. xxij. Non
mūdicia baptiſmali ſaluabit. Dicā vob vnā
palebrā ſpeculatiuā.de ꝙ q dic xp̄o. Matt.
xv. Simite pulos ventre ad mett nolite pbi
bere eos. Talis.n. ē regnus celoꝝ. Predicta
auctate xp̄s ponit tres clauſulas ī tria ſpeci
mēta q bēt aia q̄ da celū aſcēdere. P̄m ī mor
tem:tūc demōes volūt rapere e denotare alas
qb' dicet xp̄o. Simite pulos vēire ad me.ꝛm
ſpedumēti ē i acre. Hā doctria ē eōs i th'o'
q demōes nō oēs ſt in ſterno:ſi ſi ibi alig ad
eruciādū alas dnator:alig nobilē ſſ ad tē-
pā dū nos ſi magn' cumul' remiſit in acre:
ibi ē biſſa. Extra ſi ſpedimēta dic xp̄o demōi
b'. Nolite pbere eos.ꝛm ſpedimēta ē i greſſu
ad ponā padiſi vbi ſt parati q dāt repulſas
mulē:vt ps de qaqs ē gmūb' ideatio:qb' ſunt
riſus Amē dico vob vocatores.ꝛo.Mat xxv.
Ps de puerio dī xp̄o. Talis eſt regnū celoꝝ.
Ecce ſ' ꝑdito alcēdētiū i celū. Dico ſ° q.
poſſum' alcēdē p peligna pnāꝫ qr iā non nō
poſſum' alcēdē p pura inocētia. Hic ps in-
aduertētia illoꝝ q q̄ abſolunt a pēa r culpa
ſuccē. reſtituo te ſtatui innocētie in q̄ erao q̄n
fuſti baptizat' ſup ſplicat ſdictione:qb ſicili-
gēdā exp̄ſſit dicē q ꝑtertū nō fuerit pte
tui ſi xp̄o ordinat alia dūtē.ſ. digna pnāꝫ
q̄ ls oē b' remanerat i nob characteꝝ q̄deb
bitāt ee pcio q̄ ſcim' q̄dictum' puritatē ino
cētie pp q̄s ꝓſ' digna pnāꝫ alcēdē. q̄ ſi de-
ſides ſcim' eſt petēp cog'. q̄ alo
mō latere nō pnāꝫ. Qui nō cognoſcit ſſir
mitatē nō curat de medico. Jō dō poſſ ꝙ pec
cauit r cognouit pctm ſuū dixit:Impli' laua
me dñe ab inigtate mea ꝛc.ſubdit cām. Ab
inigtate mea ego cog' r pctm meū ꝛ me ē ſp
Deo ḡdus ē cordis ptritio:q multi letāt cū
male fecerint:r exultāt i rebꝰ pſſimis. Pro
ner.q.iō ē dolēdi r flēdi de pctis. ſic puer q
ceciditi luto videſ ſe turpatū ploratita oꝝ
facē qls pcōr: r tāc poterit dicē. Recogita-
bo tibi oēs āños meos i amaritudie aie mee.
Tertiꝰ ḡdus ē abſtinēdi ꝑpoſitū.iō dic xp̄s.
Vade r tā ápli' noli peccare. Jo. viij. Quar-
tus ḡdus ē male ſocietat' vitatio. Jō porta.
Mue nocitura tenere ḡtuo ſint cara relinqne
Quīt' ḡdus ē orto ſpſſiōq: de gldula nēo
ſit plecte curarūq; radix ē cū. Ita ō petio
Aut abſcēdit ſcelera ſua ñ dirigit. Prouer.
xxviij. Text' ē corpis affectio:ſic.n. caro ſuit
tibi occaſio peccādi: ſic ōbeo eā caſtigare ne
a ſagionib' iferni caſtigef. Aug. Carnē vſq
domate teiunia.ꝛc. Septim' ſpūal' ꝛio. l. ſi
bet mane r ſero deuote orare. Lu. xviij. Ps
ſp. i. ol die orare r nō deficē. Octau' ḡd' ē ele
moſnaꝫ largitiouꝝ ꝺo tibi faciat elemoſnā
de gſa ſua:q; tpe dic. Bti miſericordes:qm ip
ſi miam ꝑſter. Mat. v. Non' ḡd' ē debitoꝝ
reſtē. Si hēo aliq̄d domo taxia vſ burſa de
male acq̄ſt reſtituā: q; ñ dimittit pctm niſi
ablata reſtituat: regula ē tā theologoꝝ q̄ iu-
riſtaꝝ. Decim' ḡdus ē iniuriaꝝ remiſſio. He
ꝺ recipiat vindicta ꝺ pctis tuis:ſi nō recipi
as vindictā de inimico tuo:ls poſſes. ſi dimiſe
ritis hoib' pcta eoꝝ:dimittet r vobis pr me'
celeſtis delicta vſa. Mat. vi. q; ꝺo nō ſt vin-
ci a creatura ī pictate. Ps g' riſio ad gōnē.
Quis aſcēdet i mōtē dñi ꝛc. Rñdet unus de
corde.ſ. mūdata alia ab imūdicijs poſt bap'
acgſit:q mūdicia acgrit q pnāꝫ.iō dixit xp̄s
Bti mūdo corde:qm ipi deū videbūt. Mat.
v. Ch' pncis dico ſo ꝛc. firma obedie'. Quā
ti ſt q exp̄ redierūt ad dom vitā ñ ſi firmi ad
obedīdū ꝓcepti deuſq redeūt ad pcta. Jō ē
nēcia firma obedīdia. ſ. ꝑ nulla rē b' mun
di faciae ſ ꝓcepta dei:q; modicus lucraf qui
dest alas. Quis.n. ꝺdeſt boi ſi totū vniuerſū
mūdi lucref. ale ēo ſue detrimētum patiaf.
Mat. xvi. Ps' vs ala vna q̄ alīq̄ creata cor
ponaf. Iſta firma obedīdia oſtdit xp̄s ſcī rñ-
dēdo cuidā doctori ſcdā Fmone xpi inflāma
to de vita eterna:ꝑ qđ āſiuit a xp̄o dī. ſi vis
bone gd faciā vt hēas vitā eīnā. Matth. xix.
Rñdit filꝰ xp̄o. Si vis ad vitā ſgredi ſua mā
data ꝺā. In illa rñſſe potis nōie q̄ vita eius

nō obtinēt dñio tpalium: ꝓlatiōe ſeu dignita
tem:ec ſcia ſeu pō. q; niſi dñi tpales r ꝓlati ſint
obedīdtes ꝓcepti ſū dīnāl. Et ſi ad ponā padi
ſi vellēt allegaf diceꝺo. Q dñe i mūdo fecīti
me papā:r regē:r ſic ō glſa. Rñdēt illis q ſe
ſgeſſerāt. Ego nō te feci ꝛc ſed tu ſgeſſiſti te.
Deide exq̄ ſuſti int' eccliſ vt pote' luxurioſe
Nec valet tibi allegare ſcias nec diuinas nec
fortitudines nec pōs: nec pulcritudines: ſi os
allegare obedīdtia ꝺcēdo. Dñe ego fui obe-
dīdis ꝓceptis tuis. Tāc xp̄s manu ſua recipit
obedīdē dī. Auge fue bone r fidē.ꝛc. Ho. Eu
ge interiectio gaudētis eſt. Solus obedīdtib' r
dei ꝓcepta fuſtib' ſit ſtitud feſtū. Ps ſtet: rñ-
ſio ad ſtitud ꝙſtū. Quis aſcēdet ꝛc. Rñdet.
q nō accepit in vano aiam ſuā. In vanū acci
pit alas ſuā ille q nō obedit dīnis ꝓcep': qz ñ
venit ad finē ordinatū. Jō dic apſtus. Nos ta-
mur vos ſſeo. Nec vanā gſaꝫ dei. i. alam vel
xp̄o recipiatis. ij. ad Cor. vi. Dico ḡto ꝛc.
ꝓ ſufferētiā martyrū:vt martyres q multas r
ḡues tribulatōes ſuſtinuerūt eſq; ad mortē. Et
ſit. r tribulatōes r tēptatōes r pugnerr vſq;
ad. r. nō ſūt martyres. Pnāꝫ ē ꝺ demones dī.
Quare ſuſtines tot aduerſitates ꝓ illo. de q̄
nescio q̄ ē ꝛc. ꝺ inclinatiōes carnis:q nāli-
ter refutat mortē cū ēt xp̄o cepit pauē r tedē
nō tñ ꝛ rōnē:ls ſm ſenſualitatē. Tertia eſt ꝺ
occaſiōes mūdi ꝓmittētes mlta ſi vellēt xp̄s
abnegare. Quarta ꝺ malō ꝓſiuū amicoꝝ di-
cētiū. Vos creditis pl' ſcire ꝙ oēs ꝛc. Quinta
ꝺ ꝓuaſiōes filioꝝ tyroꝝ r paretū retrahētiū
a donoꝝ ꝛc. Sexta ꝺ petitiōe bonoꝝ tpaliū
q eis auferabāt a tyrānis r dñis. Septia ꝺ ꝓ
priā famā:q; eis ſponebāt mlta falſa crimina
ls ipſi nō curāt. Octaua ꝺ libaralitatē:q; lear
cerabāt r ligabāt vincula cathenis ꝛc. Nona
ꝺ dolorē:q; verberabāt r ſic de aliis tormēt
Decima ꝺ mortē. Habebāt enī tāta fortitudi
nē q ꝙ xp̄o ſuſtinebāt mortē r tāc erāt mar
tyres. Jō Jac. i. Btus vir q ſuffert tēptatōes
qm cū ꝓbatus fuerit accipiet coronā vite. Et
ce ſtuoꝝ ſtutes ordinauit de' de qb' bō poſſ
aſcēdē in celū. ſ. inocētia ꝓpriā obedīdiēter
ſufficiētia. Et ſ. dñs ſtaꝫ ſtutus ḥs dece lſaa.
Pnāꝫ vtus ē inocētia q̄ dece lſaa ḥs in qbus
innuit dece ꝺdaꝫ ſūt in forma baptiſmi ne-
ceſſaria ad purā inocētia habēdā. Secūa ēt ꝑ
pnāꝫ q̄ ēt ḥs. x. lſaa. q ſignt deces opa pnāliā
ꝺdicta. Tertia ēt' ē obedīdtia q̄ ēt ḥs. x. lſaa
ſignteo q firma obedīdtia ꝓſtitit in. x. ꝓcepti
dei. Quarta virt' ē ſufferētia martyriaꝫ: r ēt
ḥs. x. lſaa. x. opa ꝺdicta ſignteo martyꝝ. Rō-

Ire de' in nſtro denario volunt ponē ſua ſtē
grunt ad nſam ſalatē. eſtiqs. x. digitos hēm'
in manib' q ſūt pteo q̄ magis vſuꝫ' vt re-
cordemur. Rurſus. Qui in manu obſeruat
ſiſti. ſ. ſignuꝫ datur vt nouerint ſingulī opa ſua.
Job. xxxvij. vt globet cognoſcat q̄ illius q̄ de-
bēt ſaluari ꝑ inocētia ſ ſūt neceſſaria dece ḥs
de forma baptiſmi. Illis q̄ debent ſaluari per
pniam ſūt neꝯaria dece opa pnāliā. Illis qui
p obedīdtiaꝫ ē neꝯaria obſtnatio dece mūda-
toꝝ. Illis qui p ſufferētiā dece opa martyrū.
Ps q̄ ſpre dic Btus vir q ſuffert ꝛc. vſq; ad
ligētib' le. Jſti tāgit Bl ſtra rūſſe cum ſole
nec iuraut i dolo ꝓximo ſuo. Iſte ꝓmꝰ ē qui
cut iuram' fidelitatē i baptiſmo: ꝑ q ſeruāda
martyres fuerī occiſi anīq; vellēt fragē fideli
tatē xp̄o. Jō nō iurauerīt in dolo ꝓximo ſuo. ſ.
xp̄o. Jō glibet martyr pōt dicē illō. ps. cxviij.
Juraui r ſtatui cuſtodire iudicia iuſtitie tue.

De cadē dñica. xj. poſt feſtū trini. Ser. iiij.

Mdcn
Lu xviij. ſermo nſ' erit
de dolēdia malaꝝ ꝓnaꝝ in ſterno
vt auſet vob. Et habebit ſpeculatio-
nes ſtellectuales r ſtructōes metales. Sa-
lutet ego maria. Pro hac hōi dicti declara
tiōe ḥs ſtellecti quē volo peractarer ſtro dn
ctiōe mā ſcīcēdū q̄ ſm ſcīaꝫ ſcripturā ego in
uenio tale dūaꝫ iter bonā vitā ſpūalē r deuo
tā r carnalē: ſicut iter aſcēdē i celū r deſcēdē
ad ſternū. Hā vita ſpūal' dōa r deuota ē tāq̄
ſcala ḡtuā r bonoꝝ opeꝝ: cui' capot ē i celo
alīb in terra. Hoc fuit figuratus. Gen. xxviij.
Vidit Jacob ſcalā ſtātē ſup terrā: r cacumē
ei' tāgēs celū: r āgelos aſcēdētes r deſcēdē-
tes ꝙ eā: dñm innixū ſcale. Ita ſcala eſt vita
dōa deuota r ſpūal' qua ḥs in hoc mundo
ei dic ſcalā ſtātē ſup terrā: qz in p̄ſtando eis
nos bonā vitā ſcipe. Nulli' decipiat ḥs mūdo
Jō dixit de' ote od. Cauete ab pphs me'. Lu
mūdo: r dico plent ueniēt in eo. Ha. pphas
me'. ſ. per ꝓdestinatiōnē me' ꝙ electos me'
ꝙ iuſtificatiōes me' ꝙ recēptores. Iſē cacumē
eius tāgēt celū. Ecce finis bōe vite r ſpūal' qz
ſicut eius initiū ē in p' mūdicitia eius finis r
finiꝫ' ē in celo. Jō dicit ſcriptura. Laberati a
petō ſeruī aut' facti deo habet fructū vrm in
ſtificatiōnē. finez ēo vitā eternā. ad Ro. vi.
Jdeo dicit: dñm innixū ſcale. Scit quō ſic ille
qui ſcapite draui tenet ſignū r animat curre
teo ad bū curredū. Ita xp̄o i capite huius ſca
le bone vite tenet coronas gloꝛe r animādo
nos dic. Venite ad me oēs qui laboratis. Il

bõa vita: r onerati ecclia. f. paiart ego refica vos. Mat.xi. Jtẽ vidit ãgelos alcẽdẽtes r descẽdẽtes: p scala bẽ vite alig ascendũt vt religiosi clerici r layci: q̃cipiũt dũ vinũt: r eũ mag̃ ardoꝛ r feruoꝛe illã ꝓmerãt. Descendũt ãt q̃ postq̃ ceperũt bonã vitã. paulati dimittũt. Sicꝫ de religioso q̃ qñ fuit nouicꝰ fuit boni r deuoti rc. Is exq̃ fuit pfecti efficiunt tepidi. Jtẽ de clericis r laicis. Et q: tal ẽlia est iter vitã spialẽ r carnalẽ: sicut iter ascendẽ r descendẽ. dicebat Dñs. Ascẽdit vsq; ad celos f. bonoꝛ: descẽdit vsq; ad abyssos. f. mali. alia ego: i mali. culpe r pene tabescebat. De peccatore r malo ignẽ dicit thẽa. Amen dico vobis descẽdit hic. f. petõs. Vbi videam: p q̃ gradus peccatoꝛ descẽdit ad infernum: r inueni q̃ per septẽ gradus. scilicet.

℣ Primus est male cogitare.

℣ Secundus stulte r male loqui.

℣ Tertius negligenter operari.

℣ Quartus carnaliter cõuersari.

℣ Quintus proximo iniuriari.

℣ Sextus in rebus diuinis attediari.

℣ Septimus in fide catholica dubitare.

Per istos septẽ grad̃ petõꝝ descẽdit in infernũ. Jõ dicꝫ thẽa. Amẽ dico vob descẽdit hic. ℣ Primꝰ grad̃ p q̃ pctõr descẽdit ad infernũ est male cogitare: q̃ꝫ persona retinet malas cogitatiões q̃ne a dyabolo mittũt dicẽdo q̃ dic op̃ cẽt facẽ bo: l illã: cũ tali moꝛose ꝛ lectãdo: tic cadit. talee. n. cogitatiões stati sãt expellẽde. Scit ẽsse bona mulier ds expellere r vitare lenonẽ alicuꝰ: ex pte ad eã venientẽ: q̃ nõ ds eꝰ ẽba audire: q̃ꝫ si vult eꝰ ẽba audire r dicẽ. Q̃ r q̃lo fieret si eã scirũ rc. Iosh ẽ ipsa esꝫ pdita. Sic ẽstimo ds eũ expellẽ r per fecalã. placere dicẽdo: vsdat. Jta ds facẽ alia vꝑsona: q̃ bone ẽse r esse vult: cũ deo viuẽdo venit ad eũ dyabolꝰ: el i.ao: vel i. ꝓpatio: loq̃ntes ad sensualitatẽ. Cũ vix vl: posse vbe talez delectationẽ r ꝓlationẽ: cuꝫ tali r. Ei tu dicerẽ: q̃uo fieret si scirel essem: esse mat̃: spẽtuo: cuiꝰ debes recipe baculũ. f. crucis r te signãdo: pcutio dyabolũ r ipꝫ a te expellies: ite bõ. Fuat te in vita fe: tali. ab ꝑte: r ꝓdat. Jtẽ. ℣ Secundus. Jniuriã fugibie: q̃ bõis: r apostatare a deo q̃ scẽ illi: q̃ꝫ ab eo fecẽt: cui ex. f. Filo. Jniuriã fugibie: q̃ oẽ pctũ mortale: includit fugibile: declaret ꝑ singula pcta. Jõ dicꝫ apostatare deo. Apostatare est scã plectione babitũ dimittere: sicut ribaldꝰ q̃ mũdũ secẽdẽ. Ita de alia que intrat ordinẽ angelorũ q̃ recipit baptismũ: r tenet bonam vitã r sanctã ꝓpoꝛẽ hoc Aug. fecit vnũ libꝝ titulatũ de religiõe xpiana. Et ista ꝑsona deuota sit in hoc mũdo corpaliter: vbitat tñ in celo mentaliter. Qñ in hac pegrinatõe solo corꝑe ꝓstitutus: cogitatõe rc. Jtẽ ad ꝑdi. iij. Vestra conuersatio in celis est. Sic quãdo dat se malis cogitationib̃: r carnalib̃: apostatat: dimittẽdo habitũ vtutis. Ecce ire dicit. Jniuriã fugibie: q̃ꝫ est apostatare a deo. Et declarat ẽliter. Qñ ab eo q̃ fecit illã recessit coꝛ ei⁹. f. ꝑ malas cogitatiões. Remediũ ẽ expellere r cõtradicẽ malis cogitatiõib̃. Scitis q̃uo si ego habeꝛẽ manũ aptã coꝛ: vob ponẽ possẽ: i eã punnas ignitas. Is in me est q̃ comburãt: vel nõ. Si eao diu vellẽ tenẽ in manu mea: r disputãdo de eaꝛ pulchritudine: iterum cõburerẽt manꝰ mea. Is si stati vertã manũ r pociam nõ me cõburẽt. Ita in ꝓpositoꝛ: imaginatio sensualis apta est dyabolo: nõ tamẽ ꝑscia mẽtalio: nisi soli deo. Jõ dyabolꝰ põt imaginatiõi sensuali mittẽ r ponẽ malas cogitatiões: vel dormiẽdo in somnis: vl vigilãdo. Et qñ tu cogitas. Q̃uo fieret rc. Interim ania cõburiẽ peccãdo. Jõ custodiat coꝛ a malis cogitatiõibus: r veniãt stati expellant. f. Hoc remediũ dat scriptꝝ da. Qñ custodia fua coꝛ: tuliq; ex ipo vita peccãt. Ita si bõ custodiat alo mora rẽ. Vbi ibi? Deus ẽ: q̃uo ẽ stulte r male log. Istud sicꝫ ad ꝓmã: ga. o. logf fꝛ coꝛdis dispositõe. Nõ q̃ꝛ. o. nihil aliꝺ ẽ q̃ꝫ coꝛdis fumarii. r fm ignẽ ifernoꝛ: o affectõs exit eꝝ fum̃ ebꝛoꝝ: bligfa. Supꝺ ꝑ vult: log ẽ bonoꝝ: ꝓpioꝝ: r omaniũs rc. Sig̃ꝫ ẽ q̃ ignis fugibie ẽ iferñ in cogna. Jdẽ ẽ auaro in quo est ignis bonoꝝ tpalius. Jõ si log̃ de seruo r socio rc. Si luxuriosꝰ: ẽ si log̃ de mulieꝛib̃: disputãs de eaꝛ pulchritudie. Si sic. ꝑ. si log̃ male de illo qb̃ iudeꝛ. Si ꝛeical sibi. Talis ẽ bon̄ bõ rc. Nõdet nõ cog̃ sicut ego. Jbe ẽ tal: r tal: rc. Si gulosus ꝑ log̃ de cibis: vinis: de cogñe rc. Si tracidꝰ de ꝓlijs r vindict. Si accidiosus. de rege leetis rc. Ecce q̃uo post male cogitare: legẽ male log: stulte. Jnuctas de bꝰ clara. de indeto male loquẽtib̃ ẽ deũ r apl̃os. Ad q̃ xp̃o dicit progenies viperaꝝ: nõ potẽrit bona loqui cũ sitis mali. Ex abũdãtia enĩ cordis os log̃. Bonꝰ hõ ẽ bono thesauro cordis ꝓfert bona. malꝰ aũt de malo thesauro cordis sui ꝓfert mala rc. Mat. xii. Remediũ ẽ stulti: r malam locutionẽ ẽ illud q̃ dat apl̃us dicẽs: Sermo vester ẽ in gra sit condit̃: vt sciaꝝ: nõ oportẽat vos vnicuiq; ri dẽ. ad Col. iiij. Vbi q̃uo

eiꝺ̃ sale aspgi. Q̃ dio dicerẽ: dõ ad sal in disco aũ̃ ponat i ore. Ꝺ̃ n. nõ vult ad os ni si miscẽat. Ita fiendũs est de vbio. Cogitetis q̃ sit cor de sursũ in q̃ sũt oõ: etc. Jdeo aũ̃ dũ vẽtat ad os ad loquẽdũ diuerte ad ala: riũ discretõiu dicẽdo. Vbi q̃uo egovolo q̃ erit vtilerꝰ: ꝺ̃ aloũ. Ecce ire dic. Sermo vl ꝑ q̃ gfa sale sit cõdit̃. Qñ dũ ẽ ita exalatũ: mstũ placet boꝛ: boiꝺ̃ ẽ gfosũ: alo: ait ẽ inutile: r iniuriosũ. Jõ dicꝫ thẽa. Amẽ dico vob descẽdit hic. ℣ Tertꝰ grad̃ ẽ negligenter operare: iste gꝺ̃ fecꝫ ad duo ꝑmos gꝺ̃. Nõ q̃: diligẽtia nihil aliꝺ ẽ q̃ꝫ ignis ꝑficiẽs: iteꝝ ꝑficẽs. De q̃ xp̃o Lu. xii. Ignẽ vẽi mittẽ: i hãc: ardeat diligẽtie r deuotiõis. Et q̃dm iste ignis ꝑficit i corꝑe: ola membra corꝑis feruent ad opãdũ diligẽt. Is q̃ꝫ iste ignis extinguẽtem: let pꝰ frigiꝺa r ꝓgelata: ad negligenter opãdũ bõa opa. Jã si surgit ita mane ad matutinũ: nec orationẽ celebratiõnec opa ꝑsonalia sibi placẽt. Tuctas. de hꝰ. Mittit cristal lũ sui. Lõo pmissiõne: r dyabolꝰ opatione. Cristallũ ãt nihil aliud ẽ ꝙ aqua ꝓgelata nimia frigiditate. Nõ. sic buccellas: q̃ ꝓgelata si stati dimittit opa oꝝ: ꝑ paulati ad buccellas. Aũ facẽ eiꝰ q̃ꝫ sustinebit. Nõ miraculũ ẽ vi tulꝑsm̃ de q̃ꝺ̃ deuoto heremita coꝛ ꝺ̃gelꝰ q̃: lebet die ꝑ totũ bat panẽ rc. Is posꝫ ipse fuit negligẽs i dei fuitio etiã angelꝰ negligẽs fuit sibi. Jta ẽ nõ. q̃ꝛe bodie i mõstetio: r rol legio vinũt cũ labore: nec bñt vbi vinãtiq; manẽ: le facilit officia dei r negligẽt. Finitq; abũdãt r edificabũt. r nos vix sufficim̃ ad vitaz. Remediũ ℣ negligẽter operi ẽ illud q̃ dat ꝙptura sacra dicẽs: Bit timor dñi vodisci: r cũ diligẽtia cũcta facite. q̃. Paral. xxv. Time re: aũt os illã maledictiões. Nã maledict̃ q̃ facit op̃ dei negligẽter vl̃ fraudulenter. Jere. xlviij. Quart̃ gdus est carnaliꝛ: uersari: r: segf ad alta ꝓdicta. Nõ. q: hõ i dꝰ mũdo nõ põt vtuc̃ sine aliq̃ꝺ̃ ꝓlatoib̃: talis efficit fantastic̃: r q nõ ẽ vtilgẽs: ogib̃. Spialib̃ non ꝺ̃s ꝓlatoꝛ: spialeꝝ ãgelo: Jõ dat se cõsolatoib̃ destiaz. f. gule: luxurie. Et ille delectatiões: delectatões sũt porcoꝝ: r asinoꝝ. De talib̃ dic̃ ꝙptura. Dixerũt ipꝺ̃ cogitantes aq̃ sens: nõ recte. Exigui: r cũ tedio ẽ tp̃s vite: r nõ ẽ re: rigeriũ: sine doꝛ: nõ ẽ q̃ agnitus: sit: reuertuꝰ ab iferno. Q̃: ex nihilo nati sum̃: r post bꝰ erim̃ tãq̃ nõ fuerim̃ rc. Infra. eo ronem̃ nos: rosio aũ̃ marcescẽt: nullũ ꝑtuꝰ fit: q̃ nõ ꝑtrẽat luxuria: nra. Vbi nẽm ero: sit luxurie: nr̃ ery diei: relin q̃m̃ signa leticie: nr̃ egrũ: hec ẽ q̃ nr̃a: hec ẽ tristitia. Sapiẽ. ij. Is ꝑ ꝙphales q̃ diligent fuisti deo sentiũt ꝓlatoꝛ: eo ãgelo: nõ curãt de delectatione: nib̃ destiaz. imo si de: daret eis licentiã: oꝛ licite vterẽt illꝺ̃ delectatoib̃ destiaz: nõ curarẽt. Immo dicerẽt. Q̃ dile nõ det mihi delectationeo q̃: vos nolunt̃: is det mihi ꝓlatiões ãgelos: rc. Jõ Dauid. Remisit ꝓlatꝰ aniamea. f. ꝓlatoib̃: meoꝝ: sui dei: r delectatus sũt: r exercitat̃: ꝺ̃o lxxvj. g̃o ꝑs. Nõ. ẽre bodie ꝑ: vnꝰ: mũdi dat se delitijs: carnalib̃: q: nõ sentiũt aliq̃ꝺ̃ de delitijs spialib̃. Qui tuo grad̃: ꝑfo ad ꝓfectũ ẽ ꝓpio ministerii. Jõ Jta ẽ dies tuꝺ̃ bona tpalia: r bona tpalia: bona tpalia stricta sãt nec mlt̃ sufficiũt. Bona: ꝺ̃ spialia latissima sũt: r mag̃: r olꝺ̃ sufficiũt. Verbigfa. si vna mulier sit philocapta: ꝺ̃ xp̃o: r ẽt alia: nõ displicet sibi: imo magis eã diliget. Si si vnoꝛ vnꝰ. alia sit philocapta. si ꝺ̃ sciat vnoꝛitatẽ ẽ idi: dimitto: r iniuriaꝛ: vnꝰ: hõ nõ sufficit nisi vna vxoꝛ. Jdẽ si mitꝛ boies sint philocapti: de dtã ẽgiemulꝺ̃ ẽ zelotip̃ꝺ̃ alioꝛ: is illi magis se diligẽt: nullis faciũt iniriaz: q: ẽgo oib̃ sufficit: is si oc aliq̃ mulierꝰ sint philocapti: venũt aliqñ ad gladios. Ites de vno castro: villa: seu regno nõ sufficit nisi vni diõ seu regi. Si castrũ seu regnũ padiri oib̃: sufficit: q̃libꝫ pot ei petẽ sine alterꝰ iniuria. Jta ẽ rõsẽre bodie i mũdo: iter boies: carnales: i ẽ patres: q̃ꝫ: glibynult̃ officia: regimẽ: mina: rc. Et ide sequũt̃ sinoẽ diffamatões: r cõtatiões: r detractiões. De ꝺ̃ dic̃ Jacob̃. Cũ bella: r: teo: i pob. nõne ex pcipiscẽtijs vim q̃ militãt: i mẽbris vite. Cõcupiscit: r nõ hẽt. Occidit: r zelat: r nõ potẽrit adipisci. Jac. iij. Remediũ ꝺ̃ ꝺ̃ ẽ illud q̃ dat Jos. Mollite diligere mãdũ neq; ea q̃ i mãdo sũt. I. Jo. ij. Qui gradꝰ ẽ i reb̃ spialib̃ attediari. Et q̃. creatura liue bõ: tã tñ delectãt finalr: venit ad ꝺ̃: q: tã adhoꝛret: r aboiatur bona dina. Nõ. ẽ. sil̃: bõ diu: febricit: sed ola comesbdilant: ꝺ̃ boret nec sapiũt sibi. Jta dns ẽnlt̃: r i pcessu tpoꝛis: ab hoꝛret ea q̃ dei sũt. Qui ẽ ꝺ̃ vadamus ad missã. Nõdet. Quid mihi de vta missa: cieꝝ: velim pdere. Si dicat sibi vadamus: cõicet. velim pdere. Si dicat sibi vadamus: clericet: volũt scire vestra pcta. Jdẽ de iciunio: Jeiunet imaginee q̃ nõ bdet: ẽ stomachꝰ: r caput dureꝝ: r lapideũ rc. Sex̃ꝰ qñ ex negligẽtia dimittũt. q: aliud est dimittere bona: per negligẽtia: r aliud q̃ dimittũt per contẽptũ: r vilipensionẽ. Nota. ꝺ̃ illo: quene valẽtie: qui desperat: iciunii ab eꝺ̃ immunitas: ex

Ego autē dñs ihūs xp̄us dicit. Ecce xviii. ¶ Pīa
po erit hystorialis. ¶ Et ista mora
lis. ¶ Quātū ad p̄mū notādū q̄ xp̄s in eū
gelio ostēdit nobis modū quō debem⁹ nos
gubernare. Dīt enim q̄dā dñs xp̄s habitauit in
terra illi erāt gētes iudei q̄ credebāt se eē do
nos leges ꝛ iustos ꝛ spernebāt ceteros. Et ideo vo
lēs xp̄s eis ostēdere q̄ nō erāt boni dixit ei
gabolū illā ꝛ. Ego sum bon⁹ iust⁹: ego
sum bon⁹ pastor. Bonus pastor dat animā
suā pro ouibus suis. Ioh. x. Et ideo dicit
Ego sum bon⁹ iust⁹: ego
temno ꝛ facio elemosynas ꝛ plura alia bona
Illi dicit xp̄us cōdēnatiōn illis: ꝛ hīc dixit
eis sicut narrat in euāgelio. Duo homines ascē
derūt in templū vt orarēt ꝛc. Publican⁹ vocat
publicus petōr. Pharise⁹ dicit a pharao q̄s
est diuisio: q̄ illi erāt diuisi in habitu ꝛ in vita
vt dicebāt ꝛ portabāt mādata dei in fronte
ꝛ spinas in vtroq; ꝛ multa alia faciebant. Ideo
dicebāt pharisei. i. diuisi. ita q̄ dicit euāgelista
q̄ isti duo ascēderūt in templū vt orarēt. Pha
riseus aūt qui erat in pīma sessatione ꝛ in dī
gnitate ꝛ in altaribus ꝛ in cathedris erat ma
lus: posuit se ante altare stans pedes
ꝛ nō genua flexit ꝛ capite coopto: nec facie
bat aliq̄ signa deuotiōis: sed stās apud se ꝛ
dicebat apud se: ꝛ nō apud deū: cepit facere
orōnē suā dicēs. ¶ Deus ꝛc. ¶ Deus ꝛc. ¶ Deus ꝛc

r ih̄ q: ꝓbe r pharethe erāt sci r fuiedāt bo r ei⁹ voluitāt faciedāt q̄ ipſi rogabāt deū ip se erant dedat cōsigre dico g̃ null⁹ scio vnq̄ fecit miracula p ſuā ꝓāt̄ē ih̄ ſol⁹ de⁹: cui⁹ ꝓpr̄ē facē miracula ꝓpria ꝓāte r anēte ih̄ dño nr̄ ihesu xp̄o fient de⁹ opa faciebat ꝓprie miracula nō p ofonēm: ipe erat vn⁹ de⁹ cū pre r ſpu ſcō. q̄. n. accedat libr⁹ vn⁹ de⁹ r surd⁹ scm dicedat effectū: subito aures illi⁹ apiedāt. Idē de alis infirmitatib⁹ solo. n. ꝺño curabat infirmitates. Ecce ergo dñm iter xp̄m r alios ꝓphas sc̄os q: illa faciebāt miracula p suas ofones. dño ut nr̄ ihesus xp̄s p ſuū ꝓpriū. Jō Dō i ꝓs. cxlviij. Ipse dixit r facā ſūt: ipe māda. r creāt. Sciat q̄ i toto ꝓalmo nō repit id q̄ ꝓdicti ē nisi i duob⁹ locis. s. i ꝓs. xxx. r in ꝓ. ꝓdicto. Sz q̄ ē rō. Dico g̃ ad denotādū duo opa mirabilia dei vnū factū in creatiōe: aliud i reformatiōe. Primū ergo factū ē i creatiōe eius dcit. Fiat firmamētū r factū ē. Verbo dñi celi firmati sūt: ſpūs oris eī⁹ oīs vtus eor. Postea scīo dō g̃ i recreatiōe mūdi idē debebat p ſuū impiū facē mirabilia opa. Jō iterū dic. Laudate dñm de celis: laudate eū in excelſis. Laudate eū oēs r̄. q̄ſi ipſe dixit r facā ſūt: ipe māda. r creā. ſi. Laudate eū sol r luna r̄. ꝓs. cxlviij. Sol. i. ꝓtās ecclīa⁹. Et lūa. i. ꝓtās ecclīam: r ſic sol ab aliq̄ alio ñ hz claritatē: ſz luna hz claritatē a sole: ita r ꝓdīt ecclīa: hēt aūctē ab ecclīa. Ecce q: ducit sol r lūa. Segt. Laudate eū celi celoꝝ. i. diuites sacꝝ ecclie. Segt. Et aq̄ q̄ sup celos ſt laudēt nomē dñi. Ecce quō fec. Ipſe dixit r facā ſūt: ipe māda. r creata ſūt. Ecce quō dō erat mirat⁹ de miraculis xp̄i. Et ista rōne tudei videtes miracla xp̄i hꝫ thema ꝓpositi admirabant dicētes. Jā in mīc de q̄ volo ꝓdicare q̄ dño nr̄ ihesu xp̄o dñi fecit oia declarabo nūc p tres modos operū xp̄i. P̄mi⁹ opus ē creatio mundialis. P̄ Secūm op⁹ ē gubnatio gnālis. P̄ Tertium op⁹ ē redēptio hūanalis. Et de ist⁹ trib⁹ posumus dicē thema ꝓpositi. Admirabāt r̄. C P̄imo videam⁹ quō sūt dūficia. Et declarabo ista p illud ꝓbrī. Qualis vnalisq̄ est talia dicit r opat. Sz dō ē don⁹: r dā r facta erūt bona. Per ſpm ſi dō ēſt malus: r dā r facta erūt mala. Jtē xp̄s dicit. Ex abundantia cordis os loq̄t. Luc. vi. Bon⁹ dō de bono thesauro cordis sui ꝓfert bona. Matth. xij. Jtē Job. xv. Sanctū hypocrite ad iſtar pun bonū r ab ē q̄ modicū xp̄s potent decipe ꝑ ſemicā hypocrisi. vel malicia sua cuo ꝺoco. opleti: ſz ſi ꝓsona vadit bona ſtētiōe⁹ creſcit r mſtiplicat et⁹ fama. g⁹ bon⁹ dō de dā ſtate facit bona opa: a fortiori de⁹ eā ſit ſūmū bonū nō potit facē nisi bona opa. Si g⁹ dō ē g̃ bon⁹ aceptat⁹ facit bona opa: multo mag⁹ igit ille q̄ ē bon⁹ eēntial⁹ r imēle r hz ihūnā bont tatē. facit opa bōa. Et ꝺ possum⁹ dicere. Ita dñs fecit. Dñs sciat q̄ in illo ꝺie⁹ fec g⁹ creauit mūdū q̄ libet die fecit bonū. Ꝓpio dic vt dit de⁹ q̄ erāt bona: r sic de aliis ꝺieb⁹. Et cōcludit. Vidit de⁹ cūcta que fecerat: r erāt valde bona. Et hic notāt doctores magnū fecit tū sup ista epilogatiōe. i. ꝓgregatiōe ꝺoꝝ. Erāt valde bona. Et declarāt sic: sicut in vna cythara sūt plures corde: r q̄libet corda p se sepata facit bonū sonū. cōcordia aūt sonit⁹ sonantiū cordarū est valde bon⁹: sic r de⁹ in cythara. i. i mūdo isto multa miracula fecit: r taliter ordinauit q̄ nō pōt esse melior ordinatio. Et tūc ly q̄libet reꝺ de se eēt valde bona: tū cōsonātia oium erat valde bona: ſi sol nō vēret tātā claritatē nō ꝓnaret cū aliis reb⁹. Jō dr Sap. xi. Oia i mēſura r̄ numero r ꝓdē dispoſuiſti. Sol. n. fact⁹ ē in mēſura ſibi debita quātus sit mīcū magn⁹. Dicūt. n. ꝓhi q̄ minima stellarū est maior tota terra. Ecce quō celi ē magnū. Jā alib⁹ mēſuraui de⁹ ſua ſapia. Jtē tra magna ē hz r illā mēſuraui ſua ſapia. Jdē de aq̄ r aliis ꝺb⁹. Jtē dispoſuit de⁹ ſola i mēſura. Jtē de⁹ nūeraui oēs ſtellas celi. Jā scīs dō q̄t dies r q̄t noctes eē i mūdo debēt. Jtē iam scit de⁹ r ab eīno scīuit q̄t grana arene debēt eē in mari. Jtē q̄t ſtodes i arboib⁹ ſimalia nūeraui. Jtē q̄t reges r q̄t impatores debāt eē i mūdo: r q̄t debebāt ire ad padiſū: r q̄t viri r mulieres debebāt eē in mūdo: r q̄t debebāt ire ad padiſū: r q̄t ad ifernū. Hāc vt nā q̄ō. Ꝺoo dicit q̄ de⁹ nūeraui q̄t boies r mulieres nāt ad celū: r tā tāt⁹ ſcia cōz i celo ſcripta iuxta illō. Gaudete r exultate: q̄ noia vr̄a ſcripta ſunt in celis. Luc. x. Nō oz igit ſacere bonū: q̄ ſcia dei nō pōt deficere. Jdone r adhuc hic mām ꝑdestinatiōe q̄d iuenies in fmōe de ꝑdestinatiōe ad plenū. Ex ꝺictis ꝺ⁹ ē. q̄ ſicut de⁹ ſcit r ab eīno ſcīuit q̄t boies debēret ſoluari: ita et ſcit r ſcīuit q̄t⁹ medijor q̄ ꝺ q̄ media. Nō ergo ꝺbem⁹ omittē opa bona: ſz diligēter ea ſplēre vt certā nām ſaciam⁹ vocatiōnē r̄ et ſalutē ꝑseq̄ valeam⁹. De ꝺ vide ꝺicta Tho. ꝺma pte. q. xxij. de ꝑdestinatione vbi ꝺcā ꝓpio ſcripto de eade q̄ā. C Secūdo videam⁹ de opib⁹ gubernatiōis generalis q̄b⁹ deus gubernat oia. Si vn⁹ rex ecclīast⁹ gubernat ꝺñi ſeneſcallis ſuā cū ꝺiscretiōe r iuſticia: ꝺicit ꝺ. Jſte ſeneſcall⁹ ē ſapiēs. q̄n patrīā ſuā ꝺñi gubernat. Jta ē de deo. Nā possumus facilit videre oīa gubernat elemēta ſic vnā tripudiā. Jā ſcit g̃ in chorea⁹ vnus tenet manū alteri⁹ r ille q̄ ē ꝓim⁹ tenet seu portat vnā manū ſolutā: ita ē de elemēt. Nā q̄libet elemētū duas hz q̄litates ꝓmo ignis ēſt calidus r siccus. Jtē aer ē calid⁹ r humid⁹: aq̄ frigida r humida. Jtē iquātū frigida ſe tenet cū terra r̄. r si nos vellem⁹ facere tripudiū rotundū. Terra iquātū sicca tenedit ſe cū ignet iquātus ignis etiā ē siccus. Ecce g⁹ quō deus gubernat oia cū magna ſapiētia. Jtē bodie vigebat bonū ꝺño r eras nō. Jtē bodie mare erit ꝑturbatū ꝓp vētī fortunā: r ſorſitan eras erit ſuaue r trāq̄llū. Jtē arbores i eſtate ꝓducūt flores r fruct⁹ i hyeme ꝺo nō r ſic de aliis de⁹ gubernat oia cū ſua ſapia. Ideo dauid ligit in ꝓ. Quā magna ſūt opa tua dñe oia in ſapia fecisti. Poſſet aliqs facē vnū argumētū Frater vos dicit⁹ q̄ de⁹ ē gubernator⁹ g̃ualiter oia ſua ſapia gubernat: videt q̄ nō: q̄ ꝺicit⁹ ꝺon⁹ gubernator⁹ eorū mala ꝺ ꝓia ſua: r tū nos videm⁹ q̄ de⁹ ꝑmittit mlta mala: g⁹ videt q̄ nō ſic bon⁹ gubernator. Rſideo r dico q̄ de⁹ mala q̄ ſuſtinet r ꝑmittit i mūdo nō euitat: q̄ nō cōgruit ſue ſapie illa vitare: ꝺ ſtruere⁹ res liberas. Nā ipſe ꝺcit liber⁹ arbitriū creaturis hūanis r nō cōuenit ſue ſapiētie ꝓhibere liber⁹ arbitriū ꝺ ſibi ꝺat cōſilia bōa. Et dionysius ꝺicit. Nō ē ꝺine ſapie creaturas ꝺestruere ꝺ cōſuare. Ecce auctas. De⁹ ab initio cōſtituit boies: r relīqt eū i manu cōſilij. q̄ſo. inter. l. in ꝑtē liberi arbitrij: r adiecit illi ꝑcepta r mādata. Segt. Nō placuerit ei dare illi. Eccli. xv. Si vis cētia ē in⁹ ꝑcepta r mādata: q̄ſi ꝑcepta ſi fortiora q̄ mādata: q̄ mādata ſūt affirmatiua: vt ꝺicē. Sabbata ſcti fiero. Jtē honora pr̄es tuū. Exo. xx. ꝺ ꝑcepta ſūt negatiua: ſc. Nō adorabis deos alienos. Jtē. Non assumes nomē dei tui in vanum. Jtē. Non furtū facies: ista ſunt ꝑcepta. r nullo mō ꝺ facē ꝺ ea. ꝺicit doctōr q̄ mādata obligant ſp: z nō ſ ol casu seu nō ad ſp. ſc. Honora ꝑem tuā: q̄n ſi ꝑ ſe ſac ifidelē: r ſic filij nō tenēt ih̄m honorare. nō g⁹ obligāt mādata i ol casu. Sz ꝺ ꝑcepta nullo mō ē facieꝺ. Nō tū q̄ doctores ꝺicūt ꝑceptū: ꝺicit q̄ ꝺcā ſūt affirmatiua: ꝺcā negatiua. Negatiua obligant ſp. r ad ſp: ꝺ q̄ ꝓma ꝑcepta ꝺñi ſpecialē nomiē: q̄ ꝺicit mandata: nō pōt ꝺ⁹ nomē ꝑceptū ponī ſp. q negatiuū ſim regulaz topicā

r ih̄ ꝺicit. Adiecit illi ꝑcepta r mādata. segt in auctate. Appoluit tibi de⁹ aquā z ignē ad q̄ voluerīo porrige manū tuā: aquā. i. gſam ignē. i. pctīa. Ad q̄ voluerio porrige manū tuā: segt. Aſi boiez vita r mors q̄ placuerit ei dabit illi. Nō q̄ placuerit r̄. Si g⁹ vult saluatōez: hēbit ſi dānatiōnē: idē. Tū ſūt plures mēdaces circa hoc: q̄n oēs boies volūt. vt dicūt ire ad padiſuz: r tū nullo mō ſe ꝑarāt q: eū dñt seq iter padiſi. i. humilitatē. liberalitatē: caſtitatē: ꝑatiētiā: charitatē: abſtinētiā: r diligētiā ista. n. ꝑducūt boiez ad saluatē: tū sequunt iter q̄ ꝺducit ad ifernū. i. ſuppbiā: auaritiā: luxuriā. Et ſi aliqs q̄rit. Vultvos ire ad padiſuz. dicerē: tā bñ q̄ vos. tū ſalū dicūt. q̄: iter ifernī tenēt r nō padiſi. Jtē ſi dicat⁹ fuit⁹ raptos. i. q̄ vult vos ire. dicit ad padiſū: r ſalū dicūt. q̄n sequūt iter ifernī. i. viaz r rapinā que ducūt hoiem ad ifernū. Jtē taz oēs ꝓpiani mali q̄ tudei siue farraceni oēs dicūt q̄ volunt ire ad paradiſum ſed ſalſum dicūt q̄: iter ifernī sequūt: r sic de aliis. Ecce q̄re dicit ſcriptura. Ante hoiem vita r mors. bonū r malū. Nā ꝺño vellet q̄ oēs saluarentur r tō ſi nos sequamur iter padiſi saluabimur. q: hoc iter bonum r acceptū ēſt coīā saluatore nr̄o deo q̄ vult omnes hoies saluos fieri r ad agnitionē ꝺitatis venire. vnus ēſt. n. mediator⁹ dei r hoiū. ꝺ xp̄s ihesus qui ꝺdit semetip̄m ꝓ oibus. i. Thimo. ij. Nunc moueat questio. Quia ſi tā scit de⁹ q̄ erit ꝺānat⁹ quare g⁹ creauit te. Dico g⁹ creauit te vt saluꝰ ēſſes r erio ſi teneas bonā vitā: r cōtinuas bonā vitā ꝑseꝝ in finē saluaberis. Unde ꝺebetis scire q⁹ seruat in nobis deus modū quem seruat q̄ in domo sua ꝺabs aliq̄ malū boiez r ꝓpitoē. Et ſi ponam⁹ q̄ aliqs rex de⁹ alicui militi in domo sua exiſtēti mādo r ꝓditori illo r caſtra: q̄ miles ꝺnto rex ſibi ꝓia ꝑat tā to ih̄e miles ꝑueraꝝ magis in ꝓditionē q̄ facit ih̄e rex de illo: nōne ꝺestruet eū. ꝑceptā de⁹ facit: cōtra⁹ suū⁹ mali facit nobis multa dona: vt malicia nr̄a miseraī fecit nos ad imaginē suā: r lauit nos i ꝺaptismo vt essem⁹ imaginē suā: r lauit nos i ꝺaptismo vt essem⁹ ꝺonī r mūdi r̄. finalī ſi in malis ꝑseueraverimꝰ ꝺestruet nos. De ista tū malicia vide ad Jongū in sermone de ꝑdestinatione. r ꝺ⁹ ſufficit de ista ꝑte. C Tertio videamus opa redēptionis humane nature. r ꝺ⁹ duob⁹ modis ꝺclarabo. P̄ima ꝑs erit ſpeculatiua respiciēdo diuinitatē eternalē. Secunda erit ſpeculatiua simul r motalis. Quo ad ꝑtes ꝓmā ꝺicit ꝓphēta multi alij. Quare ihesus cum

posset fieri remissionē generalē si incarnatus
voluit sustinere labores & passionē maxime
eū vocat ppha q frustra fit p plura qđ pōt fieri
p pauciora. Rñdeo q illud argumētū venit
p ignorātia vel p inadvertentiā. Dico quo ficti
dā q dñs est iter deū & hoīem. Uterutes dō
nos habem⁹ nō fuit ex natia nra si fr nec bonitas
humanitas ī unctōe imo fuit accidētia
fuit glutatea adventicia. q. q mō ē nullus sorte
erit posita iustitia & iniustus. pu ertul qđ q
fit iust⁹. Jté mia mag⁹ erus est maxie in diuti
bus q tā de bonis tpalib⁹ qđ spiritalib⁹ dant in
diligentib⁹. Mag⁹ eni dē⁹ est hō est glutas adue
ticia in deo⁹. qi vna plona mirificos pōt effi
ci crudeliū in deo totū est ītā. iusti⁹ eni in
deo est ecētia sua dinitas mia dei & sua essen
tiale nō glutas aduēticia. vñ dico. sicut de⁹ nō
pōt dimittere suā ecētiā ita nec pōt dimittere suā
miaz nec iustitiā. Ita dicit aplo. Dē⁹ fidelis p
manet & seipm negare nō pt. q. Thy. q. Juder i
mūdo nō ḡtiā facit tantā iusticiam q. nihil
erit de mia: sed in deo sit est & ꝛ currit iust⁹ & ꝛ
mia. Dico qđ nō in po. c. Mias & iusticiā ca
tabo tibi dicit. Iusticiatate & attēdite si de⁹ di
xisset boib⁹ remitto vob oia pcta vra: & sim⁹
amici deicepi custodiat vos: hoc esset maria
mia: nō vbi cēt iust⁹. Et si diceret. P ecclesia
ptā me ergo volo q oēs sit dānati. magn⁹ ri
gor iust⁹ hoc cēt: nō vbi cēt mia. Unde cōe
nies sunt q in redēptiōe nra fuaret mias & iu
sticiā. Rigor iusticie mag⁹ fuit dare sanguinē
suū hetoīs p oib⁹. Mia fuit q ihc g nō tene
bat nec erat obligat⁹ voluit solue pcūa p oib⁹
ere rō qđ dicūt indeles. Frustra fit p plura
ꝛc. nulli⁹ est efficacie sine valoris: seu ꝑuenit
ex mag⁹ ignorātia. qñ dñs oia fecit. & possim⁹
dicē verbi theatis. Admirabil⁹ dicētes. Bñ
oia fecit. Et hoc ē qđ dicit fuit ex pte dei cōsi
derātis suā dānitatē. Et si cōsiderem⁹ ex pte
nra. deco q mala & pcta in qbus nos eramus
iuste voluit facē redemptionē. Prio pp pcuīa
de & eue. Dpō fuerāt relegati de paradiso ter
restri in mūdū istū & filius dei voluit dēcēdē
& icarnare sic in vētre ḡtis gloriose & p sua de
cessū nos glorificarem⁹. Et ecce qđo fuit ꝑue
nies opus istud. p redemptiōe nra. Jté mali
ste⁹ mūdi incepit in muliere spōsata. & ꝛ ió volu
it dē⁹ q bonū veniret p mulierē & ḡinē de spō
sata ḡinē. f. Maria. Jté ada & boleo si remā
sissent in paradiso terrestri nulli malī nec po
tuē dabuissent. Et post aliqđ tpo fuissent fu
turi & trāsiati celi. Unde de⁹ dixisset scīs mi
chaeli fac accēdē illos in celū. & pp hoc voluit

dei filiꝰ sustinē dolorē & passionē in illo mū
do vt credēcs & obedientes sibi nulli dolorē
sustinerēt i padiso. Jté p pcūa vēit ignorātia
in ada. qui fm qđ dicit pha. Mia est tā ig tabu
lā rasa in q̄ rē. in q̄ in pncipio fuit creatiōis nī
hil erat depictus. pp hoc voluit xps pdicare i
mūdo isto & dare legē euangelicā vt nos ha
beam⁹ iciam. Jté adā qui peccauit fuit ligat⁹
p lucifer & seduct⁹. & pp hoc dei filiꝰ voluit ī
gare lucifer. Jté qi ꝑpter pcūm boleo flagel
labant in inferno. Jō voluit dei filiꝰ flagellari
vt sibi credētes & obedientes a talib⁹ flagellis
liberarent. Jté qi p pcūm erat dānat⁹ ad cor
ruptiōes pp ītegritatē ītuor elemētoꝝ voluit
filiꝰ dei iudicari cōtra ītuor iudicib⁹: vt sibi
credētes & obedientes liberarent a corruptiō
& mortalitate. Jté filiꝰ dei voluit coronari vt
sibi credētes & obedientes reciperēt eternam
glie coronā. Jté p lignū hoc est fructus ligni
boleo fuerūt cōdēnati ad patibulū ihesu. Jō
xps dei filiꝰ dixit pū. Pf volo ī patibulo cru
cis leuari vt credētes & obedientes furca ihesu
liberent finaliter oēs. Sic fua sapia de⁹ ordi
nauit q nihil fuit supfluū. ḡre bene oia fe
cit. Jō dicit. Mach. q. Bñ faciat vobis deus
Quare nos cogitantes ista magna opa pos
sumus dicē thema. Admirabantur oēs ꝛc.

¶ Dñica.xij. Sermo secundus.

Recepit

p ac.xij. Sermo
erit de ista euangē⁹ pōitio ītuce. qz
cōtinet mīas secreta sacre scripture
speculativa & moralia. & bēm⁹ multas bonas
doctrinas speculatiās & moraleo. Salutet vir
go Maria Sācta euāgē⁹ podierni⁹ declarat
nob tria opa virtuosa & miraculosa de xpo.

℣ Primum est humanalis incarnatio.

℣ Secundum diminutio miseratio.

℣ Tertium virtuale humiliatio.

Primū allegorice seu figuraliter. Sēm tro
pologice seu morale. Tertiū hystorice seu ysa
iter. De tertio & finali logē the. Pcepit el
ne cui dicerēt. Et hoc fecit ex vtuali humilita
te. ¶ Dico p⁹ euāgē⁹ podierni⁹ ondit no
bis de xpo primū op⁹ virtuosū. qđ est hūanal
icarnatio. in vtero ḡinis pro nra salutatiōe.
Hoc ondit i pn⁹ euāgelij qñ dī. Exieno ihesus
de finib⁹ tyri venit ꝓdiendo ad mare galilee.
q est inter medios fines decapoleos: ꝛ addu
cit ei surdū & mutū & depcabant eū vt ipōat
illi manū. Dicet aliqs. Et quo ondit hūma
na icarnatio. Dico q bñ. h. subtilē. In icarna
tiōe ādt filiꝰ dei fuerit lex mysteria. ītemin⁹ a

q via p quā venit. termin⁹ ad quē. mod⁹ eius
vnē. ī necessitas nra. finalis vtilitas. Ista lex
pecta fine mysteria subtilr ondunt i pncipio
euāgelij. Prio fmin⁹ a q odēdit. cū dī. Exeno
de finib⁹ tyri. i. plasmatōio. fm ītepretatiōē
hebraycā vel creatiōis. Nota primū clementū
qñ fudamētū creationis est terra. Dē. Initio
tu dixe terrā fundasti ps. ci. Dēs alcē dēdo ē
ad. Tertiū aer. Quartū ignis. deide celum: qđ
a phis dī. gnta cēntia. Et sūt decē celi. Primū
ē lune. Secūs alcē dēdo ē mercurij. Tertiū
veneris. Quartū solis. Quintū martis. Sextū
iouis. Septimū saturni. Octauū celū stel
latū. i. firmamētū in q̄ sūt site oēs stelle cōes.
Nonū primū mobile fm phos qđ a theologis
dicit crystallinū. De q celo dī ad q̄ sup celos sūt
Decimū celū dī empyreum in q̄ sunt angeli &
dni vbi sūt nouē ordines angelorꝝ archāgelo
rū ꝛc. Sup oēs aūt est cathedra dei. De istis
finibus exiuit xps venies ad humanā icarna
tionē in vitę ḡinem. nō de celo lunem nec mer
curij ꝛc. de finibus tyri. & cetatibus. de finibus
angelorꝝ. De hoc pphetarūt dō & Dalomon fi
lius ei⁹. Dō dic. Ad sūmo celo egressio ei⁹ ꝛc.
ps. xviij. Dicat Israhel nūc eos q hoc exponūt dō so
le ꝛc. Jtem Dalomon dicit. Procul & de vltī
mis finib⁹ pcūl ei⁹. Lnke redēptōis. Prouer.
vltio. Scdo videam⁹ vtā p quā venit. qa dicit
euāgelū q venit p ysdon & ī. tacentē. vel fm i
terpationē hebraycā tacitumitatē. Ecce vir
go maria que fuit tacēs. Jerēs. Ango regina
ipa est via p quā salnator venit ad nos. Tacī
turna fuit. qi ys libēter audiret dña bona & sctā
raro tū loquāt. Jō hēbat puū os. vt ps. Ponī
ea qđ depirit bñis Lucas. Jō Lu. ij. Maria
autē ꝑseruabat oia vba hec cōferēs i cor de suo.
Bonū signū ē i mulīe taciturnitas. & malū si
gnū est loquacitas. Tertiꝰ termin⁹ ad quē venit
ondit. cū dī ad mare galilee. i. rota volubilis
fm ītepretationē hebraycā. Ecce via pūs ama
ra. qa ys Boe. mstus amaritudib⁹ ē respa. q̄
rotat & volunt q ītuor. ūi tpa fm curūs solis
De q̄ pōt intelligi illud. Ezech. x. Ecce aputi
rota una. f. pūs vita. Xps nō venit ad regnan
dū in hoc mundo imo dixit coram pylato. Regnū
meū nō ē de hoc mūdo nec venit ministrari⁹ mi
strare. Mat. xx. Ad istū finiū ad quē. f. patēs
ytā ivēit xps ad sustinē dū amaritudiē. ancīas
Et sūt decē xpi hoīs ad deū pēs. Dñe si sic ex
aui. Lux hoc mūdo. Fs tua ordinatōes. ꝛ i talib⁹
f. judeis vicios. vita spūs mei corripies me
f. i passiōe. Jta. liij. Propē est⁹ pp⁹ meus pecul
ū eū rē. & iustificab⁹ me. f. a resurrectōe gliosa.

ecce i pace amaritudo mea amarissima. Illa
xps sustinuit tres amaritudines i hac vita. Pri
ma fuit amara. Secūa fuit amarior. Tertia fu
it amarissima. Prima fuit abstinentia. i. famis
ris vigiliaꝝ. i. laboꝝ. qr eū nō erāt nisi. xxx. an
noꝝ extimabat. f. dnoꝝ vt ps Jo. viij. Secūa fu
it amarior. f. persecutio dura in deoꝝ q oia dicta
ꝛ fcā xpi calūniabant. ꝛ i malū īterpretabant. ꝛ
sua miracula dmonib⁹ attribuebāt. Ista ama
ritudo tāgebat cor ei⁹ ex eoꝝ nānatōe. Tertia
fuit amarissima. Lei⁹ cap⁹. o. ligatio flagella
tio. mors. & pa⁹ ꝛc. Quarto videbā ē de suo
nīs vindictā de ītermedios fines decapole
os. a beca qđ ē decē ꝛ pol ciuitas. f. pulcia de
ē ciuitatū. ꝛ figit ꝓcepta decalogi. q̄ sūt. ḡli de
ē ciuitates fideles i pacie abūdātia & securi
tate ꝓsistētes. Euge fuc bōe ꝛ fidelis. qi i modi
co fuisti fidel. ex eo ptāte tuis fuīp decē ciuitas
Luc. xix. Jnī istos medicos vixit xps qui me
dio ꝓsistit ītus. Nolite putare qm veni solue
legē. aut pphas nō veni solue. sz adimplere.
Matth. v. Diceret aliqs. ē argumētū inde
otū. Et q xps fuauit legē. ergo nos nō fuam⁹
Sz istud argumētū ꝓcedit ex ignorātia. imo
dico q ex q xps fuauit legē. nos nō debem⁹
fuare. Sicut volunt sapientes nos nō debere
aliqs sibi crucēs ꝛ obedēs sulpēdat i fur
ca inferni. Jta voluit fuare legē mosi & eam
cōplē ꝛ cūde finē dā. ne nos eā fuarem⁹. Jō
apls. Finis n. legis xps ē ad iustitiā oi credēti
ad ro. x. Quito videbā ē necessē q erat ex pte
nra. q̄ ondit cū dī. Et adducit ei surdū ꝛ mu
tū. Illi ys Bedā. Jō audiēdo & dicē. q̄ dicit
surd⁹ ē ꝛ cec⁹ ꝛ mut⁹ ad laudādū deū. Surdi
tas & muat boies a fide q̄ ñ pt hēri nisi p audi
tū. Fides ē ex auditu. ad Ro. x. Et qi mut⁹ ñ
pōt creatorē suū laudā. ió ē surdus. q. mut⁹
dic Dō. Aures hūt ꝛ nō audiēt. meqs enīs cū
ipis. Claudit⁹ oe ihoz. pō. cxxxiij. Sexto si
nal vtilitas cū dī. Et depcabāt eū vt ipōat illi
manū. i. opatio salutaris. ysū. n. qui p digiti
sūt. q̄ gelica ꝓficatio. ītuosa puerilatio. do
losa passio. gliosa resurrectio. ꝛ miraculosa
ascēsio. Dñs. Dico vob q euāgelū hodiernū oñ
dit de xpo aliud op⁹ ītuosū. qđ vna leo mīa
to qua mot⁹ fuit ad curandū surdū ꝛ mutū
tum dicit. Et appetebēdens eū de turba seor
sum. vsq. loquebat recte. Septē cerimonias
seruauit xps curādo illū infirmū. que sunt ne
cessarie in curatiōe cuiuslibet infirmi ex pctō
mortali. Prima ibi. Et apphendēs eū. Ecce
cordis cōtritio. q̄ qua hō liberat a dyabolica

ptione.r apphendit ar xpo r ligat cathena
gre. Ista captio ē benedicta. Apls. Sequor
si quomō ꝓsequendā in quo r ꝓsequebat⁹ filiꝰ
a xpo ieia. ad Philip.iij.2ª ibi. de turba seor
suꝰ. Ecce prave societatis dimissio. q̄ inuit i hō
q̄ xpo nō voluit eā curare inter gētes: sed cē
docta. Que nocitura tenes: fuito sint cara
relinque. Tertio misit digitos suos in auricu
las ei⁹. Ecce de obediēcia ꝑceptis ꝑpō. Nō
ga sicut digiti decē in manib⁹. sic sunt decē p
cepta ad meritoria operā diligad q̄ ois opa me
ritoria possūt reduci. Sta q̄ locut⁹ est dōs fa
ciem⁹. r eius⁹ obediētes. Exodi. xxiij. Quar
ta ibi. expuens tetigit linguā eius. Ecce otio
confessio nēcaria. qa sicut expuens purificat
stomachum ita confitens purificat aiāmā ab
olīb⁹ maculis culpe. Si cōfiteamur pctā nfa
fidel⁹ r iustus ē deus vt remittat nob pctā nfa
r emūdet nos ab oi mīcitate. i. Jo. i. Sz quar
xpo pio expuit r tetigit linguā eius. Rndeo
q̄ hoc fecit ac si diceret xpo. Si Ego sui ꝑfel
sus r tu cēt dedos ꝑfiteri. Ro. hic q̄ xpo dio fu
it ꝑfessus in vita ista. nō de pctis suis. q̄ nulli
pctīs habuit vnḡ. sed ꝑfitebat ppli pctā ac si
cēnt pctā sua. ppta in ꝑso. Salnū me fac de⁹.
vbi Dauid loqbat in ꝑsona xpi. d. De⁹ tu scis
insipiētia meā. r delicta mea a te nō sūt abscō
dita. Vlo. q̄ pctā ꝓpria ppli dicit sua. Et te nō
sūt abscōdita. Glo. hat hanc sūtiā dnē si ma
nus vel pes fecerit alicui offensam. r caput si
ue os peteret veniāḡ nō feceret offensaz. Sed
hoc dicit ꝓp ꝓiunctionē mēbroꝝ r capīs. Ita
ēt e nos sum⁹ mēbra r xpo caput. ad Ro. xij.
Mēbra fecerunt offensam r pctā. r xpo petā
mēbroꝝ dic cē sua. Scdo fuit ꝑfessus in mor
te in testo crucis. qñ dixit. Heli heli. i. de⁹ me
us vt Mat. Lōge a salute mea verba delicto
rū. qs ergo ꝓprie ipse fuit ꝑfessus. iō r tu ꝑfite
re pctā tua. Quinta ibi sacipicis in celū. Ecce
attēta ois quā post ꝑfessionē hō ds recipe. iu
xta illud. Fili peccasti ne adicias iterū. sed de
pristinis deprecare vt tibi dimittant. Eccli. xxi.
Septa ibi igemuit. Ecce pnalis oneris susce
ptio. Sicut alā ex onere igemiscit: ita corp⁹
ex onē pne. Jō dicit Dō in ꝑsona penitētis.
Afflict⁹ sū r humiliat⁹ fuj nimis. rugiebā a ge
mitu cordis mei. ꝑso xxxvij. Septia ibi. Effec
ta qs ē aspice. Ecce imitatio remissio. per cor
dis apertionē. Et debitoꝝ restitutio per sin
time apitionē. Clemosynarū quoq; largitio p
berte apertionē. Etiā os ēt aperiendum ad
eucharistie cōfessionē. r sic cura hō a spāli infir
mitate. r iō segitur. Et statim aperte sūt aures

eius⁹ r solutum est vinculum lingue eius⁹ r lo
quebatur recte. Dico tertio q̄ ostēdit san
ctā euangelīā de xpo virtualē humiliatiōem
cū dicit ꝓcepit eis ne cui dicerēt vsq; r mutos
loqui. Questio ē hic. q̄ dicit text⁹. Precepit
eis ne cui dicerēt. r post dicit. Multo aūt ma
gis eis ꝓcipiebat tāto magis plus ꝓdicabāt.
Est q̄stio illi peccabāt vel nō. Et videt q̄ pec
cabāt. q̄ sacietbāt ꝫ mādata xpi. Huic q̄ōni
rndet sanctus tho. q̄ nō peccabāt. q̄ nō facie
bant cōtra mandatū xpi. qui enim xpo ꝓcepit
eis ne cui dicerēt. hoc dicit tali gestu r mō q̄
inuebat q̄ nolebat vanā gloriaz. r ex alia pte
inflāmabat corda illoꝝ: vt miracula ꝓdicarēt
ad dei laudē r honorē. In hoc oſdit⁹ ꝓfecta
humilitas: que hz duo. primo fugē vanaz
gloriā r honorē dei querē de bonis operib⁹.
Mat. vi. Attendite ne iustitiaz vraz faciatis
coram hoibus vt videamī. aliogn mercedes nō
habebitis apud ꝑrem vr̄m qui in celis ē. Nō
ta q̄ vana gloria: siue glia mūdi pōt cē in bo
nis operib⁹ tripl⁹. Primo velut diſa. Scdo ve
lut socia. Tertio velut ancilla. Primo mō ē
peccatū mortale. Scdo mō ē veniale. Tertio
est meritū. Primo mō velut domina est vana
gloria: qñ q̄gd ꝑsona facit hoc facit pp vanā
gloriā mūdi: vt videat: laudet: reputet. ꝛc. tūc
opa illa sunt vt pulchra poma: sed int⁹ est ver
mis inanis gloie. r tūc est peccatū mortale
pp hoc dicit. Attēdite ꝛc. Secundo est velut
socia: qñ hō incipit opus bonū sancta r bona
intentione: vt sermonē vel aliud: sed post ve
nit vana gloria cogitando. Q̄ modo dicet q̄
tu es bonus vel aptus ꝛc. tunc est vt socia. q̄
associata est opi bono. tūc nō ē pctm mortale
sed veniale. Nota de btō Bernardo q̄ ꝛpe
sao erat de maioribus mundi ꝓdicatoribus: r ēt
semel ꝓdicaret ſctā r dōa ſtentōe ꝓpō honoꝛe
dei r salutione alaz. r declarādo illa māḡ se
creta scripture: puertet mīstos: venit ad ēt. va
na gla. Cogitauit dimittē ſmonē qz nō fecit:
qz tridit vane glie dī. Nec ꝓ te incepit nec ꝓ te
desistā. Tertio velut ancilla. r tūc nō solū nō
est pctm mortale: nec veniale. sz meritoriū. q̄
est ꝓfectōis apīce q̄ſ plur⁹: ebos: vel ꝓdicator
appetit bonā famā vt sua ꝓdicatio faciat fru
ctū. q̄: si reputak ribald⁹ ei⁹ doctrīa nullū fru
ctū faciet. Sed sic miles ō hz militare ārit bo
na arma r insſſa. Ita insſſa ꝓdicatōis sūt bo
na famaſcta vita bona ꝑcta. Jō Greg. Scti
ꝓdicatores laudari appetūt vt reuerēt⁹ audi
ant. Reuerent⁹ desiderāt vt maiꝰ fructū fa
ciāt. Talis vana glia ē ancilla. q̄ cui⁹ vita de

spicit restat vt eius ꝓdicatio ptēnat. iō xpus
Mat.v. Sic luceat lux vra coram hoib⁹ vt vi
deāt opa vra bona: glificet ꝑrem vr̄m q̄ in cel
is. Sz sic cādela extīguit modico vētorum p
sone que ipsalutatis modico vēto sanis glie.
Sed sicut magn⁹ ignis nō extinguit vētorum
mo magis accēdit: ita plona multū spialis. iō
dicit xpus: Sic luceat lux vra ꝛc. Scdm q̄ pēt
vera humilitas r ꝓfecta: est q̄ bona opa fiāt
in laudē dei. Jō xpus inestigabat illos inuisi
biliter vt publicarent miraculum in laudem
dei r honorem. Deo gratias.

Dñica.xiij. post festū trinitat. Ser. ꝑmus.

Oc fac r vives. Hoc ē bn istud originalr. Luc.x.r recita
tū ē statim in cuāgelio hodierno.

Sermo nr erit de ico cuāgelio ho
dierno. Si placet deo hēbim⁹ multas bonas
doctrinas ꝓ nra instructiōe: de fectu correc
tiōe r aiaz ꝓlatōe. Salutet⁹ go maria ꝛc.

In ico cuāgelio hodierno xpus ostēdit nobis
tria multū necessaria ad saluationē nr̄am. s.

℣ Primū cognitio de vitate diuinali.

℣ Scdm dilectio de charitate integrali.

℣ Tertiū opatio de pietate fraternali.

Dixe dns trib⁹ nullus pōt saluari: r de ꝙlibet
istoꝝ dicit ibēa. Hoc fac r vives: etnaliri padi
so. Dico pō q̄ xpo oñdit q̄ bēam⁹ in hac
vita cognitionē de vitate diuinali vt cognos
cam⁹ deū sine errore r falsa opinīe: qz alius
hō qñ padit i alto mūdo nō cognoscit a deo.
Amē dico vob nescio vos. s. notitia approba
tiōis. Mat. xxv. r dicēt. O dñe ego fui religio
sus: ego clericus: vel laic⁹ de tali ciuitate. Amē
dico vob nescio vos ꝛc. Et cōcordat apls di
cēs. Nō q̄ ignorat ignorabit. i. ad Cor. xiij.
qz q̄ ista cognitio de vitate est ita necessaria
nob ad sciēdū i hoc mūdo. nō xpus ēt nob oste
dit in pncō cuāgelij dicēs. Si oculus q̄ videt
q̄ vos videt. Matthe⁹ addit r bte aureo q̄ au
dūt q̄ vos auditis. Mat. xiij. Dico vobis q̄
multi ꝓphe r reges. Matthe⁹ addit. r iusti
voluerūt videre q̄ vos videtis: r audire que
vos auditis: r non audierūt: imo cū illo desiderio
decesserūt. Nō credatis q̄ loqr̄ solū de vi
siōe corporali. qz inde ēt videbāt ꝓphe xpi cor
porales: nō erāt ꝓbati seu bti. Sz apli r di
scipuli xpi erāt bti: q̄ ēt videbāt ꝓphā xpi cor
porales: r it⁹ oculis aīe videbāt xpi diuinitatē.
r ista visio faciebat eos btos. Jtē de auditu:
q̄ ēt inde audiebāt dōa ei⁹ corporalia: n obe
dientialiter: sicut apli ꝛc. Dico. n. vob q̄ multi ꝓphe
vt Moyses. Jeremias. r multi reges
vt Dauid ꝛc. Et ex q̄ hō ꝓ pmisit filiū suum
incarnādū. dū ꝑfecta ita ardēter desiderabāt eū
videre r audire: q̄ monebant desiderio discretē
O dñe tpo erit illo qñ de⁹ incarnat⁹ erit: q̄ ista
r ꝓdicabit illa secreta celestia. Dicebat Mo
ysi. de his ero ti fuerit religiosus mei ad videndū claritatē ei⁹. Exodi. xxiij. Alij sz qñ tāgit
Amb. dicebāt qñ vēiet qñ nascet. qñ appetent
putasne videbo: putasne videbo: putasne hic
me inueniet illa nouitas. O si oculi mei vi
debāt qñ credo in scripturis dei. Sz apli vi
debāt eum: stabāt cū eo: cōcōedebāt r bibebāt cū
eo: ambulabāt cū eo. Jō dicebat ei. Beati
oculi q̄ videt q̄ vos videtis ꝛc. q̄ videbāt eum
nō solū oculis corporeis: sic. s. cre. ēdo: obedi
dor: audiebāt eū nō solū auribus corporalib⁹. sz
aie. Si bti attēdistis. xpo ponit duos modos
cognitionis de vitate diuali. Pō. s. videndo.
Scdo. s. audiēdo: q̄ alij non pōt hēre. Jō ad
cognoscēdū deū sūme si necessarij vltus r au
dit⁹. Ex visu. n. sine audiētia nāli rone possu
mus scire illa q̄ ptinēt ad vnitatē dei. Hoc ēt
ꝓbi oñderūt clare dicētes: q̄ ē vn⁹ de⁹. vnus
puceps. vna pia cā. r vnus ꝑm⁹ motor. Hoc
ēt glibet itellecta vigēt pōt vidē r scire. q̄ sic
ille q̄ itrat palaciū r optie audiatū r gubna
tū ꝙtūcūq; sit rudis statim cognoscit sine hō
q̄ dicat sibi q̄ magn⁹ dñs r potēs ē q̄ illū pa
lacū fecit: ordinauit: gubnat: r regit. Ita ō pa
lacio hui⁹ mūdi r eius ordinatōe r gubnatōe
potes cognitat r vidē q̄ magn⁹ dñs r potēs ē
q̄ ipm fec. q: nihil fit a seipō r ille ē de⁹. Isto
mō antiq̄ q̄ nōdū hēbāt libros magos: nec
ꝓdicatores cognēbāt deū vidēdo mūdū ꝛc.
Jtā deductione facit apls dicēs. Jnuisibilia
dei a creatura mūdi q̄ ea q̄ fcā sūt intellecta con
spiciunt: sempiterna q̄q; ei⁹ virtus r dinitas: ita
vt sint excusabiles. Ad Ro.i. Jnuisibilia dei
sunt attributa dīna. s. eternitas: potētia: sapi
entia: excellētia. r hmōi. q̄ ptinēt ad vnitatē essīe
Jtē ex visu scit r cognoscit q̄ glibet dns sapi
ens r potēs bon⁹ r iust⁹ dat retributionē iu
stis: tortoribus⁹ bonos remunerādo. r malos pu
nīēdo. Hoc igit itellectu nāli possumus cog
scē q̄ ꝑsōa q̄ vnit r fuat dei ꝓcepta a deo bē
dicit remūerationē: q̄ adit male vnitas deo bē
dicit punitionē. Jtē duo articuli. s. q̄ do ē oīum
creator. Scdo est bonoꝝ r malorū retributor.
fuerit sp necessarij ad credēdū explic. vt dicit
sci doctores: q̄ ad oculi pñt videt rōnabiles.
Auctas. Sine fide ipossibile ē q̄uis placē
deo. Credē. n. oz accedētē ad deū q̄ ē. q̄ in
grētibus se remunerato: sit. ad Heb. xi. Scdo

ex auditu cognoscit secreta mysteria fidei catholice: q̃ ad ea nõ sufficit visus corpalis nec intellectus hõis. Jõ phe nescitis unde exeãt nec ocultio nec argumẽt nec rõnib⁹ pñt cognosci nec p̃bẽdi. Hõs ex ẽ q̃ xp̃o nob ea revelauit faciẽ⁹ rõnes r arg⁹ de trinitate. de icarnatiõe. õ morte r passiõe de facto altarto. Si nisi deus revelasset modicũ valerẽt ar⁹ r rõnes. q̃ hec mysteria nõ ex vita nec argumẽt̃ pbãtur ex sola auctoritate dñi q̃. Quidet xpian⁹ ex illa fide tẽ in corde suoꝝ xp̃o de⁹ē tres ploncipi r filꝰ r spũs̃ũs. Illa fides q̃ ocios nec p odoratũ nec p nariẽnec p tactũ trauit. q̃ p aurel qz audit⁹ pdicẽ illud. Ares ll q̃ ultimo nõ vdit in celo pẽ. dum r spũs̃ctus. r dixit tres vnũ ſ. Jo. v. Dic illitudinẽ de uno sole. Jtẽ tẽ dicẽ dñi ẽ de icarnatiõe filij nengnã q̃libet xpian⁹ ex dat firmũ. Et q̃ illa tyãnitate passus ẽ mortu⁹ r sepult⁹ r resurrexit tertia die: r ascẽdit in celũ fide tenem⁹. Illã iste tirateo p audiẽtã illi⁹ ẽbi. Aut ei cui soꝝ dei cẽt nõ rapuũ arbitrat⁹ ẽ cẽ se eẽ deo. Is exinaniuit se metipm formã ſut accipiẽs r. bñlauit semet ipm factus pũ obediẽs vsq; ad mortẽ. mortem aũt crucis. pp q̃ r ds exaltauit illũ r dedit illi nomẽ q̃ ẽ sup oẽ nomẽ in nomine ihu oẽ genu flectat r. ad phil. ij. intrauerit in coꝛde. Jtẽ de altaris sacro nõ sufficit visus. q; nõ videt a nob dicẽ. sufficit gustꝰ sine tact⁹. ij. p audiũ illi⁹ ẽbi xpi. Caro mea ẽ ẽ ob⁹ vr. Siguis meꝰ ẽ ẽ pert⁹. Jo. vi. Illa ẽtas ttrauit in cor nostrũ. r aro illa xpi nõ ẽ mortua ij vina. Ergo ibi ẽ ẽligunt⁹ alare damnitas. Jdẽ ẽt pt dicẽ ô aliõ articlo: r secret fidei. Jõ aplꝰ. Fides ex auditu audit⁹ ẽt p ẽbi dei. ad Rõ. x. ẽbo rali⁹ hõm⁹ pic doctrinãli ad nras salutionẽ tã necẽsaria ẽ cognitio dei p pñtiq; r auditus q̃ potuit ẽ illoꝝ q̃ nõ solũ nõ audiũt ẽbũ hominis nõ pmittit q̃ aliq; aliõ audiũt. Ro. v. Sicut q̃ vnũ delicti in multos hoies ẽ ircursus ecclie reliquiẽdo multos ex: r turbando fmonẽ. O dñe si ia genit⁹ dñi ante pceo q̃ egrediẽrẽt̃ p talib⁹ Ruisset pces ne odnent̃ p filio. Notate quõ secũ nõs expectatiõe q̃ solũ dimisit cẽtũ hoiẽos filio q̃ reuelauit illo r. Dicat quõ q̃ mala fuit ecclia ill maxima pestilẽ q̃ aliãs posset fieri. q̃ voluerit vnũ ex hominib⁹ ibi ẽt maximꝰ pestilẽtissimꝰ magnꝰ illa q̃ de le ẽt pt̃s in oi loco vt q̃ vident nõ ẽt ad recipiẽdũ tẽ. Ecclia ẽt magis potentissimo sacrificanti. Jõ dicit scptra Jn terra sabꝫ. Ecclia ad scta opa dedicata omnẽ pestẽ r nõ videbit q̃diu vit. Jsa. xxvi. Jõ precipit de⁹ suꝰ dicẽs. Sabbata mea custodite: r sanctũ meũ meruite. Leuit. xix. Ppter hoc in introitu ecclie ponit aq̃ benedictꝰ ne a pestis cõprehendat hõiẽ illi intrãt ad recipiẽdũ multercs ad ridendũ eas ptrubãdũ. Hõ sic odnq̃ intrabat tẽplũ ẽbi dicebat. Ego aũt in multitudine mie tue introibo in domũ tuã. adorabo ad tẽplũ sctũ tuũ. in timore tuo. ps. v. ℣ Dico scdo q̃ in scõ euãgelio dodier no de ista ẽclia ostdit dilectio r charitate ẽ tegrali. Hõ sufficit cognitio de charitate divina li q̃ in intellectu ẽsistit. sed adhuc necẽsaria ẽt dilectio de charitate integrali q̃ ẽsistit in voltate. ſ. diligẽ deũ sup oĩa r. primũ sicut teips. Ista ẽ dilectio charitat integre. hoc aũt ẽstẽ dit cũ dicit. Ecce q̃das legisp̃t⁹ surrexit. vsq; hoc fac r vinco. q̃s ẽ iste. Cũ aũt xp̃o diceret aplis r discipulis. Vtl oculi rẽ. q̃dam doctor volẽs tẽptare ihũm vt̃ dẽret rand gliam cogitãs plunder r xp̃m credẽs q̃ fuisset fabr lignari r. nunq̃ didicisset. ppesuit sibi subtẽ q̃nẽ dicẽs. Quid faciẽdo vitã eternã possidebo. Ille aũt dixit. Quid scriptũ ẽ. quõ legis. Et ille. Diliges dñm deũ tuũ ex toto corde tuo r ex tota alã tua. r ex oĩb⁹ viribꝰ tuis. r ex oĩb⁹ virib⁹. Jtẽ ex tota mẽte: q̃ idẽ ẽ. q̃ ihũm r sup oĩa diligere debes deũ. ac si diceret tu potes diligẽ patrẽ r matrẽ: sororẽs r fratrẽs: magis deũ. Tu potes diligẽ vxorẽ r filiosꝰ plꝰ deũ. Jõ xp̃o. Qui amat patrem r matrẽ plꝰ ẽ me. nõ ẽ me dignꝰ. Et q̃ amat filiã vl filiũ ẽ me ẽ me dignꝰ. Adat. x. Amet deũ ex ẽ sicut oleũ sup aquã i sapade eorũ. Amor ẽ cratura⁹ ds ẽ vt aq̃ frigida sub oleo amoris dei. q̃ si aliqs introgaret si diligat deũ sup oĩa. Videret q̃ sic. Sz ad pbã. si dicitis veri ẽ falsũ. Q: dicit Greg. q̃ signũ dilectionis exhibitio ẽst opus. ẽbi gsa. Si vos ẽstis⁹ ẽbẽ aliqn infirmitatẽ r vellitis curarẽ dicitur vobis. vadatis ad talem bonum hominem. qui ẽst ad minus sanctegus vel curatus. Et nõ precipit vobis q̃ pro nulla re mundi accedatis ad illũ. qđ facietis. Si vadatio ad eũ patet q̃ plus diligitis filium q̃ deum. Jtẽ si perdidistis aliãs sic pdatur coram deo. Si vos respõdẽretis. Ego diligo filium meũ sed magis diligo deũ. q̃ filio meo nõ facerẽ contra preceptũ eꝰ. Jdem de ẽ per

sita. Jdẽ de compatre seu amico capto: curatio q̃ pro nullo iuretis fallum. nec etiã p pẽ imo nec p ꝑona pha. Jtẽ do precipit q̃ festa colant: r sciscent pi. ẽbemto vt die sabbati. qđ scifices. exo. xx. Ecclia delarat q̃ festum scificat ẽ i ẽbis scto audit missã. fmonẽ r officia dina. Ro. Viduas q̃ p⁹ mõẽ viri sit in domo p dñi q̃ nõ vadit ad ecclã. Vidua bñ ds abstinẽ ne vadat ad epulas. nec ad nuptias. sz ire ad ecclã ds. alꝫ videt ẽsi vidicta. q̃. qz vos de⁹ iter emisitis viri mei nõ intrabo domũ vias. Sicut ẽt ẽ illã pietudinẽ ô puellio nõ cũnb⁹ ad ecclã. r vultis q̃ sint tales qz nisi amor r ẽuotio refrenet mieré alo tẽ. Quid. n. ipe facuit i domo mõ cũ salasse r ancillio. nõ hñt oportunitatẽ tẽ. Jõ sunt mulier in mũdo q̃ ante q̃ veniãt ad nuptias peperãt bis vel ter tẽ. Recordemi de ẽbo apli dicẽs vlos. sed educate illos in disciplina r correptiõe dñi ad ephes. vi. Disciplia sigt missã q̃ repitat xp̃i passionẽ. in q̃ xp̃s fuit discipliatus. Correctio signat pdicationẽ. p quã pcã corrigunt. De dilectiõe aũt primi dicit Joh. Charissimi nõ diligam⁹ ẽbo neq; lingua. sed ope r vitate. i. Joh. iij. Q: sic qlibet vult boni pro se r vitat malũ. Jta ẽt tẽ. Notandũ q̃ ds deceptiões que fiũt cõcludẽdo p illud apli. Dũ tps hẽm⁹ opemur bonũ ad oẽs. maxime autem ad domesticos fidei. ad Gal. vi. ℣ Dico ꝙ oñdit in scõ euãgelio opatio ô pietate fraũ. Dñi scidã q̃ posũ xp̃o dicit illi doctor. Recte rñdisti. Ille supdixit. qz talis ẽ ẽdutio vane gloꝛiatiõ q̃ laudant: r volẽs se ostendere voluit replicare. r dixit xp̃o. Quis ẽ me⁹ prim⁹. Notate hic quõ erat opinio tũ deoꝝ r ea forte nõ sunt illi⁹ opinatio q̃ prim⁹ iudei ẽ solũ iude⁹ r nõ alij. Sz xp̃s pbauit sibi oppositũ. r fecit sibi pcedere ore ꝓprio q̃ fidelio r nõ iude⁹ erat prim⁹ iudei r nõ solũ in deum q̃ ille doctor dixit. Quis ẽ me⁹ prim⁹. Subpiciẽs ihũs in celum r dixit. Quidã hõ descẽdebat r. Ro, gabolũ. Destrũ ẽt illud in quo xp̃us fecit ẽ tragelimã q̃s debeat ire de abdom. q̃si sangu. nolẽtiq; eo latrones multos hoies occidebat. Quis dorũ truũ videt prim⁹ fuisse illi. Rñdit doctor ille. Qui fecit misericordiã in illũ. Ecce quã vicit eũ ex ore ꝓprio. Nota q̃ illi fuit primi ad quos põt extẽdi bñficiũ misericordie r pietatis. Bñ sunt primi nñiq; bñficii nr̃i extẽdit ad eos. Et q̃ nr̃ faciunt primi ipi gaudẽt vitra gl⁹ in celestiale. Gaudiũ ẽt angelis dẽ

in celo sup vno pcõe primi agẽte. Luc. xv. Et bñficiũ eoꝝ extẽdit ad nos. ipi ordẽ p nobis. Illi etiã de purgatorio sũt primi nostri. q̃ bñficiũ nostrũ q̃ facimus pro eis extendi tur ad eos. sed nõ extẽdit ad illos de inferno. Illã regulã tẽdit xp̃s. Sic oĩs ad quem potest extẽdi bñficiũ misericordie r pietatis ãtinue vel passiue dicit nr primus. Ecce qualiter xp̃s vicit eũ. Dic ergo q̃ ostẽdit opatio de pietate fraternali. Qui ẽs mens primus. Quidã fuit in celũ ad denotandũ secreta q̃ ne tãgunt in rñsõe xp̃i qua dixit. Nõ quidã descẽdebat ab hierusalẽ i hiericũ rẽ. Jte hõ ẽst ille qui de hac vita. ſ. corpali ad mortẽ transiit: r incidit inter latrones. Quia in mortẽ cuicũlibet hoiis veniũt latrones. i. demones infemi. Ergo aũt maria obtinuit pro gratia singulari ne veniret in mortẽ sua. Os adire nũt demones in morte. Auctas. Sctt spũs q̃ ad vindictã creati sunt̃ in furore suo confrmauerũt tẽmẽta sua. Et in tpe plumationis effundẽt ẽbuẽ. Eccli. xxxix. Jtẽ alia auctas David. Inhabitabit. i. demones in camera absco ditatiq; iustibiles sũt exitus⁹ in camera. ipsi calcancũ meũ. i. finẽ obsubãt. Et ipsius ueritꝰ cũ qz p mortẽ dimittunt̃ ola bona tpalia. Semiuiuo relicto. qz in morte pdit hõ vitã corpalẽ. r solũ restat vita alẽ i purgatorio tonãde. Quid ergo ẽ a nob fẽdũ plecto de berem⁹ cauẽ ne sim⁹ crudeles. vt facerdos r leuita in lege. Si sim⁹ vt samaritan⁹ misericordes q̃ in illũ fecit opa pietat. Po cum vino lauit ei⁹ vulnera. Ecce olo quã nos misericordiã debem⁹ facẽ p alab⁹ purgatoꝝ. olo. a. rtrunũ ea lefacit i dei amore. r facẽ plorare oculos. Bono samaritan⁹ ifundit oleũ. Ecce elemosyne q̃ ẽ op⁹ mie q̃ oleus significate. Tertio ponit eũ sup iumẽtũ. Ecce affectio corpal. Jumẽtũ ẽ corp⁹. Jõ qñ vos iemnaz vel portaz ciuemlet pegrinatiõẽ facit ala pũs vel mino portat i umẽto corpo vñ. Quarto dedit duos denarios. ſ. auri stadulario. Ecce sacrificiũ misse in q̃ ll mlte qualitates. Po qualitas ẽ panis r vinũ. 2ª dei r hois i xp̃o. 3ª qz missa ẽ sacrificium r sacrm. 4ª qz missa ẽ oblatio r oõ. qualia q̃ missa offert. p vino r defunctis. Si autẽ sequr dic de milio sci amatorio. Deo gñas.

℣ De eadem dñica xiij. Sermo secundus.

Hodie r. Ab illo themate ego recipio motiuũ ꝓdicãdi de retributiõne quã dc⁹ facit bonis gloriis ex bonis que

fecerit.t mal er malis opib⁹. ☞ Dā erit bōa
t vtil.q; nō bō fecit retribuētōes eīs⁹ icliuat ad
faciendū bona.t q; fecit punitiōes refrenat a
mal. Salu. ego maria. Hoc ōbū ē dñi nr̄i ie
su xp̄i cuiusdā p⁹ bāanc dicētis. Ego cū redie
ro reddā tibi. Ꝑio declaratiōe h⁹ ōbi t mā
datōr de fide scīdū q; isā scripta tā i veteri testō
q; in nouo legunt duo aduent⁹ xp̄i gñales ad
alia mūdus. Ꝑrim⁹ ē de mia corpola. Scōs ē
de iust⁹ rigorosa. Ꝑrim⁹ fuit q; venit in hūc
mūdū nat⁹ de maria virgīe. verbo de⁹ t verbo
hō. t osecut le gētib⁹ cū mag̃ hūilitate. t venit
ad dandū redēptionē gñale oibus. q; nō so
lū illi q; ignorabāt deū ibāt ad ifernū. sed etiā
boni. Jō ad oēs liberādū t ꝓuidendū p sēt
sacrā ne dānarent venit xp̄s. Hā cuz essemus
puli sub elemētio mundi hm̄ eramus fmē
teo. At vbi venit plēitudo tp̄is misit de⁹ filiū
suū factuz ex mulīere fesū sub lege. vt eos qui
sub lege erāt redimēt. ad Gal. iiij. Jō dic ipe
met. Ego veni vt vitā hēant t abūdanti⁹ ha
beant Joā. t Nota abundanti⁹. s. q; in veteri
testō. Scōs adueīus erāt de insti⁹ rigorosa. t
iste erit in fine mūdi qñ ꝑ rigorē iustitie da
bit vnicuiq; q; merebit. q; bōis dabit glām
t mal penā etnā. Et ō hō aduēt⁹ dic ipe i tpe
mate. Ego cū rediero reddā tibi. q. d. Jaz nō
tabo tibi retributiōez ꝑ bōa q; facis: nec pūti
onē ꝙ mal. ꝑ cū rediero i 2⁹ aduēt⁹ reddā ti
bi. Amōre vīt̄ q̄sim q; retributiōes sac̄ ꝺo de
donāre de mal q; facim⁹. Et iueni q; treo.

℣ Prima datur in hac vita temporali.

℣ Secunda in morte corporali.

℣ Tertia i iudicio generali.

Et de hīc logr̄ tbēa ꝓncipalr̄. ☞ Dico ꝓmo
q; bo i hac vita tā dat retributiōez de bonis t
malis q; facim⁹. Et illis q; tenēt bonā vitaz
de⁹ dat retributiōez: q; exꝑimentalr̄ videt q;
bona vita t fecā fecū portat delectatiōes t dul
cedines condīs q; teē t letitiā mētis. Ecce q̄si
de⁹ dat bonis tā i hac vita retributiōes aliquā
ꝑ nō plenā t ꝑfectā: q; illā dabit i glia. Per
oppositū: mala vita tā fecā portat i hac vita
punitiōes aliq̄les: q; ꝑ mali t petōres ad cē re
deūt t letent ꝙ tripudiēt. tñ ad itra amari sūt
t tristes ꝑ alia: q; omis pēcie ꝙ remurmurat t
renitēt. Sic. n. sanitas corpis fecū portat le
titiā t ꝓlatiōez. Ita sanitas aie. Qñ ät q̄ttu
or q̄litates corꝑis. s. calidit̄. t frigidit̄. hu
miditas. t siccitas. sūt i debita pueniētia t ꝓ
portiōe hō⁹ ē sān⁹ t let⁹. Per oppositū qñ i q̄
litatib⁹ t ꝓplexiōib⁹ ē ꝺordinatio: tūc sequūt
ifirmitates. dolores: febres. t hō ē tristis: nec
delectat ē alīq; ꝓp corꝑis ifirmitatē. Ita ō aia
ē in q̄ sūt q̄ttuor q̄litates t ꝓplexiōes. s. q̄ttuō
rūtes morales. s. prudētia q; ꝺordinat aiaz ne
ꝺyaboli tēptatiōib⁹: corꝑis eclimatiōib⁹ mūdi
occasionib⁹ ꝓsentiar. t aīa peccet ꝛ deū. Alia
rtus ē iustīcia q; ꝺordinat circa ꝓximū ne ip̄m
quis mō ledat: q; reddē sac̄ vnicuiq; qō suū ē.
Ista ē iustitia. Veri. Justitia ē ét⁹ cuiq; qō
suū ē tribuēs. Jtē tia ē tēperātia q; ꝺordiat in
diuītijs bonoīb⁹ t ꝓsperitatib⁹ ne hō faciat ex
cessū. Jtē ārta virt⁹ ē fortitudo hoīes ꝓfectos
i aduersitatib⁹ ꝺesistat a bonis opib⁹ qñ iste
q̄litates siue rtutes sūt bene ꝺordinate t ꝓpō
tionate. aia ē sana t leta. Jtē ꝑ is qñ intellect⁹
ē clar⁹ ꝙ fidē t volūtas ardēs ꝙ ꝺemotōes me
morie recordāt de bīficijs accept̄ t sensuali
tas ē subiecta rōni recte t volūtati. tūc aia ē
sana t leta. Nihil dulc⁹ q̄ respicere i mādi
dei. s. ea fuādo. Eccl. xxiij. Per oppositū. ifir
mitas aie ꝑortat tristiciā qñ ꝺficte virtutes
t ꝓplexiōes aie sūt ꝺordinate. tūc. n. nō custo
dit se a ꝺyaboli tēptatiōib⁹: imo ꝓsentit sibi
nec a carnis inclinatiōib⁹. imo segtur cur
nec a mundi occasionib⁹. immo placēt: Mē
intellect⁹ nō est clar⁹ in fidelitet dubitat in fi
de. Voluntas est ꝺordinata ꝙ malas voluntates
odiat t ꝛhoīes. Memoria nō recordat de ol
uniis bīficijs nec de iurijs. Sēualitas ē ne
gligēs in exercitōe bonoꝝ opez: ꝺis vos ridea
tis ē aīa tristat ꝛ dolet intra t ploraī. Aug.
Justisti ꝺicit: ira ērpt oīs anim⁹ inordinatio
pena sit sibi. Sz illi q; tenēt bonā vitā t fecām
t sūt ꝺordiati in aiat: tantā ꝓlit letitiā t cordis
dulcedinē q; nō possz lingua explicari. ꝑz 3⁹
q; bōa vita: t mala iaz i hō mūdo fecī portāt
aliquā retributiōes. Si vult hoc clarī videre
clarel ꝙ singula petā moralia: t ꝙ rtutes op
positas. Verbi gra. Vā petrus supdic⁹ erat amā
ritudinē t ꝺilectas onlcedinē. Jgit fecū por
tant retributiōnē. Quid ē supdia: nisi ꝺesidē
riū t cupiditas honoris. Videl supdo q; oēs
despiciāt eū. Ꝓio vroz. scōs filij t aliq; nō
vī fidi q; faciāt ei tantā reuerētiaz ḡtā ꝺebēt
Ecce dolor. Jdē qñ strat vel per plateam qñ
transit: si nō oēs surgāt. Ecce dolor. Videāt si
bi q; ꝺesp̄iciant eū. Sed humilēs hi fiant eis
honores magnūq; curant neq; sāt ihl: imo

ꝺicit humilis. Nō nobis ꝺne nō nobis: hz ꝺne recordemī de me
q; ego sum creatura vestra: sicut ille. Et ex ista
charitate ꝺnō fidi, puideāt abūdanter nō di
cit apl⁹. Fructꝰ spūs ē charitas: gaudiū: pax
patiētia lōganimitas bōitas benignitas mā
suetudo fides modestia ꝛtinentia ꝛ castitas
ꝛc. ad Gal. v. Gula ét secū trahit dolorē cor
poris: q; ésūer guloli sunt potatores: t bib
oculos rubeos t tremūt. Cū aūt vinū ē bñ
limphatūm ēbria ipm refutāt t remanet i sto
macho t digerit. Sunt ét guttosi podagrici
ꝛc. Jtē gulosus ꝙ famelicit aīa comestionē: t
ē tum comedit: q; vi sibi ꝙ nihil sufficit et.
Ꝑo ēst comestionē ét famelicit q; hz saccus. u
vētreu magne capacitatis. Ꝑsona vo tē
perata t abstinēs comedit illud qō ꝺigest: t
sapit sibi: t nō vltra. Somn⁹ sanitatis in ꝺie
pco dormiet vigꝫ manet: t aīa illuīo eū ipō de
lectabit. Eccli. xxxi. Jra ét secū portat dolorē
qñ iracūdus tristat ꝺ alīq; iniuria: t ē cū ꝺes
derio videte ꝙ ē eū dolore cordis cogitans
circa vindictā ꝺicēdam facies sic ꝛc. Post
q̄ recepit vindictā timet amicos illius ꝛc. si
capit sūpendit si fugit ꝑdit bona sua. Per
sona aūt pacifica ꝺicit. Mea mihi iniuria fecī
stis: ore: ego possem me vindicare de vob: hz
nō volo: q; de⁹ nō vult q; i domo sua aliqs re
cipiat vindictā. Jō ego parco vob: et de⁹ par
cat mihi petā mea. Jō ꝺicit xp̄s. In patiēna
vra possidebit alas vras. Lu. xxi. idē ō petō
accidit. Accidit oīsus aūt i oībus attēdat in
nulla iuenī sapōr: sicut ferrū rubiginat qñ
nō est in vsurita accidiosus. Dic ꝺ mīsteres di
cētes. Ego portaui tñ. Nō q; ēginē mariaz
ego nolo facere cogn: tēāt ancillas. Sola
tio. t vos misera q; facietis si erimus occasa: et
eritis luxuriosa. Nō nascit ad labōrē t auis
aduolatū. Job. v. Dīz regula q; bona vita t
mala tā in hac vita ꝑdit secū aliqualē retri
butionē ꝺe h⁹ auctas. Mone si bñ egerim⁹ re
cipies. Sin aūt malefactūm i fouīa⁹ petīs tuū
aderit. Ecc. iiij. Nō. in fouīa⁹. i. sentimētis t
in potē tijs aie. vbi sunt dolores. ☞ Dico se
cūdo q; ꝺe⁹ dat aliā retributionē i morte cor
porali qñ aīa recedit a corꝑe ista retributō
est maior q; prima. Dicit ꝺns Augu. in li. ꝺ
cura ꝙ mortuis ꝺilīa q; aia recedit a corꝑe i
aliq; istoꝝ trū graduū. Q: vl ē totaliē ꝑfecta
t bona: vel totaliter ipfecta t ipenitēs: vel me
dio mō se habēs iter bonā t malā. De primo
qñ plona tenuit vitā bonā t ꝺiligēter vitauit
petā: vel si peccauit fecit ꝑdigmā ꝑaiaz: t bo
na hoīa redūt ad deū ꝑterēdo ō petiōs. ꝓpo

nēdo citius mori q̄ ad peccata redire. Fecit magnā orationē ꝛ corpora afflictiones intantum q̄ in statera ponne iustitie erna: parte ponerent mala ꝛ peccata que fecerūt in alia bona bona incomparabiliter excederēt ꝛ super excrescerēt. Ōn tales moriuntur statiꝫ euolāt sine purgatorio ad padisū: q̄ tā i hoc mūdo trāsierūt ꝛ fuerūt sēper purgatorium. Vlōne videt vob purgatoriū ee tenuare i pace ꝛ adiposare ciliciū: dormire in terra: ꝛ sic de aliis. Jō stati euolāt. Auctor. Cū dederit dilect' suis.s. plūs ḡcie sanū. Amor: ecce bēdicta nīa filij mercedo fruct' vētris. Sicut sagitte in mānu potētis ita filij excussor. Bēdictus vir q̄ implerit desideriū suum ex ipso. ꝑ. exerci. rē. Vbera filia mercedē. mercedo filij: q̄ p̄ alīs laudāt dat filio ꝛ alīs suo ꝛ capitoq; filio dat sua bēdictiōē. Ita xp̄o p̄ nr̄ nob filio suo dat gloriā padisi q̄ ē sua bēditatiōq; illa ē mercedo filij. Os ducat. Et q̄ dat tantā salutē. Rādit fruct' vētris. i. ḡie marie: q̄ xp̄o iesuo. qz p̄ sua passionē ꝛ mortē rē. Alij p o'm sunt ita de mala vita ꝛ reprobata q̄ sciūt se viuē in peccis mortalib': nec penitēt: imo ptinue agūt petā ꝛ sp vellēt viuē: vt sp possent peccare. vt dicit Ieg. Hō p̄itēt nisi forte ex ḡcūdia nec cōsēt i pēcbate vt tenent. Volūt pēe iniquitēs: nec reditūrē: ꝛ dicūt: ponā in testō rē. Taleq̄ morianī vbi cadūt. Et cecidit eis vt falconi būti lapidē ligatā ad pedes: q̄ ly vellet i altū volare ex ēlinatiōe nālis. trabit tū pōdē lapidis rē. Ita de alis q̄ nālē vellet in altū volaſ: ſi on' petōr q̄ sibi tu sposuisti trahit eā subito ad ēternā. De gb' dicit scriptura. Sucūt in bonis dies suos: ꝛ in pūcto ad inferna descēdūt. Job. xxi. Ecce retributio pu' ḡd' q̄ ē secādus. Terre' q̄ dns cōstitit in medio. i. de pōnia nō effectus in vita: nec olīo reprobat': sed penitēt de petis: nō tū tantā quātā de maria magdalena: sed ſi ēa ptristo ēt nō ē sine gfa ēternā semel in anno rr cōsciāt: seruāt pniam n'cēlēsse inūctā: sed nihil addūt. seruāt pcepta dei ꝛ tenuia ecclesie: tales moriunt non vadūt ad ifernū: nec subito euolāt ad padisū: q̄ nullā malā ignorāt: sed vadūt purgari ad purgatoriū: vbi hūt retributionē ḡssiuā: penarū oīs penaꝫ hui' mūdi excedētiū: ꝛ ibi hūt cōplere tēpus eis a deo determinatū: misi ab amicis succurāt: q̄ statī possēt iuuari suffragijs. q. c. dū minuerent in. x. vel i tres annos. rē. Ho. hic cōtra heredes ꝛ testamentarios nolentes istis cōplere: ꝛ ℑ mulieres nolentes ire ad cemiteria vel ecclesias in qb' filij ꝛ vi-

ri sunt sepulti. Jhs. n. efficacius est lachrymis quarēt pro eis q̄ alius. Bēā ergo ꝛ salubius ē cogitatio p defūcī exorare vt a pene solui tur. q̄. Ecclī. xij. Jta ē. Ro vt dicit Aug. hre in monumētis fiūt imagines ꝛ ponunt vestimēta ornāmenta: ꝛ ponunt vexilla vt illa videātur pentes ꝛ amici moneant ad orādū pro illis. Caneāt tñ ne intētiōe vanitatis ponant. q̄ tāc esset petīs. Jō monumēta dī q̄si monēs mētem. Ecce aliter scba retributio fit in morte corpali. ℂ Dico ltio q̄ deus dat alīā retributionem in iudicio gnāli. ꝛ ista erit maior alijs. Rōq; secūdū in alia ꝛ corpore. ℂ Modo autem solum anime habent gloriaꝫ in paradiso vel penam in inferno: ꝛ corpora nihil sentiūt. Et anime beatoꝝ Petri ꝛ Pauli ꝛ aliorū sanctorū sunt in celo in gloria paradisi. Corpora autem adhuc sunt in terra. ꝛ nihil sentiūt de illa gloria. Idem anima Jude ꝛ rīchomeri ꝛ aliorū dānatorū sunt in penis inferni. Corpora aūt eoꝝ sunt in terris incinerata: ꝛ nihil sentiūt de illa pena adhuc Sed quare pius alc hūt gliam vel penā q̄ corpa. Rō est: q̄ in bonis opib' que fecimus seu malis alc plus operant're habēt suū meritū vel demeritū pu'. Verbigra. si hō vult facere aliquod bonū opus meritorius. pu' alia operat: cogitando: deliberando: ꝛ ordinādo: ꝛ plus lucratur suū meritū. Jn executiōe aūt opus q̄ anima ordinauit vel ofones vel elemosynas pegrinationes rē. Jdeo alia pu' habet suā retributionē. Spiritus. s. alia. q̄d̄ plus pt' est. caro aūt infirma. Matth. xxvi. Jdē de malo ogib' iqs aliqs vult facē aliq̄d malum homicidiū vel furtū: luxuriam vel adulteriū: anima prius tractat: cogitādo: deliberādo: ꝛ ordinādo. Jdeo p plus alia habet suū peccatū. dein de in executiōe corpus concurrit rē. Jdeo in die iudicij corpa recipiēt retributionē glie vel pene sm opa que fecerūtiqs quelibet alia virtute dei assumet suum ꝓpriū corpus. Jdeo aplus. Omnes manifestari oportet ante tribunal xp̄i. Ratio: vt referat vnusquisq; ꝓpria corpoīa prout gessit siue bonū: siue malū. ij. ad Cōrinthios. v. De ista vltima ꝛ retributione loquitur thema. Ego cū rediero: reddam tibi.

℟ De eadē dñica. xiij. p̄ festuꝫ trini. Ser. iij.

c Ducluſit scriptu

ra omnia sub peccato. ad Gal. iij.

Istud verbum in sancta theologia est multū difficile ꝛ subtile ad ꝓhelligen-

dū. Jdeo mō idiotis vobis declarare: ꝛ bēdictiones speculationes intellectuales ꝛ instructiones morales. Ds pu' salutetur virgo Maria rē. Ipso pu' verbi declaratione scīēdū q̄ in summa ola bona opa spūalia ꝛ plonalia que hēm' a deo in hoc mūdo sunt tria ꝑcipalia.

℣ Primo corpus materiale.

℣ Secundo anima rationalis.

℣ Tertio vita temporalis.

Licet aūt hcamus alia bona: vt diuitias: honores: officia: ꝛ multimoditā sunt bona accidētalia ꝛ nō plonalia nec essentialia. Ds corpus aia ꝛ vita sūt bona plonalia ꝛ essentialia. Corpus est p'm qđ formā a deo in vtero matris: ꝛ vtē ē tā magnū vt aurellana: ꝛ tā ḡs ola mēbra ꝛ lineamēta. Rōq; pu' fabricat dominus q̄ inhabitet. Jta corpus humanū est vt domꝰ terrestris: ꝛ ala seu spūs est inhabitator De ista domo apl's. Scimus. n. q̄m si terrestris dom' nr̄a pu' habitationis vīssolua. q. ędificationē ex deo hēmus domū nō manufactā: sed eternā in celis. q. ad Cho. v. Dein de creatur ala: nō de mā preexistente: ꝛ de nihilo: q̄ hoc est creare: ꝛ credādo infundituꝛ infundendo creāt̄ad habitādū in domo corporis. Secūdo ex corpore ꝛ ala simul cōiunctis sequit vita tpalis: ꝛ hō viuit per anni vel qnq; vel. x. vel. xx. vel plures annos. Fm q̄ ḥ dat tpus. Ecce ola bona personalia. De istis auctae. Formauit dominus deus hoīem de limo terre: ꝛ inspirauit in faciē ei' spiraculū vite: ꝛ factus est hō in alaꝫ viuentē. Gen. ij. Ho. Formauit deus: nō dicit creauit: q̄ corpus de preexistēti mā fuit formatū: ꝛ inspirauit in faciē ei' rē. q̄ ḥ tota ala sit in toto corpore: ꝛ tota in ḡhbet pte sm Aug. tñ opa alc plus apparēt in capite in qnq; sensibus ℔ in alijs ptibus corpis. ℂ Dō dico sm scripturā q̄ ola ista bona plonalia venuit ad malā pfusionē ex petō pp. d. d. thēa. Cōclusit scriptura. i. pcludēdo ptinoīa. i. bona plonalia: pcludēs cē mala pfusione sub petō. i. pp petīm. Ds thema ℂ Dico p'o q̄ p'm bonū dō hēmus ē corp' male cū sue mēbris ꝛ officijs: ꝛ istud venit ad malā pfūsionē. i. mortis Hec vnā itrauit aliqs in hūc mundū qui ab ista pfusione fuerit exēptus. i. de morte cor' potalinō xp̄o nec ego Maria mr̄ iesu. ō gb' magis videret. Recte iste mūdus est vt carcer mortis. Sic ibi plati ꝛ nīi tenēt tam vnū carcerē. de quo dī q̄si aliq; ibi itrant nō exeūt nisi pe[illegible]. Jta ē de hoc mūdo quotquot intrāt nō exeūt nisi per mortē. Et sicut ille q

intrat carcerē nō capit ploraī vt. Omitte rē. Ita q̄i intrauit in hūc mūdū: cē necessarī ploratio. Et si fcar. nus log ꝛ ellen' interroga. n. Rōdeamus. Ploramus: q̄ intram' curcere rē. Jō. Eccli. xli. Hoī metuere iudicij mortis: memēto q̄ aūt te fuerit ꝛ ḥ futurū ita ſi tibi. Hoc iudicū a deo ordinat. Ho. Hoīi metuere iudicij mort. Dicit ꝓhe i parabolicis q̄ dūa ē iter timorē ꝛ dolorē: q̄ timor nō ḥ obiectū ꝓbabiliter ē futurū ꝓpinquum: ꝛ pōt euenire vel nō. Jllo mō mārinarij timēt: quia la marie: q̄ pōt salūari q̄ vel nō. Sed videndo capt' timet fortē in q̄ pōt salpedi: vel nō. Ds dolor ḥ obiectū ꝓbabiliter dolorē: ē multo pūs ꝛ inuitabile. Sicut dīc q̄ timet ad furcam: salpēdat: dīc nō ꝓ timēdo dolē. Sed ḥ ds ꝓhetū pūs incutabile. ℂ Decimā ꝛ clauſ. Gīo in dicū mortis ē ita incutabile: q̄ nō pōt mutari: sola ē tā data. Et hoc iudicū a deo ordinat. Et tā fit executio: q̄ currēdo vadimus ad mortē: ipa ducit nos. Hō. n. hēm' rōne timēdi ḥ dolēdi. Sicut de capitāl' dat tā tenet capat ad gladiū: nō timet ḥ doleri. Jdē de nob.

Propter hoc dic. Hoīi metuē iudicij mortis ḥ suppl' dolēre: q̄ id malum mortis pūs est. Jō apl's. Statutum est oīb' hoīb' semel mori. ad Hēb ix. Ds g'o mala cōclusio corpis nīi. Dicit logica q̄ cōclusio sq̄ infert ex aliq̄ antecēdēte sue ex pmissis. Nō videam' vīs vī quā ista pclusio mortis corpalis sequ. Dico q̄ ēthimematice sequit. i. ex vno antecēdēte q̄ adam peccauit: g'o hō mortē bona ꝓia est. Doctus.

Per vnū hoīes petīs in hūc mundū intrauit ꝛ per petīm mortē: ita ī oēs hoīes mors pertransiit ad Ro. v. Dic aliq̄s posset ergere dupplicat. Pō p̄ḥ q̄ dicit. Per vnū hoīes petīs rē. Ceteꝛa dicēt aliqs. Immo ex duob' poīb' petīs in hūc mūdū intrauit: q̄ adā ꝛ eua q̄ p' peccauit cuius' nō ex vno antecēdēte ſi ex duob' legē mors. Rūdeo. Dico q̄ apl's dicit: p vnū hoīes rē. aplus loq̄t ꝓprie ꝛ fabulit ergo ḥ duo peccauere. Ladā ꝛ eua: ita mors nō venit in nobis nīi p petīm adē. Dicit tertius Tho. in p' scde. q. ſi sola eua peccasset: ꝛ nō adā sola eua portasset pena sua: ꝛ nō adām: q̄ nos. Et ſi adā peccasset solus ꝛ ſi eua. Adā ꝛ oēs nos fuissemus puniti sicut nūc sumus. Rōq; p' ēt ꝓpriū actū glatinosa filiorū. Et sicut dūamtas venit ex ꝓpio actu ita infirmitas ēt petīs: q̄ ſoli hoī ꝓcepit. Ds ne comederet de ligno rē. dicēs. Ex oi ligno paradisi comēde. de ligno aūt scientie boni ꝛ mali ne comedas. Jn q̄cunq; n. die comederis ex eo

morte moriemini. Gen.ij. Sz arg^m ē cā bnā ꝙ oēs hoīes mortⁱ sūt. Ē tr̄a ꝙq dic̄ scriptura: filj nō portabit iniq̄tē p̄ris sed aīa ꝙ peccauerit ipa moriet. Ezech.xviij. Quare g^o nos ex pcō ade ꝓlis nr̄i sum^o puniti ꝛ mortuⁱ nō plenissim^e pcō; nō dū cram^o nati Jtē q filj nō punīt ex pcō p̄ris: nec ē corpe n^o ia aspiq̄ nō occidūt filj p̄ pentib^o. Deut. xxiij. Nō occidēt p̄res p filjis: nec filj p p̄ris: sz vnusq̄q p pcō suo moriet. Dñi ē g^o q filj ade moriant ex pcō p̄ris ꝛ in aīa p pcm originale ꝛ ī corpe p mortē corpalē. Pro cui⁹ rone hui^o icidū q tā pō ꝛ oē alal ꝓpositū ex ḡtuor q̄litat^b ptrarijs naliter ē corruptibile ꝛ mortale: ac si hō ex pō in vētre ḡtuor spē tes adimuc̄ bellātes ꝛ retorq̄entes se: taliō nō posset viu viuē. Jta de nob: glabs nām hs ītra se ḡtuor ēlātes Suas. Calose. frigiditatē: hūiditatē: ꝛ ficcitatē: q̄si serpētes bellātes. Hoc maxie ſentit in pueris puis. Ergo nālī hō ē corruptibil ꝛ mortal. ¶ Ō certū est q ada ꝛ eua ēt crāt ꝓpositi ex his ḡtuor qualitatib^o Zuin. Sz ex singulari p̄uilegio q̄b dotores vocant iusticiā originalē in ada ꝛ eua ille ḡtuor q̄litates erāt in tāta eqpārītia ꝓportiōe ꝛ pcordātia: q ada ꝛ eua poterāt nō mori. Hoc idē p̄uilegiū habuissent ēt ꝛ filj si ipi nō peccassent. Sz pp pcm de^o abstulit ē lud p̄uilegiū q̄si vellet dicē. Nō volo statim occidē: sz aufero vob iusticiā originalē: ꝛ dimitto vos ꝓcipiō nature. Et nos nōdū eramus nec habuimus possessionē illius iusticie originalis: nob ablatū. Si Lamech adam peccasset genuisset filios illi nō fuissent mortⁱ imo habūssent p̄uilegiū p̄dm. Nota ad hoc silr: q̄ndo de regen: q̄ sceit de rustico militēq̄ si ēt^o miles facit regi p̄donari ut puta rex nō vult ip̄s occidē: ip̄e ablatū sibi ꝛ posterīs suis p̄uilegiū militare: q̄ post generat: filios: q nō fuit miles: sz rusticⁱ. Q dicetur? nos filj sūt puniti nō nisi p̄uative vel pena dāni: q nisi p̄ peccassēt p̄uilegiū militare: sed nō fuit punit pena positiua vel sensualis ab^o primo: eo q̄ milites sz rusticⁱ. Dicetur? eos filj sūt puniti nō nisi p̄uative vel pena dāni: q nisi p̄ peccassēt p̄uilegiū militare: sed nō fuit punit pena positiua vel sensualis ab^o primo: eo q̄ milites sz rusticⁱ. Q

secularib⁹ cultib⁹ ad missā i dieb⁹ dñicis ⁊ festi
nis put tenēt: q op⁹ iustū faciūt. Sz si veniūt
tarde: vel recedūt nimis cite: vel loquūt de se
rijs ⁊c. dū dr offīnī: vel respiciūt mulieres: vel
biberūt aliqsta iudicabit dñs. Idē de mulie
rib⁹ in ecclia loquētib⁹: qd fac dom⁹ ⁊c. ⁊ cat
tus vt: vel disputat ꝺ vestib⁹ ⁊ ornamētis: ista
iudicabit ꝺs. Itē ꝺ ꝯfessiōe q̄ deberet facere i
pncipio q̄dragesime: vt hr̄ et ptē in bonis ec
clesie: ⁊ vos differt vsq; ad vltimū diē. Idē ꝺ
cōione i pascha: ⁊ Aliq male pati cōicāt ista
iudicabit dñs. Quasi qlibz vr̄z paret domuz
suā si rex vel papa hr̄et iterare. Ecce q̄re dicit:
ego iusticias iudicabo: si solū iusticias. Mō
videam⁹ vñ seqt̄ ista ꝯclusio: si ēt pmematice
vt p⁹: nec sylogistice vt scda. Sz p iductiōez:
sic dō ille currit ⁊ ille: ⁊ sic ꝺ singulis g⁹ oīs
hō currit. Bona g⁹ ē ꝯclusio iductie. Ita di
cit xp̄s i iudicio. Tu peccasti ꝯ ꝺcez pcepta
mea: ⁊ i septez pctis capitalib⁹: ꝑ gnq; sensus
corpis: ⁊ opib⁹ misericordie: ⁊ i hoc ⁊ in hoc.
Mō g⁹ redde rōnē villicatiōis tue. Lūcta q̄
fuit supple ab oīb⁹ adducet de⁹ i iudiciū ꝑ oī
errato: siue bonus siue malū sit. Eccli. vlti. Jō
diē the. Cōcludit scriptura. i. ꝯcludēdo dixit.
Oīa supple opa vite tpalis: sub pctō i. p pctm
i iudi⁹ dino. De ꝯclone ista dicit de⁹ pt filio.
Fac ꝯclonē qm terra plena ē iudi⁹ sanguinū:
⁊ ciuitas plena iniqtate. Ezech. vij. Duas rō
nes assigt de⁹ pt̄ eū dic. Fac ꝯclonem ⁊c. qm
terra. i. mūd⁹ plena ē iudi⁹ sanguinū. In scri
ptura sanguis i psali sigt pctā. Vñ dō pctēs
veniā de pctis dicebat. Libera me ꝺ sāguib⁹
i. pctis. Mūd⁹ plen⁹ ē iudi⁹ sanguinū. i. pctō
rū: q; hodie pctā reputāt ꝺtutes. Verbigra. ꝺ
illo mag⁹ pctō eūdo ad dinos sortilegos ⁊c.
Et qñ rephendūtur dicūt. Et debeo sic pmit
tere q̄ fili⁹ me⁹ moreat ⁊c. Fcurro ad illos qui
pñt me iuuare. Ecce qñ iudicant hoc pctm
fiendū ꝯ exp̄ssuz pceptū. Idē iurādo false vt
iuuent amicū captū ⁊c. Et qñ a ꝯfessorib⁹ reph
endūt dicūt. O dñe pxio dānū ⁊c. Proch
dolor dicūt ꝯ dei pceptū. Idē de vīdicta: q̄re
nō debeo me vīdicare nāle ē: q; ēt formica vī
dicat se: dr̄ nō ē pctm: q; nō hūt rōnē refre
nātez: q; sicut ille q equitat sine freno excusat
si nō pt equū retinē: nō tñ excusat ille q eqtat
cū freno. Idem de pctō luxurie dicūt. Deus
dedit mihi talē cōplexionē: ita q̄ de pctō suo
accusant deum qui nullo mō est cā peccati: ⁊
sic de alijs pctis: q; oīa colorant aliquo colo
re dicētes: bonū malū: malū bonū. Itē idē di
cunt de vsura: que est mala: ⁊ dicunt q̄ est de

interesse. Dicatur ꝯtra hoc. Item q̄ simplex
fornicatio est pctm: ecce iudi⁹ sanguinū. Ve
his qui dicūt bonū malū ⁊ malū bonū: pone
tes lucē tenebras: ⁊ tenebras lucē: ponentes
amarū in dulce: ⁊ dulce in amarū. Isa. v. Se
cunda rō tangit ibi ⁊ ciuitas plena iniqtate.
Ciuitas. i. ecclia plena symonia: ⁊ sic alijs. Jō
dicit. Fac cōclusionē. Ista est cā q̄re iudiciuz
erit cito. Ex ista cōclusione sequit vnū bonuz
correlariū s. q̄ si volum⁹ bene euadere de iu
dicio diuino: q̄ hic faciam⁹ iudiciū de nosmet
ipsis. Dñs iesus xp̄us dedit vnū mirabile pri
uilegiū xp̄ianis. Tale si aliqs rex daret simi
le suis vassallis reputaret stultus: q; quēlibet
vr̄m fec̄ iudicem in sua causa: ita q̄ si quilibz
facit iudiciū de se xp̄s nō iudicabit eūz in suo
iudicio. Ecce clausula huius priuilegij. Si nos
metipsos diiudicaremus non vtiq; iudicare
mus a domino. prima ad Chorin. xi. Paulus
fuit notari⁹ huius. Si ergo vultis vti priuile
gio isto: faciatis iudiciuz de peccatis vestris:
q; tu bñ scis in quo peccasti. Si corde fac iu
diciū per cōtritionē. Si ore: per orationē. Si
oculis per lachrymationē. Si auribus: audiē
do missam ⁊ predicationē. Et sic de alijs. Qñ
aīa veniet ad iudiciū ⁊ accusatur a demoni
bus dicens: Dñe fac iusticiam ⁊c. Dicit xp̄us
aīe. Audis quantū aduersum te testificantur
vel dicunt testimonia ⁊c. Dicit aīa. Dñe ve
rum est q̄ ego feci ista: nec possuz negare ⁊c.
Sed dñe requiro vos vt seruetis mihi priui
legium qd dedistis nature humane: q; feci iu
dicium ⁊ iusticiā de corde ore ⁊c. Ideo non
tradas me calumniantib⁹ me: ⁊ xp̄s est con
tentus. Augusti. Cessat enim diuina vindi
cta si precedat humana iusticia. Tūc xp̄s da
ta repulsa demonib⁹ dicit anime. Veni intra
in gaudiū dñi tui. Patet stulticia illoruz qui
nolunt vti isto priuilegio immo sperant iudi
ciuz dei. Stultus est homicida si rex diceret
sibi. fac iudiciuz de te: ⁊ ego nō suspendā te: ⁊
ipse nollet: sperans q̄ rex faciat: pz quare di
cit thema. Conclusit scriptura oīa sub pctō.

Dominica decimaquarta post festū trini.

Sermo primus.

n Omne decē mūda
ti sunt. Luce. xvij. Pro intellectu
litterali huius verbi: dicat hystoria
breuiter huius euangelij ⁊ quō vnus de mū
dis redijt ad xp̄s sibi supplr̄ regtiādo. Cui di
cit xp̄s ꝺbū ꝓpositū. Nōne decē mūdati sūt.
Pz thema lr̄ale. Mō volēs applicat hoc the

ma secret dīuis sbtile ⁊ itricate: inuenio i sac̄ scri
ptura: q̄ ꝺs ordinauit tria p̄ q̄ hoies mūdāt a
pctis: ⁊ dignificant ad vitā eternā: ⁊ q̄lz ꝯsi
stit i nūero denario: ⁊ sūt ista tria. P̄ Pura in
nocētia. P̄ Firma obedia. P̄ Digna pnia. et ꝺ
q̄lz pōt dicere. Nōne decē mūdati sūt. s. actib⁹
vl opib⁹ mūdati. Immo: q; vl p inocētiā vel
obedīaz vl pniaz. Dico p⁹ q̄ ad purificati
onē aīaz ⁊ dignificatiōez ad vitā eternā. de⁹
ordinauit inocētiā baptismalē qñ creatura si
ue pua siue magna baptizat: si hēt cū origina
li pctō: pctā actualis: ibi purificat ab oīb⁹ pec
catis: si solū originalis: s. a mortalib⁹ ⁊ a vēia
lib⁹. ēt si hr̄et oīa pctā q̄ fuerunt ⁊ pñt fieri ni
si fiete accederet. De hoc vide bñ Tho. iij. pte
q. lxix. arti. i. ⁊ ij. a pena ⁊ culpa. Et i q̄rto dis.
iiij. Ita q̄ si moreret statī euolaret: vt aīa ꝺgi
nis: s. i tāta gloria. Similit puer q̄ solū ha
buit pctm vel crimē originale qd n̄ est scm̄ a
creatura s; receptū. Sic ꝺ imagie q̄ portat ad
tēplū: ⁊ cadit i luto ⁊c. Sic aīa hois ē imago
dei. Ad imaginē dei q̄ppe fact⁹ est hō. Gen. ix.
Sz cadit i gñatiōe carnali in luto: q; qñ creat
i vtero: tūc illā maculā recipit. Jō n̄ pōt itrare
tēplū dei vel padisū: nisi qs lauet in aq̄ baptis
mi. Amē amē dico tibi: nisi qs renat⁹ fuerit ex
aq̄ ⁊ spūsctō n̄ pōt. itroit i regnum dei. Jo. iij.
No. renat⁹. i. iterato nat⁹ de vtro eccli. q̄ ꝺgo
cōcepit ⁊ ꝺgo pit filios dei. Dedit eis ptātez
filios dei fieri ⁊c. Job. i. Jō si creatura moritur
aū baptismū dicat qd dr̄ in porta padisi ⁊c.
Nō itrabit in eā aliqd coinquatū aut abomi
nationē faciēs ⁊c. Apoc. xxi. sed in baptismo
mūdat: nec ē aliq̄ alia aq̄ illi⁹ macule delecti
ua: q; nec tota aq̄ maris sufficeret ad mūdan
dū de vno veniali. De isto auctas. Effundaz
sup vos aquā mūdā: ⁊ mūdabimini ab oīb⁹
inquamētis vr̄is. Ezech. xxxvi. No. ab oībus
inquamētis: ita originali q̄ veniali seu morta
li. Ista est pura innocentia. Et forma baptis
mi ꝯsistit in nūero denario. s. in decē dictioni
bus siue ꝺbis que cōtinēt decē dictiones que
hec est. No. ꝺ formā p decem dictiones. Ego
te baptizo in noīe patris ⁊ filij ⁊ spiritusan
cti: ⁊ ideo dr̄. Nōne decē. s. dictionib⁹ mūda
ti sunt. Auisent clerici ⁊ laici qui in piculo ba
ptizāt: ne aliqd mutēt addāt seu minuāt q; si
sic nihil facerēt. De hoc vide beatū Tho. iij.
pte. q. lx. arti. viij. No. hic de magro in theo
logia a vetula baptizato. No. cōtra errorē di
cētiū: q̄ pueri ex dolore matris habēt penā.
Item dic quō hec dictio innocentia in signū
pdicti q̄ habet decem lr̄as. Dico secūdo

⁊c. firma obediētia. Pueris sufficit pura ino
centia sed de magnis ex quo habēt discretio
nē ⁊ vsum liberi arbitrij: vult de⁹ firmā obiaz
q̄ homo seruat sibi de intellectu memoria ⁊
volūtate: ⁊ ore per oīa: ⁊ toto corde faciēdo
eius volūtatē. Quilibet dñs regrit aliqd
seruitū a suis subditis: ⁊ si non daret eis pui
sionē. Modo dñs de⁹ est rex regū ⁊ dñs do
minantiū dat nobis bladū in capite: vinum in
vineis: oleū: lanā: aquam in fontibus: ⁊ pmi
sit salariū glorie. Jō dignus est vt seruiamus
sibi: ⁊ faciamus eius voluntatē dicente xp̄o.
Qui facit volūtatē patris mei qui in celis ē:
ipse intrabit in regnū celoz. Matth. vij. Ista
obediētia cōsistit in numero denario. s. in ob
seruātia decē preceptorū. Primū preceptum
respicit coīq; simus deo fideles: ne cū ei⁹ ini
micis habeamus colloquiū. s. cum dyabolis
⁊ diuinis ⁊c. Debet dicere bonus christian⁹.
Dñe nihil volo nec sanitatē nec plenitudinē
ditū nisi a vobis. Secūdū respicit os: vt cum
honore ⁊ reuerentia loquamur de deo: quē
admodum de rege vel milite. Ideo nō debe
mus iurare nec renegare ⁊c. vt faciunt multi
miseri. Ideo veniūt tēpestates: fames: sterili
tates: ⁊ cetera hmōi. Tertium respicit opus ⁊
dirigit nos in opere: vt. s. de septē dieb⁹ hebdo
made recipiamus sex pro nobis. ⁊ debemus
sibi septimū. s. dñicam in qua nō debem⁹ face
re aliqd opus seruile: sed audire missam com
pletā. Vult. n. de⁹ vt xp̄ian⁹ regescat illa die
ad repñtandū quietē resurrectōis xp̄i: in qua
genit a laborib⁹: vt pz de cōse. di. iij. Omnem
diē dñicam ob reuerentiā resurrectionis dñi
nr̄i iesu xp̄i: de vespera vsq; ad vesperā preci
pimus obseruari ⁊c. Ecce ista tria pcepta or
dināt nos erga deū. Alia septē ordināt nos
erga pximū. primi pximi sunt parētes: quos
tenemur honorare corde: ore: ⁊ opere. Et ad
hoc ordinat quartū preceptū. honora patrez
tuū ⁊c. Quintū ordinat erga inimicos: ne re
cipiamus vindictam occidendo aliquem nisi
iudicialiter. Sextus ordinat nos: vt faciam⁹
custodire corpa nostra a luto luxurie. Vir cū
vxore non facit luxuriam: seruatis seruandis
sed aliter quomodocūq; fiat luxuria est pec
catū. Ideo sicut vultis hēre vestes mūdas a
luto: ita ēt corpa a luxurie luto ⁊c. Septimū
ordinat nos i ordie ad pximū: hoc qlibet ꝯtē
tet de pte sua. Quilibet pfamilias vult q̄ sui
sint ꝯtēti ꝺ pte p eū eis assigta. Ita ēt vult ꝺs
q̄ qlibet ꝯtētet de pte sua: q; de⁹ diuisit: tibi
dedit parū illi multū ⁊c. Octauū pceptū ē q̄

nullus dilamet aliūd q̄ custodiat ꝙ aliēnū. Nonū q̄ nō debem⁹ appetē vxorē filiū aut filiā vel alterū⁹ q̄ de⁹ nō vult soluī corp⁹ mēbrū sī ēt aiam. Dō sic tacēti rei imāde macularī corp⁹ vita pcipiscētis corrūpit aiam. Deci mū p̄ceptū ē q̄ nō debem⁹ pcupiscē aliēna. Ē malū mihi vēit ēt cupiditate ēgre cō tēdāt reges comites clerici mīi ēt cupiditate ēgre cō tēdāt reges comites clerici mīi ēt cupiditate ēgre cō tēdāt reges comites clerici mīi

gñe dō sm̄ humanitatē.z dīcitur dieisq; laude
to in adultione petōz.factualiū petōz. z mē
struate. Adestrud infirmitas ē q̄venit nālit' z si
gnat petiā originale qđ nāturr velit.qz p victa
tā originē nāe. Eruiens hic illi q̄ būt baptiza
re tā sacerdotes q̄ laycs de sola. Eruiens pa
trum de filiolis vt curā bēant ō eis. Qz sic pt
carnal' tenet pndē de cibo corpali ita plinus
de cibo spāli: vt scīāt se signare z scīāt Cre
do. Pr̄ nr̄. Aue maria.q; cōtēnāt z cōicēt ad
mīnīa paſcate: q; madāt ad missas z sm̄one z
q̄nū pīz tenēt plāni corrigē eos de pctīs z re
ducē ad oīa vitā z ad deū.quia sūt eoz filij
spāles. z de eis bīt reddē rōnēz deo.iō si ex
vīa negligētia dīnarīscū eis et idiscēt si aliō
petīs nō haberet.Jsta obligatōes recipit in
baptīs. Jō Dō. Nudata mādauit pīb'. slpū
alīb'.nō ea facē filijs suis vt cognōscat gñatio
alia.Querioz q; sūt alteri' gñatōis.Ps.lxxvij.
Et pcos dat Jsa.lvi. Pf filijo nōtā facietē vītā
tē tuā. Jsa.xxxviij. Dico q; scōs mod' ē p
tactū manualē. Xps.n. leprosū cū manū tāgē
do.curauit.Hoc inenīt xBat.viij.posq; aūt
xps pdicanerat in qđā mōtecū delcēdisset ō
mōte qđā leprosus venit ad eū dī. Dñe si vis
potes me mūdare.q.d.si dubito de ptāte tua
quia potens es.sed iolum stat in tua volunta
te. Jō osē si vis potes me mandare. dic̄ textus. Et extēdēs Ihesus manū suā tetigit eū di.
Volo mūdare. Et pfectum mūdata est lep̄ ei'
Figurauit in h' xps scōs modū: qđ ordinau
it ad curāndā de pctīs enormib' rē.q; post ba
ptismū pmittim' q̄ p baptīm' nō pūt lauarīs
p tactū. Ecce xp̄i cordial'.Dic ihesu.at.q; ānū
merōs pctā sint grauia z horribilia:tāta ē vir
tus xp̄istōs q̄ si ēa sit nō ēt sine gra q; purī
ficat alīqs ab oībus culpis mortalibus. Jō dō
Cor xp̄istī z hūilitatē dc'a despiceo.Si dica
tur. Ehī hoc q; ptr' ſignificet p tactus man'.
Rñdeo q; nisi de' tactu siue man' mie tangēt
cor petōrs nūq; hīet xp̄istionē. Jsta manus
mie dei hs qnq; digitos.I.qnq; motiua cōtrītōis. Primū motiuus ē cogitatio amissiōis
fīne dei.q; qñ petōr cogitat q; ex huius petīs q
dicīt gra dei z ē ira dei.tūc hs motiuū z rō
nē pterēdi. Dūc milco q; pu' erat in gra regis
q; deligit qđ gras z icurrit trā regionta q;
rex nō vult eū vidē mouet ad xp̄istiōes offen
se ex cogitatōe amissiōis gre regis. Cogitate
filij dolor marie si nō dēt vīs vīnēt aliunde.
Jta de petōre rē.nec alīūde pt̄ dē vītā elīā
Sēs motiuū ad xp̄istiōes ē cogitat' amissiōis
lucriqđ cogitat petōr q; gdidit q̄ qđ lucrat'
fuerat vnq; p opa meritoria.tūc hs motiuū q
rōnē cōterēdi.O q̄lis dolor. Ac si mercator i
manu pdēt quicq̄ lucrat' fuerat vnq; toto
tpore sue qđo dolēt. Pdiu pdit petōr; qñ
redit ad gras p verā pniam irecupat ista q̄ le
cit in gra.qz opa bōa mortificata p pnaz re
uīuiscīt.Cogitate q̄lis dolor hs esse religioso vel clerico rē.q pp vanū petīs pdit quic
qđ lucrat' sunt in.l.vel.xl.anis rē. Tertiū q; q
dit bēditatē padisiq; ad deū ptinebat q̄lis do
lor ēt pmogenito regis si ex culpa sua pdēt
hereditatē rē. Jdē de petōre. Quartū q; pdī
dit amicitiā scōz angelōz z oiuz dīoz. Jā vi
det qđātū doleāt qñ petītis aliquē amicuz cor
diale q̄nto magis dolē debeāt qñ tantos pdīt
igit. Quintū motiuū ad xp̄istionē ē cogitare
q; eo dānat' sinaliē ad furcā iferni. Alia q; pec
cauerit ipa morietē.Ezech.xviij. Sniа est data
sed executio nō fit statī. Hs cogitate quō do
let capt' qñ scit q; sniа est data vt suspēdat.ēt
si executio nō fiat illa die. Jstio q̄nq; digitis
man' mse dei tangit cor petōris.iō ppheta in
plona petōris cōterent; dicit. Abū amarus in
ldignatōe spūs mei. Dan' eni dīt erat mecū
cōfortans me. Ezech.iij. Quia xtristio nō so
lum purificat a pctīs.sed cōfortat p ihē. Hic
habes doctrinā vt bōa vel mala penalia que
habentis in hoc mūdo nō attribuatis cāis sc
cūdis.qz man' dei facit oia. Jō sancti pīes an
tiquit' oia attribuebāt deo. Aerbigfa. De pa
triarchis Jacob cum esset puer rē. Dixit pī.
Mīo tā cito inuenire potuisti fili mi. Rñdit
no aliā rōnē assignādo dicēs. Qz volūtas dī
fuit vt cito mihi occurreret qđ volebā. Gen.
xxvij. Idem ab Eau interrogatus de filijs.
Quid tibi volūt isti. z si ad te ptinēt. Rñdit
Jacob. Paruuli sūt quos donauit mihi dñs
Etiā mala penalia sūt do attribuēda.q; pclo
est oiuz theologoz q; oia mala ꝑne fac' de'
Jō Job posq; pdidit septē filios z filias per
dyabolū.vt dic̄ text' z gngēta iuga boūz tot
asinoz ab inimicis de caldea receptis. Jtē le
pē milia ouiū p ignē ō celo rē.totū attribue
bat deo di. Dñs dedit.dñs abstulit sic dño pla
cuit ita factū est. Job.i.cū tamē textus dicat
q; dyabol' e inimici caldei fecerūt. Jta debet
vos facē ñ attribuē aliqđ soli pīdenī nāe.q;
nō ē nīl captiua.t.ancilla sic ñ rex daret vob
aliqđ offīū vel castr' z notari' facit istīz: z vos
regrauat calāo vel notario:nōne cēt stultus.
De oibus g̃ creatoris est regratiandūnō soli
nec luminare planet.sol;luna etc.quare sunt ir
rationales. Jō creatou est regratiandūsed de

bonis q̄ etiaꝫ de malis. Dñs ſnīaz in p'o de
potentia dei dicit. Dūficit xp̄iano dicē oīum
operationū z actionū q̄ fiūt in hoc mūdo eām cē
dei voluntatē. Si q̄ras re cur sat sol vel luna.
Rñdeo q; ita plz deo. Et sic pōt hō rñdē ad
oēs q̄ōnes mūdi. Terti' modus ē p ossionē
visualē. De hoc log' the. Jste ossūdi. rē. Dicat
h breuiter hystoria euāgelij. dū xps iret pdi
cādo trāsiēs p medias samariā z galileā de ci
uitate i ciuitatē.de villa in villā ossēdēs gēti
b'ē itatē fidei porta euāngēlij castri occurre
rēt ei decē leprosi.qui q̄ē mozabāt nec aude
bāt appropinq̄re. qz ē mos' p tagios mos; ſte
rentur a lōge.cogitate q; sterīs gentib' habant
z alta voce dicebāt. Jesu preceptor nō dixerūt
dñe vel creatoris preceptor.q.d.sic precipiendo
creasti mūdū:ita precipēdo potes nos curare
Xps vo respiciēs eos. Dixit the. ppositū. Jte
ossūdite rē.qz sic curabimini. z ipi recesserūt z
purificati sūt. Ecce purificatio lep̄ p ossi
onē visualē. Qz israēlite sic sī curati. Rñdeo
q; ad ossēdēdū y' modū curādi a lepra pctōz
z pfessionē q̄ est tāte virtut' q; nisi cor sit actua
liter obstinatū nolēs dimittē pctā nec remit
tere iurias. qz in talib' pfessio nō hz effectus.
purificat alias ab oīb' culpis mortalib'. pp. h.
d. Ossūdite vosmō dicit ossūdite caput vr facie
aut man'. hz ossūdite vos.I. oēs plagas. Recte
pfessio nō ē nisi ossio plagaz lep̄ di. Pf exq̄
sui pfessus: peccaui i h' rē. de alijs. Pf iterro
gate me. Pf ego sm̄ p' supba. auara. retinni
falaria fuoz. de cimas. vl de mortuis rē. Qñ
dat absolutionē pfessor: aia purificat ab oīb'
plagis z maculis. De h' auctas clara. Si pēa
mur pctā nra fidel' z iustus ē ds vt remit
tat nob pctā nra z mūdet nos ab oī iniqtate.
in cano.I. Jo.i. Ho. fidel' cōplēs qđ. pmissi. I.
purificatione pctōz. pfessionem. Tholo vos
autfare de vno: qđ ē q̄ oia pctā integre ds
pfiteri sacerdoti. qz multi dānāt qz forūt ō
ēdi. Jte ossūdite vos. Alīq ex ignorātia. aliq
ex verecūdia nō ossūdit oia pctā et necia pfite
da sacerdoti. Sacerdotes aliqñ si audēt inr
rogare. qz fuit iuētus q; vxor dicebat vere: dicē
do. Cōfessor petit a me talia rē. Cōfessores si
audēt aliqñ sterrogare vxores nisi suspicīas
dicēte. Seruatio fidē vro z nihil aliud. cū
tū debēt petē a pfitēnt' ēt diligēter cū oppet
eto inūficietia pfessionis. Caueat tū pfessor
ne sit incaut' sterrogādo: z ne ossūdat modus
pcedēdi pfitēnt'. Jtē aliqñ pctā sī grāta z
ō nām q̄ qđ z terra possent submergi. Jtez
dicat pfessor. Dicat filia. negatiuo debīti vro

q; si mulier negat debitū viroꝫ peccat mortale
z dānat. De hoc ēt ds viz sterrogare. Dicat
hystoria q̄ accidit in valētia de muliere negā
te viro debitū. Qñdet die inueniebat excusa
tionē. pp qđ vir vocauit ancillā siue captiuaz
z de cetero adhortuit vxorē. vir dānauit se cū
ancilla. z magis vxōē q̄ olum erat cā istoꝝ.
De hoc dicebat apūs i suis Smonib'. Vxor
vir debitū reddat ūsiliter z vxor. Qñlier aūt
sui corpis pātē nō hz hs vir. ūsiliter z vir pātē
sui corpis ñ hz hs mulier. Nolite fraudare in
icē: nisi forte ex pleniu ad tp'm vt vacetis olo
ni z iterū reuertimini i idipm̄ne tēptet vos sa
thanas pp incōtinentiā vram. I. ad Cor. vij.
Dicat ēt ō illos q; ex verecūdia nō audēt oſ
dere pctā ſessori. Quart' modus fuit per
absolōnē sinualē. De hoc dr Exo. iij. ō mor
se. q; ēt semel cēt coā deo bāt manū lepros
dicit. Ossūe q̄lis est man' mea. Dixit ībi do.
Abscōde eā in sinu. z sic curata fuit. Quare
sic ossō curauit lepr̄. Solutio ad ossēdum
quartū modū curādi petōz. Lp afflictionem
pnialē. Si h' tio aias leprosas ex petīs. p cor
poris afflictionē poteritis eā curare. Et hoc
ſignat man' dñs quāꝫ digitoꝫ qb' opamur.
q̄ ſignāt quīq; opa pnialia. Pm' ē ieiunij qđ
cōpellendit oēs afflictiōes corpales: vt ellicīā
pisciplinā rē. Sēm ē oīo spāliis. qz sicut oo
logitur sic cor sine spūs cogitationib; luctu hechry
mar. t. sic aia purificat. Sm' est elemosyna fra
ternalis. I. de bono iusto. hz de alijs restitutio
fieri dz. Jō dicit xps. Qđ hoc pōt. I. sci restitu
tionē: date elemosynā. Et ecce oia munda sunt
vobis. Luc. xi. Quartū est remissio iniuriaz.
Si vis ēt remittere dānū vel debitum agnoē
dei bñ factoꝫ nō teneris. Hz remittere odiū
z rancorē cordis: z ppositū hēas nō nocendi
inimico ēt si posset: hz sine petō coram iudice
potes dicē tu hs cēs z exigē debitū rē. Si vis
remittē totū vt ds tibi remittat est magis me
ritū. Si dimiseris beib' pcā eoꝫ rē. Mat. vi.
Multi ē cōio sacrālis rē. Hz quō man' sūt
affectionē pnialē. hz sine p abscōsionē curata
sunt. Solutio. ad ossēdū q; opa pnialia ñ de
bēt fieri publice ad vitā vanā glie. Et si sint
aliq̄ bona q̄ nō pūt alecōdi: oīdinet intētio ad
deū. Dicat hillos q se laudāt de bonis opib'
dicēdo. heri teniuani vl discipluis rē. Jtē de
all' q clamāt paupi erudelit dare elemosynas
Per hūc. n. modū alia ñ solū fi curati: imo hi
māgil lepr̄osa. g' attēdite ne unīt' q̄ faz faciaꝫ
coā hoib' vt videami ab eis aliocn̄ merced ñ
hēbit rē. mat. vi. no. ne unīt' q̄ faz faciaꝫ coā

gñe dō fm hūanitatē.r ditūd' dicēs.laude to ia ablutionē petōz.l.actualiū petōz. r mē struere.destruā infirmitas ē q̄renit nūlē r si gnat petiā origale qō nāturer vēit.qz p vicia tā originē nāe. Audiens dic illi.q hūt baptiza re tā sacerdotēs q̄ layci de fide. Audiens pa trini de filiolis vt curā hēant ō eis. Ita sic pf carnal tenēt.puicē de cibo corpali ita pīnus de cibo spūali: vt scīāt se signare r sciāt Credo. Pr nr. Aue maria.q cōfitēāt r cōcēt ad mīm' i palcate: q mādāt ad missaz r fmonē r q̄ntū pīt tenēt pīni corrigē eos de petiis r re ducē ad oīa vitā r ad deū.quia sūt eoz filij spūales.r de eis dūt reddē rōnēz deo.ō si ex vīa negligētia dānantēt eis ēt ibi:ēt si aliū petiā nō haberet.q̄ sūt obligatiōes receipit in baptiſmō. Jō dō. Audita mādant pīd'.l.spā alib': nō ea facē filijs suis vt cogn'eat gīfatio alīa.l.aer.oz q sūt alteri' gīfatōis.p.o. Ixxviij. Et peccādat Jſa.di. Pf filijs notā faciet ýita tē tuā. Jſa.xxxviij. Dico q scōs mod' ē p tactū manualē. Xps.n. leprosū cū manu tāgē do.curauit. Hoc iuenit ab.vij. post pī. aūt rps pdicauerat in q̄dā mōtāeā. dcēdissēt ō mōte q̄dā leprosus venit ad eū di. Dñe si vis potes me mūdare.q.d.si dubito de ptāte tua quia potens es:sed solum stat in tua volunta te. Jō dñe si vis potes me mundare. dic̄ tex tus. Et extēdēs ihesus manū suā tetigit eū di. Volo mūdare. Et statim mūdata est lep' et Figurauit in hoc rps scōs modū: quē ordina uit ad curādū de pctis enormib' rē.q post ba ptismū p̄mittim' q̄ p baptiſm' nō pūt luare.nisi p tactū. Ecce ſtri' cordis. Hic ſ.inuat.qz ḡn tūcēs pctā sūt grauia r horribilia:tāta ē vir tus ſtritōis q̄ si ēa sit nō est sine gra q̄ purificat alias ab oībus culpis mortalibus. Jō dō Cor ſtritū r hūiliatū de' nō despiciēs. Si dica tur. Ubi hoc q ſtr' significet p tactus man'. Rñdeo q nisi de' tactu sue man' mle tangēt eor pctōis nūqꝫ hēt ſtritionē. Ista manus mle dei ds gnōs digitos.l.gnōs motiua cōtritōis. Primū motiuus ē cogitatio amissiōis gtie dei.qz q̄ pctōr cogitat q̄ ex suis pctis p dicūt gfaz dei r ē i ira dei:tūc ds motiuū r rō nē ptēdi. Dic̄ miles q pu' erat in gfa regis ſs q̄ deligēbat gfaz r icurrit trā regis:ita q̄ rex nō vult eū vidē monet ad ſtritiōes offen se ex cogitatōe amissiōis gfe regis. Cogitate q̄s dolor marie ſ nō dret vñ vinēt alīunde. Ita de petiōe rē.nec aliūde pt dre vitā eternā Scōs motiuū ad ſtritiōes ē cogita' amissiōis lucriq̄ cogitat petēs q pdidit q̄ qd lucrat' fuerat vnq̄ p opa meritoria.tūc ds motiuū q rōnē cōtēnēdi. Q̄ tūc dolor. Ac si mercator i manu pdēt quicq̄ lucrat' fuerat vnq̄ tota tpevite sue qūo dolēr. Pl̄uo pdit petōrēq̄ qñ redit ad gfaz p verā pniam:recupat illa q̄ fe cit in gfa.q.d opa bōa mortificata. p pniaz re rā reuiuiscit. Cogitate q̄s dolor oz esse reli gioſo vel clerico rē.q pp vnū petiſ pdit quic qd lucrat' sūt in.l.vel.xl.āia rē. Tertiū q̄ p dit hēditate paduli:q̄ ad deū ptinebat q̄s do lor cēt pmogenito regis si ex culpa sua pdēt hereditate rē. Jdē de petōre. Quartū q̄ pdit amicitiā sctōz angelōz r oiuz btōz. Jā vi dēs qu tūl dolet.qñ pditio aliquē amicuz cor dialē q̄nto magis dolē debet.qñ tanto pdit igit. Quintū motiuū ad ſtritionē ē cogitare q̄ eo dānat' ſnialiē ad furcā iferni. Alia q̄ pec cauerit ipa mortē. Ezech. xviij. Sola est data sed executio nō fit statī. Sz cogitate q̄ño do let capt' q̄i scit q̄ sola est data vt suspēdat:ēt si executio nō fiat illa die. Ista q̄nqꝫ digitis man' mse dei tangit cor petōris. ō ppheta in plona petōris cōterens dicit. Abij amarus in dignatōe spūs mei. r dan' eni dūi erat mecū cōfortans me. Ezech. xij. Quita ſtritio nō so lum purificat a pctis.sed cōfortat p spē. Hic habet doctrinā vt dōa vel mala penalia que habetis in hoc mūdo nō attribuatis eōm to cū dto.q̄ man' dei facit oīa. Jō sancti pīes an tiquit' oīa attribuēbāt deo. Herdigra. De pa triarchis Jacob cum esset puer rē. Dixit pī. Dño rē cito inuenire potuisti fili mi. Rñdit nō aliā rōnē assignādo dicēs. Q̄ volūtas dī fuit vt cito mihi occurreret q̄ volebā. Hes. xxxij. Idem ab Esau interrogatus de filijs. Quid tibi volūt isti. r si ad te ptinēt. Rñdit Jacob. Paruuli sūt quos donauit mihi dñs Etiā mala penalia sūt do attribuēda.q̄ pcio est oīuz theologoz q̄ oīa mala ꝑne fac' de' Jō Job post q̄ pdidit septē filios r filias per dyabolū. vt dic̄ text' r q̄ gēta iuga boūz r tot asinos ab inimicis de caldea receptis. Jtē le pē milia ouiū p ignē ō celo rē. totū attribue bat deo di. Dñs dūs dñs abstulit sic dño pla cuit ita factū est. Job.i. Cū tamē textus dicat q̄ dyabol' r inimici caldei fecerūt. Ita debet vos facē si attribuē aliq̄ soli vl lucrū nāe.q nō ē nīl captiua.l.ancilla sic si rex daret vob aliq̄ offīi vel cast̄z r notari' faceī illi' r vos rēgtiam calūo vel notariū:nōne ēet ſtultū. De oībus q̄ creatoꝝ est regratiandūs soli nec linenus planet. solū nacti:regrare sunt ir rationalēs. Jō creatoꝝ est regratiar' dūtā de

bonis q̄ etiaz de malis. Magī sniaz in p'de potentia dei dicit. Sufficit xp̄iano dicē oīum opationū r actionū q̄ fuit in ō mūdo eām ee dei volūtatē. Si graſre cliplat sol vel luna. Rñdeo q ita pīz deo. Et sic pōt hō rñdē ad oēz qōnē mūdi. Terti' modus ē p oīsionē visualē. De hoc logt ihe. Iste oīdi. rē. Dicat ō breuiter hystoria euāgelij. dū rps iret pdi cādo trāsiēs p media samarie r galilee de ci nitate i ciuitatē. de villa in villā oīdēdo gēti b'ēitatē fideī porta ciuitatis castri occurre rēt ei decē lepr̄osi viri.q ēt morabāt nec aude bāt appropinqre. qz ē mor.b'p tagiosionē.s ste terūt a lōge. cogitate q̄ flexis gen̄ib' stabant r alta voce dicebāt. Jesu preceptor mō diterūt dñe vel creator:s̄ hceptor.q.d. sic peipiendo creatū mūdū:ita peipiēdo potes nos curare Rps vo respiciēs eos. Dixit ihe. ꝑgite. Jte oīdite rē. qz sic curabimini. r ipi recesserūt r purificati sūt. Ecce purificatio lep̄ p oīsi onē visualē. Si q̄ra qre sic ſt curati. Rñdeo q ad oīdēdū x'm modū curādi a lepra pctōr i.pfessionē q̄ est tāte virtut̄ q̄ nili cos sit actua liter obstinatō nolēs omittē pctā nec remit. tere iniurias. qz in talib' pfessio nō ds effectuz purificat alias ab oīb' culpis mortalib'. pp. d. Oīdite vosmō dicit oīdite caput vr facie aut man'. s̄ oīdite vos.l.eos plagas. Recte pfessio nō ē nīl oīsio plagaz lep̄ di. Pf erā sui pfessus: peccauī i h rē. de alijs. Pf iterto gate me. Pf ego sum p'supba. auara. retinui falsa fuor. &c. cimas. vl de mortuis rē. Si vis ablutionē pfessionis: aia purificat ab oīb' plagis r maculis. De h auctas clara. Si pfi teamur pctā nra fidel r iustus ē do vt remit tat nob pctā nra r mūdet nos ab oī iniq̄tate. in cano.l. Jo.i. Bto. fidel' cōplēs q̄ dānabilis. l. purificationē petōr. p̄fessionem. Eiolo vos amisare de vno: qō ē p oīa pctā integre dbet p̄fiteri tā cerdoti. qz multi dānāt qz fuerūt ꝑ dbū. Jte oīdite vos. Alig ex ignorātia. alig ex verecūdia nō oīdūt oīa pctā et necia ꝑfe da sacerdoti. Sacerdotes aliq̄s si audēt int̄ rogare. qz fuit in cētā q̄ vxor dicebat vir roz dicē do. Cōfessor pent a me talia rē. Cōfessores si audēt aliq̄s interrogare vxores nisi sufficiēs fr dicēteo. Seruabis fidē viro r mihi aliud. cū tū dbeas petē a ꝑtēnd' ēt diligēter eā appet eis insufficiētia pfessionis. Laueat tū pfessor ne sit incaut' interrogādo. r ne oīdat modus pcēdi ꝑfitēnd'. Jtē aliq̄tēs petā si ḡuia r nām q̄ ḡui r terra possent subm ergi. Jtez dicat pfessor. Dicat filia. negatis dbitū viro

q̄ si mulier negat debitū viro p̄ peccat mortale r dānat. De hoc ēt ds viz interrogare. Dicat hystoria q̄ accidit in valētia de muliere negā te viro debitū. q̄ dbet die imemiebat exemla tionē. pp q̄ vir vocauit ancillā sue captiuaz r de cetero adhorruit tori. vir dānauit se cū ancilla. r magis vxorē q̄ olim erat ēt similiter. De hoc dicebat apls i suo fmomb'. Uxori vir debitū reddat: similiter r vxor. Mulier auī sui corpis nō hēt nō ds:s̄ vir. similiter r vir nō hēt sui corpis nī ds:s̄ mulier. Nolite fraudare in uicē: nisi forte ex ꝑsensu ad tps: vt vacetis oīo ni r iterū reuertimini. i. sit simul ne tēptet vos s̄ thanas pp incōtinentiā vr̄am. i. ad Cor. vii. Dicat ē ō illor. q ex verecūdia nō audēt oīs dere pctā pfessori. Quart' modus est per ablcōnē immalē. De hoc dī Eccl. iij. ō moy se. q cū semel cēt cōa deo dbēt manū lepr̄osi dcit. Oīe q̄ est man' mea. Dixit ibi do. Ablcōde eā in sinu. r sic curata fuit. Quare sic dīs curauit lepr̄a. Solutio ad oīdēdum quartū modū curādi petōr. Ly afflictionem pnialē. Si hētis alas lepr̄osas ex petis. p cor poris afflictionē poteritis eā curare. Et hoc signat man' dīs. q̄nqꝫ digitos. qb' oganum. q signāt q̄nqꝫ opa pnialia. Pm' ē tenuis. q̄ cōsipiendit oēs afflictiōes corpales: vt ciliciū pliplinā rē. Secm ē oīs spūales. qz sicut os logūr sic cor: siue spūs cogitat: oculi lachry mant. r sic aia purificat. Ly' est elemosina fra ternalis. Et de bono iusto. ſs de alijs restitutio fieri ds. Jō dicit xp̄s. Cū supēst. i. sicā restitu tionē: date elemosinā. Et ecce oīa mūda sunt vobis. Luc. xi. Quartū est remissio iniuriaz. Si vis ēt remittere dānū vel debitum agnose dei bū facti:s̄ nō teneris. Sz remittere oēm r rancoē cordis:r ꝑpositū hēas nō necendi inimico ēt si posses:s̄ sine petō coram iudice potes dicē tu dās r exigē debitū rē. Si vis remittē totū vt ds tibi remittat est magis me riti. Si dimiserit hom' pcā eoz rē. Mat. vi. Multū ē cōis gēralis rē. Ps quō man' sūgt affectionē pnialē. s̄ ire p ablcōnē curata sunt. Solutio. ad oīdēdū q̄ oga pnialia s̄ de bēt fieri publice admitō vanā gl̄iaz. Et si sint aliq̄ bona q̄ nō pūt alēdo ordinē intēno ad deū. Dicat ō illos q̄ se laudāt de bonis opib' dicēdo. heri ieiunauī vl disciplinā rē. Jtē de ill' q clamāt pauperta videāt bare elemosinas Per hūc. n. modū aia ñ solū ñ curat: imo fit magis leprosa. q̄ attēdite ne iusti' vr̄as faciat coā hoib' vt videamī ab eis aliqn mercēd ñ hēbiſ rē. mat. vi. no. ne iusti' vr̄as faciaſ coā

holdus. alīq; iust⁹ ds fieri cord holdus ꝛ aliq; ñ. De pctō notorio iust⁹ ds fieri cord holdus ō pctō secretō iust⁹ secreta. ꝛ domittat dño inde⁹.q: ipe pdēnabit talcī. Sz qñ pctā sūt no toria ꝛ rectores sustinēt nec faciūt justicīam ds ē sup eos ꝛ sup cōtrate. ēdigna. Si aliqs se crete invocat demōes: cōtrates: vl rectores nō habēt piculū: sz qñ ē notoriū: q: oēs recurrūt ꝛ pcessionalr vadūt ẓ ētes ad eū p liberatōe ab infirmitatibus ꝛc. tūc tra dei ē sup cōtrates ꝛ rectores. Jdē de iurātib⁹ ꝛ blasphemātib⁹ secrete. Sz qñ publice ꝛ notorie de⁹ blasphemāt ꝛ sustinet: tūc male regit ciuitas. Jdē ō operantibus secrete i died⁹ festiuis. Sz qñ publice ꝛ notorie: cognitū dī sūt publice: Jdē de ludo alee secreto vl publico dicēdū ē. Si aliq facit aliq inhonestate secrete: ñ ds fieri ō ista publica iust⁹. Sz qñ publice ꝛ notorie habitāt meretrices p vicos vl p hospicia ꝛc. nisi faciat iusticiā publice: ebditio sup eos trā dī. Jtē si aliq mulier i corde suo sit pōposa ꝛ vana secrete de⁹ pdēnabit ei: sz qñ ē publice sic vana ꝛ pōposa in ornamētis: i caudis pōt puniri si leges ō ornamētis frāgant: ec ē si pctā sint notoria. Ecce qūo itelligit. Attendite ne iusticiā vīas faciat cord holdi: qō vez ē si pcta sint occulta ꝛc. alo piculū imminet hīs q ñ corrigūt. Unde dicit scriptura. Digni sūt mortis nō solū q faciūtiis q plentiāt faciēnd⁹. ad Ro.i.ꝛ.xvij.q.iij. Ecce pari pēa puniēdi sūt agētes ꝛ plentiētes. Glo. aug. Cōfitāt q pñt ꝛ debēt corrigere ꝛ nō faciūt. xxij.q.iij. Qui pōt. Resistere posse puersis ꝛ ñ facē ē eis cōsentir. ¶ Quit⁹ mod⁹ ē p sepationē plonalē.

Hoc habet Ude. xij. Hoy. hēbat vnā sororē pphūsas vocatā mariā. Et qz sem el murmurauit ꝫ fratrē suū moysem: subito fuit effecta leprosa. p q̄ moyses orauit dñm. Dñe obsecro sana eā. Respdit dñs. Separet septē dieb⁹ ē castra: ꝛ postea reuocabit. Ude. xij. ste est virtū mod⁹ curādi a lepra petōr. f. p sepatiōnē. ꝛ hoc fit p ingressū religiosis. Separe se ds religiosos vl religiosa ad amicia ꝛ paretū d⁹. Dicat ẓ mulieres q̄ in suis grib⁹ vocāt monales vt fuiāt eis. ꝛ ēt in infirmitatib⁹. ꝛ q̄ dimittāt futurū dei ꝛ fuiāt eis: qō ideēt ē ꝛ mala. Jtē nō dīt monales ad se vocare amicos in festiuitatib⁹ seu ieiunijs. Si vultis eis remittere alīq elemosynā. dñi qdēm nō trahāt religiose ex mōasteria. qz hoc ē piculosum: p⁹ vnū ꝛ dyotionē amittūtur dei fructū ornitum. Dicat qūo ingressus religiosis ds candē ēnē vt baptiz⁹ purificādi ab oibus pctis.

Baptizet iude⁹ q̄ hēret ola pct⁹: ꝛ alī⁹ maximus pctōr istret religionē: eqūo gfa dat vtriq; h⁹ fuit reuelatū eundā sctō. vt ps p miraculū añ dictū ꝑsummatū i ē: cereꝫ p pclagū papā Dicat miraculū de illo sctō q̄ cūle gfas vidit delecē de sup vnū nouū baptizatū: ꝛ sup ītrans tē religiōes approbatā. Istud ñ ē ex huiusmodi capitiz ex huiusmodi xpūrt expōe dicit sanct⁹ Tho. m. nū. sniaꝛ. Et ideā fcde. vide ibi rōnes. Nō cū dicit. sepetur septē dieb⁹. p septē dies septē itelligunt in qb⁹ stat pfectio religiōis. f. Obedientia generalis. Paupertas applicalis. Castitas angelicalis. Deuotio in officio. Jnocētium. Penitētia corpalis. Et patiētia tualis. Sine istis nō pōt religiosus saluari. Unde dicit sanct⁹ Tho. in q̄libet. Si scirē monasteriū in q̄ negligit cura aiaz nō anderem ꝑsulere alicui q̄ i tali mōasterio eligeret morari. Jtē attēdēdū ē sollicite ne i ingressu religionis fiat symonia. alo ala nō purificaret imo pl⁹ maculaꝛet: ꝛ tē sic sepat⁹ poterit dicē Aspergeo me dñe ysopo ꝛc. vl aliter. ista sepatio ē recedē a mala societate q̄ ē occasio peccādi. Jnō illō. Que noctuꝛa tenes q̄nio sint cara relinque.

¶ De eadē dñica. xiij. Ser. iij.

q

Xpi fuit carnē sūā crucifixisse

Pro hui⁹ ōdi declaratōe ꝛ māe ꝓdicāde itroduet⁹ de festō q̄ creatuꝛ dīr ee xp̄m tripl⁹. f. Per creatiōes vīes. Per redēptōes humanā. Per subiectōes spūlem. Quātū ad pmū oēs creature sūt xpi. qz p ipsū oīa creata sunt ꝛ facta. nā sic castrā qō ꝓpꝛijs expēsis edificaꝛ ꝛ nō i alieo fundo dr esse illi⁹ q̄ edificauit. etiā tot⁹ mundus xpi est. qz dño tenet xp̄s de suis ꝓpꝛijs. f. potētia infinita ꝛ sapia sine aliēo adiutorio i ꝓpꝛio fundo edificauerat castrū vl domū totū mūdi cū oib⁹ creaturis. iō oīa sūt sua. Cui⁹ ē celū ꝛa ꝛ alie create visibiles ꝛ insibiles. Rādeo q̄ oēs sūt xpi. Et ideo mō logt aplus dr. Nocuit⁹ est nob. de⁹ of i filio q̄ ꝑtinuit vt redē vniuersos ꝑ q̄ fec de⁹ a lecta. ad Heb. i. g⁹ oēs creat⁹ est xpi p creatōes vlem. Quātū ad 2um mēbuꝛ. f. sciat q̄ p redēptiōes bñdā oēs creature rōnales cuiusūs stat⁹ sūt ꝑditōis sint tā fideles q̄ fideles oēs sūt xpi nō solū p creatōes ꝫ et p bñdā redēptiōes. q. n. ꝓpꝛijs pcūlis emit captiuos ille⁹ sūt. ita xp̄s ō ꝓpꝛia mōeta burle sue. f. ex⁹ corpis sanguie emit nos ꝛ p oib⁹ solut pcūl i mēs cālib⁹ i cruce. Jā oēs sum⁹ ml⁹ iudei ꝛ agarēi ꝛ oēs idelei dr⁹ ꝛ salli ca ptiui fugitāt mō ꝛ latitēt p nēoīa ꝛ ꝛauernas

fidelitat. vñ aplo dicit. Sive viuim⁹. f. p fidē ꝛ gfaz. dño viuim⁹ sīue moꝛimur. f. p fidelitatē vl pctā. dño moꝛimur. sīue. n. viuimus sīue moꝛimur dñi sum⁹. Jn b⁹. n. xp̄o mortu⁹ ē ꝛ surrexit vt ꝛ viuoꝛ ꝛ mortuoꝛ dñet. ad Ro. xiiij. s⁹ nō dicit aliq ipe⁹ xp̄i p subiectionē spāle. Jste⁹ solū xp̄ūs dī si sit p verā credētiā ꝛ buoꝛā obiā ad ei⁹ ꝓcepta. q ds ita duo: alle ds ē xp̄i. ꝛ h id dnotat i noie xp̄i. Quare aliq dicit ar. ogonēse: qz dñt subiectionē spāle p credētiā ad regē arogōie ꝛ odiaz. Quāt aliq dicāt castellani vl gallici pp subiectionē spāles ad suū fgē. ita xp̄ūs q̄ dñt verā fidē i corde ꝛ buoꝛā obiam i ope ſt xp̄i q̄ spāle subiectōes. ꝛ ex h nofati sī xp̄ūs. Act. xi. Paul⁹ ꝛ Barnabas Lditiochia ānū totū ꝑsuasi sī i eccīa ꝛ docue rūt turbā mlām: ita vt cognomiaꝛēt ꝑmū ātiochie discipli xp̄ūs. Ecce añ dicebāt discipuli. Et ō xp̄ūs logt ebēa. Amen xp̄i sī ꝛc. f. p subiectionē spāle: p verā credētiā fidei ꝛ deuotas obiam i ope: carnē suā crucifixeꝛ. Ds vidēdū ē quō nos xp̄ūs dbem⁹ crucifigē cūne nostrā ad ista xp̄i. Declara p. v. vlnera sine plagas ꝓcipalcs q̄s xp̄s recepit in cruce. multas alas plagas ꝛcepit ꝛ capite pp coronā ꝑsp. ꝛ i toto corpe ḷiuoꝛe q̄s posſs mieraſ ꝛc. Sz pla ge ꝓcipales sueſt. v. due i mān⁹ ꝛ due i pedib⁹ ꝛ vna i late. ō q̄b⁹. pp hauerat nō ī ꝑ xp̄i di. Fodeſt man⁹ meas: ꝛ pedes meos. f. ligōe clauoꝛ. xp̄o q⁹ fuit crucifix⁹ corpaliꝛ ꝛcepit. v. vulnera realc. Sic nos xp̄ūs dbem⁹ crucifigī ad ista xp̄i mortaliꝛ ꝛ recipe ista. v. plagas ōtualiꝛ. ꝛ tūc ō nob dicē tbēa. q xp̄i sī ꝛc.

¶ Primo in manu dextra: ꝙ miaz largiēdo.

¶ Secdo in sinistra: ꝙ iusticiā restituendo.

¶ Tertio in dextro pede ꝙ ꝑfitiā abstinēdo.

¶ Quarto i sinistro pede ꝙ patiaz sustinēdo.

¶ Quinto ꝙ patiētiā cōtinuando in latere.

Quilibet xp̄ian⁹ q̄ hab. v. plagas assūptis ad ista xp̄i crucifix⁹ ē. de q̄b⁹ ēficaī thema. Qui xp̄i sī ꝛc. Ecce tota mā ꝓdicāda in ꝑtī sima.

¶ Dico p⁹ q̄. si ad ista xp̄i volum⁹ crucifigī dbem⁹ p⁹ clauaꝛi ꝛ crucifigī i manu dextra ela uo mie. h⁹ declaraī sic. Facultatēs siue diuitie h⁹ mūdi dicūt man⁹. rō. qz mān⁹ facim⁹ opa ꝓcipalꝛ ita illi q̄ hūt magā diuias pñt facē mīta ꝛ magā opa. f. magā domoꝛ. castra. vestes ꝛc. Jā ds vulgaꝛiē ō diuite. mīta pt facē. ecce rō ꝗre dicit diuitie dñi man⁹. iō dicebat salomō. Pecunie obediūt oīa. Eccle. x. Pecuniæ obediūt oia. f. corpalia ꝛ tpalia. Et sic hēmul duas man⁹ az ꝛ sinistrā. ita sī oue ꝑditōes facultat⁹ ḷcos diuitiaz. aliq̄ de bono iusto ꝛ iuste dicēt dextra man⁹. aliq̄ de malo q̄ dicunt sinistra. de bono iusto sī diuitie q̄ acꝛuūt iuste vt ō possessiōes dōl ō laboꝛib⁹ ī offō suo vl ō redditib⁹ iust⁹. vl ō mercatoꝛib⁹ vel vēdit⁹ b⁹ planis vl ō vasallis sine rapīa. ꝛ sic ō aliqs. Alte pecunia ds man⁹ ōtra. De malo ꝛ iniusto ē pecūia ꝛ acꝛuīt iuste. vl ꝑtinaꝛ sine ꝓpꝛia vl calūnīa vel ꝓretiōne dicēdo. ꝛ ꝑmittaz salariuꝫ vl testōꝫ siue inētoꝫ siue ꝑsonā. Ita ē man⁹ sinistra. De istis manib⁹ dicebat salomō. Bona ei⁹. f. mūdi sub capite meo. f. oculi ꝓcūdo. ꝛ dextra illi⁹ ap̄lcabit⁹ ne. Cāt. ij. In dextra g⁹ ē ſēcūda vita. clauo mie. f. elemosyna largiēdo. q: solū de illa dr ē ō bona iuste ꝙ dextrā significat ē ſēcūda elemosyna. Et sicut ō m. iu xp̄i ꝓcurata exiuit sāguis ita ō m. iu dicit⁹ dextra clauo mie ꝓcurata ds exire elemosyna ad pauꝑes. q: ō iuste domo sī ds fieri elemosyna. f. restō. Jō xp̄o. Te ēt facīēte elemosynā nelciat sinistra tua q̄ faciat dextra tua. Mat. vi. pp hoc ds vob dr⁹ ꝑsiui. Qui ds pecunias ō bonis iuste ꝛ ēt ō iniuste bonis ds facē miam i tra. ꝛ ad dxtrā ponēdā ō bono iusto ꝛ ad sinistrā illā ō iusto. Et qñ debent facere elemosynā dabit ō dextra ꝛ si lucrami aliqd iuste pōt. ibi. Si q̄ ablit dē aliq̄d forte ō iuste bonis ds pōi illō i sinistra pte vt ꝗrēt⁹ cūq; vellet recordemi de restōne dicēdo. Omissa hoc restituē. Jdē dico ō burſa q: do aliqsi dabit vob cor ad faciēdū restōnē. Ecce quare xp̄s dicit. te faciēte elemosynā ꝛc. Ecce prima plaga. Quia xp̄i sī carnē ꝛc. ¶ Dico 2⁹ q̄ ad ista xp̄i dbem⁹ ꝓcurari i sinistra ꝑs q̄ declaraī Sinistra ē pecūia iusta vl alia res iuste dita q̄ ds ꝓcurari ꝛ clauari clauo iust⁹ restituēdo debita: q: sic daf clemosynā ē op⁹ iust⁹. Jō vos auaꝛa ꝓcurate manū vīaz si iustitiā vēditis reddatis illos. ij. vl. iij. florēs. q̄ receꝑistis ab illa vidua seu pauꝑe. Jdē vos mercatores si ēmētis vl vēdētis defraudatis aliq̄d. Jdē oīs ꝓcūlcs si receꝑistis aliq̄d a vasallis ꝓ rapīna vel si retinuistis salariū fuoꝝ: ācllaꝝ ꝛ sic ō aliꝑ. Si vultis saluari ds restituē totū rel. petē venia. Jō dicit scriptura. Reddite oīb⁹ debita ꝛ nemini q̄ꝑ ōbeatis. ad Ro. xiij. Reddite ē q̄ gā ditate pōt dicē. Ez modicū bēnū totū ē meū: nulli teneoꝛ. Sz audio vos dīq; ō solū ē fēda restō ō b⁹ q̄ō bō ꝛecipitis ēt de ōno q̄ō titulit. ēdigna. Si aliqs falsia notaꝛi⁹ amoie seu tiore ꝓcio vel rēcore fecit cartā falsā dona tiōis inī vinos vel falsā testiū ꝛ hmōi ꝛ dimisit ꝓximū i. c. vel. D. flo. tal tenet ad totū

xpi passionē: sicut sol occidit oī certitudine
q̄ i crastinū oriet. Ita xp̄s passu fuit oī certi
tudine resurrectiōi. Ho. Iter facite. Ī vestro
corde & vita & vēiet ad vos ille q̄ fuit passus
q̄ dño nomē illi. Diabol⁹ dr dño nō vere & ty
rānice: dō peccādo dat se illi sicut ī capti⁹
fugeret & daret se alteri: ille diceret dñi et⁹ nō
tū vere: ꝛ maliciose. Jō oēs sum⁹ empti xpi ꝛ
gnie q̄ i mēia crucis aguit cophonū ibelantiū
q̄ cruce passus ē in capite spinis: manib⁹ & pedib⁹ clauis: in latꝰ lancea & q̄ dō peccat
mortaliē: agit dñm: xp̄m: subiect se diabolo:
Ī nō dicat oz dñm suū: ñ oñdit: ppter hoc
diabol⁹ dr dño tyrānic⁹. Jō dicebat auctas
apl̄s. Nescitis q̄ cui exhibēt vos seruos ad
obediēdū: ei⁹ estis ei⁹ cui obeditis: siue petī
ad mortē: siue obeditiōis ad iustici. ad Ro
vi. Ecce q̄d itelligit q̄ xp̄s & diabol⁹ sunt dūs
diuersimodo: sed sunt oppositi: q̄ q̄d pl⁹
deo displicet diabolo. Verbi gra. De⁹ dcipit
humilitate: & diabol⁹ cōtinue laborat seducē
gētes ad superbiā &c. De hoc vide san. Tho. 1. p.
q. 113. artic. 3. Xp̄s vult q̄ sim⁹ liberi: ñ nimis
nos occupēt⁹ ō bonis tpalib⁹: & diabol⁹ idu
cit ad auaritia &c. Ité xp̄us vult vt sim⁹ casti
vt habeam⁹ illā gloriā paradisi. &c. vbi ī strant
porci nec ignauitē: diabolus vt cadam⁹ cū ce
ternā damnatione: ꝓuocat nos ad luxuriā.
Xp̄s vult vt habeam⁹ pacē & bonā dilectiōes
ad iuicē & charitatē: & diabol⁹ ieitat ad inuidiā
& malitiā cū felle amaritudinis vl occasiōe of
ficio: ꝓbignitatis: diuicio: & hmōi. Xp̄s vult &
dcipit tēperātiā: vt de eibis q̄ ipse creauit ꝓ
nobis recipiamus ad sufficiētiā: & nō ad pluo
Dicut nec bestie exē biberāt. Et ī rex vl papa
ingitaret eas ñ pl⁹ bibāt: & diabol⁹ tēptat ō gu
la &c. Xp̄s dcipit vt vinam⁹ ī pace pcēdo imi
micitijs: oēs sum⁹ membra vni⁹ corpis & si q̄s
dcerta pcutit sinistra: vl ecōuerso si recipi
it vlciscēs: nullus se mutuo. Ita oēs nos mē
bra corpis ecclie sum⁹ cui⁹ caput ē xp̄s: & dia
bol⁹ ꝓuocat ad ira & ipatiētiā & vindictā. Ita
dicui q̄d placet ō dūplices diabolo: & tra
ctat o⁹ ō eo vt fat. Ī mo ñ atī creat⁹ posuit
diuisiōes i celo. Dicat q̄s ñ sperāt & ñ seruiāt
oēs creaturas & solū sūg se ūdicui volunt eē
& multi ag̃elrē adulatores cōfitēt sibi: & mi
chael: gabriel: rapdael: & alii bñ dicent. Ego
ñ pūctio. Ecce ibi diuisio: pp q̄d dixit de⁹. Nō
habuabit i medio dom⁹ mee q̄ facit superbiā.
Ille michael ēt aliū expulit ēt eū sibi cōtrā
dīc⁹ & cētū. Auctas ferūt ē plus magni i celo
Michael & ag̃eli ei⁹ pliabāt cū draco: & lucife

ro: q̄ tot ag̃elos suos traxit: h⁹ ē ledm̄ vit: & homi
nes suos rat. Apo. xii. Ve atē igr̄ & terre: & mari
quia descendit diabol⁹ ad vos habens iracundiā
magnā sciens quia modicū tpis habet. Ecce
quō diabol⁹ ꝓcurat nos ad iracundiā. Ho. Ite
rum dicit. Si ēm̄ctis ō me ē. q̄ ñ colligit mecū dispgit. Lu. xi. Et logē ad lēz
de lucifero: qui mane oriebat qui⁹ duo & diabol⁹ sūt dūi
oppositi. Nō segē exclusio. g⁹ si posito deo ser
uire & māmone. Ho. māmona sigt duo. Ja il
gua. n. syriaca māmōa sigt ditias tpales. 2⁹ ñ
sigt illū diabolū q̄ tēptat ō aua⁹: q̄ ēt of mā⁹.
Et ꝓm h 2⁹ declarabit dnūs q̄m dr. Nō pote
stis do fuis & māmo. i. ditijs. Dic h ief. q̄ hō
pt bñ fuis do & dūari ditijs: ꝛ ipsi ē fuis deo
& ditijs. Ho. dr̄a ē ñ dūari ditijs & fuire ei⁹ ñ
ē dūs & fuis: q̄ dño gescit & fu⁹ fuit sibi & nō
e⁹: ꝛ laborat fu⁹. Ité q̄ñ tu laboras negocia
do p mare: terrā &c. & pecūia gescit i domo i ci
sta: nūc tu eo fu⁹ & ipa dūa: & si poteo deo fuis
& māmōe. Sz dūari pecuniis ē eas fuitio do
no applicare: q̄ sic dño ñ ꝓmittit gescē fuum
fuis: ꝛ dic fac h: fac illō. Ita q̄ñ hō facit fuire
ditias subueniēdo vidue: orphanis: puellis:
captiuis: & pauperib⁹ sine vsura: tūc diuitie sūt
ancille & fuis dño & si eē dūs ditias. bonū ē
q̄ sīl pt hō fuire deo & dūari diuitijs. Jō dicit
ief. & Qui. n. diuitias fu⁹ ē: diuitias custodit vt
fu⁹. q̄ aūt fuit utio excussit iugū distribuit eas
vt dño. 3⁹ māmona sigt illā demonē q̄ tēptat
de auaricia. Et q̄ñ dicit q̄ ñ possum⁹ fuire deo
& māmone. Est h speculatio tal. Hoc iuenie
m⁹ i sacra scri. septē dēmōes q̄ tēptāt de septē
petis mortalib⁹: & h solū noiat xp̄s māmonā
ꝓm⁹ ē leuiathā q̄ tēptat de superbia. de quo
Job. xli. Ipe ē rex sup oēs filios superbie. Deus
ē almode⁹ q̄ tēptat ō luxuria. de q̄ Thob. iii.
Demonia noie almode⁹ occideret eos mox
vt igressi fuissēt ad cū. l. 2 cupias. 3⁹ q̄ tēptat ō
iudia de beelsebub. ō q̄ An. xi. In beelsebub
pncipe demoꝛ ē ejcit demōia. Hī direct iudi.
Quart⁹ q̄ tēptat de gula: de beelsegor. de
q̄ ō. Initiati sī beelsegor & comederūt sacrifi
cia mortuoꝛ. Ho. cv. Quint⁹ q̄ tēptat de ira &
facit idurare corda: de baalberith. de q̄ Judi.
ix. De fano baalberith ꝓduxit sibi viros. sex⁹
q̄ tēptat de accidia de astaroth. de q̄. i. reg.
vii. Auferte deos alienos de medio vri baali
& astaroth: & ꝓpate corda vra dño & fuite illi
soli. Septim⁹ q̄ tēptat de auaricia. de māmo
na. & de isto logē xp̄s hodie. Quare xp̄s in 2⁹
sui syllogismi dixit. Nō potestis deo seruire &
diabolo sīc dixit. Nō potestis ō fuire & mā
mōe. Nō⁹ ꝓsset ꝓcludi de q̄s diabolo. &
xp̄s restrixit ad māmonā. Nōq̄ [illegible] ut eru
care & expelliere malā arborē de silua vt idarate

ad radicē & nō ad ramos scipiet. Jdē ī ꝓpositō. Si venīt tot malaꝛ ḡre ñ sit iusti⁹ iḡre fi
ūt tot gōnes & litigia: nili ex auaritia ꝓpt
q̄ apls. Radix oīm malorꝛ ē cupiditas q̄ q̄
dā appetētes errauerunt a fide. i. ad Thi. vi.
Auar⁹. n. vic⁹ fidē: q̄ hz coꝛ suoluta. iō per
dit fidē &c. Quid scit hō de alia vita. Fres
& sacer doteꝛ inuenīt ista vt denē eis pecunie.
Jō xp̄s vt dom⁹ hortulan⁹ volēs malā arborē
radicare dic: Nō potestis deo seruire & māmo
ne. Et h ō p⁹. 2 pz adhereūtia dinalis. Ubi
eo scdo q̄ debem⁹ dīce ꝓfidētis supnale. i. vt ī
nēis necessitatib⁹ cibi: pot⁹: vestit⁹: & alijs ꝓfi
dam⁹ de deo: q̄ si vnūm⁹ vt deeꝛ ipse ꝓuide
bit nobis ō oib⁹ necessarijs. & hoc ꝓbat xp̄us
do p mare: terrā &c. & pecūia gescit i domo i ci
sta: nūc tu eo fu⁹ & ipa dūa: & si poteo deo fuis
& māmōe. Sz dūari pecuniis ē eas fuitio do
no applicare: q̄ sic dño ñ ꝓmittit gescē fuum
fuis: ꝛ dic fac h: fac illō. Ita q̄ñ hō facit fuire
ditias subueniēdo vidue: orphanis: puellis:
captiuis: & pauperib⁹ sine vsura: tūc diuitie sūt
ancille & fuis dño & si eē dūs ditias. bonū ē
q̄ sīl pt hō fuire deo & dūari diuitijs. Jō dicit
ief. & Qui. n. diuitias fu⁹ ē: diuitias custodit vt
fu⁹. q̄ aūt fuit utio excussit iugū distribuit eas
vt dño. 3⁹ māmona sigt illā demonē q̄ tēptat
de auaricia. Et q̄ñ dicit q̄ ñ possum⁹ fuire deo
& māmone. Est h speculatio tal. Hoc iuenie
m⁹ i sacra scri. septē dēmōes q̄ tēptāt de septē
petis mortalib⁹: & h solū noiat xp̄s māmonā
ꝓm⁹ ē leuiathā q̄ tēptat de superbia. de quo
Job. xli. Ipe ē rex sup oēs filios superbie. Deus
ē almode⁹ q̄ tēptat ō luxuria. de q̄ Thob. iii.
Demonia noie almode⁹ occideret eos mox
vt igressi fuissēt ad cū. l. 2 cupias. 3⁹ q̄ tēptat ō
iudia de beelsebub. ō q̄ An. xi. In beelsebub
pncipe demoꝛ ē ejcit demōia. Hī direct iudi.
Quart⁹ q̄ tēptat de gula: de beelsegor. de
q̄ ō. Initiati sī beelsegor & comederūt sacrifi
cia mortuoꝛ. Ho. cv. Quint⁹ q̄ tēptat de ira &
facit idurare corda: de baalberith. de q̄. i. reg.
vii. Auferte deos alienos de medio vri baali
& astaroth: & ꝓpate corda vra dño & fuite illi
soli. Septim⁹ q̄ tēptat de auaricia. de māmo
na. & de isto logē xp̄s hodie. Quare xp̄s in 2⁹
sui syllogismi dixit. Nō potestis deo seruire &
diabolo sīc dixit. Nō potestis ō fuire & mā
mōe. Nō⁹ ꝓsset ꝓcludi de q̄s diabolo. &
xp̄s restrixit ad māmonā. Nōq̄ [illegible] ut eru
care & expelliere malā arborē de silua vt idarate

Tertia rō q̄s aūtoꝛm cogitāo pōt adūcē ad
statura suā cubitū vnū: & de vestimēto q̄d solli
citi estis. Ista rō ēt subtilis & declarat ꝓ silita
dinē magnoꝛ domoꝛ q̄ ḡm altitudinē edificij
faciūt fūdamētū tāti puli modicū. in magnis &
altis edificijs magnū & ꝓfūdū faciūt fūdamē
tūm q̄ habet coꝛp⁹ domū & edificiū ꝙ vna
turris cui⁹ fundam⁹ est ceb⁹ potus: vestit⁹. Cū
ḡo sit magn⁹ q̄ edificat istā turrim. l. coꝛp⁹: sine
dubio ipe puidebit de bono fundamēto. Za
bona tu & fac q̄s int & ē & ipe faciet adhuc pl⁹
Quarta rō. Cōsiderate lilia agri q̄m crescūt
nō laborāt neq; nēt. dico vobis q̄m salomō i
oi gria sua nō cooptus ē sicut vnū ex istis &c.
vsq; modice fidei. Ista rō clara ēst q̄ vestit
herbas vestiet nos ñ in eo ꝓfidim⁹: ꝙ vilitas
fepelire p⁹ morte fit. l. celare famelicis: potare
sitientes: vestire nudos: colligere pegrinos: visita
re infirmos: redimē captiuos. Et dēre dēm⁹ bo
grana q̄ñ deaurata vt lilia ister folia. Ista sūt
amare deū sup oia & ꝓximū sic seipm. Multa
rō é. Nolite g⁹ solliciti esse dicētes: qd mādu
cabim⁹ aut qd bibem⁹ aut q̄ operiur h⁹ ei⁹ o
gētes. i. gētiles ingrūt. Scit. n. pr q̄ his oīb⁹
indigetis. Notate hic pulchā doctrinā: nam
xp̄us vult vt ꝓfidam⁹ de eo vt filij de pie: q̄ si
dicat puer. v. vel. vi. annoꝛ. vñ bēdicit alij tu
nicā postēā. ista erit corruptela: nūdet ꝓ me
curat de eo ipe puidebit. Et si dicat puer. Et
tu qd faciet. Nūdet puer facia ꝓcepta & mā
data sua. Jdē si grāt de q̄ cōsedet: nūdet puer
pr me & mē mea curāt. Talē cōsēdēam vult
xp̄s q̄ nos bēam⁹ de coꝛ q̄ nō bēam⁹ sollici
tudinē: is vult q̄ facemus. x. ꝓcepta: is nō ma
gis ꝓfidim⁹ de vno indeo. ꝓbat: nā si bēus in
istm q̄ tal iudē ḡis ūno dabit vobis &c. Note.
cū magna ꝓfidentia & securitate estis bidi &
panē & vinū & alia necaria: de xp̄o q̄ misit
nob ola necaria ēt cū institoiboꝛ: sūt mat
theus: si fuam⁹ fua mādata: si ꝓfidimus imo
q̄ dī auaris ne faciāt ꝓuīa: dicit: dēm⁹ tenē
os clausis ad vētū: de q̄ vimemus. Et nūq̄ ꝓfi
ditis de xp̄o pie vīo. Jdē de clericis faciēti
bus sīmoniā. recipiūt ꝓ sepultura sīmoniace
pecuniā. Bñdicitur q̄ ꝓfidit ī xp̄o patre nō
possum: ei ipm ꝓpiamno oēs solliciti: dīm em
nēs. 1. Pe. v. dēm solliciti udinē vr̄as ꝓiciē
tes in eū q̄m ipsi ē cura de nob. ꝓcul sollici
tudo de. Dic ego semiabo cāpū rē. is ñ hebo
tricui die hoc ē in vob. Ego fuabo mādata
vra & vos dabitis mihi &c. Jdē de vinea & ō
oibus negocijs. idē apls. Michil solliciti sīs ꝙ

in ol ohone r adhc̃tõe cũ gr̃ar̃actõe petitõel
ꝑ le inotescãt apud deũ. Phil.iij. ¶ Dico ꝫ
q. xp̃o i hõ eadge" oñdit nõ hꝫ" necaria qõ ẽ
dilige" deũ. Hoc dr thc. Querite p" regnũ
dei r iusticia ei" rt h oia. f. tpalia adijciet vob
Nõ r mthei cr". Et dabo dclarationẽs hui" p
auctat̃e apli di. Nõ ẽ regnũ dei esca r por" hꝫ
iusti." r pax r gaudiũ i spũsancto. ad Ro.xiij.
Regnũ dei i trib" ꝓsistit. f. iusticia ne. f. aligo
facrat iuriã alteri vt dcat ꝓuisõem mimo si õ
fraudauit aliquẽ vl̃ iuriã itulisti cũ satisfactõe
Verbi gr̃a. si õ dñs rubi aliqđ i manu: r sic
ꝑ aligo medius ꝓcipalib" ne posset acgr̃e ꝓ
uisões: ecce iniusticia ẽ ꝑpetrata: hꝫ ti debeo
eidẽ satisfacẽr i ih iusticia ꝓsistit. Itẽ si aligo
tenet tibi i certa ẽtitate r ñ põt solnere r p
te declin: ẽ capt". mcls" cẽt vt seruiret tibi i ali
q̃ vel vt lucraret aligd: q̃ si ẽ iusticiart videt
hꝫ crudelitas. Scõ regnũ dei in pace ꝓsistit
qz inuit apl̃o cũ addit: r pax dꝫ hꝫ
cipẽtq; pax dꝫ cẽ in corde r osẽdi i ore. Hic
errãt alig ꝓfessores qñ aligo iniurat" ꝓsitetur
dicẽtes: q. illi q sũt passi iniuriã debẽt remittẽ
totũ cẽ. bõ nõ ẽt vez. verũtñ odiũ cordis dꝫ
remittẽ offensiues; ñ vult põt ꝓleg ciuiliter
criminaliter cũ suã iuridicẽ; hꝫ regnũ q̃ beat. p
positũ nõ nocẽdi inimico: ẽt ñ ipius ineniret
dormiẽdo sine ordie inris. Itẽ dꝫ oñdi pax i
ore saluatõdo loq̃ndo rc̃. Si dicat̃ icipiat log
re dicat̃ q. q̃ incipit log port" vt lucrari coꝛo
nã. q̃ ille qui rclamat: q. tacẽo r agaeuo ſa
tiati loquit hõ rclamatõe. Tertio regnũ ce-
loꝛ i gaudio ꝓsistit. q̃ notat apl̃o cũ dr̃. gau-
diũ. de hoc vide scm. Tho. ꝓma sẽde. q. xi. ar.
i. quo dicit vtrũq; ad diuinũ rcãnt delecta"
Et b" gaudiũ ẽ gaudiũ de diuinis vte dr̃ẽ r
pacifice de visione btã dine ẽntie. Nec i-
meritõ q. ibi ẽ sanitas sine moste; gaudiũ si
ne tristicia: nunc" sine senectute rc̃. legẽ. Et
hec ola. Thõa tpalia adijciẽt vob. Ergo dicite
p" reg. dei r in. ci". ¶ Ser. lecõs ꝺ alab" i pur-

Odie ẽ r crao i clibanũ mitti tur. Mat. vi. Nõ inꝺ

Rellectus q̃ volo ꝑdicare r ꝑtra-
ctare de alab" purgatorij oꝛ decla-
rare tres breues. ꝓnes. Ꝓma ꝓpositio ẽ tal"
Ꝓ hõ vna nota ẽ hẽ vna dies vsualis vl̃ artifi-
cialis. Secũ q. de nulla ꝓna ꝓprie dr̃ ẽ
nec vnq̃ nisi sit in statu gr̃e vinalis. Tertia q.
loc" purgatorij ẽ hẽ camin" el̃ furn" in quo sit
poma mitis. Ꝓma ꝓpõ declarat sic. Dies
odectiue sũt q. ſm q. ẽtã nr̃ ecclesia diuidit
ꝑ q. duuidit in ter portas. Ꝭ hore tertie. sexte
none. vesꝑe. r ꝓpletorij. Sic ẽt vita hoiis di
uidit in ter ꝑtes: bona ꝓma hoiis ẽ a natiuita
te vsq; ad. x. vel. xij. anos. Nõq; sic clarit̃as
diei icipit hora ꝓma: itaũ hec ẽ. x. vel. xij. an
noꝛ hõ icipit intelligẽ r cognosce aliq̃nõ tñ
hꝫ magnã claritatẽ scie: q̃ nec hora ꝓme sol
dat magnã claritatẽ mũdo. Hora ẽtia a. xij.
vsq; ad. xx. vel. xxv. anos. Nõq; sic hora ter-
tia sol ẽt altioꝛ clarioꝛ r calidioꝛ q̃ hora pꝛ
menta vnde hõ hꝫ altitudinẽ corꝑalẽ r maio-
rẽ claritatẽ intellect" nisi sit ſtult": r ẽt calidi-
tatẽ ꝓplexionis. Hora sexta hoiis ẽ a. xxv. an-
no vsq; ad. xl. annũ. Nõq; sicut sol in illa ho
ra ẽ in altioꝛi gradu: ita hõ vnde ẽt in sua ꝑfe
ctione. Hora nona a. xl. anno vsq; ad. lv. an-
nũ. Nõq; sicut sol in alia hora icipit declina
re ita calor nãlis vnde icipit declinare r ẽt sol
titudo. Hora vesperar hoiis ẽt a. lv. ano. vsq;
ad. lxx. annũ. Nõq; illa hora tã sol ẽlimatur
ad occasũ: vnde r hõ ad mortẽ. Hora cõpletorij
hoiis ẽ a. lxx. anno vel. lxxx. vsq; ad finẽ. Et ex
ista rõe vita hoiis dr̃ vna dies hmo ista: sic ꝑ
tes ꝺictas. Auctas. Hodie si vocẽ" audie
ritis nolite obdurare cor: dꝫ ꝑs. xciij. Ho
die. f. in tota vita ꝑtinẽa in alia vita nõ sũt ꝺ
dicatores: hꝫ hodie. f. in hac vita: r ita exponit
apl̃o. ad Hebr. iij. Audit autẽ vox dei legendo
vl̃ ꝓdicatiões audiẽdo. Ꝓhꝫ gl̃ꝫ ꝓma. ꝓꝺ. f.
q. tota ꝑs vita ẽ vt vn" dies vsual. Secũ. ꝓꝺ
dicẽ q. ñ nulla ꝓna ꝓprie dr̃ ẽ: nisi sit in gr̃a
dmanẽ: q. nõ viuit in gr̃a nõ dr̃ viuẽ. Nõq;
ꝓhõ dicẽ q. forma ẽt q̃ dat cẽ rem: sic in homie
est mã. f. corꝑus r forma. f. aia q̃ dat cẽ corꝑi
idẽ de cẽ spũalitq; hꝫ aia sit forma subalio cor
ꝑe r cẽntialiter: tñ ipsa aia hꝫ esse ꝑ aliam
formã. f. ꝑ gr̃am diuinã: r q̃diu ẽt in gr̃a: vi-
uit. q̃ aũt aia perdit gr̃am dei nõ hꝫ esse gr̃e
Ꝺ ꝓpha. Peccauerunt r nõ sunt.
Treno. v. q. hꝫ habeant esse nãle post peccati
tñ nõ dñt esse spũale. Sꝫ ille dr̃ ẽ spũaliter qui
est in gr̃a: deuotũe r dilectũe dei. Ideo xp̃o
dñt hꝫ mãdata mea r fuat eaulle est q. dili-
git me Jo. xiij. Phꝫ secũda ꝓpõ q. nulla per-
sona habet cẽ rc̃. Tertia. ꝓpõ dicit q. hoc" pur
gatorij est sicut furn" in quo fit panis rc̃. quia
sicut in furno mittit panis nõ ad cõburendũ
hꝫ ad coq̃ẽdũ: r inde extrahit r plantat pla-
to pape vel etiam regi r ponitur in mẽsa sua
ita purgatorius est vt clibanꝰ in quo mittunt
nie nõ vt fiãt carbones vt ille de inferno: sed
vt mũdent r purificent: r einde extrahunt r
de ab ãgelis r plantant̃ pape (scil̃. regi xp̃o
r ponunt in mẽsa glie ciue. ¶ de ꝓgatorio.

dicit. ꝓpha. Manasi clibanꝰ succẽsus a coquẽte
¶ Sec. vij. f. post mortẽ: ũ loquẽ thẽa ꝺ hoc
dicit. Hodie. f. in hac vita corꝑali est. f. in gr̃a
dei. r crao. f. p" mortẽ in clibanũ mittit: q; nul
la aia ĩtrat purgatoriũ nisi sit in gr̃a dei. Nõ
logt thema de alab" ꝓfectoꝛ: q. ille status euo-
lant ad paditissimũ e alab" xp̃ianoꝝ ip̃e nitẽti-
b" nec de infidelib" q. ille nõ sĩt. f. in cẽ spũali
gr̃e. ĩõ statꝰ descendit ad infernũ; hoc fuit
de illis q. vadũt ad purgatoriũ. De ꝺicto ta-
li dr̃. Hodie est: r crao in clibanũ mittit. Ꝓ
thẽa. nõ volẽs vobis declarare statũ purga
torij scitis q. purgatoriũ ẽ in corde terreno
sicut in corde pomi sũt domus: ita ẽt in corde
terre sũt quidã dom". In ĩterioꝛi est ignis ꝑpe
tu" r est plena demonib": r ibi sũt alę xp̃ianoꝝ
ip̃enitentiũ. Alia dom" ẽ sup illã. f. lymb" puu
loꝝ in q̃ nõ est ignis nec demões: r ibi vadũt
pueri nõ baptizati. 3" dom" ẽ purgatoriũ in q̃
est ignis vt flãma clara: hꝫ nõ sũt ibi demones.
Quarta dom" ẽ sinus patrũ scilꝫ: r illa mõ
vacat. nõ ego hõ log de purgatorio qõ dr̃
clibanꝰ in q̃ coquit panis alaꝝ: aliter ꝑ sit de-
clarat apl̃o cui ꝺs odicit clare cũ adhuc viue
ret dr̃. Si q̃ supedificat sup fm" hoc aur̃ar
gẽtũ lapides ꝑciosos: ligna: fenũ: stipula: vnus-
cuiusq; op" manifestum erit. Dies enim dñi
declarabit: q. in igne revelabitur: r vniuscu
iusq; opus q̃le sit ignis ꝓbabit. Si cui" opus
mãserit q̃ supedificauit: mercedẽ accipiet. si
cui" op" arserit detrimẽtũ patiet: ipe aũt salu"
erit: sic tñ q̃si per ignẽ. f. Tho. ij. No. si go su-
peredificat supra fundamẽtũ hoc. f. fidei sine
errore: dubio r falsa opinione aur̃. charita-
tem: argentũ credulitatẽ: r lapides ꝑciosos
f. virtutũ r meritoꝝ: ligna: fenum r stipula. f.
pctẽa venialia: detrimẽtũ patiet. f. in purga-
torio. ipse tñ saluus erit: sic tñ quasi per ignẽ.
Ju dicta auctate apl̃o innuit q. ꝑ purgatorio
sunt tres ꝑtes: r in vna sit ignis de lignis. in
alia de fenoꝝ: in alia de paleis. Et ignis de li
gnis plus durat q̃ de herba siue fenoꝝ plus
de feno q̃ de palea. Ita in purgatorio aliqui
stãt diu: alig nõ tm̃: alig modicũ. Primi cõ
parant lignis. Secũi feno. Tertij paleis. De
hoc tribus ꝺdittionibus habedo modo loqui.
¶ Primo ligna sunt imꝑfectionis pniales.
¶ Secũdo fenuꝝ sunt cõmissiones venialeo.
¶ Tertio palee sunt omissiones cerimõialeo
Et de ꝺlibet dicit thẽa. Hodie est crao rc̃.
¶ Dico pmo q. ligna sunt q̃ de vadũt ex hoc
mundo sine ꝺmg̃ fectione pnialis: q. is fecerint
pniales ꝓpetioꝛa: aliter irẽt ad infernũ: sed
nõ inꝺ ẽtũ regrũt pctẽa: doctrina est cano-
nistaꝝ: q. pro quolibet petõ mortali hõ tenet
septẽ annis penitere in hoc mũdo: alit restat
cõplenda in purgatorio. Si aũt dicat. Et nũ-
q̃ pnie sunt arbitrarie. Dico q. in pnia sunt
duo. f. ẽtitas q. sit talis vel talis: r hoc ẽ arbi
trariũ. Secũm ẽtitas tpis est: r hoc nõ ẽ arbi
trariũ fm canones: q. ẽtitas tpis est tanta
r limitata. f. septẽ annoꝝ. Verbigr̃a. Si q̃
furatus fuit: peccauit mortaliter r sufficit ad
damnationẽm; nõ est de maiondus: pro isto
ops facere septem annos de pnia: r ꝺs ꝺlibet
hõ facit iniuriã ꝺ septem bona ꝓdimenti.
Propter hoc leti ꝑfos scictes dei voluntatẽ
in iure ordinauerũt septẽ annos de penitẽtia
Nõ tñ fm Tho. q. rõnabiliter confessores in
iungũt q̃dq; minoꝛẽ pnam. De hoc vide do
cto. in. iij. r sic videtur esse arbitrarie vtroq;
modo rc̃. De dictis auctas allegoricis r sunt
ẽa dei pũo ad ꝑfui. Si emeris fuũ bedeuꝫ
ser annis fuiet tibi: r in septimo egredietur
liber. f. gratis. Exo. xxi. No. Si emeris seruũ
bedeũ r̃ Ho. emit in ꝓfessione. vel emptor
est ꝓfessionis qui tractat cũ ꝓdicti hcio sui san
guinis emit nos. Ser annis seruiet tibi r in
septimo. f. cõpleto egrediet liber. nõ ꝺ fiat ta
lis ꝺductio. Quotielcũq; recurritis ad diuin̄
sortilegos: siue ĩuratoꝛes: eꝝ numera pro
qualibet vice penitere debes septẽ annis: eo
q. ꝺ preceptum dei iussit: r mortaliter pecca
sti. Itẽ quotiens turasti inuanũ: vel falsũ: rene
gando siue blasphemãdo: hꝫ cõfessus fuerit:
cõputa septẽ annos de pnia pro ꝺlibet. Itẽs
quotiens fregisti festa de qualibet ope fuili-
Itẽ nõ audiẽdo missas. numera pro ꝺlibet vi
ce septẽ annos. Itẽ quotiẽs delpexisti paren
tes: corde vel ore: numera ꝑ ꝺlibet vice septẽ
annos. Itẽ quotiensc̃q; ꝑcussisti in aliquod
op" mortale: numera rc̃. Itẽ quos fecisti iura
rũ numera. ꝑ ꝺlibet vice septẽ annos. Item
pro ꝺlibet furto. Itẽ pro ꝺlibet ꝺffamatõe
numera septẽ annos de pnia. Forte ẽt aliqs q.
ex suis petis obligat in. c. mille ãnis de pnia.
Ꝺ dicerco tñ. Si ꝓfessor nõ dedit rc̃. Clerus
estis tam est tarata. Si dicat. Ego nõ vmam
tñ. Rez est. Ideo cõplebitur in purgatorio
Ꝺ dicco. Si purgatorium nõ durabit tantũ
Solutio. Propter hoc ꝓgredit dc" pena
c. vel. xx. annoꝝ tota in vna die. Ꝺ qo pote

rit sustinere? ecce remedia: q̃ si vltra priam cōfessionē vis addere diminuitur tempus in purgatorio. Propē hoc dicit pfessori in pfessione. Ad alia dñi nr̃i ihu xp̃i &c.: quicqd hōi fecerio &c. Idē si vult orare ieiunare: vel portare cilicia &c. Ita oga pñt fieri ita deuote q̃ remitteret vob mēssa: vel annos: vel plus: tāta potest ee pena: q̃ totā dimitteret dicēte xp̃o. Venite me q̃ oēs debitū dimisi tibi q̃si regalis me. Dat. xxvij. Ite audi cēdo missas: ieūa cēdo elemosinas: incrēdo idulgētias! Sic paulati hō do obligat. Ecce ḡre dic aplo Si qd sup edificat sup fūdamēntū hoc lignū. &c. pfectōes pniales. Celit q̃ cōgregare: facē oga phialia. Et sic euadet de illo igne: pēa purgatorij. Et nota: q̃ alpa. Dañ sunt pena dñi. Lazar cūj i craticula. et dñi Bartholomei: hz nihil fuerit respectu pene purgatorij. Intantū q̃ momēntū vl mille annos: clamāt ad. dñm mihi q̃ incolat me. plō. &c. Jō relict mare alas parēntū: amicos: q̃ ptinue petūt dñm. Dñe pone in corde heredis mei filij vl manumissionis vt pplacēt testā. Nō notate hic q̃ petūt illos: q̃ nō pplēt testā: et oc cupāt bona eoꝝ: q̃ eis pmiserūt aiam: et ipsi nō curāt. Jōnga aie nō sentiūt adiutoriū cōquerunt deo &c. Justicia fiat cōtra illos tradito res in mūdo. Filios: heredes: manumissores &c. Et credit q̃ de alt furd q̃ nō audiat: ceteros q̃ nō vidcat. Iustas crudelitates. iō dicit xp̃o. Abigā de me filios facietvindictā electoꝝ suo tū clamātiū ad se die ac nocte. et patiās hēbit in illos. Dico vob q̃ cito faciet vindictam. Luxvij. q̃ si videres patrē in igne q̃ posses iuuare: et nō curares q̃ crudelitas est: maior est ista. Jō dic scripta. q. Mach. xij. Sctā g̃ia lubrio: cogita: p̃ defunctis exorare: et a petio soluant. Dico tibi q̃ fenū seu herba dicūt p̃ q̃ trāseūt cū petio venialib. Nō hic dñs: iter petiū venale: et mortale. Petiū mortale est q̃libet op̃ q̃ fit ꝛ preptus dei. Venialia petā sūt excessus: vitet: q̃ tū nō sūt ꝛtra preptū dei. Verbigra. Si vos comedā: nimio excessiue: vel q̃ frāgā: ieiunū ecclie: seu votū: mortalē petiosi cū tali petō decedā: ad ifernus: ibitis. Si comedā: modicū plus: ex boni tate panis: vel bibā: plus: nō tū inebriami: q̃ tūc est mortale: q̃ sicut scidē manū: vel pedē: p̃cio q̃ petiū mortale: mar̃ē scindē caput ale: intellectū: inebriando se: et efficit peior: q̃ bestia q̃ onerāria scat trāsire per via artā: et ebrius nescit scidere: per vīā latā. Dec̃ si ex bonitate vini bibit bis: vel ter: venale forte erit. Rio. de

ste p̃dicatore: bibēte de sero vnā taceā vini si ne ad̃: et posset dormire: et surgē ad matutinā et post morte apparuit petēs adiutoriū. Idez de mulierib q̃ ornant alīq̃ peccāt mortaliter alīq̃ solū venialit. Venialit peccāt ille q̃ soluꝝ vt placeāt viris: et ne delpiciāt ab eis: ornāt se aliquātulū. Dz ille peccāt mortaliter nōnūq̃ q̃ ornāt se excessiue: vel dēcto māmillas: vel hoib q̃ scribebat petā et negligētias hoiuꝝ p a. b. c. et interrogat si cēt ibi aliq̃d de eo. Respidit q̃ sic. Et Augustin. O, pditor: de petio ante baptismū factis ego nō curo: qr illa remissa sūt post baptismū: nō hēo sciētiā de aliq̃. Et admirat dēmō: nō dit sibi: libri: q̃ legit Augustin tali die talis āni Augustin dimisit p̃ peto: et. O dixit dēmō: decepisti me: qr expectabā q̃ ex illa negligē trāsires purgatoriū. Jō ami cello vos: et sitis diligēte: oga: q̃ ille totū scribit. Jō dic xp̃o. Cū accepo tibi. q. morte ego iustitias iudicabo. oga iusta. Ro. lxxvij. Iz negligēt facta. Jō faciatis ea cū diligētia et feruore: spūo. Ecce ḡre dic aplo. si q̃ supedificat supra fundamētū hoc stipula: q̃ signat tertiam partē purgatorij: in qua cōburent omissiones cerimoniales. Ecce ḡre dicit thema. Hodie est ꝛ eras in crastinum mittitur.

De eadē dnica. xv. Sermo tertius.

On potestis deo seruire et mā-
mone. Mat. vi. ostigialiter
et in euāgelio currēte dñice recita
tive scribit hōc istud. Pro ipetran
da &c. Saluet̃ virgo ma. &c. Istud verbū est dñi saluatoris nr̃i ihu xp̃i dicētis oib nobis. Nō potestis deo fuire &c. Nota q̃ māmona in scripta sctā figt diuitias tpales. Tulit ergo dicē dñs. Nō ē possibile q̃ sit fuiatis deo et diuitijs tpalib. Pro declaratōe hui ebi scien dū q̃ dña est iter fuire tpalib diuitijs et dñari. Hā sicut hō dr dñs q̃ hz fuos et vnū mittit ad vineā aliū ad cāpū &c. facit eos laborar et fuire vt lucrent: sic ille est dñs diuitiarū q̃ nō pmittit diuitias ee: et in taxā: sed facit laborare et fuire eas: et ptē mittit in barbariā p re dimēdū captiuis. Ite ad structūdā hospitalia: ecclias: subuenit paupib &c. Ille est dñs diuitiar q̃ in opib mie fac eos laborare et seruire: et hoc ē bonū et sanctū: ꝛ eo: dat eā oēi natiōe dīna: q̃ qñ de ad initio creauit hoiez et mulierē: dedit eis dñiū sup oēm creaturam dicēs: Dñami piscib mario et volucrib celi: et vniuersio animātib q̃ vāsank sup terrā. Gen. i. Aurū enī et argentū sunt tres tpales: q̃ bonū est ee eis. Et isto mō scti patriarche in crastino gaudiū q̃ oga mie de pecuniis &c. Dz

tenetis penitētia iūcta ꝛ pfessore mortaliter peccatis. Propter hoc pfessores debēt dare penitētias tales et taliter vt recordēt. si āt seruāt pniaz: negligēter et ideo te nōnūq̃ venialit delinquāt: et sic ō aliqn negligētijs. Nota miraculū de bō Augustino: cui appuit dñs cū cēt i studio: q̃ portabat q̃dā magnū librū in q̃ scribebat petā et negligētias hoiuꝝ p a. b. c. et interrogat si cēt ibi aliq̃d de eo. Respidit q̃ sic. Et Augustin. O, pditor: de petiis ante baptismū factis ego nō curo: qr illa remissa sūt post baptismū: nō hēo sciētiā de aliq̃. Et admirat dēmō: nō dit sibi: libri: q̃ legit Augustin tali die talis āni Augustin dimisit p̃ peto: tū. &c. O dixit dēmō: decepisti me: qr expectabā q̃ ex illa negligē trāsires purgatoriū. Jō amicello vos: et sitis diligēte: oga: q̃ ille totū scribit. Jō dic xp̃o. Cū accepo tibi. q. morte ego iustitias iudicabo. oga iusta. Ro. lxxvij. Iz negligēt facta. Jō faciatis ea cū diligētia et feruore: spūo. Ecce ḡre dic aplo. si q̃ supedificat supra fundamētū hoc stipula: q̃ signat tertiam partē purgatorij: in qua cōburent omissiones cerimoniales. Ecce ḡre dicit thema. Hodie est ꝛ eras in crastinum mittitur.

De eadē dnica. xv. Sermo tertius.

On potestis deo seruire et mā-
mone. Mat. vi. ostigialiter
et in euāgelio currēte dñice recita
tive scribit hōc istud. Pro ipetran
da &c. Saluet̃ virgo ma. &c. Istud verbū est dñi saluatoris nr̃i ihu xp̃i dicētis oib nobis. Nō potestis deo fuire &c. Nota q̃ māmona in scripta sctā figt diuitias tpales. Tulit ergo dicē dñs. Nō ē possibile q̃ sit fuiatis deo et diuitijs tpalib. Pro declaratōe hui ebi scien dū q̃ dña est iter fuire tpalib diuitijs et dñari. Hā sicut hō dr dñs q̃ hz fuos et vnū mittit ad vineā aliū ad cāpū &c. facit eos laborar et fuire vt lucrent: sic ille est dñs diuitiarū q̃ nō pmittit diuitias ee: et in taxā: sed facit laborare et fuire eas: et ptē mittit in barbariā p re dimēdū captiuis. Ite ad structūdā hospitalia: ecclias: subuenit paupib &c. Ille est dñs diuitiar q̃ in opib mie fac eos laborare et seruire: et hoc ē bonū et sanctū: ꝛ eo: dat eā oēi natiōe dīna: q̃ qñ de ad initio creauit hoiez et mulierē: dedit eis dñiū sup oēm creaturam dicēs: Dñami piscib mario et volucrib celi: et vniuersio animātib q̃ vāsank sup terrā. Gen. i. Aurū enī et argentū sunt tres tpales: q̃ bonū est ee eis. Et isto mō scti patriarche in crastino gaudiū q̃ oga mie de pecuniis &c. Dz

fuire diuitijs ē ꝛtra naturā scripturā et cōtra deū et bonā rōnē: q̃ dño dz quicūq̃ vere seruꝰ laborare et seruire. Oppositū facit qui seruit pecuniis: qr ipse laborat de die et de nocte q̃ terrā: mare cū periculis: et pecunie quiēcunt in tarta siue in domo: vt dñi. Hoc dico q̃ ē ꝛtra naturā scripturā &c. q̃ hō qnez dē fecit dñm. et ipse facit se seruū: et hoc est malū et peccatū. Propē hoc dicit xp̃o. Nō potestis deo fuire &c. Licz sit possīle seruire deo et dñari diuitijs nō tamen simul possēt fuire deo et diuitijs.

Thema. Ego audiui in scriptura et inueni q̃ diuitie habent quattuor ꝛditiones malas. propter quas homo nō potest seruire deo &c.

Propē diuitie hui mūdi sūt maculose turpes.

Secūdo sunt deceptiue falleciter.

Tertio sunt ociose in aniter.

Quarto sunt periculose finaliter.

Ideo cauendū est ne seruiamus eis. Jō dicit xp̃us. Nō potestis &c. Dico primo q̃ diuitie tpales hui mūdi sūt maculose turpiter: quia a capite vsq̃ ad pedes intus et extra maculāt hoiez q̃ eis seruit. Primo maculāt in itellectu quo deberet cogitare de suo creatore. de alia de alio mūdo sed q̃ seruit pecuniis: si orat ftim cogitat de negociis: de mercatōib de scrijs &c. Ite maculāt in volūtate q̃ dz inflāmari et desiderare q̃si erit in gliā &c. etiā carcere dui mūdi. Iz diuitie auferunt desiderii pdisi. Dicit enī nōnulli q̃q̃ diuitel. Dñe libēter faceret pactū vobiscum q̃ curetis de me: et ego nō curabo de vob. O vbi infidele. Item maculāt in mēoria: q̃a deberet cogitare q̃d tū de facit. p nob. Volunt. n. nasci: et pati in illo quo crucis et mortis: ne aligs sibi credās: et ode dicē &c. dnare. Dz diuitie faciūt mercatōr de mercatōr: et artifis &c. Maculāt q̃ p mēdacia: falsia in rameta. Ite maculāt aures: quia plus placz diuiti fuiēs diuitijs audire ꝺ mercatōr q̃ vba dei. fimbos &c. In manib pedib in toto corpe: q̃a plus laborat in pecuniis ꝙ gregādis q̃ in pniis &c. Ecce q̃o maculāt totū hoiez: et hō posuit ex ppinqtate et ymūdā: p q̃ maculant res et mūdā: q̃a si tela lini alīs appropinquet tincture: maculāt. De hoc vide sanctū Tho. hīa sc̃e in mā de macula peti. Jō dicit scriptura. Qui tetigerit picē: ingnabit ab ea Eccli. xiij. In cui signū manifestus. Aug. qrit in libro de trin. de multis q̃ ad oculū videnī ō quid nō pōt rō sufficiēs assignari: de auro tā mūdo et argento tā claro et albo q̃ facunt lineas nigras: et maculāt mane cōputantiuꝝ &c. de hoc rō sufficiens nō

pōt assignari vt dicit Aug⁹. nisi q; de⁹ dat sīgnū q̄ sūt hoīes macule alarū. Jō dic sptura. Arguēdi cor sono pcat⁹ t aptī in sterqliniū erit. q; ecclesi. vij. Mota sterqliniū cōgerūt in domo corrūpūt t facit domū fetidā: sic i cōpo sitco dolūl facit spūl fructificare. Jta de mōe ta i tarta cōgesta. Sed si i terra sicca dispgat: ipsam facit fructificare in vitā eternā. Ecce quare dicit argētū cor fossi tē. Ex ista ratio ne multū deberēt cauē religiosi clerici ne ma cularēt i māib⁹ cōgregādo pecuniā: q; hīt tractare corp⁹ xp̄i nō apt⁹ sūt. ¶ Dia. Cā sunt tpa lupe mādūa arboris: vt stercora et xp̄m in crucifacā. Phal. nū. ¶ Dico secundo q; diuitie cē tres magnas deceptiōes facūt. Prima. nā mā⁹ decepio ē recipe: apparētiā p existē tia. sicut vbi gra esset deceptio recipe sommiū p vtarē: vt si famelic⁹ somniaret q; cōcūbisset splēdide t recipet p vtitate decepī⁹ ē: sīc si ni hil haberet in stomaco de illis l sōno visis tē. Jsto mō diuitie hui⁹ mūdi decipiūt: q; illi q; credūt se esse diuites sōniā: vt si rustic⁹ sōniaret q; cēt rex: t mulier q; esset regina: sq; sīc exci tat⁹ iacēt se sup palcas tē. Jdē de clerico pau pe sōniāte q; ē papa: sq; sīc excitat⁹ iacēt se solū ita q; somnia nō sūt nisi apparētia: t q ea reci pit p existentia decepīt⁹ a de diuite dicente: Ego habeo tot mille florē fredit⁹ possessio nes tē. sq; sīc in monte exercitat⁹ iacēt se vacuū sic q; exercitat a sōnoq; vita plena nō est nisi sō nia: t sīc homo exercitat⁹ i monte iacēt se decep tū. Modo paup sōniat q; sit rex: sīc papa totū est sōniū. Patz quō peccāte t honore sūt de ceptiue: q; apparētiā facūt recipe. p existētia Augtas. Domicrūt sōnū suū t nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū i māib⁹ suis. ps. lxxvi. Aut sūt in alīo mūdo cognoscūt q; ista vita nō ē nisi sōnus. Secūdus modus decipiēdi ē recipe imaginē p rei. si alicui hoi habēti vxorē dilectā: decipēgeret imago vxoris t reciperet imaginē p vxore mortua vel absēte. Jdē⁹ de imagie filij tē. hīi cēt decepī⁹. Talē decepīo nē facūt dilie⁹ hui⁹ mūdi. Illa ē diuitie sī ē celo diuitie ē⁹ hui⁹ mūdi solā sūt imagines tē. De aliis diabol⁹ dicīt gētes quēadmodū tigris decipit. Dicit nāles q; tigris ē spēs velocissi mi cursus t currit plagā velox equ⁹ t filij sui tl dūc p tyriaca: t ab ea vt tyriaca. Et sīc qui vult hīe filios facīi ista cautelā: hs tria mā⁹ spēcia rotūda t obūiat suo filijo ei⁹ q̄ ty gris ē abla recipit filios t fingit in alīq bono ēpte q; tygris vēit t nō iuenit filios nāt⁹ sen tū q; qui vīdradit pō t ilegit eū. Tāc pō scio

ēl vēīēt. pīcit vnū ō specliō: t ipa vīdēs i spe culo imaginē sua credit ibi filiol ēē duo eirbe ra: t posīp⁹ eog⁹ cīt se deceptū: t ilegit fugē tē: t ille t ep. pīcit 2ⁿᵘᵐ: t it; ō 3ⁿᵘᵐ: t tādē ē ille t tuto. Jsto⁹ diabol⁹ dicīt noo ipectēs ne pol sim⁹ attingē ad filios nros. Vlā certū ē: q; filij q; mouūt i statu inocē⁹ fete euolāt ad padisū: t nos debem⁹ currē vt pueniam⁹ ad padisū: ps diabol⁹ decipit nos cū trib⁹ ſpeculi. P⁹ ſpe culi ē ditia: q̄ ñ sī nisi imagines ditiaq; de ditie sī ē celo: hs ille ditie h⁹ mūdi sī ītabiles t totevolubiles vt tygris. 2ᵈᵘᵐ ē bonoꝝ platonū essoꝝ: hēc regimē q; ñ sī nisi imagines: q; vī ho nores t ēa offā i padisō sūt: t tu recipis ima ginē. p re. 3ᵗᵘᵐ ē delectationi h⁹ mūdi q̄ ēt sunt imagines: q; de delectatiões sī i celo: re ista spe cula retinēt nos ne ad padisū pueniam⁹. ecce quō diuitie sunt deceptiue. Tertī⁹ mod⁹ de cipiēdi ē recipe vmbrā. p ypstate. Recitat pa bola de q̄dā cane portāte frustrū carnis: ore q; ad natādū trāsīret flumē vidit vmbrā car nis quā volēs recipe. apuit oꝝ: pdidit ēam portionē carnis. Jdē de diuitijs q̄o ñ multuꝝ diligat: q; ñ sūt nisi vmbre: q; q̄si monā diues nihil de eis secū portat. Nō nō cognoscitis q; sūt sīc vmbre: hs illi de inferno cognoscūt q; hīt tāta idigētiā q; gutta aq̄ sī pūt hēre: vt ps de diuite epulone tē. Vñ dicīt dñus: q; no dio. pfuit fupdia aut diuitiarū tactātiā: q̄d cō tulit nobis: trāsīrēt ola illa tāq; vmbra. Sapi v. Jō si hēē pecuniaꝝ sītis nōī t ñ fruiq; tā vī dētis quō sī deceptie tē. ¶ Dico 3° q; diuitie sūt otiose īanie. q; nullā fructū faciūt. Vere diuitie duos faciūt fructꝰ. t latitā: t faciūt nul lo idigētiā in padiso vbi sī de diuitiesita dti sī tatiati q; nihil ap̄hēnderūt. vidēt. n. drissimā trinitatē: regnē tē. Jō od. Satiabor cū appa erit gl̄ia tua: q; tū erat rex gl̄iosus t ditissim⁹ t q; in monte sua dimisit filio suo salomōi gma ximas diuitias: q; tū dicebat. Satiabor cū ap gue. te. q; diuitie h⁹ mūdi ñ satiāt cor: imo fa ciūt pl⁹ appetē. Nō q; fames diuitiaꝝ ē i cor de vbi nō strat pecūia: hs replēt vel satiāt dur si vel tarīā vbi strāt. Sic de eluriēte videnteꝝ mēsā ornatā cibis t nō pt comedē ni sōli ñ sa tiat⁹ mo eluries augēt t appetē. Jdē d⁹ⁿ⁹ est de auaro si posset comedē vel bibē aurū satia retur: q; nō. Sic latiat bi diuīta t nō cor. Dicit eccle. Q̄ li hērē diffīcili cōpetēo eēm pīēs: hs q̄ hs stati vult maiorē tē. Jdē de latcio dicē tib⁹. Q̄ li ego hērē tot redditꝰ tē. talē possēt sionē eēm pīēs⁹ nō dicit sed. Ana⁹. Ajebat pecunia. t q aīmat diuitias fructū. li sensati si

eapiet ex eis. Eccle. v. 1° diuitie h⁹ mūdi non auferūt idigētiā imo augmētāt. nā si hēē cō pū idiget. bellūs ad arandū t aratro t fladio tē. Ecce q̄t idigētia. Jtē si hēē bareā vl nauē: dicat q⁹ idiget. Jtē si hētio vineā. equā t si milia. idigetio multia. ¶ Apo. iij. Dicis q; diuel sū t locupletat⁹ t nulle egeo t nescis q; tu es miser t miſabilis t pau⁹. Item puer. xiij. Est q̄si diues cū nihil habeat: t est q̄si pau⁹ cū multe diuitijs sit. ¶ Dico q̄rto q; sī piculose si halr. Caie t corpi. Vle multū piculose sī q̄ ps ex multo: t diuitū dānatiōe. Q̄ q̄t religiosi q̄t clerici cūq; laici ex eis dānant: t pp eas. q̄t reli giosi q; votū pauptatis pp diuitias agunt. q̄t clerici p symoniā iuſticia pp auaricia cōſe quunt. Jtē q̄t p vsurā vitant. Jtē faciūt se ne gociatores hūres possessiones tē. cū tū deberēt hēre cor: t dare ad cogitādū ea q̄ dicūt t le gūt. ea q̄ legim⁹ debemus cogitare. Jō dicit apls. Memo militans deo iplicat se negocijs secularib⁹: vt ei placeat cui se probauit. q; ad Phi. Et. pchdolor: nōnulli clerici t religiosi pp auaritiā dānant. Jdē de vob laicis q̄t meda cia: t q̄s falsa iuramēta faciūt p diuitijs. Di cat⁹ illos q̄ faciūt alios iurare coꝝ miraculo q̄d recitat aug. de illo hoie hōe vite q; fuit cō dēnat⁹ i sī medicio. q̄t fec⁹ iurare vnū p debito in curia. Tu dixit de⁹ q; mel⁹ ēēt pdē hōa q̄ ejam ille. Nō multū debēt attēdē officiales ne faciāt iurare falsa iuramēta. q; nō solū dā nat pīuā: hs ēt q; iniuste facit alīū iurare. nō suo luat alias cū red⁹ rpalib⁹. pp ista pīcā dic xp̄o. Avis dico vob q; diues difficile intrabit in regnū celoꝝ. Facili⁹ ē. n. camelū p foramē ac⁹ trāſire q̄ diuitē i regnū celoꝝ itrare. Matt. xix. Jtē si piculose coꝝpi vel cāt. Hōne q̄q; audiustis q; duo amici vel socij p mōeta pte derūt. Jtē loci⁹ interfecit sociū. Fuuo dñs. vt ps de q̄dā archiepo ō tharētasia diuite interfecto a suo scutifero. p sua mōeta tc. nō dicit scripk. Est t alia firmitas pessima q̄ vidi sub sole dītie ꝑuate i malū dñi sui. Eccle. v. Jō si hēē ditias ō bōo iusto labōrāt t fatīs i opib⁹ mie. Est de iniustis bōis: fiat restitutēdo cui⁹ sunt tc. Nō faciatis iustitiā vel ꝑuritatē rapinā tc. vt filijs dimittat⁹ magna ditias. Detio eis do nū nutritiū. q; de alijs de⁹ puidebit eis. Vñ hoc pauit dote. p filijs martādi tc. Recorde mini d̄ bo xp̄i. Nō potest. do fuit t māmo⁹.

¶ De eadē dñica. xv. Sermo quartus.

Res spū vnum⁹. Hēbdi ist⁹ oti glasi ad Gal. vi. t recitatie ne ipla currētis dñice. In illo tpe one ego intēdo declarare quot modi sunt bōe vi te t spūalie ad seruiēdū deo in hoc mūdo: ad hēdū gloriā eternā in alio. Sed primo sala tel ego maria. Hoc ēbi ldiget declaratiōe t breuiter veniēdo ad mām pdicādi sciēdū q; ois vita t op⁹ holum tota ē t venit q; subām spūalēnta q; necessita bois nec opus pōt dura re sine subā spūali. ebre. Ja. Dicta corpia t ei op⁹ et⁹ nō pōt ēē sine subā spūali. Sala rōnale. q; sepata a corpe ala tam vidētia q̄d ē corp⁹ nisi triticus putridus: nullū bōis sentimētū: q; in oculis nō remanet vīsus nec in aurib⁹ auditus tē. Patet ergo q; vita t operatio ēs poris tota est ab ala rōnali. q; q̄dām ala ēst in corpe: corpus hs visus in oculis. audiū in aurib⁹: t sic de alijs sentimētis. q⁹ tota vita t opatio corpis est a subā spūali. Sab ipsa ala. Bethoc hs stiverū tū auctor xp̄i di. pl⁹mo car nalib⁹ q; appellabant se de corpis pulchitudi ne fortitudine: t gratiositate. Spūs ē q; vīu ficat: caro nō pdest q̄q. Jo. vi. q. d. Ista hēē pulchitudinē: fortitudinē: t gratiositatē: nul ab ala: caro aūt nō pdest q̄q. Ps. ergo. tc. Nō videam⁹ de vita t opatiōe tpe⁹ alcuꝝ ē subtil⁹: nī ala hs oct vitam: corpitū ipsa de se ñ hs vitā nec opationē nisi ab ala subā spūa li maiori. La spūlō. Quādm ala hs spūlicitis fecū hs vitā t sentimētū. q; spūlicūs dat sibi visum pte platitōis: auditū clarū pdicationis. olfactū deuotiōis: tactū t sanctitatē psonaꝝ. sanctarū: in ore vbi cōfessiōis t pfonis. grec fuus scitatis t sentimētū bone ꝑcīe t oratio nis in bona vita. Si aūt ala ex defectu suo vl by adoli: tēptatiōe vel mūdi occasiōe: vel car nis inclinatiōe: peccādi sub dam spūale. l. spūlicis tia tacet mortua in corpe vt corp⁹ mortuū in sepulchro. Ps. ergo q; tota vita t opatio ale ē a subā spūali. La spūlicō. Sanctus vō ps. cū. Auferes spūm eoꝝ t deficiēt: t in pulueē suos reuertent. No. auferes. q; l. peccauerūt tibi. tō auferes ab eis spūlicis. Sic in mūdo ēdūt bonus liquor de vase inepto. deinde erat di. Emitte spūm t. t crea. t re. fa. t. q; ala mortua fit viua: inimica fit amica: a thea familiaris. fe rilis fecūda. Ps. q⁹ doctrīa q; ois vita t opa⁹ tī corpis q̄si ale ē a subā spūali. tō bñ dicit ihe ma. Ffes spūs vitaꝝ. Ps. ibēa. Et ego sus m mā pdicanda. Nō videam⁹ q̄t sit vite spūa lis ad fuiēdū deo in hoc mūdo. Et ad pūdā vitam eternā in alio. t inueni q; sunt tres.

¶ Prima est vita actiuaꝝ ista est laboriosa.

¶ Secūa ē vita cōtēplatiuaꝝ ista ē delitiosa.

¶ Tertia ē vita platiua. t ulta est piculosa.

Et sicly ihoy ẽ hũã spiali a spũicũ g̃ ẽ co
spũ viuim⁹. ℂ Deco p⁹q̃ p⁹ vita spũal ẽ acti
na. t ista ẽ laboriosa. sic q̃ creatura se dat la
donib⁹ corpalib⁹ vel spũalib⁹ ad vtilitatẽ pri.
Et ho laboriosis pp ḡuitatẽ corpis opa facie.
nis. Jõ aplo g laborabat multũ legẽdo. studẽ
do. vsuldo. t pdicãdo. pptilitate primi dice
bat. Auẽ i carne h mihi fruct⁹ opis ẽ.s. rõne
mriti. s. Et h̃ pñdẽs scio q̃ mãcbo t pmãcbo
oib⁹ vob ad pfectũ vm t ad gaudiũ fidei. ad
pdu.t. ista ẽ vita actiaſ q̃ſ occupat i opib⁹ mie
ad vtilitatẽ pri q̃ corpe exercẽt. ebdgra. Jo⁹
op⁹ mie dare panẽ eluriẽtib⁹. Jſtũ ẽ p⁹ op⁹ vi
te actie. t op⁹ mie si solũ fac̃ g dat panẽ s ẽt g
ppat cibũ: farinã vel bladũ rc. ois ista sẽ opa
corpalis vite actie. ẽ tiã q̃ dat aie eluriẽti cibũ
spũale. Ligo⁹dãt oĩcẽ pi nr̃. Zine ma. Credo.
t modũ signãdi sic ẽ sic de aliis. Taleo cõplẽt
p⁹ op⁹ vite actie. Jſũ dicit xp̃i die iudicij se
dẽs i cathedra iudiciali. ℂ Ecce bñ. p. mei rc.
Eluriui. n. t ẽ sũstis mihi mãducare. ℣ Matth.
xxv. t rñdebũt iusti di. Dñe q̃ñ vidim⁹ te elu
riẽtẽ t pauim⁹ te nũq̃ te vidimus in mũdo: t
xp̃o rñdẽs dicit ill. Amẽ dico vob. q̃cũq̃ fecti
stis vni ex mimis meis mihi fecistis. ℟ Vẽite
t dabo vob panẽ glie. e⁹ opus vite actiue est
dare potũ sitiẽdo. t ñ solũ ille q̃ dat vinũ vl
aquã t q accomodat cũtarũ. t pas vinarium
vel aliũ siẽ ille q̃ misſrat facit y⁹ opus vite
actiue. Jtẽ ille q ex suis monitionib⁹ t ẽbis i
ducit pctõrẽ ad lachrymas cõpũctiõẽ q sunt
potus eis. Talib⁹ dicit xp̃s. ℟ Vẽite bñ. rc. t da
bo vob potũ in fonte vite eine. sitiũt. n. t dedi
stis mihi potũ rc. ℣ Dat. xxv. Tertiũ op⁹ ẽ re
cipe pegrinũ in domo vr̃a dãdo sibi locum
pellicũ rc. Jtẽ ẽ illo q recolligit spũsel alios
vagabũdos totã in negociõ mũdi occupatos
q̃ recolligit q̃ñ educit talẽ pfonã vt vadat ad
missã in domo dei. t ad pñicãdũ. t cõicandũ.
Jſtũ op⁹ ẽ mal⁹. talib⁹ dicet xp̃s. ℟ Vẽite bñ. rc.
Li domo mea pulcherrima. vbi t ẽre. t xp̃o
rñdet. hospes erã t collegistis me. q̃ñ op⁹ ẽ
vestire nudũ nõ solũ ille q dat tunicã vel pã
nũ s ille q̃ñ vl auat amore dei sine pecu
nia cõplet op⁹ ẽ. Jtẽ q vestit aiam nudã. t h
fit q̃ñ hõ dicet ẽ tuto. primũ. nã vestio ale ẽ
tutos. ℣ Qbs vocat ẽ tutos ipsos. Jſtũ dicet
xp̃s. Vẽite rc. t indua vos vestib⁹ glie. q̃ſ ẽ cla
ritatis tole. q̃ mudus erã t coopuistis me rc.
Quãdo op⁹ ẽ visitare ifirmũ. ſ solũ q̃ visitat
s q mittit spũs cibariũ vel alia. t q fuit sibi pa
tiẽs vel q̃ñ pducat ad patiẽtiã. Jtẽ etiã
q visitat alios infirmã. t q̃s teneat bonũ vitã
tẽptal tã de iustitia. auari⁹ vel lux⁹. ℟ Et vos di
citis sibi. vulẽ vos tãtũ lucr̃ t tãta t tot opa
bona mortificare spũalr. vñ si vulẽ vos viuẽ
caste caneatis de occasiõe locutiõũ. t cogi
tatiõib⁹ t viuet caste. Jdẽ si tẽptat de iudicio
oret. p illo cui iudet. Jſta ẽ purgatio iudicie.
Jdẽ de ira vt recipiat vindictã. cui dicẽ ꝺdes
q xp̃o t mĩ fita remiserũt rc. talib⁹ dicet xp̃s.
Venite rc. Sextũ op⁹ ẽ redimẽ captiuũ: q̃ñ i
plet nõ solũ ille q trãsit in barbariã. ſs ille q in
uat dãdo pecũiam rc. t ẽt ille q iuuat captũ q
nõ pt solue. vt ſl multi q iuuãt vel pecunia vl
lingua: puta vt ſi ẽ iurista vel notari⁹. oẽ ta
leo cõplẽt op⁹ istud. Jdẽ de illo q redimunt
aiam de captiuitate dyaboli cathẽno petõis
ligatãis redimit pdicatiõib⁹. bõis mãtiõib⁹
Hã ale q̃ pñicẽt t dimittit pctã redimit. hac
de cã venit xp̃s in barbariã hus⁹ mũdi ad re
dimẽdũ aias. sõ dr redẽptor. q̃ a pcio sui sã
guis eas redemit. Talib⁹ dicet a xp̃o. Venite
rc. Septimũ t vltimũ op⁹ vite actiue ẽ sepeli
re mortuos. Istud op⁹ cõplẽt nõ solũ q facilẽ
fouẽ t etiã q portãt fun⁹ t q associãt t coo
pitit: ſs clerici q amore dei sine pecunia fa
cũt sepulturã. q: alo. Ars dico vob recepunt
mercedẽ suã. Jdẽ de sepultura aie. Aia ẽ mor
tua mũdo q̃ñ nõ curat de mũdo nec negociis
ei⁹: nec de familiaritatib⁹ nõ visitat nec visita
tur talis sepeliẽda ẽ in sepultura xp̃i. in vul
nere latꝰ. q: pro tali morte talis sepultura ac
grit. talib⁹ dicet xp̃s. Venite t dabo vob sepl
turã in celo. Ecce opa vite actiue. pp q̃ñ xp̃us
dicet in iudicio. Vẽite bñdi. rc. Dicit h̃ glo.
Petri raũcnao vel petri damiani. q xp̃o q̃ñ
erit in cathedra iudicij solũ faciet mẽtionem
de opib⁹ mie actiue. Nõ dicet tũc Petro. tu
p honote t glia t amore mei fuisti suspẽsus i
cruce. Jõ nec dicet paulo. tu fuisti decapita
tus: nec bartholomeo. tu es excoriat⁹: nec lau
rẽtio. tu fuisti posit⁹ in craticula rc. Jõ volo ti
bi dare ghaz: is solũ faciet mẽtionẽ de opib⁹
mie di. Venite bñdi. rc. Jn q̃ oñdit q̃tus sibi
placẽt opa mie. Ecce q̃ ẽt vita actiua labo
riosa. dico q: ista ẽt spũal. Si dicaſ. Et quõ ẽ
spũalis cũ ex⁹ opa sint corpalia. q: dare cibũ
eluriẽti op⁹ ẽt corpale rc. Dico q: q̃uis vita
actiua corpe exerceat tñ spũalis dr pp pncipi
um. medũire finẽ q̃ pncipiũ vite actiue spũa
le dr. ẽ. Quare tu das cibũ pauperi nõe amo
re dei. Si dicas q: sicut sic ẽ in rectõe pncipiũ
ille⁹ actiõis ẽt spũale. Sed si dicis illa ictio
ne vt hẽas familiaritatẽ cũ illa mulere. t tan
dẽ tua cã cadẽ ecplere valeas libidinẽ. nihil
valet illa datio. q: malũ hs pncipiũ. Jtẽ tũc
hs mediũ spũale q̃ñ opus bonũ. bonũ habẽs

finem⁹ ptinual spũale. t dñi. s. pp di honorẽ. ala
nihil valet op⁹. s. pũ bonũ habẽs fin⁹: malus
hs mediũ. Bonũ ens integra cã ẽ. Jtẽ vita ac
tiua ẽt dr spũalis pp finẽ iq finis dr cẽ vt ha
beat gloriã spũalis: dicẽdo. Audiui q ex istis
opib⁹ vos dabitis gliã. vt. s. volo ea facer
vt mihi detis rc. pp hoc pdicta vita actiua dr
spũalis. De hoc figura. Gẽch. 4. Qui vidit ãt
uor rotaꝝ ãs pcedebat spũs dei. Dicit textus
Quociqꝫ ibat spũs illuc eũte spũ. t rote pũ
eleuabãt sequẽtes eũ. Spũs enim vite erat i ro
tis. ℣ patiões vite actiue sũt rote. pp tpis vo
lubilitatẽ. t hyẽis. t veris. ẽstatis. t autũni. q
buo rotaꝝ t volũt rota vita nr̃a. In his enim
sũt ois opa mie. q: i alio mũdo nõ ẽ mutatio
tpis: nec sũt ibi rote. t opatões vite. t actie. nõ
os ibi dare cibũ eluriẽtꝰ. q: null⁹ eluriẽt. t sic ẽ
alijs opib⁹ mĩe s tñ in hac vita sũt rote opa
tionũ mie. Rotaꝝ istaꝝ vocat volubilis. Eccl.
xvi. Et dñr spũales. q: q̃cũq̃ ibat spũs. Ecce
dñs⁹. t. tentio spũal⁹ pp deũ t nõ pp alĩd. illuc
eũte spũ t rote parẽ eleuabãt sequẽtes eũ. Ec
ce mediũ. Spũs. n. vite erat in rotis. Ecce fi
nis. Jõ dicẽte. Spũ pium⁹. ℂ Sẽda ẽ vita
p̃ẽplatiua. t ista ẽ deliciosa. t sicut vita actiã
pfuit in opib⁹ corporeãta vita p̃ẽplatiua cõsi
stit in opib⁹ aie. Jõ delectabili⁹ fiũt pp aie agi
litatẽ. Jtẽ vita p̃ẽplatiua segl vitã actiuã. Is
p̃ẽplatiua sit melior. A sili⁹ ps de corpe. hois
in aia homis. prius corpus format in vtero. t
pãr formato corpe de⁹ creat aiam. Bonũ est
corp⁹ is melior ẽ aia. Ista de duab⁹ vit. Actia
vita ẽ pila t bona ẽ. Sz melior ẽ vita p̃ẽpla
tiua. q̃ sit p gias. sicut aia ẽ melior corpe. De
h⁹ oicit apls. Mõ pu⁹ q̃ñ spũale ẽt̃ q̃ñ iale.
Deide q̃ñ spũale ẽ. i. ad Cor. xv. q: vita actiua
hs cẽ pfor. Hã ordes fuer in hospitali aliq
ifirmis. t q̃ñ tbi erio. pbat⁹ i patia. diligẽtia. t
hũilitate. t spũalitate tũc poteris recipe vitã
p̃ẽplatiuã. als nõnũq̃ magnũ pculũ ẽ. Itez
quãto plus hũiliat hõ i vita actiua. tãto efficiẽ
ffectior in vita p̃ẽplatia. Jõ dicit. Non pu⁹
q̃ñ spũale. i. vita cõẽplatia. q̃ñ iale. i. vita
actiua: Notate h vnã pulchrã hystoriã ad. p.
posituꝫ scribit Gen. xxix. de isto pfiar
cha Jacob: q pquirebat sibi vxorẽ. q: nõdum
erat. pluetudo fuare. q̃ginitatẽ. Hã illa beata
vxor maria iccpit rc. q̃rebat cã de bõa gliati
one. t vẽit ad domũ Laban. q̃sanguinei sui. q
habat duas filias: maior vocat lya. q erat lip
pa. oculi. t turpis. minor vocabat Rachel: q
erat pulchra. Laban. quid videns. Jacob dixit. q̃ si
pone pcia tua in vxorẽ. q: sicut erat pulchrior
corpe sic ẽt ala. q: erat multũ deuota. Jacob
in illũ homo habitate. bñdicẽtio de⁹ sit in do
mo illa. q: q̃diu hic bõa plona in alijs bona
domo morat. t diu bñdicẽtio dei ẽt ibi. Jõ di
xit Laban ad Jacob. Expone to dicẽs q bñ
dixit mihi de⁹ pp te. Jõ vis manẽ mecũ. Rñ
dit Jacob. ℣ placet mihi vt fuisti tibi p Ra
chel filia tua minore septẽ ãnis vt seruirem mihi in
vxorẽ. Rñdit Labã. Melĩ⁹ ẽ vt tibi eã dẽ q̃
viro alteri. Manẽ apud me. Seruiuit igitur
Iacob p rachel septẽ ãnis. t videbãt ipsi pau
ci dies: p amoris magnitudine. Nota de ma
gnitudine nuptiaꝝ scis t tota die nuptiaꝝ Rachel
erat vt nona sp̃ls. h̃ in sero Labã posuit lyã
in lecto sine lumine t adducẽdit Rachel in alia
camera. Mane aũt cõperto Iacob ill mane reputa
uit se valde deceptũ nec⁹ mtr. Cui dixit labã
Multũ ẽ q̃ facẽ volusti. Nõne p rachel fuisti
tibi dre lya? sup posuisti mihi. Rñdit labã.
Mõ ẽ i loco nr̃o p̃ facẽdis vt iuniores ad tra
dam⁹ ad nuptias. nõ ista ẽ via vxor. Sed si vis
fuire alijs septẽ ãnis dabo tibi Rachel. t pla
cuit Jacob. Si dicaſ. t q̃o potuit hẽ duas
sorores in vxores. Rñdeo q̃ nõdũ erat data
lex moysi. phibitiua illi⁹. q: in lege nr̃e solũ fi
lia phibebat pri. t mr̃ filio. Gen. ij. Propter
hoc dimittet hõ pr̃em t matrem t adheret
vxori sue rc. ℣ Dat. xix. Nõ q̃o iacob cõplet
alijs septẽ ãnis duxit rachel i vxorem: t amo
rẽ sequẽtis ptulit pri. Audẽs aũt dño q de
spiceret lyã: aquit vulnã ei⁹ sororẽ sterili gma
nẽte. Dicit hic Gre. t alij doctores q iste due
sorores signãt ista duo vitas. Lya lippa ocu
lis signat vitã actiuã: i qua ẽ multa lippitudo
i. vdiplicẽtia. trist⁹. ipatiẽtia. tedũ fuisse in
firmus. t sic de alijs. nec põt vite actiue inten
dẽo oare libere. Sz ista lippitudo dr̃ mũ
dak tergẽdo oculos in ꝛſſliõe. Jõ dicit q lip
pa erat lya. i. vita actiua: tñ ẽ fecũda. q: gliat
multo⁹ filios. Lmeritoꝝ ex opib⁹ vite actiue.
Rachel pcosa signat vitã p̃templatiuã pul
chra sine lippitudie. q: sine tedio p̃ẽplatiua
plona p̃ẽplak opa creatõis dicẽdo. ℣ Ale ẽ
posse deo q̃ q̃ñ mgr̃i fabricãdo domũ vel ar
chã idigẽt fundamẽto t materialib⁹. t sic de
alijs: t de sine bio edificauit domũ dus⁹ mũ
di t celos rc. Jõ rachel iterpat vitã pncipiũ
i. opa creatõis p̃ẽplãdo. Jtẽ p̃ẽplatiua plona
in p̃ẽplak opa gubnatõis t puisõis: gliter
de⁹ pulcher oib⁹ creatis rc. Jtẽ p̃ẽplak finem
mũdi. dicẽ indicij hoc redẽptiõis: pdestinatis
seruũ: purgatoriũ. ãt p̃ẽplatur. oãs delegen
do. audiẽdo fmonce. multas. Ecce rachel. i. vi

ta ꝓplatia. Ita ē melior. Nō ꝙ melior ita merit ita in maiorate charitat dei. Jō sera phin ꝙ iterptat i cparitate ꝛ dcēto tūt supio res ꝙ gadio: ꝙ ñ dūt plea. i. tot merita accidē talia lic ꝑs vita actia. Cō dt vita ꝓplatia sit melior actia ꝑs auctr xp̄i. Maria magdalēa elegit vitā ꝓplatiuā. ꝛ dē martha vitā acti uā. Quare qñ xp̄s venebat ad domū suā ls cēt nodā dūa ꝓcingebat ꝛ parauit rē. Ma gdalēa sedēs ad pedes xp̄i cōplādo audie bat vbā xp̄i. Et martha dicit xp̄o. Dñe nō est tibi cure ꝙ soror mea reliqt me solā mīstrare dic ergo illi vt me adiuuet. Et rīdit illi ihesus. Martha martha sollicita es ꝛ turbaris erga plima. Ecce hypptyphné. Maria optimā ꝓtē elegit. ꝙ nō ait ab ea. Lu. x. Ecce ista xp̄i qđo vita ꝓplatia ē melior. Sz ꝑ os facē mīstmo mūi cū hac vita xp̄iana. Pō exercitare se in opib⁹ mie ꝙ sūt septē sūgte ꝙ septē ḋnōs fultu tis iacob. ¶ 3ª vita ē platiua. ꝛ ista ē piculosa Ista ē vita platoꝝ. ꝛ ista ē aliꝫ ꝑdict melioꝝ. rō. qz ꝛcludit vitā actuā ꝛ ꝓplatiuā. Quid vult dicē vita platia: nisi ꝙ plat⁹ sit ꝑfect⁹ i vi ta actia ꝛ ꝓplatiua. ala ñ cēt don⁹ plat⁹. Jō vita platina ē melioꝝ sic donū ē corp⁹. melioꝝ ala. ḥ multo melꝫ corp⁹ ꝛ aia sūt ꝓucta. ió dicit scīp. Formauit de⁹ oles ḥ lio ire. ecce corp⁹ donū. Et ispirauit i faciē ei⁹ ispiraculū vite. Ec ce aia melioꝝ. Et fecit ē hō i aiaꝫ viuēte. Ecce ꝓtectio corpꝭ ꝛ aie. Gen. ij. Sic vita platiua ꝓpendit vitā actiuā ꝛ ꝓplatiuā. Dic greg. in pasto. Sit rector actōr pcipu⁹ ꝑ celsitio ꝓē plat⁹ē ꝓsp̄ētus. iteriorꝫ cura exteriorꝫ occupa tiōes ñ relinquēs. No. cū di. Sit rector actōr pcipu⁹ rē. Nō os ꝑm dare cibū paupi: sic ꝙ ipemet ꝑparet seu mīstret ḥ pcipuū vite actiue ē ꝑdicare. qz ꝑdicatoꝛ ꝓplet ola opa mīe i ducēdo alios vt dēt panē eluriēt. potū sitiēti ꝛ sic ḥ alijs. Sic ḥ rege dicēte thelanrarto ꝙ faciat clemosynā nā. tali paupi: vl tali vidue siue captiuo. Quis facit illā clemosynā. nōne rex pncipalr. imo. lic ꝑdicator pncipalr. ꝓplet opa mie vite actie. qñ dic ꝛ iducit gentes ad opa mie corp⁹ ꝛ spūa⁹. Qñ ꝑdicat dat cibū alab⁹ eluriēnt⁹. ꝛ qñ puocat ad ꝓtitiēs dat potū ꝛ vestit qñ ex ꝑdicatōe sua supḥ⁹ depositā lapidā sidui vestē ḥbilitatis anarus ḥbilitat. luxu. iosus castitatis rē. Recolligit pere grinos sic ego vos. mō visitat infirmos. ꝛ tēpta tores visitat mortuos pctō vel mūdo. Ecce ꝙ re dī. Sit rector actōr pcipu⁹. No. os ꝙ iple met sic ep̄ḥ narius. ḥ ꝙ ꝑdicet. ḥ lig⁹ p⁹ qñ ebt ꝑcerat ponit liber euāgelioꝝ in dorso emo. ꝛ vnus ex libr⁹ ꝓmuc sup eū dū ꝑcerat. ꝛ os si

dī. Aade ꝛ ꝑdica qz ad ḥ spālr eo electi⁹ ꝛ mō qo plat⁹ ꝑdicat. ps ꝙ valde pauci sl. Jrē. Sit rector ꝑ cōctio ꝓplatōe sulpēt⁹ ꝛ p⁹ i sacri ficio mīse. Sed ꝙ dic san. ḥo. qz ē pcipua cōē platio. Jō ebi debēt ḡtidie vl altē frequēt celebrare. Dic nāqs pōtifex ab hoib⁹ assūpt⁹ p hoibus ꝓstituit in hīs ḥ sūt ad deū vt offe rat dōa. ſ. oblōē: ꝛ sacrificia ꝑ pctis: ad hēb. v. De qb⁹ ōb. Et sacrificēt sacrificiū laudi. Ec ce missa: ꝛ ānūcēt opa ei⁹ i exultatōe. hs. cvi. Talio plat⁹ pōt dicē. Volūtarie sacrificabo ti bi. Ecce missa. ꝛ ꝑfitebor nois tuo dīc: Ecce ꝑdicatio. Ista ē vita platiua. Sed dico qz ē pi culosa. Tria magna picula hz ꝙ pōt ītelligi ꝙ silitudinē ḥphone vitree exītio sup colūnā in platea. Sz quaꝫ oēs holeos ꝑficerēt lapideos. 3ª qz oē aureꝫ celi Sc̄a pugnarēt. 3ª qz maria tē pestas sup eā de celo deicēt deret. Jn ḡ piculo cēt tal ꝛphoza. Dico qz nō posset stare. Talio ē vita platoꝝ. Quilibz plat⁹ē alt⁹ sup colūnā dignitat⁹ ꝓstitut⁹. Sz qō ꝑficiēt lapideos marie si sint boni. qz alꝫ null⁹ dicit sibi aliqđ vl pu ci. Sz si plat⁹ vult ire hūilr ꝛ simplr sine mul tis scutiferis: stati oēs dicēt. Q desto hypo crita quō vadit rē. Ita etiā fuit de illo p⁹ pla to iesu xp̄o ḡ reprehēdebat de discipul⁹ ꝛ doctrina noua quā ꝑdicabat. vt ps Jod. xviij. ió pōt dicē pretat⁹. Pōsuit me dñs sic signū ad sagittā. Treñ. iij. 3º oēs arueo celi ꝓpugnāteo volitāt Sc̄ pielati. i. demōes ad tēptādū. qz si vos hēl v⁹ dmonē Sc̄ volūplat⁹ hs mille Sc̄ qz sic i dello illi ḡ volūt hīe victoriā imuadūt ma xime vexilliū. ḡ ad terrā ꝓstratoꝛ oēs sūt pdti ꝛ fugātī. sic pielati portāt vexilla. ió Sc̄ eos ma xime demōes inflāt rē. 3º qz maria ingītio ꝛ districtio iudicij vēit sup eos. Qñ plat⁹ mot tur statiꝫ vēit ad iudi⁹ sup quē delecētit tēpe state qōnū. ḡliter ītrauit: quo vixit. quot ec⁹ negligētia sūt dīnati. ḡre iustinebat pctā no toria. hs de se cēt scīa. si cñ in suo offō fuit ne gligēnec pctis aliox dīnabit. qz nō adhibue it diligētiam in corrigēdo. ió dicit scīptura. Judicium durū⁹mus his q̄ pīesūt fiet Dañ. vii Ecce quō vita ꝓelatiua est piculosa. Jō dicit Aug. Prepostⁿgnto in loco sapiotiā to pt riculo maioꝛ ēlat. Bōa ē vita actiua melioꝛ cōēplatiua: ḥ optima vita platina: ꝛ ālibet ē spūalis. ió dicit tbe. Spū vnum⁹. vel in vita actiua: vel ēt cōēplatiua vel ē ꝓelatiua rē.

Explicit dñica. xv. post trinitatis. Ser. v.

m

Jnsterū trinꝫ um

ple. ḥ. ad Tbi. iij. Jstud bōa ē cui libet xp̄iano. Jnsterū ḡ debem⁹

deo: ꝙ plere debem⁹ si volum⁹ hēre salarīū pa dūi. Et vt sim⁹ voluntarij fcī. ḡ. ḡ iter oīa of ficia: gradu: ḥ en dignitates b⁹ mūdi: mai⁹ et excellētiua est fruitio dei. Dñi nec plato eccla stica nec dñiꝫ tpale sl aliqđ in cōparōe fui tiō dei. Sī dicat. Papa vel rex ēt fuitor dei. Rñdeo ꝙ papa vel rex maioꝛ excellētiā seu dignitatē recipit. qz ēt fuitor dei ḡre qz ē pa pa vel rex. Nō. nā glibet creata cōsolatiua int maioꝛ vel supioꝛ ꝛ minoꝛ vel ifeioꝛ. ē ma ioꝛe dignitatē seu excellētiā recipit ex subie ctiōe supioris ḡ ex dñio qō hz respectu ife rioris. Declarat⁹ in clemētio. Lig. n. c. me dia int aerē ꝛ terrā. a tra recipit īmūditiā. In tū rē. ab aere cui subiicit recipit purificatiōē ꝛ claritatē. ḡsl rē. 2º. ꝑbat in metallis. Argē tū. n. ēst mediū iter aurꝫ ꝛ plūbū. qz respectū au ri hz subiectiōē. qz valz min⁹. respectu plūbi dñationē. qz ēs pl⁹. maioꝛ excellētiā ꝛ valoꝛē ex subiectiōe recipit ab auro. ió cit⁹ deau rat ḡ ex dñio seu valoꝛe respectu plūbi. ḡsl. idē p zin hoib⁹. p⁹ in platio. ḡ ñ hñt mgīm bonū ꝛ spūalē ipfectū ꝛ virtuosū. ꝛ vasallos vitio soꝛa mgīo recipiūt bonas doctrinas. a vasal lis aūt tristicias. displicētias. appellatiōes ꝛ fisia. No. qđ ē dicē cē papā. Solo. hēre curā oium gēnū. in qb⁹ ē multa sollicitudo rē. Et qđ ē dicē cē fruī dei. Hēre letitias: ꝓlatōes ꝛ ꝓplatiōes spūales. Jrē qđ ēst dicē cē im patoꝛē. Solo. cē dñm bonoꝛ ꝛ maloꝛ cū pi culo. ḥ cē fruī dei ē hēre letitias rē. vt. ē. Jō dico ꝙ mat⁹ offiñ h⁹ mūdi ē cē fruī dei. vt ps ex dicta rōe ꝙ dat scīas. Ydē. Tūc vnūqđcūq; scīre arbitramur dū cāo ei⁹ cognoscim⁹. ꝛ qñ illi⁹ē cās. Pō posse. Aūctao ḡ ꝑfirmat cre dentiā. i. ad Cor. iiij. sic nos existimet hō vt mīstros xp̄i ꝛ dispēsatores mysterioꝝ dei. Et nōne petr⁹ erat papa ꝛ oēs alij apli erāt xp̄i ꝛ legati xp̄i a latere. imo ḡre g⁹ non dīxit. Sic nos existimet hō vt epos rē. qz plus appecia bat se de fruitio xp̄i. Jrē alia aūctas. Ministri xp̄i sl ꝛ ego. ḥ. ad Cor. xi. rē. alta. ḥ. ad Cor. ij. Si mīstratio dnationis i gl̄ia ē. mīstra gio abū dat mīsterū mīste⁹. i. finē fruīdi deo. Et possūme segrere salarīū gaudū. dic tbē ꝑpositū. Mīsterū mūi sple. Diceret aliqs. ff bi vī cē magnū cē fruitorem dei: ḥ videam⁹ nos possem⁹ esse dei fuitij. Ego amore xp̄i (dñi ꝛ imuen. viij. virtutes in ēdas aūcte bti petri di. Cōtos aūt cura oēs subiectētes mi hi ate in fide vīa virtutē. in virtute aūt scīam. ia scīa aūt abstinētiā. in abstinētia patiam. in patia pietatē. in pietate aūt ḡnitatē amorē. i amore aūt fraternitatē. charitatē. ꝛ subdā. sic n. abūdant mīstrabit vob ītroit⁹ in regnū dñi ꝛ saluatoꝛis nr̄i. ihū xp̄i. ḥ. Pet. i. ca. Si ista virtutes hēm⁹ in nr̄o fruitiōe: abūdāter mīstra bit vobis ītroit⁹ rē. ió dicit tbē a. Me ifterius tuū ple. Dico ꝙ ē i fruitio dei dēm⁹ mīne strare fidē: dic ꝑmit fundamētū. nā fides sc̄a xp̄iana ē fundamētū tot⁹ boni. Jō ꝙ vult edi ficare p⁹ curat ponē bonū fundamētū vt edi ficiū nō tremat. ala dstruāt. ista fundamētuꝫ xp̄iani firmū ē fides. Dicitō fundamēto dicit scīptura. Fundamētū aliud nemo pōt ponē ꝑter illū qđ ē posit⁹ ḥ ḡ ē xp̄s ihesus. Sic. a. fides ē in xp̄m. ad Cor. iij. Jō aūlet vos sē illi ḡ sūt obliesi ad inimicia ḡ sepersistāt fundamēto ne fidē cauat⁹ eo ꝛ fundamēto ꝛ ꝛ ē piculū. nā si diruat fenestra seu vna turris ñ ē tā magnū piculū ḥ si fundamētū diruāt. qz totū edificiū cadit. Ista mō ḡñ magis ēstat finis mūdi qz bolus sodit fundamētū. l. fidē: dicēdo. cuō nō potes credē hoc vl ḥ rc. Ecce cū pax tēptati onis sodat fun⁹. ió dorol optimū sūlū vt se pe vsitet. istud fun⁹ ad min⁹ dis i die. de ma ne ꝛ sero di. Credo i deū rē. sterio genid⁹ cū ꝓtestatōe sic milee faciēs hōagiū regi: dō si bi fidē. si nesciat: addificatio rē. lic recognoscit fun⁹ fidei an dyabol⁹ foderiat cū pala tēptati onis. ala si oia bōa mūdi fecerit nisi hēat fun damētū fidei: fcīs nihil valeret. ad hēb. xi. sine fide ipol⁹ ē placē deo rē. gº mīsterū tuū ple i. fidei. Dico 1º q. 2ª virt⁹ mīstrādo dī dei cēi dic. Mīstrate i fide vīa vīrtutē. i. opa ōnū sa. qz dic cc⁹ fumig. ḡ glōs. actu ē tuolo. ista ll mīstrāda. qz ḥ hēretio fidē verā ñ sufficit ad salutē nō imo os sīl cū fide ōa hēe opa ōnū sa. Nēm⁹ null⁹ rex cēt ꝑcē de fide sue⁹ va llaꝛ sine odia. nā si diceret regnum ꝛ pura m⁹ ꝛ credim⁹ vos rez regē cē. tū nihil pcipia tio nob qz nihil faceremⁿ. cēt b⁹ donū. Ita ō xp̄iano ḡ crederet xp̄m rez regē ꝛ dñm ḥ nō hil vult fuare de suis pcepta. Jē pcipit hēl litatē ꝛ nostrm⁹ supdi. ꝛ sic ō aliō septē petit Jō ḥ hēretio tūta fidē. ḡtā hēat deus petrus vel paul⁹ nisi hēretio vitā virtuosas nō salua ret. ió dic. Mīstrate i fide vīa virtutē. l. bonā vitā ꝛ bōa opa. ió dic scīptura. Quid ꝓderit s̄eo mei si fidē qo dicat se hēe. opa aūt ñ hēat. nūqđ fides poterit saluare eū. si aūt sī ꝛ soror nuda sint ꝛ indigeāt victu ḡtidiano. dicat aūt aliqs ex vobis ill. Jte in pacē. calefacimi ꝛ ta turami. nō dederitis aūt eis ō. nēcia sl corpi qđ pderit. Sic ꝛ fides si ñ hēat opa mortua ēst. Jac. ij. Nā bōa opa ē ītuitꝰ debēt cōre

hõdere credulitati. Verbigra. vos credit̃ q̃ treo p̃ē p̃r̃ filī̃ r̃ spūlanct̃ fiat vn̄ de⁹. Huic credulitati cõsimilet. qđ alia corp⁹ vim r̃ vita ita tria ꝑcedãt opando bona opa. Dic oñt dit cē crudelitas q̃ é ira. Item credit̃ q̃ xp̃s bñdixit se tñ ad rec. ꝓcēdū nr̃am humanitatē cū miseriꝫ cē. q̃ oñdat opa q̃titcūq; sitio alti r̃ elevati in dignitate r̃ dino officio ꝓ mulcet vos r̃c. Itē credit̃ q̃ xp̃s elegit ẽ q̃nē in mr̃e cui tñ de alia potuiſſ nasci re. nec sciuit cepim̃ talit̃ qđ ēt illa carnal delectatio. oñdat opere igit vos r̃ amore sui caste viuat̃ q̃libz i suo statu r̃c. Itē credit̃ q̃ vixit paup i tātū q̃ dī ꝛdat. xi. Circūspectio oīs⁹ r̃c. Dic glo. re. Si aliqs ipm inuitaſſet ad sp̃ū fricadū spicas: vel idū detdanid r̃c. Idem de nocte ibat ad dormiēdū in desrtū si nō ibet aliū locū. Itē a crudelitas oñdit operis⁹ pōdo ana ricia. nō faciēdo vīuras: furta: nec retinendo bōa aliēa. Itē credit̃ q̃ xp̃s fuit passus inituri assertiōes. r̃ tādē morte: r̃ noluit recipe vl dictā: nec pmisit pēs recipe. Item credulitas ope oñdit ẽtute patie remittēdo iuriaꝫ inicio r̃c. Itē credit̃ q̃ fuit mortu⁹ r̃ 3ª die resurrexit. Ita si estis mortui petō mortali: 3º die. ꝓtritōis: confessiōis: r̃ satisfactōis potestis suscitari. Idē credit̃ q̃ xp̃s i die ascēsōis ascēdit i celū. ℔ credē⁹ oñdit ope: q̃ nos i dñicis r̃ festiuis ascēdim⁹: ꝓplādo: orādo: audiēdo missā ꝓpleta cū silētiosꝫ cogitādo nec loquēdo ꝺ aliq̃ re tpali: ℔ cogitādo vt bēat ascēdē p bonā vitā r̃c. Itē creditis q̃ xp̃s ē in hostia cōsecta. ℔ credētia oñdit ẽtute eōicādo ꝺ pascate iuſ ꝓceptū. r̃ ira ānū sm bonū ꝓfitiuꝫ Ecce ẽre dic̄. Mistrate i fide vr̃ẽtute r̃c. Ecce qđ dic̄ xp̃s. Quid vocatis me dñe dñe: r̃ nō facit q̃ nico. Lu. vi. q̃ñ oīs q̃ dic̄ mihi dñe dñe itrabit in reg̃m̃ ce. ℔ q̃ fa. vo. pa. mei q̃ in ce. é ihe itra. i re. ce. ℔at. vii. Pꝫ nēcitas bonoꝝ operꝫ. Jō di. the. Misterū tuuꝫ iple. C⁹ dic̄ mistrate in ẽtute vr̃a scias. q̃ sumit ℔ p discretiōe r̃ ꝓput scia é vna de septē lībalib⁹ artib⁹ ℔ p discretiōe. l. q̃ opa ẽtutū fiāt discrete r̃ cū debit circūstātijs. Prouer. xx. Scia sctoꝝ prudētia. q̃ alꝰ si aliqs idiscrete facit bōa opa. l. de gñe bonoꝝ puniet ex eis. Quicqd bōi cuꝫ discretiōe fecerit: ẽtus é. Virt⁹. n. idiscreta p vicio reputat. Dicat ℔ miraculū qđ legit i vita bti Silicī ꝓfis nf̃icui de nocte oꝛdti apparuit dyabol⁹ ꝛtripudiās r̃ cant. Jo cozā eo: vidēs magis r̃ min⁹. Et adiurat⁹ a bto dñico. super hoc rñdit: q̃ qđ ipsi ffes lucrant: faciēdo plus ℔ ꝓfit r̃ dellruēdo se: ꝛamittit r̃ damnant: vel min⁹ faciēdo q̃ tenent: amittit. ℔ dixit dyabol⁹ q̃ fatuē dō destruit eos. ℘ioꝛ qđ bt̃us dñicus dmouit fr̃es. De hac ẽpla. Nēo vnq̃ odio hūt carnē suā: sed nutrit r̃ fouet eā sicut xp̃s ecclīam. Os fīē multo deligit equū cū q̃ hꝫ militare r̃ victoriaꝫ obtinē. Ita nos cū corpe. Jō ꝓcurandū ē: ℔ nō debemus dare sibi tātū de dnoꝛa vt recalcitret. Jō discrete q̃ gubernādū. Ista ē scia. Multū det scit sui asinū ẽtū pōt portare. r̃ de naui ẽtū portare pōt r̃c. Ita de asino corpꝰ: seu naut. Et sicut marinarij in ꝑiculo ꝓiciūt on⁹ ita ds facē p⁹ ꝑfecta in ifirmitatib⁹ deponēdo on⁹ peq̃ post ꝓualescētia ē reassūmēdū. Sed multi nō faciūt pp q̃ dicit scriꝑt⁹. Propfea duct⁹ ē captiu⁹ pꝑ⁹ no mcuo. q̃: nō hūt scias Isa. v. ℂ Quarto dicit. Mistrate i scia abstinentiā. Persone q̃ hūt magnā scīam acq̃sitā debēt abstinē a trib⁹. l. q̃ nō extollāt se nimis r̃ q̃ non deciptant proximum r̃ q̃ nō inmittāt deum q̃ vt dic̄ apl̃us. i. ad Cor. viij. Scīa inflat dicēdo. omnes sunt bestie nīl ego. Ex isto petō ceciderunt ꝑplures de ordine cherubin q̃ ꝛterptant plenitudo scie: r̃ effecti sūt dyaboli. Aut de ãgelis fecit dyabolos: qđ facit ꝺ hoīb⁹ ꝓsūptuosꝫ r̃c. Jō apl̃us. i. ad Cor. viij. Si q̃s existīat aliq̃d scire: nōdū cognouit q̃d oporteat eū scire. Hoc scie bat Socrates ꝑ⁹ magn⁹ mgr̃ Platonis: q̃ ꝛrogat⁹ qđ scīebat. Rñdit. Hoc tñ scio q̃ nescio. Itē talis scīētia nō debēt nec̃e nec defraudare ꝓximū. Nolite inge apl̃us fraudari inicez. i. ad Cor. vij. Tertio caueāt tales ne oblinscant deū. q̃ hodie sūe iter religiosos sūe iter clericos sūe iter laycos: q̃nto maꝛe hūt scīam tāto hūt petōꝛ scīaꝝ cū tñ plus deberēt deū timē. q̃ hūt maiorē noticiā. Jō apl̃us. Charissimi obsecro vos tanq̃ aduenas r̃ pegrinos abstinete vos a carnalib⁹ desideriꝫ: q̃ militāt aduersus aiaꝫ: quiescite ꝓpter ꝓfessionē vr̃am iter gentes vr̃as bonā. i. ꝑ. ij. ℂ Quinto mistrate in abstinē⁹ r̃ patia. Nō q̃ abstinētia r̃ ieiunia r̃ alia dāt colerā vel melācholiā: ℔ eis⁹ ꝓt dāt leticiā. Multi sūt cū gd⁹ ii pōt ꝑ⁹ pacifice log q̃ñ sūt ieiuni. Jō nēcaria ẽ patiētia ne metu abstinētie pdāt. Dicat ℑ ipatiētes. qđ⁹ el̃ set melꝰ ne abstinerēt. q̃ unica ipatiētia pdāt totū thesaurū meritoꝝ. Sicut q̃ ponēt ignē in camera vbi bt̃ est oīa bona ꝛgregata: ita de igne ire seu ipatiētia r̃c. Jō apl̃us. ad Heb. xi. Patiētia vob necessaria ẽ: vt voluntatē dī faciētes reportetis repromissionē. ℔ exto mistrate ipatiētia pietatē. l. ꝓximū. Et habes

bona tpalia vel sp̃ualia subueniaſ idigētib⁹. si dētes panē dctis eluriēti. vinū sitiēti. vestes nudo. r̃ nūꝫ deficiet vob. Multi decipiunt di. Si ego darem: desisteret mihi r̃c. Dico tibi q̃ nunq̃ ꝓsona misericors deficiet i bono. Immo de⁹ multiplicabit tritice in horreo. farinā in sacco. panē in cophino. vinū in cellario. pecunias in bursa r̃c. Itē de bonis sp̃ualib⁹ debetis. putāt ale de cibo sp̃ali. Post q̃ laborastis fer dieb⁹ in dñica ꝛescat. audiēdo missam. ℔ nones r̃c. Si bo die ecclia nō é nisi soꝛ. Contra h⁹ rectgil ad hūdicta in ꝛrotu ecclie: r̃ fit signū crucis in fronte. vt sicllicet nō cogitet nisi de deo. r̃ in ore. vt nō loqt nisi de deo. r̃ iuxta cor. vt nō cogitet in ala. De tla pietate dicit apl̃s. Exerce teipsum ad pietatē. Illaꝫ corꝑalis exercitatio vt ieiunia r̃ alia ad modicū vtl̃ est. Pietas aūt ad oīa vtl̃ est. ꝓmissionē hūs vite q̃ nūc est r̃ future. i. ad Tim. iij. Septimo mistrate in pietate fraternitat amoꝛē. l. sint iter vos odia: rancoꝛes: malicie r̃c. Sed sicut fratres eiusdē ꝓfis r̃ matris diligunt se. ita nos xp̃iani imediate sum⁹ filij eiusdē ꝓfis. l. xp̃i. r̃ matris. l. ecclie. semie verbi dei in vtero fontis baptismi geniti. Jō debemus nos ꝑ̃ligē adinuicē r̃ iniurias remittere. Ideo xp̃s. ℔ o fratres estis. Et patrem nolite vocare vob sup terrā. Una enim est pater vr̃ qui in celis est. ℔at. xxiij. ℂ tauo mistrate in fraternitatis amoꝛe charitatē. ℔a ioꝛ ad hoīa est charitas. prima ad Cor. xiij. Charitas sumit hic ꝓ amoꝛe dei. l. vt quicqđ facim⁹ fiat am⁹ amoꝛe dei. Si diligam⁹ parētes r̃ amicos: sup oēs deum diligam⁹. Dicat hic miraculū de illo heremita q̃ cupiebat scire fines hominū. Cqđo aīe ibāt in alio mūdo Et venit lupus sibi q̃si innuens vt eū sequere tur: r̃ secutus est lupū vsq̃ ad introitū cuiusdā ciuitatis. Qui recedēte lupo intrauit ciuitatē r̃ vidit gētes tristes ꝓ quodā fētō homine et dicebat i extremis laborāte. Qui iuit illuc. r̃ in circuitu illi⁹ infirmi erāt multe fēte q̃ sone legētes r̃c. Et post panca dies⁹ heremita vidit vnū magnū demonē q̃ magna multitudine demoniū camerā intrātes. Et in diebꝰ demonēs. Recipe illā aiam: q̃ nostra ẽ. Rñdit. Nō audeo ad eā appꝛopinq̃re. q̃ abi sūt multe ꝑsone in circuitu eiꝰ. Ad q̃d dixit dē. Dyabole recipe aiam eiꝰ q̃ nūq̃ fecit in aīa sua. q̃ nihil fecit amoꝛe mei. Sed ꝓ vana gl̃ia vt laudaret̃ r̃ honoraret̃. r̃ subito a dyabolo sua gl̃ia vocat⁹: r̃ multi planct⁹ r̃c. Videns heremita dixit ista se. Nō cognosco si

Eus visitauit plebē suā. Hoc verbū istud originaliter Luc. vij. r̃ officiat in euāgelio hodierno. Sermo nf̃ erit de sancto euāgelio qđ ꝓtinet vnū magnū miraculū. qđ xp̃s fecit de suscitatione illi⁹ iuuenis r̃c. Et vt det de⁹ ẽtutē r̃ efficaciā sue sctē verbe. r̃ dicat ad dei laudē r̃ honoꝛē r̃ audiant. Salatetur ego maria. In pñti sermone volo tenere modū iuriſtar: qui pmo ponit casum. r̃ post aptādo monet̃ gones. Ita facit. Casus legis xp̃i est miraculū sctī euāgelij hodierni. Nota hist̃oriā. ℔ odo sup illo casu legis euāgelice monet̃ de sūt gones ꝑdicti. ℂ Prima q̃stio. Cre xp̃us voluit illū mortuū suscitare publice r̃ notorie. Nō hui⁹ q̃onis é. q̃ legit ꝛdat. quia q̃ xp̃s suscitauit puellā filiā principis synagogi. q̃ aliqs cēt ꝑ⁹ paucis exceptis. l. ꝑ̃ce cū matre. Petro Jacobo r̃ Joāne. r̃ secrete ipsam suscitauit. Cre r̃c. Nō. q̃ puellā iuenit secrete mortuā in camera. ℔ secrete ipsaꝫ suscitauit. Sed illū iuenē iuenit publice r̃ notorie mortuū. ℔ publice r̃ notorie suscitauit etiam quo innuit q̃ petōꝛ secrete qui ꝺ filiā suā mortuā secrete in camera corpꝰ suscitet tali secreta ꝓna si vult a xp̃o suscitari a morte cuipe ad vitā gr̃e. Sed petōꝛ publice⁹ notorio si vult a xp̃o suscitari: nō ona pena est ibi necessaria q̃ publica. verbigra. de qualibꝫ statu.

Primo de religioso q̃ a pte extra videt bonū de deuotiõe. sed forte t secrete est ppter vel nihil fuat de regula. talis hꝰ filias t alias mortua secrete in camera corpis tal: sufficit vt secrete ploret t doleat de pctõ. t ꝓponat nõ redire. t vt cõfiteat. tc. Idē de clerico. Item siē alij sup hꝰ int' in corde sũ nihil offendit eē tale vnde filiã mortuã in camera quibꝰ sufficit secreta pla. Dic3 de alijs pctis. Ex ista rõne xp̃s suscitauit secrete puellã mortuã. De hoc Jere. Tr. no. xij. Decebit solitari⁹ t tacebit. qa leuauit se sup se. secrete p̃dicãdo t nõ sup alios. ad extra publicando. Jõ. ꝓpter hoc quẽ secret pctõrꝫ dicit. Attendite ne iusticiã vestrã. i. priuatã faciat coram hoiꝫ vt videamini ab eis. Mat. vi. Dz ipsum inuenẽ inuenit xp̃s mortuũ publice t notorie extra ciuitatẽ. Jõ publice t notorie ipsũ suscitauit. In quo innuit q̃ pctõs publico t notorio nõ sufficit secreta priuata sed publica est sibi necessaria t notoria: vt edificet quos scandalizauit. Verbigra. de furtis qui nõ solũ secrete sed extra faciunt vanitatẽ in ornatu. tã boico q̃ mulieres. Nõ opus ẽ solũ suspẽdere cymbalũ collo. t oõs scãdalizant de vanitate illorũ. Talibꝰ nõ sufficit secrete cõteri t cõfiteri. sed oz extra humiliari: vt oẽs qui fuerãt scandalizati edificent t laudẽt deũ. Itẽ de notorio vsurario q̃ mutuat. x. pro. xij. per mensem vel emit ꝓ parata pecunia minꝰ: vel vendit plus ꝓpter dilationẽ solutiõis. Talibꝰ nõ sufficit secrete ꝑiteri. Idẽ de notorio raptore: vel latrone. vel dãnificatore: vel malo advocato seu iudice. tc. Idẽ de notorio cõcubinario ecclesiastico vel layco. nõ sufficit ꝓmittẽ cõcubinã secrete q̃ nõ reddibit ad pctm. Dz oz reddere vt oẽs sciant pniam. Itẽ de notorio fure: qui palã alios diffamauit: talẽ os notorie reconcare. etiã si sit verũ qõ dixit. sed crat secretum. Idẽ de notorio iracundo. qui notorie alteri inimicat. huic oz sacẽ notorie pacẽ. tc. De hꝰ auctus Ecclesiast. xx. Qz bonus est correptio manifestare pniam: ne ẽi effugies voluntatũ petiõ. Ergo xp̃s. Sic luceat lux vra coram hominibꝰ: vt videant opera. tc. Mat. v. Secũda ꝗstio. Quare xp̃s tetigit locũ: nec illi q̃ portabãt illi rectũ: q̃ siue hoc plum potuisset suscitare. Rñsio. Quidã: portatores portãt pctõrẽ in loculo cordis ad sepulchrũ dãnatiõis. De quo xp̃s. Matt. xvi. Mortuꝰ ẽ diues t sepultus est in inferno. Quos oz stare si pctõs vult ꝺ mortẽ culpe ad vitã gr̃e suscitari. Quo pontifex

a pte ante sunt lõga cõsuetudines mala societatis. Secũdo dño pontifex a pte posteriori fuit falsa spes de lõga vita: vana ꝑfidia de portãt ad sepulchrũ infern. Primꝰ pontifex ꝛephendit aliquẽs q̃ iurat statim rñdetur: consuetudo est. Dicitur quẽ legeꝝ dominꝰ siue dño rũ abrogauit ꝓ cõtraria cõsuetudine. Jõ nõ locutus ẽ sicut dicebãt. Nõ assumes nomen dñi dei tui in vanũ. Nec. n. debit insontẽ. i. ipunitus eũ qui assũpserit nomen dei sui frustra. Exo. xx. Idẽ ꝛephendunt q̃re recumbit ad vinos. dicũt. Est cõsuetudo. Est excusatio ꝓpria legẽ dei dicentis. Nõ habebis deos alienos coram me. Exo. xx. Itẽ q̃ ꝛephendunt de vindicta quã nullꝰ recipiendã dicit: cõsuetudo est. Sed nõ valet illa cõsuetudo ꝓpria legẽ dei dicẽtis. Nõ vult vindicta t ego retribuam dicit dñs. ad Ro. xij. Et Deut. xxxij. Mea ẽ vltio t ego retribuã. Itẽ Nõ occides. Exo. xx. Idẽ de dimittẽdo qui mutuat ad vsurã qui q̃ ꝛephendit dicit: cõsuetudo est t ecclesia permittit. Nõ est verũ q̃ ecclesia approbat vel ꝑmittat vsurã. Nec valet consuetudo ꝓtra legẽ dei dictã. Nõ fenerabis fr̃i tuo ad vsuras nec fruges. tc. Deut. xxiij. Idẽ de furtis fruendis: consuetudo nõ valet cõtra legẽ dei. Nõ furaberis. Exo. xx. Secũdus portator est mala societas. O quot dãnãt qui irent ad paradisũ nisi ꝓpter malã societatẽ ꝓpechrent q̃ viri sũt q̃ despectis vxoribꝰ societatẽ eus inhonestis grãt plonis. Itẽ q̃t viri q̃ saluarent qui dãnant ex mala societate vxorũ q̃ hꝰ malã linguã. Idẽ de mulieribꝰ q̃ despectis viris peccant cũ aliis. tc. Jõ recedes mala societate. Pone. Sine nocitura tenet q̃ nis sint cara celinque. Tertiꝰ pontifex malã spem de lõga vita: hꝰ vbi ẽ charta. Thi q̃ sunt nis inducit ad pnias rñdet: q̃ ero senex: tũc sciam pniam. Ecce falsa spes de vita. Item sanus dicit q̃ ero infirmꝰ. Alius dicit ero malus anno sequẽti: alius in sequẽti quadragesima. interim venit mors. Ideo dicit scriptura. Nõ tardes conuerti ad dñm. t ne differas de die in diẽ. Subito eni veniet ira illius. in tpe vindicte disperdet te. Eccli. v. Quarta pontifex est vana cõfidentia de mia dei dicẽs: ꝓpter

misꝰ deꝰ sicut pepcit latroni t marie magdalene. Dico quõ deus ẽ sũme misericors penitẽtibꝰ est falsa spes de lõga vita: vana ꝑfidia de penitẽtibꝰ de⁹ remittat illis sua. Ita q̃ peccauerit ipa mortẽ. Ezech. xviij. Dz si tot⁹ mũd⁹ ẽt ego maria supplicarẽt sibi. p vno penitẽti nõ remitteretur. Ideo dicit scriptura. De ꝓpiciato pctõ noli eẽ sine metu neq; addictus peccatis sup petiã. ne dicas. Misericordia dñi magna ẽ multitudo pctõrꝫ meorꝫ: misereb. tur misericordia eius. tc. ira ab illo cito ꝓximabit: in peccatores respicit ira illius. Eccli. v. Ecce ascendimus Jherosolimã. et filius hominis tradetur principibus sacerdotum. et condemnabunt eum morte. et tradent eum gentibus ad illudendum. et flagellandum. et crucifigendum. et tertia die resurget. Matt. xx

venies ḥmo ḡmittet angelos ⁊ ipse est matre veniet: post sequit seti. ℣ Tertia clausula tāḡt eñ dr. In die illa vulit dare dño i gladio suo gladi⁹ ē dñi xpi. De quo Ioā. apoc. ix. ozē ens gladi⁹ acutus ex vtraq; pte exibat. ⁊ ad bedam. Glad⁹ est enī ḥmo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio anceptū: ⁊ ptingēs vsq; ad diuisiōz aīe ⁊ ipius. ℣ Quarta clausula tāgitur cū dr. Duro quātū ad malos: quib⁹ dicet discedite a me maledicti ↄ. Quatuor. xxv. ℣ Quinta clausula ostēdit ibi ⁊ grāciōsius ad bonos quos faciet assidere di. Venite benedicti. ↄ. Sexta tāgit ibi ⁊ sitiui. hoc ḡnāt ad duras tides glie donoꝝ ⁊ pene dānatoꝝ ḡ eñalr ou rabūt. De ista possum⁹ dicē. De⁹ visitabit ↄ.

℣ Ḡ eadem dñica. xvi. Sermo secundus.

m Iscricordia mor⁹ ē sup eꝫ Au. vii. ℣ Pro bremi declarat⁹ he⁹ hōr ⁊ introductōe sciēdi iter oēs virtutes ⁊ opa meritoria est vna ētus singularis: ⁊ quā hō efficit filiū deo. Et ista virt⁹ ē mia. Licꝫ. n. ex ḡtibus ētute hō efficiat deo filius: p⁹ tñ ē tute mie. Rō: vna pona dr filio alteri qñ in facie assimilat illūnō tñ dr filio illi ⁊ fr̄s manei assimilet: vel fm pedes: sed in facie q̄ est pa altior ⁊ nobilior hoīs. Mō videam⁹ ē opiō⁹ dei erga nos. Mō est alia⁹ ⁊ nobil⁹. Dico q̄ mia. Nullū op⁹ dei in hoc mūdo ē nobis manifest⁹. Nā tra fuit dei mia ḡ dimisit palaci nū celi ⁊ voluit in hoc mūdo venire. Suscipia pelle indui sacre humanitatis passibilis corruptibil⁹ ⁊ mortal⁹ tōti venit ex mia erga nos: voluit pati ne sibi crederēt ⁊ obedirēt patrāt. Si furca iferni. Ité quolibet die dat nobis suū corp⁹ in hostia sacrata ⁊ sanguie ↄ. Quātu ē eī mia: cū q̄libet die offendāt a nobis ⁊ tñ sustinet nos sperās nram correctionē. Ecce facio dei. Cer mia q̄ aliq⁹ opiō⁹ suis alt⁹ ostidit nob. Misi fatōe eni ex sup olaope ra ei⁹ ergo alitor: aliq⁹ opiō⁹ ei⁹ ⁊ ergo silitudo creature ad oēs ppter os sumi fm mias q̄ si fm faciē. Iustitia de⁹ dosā q̄ in iudicio ostē det. Iō rbo dicit. Mīs ore mis eorū: sicut pfecter in sentēcia ē. Au. vi. Vbi ponit silitudo. Et sō sicut vbēa ad ista intelligit de xpo de q̄ sp̄ dicit ista. vidua de q̄ mia mor⁹ ē ↄ. ita de hoc miser eode ad pauperes pōt dici mia mor⁹ est ↄ. ℣ Si vbēa. De ista ētute mie volo mō ḥdicere ⁊ ostendā in quo stat ⁊ fundat filea xpo dic per grām ⁊ in futuro p gloriā. Dicunt doctores theologi q̄ mia cōsta lis cōsistit in septē opibus ⁊ ēt mia spūalis in septē ⁊ ḡ septē ⁊ sic ē nt ḡttuor decim. Si nāc volo ḡ prehēdere in quattuor: ne sim nimis⁹ plurus.

℣ Primum dare libere.

℣ Secundum mutuare: pure.

℣ Tertium restituere plene.

℣ Quartum seruire prompte.

In his ḡttuor: stat tota mia. ℣ Primus op⁹ mie corporalis ⁊ spūalis est dare libere. De bonis tpalib⁹ seu spūalib⁹ que de⁹ tibi cōmisit vt deo libere indigentiq: ideo tibi dedit de⁹ vt deo ⁊ cōicet ⁊ libere. Rōnam oēs creature hoc ostendūt: qr q̄libet creatura dat libere ⁊ cō: cat q̄s de⁹ sibi dedit. Ps ḥmo i sole cui cōmisit de⁹ claritatē & tū ⁊ calefactiua ⁊ fructificatiua: sola ista libet dicati: ppter q̄s sibi ne conseruat pdicta. Ité de luna ⁊ stellis nā de illa modica claritate quā habēt & nobis partem cōicāt. Ité de elemēto ignio q̄ fuit nob ad calefaciendū: illam in nāt⁹ ⁊ coquēdū. Ité de cādela q̄ multū dat lumē ⁊ nō minuit. Ité idē ps de aere q̄ dat se nob vt respiremus: alo motercmur: eo q̄ rāt⁹ ē calor cordis. Ites dāt nobis nubes pluuiā ↄ. Item dat nobis aquā ad lauādū: aq̄ dat nobis pisces. Ité terra pullulat fructū⁹ at ⁊ herbas ⁊ alia. Ps q⁹ oēs creature dāt nobis libere: q̄ de⁹ dedit eī mō audi anare: si creature irōnales sūt tā liberales mōne tu qui dēs intellectū ⁊ rōnē: ⁊ expectas retributionē ⁊ resurrectionē debere dare. Ité de his q̄ deus tibi dedit si habes vicinū pauperē: vidua vel pupillas da eis libere: ⁊ de⁹ cōsernabit tibi oia bona tua ⁊ nūq; eris paup. Idē de dōo spūali⁹. Si habeo magnā sciaz da doctrinā ignoranti. Si habeo aliquē ⁊ domo q̄ nescit se ḡgrenare ℣ nr ↄ. instruc eū. Si dēs magnā misericordiā: cōsiliū da illi q̄ nescit q̄d facit. Da correctiones defectēti in aliq⁹ bono ⁊ dulci mōne ḥdigne tur. Ité da ḡsolatiōnē tristi⁹ osonē mortuo nā h⁹ magna mia ē. Idē de alijs opiō⁹ pximo mortuis: ecce q̄d eñ dare libere. Auctas. ℣ Si suscipe ifirmos ac meminisse ebi dñi iesu q̄s ipse dixit. Beati⁹ est magis dare q̄ accipere. Act. xx. Rōsquare beati⁹ ē dare q̄ acciperet: q̄ accipe obligat. hoc: dare ēo ponit dolem ad retributionē ḡ sperādā. Si de⁹ vob magna bona tpalia vel spūalia nat obligat vos: ⁊ de oib⁹ tenemini sibi dare cōputā: q̄do admīstrationē fere debēt hō cui de⁹ dat magnā ppietatē. Si dare reputat retributionē: si eas amore dei nō solum ille cui dat: sed de⁹ obligat tibi volūtarie ad retribuendū ipse. Anulgio q̄ut destinant in cōsilē sue

nō ex tristicia aut necessitate. Hylare enī dat⁹ est diligit de⁹. Potēs est aūt de⁹ oēm gr̄az abūdare facere in vobis vt in oib⁹ semp oēm sufficientiā habētes abūdetis in oē op⁹ bonū sicut scriptū est. Dilexit dedit pauperib⁹ ↄ. q. ad Cor. ix. Ecce primum op⁹ mie: alo q̄s hō nō vult dare libere de⁹ auferet q̄ged hō hz per ignē vel aquā: sine q̄ iray dñe vel alio modo. Ité ecclesie debēt dare libe de gratiā eccle siastico eis grat collat: si habēt magnā sciaz vt pdicēt: aliter de⁹ auferet ab eis sciam intūti q̄ qñ hīt pdicare indigēt vno mēse ad studēdūdeo dare debet libere: ⁊ nō debet pdicare p pecuniā nec vana gl̄ia ↄ. sed p honore dei ⁊ saluatione alarū. Idē de sacris eccle. s. cōfessōe. Dicat cōtra illos q̄ libēter audiūt diuites: ⁊ pauperib⁹ dicūt: hodie facere aliud. Idē de alijs sactis. ℣ Secūs op⁹ mie est mutuare pure: aliquottiēs hō nō vult dare: sed mutuare q̄s etiam est op⁹ mie: ⁊ aliquotiens est maior: nisi mutuare ḡ dare. Declarat: quia plus facit ille qui mutuat. x. florenos pauperi laboranti: q̄ ei⁹ q̄ dat ei⁹ q̄ faciet sua negocia: ⁊ vt ita ut ipse ⁊ vxor ⁊ filij ḡ ille ḡ sibi dat. xvij. denarios ↄ. quia ille sētā dat. p vna die vitam etiā miserabilē: ⁊ qui mutuat vt dicti. est: dat sibi vitā p anni. Sed o⁹ mutuet primo pure. s. sine vsuraz: ⁊ mutuū nō o⁹ involuere vel mē vsure dicendo. Ego mutuabo. x. florenos sed q̄ venit notari⁹ dicet q̄ mutuauit. xij. ⁊ ita scribet in instro. Istud nō est mia sed crudelitas. De isto mutuo auctas. Iocūdus hō qui misereī. ⁊ cōmodat. disponit sermones suos i iudicio: q̄ i eter. nō cō. Ps. cxi. Nota disponit sermones suos in iudicio: in quo sibi dicetur a rso. Cū ēsurierā: qd fecisti pro me. Ecce ego fecī pte. O in q̄to erit periculo q̄ nō potit ondere aliq̄ opus. Si ille q̄ mutuauit pauperi dus amore xpi rūdebit. Ecce dije ego mutuaui te. ⁊ rso ē ptent⁹ nō vicin eīus nō cōmonebat. Sed istud op⁹ mie coruptū ⁊ me vsure mutuādo decē. p. xij. p decuplate accipiēdo pign⁹. f. campū ⁊ fructū vel dētas q̄ seruunt ādhuc eni vsura ē. Ité emēdo ppi solutiōis anticipationē mīn⁹ vel pl⁹ ē. decēdo ppi solutiōis dilationem: ⁊ vsura ē ⁊ dānatio. Si dīgo Hōne de pecuniis aut bonis meis potero recipe lucrū aliq̄. Dicendū q̄ nō: q̄ dño pecunie nō vult. Nō ēstio vos dūs sed dispēsatos. Iō caueat ne ꝫ voluntarē dīt⁹ mittret suas pecunias. Si dicat. Hūgd habebo aliq̄d cō modū ale ↄ. Dico ḥmo: q̄ centuplū accipiet in hoc ḥdoit⁹ vitā eternā possidebit: in alio

Si amōre dei mutuat ⁊ nūq̄ egēs pauper. Dñs iustor fui et ni scitus ⁊ nō vidi iustū derelictū nec semē eī⁹ quere⁹ panē. Nota die mi lereī ⁊ comodat ⁊ semen eī⁹ in benedictōe erit. ℣ Tertiū op⁹ est restituere plene. Restituere illud q̄s retinetur ⁊ tunc ē q̄ nō sit restitui ⁊ iustus op⁹ iustitie tā fundat in mia. ℣ Primo restituēdū aliquid de mobile restituam. Dicat cōtra testamētarios seu heredes occupantes bona defunctorum: illud quod habet rap. q. d. Cū oblatōes defunctor⁹ aut negāt ecclesijs aut difficulter reddūt tā ḡ egēs quā ecclesie exōiccnt. Ité rap. q. d. Cū adulterū ēt nūgna crudelitas: ne si patres videres in igne ⁊ posses eum iuuare nō iuuares quāta crudelitas. Et maior est crudelitas ecḡa alarū pur gatorio existētes cū ille ignis sit maioris acrimonie ⁊ tbi cōparūt aie pīe seu matris ⁊ tu nō vis iuuare retinendo bonaiō auīe⁹ eoꝝ. ℣ Secūdo restituatio si debetis aliq̄d ecclie vt si retinuistis decimas seu ḥmētas seu alia bona ecclesie restituat. xvi. q. i. Decime ex debito requirunt: ⁊ qui eas dare noluerint rea alienas inadūt. Augt aug. ℣ Tertio restitutio si retinuistis talaria sermoꝝ ancillaꝝ vel laboratōi ⁊ cāpis vineis seu alijs locis vbi sata ra dei ē ḥmine sup domū eraz. pp p⁹ dicebat thobias filio suo. Mercēdē tibi aliq̄d o patro faceri statis mercedem ei restituas ⁊ merces mercēnarij tui apd te oīno nō remaneat. Ecclī. xxxi. Qui effūdit sanguinē ⁊ q̄ fraudē fac mercēnario fr̄es sūt. Per op⁹ si fraudāstis aliqm in domorcam po seu vineam: fecistis debuist dictam solutōe debet dicē. Nō debetis mihi dare tātū qt̄ dominus. Ité si recepistis aliq̄d mutuo: restituat ei⁹ si nō sit ḥdītm cōsecrū de illa obligatōe vel creditos fuerit obīt⁹. Ité si bēt⁹ aliq̄d ō vsura vel sorte reddē debēt. Dic dr scriptura. Reddite oīb⁹ debitam tributū tributario: cui vectigal vectigal: cui timorē timorē: plato timorem ⁊ cruciatū: cauē a alia exōicatiōe: cui honorē ⁊ filij parētib⁹: honorē: q̄s si ossēdistis petatis veniā. Nemi quicq̄ debeat nīs vt inuicē diligatis. ad Ro. xiij. Nō nemi quic q̄. Ps ḥdicit istitia eoꝝ q̄ in vita sua nō fit. vnē sine debito. Sūt multi qui debēt vel de viatu vel alior⁹ qui a cōfessore de q̄ satisfactionē cit. Ego in testō meo ista ordinabo. Cūctis cog̃ te illā ⁊ stultitiā. Fides xpiana bī clare q̄ qui mouit in petō mortali dānat⁹ q̄ o. d. Ego dimittā in testō: vos in vita vra nō vultis la

tisfecim toto secute p te voluitatem hoīs nō restituēdigō in peto mortali deciderit tigit ad ter nus ibitio. Si vero satisfacit liberat aiam sua de inferno sed nō tuā fre ergo in vita tua nō satisfacio. Q ego. Ad magnā iusticiaz dei ol potentio pertinet vt in alia vita non careat supplicio qui in hac vita noluit carere petō.

Q Secunda stulticia: qz credunt qz hereden post mortem eoz satisfaciantiſi videmus qz nihil fit. Ideo dicit ille q in vita sua satisfacit: t dicit filio. Nō oz te aliqd satisfacere Ecce ere dicit: nemi: rc. Audiemus ille q pōt dicere. Parū habeo: sed notuz est meum rē. Ité nō soli furta sūt restituēda: t reddēda: debuti etiā cordis t opis. Debuti cordis ē diligere. Q hanc similiz de^ dilexit nos t nos debem^ alter alterū diligē. 1. Joan. iij. Si illud de bonis abstulisti alicui ex odio rc. redde ei rc. Debuti otio est salutare t loqui. Ad loquendā regrik imaginatio t os formās verba t regrik vitua. Lultimo cui bō logt t audit: ergo requirit etiā vnio corpis t aie in vna essentia q locutio discreta nō potest fieri per plonā vnā Hoc legit in hystoria dñi petri de illo symone mago qui dixit se hoīem suscitasse: qa mouit caput. Et dixit dñs Petr^. Si vere surrexit log: talo sciatis fantasma dyabolicus ē t nō potuit loquipz ergo q locutio discreta est signū certe refurrectiōis. Ideo xpo voluit q ille mutus loqueret discrete in signū rē. Qui erat mortu^ rc. Hō declarek moraliter. Tnue nio q in multis fit oppositū vt layc^ sine clermone sequēti. Ité qualitercūqz aliquid abstulisti facto vel plenu oportet reddē rc. Ité de notariis qui recipiūt testamenta: dicit Ihr^ mus. Clolo autuitē tali ecclesiastice rē. t non curet dīā notari^ qz clerici nimis bñt Q pozes ulti dānū satisfacē si vultis saluari alo rc. Ideo se fallis in hoc. Ideo de illo q falso testimonio t ab^ petitoz restituere renocādo. Ideo si per vim male log abstulisti famā rc. oz restituē renocādo. etiā si sit verū t fec^ etem. Illud nō solū est iusticia sed mia. Epilogando: mouit habebit sumū: ecclia: t sic de aliq^ dat. xvij. Redde qđ debes. Q Quarto sui rē. pmpte ē op^ mie. Sani pōt fuere infirmi t inuere in necessitatib^ rē. ep^ le xpi: qui voluit debitari ad fuē dns nobis nō dicit. Filr^ bolo nō venit mittrari. 1. vt sibi fuitaruiz mittrare. dat rē. Quale fuit illi fecit in nocte passionis: qz lauit pedes apl^. Ité in vita fuit do q gnī mihi t Jolepho. Ité ta debem^ nos facē ad inuces rē. charitate. Vbi in libertate ponati

estis fr^ estis. ne libertates in occasionē detis carnis: qz charitate ipō fuite inicē. ad gala. qō legit Ité vita sctu Jacobi: de locuō pegrinō socio infirmoīs dē remāsit vn^. Et socio mor tuo i die sci Jacobi dī alter vellz ire ad sctm Jacobi: apōnit sibi milco rc. t dixit ruz ad sctm Jacobū di. q. dicēt socio qn nulli indulgētū fuerāt lucratiſi qz tota indulgentia ipe q fuunt socio fuerat lucrat^. Ex isto maratulo ps spūs placet deo seruire infirmo qñ vult citer sit seruitium. Ergo nos in libertate rc.

Q De eadē dñica. xvi. Ser. iij. notabil multū.

Q Et erat mortuus

cepit log. Verbū istud dr tertialis. Jm. vij. Recitatume aut rē. vt deus det vtutē t efficaciā sacō ebio q nūc volo de notiōe vre pdicatiōis aut ē ego maria. Istud bū log^ de hoc quod mortuo qđ rpo sacerdant. de q dicit hēa. Qui erat mortu^ rc. Ppo ītellectu hāc hui^ bi anteq̄ vēret ad l tellectū mortalē sciēdū q signū certū refurrectiōis alcui^ mortui est log discrete: quia nec spūs malign^ ingressus in corpe mortui posset discrete log. Jō signū certū t euidēs q aliqo resuscitat^ est qđ log^ discrete. qđ nō pōt fieri nisi ala sit rōnalis t sit corpi vnita. Nā corpa tot regrik ad loquēdū discrete. regrik. n. ibi. lex medra corpalia: sex potētie aie. Ille bza corpalia q regrik sūt illa de qbus dic logicus. Instra quid^ vox est omal sunt illa palatum: dentes: lingua: palatum: guttur: t pulmo. Sex potētie aie sūt intellect^ q ordinat verba volūtas q mouet membra ad loquēdū vt ea mouet ppo ad operādū. Memoria. scientia t memorialis de qbus loquit^ est. Imaginatiua sonabza t regrik vnā. Estimatiua est vnā dat^ q requirit ēt vnio corpis t aie in vna essentia q: locutio discreta nō pōt fieri nisi p plonā vnā. Hoc legit in hystoria dñi petri de illo symone mago qui dixit se hoīes suscitasse qz mouit caput. Et dixit dñs Petr^. Si vere surrexit log: talo sciatis fantasma diabolicū ē t nō potuit log. Jō q^ locutio discreta ē signū certe refurrectiōis. Jō rpo voluit q ille inuenis log^ discrete in signū rē. Qui erat mortu^ rc. Hō declarāda moraliter inuenis q plona dicit mortua ex peto mortali. Dicit enim q mortuus occidit alam. Dicit ergo est mortuus iacobi. fuerit generat mortem. iacobi. 1. est signū certū refurrectiōis i quo de se resurgat

poteritis cognoscere si de morte refurrexit quis ad vitā gratie est locutio discretaut requruntur quattuor locutionis. 1.

Loqui sibi ipsi vel prōsi.

Loqui sacerdoti verecunde.

Loqui proximo veraciter

Loqui deo reuerenter

Ista ḡtuor plamēta sunt necessaria: t pōt hō de tali vidēre. Qui erat mor. rē. Q Dico pio rē. p. p. ptritionē: qz cōtritio nō est nisi quedaz locutio repetēdina sultpsius de his que male fecit hō di. O miser qđ feci. Verbigra. Si aliq plona fuit multuz vana t pōpola rē. qñ de^ p ptritionē tangit cor: logt intra se di. O miser qđ fecisti qđ tibi pfuit tāta vanitas totū te inuitit: ego sum penis inferni obligat^. O miser qđ erit de me. Idē de auaro q oblit uiscit thesauros padisi pro istis corruptibilibus rē. Idē de luxurioso q vult vt porcus in lato luxurie: q dicit. O miser: t vbi sūt ille oēs lectatiōes que mihi tātum cōstāt. Patet ergo q vera cōtritio est parlamētum aie repsentēdantis le amare. Ideo cognoscere pōt qñ bet vestri si hēat cōtritionē vel non. De isto parlamēto ille seruus hō. Job. x. Tedet aiam meā vite mee. 1. in petis. Remediū ergo subdit: dimittam adūersum me eloquiū meum: t q̄s loquar in amaritudine anime mee. Et loquit Job i plona ptrectus. Dulē ergo intelligē clar^ dicat^ parabola de quodā mercatore habente vnicū filium bñ: cui filio dare volebat vnicē t non intendebat. Quia ly esset diues mipsi seiebat facēm oīb^ erat inexpt^. Qz pōtāti diligebat eū q̄ nolūt vt iret vt alij mercatores vltra mare rē. pp qđ pōt multi filii ad Hā femina cū magna qualitate moncte. vt emeret bona t fieret fama q̄ sciret aliqđ facere. Dicat quō emit lapides vitreos pro lapidib^ pciosis: qz emit pro. xxx. milib^ florēis t nō valebāt. xxx. denarios. Idē de scutellis emit de auricalco credēs q̄ essent de auro: t oculoo cācrop credēs q̄ essent pleni: t reputauit se bñ credēs multū lucrari. Qui dō redit de vita obsceua cuidā amico suo q̄ interrogat^ est vbi iret: dicit q̄ de tali femia de q̄ emerat pciosa localitate occidit illa amico. Qui statim cognoscēs illa: dixit sibi. Ista nihil valet. O vos istis pditus t pfluuiosp erit fama q̄ istis bestis rē. Tūc ille cognoscēs deceptionē t sua inadūertionē cepit flere amarissime: qñ bestiales illi amici^ p̄locabāt eū dicēdo. Nō curet q̄ vellet ē omes rē. t sub ista spe ille flebat. Ecce hic est dñs qđ est ptritio

Iste stult^ mercator: est hō vel mulier q̄ habet petiā credit se inuenisse margaritā t aurū rē. t nō est nisi lutū. Q uar^ credit se inuenisse aurū: t totū est lutū vanitas rē. Luxuriosus qñ vidit mulierē albas vel formosas credit se inuenisse margaritas: t nō sunt nisi sterquilinū. Sz qñ amic^. 1. angel^ bon^ vel p̄dicator dat nobis intelligē qđ emittim. 1. lutū t fumus rē. tūc mercator. 1. pdus redit ad se: t inuenit se deceptū incipit flere di. O miser qđ emisti t despares nisi q̄ pī. 1. dē est omes t sub ista spe trāsit. Omes est in oēs q̄ innocēt illus. ad Mo. x. Judas habuit displicētiā: sed nō sequit in duitiā pīa. Pz ergo quō ptritio ē increpatio sui ipsi^. Jō dī. Filij ho um vsquequo graui cor: dem: vt qđ diligit vanitatē t q̄rit mē dacii. pe. iij. Ro. filios hoium vocat nos qz nos morali: loquēdo sum^ bestie t filij hoiuz t nō hoies: qz hō est aial rōnale. Hoies t rōne vtētes fuerūt alij ptes q̄ in baptismo nos generētur: q̄ antecē fecissent aliqđ q̄ debit a rōe si erat dānū t nō pīa bestialē nos peh dolor vt bestie fm sensualitatē t desiderii guberna mus frenāter nos. Jō dicit. Filij hoiuz q̄ sit de stie. Lectres rē. qz si tō bestialis pz opportunitatē faciēdi petiā. 1. vindictā inuruidiuel alō nō respicit si ē fm dū vel fm Jō Saiom. Dirx in corde meo de filijs hoiuz vt pharet eos de^ e oēs deret sileo esse beatos. Ecclo. iij. Et declarat dō tres bestialitates di. vigq̄ graui corde. Ecce auaricia: qz dimitte nō sunt lapides pciosi sed lapides aiam onerētes: t facūt descēdere eā in infernū. Adoptimus est omes t sepultus est in inferno. Secūda tāgit ibidē di ligitis vanitatē. 1. in oīa mētis: t queris mendacii. 1. in luxuria: que vnā ost ēdit extra. 1. de lectationē: t aliud tenet int^. 1. corruptionē t fetorē. Est. n. ifi pulch^ monumēti ēt pictus t intra plenū imūdicia t fetore rē. Ita pulcher hō vel pulchra mulier sunt vt monumēta: q̄ intra nihil ē nisi corruptio: tripa de pote rē. Ecce hmā plamētum. Jō glubet resistet sua petā male vt: tpa pditur: reprehendat se amare: re de eo dicēt. Qui erat mortuus rē.

Q Sēm ē log filio vel sacerdoti verecūde. Ecce h̄ pūlio q̄ est necessaria post ptritionē. Rō: q̄ aliq plona dz aliqđ plagā mortalē in suo corpe: nō sufficit illa respicere t videri dz oūdere ei medico. Idē in ptritione respiciunt t aident plage petōz: sed nō sufficiūt oūdē medico. 1. confessori dī. Purgetes putant me sanū rē. Sed pr. Ecce plage meas. Ego sum van^ tuarius rē. Ideo xpūs Ro. xvij. di

rit decem viri leprosi. Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Quodo poterim⁹ dic rñdere ouabus q̃nibus q̃ vos cõit q̃ facitis. O vite mi ẽre dicitis q̃ bõ ꝓficeat sacerdotib⁹. Nunq̃d vis mihi fieri vna pdo viro vel mulieri deuote Ad primu q̃ Jac. v. d. Cõfitemi alterutrus petã vbare orate pro inuicẽ vt saluemi. Jn isto ẽtare laudãt sanctã ang⁹m. Quare q̃ vos tñ restringis: vos solũ vultis scire petã nfa. Rñdeo duplex ẽ ꝓssio. P⁹ pp ipetrationẽ ofomio. 2⁹ pp impetrationẽ absolutiõis. P⁹ cõfessio pot fieri cuilibet p⁹ẽ deuoto hoi vel ẽt mulieri bõ dicẽ sua pctã ego sum vat⁹ vel milarus. Jo rogo vos oretis pro mervt ds det mihi humilitatẽ vel liberalitatẽ seu castitatẽ ẽc. Jsta ꝓssio nẽ sacerdos laicor: nõ ds dicẽ absolutio me⁹ oratio p me: nec ds petere psiam pro petis ẽc. Et de ista logt bñs Jacob⁹ cũ dicit. Cõfitemi ẽc. P⁹ q: legitur: t orate p inuicẽ vt saluemi. Jbidẽ 2ª. ꝓssio est sacrale. in q̃ bat absolo t remissio petõr. Jsta nõ pt fieri nisi sacerdotib⁹. Rõ: ecce rex tã vnũ gubernatorẽ: q̃ est malus hõ ndalduo t sceleratissim⁹ ẽc. Et vos cõmissitis furtũ vel homicidiũ t timeẽ adueñ regis. Ad q̃nẽ recurritis ad petẽdũ remissionẽ de crie vro ad aliq̃ẽ sensũ hoies vel ad gubernatorẽ. Nullⁱ sensus hõ põt vobis remittere petã: q: non ds pñẽ regis. O dicerentis vos. Gubernator est malus hõ: ẽ tñ cũ is sit malus pñẽ ds regius remittẽ dit ẽc. Jta ꝓssores seu clerici gubernatores sẽ regis xpi: xps dedit eis pñẽ absoluẽdi t sũ alijs. Quor: remiserit petã remittunt eis. Jo. xx. Hoc solũ fuit dictus clericis. Si q⁹ vultis remissionẽ petõr ops ire ad clericos: ire fonẽ vultis: potestis ire ad alios. Et si rex vellet dice. Quare iussit ad gubernatorẽ: mũq̃d ipm malũ hoiem ẽ sciuit ẽc. Rñdeo: dile tõ q: vos ei sustinetis. Jdẽ de clericis. Et essi ala alicui⁹ hõ ꝓssũ venit ad iudicium cont xpo t demon accusat t regni vt dñr: q: fecit hoc petrũ ẽc. t hẽt xps ꝓssorẽ sũ ipse interrogat iustũ t impiũ. Quid dicitis ala ad hoc: dñe vez: q: illa lectunee possiis negaris: dñe habui remissionẽ a vro gubernatore seu locũ tenẽte: t ossidit chartã qua posuit in frõte: q: Js in ꝓssõe nõ del charact in delibus: dat rñ qdam ornat⁹. 2ª qõdam aliqui maxime Ualdẽses. Absoluẽ t remittẽ petã ẽ soluere ligatis: q: quor petã hs hõ tot cathenis ligat ala. Si q⁹ petõr: sit ligat⁹ petis tute pluis ille q̃fict: quõ potent ligat⁹ solue: ligatus. Jste rõnes sũ penitꝰ ẽ decipientes simplices. Rñdeo q: vez est q: absolo est soluere a pctis: nõ solis facer dotib⁹ dicẽ xps: quecũq; solueritis sup terrã erũt soluta t in celo per quã hs solueẽ. 18. in lingua q: ẽt mut⁹ ꝓcedo vobis q: nõ posset aliũ soluẽ: q: nõ posset ꝓferre formã absolutionis: sz adhuc si mut⁹ ꝓcedo t totã corp⁹ligatũ sit pctiosũ pt ꝓferre ẽba absolutionis soluit: q: illa solutio nõ stirm. Et hẽt clare ex ista ancte q̃si xpus dixit Jsti sacẽdotes erãt tribus dãsymõiaci inch ꝛc. ꝙ quos xps ꝓdicabat. Pd potuissent dixisse leprosi. Dñe ire mittitis nos ad malos hoies t petõres: ire nõ mittitis ad matrẽ of az vel ad Joã. bap. t ad apl̃os. Solũ q: nõ erãt sacerdotes. Jn hoc xps osẽdit q: solũ sacerdotibus est ficẽda ꝓssio sacẽdotes pot ds eligẽ bonũ ꝓssorẽ scientẽ discernere inter lepã t nõ lepã: t q: sciat solueẽ t ligare. De pc. ni. i. Qnẽ penitet. t dil. vi. ca. Si quis. De isto plamẽto dic scriptura Job. xij. Quia propter. s. amore absolutiõis huiꝰ ẽ ego nõ peccam oi meo. Ioãr. 8. ose in tribulatõe sua mane: ꝓsabulador cui⁹ amaritudine aie mee. Et hoc dicit ad dñm veteris testi in q̃ non pñt bant petã ore. Si dicat: illud tpus erat bonũ Solũ q: nõ oia aq̃ q: mũch hũerunt remissionẽ petõr: vt intrarẽt paditum. Jõ dicit. Loquar. s. dicẽdo ore petã mortalia spãliter venialia in glie. In tribulatõe spũs mei: t hoc spũs ad ꝓpositũ nõ redeũdi ad petã: de q̃ ds interrogare ꝓssorẽ t est maxima tribulatio ꝓdi tole ꝓpositũ eius oia hõ sit inclinat⁹ ad op⁹m. Conſabulador. s. de pnia cũ ꝓssore qui dicit ꝓssor. Ego video q: ẽstis tot⁹ vanus t supbus io ꝓdicabitis vos in ofono. Dicẽs de alijs. Audiet se ꝓssor ne det psiam ostra voluntatẽ petõne. Rõq: si dimitteret psiam ꝓssor: io culpã incurreret. Laboratorib⁹ dei ecclesie. Et essi ala alicui⁹ hõ ꝓssũ venit ad iudicium cont xpo t demon accusat t regni vt dñr: q: fecit hoc petrũ ẽc. t hẽt xps hs ecclesiasti ipse interrogat iustũ t impiũ. Quid dicitis ala ad hoc: dñe vez: q: illa lectunee possiis negaris: dñe habui remissionẽ a vro gubernatore seu locũ tenẽte: t ossidit chartã qua posuit in frõte: q: Js in ꝓssõe nõ del charact in delibus: dat rñ qdam ornat⁹. 2ª qõdam aliqui maxime Ualdẽses. Absoluẽ t remittẽ petã ẽ soluere ligatis: q: quor petã hs hõ tot cathenis ligat ala. Si q⁹ petõr: sit ligat⁹ petis tute pluis ille q̃fict: quõ potent ligat⁹ solue: ligatus. Jste rõnes sũ penitꝰ ẽ decipientes simplices. Rñdeo q: vez est q: absolo est soluere a pctis: nõ solis facer dotib⁹ dicẽ xps: quecũq; solueritis sup terrã erũt soluta t in celo per quã hs soluẽ. 18. in lingua q: ẽt mut⁹ ꝓcedo vobis q: nõ posset aliũ soluẽ: q: nõ posset ꝓferre formã absolutionis: sz adhuc si mut⁹ ꝓcedo t totã corp⁹ligatũ sit pctiosũ pt ꝓferre ẽba absolutionis soluit: q: illa solutio nõ stirm. Et hẽt clare ex ista ancte q̃si xpus dixit Jsti sacẽdotes erãt tribus dãsymõiaci inch ꝛc. ꝙ quos xps ꝓdicabat. Pd potuissent dixisse leprosi. Dñe ire mittitis nos ad malos hoies t petõres: ire nõ mittitis ad matrẽ of az vel ad Joã. bap. t ad apl̃os. Solũ q: nõ erãt sacerdotes. Jn hoc xps osẽdit q: solũ sacerdotibus est ficẽda ꝓssio sacẽdotes pot ds eligẽ bonũ ꝓssorẽ scientẽ discernere inter lepã t nõ lepã: t q: sciat solueẽ t ligare. De pc. ni. i. Qnẽ penitet. t dil. vi. ca. Si quis. De isto plamẽto dic scriptura Job. xij. Quia propter. s. amore absolutiõis huiꝰ ẽ ego nõ peccam oi meo. Ioãr. 8. ose in tribulatõe sua mane: ꝓsabulador cui⁹ amaritudine aie mee. Et hoc dicit ad dñm veteris testi in q̃ non pñt bant petã ore. Si dicat: illud tpus erat bonũ Solũ q: nõ oia aq̃ q: mũch hũerunt remissionẽ petõr: vt intrarẽt paditum. Jõ dicit. Loquar. s. dicẽdo ore petã mortalia spãliter venialia in glie. In tribulatõe spũs mei: t hoc spũs ad ꝓpositũ nõ redeũdi ad petã: de q̃ ds interrogare ꝓssorẽ t est maxima tribulatio ꝓdi tole ꝓpositũ eius oia hõ sit inclinat⁹ ad op⁹m. Conſabulador. s. de pnia cũ ꝓssore qui dicit ꝓssor. Ego video q: ẽstis tot⁹ vanus t supbus io ꝓdicabitis vos in ofono. Dicẽs de alijs. Audiet se ꝓssor ne det psiam ostra voluntatẽ petõne. Rõq: si dimitteret psiam ꝓssor: io culpã incurreret. Laboratorib⁹ dei ecclesie.

pectiret per albuginẽ: ẽt magnus defectus oculi qui ꝙderet sũ offi. Idem de auribus ẽc. Modo offi oris est ꝓsignificare cordis intẽtionẽ. Phã. i. ꝓ armẽ. Voces sunt note. s. signa earũ que sunt in alia passionum. Cũ ergo hõ mentit mentiri. n. est vnã dicere in ore t aliud hẽre in corde lingua pdit sum offi. Significandi ea que sunt in corde: tõ sic multus vellet hẽre maculam in oculo: ita nec ds velle mendaciũ in ore. Js ergo q: homo ds lo qui veraciter. Licet non omne vez: nec secreta cordis sunt dicẽda: q: ẽt sinistitia non tñ debemus dicere mendaciũ pro quacunq; ẽh̃ illos qui dicũt bonum esse mendaciũ qõ nulli nocet. Jõ. puer. viij. Veritatẽ meditabitur guttur meũ: t labia mea detestabũt impium. Guttur enim sigit cogitat⁹ cordis. Et labia detestabunt impiũ: hoc tãgit mercatores qui aliquotiẽs emẽdo t vendẽdo dicũt multa mendacia: ꝛ etiã cum iuramẽtis in fraudem ꝓximi: hoc ẽt tangit tractatores mrionũ: q: etiã dicũt multa mendacia q̃ homo interogati qd de tali puella ꝛc. dicunt q: scit dicere aliq̃ nihil scit facere erit vna magna ꝓfusio ẽc. t non hũt ꝓsciam mentiri. Item tractatores pacis dicunt multa mẽdacia: q̃ pro nulla cã est dicendũ. Dicak miracula q̃s legitur Exo. 7. q̃s pharao ꝓcepit destruere ppũm in deo: t ꝓcepit obstetricib⁹ ꝛc. Cũq; rephendere ẽ a rege tim̃et eo: rũderunt. Nõ sunt bestie sicut egyptie mulieres. ipse. n. obstetrices dñi pũt sciam añq̃ veniamus ad eas periunte: t dicerunt mendaciũ: ẽ sic emasit ppũs israel. Bñ q⁹ fecit ds obstetricib⁹: t q: timuerunt deum edificauit illis domos. dic hic Bregodano eis multa vt remuneraret: q: ex mẽdacio pdiderũt regnũ celo: tñ pro toto mũdo non est dicendũ mendaciũ: nec ab⁹. Deponẽtes oẽ mendaciũ: loqmini veritatẽ vnusq̃sq; cum ꝓximo suo: q̃a sum⁹ inuicẽ membra. ad Ephe. iij. Quarti parlamẽti: exẽ hõ fuit locut⁹ filijsli dolose cũ ꝓssore vt recedẽs cum ꝓximo veraciter. sequẽ q: ds log cũ deo t reuerentẽ: t hoc fit in ofoẽ. rõq: ẽ o est vt camate p q̃ ad q̃s ꝓ venit de sonte ecclesie. Dicat q̃d de alto fonte sũ vultis hẽre vel recipe aquã ad hortũ vr̃m: ops ponere canale. Jdẽ fons tot⁹ boni corporalis t spãlis t q̃ ẽ eternal est alte collocat⁹. Lin ecclesia. Jõ sapientia ẽdis aurib⁹ audiẽdi. ꝛc. Sicut rex dat officia diuersa diuersis regnis suis. Jta dñs dedit mẽbris diuersa officia. Modo si officiũ sui impleat q: ponam⁹ canale otõnis cui⁹ pes est in ore: t summitas in celo: congitando. q̃ hõ logt t fit canale est rectũ: q: ꝓs ostare t nõ be ficere. Luc. xvij. Ho. ſq. t. ei bene ordinata. Clerici in sepe dotis canonicis. Carisi mane t sero re: q: filijsli facẽt in deserto monte dant sitire moysen t aaron qui hẽbat curas t regimen alle⁹ pplis: murmurauerunt dicentes: Date nobis aquas vt bibamus. Et ipe clamosẽ ppli dixit: t apis eis the aut tunis aque vite vt cessẽt murmuratio eor ꝛc. Quid⁹ rñdit dñs dñi. Ecgmini ad petrũ coram eis t illa dabit aũ. Et ita fecit⁹. Jsta petra cui est lo quendũ est xps qui totũ mundũ lapidauit. 1. ad Ebor. x. Petra aũt erat xps. Si ergo indigetis aquis gr̃e: sanctitatis: pacis ꝛc missionis petõr: ꝛc. log mini ad petrũ: ad eo vt det vobis: q: sine dubio dabit vob̃ meritẽ: nis vanitatẽ. Ecce ergo quattuor parlamẽta nec̃aria illi qui vult in gr̃a dei p̃ceptis de quib⁹ pt dici. Qui erat mortu⁹ cepit loqui.

Sermo quartus. De eadem dñica. xvi.

Ore cimitatio ecce defunctus efferebat. Lu. vij. originaliter t recitative in evãge. curre tio pñice scribit ẽdus illud. Holẽs impetrare gr̃as t ꝓdictionẽ sup nos in hoc pñti sm one: remedius habeo. s. recurrere ad virginẽ mariã. Salutet g⁹ ꝛc. Jpo ste leetu spãli h⁹ ẽdi sm. q: mõ volo illud ꝓtractare sciendus q: est doctrina cõis doctor: in sacra theologia: q: a pin⁹ mũdi ex quo adã pecca uit: ecclia fuit ita clausus q: nullus ẽtrauit: q̃ ale tẽpe antiquor: exibãt de corpibus respiciebãt si possent celũ ascẽdere: t intrare: nõ potestatq: tanta erat clausa. Eper. erãt pauo obstacula. Qdã t impedimenta salue: quibus obstitebãt vie defunctor: introire nõ poterant celos. Nullⁱ. n. aiam erq̃ adam peccatũ t clausi facti sũ celi arbitror ascẽdisse in celum. Js venit xpus t merito sue passionis t vt tute resurrectionis t ope ascẽsionis aperit tanuã: tõ mõ pũt intrare q̃ volũt. De ista mãcta: plena secret: hẽc dicit dñs do. Porta attrij interiorio q̃ respicit ad orientẽ erit clausa sec dicẽ: in qbus apus sit. die aũt sabbati aperiet. ezech. xlvi. Ho. platea interior est ẽcclia paradisi que de platea pp ẽ magna latitudẽ: q̃ sonus mirabus in ei⁹ respectu nõ ẽt nisi punctus. Porta hui⁹ ẽt introit⁹ que respicit ad orientẽ. Jn quẽte. n. p⁹ apparet claritas

folio. Ita q̃ anima intrat per portam par adisi thatis vsq; clarit̃e folio. 4. xpi. De quo dr̃ virgini in tpe. Ex re.n. ogno est sol nisi tue xpe do mi. De porta clausa erit sex dieb⁹ in quibus ogat. Die lamnũ oes pro cr̃atibus mudi que tant sept̃e. P⁹ fuit ab ada vsq; ad noe. 2ª a noe vsq; ad abrahã. 3ª ab abrahã vsq; ad moysen. 4ª quarta a moyse vsq; ad dñ. 5ª a dñ vsq; ad trãsmigrationẽ. Sexta a trãsmigratione vsq; ad xpm. In qb⁹ fit op⁹ q̃dã seni qui tũc erã laborabãt in fundo dei plusq; nouẽ in fine dier. l. vite nõ hẽbant salarii gliciũ pro gete ibant ad carcerẽ inferni ac ñ vos in sero qñ vnus vr̃ deberet quiescere mittere tũ eũ in carceres. Hec dies sabbati. l. quies apr̃etur. Ita 4 dies fuit in septima etate q̃ xpo alcendit. Jõ modo porta est aptata; cõdigne penitẽtes ñ tam intrant q̃ morũ tur. dñ oc. o. thema. Porte ciuitatis r̃c. Lõ strue ñ cidefunctus esset erãt porte: datint ea suo ẽt cunctis. P⁹s thema. Occasione hui⁹ thematis ego dñm quot sant porte intrandi paradisus siue celum: r per gr̃am dei inueni. Decem. q̃ per figuram ciuitatis hierlm que hẽbat ser portas: que vocabant hic nouẽ. P Porta font. P Porta sterquiny. P P or ta vallis. P Porta vetus. P Porta piscium. P Porta gregis. Que significant ser portas celi quas xpc aperit ad intrandũ gloriã r̃c. C Prima porta ciuitatis hierlm dicebatur porta fontis hẽc edificauit cella puerpe. Nõ q̃ illo tpe ciuitas hierl̃ erat ita nobilis q̃ ad vnã portã ciuitatis erat fons magnus: et qui veniebãt ab ef ibi lauarent a pulueribꝰ. r sic intrarent ciuitatẽ mundati pp hoc ista porta dicebat porta fontis. Hec figurabat primã portam celi quam xpc aperit que dr̃ innocẽtia baptismalis: q̃ erã nobilis est illa ciuitas celestis q̃ nulla ala cum alĩq̃ macula etãi venialĩ põt ibi intrare. Jõ q̃ xpc offidit illas ioanni euãgelistę dicẽti iohães. q̃ dñe r q̃ intrabit hic Kristꝰ xpc. Non intrabit in ea aliq̃ coinquinati. Alia porta xti. Jõ parauit dñs portã fontis sl baptismalis innocẽtie. Si pẽtio facient vel manꝰ immũdas lauarent ibi. Alig̃ hñt facẽt im mundãs hñt manꝰ mundas: vt pueri q ope nõ peccauerũt; originalẽ pẽtõ maculati sĩt. q̃ non est petri facti ad eos: q̃ receptui. sicut de imagine cadẽte in into. sic puer hñt facẽ latrolas ex illa carnali gliatione. tũ si tales de bent intrare ciuitatẽ paradisi per illã portas baptismi ds q̃ lauent in porta fontis a sacerdote vel iapso in gcilo. Similiẽ de forma. si mont in hoc statu: recte vt ala virginis euolat ad paradisus sine purgatorio: r intrat per portã fontis. Alig̃ aũt hñt nõ solũ facẽ lutolas ex originali pẽtõis: q̃ an? ex pẽtis actualibus r̃c. q̃ nõ pũt purificari nisi per baptismũ vt sunt vdel r alĩ infideles. vñ q̃ tales non ficte accedũt ad baptismũ tanta est virt⁹ baptismi q̃ ita purificat: q̃ si moreręt añq̃ perueniẽt statim euolãt r intrãt per portas fontis. De isto fonte zach. xiij. In die illa erit fons patens domui iacob r habitãtib⁹ hierlm in ablutionẽ pẽtõr. de ista porta dicebat Job ana gogice. Petra fundebat mihi rinos olei q̃ pcedebam ad portã ciuitatis: r in platea parabant mihi cathedras. Job. xxix. Ho secretas baptism⁹ hꝫ fieri per aquã nãm: dulcem vel salsam de mari. nõ. n. põt dari per aquã vrtificialẽ vt rofacẽa r̃c. Cum aqua nãl lauat cor pus baptizati. l. petra. i. xpc. Petra aũt erat xpc. 1. ad Cor. x. sil fudit septẽ rinos olei. l. septẽ dona spũs̃ q̃ vnũt filiã. xi. Spũs sapie r intellect⁹ spũs̃ pũls r fortitudinis: spũs̃ scie r pietatis: r repledit eũ spũs timoris dñi. Dñi spũs̃ eius dixit to dant bap. de xpo vt ipse met dicit. Qui milit me baptizare in aq̃: ille mihi dixit. Sup q̃ videris spũs̃ eius descendẽtẽ r manẽtẽ sup eũ: hic est qui baptizat in spũsc̃to r̃c. Jo. 1. Ecce ẽre dicit. petra fundebat mihi rinos olei q̃ pcedebã ad portã ciuitatis. 2º dicit. in platea. l. in ciuitate paũdã bant mihi cathedras. l. de electa a malo angelo. q: q̃ ala alicui⁹ nouiter baptizati ĩtrat pa radisus statim collocat in vna illaꝝ cathedra rũ. Et de tali põt ĩtelligi ysa. Pdotte ciuitatis r̃c. C Secũda porta dr̃ sterquiny. q: tam nõ possũmus intrare per portã font. q: post baptismũ facti sum⁹ inuidi r̃c. Si di. aliqs. ego volo r̃ey baptizari r̃c. Dico q̃ baptismus nõ hꝫ virtutẽ nisi sit. q: solũ xpus sit fuit passus immo peccaret. go grauiter. si iterũ baptizaret Baptism⁹. n. est sacr̃s irreiterabile. q: ĩmit caracterẽ q̃ est indelibil. r ió nisi eẽt alta porta nos possem⁹ ascẽdere. ió est secũda porta figurata p portã hierlm q̃ dr̃ sterquiny q̃ edificauit melechias. Nõ est ẽre sic notãt. ciuitas hierlm tũc erat sita in altitudine. l. in q̃dã pe de mõt. q: ias nõ est illa. q: dño ex porta pallus est r sepulchꝝ ei erat r mõ est in medio ciuitatis. r ille pplo indaico erat immidus. r q̃ pluebat oẽs immidicie de illa altitudine bello cebãt per aquã ad illã portã. ió dicebat porta sterquiny. Et ista febam portas ecclie q̃ dr̃ facta. ho: recte est. sic illa porta ciuitatis hierlm

q: oẽs immũdicie pgreganť in plcia. Jã vide mus in nono vbi stam⁹ r comedim⁹ q: ibi portãe pgreganť: ps pleo in domo plcie. ps qñ ve nit illa pluuia immũdicior. Ubi nota. p pctia qñ. l. cerebri restrigit vt spũs ia r hõ vadit ad plcias: ẽ portã ouis vadit immũdicie pctõr. sic ciuitas plcie pargat. q: sicut pluuia spũs̃ ia vnctũ fecit oẽs immundicias: ita passio dñi rosa sel cũ gemitib⁹ r lupirib⁹ purificat totã plciazam q̃ pgregant tot immũdicie. Cogitate si eẽt alĩq̃ dom⁹ vbi hõ comederet r̃c. r de to to ãno nõ mundaret: ẽ in illa eẽnt pgregate immũdicie. ad hõ cogitate qd dr̃ eẽ de plcia q̃ dñs ei in ãno a nob⁹ mundat. O q̃t immũdicie q̃ndie pgregant comedẽdo: bibẽdo: loquẽdo: dormiẽdo: otiãdo r̃c. Sũt multi milit. q: nec sel i ano mũdãt domũ plcie: q: nõ pñtẽt: r taleo dinatione uterẽt r nõ debẽt hẽre ecclasticã sepultura ꝫ sic aia ẽ cũ demonib⁹ ĩfernorũ corp⁹ ds eẽ cũ dant i cẽpo. ẽ de pc. r re. Dic Jõ dicit scptura. si pñteamur pctã nr̃a fidel r iustus ẽ do vt remittat nob pctã nr̃a r emun det nos ab oi iniq̃tate. 1. Jo. 1. De 1ª porta dõ in ps. Si cõtemi dño. Hec porta dñi tũsti ĩtra bãt i ea ps. cxvij. Aperiũ dicit. Cõtemi dño. Dicẽt aliq̃. q: dicit pñtemi sacerdoti. dico q: pfessio q̃ fit sacerdoti fit deo in eꝰ loco stat sacerdos omniũ q: si pfessus p vndicẽ iterrogaret de pctis si alr nõ põt eua dẽ pt intrare q: nihil fit. q: deo fit pfessio: r nõ fit pctã vt hõ. Ites p porta dñi hic exterp̃ errore aliquo: plum pinolop dicẽtiũ q: xpc si ordinauit pfessionẽ ꝫ dño iacob q̃ dicit. Cõfitemi alĩ vtrũ pctã vestra oate. p inuicẽ vt saluemi. Jac. v. Rñsio dicẽ q: xpc nõ ordinauit pfessionẽ ẽ cr̃os. q: nõ ꝫ dr̃ cr̃⁹ nec alĩ apli possent ordinare vnã sacr̃s: ꝫ xpc. ppcto oẽ ordinant. ꝫ apli fuẽt bacalariũ r xpi repetitores. xpus dixit cr. Nolite vocari nec vocemini magri. q: magr vr vn⁹ ẽ xpc. r̃c. at xxiij. Jõ q̃ apli loquunt de alĩq̃ sacr̃o: loquit vr ordinatores: ꝫ vt repetitores. Ite mũdi ĩtrabit ẽa. l. q: ẽ ĩmũdicia: q: petõres ĩ mũdo mũdicabit. r q̃ tal sic mũdat mont⁹ pt dict. P Porte ciuitatis r̃c. Secunda relat. C 3ª porta dr̃ vallis. de ista dat. Expedit vob vt sit alia porta. q: panel sl. q̃ faciunt pdigna pnias. Ita q: si sl flatera dñe iustitie pona pte pone: ẽ ela petã. r i alia ela bõa r̃c. Pharisei sl religiosi clerici vel laici de qb⁹ nõ pleo põderanẽt mala r petã q̃ bõa. Jõ tales nõ pñt ĩtrare p primã portã. nec scdam. ió apu ⁹ dõ scdã portã figurat ꝑ portã vallis quã edificauit Amym r ĩpitatem ei⁹ iuxta. dicat ẽre

ista porta hierlm dicebat portagalli. q: antiq̃ t⁹ ẽre gẽtiles erat ĩtr illã portã. Filius pfunda⁹ in q̃ ĩcẽdebat ignis r ibi offerebat filios suos p ignẽ. Jõ ab Ysaia r iere. dr̃ valle ymplorationis. r z xpc vocat gehẽna. Hec porta figurabat tertiã portã pacis: q̃ affligẽtes pur gatoriũ. q: sicut illa valle erat dalla. Ita purgatoriũ ẽ dalla. q: circa cẽtrũ fre r dr̃ vallis tristicie r tribulatiõis. q: p̃ ẽ eius theologo. q: minima pẽa purgatoriꝰ ẽ maior ẽtiq̃ pẽa hꝰ mũdi. r q̃ mont q̃ digne nõ satisfecit r l gẽa 3cedit: purgatorio satisfacit. purgabit. illi decedẽti dicit xpc. Vadat ad portã vallis. l. ad purgatoriũ. dicat mod⁹ q̃do alia porta ab ãgelo bono dicẽte. videt q̃ maculas hẽs. Dicat q̃ñ. p̃cit aias i purga⁹ r̃ põt. vt ẽ ita dño tũsmiss inuerio ad anteios r̃c. Jõ donec ẽ facẽ pnias ĩ hũdo ne hõ dẽat trãsire pñã portã dolozolas. De ista porta nr̃a fr allegorice. Trãseũtes pmã r scdas custodias ne erãt. ad portã ferrẽã q̃ ducit ad ciuitatẽ q̃ eltro. l. spũs̃ arts ẽ eis. Act. viij. P⁹ r 2ª custodia sũt due custodie angelor⁹ bonor⁹ q̃ hẽm⁹. P³ est ĩ hũdo q̃ñ creatura nascit dr̃ mittit angelũ ad custodiã ne a dyabolo ĩdum mergat r custodit sp. Unde Dñs. Angel⁹ suus dr̃ mãdauit de te vt custo. te ĩ oi. vijs tuis r̃c. ho. re. 2ª custodia ẽ ĩ fine q̃ñ hõ exit dñe mũdi: in ingressu r in exitu dr̃ vat custodiã. Sũt. n. in exitu de mones obfuãtes alas: r nisi dr̃ mitterẽt angelos r̃c. pp. p. d. Trãseũtes pmã r scdas custodias: veñt ad portã ferrẽã. i. purgatoriũ. q: ille ferr̃ ẽ duri⁹ lignor⁹ ita pẽa purgatoriꝰ ẽ durior ferro. r pẽa purgatoriꝰ pena dñi mundi ecce dat: ꝫ stodatio ẽ eis q̃ pacta purgatõe ad ciuitatẽ paradisi ĩtrt. vñ subdit in dicta anthiph eltro aptꝰ ẽ eis. Jõ q̃ñ mont q̃ nõ facit cõdignã pniaz sit dici. porte ciuitat⁹ r̃c. C Quarta dr̃ porta vet⁹. hãc edificauit Joiada. Regũ dicit mgr hystoriar⁹ q: erat ãtigor alĩor⁹ inuentiõ dñi ofcdant edificia de tpe melchisedech. q: obtulit panẽ r vinũ. Figurabat vet⁹ porta pẽtitionẽ cordialẽ. Illã ptitio cordial⁹ ab inuitio mũdi vsq; mõ fuit hõa r deuota. q: tãta pẽ cẽ ptitio de petis q: fine ꝫ q: trãseat scdas vt tertiã portã: ĩtrabit padisus ꝑ portã veterẽ. l. ptitiõ. Dicat die mirabili ꝺ pulchra mere trice veniẽte ad ꝑmonẽ. credat q: ĩ ex denotiõe: ꝫ q: ibi erãt boles. ió vt videret r̃c. oẽs ut se vt boles p⁹ fmonẽ peccarẽt cũ eis ds dõ cogitauerat alĩs r a cãis ff dñs. Jã vanitatẽ r oĩa⁹ miser r ꝫ ĩmũdiciã luc⁹ ir huõ punitꝰ r illa. q̃ put cachinabat iccpit flere r tãt fuit

ignio ꝓtriſtiꝫ.q; ſubito e fine ꝓſeliꝫ e fuit nr̃a tra. Ihi ſtrauit ꝙ porta veteꝛ.i.cõtritionꝫ domi e ꝓuocare ic ad dolorẽ petꝛ. Per illã portã ſtrauit maria magdalena q̃ venit ad pedes xpi ꝛc. Per illã ſtrãt plurcꝫ. Dagmi eſt affligẽ coꝑtionꝫ ⁊ diſciplinã ꝛc. Sed ſup ola eſt afflictio cordis per ꝓtritionẽ De iſta porta auctas. Conuertit me ad portã dom⁹ ⁊ eccc aq̃ egrediebant ſubter limẽ domꝰ ad orientẽ Ezechielis.xlvij. Nota peccãto dñs auertit a deo ⁊ puertitur ad creaturas ꝛc. ſed ꝑ cõtritionẽ puertitur ad deum: ⁊ uertit dorſũ ad peccata. Jo dicit. Conuertit me ad portã domꝰ.i. ciuitatis.ſ. ꝓtritionis. Subter limẽ dom⁹. Limẽ eſt memoria petꝛi a quo pcedit. aque lachrymarũ ex cõtritione quãdo religioſus clericus vel laycus dicẽ O miſer quid erit de me ꝛc.⁊ plorat ꝛc. recognoſcẽdo vitã malã quã tenuit. Item dicẽ ad orientẽ.i. ꝑfectã dei ſigũ q; ſ; ꝓtritõe hõ ꝺz hic reſpectũ ad deũ: quẽ hõ offẽdit: ſi ad piculũ ſeu honorẽ vel famã. Sz ad orientẽ q̃ q; mouẽdũ ꝓtrit⁹ de eo ꝓ dici tpe. Porte ciuitat ꝛc. Quinta porta dr̃ porta piſcũ. Hãc edificauerũt filij Iſraa. dr̃ aũt porta piſcũ. Rõe qz p illã ſtrabãt piſcatores portãtes piſces de portu ſopen. g nũc dr̃ iaffa. Hec porta figurabat qntã portã paſſiõ. Lobedientia ſup̃nale ad dei mãdata. Figurat eni p piſces. qz ſic piſces delicioſe ⁊ lenit̃ vadũt. Ita obedientes deliciole ⁊ totalr debẽt ſe imergẽ ⁊ cũ delectatione ⁊ letitia ſeruare mandata dei ⁊ eccle. in die dñica audire miſſas cõpleta cũ ſilẽtio ꝛc. Jtẽ in q̃drageſima cõtineri in paſcha cõcare nõ venire cũ triſticia: ꝓ cũ letitia ſicut ad ꝓtinium. Jdẽ de alijs. Ideo xp̃o. Si vis ad vitã ingredi ſerua mãd. Mat.xix. Ps g⁹ q; obedientia eſt porta ad intrãdũ paradiſum. De iſta porta auctas. Britũviꝫ q ipleuit ſ; ſidenũ ſuum ex ipſis: nõ ſtandet cũ loq̃tur inimicis ſuis in porta. ps. cxxvi. Nõ ex ipſis. ſ. ſi mãdat delectabiſe ⁊ ſi cũ falſitatis fundo. Jtẽ nõ ꝓfect. ſ. ꝙ dñationẽz eternã. Cũ loq̃r inimicis ſuis. ſ. ꝺz abol'i porta. ſ. mortis: dicẽtib⁹ nũq̃d tu eris dñat⁹: nũq̃d tu feciſti h⁹ ⁊ h⁹ ꝛc. Secta porta gregio. Hãc edificauit Eliaſib ſacerdos magn⁹ ⁊ fres ei⁹. Dicit porta gregio. rõ q; erat iuxta tẽplum ꝙ quã intrabant gregeo ꝙ ſacrificio fiendo. Figurabat ſexta porta ceſi q̃ ob̃patiẽtia martyrial. martyreo enim tẽpe tiebant oues. qz ſic ouis q̃ ducit ad locũ mortis nõ clamat. nec ſe defendit. ſic martyres nihil dicebãt in q̃ſtiõe nũ ſolũ. ſ. luc ſentirent dolores: ſũ patienter ſuſtinebãt. Jõ de eis cantat eccha. Educunt gladiũ more bi corde tacito mẽs bũ ꝓcul fuat patiẽtia. Ecce apſo. ad Ro. viij. In ꝓna martyrus. ꝓpt te occiſiõia. O quot hodie: quot mulieres. o ſ; puer. o quot puelle ſtrauerit illã portã. De ista porta dicit Jo. Beati q lauãt ſtolas ſuas in ſanguine agni: vt ſit ptãs eoꝝ in ligno vite ⁊ per portas intrent in ciuitatẽ hierlm. Apoc. xxij. Nõ in ſanguine agni: nõ dicit in ſanguine monia q̃ martyres abantꝙ purificabant. Jõ dicit. Beati q lauãt ſtolas ſuas. Lopa vite ſ; ſanguine xpi. Ro. cũ dicit. Et ꝙ portas itrẽt i ciuitatẽ. In alijs dicẽ ꝙ portã ſingulari. hic ꝺo dicẽ in pſalꝰ ꝙ portas. ãre b⁹. Rũdeo q; ad oñdendum. q; martyrũ nõ ſolũ ẽ ex vna vtute. Alig creditꝫ q; ſolũ ſit martyr q; mouẽ ꝙ fide xp̃i. Nõ eſt ita. imo mouẽ ꝙ q̃uo virtute reſiſtẽdo peccatis martyr efficit. ꝺbigratia. Joannes baptiſta nõ fuit mortu⁹ ex cõne fidei explicite: ſed ex correctiõe. primitiũ martyr ẽ. Poſſet potẽſ martyr hereticoꝝ cultor. canit eccha. ita ſi mulier reſiſtens ribaldio ꝛc. ⁊ occiditur ꝙ eo. martyr: eſt cũ beata katerina. Ecce q̃uo debereris voo cuſtodire: imo dico fortẽ iꝺ bono nõ tũ itelligatio mẽ. Si eſſet aliqo vir male nutrit⁹ ⁊ vellet ꝺ corpore vxoris aliqd q̃ cẽt ꝺ deũ: ⁊ vxor nolens ꝓſentire: interficitur martyr efficitur. Jtẽ ſi aliqo dãs boni ꝓſilꝰ ꝙ republica: occiditur: martyr efficit. Ps g; ꝙ oi ꝺtute manutenenda efficitur martyr. go Ecce quare dicit. ⁊ ꝙ portas intrẽt in ciuitatẽ Jõ xp̃o q̃ſ fuit locut⁹ de martyrib⁹ dixit. beati q ꝓſecutionẽ patiuntur ꝓp iuſticiã: nõ dixit ꝓpter fidem q̃m ipoꝝ eſt regnũ celoꝝ. Mat. v. Ps thema. Porte ciuitatis ꝛc.

Dominica. xvi. post feſtum trinita.

Sermo quintus de epiſtola notabilis:

Flecto genua ad ꝓcz dñi nr̃i ieſu xp̃i. ad Ephe. iij. Pro declaratõe hui⁹ verbi ⁊ introductione materie deuote: quã volo ꝑticare: ſciẽdũ q; xp̃o dano regulã ⁊ doctrinã ſuis ſcis apl̃is ⁊ diſcipulis ⁊ i ꝑſona q̃ſ eſt oraꝺi oñdit q; in nr̃o ofonꝺ⁹ ꝺirigam⁹ ꝺba ad deũ patrẽ. Nõ credatiſt tamẽ q; hoc ſit. qz pater ſit maior filio ꝛc. in potẽtia vel ſapientia vel ꝓlitate: vel q; maioz ſit. ſꝑiſſtõ Quia ſicut eſt vna deitas ⁊ vna cẽtia in tri

b⁹ ꝑſonis. Et ẽ vna potẽtia. vna ſapiẽtia. vna ⁊ volũtas. Et ois oratio q̃ ſit ꝑſ: ſit ẽt filio ⁊ ſpiritui ſancto. qz cũ ſi ſit niſi vn⁹ de⁹ adoraꝺo patrẽ adoraꝺ filiũ ⁊ ꝙſſlactus. ⁊ ita ꝺicit in articulo fidei. Credo in ſpiritũ ſcm dominũ ⁊ viuificantẽ: q; ex patre filioq; ꝓcedit. Qui cũ patre ⁊ filio ſimul adoraꝺ ⁊ cũ glorificat. Jõ ſine ſuetatio oratiõz patri ſine filio: ꝺicẽdo. Pr̃ doramus te xp̃e. vel ſpiritus ſancte: ꝺicẽdo. Veni ſancte ſpiritus ꝛc. Simul ſit patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſcto. Quia adoratio: reuerẽtia ꝑl honoꝛ q̃ vel qui ſit vni ſit ẽt alijs ꝑſonis. qz nõ eſt niſi vna maieſtas ſiue deitas. Jõ in oratiõnibus veſtris poteritis ꝺirigere ꝑſ: filiovel ſpiritui ſancto ſm veſtrã ꝺeuotionẽ. Sz ꝺi. Que ẽ ergo rõ q; xp̃o oſtiꝺit ꝺirigere verba patri. Rũdeo q; inter alias cõꝺitiões oratiõni neceſſarias vna eſt ꝓfidẽtia in oratẽ obtinẽꝺi qꝺ iuſte petit nõ ꝺubitare ſi faciat ꝛc. Qui. n. eſtimat ſimilio ẽ fluctui maris: q; a vẽto mouet ⁊ circũfertur. Nõ ergo eſtimet hõ ille q; accipiat aliqꝺ a ꝺomino. Jaco. i. Jõ. oraꝺi ẽ neceſſaria ꝓfidẽtia ꝺe ꝺiuina ꝺonitate. Nõ ꝓfidatio ꝺe opibus veſtris bonis. qz illud nõ ꝺz ꝺici ꝓfidẽtia: ſed ꝓſũptio. Sed ꝺico. Dñe iꝫ ſuꝫ peccatorũ cõfido ꝺe vſa ꝺonitate ꝛc. Ꝺicovobis oia q̃cũq; oraũtes petit: credite qz accipiẽt. ⁊ eueniẽt vobis. mar. xi. Nõ quõ põt haberi maioꝛ cõfidẽtia q̃ ꝺe pfe. qz vulgariter ꝺicit. Qui patrẽ habet in ꝺicẽ. obtinebit cauſã. Jõ ordinauit xp̃s vt ꝺirigam⁹ verba oratiõis ad pfez. qz iſtud nomẽ pf ẽ nomen ꝓfidẽtie. ꝓpter hoc xp̃s in oratiõe quaz oſtendit ap̃lis ꝺixit. Sic oraꝺitis Pf nr̃ ꝛc. Mat. vi. Quare nõ oſtẽdit eis modũ oraꝺi ꝺicẽꝺo. Deus noſter vel creato: noſter: aut rex noſter: ſeu impato: noſter. Nõ. qz iſta nomina ſũt timoris ⁊ terroris. Sed pater ꝺat cõfidẽtiã. Ecce rõ ãre xp̃s oſtẽdit ꝺirigere ꝺba pfi in oratiõe. Is ẽt intelligat filꝰ ẽt ſpũſactus. Et iuxta iſtã ꝺoctrinã oraꝺat Paul⁹ ꝺi. Flecto genua ꝛc. Ps thema. Et ſum i materia ꝓdicꝺa ſup iſto ꝺo. Flecto genua. Et nũq̃ ẽ alt⁹ modꝰ oraꝺi. Ꝺico q; ſic. Flecto enim modos ꝺonos ⁊ ꝺuotos oraꝺi ſuꝺicio ſacra ſcriptura

Primus eſt elevando oculos ad cel ꝺz ex confidentia.

Secundus ꝺeprimendo caput ad terram ex verecꝺia.

Tertꝰ extẽꝺẽꝺo manꝰ in altũ ex ꝺligẽtia.

Quartus cruſando vlnas ex conſcientia

Quintus tundendo pectus ex cõtritione

Sextus inclinãdo corpus ex contritione

Septimus flectendo genua ex ſubiectiõe

Octauus ꝓſtrando ſe totuz ex ꝺefectione

Quibꝺ ſ; loꝛ. modoꝛ ꝺz ꝺonũ rõne ꝺeſcripti mo log⁹ thẽa. qz iſtũ modũ marle habet apl̃s Jeſum⁹ mod⁹ oraꝺi eſt leuare oculos ad celũ q̃ſi ſuſpirãꝺo: ſiue go oret vocalr ſiue metalr. Rõ hui⁹ orõnis ẽ pp ꝓfidẽtiã. qz de celo habem⁹ ola bẽa. qz iſte mũꝺ⁹ nõ eſt niſi ſomnꝰ miſeriaz ⁊ tribulatiõz. q̃ ſi habem⁹ niſi mali: vt illi tres pueri de gb⁹ habet i Daniele. iij. ca. ⁊ a celo habem⁹ bona. Ita ⁊ nos. Et iſta ꝓfidẽtia eleuam⁹ oculos. q̃ſi ꝓcẽtes tuã ꝺñe ſcio quã ſumus in miſeriꝺ ꝛc. Ꝺñe ante te oẽ ꝺeſiderium meũ ⁊ gemitus meus a te nõ ẽ abſcõꝺit⁹. ps. xxxviij. Et iſte modꝰ ẽ ita nãlis q; ẽt beſtie ſeruãt iſtũ modũ ꝺz neceſſitate ꝓpoſite. Legit eni Joel. i. de fame magna ⁊ ſicitate: q; nec ſuemiebat herba: nec aqua. ꝓpt quã alalia ꝙgregata vlulãꝺo leuauerũ oculos ad celũ: ſz neſciebãt qꝺ faciebãt. Beſtie agri: q̃ſi area ſitiẽs ymbꝛe ſuſpexerũ ad te. q̃ſi exciati ſũt fõtes aq̃z. ⁊ ignis ꝺeuorauit ſpecioſa ꝺeſerti. Joel. i. Jtẽ ps. cxlvi. ꝺicit Dñs Qui ꝺat iumẽtis eſcã ipoꝝ ⁊ pullis coruoꝝ inuocãtib⁹ eũ. i. rogãtib⁹ eũ. Pila pẽna ⁊ pma pluma q̃ habẽt pulli coruoꝝ ⁊ q̃ſi alꝺat: cum⁹ ſe lotipus ꝺe cumo ſuſpicat q; nõ ſũt filij ſui: trãꝺat eis paſtũ: nec pmittit q; mſ ꝺet. q. ꝺ. Nãq̃ filijo alienis puꝺebo ego. ſz q̃ſi penne ⁊ plume mutãt ⁊ efficiũt nigre. tũc nutrit pullos ſuos. Sz tũc q̃rit ꝺe q̃ vnũt iterũ. Ꝺicit glo. q; ꝺeus mittit roꝛe ꝺe celo q̃ſi ꝺa iuocãt fidẽlẽ. Quãto ergo magis nos q ſum⁹ rõnales ⁊ cognoſcim⁹ creatoꝛẽ nr̃z i nr̃o neceſſitatib⁹ tribulatiõib⁹ ⁊ piculis: ꝺebem⁹ ad eũ recurrere: q̃ſi ꝺicerem⁹. Ꝺñe derelict⁹ ſũ ab amicis ⁊ ab oi humano ſuffragio. Auctas ꝺe hoc. ij. Paralipo. xx. Cũ ignorem⁹ qꝺ agẽ ꝺebeamus b⁹ ſolũ habem⁹ reſidui vt oculos nr̃os ꝺirigam⁹ ad te. Jõ oraꝺo oculos nr̃os ad deũ leuem⁹. Iſtũ modoꝛ tenuit Dauid q ꝺe ſe ꝺicit. Ad te leuaui oculos meos: q habitaꝺ in celis. Ecce ſicut oculi ſeruoꝝ in manibus ꝺominoꝝ ſuoꝝ. Sicut oculi ancille ꝺne ſue. Ita oculi nr̃i ad ꝺñm deũ nr̃m: ꝺonec miſereat nr̃i. ps. cxxij. Exiſtitur hec mulier ex ſi volũt tenere bonũ modũ oraꝺi ne oſtẽdat aliã facie. ſ. ꝺiperã: ſ; illã q̃ a deo receperũt ꝛc ꝺicat Jſtud vicuũ mihi ꝛc fuco vrẽtũ ꝛc. Tanẽt eã vt ego ꝺ⁹ eũ ad ꝺiſtillata. ſ. lacrimaz ad ꝑſſſtet⁹ ꝺñe. Quã placeaz ex amica me. q̃ſi placeã eo. Deſi tui collabaz. Ꝺñe. uij. nõ ꝺodie i mũꝺo ſi tot mulieres

tribulate ꝛ grãs ip̃o inf̃mitatibus grauat: eqñ oratꝫ ꝛ exaudiunt ydio vanitatib⁹ impedientib⁹ oratois exauditionẽ. Iero. Deus nõ libenter alpicit vultus quos ipse nõ fecit. Ideo audietis vos vt in vestris necessitatibus potentio secure recurrere ad deũ. Sicut illa fẽa mulier ℣ quã sucrat data suia tẽ. que flens suspexit in celum. dixit. n. cor eius fiduciam habens in dño. Psal. xvij. ¶ Secundus modus orandi ẽ̃ per oppm̃ deprimẽdo caput ad terrã. Iste precdit ex verecundia. Qui libet vñm scit ꝛ credit q̃ deus videt ꝛ scit oĩa peꝛ ꝛ hoĩm ꝓfectuq̃ secrete fuerint facta: q̃ ẽ si hoĩbus pñt latere: non tñ deo. Vñ ergo homo orat ꝛ recolidat petã suã: deprimit caput. q. d. O nõ quõ relpiciam tẽ. Istũ modum oñdunt nobis pueri. q: si pr̃ inf̃mitꝫ vel gnã guller redarguit eos de aliquo min⁹ bñ facto: qñ cogitant tũc intra se di. O pr̃ vel mr̃ vidit q̃ ego feci hoc tẽ. ex verecũdia inclinant caput: nõ audẽt eleuare caput ꝛ est bonũ signũ in pueris. Ita de nobis q̃ venim⁹ coꝛã pr̃e ꝛ mr̃o nr̃o deo ꝛ mr̃e virgine maria: in oõne cogitando q̃ sint oĩa per nos male facta: deprimamus caput suspirãdo ꝛ plorãdo. ꝛ iste modus orandi optim⁹ est. istũ modũ tenuit ille ctãs bñ Ecdras di. De⁹ me⁹ sum: dor ꝛ erubesco leuare faciẽ meam ad te. qñ iniquitates nr̃e multiplicate sunt sup caput nr̃m. ꝛ delicta nr̃a creuerũt usq; ad celũ. i. Esdre. ix. No. dñi am iter inigitates ꝛ delicta. Is vulgariter pro eodẽ sumant tñ. ppie loquẽdo ꝛ stricte differunt. q: inigitates. ppie loquẽdo sunt defect⁹ facti de directo ℣ primus. Sz delicta sẽ petã facta directe ℣ deũ. Verbigra. Si vos vadis in hostiã: vincẽs: vel campũ recipiẽdo fructus tẽ. ℣ voluntate dñi sui: istud est inigitas. i. noegtas. Sz qñ vadit⁹ ad dnos tẽ. pro sanitate vel pro filijs: vel ad inueniendũ peditũ: hoc dicit⁹ delictũ q̃ ascẽdit usq; ad celũ q: tangit deũ de directo. Itẽ si loquendo cũ aliq̃ hoĩe dicitur mẽdacium: vel diffamãdo aliquẽ hoc ẽ inigitas. Sz iurare: blasphemare est delictus. Itẽ si fuerit vel laborat in possessione alicui⁹ differt defraudat eũ in seruitio ℣ dr̃ inigitas. Is qñ nõ facitis fuit⁹ deo debitũ sicut ẽ in dñica audire missas tẽ. est delictũ tẽ. ¶ Tertius modus est extendẽdo man⁹ in altũ. sic fit cõlter in eleuatiõe corpis xpi. Iste modus. pueꝛ nit ex indigẽtia. Attẽdat quãta sit indigẽtia humana. plus oĩb⁹ alalibus indigentes sum⁹ tam in corpalibus q̃ spalib⁹. ℣ in corpalibus q̃ ante q̃ possit ire. ꝛ eus instrumẽtis ofidit sibi modus ad bual duꝛ vnus capreolus vel pullus q̃ dicit⁹ adhuc lusio. testã de ouo in capite currit. Itẽ alalia tã naturãl. cum vestis sua vt agnus canis: vulpes. ꝛ sic de aliis. pro hyeme volumina nos in dacre ops. dẽ dare oue ꝛ re cipere lanã ꝛ parare. p⁹ lanã do: filãdo: texendo: ẽ̃tare in molendino. colo are. linere. suspendere ꝛ tẽ. de labore. Itẽ de cibo. Alalia non semĩnãt nec colligũt nec faciunt. pastionem. Hoc vo sivolum⁹ vincre ops. dr̃ cãpos: vineas: bestias: arare. seminare. metẽ. portare ad horreum. triturare: pinsere tẽ. Itẽ alalia nõ faciũt domos. sz inueniũt domicilia sua sed noa ops emere. fundãmẽta: dr̃e lapides: calcẽ: portas. fenestras tẽ. Itẽ alalia bñt arma sua. cattus vngulas ꝛ leo. dou cornua ꝛ cerui. ẽt lep⁹ rubias ad fugiẽdũ. arma sunt defensiua. cyrogrillus iã ps sua castra ꝛ spelũcas tẽ. Sz nos os pquirẽ ferr. post liq̃facẽ: deide malleare: deinde cultellos fabricare tẽ. ℣ g⁹ indigẽtia humana in corpalib⁹ Itẽ in spualib⁹ in alia. dicit p̃bs q̃ intellectus hoĩs est a puĩ⁹ rãdũ tabula rasa in q̃ nihil est depictũ: is sicut pgamenũ albũ. Alalia in p⁹ die bñt totã sciam ꝛ industriã: statim qñ ẽ nat⁹ a suo capolus: cattulus: agnellus: ad scit vbi inuenit ꝛ vbera. ꝛ qo oñdit sibi q̃ ibi sit sui nutrimẽtũ. Et puer ẽt si ℣ vbera ad duos digitos distãtia matiet fauet nisi a mr̃e ponãt in oreciuo. Itẽ pullo apponat lapis piosius ꝛ pannis: sciet eligẽ ꝛ comedẽ de pane ꝛ nõ de gla. Jaz bñt sui scĩam. Sz si puero dẽt cãdela ardens tãget digitũ: si prima mittet i ore. Ecce defect⁹. Itẽ agn⁹ vel capolus infra cẽtũ ones cognoscet matrem suã in balatu. is nõ sic bũ pueri tẽ. Itẽ dicit Amb. in exameron: q̃ pdices furant sibi ouã ad iuicẽ. is qñ pulli in natu in voce cognoscũt matrẽ suaz tẽ. ꝛ puer vñ⁹ anni nõ cog⁹scit pentes. Itẽ agn⁹ vel capol⁹ si vidẽt lupũ statiꝫ fugiũt. tã sciũt q̃ est a⁹ inimic⁹. Idẽ pullus qñ videt miluũ. Sz si lup⁹ venerit ad pueꝛ relpicit cũ nec timebit eũ. Itẽ alalia sciũt suaꝫ medicinas: is nõ studuerit i mõte pestilano vt ps de mastela ℣ venenum serpẽt. ꝛ de ceruo. Et nos nisi studeam⁹ medicinã nescim⁹ q̃d ẽ bonũ seu malũ. Ps z g⁹ nra magna indigẽtia tã in corpe q̃ i aia. Jõ dicit ps. lxxxvij. Ato anticipẽt nos mie tue. q: pereo scti sum⁹ nimis. i. pl⁹ q̃ bestie. Ex ista rõne q: indigem⁹ bõis spualib⁹ ext̃dim⁹ pertrã. ꝛ q: indigem⁹ bõis corpalib⁹ ext̃dim⁹ manũ

stra. Isi dicẽdo bo. O mi dñe dei mihi. Tenemino corda nra eũ manib⁹ ad dñs i celo. Thr. iij. Istũ modũ oñdunt nobis pauperes. nã si in hac villa nõ ab aliq̃ diuite fieret ordinatio ꝛ publicaret q̃ daret duos florẽos de seneſtra sua oi venienti. O quot venitẽ: et tẽdẽ lo manuo dicẽdo. Dñe detur mihi. Ita xpo dñe. quia domini est terra. Ps. xcvj. et xxviij dñi sũt quasi q̃ fecit vnã ordinatiões dicẽs. Petite et accipiet. omĩ q petit accipit. Luce. xi. Jõ orando ext̃dim⁹ man⁹: quasi dicam⁹. O dñe sũ paup: detur mihi. Audiens hic holeo q̃ iuxta illud apostoli. Volo vitos orare i omni loco leuãtes puras mãus sine ira. Cappetitu vindicte et discrepatiõe. i. Timo. ij. idest placitãdo: cõtendẽdo seu accusãdo. Nota pural man⁹. i. a luto vture. Abacth. iij. Ve ei q̃ multiplicat ñ sua. Usq; quo ꝛ aggrauat ℣ le densũ lutũ tẽ. Et simo Iurite. ad ℣ Philip. iij. Omnes arbitror vt florẽos vt rpm luerifaciũ. A ſanguine. Ita. i. Cum extẽderitis man⁹ vestras auertã oculos meos a vobis. et cũ multiplicaueritis oratiões vestras nõ exaudiã. ℣ manus essi vestre sanguie plene sũt. ℣ dulti extẽdunt mãus in oratione in vanũ. Ratio q: nõ bñt mãus mũdas. Quia sic vos nõ poteritis cleſyna pauperrimũ dissimas mihi dñe sic nre do. ¶ Quart⁹ mod⁹ ẽ crudẽs olnaus: q: peedit ex conscia quãdo homo cogitat vicẽs. O mi ser de meo peccatio tas fact⁹ est. pcell⁹ in curia iusticie dei ꝛ suia data. Anima que peccauerit ipsa morieꝛ. Ezech. xviij. Jõ recurrit hõ ad crucẽ quasi di. Verũ est q: multa peccata feciſ; vsq; filꝰ vester fuit: suspẽsus in cruce: me aliqo sibi credẽs ꝛ obedies: suspẽdat in furca ſterni. Iste modus oñdit nobis a sentẽtiaꝫ ad mortẽ de aliq̃ crimie qñ eis dat suia a iudice vel pncipe. sentẽtiat⁹ facit tũc istũ gestũ crulando olnas. Nõ est cor⁹ extẽdẽ man⁹ di. O dñe parcatio mihi. ego promitto vobis q̃ de cetero ero correct⁹. Bonus mod⁹ ẽ quasi di. Mihi adsit gliari nisi in cruce dñi nostri Iesu christi in quo est sal⁹: vita ꝛ resurrectio nostra tẽ. ad Gala. vlti. ¶ Quint⁹ mod⁹ est tũ dẽdo pect⁹ iunctis digitis. Iste mod⁹ pcedit ex contritiõe. Ratio q: a corde pcedit omnia bõa vel mala que facim⁹. quia si aliquis sciat aliquod bonũ tũ ex eo: deſert vinon bs meritũ. Idẽ de malo: vt si aliquis põit gladiũ in mãu mea di. p corp⁹ tẽ. vos penitetio dñi ꝛ violenti manũ meã monerit penitẽdo primũ sibi imputabit. Auctoritas. De corde exeũt cogitatiões male homicidia. adultera. fornicatiões. furta. falsa testimonia ꝛ blasphemie. Et sunt q̃ coniungant pselm. Mat. xv. Jõ petitur eo⁹ quasi radix. q: si in vno vidario bẽtio arbore malũ in fructiferi: eradicabitis eã ꝛ nõ finitis crescere. q: nec posset pullulare. Ista mala arbor est petitio cuius radix est cor. rami sunt sensus. Jõ petit⁹ cor tanq̃ radicẽ: nõ oculos: nec aurib⁹. q: rami sunt: sed cor. q. d. Jas. n. securio ad radicẽ arboris posita est. Mat. iij. De isto bono mõ dicã vobis: misericordiã q̃ d xpo recita. Luc. xviij. de quodam bole malerite ꝛ petõe publicano. semel voluit orare. ꝛ ascendit ad templum: ꝛ ibi erano petã sua nõ audebat templo appropinquare: nec audebat ex verecundia petõz occulos ad celũ eleuare: sz pectus suũ pcutiens dicebat. Deus ppitius esto mihi petõi. Dicat nescieno aliã oratiõnẽ. De isto dicit ch̃s. Amẽ dico vobis q: descendit hic institicatus in domum suã tẽ. Lu. xviij. ¶ Sextus modus est inclinando corpus ex deuotione vsq; ad genua. Rõq: vera deuotio non est nisi delectamentus animẽ. q: sicut sugbus stat erectus ꝛ persona humilis ꝛ deuota inclinat ex temperate ale. Jõ in pslm deuota loquẽs chs⁹ sanctis angelis dicit. Psalcite me floribus stipate malis. q: amore languco. Cantici. ij. Ita n deuota est vt mr̃ generosa que hinc inde sustentat. Sic anima est ostendens suis delectamentum inclinat tẽ. Istum modum seruãt deuoti clerici religiosi. q: qñ dicũt. Gla pñ. ꝛ vltimũ versum hymnoz semp inclinat ſe. ꝛ qñ transeunt coram altari. Sz iam non curãt istas inclinatiões aliquẽs dñi inclinant multeribus ꝛ dsiderẽs deo quasi nihil. Ite modus est ita deuotus q: plus fuatur in missa q̃ aliq̃ modi. Quinquies. n. inclinat facẽ deo in missa. Primo dicta pfessione accedẽs ad altare qñ dicit. Auferꝛ a nobis dñe cunctas tẽ. Secundo post ablutionẽ digitoz qñ dicit. In spũ humilitat ꝛ aio ꝛrito suscipiamur dñe a te tẽ. Tertio post q̃ dicit Detũ incipit canonem di. Te igit clementissime pr̃ tẽ. Quarto post corporis elevationẽ qñ dicit. Supplices te rogamus oipotẽte deus tẽ. Quinto post q̃ facer deo dicit. Ite missa est vel Benedicamus dño. vel Requiescant in pace. qñ dicit. Placeat tibi scta trinitas tẽ. ps g⁹ q̃ iste modus ẽ valde deuot⁹. q: ita fuat in eccla. ꝛ ẽt eccla orat pro eis in q̃da collecta di. Inclinãteos se dñe maiestati tue ppitꝫ iẽdẽ. ¶ Septimo modo oẽs ẽ flectẽdo genua ꝛ iste vdit⁹ est subtilissime. Istũ modũ teuebat apls. iõ dñi

themate. Flecto genua rē. Rō. qz sicut xp̃us cū patre fuit ⁹ spūsc̃s est creator⁹ aliarum ⁊ formator⁹ corpor⁹. Ita etiam est dñs. Et sicut creaturis cōseruat in esse⁊ occidit quando dominis gloriā. ⁊ malis penā. Ergo qz est dñs corpus ⁊ alc⁹ sibi flectēda sunt duo genua. dextrū in signū qz est dñs alc⁹ sinistrū qz est dñs corporis. Si aūt fiat reuerētia regi vel alicui dño tpali sibi est flectēdum genu sinistrum solum: qz solū est dñs corporis: ⁊ non ds dñus in ala. Prelato ecclīali dextrum genu flectēdum est: qz ds dñus sup alas abiolūēdo: dispēsando rē. Cōfessori suo genua qz tenet locū dei. Item qñ petitis benedictiones ab alio quo sacerdote. Aliter ego dicit dñs: qñ mihi flecteī oē ge⁹ Ro. xiiij. Iō dicit Flecto genua. Nō dicit genu. Iō ps hic qđ pcm̃ est illoꝝ qui in elevatiōe corpis xp̃i non flectūt duo genua. qñ non credāt xp̃m dñz alc⁹ corpis nec amouent caputiū. Item qñ in sero pulsat⁹ ave maria: nōnulli parum vel nullā exhibēt reuerētiam. Ité qñ dicit Qui ꝓpter nos homes ⁊ ꝓpter nr̃am salutem descēdit de celis: ⁊ incarnat⁹ est de spūsc̃o ex Maria virgine: ⁊ hō factus est: crucifixus rē. debēt duo genua flectere. Dicak miraculum qđ accidit Rome in ecclesia dum eleuaret corpus xp̃i. Quidam inuento forte ita ligat⁹ erat ꝙ non potuit flectē genua: subito venit dyabolus in forma risibili: dās sibi alapā: dicēs. Q. pdito: xp̃s hane pro gb⁹ tātum fecit xp̃s. Si xp̃s fecisset cētesimam ptem pro nobis qđ fecit pro vobis. nocte ⁊ die fuissem⁹ sibi genib⁹ flexis: ⁊ subito interfecit eum. Cogitate qđ de illa ala. Octauus modus. pstrādo se totū vsq; ad terrā: ⁊ ille modus ꝓcedit ex defectione. Iste modus ꝓcedit ecclia solā in hebdo sancta qñ legunt passiōes. Et qñ dicit. Emisit spiritū pstrauit nos. Nō. qz in nocte passionis in ofone se pstrauit. Iste modus signat nostrā defectionē: innuēdo ꝙ ad terrā ex nos redire: ⁊ quasi hō tam se reputans mortuū pstrat. Iste modus mouet cor⁹ ad ꝓpandum se. Dicut salatus qñ ducit ad furcam pareit: ⁊ petit vt sibi parcat. Remittit ⁊ confitet. Ita debemus nos facere: qz tam vadimus ad mortē. Iō non solū semel in anno. sed sepe cōfiteri ⁊ cōcarē debemus ꝓcere inimicia ⁊ restituere. Ideo Dauid de isto mō dicit. Venite adoremus ⁊ ꝓcidamus añ deū: plorem⁹ cor⁹ dño qđ fecit nos: qz ipse est dñs de⁹ nr̃ rē. ps. xciij. Si neqz hō aliquo de istis modis qđ seruabo. Rādeo ꝙ sm ꝙ spūsanct⁹ mouet vos seruetis illū modū deuote cōtinuando.

De eadē dñica. xvi. ꝓ festū trini. Ser. vi.

Flecto

o voo ne ōbetatis in tribulatiōibus ad Ephe. iij. Sermo nr̃ erit qđ debemus sustinere tribulationes ⁊ aduersitates. Nam dicit Greg. ꝙ magna imperfectio est velle ꝑfectā dona ⁊ ꝑfectates: ⁊ nolle sustinere mala ⁊ aduersitates. Sicut n. hōmo duo brachia ad amplexandū ꝓsperitates: ita ad sustinēdā aduersitates. Sed primo salutet⁹ ē go maria. Sedm ꝙ experimentalio declarat de quolibet dic: vita pūs est plena labor⁹ ⁊ aduersitat⁹ ⁊ tribulationibus: ita tm ꝙ post vnā cōsolatiōē plures sequūtur tribulatiōes. talis est cōditio hui⁹ mūdi. Et pōt declarari per regulam pḥie vi. Omne medium participat naturā extremoꝝ. Declarat in quattuor elementis. de qb⁹ duo sunt in medio. i. aer. ⁊ aq̃. Aer recipit a igne caliditatē: ab aqua humiditatē. Iō est calid⁹ ⁊ humidus. ps quō medium ꝓticipat nām extremoꝝ. Ité aqua ꝓticipat cū aere supra in humiditate: cum terra inferius in frigiditate. Iō aqua est humida ⁊ frigida. Idē ps ī alijs duabus. Nam si equus sit inter magnā nimem ⁊ magnū ignem ex vno latere ꝓticipabit cū nube in frigiditate: ex alio cū igne in caliditate. Idē ps in bonis⁹ de villis que sunt in finib⁹ regnoꝝ qz ꝓticipat cū vtroqz extremate. Iō loquunt⁹ mixto modo. ps regula pḥie. Eodo videamus pūs vita vbi cōsistit. Dico ꝙ est in medio inter paradisū: qui est supius: ⁊ infernū qui est inferius in cētro terre. ⁊ sunt ꝑtia in orb⁹. qz cōditio paradisi est gaudere letari ⁊ de nullo tristari rē. Letitia sempiterna super capita eorum. Gaudium ⁊ letitiam obtinebunt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. Isaie. xxv. Conditio vō damnatorum in inferno est dolere: tristari: laborare: in penis continuis: ⁊ de nullo cōsolabilī⁹mo qcqđ fit pro eis vertit eis in luctū ⁊ tristitiā. qñ sicut qz nihil pdest eis. Si fiat ofō pro patre vel matre ⁊ si ē in inferno ⁊ tu nescis tristat⁹ qz nihil sibi pdest. Ité ꝓpter inimicam de amicis q saluant⁹ de lēt. Idē li ō inanit⁹ cōtū pena augmentat. Sic qñ ignis addunt ligna: ignis augmentat. Usū dānati plāgendo dicūt. Defecit gaudiū cordis nr̃i. vbi est in luctum chorus noster. Secidit corona capitis nr̃i. Ve nobis qz peccauim⁹. Propterea mestū factū est in dolore cor⁹ nr̃m. Ezechie. v. vbi audite rōnē ex qua nos sumus in medio. Sed sustinēs ē ꝓ

dictus vbi est summum gaudium ⁊ infernus: vbi est summa tribulatio ⁊ tristicia. Et ga ex regula nos participamus naturā extremoꝝ hōmus ī aliq̃ gaudia comedēdo: bibēdo: dormiēdo rē. ⁊ hōmus ista tribulatiōes: aduersitates. ⁊ qz ifern⁹ est nobis ꝓpinqu⁹ plus abundant tribulatiōes. Gaudia enī hui⁹ mūdi sūt gutte q̃ distillāt de tano spūssanct⁹: q̃ distillat in te vnā guttā. in alio aliā rē. Iō dott⁹ q̃ ls fuisset ꝓpha fecit libros theologie dicēs. Si o dulcedo salicitat⁹ humane mulē amaritudinē duo est relicta. i. involuta. Et ita abūdāt tribulatiōes. Vñ apl⁹ exhortās nos dicit. Obsecro vos rē. imo patiēter sustineat⁹ nō dimittēdo amorē dei nec pdē deuotiones debet⁹: nec do nā vitā. Ps thēa. Inuenio in sacra scriptura treo rōnes maxime ꝙre nos nō debemus deficere: ⁊ patiēter sustinere tribulatiōes ⁊ aduersitates ꝙ per tribulationes ḡtuo mundi.

Prima ꝓpter ꝓfectum ꝓpter quē nō debemus deficere in tribulationibus. Secūda ꝓpter augmentū meritoꝝ. Tertia ꝓpter ꝓximū.

Prima ꝓpter ꝓfectum ꝓpter quē nō debemus deficere in tribulationibus. Ex ꝑte hōis. Dico ꝙ hō ꝑ tribulatiōes ⁊ aduersitates ꝓficit. Ex ꝑte dei. Dico ꝙ hō ꝑ tribulatiōes ⁊ aduersitates ꝓficit. Ex ꝑte hōis nō debem⁹ deficere in tribulationibus. Is patienī sustinere. Iō apl⁹ in ꝓdicto. Obsecro vos ne deficiat⁹ in tribulationibus. Dico ꝙ hō ꝑ tribulatiōes ⁊ aduersitates hui⁹ mūdi ꝓficit. a magno defectu⁹ qz de pctis ꝓteritis de qb⁹ nullus pōt se excusare tribulatiōib⁹ infirmitatib⁹ ⁊ aduersitatib⁹ si patienī recipiant nō murmurādo ꝑ deum: nec īdignādo: ꝙ dicendo. dñe exq̃ vob placet faciaē de creatura vra sicut vobis placuerit. Purificat. Dico ꝙ tūc hō depurat ⁊ purificat aīa de pctis ⁊ defectib⁹. Nō qñ pctō cōfitet cōfessori ola pcta sua: nullū obmittendo ⁊ in fine dat sibi pnās si pctō: humiliē recipit ⁊ fuat illā pnās aīa depurat ⁊ de⁹ sibi remittit pctm. Hec est fides nr̃a certissima. Fiat go nō. Si pnā data a simplici cōfessore ⁊ pctore purificat alam si illaꝝ seruat⁹ humiliē. Ergo ergo magis purificat ex pnā data a papa. iesu. ⁊ sunt tribulatiōes ⁊ aduersitates. qz oē malus pene est a deo. Credatis ergo ꝙ xp̃o delectē qñ istis in lecto firmus: vel qñ aliam aduersitatē habet. ꝓfecto vt sic ds nō placeret⁹ sicut placet cōfessori qñ pctō seruat pnam p eū iniunctā: non ꝙ illa pena placeat cōfessori sed inquātum ex illa remittunt sibi pcta. Ita placet xp̃o ꝓpter peccatoꝝ ⁊ penaꝝ remissionē qñ nos patienter sustinem⁹ pnam p eū nobis iniunctā. i. tribulatiōes. Hā vobis datū est pro xp̃o. illi dolorē capitis. alteri dolorē stomachi. ille dolorē rē. colicā passionē. ꝙ dictiones filiorum vel bonoꝝ tpalium. lapideo. sicetateo. mortalitates. ⁊ sic de alijs. Nā ista sunt penitētie a papa nr̃o iniuncte. Si ergo seruādo pniam simplicis cōfessoris hō depurat: ⁊ to magis ex pnā pape nr̃i. Immo ꝙ nr̃a cōsolatiōe dicā. plus qñ vadit⁹ fodere: lauare: secare ligna ⁊ ad similia totum hoc est pnia. Postq̃ enī adā peccauit de⁹ in forma alicuius hominis ⁊ glone venit ad adā vt audiret ei⁹ cōfessionē ⁊ Eue: ⁊ ab eo audīt se quē admodū alig abscōdunt sua peccata. Sz tandē audimit. quos audit. Ade inuenit pniam dicēs. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. ⁊ a ledicta terra in ope tuo. In laboribus comedes ex ea cūctis diēb⁹ vite tue. Spinas ⁊ tribulos germinabit tibi. Genesis. Eue aūt intulit pnias dicēs. Multiplicabo erūnas tuas. In dolore paries filios tuos. Et sub viri pāte eris: ⁊ ipse dñabit tui. Audiem⁹ ex quo patet ꝙ oēs tribulatiōes hui⁹ mūdi pnie sunt date a papa iesu. Actus. Audictu ē nomē tuum deus patrū nr̃oꝝ. q̃ cū tratus fuerit⁹: miās faciet⁹ in tpe tribulationis petā dimitt⁹ his q̃ inuocant te. Ps. xcij. Hīs secreta. Primū cum dicit patrū nr̃oꝝ. Patres nr̃i sunt ꝓtarcha ꝓphete. apli. ⁊ martyres rē. q̃ non in fide generāt. ⁊ illi sp̃ habuerūt tribulatiōes: in ista q̃ dicit vn⁹ de maiorib⁹ eoꝝ. Per multas tribulatiōes oꝝ nos itrare in regnū celoꝝ. Act. xiiij. Ité dauid. Multe tribulatiōes iustoꝝ ⁊ de omnib⁹ his liberabit eos dñs. ps. xxxiij. Adrū est ꝙ curabāt ifirmos rē. ⁊ seipsos curare nō poterant. Plus fuscitabat mortuos ⁊ non poterat sanare se a dolore laterū. Sīc ergo dicit de⁹ patrū nr̃oꝝ. reducit nos ad memoriam exēpla tribulationū sanctoꝝ. Secūdū secretū tangit⁹ ī dē. q̃ us⁹ tratus fuerit⁹ ī iudicium hoīs. qñ venit suscitat⁹ mortuos. grādo iterremot⁹: ⁊ ꝓmēdo de⁹ est tratus: ⁊ de cinitias faciet⁹ recte ita est: qz sicut medicus apit vel penetrat vulnus: vel scindit membrum patridū videt cē tratus ꝓ tra infirmū dans ei dolorē. cū faciat mīam: q̃ꝑ sanitate corporis. Ita de tribulatiōib⁹ hui⁹ mūdi videt nos⁹ deus ꝙ de⁹ sit tratus: cū tū faciat miās: vt sanet a plagis peccatoꝝ. Iō dicit. Cum tratus fuerit miam faciet. Et secōdat abacuc. iij. In ira tua fuerit mie recordaberis. Et declarat cū segl. Et pctā hoīm in tribulatione dimittit. Sz qb⁹ fridet. Dico ꝙ iuocāt te. Hō credat ꝙ oib⁹ q̃ hūt tribulatiōes remittant pcta: qz illi qui ꝑpatiēter recipiūt vel murmurādo ꝑ deū dicēs: ego ieiuno vel vado ad missam: ⁊ fe-

milia: r ego deus dat mihi aduersitates r nō tali rē. T alio non solus nō purificabimo magis detumpat. Sed qñ patienter recipiunt dī. Dñe mala que patimur petā nra meruerunt: r q; ego facerdā paniā pniam vel nullā: vos dñe dedistis mihi iſtam: talio purificaſ. Jdeo dicit: hic qui imorant. i. intus vocāt rc. Patet ergo rōne r auctate q; ex tribulationibus purificamur rē. De iſta materia audiaſ pulchrā verbū Gregorij cuj tribus ſimilitudinibus. Quod fornax aurū: qđ lima ferro: quod flagellū granos: hoc facit tribulatio viro iuſto De primo qñ argētarius liquefacit aurum r vidēt bullire vidēt habē dolorē aurum: iſti purificaſ. Itē qñ hō dz ſchrē tunc eſt in fornace r videt bullire: ſi ſcit patiētiam aurum. i. ala purificatur a mixtura falſi metalli peccatoz. De ſe cūdo qñ ferrū limaſ clamat ac ſi patiatur: tamē purificaſ a rubigine: r remanet lucidum. Jta in doloribus homo clamat. Jdez mulier cum parit dicit multa. O maledicta Eua. Et de cetero nō accedam ad virū rc. lima dolorīs tenet vos. Jdē de dolore dentium: tūc ferrū limatur: q; oēs ſumus rubiginati peccaſ. Jdeo qñ limaſ hō in doloribus non dz dicere mala verba: q; petiſ eſt: hz clamare poteſt homo: q; dolor mitigaſ. De tertio qđ flagellatū grano: qñ laborator flagellat bladū videt animicus: tñ hoc facit vt granū purificet a paleis. Jdē de nobis. Cogitate q; iſte mūdus ſit area: nos vero bladā. Flagella ſunt tribulationes: tēpeſtates: lapidā: fulgurū: mortalitatū ſiccitatum: r iſtum. Jō ſiunt ꝓceſſiones rc. r videt q; deus ſit tratus: hz hoc facit ad purificandū nos a paleis vanitatū rē. Igit dulcē r patiēter ſunt tribulationes ſuſcipiēdequia ſicut ſeruando pniaz confeſſozis patiēter purificaſ confeſſus: ſed nō ſi ſeruat eam cum ira r impatiēter dicēdo: maledictus ſit cōfeſſor: q; talē penitētiam mihi dedit: q; ſic hō nō purificaſ: ſic hō purificaſ a peccis ſi aduerſitates ſuſtineris patiēter r grato. Si tñ dicaſ. Talia pnia dat mihi magnum tedium: tñ exquo confeſſor iniunxit mihi ſeruādo eā propter remiſſionē peccatoz meoz: ſtāc eſt bona. Jta de chriſtianis qui in tribulatiōb' panētes ſūt r grati rē. Jdeo dicit apſs. O dicero vos rē. Dico ſecundo rc. Prima ratio dicit q; hō purificaſ a peccis ꝑteritis: r iſta dicit q; hō preſeruat a peccis futuris. i. ne fiant. Et ecce quō. Quot ſupi q; ex tribulatiōe ꝛ gli refrenabūt ne peccent. Ecce vñ aliqs qui eundo ad lupanar tulneratur in capite a regula rc. r peccatum non ſit. Item de multis in lecto ſacentibus. Quot mulieres eſſent vane r pōpoſe r deuuēt dū r honeſte. Verbgſa de magdalena r martha ſororibus ſimul nutritis r pulcherrimis: que poſt mortem paretum rem inferunt equaliter dñe. Que fuit cauſa q; magdalena fuit ita peccatrix q; pdidit nomē. martha vō fuit ſemp virgo. Gratia dei r tribulatio. Hz dicit Ambroſius: q; martha fuit illa mulier q; xij. annis habuit fluxū ſanguinis: nimīs q; fuit facta macilēta ſine colore: fetebat. Dū magdalena ceciđit in peſtiſſimā: martha ceciđit in infirmitatē: q; alā fuiſſet vt magdalena: qſi magdalena fuit curata in alā: r etiam martha in corpore. Jō ergo q; tribulationes ꝓcurant a peccis futurīs. Quot mulieres ſūt caſte ex tribulatione: vel qz habent perlam in oculo: vel eſt gippoſa: vel curuatūr: nullus curat de ea. O dilecta infirmitas que facit ſeruare cāſtitatē. Et quot hoſtes infirmi erant deū vt ſanentur. Sed qz de'ſcit q; eſſent ribaldi nō exaudiuntur. Jō Dauid doſe r de petōre dicit. Tribulatio r angſtia inuenerunt me: quaſ pquirant doleſm. Jdeo mandata tua meditatio mea eſt. i. ad ſeruandū. Dz ergo recte q; ſicut frenū vel chamꝰ refrenat r retinet equū: qi ſi ille qui equitat nō teneret frenū in manu non poſſet equū regere. Jō tribulationes frenū ſunt. Equi enim ſunt corpa noſtra: ſcīn dinati motus r tēptationes: hz tribulatio refrenat caſtic enī homo recurrit ad oīones et ad ꝓcionē deuotas. Exēplum de beata Petronella filia bti Petri ſebuciatante. Jdeo dicit ſcriptura Allegorice. Multe timere vt. apharet vos venit deꝰ. i. tribulando: vt terror illi' eēt in vobis r in nō peccaret. Exo. xx. gō nō debet deficē in tribulatiōib'; hz patienſ laſtinē. Dico tertio q; hō p tribulationes augmētat in merit r gratijs. Nō iſtū dicit deus q; faciūt caldaria: q; de vno fruſto ferri faciunt vnū caldariū magnū. i. pentrēdo cū martello: r bō ꝛ eſt ſi ſit ignitū: qi ſi frigidū cuꝰ frāgere tur: malleatiōes ſunt tribulatiōes hōamore dei deſiotiōe r patiētia ignit patienſ ſuſtinuerit tribulatiōes augmētabunt eos in ſcitate r merit. Dz in Job q; fuit malleatus. Jtē vna die pdidit ſeptē milia ouez ab igne celi ingētia pariſ bouū: q; ingētes aſinoꝝ: trīa milia camelos: ſeptē filios r treſ filias. O ſi ibi fuiſſ flagellatiōes r aduerſitates. Jtē proiecit eūz de domo. Jtē eodē die. fuit percuſſus in corde: r in ſterquilio poſitꝰ. Dz vrat ſeruos noſtrā ſalutē. Scīēdū q; apſs inter alias oēs deuotas q; ſcripſit xpianis iſta erat ſpua dicēdo: de' ſkret xpianis latitudinem. Dic dz in epla cū dicit hanꝰ rei gra flecto genua mea ad patrē dñi nri ieſu xpi: poſſitis cōprehēdē cū oīb'ſcia q; ſit latitudo ſublimitas r ꝓfundū. Et q; talis apſs r tāt' doctor rē q; ſignet tres ytiles. ꝓ Rā latitudo eſt benuolētia vel dilectio gnālis. ꝓ Longitudo eſt ꝓſeuerātia vel duratio tgalis. ꝓ Sublimitas eſt ſapia vel intēto ſupnalis. ꝓ Profundū eſt pnia vel humiliatio ſtualis. Ecce latitudo rē. De iſt ytu prolo nō loq; nditr. Dico ꝓ° q; apſs orat petēs q; xpiani dēam' latitudinē cordis. i. benuolētiā r dilectionez gnālem. Tam gnalis debet eſſe iſta dilectio q; in corde chriſtiani debēt recipi oēs gentes ꝓ dilectionē: r non debemus dicere. Ego diligo oēs. ſed nō talē q; interfecit patrē meū rē. vel furat' eſt mihi boues: vel diffamauit me talez nō vult cor latūſ ſed angſtum. Multus q; dicā vobis vnū mirabile. Latius dz eſſe cor xpiani q; celi vel terra in benuolētia. Dicereꝰ quō poſſibile eſſet. Dico q; eſt poſſibile q; declaro ſic. Celū empreū ꝛ ſit immēſurabile: tñ nō pōt retinere nec recipe niſi bonas ꝑſonas r ſanctas: nō. n. recipit infideles nec malos xpianos: ſed latius debet eſſe cor xpiani: q; ideo nō ſolum bone ꝑſone ſed etiā malas r nō ſolū xpianas ſed infideles: vt indeꝰ r agareni debēt recipi in dilectione. Chriſtiani boni debēt diligi vt cōſeruent in fide catholica vt ſaluent: mali: aūt vt ad verā pniam reducā tur. Judei ēo amādo r deſiderādo diligi debēt vt illuminētur ad veritatē fidei. Jā de alīs infidelib'. Dz gꝰ q; cor xpiani dz eē' im' celo. Jtē cor xpianī ēt dz eē latꝰ. Q terra q; cor xpiani dz ptinē ꝓ dilectionē gnālē r vnos et mortuos de gadalo r purgatorio: r de ſterno. De gadalo laudādo deū de eorum ſaluatiōe. de purgatorio: orādo ꝓ eoꝝ liberatione. de inferno nō rogādo ꝓ eis: qz eſſet cōtra deū nec deſiderādo ꝓ eis paditum: hz diligēdo eos imaginē dei ad quā facti ſūnō diligēdo eoz malicia: h; qñ cōpatiēdo imagini dei vt ſic q; ita cruciet: ſicut eſſet ꝑpatiēdo imagini xpi ſi proiecereſ in igne. Ecce qđ eſt latitudo. Et xpian' q; hz iſtā latitudinē pōt dicē cū dō. Ambulabā in latitudine: q; mandata tua exquiſiui. ꝓo. cxviij. Ho. ambulabaz. Aliqui habē coz ita angſtū r captiuū q; nō diligūt aūi ſe.

Actudo longitudo ſublimitas r ꝓfūdū. ad ephef.iij. Jā videtis q; iſtud ꝓ pl' indiget magna declaratiōe. Et vt intelligat quō ſignat reo altas r ytiles ad

regno ipsi habent sufficiẽtiam non curant de aliquo etc. ¶ Hñt affines ꝛc. Alij modicũ plus: qz diligũt se ⁊ uxorẽ ⁊ filios ⁊ alios amicos: ⁊ ex quo cor dñi ꝓsilionẽ de panis vino ⁊ de alijs q̃bus voluerit mortal fame non curãt. Alij diligũt se ⁊ oĩa de vicinatu vel villa: sed nõ extraneos. Alij diligũt solũ amicos: ⁊ nõ inimicos tales hñt cor angustũ ⁊ nõ possunt dicere. Ambulabã in latitudine: ⁊ in restrictione. Itẽ qz mandata tua exq̃siui. Preceptũ dei est hñe ut in latitudinẽ cordis. Dicit enĩ. Audite: qz uetũ est antiqs. Diligeꝛ ꝓximũ tuũ: ⁊ odio habebis inimicũ tuũ. Ego aũt dico vobis diligite inimicos vr̃os: benefacite his q̃ oderũt vos. Et sequtur. Si enĩs diligitis eos q̃i vos diligunt: quã mercedẽ habebitis nõ ⁊ publicã hoc faciunt. ¶ Mat. v. Et ã bestie diligunt dilectores suos. Ecce q̃re dicit. Ambulabã ꝛc. Et dicit. Ego cõsummationis. i. perfectionis vidi finẽ: latꝰ mandatũ tuũ nimis: qz non hz finẽ. ꝓ. cxviij. Nõ oio cõsummationis: solus status seu conditio hui⁹ mũdi finẽ habebit. Verbigfa. dñiũ tpale vt esse regem ꝛc. finẽ hz ꝓ mortem. Itẽ prelatiõs vt cẽ papã ꝛc. finẽ hz. Religio clericatus finẽ habet ꝓ morte. ¶ Simoniũ etiã finẽ hz per mortẽ: intantũ ꝙ moriat hodie vir vel uxor: ⁊ in crastinũ reſuſcitaret posset dicere alia uxorẽ: vel ipsa aliũ virũ. Itẽ reuerẽtie ⁊ alij honores finẽ habẽt ꝓ mortẽ: hz mandatũ de dilectõe ꝓximi nõ habet finẽ: imo in morte augmentat qz beati plus diligunt se ⁊ suos plus ꝙ nos. Qui habẽt istã latitudinẽ cordis pñt dicere. Scdm̃ me in latitudinẽ: qz patus habebã cor angustũ: saluũ me fec̃ qñ voluit me. ꝓ. xvii. ¶ Dico secũdo q̃ lõgitudo est pleuerãtia vt̃ duratiõ: palo. ſ. q̃ in dona vitaꝰ eternã: pertitis: pleuertis hodie eras ꝛc. plus ⁊ plus. Psallus dicat: ego seruũ deꝰ ꝓ annũ vel per duos annos: hz vtq̃ ad mortẽ patre deo in dona vite debemus. Nõ theologicalis: qz seruitũ dz esse fm salariũ qb̃ hõ petit. Si voo petitis magnũ salariũ: magnũ fuitũ tenemini facere. Dec enĩ rõ dicat ꝛ egtas. Ebõ videmus qb̃ salariũ ꝓmisit xp̃s suis futuris⁹. Ideo ꝙ gliam paradisi que nõ dat ad annũ vel duos annos: ꝙ diu deꝰ erit deus. i. sine fine. Jõ exquo ipse dat salariũ qb̃ durat ꝙ diu ipse est ⁊ ipse semꝑ erit deꝰ: vos tenemini ei exhibere seruitũ ꝙ diu faerit in mundo. Psallus dicat. Exquo seruiui xp̃o. ꝛ. annis vel xx. mõ volo quiescere: qz nõ haberes salariũ: hz centũa de die in die ꝙ anno in annũ. De ista lõgitudine dicit Bñ. Domũ tuã ſ. plonã decoras que est domus deuocet sanctitudo dñi: in lõgitudine dierũ ꝓ. xcij. Aliter hõ non haberet salariũ: nisi aliqs in magna scitate fuit mit deo cẽtũ annis: ⁊ ꝓ hoc ante mortẽ dimittit seruitiũ dei peccãdo mortaliter qz aliq̃ nõ dimittit: dãnat̃ qz nõ cõtinuauit. Aliq̃ ex ignorãtia faciunt hic questionem dñ. ¶ Durabile est hoc ꝙ ego seruire deo ꝓ centũ annos: ⁊ ꝓ hoc dimittere seruitiũ ex aliquo petiõ mortali qz ꝓpter hoc pdã totum seruitiũ qb̃ fecꝰ. Hoc reputaret rex crudelissi militẽ qui ei seruiuit x. annis: ꝙ unam displicentiã ꝓpter salariũ totiꝰ hu⁹ vitæ: nisi esset crimen lese maiestatis ꝛc. Cũ ergo deꝰ sit summe bonꝰ ⁊ misericors: ergo nõ videt qz ꝓpter unã petiõ qz nõ dz pdã nari. ¶ Rideo: ista sillitudo de fuitio regno nõ est ad ꝓpositũ: qz fuitiũ qb̃ facit miles regis ⁊ opus ⁊ labor ⁊ fuitiũ totã est militare: ⁊ rex nihil facit in illo seruitio: ideo ꝓ unã displicẽtiã miles non dz pdere salariũ: alꝰ crudelis esset rex. Sed in seruitio qb̃ hõ facit deo iesuãdo ⁊ seruando bonã vitaꝫ ꝛc. labor opus ꝛc. hoc totum est delectꝫ homo de se nihil posset: ⁊ maiorẽ gratiã facit deꝰ homini in hoc ꝙ hõ deo. Dicat hic pabola de mercatore q̃ comisit capitalẽ preciosissimam unã ut portaret vtq̃ ad portã dom⁹: qui attediatus q̃ fuit intra domũ. in quendã torrentẽ, ꝓecit sardellã. Quo facto iuit ad petendũ salariũ: nunq̃d talio me rebat salariũ. Patet q̃ non: imo meruit magis furcam. Sed diceret gꝫ. Videt q̃ meruit talia: qz portauit capsulã ꝛc. Solutio. Nõ põtauit vtq̃ ad portã sed ꝓecit: ⁊ fureo tulerũt illud. Ideo ꝛc. Itẽ est in ꝓpositio. Seruitiuz dei nihil aliud est ꝙ portare sardellã. Ter bigratia qñ religiosus intrat ordinẽz recipit omne sardellũ a mercatore xp̃o portãdo vtq̃ ad portã paradisi que est mors. ¶ Si anteq̃ sit ad portã ꝓiecit sardellã ꝓ vitã malã: nõ salũ non meret salariũ sed penã. Itẽ de clerico ⁊ layco. Ecce quã deciplinã illi qui dicit: videt crudelitaꝫ ꝙ totũ seruitiũ. c. annoꝝ ꝛc. ꝓdat: qz ꝓecisti sardellã tibi cõmissum a xp̃o mercatore ⁊ ideo dixit xp̃s. Esto fidelis. Leui stodiẽdo sardellã vsq̃ ad mortẽ: ⁊ dabo tibi coronã vite. Apoc. ij. O quãtũ laboraret aliquis si sciret q̃ ex suo labore posset acquirere coronã regis arogonie vel papatus ꝛc. ⁊ multiplicere coronã regine: eius tñ non sunt alicuius reputationis respectu coronę glorie. Ecce q̃ vult dicere longitudo. Jõ dõ in ꝑsona xp̃i. Lõgitudine dierũ replebo eũ: ⁊ ostendam illi

salutare meum. ꝓ. xc. ¶ Dico tertio q̃ sublimitas est sapiẽtia vel intẽtio sapialiꝫ. ſ. q̃ in eiꝰ opiꝰ nñio habeamus intẽtionẽ sublimẽ ad deũ. Verbigfa. ſ. teiunaꝫ vt bonã habeat intẽtionẽ: nisi ſ facit vt dicat qz deuotꝰ ꝛc. intẽtionẽ hz bassam ⁊ puersam. Idem de oione ⁊ de alijs opiꝰ penitẽtie dicendum est. Sed si hz intẽtionẽ altam dicendo: ego ieiuno ⁊ facio talẽ pniam vt in iudicio dño recipiat mẽ di in cõputũ de petiõ meio ꝛc. Itẽ do elemosynã: vt qñ ala mea ad portaꝫ paradisi veniet elemosyna dei sibi. Itẽ q̃re dicit nullam ꝛc. Itẽ q̃re ponitio filiũ vel filiã in religiõe: ⁊ sic de aliis. Sed sicut in sloteno magis respicitur põdus q̃ color: vel son⁹. Ita añq̃ ponit̃ ⁊ trare burias paduã respicit põdus intẽtiõis. Vã que facta sunt ꝓp vanã gliam nihil põderãt qz vanitaꝰ est. Itẽ nec ꝓ omissio seu honorib⁹ qz vanitates sunt. Eccle. i. Vanitas vanitatũ ⁊ oĩa vanitas. Hz põdus ẽ qñ fiũt bona opa ꝓ honore dei ⁊ saluatiõe aiaꝝ. Auctus. In sublimitate eternũ gliæ põdus opat in nobis: nõ cõtẽplantib⁹ nobis q̃ nicẽtur: hz q̃ nõ vident. Que eni vident tpalia sunt: q̃ aũt non vident eterna sunt. ij. ad Cor. iiij. Ergo teneam⁹ cõsiliũ apli dicẽtis. Sive mãducatis sive bibitis sive aliud q̃d facitis: oĩa in gliam dei facite. i. ad Cor. x. Dicat ecẽplus de vitã patrum de illo sancto hoie q̃ qñ volebat facere aliqb̃ opꝰ ñabat modicũ cogitãdo intra se. De hoc iterro gatꝰ q̃re staret. Rñdit: qz scio ꝙ bona opa nihil valẽt de se nisi bona intẽtiõe fiant: ⁊ añq̃ facio opus boni: ordino intẽtionẽ meã. Sic balistari⁹ añq̃ mittat sagittã aduertit signũ. Cogitare iõ debet: quare vis ire ad ecclesiã: ⁊ si ideo vadis vt videas mulierẽ ꝛc. melius est non ire. Si intẽtio sit vt laudes deũ ⁊ impleas preceptũ de missa audiẽda tunc vades qz intẽtio est bona. Itẽ cogita ⁊ ꝑsidera qua re das elemosynã: ⁊ si ideo das vt dicaris mirifice: melius esset nõ dare ꝛc. Idẽ de oratione. Itẽ de missa: nã ſ principaliter dicat ꝓpter pecuniã: melius esset nõ dicere. Patet q̃ñ ꝙ ꝓpter prauitatẽ ⁊ nõ aduertẽtiam intentionis multa bona opa perdunt. Meruit sanct⁹ Thomas in quotlibeto. Si religiosus vel sacerdos qui ꝑdicat ꝓ vana gloria ꝑ se ꝑnitet si ex illa penitẽtia lucrat coronã ⁊ meritum: vel aureolam que habuisset si sancta intentione ꝑdicasset. Dicit qz non: qz nunq̃ illa fuit lucratus: qz fuerãt opa mortua que ꝑsequenter pniam nõ vnificant: hz peccatũ sibi remittat ex illa penitẽtia. Ideo attẽdat q̃ semper in operibus vestris dirigatis intẽtionem ad deũ. De ista sublimitate intentionis dicebat deus Job. ¶ Habes brachia sicut deꝰ ⁊ simili voce tonas circũda tibi decꝰ: ẽ ⁊ in sublime erigere ⁊ esto gloriosus. Job. xl. Nota hic que requirunt in ꝑdicatore euangelico. Poꝰ si ꝓ qz si hẽs brachia sic ẽs. i. ad faciẽdũ bõa opa. 2oꝰ ⁊ silvoce tõas. i. ꝑdicas: ⁊ h ẽ ad doctrinas ꝑdicãdã si ꝓsit: ꝛc. hz eu igeiũ. 3oꝰ circũda tibi decꝰ ẽ ad hõestatẽ vite ⁊ bone fame. Quarto in sublime erigere ẽ ad intentionẽ. i. ꝓ honore dei ⁊ saluatione alarum: nõ ꝓ vana gloria ꝛc. qd sequtur. Esto gloriosus: qz sic ꝑdicando gloriã ꝑdicato: meret ⁊ glorificabit. ¶ Dico quarto q̃ ꝓfundã est humiliatio seu sabiectio actualis. ꝛc. qm Judith. viij. Humiliem⁹ illi dño nr̃o ⁊ in spiritu cõtrito ⁊ humiliato seruiẽtes illi. Nõ q̃ritur: cõsideranda ex q̃bus causat ꝓfunda humiliatio penitẽtie: ista quattuor sunt. Primo gditio celestis glorie. Secũdo acquisitio infernalis pene. Tertio doloꝝ diuine essentie. Quarto afflictio carnis ꝓprie. Ideo dñs. Dixit dñs ex basan cõuertam conuertã in profundũ maris. ꝓ. lxviij. Basan fm hebraicã interpretationẽ idẽ est q̃ cõfusio: ⁊ ſignat vitam boiꝰ vel mulieris inordinatã: qui vuult vt de stie fm sensualitatẽ: q̃i volũt cõsidere: bidere facere luxuriã vel vindictã: reficiẽtes se in fama opiꝰ ⁊ afflictiõ gubernare fm rectã rõnem ⁊ diuinam legẽ: qui nolunt se refrenare tales non habẽt certam horã orandi: sed aliquotiẽs oĩa: aliquotiens non. Itẽ facerdotes nõnulli inordinate viuũt: nõ seruãtes ordiné in celebrãdo vel dicẽdo horas aliq̃s dicũt matutinas de mane: aliq̃s de sero: aliquotiẽs pmã post prãditiõ: psalio est ꝛ inordinatio. Itẽ mulieres q̃i depingũt se dicunt Ave maria ꝛc. Dicat quis pnia dz dici de ꝓpter genibus flexis: cogitãdo ꝙ ꝑdetur xp̃m ir arum ꝛc. Sz aliq̃s q̃i induit se ꝛc. inordinate et dicunt: hz ex basan dixit dñs cõuertam pctores ad bonã vitã: cõuertã in ꝓfundũ maris. i. penitẽtie ⁊ amaritudiẽ. Et bꝰ sit q̃i petit penitentiã dicit. O miser quot petã feci ꝛc. ꝓ dicere. Profundũ abyssi penetrauit. Eccli. xxiij. Abyssi. ſ. pnie hũilis: qz pnia in perbonã nihil valet. Si vos ieiunatis dyaboli nunq̃ comedũt. Si vigilatis dyaboli nunq̃ dormiũt. Si vos disciplinatis: plus dyaboli disciplinantur q̃ñto ꝓtra eos volũtatẽ: qz pena eos inẽqua biliter maior est q̃ disciplina vel pnia penitentium hic in ista vita. Uñ dyaboli in nullo superãt nisi hũilitate: qz ipsi nõ possũt hũiliari. Jõ nihil valẽ eoꝝ pnia. Jõ q̃to penitẽs ẽ

matoꝛē pha:ꝛ:to pl⁹ ds hũltare se. Tũ Dō in ps. xxxiij. Hũltabꝫ i teignio alam med rē. Ps xlvij. Exaltabo te dñe apso. Latitudo lõgitudo rc.

De cadē ptica. xvi. post festū tri. Ser. viij.

a Cessit ꝛ tetigit loculum. Lu. vij. P20 de claratiõe themat ꝛ sermõis introductiõe notandū ꝙ theologicalis cõclusio est: ꝙ post ꝙ peccatoꝛ cõmisit petꝛ suã ls actꝫ opatio peccati trãseat: remdet tũ macula quedã aie ꝛ imdicia: turpioꝛ ꝛ fetidioꝛ oiõ⁹ corꝑaliũ imdicijs huj⁹ mundi. vbigsa. qñ vir luxurios⁹ ꝓmisit imdicijs suã delectatione ꝛ aplacẽtia cũ mulie luxuriosa: qd remanet de tota cõplacẽtia: nihil totũ trãsit ꝛ nihil remanet nisi macla: q̃ fetidioꝛ oiõ⁹ immundicijs huj⁹ mũdi: ꝛ nihꝫ recedit vsq; ad displicẽtiã sufficiẽtẽ: ꝛ ꝛdignam de petõ ꝑpetrato. Hãc cclusionẽ ꝓbat doc. scũs i. i. ij. q. lxxxvi. i p⁹ ꝛ 2⁹ artl. In p⁹ oñdit qd sit macula peti dicẽs: ꝙ sic i corꝑalib⁹ macla q̃ dr aliq̃s corꝑ⁹ mittidũ ꝑdit suũ mitoꝛ ex cõtactu alti⁹ corꝑis: ita oꝛ dicit spũalib⁹. Hꝫ ãt aia duplicẽ mitoꝛẽ vnũ ex refulgẽtia lumis nãlis. f. rõnis: ꝙ q̃ dirigit in actib⁹ suis. Aliũ ex refulgentia lumis diuini. f. sapiẽ ꝛ gẽ ꝙ que pficit ad bũ ꝛ decẽter opãdũ. Est ãt qdã taet⁹ aie q̃ inheret aliq̃⁹ reb⁹ ꝑ amoꝛẽ. q. ãit peccati: heret ista macla ꝑ amoꝛẽ ꝛ lumẽ rõnis ꝛ dine legis: ꝛ ex hꝫ venit macla peti. Cũ ãut remãeat ista macla p⁹ petꝛ, ꝑbat i. ij. arl. dicẽs: ꝙ dñ cessat actus peti ꝙ q̃ hõ discedit a lumie rõis ꝛ dine legis nõ statim redit hõ ad illud lumẽ in q̃ prius fuerat hꝫ regrit aliqs mot⁹ volũtat⁹ Ita p⁹ motus: sic aliqs ostãs ab aliquo ꝑ aliquẽ motũ nõ statim cessante motu sit ꝓpinq⁹ redito ꝓ motũ 3tius. Et hoc obiicit. Doc⁹ sc hꝫ macla ad petꝛ sic vmbra in camera ad clausionẽ fenestre: sed cessante clausione tenebre nõ remanent vmbra i camera. ergo cessante actu petꝛ nõ manet macula in aia. Rñdet doc. scũs ꝙ nõ é olno sic: ꝙ aer sp é in equali hitudine ad recipiẽdũ lumẽ. ideo statim trãsit vmbra. Sed remoto actu petꝛ nõ remanet aia in eadẽ hitudine ad deũ: ideo nõ é statim rõ. Et sic ps ꝙ post petꝛm remanet petꝛ macula: ꝛ cõfirmat ꝑ illud qđ hꝫ Josue. xxij. In pace vobis est ꝙ peccatis in beꝛ hegoꝛ: ꝛ vsq; in pñtes diẽ macula hui⁹ iceleris in vobis pmanet. Si ãut ꝛao vbi sit hec macula: q̃ non videt nec appet in q̃ re. Rñdeo ꝙ est in loculo ꝓcipi q̃ sicut motus⁹ statis ponit in feretro i loculo: qz hoiẽ dũ erat vidẽ poterãt mouẽ: ꝛ ẽt cũ ꝙ peccauit mortalr mouꝛ⁹ é. Petꝛ⁹ n. cũ ꝓfumatꝫ fuerit gẽat mortẽ. Igt Jabo. i. ꝛ reddit petõẽ in ala turpioꝛẽ ꝛ fetidioꝛẽ cunct⁹ cadapeti. ꝛ ifẽm horroꝛẽ caulat de dyabolo ꝛ peccatoꝛe dñato: q: ife est videre demonẽ in filiũ cũ macula peti. Jõ hec macula ablcõdit in dut ad petõẽ ꝙ gras ꝓuenictẽ ꝛ tãgit loculũ cietẽ ꝛ de tali accessu ꝛ tactu dicit thema. Accessit ꝛ tetigit loculum. Notandum est ꝙ triplex inuenit in sacra scriptura tactus xpi. P⁹ mus⁹ olo corꝑali q̃ tãgẽs ꝛ tactũ ẽ corꝑ⁹. 2⁹ olo spũali: i. q̃ tãgẽs ꝛ tactũ ẽ olno spũo. 3⁹ tertius partim spũalis ꝛ ptim corꝑalis: in quo tangens est spũs ꝛ tactum est corpus.

C Primus⁹ ẽ olo corꝑalis. Tũ scitẽdũ ẽ ꝙ iste fuit in miraculis xpi qñ tãgẽdo sanabat oẽs infirmitates: vt ps in multe locis scripturaꝛ ꝛ euãgelioꝛ: ꝛ ꝓcipualr i ꝓti euãgelio. Mo. hy storiã. Tũ de isto tãgit Lu. vi. Sic turba qre bat eũ tãgẽ: qẽ⁹ d illo exibat ꝛ sanabat oẽs. Mo. ꝛt⁹. Duplex. n. erat ꝛt⁹ i xpo. Una vna p quã erat opo sic ꝑ ꝛ spũscelo: ꝛ hac stute principalr faciebat miracula: ꝛ sanabat oẽs infirmitatẽ. Tũ Jo. Qui sanat oẽs infirmitates tuas. Et ideo in oib⁹ infirmitatib⁹ nris dẽm⁹ ad eũ ꝓcipualr recurrẽdũ: ꝙ ẽ tm⁹ medic⁹: vt det sanitatẽ si sit vtile ꝙ salute aie nre. Alia ẽ ꝛt⁹ l xpo hũana ꝛ ministerialis ꝛ meritoria: q: pene laboꝛeo ꝛ merita xpi defuẽdãt nob. Hic n. nobis meruit sicut caput mẽbris ꝛ hec erat excellẽtissima in xpo: ꝛ excellẽtioꝛa in beata virgine q̃m in ceteris scio alijs a xpo: ꝛ excelleno in ceteris scio. Et ideo ad ipsos recurrẽ debẽm⁹ in infirmitatib⁹ nris: ꝛ p⁹ in spũalib⁹ q̃m in corꝑalib⁹: q: spũaleo infirmitateo maioꝛes st Venerũt n. ꝑmi⁹ infirmitateo corꝑaleo ꝙ spũaleo. Et frequẽter si aliq̃ patimur corꝑalr pctã nra meruerũt: ꝛ ideo nos p⁹ precari deũ vt sanet hãs infirmitates spũaleo ad tactũ ablutiõis sacẽdot⁹: ꝛ facẽ dẽm⁹ qõ in nobis est. Et tãe cessante cẽ cessabit effectus. Habet habet Mar. vi. Quotquot tãgebãt eũ salui fiebãt. Si dicas: nõ possum corꝑalr tangere ipm sponsum: potes tũ tãgẽ eũ facta in qb⁹ reliquit virtutẽ sanãdi oẽs infirmitates nõ sẽli spũaleo: sed etiã corꝑaleo: ꝛ ideo si es infirm⁹ ee, ni ad ꝓfessionẽ: si poderosus vade ad ꝓfessionẽ: ꝛ hoc tñ sẽl ꝛ ꝑfimabere mẽ ꝑfspũaliter sed ꝛ corꝑalr. Ecce quõ ꝙsus tangebat oẽs ꝛ quõ tãgit nos tactu corꝑali. C Secundus tact⁹ ẽ olno spũalis: q: do q tãgit ẽ fuba spũalis: ꝛ ꝑcia nra q̃ tãgit est spũalis. Ire debetis scire ꝙ tãe ꝑcia nra tãgit a deo qñ imittit nobis remoꝛsum ꝑcie⁹ ꝛ cognitionẽ petiõꝝ cum peccatoꝛ redit ad ẽ ꝛ cognitat suũ statũ superbiẽ ꝛ pposuim qđ ducit ꝛ quõ ꝑ supbiam recessit ꝛ inobediens deo ꝛ sapiouⁿ⁹ ꝛ cogitat viterius liteꝛ ꝛ iniurias ꝛ diffamatiões ꝛ blasphemationes nominis dñi ꝛ sanctorum quas ozē milero ꝓtulit ꝛ viterius peccãs cogitat furta: furas ꝛ fraudes cõmissiones: ebrietates ꝛ luxurias: in qb⁹ vixit ꝛ finaliter tẽpus voleter cõsideraꝛ qõ per accidẽs suã pdidit: ꝛ breuiter sumarie cogitat ꝙ nihil boni fecit: ꝛ cogitat exinde ꝛ cõsequenter ꝙ si in tali statu decedat dãnatus erit in aia: ꝛ consequẽter post diem iudicij in corꝑe ꝛ anima. Hec oia bene cogitans ꝛ revoluens intra se exclamat dicens: O miser quid faciam: ꝛ quid cogitas quare non auisas te vt te emendas: ecce tu ꝑditus es. O qualis stimulus. O qualis punctura spinarum. Antea pũctura nõ ita cõturbat eum sicut ista. Quod patet per experientiã in lachrymis. Hanc punctura caris fecit ita cito currere equum sicut aliquã do ista pũctura peccatoꝛẽ facit cito relinquẽ peccatũ. De quo aũt habemus exẽplũ Act. ix. de bõ Paulo qui plusq̃ ceteri mdei erat feruens in psecutione christianoꝝ. Sed subito circũfulsit eum lux de celo: ꝛ cecidit in terram: ꝛ statim cõtinue habuit cognitionẽ magnitudinis sui peccati. Et talr fuit tact⁹. f. stimulo remoꝛsus ꝑcie: ꝙ stetit trib⁹ diẽb⁹ ꝛ tribus noctib⁹ non manducauo neq; bibens: sed incessabiliter plozãs: gemens ꝛ ozans deum vt si parceret ꝛ indulgeret sibi peccata: ꝛ iam perpcisset. Et qđ significabat illa lux corꝑalis que circũfulsit eum: ꝑfecto significabat lumen spũale inspiratiõis diuine. que taliter remoꝛdit eũ ꝛ punxit vt statim curreret ꝙ pfando inferni vsq; ad tertiũ celum in quo fuit raptus: ꝛ de statu peccati ad statũ gratie: ꝛ de esse multum lõge ꝙ dixit a deo ad esse multum ꝓpe ad deum. Ecce mirabilis punctura ꝛ valde pũgẽs aculẽ⁹. de quo ibi dicit. Durũ est tibi cõtra stimulum recalcitrare. Et nota bene durũ. Nam vt ait doctoꝛ scũs: dicinstinct⁹ qñqs non ptingit ad finem suũ. Nõ ex defectu sunsed ex obstinatiõe petiõiꝝ rebellio est ꝛ inobediẽs qui ꝓpter quãcũqs inspirationẽ quã imittit et dẽ⁹ nõ vult dimittẽ peccata sua ꝛ aliquotiẽs aliq; plures pungãtur: qui tamẽ instinctũ dei ꝛ spũsancti nõ sequuntur: q̃ est magnum signum reprobatiõis.

Et tales grauius peccãt q̃ alij qui nõ habent tales ispiratiões vel nõ tot⁹ ꝛ tãs grauẽ punitur: qz si peccãt qñ facilit aliqđ bonũ cum remoꝛsu ꝑcie ꝛ errãtis: a fortiori illi peccãt facẽdo aliqđ malũ cum remoꝛsu ꝑcie nõ errãtis De istis dicit. Dura ceruice ꝛ incircũcisis cordibus ꝛ aurib⁹ eoꝝ semp spũisancto resistitis. Act. vij. Ecce quare dicit: durũ. Deũ dic instinctus q̃cqs ptingit ad finẽ suum. f. iustificationẽ vt in illo q emendanꝫ ꝛ obediãt inspirationi diuine ꝛ tactui suo: de quo tactu scribit. i. Reg. x. Abijt cum dauid, puro exercit⁹ quoꝝ de⁹ tetigit corda. Dauid interdum manu fort: ꝙ qđ intelligo hic stimulũ qui ẽ ita fortis ꝙ cõuerti facit peccatoꝛẽ: ꝙ ẽ difficil⁹ q̃ celũ ꝛ trã creare. Dicit dñs Aug. de quo vide festũ Apo hima scẽe. q. cxij. de iusti ficatiõe impij. Et hoc stimulo pugnãt ꝛ peccãt petõres qñ ꝙ ꝛtunt. ꝛ iõ de qualibet reli querlo ꝛ ceteris põt dici thema. f. Accessit ꝛ tetigit loculũ. C Tertius⁹ tact⁹ ẽ qñ bo q fuba spũalis est tãgit nos ꝙ afflictionẽ corꝑalem. Tales. n. dẽ⁹ ꝙ pueri nolum⁹ nec ꝙ ispirationes nec ꝙ ꝓmissiões: nec ꝙ minas nec ꝙ exẽpla. finaliter ad modũ boni ꝑis post multas minas flagellat eũ gil aduersitatib⁹ guerrarũ: famis ꝛ mortalitatib⁹ que oia mala ꝓcedũt a deo ꝓcipaliter: ꝙ ꝛ habet in Amos. Nõ est malũ in ciuitate. f. mundi ꝛ corꝑale ꝛ pene qđ non fecerit dñs. Si enim habetis mores: ꝛ aduersarij repedant equos vestros. hoc malũ facit dñs ꝓcipaliter. sed instrumẽtaliter aduersarij vestri illud facit. Et si male rao. ergo nõ peccãt: q: exercitor diuine iustitie. Rñdeo ꝙ peccãt: ꝛ nõ est sine de tali executore iustitie: q: talis nõ peccat: quia est instrumentum a iudice. Deus aũt non ingerit illo vt faceremt: h dederit suiam q̃ illi ꝑ eremur ꝛ est simile. Si vnder dedisset sentẽtiã contra aliquẽ latronẽ q esset adhuc in nemore ꝛ aliqua cẽ vendidi vel cõsili post suiam latẽ trãsiret ꝙ nem⁹ ꝛ reprẽt latronẽ in ditu mercatoꝛ: qui cogitãs ꝙ habeat pecuniã occidẽ: qui cogitat ꝙ habeat pecuniã occidẽ: nonne iudex ꝛ ꝑhibet latronẽ in ditu mercatoꝛ ꝙ non occidat:

matoꝛē pñs ut sto pl⁹ ds habitare se. Unī Dō in ps.xxxiij. Inhabitabō i eccl̄ia aiam meā ꝛc. Ds igit dr dic apl̄o. Latitudo lōgitudo ꝛc. De cadē dñica.xvi. post festū tri. Ser. viij.

Cessit ꝛ tetigit loculum. a Lu.vij. Pro declaratiōe themat ꝛ sermōis introducti one notandū q theologicalis cōclusio est: q⁹ post q⁹ peccator cōmisit petiꝫ sui ꝫ act⁹ ꝛ opatio peccati trāseat: remanet tñ macula quedā aie ꝛ imūdicia: turpitoꝛ ꝛ fetidioꝛ oīb⁹ corpalib⁹ imundiciis huj⁹ mundi. Vbiq; fa. qñ vir luxuriosꝰ admisit imūdicā suā delectatiōne ꝛ oplacētia cū mulīe luxuriosa: qđ remanet de tota cōmixtiōe: nīqđ totū trāsit ꝛ nihil remanet nisi macla: q̄ fetidioꝛ oīb⁹ imundiciis hui⁹ mūdi: ꝛ nisi recedit vsq; ad displi cētiā sufficiēter ꝛ pdignam de petō ꝑpetrato. Hāc pclusionē pbat doc. scūs i.ij. q.lxxxvi. i pꝰ ꝛ 2ª arti. In pōsidi qđ sit macula peti dicēdū: sic i corpalib⁹ macla qñ di aliqđ corpꝰ mittidā pdit suū nitoꝛē ex cōtactu alīꝰ corpis: ita os dici spūalib⁹. Hꝫ ät aīa duplicē nitoꝛē vnā ex resulgētia lumis nātu. Aliā ex resulgentia lumis dīni. i. sapie ꝛ gre ꝑ que pficit ad hō ꝛ decēter opādū. Est ät qđā taet⁹ aie qñ inhereat aligb⁹ reb⁹ ꝑ amoꝛē. q ant peccat: haberet aligb⁹ reb⁹ ꝑ amoꝛē. Z lumē rōnis ꝛ dine legis: ꝛ ex hoc venit macla peti. Os ait remāeat ista macla pꝰ petrū. pbat i.ij. arē. dicēs: q⁹ dū cessat actus peti p q̄s hō discedit a lumie rōis ꝛ dine legis nō stati redit hō ad illud lumē in q̄ prius fuerat ꝫ regrit aliqs mot⁹ volūtat. Zit⁹ pꝰ motū: sic aliqs vult hō ab aliquo ꝑ aliquē motū nō stati cessante motu fit. ppiqꝫ: ꝫ os q⁹ appropinqt redīre ꝑ motū Zitus. Et sic ita obijcit. Hoc⁹ ie hꝫ mac. la ad petiꝫ sic ymbra in camera ad clausiōnē fenestre: sed cessante clausione fene stre nō remanet ymbra i camera. ergo cessante actu petī nō manet macula in aia. Rñdet doc. scūs q nō ē simile: q⁹ aer sp ē in equali bitudine ad recipiēdū lumē. ideo stati trāsit ymbra. Sed remoto actu petī nō remanet aia in eadē bitudine ad deū: ꝛ ideo nō ē silis rō. Et sic ps q⁹ post petiꝫ remanet petī macula: ꝛ cōfirmat ꝑ illud qđ hꝫ Josue.xxij. In pace vobis est q⁹ peccatis in hoc ip̄o gero: ꝛ vsq; in pñtes diē macula huj⁹ sceleris in vobis ꝑmanet. Si aūt ḡras vbi sit hec macula: q non videt nec appet in quo sit. Rñdeo q⁹ est in loculo pscie: q; sicut motus statis ponit in feretro i loculo: qz homēdū erat videbolem motus: ꝛ ēt cū go peccauit mortalr mozt⁹ē. Petiꝫ.n. cū ꝑmatū fuerit gīsat mozte. hgt Jabo. i. ꝛ reddit petōē in aia turpioꝛē ꝛ fetidioꝛē cuncē cada petī. ꝛ sīlem horoꝛē caulat de dyabolo ꝛ peccatoꝛe dānatoꝛi: q⁹ ille est videre demonē in figura demonis ꝛ petōē saltē obstiatī ꝛ ddm tū cū macula peti. Jō hec macula abscōdit in loculo pscie: nec inde recedit quousq; ds acredit ad petōē ꝑ gras pueniēte ꝛ tāgit loculū pscie ꝑ pntionē ꝛ displicētiā pdignā ꝛ sufficiēter: ꝛ de tali accessu ꝛ tactu dicit thema. Accessit ꝛ tetigit loculum. Notandum est q⁹ triplex inuenit in sacra scriptura tactus xpi. Primꝰ oio corpalī q̄ tāgēs ꝛ tactū ē corpꝰ. Secūs oio spūalī: i q̄ tāgēs ꝛ tactū ē oino spūs. Tertius partim spūalis ꝛ ptim corpalis: in quo tangens est spūs ꝛ tactum est corpus.

Primꝰ ē oio corpalis. Unī sciēdū ē q⁹ iste fuit in miraculis xpi qñ tāgēdo sanabat oēs infirmitates: vt ps in multis locis scripturaꝝ ꝛ eu̇ gelioꝝ: ꝛ ꝑncipalr i pñti euāgelio. Ro. hystoriā. Unī de isto tāgit Lu. vi. Qui turba ḡre bat eū tāgē: qr ēt⁹ ḡ illo exibat ꝛ sanabat oēs. Ro. 4ª. Duplex.n. erat ēt⁹ xpo. Una vna ꝑ quā erat oꝑs ſic pſ ꝛ ipſissimꝰ: ꝛ hae vtute hanc ipaſr faciebat miracula: ꝛ sanabat oēs infirmitates. Alia ē ēt⁹ xpo diuina ꝛ ministerialis ꝛ meritoria: q⁹ pene laboꝛeo ꝛ merita xpi de fuisse dit nob. Dius. nobis meruit sicut caput mēbris ꝛ hec erat excellētissima in xpo: ꝛ excellētioꝛa in beata virgine q̄ in ceteris scīis alijs a xpo: ꝛ excellens in ceteris scīis. Et iō ad ipsoꝛ recurrē debem⁹ in infirmitatib⁹ nr̄is: ꝛ pꝰ in spūalib⁹ q̄ in corpalib⁹: q: spūales infirmitates maioꝛes sūt. Venerūt n. ḥmōi infirmitates corpales ꝓ spūales. Et frequēter si aliqđ patimur corpalē petā nr̄a meruerūt: ꝛ iō dēm⁹ nos ꝓ despari deū vt sanet has infirmitates spūales ad tactū absolutiōis sacerdot: ꝛ facē dēm⁹ qđ in nobis est. Et tūc cessante cā cessabit effectus. Habet habet ꝛ Mar. vi. Quotquot tāgebāt eū salui fiebāt. Si dicao: nō possum corpalr tangere xpm. Rñdeo: q⁹ nō possūs eū tāgere in ppria psona: potes tū tāgē eū facta in qb⁹ re liquit virtutē laudādi oēs infirmitates nō sol spūales: sed etiā corpales: ꝛ iō si qs infirmꝰ ve nīt ad confessionē: si pōderosius vade ad pñtia tionē: ꝛ hoc tū sol⁹ a pñma deficiente ꝑ spūaliter sed ꝛ corpalī. Ecce quō xpus tangebat oēs ꝛ quō tāgit nos tactu corpali. Secūs

tactꝰ ē oino spūalis: q⁹ q tāgit ē fluda spūalis: ꝛ pscia nr̄a q̄ tāgit est spūalis: ḡre debetis scire q⁹ tūc pscia nr̄a tāgit a deo qñ imittit nobis remissiam pscie⁹ cognitionē petōꝝ cum peccatoꝛ: redit ad se ꝛ cognitat sui statꝰ superbū ꝛ pōpositum quē sucit: ꝛ quō ꝛ supbiam re bellis suit ꝛ inobediens deo ꝛ supsoꝛ: ꝛ cogitat vlteriꝰ liteꝛ ꝛ minutias ꝛ diffamatiōes ꝛ blasphematiōes co nomine dñi ꝛ sanctoꝝ quas one misero ꝓtulit: ꝛ vlteriꝰ pcedēs cogitat furta: rapinas ꝛ fraudes cōmissiones: ebrietates ꝛ luxurias: in qb⁹ erāt ꝛ finaliter tēpus poterē cōsiderat qđ per accidiam suā pdidit: ꝛ breuiter sūmarie cogitat q⁹ nihil bonī fecit: ꝛ cogitat exinde ꝛ cōsequenter q⁹ si in tali statu decedat dānatus erit in aia: ꝛ consequēter post diem iudicij in corpore ꝛ anima. Hec oia bene cogitans ꝛ reuolueno intra se exclamat dicens: O miser quid faciꝰ: quid cogitas quare non auisas te vt te emendas: alo tu ꝓditus es. O qualis stimulus. O qualis punctura spinarum. Antea pūctura nō ita cōturbat cum sicut ista. Quod patet per experientiā in lachrymis. Plus ḡ punctura cultri carnis facit ita cito currere equum sicut aliquā do ista pūctura peccatoꝛis facit cito relinquē peccatū. De quo aūt habemus exēplū Act. ix. de bō ꝑ Paulo qui plus ḡ ceteri indei erat feruens in pſecutione ecclīanoꝝ. Sed subito circūfulsit eum lux de celo: ꝛ cecidit in terram: ꝛ statim cōtinue habuit cognitionē magnitudinis sui peccati. Et taliter fuit tactꝰ. i. stimulo remorsus pscie: q⁹ stetit triḍ⁹ die⁹ ꝛ tribus noctib⁹ non manducans neq; bibens: sed incessabiliter ploꝝ: gemens ꝛ orans donec ꝑ visum pceperit. Et q̄ significabat illa lux corporalis que circūfulsit eum: pfecto significabat lumen spūale inspiratiōis diuine. que taliter remoꝛdit eū ꝛ punxit vt statim curreret a pfundo inferni vsq; ad tertiū celum in quo fuit raptus: ꝛ de statu peccati ad statū gratie: ꝛ de esse multum lōge ꝛ dissite a deo ad esse multum ꝓpe ad deum. Ecce mirabilis punctura ꝛ valde pūgēs acule⁹. de quo ibi dicit. Durū est tibi cōtra stimulum recalcitrare. Et nota bene durū. Nam vt ait doctoꝛ scūs: hic instinct⁹ q̄ñs non ꝓtingit ad finem suū. Nō ex defectu suiscd ex obstinatiōe petōis: q⁹ rebellis est ꝛ inobediēs qui ꝓpter quācūq; inspirationē qđ imittit ei deꝰ nō vult dimittē peccatū suū ꝛ aliquotiēs aliq plures pungūturq; tamē instinctū dei ꝛ spūsancti nō leq̄untur: q⁹ est magnum signum reprobatiōis. Et tales grauius peccāt q̄ alij qui nō habent tales ispiratiōes vel nō toꝝ: ꝛ iō grauē punīturq; si peccāt q̄a faciūt aliq̄ bonū cum remorsu pscie errātis: a fortiori illi peccāt faciēdo aliq̄ malū cum remorsu pscie nō errātis. De isto dicit. Dura cervice ꝛ incircūcisis cordibus ꝛ aurib⁹: vos semp spūisancto resistitē. Act. vij. Ecce quare dicit: durū. Unī hic instinctus q̄ñs ꝓtingit ad finē suum. i. iustificationē: vt in illis q emendant ꝛ obediūt inspirationi diuine ꝛ tactui numo: De quo tactu scribit. i. Reg. x. Abijt cum dauid. pars exercit⁹ quoꝝ deꝰ tetigit corda. Dauid intelligat manu fortis: q⁹ qđ intelligo hic stimulū qui ē ita fortis q⁹ cōuerti facit peccatoꝛes: q⁹ est difficile⁹ q̄ celū ꝛ tꝛā creatur⁹ mouēt deū sup. de quo vide scūm Tho ꝑma sēe. q. cxij. de misti ficatiōe impij. Et hoc stimulo pūgunt ꝛ peccāt petōres qñ ꝑuertunt. ꝛ iō de quolibet tali puerso ꝛ ceteris pōt dici thema. i. Accessit ꝛ tetigit loculū. Certꝰ tactꝰ ē qñ sō q⁹ subita spūalis est tāgit nos ꝑ afflictionē corpalem. Unde o. de q⁹ puerti nolum⁹ nec ꝑ ispirationes nec ꝑ ꝓmissiōes: nec ꝑ minas nec ꝑ exēpla. finaliter ad modū boni pīs post multas minas flagellat virgis aduersitatū: guerrarū: famis ꝛ mortalitatis: que oia mala pacmitit a deo ꝓncipaliter: q⁹ vt habet in Amos. vi. est malū in ciuitate. i. mundi ꝛ corporale ꝛ peccatū q̄ non fecerit dīs. Si enim habetis guerram: ꝛ aduersarij depredant eqnos vestros. hoc malū facit dīs ꝓncipaliter. sed instrumēte taliter aduersarij vestri illud faciūt. Et si infertur. ergo nō peccāt: q⁹ executoꝛ diuine iustitie. Rñdeo q⁹ peccāt: nō est silis de tali executoꝛe iustitie: q⁹ talis nō peccat: quia est ei iniunctum a iudice. Deus aūt non iniunxit illis vt facerent: hꝫ dederit suiam q⁹ illi p̄ceruntur ꝛ est simile. Si inder dedisset sententiā contra aliquē latronē q esset adhuc in memore ꝛ aliqua cā venādi vel cōsili post suiam latā trāsiret p nem⁹ ꝛ reperēt latronē in ditu mercatoꝛi: qui cogitāt⁹ q⁹ habeat pecunias occidere: cum nihil sciēter de suia iudicio nunquid illi eum interficiēs homicide sunt: certe sic. Sic a simili est in ꝓposito. Idē pcedum est cōsiliter si pdis aliqd. sc. anus dñi tetigit me Job. xix. Ro. enim q⁹ hec manus habet q⁹q; Job. xix. Ro. enim q⁹ hec manus habet q⁹q; digitos. Primus vocat pollex q⁹ tute est iudigitos. Primus vocat pollex q⁹ tute est iudicatoꝛ. Secūs alios digitos: per qđ intelligo potē per oēs alios digitos: per qđ intelligo potē tiā diuinam. de qua Job. x. Nouit qui de manu tua possit eruere. Nota q legitur de quadam ciuitate obsessa que in necessitate iudam

ctrīa ꝓstituta misit ad ḡnd̄ ducē vt eis sub
ueniret. Tūc ille dux remisit nūcios di. Est ne
sit ostas vra sapi⁹ coopta vtra di sup eā sōcē
de occat: q̄ si ita ēt venia ⁊ sōcā vos. si institie
petā vra ⁊ ira dei ego dēndē ⁊ audeo. Scdo
digit⁹ ē in ecclīa q̄ē itelligo discretionē di in
punitiōe nr̄aq; nūḡ punit nos vltra ꝺdignū
q̄ꝺ nos cēdē a murmure ꝺ deū. Tertī⁹ digi
t⁹ ē medi⁹ ꝓ q̄ē itelligo benignitatē dīn̄ qa
p hāc aduersitatē recōciliamur ꝺo si patiēt⁹ fo
lerem⁹: ꝺe q̄ psal. Fiāt viā⁹ tua vt saluet me
qsi mādata tua elegi. Cōcupiui salutare tuū
discē⁹ lex tua meditatio mea ē. errauī sic ouis
q̄ pdita: q̄re fuū tuū: q; mādata tua si suꝫ oblit⁹
ho. cxviij. Quare digit⁹ ē medic⁹: q; p hāc ad
uersitatē hēm⁹ medicinā ſ ſolū curatiuā petī
ſ ⁊ ſeruatiuā. Job. xv. Inrecptionē viū nō
repoꝺeo: q; ipe vulnerat ⁊ medetur: percutit ⁊
man⁹ ei⁹ sanabūt. In sex tribulatiōꝺ⁹ liꝺabit
te: ⁊ i septia nō tāḡet te malū. Sūt⁹ digit⁹ est
articularie: q̄ qē itelligo exaudītionē oro
nū. Vñ psalmista. Oculi oīuꝫ in te spant dñe
⁊ tu das escā illor: i tpe oportūo. Apte tu ma
nū tuā ⁊ ipleo oē aial bñdictione. psal. cxliij.
Et de talibus ploīo nr̄m potest dici thema:
videlicet. Accessit ⁊ tetigit loculum ꝛc.

Dñica xvij. post festuꝫ trinitat. Sermo. i.

OMNIO q; se exaltat būiliabit⁹: ⁊ qui
se humiliat exaltabit. Verbuꝫ
istō hꝫ tex. Lu. xviij. Et recitatiue i cuā
gelio hoc. Sermo nr̄ i pītī erit; de scō euan
gelio hodiē b⁹ dñice: ⁊ hēm⁹ multas hōāles do
ctrinas itellectuales: ⁊ instructiōes multas moza
lco. Ds pr⁹ talis. brīssima ēgo ma. ꝛc. ⁊ resūā
thema. Omnio q; se exaltat humiliabit ꝛc. In sā
cto euāḡlio hodierno hui⁹ dñice hēmus ḡt.
tuor doctrinas a xpo ad informationē ⁊ ordi
nationē tocī⁹ vite nr̄e. Dita enī nr̄a ꝺs esse or
dinata ⁊ explicite. Primo erga se. Scdo er
ga pauꝑes. Tertio erga inimicos. Quarto
erga amicos. Ista q̄tuor ostdit xp̄s. P. Pu
mo q; simus ordinati quo ad nolmetipsos p
tutē tpantie. P. Scdo quo ad primos nr̄os
p tutē nr̄sericordie. P. Tertio quo ad inimi
cos nr̄os p tutē bēuolētie. P. Quarto q; ad
amicos nr̄os p tutē; modestie ſ. in bonis ⁊
ordinat⁹ morib⁹: ꝺbis ⁊ sic de oīb⁹ alīs: nō ſu
pbie ꝺo in pncipatione: ⁊ de isto logt̄. ꝓpositū
thema. Omnio q; se exaltat humiliabit: ⁊ q; se hu
miliat exaltabit. Circa ꝓmo q; sim⁹ ordina
ti quo ad nolmetipsos p tutē tpantie. Tūc
ni hō est ordinat⁹ in vita sua qñ in cibo ⁊ po
tu scit tenē tpantiā qñ recipit solū necessita
tē ad sustinēdū corpus: vitans superfluitates ⁊
excessus. in hoc stat hō⁹ tpantie. Hō audī
ti⁹ ⁊ vtutē quō xp̄s oñdit eā⁹ secrete in hu
cipio euāḡe. Cū intrasset iesus ꝛc. vsq; ad obs
uabāt eū. Ista ꝺba indigēt declaratiōe. Scē
dū q; xp̄s in hac vita hui⁹ mūdi seruauit ma
gnā pauptatē ad oñdēdum q; hō nō ꝺs seri
mio ꝺare in istō mūdanis reb⁹: q; hodie vel
cras sūt relinquēdē: ⁊ intīs voluit eē pauꝑ q
uitabat ad prādiū cū discipulis: recipiebat p
sustētatiōe nāe necessitatē: sine qua nā huma
na nō posset viuē. Recipiebāt tpaliaꝫ ḇñ sol
uebāt in oīondo⁹ ⁊ cōꝺ⁹ instructōꝺ⁹: ſō dicit
apls in plona sua ⁊ alioꝝ aplorꝝ. Si nos vob
spualia seminam⁹: nō magnū est si nos carna
lia vra metam⁹ ꝛc. Iō ⁊ ḇño ordinauit hic q
cuāḡelīū annūciāt ⁊ ꝺe euāḡelio viuere. i. ad
mici xp̄i ⁊ marie pharisei qui erāt maiores ⁊
doctores ipſi⁹ legis q fuiꝺebāt xp̄o ꝺe bono
re: miraculio ⁊ sequela sua. ꝓpter qꝺ tenuerūt
dere vt diffamarēt eū. Iō dixit vn⁹ magn⁹ ꝓn
cipe⁹ pharisecoꝝ. Iā scitis quā ipse recipit pui
nitī. ſō inuitabo eū ⁊ ꝺabo sibi multas escas ⁊
de multis vinis ꝛc. ⁊ ꝺissoluet se in ꝺbis: ⁊ sic
cognoscit qs est: q; cōter qñ hō ꝺidit ꝺis vel
ter hō disponit se loquēdo ꝺiscrete p trāsluc
sum ꝛc. ante prandiū hō hō est totus cōpōsi
tus ⁊ logtur hō discrete: ⁊ credebāt q; xp̄o ꝺi
cō poneret se. Ecce ipse cōsiliū ⁊ qua rōne iui
tabat eū ille princeps pharisecoꝝ. Sz ecce qꝺ
ꝓpbetauerat. Salomō. Hō est sapia: non est
pudētia: nō ē ꝓsiliū ꝓtra ꝺns. Proverb. xxi.
Eripiēter ḇellabit in ꝺei ꝓtra xp̄m vt cōsum
derēt eū. Primo per sapiaꝫ. Illi doctores fu
pbi ⁊ inflati veniebāt ad sm̄ones suos ꝺicen
do. Iste hō q nunḡ habuit magistrū: nec fuit
in studio vel pdicare: ipossibile est q; ꝺicat
multos errores ⁊ sulticias: ⁊ obfuabāt eum.
Iō Salomon ꝺixit. Hō est sapia cōra ꝺm:
qꝺ ipse est sons sapiēte. Scdo ꝓ subtiationes
qꝺ faciebāt: ibi. Quis ascendit theologia subtiles:
quas ipſi medicebāt determinare ꝺicendo. Et⁹
ꝺeam⁹ ill⁹ saber lusiarmo qꝺ ꝺicit ad istā ꝛc.
Iō Salomon ꝺixit. Hō est pudētia. ſ. subpu
tādi cōtra ꝺm. Tertio indet ḇellabāt contra
xp̄m inuitando. Cū eni primo illi ꝺuob⁹ ma
ḋis nō potērāt cōtra eū: tenuerūt cōsiliū vt in
uitarēt eū ⁊ cc. Sed ꝺicit Salomon. Hō est cō
siliū cōtra ꝺm. Hō intelligitio principum
euāḡelij. Postq; xp̄s pdicauerat in ꝺie sabbā
tuille princeps pharisecoꝝ accessit ad eū ⁊ in
tauit eū ꝺicēs. Magister exquo ꝺecliuis nob

bonū prādiū spūale: placet vobis mecū reci
pere prādiū corpale. Et xp̄s acceptauit. Dica
tur quō cū magno honore fuit ductus ad do
mū vbi erant mēse parate. Et xp̄s būdcit di
cēs. Oculi oīum ꝛc. Nota eū ꝺicit māducare
panē. Questio. Hō ḇabat ille princeps nisi pa
nē in ꝑmo. Rūdco q; in scriptura panis re
cipit p oī. pulsione ⁊ esca. Vñ legit. viij. Re
gū. vi. de militiḇ⁹ qui venerūt ad regnū Israel
ꝺe qḇ⁹ ꝺixit ꝓpheta regi. Ponc; panē ⁊ aquā
coꝝ eis vt comedant ⁊ ḇibāt: ⁊ vadāt ad do
minū suū. Et segtur. Appolitaqꝫ est eis cibo
rū magna pparatio: ⁊ comederunt ⁊ ḇiberūt.
Ita etiā ḋic ille princeps prepauit multa
tas escas triplici rōne. Primo ꝓpter festum:
q; ꝺie sabbati. Secūdo: q; ipse erat magnus
princeps. Tertio: quia ipse inuitauerat multos
pharisecos ⁊ doctores: vt in aliquo possent eū
cōfundere. Ité alia expositio. Cū intrasset ie
sus in domū cuiusdā principis pharisecoꝝ sab
bato māducare panē. Hō ꝺicit euāḡelist⁹ q;
ille inuitasset eū ad manducandū panē: ſ. cū
intrasset iesus ꝛc. qua talem modus tenebat
ḋnūs q; plus māducabat de pane q; de ali
to. Dicatur practica quomodo ponebant co
ram eo diuersi fructus: ⁊ ḋabantur diuersa vi
na ꝛc. ⁊ ipſi obseruabant cuꝫ si comederet de
olbus ꝛc. sed ipse comedebat composite ⁊ so
bie. Item forte proponebant diuersa verba
⁊ truffas ⁊ risus: sed ipse sono virtutum fuit a
ꝺeo cōpositus ⁊ tam temperatus q; nō pote
rant ipsum in aliquo cōfundere vel repreben
dere. Hic ꝺico ego q; ꝺocet nos exemplo vir
tutē temperantie. Sciunt tam verbo predica
uerat eam vicemo. Attendite vobis ne grauē
tur corda vestra in crapula ⁊ ḋbietate. Lue.
xxi. Nota attēdite vobis q̄tū ad corpoia que
destruuntur nisi temet hō tēperantiā. Quot
hoico sunt q; ḇibent modum eaducum ex fu
perfluitate ḋbi⁹ e potus. q; sicut qñ olla bulit
ascendit humiditas ita de stomacho ascēdit
gutta ⁊ cadit ḋla gutta super cor ꝛc. quot ho
mines ex vino pdūt oculos ipsoꝝ: os rubicū
dum ꝛc. ⁊ pdunt vnam ⁊ ḇebilitant in mem
brio. nā vinum est ita amabile nature q; ola
mēbra querūt illud: ⁊ ꝺdest hoi ⁊ eius mem
brio tpate sumpti ⁊ limphatuꝫ. Quot hoico
pdunt bonū colorē faciei ex vino: ⁊ videntur
quasi semimortui: ḇibit anbelitū fetidus: pdit
dentes: bibit doloꝛē ex humiditate vini. patū
tur in stomacho qꝺ est ex superfluitate. superflu
tas q̄ꝺ nō potest ꝺecoq. ſō sunt multi lepro
si. Sed qui tenet tpantiā ḋs bonum caput:
intellectum clarū: bonos oculos: bonū colo
rē: ḋona membra: longe vite est: ⁊ poterit de
seruire ꝺeo. Ecce quare ꝺicit. Attēdite vobis
ne grauent corda vra per intēperantiā. De
oibus istis auctus. Voli esse auidus in oi cpa
lationē: ⁊ nō te effundas sup oēs escas. Eccli.
xxxvij. Nota auidus. nā panis ḋigestio ꝺebz
esse in oze. secūda in stomacho. Sunt eni alīa
bestie que ruminant: ⁊ si esca nō sit ḇene in oze
masticata nō pōt coqui in stomacho. Ité nō
effundas te sup oēm escam. Rō: q; non oēs
sunt vnius ḋigestionis sicut non oēs sunt vni
us decoctionis in olla ꝛc. In multis eni ēscis
erit infirmitas. q; grauant stomachū. Propter crapulā multi obierūt. Dicit medici q;
plures interficit gula q̄ꝫ gladius: ſz multi mo
riunt in pelio. Sed qui ḇñcēs effugiet
vitā. Eccli. xxxvij. Dicat de magno alexādro
qñ vidit ḋragmānos antiquissimos interroga
bat qualē vitā ꝺuabant ⁊ qua medicinā vt tā
tū viuerent. Rūderunt q; tpantiā solū semel
in ḋie comedebant: ⁊ de vno cibo solum. Ecce
ce quare ꝺicit. Attendite vobis. Quantū ad
corda ꝺicit: ne grauētur corda vestra. ideō ani
me. Ido maxime intelligunt clerici: religiosi
⁊ plone ḋenote qñ multū comedāt vel nimis
cenāt nō pōt ita surgē ⁊ ḋormīdē in matutio
sen oīonib⁹ suis. Ecce quō sua. ſ. ḋepmīt aīa.
Vñ scīēs q; ḋs ordinauit holeꝝ medūs ſ. ligos
⁊ bestias. Angeli ſ spūales. hō ḋo vtrūq; de
fine ſ subē pene corporalēꝺ. hō ḋo vtrāq; na
turam in se hꝫ. Et si hō vinit spūaliter hꝫ aias
est similis angelis. Sz si homo vinit fm sen
sualitatem ⁊ fm corpus: bestijs illis factus ē.
fm illud psalmi. Hō cū in honore esset nō itel
lexit. cōparatus est iumentis insipientiḇ⁹ ⁊ si
milis factus est illis. Dico enim q; hō ex potē
supdicia uaricie: luxurie: ire: ⁊ accidie: efficit
similes iumentie. Sed ex potē gulē efficit mi
nus q̄ꝫ bestia: q; bestia translibit cū cibere p vi
am strictā pl̄oīa ꝛc. ⁊ homo ebrius nō potest
se portare per viā latā: ⁊ planā: imo ceciꝺta
bit ⁊ corruet ꝛc. Ité asinus vel, equus exquo
ḇiberunt aquā cuꝫ turbidā si post per papas
vel regē sustarēt nō ḇiberēt: ⁊ tu si sustat tenta
qo: ḇibis ꝛc. ſō nimis q̄ꝫ bestia eq; gulosus. Ec
ce xp̄s ḋno ꝛc⁹ oñdit nob vtutē tempātie.
Dico 2⁰ ꝛc. Exij viij. ē quō nos hēe ꝺm⁹
erga nos ploīs. videl. ē quō erga pauꝑes nos
hēre ꝺm⁹ p virutē mie. i. subueniēꝺo eis ꝺe
bonis tpalibus ⁊ spūalibus. Hoc oñdit ibi.
Et ecce hō quidam hydropicus. vsq; ꝺimitt.
Ido ḇuius intellectu sciēḋum est q; ḋocto
res ⁊ pharisei erant in quodam errore ⁊ falsa
opīō: ꝺicēdo q; ꝺie sabbati nulla erat op⁹

debet ad tñ discretionis cogitatiõ quod ego vel⁹ mõ dicere cent scandalũ illud: vel diffamatorius vel inuriosum. ꝛ si sic dicit: cõcludere ergo nõ dicã. ℣ Septimus gradus est custodiã interiorem. i. custodire cor a malis cogitationibus: desiderijs ꝛ cõcupiscentijs. Iste gradus est maioris perfectionis: qz de corde procedũt mala mala. Augustinus. Jõ petit. ℣ Libera nos a malo. Rõ qz si ego teneã manũ extendã ꝛ aptam corã vobis: vos potestis in ea ponere quicquid ꝛ quãtũ vel in⁹ sed in ptate mea est cõsequi vel nõ: qz possum statꝰ pjcere. Ita ima gitatio cordis nr̃i aperta est angelis bonis ꝛ malis: et possunt in ea ponere mala imaginationes ꝛ cogitationes: vigilãdo ꝛ dormiẽdo dicẽdo. ℣ Mõ tu possis te vindicare de tali vel tu possis dẽ delectationẽ cũ tali muliere qz talis opportunitas nõ ꝛc. sed in te est projcere vel retinere: ꝛ iste retinendo qñ homo cogitat ꝛ motosie delectat: ꝛ sic ala cõsentit. Jõ custodiat cor. ℣ Omni custodia serua cor tuum: qz ex ipso vita procedit: qđ verũ est ꝛ bene custodiat. Sed⁹ vere ꝛ ille malos legit mozs. ℣ Proverb. iij. Jõ dicit scptura in psona dei. ℣ Vide fili mi cor tuum mihi. i. custodiendo a malis cogitatõibꝰ: ꝛ oculi tui vias meas custodiãt ꝛc. ℣ Dominica. xxiij.

Ipse vero

℣ Ipse vero apprehẽsus fauit eus Habet hũc sensum originaliter Lucẽ. xxiij. ꝛ recitatiue in euãgelio currentio dicit. Cõ volo vobis fideicare totũ cursum medicine quẽ xpo seruat in sua curatiõe aiaz. Sed primo saluteꝰ ego Maria. Inuenit satis clare in sacra scriptura tã in veteri q̃ in nouo testamẽto q xpo dicit medicus. Nõ clara ꝛ euidẽs. Proprie ꝛ vere ille appellat medicus q duos. i. sciam speculatiuã. curatiuã medicinaliz ꝛ. i. scit pprietates herbarũ ꝛ lapidũ ꝛc. Et quõ debet applicari infirmitatibꝰ. Scdo requit q hẽat practicã in opẽ. alo non esset medicus si in altero istoꝝ deficeret. Sicut nõ dz scientiam tunc errabit ꝛ multos iter faciet talis non dz dici medicus: ꝛ merdicus. Per oppositũ si dz sclas tanta: ꝛ vt Galienus siue Ypocras⁹ nõ habet practicã bacculari⁹ põt dici tec nõ medicus. ℣ Posset enĩ habere medicã sciam: ꝛ intellectum: ꝛ practicam in ope. Quod alit xpo hẽat ista duo. nullus vestrũ credo in hoc dubitare. Quia enĩ meliꝰ scit pprietates herbarũ: lapidũ: ꝛ constellationũ q̃ ille qꝛ euauit oia. Nota q pbi nõ scimuit pprietates oẽs de vno folio saluie. Dz de scientia xpi dicit apl⁹us. In quo sunt oẽs thesauri sapiẽtie ꝛ scientie abscõditi. ad Col. ij. Et sic patet q̃ dz theologicꝰ: hz eũ practicã: qz in principio mundi vsq; nũc semp practicauit. Nã q̃ man⁹ xpi: maxime in aia: nisi q̃ dauid qui fuit vulnerat⁹ in corpe ꝛ etiã i ala per pctã qñ fuit curatus nõ regrabat medicis: h. deo. sucuo vnũ psalmuz de hoc di. ℣ Dñe cure aia mea Dñe dic ala mã dño ꝛ noli obliuisci oẽs retributiões eius. ℣ Qui ppiciat oll⁹ iniq̃tatibus tuis. Qui sanat oẽs infirmitates tuas. ps. ciij. Ergo magnus practicus est xpc. Si ergo aliqs dicit medicus: qz hz sciam ꝛ practicã ꝛ vtrũq; xpo hz. iõ dñ põt dici medic⁹: ꝛ ipsemet vocauit se medicũ cũ cẽt iter publicanos ꝛ peccatores: ꝛ pharisei murmurarent: dixit eis ieiuo. ℣ Non egent qui sani sunt medico: sz q male hñt. Luc. v. qz vn⁹ illoz erat infirmus de supdiazalius de angaricia ꝛc. Jõ bonũ est q̃ medici sit iter eos Dicit hic glo. Aug. xx. magn⁹ ad nos de celo venit medic⁹: qz magnus per totũ mundũ vbiqz iacebat egrot⁹. patet ergo rõne ꝛ auctie q xpc dz medicorum maxie aiaz. Jõ dicit thes. ipse vo. i. xpc. apphensum. i. infirmũ in cura sua sagauit eũ. ps. thes. Cogitaui quõ possi vobis declarare curã ꝛ modum quẽ xpc seruat in curatiõe aiaz. Et vt intelligatis declarabo sm modũ ꝛ practicã quã seruant medici in curatiõe corpoz. Et iscmo q medici hz artẽ medicine seruant. x. modos. i.

℣ Primo per ludorem.
℣ Secundo per vomitum.
℣ Tertio per dietam.
℣ Quarto per vnctionem.
℣ Quinto per minutionem.
℣ Sexto per cauterium.
℣ Septimo per clistere.
℣ Octauo per somnum.
℣ Nono per exercitium.
℣ Decimo per potionem.

Dic istoꝝ. x. modoꝝ xpo medic⁹ seruat in curatiõe aiaz a pctõ. iõ dicit the. Ipse vo apphensũ. ℣ Dico pmo q sm artẽ ꝛ cursum medicine aliq infirmitates sunt que curant ex ludore. qñ dc medicus: coopatur ludet ꝛc. ꝛ sic mali humores exeũt q potiõs ꝛ corp⁹ purificatur. Istꝰ mõ xpc curat multas aias infirmas ex pctis ludore lachrymose cõritionis qñ dñs se rigat cũ memoria ꝛ recordatiõe pctoꝝ: decẽdo ℣ miser tali die fecisti hoc: ꝛ dñs lachrymat: ille lachryme ꝓtritiõis sũt lachrymę

anime. Iste ludor est tãte virtutis q̃ vna gutta siue lachryma vere ꝓtritionis curat animã ab oibus culpis mortalib⁹. fentis quõ generãtur ludores ills: illo mõ quo xpus ludauit in nocte passionis. de quo Luc. xxij. Factꝰ est in agonia ꝛ plius⁹ orabat ꝛ factus est ludor eꝰ sicut gutte sanguinis decurrẽtes in terrã. Hoc agonia nõ erã ab⁹ q̃ in xpo fuerit tale bellus q̃ est in nob⁹ fidelionis sensualitatꝭ: ꝛ spõe vel rõnis: qz in xpo optime pcordabant. Sed bellum xpi erat sensualitatẽ circa obiectũ passionis. qz sciebat ꝛ videbat cõs q̃ debebat capi: ꝛ berare: ꝛ tãdẽ mors sensualitas. videbat q̃ ista debat sustinere: restrinxit se ꝛ sudauit sanguineũ sudoꝛ. Istꝰ mõ debent in nobis gnari lachryme ꝓtritionis: qlibet dz videre coram se penas eterne dãnationis ex pctis: sibi debitã cogitãdo. ℣ miser quõ euadã de manibus demonũ: qđ dicã qñ ero in iudicio: qñ videbit tibi qđ fecisti: ꝛ nõ feci nisi pctã. Cogitando sic venit sudoꝛ lachryme: qui dz esse sanguineus tãta est illa pena. Ecce medicina alexit sudoꝛe. Jõ dicit thes. Ipse vo apphensum ꝛc. ℣ Octo modus est per vomitũ. i. sed qñ aliqs comedit nimis ꝛ hz stomachũ cõstipatum: ꝛ nõ põt digerere: nec põt gere: dormire sz anxiat⁹ et ꝛ si pecpit potiones venenatas: remedij est per vomitũ supflua ejicere añ ꝛ venãt⁹ ad cor. Istꝰ xpc ordinauit q̃ p vomitũ sanaret alã. Cõfessio. n. nihil aliud est nisi vomit⁹ eibor⁹ indigestibilis q̃ sunt in stomacho ꝓcie quot potiones venenatas spualiter hõ comedit infra annũ. Remedij igit est ad pedes ꝓfessoris vomere. Nam cõfessor dz caput qñ absoluit: ꝛ post hõ sentit se leuem. Et sicut vomitus fit cus laboꝛe: maxime qñ hõ hz pectus strictus. Jdeo ꝓfessio cum laboꝛe fit pp verecundiã inflammationis: suffusionis. Nã tas bi coact⁹ fuerit in edendo multus: surge de medio ꝛ vomet: ꝛ refrigerabit te ꝛ non adducet corpi tuo infirmitatem. Eccli. xxxi. No. si coact⁹ fueris ꝛc. Absolute nullus cogit edere: nisi rogãdo: comedat⁹ nec sic cogit comedere. vxor a viro: nec cõsortes amicus ab amico: ꝛ ita ẽ de pctis: qz qñ coacte hõ peccat: nõ coacte absolute: sz est vna tal coactio. Deogratias me: qz plꝰ mihi. Qñ dicit aliqs alicui amicos volo me vindicare de tali iniuria: venias mihi enim: ꝛ alter nolo: imo venio ꝛ sic vadit. Ecce coactio que sit: nõ est coactio cogẽs. Jdeo qñ aliqs dicit mulieri faciemus tale peccm: qz nullus facit ꝛc. Deogratias factum: qz plꝰ mihi. Jt⁹ qñ Jpocrita dicit vxori. Cuitas ich

get pecunias. Jdeo si vultis lucrari mutuetis ꝛ debitis. xij. pro. v. pp mutuũ. ℣ Dicit beata visura effectus alꝰ videt: oppꝝ qz cuitas indiget ꝛc. Alter plꝰ mihi si cogitis. Jtẽ qñ quis mo dicit alteri vadam⁹ ad inpanar vl ad bostium ad furãdum fruct⁹. Prochdolor sic ad pctã cogunt gẽtes: sz ad illa que dei sũt nullus cogit. Nullus dicit vadamus ad missam⁹ ad sermonem: pklitendã: cõicandũ ꝛc. Remedium ergo surge de medio. i. recede ab o mala societate ℣ dilecti⁹ vomitum vt⁹ post bolos pessimos ꝓfessionẽ segtur verecũda ꝓfessio. ℣ Septimus modus est per abstinentiã. Dicit. n. multi cum bibricitant. Auiseris vos nõ comedat⁹ cum ebrijs nec fructus: nec hybatis vinũ: sed comedite hydoium pisay ꝛc. ꝛ sic nã refouuat. Si ergo. Dignitas additionis humane ꝓ imoderantiã. i. excessus sanctata. i. delẽperata medicinalis parsimonie studio. i. dieta refouet. Jsto mõ etiã sanat xpc alios: ꝓ stingit qñ alij volunt abstinere a delicijs carnalibus amore crucifixi. Christus. n. amore nr̃i amarissimas sustinuit passiones: nõ amore sui ꝛ pro salutione aie debemus abstinere. Abstinere ẽt debem⁹ ab ela carnũ certis diebꝰ. Jtem a cenara fructibus: a spaciosa lectoꝛa camisiaca tripudijs: a vanis ornamentis: a supfluitatibꝰ. Et istã abstinentiam amore xpi sactãbãt etiaz sic parua ipse reputat magnã. Item abstinere debem⁹ amore xpi ab illo ad qđ hõ magis inclinatur vt a potu aũ missam: a ludo. ꝛc. Dñs. pro salutate corpis homo facit tantã abstinentiaz ꝛ dietam: nis hõ sit delicatus: nõne multo ꝑius pro salutate aie est aliqđ faciẽdũ. Qñ aliqs ꝓfitet ꝛ dẽt febres luxurie: etiã in oliẽgurie vel auaricie: mudie: ꝛ cõfessor dicit. Abstineat a carnibus tot diebꝰ: vel a vino vel tenaculis dicunt. ℣ pf ꝛ qđ comedent: nõ possis domui rer̃ silia. Nõ credunt se cõd medico corporis: sz cois medico aie. ℣ Agnus defectus est Qui. n. abstinet amore xpi ipse remittit pctã. Jdeo dicit scriptura. Charissimi obiecrooo tanꝭ aduenas ꝛ peregrinos: qui solus in via recipiũt necessitatẽ ꝛ nõ curant de delicamẽtis: abstineat: eoo a carnalib⁹ desiderijs: que militant aduersus aiam. Conuersationes ẽt stram inter gentes ꝓbas bonã. ℣ Ut in eo omneo tanuos ꝛtatores. Domus alẽ sunt in celo. In domo pris mei mansiones mlte sunt Joã. xiij. Ergo refrenare desideria carnis debemus. ℣ Quartus modus est per vnctionẽ qñ hõ est aliquatus vel caro immundicis vel in vulnerib⁹ medici ungunt ꝛc. Jsto mõ xpc

curat Unguentum est oratio: q̄ frūcunq; si
tio cōfūpatur ⁊ inflatur per lupdiā vngi po
ctio per deuotā oronez. ligentibus flexio co
gitando q̄ videtis chīm indignatū ⁊c. Tunc
cent terrozē cor mollificabit ⁊ sic humiliatur
Deus. O io vngit. O quot vulnera petōz
vnguento oronis. Exemplū de cudge
quodā petōre vano ⁊ pomposo ꝫ quez
eus. ptulit iniam ꝺcēnationis ꝫ pstrat⁹ ro
gauit di. Patientiā habe in me. Et rndit sibi
Deus neq; ē dīc̄ne debitū dimisi tibi q̄si
gati me. Matt. xviij. Persona.n. deuota
tione ip̄ erit humilis: ꝫ oronez quas vos
facitis nonunq̄ non faciunt humiliare corq̄
indignote fiunt indurendo vos ⁊c. Mulieres
pingendo semihil vel paz valet. Q̄i suppli
cat regi vel pape hūiliter fit supplicatio. Un
guentarius faciet pigmēta suauitatis ⁊ puri
onez p̄iciet sanitāt. Eccli. xxxviij. Quint⁹
modus est per minutionē: q̄n. ī. infirmi hūt
sanguinē corruptū vel abundāt nimis in san
guine ⁊c. Isto⁹ xpo vtilit hoc q̄si diuitib⁹ dā
na rez ordinat ⁊ puidet. Vā vos diuites qui
abundatis in pecunijs: panez vino. ⁊c. nisi faci
atis minutionē: corrūpemini ⁊c. q̄ diuitie sī
occasiones petōr: vindicte: luxurie ⁊c. Dicit
diuites: q̄d erit mihi expendere. l. flore. vt ha
beam vnā puellam vel viduā ⁊c. Ideo vt ca
ueant petā ⁊ petōr occasiones fiat minutio
diuitiar: in redēptione captiuoz: in puellio
maritandis paupib⁹. Ista minutio fit ō vena
cordie: q̄ vbi est thesaur⁹ tu⁹: ibi est ⁊ cor tuū
Matt. vi. De ista minutione dicit xpus. Ō
fupest date elemosynas: ⁊ ecce ola munda sunt
vobis. Lu. xi. Hec auctao. ⁊ hoc xpi verbum
deberet scribi ī fis aureis in parietib⁹ diuitū.
Ho. Quod supest. nō dicit expolietis vos in
hreme ⁊ detis paupi vel vxōi vel filioz: nec
q̄ dmoueat pand̄ de ore vestro vel vxoris vel
filioz: ꝫ q̄ supest recepta nēcitate detio pan
peribus. Preciose vestes nonunq̄ corrūpā
tur a tineis ⁊ pauper moriunt fame ⁊ frigore
Et triticum corrūpit in horreis diuitū ⁊ pan
pereo fame ⁊ pauptate affligunt. Et hoc tan
git maxime ecclīasticos: q̄ laici qui hūt here
ditare filios ⁊ maritare filias ſi ꝫgregent vel
thesaurizant nō miz: q̄ pueros hūt. Hec est
par rō de ecclīasticis q̄ionis facer dotib⁹ ⁊ re
gularib⁹. Rōsi aliqo ꝫ domuz in loco sicco
ſi facit ibi cisternā vbi ꝫgregant aque pluuia
rū sapiēter facit: ꝫ qui ꝫ puteū in domo ea ſi
ret. Laici sunt in siccoz: q̄ non ſp̄ hūt certos
redditus: sed sicut dat ō in cāpis: vinciō ⁊c.
sic ꝫgregant. Q̄i nō crescunt nīl recipiāt. Et
si ō isto anno dat: forte in alio nō dabit. Jō
ops eos ꝫgregare pro seruzore filio ⁊c. Sed
facerdos qui ꝫ puteū. ⁊ credit⁹: quare face
ret cisternaz in taxea vel burſa. Ecce dānatio
vel periculum. Jō dicit q̄ supest. Octauus
modus est cauterij: q̄i. n. aliqs ꝫ plagā cor
rupta: ops cū cauterio hoc est cū ferro ignito
de ossib⁹ extrahere immūdicias. Et ista medi
cina est valde dolorosa. Isto⁹ xpo sanat illos
qui sunt corrupti. l. inueterati in petis sicut in
duratis nolunt dimittere petā ⁊ malam vitaz
nec p̄fiteri. Si dicat eis: ⁊ re nō emēdat vos
Dicit vadatis: q̄ ita dñs saluabor sicut ⁊ vos
obstinati sunt. Sz xpo cū cauterio. ī. tribulati
one frangit sibi tibiam vel brachiuz: vel cum
igne seu Anthonijs: ⁊ tūc est plagā taleo nō
nunq̄ ꝫuertunt ad deū ⁊ p̄fitentur. Jtē idem
dicendū est de multerib⁹: que nec per p̄dica
tores: nec p̄ sermones volunt dimittere vanita
tes: quin ostdant mūndū a ꝺis xpus cauterio
de lepra vel alia infirmitate sanat ⁊ curat eas
Et bona est tribulatio corpis que curat alam
Sicut medicus qui scindit carnes ⁊ vt int⁹
curent ⁊c. Job. v. Beatus hō qui corripitur a
dño. Increpatione ergo dñi ne reprobes: q̄
ipse vulnerat ⁊ medet: percutiet ⁊ manus eius
sanabit. Septimus est clisteres medicina ē
verecūdia: ꝫ dicit medici q̄ est valde p̄ficua
Ecce remissionē iniuriaz. q̄i. n. malū humoz
non pūt exire de corpe dat clistere. Ita q̄ ꝺs
odiū rancoremē ⁊c. Ꝫ aliqđ ⁊ malā materiaz
⁊ venenatā in corde ꝺs. hoc remedio vtat q̄
remedinz est recipe clistere. Septio q̄ clistere
fit de multis mālibus: ita clistere remissionis
ꝺs fieri de multis mālibus. Dicit Aliqui. Q
quō possez remittere mortē patris fratris ⁊c.
Recipiatio clistere compositum ex mālibus
Primū passionis xpi que in malozibus dolo
ribus clamauit. Pt ignosce eis. vidēdū. n.
patrē ad recipiendū vindictā paratū. Scōm
de virgine Maria dubita vos mulieres reci
piat⁹ malesuete/ corrūpelata post ꝫ depositi
fuit cor⁹ de cruce ⁊ sepultum redicos vterum
qui crucifixores filij sui videbant ēt ⁊ dicebāt
Ecce ista est mr ihesu crucifixi: salutabat eos di
cens: Deus sit robis cus. ꝫ dubolus erat
cus eis. Sz mulieres nonnulle iracunde ⁊ vin
dicatiue nō loquunt sibi allegantes: q̄ dicit
mihi: tu eos loquar ⁊c. s. me male a sanctis mar
tyribus acciptatis. ſ. a bto stephano: qui osā
uit pro lapidantib⁹. ⁊ pro alijs. Ab his trib⁹
ꝑficiat clistere ⁊ ponat in manica mensure ⁊

transleat per canale timozis: ī dnationis: ⁊ sic
exibit mīa: medicina ēt verecūdia ꝫ p̄ficua.
Relinque .p. rimo tuo nocētī ⁊ ⁊c tūc depre
canti tibi pctā soluent. Hō boī reseruat ira:
⁊ a deo querit medelā. q̄si dicat: nō pōt fieri.
Jn hoiem ſisem sibi non ꝺs miam: ⁊ de petis
huio dēcat. Ipse uī caro sit reseruat ira: ⁊ p
piciatione petit a deo. Cuius exorabit pio di
lectio tilt⁹. q. d. nullus: memēto g⁹ nouissimo
rū ⁊ desine inimicari. Eccli. xxviij. Octau⁹
per somnus. Nōr: q̄i hō vigilat oēs sensus ⁊
vitus ⁊c. potētie alc laborāt: ī nō hūt occasi
onē curādi: ꝫ q̄i infirmi⁹ ꝺormit: nō recreat ⁊
sanat. De hac ꝺcit: xpo loquēs de morte la
zari dicit: Lazarus amicus nr ꝺormit: at discī
puli non de mortel: ꝺ de somno ī telligēte erri
derūt. Si ꝺormit: salu⁹ erit. Jo. xi. Isto⁹ xpo
sanat alas ifirmas. Somnus. n. ale est cessare a
negocijs t palib⁹ ⁊ ptemplari de alio mūdo. ſ.
quō sunt ale in celo: cū angelis in ētra beati
dine ⁊ gl̄ia: respicie do celi: ⁊ cogitādo pulchri
tudinē interiorē: cū ē sit ita pulchrus. Item
qualis delectatio ꝺs cē videre deū in trinita
te: xpm deū ⁊ hoiem: virginē ma ꝺariā ⁊ sctos.
Jste est somnus ale: ⁊ sic cor inflāmat in desi
derio paradisi: ⁊ delpicit mundū. Jō ꝺs. In pa
ce in idipm ꝺormiā ⁊ requiescā. Jtē cogitādo
infernū ⁊ penas ꝺnator: purgatorū ⁊c. Jtē
dei puidentiā circa hūi⁹ mūdi gubernatiōes
Sz vos laici tot negocia bētis infra hebdo
madā q̄ nō poterit: sic ꝺmire ⁊ resurgere
tpaliu non solū nō faciēdo operanez: ēt loqndo
nec cogitādo. Et si pterendo ita facitis: petā
que infra hebdomadā cōmissio remittētur
vobis. Hoc dicit dño ds sctis q̄si. Si reuerta
mini ⁊ quiescatis: salui eritis. In silentio ⁊ i spe
erit fortitudo vra. Ysaie. xxx. Ho. si reuertami
ni infra hebdomadaz spargitis ⁊ distrahitis
vosrn⁹ ad cāpū: al⁹ ad vineā: al⁹ ad negocia
in vtica reuertamini: ⁊ a negocijs ⁊ quiescitis.
Jtem est p̄ceptū. Aliq infirmitates ſ
hb⁹ dicit medici: [illegible] ⁊c. sic de ma
gnis ꝺs dixit: qui tñ ingurgitant se q̄ impin
guāt ⁊ infirmant: hb⁹ dicit medicus: ⁊ recedā
tis vos. Dicat hystoria de ꝺdas pinguissimo
capto a barbaris ⁊ curato a pinguedine dor
mō. Isto⁹ ds curat alam per exercitiū p̄fice
tiandō: ponendo ecclesiā: ꝺmire sup terram
exercere tepm ad pietatē: nā corpalis exercita
tio ad modicū vtilis est. pietas aūt ad oia va
let. 1. Tim. iij. Pietas ⁊ mīa offerūt: q̄ mia
est laborare circa vtilitatē. primi: ꝫ pietas ē
laborare in opib⁹ spūalib⁹ ad vtilitatē ⁊ salu
tionē sui. Corporalis exercitatio circa negocia huius mūdi a. ſ. medicī vtilis est: q̄ totus
remanet q̄si hō moritur. Dicat ꝫ detractores
q̄ vident oratēs dicunt. Ecce ociosi sunt: sed
q̄ laborāt in mūdanis: dicūt. Jlle nō ē ocio
sus: ꝫ in fero mortis apparebit q̄ fuerit ocio
sus. Decim⁹ modus est per potionē: seu
purgationē purificātē totū corp⁹: ⁊ ad coop
ta in alijs valet vel si fit comestibil⁹ coopta vel
ostijs vel filib⁹. Ita ēt xpus curat alas hoc⁹.
Nā xpi vltima medicina ⁊ alijs melior ē q̄si
care ⁊ mādūcare corp⁹ ⁊ sanguinē xpi. Jo. vi.
Nisi. n. ēt caro xpi vera sicut ē in celo: ꝫ coop
ta ⁊c. q̄ esset abominatio comedere carnes
humanas: nimo si per miraculū videret ibi ali
quid in ſpē carnis nō ēt samēda illa hostia.
Ista purgat alam. Ecclia cantat. Culpat ea
ro. ſ. peccādo: purgat caro. ſ. xpi. Regnat ds
dei caro. Jō Lu. xix. de zacheo ihm recipiēte
dicit xpus. Hodie salus huic domui facta est.
Jō glibet ano in palebate cōicate: alas nō re
cipiet vos in celo. Etās pueri. xij. annoz q̄ hūt
vius rōnis cōicare debēt. vij xpo. Qui mādu
cat meā carnē ⁊ ꝺbit meū sanguī. ⁊c. Jo. vi.
Vtica. xviij. post festus trini. Ser. ꝺnus

n nimo habet ēbum illud exigi
poterat ei ⁊ rīdere ēdum.
naliter ad atth. xvij. Sermo nī erit
de sctō cui ꝑgelio: si placet deo ꝺbi
mus bonas ꝺctrinas. Salu. vir. maria ⁊c.
Jn sctō cuāgelio fit mētio de tribus magnis
disputationib⁹ que fuerūt iter xpz et vna pter
⁊ iudeos inimicos xpi et alias. p⁹ p⁹ de glia
⁊ resurrectione. p⁹ a⁹ de gl̄ia dilectiue. p⁹ b⁹
de eternali gl̄iatione. Et in glibet xpo vicit in
tñ q̄ nō ꝺbat replicā nec risionē imo dicit
thēa. Nemo poterat ⁊c. Ista erat xpi sapia
q̄ nō poterāt rīdere. C p⁹ a⁹ disputatio fuit
cuiusdā secte iudeoz. ſ. Saducoz: et xpo. Hūc
ect. n. false iustos se dicebāt: et sui ēssent de
reliet. Dicebāt. n. nō esse resurrectionē gl̄iale
ſ sicut corpus ista ⁊ alia mortal⁹ dicētes beles
ſ sicut corpus ista ⁊ alia mortal⁹ dicētes beles
similes deb⁹ ista q̄ nihil remanet. dicebant
n. non ē angelos in celis: nō intelligētes q̄d
est spūs et sadus spūales nō esse: ita asserebāt
Nota igit q̄ corp⁹ tota virtutē ꝺs ab alia que
ꝺbet m̄dra vt corpus sed non videnl a nobis
q̄ spūalia sunt: tamen corpus non posset mo
uere manum nisi intus esset manus animez
nec oculus videret nisi per oculos anime. ⁊
sic de alijs membris. Clarum ēnim est q̄ omni
neo potentie anime inorganice ⁊ organice

fluit ab anima: sicut a radice fluunt folia flores & fructus. Anima humana est ppetua &c. Ad xpo ieiu q est creator corpoꝝ & aliarum predicabat de resurrectiõe gñali quõ boni & mali in iudicio resurgẽt & qñdet alia assumet sua corp⁹: etiã si fuerit cõbusta vel comestum a bestijs &c. vt sit aia cum corpe habeat gloriã vt in bonis: vel penã sicut in malis. Xpus ꝺ̃ dicabat ista veritatẽ. Saducei aũt voluerũt disputare cũ xpo. Euangelij hodiernus non dicit nec tangit clare disputationẽ: sed tangit parũ de Saducẽis pharisei & ieiu silentium imposuisse. Saducei: sed ista disputatio ponitur a duob⁹ euãgelistis. Mar. xij. & Luce. xx. Jõ ergõ erit vt dicã eã vobis. Dicat quõ saducei venerũt ad xpm: dicẽdo. Tloo mgr predicat resurrectionem: mõ rideat nobis. Una puella fuit &c. dicat qñ habuit septem viros vñ post alium. Quẽrit in resurrectiõe cuj quo ibit: si cũ pmo q fuit cõsortio & dignitate ei absolute: quid faciẽt aliꝫ. Si cũ oĩb⁹ hoc nõ videt veritas: quia nullꝫ fuit q vna mulier haberet simul plures viros: ista dispensatione vn⁹ vir habuerit plures vxores. Ecce rationẽ illoꝝ qui arguũt xpm: q parũ valet argumẽtum. Rñdit xpus dicẽs Mar. xij. Erratis nescientes scripturas neq; virtutẽ dei. Ex hõ aũt a mortuis resurrexerint neq; nubent neq; nubent: sed erunt sicut angeli dei in celis. Nota. errat nescientes scripturas. In quib⁹ de⁹ revelauit resurrectiones &c. Secundo & virtutẽ dei nescitis: q de hoĩb⁹ faciet angelos in cõditiõe: q hẽ angeli nõ curant de illo actu nec nubent: ita nec homines post resurrectionẽ. Ecce pma disputatio. Ista nota secretũ cũ dicit: erunt sicut ageli dei in celo: sicut dicit similitudinem: q post resurrectionẽ homes erũt similes angel in 3 tuor: in immortalitate: in spũalitate: in charitatem: in dignitatẽ. Dico pmo q homes erũt sibi angelo in immortalitate. Angeli enĩ nõ possũt mori. Tot angeli boni homes fiũt quot remanserũt post casũ. nullꝰ est mortuꝰ: nec senescunt: nec infirmant. Et q nõ moriũt non est ibi necessaria generatio: sicut in nobis hoĩbus necessaria est filiatio: aliter id deficeret natura hũana. Ista q̃ post resurrectionẽ erim⁹ immortales ideo tñc nõ erit necessarium matrimonij nec generatio: q̃ numer⁹ ordinat⁹ a deo saluabitur vel dñato: & nõ angel nec minuet. Illam rõnẽ tangit Auc. de. Filij hui⁹ seculi nubent & tradũt ad nuptias. Illi hoĩb⁹ digni habebunt seculo illo & resurrectiõe ex mortuis neq; nubent neq; ducent vxores. Rõ: neq; enĩ vltra mori poterunt. Tu. xx. Secũdo erimus sicut angelus in spũalitate. Diceret aliqs hmã sit tudo de imortalitate bona est: hꝫ nõ satisfacit. Nõ sunt carnales: hꝫ de nobis q habem⁹ carnẽ nõ erim⁹ electi dei. Rñdeo q nos q habem⁹ carnẽ & sanguinẽ inclinãtes intãtũ q nõ habem⁹ sicut adã & eua in statu innocentie q nudi fuerũt venit scupiscẽtia & mor⁹: & tãc cooperuerũt se. Brace fuerunt folia de ficu: ita post resurrectionẽ erim⁹ sine illa cõcupiscẽtia sic angeli caro nra si fuerimus beati: tunc erit clarior cristallo a sole illũinata: ideo aplus. Semiat corp⁹ animale: surget corp⁹ spũale. i. 1. Cor. xv. Dñ facit virt⁹ dei. Ideo dic. Erratis nescientes scripturas neq; virtutẽ dei. Tertio crim⁹ sicco angelis in charitate. Bon⁹ vir tam diligit vxorẽs suã nec despicit exã est ꝓba &c. recuerso tales post resurrectionẽ in paradiso singulariter diligẽt se regratiando deo q: sic fuerunt hic in societate: ita ibi: sic ita parũ curabunt de actu carnali sicut nec michael nec gabriel. Nõ enĩ angel⁹ custos curat de muliere sibi cõmissa q̃ ad actũ illũis diligat eam plusq̃ vir. De ista rõne dicit scriptura. Non erunt in memoria priora. i. opa & nõ ascendẽt ad cor. Alle inclinatiões: gaudebitis & exaltabitis vsq; in sempiternũ. Ista. lxv. Quarta similitudo erit dignitatis: q̃ crim⁹ eq̃les angelis. Sũ fuerimus bti. Angeli sunt diuisi per nouẽ ordines: & qñ homo intrat celũ empreũ inuenit ibi pma plateam vbi sunt palacia corporalia. i. de materia celi vbi stãt angeli. in illo ordine erũt equales angelis: persone pares &c. Et in secunda platea altius sunt archangeli: & in ordine isto erũt equales &c. In tertia &c. Tu. xx. Equales enĩ angelis sunt filij dei. Secunda diputatio q̃ ad alteri⁹ sectę. i. pharisęorũ. Pharisęo enĩ fuerũt qui ab aliis diuidebatur in vtrũq; portabãt enĩ vestes spũales vt religiosi pontãtin frontibus portabãt vñ charta in q̃ erãt scripta. x. pcepta: inuenta q̃ fo cogitabãt de eisdẽ magis de tabernaculo &c. Jte portabãt ciũoz vittas: tãquam i. q. d. q̃ essent celesti⁹: affirmabant etiã mul-

tos errores: & valde inimicabãt dño ieiu christo. Et cũ audissent q̃ ieiu silẽtium imposuisset saduceis: venerũt ad xpm vt disputarẽt cum eo. Iste destic quãtum iactabant se: tñ vnus doctor ꝓposuit questionẽ xpo di. Magister Nõ est mãdatũ maximũ in lege. In lege enĩ moysi sunt multa pcepta & diuersa. Iudei dicũt esse pcepta affirmatiua legis: certum. Et tot ossa hꝫ physicus fatẽtur esse in corpe hũano. Secundũ pcepta do negatiua erũt. Secũdm̃ sic fatẽtur alia pcepta. Ecce crim. Sed de⁹ ola reduxit ad numer⁹ denarij: sicut decẽ digiti operamur sic pceptis decẽ mer̃untur doctores q̃ libꝫ die inter se disputabant q̃d erat maius pceptũ nec poterant cõcordare: ideo venerunt ad xpm & despectiue dicẽdo. Videam⁹ q̃d iste faber lignarij qui nũq̃ fuit in studio & inter mattitũ se & phcantẽ dicit. Ideo dicit: repetimus eũ. Magister: q̃d est mãdatũ maximus &c. Rñdit xpo q est sapia eterna. Diliges dominũ deũ tuũ ex toto corde tuo: & ex tota anima tua: in tota mẽte tua. Hoc est maximũ & primũ mandatũ. Secũdũ aũt sibi est hui⁹. Diliges proximũ tuũ sicut teipsũ. In duob⁹ mãdatis tota lex pendet & pphete. Dilectio enim dei sup ola iungit creaturã cũ creatore: intellectum mẽ tuam & voluntatẽ. Dilectio proximi iungit primo. Ideo ista duo pcepta sufficiũt ad salutẽ. Jõ xpo. In his duob⁹ tota lex pẽdet & pphete. Sicut enim. cccccc. & xiij. pcepta reduxit ad decẽ: ita decẽ pcepta reduxit ad duo: & nullꝰ possit ex ignorantia excusari. Et sicut duab⁹ tybijs ambulam⁹ ista duobus pceptis charitatis in via dei. Ecce pmo. Preceptũ pmũ est. Diliges dñm deũ tuũ &c. & ista tybia dextra quo de⁹ diligat toto corde. i. fidelectu. Ecce hic fidem: q̃ diligit deũ ex toto corde ergo fidelis: & nõ dicis ad ofessionẽ &c. quia esto q̃ditor recurrẽdo ad inimicos xpi qui nullꝰ pñt posse &c. Jte in tota alia tua voluntate: ex hoc aquedus ne rubricetes nomen sanctum tuum in sũbi. Secunda tybia sinistra q̃ dicit facies dilectionẽ &c. Separatione pone. Jõ lonẽ nec pro alio iuro. Separa lucrũ q̃ditatem alã &c. Tu. xx. Quid enĩ prodest hoĩ si mundũ vniuersum lucret. aie vero sue detrimẽtum patiat. Jte in tota mente tua. i. media tua q̃ditate ad dilectã fidẽ. Postꝫ laborasti septẽ dies fecisti tertia. quarta &c. Memẽto vt die sabbati sanctifices &c. Sco. xx. Secũdũ pceptus de dilectione primi est tãtꝫ tibia sinistra. Diliges proximũ tuũ sicut teipsũ: si habes filiũ & vis bonũ dñi ad ciscu etiã honora parentes &c.

Item sicut nõ vellem q̃ aliquis cũ vxore mea lia tua faceret inhonestatẽ. hic etiam nolli tangere vxorẽ primi: imposuit. Jtez nolleo q̃ aliquis te occidat: & nec tibi inuitarẽt. ita nec occidere debes aliquem: alteri inuitari. Ides de vxore: nulla vellet q̃ alia caperet de viro suo: nisi teneꝰ vir vxorẽ sic ecouerso ad alios: nisi ca: aliꝰ vero cũ alio viro luxuri: cõmittendo &c. Jte fiũ nolleo q̃ aliqs sartine reciper pecunias tuas & bona tua sine fructꝰ: ita &c. Jtez fiũ nolleo dilam⁹ artiq; fama & pcio fuisse nec tu alii: dilam⁹ eccaue &c. Et nota q̃ hec ola precepta affirmatiua & negatiua q̃ ordinãt & creatur: lucrga dei cõpẽdũt in illo. Diliges dominũ deũ tuũ &c. ista ola q̃ ordinãt ergo primũ dilectiõpẽdũt in illo Diliges primũ tuũ &c. Ola lex in vno fm one implet. Diliges primũ tuũ &c. ad Gal. c. Ergo plenitudo legis est dilectio. ad Ro. xiij. Jbidẽ. Non debitor q̃ primũ legẽ ipleuit &c. Certũ disputatio facta aliꝫ fabrilior de eterna filiatiõe q̃ pho verꝰ de⁹ eternaliter generatus a pre. Duc ad modũ de sole vno videm⁹ & tenemus q̃ de le generat⁹ radius nõ mittit in hoc mundo ad lignũ & ignẽ calef. accẽdat fructificãdũ & nõ recedit ab essẽtia filium dñus splendor patris eternaliter a pre generalis: tñ a pre non recedit ꝰ in patre manet: sicut verbum in mente. De quo vide scũ thomã pma parte. q. xxxij. de pcessionib⁹. Et ẽt pma parte. q. xxxiij. de ydo in dñio. Et q. xlj. arti. v. ad secũdus arti. Et sicut sol sine vxore generat radium de sua substa. Jta de⁹ filiũ &c. Et sicut sol nõ est prior suo radio nec pater filio. De hoc vide latius Do. pma parte. q. xxxij. Judei de nõ credẽt messiam esse filiũ dei cum nõ ꝰ dauid. Jõ xpo volens eos ꝓbare dñitatẽ in messia: vocatus nem dei. Quẽ tam nõ poterant fidẽ rectam et recti voluerũt recedere: cũ xpo dicit ela. Videatis mihi ad vnã q̃dam. Quid vob videtur de xpo. i. messia: cuj⁹ ꝰ. Rñderũt. De xpo vero nõ negãdo quin esset filiꝰ dauid fm carnem: voluit tñ ꝓbare maiorẽ filiationem ex hoc pcedẽdo. ergo dauid vocat eũ dñm dicens. Dixit dñs dño meo: sede &c. Si ergo Dauid vocat eum dñm: quo filiꝰ est? cũ qz nullus rex vocat filiũ suũ dñm. Cum ergo Dauid fuisset rex: & nullum habuisse dñs nisi deũ: igit finaliter nõ poterat ei rñdere: dñs immo dicit ecclia. Hic autẽ fuit quidã ex illo die eum ampliꝰ interrogare: aliquis hic tyma. Nemo poterat ei rñdere verbum

[illegible] tā sunt ex quibus in iudicio vbi xp̄us [illegible] dat cū hoībus nō poterūt sibi rñdere [illegible] disputatione auctor. In dieb⁹ illis ⁊ in tpe illo cū conuertero captiuitatē iuda ⁊ hierlm cōgregabo oēs gētes: ⁊ deducas eos in vallē iosephat: ⁊ disceptabo ibi cū eis. Jo. hel. iij. In ista disputatiōe tria pctā claudent [illegible] poterūt rñdere. Primū ē maliuolē tia in corde. Secūdū obloquētia in ore vl de tractio. Tertiū ē negligētia vl accidia in ope. Ne p̄mo sunt illi q̄ in hoc mūdo hūt malāvo luntatē adinuicē ⁊ rancorē: ⁊ licz timore dñi nō audeāt se tangere: tū tales in iudicio non poterūt rñdere argumēto xp̄i dicētis: q̄re tu odisti illū dicēs: q̄ interfecit patrē vel ⁊c. Et xp̄s. Ego qui sum rex ⁊ dñs oīum sui captus ligat⁹: verberat⁹: ⁊ mortu⁹. Ecce quot iniurie ⁊ remisi: nec volui q̄ pater me⁹ recipet vindictā. vñ g⁹ habes tu ⁊c. Nō poterūt rñdere verbū. Ite mulieres q̄ xp̄s dicet eis. Quare tu nō loq̄baris cū tali ⁊c. ⁊ xp̄s dicet. Ecce h̄ mr̄ mea q̄ locuta ē illis q̄ filiū suū interfecerunt eā dē die. Dicat. Ideo auisē vos. Dicat exemplū de illo rege q̄ fecit cōuiuiū nuptiarū ⁊c. ⁊ dixit vni. Quō huc intrasti nō habēs vestē nuptialē. At ille obmutuit. Mat. xxij. Et q̄d rñdisset cū esset ribald⁹ ⁊ male indut⁹. Dicūt hic glose. q̄ amor dei ⁊ p̄ximi ē vestis nuptialis. q̄ enī hz claritatē optime est ornatus: sed odiū ē vestis lacerata: nō auisē vos. Secūdū pctm̄ est obloquētia in ore q̄ hō obloquit ꝯ p̄ximo suo diffamādo ⁊c. Dauid. Sedēs ad ue sus fratrē tuū loq̄baris ⁊ aduersus filium matris tue ponebas scādalū ⁊c. Tertium est negligentia in ore: q̄ nō curatis de operibus ordinatis ad saluationem sicut de cōfessione fienda ad minus in āno. Item de cōione que est opus p̄ncipalis saluatiōis: q̄ sine isto nullus pōt saluari. Mirabile dicā vobis dicē beatus Thō. in tertia parte theo. q̄ pueri nouiter baptizati nō possūt intrare paradisū nisi cōicēt. Declaret p̄ sile de corpore humano: vbi sunt multe ptes tū vna sola ps. l. os recipit cibū sed exq̄ os est p̄ūsus: etiā oculi aures manus ⁊c. q̄ oēs ptes ⁊ mēbra sentiūt ꝯfortatiōnē. Ita ecclia xp̄iana est vnū corp⁹ ⁊ pueri baptizati: iam sūt ptes hui⁹ corpis: cui⁹ os est sacerdos. Ideo ꝯtute illi⁹ cōionis pueri habēt tanq̄ cōicati. Sed de magnis ordinauit ecclesia vt cōicent in paschate. Rō: quia xp̄s q̄ in die veneris sancta intrauit campus: in die resurrectionis vult intrare castrum q̄d acq̄sitiuit intātus q̄ si sacerdos q̄ celebrat q̄libet die p totū annū si in paschate nō celebrat peccat mortaliter: nisi excuset legitime. de pe. ⁊ re. c. Oīs vtriusq̄ sex⁹ cuz ad ānos discretiōis peruenerit semel in āno oīa, octā sua fideliter cōfiteat suo p̄prio sacerdoti: ⁊ iniūctā sibi p̄niam. Pascha eucharistie sacrm̄ reuerēter ⁊c. Sed lavci etiā si ifra ānū cōicauerit: illa die debēt parare domū regi venturo. Et honor ē xp̄i: vtilitas ē ūra. Dicat q̄d pctm̄ ē de illis q̄ non p̄mitterēt regēs hestias ītrare ī castro. Idez cos ⁊ p̄dicatores q̄ vob dicūt q̄ debet cōicare ⁊c. Vos autē p̄mittit intrare in ore gallinas: p̄dices: ⁊ nō vultis xp̄m p̄mittere intrare ⁊c. Jō xp̄s nō p̄mittet vos ītrare paradisum q̄ pulsabit. Amē dico vobis: nisi māducaueritis carnē filij hoīs ⁊c. Joā. vi. Ideo q̄ aīa dicet. Dic dñe apl. Dicet xp̄s. Amē dico tibi nō intrabis ibi. Pl⁹ augmētat q̄ in scitatevi te ⁊ gr̄a spūali digna vna cōione q̄ vni⁹ hebdomade afflictione in pane ⁊ aq̄ ⁊ plusq̄ si q̄libet die plagaret se portādo cilicium. Exemplū a simili de onere palearū stāte p̄ hebdomadā ad solem: ⁊ in dñica die approximato igni: q̄ calore plus calefiet certus est q̄ ignis. Idē in p̄posito. Nā facere opa p̄nialia est q̄si stare ad solē: sz q̄ hō cōicat approximat hō igni q̄ incedit ⁊ inflāmat aīam. Et licz p̄sone mūdane p̄pter negocia mūdana nō in q̄libz dñica possūt cōicare: tū ī pascha nō sūt cōionē dimittere: ⁊ q̄ dimittunt rep̄hendūt a xp̄o vnde Joā. i. dr̄. In p̄pria venit. s. p̄ cōsecratiōnē. Quia sicut radi⁹ solis intrat p̄ quālibz fenestram apertam: ita etiam gratia xp̄i ītrat cor cuiuslibet digne cōicantis ⁊c. Et sui eum vsq̄ ⁊c. filios dei fieri ⁊c.

¶ De eadem dñica. l. xviij. Sermo secūdus.

Q Quid vobis videtur de xp̄o cui⁹ fili⁹ est. Mat. xxij. Istud verbū hz difficultatē ⁊ subtilitatē. ⁊ vt eq̄ intelligatis illud sciēdū [illegible] in sacra scriptura inuenitur tū in veteri q̄ in nouo testō in multis locis q̄ xp̄s vt liberuit. Rō: q̄ sicut in libro cōtinet ⁊ repñtat sciāta in xp̄o: in quo libro sunt due charte dīnitat ⁊ hūanitatis in q̄bus cōtinet tota sapia necessaria huic mūdo. hic in p̄ñti p̄ gr̄am: ⁊ in alio p̄ gr̄iam. Jō dicē scriptura de xp̄o. In q̄ sūt oēs thesauri sapientie ⁊ scie dei abscōditi. Col. ij. Nota abscōdita illis. s. qui nolūt ibi legere nec cōtēplari: vt p̄hi qui nescierunt in hoc libro legere: ignorātes

christi deitatem ⁊ humanitatē. Scdo illi thesauri sunt abscōditi poetis: q̄ vadūt p̄ imagīa tiones ⁊ fantasias. Tertio ī fidelib⁹ qui nolūt ibi legere nec de eo cogitare. Quarto malis xp̄ianis ⁊ mūdanis q̄ nō curāt nisi de negociis hui⁹ mūdi: sz p̄sone deuote bone vite ⁊ deuoti religiosi clerici q̄ despiciūt mundū ⁊ ponūt totū cor suū in amorē xp̄i ad ipsū laudādū: glorificādū ⁊c. tales legūt ibi. Liber apt⁹ est q̄ est liber vite. Apoc. xx. In hoc libro sem p̄ studebat apl̄s: iō sunt tā magn⁹ doctor ⁊ magister in theologia dicēs de se. Non iudicaui me scire aliq̄d iter vos nisi iesum xp̄m ⁊ hunc crucifixū. i. Cor. ij. Qñ enī aīa intrat paradisum videt istū librū in eodē legit: etiā si nunq̄ sciuerit lr̄as ⁊ imediate hz plus de scia: q̄ habuerūt p̄phete vel apostoli in hoc mundo. In isto libro studendum est: q̄ laborat hō in studijs: ⁊ expēdit tp̄s xp̄s volens nos p̄uocare ⁊ inclinare ad studēdum ⁊ legēdus in hoc libro dicit. Quid vobis videtur de xp̄o. Ac si ego de aliquo libro optimo dicerē vobis: q̄d vobis videt de isto libro. q̄si dicerē excellens est ⁊ patet thema. Nō p̄dictū thema possūs vobis declarare fm̄ tres generatiōes vel tres natiuitates quas inuenio in christo.

¶ Prima generatio seu natiuitas est eterna in sua deitate.

¶ Secunda tpalis in nostra humanitate.

¶ Tertia spūalis in vera sanctitate.

Ex prima dī fili⁹ dei oīpotētis. Ex scda fili⁹ virginis marie excellētis. Ex tertia fili⁹ p̄sone penitētis. Ideo q̄ dī. Quid vob videt de xp̄o: possum⁹ triplr̄ rñdere. ¶ Dico p̄mo q̄ prima gñatio xp̄i seu natiuitas est eterna in sua deitate: q̄ eternalit antequā crearet celū vel terrā elemēta seu angelos sine p̄ncipio de⁹ p̄r gñauit filiū in deitate. s. in distinctiōe p̄sonali: q̄ alius est p̄r generās: ⁊ ali⁹ fili⁹ genit⁹: ⁊ fili⁹ distinctus est a p̄re distinctiōe p̄sonali: sz nō est aliud in deitate essentiali: q̄ eadē est essentia p̄ris ⁊ filij. Nō sic est in nobis: q̄ sic ali⁹ est pater in humanis ⁊ gene[illegible] distinctiōe p̄sonali: ita etiā distinctione essentiali. rō: q̄ q̄ p̄r generat filiū generat ipsū extra se p̄sonaliter: ⁊ etiā essentialit: q̄ essentia p̄ris in humanis manet in xp̄o p̄re restricta: q̄ finita est: sz in diuinis nō est sic: q̄ lz de⁹ p̄r generet filiū aliū in p̄sona: nō tñ generat ipsum aliū in essentia: q̄ nō pōt ipsum generare extra suam essentiam: q̄ infinita est ⁊ vbiq̄. De q̄bus vide plenī⁹ scm̄ Thomā prima pte. q. xxxix. ar. ij. in corpe ar. De ista gñatiōe loquebat Isaias fm̄ Hiero. dicēs. Generatiōes ei⁹ qui enarrabit Isa. liij. q. v. nullus. Sed diceret aliquis quō ergo vos vultis enarrare eā. Rñdeo differētia est inter narrare ⁊ enarrare. Nā enarrare est aliq̄d ex toto declarare: ⁊ hoc est ipossibile. Sed narrare est q̄ aliq̄d dicit vel narrat in aliqua similitudine sed nō ex toto. Ideo vobis exēplū in sole in quo deus posuit suam similitudinē. Nā in sole posuit tabernaculū suū: ait dō. Unde sol de sua sūba generat filiū. s. radiū quē mittit in hoc mūdo: ⁊ tñ non recedit ab eo: sed deus nō est minus potens vt de sua substātia genēt sine vxore filiū: ⁊ mittit in hūc mundū. Ista similitudine generatio xp̄i pōt narrari: sed non enarrari. Et q̄ querit. Quid vobis videt de xp̄o cui⁹ filius est: possum⁹ rñdē dei patris oīpotētis. De ista materia dicit p̄pheta dauid in p̄sona xp̄i dicentis. Dñs dixit ad me fili⁹ me⁹ es tu: ego hodie genui te. Diceret aliq̄s. Nunq̄d vos dicitis q̄ ista gñatio fuit eterna vel ab eterno: ⁊ tñ ipse dicit: ego hodie genui te. Rñdeo differētia ē inter tēp⁹ et eternitatē: q̄ tēp⁹ diuidit p̄ ptes: nam iam est dies p̄pter solis p̄sentiā: ⁊ postea erit nox p̄pter solis absentiā. Sz illa duratio eternitatis nō ē nisi vn⁹ dies: q̄ ibi sol nō abscondit: ⁊ tō posset poni ista conclusio mirabilis: sz vera q̄ nullus scīs pōt stare ī paradiso nisi vna die: quia nō est nec erit ibi nisi vna dies. de q̄ dicit dō. Melior est dies vna in atrijs tuis sup̄ milia. Moraliter nō hic in hoc q̄ dicit dō. Postula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuam: et possessionē tuā terminos terre: q̄ illa sūt verba p̄ris ad filium. Posset hic q̄rere aliq̄s. Si xp̄s dñs nr̄ est fili⁹ dei p̄ris oīpotētis: nunq̄d tūc ipse hz succedere suo patri: q̄d g⁹ p̄mo genitū oz petere regnum ⁊ dicere: detis mihi regnū: q̄ de iure hereditario ad ipsū p̄tinet regnū. Hec rñsio hui⁹ q̄stionis valet ad respondendū vni q̄stioni quā vos facit de p̄destinatione. Vos enī dicitis. Si ego sum p̄destinatus: q̄d tūc oportet me petere regnū celorū orādo vel penitētiā faciēdo: ⁊ nūq̄d pōt mentiri diuina p̄destinatio. Rñsio ad hoc q̄ dato q̄ de⁹ ostendisset vobis libros p̄destinationis ⁊ vos fore scriptos ibi: adhuc oportet vos petere regnū dei orando ⁊ bñ viuēdo: ⁊ penitētiam faciendo. Grego. Ipsa eterna regni p̄destinatio sic est ab oīpotēti deo disposita: q̄tin⁹ ad hāc electi ex labore puenīāt: vt. s. postulando mereant accipere q̄d eis op̄s deus ante secula disponit donare. Vultis q̄ dicam vobis pulchram similitudinem ex textu euāge-

ntionem naturalem in aliquibus homo co-
n advcat quo se oz bere erga deū r proximum:
ml in oibus non sufficit intellect⁹ nec rō natu
lis nisi aliquotiēs intellectus r rō indicant
de aliquo rte bonū r iustū. qđ tū est virtus r
pceptū. ō necessarium fuit dare pcepta dicēdo
r hoc r hoc faciet⁹: q istud plz mihi: r istud
nō nec illud faciet⁹: q istō displicet mihi.
r exquo bō scit vel voluntatē hō non pōt er-
rare: nisi q̄ errare nō posset nisi voluntas dei revela
ret: cum in oibus nō sufficeret intellectus
ho. Verbigra. Nam de aliquibus vos intel-
lectu nāli iudicatis esse fiendū dicēdo: r istō
bene pōt fieri: qđ pceptū sit erratio. Qui. n. mu
tatio pecuniā intellect⁹ vī iudicat aliqđ re
cipiendū de interesse: qa ille de moneta vſa
lucrat rc. Cā ista rōne diuites vſurarij vadūt
ad infernū: qa pecunia non est vſa: qz dño nō
tenet reddere computum alteri. Vos aūt de
oibus habet reddere cōputū: xpo. Vos aūt
solum estis dispensatores. ō si ꝫ voluntatem
r pceptum dñi dispensauerit⁹: dnationē in
curritis ex pctīs. Cū dicit pceptum dñi. Nō
feneraberis fratri tuo ad vſurā pecunias: nec
fruges nec aliā rem. Deut. xxiij. Itē mixtionē
carnalem soluti cum soluta holeo nō iudicāt
esse pctīs per intellectū r cum rōne. ꝫ dicunt
aliqui: cui fit iniuria: ꝫ fit iniuria regi xpo patri mulier
rē. Ecce pceptum. Abstinetis vos a fornica
tione: vt sciat vnusqsq vas suum possidere in
sanctificatione r honore: nō in passione deli-
derij sicut r gentes que ignorāt deum rē. ad
Thes. iiij. Nō in scelificatione: ꝫ aplus rndet
tacite qđ nō de qua oēs non audent ꝺdicare:
sed ops pro sanitate q medicus tāgat vulne
ra ꝰ corrupta r fetida. Dicunt aliq̄ false sed
ego tāgēdo me rē. volo recipe delectationē
qđ pctm: sicut facio iniuriā. q. d. nulli. ꝫ fal
sos dicunt: qa matuo pctīs est pctīs mollicies
ꝫ si cum matre carnali peccaret qđ. Rōga
ꝫ nām. Ecce quare fuit necessariū mandatus.
Ideo dicit: vt sciat vnusqsq vas suū rē. Itē
si aliqs iniuriā vobis intulit: qđ iudicat intel
lectus vſ. ps q̄ ad vindicā⁹ q̄ non est pctīs
sed nāliq̄s vna formica vertit se vindicando
se. Sed hoc falsum est: qa vindicās se xpm re
gem offendit. qđ ps a sit. Vñ si in palatio re
gis r in sua pōtia recipiatis vindictā de iniu
ria vſa rc. regē offenditis. Jō dicit scriptura
Si fieri pōt ex vobis est cum oibus hoī
bus pace hītes non volentes ipsos: defenden-
tes charissimi sed date locū ire. Scriptus est
n. mihi vindictā. supple reservauit: r ego re
tribuā: vel in hoc nūdo vel in alio ad Ro.
xij. r sic de aliqo multis. Patet ergo q̄ nec in
tellectus: nec rō nāliter sufficit ꝺstū ad oia os
r vitia r cauendā. Jō ad melius gubernādā
mandatū lucerna est: r lex lux: r via vite in
crepatio doctrine. Prouer. vi. Jō q vult gu
bernare dñi vitā suā non se dz regere in oib⁹
fm intellectū suū nāle: sed fm dei mādata:
non fm ppriā sua apparentiā: sed fm dei pre-
cepta: nō fm ppriās inclinationes: sed fm dei
ninas ordinationes. Tunc pōt talis dicē the.
Sicut mandata dedit mihi ps: sic facio. Ro.
non dicit: sicut mandata in pluralitate: sed mā
tum in singulari. Sedm istum modū loquen
di q̄ in lege dei non est nisi vnum ma ꝺcepti.
Pro quo sciendū q̄ fm diuersas ꝺpositiones
r ppietates mandatoꝝ dei diuersimode an
numerantur. Mandata. n. dei habēt quinq
conditiones: quia mandata dei sunt.

- In ornamentum anime.
- In firmamentum gratie.
- In operationem meritorum.
- In crementum pecuniorum.
- In regimen vite.

Et fm hec diuersimode cōputant. Sedm pri
mam ꝺpositionē sunt innumerabilia. Sedm se
ro sedam sunt in magno numero. Sedm ter
tiam sunt in parvo numero. Sedm quartam
in parvissimo numero. Sedm qntam in nullo
numero sunt. qa non est nisi vnū de quo dicit
thema. Sicut mandatū dedit mihi ps: sic fa
cio. Dico p⁰ mandata sunt in ornamētū
anie. qñ. i. in hac vita bō gubernat se r regit fm
mādata dei: r nō fm ppria sentimēta vel in
clinationes: vel fm malam pluetudinē alio
rum: aia ornat ꝺceptis dei. declaratio. Aia. n.
tam per creationē hēt maiorē pulchritudinē
q̄ aliqua creatura corpalis. Rōq: ē ad ima
ginē dei: qua nō hēt sol luna rc. Si enim
imago imperatoris [illegible] pulchrior
magis aia a sctā trinitate picta rc imaginis,
sua: nisi ex pctīs fiat nigra sicut pulchra mul
er q̄ macularet: esset turpis: ita aia ex pctīs
sedā q̄si supra pulchritudinē aie venit ornatus
obstantie mandatoꝝ dei: tūc est inextimabilis
pulchritudinis: sicē de regina de se pulcherri
ma q̄ ornat vestimētis aureis: annulis r co
ronis: efficit pulchriorē ita de aia intrīs q̄ si pos
let⁹ cā videre rc. nec modo dū est in corpo
re ipsamet videt suā pulchritudinē ꝺspiādo

egredit de corpe videt. Auctor. Si honoras
te o pulcherrima inter mulieres. egredere. s.
de corpe: videbis tuā pulchritudinē. Cañ.
i. fm istam ꝺdition⁹ mādata sunt innumera-
bilia: vt capilli q̄ sunt ad ornamentū mulier.
fm apīm. i. Cor. xi. vbi dicit. Mulier si comā
nutriat gtia est illi. sunt ergo mādata vt sic in
numerabilia: intrīs q̄ nullus docto: seu mgr
posset scire oia mādata q̄ sunt in veteri testō
r nouo in decret: decretalib⁹: clementinis rc.
Diceret aliqs. q⁹ superflua sunt ex⁹ nō pōt sci-
ri. Dico q̄ nō si superflua: qa ꝺz capilli mulierū
sint innumerabiles: nō si tū superflui: imo vant
sibi ornatū. Ita de ꝺceptis. Jō Dñs. adulti-
plicata sunt. s. pcepta sup capillos capiti mei
ps. xxxix. Item diceret aliqs: quō q⁹ poterēt
fuari si nesciunt. Dico q̄ dñs. Illud qđ tu scis
vel credis esse mādatum dei: fua illud nesc
cias ꝺ. Alia aūt mādata si deo charitatē: oia
fuant a te. Aug. dicit. Quicqd ps r qcqd la
ret in diuinis codicib⁹ totū tenet q̄ fuat cha
ritatē in mentē. si q⁹ fiat qđ. Quot sunt man
data dei in oibus libris. Rndeo si volumus
leg de mandatis fm qđ sunt in ornamētum
aie innumerabilia sunt. Sedā ꝺditio man
datoꝝ est q⁹ sī in firmamētū gre. Ecce qnō qr
tādiu bō stat in gra dei: ꝺditu fuat eius man
data. Rōq: gra dei nō pōt nisi ex pctō mor
tali. si vnus hō hēret oia pcta venialia mūdi:
pter ea nō ꝺderet gram dei. Et qñ dicūt ali
que glose q⁹ multa pcta venialia equalent
pctō mortali. Non est vr̄ loquēdo equaran
ter vel per equalentia. Quia ti oia pcta veni
alia ponerent in vna pte statere: r vnū mor-
tale ex alia pte plus ꝺponderaret mortale pec-
catū: ꝺs bū ꝺpositue venialia equollent vni
mortali pctō: qa facilius ꝺ homo cadere in mor
tale. Ego inuenio [illegible] peccare in supbia:
auaricia: luxuria [illegible] erit pctīs mortale:
sed veniale. Sī [illegible] ꝺcit mortalia:
sed capitalia [illegible] ꝺ supbia q⁹
vadit ornatus [illegible] mortale: sed ve
niale. Si mortale [illegible] dicit aliquē: vel
si ex hoc sarat: vel [illegible] vel posset incē-
dere pōpose r ornatissime [illegible] ꝺ hēt
pta dei. Item si mulier ornat se: q⁹ deplgit amo
re sui viri venialē pctīs [illegible] ex eccessi-
no ornatu vel pictura pcu[illegible] ab alio: effici
tur mortale. vel si ex hoc vir pauper ꝺs facere via
[illegible] ex tpa ad hoc eā ꝺducere vt mu
lier posset sic incēdere mortale est. Itē de pctō
usurē. si ꝺs aliqui pecunias r cum ꝺditio-
ne etc. Mutuo. q̄ sic ꝺ amore dilitur⁹ fac via
ram: fortis: vel retinet salartiū: vel nō ex
stamentū: nō soluit decimas: tūc est [illegible]
Itē de luxuriā: q⁹ vir r vxor solus pōt ornā
aetū m⁹ mortalem facitis. tūc veniale est. Quan
do modū ꝺs si cogitant de alio vel de ornatu
q̄ ēt si nō cēt vxor: sua vel vir ꝺs adhuc ꝺce
rent: vel si mutāt modū: mortale est [illegible]
gnila qñ pp bonitatē vini vel panis bō [illegible]
dit sen dēbit paz: plus: veniale est: si [illegible]
ebitas r pdit sensum: efficit mortale [illegible]
mādatū. Vel si frāgit iejunia: vel [illegible]
cibo r potu ꝺs facē luxuriā efficit mortale.
de accidia posset surgere de mane ad oraōnē
r nō facit: veniale est. ꝺs si pp hoc ꝺmittit au
dire missam in ꝺsica die: mortale est. Ides si
hō nō ꝺficeat vel cōcet i paseate. Sed docto
res ꝺfinūt diuersimode pctīm mortale. Aug.
in lib. de lidero arbi. sic ꝺfinit pctīs. Pctīs
est dictis: factis: aut cupiditis ꝺ legē eternā. Itē
Jero. in lib. de padiso dicit. Pctīs est trans-
gressio dñe legis r celestiū inobedētia man
datoꝝ. Ps igit q⁹ gra dei nō pdit nisi ex trāi
gressione mādatoꝝ dei. Jō dic scriptura sctā
De ad initio pstituit hoīem: r reliqt illum in
manu ꝺsilij sui: adiecit mādata r pcepta: si
volueris mādata ꝺseruare: ꝺseruabūt te. Sup-
ple in gra dei. Eccl. xv. Sedz ista ꝺditionē di
co q⁹ mādata sunt multa r nō innumerabilia.
Vñ a sapientib⁹ pōt sciri r cōputari. Ut: fm
Iosephū tot sūt mādata q̄ sūt ossa in corpe hu
mano: q⁹ pusillo q̄ inuenerāt sī ecclesiā.
Tot sunt pcepta affirmatiua legis dei: sclnd
tia ad op⁹ bonū. Et sic corpus sustinet ossib⁹
ita aia diuīs mādatis. Jō audet q̄ dauid a
me ꝺya mouētia q̄ sī pcepta tot ossa mouēt
q̄si dicēdo cum Dō [illegible] ossa mea dicēt: dñe
q̄ simil tibi ps. xxxiij. Diceret aliqs. Ts scis
mus nām istoꝝ mādatoꝝ: nō nescim⁹ ꝺ sunt.
quō q⁹ pōt fuari. Rñdeo sicut scitis q⁹ ossa ha
betis: q nō videatis ea q̄ nihilominꝰ sustinēt
corpus: sic ista pcepta si gras dēbis intra vos
sustinebūt: r gra dei docebit vos qđ fiendus
r qđ faciendū sit: r quid vitandū. Eos vacā
onem quā accepistis. i. gras ad eo mancat in
vobis: r nō necesse hētis vt aliqs doceat vos
sicut vnctio eius docet vos de oib⁹. Non
scripsi vobis q̄si ignorantib⁹ veritatē: sed q̄si
scientib⁹ eā r q̄si omne mendacium ex veritate
nō est. Quis est mēdax nisi is q̄ negat. q̄si ie
sus nō est xp⁹. i. Jo. ij. Si q⁹ fiat qđ quot sunt
mandata dei. Rñdeo si volum⁹ loqui de eis
ꝺstum sunt firmamentū gre: sunt tot quot
ossa sunt in corpe. Tertia ꝺditio mandato

[illegible] angustā portā. De ista pōt etiā dici illud [illegible] Facta est q̄ nauis istitoris d̄ longe portās panē suum. i. merces aīaꝝ. Ista [illegible] est de trib⁹ cooperturis. Prima tristi[illegible] cōtritionis. Secūda cōfessionis. Tertia [illegible]tiſactiōis. Jō xp̄s. Pnīaz agite. i. intra te in nauim pnīe: appropinq̄bit enī regnū celo[illegible] ad at. iiij. In ista naui ascēdit iesus stati[illegible] natiuitate: q̄ non in palacio seu in domo [illegible] camera: ſz in ꝑtuersorio voluit nasci ꝛ [illegible] ꝛ nō legit q̄ ibi esset ignis ꝛc. Sed [illegible] maria posuit eū i ꝑsepio. Dicūt aliq̄ doctores q̄ h⁹ iō fecit: vt in capite calefieret ab anhelitu bouis ꝛ in pedibus ab asino. Itē fuit receptio circūcisionis. Itē fuga exilij in egyptum. Item iuit per terrā ꝛ per montes: dormiuit super terram. Ascendens iesus in nauiculam. i. in altiori gradu pnīe q̄ vnq̄ fuerit. xxxiij. annis nauigauit: ꝛ venit in ciuitatē suā. ſ. hierlm: ad portū passionis. Rōnē assignat Lu. euāgelista. d. Non capit: supple scriptura ꝓpham. i. xp̄m perire extra ciuitatez hierlm Luce. xiij. Tertium secretum est de sua benedicta passione: ſm hoc nauis est crux. Rō: q̄ si crux filio liuiaret faceret figuraz nauis cuz ista oz nos nauigare ad celū. Si q̄s vult venire post me: abneget semetipsuz ꝛ tollat crucē suam ꝛ sequat me. Mat. xvi. In istam nauim ascēdit iesus in monte caluarie q̄ fuit sibi dictum. Jesu exuc te. ꝛ denudat⁹ remāsit totus excoriatus: ꝛ fuit sibi dictū. Proijcias te sup lignū duꝝ ꝛ strictū: tūc xp̄s incepit nauigare mare mortis: ꝛ venit in ciuitatē suam inferni. Dñs vniuersoꝝ tu es. Hester. xiij. Quartū secretū est de sua resurrectione gloriosa: ſm h⁹ nauis fuit corp⁹ mortuū q̄ erat in monumēto: ꝛ in die resurrectiōis aīa bñdicta ascēdit i nauim corporis: ꝛ trāsfretauit ꝛ venit in ciuitatē suā. ſ. in gl̄iam imortalitatis: iō hec oportuit pati xp̄m: ꝛ ita ītrare in gl̄iaz suā. Lu. vi. Qui tū secretū est de sua mirabili ascensione ſz h⁹ nauis fuit societas sctāꝝ aīaꝝ: ꝛ ascēdit ꝑmū ꝛ aīe sequebant: ꝛ venit in ciuitatē suā. ſ. paradisi de q̄ in psona sua dr̄. In ciuitate sanctificata sūt requi. Eccl. xxiij. Sextū secretū ē d̄ sua mūdiali gubernatione: ſm hoc hostia est nauicula in quā ascēdit xp̄s: statim dictis verbis ꝯsecratōis: ꝛ venit i ciuitatē suā. ſ. ecclesiam xp̄ianā. de q̄ dr̄. Gloriosa dicta sūt de te cītas dei. Qui rex q̄tidie venit ſm q̄ ipse ꝓmisit. Ecce ego vobiscum sum ꝛc. Q̄dm durabit istud sacramētum: ꝛ mund⁹ durabit: ꝛ in illa die in qua deficiet mundus finietur. Septimum secretum de humanali iustificatione: ꝛ ſm hoc nauis est cōscientia humana que ad figuram nauis facta est: q̄ in principio. ſ. pueritie homines strictam habēt ꝯscientiaz: sed postmodum dilatat in virilitate. in senectute autē redit ad puerilē statū: ꝛ in ista ascendit xp̄s quādo hō conuertit. q̄ enim hō stat in petis: tūc in ista naui nauigat dyabolus cum vento aglonari vt ducat ad portum inferni: ſz q̄ peccator recognoscit se ꝛ malā vitam quā tenet: dicit. O q̄ miser ego sum religiosus ꝛc. tunc xp̄s ascendit in nauim ꝯscie ꝛ venit in ciuitatem suā: portans psonā ad portū ꝛ ciuitatem bone vite: de qua Eccl̄us. ix. Ciuitas parua ꝛ pauci in eaviri: q̄ pauci sunt mō qui tenēt bonam vitā: si in vno monasterio vn⁹ est multū est. Jdē in vno collegio clericoꝝ. Jdē in vna villa: si sit vn⁹ vel vna: multū est. Octauum secretū est de iudiciali examinatōe. ſ. in iudicio ſm hoc nauicula erit nubes: tunc videbunt filium hois venientē in nube. Luce. xxi. Transfretabit de celo: ꝛ veniet in ciuitatē suā. ſ. vniuersitatem oium gentiū per examinationem dicens. Ecce quid feci ego pro vobis. ostēdēs vulnera vt stellas fulgentes: ꝛ vn⁹ angel⁹ portabit crucem alius clauos: alius coronā: alius lanceā: alius spongiam: dicens. Quid fecistis vos pro me. Jbi erit dolor illis qui nihil poterunt ostendere. Nonū secretū est de regressu eius ad celum. Post q̄ contra malos dederit sententiam dicens. Discedite a me maledicti ꝛc. Matthei. xxv. tunc subito terra aperiet ꝛ absorbebit eos: ꝛ claudentur in iferno: ꝛ in igne ꝛ in fumo ꝛc. etiā si alie pene nō essent ibi maxima ꝛ inestimabilis esset miseria. Et post hoc xp̄us ascendet in nauiculam ecclesie triumphantis: in qua ascendet eternaliter regnando: ꝛ veniet in ciuitatem suaz. ſ. paradisi. Nomen ciuitatis ꝛ illa die dñs ibidem. Amen. Ezechiel vltimo. Ecce quare dicit. Ascendit in na[illegible] in ciuitatez suā: q̄re tota fide[illegible] ꝛ [illegible] dicit. Dixit scdo q̄ ostēdit [illegible] ꝛ [illegible]mentia copiosa eū dr̄. Et ecce ostēdit [illegible] paraliticuz: vsq̄ peccata tua. Mar. ij. dr̄ q̄ po[illegible] a quattuor. Ex deuotione portabāt eū ad xp̄m [illegible] tot mirabilia faciebat: q̄rū fidē vt vidit xp̄s [illegible] paralitico. Cōfide fili remittuntur tibi [illegible] In hoc innuit xp̄s q̄ ille ex pecc[illegible] batur. iō dixit. Cōfide. ſ. de sanitate obtin[illegible] Remittunt tibi petā tua: q̄. ſ. sūt radix [illegible] tatis tue. Ac si diceret medicus ifirmo: [illegible] esset bene purgat⁹. Cōfidite q̄ [illegible] sana

tus: q̄ mala materia iaz expulsa est. Dicatur hic quō oēs infirmitates veniūt ex petis: q̄ si nō fuisset petiū Ade vl Eue: nunq̄ fuissemus ifirmi: nec senes: ꝛ in morte celū ascēdissem⁹. Sed ex petis porta fuit apta ad infirmitates ꝛ miserias ꝛc. Jō q̄ hō patit statim dz accusare seipsum ex aliquo petō dicēs: q̄ venit ex petō mihi ista ifirmitas: q̄ de⁹ nō delectat in tribulatiōe creature. Jō statim dz recipe purgationē. ſ. ꝯfiteri: q̄ ex quo radix infirmitatis eijcit hō curatur. alias sanitas nō obtineret. Jō medici hūt ꝑceptū sub pena petī mortalis: vt aū oīa faciāt ꝯfiteri infirmū: priusq̄ recipiant eū in cura. Et de pe. ꝛ re. cū infirmitas. Et eēt bonū q̄ aliq̄ ad eū accederēt facerēt eū ꝯfiteri: ne post diceret ifirm⁹: ego suz mortu⁹: ꝛ aīa curata leui⁹ curat corp⁹. Sz medici aliq̄ ꝓch dolor nō fuāt mō istā practicā: iō ꝛc. Sz xp̄s vt bon⁹ medic⁹ puidit p⁹ aīe remittēdo petā: ꝛ post curauit corpus. Jdeo Greg. Nulla nocebit aduersitas: si nulla dñet iniqtas. Sed ē hic questio. Si ifirmitas venit ex peccato: q̄d dicemus de pueris q̄ nunq̄ peccauerunt ꝛ tñ ifirmant. Rūdeo q̄ est multotiens ex peccatis parentū: q̄ q̄ puer patit ipsi puniunt ex dolore. Itē pueri etiā ꝯcipiuntur in peccato originali: ad q̄ sequunt iste penalitates. Sed est remedium. Nam sicut faciunt isti dñi quādo puer patitur febres: nutrix facit dietaz: q̄a creatura hoc est puer non posset. Ita debetis vos parentes facere dietam penitētie: confitēdo ꝛc. Et si sanitas sit vtilis puero: de⁹ dabit. Moraliter hic sup hoc q̄ dicitur Mar. ij. q̄ a quattuor portabāt ille paraliticus: ꝛ amore illorū xp̄us curauit ipsum. Jdeo dicit: Videns iesus fidē illoꝝ ꝛc. Paraliticus est peccator in peccato mortali existēs. Rō: q̄ sicut paliticus nō pōt se iuuare nec aliquid facere: sic nec peccator pōt facere opa meritatoria. Licz pōt ieiunare: elemosynam dare: vel alia ꝛc. tñ nō sunt [illegible] Auctas. Me oz opari opa eius qui m[illegible] donec dies est. Veniet nox. ſ. culpe [illegible] nemo pōt opari meritorie. Jo. ix. [illegible]. Ergo ſm h⁹ q̄ ego sentio [illegible] peccato mortali: melius erit vt [illegible] vel alia opa ꝛc. exquo nō [illegible] meritoria. Dico q̄ nullo mō sunt dimitt[illegible] adeo sunt etiā alia. de pe. di. [illegible] non sint meritoria glorie: [illegible] ad multa alia. ſ. ad oīa picula [illegible] ad hūdum pacem: sanitatē: diuitias [illegible] amicitiā dominorū: ꝛ q̄ ma[illegible] hominē de peccato. Jō nō sunt dimittēda. Sed dicere debet intra se peccator. O miser ego peccaui occasiōe mūdi ex inclinatiōe carnis: seu tēptatione dyabolū: tñ non dimittā bona opa: q̄ ex istis vos [illegible] extrahetis me de petō ꝛc. Sed glorie [illegible] meritoria. Verbigr̄a. Q̄ aīa venit ad p[illegible] padisi: ꝛ xp̄s dicet. Videamus quātū Abi[illegible] bet ꝛ de opibus oībus factis in gr̄a [illegible] nerationē. Sed de illis facit in petō dicet. [illegible] la nō recipio in cōputo. Nā tibi satisfeci [illegible] illis in vita. v̄bigr̄a. De hiā magdalena: [illegible] de btis paulo ꝛ matheo: q̄ aliq̄ fuerūt i pe[illegible] catis: ꝛ faciebant multa bona opa de gene[illegible] Et q̄ aīa magdalene: vel pauli venit ad [illegible] putū cum xp̄o: dicit xp̄s. Tibi do gloriā tātaz q̄ tali die fecisti hoc ꝛ hoc. ꝛ etiā cōtētat ꝛ regratiat deo. Sed si vellet petere salarium de factis vel opibus factis in petō mortali: dice xp̄s nō: q̄ in ira mea fecisti. Jdeo dixit iesus. Ego sum vitis vera: ꝛ vos palmites: q̄ mādet in me: ꝛ ego in eo: hic fert fructū multum: q̄a sine me nihil potestis facē. supple meritorie. Jo. xv. Paraliticus est ergo ille qui stat in peccato mortali. Modo videamus quomodo curabitur. Nam si debet curari oportet q̄ portetur a quattuor. Religiosus: vel clericus: vel laycus: si debet curari a xp̄o oportet q̄ a quattuor portetur. Quattuor portātes religiosuz paraliticū sunt. Obediētia generalis. Paupertas aplicalis. Castitas angelicalis. Diligentia cerimonialis. Quattuor portātes paraliticum clericū sunt. Casta cōuersatio. Deuota laudatio. Sācta celebratio. Bona edificatio. Quattuor portātes laycum. Oratio quottidiana. Missa dominicalis. Confessio quadragesimalis. Cōmunio paschalis. Et tali dicetur a Christo. Cōfide fili. Remittūtur tibi ꝛc. Dixit tertio q̄ ostēditur de christo potētia virtuosa. Post q̄ christus dixit paralitico. Cōfide ꝛc. Pharisei ꝛ doctores inimici xp̄i q̄ erāt ibi nō audentes loq̄ ad iuicē ore in corde dixerūt. Hic blasphemat. Xp̄s autez ostēdens se esse verū deū ꝛ hoīem: verū deus in hoc: q̄ cognouit corda eoruz q̄ est ꝓpriū deo. nos vō possumus cognoscē faciē. sed nō cor. Nō videt ea que patēt: de⁹ aūt intuet cor Auctas. Proauum est cor hois ꝛ iscrutabile q̄ cognoscet illud. Ego dñs scrutans corda. Jere. xvij. Cū ergo vidisset iesus cogitatiōes eorū dixit. Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris. Quid est facilius dicere: remittūtur tibi peccata tua: an dicere: surge ꝛ ambula ꝛc. Ecce quō ostēdit se esse verū deū. Istud

Quam est Ysaie de multa dicentis. Deus ip
sc[illegible]nec[illegible] t saluabit nos. Nec aperient oculi ce
[illegible] t aures surdor[illegible] patebūt. Nec saliet sicut
cervus claudus. Isa. xxxv. Ecce potentia vir
tus. Moraliter hic sup hoc qđ dixerūt iudei
q[illegible] blasphemat. Ho. q[illegible] duplex est blasphe
mia: affirmativa t negativa. Affirmativa est
cū attribuit deo qđ sibi non puenit. Negati
va negādo de deo qđ sibi puenit. Verbigra.
[illegible] intelligatis t meli⁹ caueatis si tales blas
phemie sint inter vos: qñ iurat de deo caput
[illegible] rē. cum enſe. l. lingua ad modū enſis sci
tote est blasphemia affirmativa: qr attribuit
deo qđ sibi nō puenit. l. diuidi mēdatis t vul
nerari. Itē tales plures cōmittunt blasphe
mie per iudum taxillor. Negativa blasphe
mia est cū dr. Ego deus renego si facio: qr tol
lit deo fidelitatē qua sibi debes: pro vana cu
riositate. Non oportebit talia⁹ vim facē tpe
antixpi: qr ia sunt assueti ad negandū. Itē in
ludo dr. Non pōt deus hoc q[illegible] ita veniat sink
quater duceres. Cultus scire qđ petiſi é. legit
tiq. Reg. xix. Et Ysaie xxxvii. Dicat hystoria
de sennacherib rege de blasphemia negativa
qđ dixit. Non pōt ds vř hoc facere qđ liber
ret vos de manib⁹ meis. t ex hoc mortui fue
runt. clxxxv. milia. ex ista pena pr̄ guitas pec
cati. Jō non mir⁹ si hēis malum tpe rē. imo
miror: quō inuenictis aqua rē. Jō amore dei
corrigat t fiat ordinatio ſ̄ suramēta t ludos
Unde scriptura dicit. Dñe maledicti erunt
qui contemplerint te. Et condemnati erunt
qui blasphemauerint te. Thob. xiij.

Dñica .xix. post festum trinitat. Sermo. ij.

Unfide

filii remittunt[illegible] nobi
pctā. Matth. ix.

Juxta hoc thema volo mūc declarare oēs oīones quas hēmus cōſi
dendi de deo in oibus necessitatib⁹ nr̄is: t ha
bendi gr̄am dei in hoc mūdo: t gr̄iam in fu
turo. Credo q[illegible] erit bona mā t vtilis. Salute
tur virgo maria. Tota scriptura sacra clare t
manifeste dicit t oſidit q[illegible] nos debem⁹ pone
re totam nr̄am spem t fiduciam in solo deo.
t non in creaturis. Rō: qr oia bona que sunt
in hoc mundo t fiunt: sunt a solo deo tanq̄ a
cā effectiua t principali. Creature aūt nō sunt
nisi instr̄a ḡbus mediantibus ds operat. Li
cet sine illis posset illa facere: ſ̄ vtl creaturis
tanq̄ instrumētibus: et sartor: vtl acu: filo: vina
t aliis. Et ḡnis boies nō possent sine creatu
ris opari. Auctus. Similiter opationi sunt
Idem ds deus: qui opatur oia in oibus rē. i.

Cor. xij. Et procedat auctus veteris testamē
ti di. Dñe dabis pacē nobis. Isa. xxvi. Omne opus no
strum est: ds bo mouet in nob. Idem de ꝓtem
platione ieiunio: vel pegrinatione. Hoc est
bonus qui malo instro facit bonū op⁹. Hoc
fundamento facto si tu speras aliqđ a creatu
ra: vel sanitatē a medico nō speres in medi
co: nec cōfidas: ds in deo qui mediate medico
vult te curare. Item noli ꝓsidere in agris: vi
neis: nec in bonitate tpis pluuia vel sole rē.
tota fiducia dr̄ cē in deo: t nō in instrumētis:
qr stultitia esset. Ecce quare tota ꝓfidentia dr̄
esse in deo t nō in creaturis: que sunt sicut in
strm. Hec doctrina. Auctus. Dō loquens de
plonis de ḡbus ꝓfidunt gentes: dicit. Nolite
ꝓfidere in ꝓncipibus. in filijs hoīum in ḡbus
non est salus. Ps. cxlv. Hoc. d. Ꝑ illos q volūt
hīe officia: dignitates: honores rē. t ꝓfidunt
de amicitia dñor̄ t ꝓncipum. Nolite ꝓfidere
in ꝓncipibus rē. qr hodie vel cras pñt defice
re rē. Jō sequit. Exibit spūs eius. s. ꝓncipis: t
reuertet i terrā suā. in illa die peribit omnes
cogitationes eor̄. s. qui in principib⁹ confide
bant. Beat⁹ cuius deus Jacob adiutor eius:
spes eius rē. Qui aūt oppositus facit maledi
ctur in scriptura scā. Hec dīē dominus. Ma
ledict⁹ q cōfidit in hoīe: t pōit carnē brachiū
suū: t a dño recedit cor eī⁹. Jere. xvij. Sed ille
q tota spem ponit i creatore benedicit ibidē.
Benedict⁹ vir q cōfidit in dño: t erit dñs fi
ducia eī⁹ rē. Jō dicit thema. Confide fili rē.
Jō in vna parua summa ego epilogaui oēs
rōnes q̄ eleuant t excitant cor creature ad cō
fidendū in creatore. t sunt septem.

℣ Prima est fidelis integritas.
℣ Secunda cordialis puritas.
℣ Tertia lachrymabilis vbertas.
℣ Quarta timoralis scrupulositas.
℣ Quinta misericordialis largitas.
℣ Sexta doctrinalis sedulitas.
℣ Septima virtuosa firmitas.

¶ Primo dicendū q[illegible] nō que mouet cor ad cōfidendū de ꝑsonis integris: qñ. s. possu
tenet fidē catholicā integrā in corde nō dubi
tādo in aliq̄ articulo talio existente: cor ad confi
dēdū q[illegible] obsiebit a deo qđ petit. Secūdo: valal
t subditi fideles valde ꝓfidūt de pollicitu
mo dño suo diligente ppſm: fecundū dictum
duo. Cū aūt xpo sit potentissim⁹ oīa pōt
sit ētuolus: nulli dubiū esse dr̄ qn diligat
plus sunt: qm. pbatio dilectiōis est exhibitio
opis. fm Greg. Solū g⁹ restat q[illegible] nos sana

fideles sibi t obtinebim⁹ illa q̄ petimus ab eo
Hec fidelitas cōſistit in .xij. articulis fidei. Si
cut enī rex vel dño facit capitula cū vasallis.
Ita xpo facit nobilcā. xij. capitula in credo cō
tenta. Dicat semel cū ꝓtestatione: si ista capi
tula seruam⁹ fideliter cōfidere debem⁹ t posſ
sum⁹ de eo. Auctus. In xpo iesu dño nostro
habem⁹ fiduciā t accessus in cōfidētia eius p
fidē. ad Ephe. iij. Hō. fiduciās habem⁹ qñ fi
dē integrā in corde tenem⁹: t cōfidētiā qñ fi
dem ore cōfitemur in quolibet die mane t se
ro. ¶ Sedo eleuat t excitat cor ad ꝓfidendū
de deo cordialio puritas: qñ creatura nō sen
tit in se petiñ de quo nō fecerit pniam t non
faerit ꝓfessus. Talis puritas dat magnam ꝓ
dentiā. Rō: libet ꝓfidit de amico dilecto t
potenti in quē nō cōmisit offensas: t in neces
sitatibus recurrit ꝓfidenter ad eū: secus si re
putet cū offensas: qr forte diceret: vade ad. Ita
est t de xpo qñ sentim⁹ nos esse in petō. si aūt
de ꝑfectio pniam fecimus: ꝓfidere possum⁹:
qr amicus cordialis nr̄ est dr̄. Vos amici mei
estis si feceritis que ego ꝓcipio vobis. Jo. xv.
Ho. si feceritis que ꝓcipio vobis. Volo vos
assisare de quib⁹ que ꝓcepit que tangūt hono
rem suū. Ps⁹ q[illegible] nō sustineatis diutino nec sor
tilegos: qr hoc est de directo ſ̄ diuinā maie
statem. Cultio hoc cognoscere: capitatio sisti
ū vnus agaren⁹ veniret huc q attraheret va
llos regis ad regē agarenor̄. Quid facere
tis de illo sic diuinus subtrahit gentes a xpi
obedīētia vt obediant dyabolo. Ecce ꝓceptū
dei. Alia que declinauerit ad magos t arioſ
los t fornicata fuerit cū eis ponā facie meā
ſ̄ illam t interficiā illā de medio ppli sui rē.
Leuit. xx. Sedo ꝓcipit q[illegible] nomē suū honorēt:
sicut de nōbili ꝓsona hō loqtur cū honore. s⁹
nō debetis iurare inuanū: nō falso modo pro
quocūq; lucro: qr pax lucrat qui pdit alias su
am. Jō ꝓuidere debetis ne nomen dei iurēt.
Detractores ppli mei: insuper agūt dicit dñs: et
iugiter nomē meū blasphemat. Propter h
sciet ppls meus nomē [illegible] die illa: qr ego
ipse qui loqbar. s. ꝓcip[illegible] [illegible] assum. s. pu
niendo in hoc mū[illegible] mortalitates t fames
t in alio pc[illegible] dānatione. Ja. iij. s⁹ nec
pit q[illegible] [illegible] sibi aliqđ futuū: qr nō dare
tio [illegible] nem alicui nisi faceret vobis aliqđ
[illegible] dr̄ it dō vt in dñica abstineatis vos
[illegible] Quarto ꝓcipit vt honoretis ecclīas: qr nō
solum exvult honorari sed et regnā. Ecclia
est reg ſ̄ dr̄: qđa gliat filios testimonio. Ho
norat ecclia qñ nō bibitis nec comeditis
tripudiatis in ea. Sabbata mea custodite et
sanctuariū meū metuite. Ego dño. Leuit.
hoc vult vt ꝓbeamus honores suis fruct⁹
s. clericis: sicut dicit apl⁹. Qui bñ plantā
teri. duplici honore digne habeāt maxie q
laborāt in vbo t doctrina. i. Thi. v. Primu
honor est dare eis qđ ten emini dare. s. q
defendere: maxie a morte vt patre tuo. s
ſ̄ putanas t ꝓcubinas que occidunt clericos
t ppls. Ecce quare dicit vos amici mei estis
Charissimi si cor nr̄m nō rebbenderit hoc fi
ducii hēmus in dño. t quicqđ petierim⁹ ac
cipiemus ab eo. i. Jo. iij. Cs⁹ est lachrymar
vbertas qñ plona tribulata in oione lachry
mabilliad dat sibi ꝓfidētiā. Nō est: qr maior
est ꝓfidentia parvulor̄ filior̄ apud parentes
ad obtinendū qđ volūt si sunt lachrymabiles
t de nobis. Sēo sumus pvuli. Nā est paru⁹
puer ille q tota die maculat se aīa t retro. Ta
les sumus nos: quotidie fordidamur petie
t mater nr̄a ecclia lauat nos. Jō si cū lachr
mis petim⁹ ꝓfidenter: obtinebimus. Ho. dic
miraculum qđ recitat Dan. xiij. de illa nobili
dña pulchra corpe sed pulchriore aīa. Ho. hi
storia. Que flens suſperit ad celum. Erat n.
cor ei⁹ fiduciam dñs in dño. Dan. xiij. Et fuit
mirabiliter liberata. ¶ Quarta é timoralis
scrupulositas qñ in oib⁹ qui timet deū cauet
ne peccet ſ̄ deū. Qñ ponunt se ad dormiēdū
orant ne peccēt. Idē qñ surgūt. Idē qñ po
nunt se ad comedēdum rc. Talem pōt ꝓsidere
de deo. Nō: filij cauētes patris offensas de ip
so merito ꝓsidunt. Auctus. In timore dñi fi
ducia fortitudinis. s. filijs ei⁹ erit spes. Timor
dñi fons vite vt declinet a ruina mort. Prou
uer. xiij. Quattuor tā git. p⁹. In timore dñi
fiducia fortitudinis. s. bonor̄ tpalium: qa so
cōseruabit sibi oia bona tpalia. Secūdū. s filij
eius erit spes qr de⁹ amore patris dat eis abū
dātiā t ꝓperitatē. Tertiū Timor: dñi fons vi
te. s. gre: qa timor custodit vitam hue grām.
Quartū vt declinet a ruina mort. s. eterne q
vita gl̄ie. Quintū est misericordialis largitas
Qui enī largus t magnus facit: p deo eterno
fynas: cōſidere pōt q tibi nō deficiāt bona tua
tpalia: et cōſequēter bona celestia. Nota. ma
gnā ꝓfidentiā habent qui ea⁹ ale si vult el cape
aligs cōfidit q fugiet. Quasi due ale aie sunt
mia spūalis et mia corporalis. Ala dextra est
mia spūalis bñs septē dōn. Pauma ignoscite
inſtruere. s. Pr̄ noster: Ave maria. Credo in
ſ̄ Sic de aliis. Secūda errantē corrigere. Tertia

ē pfolari. Quarta tediosum suppostare. nta iniuriā remittē. Sexta p oīb' orare. tima dubitanti consilere. Alia simistra ē nie corpalis. Octaua corpalis hz etiā septē alis. 9ª est eiurientē cibare. Decīma si- tem potare. 3ª est nudū vestire. Quarta eg'nū hospitari. Quinta infirmū visita- xta captiuos redimere. Septima mor- epelire. Cū his duabus alis alavolat ad ādūzzcū exit a corpe t veniunt mille mi monū ad cagendū eā: t ipsa pfidēs de ē non timet eos. Jō dicit scriptura. Fiduci magna erit eoz3 summo deo clemosyna oibus faciētib' eā. Tob.iiij. Sexta ē doctri nalis secularū. i. diligētia. Diligēs predicator honas doctrinas pdicando pfidere pōt de deo Rōmiles qui dño suo nō solū castrū cōmit- tit custo dit: sē cū hoc multa castra inimicor eidē bellando aegrit: merito gerit pfidentiā de ipso vel ēt apud ips. Sic etiā cuilibet vīm deuo cōmittit castrū. i. ppriā ploīā ad custo- diendū: t glabet dz prediligere morte aīe cō sentiat dyabolo per petiā mortale. q āt custo dit se pfidere pōt. Ille etiā qui nō solū custo dit se per bonā vitā: hz lucrat centū milia per lectām doctrinā pdicando cōfidere pōt q erit magnus in curia regis xpi. Doctrina mea re dundabit in labijs tuis: vt sit in dño fiducia tua. Proverb.xxij. Rō. dicit doctrina mea t nō dicit Ouidij vel Virgilij rc. Qui aliē fece rit t docuerit hic magnus vocabit in regno celoz. Matt.v. Ro. qui fecerit: supple sic rc. talis. n. custodit castra suā ne intrent inimici t docuerit. sic. n. acgrunt alia castra. Cum. n. predicator docet humilitatē ebo t exēplo: t supbus humilitat: castrū dyaboli ē captū: sic de alijs. Septima ē tertia firmitas. i. pse uerantia. Ille. n. qui scipit deo fuire. de deo nō de tuā pfidere ḡtus: ille qui diu pleuerauit cum ppōsito ēt pleueranci. Vā fuue postā onus tibi cōmissum a mercatore vsq; ad do- mū dñi sui pfidēter petit salariū suū: alo puni etur. Sic ēt do imponit cūctā t terdecilli pcio- sissimoz iocalium illi qui tenet bonā vitā ad portandū vsq; ad portā paradisi: que ēt mor tis corpalis: pro quo p̄mirut salariū glie. Jō nō dz desiliere. Bern. Cōsideratio pmij minuit ostis firmā hīdi gloriā eternālis. Ro. ps. vi. o flagelli. Auctas. Filioli manete in eo vt cum apparuerit: habeamus fiduciā: t nō con fundamur ab eo in aduentu eius. i. Joan. ij. De cadē dñica. xix. Ser. xij. De mortuo.

Dñs habeditis vitam in vobis. Joan. vi. Istud verbum dixit christus iudeis infidelibus. Sed iusta mo dum quem volo pertractare scienduz q̄ due sunt ꝓditiones meritorū. q̄dam morientiū in gr̄a: t tales sine dubio bnt vitaz in padiso. al; mouiunt in culpa: t in pctō mortali: t isti nūq̄ hēbunt vitā eternā. Istis dirigo themā di. Non hēbitis rc. In bono statu t gr̄a mo riunt qui decedūt innocēter vel penitēter. In nocēter vt pueri nouiter baptizati: tales de cedētes statim euolāt: qt in baptismo virtute passionis receperūt gr̄am dei. Et si aliq̄ pec cent moriunt bnt gloriaz. Nō qt gr̄a dei est principiū certū hūdi gloriā paradisi sicut q̄ mercator in feria emit merces hciolas p̄ dat arrā: deinde totū pciū: hz arra est signū hēndi. Ita xp̄s in feria hui' mūdi facit dā do gr̄am que est semē glie. Nā in hoc mūdo hō hēt magnū sopiaz cū lachryma: de ꝑtritī onis pōt emere paradisū: quē in alio mūdo nō hēret dādo tot lachrymas quot gutte aq̄ sunt in mari. Xp̄s autē vent de celo ad emēdū alas. Esa.xxiij. Da mihi anfractus cetera tolle tibi. q̄ tadicitū hēbit corpalē mō hz alas: t in bapti mo dat gr̄am alē in signū q̄ habit gliam. Jō q̄ mortē puer t ala per angelum ducit eaz xp̄o dat sibi totū pciū glie. Auctas Ds in ho. lxxxiij. Quā dilecta. Vanitaz t veritatē diligit deus: gr̄am t gloriaz dabit dñs. Reddendo singulis singulis. q. misam diligit ds. i. emēdo alas. ió gr̄am dabit dñs: t q̄ veritatē diligit deus t ꝓmisit gratificatio gloriā: ió gloriā da bit dñs. Scio q̄dā in bono statu morientē q̄ penitenter morunt: qui de petijs que fecerūt post baptismū penituerunt. O quot petijs corruptiones, pchdoles fecimus post bapti mū qua ex eā nō possumus ire innocenter vt pueri: ops ergo nos ponere petijs per pniaz t pteri de petijs: t recipe bonū ꝓpositū non peccādi: fraudi pniaz dandā a pfessore: ops etiā satisfacere pcere inimicis: t sic de alijs: sic hō recōciliat deo. Tales qui sic pniaz ege runt cōdigna gr̄a agentes hēbunt vitā eternā. Rō. qui sup alios [illegible] hēbunt vitā eternā. hz instrmitē vitā [illegible] de auro t argēto. hō ēt secus de debito [illegible] de auro t argento. Joseph recipit a nob[illegible] ppheta exechiele. Camela [illegible] ēt ꝑ

argēto est gr̄a dei que non est sine charitate: nec cēuerio. Sicut. n. aur̄ est sup oīa metal- lūta charitas sup oēs virtutes: t excedēs in dignitate. Cū apls. 1 Cor. xiij. Jō aior autē hoc est cha ritas. i. Cho. xiij. Jō faciēs pniaz cert' est t se cur' de gl̄iaz: hz instrm t bonū pign': ió pe nitētib' dicit apls. Hūc liberi a pctō. Fui autē facti deo bētis fructū vīm in sctificationē: fi- nē vō vitā eternā: stipēdia peti mors est: gr̄a dei. t p gr̄az vita eterna in xp̄o ihesu dño nō- Ro. vi. De his duab' ꝓditionib' monētib' di cit thēa amoto ip' nō. Hēbit vitā in vobis rc. Alig āt mortē sine gr̄a dei: t pctō i malo sta tuit: istis dic thc. nō hēbit vitā rc. In sūma sī trej ꝓditōr' psonaz: sic i malo statu morē'', s. p' Infantes sine baptismo decedētes.

p' Pagani in xp̄m ihesum nō credentes.

Istis trib' cōditiōib' psonaz dicit. Non hz bebit vitā in vob. Dico pmo q̄ infantes sine baptismo decedētes non habebūt vitā eternaz. ró ē petijs ade. Dicerēt vos: r ḡre: cum taleo nūq̄ peccauerūt: nec corde cogitādo nec ore loquēdo: nec corpe operādo: ḡre g̣ nō habe- būt vitā eternā. Dico q̄ ꝑpter petijs ade q̄s in punios ē traducting descēderūt ad ads p gliationē carnalē. Auctas. Per vnuz holem petijs in hūc mundū intrauit: r p petijs mors: nō solū corpalis hz eterna. In q̄ oēs peccaue- rūt. Ro. v. ꝑpter hoc pueri sine baptismo decē dētes nō habebūt vitā eternā. Sz ē hic forte vnam argumētū: ḡre ex petō patris puniet fi- lius. Nō eni videt iustū q̄ sī pr' facit homicidiū vel furtū q̄ puniat' filius' q̄ nōdū erat nat' maxime cū dicit scriptura. Filius non portabit iniq̄tatē patris: nec pr' nō portabit iniq̄tatē filij rē. Ezech. xviij. Verbū est dei. igit vī q̄ tales pueri nō puniēs vita eēna pp petijs ade. Rō. nadite rūsionē: t erit ad magnā illuminationē vestram. Ex dicta. n. rōne iudei t alij infideles negant petijs originale. Dico ad arg'm q̄ ex petō patris filij nō debēt puniri pēa sensibilis hu pena dāni. debita. sine [illegible] castrū altū i frā cie: t inexpugnabile [illegible] attit ips vni mūn t vtor' loc ad [illegible] bus. [illegible] vt ips fideles custodiat' [illegible] ab inimi[illegible]: ille miles stat. bita [illegible] sione castri [illegible] inimicus regis' tra[illegible] castri: fact[illegible] vasalla Rex' [illegible] Pe[illegible] cus pro castr[illegible] militē t vtor' [illegible] inimicitijs q̄ pr' nō vult iterne militē t vtor rē cū posset hz mittit in exiliū. q̄ pr' gliat fi lio: q̄ filij nō vt̄ reliēt redire ad [illegible] rā regis: ex nō vellet eos dr. forte: q̄ nolo filios p̄ditoris q̄ si diceret filij. Dñe nō dā eram' nati. Et ex Dez: ēt nō do vobis aliā pen: sī spendēdo vel alit hz i curia mea nolo filios p̄ditoris ma iscula hz pcedāt eos. O dicet vos. Rex cis iniurijā. Nō ē ver. Jdē de rex sammo tenus hēbat castrū altū forte t inexpugnabile. Altū q̄ aq̄ voluit de gb' oīe terr' Cēa. viij. alcē derāt. xv. cubit sup oēs mōtes [illegible] in padiso terrestri nō alcēdebat. Abiit igit ad nubib' ió si plant ibi: t si di fore. Die pceda q̄ arbores tāgit celū hnāt. O q̄ inexpugnabi le castrū altū t forte ē padiso. Et cōsiliū hz ade t eue ad medā pisanie. Ecce charta cō missionis. Volunt hō boīes i locū voluptatis vt operet t custodiret illū. Gen. ij. Rō. opare tur: nō opando hz delectādo. Et fuit ꝓditoriū q̄ illa cadē die tradidit castrū inimicis t fecit se fuit corpaz q̄ fac petijs fu' est pct. Jo. xviij. Nūq̄ fuit tal' ꝓditio. Sz dño rex dispōsi sciuit recupare castrū: ēt adā rē. Et q̄ dō ē fāme pt' nolunt interfice adā nec eu: ips occidit: hz ne aliqs filij' fu' intraret curiā suā. Jō q̄ alia pueri nō baptizati petūt ingressus dñe xp̄e Et nūq̄ tu es filij' ꝓditoris? dicat. Dñe ego adhuc nō erā nec ꝑsensi. t xp̄o. Jō nō dabo ti bi penā cū dānatis i ifernō: hz haberis curia celesti t regio cēu visione i eternū cū locu tule rc. Nō hēt tibi penā nec demōes: imo di ligāt se: disputātes: si sine gr̄a t nūq̄ hēbunt gloriā eternā: q̄ pr' eoz. i. adā p se t filijs suis p̄ditor castrū. Et si q̄rat. Nōne adā ē i celo lu ue in paradiso. Dico q̄ sicut sce nōgēteo ānol pniaz: hz nō ē sīc de puerīs: q̄ pueri nō faciūt pniaz: nec lauāt p bap'', ió exiliū ppetuū sustī nēt. Jō apls. Gram' nā filij ire sic t celū. xpō. ij. Ro. filij ire: q̄ rex irat' dic' nolo filios. p̄ditoz. Aug. de fide ad petrū vocat irā illa ignē Ro. cū dicit: eram'. i. ads bap'', mō adt nō: q̄ p bap'' fci sum' filij dei: q̄ sic vir de vxore ha gliat filios: ita xp̄us de ecclia sponsa sua i vtero fontis gliat filios. Semē ē dei dei. Lu. viij. Si filij t heredes. Ro. viij. ió Joā. iij. Dedit eis ptātē filios dei fieri. Nō ē certū q̄d ē petijs ori gināle. Illa macula p̄ditoris a q̄ sūt lauāt nō pōt nisi p bap'' nō de p'' pdūce monētiū sine gr̄a sunt pueri sine bap'' decedentes De isto dicit thc. Nō hēbitis vitā in vob rc. hic autē el. q. ō meritorio si vt sint obligātes ne filij mozant sine bap''. Et ne sit culpa eoz q̄ sine bap'' decēdūt pueri. Tangat vir q̄ scit vxorē cū q̄d ne ma' cā tractet: caueat sparzā a tripudijs a saltādo t fodiēdo: ita ex[illegible] pcepit xl°. dicēs' pēt q̄az si sit masculi' vt post glo.

ro ⁊ dicebat. Multiplicate sūt ⁊ cogitationes mee sup capillos capitis mei: hic ⁊ ibi: ⁊ ego non merui eligere me. Do⁹ rex. Ex ista rōne dicebat Job. Cogitationes mee varie succedebant mihi ⁊ inuersa ruperūt. Job. xx. Dicebat ⁊ dicit ecclēs in gr̄a habet capillos nigros ⁊ cogitat ⁊ dicit ex bullitate cogitādo p̄ptuo defecer⁹ ⁊ quasi plona est melior: sanctior: ⁊ p̄fectior: vt tanto magis cogitat suos defect⁹ ⁊ sese contra se. O miserrime gīe ēn dc⁹ posuit in te ita corrūpit ⁊ vinus in malo volūtate ⁊ seruant istas gr̄as ⁊ virtutes ita pure ⁊ sancte. Sicut ille liquor preciosus gr̄arū ex defectu vasis corrūpit. Ecce bullitus. Isto modo dicit ego manta valde humiliabat cogitando gr̄as a deo receptas: ⁊ qñ nihil se esse reputabat ex humilitate. Jō sancti pcessores ordinauerūt p̄ tpe q⁹ qñ dicit aliqd in choro: q⁹ fuerit venialiter qñ pctm̄ est: q⁹ possibile est aliqd a nobis fieri sine aliq̄ defectu: vel in ope vel in cogitatiōe. Ex ista rōne de plona deuota dicit scriptura. Come⁹ est sicut elate palmarū nigre quasi com⁹. Eccl⁹. v. Come. i. cogitationes q̄si elate. i. folia palmarū que sunt recte q̄ significant q⁹ ois bonia que facūt attribuūt deo dicendo. Vñe si qd boni feci a te est: ex parte mea cogitatiōes ⁊ opa nigra sunt: ex defectibus quasi com⁹. Senectus peccati mortalis capillos nigros facit albos. Dicit qdā pctōr effluctet statim si ego peccauero: ⁊ ētis peccauit. Si ego cecidi statim: ⁊ tis ⁊ cecidit. Ego ieiuno ⁊ dicit elemosynā: facio: ⁊ ē ⁊ fuit nō ille: Ecce cogitatiōes albas: p̄ctōr: q̄si nō cognoscūt ꝓptios defectus ex plumptiōe. De ista plumptione legit Lu. xviij. de quodā hoc qui reputabat esse sctūs qui dicebat. De⁹ gratias ago tibi: q̄ nō sum sicut ceteri hoīes: rapto: res: iniusti: adulteri: vel ut hic publican⁹. ieiuno bis in sabbato. Ille debat capillos albos. Stulte egit ⁊ coā deo laudabat: sed totus erat canus in se: nō cognoscēs aliquē defectū. Ita accidit votivo qñ vadit ad p̄dicā Aliq̄ dicit: pater interrogate me: q̄ nō recordor de aliq̄ pctō: ⁊ mētiūt primo: sed si p̄fatiōr: ⁊ erro garet: qd de vicina vt sanō: solū dicet pctā mortalia: ⁊ ēt venialia. Deo ēsto cani nō cognoscētes ꝓpios defect⁹: signā ē male vite: hī ē cogitatiōes albas. Claudādo vel cōmendādo le. Jō aplo. Renouamini rē. Cui eo q̄ secūd⁹ defect⁹ ē obturatio sensūs. Lq̄si vi suo ingrossāt ⁊ ichiget vtrevia. Jtez audit⁹ nō audit: nec auscultat⁹ ſcīnt. Idē de gustu ⁊ tactu. Nō nāllo. Humores enim grossi obūdant diuersis ⁊ antiquis ⁊ obturāt sensus. Auditus. Dicit ille miles qñ inuitabat a dō. Deto gl̄iarus sū dominus nunq̄ vigent sensus mei ad discernendū si nue vel amarus aut delectabil ꝑ cibus ⁊ pot⁹: vel audire possum vltra voces cantorū atq̄ cantatrīcū. ij. Reg. xix. eodo videam⁹ si petrus aliq̄s inducet ista defecta mea. Dico q⁹ plone q̄ tuāt in petro ita habet eius vbi ablutus ⁊ q⁹ nihil sentiat ō malo alterius de malis corporis: imo bene sentiunt. ⁊ dignā. si hō vadit per viam discalciat⁹: ⁊ statis sentit lapidem ⁊c. Si qñ vadatio ad pinos pro sanitate ac si possent dare sanitatē ⁊ dyabolus trāsfigit cū lancea animā vestrā: vos nō sentitis ⁊ sic mala corporis statim sentiūt: sed nō anime. Si aliquis fur ⁊ per villas furando: statim vos sentit: ⁊ sustinetis: diuinū notoriū ⁊c. ⁊ non sentitis. Jtem peccatis sufficit vt ira dei descendāt sup vos. Jtez si in sentētio inimicus lapidus infra dētes: statis sentit. Si qñ tenet in ore farti magnum: inedio ⁊ blasphemādo nō sentit: vel primum offendādo. Ecce quō petrū facit petere sentimētū. Dico tertio q⁹ tertius defectus q̄ adducit senectus est corruptio siue corrigatio pellis Jumenis: hz pellem lenē ⁊ planā in faciem: ⁊ in manib⁹. Senectus quasi com⁹. Senectus peccati mortalis capillos nigros facit albos. Dicit qdā petro effluctet statim si ego peccauero: ⁊ tis ⁊ peccauit. Si ego cecidi statim: ⁊ tis ⁊ cecidit. Ego ieiuno ⁊ dicit elemosynā: facio: ⁊ ē ⁊ fuit nō ille: Ecce cogitatiōes albas: p̄ctōr: q̄si nō cognoscūt ꝓptios defectus ex plumptiōe. De ista plumptione legit Lu. xviij. de quodā hoc qui reputabat esse sctūs qui dicebat. De⁹ gratias ago tibi: q̄ nō sum sicut ceteri hoīes: rapto: res: iniusti: adulteri: vel ut hic publican⁹. ieiuno bis in sabbato. Ille debat capillos albos. Stulte egit ⁊ coā deo laudabat: sed totus erat canus in se: nō cognoscēs aliquē defectū. Ita accidit votivo qñ vadit ad p̄dicā Aliq̄ dicit: pater interrogate me: q̄ nō recordor de aliq̄ pctō: ⁊ mētiūt primo: sed si p̄fatiōr: ⁊ erro garet: qd de vicina vt sanō: solū dicet pctā mortalia: ⁊ ēt venialia. Deo ēsto cani nō cognoscētes ꝓpios defect⁹: signā ē male vite: hī ē cogitatiōes albas. Claudādo vel cōmendādo le. Jō aplo. Renouamini rē. Cui eo q̄ secūd⁹ defect⁹ ē obturatio sensūs. Lq̄si vi suo ingrossāt ⁊ ichiget vtrevia. Jtez audit⁹ nō audit: nec auscultat⁹ ſcīnt. Idē de gustu ⁊ tactu. Nō nāllo. Humores enim grossi obūdant diuersis ⁊ antiquis ⁊ obturāt sensus. Auditus. Dicit ille miles qñ inuitabat a dō. Deto gl̄iarus sū dominus nunq̄ vigent sensus mei ad discernendū si nue vel amarus aut delectabil ꝑ cibus ⁊ pot⁹: vel audire possum vltra voces cantorū atq̄ cantatrīcū. ij. Reg. xix. eodo videam⁹ si petrus aliq̄s inducet ista defecta mea. Dico q⁹ plone q̄ tuāt in petro ita habet eius vbi ablutus ⁊ q⁹ nihil sentiat ō malo alterius de malis corporis: imo bene sentiunt. ⁊ dignā. si hō vadit per viam discalciat⁹: ⁊ statis sentit lapidem ⁊c. Si qñ vadatio ad pinos pro sanitate ac si possent dare sanitatē ⁊ dyabolus trāsfigit cū lancea animā vestrā: vos nō sentitis ⁊ sic mala corporis statim sentiūt: sed nō anime. Si aliquis fur ⁊ per villas furando: statim vos sentit: ⁊ sustinetis: diuinū notoriū ⁊c. ⁊ non sentitis. Jtem peccatis sufficit vt ira dei descendāt sup vos. Jtez si in sentētio inimicus lapidus infra dētes: statis sentit. Si qñ tenet in ore farti magnum: inedio ⁊ blasphemādo nō sentit: vel primum offendādo. Ecce quō petrū facit petere sentimētū. Dico tertio q⁹ tertius defectus q̄ adducit senectus est corruptio siue corrigatio pellis Jumenis: hz pellem lenē ⁊ planā in faciem: ⁊ in manib⁹. Senectus quasi com⁹. Senectus peccati mortalis capillos nigros facit albos. Dicit qdā petro effluctet statim si ego peccauero: ⁊ tis ⁊ peccauit. Si ego cecidi statim: ⁊ tis ⁊ cecidit. Ego ieiuno ⁊ dicit elemosynā: facio: ⁊ ē ⁊ fuit nō ille: Ecce cogitatiōes albas: p̄ctōr: q̄si nō cognoscūt ꝓptios defectus ex plumptiōe. De ista plumptione legit Lu. xviij. de quodā hoc qui reputabat esse sctūs qui dicebat. De⁹ gratias ago tibi: q̄ nō sum sicut ceteri hoīes: rapto: res: iniusti: adulteri: vel ut hic publican⁹. ieiuno bis in sabbato. Ille debat capillos albos. Stulte egit ⁊ coā deo laudabat: sed totus erat canus in se: nō cognoscēs aliquē defectū. Ita accidit votivo qñ vadit ad p̄dicā Aliq̄ dicit: pater interrogate me: q̄ nō recordor de aliq̄ pctō: ⁊ mētiūt primo: sed si p̄fatiōr: ⁊ erro garet: qd de vicina vt sanō: solū dicet pctā mortalia: ⁊ ēt venialia. Deo ēsto cani nō cognoscētes ꝓpios defect⁹: signā ē male vite: hī ē cogitatiōes albas. Claudādo vel cōmendādo le. Jō aplo. Renouamini rē. Cui eo q̄ secūd⁹ defect⁹ ē obturatio sensūs. Lq̄si vi suo ingrossāt ⁊ ichiget vtrevia. Jtez audit⁹ nō audit: nec auscultat⁹ ſcīnt. Idē de gustu ⁊ tactu. Nō nāllo. Humores enim grossi obūdant di-

dicēdo q⁹ ipse nō pōt ꝓbare: ⁊ nos negabim⁹ talea tenent restituē dānali⁹ q̄ volūt salua reuāso nec ꝓcessio nec aliq̄d p̄dest ad salutionē. Idē de notario: mutate testamētū ⁊ clam sūa testamēta ex mala volūtate. Idē de fallo teste in dānū. primi totū est regatiū: vult scire q⁹ peccauī: ēt dicit xp̄o p⁹o. Jō ānis confiteor palliato fine rugato: scio op⁹ iuuenū frigidum nec calliduo: ex vinū frigidum esse: aut calidum: sed q⁹ tepidum euanescētā te enumere ex ore meo. Apoc. iij. E aliquis vel frigidus ē ille q̄ talē se ostendat extra qualis est int⁹. Ille est frigidus q̄ sicut est malus int⁹ ita se ostendit extra. si intus ds malā volūtatē: odium ⁊ rancorē contra aliū extra ostēdit sibi. Calidus ē ille q̄ sicut bon⁹ ē intus ita ⁊ extra: sed amē ad intra etiaꝫ ostēdit extra. Sed tepidus est ille qui ad extra se ostēdit amicus ⁊ intus est inimicus: salutat añ ⁊ oīsanat retro. Si dicat. Rūdgd est mali⁹ ē tepidū q̄ frigidum. Dico q⁹ nō q⁹ de frigido hō pōt se ablūere. a tepido nōsti religiosus vel clericus vel laicus sit calidus: nō sequit malū: q⁹ bonū sum⁹ frigid⁹: nō credit eu: ergo nō sequit malū de q̄ est tepidus tūc dānificat: q⁹ ptinuit m eis ⁊ decipit. Bona mulier nō ꝑsideret b malo religioso vel clerico seu laico: ⁊ q⁹ ꝑdat de te pidorū ēt defraudat: ergo ꝑ te dicat. Ultra frigidus esse ⁊ cras: q⁹ tepid⁹ ēnitendā te euomere ex ore meo ⁊c. Idē qui xp̄o in iudicio dicet. Miserēre a me maledictus: q⁹ tepidi contra pūt totū mūdū. Jō renouamini spū mēt⁹ ⁊ c Unico ḡsito q⁹ quart⁹ defect⁹ q̄ inducit senectē ⁊ incuruatio capitis. Jnuenis vadit ⁊ nōn ⁊ incuruatio. Nō nāllo. Sicut etiā senex aūt incuruatus. Nō nāllo. Sicut tignis emittit flāmas in altum: ita cor hois in remo est ita ardēs q⁹ facit ire recte: sed qñ calor condās imiuit: ꝓpter senectutē caput inclinatur. Jtem defectū facit peccatus in aia. Persona que est sine peccato habet caput ale. ⁊ cogitatiōes rectū cogitādo de ꝑparadiso: celestiaꝫ ardēter desiderat: ibi est mēs: ⁊ venit: dicit ꝑ se: ego debeo adire tam diu peccatū mortale facit in me ⁊ cū ⁊ ēt sibi. Jō hinc vsq̄ ad annū q⁹ ꝑ

Renouamini

ctio sciam ꝛ istructio ignoratis etsi habeſ
ductionē ꝛ charitatē: corrigitis peccatoꝝ.
Di babetis violationē ipſo animi tristez. Si
eloquentia: subuentatio nullius loge ne pdꝛ
mus tua ꝛc. Jdē de elemoſynis corporalibus.
Subtrito pane: vinū ꝛ pecunia: dotis amore
dei ꝙ ipe multiplicabit oia. ℞ talis liberalita
te ꝛa renouat. Ꝓ supest: nō dicit: q̄ necesse
dat elemoſynā. ꝛ ecce oia munda sunt vobis.
℞ ca. xi. De hoc exprimentū in mā. ℞ ū ceruꝰ
et antiquus in dural pellis: corona crescēte:
non pōt comedere. ℞ naliter comedit vnaz
herbā in corona: postea situans renouat ad
fontes. ℞ cruus figit auaz. Ro: q: hꝫ duo ma
gna commaꝛ i ꝙbꝫ hꝫ plura comma. Duo
comma auari sunt viaꝛa ꝛ rapina: ꝛ ꝙlibet hꝫ
plā comicula. ℞. plures spēs viaꝛe ꝛ rapine.
Primꝰ est mutuare. ꝛ pro. xij. hꝫ nō ponāt sic
in instro ne plaustꝛa cū pantaꝛ. Sc̄o vendēdo
plus pp solutionis dilationē. Tertio pp pe
cuniā paratā mīs. Quartꝰ pp securitatē reci
pis. ꝛ vti possessione. Quīm obligatio liber
tatis de pistoria: molēdino: ꝛ hmōi pp mutu
um. Sc̄m comm di rapina. Ꝓ spēs dꝛ rapi
na violenta: vt oñor ꝛ latronū. Sc̄m furtum
secretum de domo: vinea: seu horto. Alij
peccant falle vendendo: alij emendo. Jdez ꝛ
notaꝛ mutaꝛ testimoꝝ tales volunt renouari
ꝛ Naluarnos comedere de herba vt ceruus ve
nata. de qua dicit Dñs. Couertant petores
in infernū. ℞. cogitando acerbitatē penaꝝ. Co
medit de ista herba cōs gētes que obliuisci
tur dei. ꝓs. xx. Postal. n. ista herba cogitādo
qđ erit de aiab⁹ auaroꝝ quō punient in infer
no ꝛc. ꝛ sic cessantes ubiq; ad fontē. ℞. traxeaꝝ
vel bustum ꝛ restituentes: ꝛ sic aia renouatur.
Auctaꝛ. Nolite ꝓformari huic seculo. ℞. nādo
vos auaritie: ergo renouamini ꝛ nouitate sen
sus vt vt ꝓbetis que sit voluntas dei bona bñ
placēs ꝛ ꝓfecta ad Ro. xij. Nō voluntas dei
bona ē vt factaꝛis restōnē. Bñplacēs: qđ de
bñ cogitatis factis elemoſynā: ꝓfecta qñ de ce
tero nec ꝓ viaꝛ vel rapinā hō vult aliq̄d ꝛ
vult viuere de iusto redditꝰ planis vel possel
sionib⁹. Quīm⁹ modus est ꝓ dilectionē di
milē: qñ hō est tot⁹ ꝓblocapt⁹ de xpo. Bñ
est miter qui nō est ꝓblocapt⁹ de illo in quē
desiderāt angeli ꝓspicere. ℞. Pet. i. Et qñ hō
tal⁹ est in amore xpi: aia renouat ꝛ inuenescit:
ra sua de maria ⁊ magdalena: de q̄ dicit xpo.
Dimissa sunt ei pcā multa: q̄a dilexit multū
Luce. vij. Dz hoc pēm⁹ exprimentū in mā. Di
cunt males de fonte antiquato: q̄ cuncti ꝛc
ad ligna sua alio inflāmat se ꝛ renouat. Ita
de nobis in pcīs antiq̄is in nido cordis nr̄i
ponamus ligna odoꝛifera. ℞. loga que xps fe
cit pro nobis: ꝛ sic inflammat hō ꝛ ignis accēdit
alios cogitatiōnū. Dicatur si aliqs peſtur
esset captus⁹ in barbaria: ꝛ aliqs amore vīi ꝛ
redemptionis vos inflammaretis ad eū diligendū
Deo eramus captiui ꝙ diaboli in barbaria tu
tio mundi: ꝛ xps amore nr̄i trāsiꝛe tauit. Jtē
si esset totus lepꝛosus ꝛ aliꝰ nō posset eū curaꝛ
nisi de sanguine medici heret dulcis de vena
cordis: q̄si medic⁹ eo fine effunderet imagi⁹
amor essentino. sta fecit xps de dulci cordis
mi sanguine. n. xpi hꝫ virtutē sanādi animas le
prosas. Jtē si pceptis man⁹ obsequaꝛ: medic⁹
gratis vob⁹ subtraheret: ꝓtū diligeretis eū. sic
est ille q̄ in vtero mr̄is vocat vob⁹ man⁹: caput
oculos: meritis hꝫ diligat. Jtē si stult⁹ esset q̄ꝛ
medic⁹ graꝛ curaꝛet eū ꝛc. puer i vtero mr̄is
stult⁹ est nō ꝙa aiaz rōnalē: xps dat ꝛc. q⁹
renouāt. Sext⁹ modus est ꝙ ꝓplationē
supnales. Ꝓ⁹ ꝓplatiue q̄ ꝓplant opa
dei ꝛ miracula ū fec⁹ nīs ꝙs deo q⁹ renouant
aie. Mod⁹ cōsplandi. Ꝓ⁹ dei potētia q⁹
lo ꝙbo de nipilo celica creauit. Ait mūdi crea
tionē mūdi erat nisi solius dei. Sed diceret ali
q⁹ verba morabat de. Dicendi q⁹ tūc mouaba
tur vbi mō erāt mōtes. ℞. in camera sue eternī
tatis. Sēdo ꝓplant debemus fīnē mundi
qđ in corpe ꝛ aia hēmus cōpatere iudicio
ꝛ sic timebum⁹ ꝓtrā a dextris vel a sinistris ib
la die inuenīamur. ℞. debem⁹ ꝓplari de pa
latio celi: de miraibli et⁹ pulchitudine. Jtez
ꝓplari penas infernales: ꝛ figuras demoniꝝ
in inferno debem⁹. Ꝓmittō tibi q⁹ si ista di
ligenter ꝓsideraꝛe: ꝙcitō vitaꝛes. Jtē cōtem
plari debem⁹ ꝓuidentiā qđ ꝓuidet aialib⁹
terre: ꝓscelib⁹ marinis: auib⁹ celi ꝛ nob⁹ ꝙlibet an
no dat blada vinū ꝛc. Jtez debem⁹ cogitaꝛe
de aiab⁹ purgatoꝝ: de aiab⁹ paradisi: rogan
do deū vt ponat in corde hoīm ꝛ mulierum
sor⁹ vt cōpleāt testimoꝝ. ℞. ꝛ taꝛ. Ideo ꝓcul
dubio aia renouat. D
accipitre antiq̄ qui nō p
alas suas ad austrū ꝛ renou
Magd per sapiam tuā p
pandēs alas suas ad austrū. Jo. xxvi
stio est quō deus fecit Job accipitē figi p
ptemplatiua volantē alte ꝓplationis ꝛ o
nis ad austrū. Auster ē vēt⁹ celi⁹ ꝛ humi
Cōtēplō celestiū ꝙ deuotionē ꝛ ꝙfectū p
chormationē: ꝛ aia renouat. renouamini spū ꝛc.

Dñica.xx.post festum trinita. Sermo.i.
Jmile est regnū celoꝝ homi
ni regi qui fecit nuptias filio suo. Mat.xxij. Sermo no
ster est de tēpe euangelio huius dñi
ce. Salutetur virgo maria. In isto euange
lio pcientia hominee sunt tres puncta mul
tum notabilia ad informationē vite nostre.
Primo est humilitas diuinitatis.
Secundus p̄uersitas humanalis.
Tertius indignitas meritalis.
In isto trib⁹ puncto stat totū euangelium de
po. Humilitate diuinali dicit ibi. Sile est re
gnum celoꝝ ꝛc. ℞. Primo dico ꝛc. Ꝓ⁹ in
tellectu huius themat⁹ ꝛ humilitat⁹ diuine scie
dus q⁹ incarnatio cōpatur nūtonio. ꝛ dicitur
mirionū q⁹ tanta fuit vnio ꝛ vnitio humā
nitatis cū filio dei ꝙ ꝓsumitas ꝛ dinitas non
sunt nisi vnū in suppōsito ypostasi ꝛ ꝓsona.
Non credatis ꝙ ꝓsumitas sit vna pⁿ ꝛ diuini
tas alia: hꝫ sicut vir ꝛ vxor. Ita q⁹ tā nō sī duoꝝ
hꝫ vna caro Mat.xix. Ita ⁊ hō in xpo nō
hꝫ hō sit ꝛ hō nō duoꝝ hꝫ vn⁹ xpo ꝛc. nō deco
hꝫ hō sit ꝛ hō nō duoꝝ hꝫ vn⁹ xpo ꝛc. nō deco
q⁹ iste dūdicta icarnatiōe hō ostēdit maximā
humilitatē. Dicit. vult cogitaꝛe dei ꝓsumitā
tē ꝛ excellētiā. ꝛ bonis iferioritatē hō est altissi
mⁿ ꝛ sub se hꝫ. ℞. ꝛ dus creaturaꝝ nīlil ꝛ cor
poralitaꝝ. ℞. ꝛ dus spūalis. Prim⁹ ꝛ dus crea
turaꝝ spūalis altior: alijs est seraphinoꝝ. Se
cundus cherubinoꝝ. Tert⁹ thronoꝝ. Quar
tus ꝓtatuū. Quint⁹ virtutū. Sext⁹ potesta
tum. Septim⁹ ꝓncipatuū. Octauus archāge
lorꝝ. Nonus angelorꝝ. Decim⁹ aiaꝝ rōnabi
liꝝ. Prim⁹ ꝙdus creaturaꝝ corpalis altior
est ꝙ celi empyrei vel pⁿ mobile fm alios
pbos. Sedus celi cristallini. Tert⁹ firmamēti
Quart⁹ est elemētū ignis. Quint⁹ elementū
aeris. Sext⁹ elementū aq. Septim⁹ elementū
terre. Octauus de creaturis elementat: sensitiue
rationalis ꝛ volucris. Non⁹ de creaturis elemēta
tis insensitibus nō habentibus nisi esse lapideo
rum. Decim⁹ ō
ꝛ sic de
ad ai
ꝛ sic ē
ad ai
n. de
ce
ꝛ
o altissimⁿ ꝛ excedit oēs ꝙt⁹ creaturaꝝ spūa
liꝝ ꝛ corpalis volunt dubitari nō recipiēs cre
aturā spūalē nec corpalē in almā ꝙdus is in
ꝛ Rumo ꝙdus. Jō dicit scriptura. Qui
cū forma dei ēt ꝛc. Ꝓ philip. ij. Jtē m
angelos apḥēdit hꝫ semē abrahe. ad
nō vt mch⁹ intelligat dicaꝛ silitudo sine ex
plūs de rege volente sponsare cū filia rustici
sponse vt exaltaret vlīs gen⁹. Ō ista
sup oēs creaturas: spōsalia bⁿ mrionū
ꝛ in camera sue in palatio vteri
De hoc nō. In sole posuit tabernacu
ꝛc. in ps. xviij. Celi enarraꝛt. Ro. In sole posuit
it. q: sic liter creaturas visibles
onaliter: ꝛ elatio: ꝛ virtuosissime iter oēs san
ctos ꝛ sctā dei virgo maria: ꝛ alios in digni
tate pulchros in sctitate: claros in bonitate
virtuosos: i denignitate. Et sic sol ozit de ma
ne claruꝰ ꝛ pulcher sine corruptiōe. Ita ego
maria genuit filiū dei sine ꝙgunaꝛ lesione. Sā
dicit. In sole. i. in vgine ex excellētia solaꝛi ꝛ
dignitate posuit tabernaculū suū. Tabernaculū
tabernaculi: q: sic tabernaculū sctā fe
dissima ego dei filia. nō. Sctificauit tabernā
culuꝝ suū altissimⁿ ꝛc. hꝫ nuptie nō fuit in hoc
mundo: sed in celo. de hoc dicit ibi. Sile est re
gnū celoꝝ ꝛc. Ro. ꝙ nō cōparāt ille celestes
nuptie vob⁹ simplicibꝫ qui sec nuptiaꝝ: si vol re
gal⁹ nō solū gustus: ꝛ ocō sensus fatuaꝝ
rum: vulā audit⁹ ꝛc. Jdē est ꝛ erit post iudiciū
qui corpa simul cū aia erunt gloriosa. Ꝓ⁹ in
nuptijs regalib⁹ fatiaꝛ vlīs: videō ornatū
pannoꝝ: vasoꝝ auri ꝛ argēti intīs ꝙ rusti
cus ore apto respicit. Nō cogitetis vlīs pa
latij celestis quō fuit ornatum: nō per hoc ce
nice per angelos: ꝛ per sctās trinitatē ꝛc. Qui
sti videbit oculus corpalib⁹ posit indicia mi
rabunt. Et diceret xps. Filij ꝛre nō cogitabā
tis q⁹ iste loc⁹ qđ ego paraui ꝛ tāto tpe emi
pulcherrimus debeꝛet ēt. de hoc Isa. Tunc
videbis ꝛ affluos ꝛ mirabit ꝛ dilatabit cor tu
um. Isa. lx. Si aliō nō ēt nisi sola delectatio
uius: ēt inestimabile gaudiū. nō sciaꝛ andā
tuo. si scitis quot miliaria quot cannos ꝛc. in
nuptijs regalib⁹ ꝛcūtur. Nō cogitate si co
de ꝙ etharaꝛant stulta ꝛc. Jnō vos delectāt
quid ds ēt in celo de cantu angelorū ꝛ virgi
nū ꝛc. Dicaꝛ de relgioso q⁹ ꝛec. annis steteꝛat in
ne cibo ꝛ potu: ꝛ nō fuit audit⁹ audiēdo can
tū angeli ꝛ soma auicule. De isto cātu dic Jo
Cātabāt q̄si cātici nouū ante sedē dei ꝛc. apo

Dñica.xx. post fe. trini.

Sermo I De eadem dñica Ser. II

[illegible] intentiaz dicunt. O miser si ego fecis-
[illegible] sic potuissez fuisse salu⁹ ⁊ sic dicit
[illegible] placet iudici sic tales ore suo cōpla-
[illegible] Verbigr̄a. Qñ superbus videt paulus
[illegible] dicit. O miser paul⁹ egit pniaz de
[illegible] si sic fecisses saluatus fuisses ⁊ sic de
[illegible] ⁊c. Qñ inueniet se in igne ⁊ leua-
[illegible] ⁊ videbūt mariā magdalenā ⁊c.
[illegible] O miser si dimisissem luxuriā ⁊ sic de
[illegible] dicēdū ē. De hoc Auctas. Loquēs
[illegible] de dānat̄ dic̄. Videntes .s. btōs tur-
[illegible] timori horribili ⁊ mirabilr̄ in subita-
[illegible] gemētes p̄ angustia spūs dic-
[illegible] ⁊ sepniam agētes ⁊ p̄ angustia spūs
gemētes. Ad sūt q̄ habuim⁹ aliqñ in derisū
⁊ in similitudinē ipsorū nos insensati vitā illorū
estimabam⁹ insaniā ⁊ finē illoꝝ sine honore.
Ecce quō cōputati sūt inter filios dei ⁊ int̄ san-
ctos sors illoꝝ ē. Ergo errauim⁹ a via vitaꝝ ⁊
iusticie lumē non luxit nob̄ ⁊ sol intelligētie
[illegible] ē ort⁹ nobis. Lassati sum⁹ in via iniquitatis et
[illegible] ⁊ cū ābulauim⁹ vias difficiles, viam
[illegible] dñi ignorauim⁹. Quid nob̄ ꝓfuit superbia
aut diuitiaꝝ iactātia qd ꝯtulit nob̄. Trāsierūt
oīa illa tanq̄ vmbra ⁊ i malignitate nr̄a nos
ꝯsūpti sum⁹. Talia dixerūt isti in iferno. Sap.
v. Propterea cuilibz dr̄. In via ruine nō eas
⁊ nō offendes i lapides nec credas te vie la-
boriose ne ponas aīe tue scādalū. Eccli. xxxij.
Per istā viā scādalosam nullꝰ vadit ad pādi-
sum. ¶ Scda via est piculosa nō tñ scādalo-
sa. Per istā viā vadūt religiosi q nō hūt ma-
lā itētionē ⁊ nollēt alios scādalizare: sz vel
lēt honores sine pctō. Ista via nō est scādalo-
sa: sz est piculosa: q̄ de cētū fortassis vel saltez
de mille nō vadit vn⁹ ad padisū. Verbigr̄a.
si hō simplex ponit in corde suo hr̄e regimen
talis ponit se in piculo aīe ⁊ corpis: q̄ hodie
vix est aliqs sufficiēs in hoc mūdo ad guber-
nādū aīaz sz si quō tūc alios gubernabit. Ec-
ce q̄le piculū est: sicut ille q nesciret regē bar-
cā .i. paruā nauiculā vellet regere magnā na-
uē. Parua nauicula ē corp⁹ ꝓprium vel dom⁹
ꝓpria. Magna est cōitas ⁊c. Si ista cogita-
rēt sugerēt qñ debēt eligi ⁊ etiā appellarent.
In via hac .s. piculosa q̄ ambulabā absconde-
rūt sup̄bi laqueū mihi. ps. cxli. Dicat̄ h̄ qd ac-
cidit subaudie de q̄dā clerico desiderāte ho-
nores: q fuit fact⁹ ep̄s tarditatis: ⁊ post congre-
gauit pecunias ⁊ dedit se ōlicijs: ⁊ tādē a sen-
tifero fuit ingulat⁹ ⁊ deꝑdat⁹. Iste ambulauit
p viā piculosam. Nota de btō Anthonio qñ
vidit totū mūdū laqueis plenū. Et querēti si-
bi quis posset euadere. Rñsum est diuinitus
humilitas. Dic̄ eni pisciculi euadūt retibia q̄-
bus magni pisces capiunt ⁊ retinēt: sic hō hu-
milis in simplicitate ꝑmanēs piculā dyaboli
euadere pōt. Jō dō. Custodiēs puulos dñs
hūiliat⁹ sum ⁊ liberauit me. ps. cxiij. ¶ Tertia
via est ꝯtuosa: quam trāsēt illi q nō curāt de
mūdanis reb⁹: sed seruiūt deo ⁊ faciunt bona
opa ardētes ꝯterunt de petis ꝓponūt nunq̄
peccare: ꝯsistent: satisfaciunt ⁊ remittūt iniuri-
as. Ista via ducit ad paradisum. De ista via
auctoritas. Deduxit eos i via mirabili ⁊ fuit
eis in velamēto diei ⁊ in luce stellarū per no-
ctem: ⁊ transtulit illos per mare rubrū ⁊ trās-
uexit illos per aquā nimiaz. Sap. x. Ad lr̄am
dicit̄ de filijs israel allegorice aūt de istis qui
ambulāt p viā istā que q̄druplicitēr est mira-
bilis ad instar vie filiorū isrl̄. Mirabile enim
esset si falco cui ligaret in pedibus lapis ma-
gnus q posset ascēdere. Ita de aīa leuior sal-
cone cui alligat̄ cēntialiter on⁹ carnis: mira-
bile est q pōt celū ascēdere. Jō dic̄. Deduxit
eos in via mirabili. Prima fuit via iudeorū
mirabilis cū dic̄. Fuit illis in velamento diei.
Dicat̄ de nube refrigerāte ardorē solis filioꝝ
isrl̄ in deserto. Istā gr̄am facit de⁹ ꝯsonis am-
bulātib⁹ p viā ꝯtuosaz. Nubes refrigerās est
tp̄ātia ꝯtra ardorē ꝓsperātiū honoꝝ: diuitia-
rū: ⁊ delitiarū. Virtuosi eni nō calefiūt de ho-
noribus: imo dicūt. Nō nobis dñe nō nobis
sz nō tuo da gl̄iam. In diuitijs nō apponunt
cor. Iuxta illud. Diuitie si affluant nolite cor
apponere. ps. lxi. Et de delitijs cibi ⁊ pot⁹ so-
lum recipiūt necessitatē. Secūdo in luce stel-
larū nocte. Dicat̄ de claritate sup filios israel
in via deserti: cū fuissent inter bestias: serpen-
tes: leones: visos: ita ꝯsonis ꝯtuosis deus dat
lucē patiētie cū sint inter bestias aduersitatū
ne errēt in via per impatiētiā. Dō. Per diez
sol .s. ꝓsperitatē nō vret tenerq̄ luna .s. aduersi-
tatis per noctē. Tertio. Et trāstulit illos per
mare rubrum. Dicatur quō ex vna parte erat
mons altissimus [illegible] ꝯtra ꝯsonis [illegible]
quēs filios [illegible] parte mare rubrum
qd de⁹ ape[illegible] Istud mirabili fa-
cit de⁹ ꝯsonis [illegible] rubrum .s.
memoriā passionis xp̄i transeūt [illegible]
penitētiā [illegible] Hic est qui venit p aq[illegible]
guinē .i. [illegible] Quarto ⁊ transtulit eos per
aquā nimiaz. Nec fuit a flumine iordanis.
cat quō aq̄ [illegible] fuit faciēs murū. Ista mira-
facit de⁹ ꝯsonis [illegible] qñ dat eis abundantiā
lachrymaꝝ in oculis ex petis ꝓpriis [illegible]

q̄ qñ vidēt petōres: non indignant: sed cōpa-
tiunt eis dicēdo. Dñe conuerte eos. Si mihi
dedisses illā tēptationē: fuissem fortassis fcūs
peior. Vīā sapie mōstrabo tibi: ⁊ ducā te p se-
mitā equitatis: quas cum ingressus fueris nō
arctabunt gressus tui: ⁊ cur̄ cū nō habebis of-
fendiculum. Prouerb. iiij.

¶ Dñica .xx. post festū tri. Sermo quartus.

On quasi insipiētes sed vt sapientes.

Ephe. v. Pro hui⁹ ēbi declaratio-
ne sciēdū est q̄ deus inter istū mū-
dū pñtē ⁊ aliā facit talē dr̄iam q̄ in hoc mū-
do boni ⁊ mali: sapiētes ⁊ stulti stam⁹ simul
in vna villa: domo collegio vel monasterio:
sed in alio mūdo mali separabunt a bonis: sin-
gulariter in iudicio. Tūc oēs boni iusti ⁊ sa-
piētes collocabunt in celo: ⁊ oēs mali iniusti
stulti in iferno. No de h̄ similitudinē. Tpe enim
messis i area totū sil̄ ē .s. gnū cū paleis. sz dñs
cū vna pala separat postea granū a paleis. ita
faciet de⁹. Cogita q̄ iste mūd⁹ sit tanq̄ vna
area in qua oēs sumus mixti: sed veniet dñs
area cū pala sue infinite ptātis. ⁊ separabit gra-
nū .i. sapiētes a paleis. ⁊ collocabit in grana-
rijs .i. ordinib⁹ angeloꝝ paleam vero mittit ad
cōburendū in igne inferni. De hoc auctas.
Dixit Joānes baptista de xp̄o. Vētur⁹ ē sup-
ple xp̄s cui⁹ vētilabrū in manu sua: ⁊ ꝑmūda-
bit areā suā: ⁊ cōgregabit triticū in horreum
suū: paleas aūt igne cōburet inextinguibili.
Matth. iij. Ex ista declaratiōe hēmus q̄ nul-
lus insipiēs intrabit pādisum: sz ibūt insipiē-
tes in infernū: qñ nō habuerūt sapiam: iterie-
rūt ꝓpter suā insipiētiā. Baruch. iij. Propter
hoc apl̄s auisando nos dicit in themate. Nō
quasi insipiētes ⁊c. Pz thema. In quo apl̄s
dat nobis duas doctrinas. Prima est nega-
tiua cū dicit. Non q̄si insipiētes. Scda affir-
matiua cū dicit: sed vt sapiētes. Hodie erit s̄-
mo de negatiua: alia die de affirmatiua. Mō-
oz ostēdē q̄ sunt spēs stultitie. vt caueam⁹ eas
Et philosophice nolant [illegible]
Prima est fre[illegible]
Secūda [illegible]
Te[illegible]
[illegible]rta rabies.
[illegible]uinta insensibilitas.
Sexta furia.
Septima ebria.
Sūt ē sunt sicut septez petā mortalis. Jō vt
cais[illegible] dicit thema. Nō quasi insipiētes sz
vt sapiētes. ¶ Prima ergo spēs stultitie est
frenesis: it a nolat a phisicis. q̄ n. ascendit fe-
bris in capite ꝑturbat imaginationē ⁊ hō lo-
quit stultitias: talis dr̄ freneticus. Ecce h̄ pec-
catū sup̄bie qd nihil aliud est nisi febris que
ascēdit in capite qñ homo sumit ⁊ sup̄bit de
bonis tpalibus vel etiā spūalib⁹ dicēdo ego
sum talis ⁊c. Nos estis freneticus: ⁊ sequimur
vt stultus: despiciēdo oēs alios: etiā parētes
⁊ dños: imo ⁊ deum. Ecce frenesis. q̄ non re-
spicit de quibus loquitur. quia tam de bonis
q̄ de malis: amicis ⁊ inimicis. de sanctis ⁊ de
deo. De talibus enim dicit scriptura. Qui cū
cognouissent deū: nō sicut deū glorificauerūt
aut gratias egerūt: sed euanuerūt in cogita-
tionibus suis: ⁊ obscuratū est insipiēs cor eo-
rū dicentes. n. se cē sapientes stulti facti sunt.
Ro. i. Cōtra istā stultitiā debēt ꝓuidere re-
ctores ville: q̄ sicut stult⁹ ligat̄: sic frenetici ⁊
⁊ sup̄bi blasphemātes ligādi sūt cathena for-
tis ordinationis: ne sub ardua ⁊ bona pena
deus sic blasphemet. ¶ Secūda est epilēsia
.s. morb⁹ caducus: q̄ in cella cerebri generat
vna gutta ex dulcitiōe stomachi ⁊ calore cor-
dis. Et qñ illa gutta est frigida cadit sup te-
lā cordis: ⁊ tales tūc cadūt in terram ⁊ macu-
lāt se: ⁊ perdūt intellectū. Ecce hic peccatum
auaricie que ascēdit ad cerebrū: qñ dr̄ ꝓ certo
ego volo ditari: deinde cadit sup cor: cogitan-
do ⁊ dicēdo: si ego volo viuē plane de meis
redditib⁹ vel possessionib⁹ in fine anni nihil
hēbo sup̄fluum: ⁊ sic nihil dimittaz filijs: scdo
qd faciā ꝓstabo ⁊ mutuabo .x. florenos p. xij.
vel eniā ꝓpter solutionis anticipationē pro
minori ꝓcio ⁊ vendā plus ꝓp solutionis dila-
tionē: ⁊ sic cadit in terra ⁊ maculat̄ sp̄ismo ēt
iam capellanie ⁊ ꝯfraternitates cadūt i terrā
p vsurā: ecce epilēsia. Si via emere cēsus tūc
vide q̄ duo ibi occurrāt. primo q̄ sit ēa em-
ptio scdo q̄ pcūi sit iustū. Nonne stultā fecit
de⁹ sapiam hui⁹ mūdi. i. Cho. i. Tales mūda-
ni dicūt sapiētes: q̄ sciūt ꝯgregare: sz reuera i
epilēsia sūt. In hac ēt stultitia sūt lusores: qa
oēs hūt radicē i auaricia: q̄ glibet vult bo-
na alī⁹ lucrari. Jō medicina hui⁹ morbi cura-
tiua est ordinatio sub certa pena ne q̄ de celo
ludat. Maledict⁹ ē q̄ ludit taxillādo: q̄ respi-
cit q̄ ꝓstat taxillos: domū seu pecūiam. ergo si
q̄si insipiētes ⁊c. Qm̄ ē demōia. Ille q̄ hz de-
moniū i corpe dr̄ demōiac⁹: nec ostēdit sapiēs
sz qñ ꝓiurat tūc ꝓdit intellectū. ecce demonia.
ecce h̄ petiū luxurie: q̄ luxuriosus sp̄ hz de-
monē secū. ex q̄ ē ꝯtinuat⁹ i illo petō. sz si cog⁹
scit quousq̄ hz occasionē. tūc n. nec respicit

nec amicos nec honorē nec quē
dabitalio non percipit ea q̄ spūs
ulticia est .i. Cor.vi. Tales
para dñum: q̄ de" nō vult porcos
ura pmittunt lupanaria: q̄ ad
ntrat in remediū infirmitatis nō par
ticularia in hospitijs seu alijs domib⁹ ⁊c. Jō
ira talēs demonta cos necessaria ē cathena
ordinatiōis q̄ ligent vt .i. nō teneat nec pmittat
extra cōs lupanar aliq̄ putana notoria qō
nulla pōt tergiuersatiōe celari. Ex hoc sequit
q̄ nullus dē⁹ erat" nec clericꝰ audedit tenē
Quart" est rabies: sunt aliq̄ stulti
nocēt ipsi seipsos: q̄ seipsos comedūt
ex rabie: ecce petri mundie. O quot rabidi
sunt in mūdo: oēs quotīḡ iudēt primo rabi
di sūt: q̄ illa iustitia nō nocet nisi sibiipsis: qui
q̄ videt plperitatē primi in diuitijs vel ho
noib⁹ in officio ⁊c. venit illa rabies iuditiorū
seipsos comedit: cū deberēt p illo orare dicē
do. O duc pserueret ista bona ⁊ dctis mihi ne
cessaria: q̄ suis creatura vsa. Hac infirmitate
grauant multi xpiani; iuidētes legi ihesu xpi
volāt fuare legē insidelū iudeoꝝ: frātes sab
bata ex q̄dā epsa quā dicūt delecē dūle in alta
ri scii Petri de celo rome: imo delecēdat de in
ferno. Jdē mulieres post ptū stant q̄draginta
dies sicut ē go maria: ergo filia vīa debetio
dare circūcisionē. i. bonā informationē: refre
nādo eōs a vitijs: nō circūcisionē materialeꝫ
q̄ ipse fuit circūcisus: q̄ mō in lege nra vigē
generatiā nō ḥ; locō ex" dño nr Jesu xpō
instituit baptismū: sine quo null⁹ saluari pōt.
Jtē obfuit anguria. Jō scriptura. Stulti ea
q̄ sibi sūt noxia cupiūt: r ipudētes odibūt set
entia. Vouerb.i. Cōtra ista stulticiaꝫ rabiei
fiat ordinatio ꝑtra dñm⁹ ⁊c. Quinta est
insensibilitas a q̄ dī silentat". Jsta est stulticia
pueroꝝ ⁊ etiā senioꝝ ex antigtate. Pueri. n.
recipiāt q̄cūq; eis dat: nec sciūt discernere int
bonū ⁊ malū: vt ps de pueris q̄ recipit pānaꝫ
⁊ mittit subito in ore. Qui facit excellūs in ci
bo vel potu meb⁹ dño se: insensatus est. Ecce
hic petri gulē pedolos: multi laborāt ⁊ in
firmant. Quarte hodie sūt tot infirmi ⁊ cū ma
lis oculis rubicūdis guttosis: pfecto plurimi
tales sunt ex suppfluitate cibi ⁊ potus. Tales
insensati sunt vt pueri. Dō. Homo cum in ho
nore esset nō intellexit eōs paratꝰ est iumentis
insipientibus ⁊ similis facti est illis: imo peiores fa
ctus est iumēto. ps. xlviij. Cōtra hoc vitium
fiat ordinatio: ne aliqs de villa dibat in taber
na: nec tabernarius in dñica aū missaꝫ aperi
at tabernā. Sexta est furia. Furiosus autē
non respicit quid facit: sed petit a dextris et
a sinistris: nullū veretur. Ecce hic petit: et q̄
cūq; dus p cōpus meū iurat: ego vindicta
nolunt parcere nec remittere: nec pmittunt
quid facitis ⁊c. Stultus populus meus non
cognouit: filij insipientes sunt ⁊ vecordes. Je
re.iij. Nota vecordes .i. furiosi. Cura hoc in
firmitas remittēdo ⁊ faciendo pacē non fa
ciendo partialitates ⁊ discordias. Septi
ma est ebrietas: ab ebrietate dicta. Ebrius enim
est stultus: q̄ nihil pōt facere nisi hꝫ remediū
nisi dormire. Ecce hic petri accidie. Accidio
sus aūt nō curat de opib⁹ meritoriis: pdit tē
pus: tā bonum: q̄ deus nobis dedit. p mercē
do in seria dñi⁹ mūdi. De talib⁹ dicit pphā.
Sapientes sūt vt faciant mala. bñ aūt facē ne
scierūt. Jere.iiij. Nō sunt pigri ad ecclīa ire ad
bordellū: hꝫ ad ecclīa. Vō ḥ fractores festui
tatis. Jō fiat cathena ordinatiōis ad ligandos
istos stultos ne in die festo audeāt facere dar
bitonsuram: nec emere nec vendere merces
nec laborare ⁊c. Non quasi insipientes ⁊c.

Dominica.xx. post festum trinitatis. Ser. v.

On quasi insipientes ḥ; vt sa
pientes. ad eph.
v. Illud verbū habet textualiter et
recitative in epistola currente dñi
ce. Jpo declaratione huius thematis ⁊ litte
ductione materie ꝓdicande sciēdū q̄ ḥter ali
as virtutes ⁊ opa ēthuola necessaria nobis ad
habendū in hoc mūdo gratiā dīuinales: ⁊ in
alio gloriā celestialē est virtus sapiētie sine q̄
non pōt hic haberi gratia nec in alio gloria.
Primo enī in hoc mūdo: necessaria est nob
virtus sapiētie ad habendū gratiā ⁊ amorē
dei. Rō: q̄ naliter sibi studio est causa amoris
sicut dissimilitudo est causa diuisionis. Hec
potestis videre in aialib⁹. Vñ si essent ḥ mul
ta alalia diuersaꝝ speciērū mixtiꝫ cōgregata:
statim separā[illegible] de vna specialia
ceorum de alt[illegible] habetis ne istos filios[illegible] ꝑ
tū vobis ḥ; magia. Jō
dicit sapiens. q̄ alal odiget sibi
hō gratiā ⁊ dīm: q̄ dīs curo ad illes
⁊ oīs hō stultus locabil. Eccli. [illegible]
sit ha ⁊ eterna. Sapia dei pīa. Rursus. Rō
dicam⁹ q̄ [illegible]
i. Cor. Jdeo ex rōne in pcta [illegible]
habeas sapiam vt sis sibi fidelis. Stulti ea ⁊

indecreti non diliguntur ab eo. Meminerꝫ dī
ligit de" nisi illū q̄ cū sapia ipadurat. Bap. vij.
Secūdo ad habendū gratiam celestē in alio mū
do est nob necaria sapia. Rōq̄ q̄ deus dat
gratiā alicui ale magio mēsurat: gratiā sm bene
opata q̄ sm bona opa. Multe pōe dñe ⁊ fa
cūt bona opa nīa nō dñi fecit seu opaui ī gra
tia. Dare elemosynā est boni opus: ḥ; nisi fe
at dī. i. bona intēione nō pdebit gratiam sed
dīnationē: ⁊ si dat vidue elemosynā intētione
peccādi: bonū opus facit sed intentione pessi
ma. Jtē redimere captiuū bonū est: sed ḥ; sint
pecunie de furto vel vsura nō est meritoriū ḥ;
petri. Jdē de alijs plus respicit deus: dando
gloriā q̄ opa sint facta bona intentione q̄ q̄
sint bona opa. Cum ergo dñi opari ⁊ discrete
sit actus sapie: ergo necessaria est sapia ad ha
bendā gloriā. Jō dicit scriptura. Sigo erit cō
summatus .i. perfectus iter filios hoium: si ab
lo abfuerit .i. defuerit sapia tua i mīdū cōpu
tabit. Sap. ix. Ps ergo q̄ dicit q̄ inter alias
virtutes nobis necessarius ad habendū ⁊c. est
sapia. propterea monet nos apls vt viuam⁹ nō
quasi insipientes sed vt sapientes. Diceret aliqs.
nō cognoscimus q̄ sapia est nobis necessa
ria ad hoc q̄ habeamus gratiam hic ⁊ gliam in
futuro. Sed libēter scirē que sunt p̄ditiones sa
pientie. Pro isto" oūbus solutōe amore dei ego
assiui ⁊ inueni in quadā auctate septē p̄ditiōes
vere sapie. Huc delorium est sapia primū qui
dē pudicia est. deinde pacifica: modesta: suā
dibilis bonis cōsentiēs. plena mia ⁊ fructib⁹
bonis: iudicans sine simulatōe. Jaco. iij. Pri
mo dicit q̄ que delorium est sapientia primū q
dē pudicia est. Nota hic differentiā inter castī
tatē ⁊ pudiciciā: ly cōter loquendo ꝓ eodē in
manibus stricte multū differūt. Castitas ē vna
virtus bīs duas radices. Prima est in corpe
ne fiat illud opus ⁊c. Secūda est in corde nō
desiderando illā corruptionē: talis ꝑsona dicit
casta. Si aliqua ꝑsona custodit corpus fu
ns ab opere illo timore ꝑ vereēdie vel scandali
seu male fame sed itus ⁊ [illegible] ḥ; desiderius
nē: talis ꝑsona ḥ; [illegible] nūs sic casta:
tā coīā oculis [illegible] ꝓfectoꝝ a[illegible] reputat
putan[illegible] ūns in mūdo q̄ ꝓpectant se
[illegible]. Dicit mīse mulieres. Ego nūq̄
[illegible] nisi virum meū. Et ps de. Ego sum
gonūq̄; cognoui ḥolem. Tacit vri licet
quicūq; cito fortassis ꝓsent ꝑcarī. Nūq̄
nouī nisi exorē[illegible]. rō dicitur: si coī
de vitro desiderātio vnīus alīus sim vel ali
quādiu videretis ꝑcari: ergo oīs oculio dei
tam essio putana. Et sicut si coram nobis
actus ab aliquib⁹ fiat oēs indignarem
tra facētes: ita ihesu ⁊ virgo maria
⁊ sancti idignant ꝓtra illos q̄ corde
labricū ꝓtentiūt: quo etiaꝫ corpe
Et dicit. O iste ꝑditor vel ista ꝑdi
riose ⁊ impudice vnīt. O pones en
tas nō solū ſt in corpore sed etiam in corde.
Jdeo dicit scriptura. Mulier videris mulierem
ad cōcupiscendū eam: iam mechat" est eaꝫ in
corde suo. Mat. v. Sz pudicicia pl⁹ requirit
q̄ malos: est q̄ pudicicia non solū cōsistat in
corpe ⁊ i cordeḥ; in oīb⁹ aliꝫ vicijs. Sicut
in aliq̄ sit castitas i corde ⁊ i corpe: [illegible]
liscq̄ libenī respicit mulieres ⁊ ꝓtea ex
ꝓter suas tal⁹ nō ḥ pudic". Jō Ber. soiour sue
badat ꝑfilū q̄ nō solū alios nō respicēt: imo
nec seipsam. q̄ magnū vim faciebant seī ꝓtea
antiq" in vita ⁊ture pudicicie. Dicat exēplū
de illis duob⁹ scīis heremit volētib⁹ transire
flumē: ⁊ tēbdit vosias ne vn⁹ videret aliqm
nuditatē nec seipsū potuit respicere ⁊ mo
to ab angelo fuit portat" ad aliud litt". Sibi
placet deo pudicicia. Vō qui vult caste viuēt
nō respiciat alios: nec se nudū: imo nec dest
as ⁊c. si gall⁹ angit gallinę nō respiciat: ⁊ sic
de alijs. Et sō ꝑsone caste ḥ; respicūt ad traps
⁊ si alīq̄ habēt aliquē respicere flatum incli
nāt oculos. Jtē necessaria est pudicicia i aurī
bus: nō puta nolle audire log de illa māgria di
recte vl indirecte. Jtē in ore ē. ā necessaria est
pudicicia. Vō. n. ēdem" cāt re cātilenas nu
ditaꝫ: oēs sunt illi" māe aliq̄ mō. Jtē in manī
bus necessaria ē nobis pudicicia: q̄ nō ḥ; qs
ipudice tāgere aliqs nec etiā seipsum: nec etiā
sustinē aliq̄s tact" nisi cogēte necessitate infir
mitat. Jsta pudicicia oīb⁹ dat nobis in turturet
de q̄ dicit nāles: q̄ ḥ; pdit malcuiā nullū ma
lum: vult respicere ḥ; tacit solitariaꝫ dcīta
nec pōt se iarbore frōdosa ḥ; in siccamore di
bit aquā nisi turbidā. Jtē ḥ; plāgit gemēdo
Exēplū dat de" in turture volētib⁹ caste viuē.
Primo tales nō debēt respicē alias. Secūdo de
bēt viuē solitarie dimittēdo societatē q̄ est oc
casio peccādi. Tertio nō debēt se ponē i arbo
re frōdosa. i. comādo ⁊c. Quarto non debēt di
bere aquā clarā. i. minus curiose viuē in terra
lenḥ; debent ablūi. Quinto plangē ⁊ geniē
gia. in regula. Vestra pudicicia custodite nec
dicat vos dē⁹ aliosꝫ pudicos: q̄ ipudicus ocu
lus ipuditi cordis est indicium. Ow ⁊ vtos ter
uādo sibi fidē castī sunt: ⁊ seruādo modū pu

Secunda condicio est que tāgit cum
[illegible] Que de iurium est splandende pacis
cisto de sapiencia oportet q sciatis
[illegible] cū primo pacifice. primo in corde
[illegible]ndo odii seu malā voluntatē. secūdo
[illegible] male loquēdo de alio ꝫ loquendo
[illegible] salutādo sequt os est nūcius cordis.
[illegible] abūdantia cordis os loquit. Luc.vi. Di
[illegible]tra mulieres dicētes. Ego nolo loqui il
[illegible] rē. Qui cni aufert verbū primo de aufert
[illegible] verbū ꝫ plus inteligeti q moriet sine cō
[illegible] sione rectō rē. Tertio pacifice conuersari
[illegible] [illegible] non faciēdo furtū nec p
[illegible] ficādo: sunt alīq q timore pene vel
[illegible] huiusmodi nō audēt facere dñm primo sed
de nocte vadūt amputātes vineas ⁊ arbores
primo. ℣. Plus debes timere deū qui videt
oia ⁊ nunc intrabis paradisum nisi primo fe
ceris satisfactionē pro toto damno. Jō dicit
sapia deinde pacifica est. Bestie enī in defer
to viuūt pacifice: nunq insurgit lup⁹ ꝫ lupus
[illegible] de alio. Et nos nūs pacifice viuimus q
debet. Jō dicit scriptura. Vade ad formicam
o piger ⁊ cōsidera vias eius: ⁊ discе ab ea sapi
entiam. Prouerb.vi. Dilce sapias. Cpacifice
viuendo: q formice in cumulo suo: q nō é ma
gnus viuūt pacifice nec habēt pncipē: nec in
turiant sibimo inuant se mutuo ad portan
dū onus: ⁊ qui vadūt p viā pacifice trāseūt et
non tpāns⁹ nisi dicētes: quare min⁹ rōnabi
les sum⁹ q bestie. Jō dic. Vade ad formicas
O magna verecūdia q formica sit magistra
holam. Jō de pacificis dicit xps. Beati pacifici
qñ filij dei vocabuot. Mat.v. Dicit Augu.
in sermone dñi in mōte: q de britudinibus ista
est maior. Tertia cōditio ē. Que de iurius
est sapia: modestia ē. Modestia est quedā vir
tus que facit creaturā mature ordinate ⁊ cō
posite cōuersari noia media plone cōponit et
ordinat ad statū gratiose. ℓ manus: caput: et
oculos: ⁊ in oib⁹ ordinat vitā hois honeste et
mature gubernādo se. Hoc ostēdit nobi pue
ris in schola in absentia mgri q nō faciūt nisi
ludere: ⁊ is in et⁹ silentia nō mouēt se. Jtē idem
in fumi cōsa nō abstinētibus. Magr nr est
xps. Nec vocemini mgri: q mgr vester vn⁹ ē
xps. Mat.xxiij. Doctores: et Aug. Ambro.
nō sunt magistri ꝫ bacalarius ⁊ apli etiaꝫ sunt
baccalarij ⁊ repetitores fuerūt ihu xps ⁊ sua
rū doctrinarū scēz. Jtē est dño. Vos vocat
me magister ⁊ bene ⁊ bñ dicitis: sum etenī. Jo.
xiij. Et est nobis plenū: sum ego vobis mō p
fectius: plus cītis vos xpo plenteri: q ipse est in
medio. Unde dicit ipsemet. Ubi sūt duo vel
treo congregati in nomine meo: in medio eo
rum sum. Mat.xviij. Ideo predicator debet
se anilare qd dicitur q cōns papa tenu rē. vt di
cat verba vera ⁊ sanctam doctrinā. Idem de
pientia dei ⁊ angelo: ipsius associatus. Quia
qñ aliqs stat inhoneste ⁊ dicit angelo. Bene ec
ce quō stat iste sic inhoneste rē. Cum pueri et
scultēri in plentia dñi stant honeste: sīa co
gitatem⁹ etiā quādo homo est solus in came
ra: vel alo stat et semp honeste ⁊ cōpōite: qa
deus est semp plens. Ideo. Boeti⁹. magna
stitetiā ola agamus ante oculos indicis cūcta
cernentis. De ista tute dicit apls. Modepe
stia vestra nota sit oib⁹ hoib⁹. Nō: dñs enim
vestra in loquēdo: in ambulādo: ⁊ oib⁹ aliis
Mulier enim q cogitat q respicit a viro stat
tota cōpōsita: sic cogita q de⁹ per totam te
semp respicit. Jtā modestiaz seruauit chris⁹
do duleiter. Unde dicit apls. Ego paulus ob
secro vos p mānetudinē ⁊ modestiam Jesu
xpi. ij. Cor.x. Quarta cōditio est. Que de
surium est sapia suadibilio est. id est docibilis
ignorātes informādo. Multōs scies aliquod
bonum ostendat proximo: sicut pdicatores rē.
alo perdunt gram ⁊ scientiaz. Si hō delicant
de augmentat gram ⁊ scientiā rē. Hoc ostē
dit in celi luminarib⁹ oditibus nobis lumen et
influentias quas a deo recipiunt: alo si nollet
deus auferet ab eo lumen ⁊ influentiā. Pre
dicatores ad minus vocatis pticulariz. Si
vir leit se figere: Pater nr dicere: nr pfiteri rē.
ostendat pximo ⁊ cōuersio pater est dat filie
rē. Ostende hic figre. Ule sapiens scils pelo
tus: curatus vel predicator: plebes suam eru
dit. Eccli.xxxvij. Quinta cōditio tāgit ibi.
Que de surium est sapiētia est bonis conten
tiosa scils pacium intellectum subdēdo suo
ctori doctrine [illegible] sicut in diu que fidei
sunt. Hoc est [illegible] addendentibus
quia oportet addiscentem [illegible]
Si cōtentiones sunt in cordibus [illegible]
est ita sapiencia que de surium est de [illegible]
a patre lumen: sed terrena animalis [illegible]
lica. Jac.iij. Sexta cōditio est. Que de
sium est sapiens plena est mle ⁊ fructibus bo
nis. Hic innuit secrete qualiter cordie opti
sunt sicut ē mirare ⁊ fructus colligere. Et ita
est. Nam quādo vos datis elemosinā paupe

ribus: puellis: captiuis: tūc seminatis sicut
agricultor: proficiens semen vt putrefiatur vt
pio vna mensura decez colligatitia est de ele
mosyna. Quādo dat⁹ denarius vel florenus
panis: vinū: videt q sit datus: sed nō est ita im
mo recipiēs acceptio dicit vitam eternam
possidebit in alio mūdo. Ideo apls loquens
de elemosyna ad litteraz dicit. Qui parce se
minat. Sicut agricultor qui in magno agro
nō seminat et nisi vnā quartaz: parce ⁊ metet.
ij. Cor.ix. Ideo xps. Matt.v. Beati miseri
cordes: quoniā ipsi misericordiā consequent.
Septima cōditio. Que de surius est sapiētia
est indicans sine simulatione. id est fictiōe: nō
solum ire in exteriori apparentia ⁊ opere sed
⁊ veritate. Hoc tangit dños ⁊ iudices qui ha
bent regimen ⁊ populum indicare in iudicio
tēporali vel ecclesiastico nō respicere parēte
lam. Judex existēs in cathedra iudicij nō de
bet cognoscere patrē vel matrē rē. imo si iu
sticia est pro iudeo: mors: pauper: et alio da
te sententiam contra patrē rē. Non respicite
pauperes: bona rē. Dauid. Si vere etiq iustici
am loquimini: rectē iudicate filij hoiuz. Qui
libet iudex: balm⁹. vel gubernator: quādo in
trat monster loquitur iusticiam: furādo eā ser
uare. Melius esset sibi frangere caput ⁊ col
lumich facere oppsitum. Item nō prahere
sententiā. Judex de iudicibus ecclesiasticis: in
dicent iuste. Confessores etiam qui sunt iudi
ces auilent se vt iudicent recte. Aliqui nolūt
absoluere rusticos qui furatus est racemum
vel malogranatas: ⁊ bene facūtis: vel rarum
dñi absoluāt rē. ites si aliquis est furat⁹ aliqd
vel q inuenit aliqd ⁊ nō restituit: nō absolua
tur quin restituat: vel aliqñ dō tēpus dicēs
q: alo non valebut absolutiones prestare. De
incertis autē ⁊ lucratis in iudo ics tarillis et
uliersiat restitutio iuxta arbitriū confessoris.
Stille qui habet restituere sit pauper: confes
sor potest sibi dare q: in oratoriis⁹ vel in alio
satisfaciat. Hec sapientia nobis ostenditur a
christo dño. Isa.xi. Non sm visionem oculo
rū iudicabit: nec [illegible] auditum auriuz arguet
Sed iudicabit [illegible] pauperes: ⁊ arguet
in equi[illegible] manuetis terre. Ergo viuatis
[illegible] insipiēt eo: sed vt sapiences.

Sermo sextus.
de eadem dñica.xx.

Sedere quomō [illegible]
[illegible] Sobe.v. Materia docter
[illegible] quomō debemus ire ad pa
[illegible] quowia est longa: ꝫ erat periculo
sa. Sed vt materia sit deo gratiosa ⁊ accepta
bilis: ⁊ nobis profitua ⁊ meritoria: salu
virgo maria. Qui bene vult cogitare
⁊ vere: inueniet q vita humana
Nullus enim credit se die semper
quia non sumus nisi peregrini. De
signum ⁊ auctoritatem. In quattuor cogno
scitur q aliquis sit extraneus ⁊ peregrinus. ℓ
In veste simplici ⁊ grossa ⁊ vili. In baculo.
In capello. Et in mutatiōe hospitij de die in
diem. De tali dicit q sit extraneus peregrin⁹.
Modo omnia ista signa reperio in christia
no: quod considerauti diligenter dicet. Primo postamus vestem grossam
⁊ grauē. ℓ carnē qua indutus est spiritus et pe
regrinus: ⁊ sic indutus erat de domo eterni
maternis: dicit scriptura. Corpus qñ cor
rupit aggrauat aiam. Sap.ix. Secundo ba
dem⁹ baculū. ℓ crucē xpi: qué recipim⁹ in ba
ptismo: qñ cruce signamur in multē pūt cor
pore: nec alio baculo sustētari possum⁹ ad
ad celū. Jō dñs nobis in psona xpi. Tollē bacu
lum meū in manu tuam: vade. ℓ ad peregrinā
dñi in celū. iij. Reg. iij. Unde hoc qñ dicitur
vade solus di xpiano. Judex antē ⁊ alij inside
les licet portēt carnē ⁊ vestē vilem: nō est por
tant ista baculū: nec vadunt ad celū sicd ad in
fernū. Tertio portamus capellū qñ defendat
nos ab estu solis ⁊ pluuia. Istud capellus est
gratia dei qui etiā recipim⁹ in baptismo. In
cuius signū dat vestis alba: signans gram. et
picta significās virtutes: quasi capellum lancti
iacobi. Ideo dñs. Apo. ccc. Per diē sol nō vret
te nec luna per noctem. Quarto nō quiescē
mus in aliquo loco: q: incessanter ambulam⁹
Peregrin⁹ per vīā quiescet aliqñ comedēdo
rē. ℓ nos cōtinue approximam⁹ ambulando
mortī. Homo nat⁹ de mulere diens pauco ē
pore replet multis miseriis. Qui quasi flos
egredit ⁊ citerit ⁊ fugit velut vmbra ⁊ nūq
in eodē statu permanet. Job.xiij. Fiat ergo cū
sequētia. Si de ilubet hoie dicte ista. Semper ſi
gna. ℓ. vestē illā grossā: baculuz rē. dicit q sit
pegrin⁹: ⁊ nos dēm⁹ ista: vt pdam⁹ q⁹ cōs in
mno pegrini ⁊ viatores ad alia mundū. Dice
bat enī dauid in sua oione. Inchtas. Peregri
ni sumus coram te ⁊ aduene sicut oēs pres no
stri. Dico nostri sicut vmbra sup terrā: ⁊ nul
la est mora die de⁹ nobis. Item. Paraf. elti.
Una⁹ intrat ista vita. ℓ nasc̄ deuali egreditur
mortē. Jtē alia auctas de nouo tell amēto
cōcordās. Scientes qñ dñs iuuabit eos doc cos

potestq̃ inamur a dño.ij.ad Cor.v. Pere-
grinor a dño q dilt ire ad longã viã asperã ꝛ pi
no idigẽt ꝓsilio: ꝛ melꝰ ꝓsilium qđ
ausare ꝛ dicẽ eis. Videte quõ cau
ẽ. Pz thema. Nõ videam⁹ exquo
pegrini ffes auiteł ꝛ informeł vos
q dic thema caute. Querit ergo
ic sunt seruã de. Dico q̃ quinq; cau
necessarie euitabet peregrino.
ma solum portare expẽsas stricte.
cẽda est querlari inter homies pacifice.
erta iungere se bone societati secure.
arta auſare se de pallidus piculosio.
Quinta ire ad hospitium in die.
seruauerit istas q̃q; cautelas am-
bulat caute. C Dico ꝓmo q̃ ꝑma cautela pe
grinor ẽ q̃ portãt solũ necessarias expẽsas ꝛ
nõ superfluas: nã exprimẽtalr videt q̃ pegrini
seu viatores nõ onerãt se de auro vel argẽto
seu localibꝫ: q̃ secũ morẽ portarent: sed por-
tant solũ necessaria ꝓ expensis ꝛ trãseunt se-
cure. Qui asit portat magnã pecuniã in picu
le ponit. Greg. Depredari etiã ꝛ decollari
desiderat qui thesaurũ publice per viam por
tat. Sed solas expẽsas stricte⁹ peregrini por
tãt. Sic ꝛ nos facere debem⁹ exquo sum⁹ pe-
regrini ꝛ viatores: ẽre volum⁹ onerare nos
pecuniis ꝛ possessionibꝫ: ꝓfecto sic se oneran
tes volãt depredari in passu piculoso. i. morẽ
per quẽ passus nullꝰ trãsiuit nec rex nec papa
quin fuerit deprędat⁹. Si ẽi infirm⁹ appro
pinquat morti ꝛ medic⁹ dicit factus est mel si
bi q̃q̃ vult: ſtati latrones assunt: siue furca.
Primꝰ latro est vxor dicẽs. Certa ſocalia me
cum ibunt. Ité ſsliter faciunt filij ꝛ ſcutiferi: ꝛ
miser homo nudus manet. Idez de ꝑelat ꝛ
ꝓsiterꝰ famulus currit ad rapiendus equũ:
alꝰ obſeruat thesaurizalꝰ clenodia rẽ. Nar
rel hſtoria de ꝓlato illo q̃ ſcutifer ꝓiecit
per fenestrã inuolatũ eũ mathaloffio volens
mathaloffiũ furaritq̃ nõdum credidit mor
tuum fuſſe⁹quare nõ debetis portare nisi ne
cessarias expẽsas. Ꝓ⁹ pecuniis emi multi in
ferſciunt. Si dicer⁹: possum⁹ congregare vt
dittamus filiꝫ ꝛ filiabus. Dico q̃ de bono in
ſto bñ potentis eis cõgregare: ꝛ p eis non fa
cieł que volueritis. i. vsuras. Melior hereditas
tas parẽtũ filiꝫ relicta est bonã nutrimẽtum
erga deũ ꝛ ꝓximũ. De mulẽ filiꝫ diuitum vi
del q̃ efficiunt pauper: ꝛ filiꝫ multi pauperũ
f bñ nutriti accẽdit ad honores ꝛ dignitates
Deus ẽi qui ꝓuidet aſalib⁹ etiam filiꝫ ꝛ fi-
liabus ꝓuidebit. Tranſeam⁹ per bona tpalia
eũ leticia ꝛ tpantia ne amittam⁹ eterna. Ꝫ apo
ſtolus. Milites alimẽta ꝛ qb⁹ tegamur hijs cõ
dñt i tẽptionẽ ꝛ in laqueũ dyaboli. i. Tim. vi.
qbus tagamur: nõ dicit: qbus omemur. Nos
diam iter tẽptationẽ ꝛ laqueũ dyaboli. Vbiq
icidũt in tẽptationẽ: alig in laqueũ. Illi q̃ de
bono iusto dñi diuitiaꝫ. i. de redditibꝫ merẽt
monijs ꝓ possessionibꝫ vel officio tales nõ cadũt
pctio tẽptant. Ꝫ dio de supbia dicẽdo. O ta
lis fac bñ ꝛ ſcut ſicut ego fas ditio: ẽre ergo
ego etiã hoc facere nõ debeo: ſs paup non ſic
ſalte de facili tẽptat. Secũ tẽptat de auaricia
qr vellet plus dñe ad expẽdẽdũ. Ité cogitat
de pecunijs: q̃ vbi est thesaur⁹ tuꝰ: ibi ẽ ꝛ cor
tuũ. Mat. vi. Et elẽgat a creatore de quo nõ
cogitat. Tertio tẽptat de luxuria: q̃ videt ali
tãtũ: ut cũ ista ꝛc. Paup nõ curat: q̃ nõ habz
vñ posset sibi dare localia. Quarto tẽptat de
inuidia q̃ vnus aliũ videt honorari vel exal
tari in officijs ꝛc. dicit: ꝛ quõ nomine ego sum
ita bonus ꝛ dines sicut ille. Quinto de gula:
in q̃ expẽdunt diuitie ꝛ alia ꝛc. Sexto de ira.
ſi eni iniuriat⁹ stati dicit: ꝛ qđ ellet ſi daret tibi
ictũ cũ gladio: ꝓ decẽ florenis fieret ꝛc. ſi iuꝫ
capt⁹ tãtũ dabo officiali ꝛc. Pauper ſustinet
patienter. Septimo tẽptat de accidẽs. Exquo
abundãt diuites quiescunt ꝛ nõ curãt de ozo
ne ꝛc. Ecce ẽre dicit. Qui volunt diuites fieri
incidũt in tẽptationes. Ꝫ laqueũ dyaboli in
cidũt qui per symoniã. Ité qui per furtum ro
bãt acquirere bona alteri⁹. Etiã de vinea fru
ctus seu hortoꝛ dicãt qđ petiũ est furari fru
ctus: ſi eni nõ fuisset petitus nõ oportebat ꝛsm
mozi in cruce. Ꝫ amoꝛe dei seruem⁹ cautelã
peregrinoꝛ portare expensas ꝛc. C Secũda
cautela necessaria est querlari pacifice: nõ cõ
tẽdere ꝓ vñ vbi nõ est dñiõ. secus de villa seu
ciuitate vbi ghbet timet dñmiſs in hospitio in
iuria ꝓ peregrino inferẽ: non curat de vindicta
qr extraneꝰ est: nec ꝛs ꝛ[illegible]ere. Ꝫ simpliciter respõdet. Ité caueł ne [illegible]
qi statum posset facere Sillꝫ [illegible] Nõ dicit
Joseph fratrib⁹ suis ꝓficiscẽdo [illegible]
bus. Ne irascami⁹ inuic. Deus. etc. Nõ d[illegible]
ciuitate: qi ibi sit tumultus. Ita nõ vob e[illegible]
vadem⁹ ad paradisum eũ sclaꝝ [illegible] bacchi re
Ygit caueam⁹ a cõtentiõ[illegible] ꝛ diuisionib⁹
digijs ꝛ malis volũtatib⁹ [illegible] aplin ꝑce
tem. Obsecro ꝓpigne amb[illegible]

qua vocati estis cũ omni hũilitate ꝛ mansue
tudine ꝛ patientia supportãtes inuicẽ in cha
ritate: soliciti seruare vnitatẽ ſpũs in vinculo
pacis. ad Ephes. iij. Obsecro. i. rogo. Ser rõnes ponit hic paulus. Prima cũ dic
vocatione q̃ vocati estis. Cõsiderare debem⁹
ad q̃d sum⁹ vocati: q̃ ad nuptias paradisi vbi
nõ sunt pctũ nec ꝛs pacifice stãt. Nõ placz
ymiosibus placet: q̃ vn⁹ vult: nec cõcordant.
Ꝫ dicit. obsecro. i. vt digne vmatis ꝛ pacifice
qr deus nõ vult in paradiso discolos seu tra-
cãdo: imo qñ aĩa alicui⁹ discoli petit ingref-
sum ad portã paradisi: dicit sibi xps. Die cõ
sunt pacifici: nolo vt ponas hic ritas: ꝛ remit
titur ad infernũ: vbi est guerra ꝛ diuisio cõti-
nua. Secũda cũ dicit. in omni humilitate. Du
militas cordis regrit ad vincendũ pacifice su-
perb⁹ si iniuriat⁹ statis dicit: ſpecta ego tibi re
tribuãs: ſs ꝓbilis patiẽter sustinet: ꝛ iniurias in
ghtũ põt in meli⁹ interpraẽ. Dicaꝫ exẽplũ de vi
tis patrũ de illo ſcto heremita: qui vitupera
tur a quodã dicẽdo. Tos hypocrita. Et ſctus
cogitauit qđ vult dicere: ꝛ cogitauit q̃ ille di
hypocrita q̃ le aliũ ostẽdit ad extra cũ ali⁹ sit
intra: ꝛ dicit vituperãti. Fili tu bñ dicis: quia
nõ habeo tantã ſcitatẽ interi⁹ sicut ꝓ habitũ
est ẽdo exteri⁹. Et aliud ĩdignat⁹ magis dixit
Tos ecclia magn⁹ fur. Et sanct⁹. Verus dicit:
qr multotiẽs deo furat⁹ sum obedientiam. Et
ecclia adulter. Et ſctus rñdit. Tos bene dicis
qr aiam meã sponsam xpi nõ tractauꝫ vt de-
bui ꝛc. Et ali⁹. Tos ecclia. i. Et ſctus de-
remita rñdit. Verꝰ est: qr fidẽ promiſsam in da
ptismo fregi multotiens. Et alius. Tos ecclia
ebri⁹. Et ſctus rñdit. Verus est: qr nescimi me
gubnare ꝛc. Et alius. Tos ecclia homicida. et
ſctus rñdit. Verũ est: qr per petiũ occidi aliq
mei. Alia q̃ peccauerit ipsa mozi. Ezech.
xviij. Et iterũ ali⁹ dixit. Tos ecclia stult⁹. Alꝰ
rñdit. Verũ est: qr nescimi custodire bona ſpi
rituala q̃ sequiſti. Et cum tali hũilitate vincit
ecclia. Ꝫ ꝓ humilitas regrit ad vincendũ pa
ecclie. ſi vnꝰ eĩm diceret latro: q̃ diceret: vt ſi
alterꝰ mulieri bone [illegible] meretrix: ꝓ
[illegible] diceret
[illegible] in diceretem non modi
[illegible] admodũ lana mollio
[illegible] alperã. nec dura in cibis
[illegible] que ſi percutiat nõ dat
[illegible] bona malicia secus de ſu
[illegible] ſi ꝛ ſi ferri clamat ꝛc.
[illegible] ꝛ patientia: q̃ ſi
plona patiens iniuriam patit: nõ vult recipe
vindictã: ſs cõmittit deo dicenti. Mihi vindi
ctam: ꝛ ego retribuã. ad Ro. xij. Quapta tan
gitur ibi: suppoſtãtes inuicẽ in charitate. Ꝫ
qr nunq̃ fuit nec erit aliquis fine dilectum
xpo ꝛ virgo Maria. Nunq̃ fuit vir sine
fectu: nec ẽ sine defectu. Ité de
unicur necessaria est suppoſtatio
de religioſis q̃bus necessaria est suppoſtatio
qr nullꝰ ẽ sine defectu. Ité de clericis. Ité de
communitatibꝫ. Ergo suppoſtate ꝓ
nolite stati mittẽ fugitiꝫ de area. Ité de soci
io. Secta tẽgit ibi cũ dicẽ: ſolliciti ſtate vnita
te ſpũs in vinculo pacis. Solicitẽ ingrẽdi est
tẽ ſpũs in vinculo pacis. Solicitẽ ingrẽdi est
par. Et ſi iniuriat⁹: ꝓmo petit remiſsionẽ
aiam iniuriãtis q̃ non curabat petere veniaꝫ.
Et q̃ videbit iniuriati sibi loquentem nisi sit
dyabolus ꝛ in malicia obdurat⁹ etiã petit re
nisi: ꝛ ille q̃ bñ stat ꝓ lucrat coronã: ꝛ ꝛ pe
laudãdus ꝛ ceteris paribꝫ. Ité de mulieribꝫ q̃
ꝓmo petãt veniaꝫ ꝛc. Ergo videte quomodo
caute ꝛ cetera. C Tertia cautela ẽ vigilẽ de bo
ne societati secure. qr ire cũ mala societate ꝓ
viam putꝫ: ẽs latrone vel impatiente: magnã
periculũ est. Cũ audace non eas in via ne sor
te grauet mala sua ire. Eccli. viij. Nos dẽm⁹
ire ꝛ tẽgã vias: q̃ nobis necessarium est re
ſpicẽ cui socium. q̃ quot plone fuissent sanc
ſpicẽ cui socium. q̃ quot plone fuissent sanc
tẽ q̃ ꝛ mala societate fuit ꝺnate. Q̃ ꝛ religi
giosi: q̃ ꝛ clerici: ꝛ q̃ layci bñ bonã ꝛ sanctaꝫ
tentionẽ fuiendi deos: ſs ex mala societate vi
unt in pctõ. Aliquotiẽs setã intentionẽ ꝛ do
na. Cõtra hanc familiaritatẽ ꝛc. Incipiũt ad
amoꝛe spũalis q̃ euitãt ad amoꝛẽ carnalẽ.
O quot pueri ex mala societate fuit corupti:
q̃ maritate q̃ vidue: quot monialeꝫ: q̃ de gi
ne lapse sunt ex mala societate. Inter q̃ non
nulle q̃ videnꝫ aliq̃ religioſas vicia. Si
ille esset pater me⁹ spũalis: vbiq̃ irem vt meam
ꝛc. Audio vos cauere ꝛ vobis a nimia familia-
ritate: ꝛ q̃ pericubis bñ cinde iminet. Q̃ triple
est hõ: ꝛ vos mẽ. Nolite nec visitare nec lo
q̃ secũ nisi in cõfessionẽ: q̃ sunt magis ſpi
rituales: tãto plus dyabolus ſtudiat ꝛ tẽptat.
Ꝫ dicit ſcptura. Cane tibi ꝛ attẽde diligenꝫ
auditui tuo: q̃ cũ subuersiõe tua. i. periculo
ambulas. Eccli. xxij. Sufficit diligere ꝓximũ
xpm ꝛ deũ: ꝛ alia ꝓpter ipsum. de alijs perso
nis bonis vclis soli oratiõnẽ: nõ visitationẽ
ꝛc. C Quarta cautela est ausare se in pallidꝰ
piculosio. In tali enĩ loco posset ponere pedẽ
q̃ frangeret sibi collum ꝛc. Ꝫ prudo palpare
dz: ꝓ ꝛ respicere vbi: ꝓ ponat pedẽ. Ꝫ apo

stolos. Qui se existimat stare. ł. cū deo r i gra videat ne cadat. ł. Cor. x. Q quot impingūt noa reflectentes vbi ponāt pedē. Verbi gra. qđ habetis filiū infirmū: nec habetis medicū nec apponitis quid factus. O pater vado [illegible] cōsuratos rē. Ecce vbi ponūt pedē. Congregant sibi callū: r cooperiunt necessi tatē diocesio. Illūd q̄ pmittā mozi filiū meū. di cetur de medicina a xpo oblata de nolle ista fiat emplastrū. Item quādo ab aliq̄ amico di cetur vobis. Rogo vt mutis me ego tuz in pe riculo talis petit a me obtinū. Rogo testifice tis qz tā redditus fidi vel tuz accult⁹ de tali negocio q̄ vos scitis. Jō velut iurare q̄ ego innocēs. Si vos creditis bene facere te stificando r iurando falsē: sed icautissime agi tis: cū pio toto mundo hoc facere nō debere tis. Jā dē de vsuris ḡ aliqs petit ab eis mu tuās pecunias dando vel pmittendo vsuras p mutuo: si dixerit vsuras. Nolo mutuare: qz timeo q̄ est vsura: si nūc alij dicūt: nequaq̄ est vsura: q̄ clerici sic mutuant r faciunt hoc si clerici non possent dnarios taleo ponāt ibi pe dē periculose: r frangunt sibi collū. Item dē luxurioso. Jō qđ petis est: qz ego non hō vxorē nec ipsa virū: cui sit iniuria: quasi dicat nullū: qđ falsum est. Jō dicebat pet⁹. Christi mi obsecro vos tanq̄ aduenas r peregrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs q̄ militāt aduersus alas. ł. Pet. ij. ¶ Multa cautela est ire ad hospitiū de die. Jō xpo. Ambulate dū luce habetis: vt non tenebre vos cōprehēdāt Joā. xii. Si quis ambulat in die non offendit qz luce huius mūdi videt: si aūt ambulauerit in nocte: offendit: qz lux non est in eo. Jo. xi. Honeste. De die vadunt ad celum q̄ ambu lant in claritate gr̄e dei: r taleo bene recipiū tur. De nocte vadunt q̄ in tenebris petī mor talis sunt: r taleo non recipiunt ibi. Jō in die ł. gra dei ambulemus ne accidat nobis sicut cōdā stulto rē. Audite parabolā de vnob⁹ ho cōs ambulantib⁹ ad quādā villā: vbi erat cō fluentudo q̄ de nocte in solio occasu ponte clau debant: qđ cōtingebat illi sciebāt: vnus ex remānt i prato: fuit capt⁹ ab inimicis: r car ceri mancipatus. Jō q̄ulet vos ne aliqs vr̄m sit in illa stultitia. Talia ad quā oēs xpiani dunt est gr̄a celestis: q̄ claudit illis q̄ sunt in nocte: cul⁹ est hostis inimicus. ł. demōes. Ad istā gr̄az celestē os ire de die ł. in claritate gratie Alij null⁹ dz itrare: r oēs xpiani sicut hanc pfectudinē: oēs ambulam⁹: ł multi rema nēt i prato: ameno volētes se alleuiare r dele

ctari: vt luxuriosi: r interim dies gr̄e transit r venit nox. Alij remanēt ad arborē frōdosam vt superbi: vanū: pōsiti rē. q totalr sunt infla ti. Alij remanēt ad fontē qui manat: vt vsura rij: qz vsura q̄libz die ei⁹ festo manat: r de no cte veniunt volentes intrare ciuitatē r gloui celestē: r nō p̄mittēd veniunt inimici. Demo nes r captiuos ducunt eos secum in infernū. O chū cōstat illa mala delectatio ppl quaz eine r dīē ē vite ppetua icurrit amissio pu dētes vō vadūt de die abundando: laborādo ḡ iā stulti truffant de eis. Jdeo Joānes. Sigo ambulat in die non offendit. ł. cadens in iferi num. Ergo videte quomō caute ambuletis.

¶ Dñica.xx. post scūtū trī. Ser. vij. de euāº.

Ex cū audisset

r ł. scrt

dunt hec verba originaliter ad at. xxij. r officialiter in euangelio hodierno. Sermo noster erit de materia sancti euāgelij istius dñice p̄ritis: r si placet deo de bedimus rē. Rex aūt cū audisset irat⁹ vt. ß. in euangelio. Nota hic causantur tria pcta.

V Primo denigritas diuinalis.

V Secundo puersitas humanalis.

V Tertio securitas dei virtualis.

Et de isto vltimo loqtur th̄as cū dic̄ q̄ rex tu⁹ est. ¶ Tū p̄mo ostēdit denigritas dei ergā nos: q̄ ostēdit in pncipio euāgelij cuz dicit. Sīle est regnū celoz hoi regi q̄ fecit nuptias filio suo. Tū videndū est quo ḥ ostēdi denigri tas diuinal. Pro q̄ sciēdū q̄ iste rex ē de⁹: et mōnia est ꝛiūctio diuinitat⁹ cū humanitate Q: sicut vir r vxor: p actū mōnij fūt duo in carne vna. vt hꝫ ¶ Mat. xix. Itaq; tā nō sūt duo: ꝫ vna caro. Hō ergo de⁹ cōmuit: hō nō separet. Dicūt illi. Quid g̃ morseo mādauit dari libellus repudij r dimitti. Ait illis. Ppter morseo ad duriciam cordis vr̄i pmisit vob dimittere vxores vr̄as. Ab initio aūt nō fuit sic Dico aūt vobis: q̄ q̄cūq; dimiserit vxorē suā nisi ob fornicationē: r aliā duxerit mechatur Et qui dimissaz duxerit [illegible] dicūt ei discipuli eī. Si ita est cū hoi [illegible] non expedit nubere. Qui dixit illis. [illegible] dū: ꝫ quib⁹ datū ē. Jta [illegible] nitas sunt vna sola pson⁹ [illegible] symbolo. Qui cū de⁹ sit r [illegible] est xpo. Ista vnio facte fuit [illegible] ginalio. Querit quare [illegible] bitanitate. Dico q̄ ppter [illegible] sciendū est q̄ qđ pncipes r [illegible]

gib⁹ r litē ster tpl⁹ nullo⁹ pōt fieri par facili ter q̄ p mōnū. Tū scūdo q̄ rex erat ire pelit regē: r pncipē. Adā patrē nr̄z qui erā pōt princeps. Tū dauid ingt in ps. cūj. Cōstituit eū. Adā vnus dom⁹ fuit: r pcipē eis pol sessionis sue. Inter istos fuit bellū r rixa: quā ppetrauit adā cū peccauit: r tūc incepit bellū bellare terrā adere: eiecit eū a paradiso. Tū vi dit⁹ē terrā adere: eiecit eū a paradiso. Tū vi dit⁹ de⁹ angelis suis posit⁹ adā peccauit. Ecce adā ecce vn⁹ ex nobis factus est bō sciens bonū r malū. Vīāc ergo ne forte mittat manū suaz r sumat de ligno vite: r cōdat r viuat in et nūc emisit eū de⁹ de paradiso voluptat⁹ vt operat tur terrā de qua sumpt⁹ ē. Eiecit⁹q; adā r col locauit ad paradisum voluptat⁹ cherubin r fla meū gladiū atq; vibratilē ad custodiēdā viam ligni vite. Ecce bellū r rixa. Gen. iij. Et tunc adā vidēs se eiectū scies q̄ nō posset resistere noluit bellū cōmittere: tūc genuit filios r fi liaz: r cōmisceūt iterū bellū cū deo. ł. qñ pec cauerūt: qñ q̄ peccat cōmittit bellū ꝫ deuz: r ipsi fecerūt: r maxime in ipe nos: r tūc de⁹ in cipit destruere eoz terrā: r occidit eos dēpl pauciss̄imo aiab⁹ vt p̄z Gen. vij. Post deln uisi vō iterū cōmiserit bellū ꝫ den turrim da bylonis edificādo: vt possent celū pungere: r p̄ūs fortiter ꝑtra deū inceperunt pugnare. Tū dixerūt intra se. Venite faciam⁹ nob⁹ ciui tatē r turrim cuj⁹ culmē pungat vsq; ad celū r celebrem⁹ nomē nr̄m antēq; dimidiamur in vniuersas terras. Gen. xi. Nō vidēs de⁹ com hallegato. Venite igit r delcēdam⁹ r cōfun dam⁹ ibi lingua eoz: vt non audeat vnus q̄s vocē primi fuit: qđ factū ē r fecerūt ꝫfusi vn⁹ alterū nō intelligēs. Hā vn⁹ petebat aquā alt us portabat lapides: r cōuersi⁹ ita dimisc rūt edificiū nō cōpletū. Et durauit illis bellus multo tpō⁹. Post hō fuerūt aliq̄ dom. pec reos q̄ viderūt tātā rixā r tātū turgiū: ter deū r hoies. Et sicut iter duos reges tractaueūt r roganerūt pro bono pacis r federis eterni. ł. filiū dei r filiā regis nr̄i. ł. deū r humanitas silia est ade. Et [illegible] illi bonī pcerēt. Si de no pellet [illegible] are q̄ recipet filiā regis [illegible] vn⁹ vroz realde est denigr [illegible] illud mōnium fuā deū [illegible] ad abraam Gen. xij. [illegible] benedicent vniuersē fi [illegible] in [illegible] Ecce virgo pc [illegible] Jta [illegible] Ecce virgo pc [illegible] parē [illegible] vocabit nomē eī emanu [illegible] Jta [illegible] Jta [illegible] mōnium electa est vna nobilis aula sine camera. ł. cruor vi ginis. De quo dauid. In sole posuit tabernā culū suū: r ipse tanq̄ sponsus pcedēs de thā lamo. xviij. Tū aūt hanc esset sponsa dei [illegible] suo dixit angelo vt faceret cantilenā [illegible] in ecclīa deo. Et in terra pax hoib⁹ [illegible] lētatis. Luc. ij. Sic ergo p illud mōnium fuit facta pax inter deū r poleim. pp qđ xpus eū salutabat holes semp dicebat. Pax vob tam in cōuersatione sua mūdi ꝫ et in oratione cū deo. Et in quācūq; domū intrā. Pacē hanc domui huic. Et in salutatione sua cū discipulis dicit. Pacē meā do vob pacē meā relinquo vob⁹. Et tā appet er hēdi ctis qđ r ꝫ ulter fuit factū mōnium [illegible] tū. Si qs ē loc⁹ vbi celebrabunt nuptie. Dico q̄ paradisus: cū sit multitudo maria atq; angel loz ꝫ hoium qui ad dictas nuptias inuitati fuerūt r in paradiso dicūt cantilenā qua audiuit Joānes in apoc. xix. c. Gaudem⁹ r exulte mus: r dem⁹ gliam ei: qz venerūt nuptie agni Tū no. que differētia est iter gaudere r exul tare. Dico q̄ gaudiū est in corde sine ostēsione ad extra: sed exultatio est qñ illud gaudiū nō pōt teneri secrete in corde pre nimio gradu sed ostēdit ad extra. Ita faciunt in paradiso. r vsq; hic est mā speculatiua. Sed modo sciē dū q̄ vetus testis fuit ad faciēdū illud mīa monīū. r ad ostendēdū. Nouum vō illud de clarat r inuitat ad nuptias. Tū videndus est tare. Dico q̄ gaudiū est in corde sine ostēsione ad extra: sed exultatio est qñ illud gaudiū nō pōt teneri secrete in corde pre nimio gradu sed ostēdit ad extra. Ita faciunt in paradiso. r vsq; hic est mā speculatiua. Sed modo sciē dū q̄ vetus testis fuit ad faciēdū illud mīa monīū. r ad ostendēdū. Nouum vō illud de clarat r inuitat ad nuptias. Tū videndus est quētes qui inuitabāt ad eādē discubui in illi mo apli r. ł. cr. discipuli: r dēo predicatores le nuptijs dulcissimis. de qb⁹ Luc. xiij. Vnde q̄ Apoc. xix. Bti qui ad cenā nuptiarū agni vocati sunt. Tū cr̄ā inuitamur r nesciūs vter videamus illud. Et ꝫ sunt dicte. Dicēdū q̄ decē. Prima est cognitio peccatoz: de qđ pa l. dixit mei de⁹ fm magnā miam tuā: r fm multitudinē miserationuz tuaz dele iniqtā tē meā. Tū iniquitatē meaz ego cognosco. Secūda cordis ꝛtritio. ł. recogitare peccā cū cor dis amaritudine. fm illud ppbe. Recogita dis amaritudine. fm illud ppbe. Recogita bo⁹ tibi oēs anos meos: i amaritudie alc mee. Dīt si sic vmit: r in talib⁹ vita spūs mei cōsi pico me r viuificabis me: ecce in pace amari tudo mea amarissima. Tu ut eruisti alaz mea vt nō pirez: p̄cessisti post tergum tuū oīa peccā mee. Quia nō ifern⁹ cōfitebit tibi. Jb. xxxviij. Tertia emēdādi. p̄positum de qua xpus. Et a de t ampli⁹ noli peccare. Joan. viij. Quarta male locicatās vitatio: videlicet: si fuerit fa perd⁹ q̄ humiliet⁹. de qua scribitur. Rolo

eſſe mart dnie ſeculo. ad Ro.xij Quintávi
te emẽdatiõe. de ẽ. Si dr ipe egerit p̃niam ab
oĩb⁹ p̃cat⁹ ſine que opat⁹ eſt r cuſtodierit
vias p̃cepta meaꝝ fecerit iudiciũ r iuſticiã vi
ta viuet r nõ moriet. Oium iniquitatũ eius q̃
opat⁹ eſt nõ recordabit. In iuſticia ſua quaꝝ
opat⁹ eſt viuet. Numq̃d voluntatis mee ẽ mors
impij dicit dñs deus. Non ut conuertat⁹ a
uijs ſuis r reſtituto. Vñ Augu. xiij. q. vi. Si reco
lo omittit peccatũ niſi reſtituat ablatum.
Septima iniuriarũ remiſſio. pro qua ſcribit.
Si demiſeritis hoĩb⁹ peta coꝝ dimittet r vo
bis pr veſter celeſtis debita veſtra. ſi aũt non
dimiſeritis nec pr veſter dimittet vobis peta
ſtra. Mathei. vi. xx. Octaua eſt fame repa
tio. de qua dicit Aug. Nõ pigeat ex ipſo ore
pferre medicamenta vñ facta ſunt vulnera.
Nona eſt euchariſtie cõſolatio. in qua eſt ſpõſus
r ſpõſa. Et ita erum⁹ in nuptijs: que cõputant
pro decima dicta. Iſte q̃ mãducat meã carnẽ
r bibit meũ ſanguinẽ in me manet r ego in
eo. Jo. vi. Et p illud iter poſſum⁹ ire ad nuptias. alio faciem⁹ iter obliquũ. l. ad infernũ. Vñ
hec ẽ via ambulãtes in ea nõ declinẽt. neq;
ad dextrã neq; ad ſiniſtra. Ja. xxx. Dextra
ẽ q̃ſi amore declinam⁹. ſiniſtra q̃ timore. Ip
ſemet ſpõſus iuſtat nos di. Venite ad me oẽs
q̃ laboratis r onerati eſtis: r ego reficiã vos.
Mathei. xi. Et ita ps benignitat dina. Decẽ
dũ pũctũ eſt puerſitas humana. l. bonum qui
ad illas nuptias inuitat: que clare oſtẽdit in
ſcha pte euãgelij cũ dr de illo rege q̃ reliqui
tenuerũt ſeruos eius r ꝓtumelijs affectos oc
ciderũt eos. Aliqui noluerũt venire. Aliq̃ ſe
cũdi neglexerũt r abierũt in villas ſuas. Aliq̃
cõtumelias intulerunt. vide ibi ꝛc. Et ita eſt
puerſitas hũana vbi q̃libet iudicat in corde
ſuo q̃ bene erãt homines illi digni puniriõe.
Actu multi ſunt inter nos ſimiles. Et q̃ ſunt de
numero illoꝝ. Ebdi ſcẽdũ q̃ per tres modos
iſtoꝝ bellum denotant tres modi peccatoꝝ:
q̃ q̃ denotat per primos: hoc eſt indeuo
tionẽ q̃ noluerũt. ſecundum defectionẽ q̃ negle
xerũt. tertiũ indignationẽ q̃ cõtumelijs. Pri
mũ igit peccatũ eſt ideuotionis r illud maxime
regnat in lapſis: q̃ cũ laborauerũt p totã le
ptimanã nolũt in die ſcõ ambulare ad nu
ptias. l. cũdo ad miſſam: ſcõ die ſcõrum.
r vacare ab opib⁹ ſeruilibus: nõ dñt duo
nẽ r nolũt ire ad padiſum: ſed potiꝰ eõtra
ad infernũ: q̃ maiora peta cõmittunt in die
bus ſcõrum q̃ in alijs diebus. r ideo ſi noluerit ire ad
padiſum p indeuotionẽ puis agẽdis ebdit ad
infernũ q̃ dicit ꝙ ſcõ Lu. xiij. Vi nõ priam⁹ ba
buerit vos ſibi ꝓpũt. Ergo colat diez ſcõrum
q̃ dicit dñs Exo. xx. Memẽto vt die ſabbati
ſanctifices ꝛc. r ideo vt die ſabbati
Ité andiuit miſſã cũ ſuis ꝓximis: r illo mõ
dõ ibit ad gaudium: alioquin talem eum de numero
illoꝝ q̃ noluerũt venire. Aliq̃ dõ deſperarunt
r illi ſunt qui deſpicũt remedia xpi r vadũt
ad demones r ſortilegos: vñ negligũt reme
dia xpi qui ꝓ medicina dedit nobis vnum
amphoꝝ ſimilq̃ ẽ tale. Signa ãt eos q̃ credi
derint hec ſequent. In nomine meo demonia
ejicient: linguis loquent nouis: ſerpẽtes tollent ſi
mortiferũ q̃d biberint: nõ eos nocebit: ſuper
egros manus iponẽt r bñ habẽt. Mar. xvi.
Dicit bñ hẽbunt: nõ ſani erũt: q̃ dicit apli fuerit.
tas eſt nocina r ſi dicat: bñ habebũt. q̃ habe
bũt victimã que pualet ſanitati corpali. ſi aũt
vadũt ad ſortilegos negligendo nomen xpi
erũt de numero illoꝝ qui neglexerũt: r ideo
ibunt ad infernũ: vt ſi ſuias q̃ ſegt dicit dñs
ꝙ tales. Leuit. xx. Alia q̃ declinauerit ad ma
gos r ariolos: r fornicata fuerit cũ eis: ponaꝝ
faciẽ meã cõtra eã: r interficiã eam de medio
ppli ſui. Vñ q̃i vadũt ad magos fornicãtur.
q̃ in baptiſmo ꝓmiſerũt fidẽ cũ dicũ fuerat
eis. Abrenũcia ſathane r opib⁹ eius. Et reſpõdẽt
ꝑſ: ini ꝓ baptizãdis. Abrenũcio. Et ideo cum
q̃ frãgit ꝓmiſſionẽ fornicat. l. cũdo ad ma
gos: ſicut mulier q̃ fidẽ ꝓmiſit marito ſuo
r cũ alio fornicat. Tertiũ ſunt q̃ peccãt p indi
gnationẽ: r tales ſunt blaſphemãtes r iuran
tes. Vñ illud petri mai⁹ ẽ oĩb⁹ aliꝭ. Tũ ſi nõ
eſſet niſi illud: eſſet ſufficiẽs ad deſtructiõẽ to
tã mũdum. Et no. abi hyſtoriam Leuit. xxiiij.
de blaſphemo ducto ad Moyſen: r cõſulto
pdño ꝓnũdit diceno. Educ blaſphemũ ex
tra caſtra: r ponãt oẽs qui audierãt manꝰ ſu
as ſup caput eius: r lapidet eũ pplus vniuerſus.
Et ad filios iſrael loquere. Hõ q̃ maledixe
rit deo ſuo portabit iniquitatẽ ſuã: r blaſphe
mauerit nomẽ dñi morte moriat: lapidibus
eũ obruet oẽs multitudo populi. No. q̃ dicit
dño q̃ lapidaret ad oĩb⁹ [illegible] tangit
oẽs: r iſta eſt puerſitas hu[illegible]. ꝛc.
Tertiũ puerſus eſt ſeuer[illegible]. q̃
de⁹ punit illos ſicut oĩb⁹ [illegible]
lii. Vñ dicit̃ audiſſet rex [illegible] eſt ꝛc. r
ſuccẽdit. No. trea act⁹ [illegible] Nos iuxta tri
pet ſẽtẽcia. Vñ primꝰ actꝰ [illegible] q̃ miſſio eſt
cinꝰ ſuis. l. vt deſtruat̃ cẽtra terrã hanc. ſ. ad
fit ꝓ petiõ blaſphemãtiq̃ ꝓpter illũ miſerũt

iuſtitie diuine deſtruãt r ſepe deſtruxerũt hã
nam. aliq̃ ſi pẽ peſtates: aliq̃ ꝑ frigiditates
aliq̃ ꝑ ſiccitates. aliq̃ ꝑ fulgura. Ob oſten
dũ ꝓ iuſtitiã dine: q̃ ad expugnãd aliq̃ caſtrus
videmus q̃ illi q̃ ſunt a parte inferiori expu
gnãt illos qui ſunt in caſtro cũ arcubꝰ r ba
ſtio r ſagittis: r illi q̃ ſunt in caſtro defendũt
ſe cũ lapidibꝰ. Ita ẽ de nobis iurãtibꝰ r blaſ
phemãtibꝰ. Baliſta oris r lingue mittit̃ ſa
gittas ſ. deũ: r ipſe ſe defendit cũ lapidibꝰ. r
ideo nobis mittit tẽpeſtates. Actu valde be
nigne q̃ mittit lapillos cum mittere deberet
groſſos lapides. Et ita ps quõ nos blaſphemi
puniamur. Tũ dr i Deobia. Maledicti erũt
q̃ ptẽpſerint ter: ꝑdẽnati erũt qui blaſphema
uerit te. Theob. xiij. Cõtra aliud peccatum: ga
nõ celebramus feſta dicit. Odiũt ſeruos ſuos
r occiderunt. Tũ dicit. pdidit homicidas il
los: r pp illud peccatũ ſunt mortalitates. Et
rõ eſt: q̃ p que q̃ peccat p hec r torquet. Cũ
ergo tollamus iuuẽ tpe: rõnabiliter remouet
nobis nrm tpe: p q̃ debemus aegrere meri
tũ. Ideo dicit p pſalmiſtã. Cũ accepo tẽpus
ego iuſtitias iudicabo. Ps quõ p illud pec
catũ punidit. r iõ dr Malach. iij. In penuria
vos maledicti eſtis: r vos me cõfigitis gens
tota. Cõtra illud petri q̃ vadim⁹ ad ſortile
gos miſit ſeruos vt ſuccẽderẽt ciuitates. l. in
inferno. Et rõ eſt bona: q̃ cũ volum⁹ recurre
re ad demões. rõnabile eſt q̃ ſim⁹ cũ ipſis. Et
iõ dicit dñs p Moyſen deut. xxxij. Congregatio. n.
puerſa eſt. r infideles filij. Ipſi me puocaue
rũt in eo q̃ nõ erat de⁹: r irritauerũt in vanita
tib⁹ ſuis. Et ego puocabo eos in eo q̃ non eſt
populus. Et ego puocabo eos in eo q̃ non eſt
populus: in gẽte ſtulta irritabo illos. Ignis ſuc
cẽſus eſt in furore meo: r ardebit vſq; ad iſcer
ni nouiſſima. ergo puidebat: r iſta eſt ſeuerí
tas dei. ergo cũ audiſſet rex ꝛc.
Dñica.xx. poſt feſtum trinita. Sermo. viij.

Ultre intelligentes. Epheꝝ. v.
Sermo nr erit de ecclã hoc eterna.
Sed primo dicam⁹ Aue maria.
Hoc declaratiõe [illegible] ſcẽdũ q̃ in ſcriptu
ra virtutes [illegible] inſipiẽtie. Vbi ſciẽdum
q̃ [illegible] ſapiẽtes ex duab⁹ naturis. l. ex hõ
[illegible] ala rõnali p q̃ conforma
mur [illegible] q̃ ſumus. q̃ eſſormamur
in ſtia r bruta. [illegible] que quis agit ſm alam
dicunt virtutes. [illegible] ſ. q̃ ſumus ꝑ cor
pus [illegible] ꝑ illa ſimus
ſimiles bruto. Et ideo [illegible] de illo qui agit ꝑ
ſtultitiã. Sapiẽs cor r intelligẽs ab
ſtinebit ſe ne petiõe in opibus [illegible]
ſuo habebit. Deuteꝝ. xij. Sic fatuꝰ filij [illegible] non
recte iudicãtes neq; q̃ verũ eſt cognoſcentes
cõdemnatis filij iſrael. Dicit non intelligen
ſ. per intellectum rõnis r non cognoſcentes
ſ. ea que cõueniunt r cõcordant patri princi
pali ale. l. cum qua debemus ois cõformare.
Et ita patet quõ ſtnoñ dicunt ꝓdẽtes pec
catores aſſt ipiũd ẽtes. Et ideo Paulus vo
lẽs nos eſſe ſap ẽtes auſert nos in themate
dicens. Nolite fieri imprudẽtes ſed. r ſic ha
betur materia. Ergo videndum eſt de qua
bet peccato mortali quõ dicit ſtultitia r ma
nia: r virtutes cõtrario modo ſunt ſapiẽtia r
prudẽtia. Vñ ſapbia eſt ſtultitie: dolitas aũt
ſapiẽtia magnat̃ ſic de aliis peccatis r virtu
tibus contrarijs. Unde ponende ſunt ſtutes
r vicia per ordinem.
℣ Primo ſupbia: cui ẽ dicit humilitas.
℣ Secũdo auaricia: cui cõtradicit miſericor
dia ſiue liberalitas.
℣ Tertio luxuria: cui contradicit mundicia
ſiue caſtitas.
℣ Quarto inuidia: cui ẽ dicit dilectio ſfralis.
℣ Quinto gulositas: cui ẽ dicit tẽperantia.
℣ Sexto ira: cui ẽ dicit concordia.
℣ Septimo accidia: cui cõtradicit diligẽtia.
℣ Primo ergo ſupbia eſt ſtultitia: r humili
tas eſt prudẽtia. Vñ patet ꝙ ſtultus ẽ: q̃
quis inueniat duas viasꝝ: nam mõtes ſ. pe
troſam que ducit ad mortẽ r ꝑditionẽ: r alia
ſit plana que ducit ad portã vitã: ſi talis ac
cipiat viam petroſam alia dimiſſa: iudicabit
talis ſtultus. Ita eſt de ſupbia r humilitate
que ducit ad aliꝰ mõdum. attamen vna ad
mortẽ alia ad vitã. Supbia ẽo ducit ad mor
tẽ que eſt petroſa r infecta r plena cõmixtio
nibus [illegible] exercere. Sz humilitas ducit ad vitam [illegible]
padiſũ. Job. xxij. Mai. n. bũiliat̃ ſuerit [illegible] gliatr q̃ iclinauerit oculos ſuos: ſe ſaluabit.
Supbia ẽo ducit ad infernũ. Vñ dr̃ primo
cẽplũ de angelis. r ꝛmo de lucifero q̃ dixit.
Aſcẽdam ſup altitudinẽ nubium r ero ſi
milis altiſſimo: actu illa via ducit ipm ad infernum.
Et ideo ſegtur. Verũtñ ad infernũ detrahe
ris in ꝓfundũ lacꝰ. Ita xpus. Similiter actus ꝑ
ſupbiã electꝰ fuit de padiſo. Geñ. iij. Et ſi nõ
egiſſet peiam: fuiſſet ꝑdnatus. r iõ Thobias
dixit filio ſuo. Fili mi ſupbia numq̃ in tuo ſen
ſu aut in tuo ẽbo vlari ꝓmittas. Ja ipſa enim

mortem cum mille milibus lachrymis nō po
teſt eq̄ minima paro miſericordie dee:q̄ tas
tranſa[illegible]e ſunt mādate:e oia cara ſūt. Quod
aūt tpe in alio mūdo carū ſie: patet in hiſto
ria Dñi.xvi. de diuite epulone:q pluo ℣. M.
cccc. annis petijt guttam aque e nō obtinuit
rē. E go quādiu durant mādate emanus tas
cum lachrymis e ieuniijs ℣ cum vigiliijs e di
ſciplinis e aliis quibuſcūq; e agamus pniaz:
e ita crimina diligentes quis poſſumus in opi
bus terrenis ſemp laboremus e cū hoc eē ocio
ſi q̄ dē patet: q̄ſi ille cognoſcit ſuiſſe otioſus in
die q̄ ad domum redit in ſero nihil portat.
Ita eſt de ſerui tuis cū labore uerint in mūda
nis in vita ſi non portent bona opa ad para
diſum: tales iudicabunt ſtultiſſimo maximi
ſtulti: e nō dicit de diligentibus e accioſis.
Qui opatur terrā ſuā: ſatiabit panib⁹. Qui
aūt ſectatur: ocū ſtultiſſim⁹ eſt. Prouerb.
xij. Vocat terrā corpus: q̄ſi de terra factū eſt
Unde. Formauit igit deus deus hoiem de li
mo terre. Geñ.ij. Vocat otioſum ſtultiſſimū.
Cū non poſuit poſitiuū. ſ. ſtultū: nec cōpara
tiuū. ſ. ſtultiorē: ſed ponit ſuplatiuum. ſ. ſtultiſ
ſimum. Unde accidioſus dicit eſſe ſtultus in
hoc mundo: q: non vult agere pniam: e ſtul
tior: q: pdit gloriā paradiſi: e ſtultiſſimus: q:
meretur penā infernī ppetuam. ergo nolite.

℣ Dñica .xxi. poſt feſtū trinitatis. Sermo.i.

Ora ſeptima

reliqt eū
februs. to
an.tij. Corigliaſiter. Sermo noſter
erit de ſancto euāgelio dñice pñtio
Et ſi placet deo habebim⁹ multas bonas do
ctrinas ad illuminationē intellectus e cōſola
tionē earum e correctionē vite e peccatoꝝ.
Saluetur virgo maria. In pñti ſermone co
gitaui habere modum laboratoris ſeu portu
lani volentis ſeminare bonū ſemen ſeu plan
tas. Qui primo arat e preparat bonā terrā
rē. Terra bona e fructuoſa eſt hiſtoria euan
gelicalis in campo ſeu horto euāgelij exara
ta. Dicat hiſtoria euāgelij. Erat quidā regu
lus rē. Arat ſic iſta terra mouēdo queſtionē
quare vocat ipſum regulū e non regē. Solu
tio: q: non habebat niſi vnam ciuitatē. Pro
quo nota q: qi antiquitus erat tāta ambitio
regendi vel dominandi: in qualibet ciuitate
erat vnus rex: qui dicebat regulus: ſicut mō
vnus epc. alia non dicebat ciuitas. De hoc au
ctoritas. Terra chanaā in quibꝰ regulos ph
liſtiim dimiſit: gazeos e azotios: ascolonitas:
geth eos: e accheronitas. Joſue. xiij. Alij qui
habebant multas ciuitates dicebant reges.
Et ſequitur. Cuius filius infirmabat capbar
naum rē. Nota circa hoc q: ieſus ſibi dixit.
Niſi ſigna e prodigia videritis. Diceret aliqs
quare xp̄s reprehendebat eūmodi tā tanta de
uotiōe veniebat ad eum. Dico q: xp̄s fic eus
dure reprehendit propter modicā credētiam
q: habebat. q: patet in hoc q: rogabat eū
vt deſcenderet e ſanaret filiū eius. Ex quibus
patet q: dubitauit: q: ſi ipſum verum deū cre
didiſſet: ſciret q: nō eſſet locus vbi nō eſſet de
uo: ſufficiebat ergo regulus e nō plene credi
dit: q: honorē dedit preſentie corporali petiē
vt deſcenderet corporaliter: ſz melius ſcit il
le centurio: dicēs xp̄o. Dñe puer meus iacet
paralitic⁹ in domo: e male torquet. Aut et ite
ſuo. Ego veniam e curabo eum. Et centurio.
Dñe nō ſum dignus vt intres ſub tectū meum
rē. Ma. viij. e Mar. viij. Iſte habebat veram
fidē credens q: xp̄s poſſo e abſeno corporali
poterat ſanare filiū ſuū. Jō non fuit a xp̄o re
prehenſus: ſed cōmendatus: q: xp̄s dicebat ſe
quentibus ſe. Amē dico vobis nō inueni tan
tam fidē in iſrael. Secūdus defectus iſtius re
guli notat in hoc q: dixit ſibi xp̄s. Niſi ſigna
e prodigia videritis: non creditis. Nota dicit.
Niſi videritis: e non dicit audieritis: q: dicit
apoſtolus: q: fides eſt ex auditu. audit⁹ autē
p verbum xp̄i. ad Ro. x. Hunc℈ vos videritis
trinitatē nō creditis. Et iſta veritas quō intra
uit in corde veſtro: patet q: non p oculos nec
guſtum nec tactum: ſz p aures: audiendo ſcri
pturas: doctrinas veriſſimas. Idē de miracu
lis xp̄i dicendū eſt q: firmiter credim⁹: quā
uis ea non viderimus. Et ſic patet q: eſt fides
ex auditu. Et q: ille regulus audiuerat tā mi
racula xp̄i: quāuis. xp̄s ſolo verbo curat infirmoſ
ſalcitabat mortuos rē. Et tū adhuc nō crede
bat: ſz volebat videre. Jō reprehendit a xp̄o
eū dicēs. Niſi ſigna rē. quaſi dicat. Bone iuſſi
eſt audire: patet ex hoc q: mō eſſent multi re
prehendēdi. Dicebit multi quid ſcit hō de pa
radiſo: de iſerno: de purgatorio: nullus venit
ad nos iſta nobis manifeſtāns. Quib⁹ vici po
teſt reprehenſione id q[illegible] xp̄us regulo. ſi
Niſi videritis rē. Iſta enu[illegible]ſtio ppo
phetas: apoſtolos: e euāgeliſtas. [illegible]mago
ipſe totū nobis reuelauit in ſcripturis [illegible]ris.
Jtē p lazarū. Jtē p beatū Paulū. Jtē
cum Joāne euāgeliſta: qui viderunt e ſtu
lerunt nobis. Jō ſunt valde reprehenſibiles
illi qui dicunt: [illegible]o vellem illa videre. Ne[illegible]
cui eſt neceſſarium [illegible]nō vilipē: q: oculi p[illegible]

incantarit: ſcriptura ſancta non pōt incanta
ri. Sic ille regulus volebat videre dicēo. Dñe
deſcende priuſq̄ moriat filius meus. Hō crede
bat eum poſſe poſt mortē ſuſcitare. Sz xp̄us
totus benignus nō reſpiciēs eius defectū: volu
it nō ſolum filiū a febre: ſz patrē e totā curiaz
ſuā ab infidelitate e credulitate liberare. D.
Vade q: filius tuus vuit viq; in finē. No. hic
magnificentiā xp̄i. Iſte regulus ſolū petebat
ſanitatē corpalem pro filio: e xp̄s ſananit filiū
in corpe e alaz patrē e oēs de curia cre
dentes in xp̄m. De iſta magnificētia moyſes
Date magnificentiā deo: dei ꝓfecta ſunt opa
Deuſ. xxxij. ſ. ſanando corpa e alam. Jō dice
bat ipſe. Unū opus fecit e oēs miramini. In
fra. Admhi indigniamini: q: totū hoiez ſanum
fecit in ſabbato. Jo. vij. Ecce ager ſeu hortus
euangelij. Huc ſeminā dū eſt bonū ſemē mo
ralitatū e inſtructionū vite e ſolamen aiaz
ſup hoc q: dicit thema. Hora ſeptima rē. Et
intrabo nām per q̄nes. Querit ergo eū
in die artificiali ſunt. xij. hore. e in nulli. xviij.
quare xp̄s potī elegit ſeptimā horā q̄ horaz
primā vel ſecūam rē. ad curandū iſtum infir
mum: q: certū eſt q: in p⁹ vel ſcā. rē. vel etiā
octaua potuit iſtm curare. Non credatis q:
ſine rōne xp̄s hec fecerit. Doc. n. fecit ad oſtē
dendum q: ad ꝓfectā ſaluationē anic a febre
pcti: ſeptem opa pnialia q̄ſi ſeptē horе requi
runt. Et de ſeptima hora dic ihe. Hora ſepti
ma rē. P⁹ hora eſt petōr cognito: ſicut in
p⁹ hora dicit hō incipit cognoſcere aliū ex cla
ritate ſolis: ſic trāſiēte tenebris petōr. q̄ hō
redit ad ſe e claritas aurore ictpit clarēſcere
in ꝓcia ſua dicit. O miſer in ītio exiſtis pe
riculis eo ſupbus: auarus rē. Sz q̄ſi hō eſt in
nocte petōr nō cognoſcit petā ſua nec peri
culum ſuū ſm illō ꝓo. Reſcierit nec; intelle
xerit in tenebris ambulant: ſz q̄ſi religioſus:
clericus vel laicus qui tenet malaz vitā petā
ſua aduertit e ſuū periculū: tūc intra ſe dicit
O miſer rē. De iſta hora dicit apoſ. Hora ē
tam nos de ſomno ſurgere. nunc n. ꝓpior eſt
noſtra ſalus q̄ cū credidimus. Hor poſſet di
ere aūt appropiauit. Audiciam⁹ ergo oga
tenebrar[illegible]ro dñe. xiij. Stare in petō vo
cat de[illegible]re. Nota: qui dormit nō vtit ſenſi
bus[illegible]animi mortu⁹ eſt. ſic ēt petōres ſemimor
[illegible] qui petōr coꝑ vnitus ſed a ē motiua
[illegible]et anni ſunt q: vos dormiſtis in petō:
in ſu[illegible]auaritia: luxuria: rē. mala volun
tate. Ozeaſ. vi. cl. xi. anni[illegible]. xx. Jō ſicut ſo
eius. xx. erat ſociꝰ qui incipit aurora ſanta aplo.
di. Hora eſt tā nos de ſomno ſurgē rē. Nunc
n. ꝓpior eſt noſtra ſalus. Dñs ſtat hō a petis
longe eſt a deo per malāvitā: ſz qñ ꝓcipit
in ſe cognoſcere defectꝰ ſuos: appropinquat
hō deo. Scōs hora eſt tritio cordis. ꝓa
gna fuit qō inter doctores q̄ eſt cōtritio pro
pter. Et dimittē do opiniones ego dicam vo
bis determinatiōē q: contritio eſt dolor de
petis pteritis: ſz non ſufficit niſi ſit reſpectu dei
ſicut. n. hō eſt cōpoſitus ex mā e formatus eſt
tritio hs duo. Dolores de petis rēcte mā e q
ſit reſpectu dei recte formatus: nō ſ. ſet cōtri
tio: ſed attritio. Verbigſa. qñ religioſus cō
gnoſcit ſua pcta e dicit O miſer prelatus me
us ſciet: e ploraz rē. nō eſt cōtritio: q: timore
verecundie vel pene dolet: ſz ſi dicit: de⁹ ſcit
mihi tanta q̄ſam q: de nemore mundi tranſ
plantauit me in paradiſo terreſtri. ſ. religio
nē: et ſaluū me facere e alios: ego miſer of
fendi deū. O miſer rē. Iſtud eſt ſtritio. Idē
de clerico cognoſcente petā ſua ſi doleat: q: ſa
ſciet: e ſic incarcerabit: e tota terra ſciet e ſic
diſſamabit: e dolet diſſeum: pariꝑ volet. Sed
cōtritio eſt qñ dicit. Dñe tantam q̄ſam mihi
feciſtis. ſ. decrandi rē. quā nō feciſtis mihi re
ſtrenue michaeli nec iōni baptiſte. Lingua
mea eſt clauis cel: e ego inclaui tuā tā ingra
tus rē. Iſta eſt cōtritio. Idē de vobis: ſi alī
quis veſtrū eſt in aliquo crimine e ducit ad
furcā: e cogitat q: dom⁹ eſt deſtructa e vxor
ſua diffamata: filij eius cōſumpti: corpus ſuū pdi
tū e ploraz: nubil ſibi valet: ſz dānat. Sed ſi di
ceret. O dñe tu feciſti me ad imaginē e ſimi
dinē tuā vt tibi ſeruirē: e ego rē. Iheſu ſangui
ne tuo redemiſti me e delpexi te rē. Volu
iſti in baptiſmo rē. tūc eſt ſtritio. Idē de mulie
re cuiuſuis ſtatus: que ſi dolet de petō q: gen
tes loquunt: e ploraz pp periculum mōis va
let. Sz ſi dicat. Dñe tu ordinaſti matrimonium
pel ēgnitatē ſeu viduitatē vel frenū: ſicut ſic
O dñe q̄ crū de meuſa eſt ſpōſaque reſpē
ein deū. De iſta hora auctus. Nunc anīa mea
turbata eſt: e q̄ dicā. Pater ſaluifica me ex
hac hora. Jo. xij. No. ex hac hora: q: vera cō
tritio nō eſt ſine gr̄a: ſi nō hēret oportunita
tē ſñtēdi: ſy poſſet: ſcripto ſufficeret. Ter
tia hora eſt oīo ꝑfecta. Nō q: ſi petōr came
ram plenā ſtercore non ſufficeret videre nec
congregare ad angulum niſi ꝓpter eē. Ita
de ſcientia que eſt camera dicit p⁹. ſ. petōr
cognitione vi: ſtercus petōr: ex ſeq̄ congrega
tur in angulo cū cōtritionis ſcopa: ſi ops ſit
cere ex per lenestras ꝓfeſſionis: e ſic mundat

camera qñ dr̃ situr ꝓfessor: ꝑater nouerit
[illegible] ꝙ ꝑ dño rẽ. ꝑ nõ recordo: de alijs
Si vi[illegible]et vobis q̃ in alijs ꝓccauerim si certo
gate me: q̃: ego dicã vobis veritatẽ. Cõfessor
autẽ ds it̃ rogare qs offitj hs. Alia sunt petã
multitudalia mercatorũ: alia faceredos rẽ. Jtẽ
idem de mulierib' ſi est puella: vidua: vel ma
ritata: data absolutione a cõfessore: camera
remanet para: expulſis inde culpis ꝑ ꝓtio fit
habitatio trinitatis. Ad cõ veniemus ꝑ man
sionẽ apud eũ faciemus. Jo. xiiij. De ista ho
ra dicit xp̃s. Mulier cũ parit: triſticiã hz: qa
venit hora ei⁹. Jo. xvi. Confeſſio cõparat par
tũ mulieris. Rõ: q̃ ſicut partus est cũ dolo
re: et necessaria obſtetrix. Ita in cõfessione
sunt dolores ꝓtu: q̃ hõ cogitat q̃ diffamat
se rẽ. ſi ops parere. O obſtetrix est ꝓfessor: con
fortans dicendo: dicatis rẽ. Sed qñ ꝑperit
puer: tũc hz nõ meminit ꝓeſſare ꝓ gaudio qõ
homo hz. Jtem magnã periculũ est de ple
nitia interoga: niſi creat interfecit matrẽ
Idem de vtero anie: q̃ tot sunt ꝓcio mortue
quot sunt petã mortalia que bẽt hs. Jõ ops
vel parere vel mori. Propter hoc xp̃us ordi
nauit sacrm cõfessionis: ꝛ ꝓcipit per os eccle
q̃ quolibet ãno hõ ꝓfiteat: vel ꝑiret sepultu
ra ecclesiastica. Extra de pe.ꝛ re. O is vtrinq̃
ſeruo. Non ſoli adultis: pueri tenent ꝓfi
teri hites vsum rõnis: Recitat dñs Greg.
q̃ puer quinq̃ annor̃ fuit ꝺnatus. Quar
ta hora est mortis emendatio: qd valet pctõr̃
cognitio vel cõtritio: vel cõfeſſio niſi hõ emẽ
det vitã suã: ſi cognoſcitis q̃ iuſtis ſupbe⁹ va
nus: pompoſus. de cetero debetis velle ꝛ pro
ponẽ ꝛ humilitatẽ ꝛ humiliationẽ. Jtẽ ſi fi
lius auarus: vsurar⁹ vel defraudando: emẽdo
vendendo: vel negãdo debitar: etimendo ſoli
datẽ. Fuor̃ vel bona defuncto⁹: decimas vel
primicias ꝛc. emẽdetis. idẽ de luxuria imun
de vtendo ꝛc. de cetero debetis vtuere caste
ꝛc. ꝛ ſic de alijs. In illa hora accelleravit diſci
puli ad iesum. Mat. xviij. Quinta hora est
debitor⁹ restitutio. Si ſentitis in burſa taxia
ſen in domo vestra aliqd de iniuſtio dono ac
quiſitio per vſur̃ rapinã. ꝛc. restituatis. Re
ſtitutio. n. ẽ necessaria: ſicut pi vult q̃ filij vel
ſerui ſint cõtenti de tpe ſibi dato. Et ſi vn⁹ ff
fur el parte alter⁹ indignat p̃dicẽ do. Nõne
ſcio ego diuulere. ita debetis cogitare q̃ iſte
mundus est vna domus deidñs est furius ci
barcauibus nos ſumꝰ hic in ſtabulo eus de
ſtyo. Et ſic dñs dividit donatilli dedit magnam
partẽ: illi parũ. ideo nolite tangere ꝓtẽ alter⁹
non dicat pauper: ego poſſum recipe hoc a di
uite ꝛc. Nec dicat diues. Ego poſſum hoc re
cipere a pauper: q̃: ego plurib⁹ habeo ꝓuide
re quilibet ſit ꝓtentus de ꝓpte ſua: alo nũc̃ ha
bebit gram venire intrabit paradiſum q̃liq̃
fatiſfecerit. Non dimittit petiã niſi reſtituat
ablatum. xiij. q. vi. Si reo. Jmmo dico q̃ ma
gis letus ds ẽ pauper: q̃ ſperat q̃ erit diues
in paradiſo ſi ſic hz pat̃iam: q̃ pauper⁹ rõne
patientie erit ſibi meritoria: vt dicit Ambro.
di. xlvij. Sicut di. Diuitem vero timere habe
bunt ne ipſi retributionẽ capiant in hoc mũ
do ꝛc. Jtem idẽ dicendus est de ſatiſfactione
dãni ſi notari⁹ vel falſus teſtis ꝛ ſe alicui dãni
intulerunt. tales. n. tenenk ad reſtitutionẽ fa
ciendã his quos dãnificauerunt. Jtẽ illi qui
de nocte abſcidũt arbores ꝛ frumẽta aliorũ:
tenent ſatiſfacere dãno. De ista hora auctas
dicit xp̃s penitenti. Ego te ſuabo ad hora tẽ
ptationis que vẽtura est in orbẽ vniuerſum.
Apoc. iij. Hora tẽptationis dr̃ reſtitutio. ista
temptatio est hodie in mundo. Dicatis vos
plato vel clerico qui cũ symonia obtinuit q̃
renticiet cotã papa vel plato ſtatum: ꝛ audia
tis q̃ dicet. Dicet fortaſſis. O ſi deberẽ reſti
tuere vel reſignare vñ viuerẽ. Ecce dolor. Si
per ista horam tẽptationis ops trãſire ſi vult
ſaluari. Idem ſi dicat furario q̃ reſtituat di
cet ſtatim. Tũ ego vnã ꝛ vxor ꝛ filijs⁹ dimit
tam in teſtãergo in vita vos vſurarij nõ vul
tis ſatiſfacere: ꝛ in vita vos nõ vultis eſſe ſine
pctõr̃ ibitis ad ifernũ: ſic ſi vultis. Dcta
hora est iniuriar̃ remiſſio. O ps. n. parcere
inimicis ꝛ facẽ pacẽ: ꝛ ops per ista horã tran
ſire ſi vultis vt ds ꝑcat vobis iniurias ꝛ petã
que: peccãdo feciſtis ds petã. Nõ dico q̃ remit
tatis debita ſi nõ vultis: ſ ops necio remittẽ
odiũ ꝛ malicia cordis: ꝛ ops hẽre ꝓpoſitũ nõ
nocẽdi. primo niſi fm ordinẽ iuſtitie. Jtẽ ſi
aliqs interfecit patrẽ tuũ noli vindicta ꝛ
niſi fm ordinẽ iuſtitie: qr̃ poteris ſine petã
Deus. n. nõ ꝓhibet iuſtitiã ſi odiũ. Hoc ꝓ
iſti. Si aliqs ſit vulnerat⁹ ꝛ ferrã remiſit mi
nihil valent medicine nisi vulnus extrahat ferrũ
Ferrũ est odium rancor. [illegible] valent medicine bonoꝝ ꝓpe[illegible]
dicit Jo. Sed ecce fons ſupra fontẽ [illegible]
erat quaſi. vi. Jo. iij. Fons emanans
dei. Super illũ fons ſupra ſedet xp̃us in
amore ꝛ bonore ſui parcẽdi ꝛ remittẽdi
parcere nec vi[illegible] Dimittite eos ſi
trarunt eis veniã de veniali petũ. De

ma hora est eucharistie cõmunio. In ista dat
plena ſanitatẽ: exꝑulſa febre petimortalis. Ex
quo. n. hõ cognoſcit petã ꝛ ꝓtenꝛ tẽ cõfitet: ꝛ
bẽ. ꝓpoſitum emẽdãdi vitã: ꝛ reſtituit alie
nare remittit iniurias: talis pot̃ licite venire
ad cõicandũ. De ista hora dicit xp̃s Joan. v.
Venit hora ꝛ nũc est qñ mortui. i. petrosi au
dient vocem filij dei. i. illã. Accipite ꝛ mã duca
te. Hoc est corp⁹ meũ qõ pro vobis tradet
i. ꝓpt. xi. Et ordinatum est a xp̃o ꝛ ecclesia
vt quilibet xp̃ianus cõicet in paschate. Et is
de bono ꝓpõsito in quolibet festo magno boni
esset cõicare. Tũ ex ꝓcepto ꝛ sub pena petã
mortalis. i paschate cõicare obligamur ꝛ nõ
ſolũ magni ſi ẽt parui. x. vel. xij. anno: dũ bene
parati. Et iõ ꝓcedunt septẽ hebdomade. xl⁹.
puma correſpõdet prime hore. ſecũda ſcde.
De ista hora ſtelligit xp̃s. Hora ſeptima rẽ.

Dñica. xxi. post festum trinita. Sermo. ij.

Recidit

tota. Verbũ istũ
habẽt Jo. iij. Istud ẽbum nõ de quo
dam nobili dño qui pr⁹ non credebat in xp̃m: imo erat infidelis: ꝛ ꝓpter ꝓ
raculis que faciebat tanq̃ verus dñs imperdo
rer credidit nõ ſolum ꝓpter ꝛ tota dom⁹. Jõ
dicit. Credidit ipſe rẽ. Jõ ro nõne ꝛ declarati
one hui⁹ verbi ꝛ introductione materie pdi
cande recordor de quadã aũcre terribile fed
vera ꝛ rõnabili. Si go vxor ꝛ maxime dome
ſtica: ſi curã non habẽdẽ negauit ẽ est infide
li deterior. i. ad Thi⁹. Si ge. ſ. dño dom⁹ non
curat nec paſſionẽ necessariam coꝛ ꝛ anie
Jho dñi ſuꝰ: fidẽ negauit. Hã ſicut ſeruꝰ
ture fidelitatis tenenk ꝓeruare plenam dñi
lamam ꝛ honorẽ ꝛ bona ſua. Ita dño ture ſi
delitatis tenenk ꝓuidere filijs ꝛ ſeruitor̃ nõ
ſolum de cibo: potu: veſtitu: ſ etiã ẽtus ad
alam: vt ſcidr ozare ꝛ ꝓfiteanꝰ: vt audiant mi
ſſam: vt cõicent vt vident viciare iudicẽt ſu
rent: ne mentiant: ꝛ hmõi. Et ſi dño nõ curati
fidẽ negauit. i. ſuo fidelitatis ẽ est infidelis de
terio: ꝛ infideles inre nature. puidẽt ſuis ſer
uitorib⁹ de cib⁹: ꝛ necessarijs. Hoc a ſimili
ꝓbatur. Ea[illegible] ſus q̃ in corpe est vnum ea
putin[illegible] sunt oc⁹ ſenſus ꝛ in alijs partib⁹
cor[illegible] nõ est niſi vnum ſenſitiuũ. i. actus ir
[illegible] regit: gubernat ꝛ ꝓuidet oibus alijs
membris. Ita dño est ꝛaput ꝛ tenẽ ꝓuidere
alijs de domo. i. his ſeruis ancillis ꝛ capti
uis: corꝓoraliter ꝛ ſpualiter. Jõ ille regulus
de ſua legẽ euangelica. Quo fuit conuertus
ei⁹ tota domus deidñs est furius ci
barcauibus nos ſumꝰ hic in ſtabulo eus de
ſtyo. Et ſic dñs dividit donatilli dedit magnam
partẽ: illi parũ. ideo nolite tangere ꝓtẽ alter⁹
non dicat pauper: ego poſſum recipe hoc a di
uite ꝛc. Nec dicat diues. Ego poſſum hoc re
cipere a pauper: q̃: ego plurib⁹ habeo ꝓuide
re quilibet ſit ꝓtentus de ꝓpte ſua: alo nũc̃ ha
bebit gram venire intrabit paradiſum q̃liq̃
fatiſfecerit. Non dimittit petiã niſi reſtituat
ablatum. xiij. q. vi. Si reo. Jmmo dico q̃ ma
gis letus ds ẽ pauper: q̃ ſperat q̃ erit diues
in paradiſo ſi ſic hz pat̃iam: q̃ pauper⁹ rõne
patientie erit ſibi meritoria: vt dicit Ambro.
di. xlvij. Sicut di. Diuitem vero timere habe
bunt ne ipſi retributionẽ capiant in hoc mũ
do ꝛc. Jtem idẽ dicendus est de ſatiſfactione
dãni ſi notari⁹ vel falſus teſtis ꝛ ſe alicui dãni
intulerunt. tales. n. tenenk ad reſtitutionẽ fa
ciendã his quos dãnificauerunt. Jtẽ illi qui
de nocte abſcidũt arbores ꝛ frumẽta aliorũ:
tenent ſatiſfacere dãno. De ista hora auctas
dicit xp̃s penitenti. Ego te ſuabo ad hora tẽ
ptationis que vẽtura est in orbẽ vniuerſum.
Apoc. iij. Hora tẽptationis dr̃ reſtitutio. ista
temptatio est hodie in mundo. Dicatis vos
plato vel clerico qui cũ symonia obtinuit q̃
renticiet cotã papa vel plato ſtatum: ꝛ audia
tis q̃ dicet. Dicet fortaſſis. O ſi deberẽ reſti
tuere vel reſignare vñ viuerẽ. Ecce dolor. Si
per ista horam tẽptationis ops trãſire ſi vult
ſaluari. Idem ſi dicat furario q̃ reſtituat di
cet ſtatim. Tũ ego vnã ꝛ vxor ꝛ filijs⁹ dimit
tam in teſtãergo in vita vos vſurarij nõ vul
tis ſatiſfacere: ꝛ in vita vos nõ vultis eſſe ſine
pctõr̃ ibitis ad ifernũ: ſic ſi vultis. Dcta
hora est iniuriar̃ remiſſio. O ps. n. parcere
inimicis ꝛ facẽ pacẽ: ꝛ ops per ista horã tran
ſire ſi vultis vt ds ꝑcat vobis iniurias ꝛ petã
que: peccãdo feciſtis ds petã. Nõ dico q̃ remit
tatis debita ſi nõ vultis: ſ ops necio remittẽ
odiũ ꝛ malicia cordis: ꝛ ops hẽre ꝓpoſitũ nõ
nocẽdi. primo niſi fm ordinẽ iuſtitie. Jtẽ ſi
aliqs interfecit patrẽ tuũ noli vindicta ꝛ
niſi fm ordinẽ iuſtitie: qr̃ poteris ſine petã
Deus. n. nõ ꝓhibet iuſtitiã ſi odiũ. Hoc ꝓ
iſti. Si aliqs ſit vulnerat⁹ ꝛ ferrã remiſit mi
nihil valent medicine nisi vulnus extrahat ferrũ
Ferrũ est odium rancor. [illegible] valent medicine bonoꝝ ꝓpe[illegible]
dicit Jo. Sed ecce fons ſupra fontẽ [illegible]
erat quaſi. vi. Jo. iij. Fons emanans
dei. Super illũ fons ſupra ſedet xp̃us in
amore ꝛ bonore ſui parcẽdi ꝛ remittẽdi
parcere nec vi[illegible] Dimittite eos ſi
trarunt eis veniã de veniali petũ. De

ſcuitferos rẽ. dicens: Ego nõ credebã
ꝓpetam telum: ſi modo credo ex miraculis
que video: vos dñi videbitis: ꝛ debetis crede
re in eum ꝛ de⁹ fecit ſibi gram q̃ sic credide
rint in eũ. Patet tho. rẽ. Ego inueni in the
ologia: ꝛ ponũtur clare a doctorib⁹ ꝛ ecclesia
duo vere credentie ꝛ credulitas xp̃iane. ista
gillter lententiarum in. iij. libro ponit illos de
ſtinctu. xxij. Et ſant tres ſcilicet.

℣ Credere deo.

℣ Credere in deum. Primus gradus hẽtur
per ſciam intellectualem. Secũdus per rene
rentiã eo: ipſalem. Tertius per obedientiã ꝓ
talem. Et iſte tertius gradus ſaluat bonos. Jſtos
tres gradus habuit iſte rex. nõ dicit. Credidit
ipſe ꝛ domus ei⁹ tota rẽ. Primus gradus
fidei xp̃iane est credere deum. i. dñm guberna
torem ꝛ rectorẽ iuſtum: bonũ: ꝛ ſapientẽ: po
tentem ꝛ remuneratorem bonoꝝ ꝛ malorũ: ꝛ
q̃ bon⁹ habit gloriã malus penã: hoc est cre
dere deum. Et iſta credentia ab initio fuit ne
ceſſaria vſq; in finẽ mundi. Aſi incarnatione
ſeu xp̃i: ꝛ añ ordinationem articulorũ fidei
erit necessariũ credere. i. q̃ iſte miſcitus nõ per
iſtis ab aliquo erat factꝰ immo hoc etiã est de
monſtrabile nãli lumine videli. q̃ aliqs dñs
est qui ſicut bone mũdus ꝛ regit ꝛ gubernat.
Et talis credẽtia est necessaria. Aſta de iſto
gradu fidei dicit. Sine fide ipoſſibile est q̃
ꝺeo placere. Credere. i. ops accedenꝛ ad
deũ: ſi ẽt ꝺ ingrentib⁹ ſe remuneratorẽ ſit.
ad Heb. xi. Jſti duo articuli. ſ. q̃ deus ẽtre q̃
est remunerator: inquirẽtibꝰ eum: ꝛ punitor
non inquirentium cum: ſemp fuerit neceſſa
rij ad credendum: imũ ſic ſtultus quis ꝛ inſipi
ens dom⁹ ſic dñe in quo dicit in ps. Dixit
inſipiens in corde ſuo: nõ ẽst de⁹. Sed
qui habet in intellectũ nãlem poteſt cognoſce
re q̃ de⁹ est per intellectũ. Primo ſi ego que
rerem a vobis: dicẽs. Credittis q̃ in meo cor
pore ſit anima dicereſ q̃ ſic licet nõ eam vide
atis: ex naturali ſcientia ex operib⁹ que ap
parent exterius q̃: videtis in capite effectus
quinq̃ ſenſuum corꝓalium. i. videre: audire
loqui rẽ. que nõ poſſunt a corꝓe eſſe ſine ani
ma: creditis in me eſſe animã rõnalem. Item
q̃ diaphia movetur: ꝛ venter recipit ꝛ emit
tit: ꝛ pectus movetur: ꝛ ꝓcedunt. Hic cer
te cognoſcitur q̃ anima est in corꝓe: licet nõ
videatur. Modo cogitare debetis q̃ caput
huius mundi ſit celum. Duo diaphia ele
mentum ignis ꝛ aeris: que ſunt maiora alijs

…ris terra in quo sūt homi/cidiates aqua
…ūre terra sit pedes. ¶ Modo qd videtis in ea
…pitem ne videretis ibi motus solis ab oriente
…in occidentē ita ordinate q̄ nūq̄ peccatū vel
defectū cōmittit. Ita de motu lune et cēcēdo
et decrescēdo dicendū est. Itē videm⁹ motus
altarū stellarū. ¶ Sō clarū est licet nō videat
…r est aliqua suba spūalis que mouet ista
et illa est de⁹ aqua sol et luna celū ꝛc. irrationa
bilia sunt. Idē dicendū est de motu diuorum
elementorū: quasi duorū brachioꝝ. i. de fulgu
ribus: nubib⁹: declaritate aeris: contrariis tē
pestatib⁹. Alarū est q̄ aliqs est qui faciat ista
et hic est de⁹: et Is nō videat: ex his tñ effectib⁹
potest cognosci. Idē dicēdum de aqua que é
quasi vter⁹. Itē terra q̄ pedib⁹ assimilat facit
ordinate opa sua. Primo in vere arbores p
ducit flores et postea fruct⁹: et sic de aliis. Et
qui mouet et gubernat terrā et facit ista de⁹ é.
Si ergo mot⁹ corpis cogit ad credēdū aliam
esse in corpa etiam motus huius mundi facit
dēū cognoscere. De hoc vide beatū Thomā
prīma pte. q.ij. ar. ij. ibi pdat deum esse quinq;
vijs. Propter hdictā rōnē dicit alig magni
doctores: q̄ homo est ad imaginem dei: isto
mō: q̄ sicut de⁹ est vnus q̄ gubernat totū mū
dānata in hoie est vnus spūs gubernās totum
corpus. Et sicut tota anima est in toto: et tota
in qualibet parte: ita de⁹ est tot⁹ in toto mun
do: et totus in qualibet parte. De⁹ creauit de
terra hominē: et ad imaginē suā fecit illū. Et
iterum cōuertit illā in ipam supplē ad cogi
tandus: quia sicut est vn⁹ spūs in corpa vnus
de⁹ est in toto mūdo. Eccli. xvij. Secundo hō
idem p̄z: et ponat casus q̄ aliquis ignorans et
simplex: sed vigens naturali intellectu intret
palaciū pape vel imperatoris solus: licet nō vi
deat papā vel imperatorē q̄n videbit cameras
fenestras ꝛc. statim cogitabit: q̄ magn⁹ dñs
et potens fecit illud. Et ex ordinatiōe palaciꝝ
cognoscet eius saptiam, et ex abūdantia boni
tatē. Ita in posito. Cogitate quale palaciū
est ille et totus mundus. Camere in q̄b⁹ est dñs
ei baronibus filijs et amicis sunt alte colloca
te. Lin celo: nos sum⁹ hic in stabulo cū bestijs.
De ista domo auctoritas. ¶ Israel q̄ magna
est dom⁹ dei: et ingens locus possessionis eius.
Baruth. iij. Fenestre sūt sol et luna: stelle. Et
ecclia huj⁹ domus sunt mōtes: in qui talē domū
edificauit de⁹ est potentissim⁹: et qi ita ordi
nate fecit: sapiens est: et quia oīb⁹ puidet do
nus est. Talis dñs potentissimus: sapientissim⁹
et optim⁹ iust⁹ debet esse: cui bonis remune

…rationē: malis autem punitionē. Ecce q̄dā co
gnoscitur de⁹. Auctor. Inuisibilia dei. Cglo
riapotētia: maiestas ꝛc. a creatura mūdi: di
cit glo. ad hoc: q̄ ea q̄ facta sunt intellecta cō
spicuunt: sempiterna quoq; ei⁹ virt⁹ et diuini
tas: ita vt sunt sine excusabiles. Quia cū cognos
cerent deū: nō sicut deum glorificauerūt aut
gratias egerūt: Iz euanuerunt in cogitationib⁹
suis: et obscuratū é insipiēs cor eoꝝ. Dicentes
Phi in scholis cognouerūt deū: Iz nō nomi
narent eum deū sed hmō principiū. vt in. xij.
Mō etha. pmō cām. hmō motorē. motorē im
mobilē. hmō intelligētiā. Sed dicit Aug. q̄
in templo adorabant idola cū popul. Iō dicit
apla q̄ cū cognouissent deus. Moraliter iste
defectus phorū est hodie in multis xpianis
qui cognoscūt deū: et tñ nō glorificāt: imo de
spiciūt et vituperāt deū. Verbigra. In domo
dñi sustinere inimici dñi: et habere colloquia
secretaꝛ: recurrere ad illū in suis necessitati
bus: magna iniuria dñi é ꝛc. Hoc faciūt xpiā
ni: cū sustinendo diuini: cōiuratorē ꝛc. et re
currendo ad eos. Item cū de⁹ sit in domo hu
ius mūdi totus in toto: et tot⁹ in qlibet parte:
qui iurat: reneg at: blasphemat: coram eo
iurat ꝛc. vel tu non credis: vel si credis: et tñ
facis ista peiora eis phis infidelib⁹. Itē credis
et scis q̄ dñs qui puidet suis seruitorib⁹ vult
de eis aliquod seruitium. Itez etiā dñs deus
vult de nobis seruitiū: et seruem⁹ dilectē. ꝛc.
Si credis et nō facis peiora eis q̄ phi. Ecce pri
mus gradus credentis: qui habet p̄ sciam in
tellectualē. ¶ Secūdus gradus ascēdēdo de
maiori: Credē deo. i. verbis ei⁹. Alii credūt
deū qui nō credūt deo: sicut multi me scitis cē
sed nō credūt mihi. i. dōis que dico vel ego cre
do demones semp cē: Iz nō credo demonib⁹
i. dest. dōis eoꝝ. Qui credūt deū debēt etiam
credē deo. i. dōis que dicē. Legit enī de abrahā
sene: cui pmisit deus dare filiū cux esset senex
et eius vxor anūs. Dicit textus. Credidit deo
Abraam et reputatū est ei ad iusticiam. Gen.
xv. Et dico q̄ ille gradus [illegible] rentia. Magna enī reuer[illegible]
dicenti aliq̄d supra intellectū pu[illegible] boies
vel alias volūt credere: et sibi sine [illegible]
et testibus. propter sua fam. à domo. colle[illegible]
et bonitatē. Ita est de⁹ qui venit
tra mare de celo em per ipsum incarnatio
et natiuitatē. Excipit nobis publicādo ver
tissima et supra [illegible] et intellectū nostr[illegible]
q̄ licz sit vn⁹ deus. Sapiēs et indiuidua

…ille est tres persone: pater: filius et spūsanctus.
Unde scriptura dicit. Tres sunt qui testimo
niū dant in celo: pater: verbum: et spūsanctus.
Et hi tres vnū sunt. i. Joh. v. Debet enī xpiā
nus dicē. Dñe ad hoc nō habeo rōnem: nec
argumentū: sed dñi ad oppositū. Et ille est ꝗ
vos dicitis: credo firmiter: et nolo iuramentū
nec testes. Hic est meritū fidei. Quia si dirīs
set solē esse lucidū: et nō crederēs: grates⁹ nullas
haberet. Itē dixit aliō mirabile q̄ de illis tri
bus personis non pater nec spūsanctus: sed fi
lius factus est homo. Magnū mirabile. Ita
dicit scriptura. Qui cus in forma dei. et tinon
rapinā arbitratus est esse se equalem deo: sed
semetipsum exinanuit: formam serui accipiēs
i. corpus et similitudinē hoīum facta
et habitu inuētus vt homo. ad Phil. ij. Hoc
mirabile credēdū est et supra. Itē dicit q̄ fa
ctū conceptus de Maria virgine sine homine
sicut granū formatur infra aueliand. Itez q̄
sine natus de matre manente incorrupta: sic
transit radius solis per fenestram vitreā recl
pieno colorem vitri: Iz bon⁹ christianus dice
re intra se debet. Dñe nō habeo rationē: nec
argumentū: sed credo dñe: quia articul⁹ fidei
est. Qui cōcept⁹ est de spūsancto: natus⁹ ex ma
ria virgine ꝛc. Itē dixit nobis aliud mirabile
de sacramēto altaris: q̄ dictis verbis a sacer
dote ipse est ibi ver⁹ deus et homo: sic est in ce
lo. Caro mea vere est cib⁹ et sanguis meus re
re est potus. Qui manducat meam carnem
et bibit meū sanguinē in me manet et ego i il
lo. Itē. Qui māducat hāc panē viuet in eter
nū. Joā. vi. Si dicerret q̄ hostia est alba et ro
tunda: et credere[illegible] sibi ne eq̄ mirus. Ergo. Si
deo nō habet meritū vbi humana rō habet expe
rimentū. Qui timet deū credite illi: et nō dic
illum: et non euacuabit merces vestra. Eccli. ij.
Infideles vt iudeos: a garentes credūt deū: Iz nō
deo: Iz euacuabit merces eoꝝ. ¶ Tertius gra
dus fidei est credē in deum. i. credēdo in ihs
per bona opa ire. Unde scriptura. Qui cre
dit in me opa que ego facio et ipse faciet. Jo.
xiij. Qui est in peccō mortali licz credat deus
et credat deos[illegible]credit in deum eundo ad
cum. Ita[illegible] passiu eundi ad eū. Pum⁹ é
cōtrit⁹ peccōz. Quēadmodū puer q̄ cecidit
in [illegible] ploratisic glibet nostrū dz facē q̄n ri
tam vitā imundā: et deturpatam per su
am mauaricia ꝛc. Secūdus passus est cō
sicut puer qui ceciderat: uto flens recur
trē q̄ ipsius [illegible] et mutat aliā ve
stē: sic recurrēdū est ad matrē nostrā eccle

…siam ad confitendū offendendo ihm xp̄m
q̄ lauat nos et vestit q̄n absolut nos et q̄. Qua
sicut erat prius [illegible] vestit⁹ pōpe
et vanitatis: ita post in duē humilitatē vestit⁹
sic de aliis. Qui facit ista credit in deum: quia
tendit ad illū. Sic qui credit in illū: nō dicit
illum: cōfidet. Ro. x. Sec⁹ oe credēdo: iusti
ficat⁹ buob⁹ modis. De hoc tertio mō credē
di intelligit illud. Buj. Qui crediderit et ba
ptizatus fuerit saluus erit. qui vero non cre
dideriit condemnabitur. Mar. xvi. Unde ex
positionem huius auctoritatis.

¶ Dñica. xxj. post festū trini. Sermo tertius.

Nduite vos armatura dei: vt pos

sitis stare a duersus insidias diaboli
Verbū istō dñi textualiter ad ephe.
vi. ꝛc. Pro declaratione et introductione ma
terie predicande sciendū q̄ nos inuenim⁹ in
sacra scriptura q̄ xp̄us venit in hoc mūdo vt
rex intrans campū pro liberatione ppli sui a
captiuitate et morte. Ratio. Ergo ad hoc pec
cauit pma dei facīdo voluitate diabolus po
tiue q̄ dei: certe diabolus tyrānice accepit
tantū diuum in hoc mūdo q̄ eēs boies tene
bat captos infra claustrā petōrū tanuis clau
sis. Janue erant ignorantie de deo errores et
false opiniones q̄ libet faciebat sibi deū. Ido
la et post motē dyabol⁹ succedat alias ad in
fernū. Ecce in qua captiuitate erat ppls: sed
q̄d fecit filius optimor⁹ filij dei ex cōpassione et
pietate mīe fuit in hāc mūdū vt in capū ꝛc. et
plūs cōmisit cū dyabolo in die venerīs scīe et
fugit grauiter vulnerat⁹ in capite in manib⁹
ꝛc. Sz liberauit ppls sui intrās q̄ eēs obe
dientes et credētes sibi fut liberi. Auctoritas
Attollite portas principes vestras portas. Lignorā
tie et erroris: q̄ nobis obstēdit portas penitudi
et clearuit: porte eternales. Et ex quarūde ifā
gat: introibit rex glorie. Quis est iste rex glo
rie: dñs fortis et potēs dñs potēs in plio. pa.
xxiij. hoc dicit Danid illuminat⁹ spūsancto q̄
uidē xp̄s phīa. Itē alia auctas nouū testamē
ti maioris auctoritatis q̄ Danid: quia xp̄s est
Jo. xi. Qui fortes armati. i. dyabolus custodit
atriū suū. i. plateam hui⁹ mundi: quē tyrānice
occupauit: in pace sunt eia q̄ possidet. Qua
nec boies nec angeli erāt sufficientes ad expel
lendū eum. Si ait fortior illo. i. xp̄us superue
niens vicerit eū: vniuersa arma eī⁹. i. peti au
ferretur in q̄b⁹ habebat fiduciā: et spolia eius. i.
natura hūmana distribuet in oībus an
gelor⁹ collocādo. Pz ergo rōe et auctoritate

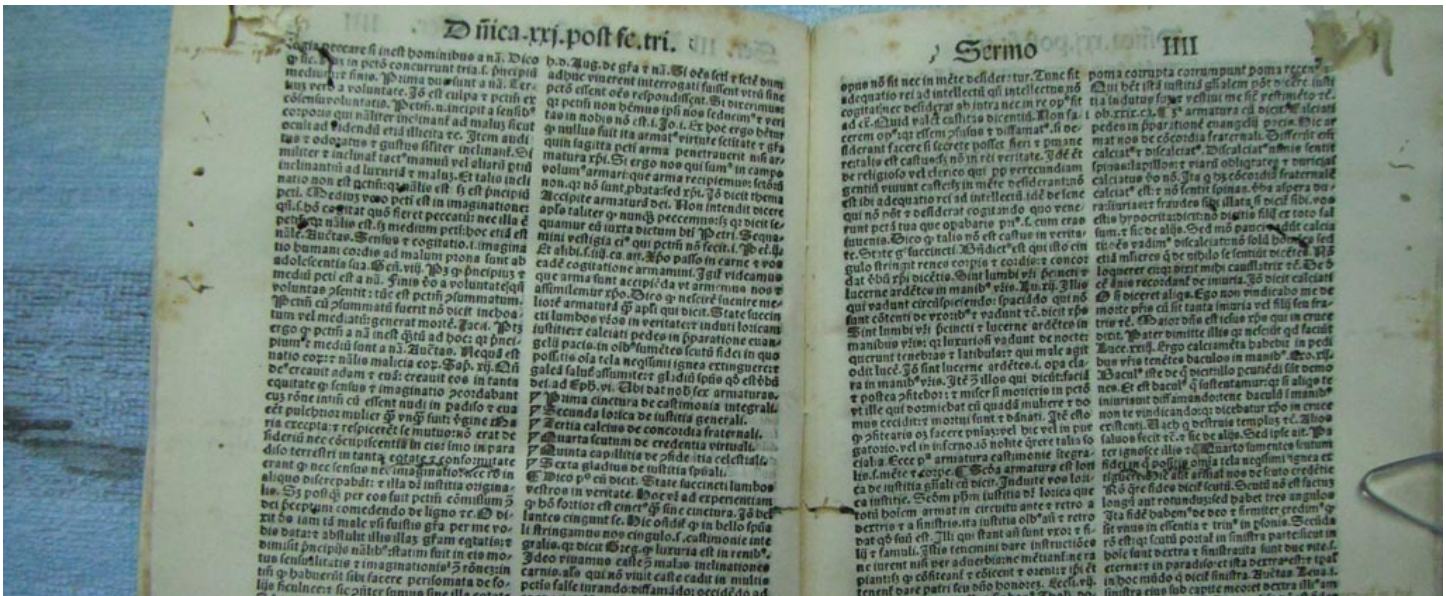

Resultus: cito venturus. Sentus fidei stat in credo. Dicat semel. Jō dicit. In oīb⁹ supplebiebus sumentes scutū fidei manē tero ens ptestationē: r defendet vos ab antixpo. Be ato scuto Dō. Scuto circūdabit te veritas ei⁹ non timebis rē. ba.rc. Veritas dei est scutus fidei. l. credulo. Jō ola tela nequissimi. l. antixpi qui mittet grmos: iacula huic mundo. l. Pestiferas disputationes. Secūm pspicuitatū. Terūt falsos miraculos. Quarti to mentorū: ola scuto extinguunt. Quinta est: galea salutis assumite. Hic armat nos in capite de capillis r de cōfidentia celestiali. Recte galea cōparat cōfidentie. Nā tres sunt virtutes theologicales. l. fides: spes: r caritas: r spes est altior: nō dico maior est spes q̄ fides r charitas duas ptes hīt: altam r bassam. Fides hz q̄ est vn⁹ ds: pfitiua: r sp̄fectiua: istud est altum. Jtē bassum pp xpi incarnationē. Jtē de gloria altiori in celo: quā ds dabit bonis: credere penas inferni quas ds dabit malis: r sic fides hēt altū r bassum. Charitas in duobus cōsistit: p̄ceptis. l. diligere deū r pximū. deus vt altū pximū vt bassum. Spes ds tñ est altaq; in nullo est sperādū nisi in deo. Be illo qui sperāt in hoc dicit pphēta. Ds maledict⁹ qui pfidit in hoc: Jere. xvij. Ergo spes hz tñ altū in deo. Maledict⁹ qui cōfidit in homine: r cetera. Ergo ausertis vos: nō ponatis spem vram in rebus tpalib⁹: sed in deo. Verbigfa. Bonus r aptus medicus q̄ recipit infirmū in curā: nō hz cōfidere q̄ ipse dabit sanitatem: q̄ effectus dei est. hz dicat. ego facio fm̄ artē r med sciaz: hz q̄ sequaf effect⁹ sanitatis: cōfidatis in deo. Secta gladi⁹ q̄s est ds⁹ dei. Eequo. n. sumus armati in remiss⁹ de castimonia integra: linea: loricali: de iustitia gl̄i alit: r pedib⁹ calciati de cōcordia fraternali. Jn sinistra manu scuto fidei: r galea cōfidentie celestis. Jo io armat nos manu dextra gladio iustitie spiritalis. Scutum est ad defendendū. Ensis vel gladius ad offendendū. Jta olo est ensis vel gladius quo petunt inimici nr̄i q̄n mane r sero denote hō orat. Ps⁹ signando se r flectis genibus cogitando q̄ videtis xp̄m qui sedet ad dexteram: qui inimicat nobis: talia oīa di gladius: q̄ ore r corde cogitando hz dicit r tūc inimicus nō audet appropinquare. Dicat de Jude apostata qui invocabat demones: r eos mittebat cū litteris: r infra horā redibant cū rīsionest: sic nā cū fiendū nobis: cū creatorem nr̄m cōmoueamus: qui vnicuiq; fm̄ sua merita retribuet. vt dicit Apoc. xix. de ore eius gladius procedit gladius ex vtraq; parte acutus: vt in ipso percutiat gētes. Ecce quare dicit thema. Accipite a: matheam vi. De eadē dñica. xxi. post festum tri. Sermo. v.

Late in preparatione euāgelij. Verbū istud habet verbi sectendū q̄ in theologia inuenit magna dīa inter p̄parationem cordis r executionē opis: q: hz hō aliq̄ phēere vel ctra arbitrū eligēdi: ordinādi rc. hz executio sepe impedit: q: ertio pauperē hēdus ad mādatio nō. ītē multi pñt cogitare r p̄parare se vt vadāt ad scm̄ Jacobū vel hierūz: hz ē effectus non potentia exeq. ītē multi disponūt ordinant r desiderāt ire ad eccliaz: si interueniat infirmitas: tūc executio est. ispedita. Jō aūt dīa est inter p̄parationē r executionē. Auctas. Cor hoīs disponit viā suā. l. p̄parat r dīri gubnare linguā. Nō hoīs est p̄parare: alium ad bñ agēdū vel disputādū rc. hz executio ad eē dīi est gubnare linguā. Ad 3⁹ executionem opis ad ex nō sunt in libero arbitrio hz p̄parationes. Jō dic thē. State in p̄parationē sancti euāgelij. Nō dicit in executione: q: sentij euāgelia p̄cipit facē. elemosynā. Jā si nō hētis sufficit hēre cor: p̄paratū q: si hēretis tūc faceret. Jtē p̄cipit p̄terea: sufficit hēre cor: p̄paratū. Jdē de aliis opib⁹ ps thē. Dicēt aliq̄s in qb⁹ stat euāgelij xpi. Dico q̄ tota doctrina euangelica pistit in quattuor.

℣ Primo in simplici credentia.
℣ Secundo in plena obedientia.
℣ Tertio in digna pnia.
℣ Quarto in firma perseuerantia.

De oīb⁹ istis r in spāli dicit thē. State in hac ratione euāgelij. Dico p⁹q̄ sentij euāgelij p̄cipit hēre simplicē credentiā: simplex credētia est aliqui credere de aliquo r miraculis red⁹factis r altioris dignitatis: p̄fectionis sctitatis: r plenioris sapie q̄ nunq̄ mentē tanto eius assertioni: simplici⁹ est credendū in iuramento r sine test⁹. Talem credentiā habuit xp̄s a nobis. l. vt alta inuisibilia r incōprehensibilia fidei trāscēdentia simplr credam⁹: non pondēdo nos in disputatiōe. l. quō pōt hoc rē. Nō elle testes rc. hz dicē q: vos disputando nō potestis dicē falsum: credo simplicit. Dñe

Sermo V

hz intellectus me⁹ nō pōt cōphendere in hoc facim⁹ xp̄o magnū honorē. Verbigfa. Quilibet xp̄ian⁹ credit. trinitatem: r hic nō vī quō tres ple sint vna essentia: nī q: vos mihi dicitis ego credo: eque ctis tante sctitatis: dignitatis: r sapie: q: nō potestis mētiri rc. Jtē dicitis q: ctis ōn r hōrandus vt supra in pcedēti sermone. Auctas de oīb⁹ hīs. Venit ihesus in galilea p̄dicās euangelū regni. ds. Penitemini r credite euāgelio rc. Mar. i. Nō aduenit⁹ in galilea q̄ne interp̄tat rota sīgt xp̄i caro nationē per quā venit in ista mūdi voluntē vt p̄dicaret euāgelū regni dei. q: l. credētes postea ad regnū dei. Jō aplo. Non erubesco euāgelij. Virt⁹. n. dei est in salutē oi credēti. Ro. i. Nō erubescō sicut faciūt multi p̄dicātes Ouidij. Virgilij. Terētij: r alios fabulas poeticas: in qb⁹ nulla est fides: q: multa mēdacia ponūtur poet⁹: vt dī in p⁹o metaphisice. Dico secūdo rc. l. plena obedientia. nō soli euāgelij xp̄i p̄cipit simplicē credētiā: hz r plenā obedientiā. Nō nullus dño est cōtētus de sola credentia subditorū erga ipsum: hz os reddē obedientiā plenā. Di. n. creditis q̄ xp̄us sit dñus rex: saluator: o potens. Ergo ho ei obedientē: q: obedientia sequit ad credentiā. Jn hoc ois dūntur illi qui credūt xp̄o: q: ad eē ei obedientes. Dñs⁹ noster p̄cipit nō ire ad diumos rē. sed recurrere ad deū in necessitatib⁹. Omi nō recurrit obedies est: hz mō tot sunt inobedientes. Taleo hoc nō dicēt p⁹ timore: ope eīs ostendunt deū impotētē rē. Jtē si credis ipsū deum potentē obedies do: q: p̄cepit nō iurare: nō periurare: blasphemare rē. q: de rege suo r p̄lato hō loquit cū reuerētia. Jtē q̄s dño vult de seruis suis q̄dve q̄dcet aliq̄s fuitis. Cuz ergo xp̄s sit dñs dans nobis p̄tionē rerum oīm: faciam⁹ sibi aliq̄s fuitis. Jn hebdomada fruare dñicas. Ecce q̄s obedientia sequit ad credentiā. Jō xp̄o. Euntes in mundū vniuersam p̄dicate euangelū omni creature. Qui crediderit r baptizat⁹ fuerit: saluus erit. Mar. vlti. No. cūtes in mundū vniuersum: p̄dicate. l. duas cōditiones simplicē credētiam. Jō dicit. Qui crediderit r plenā obedientiā. Nec⁹ baptizatus fuerit rc. Qui baptizatus est: p̄fitendo cū fr̄ibus dedicatio boīs ad fuitutē dei: sicut fuit ad ītm plenā obedientiā inclu

[illegible] apostolum. n. nō soli[illegible] eē fuit. hz dicit qui multi nō vel[illegible] istud auctem quō istud vocabulū [illegible] fuerit: includit obedientiā vt declara [illegible]. Euntes docete oēs gentes baptizantes eos in nōe ptis r filij r spūs scī: docentes eos seruare oīa quecūq; mādauī vobis rē. Dico 3⁹ rē. digna pnia. Nōqz cessā est q: oēs deficimus in primo duob⁹ vel in simplici credentia: vel dispūtādo quō xp̄us tā magnus erit in parua hostia rc. Rūdere debemus q: ista r maiora ds pōt qui potest totum mūdū intra avellana includere. Jtē de obedientia: q: multi sunt inobedientes. Non oēs obediunt euāgelio. Ro. i. Jdeo quidā nob fr̄ibus medic⁹ de remedio pñie salutaris q̄ ab quō possimus ire ad p̄adisum. Ergo facere debem⁹ p̄nam: dolere de pctis semp̄ re ppositū nō rededendi: ītendere recipere p̄nam r fruare ipsam que est data a pctore. Auctas Qui implet⁹ est xp̄s r appropinquāt regnus dei. Penitemini r credite euāgelio. Mar. i. No. q̄n implet⁹ est xp̄s. l. mundi. id̄ summo in fine. id̄ audetis vos. Quilibet corrigat se dimittendo pctā r mal⁹ societatē vt simus parati in die iudicij. Nō ponat cor in istis mundanis rē. restitutatis r remittatis iniurias. Et cōcordat aplo. Hoc itaq; dico vobis fratres: Tempus breue est. l. Cor. vij. Breū nō: q̄ si appropinquabit regnum dei faciēdum: sup̄le pnias. Jā adueīt cū h̄ facere: boles pnias nos tū appropinquabit ad regnū celoz: sed fuisse nos. Addā. n. qui ex pctō suo fecit nōgentos r. xxx. annos de pniarii ad infernū descēdit. r sic de alijs. 3⁹ nō cuz dicit. Credite euangelio. q̄d. l. p̄cipit pnam. Pnām agite: appropinquabit. n. regnū celoz. Attibi ij. r iij. ca. Dico ērto q: sanctū euangeliū vult r p̄cipit nobis firmā pseuerātiā in bona vita r sanctis operib⁹: q: nec simplex credētia nec plena obedientia nec digna pnia placent deo sine pseuerantia apud deū. Plus cōsideratur pseuerantia finalis q̄ longitudo tpalis Verbigfa. Sunt duo quoz vnus vixerit sanctissime in bonis operibus centū annis: hz q: vnus de⁹ dimisit seruitiū deī ante mortē dīas bd. Alter vero centū annis vixit in peiore vita tima die ante mortē cōuertit ad deū: r dolet de pctis r pponit abstinere: sic mortis saluabit⁹ rc. q: plus de despicit pseuerantia finales q̄ longitudinē tpalem. Hoc rī nobis mirabile q: illa dānet: r alter salu⁹. Dz declarō q̄ fīsitudinē de duob⁹ cuntib⁹ Romā tpe indulgentie plenarie: vna⁹ va⁹ venit de lāgin quo cū magnis periculis r expensis: hz qui cū tali portam cuitat Rome reuertit r ingrat. Ille dit vēit de vna leuca r fruat r restituat fletuarias. Quis de istis duob⁹ lucrat⁹ est id̄ q̄ctus ad

q̄ ille q̄ itrauit: q̄ bulla vel papa dicit q̄ q̄
ſtat ꝛ vltat ſcitatia. Jdes. Nā papa Jesus
dat plenā idulgentiā oībus vēntib⁹ roma
ī paradisum q̄ anteq̄ intrat portā mozit
reuertit retro q̄ pcēs mortal ens lucrat idul
gentiā: q̄ ille q̄ ītrat cōtinuādo. ī. bonā vitā
vsq; ad mozt ēsse lucrat. De dño q̄uo pun
cto vna anctas. Notā facio vobis euāgeliū
q̄d ſ. icarnato dō z accepſtū. ī. simplr credē
do ī q̄ ſtat. ī. plēe obediēdo: q̄ dō z saluami
ī. digne pnitādo: ſi ſ. nec. ī. firmiter pseuerā
do: nisi frustra cradidistis. ī. Cor. xv. Nō erē
plū de illo q̄ ndēs ī multitudīe dnoz ſui fer
uitioꝝ pleuerauit. Ergo ſparem⁹ cor ad ſim
plicē credētiā ad plenā obediētiā: ꝛ corp⁹ ad
dignā pnitaz ꝛ firmā pseuerātiā. Jurta cōſili
z thematē dicēt. Statet i ſpatione euāgelii.
De cadē dñica. xxi. post festū tri. Sermo. vi.

Onfortamini

in domi
no z ſpo
tentia virtutis eius. Ephe. vi. Pro
declaratione thematis ꝛ introdu
ctione materie predicande ſciendum q̄ xp̄o
loquens de persona deuota penitente ꝛ bo
nā vitā tenēte: dicit talē ſpationē. Nō pōt ciui
tas abscōdi supra montē posita. Mathei. v.
Verba sunt figuratiua: ſm glosā⁹ docto
res vult dicere q̄ ciuitas. ſ. psona sancta: que
dicit ciuitas: q̄ sicut in ciuitate sunt magne
platee ꝛ palacia regis. Ita ītra psonā deuotā
sūt trea magne platee. ſ. memoria ītellectus z
Sēda intelligētia penitētiā. tertia ē voluntas
futuroꝝ. Platee sunt sensus corporis interio
res: sensus oīs: fantasia: imaginatio: rememi
scētia. Dom⁹ regis intra quā habitat ꝛ quie
scit ē sciencia. Pone sūt quīq; sensus copa
tentes hac ciuitate est abundantia mercatio
nū. ſ. negtarū theologicaliū ꝛ cardinaliū meri
toꝝ ꝛ bonoꝝ operū. Talis persona est xpta
habitatio xp̄i. Jō ecclia i psona xp̄i ꝛ ogimio
siosiſſime dicī. In ciuitate ſctificata sūt re
quiez in hierl̄ potestas mea. Eccli. xxiiii. Ta
lia ē posita supra mōtē. ī. fidē. De q̄ Isa. Mēi
te ꝛ ascēdam⁹ ad mōtē dñi. Isa. ij. Non ascē
damus p̄ credētiā: obediētiā: ꝛ pniam. De ta
li ciuitate dicit xp̄s. Nō pt ciuitas abscōdi su
pra montē posita: nec hoib⁹ nec demonib⁹
demonibus. Nō nec vt clarā est nec gentib⁹
q̄ls velit absconditū de eam manifestat ad
ſpiam sua ꝛ ad exēplū gentiū ipſis dicentib⁹
Non nobis ꝑſe non nobis ꝛc. nec demonib⁹
q̄ sicut ciuitas obsidet ab inimicis ad capiē
dum. Ita quando Lucifer sicut aliquam per
ſonam sanctam ꝛ bonaz dicit. Illa ciuitas eſt
mihi rebellis obsidet eam i circuitu. Auctas
Aduersari⁹ vester diabol⁹ tanq̄ leo rugiens
oz ipsum timēs: ſs cōsidere: de dño Jesu xp̄o. dī
cit the. Cōfortami in dño ꝛc. Loquit apla
lū expectāti dicēdo. Confortami. ꝛc. Patet
obsessaz i circuitu quā pōt defendi ne capiat
ab inimicis. Dico q̄ requirunt lex cōditōes.

℣ Prima conditio q̄ castrum sit bene proui
sum in victualibus.

℣ Secūda in parte debilioꝝ sit dñi munitu.

℣ Tertia q̄ habeat ppīm audacem.

℣ Quarta q̄ portē castri optīe claudantur.

℣ Quinta q̄ ei⁹ icole cū inimicis nō loquāt.

℣ Sexta q̄ custodīe diligenī obseruentur.

℣ Dico ꝑmo ꝛc. ſ. q̄ in victualib⁹ dñi ꝛc. Ita
de nobilibz bona psona ē ciuitas obsessa ab
inimicis. Q̄ ſ. q̄ beat. pulsionē de electo ſpi
ritualib⁹. Spūalia victualia nſa sūt illa de q
bus xp̄s. Non in solo pane viuit hōsed in ꝛc.
Mat. iiij. Ozando. ſ. deuote quolibet die de
mane ꝛ sero: legendo: audiēdo missaz: ꝛ diui
nis officijs interessendo: cōfitendo: ꝛ cōicā do
tūe ciuitas est optime munita. non capiē p
pter famē. Auctas. Inuēti sunt sermones tui
ꝛ comedi eos. Et sermones mihi ē dñi tuū in gau
diū ꝛ letitiā cordis mei. Jere. xv. Jtē alia. Ex
gregauerunt frumenta. ſ. ēba diuina in prepa
rationez pugne. Judith. iiij. Ergo cōforta.te
ni. Secūda pditio est q̄ in debilioꝝ parte
ꝛc. Ita in ciuitate. Cin persona deuota debi
lio: paro est caro seu sensualitas: q̄: intellect⁹
ꝛ rō fortissima ꝛ alta sunt. sed caro est debilis
spūs quidē ꝓmptus est: caro autem infirma.
Mat. xxvi. Jō munieda ē austeritatib⁹ pniali
buꝝ: ꝛ abstinentijs. Diceret aliqs. Hoc non
fortificat carnē: imo debilitat. Dez est debili
tat quātū ad opera ſpalia ꝛ carnalia. ſs ūtus
ad pugnā ſpūalē sic fortificat. Auctas. Eurt⁹
enī in infirmitate perfect⁹. Libenter igit gloriā
bor: in infirmitatibus meis vt inhabitet i me
virtus xp̄i. Cū enim infirmor tūc potēs sum. ij.
Cor. xij. Multi facerent multa pcta si nō es
sent infirmitates. Jdeo libenter gloriandā ē.

℣ Tertia est vt nō sint timidi vt iudei. Ecclī
tas capiet. Nō ſfre in bello ſpūali possūt
habere cōdis audaciaz: q̄: sum⁹ certi q̄ de
nostrā nō pōt capi violenter ad peccandū
consensus ibi fuerit. Unde ī vn⁹ oyabol⁹ vi
lenter poneret gladiū in manu mea. q̄ nō

ret brachiū ꝛ interficēt aliquē me. Jdeo dō
non est peccatū. Idē de mulie virgine cōtra
dicēte ꝛ nō cōsentēte: ꝛ ſ ter sūi velle vio
latur nō pdit ꝓpositū: imo tanq̄ virgo co
ronabit in paradiso. Nota de dā Lucia quō
rūdit infidel tyranno q̄ volut eaz ducī ad lu
panar: dicēs. Nunq̄ iquinat corp⁹ meū o cō
sensu mentis: ſi inuitam me feceris violari casti
tas mihi duplicabit ad coronā. Ergo ōbem⁹
hāc audaciā cōdītione cōsentiamus petis: q̄
nisi cōsenserim⁹ aliter nō possūm⁹ capi. Dica
tur hic exēplū de dā Margaretha: ad quaz
intrauit demon in carcerē in forma doctoris
ad decipiendum eam: vt consentiret principi
q̄ multa bona ei spōdērat. Dical quomō
de⁹ sibi reuelauit q̄ erat demon: ꝛ ipsa audac
ter recepit eū per barbā. Si vna puella tan
tā audaciā habuit: tanto magis nos magni an
daciā hāc debem⁹. Hoc dic scriptura. Estili
ter agite ꝛ confortet cor vr̄m: oēs qui speraz
in dño. ingt pā. xxx. Quarta q̄ porte clau
dantur: q̄ si aduersarij intrāt: facti est ꝛ ciui
tas ē capta. Jō orte nī cordis sūe castra sūt
sensus corporales: in quib⁹ est resistēdū: auer
tendo oculos a malis aspectibus ꝛ turpibus
ad petiſ inclinandū: q̄ per oculos nunci⁹ ve
nit ad cordi dicēdo quō ē pulchra. Portas bu
ius castri male custodiūt ille maxim⁹ miles
magn⁹ rex Dauid. vt ps. ij. Regum. xi. Dica
tur quō respiciendo vxorē vrie lauanté ꝛc cō
cupiuit eā. Et cecidit in petiſ luxurie ꝛ homi
cidij ꝛc. Dical etiā quō petiſ ducēs ad luxu
riā: ducit secū homicidiū ꝛ gulā. Jtē oportet
custodire aureo ꝛ alia sentimenta resistendo
fortiter. Jdeo dicit scriptura. Oīs cōfortauit
feras portarii ꝛc. ſ. o. cxlvij. Dicat hic de illo
sancto heremita eunte cū matre sua senē: in
transitu rini cooperuit sibi manus ne tāgeret
eius carnes nudas: licet mater eēt antiq̄. Di
cūt aliqui. Ergo pētiſ est respicere mulierē
ꝛ rīdere aunq̄ petiſ esset si quis dimittēt
portā castri aperta inimicis. Jdeo nolite fieri
sicut equus ꝛ mul⁹ quibus non est intellect⁹
Ps. xxxi. Quinta ꝛc. q̄ loquunt cū inimi
cis of facti est eorum est capta: quia tam ꝛc
[illegible] partameta. Ita plamentū inimicos
nobiscū sit in imaginatōe cogitādo certa pec
cata. Dical qui expectāte eruento capiē mu
ſier que locutōes admittit hominib⁹: sed stet
firmiter sortis resistēdo. Si aut audierit ꝛ dic
tū sit hoc facti est: ipsa ē pdita. Si vero
resistendo actū facti est: ipsa dicit scriptura.
Nō [illegible] ꝛ cogitationes deuta. Multiz
enim pficiūt ad impietatem. Loquitur seruo
cor vt caueat serpā. ij. Thy. ij. Item potes q
volūt vincē cautelā: vitent locutiones mulierum
Jdeo dīs vīsicus docet cauē mulierē cōlori
tā: q̄ etiā virtutes alios decipiūt: emolliūt
aut inclinant. ſ. ad peccandū. Sexta est q̄
custodie dñi ꝛ diligent custodiant ꝛ respicia
tur q̄ ſi secus eēt ad inimicia ducī nēt⁹. Jn
necessaria est cōtinua custodia. Custodia est
amoz ad mḡm in scolis. Verbigratia: q̄si aliqs
tēptat de lugubri pōpa ꝛ vanitate ꝛc. oculos
ſi tellect⁹ faciat respicē ad xp̄m q̄ in q. xxx. an
nis candē vestē portauit. Jtē ad [illegible] ma
riā multeres respicē debēt. que eā elegit regina
reginaz: mat dei electa nō dōmo⁹ sup oēs se
humiliauit: ꝛ dicēt. O miser ego qui ēt dēs ꝛ
rex ita imit simplr: ꝛ ego volo ornari. Tal re
spectus timorosus custodit ciuitatē seu castra
corpus tm. Jtē q̄ venit tēptatio multiplicā
di diuitias per vsurā: furta. ꝛ sic de aliis pec
catis: debemus respicē ēpūm. Anctoritas.
Si non in timore dei teneris te instantanei
to subuertetur domus tua. Eccli. xxvij.

C Dñica. xxij. post festum trini. Sermo. i.

Ane debitum

domi
ni nr̄i ih̄u xp̄i qui rogasti me. nō at. xxiij. In sanc
to euāgelio hodierno declarātur
nō tria multū necessaria ad ſcēdā. ſ. ꝓpria
pietas: vīalis copiosa. ſ. Scōs crudelitas
bdānal viciosa. ſ. Tertio ostas dīnal rigoro
sa. Primū ostēdit in pncipio euāgelij. Sedēs
in medio. Tertio in fine. C Et de ꝑmo. ſ. pieta
te vīali copiosa illius q̄ facit pniam. dic tpe.
Et debitū dimitt. Et ostēdit in ꝑma ꝑte euān
gelij vbi xp̄s dicit. Sile est regnum celoꝝ ꝛc.
ꝓpīs. debitū dimitt. Xp̄s volens ostēdere suam
pietatez copiosam loquēs de se dicit. similitu
dinē. Sile est ꝛc. Nō inflit eos venundari: q̄
defraudauerat eū: ꝛ vxores eoꝝ: ꝓ quib⁹ erat
ei de suis vanitatibus: ꝛ filios suoꝝ: ꝓ quib⁹
filijs ꝛ filiab⁹ q̄: vt eis dimitteret magnā de
redā q̄ defraudauerat dñm. Procidēs ergo
seruus ille dicit. Patiētia habe in me ꝛ oīa
reddā tibi. Dic habem⁹ ex mēmoliā: q̄ sīmo
magni petiōes nō deberem⁹. sed debem⁹ fa
cere pniam: pteā veniam⁹ et ille dispensator q̄
fecerat tūramentū bene dispēdādi bona sūi
ꝛ fregit illud. Secūdo fecerat multas pōpas
ꝛ vanitates. Tertio fuit sūa data. ſ. vt vī tan
dem⁹ ꝛ rex dimisit illi ē debitum. O ih̄
misericordia. Ita nos ex ille dispensatore in

mdo infidelem̃ ꝓpo:q; iuramentū fidei factuz in baptismo fregim⁹:nō secundō suā voluntatē leges & sceptra sua gliber vult⁹ uē fm suam ꝓpriā voluntatē. Valde pauci sūt qui in negocio suo respectū si est fm deū:sz vt possint lucrari uel nō aduertunt: & parū lucrāt q̄ debitā aiam suā. Ecce infidelitas nr̃a vt illuc dispēsatoria. Ihc de ista. Bona dñi & male dispēsamus:qui bona tpalia q̄ nos diuites habem⁹ & spūalia:vt dñicias sacramēta ecclesiastica:sotū dispēsat in vanitatē⁹:propter hec sūia mortis est tam data per diem nr̃m dicentē. Alia q̄ peccatū ipa morietur. Ezech.xxiij. Remedium ergo q̄d habemus est humiliari ad pedes regis xpi. Primo humiliando eos per attritionē. Secundo os per humilē cōfessionem. Tertio corpus per punitionē. Seruando penitentiā aliquā dicendo. Dñe patientia habe in me & ola reddam tibi:q; de cetero volo corrigē vitam meā. Et quid facit xp̃s. Omne debitū dimisit &c. Ecce quō ostenditur pie pius & humanus. Audiam⁹. Si dixero impio morte morieris:& egerit pniam̃ a peccato suo:feceritq; iusticiā &c. pignus restituerit & ille ipius rapinā:q; reddiderit⁹ mandatis vite ambulauerit nec fecerit q̄q̄ iniquitaz:vita viuet & non morietur. Dña peta q̄ peccauit nō iputabuntur ei. Ezech.xxiij. Eligetur ergo nobis habem⁹ bonū & pia dñm. Magna erit culpa dñator⁹ cū tam bonū sortem habeam⁹ pie de pietate & mia dei. In ista parte pola euangelij apparet manifeste q̄ diuites & platī nō sunt dñi bonoꝝ tpaliū seu spūaliū:nisi dispensatores tñi. Rō:q; fm euangeliū hodiernum gliber hñs reddē rōnem & computū q̄ &c. Lauream ergo diuites ne dicāt se esse dños:sz dispensatores. Sicut cū rex magn⁹ rex habz multos dispensatores vt dispensent bona. primo illis de domo dando necessitatem. Ita dñs xp̃s. Totus mundus est regni sui:& in qualibet villa & ciuitate &c. facit tres thesaurarios s. diuites:q; null⁹ est duc⁹ missi ordinatōe dei & dat bona & diuitias vt seruiant sibi & ꝓximo necessitatib⁹ & nō seruiāt aduersario xp̃i. s. demonibus & pumientur a dño deo. Item ecclesiastici vt papa tardiales:rectores alij curati dispensatores spūales sunt. Dignitatuz: beneficiorum: & sacramentoꝝ. Thesaurarius maior est papa:sibi dedit clauco. Credit q̄ papa sit dñs beneficiorum:non sed dispensator. Jō apostolus loquens de se & alijs dicit. Sic nos existimet homo vt ministros xp̃i & dispensatores ministeriorum dei. prima ad corinthios. Et sequi:dicit iā querit in dispensatores mīt strouz vel ecclesiasticos vel laycos vt fidel q̄ q̄ dispensat bona fm dei ordinationē sua sī dei⁹ est. Ista ꝓtica. De decreti regulas & ordinationē dispēsatorū bonoꝝ tpaliū. Nō fenerabero fratri tuo ad usurā & pecuniā nec frugē nec qualibz aliā rē. Deu. xxiij. Hic ps iniquitia multoꝝ qui dicūt. Nūqd de meis pecuniis possum facē ad libitum:ludere &c. Et si nē regio dispēsare:dico. De pecuniis regis possum facere &c. Ignorantia huius veritatis facit damnare multos usurarios: qui quādo reprehenduntur:dicunt. Nunquid possū mutuare. x. pro. xij. Nunquid possum facere cuz bonis meis quicquid voluero &c. Cū ista ratione vadunt ad infernuz⁹q; dñi est terra &c. Secundo ministrare sacramēta absq; simonia. Sacramentū magis necessariū: est sacramentū pnie. Dicat q̄s ꝓ rem spūalē debz fieri primo liberter & post potest petē iuxta consuetudines patrie. Ecce q̄ respicit:Gratis accepistis:gratis date. Matth. x. Et qui hoc facit tenet ꝓsilij beati Petri decentio. Pascite qui in vobis est gregē dei prouidentes non coacte sed spontanee. fm deum neq; turpis lucri gratia:sed voluntarie neq; vt dñantes in clericis:sed forma facti gregis ex animoz: cū apparuerit princeps pastoꝝ capiet imarcessibilē glorie coronā. pma Pe. v. Dico secūdo q̄ dicit crudelitas bruna in vicioſa cum dicit euangeliū. Egressus autē uno ille inuenit vnū de cōseruis suis &c. vsq; donec redderet vniuersum debitū. Magnas crudelitatē fecit fm pietatē quā ipe a domio suo acceperat:maxime cogitando debitū q̄ sibi dimiserat:& debitū q̄ ipse exgrebat a cōserno suo cū parū ab eo receperat. Ita de nobis. Deꝑparcit nobis magna petā q̄ decimus ꝺ cui:& nos nolumus remittere paruas iniurias ꝓximis. Sed dicere⁹:ire de debitus q̄ remittit nobis ponit ī numero denariorū cū libet vnitatis addit. Ire sunt decem ꝺ. Dico q̄ totū debitū q̄ deo debem⁹ est ī ꝺ denario. q: nulli est peccatū mortale q̄n sit ꝺ decē ꝓcepta legis implicite vel explicite vel reductiue. Nulle est numer⁹ signans perfectionē q̄ addit ad inuencendū grauitatē peccati mortal⁹ q̄ quo est faciendā penitentia. Primū mandatus est. Nō habebis deos alienos:si vis saluari nō recurras ad nullum

sed ad deum. Justū mandatum est. Si aūt q̄s facit oppositū:peccat ꝑ ra primū. Ideo qui facit oppositū alicui⁹ nulle. Dicat q̄s recurrētes ad diuinos sacīa magna iniuriā xp̃o: qui q̄ debuit alcēdere ad celos dimisit remedia pro sceleribꝫ:q; tam feerat mandans de talib⁹ oi. In nomine meo sup egros manū ponēt:& bene habebit rē. Mar. vlti. Ideo David. Si oblti fuimus nomē dei nr̃i:& si expādimus manus nr̃as ad deū alienum nō ne deus requiret ista. ps. xliij. Secūdo. Non assumes nomē dei rē. i. falsē iurando:talia ꝺ duo milia. Tertiū. Memēto vt diem sabbati sanctifices &c. i. abstinēdo a negocijs tpalib⁹ audire missam &c. Quartum. Honora patrem & matrem:vt &c. Honoris pareteo:coordeioter & opē eis subueniēdo:q; facit oppositū debet quattuor. Quintum. Nō occides. i. inimicos per vindictā:nec per odiuz: sed mediāte iusticia. Dic qui odit fratrē suū homicida est &c. i. Jo. iij. Primo occidit seipsam ac si biberet venenum:q; odiū venenum est occidēs aīam & est maius peccatum odire se q̄ alū. Item occidit primum. si non facto tñ voluntate. Sextum. Non mechaberis. Et & vxoi seruātes modū nō facūt luxuriā que sit peccatū mortale sed aliter. Qui facit oppositum signāter de adulterio frāgendo fidem mutuo. primissam. p̄ditor est vir. & p̄ditrix est mulier. Creditis q̄ viri possint cum alijs peccare & nō vxores. Scōm iura ad cōlia iudicant in mūdo sed apud deum magis peccat qui frangit fidē vxori cū sorore sit ad resistēdum. fm Augustinū in libro de adulterijs cōiugū. Septimū. Nō furtū facies &c. deus & tua diuinū puniunt fures sicut videtis ꝫ hic puniant pena tñ quaz alibi habebūt si non penituerint pene ymo mīdi incōparabiles. Octauū. Non falsum testimoniū dices &c. Ideo dño sit cōtentus illos q̄ furant fruct⁹ dicentes nō ee petiti. Nisi nō fuisset petiti nō optinuisset christum incarnarinec nasci nec patiꝫ & resurgi. Non falsum testimoniū dices &c. nec in inductione in tua locutione. Sit aliq̄ mei eoꝝ lingua nutrimēt discordias:portando ꝺa de vno ad alū. Decimū. Nō concupisces cōiugē proximi tui &c. Nō concupisces dōa ꝓximi tui &c. Qui facit ꝺ decē ꝓcepta ꝺ. Qui facit ꝺ decē ꝓcepta ꝺ. Qui facit ꝺ decē milia. s. ī voluntate ꝑ dilectionē in corde per attritionē. Et ī opere cōfessionē in corpore per penitentialem satisfactionē sola remedicabit debitum remissionis. Ꝺ. Et cōpassione illius marie mie dei

Sermo II

Blatus est

o debebat de cem. Matthei xvij. Subtiliter & speculatiue volens loqui siue per tractare ista verba apostoli duo puncta declarare. ꝑmus ꝓ introductiōe. ꝑ Secūdus ꝓ plecutae. Ꝺ Jn qᵒ declarabit qs & ste vn⁹: q̄ est oblat⁹. Secūdo declarat que sūt ista dece que ds. Pro quo sciēdū q̄ de oīb⁹ gliatiōibus ppliis & linguis solū est vn⁹ ppl⁹ q̄ placat deo. i. xp̃s an⁹. Ppla. n. iudeoruz agarenoꝝ & aliozꝝ infidelium nō placat deo. Nō clara & manifesta est ista. Certū est oi creature ꝓlitū rōnē q̄ gloria celestis nulli populo debet per condigne naturaliter sint filij regni: nulli debet & conditione naturali nisi soli deo:hoibus ex conditione naturali debet terra. Ideo q̄ Jonauit deus hominem de limo terre &c. Ideo dauid. Celū celi dño:terram &c. Et ergo ex conditione naturali gloria non debet nisi deo:quomodo ergo pōt p̄beri. Dico q̄ ex sola dei ꝓmissione q̄ si deus ꝓmisit eam alicui cuz non posset mētiri nec fallere ꝓmittendo. Modo videamus cui ꝓmisit eā non in deo:q; nō pōt oīdi in tota lege moysi q̄ deo

cio promisit Joriam paradisi sed solio christianis promisit eo gloriā suā. Declarat per similitudinē de rege vnicā dilectaq filiā bñte 3 tres fratres cōductos. Dñi promitteno optimam pmissionē alteri. xij. aureos 7 plures pecunias. 3° pmisit filiā cū regno si dñi seruiret sibi. ¶ Ds cui ifloriū debet filiā 7 go poterit eā petere nisi pmuneret scōs. si tertū ex pmissionibz nō sit dign⁹ ei hēre ita 7 in ppolito. ifte rex nobilis est ille de quo Joañes est rex regū 7 dñs rc. Apoc. xix. Filiā pulchrā quā ds elt gloria celestis. Nō erat pulchra q si a nob poset videri solemnis comedē nec bibē. 7 cōdoxit fratres uos. 3 tres pplos. Primū indaicū Israz cōduxit in exitu de egypto in monte syna. ¶ Hoyse fuit corridor 7 notari⁹. Qui populo pmisit deus donā pmissionem. Ecce qd dicit ihs fm. Si in preptis meis ambulaueritis 7 mādata mea custodieritis dabo vobis pluuias tpibus suis. Leuit. xxvi. 7 sequit. Et terra gignet germen suū: 7 pomis arboreo⁹ replebunt. Ergo qñ inde⁹ mouit: ly fuauerit legem de puncto ad punctū: vixerit alo sanctissime nō pōt petere gloriā paradisi: qz rīderet ds. ¶ pditor tu petis filiā meā 7 nunquid solus qb pmisi tibi: in inferno pcitur. Scōs pplus est agarenoz. Dicam⁹ q si vnus agarenus vixerit h ictissime rc. Videamus pactū qb fecit ds cū eis. Dicat quō descēdit ad abrad per ismahelem filiū ei⁹: 7 ideo dicuntur ismahelite. Per agar ancillā nō dicunt agareni. Judei vero descendūt ab abrā per sarā 7 debent dici saraceni. Ismahelī pīi ismahelitaz pmisit ds dicēs ¶ brahe. Sup ismahel quoq; exaudiui te. Ecce benedicā ei 7 augebo valde eū. duodecim duces gñabit 7 faciā illū crescere in gentē magnā. Gen. xvij. Ista promissio est iam cōpleta. Gen. xxvi. vbi notant xij. duces illi. Os ergo agarenus mouit 7 vellet petere gloriā cū eis vt iudeo. ¶ Ds videamus qd pmisit ds pplo christiano: nō bona temporalia sed ymo dicit q despiciamus 7 vult q dēamus die labores rc. Si dñi fuerimus fideles pm. ttit nobis dare filiaz suam regis sui. Quattuor notant. Quattuor end eliste sunt qui fecerunt de ista pmissione mētiō. Testes sunt. xij. apī. 7 lxxij. discipuli. Ecce clausulaz instituti. Qui fecerit voluntatē ptis mei qui in celis est ipe intrabit in regnū celoz. Mat. xij. ¶ Si christianus qui vixit fm voluntatē dei in pīti vita mouit: dicit xpo. Quid vis. ¶ Dñe ego seruiui vobis: vellē solidatā. Respondet dñs ego sum tua merces. Ego sum tua gloria. Ego sum tua hereditas. Ego sum tua possessio. Ego sum tua vita. Ego sum tua resurrectio. Ego sum tua salus. Ego sum tua pax. Ego sum tua redemptio. Ego sum tua sanctificatio. Ego sum tua iustificatio. Ego sum tua glorificatio. Ego sum tua coronatio. Ego sum tua exaltatio. Ego sum tua magnificatio. Ego sum tua dilectio. Ego sum tua caritas. Ego sum tua misericordia. Ego sum tua clementia. Ego sum tua benignitas. Ego sum tua mansuetudo. Ego sum tua humilitas. Ego sum tua patientia. Ego sum tua longanimitas. Ego sum tua fortitudo. Ego sum tua virtus. Ego sum tua potentia. Ego sum tua sapientia. Ego sum tua scientia. Ego sum tua intelligentia. Ego sum tua prudentia. Ego sum tua discretio. Ego sum tua consilium. Ego sum tua consolatio. Ego sum tua refectio. Ego sum tua requies. Ego sum tua pax. Ego sum tua gaudium. Ego sum tua exultatio. Ego sum tua laetitia. Ego sum tua iucunditas. Ego sum tua delectatio. Ego sum tua voluptas. Ego sum tua dulcedo. Ego sum tua suavitas. Ego sum tua amoenitas. Ego sum tua pulchritudo. Ego sum tua gratia. Ego sum tua misericordia. Ego sum tua clementia. Ego sum tua benignitas. Ego sum tua mansuetudo. Ego sum tua humilitas. Ego sum tua patientia. Ego sum tua longanimitas. Ego sum tua fortitudo. Ego sum tua virtus. Ego sum tua potentia. Ego sum tua sapientia. Ego sum tua scientia. Ego sum tua intelligentia. Ego sum tua prudentia. Ego sum tua discretio. Ego sum tua consilium. Ego sum tua consolatio. Ego sum tua refectio. Ego sum tua requies. Ego sum tua pax. Ego sum tua gaudium. Ego sum tua exultatio. Ego sum tua laetitia. Ego sum tua iucunditas. Ego sum tua delectatio. Ego sum tua voluptas. Ego sum tua dulcedo. Ego sum tua suavitas. Ego sum tua amoenitas. Ego sum tua pulchritudo. Ego sum tua gratia.

infirmitate sua. Ego dixi in dimidio dierū meo rū vadā ad portas inferi. Quesiui residuū annoꝝ meoꝝ. Dixi nō videbo dñm deū in terra viuentiū rc. Illud miraculū ostendit ppositū infirmat erat populus xpianus circa ds. Dispone domui tue qz morieris. Sed sol de q ds egini marie. Ex te ort⁹ ē sol iustitie xps de⁹ nr̄ q erat ab eternitate alt⁹ ihs in signum q daret sanitatē. 6. infirmo: reuersus est decē lineis: qñ in decē opibus se humiliauit. ¶ in incarnatione: voluit ex intrare vnī puelle. xiij. annoz. Ac si rex dimiss⁹ palatio iret ad admiꝝ rusticos laboratores in eoz habitu. Sic ds de loco altissimo diuinitatis descēdit ad infima humanitatis creatoz fecit se creaturā immortalis mortalē rc. ¶ memorare hō dei bonitatem quā tibi ondit. Scōs in natiuitate: qz nō in palatio seu camera voluit nasci: ꝫ in porticu⁹ fuit posit⁹ in medio duoꝝ alaliū vt cale fieret. Tertio 3 circūcisiōe. viij. die voluit circūcidi in signū passionis. O quāta humilitas. Quarto i fuga egypti tanq̄ exul septē annis: cū aliter potuisset euadē herodis irā. Quinto in sua pauptate. In cōuersatione nūq̄ aliquis fuit ita pauper sicut xps in hoc mūdo. Sexto in laboriosa predicatione. Qui tio intelligere hoc ac si rex oriet pptio 7 plonaliter iret preconizando sua 3 ordinationes: vt maior fides adhyberet. Odite ēre nō mittitis scones angelos vel homines rc. Septimo in cuchari sue traditione. Magnā pbilitatē faceret rex si si ad ulartio daret de epulis i mēsa sua. ¶ Facit ihsus xps ds 7 nob corp⁹ 7 sanguinē sūi. Octauo in passione: qz voluit capi: ligari: flagellari: 7 spinis acutissimis i suo sctissimo capite cōpungi 7 coronari. Nono in desectu ad inferos: 7 a3 vnī⁹ pueri starim euolat ad paradisum rc. Decimo in quottidiana iustificatione descendēs ad laudē dñi cleictias nostras. Quāta humilitas ac si rex mūdaret latrinas. Turpior est pleba petēs quā xps lauat. Ipse ¶ cum sit splendor glie 7 figura substātie pīis portansqz ola ebo eiritatio sue purgationem petēti faciens ad hebr. i. Ecce quō sol reuersus est decez lineis in signū sanitatis in Ezech. Ista sunt valde memoranda. Recordemini rō epistl bona. Ista decē. Luc. xvi. Oī hui⁹ rei memoriam posuit de⁹ in nobis decem pdicas in pedibus quib⁹ sustēramur. ita spiritualiter sustentamur in duob⁹ pedibus xpi 7 humanitatis: decē pdicas. i. decē opera ista habētib⁹. Qui speciosi pedes euangelizantiuz pacem euangelizantiuz bona. Sed nō omnes obedīt euangelio. ad Ro. r. Ho. Quam speciosi sunt pedes tui quib⁹ sunt in mūdo 7 lutosi pedes nostri. Ps dicitur speciosi: qz predicat istam pulchritudinem. I decem opa passionis xpi. Judeo dicit thema. Oblat⁹ est rc. Dico scōs q si a debem⁹ nō solum memorare 7 obseruare perfecte. Decē precepta dei. Quis si sem⁹ cupit lucrari solidatam a dño opz ipsum fuare precepta sua: alias nō placebit dño. Ita pplo xpiano est factus xpi. In baptismo fit conchordio. In baptismo. n. hō qui baptizat recipit vnus character indelebilē qui est signū q homo efficit xpi fuus: nisi go illius character: et gfam a xpo assumptā custodierit fu⁹ christi. dici nō meret. Solidata sibi pmissa si dñi fuit est glia celestis. Et quō miles fuiret regi promitteti sibi vnā ciuitatē. Ciuitas 7 regnū huius mūdi nihil sunt respectu glorie quā deus nobis pmisit si mādata sua seruauerimus nō viuendo fm carnis inclinationes vel fm sensualitatem. Ops. n. sectari rōnem que ad optima deperexat fm phm in ethicis. Hō bic historiā posuit xps ideauit de glia quā iple creauit: 7 iuter sua ēba erāt inflāmāta audientiū 7 circūstātiū corda 7 mentes. Intātū q post fmonē qdā doctor inflāmat⁹ de illa glia dixit xpo. ¶ gd bonū q dñi facā vtutā eternā nō posse debo. Quia nūq̄ aliqo declarauit nobis sic m. ¶ Rādet xps. Si vis ad vitā ingredi serua mā. Matt. xix. Si si dicat si vis lucrari solidatā fac voluntatē dei. Si adē scire voluntatē dñi vide 7 aduerte qd precepit dñs. Si ens diceret suo 3 faceret aliquid si eēt 3 mādatū dñi statim rideret: nō dicas: qz petere solidatā q mihi a dño debet. Idē dz rādere xpianꝰ. Si ego facerē supdiam: auaritiam: luxuriā: irā: imoderatas: rel alas hmōi vitatem rē. qz ē vtra mādatū dñi petere salutē glie. Ergo si aliqd mihi 3 dñi voluntatem peperet nō facerē. Ps 3 quō qlibet tenet seruare mandata deinque sunt. x. Tria que oēs nīt bolere: cred deū. Quattuor erga seipsos. Tria circa pximū. Primo ops hoiem ordinari circa deū si cupit salutē glie eterne 7 celestialis. In corde per fidelitatem ne recurrat ad omnes fontes ego inimicos xpi: sed ad ebm in suis necessitatib⁹ bō sicut ad patrē recurrere ds. Et si secus facit falle orat. d. Pater noster. Scōs in ore cū reuerētia de eo loqnō dictat rē. Tertio in ope. Post. ℞ sermi mūdo per totā hebdomadā in dñica seruū deo: si dicere xpianus. Quattuor alia precepta ordināt

plonā erga ipsam. Primo in cordeñ̄ concupiscē dō vxōr. primus cōtrari dr de ppa: licito z debito modo ecē agēdo. Secūdo etiā i corde nō cōcupiscē do dona primi. Tertio in ore nō diffamando. Quarto in corpe nō faciendo luxurīā. Dicat qđ ē luxuria. Breuit in luxuriā nō facit vir cū vxore suādo modū. Alit q̄ p illa. portas oculoꝝ cōcupiscētias de alia mulliere habuerit: totā est luxuria. Alia ordinant circa primum. Primi primi sunt parētes: nō delicere eos in corde: nec in ore durē loquendo: nec in manu miam habendo rc. Sēdo inimicū: nō occidere verbo aut facto: qui aliquē famā denigrat spūaliter occidit: vt ps de pe. di. i. homicidio: tria sunt gña. z prima Thor. ir. Bonus est mihi magis mori q̄ vt gloriā meā quis euacuet: inquit paulus. Tertio .primū nō damnificare in reb⁹ per furtum q̄ quilibet vult in domo sua vt filꝰ vel seruꝰ rc. Item tenet de fide data rc. Necesse est q̄ seruare. x. precepta si voluerim⁹ saluari: alias nō placebimus deo. rc. Figurā habemus Gen. xviij. quia erāt quinq; ciuitates: sodoma gomorra adama: zeboym z segor: quas ds opo voluit subuertere pp petrā gule: superbie: z luxurie: q̄ plona gulosa cōiter sp erit luxuriosa: vt ps in Both z filiab⁹ suis: q̄ ipso ebrio facto: iam das cognouit z impregnauit: vt ps Gen. xix. Cuꝰ aūt deus voluit subuertere ꝓdictas ciuitates: dixit ad cū abraam. Nunq̄ pdeo iustū cū impio. Absit a te vt res hanc facias rc. Et infra ait. Quid si inuenti fuerint ibi decē. dixit dñs: non delebo pp decem. Sic si dñs viuere volumus z deo placere ops obedire precepto. Quia absq; obseruātia decē mandatoꝝ non est salus: ergo sua mandata mea z vines Deuerb. vij. Signū corporale huiꝰ decēnarij dedit nobis ds in manib⁹. Lx. digitos q⁹ operamur: qđ potuiss dedisse plures vel paucioꝝ. Q̄ si in qualibet vngula posset scribi vnum mādatū de littera indelebili rc. Ideo Job. Qui in manu oīum hoīum signat: vt nouerint singuli opa sua. Job. xxxvij. Ro. in manu: sumat singulare pro plurāri. in manib⁹. n. habem⁹ decē digitos penes quos recordari debem⁹. x. beatitudines paradisi: que sunt in numero denariorū: z sunt ardenter desiderāde. Qui. bet sctūs dō si. non desiderat ardenter nō intrabit paradisum quonq; desiderauerit: vel dic vel in purgatorio. Dicat miraculum qđ cōtigit dare hinone: de quodā qui sctūs reputabat: tenebat. n. vitā religiosaꝝ z post mortē apparuit oī. se esse in purgatorio solū ex negligentia: q; non possiderauerat paradisum. Dolco z mulieres desiderant vanitates: z complent de vanitatib⁹ z nō de paradiſi gaudiis. Sz nō sic. Dō oīt de suo desiderat cer. rc. Dico q; ista glia consistit in numero denario. Auctas. Christus loquens de se dixit. Homo qđā nobilis. Ipse dñs: homo de nobili genere odēr imperiū: de sono est nobilitatio. Abdit. i. in die ascēsionis in regionē longinquā accipe sibi regnū z reuerti. i. in iudicio ꝑticulari vel generali. vocat. aūt x. seruos suos: per q⁹. i. intelligitur vniuersitas christianoꝝ: dedit illis. x. mnas. i. decem opa passionis ad memorandū: vel decē mandata ad meritorie operandū dñi. Negociamini dū venio. Et factū est vt rediret. accepto regno z fuisset vocari suos: z illi qui bñ negociat⁹ est seruādo. x. ꝓcepta dixit. Euge Fue bone: quia in modico fuisti fidelis: certo ꝑstes hūs supra. x. ciuitates. Luc. xix. Sz quare dicit ciuitates cum paradisus nō sit nisi vna ciuitas: de qua dō. Gliosa dicta sunt de te ciuitas dei. h. d. pp. x. btitudines in qb⁹ pfulsit gloria: quaꝝ quatuor sunt aie z quattuor corpoꝝ: due vite. Pdotrinitatē z bñficia qui hāc videbunt: malecdicti rc. Seda scia creaturaꝝ: de oīb⁹ factus hīs sciam. In aptione libri rc. 4ª memoria ꝑteritoꝝ: oīa que facta sunt a deo z ab angelis z ab hoīb⁹ z mamento memorant. Quarto lectia vniuersitatiꝝ: de oīb⁹ gaudent. imo ꝑtes beatus ad debitū intellectū gaudebit de ꝓpria ꝓpria petitione q̄ peccauerit: q; penituit. Sicut nauta cū periculū gaudet de periculo: non q; periclitatus est: q; euasit rc. Ite de dominatio gaudent nō de cōi pena: z de diua iustitia. Btitudines corporis glorie: sunt. 4. impassibilitas: q; nō poterit pati nec mari: nec senescere: nec tristari. sicut scīa est claritas sicut imago cristalli fulget ad radium solis: ita corp⁹ fulgebit plus incōparabiliter intus q; plus illuminaret mundū q; sol. agilitas est. ita velox nō quō sunt graues: nec aūt bti erunt agiles z mouebit agilime mirabiliter sicut mō imaginam. sine volatu. subtilitas est. ita q; aīa penetrabit corp⁹ gloriosum: nec poterit aliquā potentem violenter. Britudines sit vite est due. p⁹ est ꝑpetua. Nullus dicet alicui aliqđ ꝓpriecīa esse ꝑpetuū: sic nulli est ibi odium. 2ª est. abundātia plena de oīb⁹ q̄ volūtate dicit dñs fugat. 2. tales

duꝰ nūeri denariꝰ dēm⁹ signū in altissima ꝑte corpis. Li capite vbi organa quoꝝdā sensuū duplicātaq; sunt duo oculi duo aures duo nares. rec. té gustus in ciboꝝ potu refectiꝰ rc. té tactus appositiuus ē calidi z frigidi dūdi z ſte ri. vñ ingt scripta littera simplicia sup capita ro. i. boim. Gaudiū z tenebrositas fugient dolor z gemit⁹. Isa. li. est. n. ymnus. i. q̄ tenebat deū.

De eadē dñica. xxij. post festū trī. Ser. iij.

Vide. Mat. xviij. Verbū ppositū ithe. i fūdamto nr̄i ſmōis ē vna breuissima oīo: qua fecit qđā hō de natus dicē: ꝓpterea ba. rc. Pro quo sciēdū q⁹ p⁹ Pōt nr̄i que ē oīo facta a xpo z Bue maria facta ab angelo gabriele in scīs euāgelio lucianū tres breuissime oīones alie magne virtut bone et deuote per xpm multū cōmendate. P Pria est. Dē⁹ ppciꝰ esto mihi pec. Lu. xviij. P Secūda Hec nō sum dignus vt intres rc. Mat. viij. P 3ª est tpia. ꝓpositū. Patias ba. rc. In p⁹ petit anie iustificatio in scīa corpis reformatio. in 3ª vite plōgatio. Q Dico q⁹ p⁹ oīo est iusta. Deꝰ ppciꝰ esto mihi pec. In q̄ petit aie iustificatio. Hō oīo declarare q̄ sit iustificatio. Pro quo sciēdū q⁹ iustificatio nihil aliꝰ est Q readeptio seu recouratio alicuiꝰ rei subaliq̄ defectu meliꝰ vel ꝑdeꝛio q̄si. I. reade quit illud deficiēs recte meliꝰ rc. tunc dī iustus de p⁹ere bono ꝑfectū. Quando est iustum q⁹ aliq̄ min⁹ bño redit ad ꝑpriam meliꝰ vel illa recipit ꝑfectionē. Hō dividemus de aīa boia ad q̄ meliꝰ redit ꝑdus est scīa z creata. Deꝰ ura ad q̄ aīa creata est. scīa trinitas. Ad imagines q̄ppe dei facti⁹ est hoīes ad aiay Gen. rc. ecce meliꝰ: sicut nō est nisi vn⁹ deꝰ vna scīa vna sue subā: tñ alle ri. est tres p⁹ ꝑsone. z ꝑfectiōnes sic aīa ē vna scīa z subā z tres p⁹. i. memoria ꝑteritoꝝ: intelligēcia ꝑsūtiꝰ: z volūtas futuroꝝ. ite sicut deꝰ est gubnat z regit z sustinet totū mūdū: sic aīa corp⁹. Dñ. g⁹ minuit z elongat a deo vel in memoria nō recolēs bñficia: vel in intelligēcia q̄ ignorātias vel illo q̄ tenet scire: vel in volūtate nō deſiderādo celestia: vel q; est plena rancoie vel odio rc. aīa nō est iusta: z iusticat q̄si mēbra recolit bñficia dīna cui⁹ deuotione. I. redēptionis adiutoꝛio in bap⁹ factoꝛ in memoria. 2ª in intellectu q̄. I. illa q̄ os scire religiosus vel clericꝰ illa nescirēt rc. aīa est iusticat q̄si. I. ad qui[illegible] rec. Doo mūdam tenemini scire Credo rc. Pōt nr̄i. Ave maria. Aue q̄ potest⁹ dicē in adiutu antiꝛ. Ego sum rpianus sīnō scitus qđ cr̄ideā ēt. Scio bñ debeo scire qđ pertendit ēt z ꝑsperā. Nō scire debet Pōt nr̄i. Quarto qđ facē tñ. nō debetis scire debē mādata. Quinto ēsse ꝑter in periculo vos defendere debet. nō scire debetis ēsse vos signare bñetis. 3ª in volūtate: q⁹ si aliq̄ diligit deū lugebit. primū sic scipm. z in oīb⁹ desiderat honorē dei z saluatiōnē alioꝝ: tunc est iustificatus: q⁹ ad meliꝰ reducit. redemptus est bo ꝑfectus: intelligēcia cū filiꝰ redimat. q̄ ꝑfectus ista iustificatio est mēcarnatio: q⁹ sicut deꝰ homo furat pānitus q⁹ egredit aīa de corpe: deus meliꝰat eā regula z mēsura trinitat. Hāc dōē scriptura in mēsura 3 meliꝰ eā adiecta fuerit iudicabit eā mediatus est in ſpū suo ouro Isa. xxvij. Cū abiectas incipit cōstructio. q⁹ corpe abiecta fuerit in meliꝰa. I. trinitatis. Sedo videndū est de aīa boia: fm q⁹ ꝑdus creata fuit: dico q⁹ ad ꝑdus q⁹ glie celestis. Dico iūstitudinarie q⁹ septē vncie regrādo aīa: septē virtutes seu ꝑfectiones cōrūdētes ꝑdere glie: ad hoc q⁹ aīa sit iustificata vel multo ꝑdere. Dꝰ vncia est dignitas vocis sec aliter ꝑdere. Dꝰ vncia est dignitas vocis sec aliter ꝑdere sunt dignitat⁹ q⁹ minor est maioris dignitatis q⁹ sit papa vel imꝑator. Unde in alia cōtrideno huic vncie est ꝑditus. Humilitas. n. huiꝰ mūdi cōrūdet glie celesti. Omis qui se humiliat exal. rc. Iu. xviij. Sedo est largitas Nullus. n. fetōrē vult solus gliam dē comma glia illa est cōis oīb⁹: q⁹ oēs gaudent de glia petri z pauli. Unde cōrūdens est mia. Caue ne sis auarus q⁹ vsurā rec. q⁹ alo aīa nō esset in ſti pōderu. 4ª est puritas nulla macula est in ea nec deliderāt aliqđ carnalitatis: sic nec tu desideras comedere ciḡnē: hinc cōrūdet castitas Caue ne sis porcus q⁹ luxurīā. Nō intrabit in ea aliqđ coinquinatū aut abominationē faciēs Apoc xxi. Quarta est charitas. Nullus inuidet alteri de offō gdu seu gliā nō creditis q⁹ minoꝛes habeant inditā de maiorib⁹: imo ꝑs maioꝛes habeant inditā de maiorib⁹: imo ꝑs maioꝛes deliḡrāt: z si da daret eis electionē eligēt deliḡrāt: z si da daret eis electionē eligēt deliḡrāt: z si da daret eis electionē dicēdo vis gliaz illi⁹ maioꝛis dicerēt nōligz illi cēt mihi ꝓportionata. Sic filꝰ minoꝛ nō inuidet ſri ſpūi. imo cū maioꝛe q⁹ nō cēt ſdus ꝑpotē ſri ſpūi. imo cū maioꝛe q⁹ nō cēt ſdus ꝑpotionata. Hinc cōrūdet dilectio. primordia cū qua ꝑuenit nulli inuidē. nec odiō nec ꝑdicta. nec fantasti rec. Multa ꝑdit expanē nec declara re illū cibi ꝓpositi. Ille miles magdonnet⁹ vo lut declarare q⁹ mel lac rc. hinc cōrūdet adfluentia ꝑditi⁹ q⁹ ēt nolle tatari de eis

preceptor: sic de filio. Iste ē ꝑm⁹ grad⁹. ☞ ho in q̄ cognoscit se aḡ infirmaꝝ: q: diligat vitā sua q̄. Quat regulā medico fidi tradidit comedit fruct⁹ nec cad⁹ nec bibit vinū ꝛc. Ly infirm⁹ in hoc affligat: oñdit tñ q: diligit vitā suā: ꝑvt curet ab infirmitate ꝑtenta ꝛ prosequat futura ab illis abstinet. Idē oēs nos sum⁹ infirmi: nec possum⁹ excusari a febre sup die ꝛc. ☞ sic dicebat dñs. ☞ Dicerē mei dile q̄n infirm⁹ fuꝝ: in corpe esset san⁹. Et venit magnus medicꝰ dñs ihc̄ⁿ⁹ passus. f. xpus ihesus. d. Nō enim est q̄ sint sūt medico: sed q male habēt. ꝛc. ☞. Dicta quā ordinauit ☞ inclinatiōes carnis ē abstinētia siue pnia. ☞ Medicina est curatiua a petis ꝑteritis ꝛ preseruatiua a futuris: q: stā stuat oñdit q: diligit vitam suā. s. xpm q̄ dic. Ego sum via veritas ꝛ vita. Joā. xiij. De isto ꝑmo ḡdu charitat⁹ dic̄ scriptura in plona cuiuslibet penitētio. Introduxit me rex in cellā vinariā: ordinauit in me charitatē. Cañ. ij. Ex isto textu hꝫ q: charitas ordinata ad hoīem dī pnia. ☞ Cellare hꝫ treo cōditiōes. Prima: q: ē in pfundo ꝛ loco secrēto: meli⁹ ꝑ erat ibi vinū ☞ alibi. Istae treo ꝑditiōes hꝫ pnia: q: est in pfundo. f. in humilib⁹: nō est alta. f. in plonis superbis: imo supbi despiciūt eā ꝛ dereliḡt facitēo: sed ſi cēnt humiles recognoscēdo petā q̄ fecerī facerēt pniaꝫ. Itē illi q̄ facūt pniam debēt eā facē le crete. Tertio q: cellare ☞to ē pfundius tāto melius cōseruat vinū. Ita pnia ☞to būlior: ꝛ tāto plus cōseruat plonā: q: pnia sine būlitate est pnia dyaboli. Dicaī ō bto ☞ Zacharioꝛ: cui apparuit dyabol⁹. d. q: in vno solo pnia ei⁹ excedēt pniam dyaboli. Et si ieiunabat in pane ꝛ aq̄ dyabol⁹ nihil comedit: sed eo būlie ꝛ ego sū supb⁹. Ita būlitas regit in pnia: ꝛ als pēna ret. Et q̄dā multi sūt modi pnie. Jō ōf alibi. Introduxit me rex in cel. f. Cañ. i. Nō cuꝫ dicit ordinauit i me charitatē: quō pnia ē fienda ordinate ostendit apls dī. ☞ Obtecro. t. vt de rogos: fres ꝑ miaꝫ dī vt exhibeā ꝛc. hostiā viuētē: sctā deo placentē: ōnabilē ob sequiū vr̄m. ad Ro. xij. vbi ponit⁹ .v. cōditiōes pnie dñi ordinate. Prima: ecā dicit: exhibeat corpora vra hostiā. hō dic̄ ad ꝺriam antiquoꝝ q offerēbāt animāta ꝛ alioꝝ corpa. Secūda ibi viuētē. nō cni sūt occidēda corpa nia ꝑ pniam. Dicaī q̄dō glibet scit quātū portat in⁹ afin⁹. Jō apls ad .C. of. iij. ☞ dorificate ꝛ mētia vra: nō dic̄ occidite Augu. Carnē vram domate ieiuniis abstinētia ꝛ por⁹ ōtū valetudo ꝓmittit ꝛc. Tertia tangit ibi scām: q̄d sit q̄ intentio est recta nō ꝑ vana gla: seu hypocrisi ꝛc. Quarta ibi deo placentē. q̄d sit q̄ corp⁹ pe deo talio pnia. Jō dicit bta agneꝫ. Jas corp⁹ care i monte: q: nō dedit certā tēpus cōtinuare xpo: is dixit. Qui māducat hāc pa. vi. in eter. Joā. vi. Dicēdū q: ecclia ꝑsistō recta tē pus cōmunionis ordinauit: ꝛ huius ecclesie xpo caput ꝛ sponsus est. Unde in primitiua ecclesia apli qui sciuerūt intentionē xpi ordinauerunt quolibet die cōmunicare: q: quotidie dī panē nostrū ꝛc. Erant enim oēs plene ranteꝫ in doctrina aplorum ꝛ cōmunicatione fractiōis panis. glo. eucharistie. Act. ij. Multa rōnabile obsequiuꝫ vr̄m. f. q: pnia ꝓportionatur seruitio q̄ deo ꝓbetur facere nō ipedit aliter faciat ꝓniam ne dimittat ꝑdicationes ꝓximi: sic de mōnio pnia viri nō ds cē ꝓiudicialis: nec ꝓiudicativa vxoꝛis: nec econuerso. Idē de facerdotib⁹ ꝛc. Aliter dicit Jero. q: esset holocaustū de rapina. Ecce ḡtes dī Charitas vſa ꝛc. ☞ Secundus grad⁹ ē correctio cuāgelicalis. Hens ordinauit q: homo in hoc mūdo corrigāt nō solū se ꝑ pniam: sed etiā ꝓximos. Si hō videt vel scit coꝛ deferī hō charitative corrigere ds. Hoc dicit apls Charitas xpi viget nos: estimātes hoc q̄n si vn⁹. f. xpus ꝓ oīb⁹ nobis mortu⁹ est ergo oēs ſ. homo mortui sunt siue fuerunt ꝛ ꝓ oībus mortu⁹ est xp⁹: ꝛ ꝛ q vixit iam nō sibi vixit ſ. tm: sed ei qui ꝓ ipsis mortu⁹ est ꝛ resurrexit q̄ fit cum q̄ corrigit ꝓximū delinquentē. ij. Cho. v. Ista charitas correctiōis euāgelice hꝫ tres grad⁹. De ꝓmo dicaī exēplarit: ponatur q: scit q: aliq̄ fecit malus ꝛ ꝑtinaq: forte vicialitis: vel fuit vobis dictū: is exquo ꝑtsi ē secretū debetis eū vocare secretē: ꝛ dicere sibi duleiter q: corrigat ne ꝑdat alam: famam ꝛc. ꝛ nulli alteri dicaī: imo defendatio eum ꝛ famā ei⁹. Si plaga ei⁹ ē secreta: ꝛ medicia ei⁹ debet esse secreta. Jurta xpi ꝓlius. Si peccauerit in te. i. ꝓtra te ſt tuum: vade ꝛ corripe eū inter te ꝛ ipius ſolū: si te audierit lucrat⁹ eris fratrē tuū ꝛc. Mat. xviij. Secūdo grad⁹ ꝛc. q̄ ꝑta sunt notoria: q: tm oēs loquīt de coꝛrectio dī ē notoria. Sic faciebat xp⁹ de scribis ꝛ ꝑharisei⁹ publice peccātib⁹ dicebat⁹ vobis scribe ꝛ ꝑharisei ꝛ hypocrite comedit domos viduarū ꝛ ōtatiōes longas ꝓtēdētes ꝛc. vide ibidem pulchra. Mat. xxiij. ☞ ꝑta erāt notoria. Idē faciebat Joānes.

ctā. Progenies viparū q̄ demōstrabit vobis fugē a vētura ira. Facite ergo dignos fructꝰ pnie ꝛc. Matth. iij. Idē apls dicit cuilibet ꝑdicatori. Precātes ut coīa oīb⁹ argue. vt ceteri timorē hꝫant. i. ad Thimo. v. Diceret aliq̄s: hoc ptinet ad plātiū: ergo ēt. Ad ds ē gam correctiōis vt puniat: sed ꝑdicatori competit correctio increpatiua. Ad indicē enīs spectat punire malefactoꝛes. Et ad ꝑdicatoꝛē redarguere ꝛ increpare pctōres. Tertⁱ gradus est ſ. q̄n pctā nesciunt nec sunt notoria: sicut ego q̄ nescio pctā vestra: nescio q̄ est bonꝰ⁹ vel malus. Ideo est alius modus corrigendi. f. non dī. Religiosi faciunt hoc vel clerici ꝛc. ds declarare teneoꝛ dicendo quō ſmonia est magnū peccatū qui petit aliq̄d ꝓ sacrō: si aliquis sit talis nescioꝛ: ꝓtra petiſ facio delicto nō cōtra plonas: cū dilectione hoīum ꝛ odio vicioꝝ. Si aliq̄s ego ꝑdico ꝓtra peccatū luxurie ꝛc. aliq̄ plona dicēt. ☞ ꝛ vos me diffamatis. Ego dicerem. Et tu ex illis es ꝛc. Ego nescio homicidas: nec adulteroꝛes: tñ ꝑdico ꝓtra illa pctā que sūt in mūdo. Itē nescio clericus ꝓcubinariū: sed debeo declarare ēle petiſ cū cubinat⁹ est: sed punitio spectat ad ep̄m. Declaratio aūt ad ꝑdicatoꝛē nō ad captan. ió peccauit de⁹ cuilibet ꝑdicatoꝛi dicēte: Clama ne cesseris: ☞ tuba exalta vocē tuam: annūcia ꝑplo meo scelera coꝛ: ꝛ domui iacob pctā eoꝝum. Isa. xlviij. Ho. clama ꝛc. Ho. ☞ religiosos ꝛ ꝓ plonas clericoꝝ: mercatoꝝ: vel aliozꝝ vicia ꝛ pctā auſando ne cadātur ſi ceciderint q̄ ſurgnēt ꝛ corrigāt se. Jō apls. Predica ēbum: insta opportune: importune: argue: obsecra: in ꝛepatia oī patiētia ꝛ doctrina ꝛc. ij. Thi. iiij. O portune pro bonio que placēt. Importune pro malio qđ⁹ displicet. Ideo dicit the. Charitas vestra. f. correctio ſtralis magis ac magis abūdet. ☞ Tertⁱ⁹ ḡdus charitat⁹ ē ꝑ defīctio exoꝛare q̄s mittim⁹ ꝑ eis aliq̄d refectionē spialē. Alie enim defuncte non ꝑsit se iuuare nec facere opa meritoria. Jō expectāt a nob refectionē. Scitis quō infirmi cōtracti q̄ stāt in hospitalib⁹: non ꝑsūt se mouere expectant elemosynā. Sic etiā alie purgatoꝛij infirme ꝛ cōtracte sunt: q: nō possūt meritoria opa ri: sed expectāt nostrū subditus q̄n dicit aliq̄ missa: aia statim ꝛsilit refrigerium ꝛ regratiatur deo. Idē de quolibet alio opē q̄n sit ꝓ eis: q̄ offert deo dicēdo. istud fit ꝓ aia patris vel matris. Ista est maxima charitas inter ma. impotētes in tāta necessitate: quia pena purgat⁹ est maioꝛ omni pena huius mūdi

ꝛ. Incepit in nobis opus bonū ipse ꝑficiet. ad ꝑhil. i. q: nulla ꝑdicatio siue doctrina habet efficaciam ad virtutū instructionē ꝛ petōꝝ correctionē sine gra deī. Ideo salutē ego ☞ aria. Istud thema est verbū apli dicētis. Deus q̄ incepit ꝛc. Modo ſ istud ꝺbus bñ ꝛ fabuliter cognitis tres dat intelligere ꝑsones. Prima tāgit eam dī. Qui incepit in nobis. f. ☞. Secūda ibi op⁹ bonū. Tertia cā dicit⁹ ꝑficiet. Circa ista ꝺbus cōclusiōnibus erit sermo noster.

☞ Prima cōclusio est q: bonū opus incipere est opus dei certitudinaliter.

☞ Secūda q: bonam vitā cōtinuare est gratia oipotentis dei veraciter.

☞ Tertia q: eam ꝑficere vel ad finem ducere est donum dei singulariter.

Iste tres cōclusiones fabuliter oīdunt i theomate. prima ibi. Qui incepit. ☞ Ideo primo q: incipe bonā vitā ꝛ sanctā est opus deitatis q: nullus ꝑsset eam male vitā: nec posset ꝛ eā, nisi de⁹ ibi operaret. Ricerētī ē in ꝛpe vbi ꝛ creatio nouę creature oīs q: de nō cōcur⁹ at: q: creare ſoli deo cōpetit. Creature. n. ꝑ ſt gnare alteraꝛi ꝛ mouere ꝛ laborare: sed ꝛeare ei opus dei. In formatōe pōmissio in vtero matris aliq̄d faciunt ibi parēs: sed ꝑficit ibi ex hoc gñatio illa carnalis attribuit parētibus: sed creatio ale de nihilo est, a sola potētia dei infinita. Alia. n. holo est ꝛ creatione ꝛ nullus angelus ꝑsset formare formicā. q̄ dicit de⁹. ☞ Ego ale mee sitiret aia ꝑsa ꝛ ania filij mea est. Ecclī. xxiij. Dile

nonne ꝛ cōpa sunt nostra. immo sed qz in
corpoñ aliqd fecit parentes. in alab' autē
nihil. Jō dicit: oēa mea sunt. f. totaliter: qz
nullus tale dī aliqd nisi ego solus. Hic patet
petiō multeri graue ad diuinos recurrentiū
nisi solus dō cū requirat creatio anie. In quo
re alaz gō est fallacia: qz solus dō creauit alam
Sed de' oiuz creator terribilis. solus ofo. ij.
Machab. xij. Deus qui omnia verbo tuo ad
dū bond fecisti regnat creatio. Dico q fuit ad
min' est creatio. xv. nouaz creaturarum in
ala. Jō est gra dei q creat in aia incipiēti bo
nā vitā: qz nō est forma educibl' de pō māeiz
per creationē infundit vel per infusionē creat
in aia ꝛ h gra pulchra facit alam abijciēs ab
ea oēa tenebraz peciōz. Et gra ꝓprie nō ē vir
tus iz radix oiuz ēcūtia anie respiciēs. Sēdo
creat virt' fides: diceret aliqs. Jā erā xpianus
aiēs incipere bonā vitā. Dico fides mortua
est. Sic corp' sine spū mortuum est: ita fi
des sine opib' mortua ē. Jac. ij. Jō mortu'
nō est hō: ꝓp q' creare fidē formatā: s' creat
spes: si dicat: ita bēbā spē iz essem petōr. Dico
q nō erat spes laltē formata: iz qñ plumptio.
3° charitas que fuit expulsa per petā: qz chari
tas ꝛ petā sūl stare nequeūt. Jtē creant ēt ḡt
mor virtutes morales que fuit insule. Jō' est
prudētia. f. prudēter cauē a petis ꝛ vitare oc
casiones: qñ dicēdo: hoc vel h feci me cadē
in petiñ: cauebo mihi de cetero. 2° est iustitia
que a deo infundit qñ hō incipit bonā vitā di
cēo emēdabo mala q feci. 3° est tēperātia: qñ
diceret. nō possiz plenerare nisi abstinerez a
sup dīa. Quarta est fortitudo dī. Certe iaz nō
recidēo ad petā nec pp infirmitates seu pleeu
tiones. Jtē increant dona spūscti. Jō' domi
est sapia. f. sapida scia: cū sapore qui apparet
oāda dolegēdo ꝛc. Deōs est itelligētia. qñ int'
legētia. f. in dīnis ꝛc. 4° domi est pietā q inter
bonū ꝛ malū scim' eligē melī': inter bonū ꝛ
pei' fugē peiꝰ: hoc é pietissimū. 5° est hic fecē
pniaz q' in inferno. Quartū est fortitudo q est
alib a fortitudine morali: qz illa fortificat coz
hz ista alam ne ez aliq dyabolī tēptatione seu
psaſione dimittat bonā vitā inceptā. Quin
tū est scia qua hō ordinat in ꝓximū q hz facere in
mūdo: q fuit ꝓbā fuit regē: domūm familiaz
Septū est pietas qua hō cōpatit petōrib' &c.
O mulier talē vtā q placeat ego tenebrīs odie vos
fecistis mihi gfam tantā et illi vel Septimus
est timor dei q fac stare in custodia ne dō3

deū faciat vel bdēdo ꝛc. Lxxc. xv. ētutē que
creant in ala qñ hō incipit bonā vitā. Pōz g
ō ordi q ad incipiendā bonā vitā regrit ꝛc
de bīs. xv. virtutib'. Sodi cā mihi. xv. argēteis
ꝛ choro ordei ꝛ dimidio choro ordei. Sec.
bonā vitā dicit dō. Ego sodi cā mihi. f. solliōe
cōpūctionis qñ ꝓona dicit. O miser ego sū
religiosus ꝛ nō fuzui regulā ꝛc. pdidi bereditē
padisi: ꝛ sum obligat' ad penas infernis
quot sī motiua cōpunctionis tot sī solliones
Jō dicit. Sodi cā. f. cōfessiam. Talde cēt mira
bile si papa vel rex fodceret vineā: iz xp̄s dicit.
Sodi cā: qz nullus angelus nec ētio possz da
re tales cōpūctiones. Diceret go. Bñe si vos
sodistis quō ꝓdat. xv. argēteis. Dicēdū
q. xv. argētei sunt. xv. virtutes ꝑdicte q̄ ipse
creat vt dixi. Dicunt argentee pp claritatē ꝛ
sunt ad modū argēteiz: ꝓona que cōuertit
clarificat in memoria ne obliuiscat bñficia di
uina. Sēdo clarificat in intellectu a falsa opini
one ꝛ errore: a falsa credētia seu dubitatione
3° in voluntate clarificat ab inuidia ꝛc. Jtes
tua in auriḃ meis. vox. n. tua dulcis: ꝛ fa. tua
de. Cañ. ij. Donus cantantiū mundanno qui
holbus ꝓsideo dilpicet: iz sonus gemitus et
fletrītionis. Facies. n. holiz que apō mūdū
reputant pulchre: apud deū reputant turpes
Facies aūt que apud hūc mundū reputantur
turpia ꝛ deformia: apud deū reputat decora.
Jō de ꝓona que ploraz ꝓ petiis suis dic. Et
cit tritici ordeū. n. est alpez ꝛ figurat ꝛ signi
ficat pniaz q est nēcia nouiter cōuerso ad bo
nā vitā. ꝛ alpa est qz est dur q hō diffamat le
ꝛ accusat in cōfessione que ds ei integraz: q si
ablēdit vel dimittit vnā petiā mortalem: nihil
valet cōfessio: nec sufficit cōfiteri ptē vnialiū
ptē alteriz cōfessio itegra sit ꝛ ꝓfecta. Jtē in
dimidio choro ordei que ē melior ipfecta
significat pniaz satisfactionē ꝓ petiis q hō
tort sunt petā nā q nō possūt facere ꝓfecta
pniaz iz ds est ꝑsent'. Credit vos q iciuniaz
ationes: vel elyne sint sufficiētes ꝓ tot petiis
certe nō. Pōz g° 2° q icipe bonā vitā est op'
dei certitudinalī. nā de hoc petōr est sīl de
illo q a casu vel scīēter cadit in ꝓfunda foueā
ablēs aquas certuz est q talī se pōt cadere in
puteoiz nō pōt inde exire nisi ab alio. Sō m
uet cū scala vel corda sursum trahē...

est cēditio nā: q sum' fragiles: possumus ca
dere in ꝓfundo puteo pcti mortalis: iz inde
nō possum' exire nisi de' mittat scalā sue mie.
Vñi auctus. Verēditio tua iserit. vir videō de
um. f. ex te est: nisi mō in me auxiliū tuū. Sece
xxij. Pōz g° q qui vult exire de puteo petōz ꝛ
recipe bonā vitā: debēt exire per scalaz mie dei
ꝛ alcēdere gradatim p. x. ḡdos. Pōtimus est
petōz cognitionē sic de alijs. vt. f. certo prece
denti sermone ꝛc. iō dicit apō qui ceciderat
in puteū petōz per infidelitatē. Ego pleeu'
sum ecclam dei ꝛc. Si ḡratuīto erimur. Vñi
det. Gra dei sum id qđ sum. 1. Cor. xv. Patet
p° 2°. Decīda cōclūsio est q' ptinuare bo
nā vitā incepta est gra dei veraciter. Et vult
dicere talis 2° q. iz sitis ex puteū petī per dei
miam nō vñ potestis cōtinuare bonā vitā nisi
per gfam dei. declarat hoc per quādā ꝓcu
lationē itellectuā vel intellectualez fundatā
sup regulā ꝓhie. d. Rez nālū recipientiū pe
regrinā formā q̄dā retinēt ex ꝓmanēter: q̄dā
solū in ꝓtia agentis. Jō' ps in candela ac
censa ꝛ aq calefacta: qz retinet formā acceptā
sēm in aere illuminato ꝛ in camera obscura
ꝛ speculo informato: q statim recipit pegri
nas formas: iz nō retinet nisi tñ in ꝓtia agē
tis. sic in ꝓposito est: nā hēre ꝛ tenere bonā vi
tam est gfam dei hīe nobis: ñ ex tali forma est
pegrina alez: qz nō est sibi nālis: qz eramus nā
liter ad Eph. ij. ꝛ ala recipit gfam dei non
ꝓmanēter vt cādela vel aq recipiunt formas
pegrinas: sed solū in ꝓtia agētis: vt aer vel
speculū. q° 01 q' sīr dē ptinū' illuxeo. f. q' gfa
dei cōtinue illuminet actualr vel habitualr a
statim pderet ala gfam dei. Qz g° q' hō per
gfam dei pseueret ꝛc. g° nō dēm' nec ꝓterit
creaturā: sed hīe dēm' vultis ale surſuz ad
deū. Jō xp̄s Luc. xvij. Nolite retro respicere
memores estote vxoris loth. Dicat historia
Gen xix. iō q exitio de sodoma. f. de mala vi
ta nō debtis repicē retro. f. ad ꝓā malā vitam.
ꝓteritoz. iō xp̄s. Nemo mittēs manū ad ara
trū ꝛ respiciēs retro apt' est regno dei. Jta. xx.
Manū mittit ad aratrū qui frāgit frā vt fru
ctificet: ꝛ tal est ille q incipit bonā vitā ꝛ ꝓiaz
vt faciat fructū meritorū. iō nō repicē debet
retro dimittēdo ista modica facīdo ꝛ posīea
ptez modicū sed ꝓtinuare libertio de bono in
male. Bona fructus nō inueniunt in radice
nec in trunco: sed in ramis. q tū tota ētutē pūt
[illegible] nos ōo rami. ꝛ vn' fac fru
[illegible] ale iciunior ꝛc. Sed videte vt sīl

firmati in radice. f. xp̄o p amorē ꝛ deuotionē
Jō dic. Manete i me ꝛ ego vobiscū sicut pal
mes non pōt ferre fruc. nisi māe. sic nec
nec vos nisi i me māseritis. Jo. xv. Petz g° q
deo est cōtinuare bonā vitā. Jō dicit auctus
Gra. n. estis saluati p fidē ꝛ hoc nō ex vob. dei
est donū est. ad Eph. ij. Pōz g° ecclia cōclusio
Tertia 2° est ꝛc. Sicut. n. ex nobis si posīs
mus bonā vitā incipere nec incepta cōtinuare: sic
to minus pficere. Auctus. Velle. f. pleuerādi
adiacet mihi: pficere autē nō inuenio. ad
Ro. vij. Jō dicit xp̄s. Sine ex vob si petierit
ou. mnīa gd porriget ei scorpionē. Ex eos ci
fitis malis nostis bona data dare filijs vestrīs
to magis pr vr ō celo celestis dabit spm bonū
f. perseverandi petentibus se. Luce. xi. Quasi si
gnificat perseverantiaz. Primo albedo est si
gnificat illū q vult pficere bonā opus vel bo
nā vitā vt sit albus in vita nō deniger. ēdo vitā
suam p errorē vel fallam opinionē. Secundo
ex plenitudo signat tēligentiam ne homo sit
ociosus expendendo tpe in vanū. Genertet
pplus me hiez vbes pleni inueniantur in eis
inquit psalmista ꝓ. lxxij. Tertio sicut ouis nō
hz principiū neqz finē. sic eyas ad monē futuri
hz nec principiū nec finē. sic eyas ad monē futuri
dei nō hz hīe terminū. Quarto ouis medicia
le est albume sue album ad vulnera. Rubeū
ad confortandū debiles. Sic perseverātia est
optimo medicina ꝛ peccata. Quinto est fecū
dita: ad ono a gallina calefacto generat pul
lum sic a pleuerātia generat gallina: saluatio.
f. ale iō dño dicit. Qui perseuerauerit vsq in
finē hic saluus erit. Matth. x. Scorpio. n. ra
dit capite demisso. sed pūgit eū caudā. sic ē de
inconstantibus incipiunt deo seruire simplici
ter ꝛ redeūt ꝓ ad malā vitā. Hecce caudas ple
nā veneno. Jō dicit ds. Subuertores sunt te
cūm cū scorpionib' habitas. Ezech. ij. Ergo p
conuersionē petēdā est a deo perseuerātia iz
concludit. Si vos vīquei spiritum bonum. de
quo Jō. Spiritus tuus bonus deducet me in
terrā rectam. f. pleuerante. psalmus. cxiij.

Dñica.xxiij. post festum trinitat. Sermo. i.

Eccite que sunt celestis ce
lum ꝛ q sunt de bo
no hodierno. Cogitauī ē illo sīno
ne tenē modus iustitarū q qui habēt obligat
mo. ꝓpoñit plāe qñ q modū ꝓfitent. Dein
de in ꝓctio vbi videtur difficultas mouent
nēs. Jta facias ego. Calos legis diuine erit
ꝓfessio examinatiū q ꝓsita in aliquib' ꝓcessu
moueho aliqe gones sm q' erit expedies

Calso est ille. dicit beatus mat. q pharisei inimici xpi abeuntes a cõsilium inierũt vt caperẽt eum in sermone. &c. Dicut quõ celar impare tor romanꝰ imponebat iudeis soluere tributũ quolibet mensere de ista pecunia iperator tenebat ipi gentes armor pro custodia iudeoꝝ totius terre. aliq rt Carpocras rc. dicebãt. qz nõ esset licitũ eis essent liberi dñi. Semẽ abrahe sum⁹ e nemini sumus vnq. Jo. viij. ma iores vero qui itelligebãt rõnem dicebant q immo erat soluendũ ex pdicta rõne: r dñi docebant: r ne scandalizarent a pplo. Si aũt aliquis negabat dicere nõ esse soluendũ: statim occidebat. Modo in tali labore vel pplexitate pharisei miserunt discipulos suos cũ herodianis ad xpm sup ista qõne ista intẽtione qz si dixisset nõ esse soluendũ: statim occideret ab herodianis: qz colligebant tributuz Si vero dixisset esse soluendũ q tunc esset in odiũ ppli. Et dixerũt sibi pꝰ adulando. Magister scimus rc. Nõ viam dei in veritate docens: nec licet soluebãt templo decimas: primitias r alia dicerũt xpo. Magr scim⁹ qz verax es r vã dei in veritate doces: licet tributũ da re celari an nõ: quasi dicẽ vellẽt. qd ergo opz dare tributũ celari: r hoc dicebãt vt xpus dicere t tributũ nõ esse soluendũ celari: sed decirt statim occideret ab herodianis qui expectabant ex vna pte qd xpo nũcaret: r ex alia pte ppls dicẽs: videamus qd dicet. Sed xps tali ter rñdit q. oẽs recesserit cõtenti. Non est sapiens: non est prudẽs: r nõ est cõsilium 5 dim Proverb. xxi. Dixit. n. hypocrite q.d. Ego cognosco vos q.d. vos queritis a me si ls censum dare rc. ostendite mihi nũmisma census. Et vnus statim ostẽdit sibi rẽ. Et xpꝰ. Cuꝰ est imago hec r suprscripto. Dicerunt. Celario. Et xpꝰ. Reddite ergo rc. Rñdit affirmatiue: sed taliter q pplo non fuit scandalizatus. Et pharisei hypocrite mirabant dicẽtes. Tu dixisti quõ cualit. Ecce hic casus legis diuine. Nõ do sunt hic fiende tres pclones. Cuꝰ sup hoc q dicit. Licet censum dare cesari an non. Oportet declarare qd est cesar r que est moneta r post videbim⁹ si ls censꝰ rc. cui est dandum. Celar dl fm interpretationẽ. i. positus princeps: qz antiqtus oẽs reges r principes erãt sub eo. Ille celar est lucifer qui positus est sub se septẽ principib⁹. Dicit quõ xpus in sua passione r morte ligauit lucifer in plumbum infernũ: q̃ ad aduentũ antixpi. Nunc princeps hui⁹ mundi. Lucifer qui tyrannizat occupauit totũ mundum. ejecit eos. Jo. xij. r per se mõ nõ ẽt temptare. sed mittit suos baciperos r capitaneos septẽ pctoꝝ capitaliũ. Dicatur de eis. Deuter. malos principibus dicit nem r sanguinẽ. ls aduersus principes r potestates rc. ad Ephe. vi. Qui ad modũ indeoꝝ infidelis dicit. Non habem⁹ regẽ nisi celarem. Joan. xix. Et moneta tributi est alia hois ga sicut moneta hȝ tres conditiones. Prima est de auro vel argẽto. Secũda habet alias impatoris. Tertia ideo vel inscriptionẽ. Ita deus fecit monetas de auro purissimo. s. sanctos angelos: quia sũt creature intellectuales: quia dicitur de auro rc. Subtilitate intellectus r sim⁹ intelligunt principia r conclusiones: subtilitate r pdicatõ sine compositione r diuisione r sine discursu. Anime dicitur de argento qz nõ sunt tante dignitat⁹ sic angeli. Jumẽta dicunt moneta de cupro. 3º quelibet aia hẽt imaginẽ dei per creationẽ: qz sic est vnus deus vel tres pssone: ita in vna aia sunt tres potentie vel tres vires. Et sicut deus regit r sustinet totũ mundũ: ita aia vna regit r sustinet totũ corpus. Ideo dicit scriptura. Ad imaginem quippe dei fact⁹ est hõ. Gen. ix. Tertio hẽt literam in suprscriptionẽ per baptismũ: que est tal. Jesus nazarenꝰ rex iudeoꝝ. i. sitientium. Apoc. xxij. di. Et nomẽ ei⁹ scriptũ erat in frontib⁹ eoꝝ. Ecce moneta cẽsus qua vult celar. i. dyabolus de mundo di. Da mihi alamoccetera tol. ti. Gen. xxij. Cũ vero aia peccat mortaliter nõ pdit imaginẽ sed imago deturpat; sic si aliquis cũ luto seu cũ incausto deturpat ymaginẽ facie: nõ pdit faciẽ sed deturpat eam. ita qñ hõ peccat per superbiã rc. nõ pdit imago ȝ ma culatur r supponit alia imago sc̃ de illis qui recipiunt r supponũt sibi laruas vel barbas in ludis. Sic ille qui peccat supponit sibi imaginem dyabolicam. Unde. in ozone dicit. Heu me mi seruȝ ẽlem me feci. Formasti dñe me ad amabilem imaginẽ tuã: r ego supinduxi imaginẽ odibilẽ. Heu heu cui⁹. Cur nõ odi eã imaginem cui⁹ sic horreo nomen. Insup titulũ dyabolicum qui est. Lucifer dya. vbi erat ieſus nazarenus rc. Supponunt per pctũ illud titulũ dyabolicum qui est. Lucifer dyabolus rex pctoũm Ecce quõ mutant imago r titulus. Zacha. pctũ iuda. i. xpiani pñtẽ scripti est stilo ferreo. Jere. xvij. Ereꝝ a⁹ lucifer ẽ celari: monetã aiarũ: pbant. Piet gẽ. qõ xpꝰ in iudicio qñ aia est extrema de corpe vbi sunt demones accusantes: angeli defendẽtes. Michael dicit xpo licet censum rc. qñ michael dñt a⁹ Licet

census rc. Dicit xpus. Cuius est imago. Rñdet dei. Qz memoria intelligentia r voluntas sunt ordinata: dicit xpus. Ergo reddite que sũt dei deo. Jõ emendetis vos: qz mõ est xpo corrigendi si pẽtis imaginẽ dyaboli per pctũ r suprscriptionẽ deleat per pniam. ls ait petrꝰ. Penitemini igit r cõuertimini vt deleantur pcta vra. Act. iij. Ecce reformatio imaginis. Secba qõ que notat in cãu legis r sup the. Reddite rc. Xpus in hac rñsione dicit tributũ esse soluendũ r tenuit ptem affirmatiuam qõnis. Uñ magnũ pctũ est retinere tua ꝑ nõ rũ tpalium r ecclasticoꝝ qui cultodiũt r curant de ppls. Jõ apls. Subditi estote nõ solum pp irã r timorẽ punitionis: sed ẽt pp cõscias. Jõ. n. r tributa ꝓstatis. Ministri. dei sunt in hoc ipso seruiẽtes. Reddite gẽ⁹ debita. ẽ ui tributũ: tributũ rc. ad Ro. xiij. Jõ xpus affirmatiue rñdens dicit. Reddite rc. Et h qõ. Quare nõ dicit clare: sed ẽ tumẽs offendere ppsm: vt nõ dicerẽt nos reputada muo eũ setiũ r ecce rc. Cautelose rñdit tributum ee soluendũ. Rñdeo dl. q. hoc fecit pp nostrã instructionẽ ne in pplexio interrogati ontiꝰ pp vitandũ periculum mẽdacii aliqua mo, subtiliter debem⁹ veritatẽ dicẽ ne picu lo nos exponam⁹. Dẽ. n. mendacii est petiõ Ita male stat mẽdacii in ore sicut macula in oculo: sant surditas in auriꝰ: qz auferunt linguã offiũ. Offiũ. n. lingue est signare ea q̃ sũt in corde. Uñ ait phõ. Voces sunt note. i. sũ in corde. Uñ ait phõ. Voces sunt note. i. sũ gna eaꝝ que ẽ in aia passionũ. ls dicit xpus. Ex abũdãtia cordis os loqtur. Matt. xij. Uñ Ecce ire pus noiauit primũ ꝑ dei. ls xpus. ergo hõ mẽtiri: lingua pdit offiũ suũ: qz aliud Si offers mun⁹ tuũ ad altare: r ibi recordaꝝ dñ in ore ẽ. sit in corde. ls multũ vitandũ est mẽdacii. Et qñ dicũ nemini nocet ge ꝑ mo semp nocet duob⁹. Ludi dicẽs r primo q de cipul. Dicat hystoria de obstetricib⁹ exeuntis b⁹ se pharaoni cũ mẽdacio vt enaderẽt mozem r saluarẽt pplm. Exo. i. Dicit hic Gregoꝝ ex illo mẽdacio pduerũt gliam: ȝ nõ cẽt petrũ mortale. Diceret aliqo. Ex pctõ nõ veniali pdit glia tl lucrata. Dñ si nõ fuissent mẽdacia. Et dñicauit illis domoꝝ: ls ex pharaonẽ. Dicat hic 5 illos qui nõ curãt mẽ tiri tractãdo pacẽ vel mriomũ vel ad terrendũ placendo ppsonis subditꝝ dicit veritatẽ. ees nec agitas ẽt sp dicẽda. ls cautelose ẽt tacẽ da. Obstigit qñ qñt ayodius de fama alicuꝰ Si sit bona potestis dicẽ veritatẽ de bonitate ei⁹. Si ẽo sit op⁹ tacẽdo veritatẽ: qz non debẽt eã diffamare nec ẽt facẽ mendaciũ: cendo q sit bona cũ sit ꝓua: is potest dicẽ. Si ꝑat de filia mea de alta possum vobis rñdere. Itẽ si ꝑat de alio malefactore fugiẽte. si voluistis eum: potestis rñdere nõ scio. nec mentiẽ de⁹ sed dicẽs: nõ curo ꝑ eo nec de vobis rc. Si dl. Intrauit domũ vram. rñdet nõ. vade pꝰ rc. nõ q̃ sit mansio digna dete qñ hodie mane: sic mendacia euadere ẽ plo xpi. Jõ dicit scriptura. Termo vt ls crẽplo xpi. Jõ dicit scriptura. Termo vt ls in gra fale sit cõditus: vt scias qz quo oportet vos vnicuiq rñdere. ad Col. iij. Certa qõ rc. sup thema cũ dl. Reddite rc. Quod ꝑ ter pnius logtur de celare q̃ de deoꝝ plus tenemur deoꝝ ins̃ parabilẽ sit maius ẽ celentie. Rñdeo ꝓ duo rõnes. Pꝰ fundat in quadã regula ꝓbie et. In quolibet susceptibili nãli ipsam vltimã formã subalem dispositio necessaria est ꝑuiens. Uerbi gra. Si for ma ignis ꝺ introduci: desiccatio r calefactio sant dispositiones que precedunt formã ignis ls forma substantialis ignis sit meliorum ops ls ille dispositiones precedant cl. Ita in creatura forma ꝑncipalis r ꝑfectus creature est ꝑtia deitẽ creatura iungit deo per intellectum clar⁹ r sine errore: r per memoriã. ne simus ingrati: r per voluntatẽ amorẽ per os laudadoꝝ q cosp⁹ per psalm rc. Ita est formã ꝑncipalis qua in hoc mũdo debem⁹ dẽre rc. sed ad ill formã ꝑdicã ois ꝓ ꝑcedit dispõ nes. 5 secũdia cã. primore earẽtia odire et donatio sup̃sine cõ. primo. r tunc venit deꝺ Ecce ire pus noiauit primũ ꝑ dei. ls xpus. Si offers mun⁹ tuũ ad altare: r ibi recordaꝝ fueris: qz fr tu⁹ bẽt aliq̃ aduersum te relinq ibi mun⁹ tuũ ad altare r vade pꝰ reconciliari fratri tuo. Matt. v. Ilo. vade pꝰ rc. Si vellet dicere. Dñe pꝰ volo reconciliari vobis. rñdet nõ. vade pꝰ rc. nõ q̃ sit mansio digniti rc. sed ls dispõnes que debẽt ꝑcedere. Jõ primũ Secba rõ fundat ꝑ theologiã. Ds q vult fuare vitã euangelicã vel aplicã ꝑfectã q̃ p⁹ bet celari. i. mũdo: qõ sui ẽt nigul te vo esse religiosus: da celari qõ sui ẽt nigul te ne vt. ꝑtiũ. pꝰ renunciandi est mũdo et ex peditius adheream deo. Si vis ꝑfect⁹ esse vade r vende oia rc. Matt. xix. Jõ dicit petrus. Reddite qz ẽ celsis celarie que ẽ dei deo f. vtã ls⁹ aplica. Jõ dicit aplꝰ petrus. Ecce nos reliquimus oia r secuti sum⁹ te. Matt. xix.

Dñica xxij. post festum trinitatis. Ser.

1 Iect censum dari cesari an non. Habet hodie istud. Mat.xxij. Hoc verbi sm intellectū allegoricū quē volo nūc tractare est verbi dñi Melchahelio xpo di. de ala nouit egressū ei⁹ cenſuz. i. alaz nouiter egressam ex hoc mūdo dari cesari. i. lucifero ap nō. Modo pro maiori declaratione huius verbi sm intellectū sunt tres ḡtiones. P̄ Prima ẽ lucifer noiak cesar q̄ tū ẽ nomē ipatorie. P̄ Secda quare ala rōnal dicitur cēsus vel tributū. qui sūt puent⁹ magnor dñor. P̄ Tertia cui cēsus iste vel tributū dari oporteat p iusticiā z rigorē. ¶ Quantū ad p mā gōnem ẽre lucifer noiak cesar. Dico q̄ ex duab⁹ rōnib⁹. Prīa p tyrānicā vsurpatiōnē. Secda p debitā et interpretationē. De prima q̄ iperatores romanor vsurpabāt sibi dñiū mūdi. Ex astucia enī z potentia armor subiugarūt sibi eū. Auctao. Audiuit iudas nomē romanor q̄ sunt potentes virib⁹. Mac. viij. Ecce quō hoc nomen cesar includit tyrannicam vsurpationē. Ita ẽ etiā de lucifero q̄ lucifer vsurpabatur toti mundo nonne ex hoc q̄ in oi regno: pulcia: cuncta et re loco habitabāt rdola. Et sicut ipator mittebat procuratores z gubernatores p mundū. Ita lucifer mittebat demones qui dabant respōsa in ydolis. Exquo lucifer in campo claulo paradisi terrestris de uicit Adam: voluit oibus hoibus dñari. Sz venit xpo qui merito siue passionis abstulit sibi dñium. Cū autē xpo esset suspensus videbat q̄ talia patiebat xpo: cogitauit q̄ non erat deus: z venit z posuit se in latere crucis volens capere xpm: sed captus fuit a xpo z ligat⁹ in infernum: vsq; ad aduentū antixpi. Ecce quō predicit tyrannicā dñationē. Auctao xpi in passione di. Nunc iudicii est mundi. Nunc princeps huius mundi eicietur foras etc. Joan. xij. Item alia. Venit. i. ad me. in cruce pendentē etc. Ité princeps huius mūdi iaz iudicat⁹ est Joā. xvi. Fuit g⁹ ratio si cesar erat nomē imperatorio per tyrannicā vsurpatiōnē. Et sic. Refer vsurpauerat sibi dñiū totius mūdi. Jdeo dicit cesar. Secundo dē cesar p debitā et interpretationem. Cesar interpretatur possidens princeps. Talis est mō lucifer qui mō p le nō hs pt. Item in interpretatione eī sit ligat⁹. Quō ergo facit tot malā: q̄ possidet princeps. Ut sicut rex q̄ fac̄ filiū alterī regi mittit suos capitaneos: sic ejā lucifer. Et sm q̄ sunt septem peccata capitalia: sic sunt septē principes. Primceps qui temptat de potō fugit de ierusalem: qui est rex super oēs filios superbie. Job. xli. Que ego a lucifer dī. Nunquid video qualē me tenet xpo ligatum: z nō q̄ tu sentis ō me dicā tibi xpo z sata qui cuz eo sunt in celo nō possemus nocere: sed luis qui sunt in mūdo. Dio eni tēptare de superbia: deo ō velles faboli qui ibunt tecum. Libēter dicit leuiathā. Et venit cū vexillo z titulo leuiathan rex superboꝝ. Mat. xi. quasi dicat: quare vultis illum sequi: sed pauci reducuntur ad christum. Secundus est māmona princeps seu capitan⁹ qui tēptat de auaritia. Nota q̄ alī etiam vocatur a lucifero rc. Qui incedit cū vexillo z titulo māmona pricepo auaritie cupiditatis: hic facit tūc q̄ iam sunt pauci qui sint cōtēti de suis reddit⁹. Is sī raptores rc. Qui oēs ex ḡ petō fecē ducit: ió xpc nō cogē do liberū arbitriū: nō mouēdo dicit. Cauete vobis ab oī auaritia: q̄ nō i abūdātia cuiusḡ vita ei⁹ ex bis q̄ possidet. Luc. xij. Ho. ab oī vlr. Tertī⁹ est alamode⁹. de q̄ Thob. vi. Demonū nōe alamode⁹ occidebat eos mox vt ingref si sūt. Iste dyabolus tēptat de luxuria. Pēo ē qui se ableḡdat a calore ei⁹. Hic cū vexillo z titulo icedit alamode⁹ pricepo luxurie z carnalitat. Hic ia totā mūdū corrūpit. z vificatur pō. Corrupti sunt et z abhoīabiles facti sūt nō est qui faciat bonū. Castitas nō est vsque ad vnū. de adul. Jo. xiij. Jō xpus. Sint lūbi vr cincti rc. Luc. xij. Quart⁹ capitan⁹ iudice ē beelzebub. de q̄ Luce. xi. In beelzebub pncipe demonioꝝ ejcit demonia. Verbū fuit iudeoꝝ. Hic cū vexillo et titulo, pcedit beelzebub pncepo inuidie z malignitato. Hic fecit tantū q̄ totus mund⁹ est plen⁹ inuidia sm dominos z platos: larcos z clericos. Quint⁹ capitan⁹ gule ē beelzegoz. ō quo dauid. Iniciati sūt beelzegoz rc. Hic cū vexillo z titulo icedit beelzegoz principo gule. Hic facit tātū q̄ totus mund⁹ nō seruat ḡdragesimā: facit ic infirmos rc. nec vigilie stōr teuant: nec remittunt ieiunia ad miſam. Sunt ebriī. debilest infirmi. ppter vinū rc. Jō xpus nō cogenos: sed monēdo dicit. Attēdite vobis ne grauent corda vra crapula z ebrietate. Luce. xxi. Sext⁹ est baalberith capitan⁹ ire ne qua

vie fecdit cū vexillo z titulo baalberith capitan⁹ ire cēdite z migrate. hic fecit tantū q̄ potius scisma z diuisionē in ecclia dñice. Et paraſiſcari. O ẽre vncle fecit. Jō paul⁹. Si fieri ſe rēo. ad Ro. xij. Septim⁹ est astaroth q̄ tēptat de acedia. de q̄ Judic. ij. Dimiserūt dñm ſeruierūtes baalim z astaroth. ergo dē xpiano q̄ nō memorat creationis z redēptionis ẽ xpi i. Reḡū. vij. Auferte de medio vr deos alienos baalim z astaroth. Hic icedit cū vexillo z titulo astaroth pricepo accidie z otiositat. Hic fecit tantū q̄ ēa pauci sūt q̄ quotidiē vic la ciunt ofonē dñicam: z q̄ ñ dunt: nec scitis dare ofīcē die dō: nec ꝓfitent: nec cōicant ie mel in āno: nec veniūt ad miſaz: vel si veniūt p tpe nō scūt orare: nō seruant priam: z pdicā tpa. Ro. Hūc recipit mund⁹: recce ẽre dī. Luc. ser celar. i. possidēs pncipes. de quib⁹ apūs. Nō est nob colluctatio aduersus carnē z sanguinē. Glo. holes: is aduersus pricipes z ptātes. demones. i. sph. vi. Dñi adiuua nō incidor dicunt. Nō habem⁹ regē nisi celarē. Joā. xix. ¶ Quantum ad sedam ẽre ala dī census rc. Pro q̄ nō q̄ si sic ipator: ī dñis reḡ⁹ z pncipū rc. exigebat tributū. Jta xpus rex z ipator in q̄ libet reḡ⁹ rc. ala⁹ tributarius exigit vob⁹ principalitatis q̄ in h⁹ tantū hz diligētiā q̄ cūctis alis mittit. procuratoꝝ suum ne aliā pdaī: nō tū cogit libez arbitriū. nō doc xpus mūdo: Da mihi alas: cetera tolle tibi. i. dimitte: dignitates rc. Sed. xiij. Ecce ẽre ala dī cēsus: q̄ debet vni magnō⁹ solui tm̄ re creatiōis. Ecce oēs aie mee sūt dicit dñs. Ezc. xviij. Cū etiā tm̄ re redēptōis. Que mulier dñs drag. i. z. ñ perdi. rc. Ro. Hectice ist⁹ pabol⁹. vt hī Luc. xv. Hec mulier ē sapia dīna. Rōq̄ mulier regis z gubernat domū: ita sapia dīna de q̄ ad ihūm dicit salomon. Mulierē fortē q̄s inueniet. pcul z de vltimis finibus pciū eī. Prouer. xl. Dī fortē q̄ nihil pōt fieri ꝫ sapiam dīna. Hoc procul q̄ a salomone vsq; ad xpm trāſierit mille anni⁹ in textu dicit. Salomon nō posuit numerum clarū: ñ vbi dicit. pcul. posuit ifaz alephb q̄ interpretatur mille. Hoc de vltimis finibus eius: numera ascendēdo: septuor elemēta. z. ce loo. octies. ix. angelor de vltimo. i. de catholo. octies. ix. angelor de vltimis. i. de catholicis. ix. angelor de vltimo. i. de cathedra dei venit sapia ca⁹ gelica. Hec mulier habebat. x. dragmas aur. i. x. gd⁹ creaturaz spiritualiū: quib⁹ de⁹ formauit suā ymaginē similitudinē: q̄ sunt in moneta auri imago regis vel imperatoris. Quib⁹ de⁹ formauit grad⁹ est seraphinoz. sedes chez rubin. Tertī⁹ thronoz. virtus dñationū. quintus potestatū. sextus potestatū. septim⁹ principatuū. octau⁹ archangelor. nonⁿ angelor. decimus est hoium. perdidit dragmā vna. Natura humana. Sed dī. aliquātus pdidit naturam angelicā. Ecce ecclesie differentiaz nō tota natura angelica fuit pdita: sed q̄ fuit sapientia diuina: accendit lucernā xpm. fumo. i. veteri virginalio. xpo alit dicit lucerna. rōq̄ sicut i lucerna sunt tria cera mollior. ligmentū lucis cm xpo est caro fragilis iaz: oleū ias. Jō nō in plona de⁹ pfus dicit. Spiraui in cernas xpo meo. hī. cerā. z euertit tota domū. q̄dē. i. in fidicantes. Euerso ē q̄ ille q̄ ē sup eum i fra. Eor⁹ mūdi erat in alīs elect⁹ p lugdui ī fra. Eor⁹ mūdi erat in alīs elect⁹ p lugdui ī fra. Eor⁹ euertit ꝺdicando z ꝓcepta humilitatis dando z quesiuit diligēter eādo de villa i villā. Si fuiſſ fidi deus rc. Dñe qd ḡnē dragmā quā ꝑdiderā rc. Tantū ēt quelibet ciuitas inuenit. Cū alas ēcdat ad limbū ibi inuenit tot milia: ꝺ inuenta dixit amicis suis. Congratulamini mihi q̄ inueni dragmā q̄ ꝑdideraī rc. Mouēt⁹ ō gaudet debem⁹ q̄ dragma. i. plona ad nēp bonā vt tā venit ēt. ppositio nō redimit. Jō exēplo angelor gaudendū est. Sed aliq faciūt oppositū dicēdo ō illos q̄ faciūt penas. Ro. q̄ ō pctio fecret. sufficit pnās secreta. ſ. p publicis necessaria est pna publica. ethigā si aliqo secrete in corpe huo sint sanabia: sufficit secreta pna si publice nocia ē publica pniaria vt illo ō fecdalis aut modo edificent ḡ priam sua. z laudēt deū. ḡ bona est correptō manifestare deū. sic eni elūgitur voluntarie petis. Ecclī. xx. Pro seda q̄s. ¶ Quantū ad textū cui celsus dari oporteat p iusticiā z rigorē. hoc ē ad suo dari oporteat p iusticiā z rigorē. hoc ē ad ppositū ꝑ motiuū. de alab⁹ ex hoc modo decedēt⁹ sit indicii q̄s xpus fecit q̄s iudei dixerūt sibi. Licet cēsus rc. xpo ait vna moneta imagine z sup scriptiōe insignat dī. Reddite rc. sic ala indicat fr. imaginē ḡ z sup scriptionē q̄ ꝑtt. Quo quo scienter ala i pti creatiōe recipit imaginē dei. sic ēt q̄s fit ꝑ moneta auri in ea ꝑtim imago rc. ēnq̄ fit ꝑ moneta auri in ea ꝑtim: ipsum me gio. Ité i ala q̄s creat. plona filii. intellectū ꝑtim. ꝑmoria ꝑtim. z. plona filii. intellectū ꝑtim. ꝑsona spūsancti. volūtatē faturoz. z sic nō ē in fi on⁹ de⁹. sic ē est nisi vna ala cū vltio trib⁹ ꝑsē fi on⁹ de⁹. sic ē est nisi vna ala cū vltio trib⁹ ꝑsē tiō. Ad imaginē. quippe dei fact⁹ ē hō. Ro. ēstiō. Ad imaginē. quippe dei fact⁹ ē hō. Ro. ēstiō. Dz in sui redēptiōe ō ḡ baptismā applicatur tūc ala recipit sup scriptionē tituli. i. nāmatur tūc ala recipit sup scriptionē tituli. i. nāmatur tūc ala recipit sup scriptionē tituli. i. nām

te. Et sic qñ michi et qñ ꝑ alium et ois ꝓcipe sup eos mias suscipiēdas dic̄ xpo. Licet cēsu dari cesari. q. d. ydolum non videt xpo cui ē imago dec̄ ꝙ superscripta. Dicat michael. dic̄ et xpo. Reddite q̄ sūt dei deo. Is qñ ais auert ab a deo pcc̄ido mortalis. sup quod libi dominū imaginē ydoli nāc si sup sigillū regis aliq̄d sup ponet. cū verbis falsis pecc̄as ꝙ super dñā sup ponit imago lesu tibi dan. Mathei. loquo in odore vt pcio. os. log. d. Ben me miserū q̄ tē. vt. ē in sermone. Reddite. Terribile ē ista titul⁹ qui cū vnic⁹ sit. d. Lucifer dyabol⁹ rex pecō. Tota illud ꝑcipiū iuda. xpiani cōtent. Cripti est stilo ferreo in ungue adamantino. Jere. xvij. Scām diuersi ritatem imagis & superscriptionis vndiq̄ dic̄ ais reddēda deo vel cesari. Lo. dyabolo. Ho. pace q̄ ais petōis ipenitent. dececit. dicit michael xpo. Licet censum dari cesari an nō. ait xps. Cuius est imago Riddete. clarius. Reddite ꝙ sc. illatus dyabolus accipit a im. Ecce quō sit vndecius. Nota ꝙ Jesus. qñ sibi dicti fuit a xpo. Nō es xpiān⁹ cicer onian⁹ z qz ex animo coacto affectu ꝓferebat imaginē ciceronis z ei⁹ doctrine superscriptionē. Ideo ꝓferendo z imaginē z superscriptionē dyabo. Si ḡo adoraueris dyabz z imaginē ei⁹ z acceperis caracterē in frōte sua aut i manu sua hec dicit de vino ire dī. Apoc. xxiij. Jō david. Dñe in ciuitate tua imagines aplozū⁹ in celesti ciuitate. Celebr ipsi i tua terrestri ciuitate imaginē ei⁹ ad nihil redegerūt pō. lxxij. Si dicat. qd facis ergo qz sum petōr z supinduxi imagines z superscriptionem dyabolo. Nō debes desperare. eq̄ adhuc poteris imaginē ei⁹ repare: ꝓponēdo a petis abstinere z cōtinere. Scriptura dyaboli deletur: z xpi reparat in cōfessione qñ confitēs dicit. Auerte dñe ni. z c. Tuc imago dei z superscriptio est reparata: z qñ in iudicio dē. erunt in imago dei dicunt dei. ergo reddite deo.

¶ De cadē dnica. xxiij. post fc. trinitatis.

Sermo

Dilatus dñus ē xps ad q̄s ne ꝓterā rideat z dicent. Dñite mihi. z c. In psti fmōe volo ptractare dñ tropologice seu spūale. Pro quo sciēdū q̄ sicut imperator roman⁹ in illo tpe de oī regno princes z ciuitate z. exigebat certos redditus in tributus etiā sub pena mortis ne fraudarent: ita debet ri in quolibet loco certos creditores z collectenta rex z ꝓator nr iesus qui est rex regū z dñs dñantiū: q̄ omne dñium est in eo tm dñi q̄ dicit Jo. Habet in vestimento z in fe. suo scriptū: rex rex. z dñs dñ. Apoc. xix. Ro. habet in vestimēto. z in femore suo scriptū. Jesus xpc⁹ filius dei. Ita ꝙ in vestimēto. z in femore. i. in humanitate sua vestitus ca. ploria. z potentia dicat vestro auctō. Qui cū in forma dei esset. exinanīuit semetipm. formā serui accipiens. hō factus. z habitu inuentus ut hō. ad Phil. ij. Ro. z filius dei. q̄ z eternā gñationē precedit a patre. Ideo dicit ꝙ dñs. z dñs. z dñs. Ita ꝙ dñs dñantiū. z dñs dñorū. Et ē rex regū. z. Jō dicit scripta. Dñe dei⁹ rex Ihs dñabit tua. cāsit po. ꝛc. Mester. xlij. hō in oib⁹ regnis terre. z ꝓpterea vult hic tributū certū nec vult dei⁹ aliquātū ibatū qō ipe vult: si aliq̄ cōe creatōis. q̄ ipe cū ꝓfete. spūsctō creauit eas ad imaginē trinitatis: tū etiā ture creationis z redēptōis. q̄ ipse emit sanguine suo. pō. Jō ipe dicit. Oēs aie mee sunt. Ezech. xviij. Et enī ois sint. sua ꝓpter hoc ꝓpter ois xps dat eis hereditatē. Terre⁹ est. Qui cōcepit. est de spūsancto nat⁹ ex ma. vir. Dic depingit aureo. Hī dicit. Ego in. Gaude ego mater xpi q̄ p aurē concepisti. gabriele nūcio. Scdo ꝓpter nativitatem. in qua virgo mansit angelo est. Tres. Quartum est ꝓpter passū sub p. pi. cru. z. c. Dic depingit. narco. Nō sicut ex grano incēsi in igne pōs. tō redolet bon⁹ odor. sic de grano corpus xpi in igne passionis posito. Jō apls. tradidit semetipsum ꝓ nobis obla. z hostiā dei in odo. suauitatis. Ephe. v. Quinte. Dele. dicit ad iler. Dic depingit. Quinto ꝓpter duo genera. Nō q̄ sic gene. decorāt imaginē sua. xpc⁹ dese. dit ad iferos vt sic. cēbet suas. p. dit. ipos. z gētiū q̄ dederūt pulchitudinē multo. z. alios. suas legis na. s. ad ecclesie. nocte. z. legū septe q̄ dicit gene. aucto. Quinto. z. Dilexisti iustitiā. z odisti iniquitatē. Propterea unxit te deus deus tuus. oleo letitie. pa. xliij. Sexto. Ecce ego ad te Ezechiel. Septimo. Ecce ego. Dilect⁹ meus. candidus. z rubicund⁹. Rubicundus. Dilect⁹ meus candidus. z rubicundus. Sicut ille filius aree. z aromatū ꝑfte. z pigmentarios. Sexto. Terra dedit fructū. Dic depingit. Septimo. Ecce ego. Dilect⁹ meus candidus. z rubicundus. Ideo ꝙ. z. nō est. m. simile. z similis. tui. Cā. ii. Quinto

charitate nihil valeret: qz nullum opus nec corde cogitãdo:nec ore loquẽdo:nec opere agendo valet aliqd sine charitate. Ipse. Si linguis hoium loquar & angelorũ charitatẽ autẽ nõ habeam fact⁹ sum velut es sonans. 1. Cor. xiij. Si angelorũ lingue sunt cõa significationes. Nihil ergo dicere apls q si iple predicasset qđ est ofm oiũ nõ solum linguis hoium sed angelorũ:et charitatẽ nõ haberet esset vt es: qđ vocio ad ecclĩam gentes nõ intrataꝫ destruit & cõsumit scriptum. C Quarta est equi põderis granum. io vi q moneta aut ponderat. Hec dẽt per vnam virtutẽ moralem qđ est humilitas:qz plona humilis in statera dei. dẽt pẽ in oculis: humiliꝫ respicẽdom vestitum ore humiliꝫ loquẽdo:et in corde neminẽ despiciẽdo:et pũt dicere. Iste nõ est exaltati cor meũ neqz elati sunt oculi mei Dicut. n supb⁹ alcẽ dit in altũ in officio:et bonorũ⁹ilic per op⁹ humiliin statera delcẽdet. Pro quo nõ q ponderãda est in statera oĩne iustitie vita xpi:est debem⁹ equarinõ q equiparaꝫ is per imitationẽ seu cõformitatem vite:qz sicut xps in vita sua fuit humil⁹ in oibus sic etiã nos humiles⁹. item sicut iple fuit liberalis:ita r nos:qz nõ sim⁹ auari. item sicut iple fuit purus virgo r castus r nullꝫ sicut ex perimentaliter actũ illi:ita r nos essemus exemplo casti esse debem⁹. ifo apls. Hoc.t. põdus vite cht sentite in vob qđ r in chto iesu. ad Phil. ij. Adulteres aũt vt debent vitã suã; põderare ad vitã chti r ad põdus vite virginũ:nõ per equalitatẽ sed per cõformitatẽ: qz dẽ chtus nullerib⁹ vanis. Turgo r mf mea ly esset de glie regalis:noluit indui de auro. rc. Prop t b.d.chlos:r ego bõis⁹. Discite a me:qz mitis sum r humilis corde. mat. xi. C Quinta est soni cõgruitas:ita pbat moneta a nullatis fidẽ chto regnit bonũ cenũm r boni soni. Et hoc hẽtur per virtutẽ prudẽtie que, examinat sonus ẽboni ab ore pcedentis:nec sint in offensam dei turpẽdo rc. nec primi ipius diffamandoinuriãdo vel falle decipiẽdo: nec in lavdem sui⁹ p⁹ proximi r dei. si q loquit qualĩ sermones dei. loquit. t. Pe. iij. sunt multi qui faciant malã soni turpẽdo blasphemãdo primam diffamãdo vel indicãdo: vel petũ occultum publicãdo. Hã r si ex petõ pdidit alam tñ remanebit sibi bona fama:ẽ damnatio vos est diffamãdo. ideo apls. Sia sermo malus ab ore vro non procedat:sz si qs bon⁹ est ad edificationẽ fidei vt det gr̃am audientib⁹. ad Eph. iiij. De hoc sono examinat anla in tuti eio qñ in lapide ferũ. Petra aũt erat chus. 1. Cor. x. Ostendite rc. C Sexta est figure simeritas. i. q moneta nõ sit fracta. Hec dẽt per vtutẽ obediẽtie que includit oium mãdatorũ dei observantiã:qz si vnũ preceptũ frangit hi cõtemnit illud preceptũ r illud:iõ nõ. Si illud nõ põt dñi stare rc. Moneta ale vte nõ est sincera. ideo dicit dñs Jacob⁹. Quicũq; totã legem impleuit: peccauerit aũt in vno:factus⁹ est oĩus rc. Jac. ij. Questio qđ est hoc:et precepta sint. i. q si ego faciã 5 mandata pecco:r illud preceptũ:nõ furaberis qđ ero rea⁹ nõ dẽbo deos alienos: qz nullꝫ seruabo. nec tertiũ. Jõ est dic magna difficultas qđ sint duo:vt dic dñs Aug. r oẽs theologi. s. auersio ab incõmutabili bono r cõuersio ad cõmutabile bonũ. Deus est bonũ incõmutabile:et creatura bonũ cõmutabile:ideo precipit humilitatẽ:r tu dicis nolo eẽ humilis:grauabor:ius dicit cõuertis te ad creaturã:ad fugiam. Ecce auersio a deo r cõuersio ad creaturã:r sic de oib⁹ aliis peccatis:ergo facit⁹ est aliꝫ re⁹. i. auersionis r cõuersionis. C Septima ẽ circularis integritas q sint sine angulis Hec dẽt per virtutẽ pleuersãte finalis. Tunc figura circularis est plecta qñ finis redet ipsi ori pp in cõpasso faciẽte circulũ rc. sic ẽt ille qui icipit bonũ ponit pedẽ passus cõpassi in cẽtro corpis: deinde circuit cõtorndo decẽtis. ppone do nõ redeãdo cõtinẽdo rc. tãc finis vnit pncipio qñ es eũ deo. Alij aũt incipiunt bonũ vitã r ponũt pedẽ in cẽtro passi religionis r circuit p⁹ statũ nouitij: deinde pfessi rc. vsq ad mortẽ. Jtẽ de clericis. ideo xps qui pleuerauerit nõ huc inchoauerit vsq in finẽ 9 rc. Mat. x. Multi incipiũt tam in religione q in heremo qui nõ pleuerant sed tunc pes de circulo mouet. Vñ legit de nune qđ quidã religioso qui petijt consilũ a quodam sctõ religioso vt ondẽret sibi regulã diu viuendi:qui dixit. Sicut incepisti sic finire iõ apls. Bonũ facientes nõ deficiam⁹ rc. tpe. nostro metemus nõ deficientes. Ecce quare dicit. Ostendite mihi numismata.

C De eadẽ dñica. xxiij. post festũ tri. Ser. iiij.

Oratio

Hetur illud verbum ad Phb 1.ij. Verbis est apli dicẽtis de se r aliis apls r discipulis ch̃ Vita cõuer. rc. Vbi si nos volum⁹ liter here

illud verbum de sanctis animabus apostolorum r aliorum sanctorũ a corporibus exeũtes: tunc clar est:qz cor conuersatio in celis sit nõ est dubiũ:qz nõ solũ aie apostolor⁹ cõuersantur in celo:sed etiam aie innocẽtiũ: qz sicut filij intrant plus domũ absq; difficultate. Jtẽ aie perfecte penitentiũ exquo tam in hoc mũdo habuerũt suũ purgatoriũ. Jtẽ aie martyr̃ r aliorum perfector̃ statim post mortẽ intrãt celũ sine conuersatio cor̃ est in celis:ꝫ tum ad unum. Jõ cantat ecclĩa. Gaudent in celis aie sanctor̃ qui istis veltigiavel per innocentiam:vel per penitentiã sequuntur: r qz. t. alĩ qui pio cuio amore sanguinẽ suũ fuderunt:sũ cũ xpo re. in. c. rc. Si ergo de cor̃ animabus volumus intelligere thema. clarũ est nec habet difficultatẽ:quam cor̃ animẽ sint in celis r conuersatio cor̃. Sed si volumus intelligere sm q apostolus loquebatur. que. t. adhuc viuentes in hoc mundo cõuersationẽ habebãt in celis:habet difficultatẽ:sed nõ intelligatis q̃ cõuersatio p habitationẽ corpoale: sed per imitationẽ virtualẽ sic in celis. Verbi gr̃a. Si aliqs vult̃ do in domo sua seruare pplecte pota r cetumontas oẽs aliquas religiones. f. per paupertatẽ castitatẽ rc. Si quererẽtur vbi est sua cõuersatio: oportet rndere cus distinctione vel qu̇tũ ad habitationem corpoalẽ vel quãtum ad imitationẽ virtualem. Quantũ ad habitationẽ corpoalẽ est in hoc mundo sed per imitationẽ virtualẽ sic sua cõuersatio est in celis:qz habet proprietates:virtutes:r cõditiones celestes. Jõ dicebat apostolus de se r de aliis. Nra pacs in cẽ. est. Jõ cãtat de plona sancta. Dñs in hac peregrinatione sola corpore conslitatur:cogitatione r affectu tate in alia eterna patria cõuersatus est per imitationẽ virtualẽ. Ego qui sũt r imitatores qualitatũ r virtutũ r cõditionũ celi sm pdiam r sm theologi. vt p virtualẽ imitationẽ cõuersemur in celore sunt sepẽ. P Prima alta sublimitas. P Secũda plena rotunditas. P Tertia plecta puritas. P Quarta pura claritas. P Quinta firma stabilitas. P Sexta amapla utilitas. Si nos habemus istas. vi. conditiones:nra cõuersatio est in celis. C Prima est alta sublimitas. Tanta est altitudo celi:q̃ nõ põt mẽsurari. Aliqui vt rabi moyses r alĩ voluerunt mẽsurare:r ls laborauerũt ad hoc scdm dñi tamẽ nesciuerũt omnẽ veritatem:qz dicit scriptura. Altitudinẽ celi r latitudinẽ terre r profundũ abyssi quis dimẽsus est. Eccli. i. Qui p. ti possibile est. Altitudines celi scit deus sicut magnus dñs r potẽs q pro se vocare r filijs facit cameras in altũ. r bulle suc stabilũ in mundo:r infra terras facit cauerem. Jsto mõ deus ordinauit mundũ. Cogitate q tot⁹ mũdus sit dom⁹ dei. Baruth. iij. Israel C magna est domus dei rc. Supius in celo sunt camere vbi est dñs cus filijs r amicis suis. i. sanctis. Et ille camere r palacia sũt cara paradiso nõ de lato seu lapide: sed de materia celi vbi sunt iam sancti in gloria. Hic inferius sunt dese rc. q̃ eis est factus ille locus. r nos ppter peccatũ homus cas pellim⁹. Si tenuerimus vitã bonã sic ẽdimus ad cameras:si malã descendimus ad carcerẽ infernũ cũ malefactoribus in corde terre. Jtã qualitatem debemus nos habere per imitationẽ virtualẽ ciendo nos in altũ p desiderũ appetẽdo:suspirãdo:et desiderãdo vitã eternã: r despiciendo oia mũdana honores rc. qz nõ sunt nisi fumus:similiter despicere debem⁹ venereas delectatiões:et tãc nra cõuersatio erit in celis. Apostolus q oia mũdana despiciebat vt ster cora vt xpm lucrifaceret. ad Phil. dicit. Oia detrimentum feci r arbitror vt stercora vt xpm lucrifaciã. Hlo. vt stercora. Qui aliqn in domo stercus r imũdicias cõgregat nocet corũpẽdo aerẽ domũ r plonas:q si spergit in agrũ sic fructificat. Jta qui religiosus clericus vel layicus cõgregat diuitias congregat stercora:qđ corũpit nos in memoria stelligẽtia r volũtate rc. Corũpit domus r illos de de domo qui forte interficiũt vonet habeant pecuniã. Ergo de camera cordis sui dẽ spũa bona abijcẽda. r in terras steras. i. pauperes dispergẽda. Quare reiunctis vos flexoria vultio vt corũpant vos. Ecce dre dicit. Ego detrimentis feci r arbitror vt stercora vt rc. ad Phil. iij. Et ebeandẽ Ezechiel dicit. Argentũ cuũ sone pulcri r auri cor in sterquilinio erit. Subdit ibẽ. Et argẽti cor r auri eorũ nõ valebit liberare eos in die furoris dñi. Ne. vij. Qui ergo terrena a nobis deficiunt r celestia appetunt possim⁹ dicere. Vbi rc. C Tria conditio celi est plena rotunditas:qa caret angulis. Certi est q deus potuisset cõstruire triangulariꝫ vel quadrangulariꝫ: sed ordo seu sapiẽtia dei fecit celũ rotundũ totũ. Et habet ista qualitas q imitationẽ virtualẽ qui domo in vita sua fit simplicitatẽ. i. qui nõ habs angulos. Qz ostendat vnũ ad extra: r q sit alius ad intra. Aliqui ostendũt se ad extra liberales:sed intus sũt auari. rc. Ab angulus ibi fraudes. Simplicitas est qui pomb est tales

intuendalio vult apparē ad extra. Jō ꝑdē. aylo. Deponēres oēm malicīa r oēm dolū r fictiones r inuidias r oēs detractiones sicut mō dicī.ifan. rc.i. De.ſ. excludit a nob qnqs an guloſ ſuntatio. Prim⁹ē malicia cordis odiū rancor. rc. Intrū gr taleo nō poſſunt ꝓximū vilipendere. Scdo angulus eſt oēs dolū. Iſte an gulus ꝓſiſtit in oī qđ emēdo vl vēdēdo dece ꝑuit ꝓximū iurādo tātū valentiantū ꝓfiat rc. Jō mercatores aulef vos. Antiqt⁹ nullus pe tedat niſi qđ erat iuſtū. Jō credebat eiꝰ hꝫ mō petiſſe tñ rc. Terꝯ ē fictiones. i. fictiones: qđ. ſ. ēt bō oīdet ſe bonū: eū tñ ad intra ſit malus. vbigſa. In habitu albo oīdit caſtitas quam debeo hre r i nigra cappa aſpitas rc. Quartus eſt iudiciū. Jnuidia eſt triſtari de bono et honore r officio alteri⁹: qñ vos videtis q̄ alle ia ſunt iurat⁹ vel rc. Quint⁹ē oēs detractiones Detractio ē laudare aſſi: r diffamare retro. Et extra de ordine deponere iſtos ꝗulos debe mus r nos emēdare. Sicē mō geniti ſanteo q̄ neſciūt ꝓpingere extra qđ nō ꝓſit ad itra: ac ſimpliciſſimis ꝓpiſcētie. ¶ Tertia ꝓpietas celi eſt ꝑfecta puritas: q̄ nulla hꝫ macula nec hre pōt. Hic ſūt multa palacia que tñ poſſūt maculari aliquo mōdo nō celliq̄ dicūt altro nomi q̄ celū elementū ignis tāgit: tñ ipſoꝫ nō eōburit. Jō dicerēt ꝑh q̄ celū nō eſt ſufficēpti nū pegrinarū ipeſſionū. Jſta q̄ſtio hꝫ q̄ ca ſtitatē que hoiem ꝑfectū nō eōburit nec ca lefacit. ¶Vulti ꝓburūt ex nimia familiaritate etiā habita ꝓpt bonā ītētionē. Alīq ſcipſūt bonā amīciciā: hꝫ poſt modicū eōburunt ꝓ in xuriā rc. Et de luxuria dicit Job. Ignis eſt vſq̄ ad ꝑditionē deuorās r eradicās oīa gemi mina. Job.xxvi. Oia cōburit r totā ꝑdū. Jō auſcultēr vos rc ſeruem⁹ a cōburſtione r cl⁹gem⁹ nos ab occaſione r nimia familiaritate oīa cō pinuicē. Alīq nō cōburunt hꝫ calefiūt. nō enis facūt actū principalē timore mūdano: hꝫ reſpi ciēdo loquēdo delectant r calefiūt: hꝫ melius ēet fugere. In ꝓna grā dic Jla. Hach celē fact⁹ luxꝰ: q̄ vidi forē. Jſa. xliij. alīq macu. ant q̄ hāt aliq̄ā familiaritatē r ſuſpectant: q̄ hꝫ ipſi nō faciūt petiſſ tñ oēs opinant. Jō cor ſa ma quē dꝫ ēē clarꝰ ſit nigra in corde gētium. De talib⁹ dicit Jere. Denigrata ſup carbōes facies eoꝝ r nō ſūt cogniti in platea. Theſſ. iij. Facies ni ſuma: q̄ ſicut in facie cognoſcit q̄nta fama ꝙ viuūt ꝙt. Si fama cognoſcunt ſūt cognoſcunt boni et bona fama ꝙt mali et mala. ¶ Quarta ꝓpietas celi ē. ſ. pura clari tas nō eſt ibi tenebra ſicut ꝫ. Jō dicit. Seſſ. Talis eſt animus ſapiēs ſ. ille eſt mūdus ſi pluna ſic mp ibi ſereno eſt. Jſta claritatē de bem⁹ nos hre q̄ clarā ſapiaꝫ fidei. Cauēs ne in corde vro ītret tenebra erroris rc. debem⁹ eni hre cor clarū r hoc ē ſapia ſta de q̄ dicit moyſes iudeis r p eos nobis. Hec. ſ. fides eſt ſapia vra coꝝ ppſis vt audiētes vniuerſa ſre pta hec dicāt. En ppla ſapiēs r ītelligēs gēs magna. Deut. iiij. Nō fidē catholicam vocat ſapiaꝫ: ſed nō ſcia3. Dicit pbs. vi. ethy. q̄ tres ſunt ētutes ītellectuales r ſpeculatiue. Sapi entia ītellect⁹ē ſcia. Sapia ē cognitio diuinoꝝ. hꝫ mō dicaī ſapiētes aſtutī r ſallaces mūda ni boles: r falle diceūtes ſe ēē ſapientes ſtulti fa cti ſunt. Rom. Jntellect⁹ē hō eſt cognitio prin cipioꝝ. Dcia hō eſt cognitio cōcluſionū q̄ ha benē ꝙ demōſtratiōes. Fides aūt dī ſapia: q̄ eſt de diuis rc. Dī intellect⁹ q̄ articuli fidei ſūt ꝓncipia totī⁹ theologieiꝫ fides nō dī ſciaꝫ articuli nō ſunt ꝑclūſiones habite ſeu ꝓbate rc. ꝙ demonſtrationeiꝫ hꝫ nō hēam⁹ rōnes r argumēta, ꝓbantia articulos fidei ſtiū nō ſunt demōſtratiōes: q̄ niſi de⁹ reuelaſſet rōnes nō ſufficūt: hꝫ ſunt ꝓbabiliōes. Ecce ſre dī. Hec ē ſapia vra. No. coꝝ ppſis: q̄ nō ſufficit ꝓfeto hre fidē in corde: hꝫ oꝝ etiaꝫ ꝓfiteri vocaliꝫ tpe r loco cōgruo: ſm illud. Corde creditur ad iu ſtitiā. ore aūt ꝓfeſſit ad ſa. ad Rom. Dicit. Ordo: in quo ſunt. xij. ꝓncipia theologie. ¶ Quinta eſt firma ſtabilitas: q̄ celū ī corru ꝓbile eſſe: hꝫ habuerit ꝓncipiū tñ nō hēbit finē in ſuba. Jō loquēdo de corpib⁹ celeſtib⁹ dic. Statuit ea in eternū r in ſeculū ſeculi. Jdē dicit ꝓphā q̄ durabūt ſine fine. Jſta q̄ſtatē debem⁹ nos hre ſi debem⁹ ītare in celo. Hā debem⁹ hre ſtabilitatē ꝓ firmā obedientiā r ꝑſeueri tiā. In bona vita quā hō elegit ꝑſeuerani ma nē. Sz nō q̄ anēch hō eligat ſpalē r ſpialē vi tā r ſtatuthō⁹ os reſpicē r eligē qđ meli⁹ eſt ꝑ ale ſaluatiōe. ꝫbigſa. q̄ vult ītrare religionē os deliberare ſ. d. Et ꝓmo reſpicē regulā r cō ſtructōem: r nō igrē ſeipſū ſtatuthꝫ reſpicē ma Dño regnū r ꝓfōnes: ſi placet ītrare nos intrare debem. Scdo ſi ſ. eo vult illā regulā ꝓfōnes alī non debeo tē obligare. Tertio re in ingreſſu fiat ſymonia rc. Sed poſtꝙ id ēt gilio r eccio intro debeo cōtinuare bona r tam r mori in illa. Jō q̄ ſ. es mei ꝓfectionis ſtabiles eſſent r ſmobiles in oī re ſeu ſcia abandōno ſcientē q̄ labor vester nō ē ſ. Lop. xv. ¶ Sexta eſt ꝓpia ētutum q̄ dē re tutes: cōditiōes ꝓpietates r ſtitas q̄ dat ei: large tribuunt nobis: r

tribuit nobis claritatē a deo ſibi datā. Idem de luna r de aliis. Jō Geñ.i. Fiāt luminaria magna in firmamēto r diuidāt die r nocte3. Jbidē. fecit deus duo luminaria magna: mino vt preſſet diei: min⁹ vt preeſſet nocti. Sz ſi p̄ quarta3 veller ſibi retinēre⁹ eis auferret ſi ſolum⁹ hic puerationē in celis hēam⁹ iſtam ꝺditionē ne gras a deo nobis data ſpiales vel corpales nobiſſpſis retineamus: vnicuiq; it dat māſecta⁹ ſpūs advtilitatē. i. Cor. xij. ¶ Dñica.xxiiij. poſt ſe.tri. Sermo primus. Hꝫ mō dicaī ſapiētes aſtutī r ſallaces mūda ni boles: r falle dicēteo ſe ēē ſapientes ſtulti fa cti ſunt. Rom. Jntellect⁹ē hō eſt cognitio prin cipioꝝ. Dcia hō eſt cognitio cōcluſionū q̄ ha benē ꝙ demōſtratiōes. Fides aūt dī ſapia: q̄ eſt de diuis rc. Dī intellect⁹ q̄ articuli fidei ſūt ꝓncipia totī⁹ theologieiꝫ fides nō dī ſciaꝫ articuli nō ſunt ꝑclūſiones habite ſeu ꝓbate rc. ꝙ demonſtrationeiꝫ hꝫ nō hēam⁹ rōnes r argumēta, ꝓbantia articulos fidei ſtiū nō ſunt demōſtratiōes: q̄ niſi de⁹ reuelaſſet rōnes nō ſufficūt: hꝫ ſunt ꝓbabiliōes. Ecce ſre dī. Hec ē ſapia vra. No. coꝝ ppſis: q̄ nō ſufficit ꝓfeto hre fidē in corde: hꝫ oꝝ etiaꝫ ꝓfiteri vocaliꝫ tpe r loco cōgruo: ſm illud. Corde creditur ad iu ſtitiā. ore aūt ꝓfeſſit ad ſa. ad Rom. Dicit. Ordo: in quo ſunt. xij. ꝓncipia theologie. ¶ Quinta eſt firma ſtabilitas: q̄ celū ī corru ꝓbile eſſe: hꝫ habuerit ꝓncipiū tñ nō hēbit finē in ſuba. Jō loquēdo de corpib⁹ celeſtib⁹ dic. Statuit ea in eternū r in ſeculū ſeculi. Jdē dicit ꝓphā q̄ durabūt ſine fine. Jſta q̄ſtatē debem⁹ nos hre ſi debem⁹ ītare in celo. Hā debem⁹ hre ſtabilitatē ꝓ firmā obedientiā r ꝑſeueri tiā. In bona vita quā hō elegit ꝑſeuerani ma nē. Sz nō q̄ anēch hō eligat ſpalē r ſpialē vi tā r ſtatuthō⁹ os reſpicē r eligē qđ meli⁹ eſt ꝑ ale ſaluatiōe. ꝫbigſa. q̄ vult ītrare religionē os deliberare ſ. d. Et ꝓmo reſpicē regulā r cō ſtructōem: r nō igrē ſeipſū ſtatuthꝫ reſpicē ma Dño regnū r ꝓfōnes: ſi placet ītrare nos intrare debem. Scdo ſi ſ. eo vult illā regulā ꝓfōnes alī non debeo tē obligare. Tertio re in ingreſſu fiat ſymonia rc. Sed poſtꝙ id ēt gilio r eccio intro debeo cōtinuare bona r tam r mori in illa. Jō q̄ ſ. es mei ꝓfectionis ſtabiles eſſent r ſmobiles in oī re ſeu ſcia abandōno ſcientē q̄ labor vester nō ē ſ. Lop. xv. ¶ Sexta eſt ꝓpia ētutum q̄ dē re tutes: cōditiōes ꝓpietates r ſtitas q̄ dat ei: large tribuunt nobis: r

Sermo I

Jō ſtud textualr. ſm at. rr. Sermo nr erit de ſcō euāgelio. Si placet deo bēdīr⁹ multas bonas doctrinas. rc. Salutel ēgo ma. Jn pūti ſmone volo tu nere modū bortulani: q̄ vult ſeminare vel plātare in horto plātare bōas r vtiles plāo di ſponit r ordinat in tabulis poſt ſemiat. ita fa cit. rōq̄t in ſcā ſcīptura ſingularit⁹ ſcīs euāgelīū di dor⁹ ecclēſiaſtes r nō aget⁹ hout⁹ clau ſus vel ꝓclusus. Cāt. iij. Hōi erāt clauſus hor tus: q̄ hēret altiſſimū pictē ꝓ muro: r porta le ſtrictum. r bonā ianuaꝫ r fortes ſeras. Sic ſcīs eu. ē altiſſimo muro. ſ. fide xpiana mura thīg vſq̄ ad celū alēdit ītrāū q̄ nullus ſi delio nec hēticⁿ nec ſciſmaticⁿ pōt ītrare ad ſ ſtrū cāū fructⁿ eiⁿ: portale ſtrictū r baſſum eſt humilitas. Jō null⁹ ſuꝑb⁹ pōt ītrare colligē do fructⁿ eiⁿ ſecretoꝝ: nec itelligēdo. Janua firma eſt pauptas xpiana q̄ hoc hꝫ miſi ſtu dēt: nō ſi pōt inuenire fructū ſpialē: nā plo ne carnales: delicioſe tē. nō pōt ītrare ad co medē dā de fructib⁹ ꝑdⁿ hortiq̄ nō ſentiunt dulcedinē: q̄ dulcedine vitioꝝ amittūt guſtū r inficiūt palatūꝫ eſt apⁿ xpiano corde hu mili r paupi ſpū rc. tulio ſentit odoꝝ eiⁿ. Jō dicit xpo q̄ eſt dño hortⁿ. Veniat dilect⁹ meus in hor. ſuū. Cāt. v. No. dilect⁹ a xpo eſt xpianus q̄ in corde hꝫ firmā fidē. No. in hor tū ſuū, euāgelīū eſt hortⁿ xpi dilatus ſed dici tur xpiani ſm aliter: et ꝓpter eo factū eſt. Ecce q̄ re ſanctū euāgelīū dⁿ hortⁿ. ꝓpter hoc i hor to euāgelīū hodierni ordinabo tres horas hꝫ tres principales ꝓtes quas hꝫ ītra tres xpi excellētias que in eo oſtendunt.

¶ Prima eſt humilitas gratioſa.

¶ Secūda benignitas virtuoſa.

¶ Tertia ſublimitas gloriоſa.

Jn dia aūt nō plātado cauleo nec ſpinargia: hꝫ herbas aromaticas r ſtinoſas bonaꝝ do

¶ Jn polo plātado vnā herbā aromati ā. ſ. doctrīa ethica vel monaſtica ad regē

dū ꝓpriā ꝓlon. Jn ſcha aliā. ſ. dī politica r ꝙialis ad regēdā cōitatē. Jn tertia aliā. ſ. di uitur ꝙ nomica coniugalis ad regendū ꝓp priam domum. Ide plante erunt ita dilecte r ꝙ potero dicere. Exiit fama hec rc. ¶ Dico primo ꝙ in euāgelio hodierno oſtenditur vna excellēcia xpi que dī humilitas gratioſa hec oſtēdit in prima ꝓte eiuſ. ſ. Loquēte ielu ad turbas. vbi ꝓſequēte dauid eius ꝓphetiam⁹ ē. Querit dñe ꝙ ho hūc principē ſtatī ſcorⁿ ē. ſ. tū regulā eⁿ adiuā petēte ierepauimur ꝓ Jeſu. Filio ꝙ ille ꝓncepꝰ hēbat tres firmā credētiam in corde ꝙ. Loꝑterat ſana re filiā ſuā: ꝓt ꝓſi petitiōe dī. Veni ꝓpone ma nū ſup eā r viuet. 2⁹ hēbat ardētē deuotionē ad xpm. q̄ accedēs adorauit eū. Jſta duo ſta tim trahūt ſe ad xpm. No. ad hoc erāpli nālē q̄ cādela clarēſcēs r fumigās ſimaſſ trahūt ad ſe lucēpho dñ lux. Erat lux vera rc. Jo. i. Si ergo in hōe clarītatē fidei in corde r fu migationē deuotiōis ſtati trahēr ad te xpm. Ipſa. Jn xpo ieſu negz circūciſio aliq̄d facit neq; ꝓpucium ſed fides: ecce cl⁹ntia qua ꝙ fidē opat: ecce deuotio ad Gal. v. Quia er go ille ꝓceps hēbat iſta duo r nō ille regul⁹ iō rc. Ecce hic humilitas xpi gratioſa: ecce hic ꝓia ꝙ homi xpi hui⁹ diſpoſita r ordīata: nō ſeminem⁹ in ea herbas aromaticas. ſ. de vo cīrinis ethicis r monaſticis ad regēdā ꝓpriā ꝓlonē in bona vita. Et ſant duo. Loſo q̄ nō ꝑerunt a petis ſtermiſoſo oſtēdit cum dicit. Ecce puncepvm⁹ accēſit rc. Qui enim vult rc dꝫ primo ad xpm accedere: q̄ vult regi ſupplica re ꝓmo accedit. Si dicat. Et q̄ō poſſemus xpo accedere cū ſit in celo. Dico nō debem⁹ accedē corpaliter: ſed ītellectualī cogitādo q̄ vis orare cū dō log. Leā rege celeſtē cogitādo q̄ videa eſt l cathedra ſedēs. Sic accē dit dñe ſicut ille q̄ log. cū rege ſicerit gemina r diſcoꝑit caput. Jta etiā ſolone: q̄ cogitādo accēſſit dꝫ orare. Jō dī de ꝓcipe q̄ accēſ dā ad eum: r fecit ſua ſupplicationē. Ecce ſic ter oſtēdit nobis orare. adeo dauid. Accēde te ad eū r illuminamini rc. Qui aūt ſic ora uerit ſicut princeps iſte erit eius oratio acce ꝓta: qui aūt nō obtinebit aliq̄d: ecce hec ber ba aromatica que ꝓeleruat hominē. Nota hic exemplū ſine miraculō de innene mētra tore demoto virgini marieequi ſedet nie cō tēpladō. xij. gfas factas virgini marie ꝫ. xij. parteo ſue ꝓlone ꝓtabat. xij. Aug. de ſanc. Dnio cogitabat r ꝓtēplabat caput ſ. deitā.

plenum sapientia pluſq̃ patriarche prophete ꝛc̃. ꝛ ſic dicebat primũ Ane marta deinde oculos quotiens respexit xp̃m. Tertio aureo quo audierit xp̃i sermones quarto nares ꝗlez odoꝛe ſenſit de corpore xp̃i in die natiuitatis. quinto os quotiẽs ofenlata eẽt xp̃m. sexto vbera que lactauerit filiũ dei. septimo cor plenũ igne amoꝛis. octauo brachia gb⁹ amplexata eſt xp̃m. nono vẽtre tangẽs xp̃i cameras. decimo genua qualiter oradat. vndecimo tibias ꝗli iuit laborãdo. qui pdicit filiũ dñi eẽt annoꝛus xp̃i. duodecimo alam plenã of ꝓfectiõis ꝛ coꝛpus pniale afflictione. Hũ ꝗliter nã ꝓdictus iuuenis iret ad feriaꝛ in vta inuenit latroneꝫ ꝛc̃. Et isto miraculo potestis cognoscere quõ ofo facta ad deũ eſt herbis aromatica. Jõ xp̃s dicit. O portet semp orare ꝛ nõ deficere quolibet mane ꝛ sero. Luc.xviij. Sedo iste puncepo oñdit cõfessionẽ sacramentalẽ que purgat a peccatis p̃teritis in ẽbis qñ dixit ifãte filia mea ꝛc̃. statim post peccatũ mortale filia mea. i. ala eſt mortua. Jõ de bona rõne ꝛ de cõsilio fuiſſet cõfitendum petrũ ꝗlibet dicẽdõ dicit multi: expectabo. xl. ꝛ si cadit lutũ in tunica. nunqd dicco expectabo p annũ: ecce quare dicit̃ nõ defuncta. q aũt nec in. xl. vult ꝓfiteri puniet. ꝛ primo in aia que sepelitur in inferno. fcõ in corpore qr nõ ꝺs sepelri in cemiterio. extra de pe. ꝛ re. c. oꝛo. vide. ſ. do. xviij. sermone. i. in fine. Nõ quõ curatus ꝺs ẽſe in scripꝰ q cõfitenſ: ꝛ qui non ꝛc̃. Qui abſcõdit sce. sua nõ viri. q aũt cõfeſſa. ꝛ relicta mi. cõſequet. ꝓverb. xxviij. ecce ẽre dicit filia mea ꝛc̃. Scõo dixit prima para. Veni et ponẽ mã tu. sup eã ꝛ viuet. Ecce hec absolutio anteq̃ plona cõfiteat ẽ absoluat eſt habitatio demonuꝫ: quot petã mortalia gꝺs ꝛ tẽ dicit ẽſe dẽmonia. De beata magda. dicunt euãgeliſte q xp̃o eiecit. vij. demonia. i. vij. peccata mortalia: qi nõ legit q̃ fuit demoniaca: sed facta cõfeſſ. venit xp̃us per gram: ꝛ dixit: veni foꝛis. Et xp̃o venia ꝛc̃. Doctrina eſt theologie: q in absolutiõe non solũ venit xp̃s per gram. imo etiã q ꝓfitiam plonalẽ: ꝛ nõ solus xp̃s⁹ etiã tota trinitas. Joã. xiiij. Si qꝺ diligit me ſer. meũ ſua. ſillã quẽ dixit ꝓ oꝺ apſl. Jac. Cõfitemini alter. petã vſq; ꝛ o. ꝓ inuicẽ ꝛc̃. Jac. v. ꝛ pal me⁹ diliget eũ: ꝛ ad eũ veniemus. Ecce pnie imunctio. Q̃ niam vocat ma niſq̃ quos digitoꝺ ẽſe. p⁹ eſt pollere: ꝛ eſt cõtritio cordis. Secũdus eſt bonũ ꝓpositũ nõ redeũdi ad petã. Tertius eſt pniã ſe afflictio: qi ſicut caro fuit ꝺi occaſio pecc̃di: ita etiã penitere ꝺebet. Quartus eſt iniuriaꝝ remissio cogitando q̃ malozes iniurias ſecũdũ xp̃oꝺiceſt medicet q̃ in isto digito ẽ vena cor ad inferiã q̃ ſe ꝺebẽt cordialiter diligẽ. Qui tuo eſt inimicoꝝ reſtitutio tã de fama q̃ etiam ſit ꝺe⁹. Si ipius egerit pniam a petõ fuoꝝ viuet ꝛ nõ morietur ꝛc̃. Sexto. xxxij. C Dico ſecũdo q̃ in ſcõa pte euã. oſtẽſi secunda virtus mulier ꝛc. vſq; mulier ex illa hora. Ecce ẽ xp̃i benignitas ẽ uoſa: qr eã illa mulier ꝺeberet punirinq; approximabat ꝫ legẽ Leui. xx. xp̃o nõ punnitis ſed ẽ cõſolat⁹ eſt eã. Et in illa pte planẽ ꝺe ſãt herbe aromatice. ꝺoctrine politice que ſũt ad bonũ regimen cõtatiõꝝ ꝛ ad hoc oꝝ duo pũcta ꝺeclarare. ꝓpo q̃ eſt mulier hec que hꝫ ꝛc̃. Ista mulier eſt cõmunitas que abũdat in petiõ notoriꝰ; spectã notabilia ꝛ notoria ofir sanguio in sacra scriptura. Auto. ꝺõ qui peccauit granit luxuria ꝛ homicidio: qr pẽa ſũt ꝛ credidit ꝛc̃. Jõ fuit ſibi dictũ. Egre dere egredẽ vir sanguinum ꝛ vir beliaꝝ. Ecce ꝛc̃. ij. Re. xxi. ꝛ petiit venias a deo ꝺi. Libera me de sanguinib⁹ ꝛc̃. C Hũo curabil iſta corruptio cõſtat. Dico q̃ ẽ tãgẽdo veſtẽ xp̃i q̃ eſt sacra scriptura. rõne: sicut veſtiũ coopit personãta sacra scriptura xp̃s. Jõ iudei ſolũ videũt veſtem. De ista veſte dicit Ja. Gaudens gaudebo in dñoꝛe exultabit aĩa mea in deo meo: qr induit me veſtimẽto ſalutis ꝛ indumẽto iuſtitie circũdedit me. Eſa. lxi. Ho. cuꝺ in pñi veſtimẽto: q̃ sacra scriptura in vno libro nõ ꝓtinet ꝫ i multe. Scõo dicit ꝛ ſdimẽ to iuſtitie: q̃ sacra scriptura tota ẽ vna ꝗ xp̃s induit. Si gꝺ hec cõtas patitur fluxũ sanguiꝝ ꝛ tã fetet ꝗ malã famã: ꝛ ꝺebet panlatim ꝛ vadit ad ꝺestructoẽs: remediũ ẽ tãgere fim bulã xp̃i. ſ. sacrã scripturã faciẽdo ea q̃ ꝺic cõtra sex petã mortalia: ꝛ sic curabit. Sequitur Quartũ ludo. Quintus lupanaria secretas Decimũ societates crimĩales. Ex petiõ secretio cõtan nõ ꝺz peculiꝰ qñ petiõ ẽ notoriꝰ ꝛc̃. C Dico tertio q̃ oñdit xp̃i ſublimitoꝝ gſtoꝝ in tertia pte euãge. vbi pt. Cũq; veniſſet ieſus in domũ ꝛc. vſq; in finem. In ista tabula sunt plantande herbe aromatice de ꝺoctrina politicalib⁹ ꝓ bono regimine dom⁹. Christus xp̃us in ſuscitatione hus⁹ puelle in q̃ ꝺit totũ regimẽ domus. Primo c

mo tubicines ꝛ turbaꝫ tumultuantẽ. In quo ſignificatur exclusio male societatis. Si vultis bene regere domũ exãinez pellat malos. Itẽ nõ ſolũ expellẽ malos ꝓsonas ꝺebet: ſz etiã malas ꝓfectudines. Itẽ ſi famuli non ꝺẽt occasionẽ audiẽdi missã ꝺe eis facultatẽ qr oꝝ reddẽ rõnez de eis. Jõ scꝛiptura. Sega. ſ. pfamilias suoꝝ ꝛt maxie oꝺomesticoꝝ curã nõ ꝺebuerit fidẽ negauit. i. ẽ hy. v. Scõo tenuit manũ eꝰ. Ecce xp̃i ꝓtectio. Q̃ cõſurrexit do mũ tuã in ꝺdãtia ꝛ i pace ꝛc̃. Et poterit ꝺicere cũ ꝺd. Tenuiſti manũ ꝺextere meaꝫ. ſ. ꝓpositaꝫ: in voli. ꝛ ꝺeduc. me. ꝛ cuꝫ gla ſuſce. me. ꝺo. lxxij. Tertio dixit puelle surge. Ecce gſte ſpiritualis collatio. Surge qui ꝺormis ꝛ exurge a moꝛ. ꝛ illumina. te xp̃e. ad Ephe. v. C De eadẽ dñica.xxiiij. post festũ tri. Ser. ij.

Ecesit

Istud ẽ ꝺuz ꝺe originalẽ ꝛ ꝺat. ix.

In isto ſmone volo ꝺeclarare qualẽ aĩa petiõ infirma poterit curari. Materia erit bona ꝛ speculatiua ꝛ etiã moralis. Sz pri mo ſalutet vir. ma. Cogitauit ꝓtractare ꝺnus istud ſm treꝰ intellectꝰ facere scripture. ſ. ꝓ Historicis: vel ſi alẽ. ꝓ Allegoricis vel figuralez. ꝓ Tropologicis vel moralẽ. C Quãtũ ad pmũ intellectũ sciẽdũ q̃ exq̃ adã ꝛ eua peccauerũt ꝫ oẽs homines ẽ oẽs gẽtes mundi. ꝓpter petã ſe ꝺẽ dãt ad finalẽ ꝺestructionẽ ꝛ pditionẽ. ppt qꝺ ꝺe⁹ volens mittere ſalnatoꝛẽ ꝛ redẽptoꝛẽ ele git ſibi certũ ꝓpl̃m in isto mũdo ꝺe q̃ nasceretur ꝺe⁹ q̃ de sua gſtatione saluator mũdi nasceret. Cui populo ꝺedit duo signa principalia vt ꝺistingueret a ceteris ꝓplis ꝓout pastoꝛ ſi gnũ ouiũ: vnũ occultũ in carne. ꝛ aliꝺ publicũ in veſtimẽto. Signũ occultũ ẽ secretũ carne ẽ circũcisio i membro virili: ad ſignificãdũ q̃ de sua gſtatõe messias mũdi saluator nasceret. Circũcideꝫ i vob oẽs mal. Deu. xxij. Dicit ꝛ vbi erit ſta circũcisio in aure. nõ in digito: nõ ꝫ circũcideret carnẽ hpũcẽſi. vt ſit in lig. ſ. q̃ de illa gſtatõe nasceꝫ saluator mundi. Jõ ſudei ꝛ agareni q̃ circũciduntur facit ꝫ pmissi onẽ: q̃ exq̃ pmissio ẽ cõpleta: cessat signũ pio missionis. Quid facit signũ in tabula crux vnũ tã est vẽditũq; id venit xp̃s ꝛ ipi oñdit q̃ nõ ꝺũ venit ꝺ peccãt. ppt q̃ nos nõ recipim⁹ cũ ꝺilõẽ illã. Ubi apls. Dico vobis qñ ſi circũcidamini xp̃us vob nihil pdeſt. ad Gal. v. Hoc signũ voluit recipe xp̃o vt ꝺaret finẽ le. ſ. q̃ de illa gſtatõe nasceꝫ saluator mundi. Jo ẽm finalẽ. Jõ dicit xp̃s. Amẽ dico vobis: q̃ nõ veni ſolue le. ꝛc̃. Mat. v. Scõm signũ q̃ ꝺedit illi ppõ fuit publicus. ſ. extra in tunica ſupioꝛ: vt oẽs nos ſcirẽt q̃ erãt de gẽte aliena. ſ. Christus ſimbrias de colore celesti: de ſuo vel de sericoꝛna aliaꝛia retrocalia a ꝺextris alia a ſinistris: ꝛ ꝺicuꝫ ſimbrie. De hoc sucerita. Dicit quoq; ꝺño ad morsen. Adhe ẽſe ti ſi ſtꝛ ꝺicco ad eos vt faciãt ſibi ſimbrias q̃ Christus angulos palliꝰ ponẽtes in eas vittaꝫ iacinctinas q̃ cũ viderint recordent oliꝰ mãꝺatoꝝ ꝺñi ꝛc. sintq; sci deo suo. Nũe. xv. Nõ vittas iacinctinas ad ſignificãdũ ꝺoctrinã celeſtẽ regis meſſiq̃ ꝺebebat ꝺari p Christus cui geliſtas p matheũ q̃ ait alios ſcripſit euãgelium. Doctrina ꝛ lex xp̃i nõ ꝓmittit terrena ꝛt lex moyſi ſ celeſtia. Qui facit rotũ pa. m. q in celis eſt ipſe ẽtra. in reg. celeꝛ. Matth. vij. Xp̃s aũt sicut voluit ꝺ carne ſalꝛe ſignũ cir cũciſiõis: sic etiã in veſtimẽto ꝓnabat predicti ſignũ ꝺeſtinctiõis. Iteꝛũ cũ eẽt puer bgo maria manꝺ⁹ ꝓpũlo fecit ſibi vnã tunicã: ꝛt ſp ꝓnabat illã amoꝛe mꝛis: ꝛ ipso creſcẽte creſcebat veſtis: ꝛ bgo poſuit in illa illos vittas iacinctinas. Ad ſup illo ꝺño mulierio ſamaritane. Mat. xxvi. cognitur iudei ſamaritano. Jo. iij. Dicunt ꝫ gloſe q̃ in veſtiũ⁹ ſimbrijs cognouit eũ eẽ iudeũ. Jõ mulier alia q̃ ẽbat fluxũ ſanguis de qua Euangelium dicebat intra ſe. Si tetigero ipius veſtimẽti ẽ ſalua ero. Sz mulier a ꝛre approximabat: q̃ taleꝫ mulieres ab alijs eccliꝺebant ſm legẽ. Leu. l. xv. q̃ fetebant. Sicebat eni ſi ego venio ad eus tenuiet ſetoꝛẽſi ad lat⁹ ſtez. q̃ volui retro ventre: ꝛ ꝺ⁹ ꝺicẽs. Eccelsit retro: ꝛ tetigit ſimbriã ve. ꝛc. ſi tã videꝫ eã iſta timuit creẽs q̃ eaꝫ tãgẽ ꝺeret ꝛ ẽ ſolat⁹ eſt eã ꝺe. Confide filia ꝛc. Et ꝺ ꝫ xp̃s eſolat⁹ eſt eã ꝺe. Confide filia ꝛc. Et ꝺ⁹ ꝺe pmo. ſ. C Quãtũ ad ſcõm. ſ. ad intellectus alegoricũ. Dicit ad aleos greee q̃ eſt alienus latine: ꝛ gore ſnia quaſi aliena ſnia: q̃ facta vel dicta sacre scripture exponunt ꝺe xp̃o. Jõ aplꝰ exponẽs aliqua facta aduꝫ ꝺe xp̃o dicit ẽſe ſũt per allegoriã dicta. ad Gal. iij. Cũ ergo dicit accelsit retro. ſ. ala peccauit ꝛ tetigit. Q̃ ꝓotz ꝺeclarare q̃ ſit iqa veſtiꝰ xp̃i. Dicit. Q̃ ꝓotz ꝺeclarare q̃ ſit iqa veſtiꝰ xp̃i. Dicit. co q̃ p allegoriã veſtiꝰ eſt ꝺiuinitas ſupta de ꝺtã ẽgine. Rõq; sicut veſtiꝰ coopit ꝓsonam ita ꝺiuinitas ꝺnuitatẽ eẽnti. Ideo inde ſo ta ꝺiuinitas veſtiẽ. Cũ in forma ꝺei eẽt ꝺiuina tã videbat veſtiẽ. Cũ in forma ꝺei eẽt ꝺiuina ſimentus eſt vt ꝺ⁹ ad Philip. ij. In hoc veſtimẽto portat ſtꝛuoꝛ ſimbriaꝝ. Aaꝛeroꝛ ꝺ vul

cissima mia ad penitẽtẽa: intãtũ q̃ si aliquis princeps vel dñs haberet ptẽ sue mie reputaret stulte. Qz si cẽt aliqs malefactor qui occidisset olia hec mala. s. q̃ occidisset patrẽ, fuit r matrẽ r filios regis r violasset filias eo⁹ r ipsũ peussit cet r peeret fidelissultus reputaret. Maior est adhuc iniusta mia xp̃i: q̃ si vnus hõ occidisset eos aplos r ioseph patrem putatiuũ ihu xp̃i r ignẽ iniiasset r ipm xp̃m ppũ mant hõ crucifixisset si post hẽret tanta ptitionẽ vt granus sinapios r petẽt venia in hoc modo xp̃o stati peceret sibi. De hoc aucto. Si ipius egerit pnam ab old⁹ pec. s. re. Eze. xviij. Seda simbria posteriora dñissima iustitia ad ipenitentes. Dic. n. ẽ ilimite mie penitẽtib⁹ sic ẽ ifinite rigoris ipenitẽtib⁹: q̃ nolũt ẽteri nec cõsẽteri nec desistẽt a petio. Iniũ q̃ si vn⁹ peccẽt in vno solo petõ mortaliter a xp̃o petẽt venia de illo petõ: r eos seti r sctẽ oret̃ p illo genib⁹ flexis: imo eos scti ãgeli imo r ego maria: nõ obtineret sibi venia: ẽt si cẽtũ vr ẽt mille ãnis p illo iter cederẽt. Quare pz b iustitia mkto ril dr. Ergo dñs ppond me cũ hoc de ẽ mificoꝛa Deꝛ ẽ is ẽt misissimũ ipenitẽtib⁹. Aucto. Telus r furor viri nõ pcet i die vindicte: nec acgescit exuisq; petib⁹: nec suscipiet p redẽptõe dona plima. Rouer vi. Tertio a sinistris largissima gsa xp̃i: q̃ devote oratib⁹. Qz si pñti vita hõ pemitet r petit aliquid gsa. vl aliqõ donũ stati pcedit sibi nisi cẽt in detrimẽtũ alc. Qui hõ petit aliqd qõ nõ dat: dñs ẽ q̃ nõ cẽt vtile alcui: nec vos daret vinũ r fruct⁹ infirmos: petẽtes: si cẽt sibi vtile. Si dat petit de zacheo dabũ. sic oẽs ium⁹ infirmi nolum⁹ qd ẽ nob vtile vl nocuũ. Infirm⁹ petit sanitatẽ: si dicit xp̃o: q̃ si cẽt vtilio ale tueiꝰ dat patiꝛ q̃ ẽ melior. Si q̃ indiget sapia postulet illã a deo q̃ dat oẽ affluenti: r nõ ipropat. Jaco. i. Maior⁹ simbria a dextris ẽ excellẽtissima gloria i sutate. De q̃ apls q̃ ea vidit inrogatus qd vidisset: nõ potuit exprimẽ: ꝰ dixit. O altitudo diuitiaꝝ re. ad Ro. xi. De oib⁹ hic ẽtia ot simbriis dic oẽ i vna ancto. Qz: maiꝝ r bita tẽ diligit de⁹ pa. lxxxiij. Nõ quẽ de⁹ nõ diligit nisi tuetur simbria ãteriora r ẽtates. i. iustitiã: ecce posteriora. Gsas dabit dñs. t in hõ⁹ mõdo: ecce simbrias: glã i alio: ecce dextra. Si q⁹ aliq⁹ p⁹ patiꝛ floꝛa fãgulo q̃. s. abdẽdat in petio ad tactũ vtⁿ simbrie tanat nõ anteriores: sed posteriora. Iustitie. Jõ dicit Deceditie retro. Cauãtũ ad tertiũ nõ intellectũ tropologicũ a tropos q̃ ẽ uertio r logos sm⁹: q̃si sm⁹ uertens ad mores. Pro q̃ sciẽdũ q̃ bona vita cst nobis vestimentũ necessariũ. glibꝰ enim bõ vel religiosus tenẽs bonã vitã r bñ iduꝰ. Nullus sine iducmẽto bone vite põt itrare ad nuptias padisi. Nõ gabolaꝝ q̃ bñ Mat. xxij. uit vt videret discãbẽtes si aliq̃ idigebãt q in xit rex. Amice quõ huc istrasti nõ dñs vestem nuptiale. At ille obmutuit. Tũc dixit rex ministris. Ligat⁹ manib⁹ r pe. pũ. cũ int⁹ ex abi ne q̃ mult⁹ põt celestes nuptias itrare. Jõ dicit apls. Induit vos sicut electi. ad Col. iij. Ps b risso ad qõnẽ q̃rẽtũ si crim⁹ iduti vel nudi i padisoꝝ: oẽs crim⁹ iduti nõ vestimẽt cum pdidit⁹: ꝰ de vestimẽtis ẽtutũ. Jo. i Apoc. Beãs q̃ custodit vestimẽta sua ne nud⁹ ãbue Quattuor simbrie vestis bone vite sũt q̃tuor ẽtutes cardinales quas mo: alexanter ior. ẽt prudẽtia itellectualis q̃ pcauet pericula spialia r pialia: q̃ auilat aliq̃ veniat periculum: ne hõ cadat faciẽdo ꝰ deũ. Jõ dicit scptura. Qui tui recta videãt: r palpebre tue pcedãt gressꝰ tuos. Prouer. iiij. Palpebre molles sunt continentes alc q̃ debent pcedẽ di. si ego facerẽ hoc ꝰ positis seq̃ bꝰ vl bꝰ. Jõ multi tragũt sibi collũ: q̃ pꝛ nõ cogitãt: vt pz de dyna filia Jacob q̃ egressa vt videret mulieres regiõis illꝰ: q̃ cũ vidisset sichẽ hacepo terre illi⁹ rapuit eã r dormiuit cũ ea. Gen. xxxiij. Ecce ẽre dic oculi tui re. Posteriora: est iustitia. pnalis: q̃ punit pcã ꝑterita faciẽdo iusticia de sc̃is q̃ bõ peccauit. Si peccatis p⁹ pnã faciat iusticia. De ista simbria dixit de⁹. Custodiat iudicium r facite iusticiã: q̃ iuxta salus mea vt veniat r iusticia mea vt reuelet̃ Isa. lvi. Dextera ẽt perãtia ẽtualis q̃ in ẽpitate refrenat ne bõ faciat excellũ. In cpanio r sinẽo re. ps. xxxi. Sinistra sustinuio q̃ fac bones tollerare aduersa. Ad tactũ. n. iusticie pnal⁹ q̃ soli ẽrm⁹ timẽtis: q̃ cõitas gladio. Qui. l. go facit iusticiã de petio notorio Aucto. Repete locũ: aduersus gẽtes r aduersus regnũ vt eradicet r destruas re. Jere. xviij. Ps q̃ ex pnam iusticia revocatur in ira data in curia diuine iustitie. Z anga. m⁹ ergo illã simbriã r vltimus sanitatem.

De eadẽ dñica. xxiij. post se. trini. Scdã.

Mpleamur agatur⁹ voluntatio dei ad Col. i. In alia multe ad salutationẽ nr̃az necessarie

ẽtatẽ dei. Rõ: fu⁹ si si sciat voluntatẽ dñi quõ potenti bñ fuiret q̃ credit nõo bñ futurꝰ ipli cet. Quare in primis sit go voluenti bñ fuire ꝓ hmo scire voluntatẽ dñi sal. Ita oẽs Pui fa mus dñi nñi tesu xp̃i. In baptismo conducit nos: sacerdos ẽ notariꝰ si. q̃ via. rũdet fides tesu xp̃i: r sacerdos. Et fides xp̃i q̃ docuit tibi Rñdet Scãs eterna: ecce salarium xp̃iano p missũq; credidẽit r bapti. fue. sal. erit. Mar. vlt. q⁹ abrenũcia sathane: rñdet. Abrenũcio. Ecce ductio in hõ ꝓfectũ. Jõ nõ solũ in ẽtũ creature sue sum⁹ tenemur sibi fuireꝰ ẽt ex spũ ꝓdnctõe: q̃ ex spũ gsa r bonitate sua vult nobis ꝓ mulẽ paganis sum⁹ vare salariũ si fecerim⁹ voluntatẽ ei⁹. Aucto. Nõ oꝰ q̃ dic mihi dñe dñe intra. I reg. cc. ij. q̃ fac voluntatẽ patris mei q̃ i celis ẽ ipe il. I re. cc. xviij. Quare sup ola nẽcariũ ẽ scit q̃ sit ei⁹ voluntas. r q̃d vt sit de vno ds. Jõ bñ petẽdo ait. Dñe ad te cõfugi q. o. seruiut bucusq; diabolo ei⁹ voluntatẽ faci ẽdo i superbia r luxuria re. ij volo dimittẽ. Jo dñe ad te cõfugi: doce me re. q̃ de⁹ ei⁹ tu. De⁹ in veteri testõ si ita clare declarauit sua voluntatẽ sicut i nouo: qa mõ glibꝰ religiosus eterie re. põt scire de eo q̃d vult de⁹: q̃ totus scriptũ ẽmon⁹ nisi legẽ vel audire. Jõ dicit ihe. Impleamꝰ agni. vo. dei. Nõ videam⁹ q̃d deus vult de nobis in hoc mũdo vt sim⁹ digni bñe salariũ ghere amore ei⁹ q̃ fuire lue ni octo q̃ de⁹ vultꝰ ẽ. ꝑ Mentalis dinat. ꝑ charitas coꝛdialis. ꝑ Puritas pnalis. ꝑ Bẽficus cr̃platio. ꝑ Unitas amicabilis. ꝑ Pacifi tas frnalis. ꝑ Affectus pnalis. ꝑ Firmitas ẽtualis. Deco p⁹ glibet ꝓ bñe in suo itellectu: r credẽt ẽtatẽ dinalẽ. q̃ credat firmiter veritates fidei catholice a deo inc: natas nobis reuelatas. Rõ: si aliqs ds vnã falsã opinionẽ de aliquo articulo fidei: nõ est peculus maximus: q̃ totũ edificiũ r fidamẽtũ ẽtutis r meritoꝝ corruet. Ex non vis credẽ pfecto de regula p cũ data i grãmatica nõ ẽ peculus. si si nõ vis credẽ xp̃o de regulis p cũ data ẽ ar ticulus fidei ibi ẽ peculus. Ire locus Tho. q̃. h⁹. q. ij. ar. iij. de fide ẽre ẽga habitat in vno articulo fidei an ẽtat fide ẽre ẽga habitat in aliis fidei dicit q̃ nõ. Ratio certa est q̃ ẽtus nõ ds nisi vnũ fundamẽtũ indiuisibile: ergo est ẽtas vinalis fidei q̃ fallit nõ põt nec fallere. q̃ ergo dubitat in vno fallit̃ in omnibus fidei. Ro. ad hoc sicut dicit̃ fundamẽtũ oiꝝ. Ro. ad hoc sicut dinẽ de magna rupe sup quã cẽnt. xij. camere edificate: q̃si rupis caditꝰ cadit̃ ẽt oẽs ei mereẽs si solũ caderet vna camera: nõ ex bo ẽtas: sup istã cõsistit. xij camere articulorũ. Fũdamẽtũ aliud nẽo põt ponẽ ꝓter id q̃ po sitũ ẽ xp̃o Iesus: q̃ ipse est via ẽtaq; r vita. Jõ amoto hoc fundamẽto nulla camera remanet fec⁹ de ẽtutib⁹ moralib⁹ saltẽ acq̃situ: q̃ vna amota alia remanet. Jdẽ dicit scõs Tho. vbi supra. Sic pctũ mortale Istãt charitatẽ: ita dscredẽt vnũ articulũ Istãt fidei. Sz charitas nõ remanet in hoie post vnũ pctũ mortale: ergo nec fides: post q̃ go dscredit vnũ articulũ fidei. Dec Tho. Ubi certa de dẽu. li. v. ca. i. Dubi⁹ in fide infidelis ẽt sunt ẽba Stephani pape. Sult ergo de⁹ vt bẽam⁹ ẽtatẽ dinalẽ. Actus. Hoc domi ẽ r acceptũ cosi salnato re nfo deo q̃ vult oẽs holes saluos fieri: r ad agnitionẽ veritatis venire. i. Thi. ij. Ite sigo voluerit voluitatẽ dei facere: cognoscet de doctrina mea an ex deo sit. Jo. vij. Ro. q̃ vult q̃ tũ est ex pte sui ipse vultꝰ sed nõ vult cogẽ libe rũ arbitriũ: sed sunt multi qui nolunt pp libe rũ arbitriũ: vt mali xpiani pctõres r infideles q̃ nolũt ad agnitionẽ ẽtatis venire. Decũ do vult vt bẽam⁹ charitatẽ coꝛdialẽ: nõ solũ vult de⁹ q̃ intellect⁹ fit informat⁹ veritate di uina: sed etiã q̃ fit informata voluitas charitate. Charitas ergo ad deũ est deuotio: r ad. primũ dilectio. Jtẽ vult de⁹ in qnoibꝰ xp̃ianis. Ro. hic pulcedũ exẽplũ veritatis declarat tuitq; dñs ꝓ sua scriptura. tãũ com mẽdare virtutẽ charitatis: volut habitare in villa vbi esset charitas: quia de re cucurrit de villa in villã: veniẽs circa qs. dã villam vidit furẽ r suspẽsos in illa: r ꝓbat cãm qiare ei fet furcare. dicebat sibi ꝓpter furtum. deinde iuit ad eccl̃esiã si forte sucurret charitatẽ: r vt dit ibi mulieres ornatas ad alliciẽdũ viros. Tandem venit in partes orientales r non in uenit furcam: qui petens: quare horum sibi dictum nũquid xpiani debent sibi nocere. Ad sitr: intrauit r vidit q̃ nullus ne ꝓpter hoc affim: imo qui veniebat emptor: ducebatur sibi ego tam vendidi hodie sed vicinus meus nil vendidit re. Deinde iuit ad curiam vbi consuetum fieri iudicium: r vidit portas clausas plenas telis aranearũ: qui querens vbi plac tabant: aut sibi dicens q̃ inter eos nõ fuit nec erat litigium nec questiones sed ter aut ꝓter in anno apiebat curia: ꝓ tempus. ꝓ pecune si alt quis paꝛeret questionez: r indere expectabat

videbo q̄ nullus veniret r ibat ad prandiū. Et dixit ille. O h̄ ē charitas: deide mit ad eccl̄iā in dñicā r vidit anteqū missa inciperet ista turba ecclia erat plena: uri sedentes r mlieres seorsum cū magno silētio devote: post missas vidit q̄ duo r duo ibāt ad cōicandū r post dabāt sibi mutuo pacē: deide mulieres idē faciebāt: h̄ porro est charitas: ecce erga deum ḡta devotio r erga primū ḡta dilectio. Et dixerūt sibi. O bone ecclie ē ne? vēite ad domū meā. Nō dixit ille? vos habuistis dies pegrinos: nō dimittat mihi illā si placet dixit ille: h̄ ego volo stare: imo q̄ ḡtissime ecce dic charitas quas vult de? est hodie, peh dolor nō intelligit. De ista dic xp̄o i q̄dā fmōe. Ignē l. charitat ardentē veni mittē in terrā: r q̄d volo nisi vt ardeat. Luc. xij. Nō potestis intelligē q̄d sit charitas C Tertio vult de? de nob̄ puritatē plonalē. l. q̄ ꝑfuem? plonā nr̄as purā a mal cogitatiōib? r a luto luxurie triplici rōne. p? est pp creationē. de? n. creauit hoies ad imaginē r similitudinē suā ḡtuā ad ajazuqz tūc de? nō dēbat coꝛ p?. Sic g? mag?? cēt petūs imagines xp̄i pīcē ad lutū r. nent? petūs q̄si aia q̄ ēppitor r vertor imago dei pīcit in luto luxurieuō cuilibet boi dī. Estote: temetipōs r alias tuā sollicite Deut. iiij. Ihidē. Custodite aias vr̄as sollicite. Scōs rō ē pp redēptionē assumpsit carnē huāna: r ls glōs bō teneat sibi Fuire et p? rōne multo magis mōq; de? fact? ē ad imaginē r similitudinē bois: fugite g? fornicatiōes. cē. n. petūs qbūdā fecerit bō: r corp? suū ē q̄ āt fornicat i corp? suū peccat. i. ad Coꝛ. vi. Si dicat. Ego sus seliuat? ad illud rc. Solutio: poteris resistē sclinatiōi tue cū gr̄a dīna r p liberū arbitriū q̄s nō pōt cogitaꝛ q̄si dom? pburit aq̄ petit. Tertia rō p baptismalē gēnationes spūs r aq̄r: si calix vel corpalia setā pīcer̄t i latrinā magnū petūs foret. Dico mat? petūs ē cū pus xp̄iam pīcē in latrinā luxurie: q; malozū ꝓfanationes hz ex chrismate r oleo scō. Bedius trib? rōnib? auto. Dec ē enī voluntas dei sanctificatio vr̄a vt abstineatis vos a fornicatione vt sciat vnusq̄sq; vr̄m vas suū possidē i sanctificatiōe r honore. i. Thes. iiij. Quid valz mēleo nescīs equū suū refrenare. Idez de equo corpis. C Quarto vult honestatē exēplares. l. ad ex̄ intra q̄ null? possit dīamē malā de vob̄ dicit alig q̄si repbēdunt q̄ nimis cū mulier suspecta loquunt: r q̄d ad me de? scit coꝛ meum: hoc nō sufficit: si oz vt nemo scādalizet in vob̄ xp̄i in vob̄ sit forte loqn̄ aut ex malicia tūc nō est culpa vr̄a r̄ō. Ihe hoc vult de? iqt q. libet artifex cupit laudari in opib? r opposītū displicet sibi. Aucto. Dic ē voluntas dei vt dissaciet eos ebmutesce facticia spūalitū hominū ig?ōb?. i. Pe. ij. C Multo vult vnitatē odio r rācoꝛe r̄ō: q; nullus vult coꝛp? suū mēsticū caput xp̄m: oculi cōtēplatiui: q; vult manū sclaz ad vidēdū. Aures sunt iudices. Nares sūt devoti: q; odoratū ale būt subtilem: q; pla sequēdo. Colla religiosi sūt p quos trāsit eccā spūal? eccl̄ie l. corp? xp̄ianitatio r vīuit. Et brachia sūt dūi tpales q dāt eccl̄ie defendere. Æther diuites q cōtinēt oīa r distribuunt. Crura illi sūt de matrimonio q generāt. Tibie stinēt. Aucto. Sicut i vno corpe multa mēbra habem?. oīa aūt mēbra nō eūdē actū habent ita multi vnus corp? sum? in xp̄o. ad Ro. xij. Vult g? de? q̄ null? sit diuisus ab alio p odium rancoꝛe rc. Ās sic aliq̄s vnū mēbū nocet alteri vt dīgit? oculo vel man? pedib?: nōs tñ recipit vindictā: imo patiēter sustinentes ita rc. Ecce h̄ rō nālis. Auctas. vbi xp̄o loq̄t ecclesie xp̄iane. Quotiēs. i. multotiēs volui cōgregare filios tuos: diuisos. l. quēadmodū gallina cōgregat pullos suos sub alis r nolusti. xxiij. at. xxiij. Ro. xp̄o cōparat se gallīne. gallina cuius antech̄s hz pullos hz vocē clarā: sed posteā hz pullos efficit rauca r parū comeditis etiam xp̄o cū sit vbi eternā clarā vocē hz: sed intrā clamauit q̄ dixit. Ihdicādo. Rauce facte sūt fauces mee. Et sicut gallina q̄s videt miluū vocat pullos rc. ita xp̄o q̄si videt contra nos venire miluū. l. dyabolū q̄ nos nō videm?: ad nos clamat dī. venite ad me oēs q̄ labo. r o. estis: r ego re. vos. Mat. xi. expādēs alas suas. Dextra est pax: sinistra est cōcordia: vt sub his alis ponam? nos. Sz multis accidit vt pullo in spica occupato: r nō curat venire: r sic recipit a milio: sic ēt xp̄o vocat nos sub alis pacis. Sz dicit aliqs filī? dyabol: nō per corp? videtcado me: talis occupat circa spicā. C Sexto vult de? pietatē fraternalē. l. q̄ ipsi de bonis q̄ dedit ipse nobis siue tēporalia siue spūalia sint dem? primis indigentib?. Ro. de hoc scīa Apo. scīa scōe. q. xxxij. ar. ij. I coꝛpe Ihū sit in precepto de supflu?. iuxta illud. Qui habet substantiam huius mundi et videt fratrem suum necessitatem patientem et clauserit viscera sua a semetipso: quomodo caritas dei manet in eo? Ioh. iij. Ite vult q̄ mutuum? sine vsura [illegible] Luc. xi. Ité vult q̄ mutuum? sine vsura date nihil inde sperantes [illegible] Apo. scīa scōe. q. xxviij. arti. 2. Rūdeo

Non enim vult deus q̄ homies sint anarimi et cetere creature. oīa eis a deo collata cōicant r dant hominēt patz in solequi dat nobis claritatē: r influxū. ió dic xp̄o anarie indeio r xp̄ianis q̄ exp̄ sacrificii non curabāt de pauperibus. Euntes discite. Mec. vi. q̄ d misericordiā volo r nō sacrificiū. vbi thomas. ij. ij. q. ij. ar. iiij. Deū nō colum? p exteriora sacrificia aut munera pp ipm̄sed pp nos r ppter primos. Nō. n. indiget sacrificiis nīis sed vult ea sibi offerri pp nīam devotionem r primoꝛ vtilitatē. sic tō mia qua subuenitur defectib? aliox ēt sacrificiū ei magis acceptū. Dec Apo. Ecce ūre dicit miam volo. Dicit h idē xp̄ianis: oꝛ sūt multi qui habuerūt multa de malo intuito. de vsuris rapina: r post ordināt capellanias: cōstruūt ecclias: sed meli? esset restituere illis vñ sūt: q; illud esset mie r pietatis quā de? vult. Idē dī etiaz de clericis thesaurizātib? vt faciāt diffīcias: r̄t ēpi. Nolo q̄ nullus dz facē cisternā q̄ dz fontē in domo sua: h̄ defto sicco vbi nō ē fons dz fieri cisterna. Ts seculares pūt ꝓgregare filiis. hoc etiā dī cōfessoib? q̄ oēs pnias q̄ dāt sūt mille cā anariciet nō adueritāt xp̄i ꝓceptā. Sūtes discite. C Septimo vult de? alpitatē pnialem. Si peccauim? dēū nō vult q̄ dānemur h̄ vt faciam? pnias. Ps a filiis argētari? facit pcium vas auri r cadit in luto vel in aq̄ siue in ter lapideo r totū ḡsalinō ex hoc pūcit vas q̄ pcioſa mā est: sed hoc nō facit figulus: q̄a parū placet vas de luto: sed argētari? ponit i fornello: vbi ignē cōiungit. Ita facit xp̄o optimus argētarius. Nō est de pcioſo metallo. l. de argēto rōne fidei: ex auro rōne charitatis. Si illō vas cadit i luto luxurie: il lapideo anarisie nō est statim reiect: h̄ stati restituit r reformat in fornace cōtritionis vbi statu dolorio incēdit. Scdo cōtinctura cōfessionis q̄si malleo reformat. Tertio polit ex opibus pnialib? iejunādo. Auctas. Nūqd voluntatis mee ē mors ipōi. dic dño de?. r nō vt puertat a viis suis r viuat. Ezech. xviij. Ihidē. nolo mortē cuiusq̄ ipōi si magis vt cōuertat r viuat. C Octauo vult de? firmitatē r̄talē. i. vt in bono opꝰ sumus firmi r stabiles. Nam si aliquis p. xxix. dnos tenuerit donā vitā r in cētesimo dimittit r dat se delitijs r mortī sicut alis nūq̄ intradit paradisum. Erat q̄dā mercator q̄ empīt [illegible] locab? posuit in quodam ferdello r [illegible] portatori et portatrī vsq̄ ad [illegible] sibi end florenū pio lencaq̄ q̄si [illegible] medū meliare: de posito ferdello r pdi

to venit ad domū mercatoris petēs salariū ō hoc q̄s portauitq̄ nō solū nō recepit hoīs imnū recepit oppositū rc. Ita ad ꝓpositū q̄s aliqo icipit bonā vitā r ecām in religione et ipso nō ꝑs cessare i medio: ꝛs ꝓficere: vsq; ad finē. Ergo dixit xp̄o de ico euāgelio. Sic tū volo manere donec veniā. i. p mortē Iob. xi. Ité. Qui ꝓficere voluerit vsq; in finē ipse saluus erit. Mat. x. Iūdoms de sum. bo. Dic placeo nr̄a cōuersationi bonū q̄d incipim? ꝓficere: iti sine cōplem?. pic. Iterū xp̄o. Esto fidelis vsq; ad mortē: r dabo tibi coronam vite. Apoc. ij. C Quā nobis cōcedat ieſus xp̄o rc.

Dñica. xxv. post festū tri. Sermo primus.

Acier

ra. Jere. xxiij. Ini omnia que maxime movet hoies ad dimittēdum vicia r malā vitā: est cognitio r timor: diuini iudicij: quāto pl? hō cogitat id iudiciū: tāto magis cauet se a peccatis. Nūqz glibet dispēsator: magni nīi qi cogitat r scit q̄ de oīb? exp̄ēdis r receptis bēt dare cōputū r rōnem strictā cum magna vigilentia auisat semp maxime cū in errore cōputi ē periculū mortis. Secus q̄ nō ꝓ reddere rōnē tunc ad libitū dispēsat. Sic etiā de nobis: gli bet nostrum est dispēsator: habemus dispēsare desideria cordis: opera manuū rc. Aucto ritas. Hic nos existimet homo: vt ministros xp̄i r dispensatores. i. Coꝛ. iiij. Si ergo aliqa ex dyaboli ēptatione qui ponit illā errorem in cordib? multoꝝ q̄ nō bēat regere cōputū: larat habenā dicēs. Quid oz me timere cras ducat gētes ad illā errorē. Ꝛs q̄ homo credit r cogitat q̄ de oīb? cogitatib? q̄ cogitat hz reddere rōnē. vt dicit Dap. i. in cogitatiōb? enī impij interrogatio erit. Ité de oībus verbis minimis. vt dicit Aucto. ité. De otioso verbo otioso quod locuti fuerint homines reddent rationem in strictissimo dei iudicio. Ité de oīb⁹ otiosis operibus. vt dicit Eccl̄a viij. Tunc ta que fiunt adducet dñs in iudiciū ꝓ omni errato siue bonum siue malum sit. In quibus si error incendat est periculum damnationis talis custodat se r vnit ordinate. Ecce Ire nio talis custodit se r vnit ordinate. Ecce Ire credētia r cognitio diuini iudicij monet cor hominis ad bene faciendū. Aucto. Fugite a facie gladij: q̄si vltoꝛi iniquitatis gladius est: a facie gladij: q̄si vltoꝛi iniquitatis gladius est: a facie te esse iudicij. Iob. xix. A facie gladij. Et concordat Iohānes Scotus in sententie iudicialis. Et concordat Iohānes qui videt iudicium dicens q̄ de ore eius ex

iudicio precedebat gladi⁹ ad vtraq; parte acu
tus. ℣ Psal.xxx. Jō David cognito diuino in
dicio orabo ait. ℣ Confige timore tuo timori
bus r pstringe carnes meas a carnalitates
Nō ita iudicio enim tuo timui. Nota duplex
iudicium. Particulare q̄ fit in morte. r vni
uersale quod fiet in fine mundi. De primo di
cit thema. Facies. l. christus iudicium r iusti
ciam in terra. vt. s. Et tangit tria que sunt in
iudicio particulari cuiuslibet hominis. l.

℣ Stricta inquisitio ibi. Facies iudicium.

℣ Justa diffinitio ibi. r iusticiam.

℣ Horribilis executio ibi. in terra.

℣ De primo dico q̄ in morte hois est stricta
inquisitio cū dō. Faciet iudicium sicut iudex q̄ in
grit de olim. Diceret aliq⁹ q̄ dō nōne tā scit
oia nō solū facta r dicta. s. etiā mētes cogita
tiōes. Judices hui⁹ seculi q̄ nescit debēt ingre
re stricte. sed ipse scit oia. g⁹ re. Respondeo licz
oia aperta sint ipsi. tñ vt iustus iudex sua fiant lor
mā iudicialē. q̄ iustus iudex pmo audit accu
satorē. facit. p. cessum. vocat testes. dat defensi
nem iuris. Sic xp̄us iudex facit. Accusator est
dyabolus q̄ scit peccare. q̄ statim ala exeūte
a corpe accusat eū coram xp̄o. Etiam ppria peta
re. Gen. Tūc opa nra sil loquētia dicēt. Tu
nos egisti opa manuū tuarū sum⁹ nō te dese
remus. teste crim⁹ tecū ad iudicii pgem⁹ oia
ei⁹ petā que nūc occulta sunt extra p̄silientur
sua accusabunt actores. Tunica que fuit ad
ducet p̄ in iudicio. sine bonū siue malū. q̄
de malo fiat examinatio nō est dubiū. nec in
iuria fit etiā de bonis. Rō. q̄ deus nō solū
vult et faciamus bona sed etiā bona iuuētio
nis. et bonis operibus de genere mala lectio
ne factis bō dānaretur. Gerbig. s. ponere fi
liū in ordie q̄ decimā⁹. vt sit mgr r plessor re
gis. intētio est mala. Ecce q̄ fuit bona opa nra
examinant⁹ iudicio. Jō Sō in psona xp̄i. Cū
decreuero tp̄o ego iusticias iudicabo. Se⁹ di
stribuit tp̄o cuilibet dans sua parte vt lucret
tali. re. Anos. r tali. xl. re. r q̄si videt q̄ multi
male expendāt tp̄o sīple recipit fid in cōmūi
one vicē. Volo q̄ occupes re. r tūc iudicat
opa bona r mala. Jō dicit. ego re. Jō apl⁹.
Omnes nos manifestari os⁹ tribunal xp̄i
vt recipiat vnusquisq; put gessit in corpore si
ne bonū siue malū. ij. Cor. v. ℣ Bedm q̄ō fit
in officio particulari. est talis diffinitio. est di
cit. Faciet iusticiā. Facta aūt inquisitione p
iudicē diffinitur. Quia fidēs sit. Die etiā faciet
xp̄us facta iudiciaiter inquisitione diffinit q̄d
alia o⁹ hr. q̄ si fuit de vita pfecta r applicat et
fecit multa opera inertrosia r virtuosa: ita vt
in statera diuine iustitie ponita plus pōderāt
bona. Condigne r iuste d̄ finitenia xp̄o dicet.
Et q̄ in vita tua fecisti cōdignam pniam: nō
rōnabile q̄ iterū facies. hoc ē⁹ lex facie etten
in gau. dili re. Mat. xxv. Ho. in punitiōe. l.
pniarum nihil est respectu glorie. Si aūt fuit
male vite r finaliter impenitens facta inquisi
tione dicet. l. demonibus. Et seruū inutilē ei
cite in tenebras exteriores re. Mat. xxv. Ho.
ēqualiter recipit ala a demonib⁹ pfecit miserab
liter in inferno. caput pmo re. Si aūt non sit
oino pfect⁹. nec finaliter impenitēs sed bona ho
ra cōuertit ad pēnitudinem de peccatis cōfitet re.
Ambient cōfessiones ne dent pniam. Jvoluntā
te petōris: si tñ. s. seruāt liberant ab inferno q̄ā
mortalia: nō tñ statim euolant: q̄ nō fecerūt cō
digna pniam: nec descendēt ad inferni⁹. q̄ pe
nituerit. sed diffinit vt vadāt ad purgatoriū
ad cōplēdā pniam. Talis pniciatio dicit cō
digna diffinitio. Jō dns in pōne iudiciat⁹ in
iusticis in mēsura. Isa. xxvij. Judiciū ponā in
pōne stricte ignēdor. vbi accusat⁹ tollit⁹ r testi
mj pōderādo. Et iusticiā in mēsura. s. vel q̄ste vel
pene in inferno vel in purgatorio. Ho. q̄ tā
mēsuratio nō est intelligenda. l. q̄ste vel pene ex
ēntate operū vel ēntate durationis seu valo
ris. l. p die seruū vel hebdomade re. Vel de
nō die q̄ste hebdomadā re. Nō est ibi ēquitas
tpis nec etiā valoris: q̄ opa misericordie pītar
charū: nec deuotio pphetar⁹: passio martyrū
nihil sunt respectu glie. Apl⁹. Non sunt cōdi
gne passiones hui⁹ tpis ad futur⁹ glorā q̄ re
uelabitur in nobis. ad Ro. viij. Sz illa cōme
suratio sit sm ēquitatē ppōnis: q̄ ille qui fe
cit plra bōa cū maiori charitate habebit ma
iorē gloriā: r conuerso. Ho. de corpore pue
ri: ad cui⁹ augmētū augmentant r mediantes
sm ēquitatē. sz sm ppōtionē glorie. Jō Lucr.
vi. Eadē mēsura q̄ mēsi fuerit remetiet⁹ r vob
Si dicat. Et q̄ iusticia q̄ petō rnō bene da
tur pena eterna. Dico rnōdeo nō b⁹ q̄ multi de
cipiunt credēdo q̄ q̄ ala dimittit corpus q̄
cito dimittat peta. Error est. Nā q̄dm ala est
corpi puncta recipit cōditiones corpis: mutabi
litatē: vnarabilitatē. Aucte. Sap. re. Corp⁹
q̄ corrūpit aggrauat alam: trahēdo. s. ad suas
cōditiones. Jō q̄dēdo aliqs sit malus vel os
desperatus: adhuc pōt salutē facere: et ecce
lo q̄ tūc eo q̄ sanct⁹. o⁹ timere. Sed ala in

pa firmal. si mouī in gra q̄ nō pōt gram pdē
si aūt mouī in pcta ita obstinal. q̄ nunq̄ pōt
pcta dimittē. Aucte. Si ceciderit lignū ad
austrū aut aquilonē. si quocūq; loco ceciderit
ibi erit. Eccle. xi. Homines dicunt arbores in
viridario ecclie plantati q̄ regenerant in ba
ptismo vt faciāt fructū. Jō fideles sūt arbores
nemoris infructuose. q̄ nō pficiūt nisi ad ignē
Nō holeo sūt arbores ps. Mat. viij. Sideo
hoies velut arbores ambulātes vbicūq; ceci
derit ibi erit. Sētura ergo pene nō dat dūa
tio. Fz ēquitatē tpis: vel durationē petit: nec de
lectationis ala q̄ q̄to maior fuerit delectatio
in pctō tāto sit maior pena vel minor letificet
q̄ inde⁹ nō mēsurat pēnā sm delectationē q̄
ablūtiens est pauca r pena magna. Sed dat
pena sm equalitatē ppōtionis: q̄ quāto maior
fuit culpa in pctō: tāto⁹ maior erit pe
na intensiue in alio mādo. Aucte. In mēsu
ra. s. pene cōtra mēsurā. s. culpe cū adiecta suc
rit ala. s. a corpe iudicabit cā. Psa. xxvij. Ter
tiū q̄ fit in iudicio est ēcutio. Quēstio
est inter doctores vbi sit purgatoriū animaz
post mortē. Rūdeo: locus cōis r ordinat⁹ pur
gatorij est in visceribus terre. Nota quō sunt in
corde ponī domūcule. p. granis: ita in corde
terre sunt dom⁹ distincte. Inferior est locꝰ da
natoz. Deinde alec dēdo lumbis puerorū vbi
nō sunt demones: nec ignis. Tertia dom⁹ est
purgatorij: in quo nō sunt demones: sz est ibi
ignis q̄ diuina dētute cruciat alas. Quarta do
mus est sinus sctoz patz. De q̄ loquēs tēpus di
xit. Sicut fuit Jonas in vētre ceti trib⁹ diebus
r tribus noctibus sic erit fili⁹ hominis in corde
terre trib⁹ die⁹ r trib⁹ noctib⁹. Mat. xij. Sz
locus spālis purgatorij r extraordinarius cō
cedit aliquibus a deo in hoc mundo ex mia vel
ex alia cā in loco vbi peccauerūt. Itez aliq; ex
spāli gra pōt hic sua purgatoriū per tribula
tiōes confirmitatem: r sic de aliis. vt paul⁹. Act.
xxviij. Cū paucissimi romā pmissum est Pau
lo pmanere cum custodiente se milite re.

De eadem dñica.xxv. post se. trini. Ser. I.

Ecce re. xxiij. Verbū ppositus
p tpe r fidamēto nfi fmōis re
citat dns i epl. Pcil dic. Ecce diei
veniūt dic dns: r suscitabo dō germē iustū et
regnabit. re. Scdō i medio cple cū dic. Ecce di
es veniunt dicit dns: r si dicēt vltra vnit dns q
eduxit de terra egypti re. Nō q̄re dns dic
ecce dies: q̄ dirigit duab⁹ p̄dictis hoib⁹ pplos. s. q
dos spāli. Septio q̄ plone spāles r

penitētes cōs q̄ euerunt festiuare adueūtum xp̄i
expectantes sua gliosa natiuitatē. q̄ si se pe
nitentia annuatis tū repētatur ab ecclia: ac si ei
set futura. Jō subdit plone suant aduētū abti
nēdo sicut in. xl. r in vie natiuit. q̄ comedit q̄d
panē calidū sic erit de ciduno sine furno vel
ri⁹ ōgialus ōgia mane. Et sicut dī q̄ panes ca
lidus multi plert comedūtur illicite. Sic. n.
xp̄iani expectātes xp̄m resurrectionē spāle. sc.
xl. p. vij. hebdas expectādo q̄si eriet de sepul
cro sic mō expectāt p tres vij⁹ hebdas
q̄si eriet de ogie mariaq̄ melior. r sic tres se
pulchro. Nā xp̄s. tr. nūtijs⁹ est ala. r sanguine
tuū. vtero. ogiar. nō in sepulchro fuit tribus
diebus. r tribus noctib⁹ spp ēt plone devote ad
uētū xp̄i ieiunātis nō cadat sub pcepto sicut
xl. q̄ sub p̄silio. Et hēm⁹ exēm. Dañ. q. cccc. re.
ānos anteq̄ xp̄s icarnaret. id ieiunabat xp̄i ad
uētū. Dicit ipsemet. In diebꝰ illis. Ego Dañ.
el lugebā trib⁹ hebdad⁹ diēb⁹. panē desidera
bilē nō comedebā caro r vinū nō introierat in
os meū. Dañ. x. Ho. lugebā r ieiunabā quia
in scriptura lingē ponit p ieiunare. Matt. ix.
Quare nos r pharisei ieiunam⁹ frequēter. di
scipuli aūt tui nō ieiunāt. r xp̄s. Nūq̄d pūt filij
ipsīj lugē q̄diu cū illis est? ipsi⁹. q̄ aūt nō
ridebit. ad oppositū. Scdō dñi themat⁹ dicit
oib⁹ gēlit. Ecce dies. l. nouī testamēti veniūt
dicit dns: et nō dicēt vltra viuit dns q̄ eduxit
filios de tra egyptij: dicent: viuit dns q̄ eduxit
semen dom⁹ filij. l. xp̄ianos de tra aglonie. l. a
captiuitate dyaboli. Nō q̄ tres dies permixti
me sunt venturi. r diligenter p̄cognitandi. l.

℣ Dies mortis corporalis quē debemus co
gitare timorose.

℣ Dies iudicij generalis quē debemus pen
sare dolorose.

℣ Dies vite eternalis quem debemus spera
re gaudiose.

℣ Sico primo re. q̄ ster cela q̄ vocāt magna
ad bona opa r virtuosa r ad. pniam est cogita
tio mortis: patet q̄ certū est q̄ habes mori li
cet sis incertus de die. Jta dies multū valet
ad ordinādū vitā q̄ regulā pōt in. q. pōlcere
q̄ finis est cā causāndi bōs r dē optime nō fo
lū bonū sed etiā melioris r optimi: iuxta qđ
oia alia ordinant. Ter dīgra. finis finē ad quē
hō tē dit ordinat et iuxta q̄ pars vult nauigare
nō curat de magna nauis pcellere re. Se
cus si vult vltra mare nauigare r sic loquen
ter. Jō dicit q̄ finis est causa causarū. dēo rō
nē aliis red⁹. Nō videm⁹ ad qđ finez r ad
quē ponit hrbum⁹ venire. Ibi est q̄ oportet

non transire mare magnum t venire ad portum mortis. Jō idigemus magna nauī t dona tribus coopturis coopta: nauis est dona vita. Et cooperatura secreta et fides. fcōa est spes. tertia est charitas: que totū coopit. Oba ritas opit multitudinē peccatorū i. Pe. iiij. Anumeria delicta opit charitas. Pdouerb. x. Et sicut penitētia ad instar nauis in principio est strictaſſ; etiā dōa vita est strictaſſima: de pauci inuenit tā stricta t dura agere vitam vt expediret. Dī plurimi sequunt sensualitatem t vana corporis t delectatiōes sensibiles t carnales. Et si alig bona vita t stricta t penalem incipiūt mō tñ cōtinuatiōi paulatiꝫ pchdoloꝛ ad vitā delitiosam t carnales redeūt. Is bona vita dī esse stricta: iō de bona vita dō. Facta ē iſi nauis institoris. Pdouerb. vi. Multa huius nauis est ꝓfessor. Jō attēdatis vt sit donꝫ: qz alie multe naues pdunt ex malis ꝓfessoribꝰ Boni marinarij sunt bone societates. Auxiliū victualiū sunt buote oiones. anima p defensiōe manꝰ sūt opa spūalia. Et p lorica t thoracē est cilicij. Cuī p defensiōe sūt vestes morales. Stat ergo sic rō. Si finis est causa causaꝝ: t finis nr̄ sit ad portū mortis. Jō ordinata dī cē vita nra. Jō dicit scriptura. Melior est dies mortis die natiuitatis. Melioꝛ est dies mortis die natiuitatis. ad ordinādā vitam. Secūdo: melꝰ ēt ire ad domū luctꝰ q̄ ad domū cōuiuij. Eccli. vij. Filo. Melior est dies mortis die natiuitatis. f. ad ordinādā vitam. Secūdo: melꝰ ēt ire ad do. luc. q̄ ad do. cō. Rō. In illa cui finis cunctor⁹ animou ēt hoīm t vinōs cogitet q̄ sū tuꝫ sit. Eccle. vij. Oppositi sit ad amatoꝛibꝰ mūdi monte nō pensantibus. Si dicat aliquis mō quo velles citꝫ ire ad do. luctus etc. Rñdet ad domū cōuiuij. Dī attēde q̄ salomō q̄ est sapiētioꝛ dicit oppositiū: melꝰ ēt ire etc. Et assumpsit rōnē. In illa enī finis cunctoꝝ. f. pauptatis: ifirmitas que trahit homēm ad dī spōsationē bone vite. Et cōuersio in domo cōuiuij videt lapidi: luxuriā etc. q̄ trahit eus ad malā vitā. Jō dicit scriptura. In oībꝰ operibus tuis memorare nouissima tua: t in eter. non pec. Eccli. vij. Filo. nouissima duodecim cōcarrūt i die mortis. f. ter ale: que sūt nr̄a mors. Primo cogita q̄ tūc pdes vitā corporalē qui sup oia diligis: qui nunq̄ recupabis p vllo mūdo. Jō despicias vlā vitā t tū nō diligas vt labores p ea inutiliū. Secūdo cogita q̄ nudus sepelieris: nō vestiēt te de auro. Tertio oēs amici nos deserēt soli nos sequent vsq̄ ad fouea. Jō nō ponas nimis spē in amicis etc. Quarto cogita quō ponet corpus in fouea t calcatur pedibus. Jdeo noli superbire. Quinto qd erit de corpe tuo in fovea t cogita vlū comedet a vnd⁹. Sexto cogita q̄nus est dolor in separatione aiē t corpis. Verbi gra qñ scindit aliq̄ membꝝ est magn⁹ dolor. Rō est: qz alia rēs dimittere vlti loc̄ire restringere se cito igit maior erit dolor qñ fit separatio aie a solo corpe t a singulis eius partib⁹. Septimo cogita qñ ala est separata statim ducit ad iudicium t rōn inder hs ola sciat: tñ interrogat q̄ eo tu. Quid fecisti p me etc. Octauo cogita quō ille dyabolus q te fecit peccare accusabit in iudicio. Nono cogita de isiaque dat irreuocabilitꝫq̄ maxime timenda est. Decimo cogita qñ isia dat cōtra te vltī sit exercitio a demonib⁹. Undecimo cogita de acerbissima pena qñ ala erit in porta inferni timore cōcutiet in estimabili. Duodecimo cogita ꝑpetuitatē penarū: qz in eternū durabūt: qz in corruptibilis est ala: t spenitens obstinata in culpa ordinat ꝑ penā. Cū ergo in vniuerso nihil debeat manere inordinatū. q⁹ durāte culpa in dānat in ꝑpetuū: durabit insse t rōnabilis pena in ꝑpetuū. De hyemali. S. in pte hyemali plus adducte sūt rōnes. Ecce scꝛa scriptura dicit. In oibus opib⁹ tuis memorare nouissima tua re. Eccli dicit Hiero. t ē isia olim sapiēta. Tūta ēt meditatiōe mortis. Jdē Hiero nym⁹ dicit ad paulinum. Facile ptēnit ola q̄ se sp cogitat eē montuꝫ. ca. viij. Dico secūdo re. Et sicut dico mors facit vitā ordinatā: ita cogitatio diei iudicij facit bonā vitā cōtinuā re; t priam. Rō est fm regulā libri topicoꝝ: q̄ de duob⁹ malis penalib⁹. f. minus malū ē eligendū. Effet enī hō sicut stultus si aliqo ex aliquo crimine diffinitiue esset iniatus. f. q̄ indueret camisiā vel tunicā ferreā. Uel si talis hō libertatē eligendi illā vel illā vestē eligeret tunicā ferreā que magis esset afflictiua: stulta esset. Ita de nobis est: iglibꝰ nr̄m pōt de aliq̄ crimie accusari. Et tpo dat sententia de pena sub distinctione re. Et camisia est pna huius mūdi: tunica ferrea est pena infernalis ignita. Ecce hic clausula ignea hic facta. Dico vobis priam habuerit⁹ si oēs ꝑdito Luce. xvij. Sic illi decē t octo sup quos cecidit turris i siloe t occidit eos. Filo. historiam. Filo. decē t octo sunt ꝑcā q̄ dānant gentes sup q̄s cadit turris diuine iusticie. Decē sunt ꝑcepta legis ad q̄ oia ꝑcā reducunt ipietie vel crudelitas. Ex digna recurrē ad diuinos ē vnus ꝑceptor tate t sic de aliis. Et sic sūt decē ꝑcā q̄ decē ꝑcepta. Jdē ꝑcā mortalia sunt

superbia: auaricia re. t sic sunt decem t septē t nouē. hō dānarē nisi ex decimo octauo. f. ex finali impenit: qui finalr̄ fuerit ipenitēs tunc dicitur scriptura. Celus t furor viri nō p̄cet in die vindictemec acquiescet cuiuslꝫ precib⁹ Proverb. vi. Filo. dies vindicte ad literā est dies iudicij gñal. De illo die dicit scriptura. Magn⁹ dies dñi t terribilis valde: t q̄ sustinebit eū. Joel. ij. Filo. magn⁹ dī q̄ magnū opꝰ duo que ibi fiēt. Quis sustinebit. Dico q̄ solꝰ penitēs t inocēs q tūc dicēt. O domine ista dies expectauim⁹. Male ergo in toto corde vio puertimini ad me dicit dñs leiemio t ioel tu t plāctum scindite corda vra t nō vestimēta vra: puertimini ad dñm deū vīm: q̄ benign⁹ t misericors ē t patiēs t multe mie t p̄stabil sup malitia. Quis scit si puertat t ignoscat t relinqt post se benedictionē. vltimū. f. libi. Venite benedicti ꝑris mei etc. Joel. ij. Quia co⁹ dī. Venite benedicti q̄ ꝑ me ingressi estis regnū celoꝝ etc. Sic cogitatio mortis valet ad vite ordinationē: t deus iudicij ad pace ꝑtinationēsse cogitatio diei sue glie valet ad meritū cumulationē. Rō q̄ ꝑ regulā ꝑdicit. In agēdis ꝑ stellectū nō ē vltimū i executione ē finis in intētione. Verbi gra. In ꝑpando domū ꝑmū nō exeḡt domificatoꝛ ē fundamenti positio: ꝑ̄ter inditegi structure superficies tio: t finalē legi in habitatio siue deo i domo ꝑ eternalio. Et hoc sit vltimus in executione ē tñ ꝑ ē nō ꝑmū in intētione. Ita ēt vltim⁹ finis nr̄ ē cōquietescere i deo ꝑ peccā. Et hꝫ hoc sit vltimus in executione ē tñ ꝑ ē nō ꝑmū in intētione. Jō ausio vos vt ꝓfessionē faciatis de mā t lapidibus ꝑciosis re. Dmōs sunt opa meritoria cōtuosa t ꝓfitabilia: que quāto opa meritoria sūt plura t maiora tāto dom⁹ glie est maioꝛ t decoꝛ glorie melioꝛ. Jō. Melioꝛ est dies vna i atrijs tuis sup milia re. Jo. terrij. In hoc mūdo sunt plures dies. Dico locꝰ dicunt. Et hoc legē q̄ nullus pōt stare in pacifo nisi ꝑ vnū diem. Rō. q: ibi nō est nox. hic nō sūt plures dies ex ꝑte malitie nocē. Auctor. Erit dies vna que nota ē dñi non dies neq̄ nox: t in tpe vespi erit lux. zach. xiij. Illuc nō demus ispare gaudiole. Sicut miles pugnans ꝓ patre ꝓmittat coronā vel honorē a rege ꝓ quo pugnat: exterent. Die etiā xp̄us ꝓmittit nobis coronā vite eterne si optinuerimꝰ. Jdo ꝑdo ꝑ dyabolū. Jdeo dicit scriptura. Malitia eī vita hois super terrā. Jo. vij. t sicut dies mere cū nr̄ij dico eius. Sicc ꝑie posita ēt vna finis vltimus. Jdeo dicat thema excitādo t domēstrando. Ecce dies venit⁹ re.

De cade dñica.xxv. post fc̄tri. Ser. iij.

b Abens quinque panes o. deaccoꝝ t duos pi scos. Jo. vi. Quilibet dñs siue pfamilias tenet de iure collationem lispōsificali: t ēt ignali suis fratrib⁹ t domesticis fidelit̄ t ꝓuide. Hoc. v. Bigo sing t mazie dēsticoꝝ curā nō hꝫ sīē negantur ē infideli deliot. Sīm⁹ itaq̄ pfamilias dñs ie suo q nō venit legē solue: hs adipīē sufficiēter imo reuera abūdāt fecit ꝓfessionē ꝑmis fratrib⁹ t domesticis. Ad pūt quinq̄ panes ordeaccoꝝ t duos pisces q sufficiūt abūdātissime. In euāg⁹ ꝑ̄ mystice dīgit quinquies pānis

P Primus est panis corporalis.
P Secundus penitētialis.
P Tertius sacramētalis.
P Quartus doctrinalis.
P Quintus celestialis.

De q⁹ dicit the. Dñs quinq̄ pānes o. rē. Dico q⁹ iurta itellectum allegoricū de p⁹ pane corpali quo itelligat oio dūm⁹ vict⁹ q̄ ordeaccē ꝑ pp asp̄itatē cerioꝛē in aggrēdo. Benedicti. In isto re vult⁹ tui velceris pane tuo domine reuertaris in terrā de qua sūt⁹ ea. Item de rent veri fruitoꝛes dei. q. f. facies voluntates meas dedicātes mādatis eī. Jō petim⁹ i oratione dñica. Fiat voluntas tua sīcī celo i terra. Panē no. qtidiānū. da. nob. hodie. Dico 2⁹ q: sicḡ pānis dē pnisalis: qui ex vtilitā. Lex pectatoꝛ recordatōe ꝓficit. Odeaccē qdē t alig est. ꝑpter doloꝛē ꝓtritionis. de quo ingt̄ ꝑpha. Fuerūt mihi lachryme mee pa die ac nocte. Et exech. xiij. dicit. Quasi subcenturiatus t ordeaccī panē comedes. Dico 3⁹ q: tertius panis dī sacrālis. qui de purissima mā ꝑfect⁹ fuit in vtero virginali ꝑ spiritū sanctū: ilmo fm Tho. In celo genitus: in vtero virginis fermentatus: in patibulo crucis cocꝰ: in mensa altaris apposituꝰ in specie recondit⁹ q̄ oDeaccu dicit ꝓpter asperā ꝑfectionē mortiam. ꝓma ad Cor. xi. Quotiēscūq; manducabitis panem hunc vel calicem hui bibe. f. mortem dñi annūciabitis donec ve. Jō. vi. Die ei panis qui de celo descendit re. Dico quarto q̄ quartus panis dicit doctrinalis: confectus ex auctoritatibus sacre scripture. Quinto ordeaccus est ꝓpter asperitatē correctionis t dure reprehēsionis in peccatoꝛe

Dicit scriptura. Eccli.xxi. Verbū sapiēt quod cunq audierit scīus laudabit: et ad se adijciet Audiuit loquutionē ei⁹ displicebit sibi: et pjciet illud post dorsum suū. Similit de aliq vicio: q dicit Bar.iij. Nō in solo pane vivit homo ꝛc. ¶ Dico quīto q quīto panis dicit celest⁹ alio ex beatitudinib⁹ et dotib⁹ glorie cōsecut⁹: q oꝛtebat eū ꝓpter tribulatōes Et p multas tribulatiōes oportet nos intrare in reg. cc. Act.xiij. Si ti⁹ bruo q māducat panē in regno dei. Luce.xiij. Duo pisces sūt exēpla sanctoꝝ martyrū et cōfessoꝝ: quos qñ cōdimēto predicti panes oꝛtexerit comestibiles reddunt. Jō ad Heb.vjti. Memētote ꝓpositoꝝ vestroꝝ qui vobis locuti sunt verbū dei: quoꝝ intuētes exitum cōuersationis imitamini fidē. Ait Greg. Si exēpla sanctoꝝ recolimus nihil grave est quod sustinemus.

¶ Dñica.xxv. post festus trinitatis. Ser.iiij.

Xtollens vocē

mulier. Luce.xi. Ex illo vbo tecepi occasionē predicādi de quadaꝫ materia pegrina: q aiab⁹ nr̄io erit multū necessaria et vtilis ad earū salutionē. Salutet virgo Maria. Juxta intellectū quē volo nunc ptractare fcta mr̄ ecclia dī mulier quedā extollēs vocē ad dei in altū. Ꝑro cui⁹ intellectu declarāda sūt ītōes pcta. Primū qua rōne ecclia dī mulier. Secūdo quō extollit vocē in altū. Et sic patebit vbi intellect⁹. Quīto ad primū. Secta mr̄ ecclia dī mulier: q: hz officia mulieri principalia et naturalia. et nō dico officia artificialia vel accidētalia mlier: q̄ sūt sucre: nere et hmōi. Sed officiū principale mulieri et naturale est parere: nutrire: ac regere infantes. Jsta tria officia hz ecclia: ⅋ dicit mlier. Ꝑrimū ergo officiū mulieris est parere. Una enī ratio principalis quare de⁹ fecit mulierem est q: in mulieribꝰ oēs creature humane institui te habēt: exceptis Adā qē de⁹ formauit de limo terre. Gen.i. et Eua quā de⁹ formauit de costa ade. Jsti duo nunq fuerūt in vtero matris. Jstis ergo exceptis nōēs fuit nec erit alīq persona humana q̄n fuerit in vtero mulie. ꝛc. Ecce primū offiū mulier: f. parere filios. Hoc offiū hz fcta mr̄ ecclia: in cuius vtero f. fonte baptismi de⁹ gignit filios et filias. aliē enī nullus esset filī⁹ dei. Excellētius enī parit ecclesia ⅋ mulier. q mulier enī parit filios. ꝓ isto mundo. ecclia aūt ꝓ alio. Jō dic ecclia. Filioli mei quos iterū parturio donec formet xp̄s in vob Gal.iij. Bio. Ad⁹ iterū parturio: q: nullus ꝓt nasci de vtero ecclie. f. fonte baptismi nisi ꝑ vtero nascatur de vtero naturali matris: quia in vtero matris nullus ꝓt baptizari. De q̄ vide Tho.in.iij.dist.vi. Nō q: tolio deo notus est non ecclie: nec subjci ꝓt opationi misteriorū ecclie. Isti dicit Aug. Sicut q nō viterus non ꝓt morīta q nat⁹ nō fuerit non ꝓt renasci. Jō qñ aliquotiēs in ptu morīt mr̄ statim medici faciūt extrahi. plē de vtero mris vt baptizetur. Sedm officiū naturale et ꝓpriale mulieris est nutrire. plē. Sicut enī vter⁹ mulieris est camera. ꝓmissa pect⁹ est cellarii: ꝓt hoc deus dedit vbera mulieri: nō ad oīdēdū ꝛc. Jō mulieres delicate vel gulose q̄ nolūt filios lactare: faciūt ꝫ officiū naturale. Hoc officiū ecclia hz excellenī. Hā postq̄ pepit. pleo eos nutrit et lactat vuob⁹ vberibus. Primū é lex molaycalis. Secūs lex euāgelical. Lac albū et sine imūdicia est doctrina fcta sine imundicis erroꝝ et falle opinionis. Ecce secundū officiū ꝛc. Jō xp̄s qñ voluit cōmēdare Joānē baptizā. Jnē natos mu. nō sur. ma. io. bap. Verūtñ q minor ē in reg⁹ maior ē illo. Mat.xi. Ergo paruuli sūt xp̄iani. Jō ecclia nutrit eos la cte doctrie. Jō dic. Tanq̄ paulus in xp̄o lac vobis supple vtaūd⁹ potui dedinō elcam. f. glie: vt scīo in celo. i. Cor.iij. Tertiū officium mulieris est regē et gubernare. pleo. Quādiu enī pueri sunt paruuli subiunt regimini mris q: ꝑ eos tāc nō curāt: et tāc regēdi sunt a mr̄ ne iurēt: nec mēdiant: nec dicāt malū de aliq: nec iniurīā alicui ilerāt vt scālt se signare et addicere Pr̄ nr̄. Aue maria. Credo ꝛc. qñ sūt lex vel septē annoꝝ ꝓficant ꝛc. Et b⁹ officiuꝫ hz fcta mr̄ ecclia. Qdiu enī sum⁹ paruuli in b⁹ mūdo vt dixi: docet nos et īstruit ne mentiamur: nec sur faciam⁹: nec diffamem⁹ ꝓximū: nec iurem⁹ deū nisi ꝓ necessitate vel vtilitate: et tāc cū ītate. Utare ẽ libet manē et lero cōicare et cōfiteri in pascate. Et ꝓt dicē ꝓpe xp̄ianus. Ego filius sui ꝓfio meus tenell⁹ et vnigenitus coīā mr̄e mee: et docebat me atq̄ dicebat. Suscipiat ẽba mea cor tuū: custodi ꝑcepta mea et viues. Prouer.iiij. Tota vnitas nitus matris ecclie est ꝓpius xp̄ianus: nunq̄ habuit nisi ītū filiū ꝛc. Custodi ꝑcepta mea et viues. f. vita gr̄e in h⁹ mūdo: et gl̄ie in alio. Sic g⁹ fcta mr̄ ecclia hz mulieris officia ꝓncipalia ꝛc. dñi ꝓt dixi mulier. et Jeorzdat scptura scta Gen.xxiij. Jō trinitatē plonaꝝ i dicta c[illegible] Ipsa. f. ecclia scta ē mulier quā ꝓparauit⁹ filio l. spūssanet⁹. filio. f. dño ihesu xp̄o dñi nr̄i. Jo. dei ꝓfio. secundo videāū est quō extollit [illegible]

tat vocē in altū: hoc sit in collatiōe. vñ. sacro/ rū. f. baptismi ꝓfirmationis ꝛc. tāc enī exaltat vocē dei. nā facta ꝓ vocē verbalē cōferuntur. Aug. Accedit ẽbum ad elementū et fit sacrm De hoc vide Tho. in. iij. ꝑtem materia de sacramētio. Rō: q: xp̄o ẽbā etnī ꝓio vnitū fuit rel. f. carni. Verbū enī caro factū est ꝛc. de b⁹ dicit tbā. Extollēs ꝛc. vocē q̄dā mulier. f. ecclesia. Ego q̄ñi quō ecclia eleuat vocē et suoni in q̄dā auctē seu ꝓphia dd. ho. xxviij. dicentio. Vox dñi sup aq̄s: de⁹ maiestatis intonuit ꝛc. vsq; in templo eius oēs dicent gloriam.

℣ Vox dñi sup aquas: et hoc in baptismo.

℣ Vox dñi in virtute: et hoc in ꝓfirmatione.

℣ Vox dñi magnificētiare b⁹ in ꝑfectione.

℣ Vox dñi cōfrigentē cedros: et dñs in ꝑfectione.

℣ Vox dñi intercidentis flammam ignis: et hoc est in matrimonio.

℣ Vox domini concutientis desertum: et hoc in collatione ordinum.

℣ Vox dñi ꝓparātis cervos: et dñs in extrema vnctiōe. Ecce ẽ dicit tbe. Extollēs vocē ꝛc.

¶ Dico primo q: fcta mr̄ ecclia mulier dīcī cta extollit vocē in facto baptismi: q dicitur. Vox dñi sup aq̄s. Jsta vox dñi est forma baptismi: q̄ dicit sacerdos vel alī⁹ q̄s in necessitate baptizat. f. Ego te baptizo in nole ꝓio et filij et spūssancti. vel in rdeomate matho ꝛc. Et aūt dicit sup aquas. ecclī materia ipsius baptismi: q: sine aqua nō ꝓt dari baptismus ex eni q: ẽbū. f. forma tūgat materie. Laqueus mul dicēdo ẽba et infundēdo aquā. Nō ergo forma dz ꝑcedere materiā: vel ecōtrariꝫ simul Jō dicit. Vox dñi sup aquas. nō dicit aūt aq̄s vel post aquarū: sup materiaꝫ. Sed ẽ dicit aq̄s in pluralitē baptismus nō ꝓssit dari nisi in vna tñ. f. naturaliq: si aliq⁹ vellet baptizare cū aqua rosacea vel ardēti vel alia ḡcūq artificiali non esset baptism⁹. Quare ergo dicit sup aq̄s: nunq̄d g⁹ debuit dicē sup aquā in singulari. Rādeo q: dz sup aq̄s in ꝓlali ad īnuēdā q̄dā magnā ꝑfectū. In baptismo. nō sunt duo baptizāti. et ꝓt duc aque. Primus et principalis est spūssanctus. Secūs instrūmentalis est sacerdos: q: aqua materiali pōt lauare corpus. Si spūssanctus alia aqua lauat ītus animā. Jō dicit Aug. Quē ē tāt⁹ ista q̄ vt cor p⁹ tāgat et cor ablnat. In eodē pūcto in quo q̄ fundit a sacerdōte vel creatura: hoc ē: bō [illegible] in fonte baptismi q̄i baptizat fimul in [illegible] q̄ fundit. xp̄. flumina spūssancti. Primū est [illegible] q̄ lauat et purificat alīq a pctō ori [illegible] ad actualiḃ in infidelib⁹ q̄i nō ficte

baptizantur. Secundū flumen est fides habit tualis. Hs enī creatura tāc nō bēat vlum liberi arbitrij nī habituālr ih hz fidē catholicā. Tertiū est spes q̄ spūssancti infundit in baptismo. Martū est charitas. f. amor dei et ꝓximi. Et etiā hītualr illā dat in baptismo. Demū simul etiā illud dat hītualr ītuos ētutes moales que sunt prudentia: iustitia: tpantia et fortitudo. Et sic q̄ntū flumē est prudētie qua subiectiue est ītus ītellectual: q: subiectat in rōne pctica. Hs tñ ē aliq⁹ nō mor. al vñ et iter cardinales cōputat. Sextū flumē ē iustitia ad nō nocēdū. primo. Septimū tpētia in ꝓpīs. Octauū fortitudo in aduersis ꝓsperis vel plenerum di in bona vita. Jtē septē dona spūssci et septē ifundūtur sic nouū flumē ē sapia. f. ad cognoscēdā diuina. Decimū ītellect⁹ ad cognoscendū scripturas. Undecimū cōsilij. f. ad obtinēdū diuina ꝫmoūtōes. Duodecimū fortitudo ℨ prabolt tptatiōes. Tredecimū scia ꝓsperos ad ꝓpios act⁹ sine ꝓionales gubernādā. Decimāquartū pietas. f. inclinās ad cōpassionē ad ꝓximos. Decimāquintū flumē est timor ad deus. De istis donis spūssancti vide latius Tho. i. ij. q. lxviij. in q̄ incidentaliter declarat latius Tho. cor. q̄dūtē necessitatē audiēdi ꝓtrio nēte dignitatē. Jsta. xv. flumina ꝓcedūt a sonte spūssci. Jō dicit ⅋ in ꝑsalt⁹. Deus sicut vox ei⁹ multa. Quārti ad secm. f. vox dñi in fortitudine: logī de facto ꝓfirmatiōis. Dicat q̄dēte quis ab ep̄o: q: ab alio non pōt b⁹ sacrm cōferri de cōle. dñi. v. Adā⁹. ꝛc. cacuminē. et c. vt ieiunū. De illo dicit. vox dñi ꝛc. Vox ista est forma huius sacri q̄d extollit ecclia p os ep̄oq̄ dic. Ego signo te signo crucis et ꝓfirmo te crismate salutis. Et sicut fides catholica infundit in baptismo dimittit: sic cōfirmatōe fides catholica radicat: intantū q̄ si sint duo boles quoꝝ vn⁹ sit cōfirmat⁹ alter nō. in ꝓsecutiōe antiqui cōfirmabant ꝓsbyteri sine ep̄i. Et ecōtra q̄ fecit boc fecit me. ad ꝓsbyterū in illo. De isto facto vide Jo. Bridi. Item: angelos stātes sup quattuor angulos terre: tenentes quattuor vētos terre ne flarēt sup terrā: neq; sup mare: neq; in ullū arboē. Et vidi alterū angelū ascēdētē ab ortu solis habētē signū dei viui: et clamauit voce magna. Item: angelus ab⁹ datū est nocē terre et mari. Dicite nocē terre et mari: neq; arboib⁹ quādiu

signemus seruos dei in frōtibus eor. Apoc vij. In ista auctoritate sunt multa secreta que declarantur a glosa ordinaria. Angeli enim idē sunt quod nuncij. Quatuor ergo angeli qui stant sup quatuor angulos terre significāt nuncios antixpi tendentes. i. properantes ꝓdicationē suā pfidā. Dū enī antixps manifestabitur totus mūdus eū timebit. Et tunc ipse mittet nūcios suos ad quatuor partes mūdi tendentes. i. ꝓpinando doctrinā quatuor euangeliū ne sient. i. ꝓdicent sup terrā. i. lapides terrā colentibus neq; sup mare. i. amaritudinē et significat religiones in qua dr esse amaritudo penarum in villā arboris. Arbores enī sunt sacerdotes qui debent dare flores odoris ꝓbonā famā et folia deuotionis in officio dei: et fructus meritoū sacra ministrando libere absq; symonia. Sz dicit q vidit alterū angelū. s. xpi qui missus fuit a deo ꝓ ꝓpria redēptione habentē signū dei viui. i. sanctā crucem et clamauit voce magna quattuor angelis. i. nunciis antixpi. i. malicia nunciorū antixpi refrenādorum. Nolite nocere terre. i. laycis. et mari. i. religiosis neq; arboribus. i. clericis quo adusq; signemus. i. per sacramentā cōfirmatōis seruos dei nostri in frontibus eorū. i. sint fortes in fide catholica. Ecce quare dicit. Hor dñi in virtute. i. fortitudinis in prelio certaminis antixpi. Jō vt militib⁹ dat alapa qñ cōfirmant. Secundū dond q facta cōfirmatōis facit est in alio mundo q cōfirmati i paradiso habēt singulare coronam glorie. In sacramēto baptismi dat baptizato quedā corona que vocat a theologis caracter idelebilis. Et qñ homo intrat paradisum statim cognoscitur qui fuerit batizatus et qui nō: qi qui fuerūt baptizati habēt specialē coronā. quos nō habent baptizati vt abrahā. ysaac et iacobū alios. Secūda corona dat in sacro cōfirmationis. q ve ro nō est confirmatus caret illa in paradiso. Ecce quātū lucrat ille qui cōfirmat. et quantū pdit qui nō cōfirmat. Propter hoc parētes debēt esse valde diligentes vt filij cōfirmentur qr vor dñi in virtute. Dic. i. in sacramēto confirmatōis est virtus dei que vocatur magna. Tertiū. i. dñum magnificentie notat sacrū encharistie: cū dicit. Hor dñi. i. cōsecratōis in magnificētia. i. magnificētia. i. magna facie: qi in illo sacro fuit maiora ḡ in alio sacramēto. Jā vulgariter de rege qui fecit magnū cōuiuiū et dedit singula singula et pelosa et multa vt dicit tua gnifice fecit. Quanto ergo magis de cūcto qō fecit xps filius dei in quo de omnibus creaturis spiritualibus dat melorem. tā iam ista sanctissima de corpoib⁹ melino. i. corpus suū siue carnē vnitaꝫ suppositō diuino dī. Accipite et mādicate. Dic et quid manducabimus: panē albū. Nō qr verbis cōsecrationis platis ibi non est ꝛoi panis. sz hoc est corpus meū. i. Cor. xi. Ista est magnificentia. Sz aliqui fastidiosi nō curāt de isto cōuiuio nec de isto cibo. Unus dicit. Dñe nō sum dig. ꝛc. alius dicit. Nō sum bñ paratus. dico q nullus male parat⁹ oz accedere ad hoc cōuiuiū tā magnificū. Sz debetis vos parare p cōtritionē. cōfessionē et satisfactionē. iniuriaꝫ remissionē. alis nō estis excusati. Declarat hoc rex cuiā ad venationē ꝛc. Ita nos nr ihesus xps venit ad venandū in memoria huius mūdi et venat leones. i. ſsbōs qñ ex doctrina ꝓdicatoꝝ humiliant. Pulpeo. i. personas auaras qñ satisfaciūt. Porcos ꝓ luxuriā qñ abstinere ꝓponunt. Cancr per irā qñ iniuriā remittunt ꝛc. Et in nocte huius vie vult xps rex nr intrare in villā suam. Quelibet ꝑsona xpiana est villa seu castrū dei: qñ ipse intrat⁹ est in cāpo in die veneris sancta. Et tangit ad porta vt ſſit agitat. qñ ꝓdicator dicit tali die. f. in pascate debetis cōfiteri et surrexit de tali die. Q dicūt alīq non est camera: nec lectus paratus vt sibi cōpetit ꝛc. Sz negligenter tales faciunt et peccāt: qr ipse est cōtentus intrare alīghus ꝓparamentis ꝑuꝫ ꝓpositō. f. cōtritionis: cōfessionis: satisfactionis: et corpalis afflictionis. Sz vere dñe nō intrabit: dicit alīq effectualiter et ꝓmittunt intrare desiras. f. gallinas: pauones ꝛc. ipso ꝑsente. Cognoscit qr ille petrus est nolle cōicare. Et d. cūt. Dñe non sum dig. ꝛc. verbū est sanctū: sz falsē vel inepte allegatū. Dignitate enī eqparāt̄ie nullus est dignus: nec ista regula ad cōicandū sed dignitas que regit qui ipse vult et ꝓcipit est cōtenti de ꝓtis et ꝓhiberi et satisfacere et remittere ꝛc. Alīq dicūt. Dñe bñ veneri: intrate dixit. post et deinde ponit eū in loco porcoꝝ. Illi. f. qui quotidie celebrāt vel sepe male pati cōicant luxuriosi: symoniaci ꝛc. f. eoꝝ dñationē. Remedū est ergo pare se bñ et cōicare. Jō moses dicebat. Date magnificētiā deo nr. vel ꝓ sectis nr opa. Deut. xxxij. Nō dei ꝓfecta sūt opa. Deo scitis quō a ꝓncipio dyabolus voluit destruere opa dei et dominē ad imaginē dei factū ꝓpitiauit: iustitia originali. Illa sicut dyabol⁹ in gnificētiā fecit dīa. Illa sicut dyabol⁹ in

nature: ita deus comestione illius fructus de quo dī virgini marie. Ecce fructus. pictura. Bñ ſfecta sī opa. Et sequit. et ois vicium dñationis et nōn venit in paradisum. f. bo. et bñe. et lang. nō ha. vi in vobis. 10. vi. Amen amē dico vobis nisi māducaueritis carnē. Qui aūt cōicant male parati bēbunt iudiciū sibi ꝓpetuo cū porcis iferni qñ admodū ipsi miserāt ism cū porcis pctōz. Qui. n. māducat et bibit indigne iudiciū. f. damnationis sibi. mā. et bi. f. Cor. xi. Qui aūt bene parati cōicant bēbunt iudiciū saluationis in vitā eternā. Qui mādicat meā car. et bi. meū san. bēt vi. eter. 10. vi. Ecce dei magnificentia. 15 dō. Cōfessio. f. que dr fiedere cōicationē et magnificētia opus ei⁹ et iustitia manet in secula seculi. Hor dñi interēdit ois mūdoꝝ in secula seculi in alio. Exclesis vocem quedā ꝛc. Quartus est sacrm pnie vel cōfessionis. cum dī. Hor dñi cōfringentis cedros. Hor est forma ablutionis. Ego absolvo te ꝛc. Cedri sant arbores altissime que crescunt et stant citra mare que signt ꝑsonas supbas que sunt alte cordis que potī⁹ volunt viuere sm eor voluptatē et eoꝝ inclinationes: q; fm dei mandata et ordinationē. Bē⁹ percipit vt sum⁹ humiles et ipsi sant supbi et elati plumptuosi vani pomposi ꝛc. Bē⁹ percipit q; simus misericordes et ipsi sunt crudeles. Ipsi n. sunt duri et barati sures. idem de castitate et de alijs. Sz isti cedri in sacro pnie confringunt et eoꝝ corda rūpuntur: qñ suspirādo dicunt. Pater peccaui in hoc et sup verbus ꝛc. Et tunc petā cōminunt. Sz hoc impedit aliquotiens per ꝑsonas qui capite dīcoapto volunt audire cōfessionē. Tales cōfessiones ꝓclaudunt oō cōfitentes: qui ex verecundia qñ cogitat iste respicit me non dicit ola petā. Jō capite coopto debent audire cōfessiones: et oculi non audiunt ꝑsiones: sed aures alīa do cōfitentes: dicēdo. Finditis ola pet⁹: q; nullus audit nec videt nos nisi ds. Qui licet stat ola: tñ ordinauit ꝓ suis magistris rōnabilib⁹ et ministris superatorib⁹ reddatis cōputum de factis ꝛc. Unde cōfessor accipiet occasionē peccandi. qñ. n. audit mulierem tunc rem pulchrā qui respicit: quid cogitabit. Quia. alba ꝛc. Jō cooperiat caput vt petāt deū. Creatur petā sua. Ecce dñe dicit. Hor confringētis cedros. Et statim subdit. Et ſfringam ydū cedros libani. Libanus est altissimus in terra. ꝑmissionis fe

rens cedros altissimas. Et sūt ꝓpinate in alīs tribus dignitatis vbi seu stationis ꝓpinate. Que si sint pctōes et male vite vocant cedros libani. De ydo etā dicit. Et cōfringet ydos cedros libani. f. vbi spalio seu pechemine. pabulo seu ebalio ꝛc. qñ ad pedes simplicitq; cōfessoris sternit genua cōfitentes petā sua. Quibus dicit cōfessor. Nō absolvam vos nisi contigatis vitam vram ꝛc. vel emēdauerītis talem iniustitiam ꝛ dmō. Et si tales conterunt et penitentiā tunc ſfringunt cedri libani. Et cōminuet eos tanq; vitulum libani. In monte libani nutriebant vitulū quoꝝ caro erat valde sapidalis pinidebat per ptes minutas vt ola possent pbre. Ita in cōfessione cōminuntur cedri libani in diuersas ptes. Primo in corde per cōtritionē et dolabectionē. Secundo in ore petendo veniaꝫ si iniuriatis. Quem vel matrem vxorē seu frēm ꝛc. cōuersio. 3⁹ in toto corpore per pnialem afflictionē. Quarto in bursa per satisfactionē. Ecce quare dicit. et cōminuet eos tanq; vitulū libani. Et hic ille qui confitet fit dolect⁹ deo qñ admodum filij⁹ vni comuli qñ inter alīa alia plus diligit filium. Ita hō diligit est qui dī ꝑfectus. Quintus sacrm est mrionis cum dī. Hor dñi interēdit ois flammā ignis. Quotquot sumus in hoc mundo nati sum⁹ de vtero mris est ena dralis gallicā est: ſſigit ticione ignis seu flammam que a ſtio doctoꝝ vocat ignicabus seu cōcupiscibilitas vel fomes pctī. ita naturaliter et adeo est fortis q; nō pōt extingui ad baptismū: aqua baptismi extinguat ignē inferni et purgatoꝝ in baptizato: qi si moꝛ. vt statim post baptismū non cōburet. Et sī aqua baptismi nō extinguit illā ignicalem seu fomitem vel flammā. Sed ita flāma nō flāmescit quousq; hō est adultus: qr tūc ydolus sufflat ibi dralem dando tēptationes carnales. Et tunc qñ hō cōcupiscit mulierem vel econtrario dralis flāmescit. In signū illi⁹ maxille et ficiunt rubee qr balitus et humanus ardere facit. Jo. xix. Ois quotquot fuerunt bēpti bei virgilie et xpo bñcunt. e quotquot sum⁹ bapti bemus illā fomitē et cupiscibilitatē. Nec obstat q; sum⁹ baptizati: qr aqua baptismi ls removeat culpā: remanet ei pena. f. fomes seu igniculus illi⁹ flāmescit in concupiscēdo et ardet et cōburit in actu illo: sī gd facit sacrm mrionis. Dñs ihs nō extinguat ignem carnalis cōcupie in hoie seu mulieris flāma interdū nō flāmescit nisi inter vr et vxorem qr vir nō ds cur vr de alia mulier. nec vxor de

Dñica.xxv.post festum tri.

Sermo IIII

alio viro. Illi qui nō sunt de mrionio ls habe
ant braſam illā ⁊ fomitē:tū debēt extinguere
illā flammā nō cōcupiscendo nec curādo de
illo actuac ſi nihil cēt. Jō plone ſcīt ⁊ pcuo
te cū aqua extinguūt illā braſam comedēdo
frequēter panē ⁊ aquā:dimittendo carnes ⁊
vinū: ⁊ multa delectationes que inflāmant
braſam illā:ꝛ ſic flāma ls nō extinguat tū per
pniam mitigat. Ista eſt rōquare perſone ſcīt
faciunt pniaz ⁊ cauēt opōtunitatē; vitāt col
loquia mulez:qz ſtatim braſa flāmeſcit ſtāte
hyabolor cōburit quicūq; in domo eſt ſpūcī
⁊ pdet hō oia merita que vnq congregauit.
Ignis eſt vsq; ad cōſummatione ſeculoꝝ:ꝛ
oia eradicano germina. Job.xxxi. Cauete er
go ad hac flāma. Hinc Iohnes baptiſta non
bibebat vinū;ſed aquā:nec comedebat panē
ſed locuſtas ſiccatas ad ſolēz: ita macer erat
qz nō bēbat nili pellē ⁊ oſſa: tū ex toto nō po
tuit extinguē braſam ſiue iſtū igniculū; tā nō
flāmeſcebat in eo. Nō.de btō ſcīoū. ⁊ de illo
ſcīō beremia antiquo. qui vt curaret ſuit ad
ciuitatē:ꝛ ſic dñs curabat in corpe infirmabat
in aiaz:qz nō dñi cauebat ab opōtunitate mu
lez; untiō qz grauidabat duas puellas que ſi
bi ſeruiebant ex deuotione pp fama ſue ſcīta
tis. Qui ait cuſtodite ſe pōt dicere. Liberaſti
me a ſſura flāme que exiſtēdederunt me ⁊ in
medio ignis nō ſū eſtuat. Eccli. ij. C Septū
facſm eſt facſm ordinē;ens oī. Vox vñi con
cutientis deſertū. ſ.in collatione ordinū tunc
eradicant arboreꝝ mundi:ales defti in quo ſſ
multe beſtie leones per ſupbiā vulpes p auā
ritiā ⁊ cēt deſertū a gſa dei in multis: deſtū
a diuina ſolatione deſertū a fructib ſpūali
bus:hoc deſertū cōcutit in collatione ordinū
Sicut n. totū nemꝰ concutit qñ ſcindunt vel
eradicant arbores:ita in collatione ordinum
ſcinduntꝫ eradicant arbores a nemore laico
rū:et in iardino xp̄i. Eccleſie tranſplantentur.
Tunc totū nemus oz reſonare per cramē de
vita:ſcīa:ꝛ bmōi:vt ſint apti ad fructificandū
Itē alia cōcuſſio maior in nemore ſeu pcto
buꝫ mundiqz qñ ſumūt ordines ſunt ſ;ittuor
qa ⁊ oēs xp̄iani tenent ieiunare vt boni ordi
nes:qz totū bonū vel malū eſt a clericis dicit
Chry. ſcīt q totum bonū arboris eſt a radice
Ita vita bōium eſt ab arbore:cui radix eſt ſta
tus clericoꝝ:ab quo totū bonū vel malum ppli eſt
a radice clericoꝝ. Propter hoc qñ tranſplan
tant ppl̄o ſeminatio dī. Vox dñi cōcu. ⁊c. Et
ſubdit. Et cōmouebit dñs deſtū cadeꝝ. Nō
cadeꝝ inter ſtal ſcīa ⁊ ſigt eccl̄az ſcīām. de q
dicit apl̄s. Xp̄s dilexit eccl̄iam: ⁊ ſeipm tradi
dit pro ea vt illam ſcīficaret:mūdās ea lauā
cro aq in vbo vite vt exhiberet ipe ſibi eccl̄az
gloriolam.nō hītē maculā aut rugā aut ali
quid hmōi:ſ; vt ſit ſcīa ⁊ imaculata. Xp̄s.v.
Et cōmouebit dñs deſtū cadeꝝ. ſ.pp̄ſm xp̄i
anū eccl̄e ſcīe:qz nō cōmouet deſtū iudeoꝝ
ſed deſtū cadeꝝ. ſ. eccl̄e ſcīe. C Septimum ſa
cramentū eſt ſacrm extreme vnctionis. qō in
dicta auct. tangitur ſcī. Vox dñi ꝑparātis
ceruos. ſ.in ſacrō extreme vnctionis:qō dat in
fine vite qñ aliqa dꝫ mors:mors. ſ. nāli. Sec
de illis qui aſr mortuī ſuāt:vel alios:qz ls alia
ſacra poſſit eis dari: non tñ oz eis dari iſtud.
Hoc ſacrm dꝫ duas mirabiles virtutes ſeu ef
fectus. Pm̄ ponit ſcīa Xp̄s. in.viij.q. ſi ſanꝫ
tas corpalis ſit vtilis aie ſine dubio ex hmōi
ſacrō ſumptiōe curabit infallibiliꝫ. Hoc exhibit
ſcīa Xp̄s. ab illo textu Jac.v. Infirmat qs
ex vobis inducat ꝓſbros eccl̄ie: ⁊ oēnt ſup eū
vngentes eū oleo in noīe dñi: ⁊ oō fides ſalua
bit infirmū:ꝛ alleuiabit eum dñs. Vox dñi
eſt forma hui⁹ ſacrī que dī a ſacer dote qñ vn
git dī. Per iſta ſcīa vnctionē ſ. ſuā pīſſimā
miam indulgeat tibi: dꝫ quitq; peccaſti per
uiſum ⁊c. ſ. hiem ſorma dicat vngē do ſingulo
rū ſenſuū miſſa q hō peccauit:vt pz ⁊c. Secūꝫ
effect⁹ ſeu virt⁹ eſt maior. Aliqñ ex oblitione
ſunt multa pcta mortalia dimiſſa in cōfeſſiōe
que tales non cōſitent:que tñ ſunt in poſito
p̄ſtēdo ſi ea recordar:ſtim taleo in ſtatu gꝛe
ſuntꝫ reſtat pena in purgatorio ⁊ ēt de pena
venialiꝫ reſtat pena in purgatorio. Sz hoc
ſecūꝫ ſacrm de mortaliꝫ oblitio ⁊ de venialiꝫ
bus nō oblitio purificat aiam ab illoꝝ culpis
⁊ penis:vt a recte vadāt ad pdictus ſine ali
qua pena. De mortaliꝫ oblit. Ja.v. Et ſi in
pctis ſit remittent ei. Ecce ōre dicit. Vox dñi
ꝑparantis ceruos. ſ. ſpūs ad faltandū vſq; ad
paradiſum. Jō nō in ſpū propḥie dicebatis
ho. Diligam te dñe. Qui placit pedes meos
tāq; ceruoꝝ ⁊c. Jō qñ infirmi cōcant eiſ pe
tere iſtud ſacrm:qz pᵒ qñ appropinquāt mor
ti pdunt verbū ⁊ nō pñt ipm petere ⁊ pdunt
magnū bonū. Jō dicit. Vox dñi ꝑparātis cer
uos. Et ſequit ſtatim. Et reuelabit cōdensa. ſ.
ſecreta gſie:ꝛ in tēplo ei⁹ oēs dicēt gſiam. Et
multi clerici ex auaricia ſeu ſymonia impedi
unt hoc ſacrm. Dicit vn⁹. Zuthcamina q
dotes ſunt necāria: ⁊ habetis dare:ſi ea
⁊c. Dicatur quō libere ſacramen
ſtranda. Extolleno vocem que

C De eadem dominica.xxv.poſt feſtum tri
nitatis. Sermo quintus.

n Dīc eſſe pnādētes apō vos
metipſos. Ro.xij. pro
cuius declaratione oz ꝺclarare qd
eſt pnādētia:cum dicit pnādentes.
Secundo oportet declarare qd eſt hoc dictū
apud vosmetipſos. Pro quo ſciēdus q; tres
ſunt virtutes intellectuales. ſ. ſcia pnādētia ⁊
ſapiētia. Scientia eſt cognitio que habet de
creaturis. Pnādētia eſt cognitio intellectu
alis de actibus humanis. Sapientia vero eſt
cognitio ſpeculatiua que habet de diuinis cū
ſapore deuotionis. Et aliquotiens commu
niter loquendo ſapientia ⁊ ſcīētia ⁊ pruden
tia ſumūtur pro eadē virtute: quia qui habet
ſapientiam ſcilicet ꝛnitionē deiuxta ſapore
deuotionis ſtatim ſaltat ad pnādentiā. ſcilꝫ
nando actus ſuos erga deum ⁊ primū ſ. eſt
virtuoſa pnādētia:qz ſabuler diligenꝫ ideſt
ſapientia cōiuncta eſt viro. Pro iouer. xij. Item
ſcientia potest dici pnādētia:qz ille qui habet
tiam de creaturis dicitur. Et quando videt
q; creature irrationabiles gubernāt ſe iuxta
dei ordinationem:ſtr in nullo facūt contra ſta
tim dicit. O quomodo ego qui ſum rōnabi
lis deberem me gubernare ſm dei ordinatio
nē ⁊c. Et ſic ſcientia efficit pnādentia. Sancto
rum. Scientia ſanctoꝝ pnādentia. ſ. eſt. Pro
uer. xv. Patet ergo q; pro eodē ſumūtur cō
muniter. ſz ſtricte loquendo differūt: ⁊ ſic nō
ſumuntur pro eodem. Cōmuniter pro eodē
capiuntur in themate cum dicit. Nolite eſſe
pnādentes. ideſt ſapientes ⁊ ſcītes. Secūdo
debet declarari hoc q; dicit vosmetipſos: cui⁹
deus preciput q; ſimus ſapientes. Pro quo
ſciendum q; ſcīētia eſt duplex: vna que eſt co
rum nobis: alia que eſt ſupra nos. Cuius no
bis eſt ſcīētia que intellectus ⁊ ingenio huma
no eſt inueſtigabilis: hoc eſt ſcīētia ſeptem ar
tium liberalium. Sapia nos eſt ſcientia que
non intellectu humano noſcit a deo eſt reuela
ta: vt eſt ſcientia noui ⁊ veteris teſtamēti. Cū
ergo dicit them. Nolite eſſe pnādētes apud
vosmetipſos. ſcilicet tanta ſcīa nimium deſi
derantes que eſt cuiꝰ vobis ſed velitis habere
ſcientiam que eſt ſupra vos ſcilicet illas quā
deus reuelauit. Rationiqua ſcīētia arte ⁊ in
genio ſeu intellectu humano inuentā: modi
cū eſt. Sed ſcientia a deo reuelata eſt alta et
magn⁹. Et hoc potestis videre per quādam
ſimilitudinem quam tangit Aug⁹. de ruſtico
ſeu paſtore intrante palatium ⁊ dicēte. Illa
eſt camera regis:ꝛ illa regines ⁊ illa ſtlioꝝ
⁊ ille ſenatꝰ ⁊c. ſed ipſe nō intrat cameꝝ
regis:nec vidit regem nec eſt. quid facerēt
qui intrant cameꝝ am ⁊c. Ideo iſti indican
tur ſapientes ⁊ non paſtor ſeu ruſticus. Ille
mundus eſt palacium dei quod ipſe fabrica
uit ⁊ creauit. Dñs iſrael q; magna eſt domus
dei ⁊c. Baruth.iij. Hoc palatium intrauerū
philoſophi pytagoras anaxagoras pla
to ariſto. ⁊c. ⁊ nihil ſciuerunt niſi q; in illa ca
mera. ſ.in celo eſt prima intelligentia cum ſu
to conſiliario. ſ.angelio diſputabant de ſene
ſtrio. Luna: ſoleſtellis de mundo ordinande
diuina ⁊c. Sed ipſi nō viderunt rē ne ornēſ
ſecretarij dei. ſ. ſancti ꝓphete apoſto
li ⁊ doctores ſcīe: iſti habuerūt ſcīam ex diui
relatiōe ſcīa eterna q̄ deus regit ⁊ gubnat
mundum. Pro differētia inter antiquos ꝓpho
⁊ ſctōs apl̄os ⁊c. quib⁹ dicit ſic. Jam nō dicā
vos ſeruos ⁊ ꝓbi fuerūt ſeruī ⁊ ſciūt q̄ fa
ciat dñs eius. Vos aūt dixi amicos: qz oia q̄
cunq; audiui a ꝑre meo nō. ſc. vo. Jo.xv. Vo
lite ergo eē pnādentes ſcīa que eſt cuiꝰ vobis
apud vosmetipſos. ſ. tanti. ſ. de ſcīa ꝓpria. Et
cōcordat ſapiēs dicēs. Re ſio ſapiēs apud te
metipſum. Jouer.iij. qz cadetes in errores
apud theologos. Scīētia cui ꝓpria nō oz reci
pi in oblatis nisi ſcie vel vtroſcīed in ancillas
vel capitul. Et bonus theologꝰ poſt ſibi ſume
re in oblatis quicquid ꝓfitebit nō nunie cui ea ſtare
oz. De illo qui ſtant ⁊ ſedant ꝓbie nimiū dic
ſcriptura. Ve qui ſapientes eſtis in oculis ve
ſtris. Jſa.v. Propter hoc dicit hic. Nolite
eſſe ⁊c. Si dicatur ergo frater quam ſapiē
tiam debem⁹ habere ⁊ ſtudere. Reſpondeo
⁊ dico q; in ꝓcenti ſimone ego volo vobis oſtē
dere ſeptē artes liberales quas magiſter no
ſter xp̄s ordinauit. Dicut enim ꝓbi in ſua ſcīa
hōt. vij. artes liberales: ad q̄s ſtudēdi regrūt
multi ānī: ita ego nō de ſchola xp̄i oſtēdam
ſuaz. vij. artes liberales: que ſūt apud noſmet
ipſ. vnq; ſ. ſuſ nos. C Nīa ſcīa ꝓbor ē gra
matica que docet log ēgrue. ſ. vt ſolū ante
nā ⁊ adiectiuum nōnē ⁊ ēbū relatiuū ⁊ aſ
cedens cōueniant. Ita in grāmatica xp̄s ſub
ſtātiuū eſt de⁹ eterna ſubſtā⁹. Adiectiua ſūt q̄
in eo ſuppoſitant ſeu ſubſtēant ſilt oia opa no
na ſiue mala penaliaq; oia a deo ſunt: ſi ma
la culpe nō ſunt a deo. pctū eſt nō eſt a deo
nec deus cā pcti eſt: ſed gegd cōtratio eſt in

petõ est deo. Ad dicit dr̃ Tho hmā scbe. q dr̃nõ est eā petitsed dñi act9 qui est in petõ de eā elīqa act9 pcti est qđ positiuū r ē cno. Dnā oē eno derivat r causat a pcio ente: vt ps.ij. Md et typhilice. Nõ tñ vt dicit de pcti fi ne mali culpe cā effigit quo ad suum formale male culpe nõ fuit entia nec quid positiuū sed qđ priuatū. deformitas enī que est formale pcti sine male culpe est quedā priuatio. Vña aūt opa deo sunt attribuēda: q ipe facit ola: r sic subdunt tanī in deo. Et ista est bona con gruitas attribuere deo illa que fuit r nõ crea turis: q incongruū erit. Verbigra de pluuia ñ attribuit deo tle est bona grāmatica. sed si creaturarū tale est incōgruitas: q natura r cō stellationes solu fuit instrumēta. Bonitas lit tere nõ attribuitur calamo sed notario. Ita pluuia vel fecditas abūdātia vel sterilitas fa mes vel mortalitas nõ istrumētis sed deo attri buēda sunt q̄a instrumēta nihil possūt nisi q̄ deus vult r permittit. Jõ scti pres antiq9 oia attribuebāt deo. Dixit Jhac Jacob filio suo. Quõ ingt tā cito inuenire potuisti fili mi. Gen.xxvij. Respondit. Goldtas dei fuit rc. Jtē quo etiam ḡfuit a Jacob. Quid sibi vo fuit ista si ad te pertinerent. Gen.xxxij. Re dit Jacob. Paruuli sūt quos donauit mihi de9 tuo tuo. Ecce fuit attribuebāt deo nõ adiectiue: in quo ola subdūtur. Jdē de ma lis. Si habet infirmitatē dolozē: r aduersita tē: si petitio bona vel filozum dicatis: hoc fecit mihi talis rc. sed deo attribuunt oia Ita fecit Job q petidit rc. Nõ bremē hystoriā: vi gilit nomē dñi dūdictus. iob.i. Jsta est optia grāmatica. r sgrua i schola xp̄i: q̄n subditum r adiectiuū iuenīt. De ista grāmatica regla de doctrinali xp̄i quaz repetebat apl's post bacca riatus. Ex ipso originaliter p ipsū formaliter r in ipso sunt ola. subsistialiter. ad Roma. xi. Decido debēt cōuenire nomē r verbū in grammatica xp̄i. Nomē est fama q̄ persona ex aliquo est insignis r famosa digna noīcj pauce sunt. Habes pauca nomina in sacrio. Apocal.iij.i. pauca notabiles personas di gnas notari. Jõ sapiens. Turā habe de bono noie. Eccli.xli. Verbū est sermo tu9. Tāc no men r verbū cōcordāt q̄n tu nõ diffamas nec publicis petis nec secretis plone noiatcis cuz reuerētia r honore log vis de eis. Regula di cit auct9 as. Olo fmo malus ex ore vio non p cedat. si quis bon9 ad edificationem fidei: vt bet gfam audientib9. Ephe.iij. Tertio. Re latiuum r antecedēs debent cōuenire in grā matica xp̄i. Relatiuus est verbū vlmanteca deno est negocium de quo loquimur. Et due nimt qñ hō dicit veritatē de illo facto vel ne gocio: q̄ ab ea q̄ reo est vel non est ita vera vel falsa or. Dē mēdacia est ptra grāmatica xp̄i: q̄ reo extra nõ inuenit. Jõ vocat veritas sicut reo extra se habet. Regula: dicit auctor itas. Deponētes mendacia loquimini veri tatem vnusq̄s cum proximo suo: q̄ sumus in uicem membra ad Ephe.iij. Ecce grāmatica xp̄i cōstitit in tribus regulis. i. attribuere deo ola adiectiua nisi petā. Secunda nō diffama re aliquē. Tertia facē bonam relationē de re. Secda scia phoz est logreanque docet diffi nire disputare: r rōnē facē p syllogismos: vel sllegctias vel enthymemata vel inductiones. Hanc inuenerūt phi ad disputandū. Ihc cum homine: sed nō dyabolo. Sz logica xp̄i docz modū disputandi z dyabolū. Dyabolus ma gnus sophista facit multa argumenta cōtra illud qđ debem9 credē: vel ptra illa que debe mus facē: vel ptra ea q̄ debemus spare. primo ergo dyabol9 tēptando de fide: arguit volēs inducē illum quē tēptat ad impossibile. Verbi gra q̄ tēptat de trinitate di. Quō est possibi le q̄ vn9 deus sit tres plone: q̄ quot sunt sup posita: tot sunt ēntie. Ad hoc argumentum nō possem9 rndere p logicā phoz: sed p logz cam xp̄i. i. per vnā regulam quā xp̄s qui non pōt mentiri docuit dicēs. Tres sunt qui testi monīū rc. i. Joan.v. Jtē arguit de incarnatio ne xp̄i di. Quō potes tu credere q̄ deus ihc sit in vtero vn9 puelle: r q̄ receperit humā nitatē: q̄ finiti ad infinitus nulla est ꝓportio. Rndet per logicā xp̄i di. Et aūt qui potē ē de9 ola facere: fugabū danter q̄ petim9 aut in rē. ad Ephe.iij. Fundare se in potentia dei: tāc dyabol9 nō potest replicare. Item ptra do ctam cōsecratā dicit. Quō in tā parua hostia est totus xp̄s tā magn9 dōq̄ locus r locatus debent ꝓportionari. Item qñ frangit hostia quō nō frangat xp̄s. Rnde per regulā de po tentia dei: q̄ potens est deus rc. vbi. i. Et illā regulam allegant Gabriel virgini Marie q̄ rēti. Nõ fiet istud rc. Nō est impossibile apd deū omne verbū rc. In.i. Si cum logrea p̄i velletis respōdere cū dyabolus cōtenderet vo Idem quādo arguit cōtra virginitatē Ma rie diceno. Quomō est possibile rc. relo per dictā regulam: potens est rc. Ex [illegible] plum de radio solis trasiente per [illegible] vitreā. Decido arguit dyabol9 [illegible] bem9 facere. Quilibet p̄s facere [illegible]

entio ne hō vinci. Et qñ hō vult facē aliquas pulam vel affliction dyabol9 loquēs imagi natōi arguit dicēs. audiet tu iterficies teme nō vult q̄ interficias tez cause a pcio q̄ de est misericors: q̄ nō vult mortez pctōis rc. Ezech.xviij. Rnde p regulā xp̄i dicēt. Mi pnias egeritio oēs simul perdat. Lu.xvij. Fa dare se in dei voluntatē q̄ si aliter velle mde re: p infinitas replicas. Jdeo eua peccauit qñ dyabolus disputauit cum ea dicens. Cur pr cepit vobis deus vt nō comederetis ex omni ligno paradisi. Ecce prima questio Gen.iij. debuit respōdere fundēdo se in voluntate dei quia ita sibi voluit: r ita sibi placuit. Sed ipa respōdit aliter dicēs. Ne forte moriamur. Et dyabolus replicat. Nequaq̄ morieminj: sed eritis sicut dij scientes bonū r malum r cēlu dūmq̄are accepit rc. Tertio arguit dyabo lus. Jlla que debem9 ꝓcurare dicēs. Quō tu poteris celū ascēdere: q̄ celū celi tuo terre ādt dedit filijs hoīm. Rnde q̄ per ḡras r dei mias ascēdim9 q̄ dicit. Pnias agite quoniā pinquabit enī regnū celoz. Mat.iij. Ter tia scia est rethorica q̄ docet pndēter per rō neo allegare ad obtinēdū qđ petit. Jta retho rica xp̄i docet pndēter allegare r petere pro pue corona a xp̄o in celorū q̄ multi errant male allegādo. Dñe faciasti rol mihi bñ: ḡras q̄d petoz ga ego iciunoz: ego facio ecclesias r do elymas paupib9: r do eis hospitalitē sz alijs amoē vñ. Nihil valet mō provocat ira dei. Jõ rethorica xp̄i docet ꝓprie allegare vi rēe: Dñe vox secclio mihi tot ḡras. Lin crea tione ad imaginē r similitudinē vestrum. Si militer in natiuitate q̄: ster xp̄ianos. Jtē ba baptizat9 rc. Jõ dñe ꝓpleatis r saciatis mihi hanc gram. Ecce ista est bona rethorica alle gādo ex pte dei r nō tua. Jõ caucatio ne acci at ad vobis vt pharisei. Luce.xviij. qui semper allegabat ex parte sua dicens. Gratias ago tibi dñe quia nō sum sicut ceteri homines rc. Et ga male allegabat fuit a deo reprobatus. Hoza dñe etsi exēplū de illo fratre r quo in vnā trus: qui petit ḡram a deo allegādo ex parte sua: q̄ dimisit mihi dñā r seruabat religionem rc. Et vnibus ipsū pcutit. Dupliciter debetis allegare. Pdio ex parte dei sue excellētias allegando vel ex pārte vestra diuina difficia cepta: acitādo r dicēdo vos dñe fecistis th tātē ḡram rc. Jõ dñe faciat mihi sitas ḡrām. Ipse. In oi ofone r obsecratiōe cum ḡrarū actiōe [illegible] ste innotescāt apd deū. Phil.iiij. Nō [illegible] tūr inf obsecrationē r ofonē r ḡrarū actiōez r petitiōe. Olo ē clemētia mēt [illegible] ql qñ [illegible] Observatio ē qñ hō g̃ no tinitatē. i. vt pfitendi. i. vt. Orādi actio. Ad hō recurat gratiarū deo recipiat. Nec hoc ḡras mihi facilia vel ad qđ laqī pcium. Jõ nile faciat mihi ens nisi ḡram rc. Augustin scia ꝓpr̄ē musica q̄ docet bñ cantare. Augustin Jta enī musica xp̄s docet vocē ordinātā in pcētio. In quia est tria vocum. i. mo pcussio pectoris. gutt. i. hiatus r gutt. actus ua dicēdo solemnia rc. Jta cōmūnia vocum multū placet deo si penitens. Same tibe cy thar scirent ciuitat meretrix obtinuit tradi ta. Dñi cancredpta. i. tristat mēsia tua fili Jta. xxij. Et hogē ale peccatrix. Jbi lequit cō fitentia. Et mcstum [illegible] tradita [illegible] thārā rc. Aduertite q̄ sia peccatrix. Rnde i cut vocē regia filia nullius qđ nescit i vocē si dimisso rege vino recedit cū alijs rebellio ad lupanar ducerel meretrix. Et sia petitum q̄ regē xp̄s ꝓstauit i dup̄ q̄si peccat r recedit a xp̄o r vadit cū rebellio sterni vt meretrix ob liuiū tradit. vt q̄ de nō curet eo q̄ ē tra ti de9 punit. Et q̄ expectat ad pniam. Remedi qđ dr̃ vt redeat ad regez. Jõ dicit Jsme cytharā. i. penitē. Rnde cythara ē lignū arti dū r vacuū: sic nō sacerut sanā. Jta p̄ penitē ē arida p abstinētiā r vacua: q̄ sū plumb ptiōe de dei misericordia fruīc. Jdē de. Cythara ge ponit ps. viij. cordas sacrificio acutū sonum. P̄ē. i. pcitē cognitio r confessio. Jdē de alijs. Circuī custant. i. dñi de q̄ ps. viij. ola dicta sūt de te ciuitas dei. Due circuī ps q̄ ni cos r plateas. i. ad dei r ad ihc recurrendo P̄o cond palatio trinitat dicēdo Dñe equa vim sācti dñe ḡcat mihi. Ecce ama cōsena. Deus cord tuū marie dicēdo Aue. Nec ab horte petōres sine gb̄ nūq̄ fuere Dio nūq̄ fu ro. Dem ad plateas pfundas r ꝓpias rc. Dñi cantre aquēta cancū. Jsta musica placi deo. Jõ dicit. Aue pitas: dors amici auscul tant: fac me audire vocem tuam. Cant. viij. Dorm dicuntur ecclie. Amici sancti qui au scultant quomodocūq̄ de vocis dono au scultat cātus. Augustin scientia est gnoscere ea que docet numerare. Jta arithmetica cōsi sti debet numerare peccata in cōfessione q̄ duo peccant homo contra dei precepta con tra opera misericordie. Jdem sensibus corporis. Cloquiū nescunt numerare peccata propria in confessione. Sed si cū [illegible] querit de nu mo vel vicina non solum numerabit peccata mortalia sed etiam venialia. [illegible]

nica drabolí ideo modo volo vobis ostēdere quō numerabāt peccata sua confitentes & penitētes. Et sicut est triplex confessionis ita est etiā triplex numeratio. Prima est confessio spūlis: & ista confessio facit alios que spūlia dicit deo oportet dicere peccata specifice. Secūda est discretia. Supbia é quo ddā gen' peccati inō sufficit vicere ego sū supb' sed oportet p̄fecte dere ad species. Supbia dī multos spēs que sunt despicere patrē vel matrē vel filiam vel dñm maiorē vel minorē vel equalē vel despicere ecclīas vel deū. Item aliqui supbia cōmittit in corde. Et q̄ndq; erūpit ad extra. vt patet in pōpa & vanitatib' sgb' nonunq; proximi scādalizant. Itē anaritia est aliud genꝰ & nō sufficit dicere ego fui auarissimus oportet dicere ego feci simoniā ista modo vel esurā vel rapinā vel furtū secretū vel deceptionem: emendo vel vēdendo vel calūniā vt iudices: oportet spēs dicere. Item de luxuria oportet specifice dicere & specificare die & loā fuit fornicatio vel adulterium: raptus incestus vel sacri legiū vel cōtra naturā: sed nō oportet dicere in diuīdui. Et nolare plonas sed opꝰ dicē specifice vel dicit glosa. sup illo vbo vō. Per singulas noctes. i. p singula pcta mortalia. Secunda pfessio est q̄ alia vt illa que fit in introitu misse vel in accusatione quā faciunt religiosi & capitulo de culpis: sdi sufficit ūmerare peccata in gñe. Tertia é generalissima. & illa que fit dominicā do. Ego sū petēs. Et est bona q̄ obtinet q̄ndq; grāā. Ro. hostiā. Hec. xvij. de nubilano vi. Deus ppitius esto mihi peccatori: nullū peccatū nolabat: nec i genere nec in spē. Nec in defecit iustificatus in domō sua. Ro. vic. audiens cōtentos: ne faciant cōfessionem illius italici qui dicebat se solum habere tria peccata parvissima. s. iurazitum riamus nō credo in deum. & male numerabat peccata. Helius numerabat pcta Hanaleos rex iude. vi. Peccaui sup numerū arene marie. s. venialiter. Pcta enīs venialia innumerabilia sunt vt arena maris: multiplicate sunt iniquitates mee. s. pcta mortalia q̄ sunt ñnerabilia. ij. Paral. vlt. ¶ Sexta scia é geometria q̄ mensurio. Et geometria rpi docet bene mēsurare vitā ppriā bona tpalia: & seruitiū q̄s debemus facere deo. Si ista bene mensuram' patebit q̄ totū est parū & quasi nihil. Ppmo vita nra est parua & modica: atque ista nihil é. ar. q̄ citerius est nihil est: quod futurum est nōdum est. Ista nostra in puncto cōsistit q̄d tpe non habem' nisi pūs nūcqz dicit phūs. Jō Jacobꝰ q̄ optime sciebat vitam mēsurare dicebat. Quē é vita vestra. vapor ad modicū parens & deinceps extermināda Jac. iij. Cū ergo vita sit tam modica habita ri merito debem'. Secūdo debem' mēsurare dona tpalia honores: officia: dignitates: vt gē vel papā &c. Dico q̄ nullū bonū é ñ mēsurā. Q̄s bonū é facere. s. fideliter: ergo papam vel regē elle obligatū deo: dare rationem de oibus sibi subditis sub pena dānationis eterne: nisi det bonā rōnem. Ecce q̄s bonū est dare deo rōnem de tot aiabus cum de sua ppria hēant satisfacere vt vix rōnē reddere pōt. Item videt vobis q̄ pē militaꝰ diuitias sit magnū bonū sed male mēsuratū. quasiñ pōt cē adeo auro onerat' q̄ nec possit ipius secū portare tta glubet diues onerat' est bonus diuitiarū ipsi' mūdi qui est dño diuitiarū. Si vultis scire q̄s diuitiaꝝ est dño vos vel mundꝰ. Ro. sātādine de cane: q̄ in bruio dimissa alio segl dīmitē cognoscit eum' é. Jo vos & mūdus vadit per eandē viā. Sed in deuso. i. in monte diuitie nō sequūt vos sed mūdum: nō onerate vos virtutib' & meritis ita sequunt' boiem. Itē videt vob q̄ pfecte & pure & trāsitorie & momētanee volaptates carnis tāt magne delectatiōes sed debem' mēsurare seruitiū dei. Tā religiose clerice vel layce quot anni sūt q̄ seruio deo. l. vel. lx. anni magnū vobis videt sed si bñ mēsurem' iuenies q̄ de. l. ānis nō seruiuī illo deo pare p annū sine aliquo pcto mortali vel venali. Jdē de mense. Jdē de hebdā & de die: q̄ septies in die cadit iust'. Pouer. xxiiij. Jdeo decipiunt multe male mensurādo. Jta est rōsūre sancti humiliabant: & quāto erāt sanctiores tāto erant humiliores: iuxta illud. Multo magis' ea humilia te in oib' & coā deo inuenies gras. Eccli. iij. ¶ Septima scia p̄bonum est astrologia que ostendit de motibus celorum: de ordinatione planetarum & influentijs eor. Ita astrologia que legit in scbola xp̄ianā sicut nō est nisi vn' sol in celo in quo sunt tria: lux: lumen & calor. Ita non est nisi vn' deus in toto mūdo: quia est pater & filius: & spūsscūs. Aliqui volētes cōtēplari trinitatē decipiunt sumētes personas in deo sicut in mūdo. Tres sol circuit mundū a principio anni vsq; ad finem: circuit. xij. signa & illuminat: calefacit & facit fructificare. Ita sol iusticie xp̄us [illegible] duodecim articulos fidei in Credo in [illegible]

ēstentos & q̄s aliqui sūt de etuo diuinitate alij sūt de ei' humanitate. Credo dicaī. Jtē luna totā claritatē recipit a sole ita ecclesia totam claritatē hꝫ a deo. Nota septē cōditiones lune que reperiunt in ecclesia. Primo fuit nouā tēpore xp̄i & apostolor. Secūdo fuit crescens tēpore martyrū. tertio fuit plena tpe doctor quarto fuit minuta tēpore confessor. quinto fuit gyrata. Hā totus mūdus est gyrat' & vertus ad vanitatē. sexto eclypsabit eccl'a tpe antixp̄i. Septimo in die iudicij erit plecta i eternūm & restituta in celo fidelius. ha. Jerem. iij. Del alter. Sol est de quo dicit eccl'a virgini marie. Pulcra nāqz es &c. Et sicut in sole sūt tria. s. substantia radi' & calonita in xp̄o suba coniuncta radius diuinitatis & calor di[illegible]. Luna virgo maria que fuit noua in natiuitate crescens in templi habitatōe. Plena in filij dei cōceptione. Mutata fm representationem hoīum in egypti fugatiōe & gyrata in passione xp̄i. Eclypsata in corporis defunctione. Et tandē perfecta in corpis & aie glorificatione. Sol & luna steterūt in habitaculo suo. Abacuch. iij. Lucifer q̄ solē sequi fuit. Jodocus badicuch. iij. Lucifer q̄ solē sequi fuit. Jodocus baptista Helyer' ille q̄ debet finē mūdi publicare fuit beat' Dñicus: & ibi ter sanct' Unicentius de quo Apoc. xiiij. Vidi angelū volantē per mediū celi habētem euāgeliū eternū vt euāgelizaret sedentib' sup terrā & sup oēm gentē & tribū & linguā & populū dicēs magna voce. Timete dñm & date illi honorē q̄ venit hora iudicij eius & adorate eū qui fecit celū & terrā. Item contemplari debem' planetas Langelos qui influūt mādo custodiēdo nos. Qui talia cōtemplant sunt boni astrologi & possunt dicere cum apostolo. Nostra cōuersatio in celis est. Unde etiā saluatorē expectamus dñm nostrū iesum xp̄m. ad. Phil. iij. &c ce quare dicit ysa. Volite esse prudentes &c. O si cui contingit quo possum' mūdi & carnis vitemus prudentia: que pot' fallicia & prudentia christiāda effort' ad diuinā & vera prudentia & sapiēsie ingenite & increate clarā contemplationem [illegible] deus trinus & vnus nunc & in eternum benedictus. Amen.

¶ Sermones sancti Vincentij illuminatissimi sacre theologie professoris acutissimi fratris boni ordinis predicatorū temporis estivalis finiunt feliciter. Venetijs per Jacobū de Leucho. Impēsis vero Lazari de Soardis die. xxvi. Septembris. 1496.

Cum priuilegio ne quis audeat hoc opus imprimere citra decem annos sub pena in eodē contenta &c. Laus Deo.

finis

Registrum secunde partis sancti Vincentij

Prima vocat
Incipit tabula
a vero ⁊ bono
Errō clericorum
Innocentia baptis.

aa
Dñi verbi ꝑconio
dicens. Propter
apparebit per
thanas. i. aduersarij

bb
ticia sumitur hic
inter vetus
aratrum frangit
dit⁊ curto sus

cc
tando cor:
secus quando
nec submergi
concilio nyceno

dd
bat tam pciosum
liantis sed his
ui superbia
De eadē dominica

ee
Dñs dominī est
cogitat quare
dñi est de
runt collocantur

ff
calicem calicem
de patre carnali
tuder vobis
nos sanamus

gg
tendum et manus
huntur sursum
Feria. vi. post
Moraliter nota

bb
deus statuit
ginalis⁊ dantur
detur a maculis
ter penitentia

ii
Quid vultis
possit facere
vitra mare
Septima timor

kk
esse superbus
accendit lucernam
teri commouentur
de dubitamus

ll
suum. Verbigratia
ascendisti in
te in atria
in te est deus

mm
natorum. secunda
Ideo dicebat
ostendit sibi
cit ad celum

nn
Verbigratia
feria non
ta mitis: vt
nos signa

oo
tum creditis
tus anime sunt
ergo
te. ostendens

pp
uanum recepisti
feci quod in
da erit. Mat.
ctionibus⁊

qq
videatur prelatus
ctio corporis
gitate⁊
christiani⁊

rr
milemur inclinam⁹
virga percutit
in nouo testamēto
vt possumus

ss
citur. Populus
scrementa. s.
stulticiam que est
Modo quilibet

tt
dicens. deus
remittere iniurias
tur. ij. Macha.
non detinetur

vv
spicitur restat
dita Idem
dicit humilis
dum. Ideo

xx
infidelitatis. vnde
ibi hasta spei
ad radicem⁊
dicit Pplices

yy
dona temporalia
mihi deus
non ex tristitia
potentis cognosce

AA
deus vbi est
gnitus in deuotiõe
salutare meum
tactus est omnino

BB
anime. Iste ludos
transeat per
tos errores⁊
christi deitatem

CC
fideles sibi
argento est
est sine culpa
dicendo quia ipse

DD
seruntim facit
quia qñ videnī
in discreti non
ti viduę puelle

EE
incantari⁊
ma hora est
q̄ ille est tres
principes⁊

FF
infirmitate sua
huius numeri
quia ego sum
cens. Progenies

GG
illud verbum
tribuit nobis
mo tubicines
[illegible]

HH
naturalita[illegible]
De eadem dñica
Laus omnipotenti deo

Pervenit ad Bibliotecam
conuentus scti Dominici
felicis urbis Panhor[illegible]
[illegible]
et accumulauit[illegible] Ei magister filia[illegible]
[illegible]

Registrum secunde partis sancti Vincentij

Prima vocat
Incipit tabula
a vero z bono
Errō: clericorum
Innocentia baptis.
aa
Dixi verbi pconis
dicens. Propter
apparebit per
thanas. f. aduersarij
bb
ticia sumitur hic
inter vetus
aratrum frangit
di:z curtosius
cc
tando cos:
secus quando
nec submergi
concilio nyceno
dd
dat tam pretiosum
lianti: sed his
ui superbia
De eadē dominica
ee
Pax domini est
sogitat: quare
dixi est de
runt collocantur
ff
calicem consecratus
de patre carnali
iuder vocat
nos sacimus
gg
tendam vt manus
huntur sursum
feria. vi. post
Moraliter nota
bb
deus statuit
ginaliū z dantur
detur a maculis
ter penitentia
ii
Quid vultis
possit facere
vltra mare
Septima timor
kk
esse superbus
accendit lucernam
teri commouentur
de dubitamus
ll
suum. Verbigratia
ascendisti in
te in atria
in te est deus
mm
natorum. secunda
Ideo dicebat
ostendit sibi
cit ad celum
nn
Verbigratia
feriamon
ta: nunc: vt videat
nos signa
oo
tum creditis
tus anime sunt
ergo
te. ostendens
pp
vanum recepisti
feci quod in
da erit. Mat:
ctionibus: z
qq
videatur prelatus
ctio corporis
gitate: q
christiani: z
rr
milemur inclinam
virga percutit
in nouo testamēto
vt possumus
ss
citur. Populus
seruent te. f.
stulticiam que est
Modo quilibet
tt
dicens. deus
remittere iniurias
tur. ij. Macha.
non detinetur
vv
spicitur restat
dita Idem
dicit humilis
dum. Ideo
xx
infidelitatis. vnde
ibi hasta spei
ad radicem: e
dicit Opticus
yy
bona temporalia
mihi deus
non es christus
poteritis cognosce
zz
dñus vbi est
gnitus in deuotiõe
salutare meum
tactus est omnino
AAA
anime. Iste iudex
transeat per
tos errores: z
christi deitatem
BBB
fideles sibi
argento est
est sine culpa
dicendo quia ipse
CCC
seruitium facit
quia qñ vident
indiscreti non
ri: vidue: puelle
DDD
incantari: z
ma hora est
q ille est tres
principes: z
EEE
infirmitate sua
huius numeri
quia ego sum
cens. Progenies
FFF
illud verbum
tribuit nobis
mo tubicines
GGG
natura: ita
De eadem dnica
Laus omnipotēti deo

Pervenit ad Bibliotecam
conventus Scti Dominici
felicis urbis Panhor-
mitane Anno Dñi M°CCC°LXXX°
et accumulauit [illegible] magister [illegible]
[illegible] Sancti Vincentij